

GOVERNMENT OF INDIA
ARCHAEOLOGICAL SURVEY OF INDIA
ARCHAEOLOGICAL
LIBRARY

ACCESSION NO. 32249

CALL No. 063.93105/V.K.A.W.

LE ROMAN DE LIBISTROS ET RHODAMNÉ

LE ROMAN DE LIBISTROS ET RHODAMNÉ

PUBLIE

D'APRÈS LES MANUSCRITS DE LEYDE ET DE MADRID
AVEC UNE INTRODUCTION, DES OBSERVATIONS
GRAMMATICALES ET UN GLOSSAIRE

PAR

J. A. LAMBERT,
NEE VAN DER KOLF

VERHANDELINGEN DER KONINKLIJKE AKADEMIE
VAN WETENSCHAPPEN TE AMSTERDAM

AFDEELING LETTERKUNDE

NIEUWE REEKS, DEEL XXXV

063.93105

V. K. A. W.

UITGAVE VAN DE N.V. NOORD-HOLLANDSCHE
UITGEVERS-MAATSCHAPPIJ, AMSTERDAM 1935

CENTRAL ARCHAEOLOGICAL
LIBRARY, NEW DELHI.

Acc. No. 32 249

Date 31-7-57

Sl. No. 663.23105

V.K.A.W.

A mon maître
M. D – C. Hesseling

TABLE DES MATIÈRES

	Pag
Introduction	1
§ 1 Bibliographie	1
§ 2 Analyse du roman	2
§ 3—§ 13 Les manuscrits:	
I §§ 3, 4, 5, 6 Codex Neapolitanus; § 7 le prologue . . .	8
II § 8 Codex Parisinus	17
III § 9 Codex Scaligeranus	19
IV §§ 10, 11, 12 Codex Escorialensis	22
V § 13 Les annotations de Crusius (Turcograecia) . . .	28
§ 15—§ 19 Les <i>ἐξηγήσεις</i> :	
I § 14 <i>ἐξηγήσεις</i> du palais d'Éros	31
II §§ 15, 16, 17 <i>ἐξηγήσεις</i> du château Argyrokastron (les statues des Vertus, des Mois, des Amours) . . .	33
III § 18 <i>ἐξηγήσεις</i> de Rhodamné	40
IV § 19 <i>ἐξηγήσεις</i> du jardin de Rhodamné	41
§ 20 Particularités grecques et franques	41
§ 21 Les noms propres	45
§ 22 Date et lieu de composition du roman	48
§ 23 L'édition présente	50
Texte du codex Escorialensis à côté des vers 1—980 du codex Neapo-	
litanus et du texte du codex Scaligeranus	51
Texte des folios 58—64 du codex Scaligeranus, nommés S.1. . . .	322
Observations grammaticales sur la langue:	
du Codex Escorialensis	330
du Codex Scaligeranus	367
du Codex Neapolitanus	391
du Codex Parisinus	414
Glossaire	436
Tableau de concordance	505
Abréviations	527
Appendice	531
Errata	539
Quelques leçons du ms. P.	542

INTRODUCTION

BIBLIOGRAPHIE ¹⁾

§ 1

Le roman grec du moyen-âge de *Libistros et Rhodamné* a fait le sujet de plusieurs études, qui le plus souvent ont trait aussi au roman de Belthandros et Chrysantza. Gidel, *Etudes sur la littérature grecque moderne* (1863, p. 151—196), s'efforce d'établir qu'un original franc a servi d'exemple au roman de Libistros: c'est d'ailleurs ce qu'il avance d'ordinaire à propos des romans grecs du treizième et du quatorzième siècle, sans toutefois pouvoir indiquer aucun original. B. Keil, *Die Monatsscyklen der byzantinischen Kunst in spätgriechischer Literatur (Wiener Studien 11* (1889, p. 94—143) donne un résumé du roman (p. 123—127). ²⁾ K. Krumbacher le mentionne dans sa *Byzantinische Literaturgeschichte* (§ 379, p. 861—866, 2me édition). D. C. Hesseling a fait sur Libistros et Rhodamné dans une assemblée du Provinciaal Utrechtsch Genootschap une conférence, qui a été insérée plus tard dans son livre *Uit Byzantium en Hellas* (Harlem, 1910, p. 51—82). Ch. Diehl consacre un chapitre à ce roman dans ses *Figures byzantines* (tome II, 3me édition, Paris 1909), intitulée: Deux Romans de Chevalerie byzantins (Belthandros et Chrysantza, et Libistros et Rhodamné). De même J. B. Bury: *Romances of Chivalry (Oxford Lectures for 1911)* et E. P. Voutièridis, *Ἱστορία τῆς ρεοελληνικῆς λογοτεχνίας* (Athènes 1924). ³⁾

On connaît aujourd'hui quatre manuscrits du roman de Libistros: Codex Parisinus 2910, Codex Neapolitanus III A a 9, Codex Scaligeranus (Leidensis) 55, et Codex Escorialensis V IV 22. Martin Crusius (*Turcograecia*, 1584, p. 489 sqq.) renvoie à une cinquième version, dont il donne quelques vers, mais apparemment ce codex s'est perdu; il est d'ailleurs possible qu'il fût à peu près identique au codex Escorialensis (voir § 13).

De ces quatre codd. deux sont déjà publiés: à savoir le codex Parisinus, par Mavrophrydis dans son *Ἐκλογία Μηνιαίων τῆς ρεοτέρους ἑλληνικῆς γλώσσας*, Athènes, 1866, et le codex Neapolitanus, par W. Wagner dans ses *Trois poèmes grecs du moyen-âge*, Berlin, 1881.

¹⁾ Pour les abréviations voir à la fin du livre.

²⁾ Voir § 16.

³⁾ Voir aussi Lambros, *Collection de romans grecs* (1880 p. LXXXIII—LXXXVIII); Ellissen, *Analekten der mittelgriechischen und neugriechischen Literatur*, tome 5 (introduction au roman de Belthandros), 1862.

Pour ce qui est du codex Scaligeranus et du codex Escorialensis, dont je donne ici le texte, ils sont publiés pour la première fois.

La présente introduction contient, avec l'analyse du roman, un résumé comparatif des mss. dans l'ordre suivant: Neap., Par., Scal., Esc. (et enfin le cinquième, que Crusius a indiqué).

ANALYSE DU ROMAN ¹⁾

§ 2

N. 1. - 27 (prologue) Après de longs voyages, Klitobos est de retour dans son pays natal, la Litabia, partie de l'Arménie, où il retrouve Myrtané, qu'il a aimée dans sa jeunesse, et qui est veuve maintenant. C'est devant elle, la reine gracieuse, source d'amour, dame noble d'Aphrodite, et devant les seigneurs et les dames qui l'entourent que Klitobos va raconter l'histoire de Libistros et Rhodamné, dont il a partagé la bonne et la mauvaise fortune.

E 1, N. 27, P. 1 Un jour donc, Klitobos rejoignit sur une route qui longeait un fleuve, un chevalier, habillé en chasseur, tenant un faucon sur le poing et menant un chien en laisse. Les sanglots et les soupirs de ce grand jeune homme imberbe et blond formaient un tel contraste avec la beauté du paysage que Klitobos, errant lui-même loin de son pays, qu'il avait quitté à la suite d'un amour malheureux, fut ému de compassion et demanda au jeune homme la cause de sa douleur. Celui-ci ne voulait pas d'abord la lui révéler, mais lorsque Klitobos lui eut rappelé le proverbe „en voyage un ami fraternel vaut mieux qu'une mère", il y consentit et les deux hommes décidèrent de continuer leur voyage ensemble.

E. 32, N 101, P 82. Alors l'étranger, nommé Libistros, prince de Libandros, du pays des Latins, raconte son histoire. Il y avait déjà longtemps qu'il errait; il vivait du gibier qu'il pouvait se procurer avec l'aide de son faucon et de son chien. Naguère, dans son pays il était un puissant prince, la joie était sa compagne, l'insouciance son amie; peu porté lui-même aux choses de l'amour, il jugeait sévèrement ceux qui s'y adonnaient.

E 100, N. 119, P 100. Un jour, à la chasse, il avait tué une tourterelle et il avait vu alors le pigeon mâle s'élever à une grande hauteur dans les airs et puis venir s'abattre les ailes étendus, mort, sur sa femelle. Un de ses parents à qui il avait raconté cet évènement en lui en demandant l'explication, lui avait répondu que c'était là la force de l'amour et il lui avait cité plusieurs exemples du même genre. ²⁾ Outre cette explication, un songe était venu bientôt après apporter à Libistros une nouvelle révélation sur ce sujet.

¹⁾ J'ai suivi en grande partie le contenu du roman tel que le donne M. Hesseling (*Uit Byzantium en Hellas*, p. 53—65), mais en détaillant davantage certains passages.

²⁾ Correspondant aux contes du Physiologue, le catéchisme populaire de la nature. Pour les tourterelles, voir le Physiologue, éd Legrand, 726 sqq.; pour le palmier, l'aimant, l'Alphée, le serpent et la murène, voir Ach. Tattus, éd Didot, I 18, 30; pour le palmier encore, voir Eust. Macremb. éd Didot, X 15.

- E. 174, N. 190, P. 2617. Voici ce songe: Libistros se voit dans une prairie maillée de fleurs; tout à coup une foule d'hommes ailés et armés de flèches, l'attaquent, l'entourent et s'emparent de lui sans qu'il ose leur résister. Ils le ligotent et lui annoncent qu'il n'a plus qu'une seule chance de salut, c'est de devenir esclave du Désir, vassal de l'Amour: „Va à eux, au Désir, à l'Amour, à Ἰσχυρίῳ et à Ἐρωςῶτος. Ils intercèderont en ta faveur auprès du puissant Eros, dont tu as excité le courroux.”¹⁾
- E. 224, N. 269, P. 2692. Les érotés, car ce sont eux qui se sont rendus maîtres du jeune homme, le conduisent alors dans le jardin d'Eros, où il admire le bassin, les arbres et les oiseaux et tout spécialement dans la τρυπη, une mosaïque splendide qui représente Eros naissant d'Aphrodite et la déesse blessée par son fils. Sur le mur, il voit un tableau: le Jugement de Paris, et, aux quatre coins, quatre statues d'Eros. Les lèvres de ces statues mises en mouvement par un système hydraulique ou par le souffle du vent, font entendre des conseils qui mettent en garde contre le Désir, mais menacent en même temps l'entêté qui ne lui cède pas.
- E. 295, N. 433, P. 2764. Lorsque Libistros quitte la τρυπη, le Désir et l'Amour (Ἥθος et Ἰγίτις) s'avancent vers lui. Il leur demande d'intervenir en sa faveur près d'Eros et tous les trois se dirigent vers l'intérieur du palais. Alors Libistros peut examiner plus à loisir l'endroit où il se trouve: la cour, la terrasse, le bassin. Au milieu du bassin, s'élève une statue qui représente un malheureux tourmenté par un serpent pour avoir refusé d'obéir à la puissance d'Eros. Un écrit qu'il porte conseille à notre héros de ne plus résister et de mettre à profit l'exemple que lui offre la détresse de la victime. Bientôt, Libistros est introduit chez Eros: il pénètre dans une salle où des milliers de gens attendent l'arrêt que va prononcer le dieu tout-puissant sur leurs désirs et leurs amours.
- E. 416, N. 293, P. 175. Eros apparaît: il règne ici sous trois formes: celles d'un enfant, d'un homme mûr, et d'un vieillard, mais lorsqu'il parle, c'est toujours la même voix qui sort des trois bouches.
- Libistros se jette au pied du trône; il implore son pardon et obtient grâce. Eros lui dit: "Fais entrer dès maintenant dans ton coeur l'amour, le désir de la noble et belle Rhodamnè, la fille du roi Chrysos." Deux femmes, la Vérité et la Justice, debout de chaque côté du trône d'Eros, déclarent à Libistros qu'il ne sera point déçu dans son amour.
- E. 501, P. 258. Le Désir et l'Amour le conduisent alors dans une autre salle où il jure fidélité au dieu: il veut prendre la main de Rhodamnè, mais la joie le réveille, joie qui se transforme bientôt en douleur: c'est un désir pressant de voir se réaliser le songe qu'il vient de faire. Il règle ses affaires, demande à son ami de le remplacer dans le gouvernement de son pays, et part à l'aventure avec une centaine de jeunes nobles.

¹⁾ Il ne rencontre que les deux premières de ces figures allégoriques: les deux autres (Ἰσχυρίῳ et Ἐρωςῶτος) rappellent les mots de Goethe *Hängen und Bangen in schwelbender Pein*

- E. 742, N. 617, P. 486. Après avoir longtemps erré, il atteint Argyrokastron, résidence du roi Chrysos et dresse son camp devant les portes de la ville. Le roi Chrysos envoie un messenger pour se renseigner sur les chevaliers étrangers; ceux-ci ne tardent pas à se présenter. La nuit, Eros apparaît en songe à Libistros et lui promet d'aller aussitôt lancer son trait à la jeune fille. Libistros raconte le songe à ses amis.
- Ici, Klitobos interrompt le narrateur: il réclame une description plus détaillée de la triple forme d'Eros. Pendant ce temps, la nuit est tombée, et après que Libistros a accédé à la demande de Klitobos, les voyageurs se couchent.
- E. 875, N. 741, P. 600. Le lendemain, Libistros continue son récit. Ses camarades l'exhortent à entreprendre sans tarder le siège du cœur de Rhodamné. -Libistros commence par donner une description du château.
- B. 923, N. 876, P. 637. Argyrokastron est bâti en forme de triangle, chaque côté portant douze tours. Le tout semble construit d'un seul bloc de pierre, tant est grande la précision avec laquelle ont été ajustées les différentes pierres qui forment les murailles.
- E. 925, N. 788, P. 639. Sur les créneaux des trois côtés se dressent des figures en métal ou en pierre, représentant les unes des guerriers, les autres des musiciens dont les instruments rendent des sons mélodieux lorsqu'ils sont touchés par le vent.
- E. 938, N. 801, P. 651. Le côté gauche est orné de figures représentant les douze Vertus dont chacune porte l'inscription d'une sentence caractéristique; ces figures allégoriques entraînent une minutieuse description.
- E. 1017, N. 879, P. 730. Sur l'autre côté se trouvent les statues des douze Mois portant également des inscriptions.
- E. 1108, N. 961, P. 806 (S. 1.) La façade de derrière est de même richement ornée. C'est la partie du château où demeure la jeune fille et l'on y voit douze statues figurant des personnifications subtiles de l'amour.
- S. 55, E. 1184, N. 1032, P. 869, 1198. Un des compagnons de Libistros réussit à se mettre en rapport avec le château: il se lie d'amitié avec le gardien de la princesse. Sur l'avis de cet eunuque, Libistros attache une lettre à une flèche qu'il lance sur la terrasse des appartements de Rhodamné. Les compagnes de la jeune fille en train de jouer, aperçoivent le billet et le portent à leur maîtresse, qui se demande avec étonnement à laquelle d'entre elles peut bien être destiné ce message.
- S. 163, E. 1385, N. 1140, P. 1289. Après avoir lancé une seconde flèche, Libistros est avisé par l'eunuque que Rhodamné a vu en songe Eros la frapper d'une de ses flèches.
- S. 278, E. 1401, N. 1252, P. 1364. Au troisième billet qu'elle reçoit, Rhodamné feint toujours de ne pas comprendre à qui s'adresse cette correspondance; elle menace de punition toute personne qui y prêtera attention, mais l'eunuque lui dit qu'avant tout elle prenne garde de ne pas tomber elle-même dans les abîmes de l'amour.
- S. 350, E. 1466, N. 1316, P. 141. Après le quatrième billet, Rhodamné commence à ressentir de la pitié pour celui qui lui écrit et l'eunuque saisit l'occasion pour lui rappeler

adroitement le songe qu'elle a eu. Le soir, réunies sur la terrasse, les jeunes filles chantent une chanson d'amour.

S. 461, E. 1580 Par l'intermédiaire de son ami, Libistros obtient une lettre de l'eunuque,
N. 1423, P. 1479 qui lui conseille de continuer à envoyer ses messages: Rhodamné en en effet les conserve précieusement.

S. 524, E. 1628 Enfin, une lettre dans laquelle Libistros compare le coeur de sa bien-aimée à la pierre que finit par creuser la goutte d'eau qui tombe inlassablement (comparaison qui n'est pas juste, dit-il, car ses incessantes paroles d'amour laissent insensible le coeur de Rhodamné!), attendrit tellement la princesse qu'elle se résout enfin, toujours poussée par l'eunuque, à y répondre.

S. 602, E. 1710, Libistros lui exprime sa joie et la prie de lui envoyer un *σημάδιον*,
N. 1504, P. 1536 un signe, un gage de son amour. Le soir, on chante de nouveau sur la terrasse et Libistros en profite pour lancer encore une flèche avec un billet: c'est une prière à la lune de continuer à incliner à la bienveillance le coeur de Rhodamné.

S. 666, E. 1769, La réponse de la jeune fille exprime l'indignation: ne suffit-il pas
N. 1566, P. 1554 qu'elle lui ait écrit; comment a-t-il l'audace d'attendre encore autre chose d'elle? Elle a résolu de cesser toute correspondance.

S. 682, E. 1784, Libistros la supplie de ne pas persister dans cette résolution, et il
N. 1582, P. 1567 implore encore une fois un *σημάδιον*.

S. 709, E. 1809, Rhodamné répond. Elle dit qu'elle regrette sa lettre écrite dans un
N. 1606, P. 1582 moment de colère. Libistros lui envoie un bel anneau, et elle lui en fait parvenir un également.

S. 798, E. 1880, Ensuite, Libistros implore un rendez-vous. Elle trouve cette lettre le
N. 1688, P. 1640 soir, après avoir chanté sur la terrasse avec ses amies et se montre de nouveau indignée.

S. 866, E. 1948, Il faut que Libistros écrive par trois fois avant de réussir à calmer sa
N. 1757 (P. 1701) colère; mais elle annonce enfin qu'elle lui pardonne.

S. 990, E. 2065, Elle envoie l'eunuque pour arranger un rendez-vous à l'occasion d'une
N. 1809, P. 1732 partie de chasse. Le soir, elle fait chanter sur la terrasse une chanson destinée à encourager Libistros.

S. 1046, E. 2134, Le rendez-vous a lieu, et, avant de se séparer de Libistros, Rhodamné
N. 1879, P. 1759 lui raconte que son père a l'intention de la marier à Berderichos, le roi d'Egypte, qui s'est approché déjà d'Argyrokastron.

S. 1127, E. 2227, Mais en même temps, elle promet d'avouer à son père qu'elle aime
N. 1961, P. 890 Libistros et de le prier de permettre qu'un combat singulier entre les deux prétendants décide de son sort. En effet le roi mis au courant promet la main de sa fille au vainqueur.

S. 1187, E. 2289, Avant que le combat commence, Rhodamné jette son voile à Libistros.
N. 2022, P. 931 Celui-ci désarçonne son adversaire.

S. 1219, E. 2324, Le mariage est célébré, et comme Chrysos n'a pas de fils, le jeune
N. 2053, P. 956 mari est proclamé héritier de la couronne. La période heureuse qui s'ouvre devant les époux est de courte durée. Au milieu du bassin du beau jardin se dresse une statue dont l'inscription prédit que deux

années de misère succéderont à une période de joie; mais qu'ensuite viendra l'union définitive.

S 1375, E 2516. Deux ans après, lors d'une partie de chasse, le jeune couple rencontre
N 2208, P 1065 un marchand de Babylone, vendeur de chevaux et de pierres précieuses, qui est accompagné de plusieurs serviteurs et d'une vieille femme, assise sur un chameau. Rhodamné désire monter le magnifique cheval que le marchand lui vante comme le plus beau de tous. Libistros, lui, achète un anneau; mais dès qu'il l'a mis à son doigt, il tombe à terre comme frappé de mort. Sa suite, restée en arrière, accourt et l'emporte au château. Quelqu'un remarque l'étrange anneau et le lui retire du doigt: aussitôt Libistros revient à lui. Mais Rhodamné a disparu.

S 1417, E 2566. Toutes les recherches sont vaines. Libistros enferme soigneusement
N. 2258, P 1110 l'anneau dans sa bourse et part à la recherche de Rhodamné: il marche seul à travers le monde et envoie ses cent compagnons chacun sur un autre chemin. C'est après avoir erré ainsi pendant deux ans qu'il a rencontré Klitobos. -Maintenant c'est le tour de Klitobos de raconter ses aventures.

S. 1474, E. 2617 Klitobos est issu d'une noble famille arménienne, apparentée à celle
N. 2314, P 1158 du roi. La fille du roi avait épousé Persès, noble Persan, mais pendant une absence assez longue de son époux. Klitobos est tombé amoureux de la princesse. Il n'a pu dominer ses sentiments et la jeune femme s'est laissé attendrir et a répondu à son amour. Le roi qui s'en est aperçu a jeté Klitobos en prison. Un an et demi plus tard, Perses revient et veut tuer son rival. La jeune femme réussit à corrompre les gardiens, de sorte que son amant peut s'enfuir. Lui aussi va errer à l'aventure jusqu'à ce qu'il rencontre Libistros, ainsi qu'il est raconté au commencement du roman. Ils continuent leur marche ensemble et, sur l'avis de Klitobos, se dirigent vers l'Egypte.

S. 1538, E 2686. Quatre jours après, Klitobos voit en songe un aigle noir qui tient une
N 2377, P 1838 perdrix dans ses serres: Libistros tire sur l'oiseau, celui-ci laisse tomber sa proie, et la perdrix se réfugie dans le sein de Libistros. Ce songe les encourage: l'aigle symbolise Berderichos, la couleur noire est celle des Egyptiens, et il appert des indices du songe que la jeune femme n'a pas subi de violence. Le coeur plus léger, ils continuent leur voyage et atteignent enfin une région montagneuse et déserte au bord de la mer.

S. 1600, E. 2749. Dans une petite chaumière ils découvrent une hideuse vieille femme:
N 2434, P. 1887 c'est la sorcière qui a aidé Berderichos à enlever Rhodamné. Des démons dont elle disposait se sont transformés l'un en cheval rapide, l'autre en chameau, le troisième en un anneau magique; Berderichos, lui, était déguisé en marchand.

S. 1763, E. 2921. A présent, c'est au service des deux amis qu'elle va mettre ses sor-
N. 2607, P. 2008 celleries; elle agit non seulement par crainte de leur courroux, mais aussi pour se venger de Berderichos qui a mal récompensé son zèle, en l'abandonnant dans cette solitude. La nuit elle enferme les deux chevaliers dans sa chaumière et sort pour évoquer les puissances magiques.

- S. 1790, E. 2950. Elle apprend de celles-ci que Rhodamné se trouve en effet en Egypte.
N 2644, P. 2025 qu'elle a résisté au roi Berderichos qui voulait l'épouser, et qu'elle a obtenu qu'il attende pendant quatre ans: dans l'espoir d'apprendre pendant ce délai des nouvelles de Libistros, elle s'est établie au bord de la mer comme tenancière d'une auberge avec des bains. Elle y reçoit les étrangers de passage à condition qu'ils lui racontent tout ce qui leur est arrivé. Berderichos a dû s'incliner devant sa volonté.
- S 1812, E. 2973. La vieille femme procure alors aux chevaliers des chevaux magiques.
N 2655, P. 2043 qui peuvent franchir la mer. Surmontant leur défiance, ils enfourchent ces montures, franchissent la mer en un clin d'oeil et s'approchent bientôt de la demeure de Rhodamné.
- S 1904, E. 3063. Afin d'éviter à Rhodamné une émotion trop soudaine, Libistros reste
N 2734, P. 2110. en arrière et Klitobos se rend seul à cheval à l'auberge, où il ist accueilli par l'hôtesse. Celle-ci, avant que l'étranger raconte ses aventures, se laisse aller à lui narrer d'abord sa propre histoire.
- S. 1971, E. 3141. Ensuite, Klitobos commence son récit; mais auparavant il demande à
N. 2792, P. 2160. l'aubergiste si elle n'a jamais entendu parler de son époux; elle lui répond qu'elle a appris par un guerrier d'Argyrokastron que Libistros n'était pas mort et qu'il était parti à sa recherche.
- S. 2293, E. 3477. Klitobos se met alors à raconter, premièrement sa propre histoire, puis
P 2320. sa rencontre avec Libistros. En relatant les aventures de son ami, il a soin d'omettre le nom: il prépare ainsi délicatement la jeune femme à revoir son époux.
- S. 2469, E. 3636. À la fin, il laisse échapper le nom de Libistros et l'aubergiste perd
N. 3088, P. 2352 aussitôt connaissance. Klitobos la fait revenir à elle en l'aspergeant d'eau fraîche; puis il lui montre le voile qu'elle a jeté autrefois à Libistros au moment du combat. Ceci lève les derniers doutes de Rhodamné; elle confie à Klitobos l'anneau qu'elle a reçu jadis en premier cadeau de Libistros.
- S. 2547, E. 3712. Klitobos revient auprès de son ami; il lui raconte comment il a re-
N 3159, P. 2402 trouvé Rhodamné et lui montre l'anneau. Il l'adjure d'être calme en la revoyant, de retenir ses effusions, afin de ne pas éveiller les soupçons des gens du voisinage.
- S. 2631, E. 3798. En route, les deux chevaliers emploient leur temps à chanter chacun
N. 3229, P. 2443 une chanson à la gloire de sa bien-aimée. Ils arrivent ainsi à l'auberge et Rhodamné et Libistros s'évanouissent tour à tour avant que puisse se dérouler la tendre entrevue: mais peu après, montés sur les trois chevaux magiques (Rhodamné sur celui qui l'avait amenée en Egypte), ils quittent l'auberge. Libistros y laisse aux hôtes une lettre où il leur dit de ne pas s'inquiéter de la disparition de la maitresse de l'auberge, le maître étant venu l'emmener.
- S. 2748, E. 3905. Tout d'abord ils retournent chez la sorcière. La douce Rhodamné, au
N 3327, P. 2479. nom de son amour, adjure Libistros de tuer cette femme, son mari obéit et d'un coup de son épée il met à mort la vieille, malgré la promesse qu'il lui avait faite de lui laisser la vie.

- S. 2773, E. 3927, N. 3347, P. 2501. Chemin faisant, ils charment leur voyage par des chants et des poésies: Rhodamn   raconte le contenu de quelques-unes des lettres qu'elle a reçues jadis de Libistros et ce qu'elle y a répondu. La journée s'achève sur les chansons de Klitobos et de Libistros.
- S. 2899, E. 4075, N. 3506, P. 2544. Le lendemain, Rhodamn   évoque le souvenir du cordon de cheveux qui accompagnait l'un des billets qu'elle a envoyés au bien-aimé: ce cordon était tressé avec des cheveux qu'elle s'était arraché de sa propre main. Libistros avait répondu à ce gage de tendresse en lui envoyant un coussin bourré de pétales de roses que l'amour avait fait   clorre dans son coeur.
- S. 2939, E. 4111, N. 3540, P. 2585. Libistros en revoyant les contre  es où il a tant souffert et pleuré, épanche son coeur en de nouvelles chansons.
- S. 3013, E. 4177, N. 3600. Ils trouvent réunis les cent chevaliers qui avaient été envoyés par Libistros dans cent directions différentes et ils se font mutuellement le récit de leurs aventures; puis, tous reprennent ensemble leur voyage.    mesure qu'on s'approche du but, Libistros devient de plus en plus triste à la pensée qu'il va falloir se séparer de Klitobos: il lui propose de rester chez lui et de devenir l'époux de Mélanthia, la charmante soeur de Rhodamn  . Klitobos y consent.
- S. 3163, E. 4317, N. 3745.    Argyrokastron, des transports de joie accueillent les voyageurs. Klitobos   pouse Mélanthia et ils mènent une vie heureuse pendant deux années. Puis, son épouse meurt et il est saisi du désir de retourner dans sa patrie: il s'arrache à ses amis, retourne en Litabia et y retrouve la bien-aimée de sa jeunesse, la belle Myrtané, devenue veuve.
- S. 3238, E. 4381, N. 3820. Klitobos conclut son récit en demandant passionnément la main de Myrtané, dont l'amour l'a fait tant souffrir.

LES MANUSCRITS

CODEX NEAPOLITANUS III A a 9, foll. 44—116.

   3

Malgré les lacunes et les transpositions, le texte du cod. Neapolitanus est relativement le plus lisible. Il a été publié par W. Wagner, ou plutôt par les amis de Wagner après sa mort (*Trois poèmes grecs du moyen-âge*, 1881). Krumbacher (*Byz. Lit. Gesch.* p. 866) parle ainsi de cette édition: „die Ausgabe ist aus dem Nachlasse Wagners von Sathas und Bikelas besorgt und leidet im höchsten Grade an allen Mangeln, die gewöhnlich postumen Werken anhaften.” Wagner n'a pas toujours lu le manuscrit avec l'exactitude nécessaire; M. Hesseling a eu la bienveillance de mettre à ma disposition une collation du ms. et Mlle. van der Kolf quelques annotations sur les vers 1—1129, qu'elle a faites à la bibliothèque de Naples pendant un séjour dans cette ville; or,

j'ai pu constater chez Wagner plusieurs inexactitudes: il a omis maintes fois des mots, des syllabes, des lettres, ou bien il en a ajouté pour corriger le mètre; il a donné quelques corrections, empruntées au cod. Par. ou au cod. Scal. dans tous les cas où le premier le laissait dans l'incertitude.¹⁾ Pourtant, ce que dit Bikélas dans l'introduction (p. IX) n'est pas tout à fait juste: „Un autre ms. conservé dans la bibliothèque de Leyde (Cod. Scaligeranus 55) sert à remplir les lacunes de celui de Naples. Heureusement Wagner avait aussi copié les vers contenus dans le ms. de Levde.”

Wagner n'a fait qu'un emploi modéré de ce manuscrit; il n'a pas rempli les lacunes du cod. Neap., et ce n'est qu'à la fin qu'il a pris plusieurs vers du cod. Scal. pour rendre la partie finale du poème plus détaillée qu'elle ne l'était dans le cod. Neap. Il n'a pas fait non plus une comparaison rigoureuse des deux versions, mais simplement remplacé les mots qu'il jugeait erronés par d'autres plus corrects pris dans le texte du cod. Scal., sans signaler pourtant par des notes ces substitutions. Seulement, dès le vers 3282, on trouve dans son édition plusieurs vers mis entre parenthèses: ceux-ci ont été empruntés au cod. Scal., ce qui était d'ailleurs le plus souvent superflu, le texte de ces vers ne demandant aucune modification.

§ 4

Il est vrai qu'on ne sait pas si Wagner lui-même aurait autorisé une édition sous cette forme. Les principales omissions qui lui ont échappé, à lui ou à ses éditeurs, et qui nuisent beaucoup au texte, se trouvent après les vers 1487, 1786 et 3073. Là il y aurait eu avantage à faire des emprunts au texte du cod. Scal.

Celles de ces lacunes qui se trouvent après les vers 1487 et 1786 peuvent être comblées en totalité ou en partie par les codd. Scal. et Esc., le cod. Par. faisant défaut ici. Au lieu des vers manquants après N. 1487, nous trouvons dans E. 1626—1655 et S. 524—552 d'abord un *πυρρίδιον* (qui manque aussi dans P.)

πάλιν ἐκτόθενος γράφει ὑπὸ τῶν πρὸς τὴν πόλιν.

Cette lettre est un développement du thème de la goutte d'eau qui creuse la pierre, effet que Libistros se refuse à admettre, puisque ses nombreuses lettres semblent rester sans effet sur le cœur de la bien-aimée.

La deuxième partie de cette lacune est remplie par P. 1505—1523, elle est plus détaillée encore dans E. 1655—1687 et S. 552—583. Le *πυρρίδιον* qui suit (N. 1491) est encore augmenté de quelques vers

¹⁾ Dans les notes du texte du cod. Scal., j'ai donné un certain nombre de passages exactement copiés d'après le ms. de Naples: les vers 1—1129 sont publiés à côté du ms. de Madrid (Esc.), parce qu'ils manquent dans le cod. Scal., selon les annotations que m'ont procurées M. Hesselink et Mlle van der Kolf.

dans E. 1697—1704 et S. 593—599. Donc, par suite de cette première lacune, il manque dans N. une partie indispensable au cours de l'histoire: le billet de Libistros qui a attendri le cœur de Rhodamné et après lequel celle-ci, persuadée par son eunuque, cède à son adorateur et lui promet dans une lettre de lui accorder son amour (N. 1491 sqq.). Sans le billet E. 1626—1655 = S. 524—552 le changement soudain des sentiments de la jeune fille ne s'explique pas.

S. 892—965 et E. 1971—2038 servent à remplir la deuxième lacune. N. 1787 donne le commencement d'une lettre de Libistros: il exprime son extrême joie de ce que Rhodamné a voulu lui promettre un rendez-vous. Seulement, les *παιρία* qui doivent précéder, manquent dans N.; on peut les trouver dans S. 890—965 et E. 1969—2038. Ce sont trois billets dont le dernier se trouve aussi dans P. (1701 sqq.) et qui dépeignent le désespoir de Libistros quand plusieurs jours se sont passés sans qu'il ait reçu de réponse; le troisième est une lettre de Rhodamné exprimant son regret, et ensuite Libistros manifeste sa grande joie: N. 1787. Ces trois lettres sont absolument nécessaires à l'issue du roman.

Quant à la troisième lacune, la plus importante de toutes, voici ce qu'il y a à en dire: au lieu des vingt vers de N. (3073—3094), on trouve dans S. les vers S. 2271—2478, tandis que P. remplit cette partie par les vers P. 2314—2360, beaucoup moins détaillées naturellement, en sorte que le récit de l'évasion de Klitobos manque totalement. Dans N., Klitobos, lorsque Rhodamné (N. 3074) le prie de lui raconter ce qu'il a fait et ce qu'il a souffert, ne fait aucune attention à sa demande; au contraire, S. et E. racontent les aventures de Klitobos avec beaucoup de détails (S. 2271—2478, E. 3456—3644); ces deux derniers manuscrits remplissent la lacune de P. (après P. 2331) par une centaine de vers. Gidel (*Etudes sur la littérature grecque moderne*, p. 168) parle de la façon prudente et habile dont Klitobos raconte à Rhodamné que Libistros est encore vivant. Pour en parler ainsi, il faut qu'il se soit servi du cod. P.; il n'aurait pas le faire en se référant à l'édition de Wagner. C'est en effet dans S. et E. que cet épisode a été donné avec le plus de détails.

En outre, Wagner ou ses éditeurs ont modifié volontairement l'ordre exact du texte. Après le vers N. 358, le ms. donne le vers 467 de l'édition de Wagner (cf. E. 569, 571, P. 321, 323), et ce n'est pas par négligence, car les deux vers se suivent au milieu d'une page. Les vers entre N. 281 et N. 467 ont subi des transpositions étonnantes et ils présentent aussi deux lacunes. Si on les compare avec E. et P., en rétablissant l'ordre de ce dernier (voir § 8), on saisit l'ordre exact. Dans l'édition de Wagner (voir le vers 281), un Eros se présente soudain sans aucun motif (*Ἐρως ἐξέβηρ ἀπ'αἰθέρι*) et ce qu'il dit est sans rapport avec ce qui précède. Une description de la maison, etc. aurait dû précéder. L'ordre exact doit être: 1—281, une lacune (E. 236—295, P. 2702—2764), 433—467, 398—433, 361—398, 281—336, une lacune (E. 461—545, P. 217—304), 340—359, 467, etc.

§ 5

La fin du poème, reproduite en raccourci et avec des lacunes dans le ms., a été empruntée par Wagner au cod. S ; c'est à peu près la seule partie des vers „contenus dans le ms. de Leyde" qu'il ait employée à bon escient. Comme je l'ai déjà dit ci-dessus (§ 3), à plusieurs autres passages où il a agi de même, les vers donnés par le cod. N. n'exigent aucune substitution. En voici quelques exemples.

Au lieu de N. 3282 sq. selon l'édition de Wagner :

καταφίλοῦντ' ἐρίδορα, καὶ τὸ γὰρ ἐξεῖρο
"Ἐρωτος ἦτορ ἠδορίη καὶ προῦχεν" ἰσροδίτης.

= S. 2685 sq.,

il y a dans le ms. :

καὶ ἐρίδορον περιπλοκῇ γὰρ γλυπεπεριτρέχον.

ce qui se joint très bien au vers précédent 3281 :

κρατοῦν, περιλαμπέρονται, φοιτᾷ (l. ὁμιτᾷ)
καταφίλοῦνται.

Pourquoi Wagner dans les vers 3405 sq.

κόρη [νικᾷ σε] ἀγέροχος μὲ τὸ κερόδοξόν της,
μὲ τὴν ἀλαξορίαν της τὸ τόξον σου σπντρίβει.

a-t-il transcrit de cette façon le premier vers = S. 2792? On ne peut le comprendre, car, dans le ms., on trouve :

κόρη μὲ τὸ κερόδοξον καὶ τὸ ἀγέροχόν της, etc.

Le *πιττιάζω* N. 3431—3463 et le *καταλόγω* N. 3473—3506 sont mis entre parenthèses et cela pour cette raison : tous les deux manquent dans le ms. Cependant, il y a dans le ms. d'autres vers qui ont été éliminés à tort par Wagner. Ainsi après que Libistros a informé Klitobos de la lettre contenue dans les vers N. 3398—3429, le ms. dit :

ὡς τὸ τί τὴν ἔγραψα τὴν κόρην μετὰ πόθον,
καὶ τάχα, φίλε Κλιτοβέ, ἐπνυχόπορεσέ με
= N. 3429 et 3430,
καὶ μετὰ ἐρωπιτιάζω τοι Ἀιβώτορον καὶ τῆς κόρης
ἡΐγραμεν ἀγαλίσανθον γ' ἄθλῳ γὰρ πρᾶδινίδῳ.

(ce dernier vers = N. 3464 sqq., jusqu'à N. 3473); après 3472 :

καθίζου, ἐδειπνήσαμεν καὶ ἐπίαμεν ἐκ τῆς βρύσης

vient le vers 3506 : ἦλθεν ὀκιάποτε καιρός et suiv.

L'édition de Wagner donne pour les vers 3511—3520 plusieurs corrections nécessaires au texte du codex, mais elle présente à côté de cela des altérations qui n'ont aucune raison d'être. Voici le texte du ms. :

„Στρατιώτη, τὸ γαῖτόν μου, τὸ τριχογάϊτανόν μου,
 εἶδε πῶς τὸ ἐξωρίζωσαν τὰ χέρια μου ἀπὸ ἐμὲναι,
 καὶ εἰς ἐσὲ τὸ ἀπέστειλαν ἐν βλάβῃ καὶ θανάτῳ·
 καὶ βάλε το εἰς τὸ τραχήλιν σου, σφικτὰ περιπλέξω,
 ἐν ἰδίῃ τὸ πόσῃ ἀνέμενος θάλασσε βῆναι εἰς τὸν κόλπον σου·
 καὶ μὴ δέσῃς ἀλλαχοῦ πορεύεσθαι εἰς ἄλλον τόπον,
 καὶ διότι ἔτι ῥίζωμαι ἀπὸ τὸ ἐμὸν κεφάλιν,
 καὶ κοῦνται το καὶ ἄντις ἐμοῦ ἔχει τὸ γαῖτόν μου,
 καὶ νόμιζε ὅτι ἐμὲν ἔχεις, στρατιώτα μου, κοῦτά σου.”

On peut se rendre compte, en les comparant au texte du ms., des altérations que fait subir l'édition de Wagner aux vers N. 3556—3568 :

οἱ στεναγμοὶ αὖ ἐγέρπονται καὶ ῥίζωνται οἱ πόροι,
 ἐν εἶδες δένδρα σταλαγμοῖς, ὠραία, τοὺς ἐδιζοὺς μου,
 ἐν εἶδες κλαδίᾳ τοὺς πόρους μου, ἐν εἴναι εἰς τὸ λιβάδι,
 τὰ θάλασσα ἐν ἐκίνοσαν τοὺς ποταμοῖς, ὠραία,
 διότι ὅταν μὲ ἐξέρωσε ἡ τύχη μου ἀπὸ σέρε
 καὶ ἐπεριπάτοεν μοραχὸς καὶ ἐν κοσμοσυρροῇ,
 τὸ μονοπάτι τὸ θεωρεῖς καὶ τὸ λιβάδι τοῦτο
 ἐδῶ μὲ ἦτορ ἐν θλίβωμαι καὶ ἐπτόταξέ με φίλον
 καὶ ὅμοσε τῇ φίλῃ μου ἐν τῇ συνεποθέτω.”

Les vers N. 3583—3589, mis entre parenthèses par Wagner, ont remplacé les quatre vers suivants du ms. :

τότε τὰ θάλασσα ὡς ποταμὸς ἐγέρπονται τῇ στρατῇ
 καὶ ἄντις ἐκείναι τῆς χαρῆς τρέχοντες τὸ ποτάμι·
 τότε τὰ ἀναδενάγματα ἐγέρπονται τὰ δένδρα
 καὶ τώρα ἄντις τοὺς στεναγμοὺς ἔχω τὸς ἰσορῆς σου.

§ 6

Je termine en donnant la fin du poème depuis le vers 3621 telle qu'elle se trouve dans le ms., selon la collation de M. Hesseling; on pourra voir que plusieurs vers de l'édition de Wagner manquent dans le ms. lui-même ou y ont été insérés par emprunt au cod. S. au lieu d'un autre vers du cod. N.

3621 καὶ μὲ τοὺς τόπους λογισμοῖς καὶ μὲ τὰς ἀσχηγῆσεις
 3622 εἰς τόπον ἐπληρώσωμεν μῆραν καὶ ἡμέρας ἔξῃ·
 3624 ὁ Αἰβίστρος συνετέρχεν ἐμὲ τοὺς λόγους τούτους·
 3625 „Αἰώμε, φίλε Κλιτοβέ, ἐπερὲς γένεε,
 φίλε τῆς ἐπολήφους, ἐμψυχώμενε στήλε,
 φίλε καλὲ εἰς τοὺς φίλους σου, ὁρθὸς καὶ εἰς τὴν ἀγάπην,

- ἦρξα τὸ εἶχα θέλημα μὲ τὸ οἰκονομίζον σου.
 καὶ ἀπὸ τοῦ ἔντεσιζίνου ὀρέγομαι εὐὰ παιῶν
 3630 ἐντάξιον τῆς φιλίας σου καὶ τῆς ὀφθῆς σου γυρίσας,
 διότι καὶ σὺ δι' ἐρωτικὴν ἀγάπην συνεθλίβης
 καὶ πόθον γλόχα ἐφλόγισε καὶ σέρε τῆς καρδίᾳ σου,
 ὀφθῆς ἀγάπῃ ἐμάρασε τὸν εὐῆρ σου ἀπὸ φθορίας,
 καὶ σὺ καθόμοιοι ἔπαθες ὅσα καὶ ἐγὼ εἰς τὸν κόσμον·
 3635 θέλω καὶ ἐγὼ τὸ ἐντίσιζον εὐὰ τὸ δουλεύσω ἐσέραι,
 καὶ εὐὰ πασχίσω διὰ σε εὐὰ ἔπαθες διὰ ἐμένα.
 καὶ σέρε ὡς ἐπαγαίνωρε τῆς Ἀρμενίας τῆς στράτας,
 καὶ ὅπυται, γίλε, φθάσωμεν τῆς Κλιτοβίας τὰ μέρη,
 δέχομαι τότε, Κλιτοβέ, καὶ ἐγὼ εὐὰ σὲ δουλεύσω
 3640 διὰ τῆς δουλείας ἀνθρώμοιοι ὡς πρὸς τῆς ἐδικτῆς σου.
 καὶ παραθήσω σήμερον τὸν ἐκατὸν τῆς κόρης,
 καὶ αὐτοὶ εὐὰ τῆς ἐπέγινον εἰς τὸ Ἀργυρὸν τὸ κάστρον,
 καὶ ἐγὼ μὲ σέρε μόνος μου, δίχα συνοδοιπόρου,
 3644 τῆς στράτας εὐὰ κρατῶμεν, γίλε, τῆς Ἀρμενίας."

(Les vers N. 3645—3695 de l'édition de Wagner manquent dans le manuscrit.)

- 3697 Συνακατέβην εἰς αὐτόν, πολλὰ ἐσυνετάγην,
 3698 συνεμαλέχθην τὸ λοιπὸν ἐκ τῆς λιγοθυμίας,
 3699 ἀφῆκα τὸ σκληρόκαρδον, μετέπεσα πρὸς ἄλλην.
 3702 εἰπά τοι, ἀποκριθὲ με· ..Λίβιστρος, ἐνχαριστῶ σε.
 3704 ἔρχομαι εἰς τῆς πατρίδα σου μετ' ἐσὲ εὐὰ ἀποθάγω."
- 3704a ὁ Λίβιστρος ὀρέχθην το μετὰ χαρῆς μεγάλης·
 3704b ..λοιπὸν ἐσέρ ἀπὸ τοῦ ἔντεσιζίνου ὀρέγομαι εὐὰ σὲ παιῶν,
 3704c καὶ τῆς ἐτέρου ἀδελφῆς τῆς κόρης εὐὰ σοῦ δόσω."
- 3704d ἦκουσα καὶ ἀπεκρίθην τοι· ..δέχομαι τῆς βοῦλῆς σου,
 3704e εἰς γυρίσας καὶ εἰς τὸ θέλημα ἔρχομαι τὸ ἐδικόν σου."
- 3705 διαμεριζέτω τὰ πολλὰ λόγους ἐμὸς καὶ ἐκεῖνος·
 3708 τὸν δρόμον πάλιν, τῆς ὁδὸν ἡρξάμεθα, τῆς στράτας,
 3709 τὸ μοροπάτιν τον σκοπῶ, πᾶρεν τοῦ Ἀργυροκάστρου·
 3709a καὶ εἰς τῆς ὁδὸν ὅπου ἐθράμεσιν ἀρχίζω καταλόγην.
 3710 καὶ τίς λαλήσῃ τὰς χαρὰς, τὰς ἡδογὰς ἐκείνας,
 τὰς ἐν τῷ μέσῳ χάριτας τῆς παραξένου στράτας;
 ὅμως ἀγῆσω τὰ πολλὰ, καὶ στίχους τοῦ Λίβιστρον
 τοὺς εἰς τῆς στράτας ἔποιεσε εἰπὼ καὶ καταλέξω.
- 3714 ..Εἰς ἄλλον κόσμον ἔτρεχα, τὸν ἥλιον ἠκολούθουν.
 3714a ὅπισθον τον ἐκατέτρεχα ἀνέγγη θρόνον μου χρόνον,
 3715 ὅσον ἐκεῖνος ἔδραμε κόσμον εἰς μίαν ἡμέραν,
 τοσοῦτον κόσμον ἔδραμον μόνος εἰς χρόνους δύο·

- κόρηι ὠραία ἐγέρουσα τοῦ γὰρ τῆς καταλήγου.
 τῆς ἀπὸ ἐμὲ ἐξέροσεν κατὰ καιρὸν ἢ τέχῃ.
 ἔπαθεν ἢ καρδία μου πιζοῖας ἀνευθιμήτους.
 3720 πόρους ἔπεσθη γοβερούς, ἀνέγας ἔπεστιάθιγ.
 οἱ ὁδόνες ἀπολλίνασιν ἀπέσω τῆς φυχῆς μου.
 καὶ ὁκάποτε ἡῖρα φίλον μου στυποτοποθετῆς μου
 καὶ ὁρέγεται τοῖς πόρους μου δι' ἐμένας γὰρ πασχίδῃ
 καὶ ἐμένας ἡζολούθησε γὰρ μὲ στυποθέτηγ.
 3725 ὡμοσεν ὄρκον μετ' ἐμὲ μὲ μὴ ἀποχωριστοῦμαι.
 3725a καὶ μετὰ κάποδοι καιρὸν τὸν οἰζορομίζον τοι
 ἡῖρα τῆς ἐγέρουσα, τῆς εἶχα εἰς θέλωμὰ μου.
 ἢ ἐτίβοιλος ἢ τέχῃ.
 καὶ ἐπῆρα τῆς καὶ στυποτοποθετῆς μου εἰς τὰ γοιζαῖ μου.
 γὰρ ἔχω στυποτοποθετῆς μου καὶ τὸν ἐγκέροδοι φίλον.
 3730 τὸν εἶχα εἰς τὰς ὁδόνες μου στυποτοποθετῆς μου."
 3732 ὥς εἶδεν ἢ παράξενος ἐρωτικῇ Ῥοδάμῃ.
 3733 καὶ ὥς ἔραθεν ὅτι ἀπὸ τοῦ γὰρ γαμπρός της ὠρομάσθιγ.
 3735 ἔβαλεν ἀγάπῃ καὶ στοργῇ πολλῇ ὥς πρὸς ἐρένας.
 3744 καὶ λέγω τοῦτο, ἐγὼ θέσασθαι εἰς τὸ Ἰογγροῦ τὸ κάστρον.
 3745 Ὅλος ὁ κόσμος ἔδοκεν τῆς Ἰογγροῦ τοῦ κάστρον.
 ἔγθασεν εἰς προσκένειν τῆς κόρης της Ῥοδάμης,
 κόσμος πολλὸν λαμπρόντων, στυπὸν πολλῇ φημίζουεν.
 μαρμαριτάων καὶ βλαττῆς, χρυσάων καὶ λιθάων.
 γίνεται τόσῃ ταραχῇ, μετὰ τῇ τῇ ἀνέβῃ.
 3750 ὄρανα τε καὶ βοῦνα, τέρπαρα, μέλος ἄπαν.
 3755 καὶ εἰδὼς ἀνευθιμήσθιγ τῆς Ἰογγροῦ τοῦ κάστρον,
 ἐκ γῆς Αἰβάνθρα τοῦ ὠιγός, σὺν τῇ καλῇ Ῥοδάμῃ,
 σὺν βασιλίσσῃ τῇ λαμπρῇ τῇ παρεγγενοτάτῃ
 πολλὰ τὰ ἔτι καὶ καλά, πάσης φθοιτῆδος τόπου.
 τοῦτο ἀνευθιμήσθιγ μετὰ πολλοῦ τοῦ πύτου,
 3760 μετὰ μεγάλῃς ταραχῇς ὥστε τὸν κόσμον ὅλον
 3761 ἔλεγες ὅτι σείεται, κλονίζεται, κινεῖται.
 3763 Τότε εἰς τὸ παλῆν τοι καὶ τρυπὸν μεσοκῆπι
 3764 ἐκεῖ κατεργασθῆσθαι ἡμέρας οὐκ ὀλίγας.
 3765 καὶ μέγα εἰς αὐτὸν ὁ Αἰβάνθρος τοῖς ὅλοις τοις τοπάρχας.
 3766 τοῖς φίλοις καὶ τοῖς στυγερεῖς, δορκάδες, ἀσχυροῖς τοι
 3766a ἐσύνταξεν καὶ λέγει τοις ταῖτας τὰς στυγερίας.
 3766b „ἀκούσατε, τοπάρχα μου καὶ ὅλοι στυγερεῖς μου.
 3774 φίλος ἐρὸς ὁ Κλιτοβός, ὃς ἔθωκεν ἢ τέχῃ
 3775 ἐκ τὰς τοσοῦτας στυφορῶς γὰρ μὲ παρηνουχίδῃ.
 σήμερον ἦλθεν μετ' ἐμὲ εἰς τῆς ἐμῆς τῆς χώρας

- αἰχμαλώτους, ὀλόξενος, πλήρ ἄρ οὐκ ἵπτορ τότε
καὶ τὸ καλοσυνάβουλέντορ καὶ τὸ καλογεννῶν τοῦ.
ἐγὼ Ῥοδάμηνι ἀκορὴ δέδοται οὐκ ἐθέροον.
3780 ἐπεὶ δὲ ὁ γίλως Κλιτοβῶν ὁ ὑπερξήρουμένος
3780a διὰ ἐμὲν ἐκολαφίσθη.
3782 πολλοὺς χειρόνους ἔπαθεν διὰ ἐμέων ἢ φυχῇ τοῦ
3783 καὶ χώρας ἐπαρῆσθαι πολλὰς ἀναρῆσθαι
3784 καὶ συνεκακοπάθεισεν, γίλῃ μου, διὰ ἐμέων.
3785 καὶ ἐγὼ τὸ ἐπὶ χθὲρ πρὸς αὐτὸν θέλω γὰρ τὸ πληρώσω,
3786 καὶ τὴν ἐτέρην ἀδελφὴν τῆς κόρης γὰρ τοῦ θύσω.
3786a γὰρ τοῦ τὴν θύσω σῆγγον, σῆγγιππον γὰρ τὸν ἔχω.”
3788 (ἢ δὲ ἀδελφὴ τῆς θέσποινας ἵκανε Μελαρθίαν, -)
3789 Ἦκουσαν οἱ πρωτεύοντες τῆς χώρας τοῦ οἱ τοπάρχη,
3790 ἐγὼ ἵκησαν, ὑψόσαν, ἐπροσέχενόσθαι με.
3792 ...ἡβίστορον τοῦ παρεγγενοῦς σῆγγιππον Κλιβόττε,
3793 τῆς γῆς τοῦ καὶστρον Ἰογγροῦ μεγάλων βασιλέων,
3794 καὶ θέσποινας παρεγγενοῦς Ῥοδάμης Μελαρθίαν.
3795 πολλὰ τὰ ἔτι καὶ καλὰ, πάσης φροντίδος ἔξω.”
Ἰπεκατέστη βασιλεὺς μετὰ μεγάλῃς γῆραις.
συνέμεινε τὴν ἐπὶ θάσιν, ὡς ἐν κοιτῇ λαλῶ τῆρ,
ἀπὸ τοῦ εἶν συνεπιπνῶς εἰπὼ τὰ παρελθόντα,
ἔξισα χρόνους ἱκανοὺς μετὰ τῆρ Μελαρθίαν.
3800 ἐκείνους ἐλίσσόμεθα τοὺς παλαιῶν χρόνους.
3800a ἔξισα γὰρ ἀμέσμενος ἡμέρας μετὰ κείνῃ.
3800b καὶ πάλε ἢ κλῶστρο ἢ μοῖρα μου κατ' ἐδικοῦ μου ἐκλώσθη.
3900c ἔκλινεν πάλε τὸ ἄσπετον ἢ ἐπιβουλή τῆς τέχης,
3800d ἢ ἐπιβουλή τῆς κατ' ἐμοῦ τοῦ γὰρ μὲ θανατόσθαι.
3806 γῆθεν ἐπώρρει ληστροικῶς τὴν κόρηρ Μελαρθίαν,
θάνατος τὴν ἐθέχθηκεν, ἐβγαίνει ἀπὸ τὸν κόσμον,
ῥῶς περδαίνει τὴν ἐμὴν ἀδίκως γλυκοτέρῃν.
3809 μόρος ἐγὼ τῆς σφαγοῦς ἀπεκατέστηρ δοῦλος.
3811 καὶ πάλιν ὀλοσυχμῶντος ἐνέμενα εἰς τὸν κόσμον,
καὶ ξένος ἐσυνελέθηκα ἐκ γῆς Ἰογγροκαὶστρον,
ἐν εἶχε δόξαν στέμματος καὶ κόσμον βασιλείαν.
πάλιν ἦλθεν μου λογιῶν καὶ σερβουλή καὶ γνῶμη.
3815 ἐνθάμηνος καὶ μέρινα καὶ τοῦ εἰς τὴν καρδίαν,
γὰρ ἔβρω γὰρ ἐπὶ γῶν ποταχὸς εἰς τὴν ἐμὴν τὴν χώραν
3817 ἄρ ἔρει ὁδὸς καὶ ἄρ ἡμπορῶ γὰρ τὴν ἀναζητήσω.
3817a ἐκείνῃ τὴν παρῶντον, ὁρῶντικὴν Μορτῆν.
καβαλλικέω τὸ λοιπὸν, ζῶντομαι τ' ἄρματα μου,
καὶ ἐβγαίνω εἰς ἀναζητήσω τῆς γονικῆς μου χώρας.

- 3820 καὶ μετὰ ἐξέμνητορ καιρὸν ἡῖρόε τιγ, ἔγθαδὲ τιγ,
 ἡῖροχα γῶρος τοὺς ἐμοὺς καὶ οὐροζήτορῳ μου,
 καὶ ἐδέρει τιγ παρῶξερ, ἐρωτικὴγ Μυρτάνηγ
 ἡῖρα σε χῖρα, θέσποινα, καὶ μετὰ σὲ γὰρ ζήσω.
 3824 οὐροποθάρω μετὰ σέ, οὐροερωθῶ, οὐροπάσχω.
 3826 ὁποῦ διὰ ἐδέρει ἔγγρα νόμορ ἐμὸν καὶ χόρην.
 3828 καὶ ἔπαθα τόσους πιχραῶμοὺς καὶ ἀνάργες ἐπεστιάθην.
 3828a ἔρως ἐκατεφούλωσεν καὶ ὀέβην εἰς ἐμέραν.
 3830 ἐγὼ ἀπεδέ, παρῶξερ, ὃ θέσποινα Μυρτάνη,
 εἶπα σε, ἀγαγγήθην σε τοὺς πόρους τοῦ Λιβίστορ.
 3832 τοὺς ἐκατεφιλέσχωσεν νόμος τοῦ καὶ μετ' ἐμοῦ.
 3832a καὶ τοὺς ἐμοὺς τοὺς πιχραῶμοὺς ἐγὼ ἀγαγγήθην σοὶ τοῖς.
 3832b εἶπα σε τὰς κακώσεις μου, τὰ ἔπαθα εἰς τὸν νόμον.
 3837 καὶ εἰς τις θελήθῃ λεπτομερῶς γρυεῦσεν τὰ ἐπερῶδτηγ,
 ὅς φηλαμῖθῃ, ὅς τὰ ἰδῇ καὶ ὅς τὰ καταλέξῃ.
 καὶ εἴτις καλὸς γεούτωκος γὰρ τ' ἀγαγγήθῃ ταῦτα.
 3840 γῖρῃ καρδίαν ὀλόπορορ, μυροστρεφεμένηγ,
 γὰρ οὐροπῶν τοὺς πάσχοιτας καὶ τοὺς ποροφροῦντας.

LE PROLOGUE

§ 7

Seul le cod. N. contient un prologue: N. 1—26. Ce prologue constitue-t-il une partie essentielle du poème? Klitobos annonce à Myrtané et à tous ceux qui l'entourent qu'il va raconter l'histoire des amours de Libistros et Rhodamnè: cette introduction n'est pas indispensable pour comprendre le roman. Le prologue ne serait-il qu'une introduction, un arrondissement de l'histoire, que chacun peut ajouter ou supprimer à volonté? Il faut remarquer que, dans les trois mss. dans lesquels la fin du roman a été conservée, Klitobos finit par adresser la parole à Myrtané (N. 3822; S. 3240; E. 4383). Cet épisode semble donc appartenir au poème; peut-être est ce aussi le cas du prologue qui se trouve au commencement du cod. N. Ici, le vers N. 2631 nous vient en aide.

- N. 2630 sq.: καὶ εἰς πόσον γόβον ἐρέπεσε πέλαγος ἡ ψυχὴ μας
 οὐκ ἡμπορῶ γὰρ σοῦ τὰ εἰπῶ, Μυρτάνη θέσποινέ μου.
 S. 1798: οὐκ ἡμπορῶ γὰρ σὲ τὸ ἄπῶ, γρίσσω ἀπὲ τὸν λόγον.
 E. 2945: καὶ οὐκ ἡμπορῶ γὰρ τὸ εἰπῶ, γρίσσω ἀπὲ τοὺς λόγους.
 P.: manque.

Le ms. S. désigne par σέ le lecteur ou l'auditeur du poème; E. ne s'adresse pas à une personne déterminée; mais N. donne expressément le nom de Myrtané. Si le prologue manquait dans cette version, le fait, qu'un nom inconnu apparaît ici, devrait frapper le lecteur ou l'auditeur:

donc, dans la version de Naples un prologue est explicable, indispensable même. Comme les mille premiers vers manquent dans le cod. S., nous ne pouvons savoir s'il y a été question d'un prologue; mais le nom de Myrtané se rencontre à la fin du ms. (S. 3240, 3246, 3248).

Le ms. E. commence par un vers = N. 35, en haut d'un recto. Une page du cod. E., qui ne laisse pas d'espace pour une illustration, contient 21 à 22 vers en moyenne. Pour que les vers initiaux de cette version se trouvent sur un recto, il faut donc que deux pages aient précédé celle-ci. Deux pages, avec un dessin et deux ou trois vers de titre, auraient suffi exactement aux 35 vers qui forment le prologue dans le cod. N. Il ne paraît donc point impossible que le copiste du ms. E., qui aime tant écrire avec détails, ait aussi fait précéder un prologue.

Dans le cod. P., la dernière partie manque, et le nom de Myrtané n'est mentionné qu'au vers P. 1818, lorsque Klitobos prononce son propre nom et celui de la jeune fille (= E. 2667, S. 1519: *Μυρτάνη*).

Analysons maintenant les premières lignes du ms. P. Le folio 1 recto commence par: *οὐ ἄρξομαι τῆς ἀγάπης Ἀβιδιττορ τοῦ πολυπαθοῦς καὶ κόρης τῆς Ῥοδάμης*, mots écrits à l'encre noire. Puis, *ἤρξατο τῇ ἀγάγῃ οὗ ὁ Κλιτοβὼρ ὁ γίγος Ἀβιδιττορ τοῦ πολυπαθοῦς ἐν λέγῃ τῇ Μερτάνῃ*, mots écrits à l'encre rouge.

On retrouve les premiers vers dans le ms. N: N. 25 sq.

*Διὰ τὴν ἀγάγῃ οὐ ἄρξομαι τῆς ἀγάπης
Ἀβιδιττορ τοῦ πολυπαθοῦς καὶ κόρης τῆς Ῥοδάμης.*

Si nous comparons les deux vers écrits à l'encre rouge au vers à l'encre rouge qui se trouve dans le ms. N. après le vers 26: *ἤρξατο τῇ ἀγάγῃ οὗ ὁ Κλιτοβὼρ ὁ γίγος*, il apparaît que le ms. P. a bien connu le prologue; mais que le premier folio du ms. qui le contenait s'est perdu. On comprend aussi que le nom de Myrtané se rencontrait dans ce prologue. Sur ce point, les vers P. 22, 23 et 24 sont dignes de remarque: c'est là que Klitobos adresse la parole à Myrtané. Ces trois vers manquent dans les mss. E. et N.; le ms. P. les donne ainsi:

*ὅταν ἐξέβην, θεῶπιονα, βασιλίσσα χαρίτωρ,
διὰ τὸν φόβον τοῦ ἡγῶς ἐξείνεν τοῦ πατρὸς σου,
καὶ διὰ τῇ ἐντίμῳ τῇ εἶχε διὰ τὸν Πέδον.*

A mon avis il est évident que le prologue fait partie du texte, et qu'il se trouvait non seulement dans le ms. N., mais dans les autres versions également.

II. CODEX PARISINUS 2910

§ 8

Le cod. P. a été publié par Mavrophrydis dans sa collection *Ἐκλογὴ μυθιαίων τῆς νεωτέρας ἑλληνικῆς γλώσσης* (1866). Cet érudit a tra-

Verhandel. Afd. Letterkunde (Nieuwe Reeks) DI XXXV.

vaillé beaucoup moins soigneusement encore que Wagner; c'est à bon droit que Krumbacher dit de lui: „eine Ausgabe in ziemlich unlesbarer Gestalt“ (*Byz. Lit. Gesch.*, p. 866).¹⁾ Néanmoins, il ne serait pas impossible de donner une forme lisible à cette édition en remettant, à l'aide des autres versions, les vers à leur place respective. Le désordre et les transpositions de la version de Paris sont dues au fait que le copiste a suivi, sans s'en apercevoir, un manuscrit dont l'ordre des feuilles avait été interverti (cf. codd. Scal. et Escur.; voir §§ 9—11).

L'ordre exact des vers peut se rétablir en grande partie,²⁾ c'est-à-dire: P. 1—150, une lacune (E. 153—179, N. 169—195), 2616—2853, 150—874, 1198—1814 (après P. 1504 une lacune: S. 522—552, E. 1625—1658; après P. 1696 une lacune: S. 857—888, E. 1940—1970, N. 1748—1783; après P. 1700 une lacune: S. 892—932, E. 1974—2014), 874—1198, 1814—2549 (après P. 2331 une lacune: S. 2311—2424, E. 3501—3602; après P. 2443 une lacune: S. 2632—2698, E. 3799—3860, N. 3230—3290; après P. 2527 une lacune: S. 2795—2865, E. 3978—4052, N. 3398—3469), 2579—2616, une lacune (S. 2983—3083, E. 4159—4244, N. 3580—3645), 2549—2579; la fin manque (S. 3140—3262, E. 4295—4407, N. 3722—3841). Dans ces transpositions, les vers, comme on le verra, ne se soudent pas tout à fait exactement, mais c'est l'ordre qu'impose le texte du poème et les lacunes peuvent être comblées partout par les autres versions (cf. le tableau de concordance).

La version P. excelle par sa concision: elle ne donne souvent que quelques vers là où les autres mss. ont besoin de toute une page. Elle comble quelques rares lacunes, mais par contre elle a ses propres omissions qui sont d'importance. Ceci n'a pas échappé à Mavrophrydis (voir son introduction, p. 11, et les annotations au bas des pages où il signale que des vers manquent ou ont été transposés, P. 149, 186, 739, etc.), mais il n'a pas cherché s'il n'arrivait pas qu'un passage, terminant p.e. une page et ne correspondant pas avec la page suivante, ne se continuât en haut de quelque autre page. Gidel (*Etudes*, p. 151 sqq.) l'a observé aussi: „Le manuscrit 2910 présente un désordre qui vient d'une méprise de copiste.” Il désigne *τὸ χοχλί* au bas du fol. 90, auquel correspond naturellement *Ση* en haut du fol. 7 (P. 2853 150: *τὸ χοχλίΣη*), et il continue: „Il y aurait là tout un remaniement à faire, indiqué d'ailleurs par de petits signes mis au bas des pages interposées.” On peut trouver un cas un peu analogue dans P. 2444: après *λέγοι*, qui est le dernier

¹⁾ Elissen, *Mittelgriechische Analecten* V p. 6: „ein stellenweis ziemlich beschädigtes und schwer leserliches, auch wie es scheint nicht ganz vollständiges Manuscript“ B. Keil, *Die Monatscyclen der byzantinischen Kunst* (Wiener Studien, 1889), p. 123: „schlecht erhalten, schlecht geschrieben und am Schlusse verstummelt“ Mavrophrydis lui-même dans son introduction, p. 11: „ὁ βιβλ. θεοτεχὴς, οὗ μόνον τοιοῦτον ὄντι, ἀλλὰ καὶ γινώσκοντες τοῦτο ἔχει, ὥστε καὶ οὐκ ὀλίγα ἐκτελέσθησαν ἐν τῇ ἐκδόσει τοῦ ἐκδοτοῦ, καὶ οὕτως καὶ μετὰ τοὺς τοιοῦτους“.

²⁾ Cf. B. Keil, *Die Monatscyclen*, p. 127.

mot du fol. 78, il y a une lacune importante (comblée d'ailleurs par S. 2632—2698, E. 3799—3860, et N. 3230—3290); les autres versions nous apprennent que les lettres *zgarer*. au commencement du fol. 79, font partie du mot *zate-tizgarer*.

Gidel a reproduit (p. 186 sq.) les folios 84 et 85 du ms. P. (P. 2617—2668); malheureusement, il a introduit de nouvelles fautes dans ce qu'il a copié.

B. Keil a donné un résumé du roman d'après l'édition de Mavrophydis, mais en changeant lui-même l'ordre des vers: à la page 127 de son article (*Die Monatscyklen der byzantinischen Kunst*) il indique comment il a conçu cette transposition.

En outre, des vers ont été omis à plusieurs reprises dans l'impression de cette édition, p. e. les vers 743 et 765, et après 47 et 62: on peut les trouver dans mes annotations aux passages correspondants des autres mss. Les lacunes après P. 1504 et 1699 se retrouvent dans le cod. N., après N. 1487 et 1786: dans les deux cas il manque un *τιτίζω* (voir § 4).

Comme j'ai reçu par l'intermédiaire obligeant de M. Pernot les photographies du ms. de Paris, la collation m'a permis de relever dans l'édition de Mavrophydis beaucoup d'inexactitudes (qui n'avaient point été indiquées au bas des pages). On peut observer d'ailleurs que c'est en général la manière de travailler de Mavrophydis: voir ses éditions de Phlorios, de Belthandros et d'Hermiakos dans cette même *Ἑλλάς*.

Le copiste a d'abord laissé des blancs au commencement de chaque vers, afin de les remplir plus tard par une lettre à l'encre rouge; il en résulte que les initiales de chaque ligne sont tantôt correctement mises, tantôt erronées (p. e. *οἱ* au lieu de *λῆ* P. 279) et tantôt tout à fait absentes (p. e. *μα* au lieu de *ἔμα* P. 545).

Dans les notes des autres versions, j'ai pu insérer toutes les variantes d'importance qui se trouvent dans le ms. P.; et on peut en trouver beaucoup dans les observations grammaticales sur le ms. P. et dans le glossaire.

III. CODEX SCALIGERANUS (LEIDENSIS) 55, foll. 58—133

§ 9

Ce manuscrit a été décrit minutieusement par Lambros, dans l'introduction à sa *Collection de romans grecs*, p. LXXXIII sqq. (Paris, 1880); on y trouve entre autres une description de la seule illustration (un dessin à la plume) qui se rencontre dans les mss. de Libistros et Rhodamné. Lambros n'entre pas dans des détails sur la manière dont le ms. de Leyde présente le roman de Libistros, la chose principale était pour lui en effet les folios 1—58, puisqu'ils contiennent le roman de Callimachos et Chrysorrhoe qu'il voulait publier. Un fac-simile annexé à son édition, permet de se rendre compte de la façon d'écrire du copiste.

Dans la liste de ceux qui ont consulté le cod. Scal., on lit que Wagner

en a fait usage en 1876 (voir l'introduction de Bikélas); nous avons exposé plus haut les résultats de son étude. En 1889, Keil a publié dans les *Wiener Studien* (pp. 120—142) son article: *Die Monatscyclen der byzantinischen Kunst*; il avait connaissance de l'édition de Mavrophrydis (1866), tandis que celle de Wagner (1881) lui était inconnue. Il est vrai que Keil a eu le cod. Scal. à sa disposition en 1888, mais c'était seulement au moment où l'impression de son article était presque achevée (p. 128, remarque 30); ce ms. ne lui était pas nécessaire d'ailleurs pour l'étude de la description des mois, qu'il entreprenait, celle-ci se trouvant précisément dans la première partie du poème, qui manque dans le ms. S. (p. 123).

Le codex Scalig. 55 contient 133 folios: 1—58 l'histoire de Callimachos et Chrysorrhoe (Krumbacher, *Byz. Lit. Gesch.* p. 855 sqq.; Lambros, *Collection de romans grecs*), et 58—133 celle de Libistros et Rhodamné. Le roman de Libistros n'y est pourtant qu'à l'état fragmentaire: la version commence par un vers = E. 2581, N. 2275, P. 1125; puis on trouve 73 vers, jusqu'à E. 2661, N. 2352, P. 1197; et à cet endroit-ci, en pleine ligne (la cinquième ligne du fol. 59 verso), le texte continue par un vers = E. 1189, N. 1037, P. 1198, jusqu'à E. 1434, N. 1282, P. 1393 (fol. 64 recto), et alors vient exactement de la même manière le vers = E. 1129, N. 980, P. 824. A partir de là, le texte se poursuit jusqu'à la fin; il donne des passages qui manquent dans les autres versions, et il n'a lui-même qu'une lacune d'une quarantaine de vers (E. 3946—3983, N. 3367—3403, P. 2512—2527).

Dans le ms. S. on trouve donc deux fois les vers E. 2581—2661, N. 2275—2352, P. 1125—1197, et E. 1189—1434, N. 1037—1282, P. 1198—1393. Lambros s'en est aperçu aussi: „Ce qui est étrange dans la partie du ms. contenant Libistros, c'est que nous trouvons deux fois la partie du poème indiquée, depuis le vers 1125 de l'édition de Mavrophrydis. Le copiste a recommencé la copie au f. 95 r; nous y retrouvons les mêmes vers qu'au f. 58 r. Les deux versions sont fort intéressantes à comparer. Elles contiennent, en général, entre elles autant de variantes que deux mss. entièrement différents en auraient présentées. Le fait est difficile à expliquer, mais bien intéressant pour la restitution définitive de la partie contenue dans ce codex; il est seulement regrettable que le ms. ne contienne pas le poème tout entier.” (*Coll. de rom. gr.*, p. LXXXVI sq.)

Lambros a donc vu qu'aux fol. 58r et fol. 95r se trouvent les mêmes vers, c'est-à-dire P. 1125 (= E. 2581, N. 2275) sqq. Il en conclut que le copiste aurait recommencé la copie au fol. 95r, mais ce n'est pas juste. En effet, les folios 58—133 contiennent bien deux versions, mais il faut que ces deux copies soient faites d'après deux mss. différents; et de cette façon les différentes variantes qu'elles présentent entre elles sont très explicables.

Il me semble de toute façon que les feuilles de deux versions ou frag-

ments du même roman ont dû se trouver confondues; peut-être quelqu'un avait-il attaché ensemble deux fragments différents et le copiste du ms. S. les aura-t-il tout simplement copiés, ce qui expliquerait comment il a pu passer d'une version à l'autre au fol. 64r. Deux mss. ont donc formé la base du cod. S.: deux fragments (E. 2581—2661, N. 2275—2352, P. 1125—1197, et E. 1189—1434, N. 1037—1282, P. 1198—1393) du même ms. ont été maintenus, tandis que les mille premiers vers de l'autre ms. manquent (E. 1—1129, N. 1—980, P. 1—824). J'ai désigné par S. I le fragment fol. 58r-fol. 64r (jusqu'à la huitième ligne d'en haut), qui consiste proprement en deux petits fragments, et le reste du ms. simplement par S.

S. I contient 274 vers, et S. 3262 vers.

S. I présente dans l'ordre des vers aux vers 73/74 une inversion identique à celle qui se trouve dans les vers 1197/8 du cod. P. (= S. 1513 et 60, E. 3661 et 1189, N. 2352 et 1037); on remarque, en général, une grande conformité entre S. I et P. Il faut noter l'emploi du mot *κορυτῆσα* (voir le glossaire s.v.) et de *κορυτσεμένην* P. ms. 2533 dans S. I et P., tandis que les autres versions écrivent aux endroits correspondants les mots *γορδοῦλα* ou *κόρη*. Le cod. E. emploie deux fois le mot *κορυτῆσα*, notamment dans la partie qui a été fabriquée de toutes pièces par le copiste lui-même (voir § 18). Dans S. I et P. il manque des vers qui se trouvent dans les autres mss. (p.e. S. 248—256, E. 1371—1381, N. 1221—1231) et là où Mavrophrydis a changé le texte du cod. P., la version désavouée est adoptée par S. I: P. 1148 ms. *μεριζώτερον*, = S. I 23; P. 1158 ms. *ξένος* = S. I 34; P. 1161 ms. *ἐντροπέλγος* = S. I 37 (*ἀνδροπέλγος*); P. 1179/1180 ms. *ἔρως* (que Mavrophrydis a lu par erreur: *ἡρώς*) = S. I 55/56; P. 1187 ms. *εἶχε* = S. I 63; P. 1204 ms. *ἔμβλη* = S. I 80 (*ἔκβλη*); P. 1221 ms. *καὶ ὥς εἰς ἐμὲν τὰ τόξεσες* = S. I 99; P. 1393 ms. *ἀποφεντελίσσει* = S. I 274.

Mais il est d'autres vers encore qui ont subi des changements non annotés par Mavrophrydis et dont les versions s'accordent dans les deux mss. P. 1136 ms. *γλογοτόποθος* = S. I 11; P. 1125 ms. *ἐκείνον* = S. I 1; P. 1149 ms. *εἶδον* = S. I 24; P. 1154 ms. *ἐθείθυ* = S. I 30; P. 1164 ms. *γὰρ* (au lieu de *δέ*) = S. I 40; P. 1169 ms. (a été supprimé par Mavrophrydis) *βάθος κρέβει λογισμός ἐξ ἐρωτοποληφίας* = S. I 45 (*ὁ λογισμός*); P. 1174 ms. *ἤκουσαν* = S. I 50; P. 1180 ms. *ἐπαπειλίσσεται* = S. I 56; P. 1201 ms. *τὰ πῆσιν* = S. I 77: cette faute est due au mot suivant *ἀπέσιν*, barbouillé dans les deux mss.: P. ms. *εἰς πᾶσα*, S. I a fait une correction à cet endroit; P. 1203 ms. (*τὸ δώδης*) *καὶ ἀγορητήν* = S. I 79; P. 1207 ms. *ὥς* (au lieu de *τὰ σ'*) = S. I 83; P. 1210 ms. *καὶ ἐμβάινει εἰς τὸ κ.* (au lieu de *ἐβγαίνει ἀπὸ*) = S. I 86; P. 1216 ms. *ἐφεντράνισα* = S. I 92; P. 1217 ms. *ἔγραψα, φίλε, γράμμα καὶ ἄκουσε τί λέγει*: cf. S. I 93; après P. 1217 ms. deux vers à l'encre rouge: = S. I 94, 95; P. 1218 ms. *εἰς* (au lieu de *ὥς*) = S. I 96; P. 1218 ms. *ἄντις* (au lieu de *ἀντις*) = S. I 96; P. 1219 ms. a les

mêmes fautes que S. I 97: *τὰ* au lieu de *τὰ*, et aussi *πολὺν* et *παράξενον*; P. 1220 ms. *ἄρθρον μοναχόν* = S. I 98; après P. 1230 à l'encre rouge: *Μερίτηρον τοῦ πολυπαθοῦς μελέτη μετὰ πόθον*; cf. S. I 107; P. 1236 ms. *φίλον ποῖον μου*, et S. I 113 *φίλον μου ποῖον μου*, donc de l'embarras au même endroit; et puis dans le même vers P. ms. *καταπαροῦσσω* = S. I; P. 1237 ms. *πρῶτον* (au lieu de *ποῖον*) = S. I 114; P. 1250 ms. *παρὰδέξεται* = S. I 127; P. 1251 ms. *εἰ μὴ καὶ οὐ* = S. I 128; P. 1253 ms. *ὀκάποια ἐκ* (au lieu de *ὀκάποιτ' ἕς*); cf. S. I 130 *ὀκάποιον ἀπὸ*); P. 1267 ms. *ἐὰν γὰρ μὴ τὸ ἀνέγνωσαν ὡς ἔραθον ἐξ ὁστέρον* = S. I 144; P. 1283 ms. *γὰρ μὴ ἀναγνῶσθαι*; cf. S. I 160; après P. 1286 à l'encre rouge *ἀρχὴ τοῦ πικτικίου καὶ γραφὴ Μερήτηρον πολυπόρον*; cf. S. I 164; P. 1288 ms. *πρὸς νόρον* = S. I 166; P. 1294 ms. *τί πράγματα ἐννέβησαν ἀναμέδον σοῦ καὶ μοῦ*; cf. S. I 172; P. 1298 ms. *θεωρῶ* (au lieu de *θαροῶ*) = S. I 176; après P. 1306 une lacune comme après S. I 185; P. 1303 ms. = S. I 181; dans tous les deux il manque une syllabe; P. 1321 = S. I 201: les autres versions différent; P. 1330 ms. = S. I 210: Mavrophrydis a inséré une syllabe; dans P il se trouve après 1363 deux vers = S. I 243 sq., donc le premier est boiteux; P. 2364, à l'opposé des autres versions, a le même ordre des mots que S. I 245; la faute *τῆς πόρτας* de P. 1367 se trouve aussi dans S. I 248; P. 1388 ms. *γὰρ ἴτον* (au lieu de *καὶ ἴτον*) = S. I 269; P. 1389 ms. *ἐξέρρει* = S. I 270; P. 1386 sq. = S. I 267 sq.: cf. les autres versions.

On peut comparer les leçons du cod. P. dans les notes au bas des pages du ms. S. I.

Il me semble donc plausible que les mss. P. et S. I sont basés sur le même original. —

Par son extension S. se distingue aussitôt de la concision de P. Il correspond, à cet égard, avec le ms. E. C'est dommage que les mille premiers vers du roman manquent dans S.; car le texte y a été très bien conservé et présente peu de lacunes; ça et là manquent quelques vers, ce qui est dû à un homoioteuton (après S. 248, 465, 525, 1280, 1501, 1530). Le texte de S. est de beaucoup supérieur au mauvais texte de la version de l'Escorial, malgré l'état complet de ce dernier.

IV. CODEX ESCURIALENSIS Ψ IV 22, foll. 22—138 et 185—194

§ 10

Le quatrième ms. est la version de Madrid. Jusqu'ici on ne connaissait son existence que par l'article de R. Wünsch dans la *Byzantinische Zeitschrift* 6 (1897), pp. 158—164: *Zur Escorial-Handschrift Ψ-IV-22*. Dans le *Catalogue des Mss. grecs de la bibliothèque de l'Escorial* (1848) par E. Miller se trouve la description suivante de ce codex:

IV — IV — 22

492. In-4° de 228 feuillets, en papier et du XVe siècle.

Fol. 1. Saint Thomas d'Aquin. Sur le corps et le sang de Notre Seigneur, traduit en grec par Démétrius Cydonius.

Fol. 5, r. Ἐκ τῶν ἠθικῶν τῶν ἀριστοῦ. Extraits moraux tirés des ouvrages d'Aristote, (etc.).

Fol. 22. Poésies en langue vulgaire, intitulées Ἐρωτοπαίγνια εἰς γλῶτταν κοινὴν τῶν Ἑλλήνων. Incipit:

Αἰτίος ἦτορ ὁ ἐνερὴς παρὰ ξένος ἀπεχόρα
Ἄγοργος μοροπάτηρ καὶ τὸ ποτάμιον ἔβλεπε.

Fol. 214, r. Ἐξόδιος ὕμνος εἰς τὸν Χριστόν.

Fol. 223, r. Fragment sur la Passion.

Wünsch étudia spécialement les folios 22—213, qui contiennent la poésie grecque vulgaire et s'aperçut ainsi que le roman de Libistros et Rhodamné occupait la plus grande partie du codex. Il copia les 59 premiers vers et constata que le texte est régulièrement interrompu par des espaces destinés à des illustrations; au reste, il a choisi ça et là des passages, notamment pour fixer les noms propres: fol. 37 r, 42 v et 43 r (des espaces pour les images des Vertus), 46 v (où il admet une transposition de feuillets ou un changement important de rédaction), 52 sqq. (Ἐκ γένεως des Mois), 67 r, 88 v (épigraphe d'un chapitre ou d'une lettre), 92 r, 111 r, 137 v, dont les dernières lignes doivent être la fin du roman: quant aux feuillets suivants, il ne peut point les identifier (il cite cinq vers du fol. 139 r); comme il n'a d'ailleurs étudié que superficiellement toutes les feuilles suivantes: il s'est laissé tromper par la réapparition du nom de Rhodamné sur le fol. 193 (Wünsch, *Byz. Zeitschr.*, 1897, p. 161) et il lui a semblé que les dites feuilles forment un morceau ininterrompu. Il a cru que le dernier folio qui contient une partie du roman de Libistros était le fol. 193 et il a constaté que dans les folios 194—213 on a lié ensemble pêle-mêle des versions du Porikologos, de l'Opsarologos et du Poulologos; mais il lui a échappé que les feuilles 198 r—201 v n'appartiennent à aucune de ces versions.

Après que Wünsch eut fait mention de cette version de l'Opsarologos, elle fut publiée par Krumbacher: *Das Mittelgriechische Fischbuch* (*Sitzungsber. d. philos.-philolog. u. d. hist. Kl. der bayr. Akad.* 1903, pp. 345—381). Dans sa description du ms. il est d'accord avec Wünsch: il dit que les pages 22—193 contiennent une rédaction du roman de Libistros, dans laquelle, par suite d'un déplacement des feuilles, a été intercalée une partie d'un autre ms. qu'il ne pouvait reconnaître, une identification lui étant impossible à l'aide des vers que Wünsch a pris ça et là. Plus tard cependant, il a reconnu cette partie comme une version du roman de Digénis et l'année suivante, il a fait de cette identification l'objet d'un rapport (*Sitzungsber. der bayr. Akademie* 1904: *Eine neue Handschrift*

des *Digenis Akritas*, pp. 309—357). C'est une description exacte du ms. de Madrid par Ficker qui lui a rendu cette identification possible et lui a permis de constater que les folios 186 r—194 r vont ensemble avec les folios 22—137, du roman de Libistros: „einen Quaternio der in die Gegend zwischen fol. 80—90 gehört, aber durch den Buchbinder an eine ganz falsche Stelle versetzt worden ist." (p. 313). Ces feuilles doivent en effet être placées entre les feuilles 88 et 89. Du reste, Krumbacher a reconnu dans les feuilles 198—201 un fragment du roman de Digénis.¹⁾

§ 11

A la bibliothèque de Leyde, les reproductions photographiques des feuilles 22—201 de ce codex Escorialensis ont été mises à ma disposition. Grâce à cette amabilité, j'ai pu trouver dans les folios 22—137 et 185—193 la version presque complète du roman de Libistros, que je donne ci-après. Il apparaîtra qu'il ne manque qu'un seul folio devant contenir les premiers vers (= N. 1—35; voir plus haut § 7) et qu'un folio manque après f. 27 v; peut-être ces pages se cachent-elles dans les folios 1—22 ou 201—213—228: toutefois, la description du codex par Miller et Ficker-Krumbacher ne me porte pas à le croire.

Le ms. commence aussitôt par une transposition: αἰτεῖνος ἦτορ ὁ ἐγγεῖης παρὰξενος ἀπὲ χάρακ | ἄγοργος μοροπάτιρ. Les deux derniers mots se retrouvent dans N. 36: ἄγοργος, ἐπατήθεος, ἔμμοργος εἰς τὴν πλώον et N. 61: ἀλλὰ τῆς στράτας τὸ στερὸν ἐκράτει μοροπάτιρ; mais, dans E. les vers N. 62—75 viennent après μοροπάτιρ et ensuite les vers qui manquent entre ἄγοργος et μοροπάτιρ = N. 36—61; évidemment, le déplacement d'un folio dans le texte que le copiste avait à copier a été la cause de cette faute (ἄγοργος = le dernier mot d'un verso, μοροπάτιρ = le premier mot d'un recto), faute dont le copiste ne s'est pas rendu compte et qu'il a simplement enregistrée.

Après le fol. 27 (E. 188 = N. 204), un folio a disparu. Les feuilles 44—52 doivent être intercalées entre les feuilles 35 et 36. De même pour les folios 186—193 qui doivent se placer entre le fol. 88 et le fol. 89, mais en opérant en même temps une transposition dans ce quaternio lui-même: le fol. 187 doit venir après le fol. 193.

Dans l'édition que j'en donne ci-dessous, les folios sont replacés dans leur ordre exact, donc: foll. 22—36, 44—52, 36—44, 52—89 (lors du numérotage des pages (voir Lambros, *Collect.*, p. LXXXIII) on a oublié

¹⁾ Krumbacher donne quelques pages et puis des vers pris au hasard des folios 139—185 et 198—201. Hesseling a publié le texte complet dans la *Laographia* 3 (1912), pp. 537—605 *Le Roman de Digénis Akritas d'après le manuscrit de Madrid*

Une reproduction du fol. 194 v de ce codex Esc a été ajoutée à l'essai de Krumbacher, *Das Mittellgriechische Fischbuch*.

entre les folios 67 et 68 une page que j'ai indiquée comme fol. 67 bis), 186, 188—194, 187, 89—138.

Le ms. était destiné à être orné d'une quantité d'illustrations, pour lesquelles de nombreux blancs étaient réservés, p.e. chaque fois que se rencontre une description des Vertus, des Mois et des Amours.

On ne peut que remarquer la justesse des observations de Krumbacher sur le mauvais état du texte de l'Escorialensis: „Der Text ist im Escor. theils durch den schlechten Zustand der Vorlage, theils durch die seltene Nachlässigkeit und Ignoranz des Schreibers auf Schritt und Tritt durch Lücken, unsinnige Beschreibungen, sprachliche und metrische Fehler aller Art heillos zugerichtet.” (*Eine neue Hs. des Digenis Akritas*, p. 345) et: „die unerhörte metrische Weitherzigkeit des Redaktors, den üblen Zustand der Ueberlieferung.” (id., p. 349).

M. Hesselung, dans son article: *La plus ancienne rédaction du poème épique sur Digenis Akritas* (*Kon. Akad. v. Wetenschappen*, Amsterdam, 1927) donne au pages 16 et 17 la description suivante du manuscrit de Madrid au regard des folios qui contiennent la version de l'épopée byzantine et la version du roman de Libistros: „Or on constate dans les deux textes tels que le manuscrit les présente, les mêmes particularités, le même genre de fautes. La rédaction du poème épique comme celle du roman se distingue par une prédilection pour les formes modernes, par une tendance à populariser: dans l'une comme dans l'autre on rencontre des développements ou des détails qui font défaut dans les autres manuscrits: quelquefois on y découvre des variantes plus plausibles que les leçons d'autre provenance. Les fautes aussi qui défigurent les deux rédactions sont de même nature: les lacunes, les vers faux, les mots estropiés y abondent. Ce curieux accord des deux rédactions atteste que le manuscrit remonte à un autre texte plus ancien, l'oeuvre d'un homme qui a voulu rajeunir le roman et le poème épique. Ce remaniement est tombé entre les mains d'un copiste d'une ignorance incroyable et d'une négligence déconcertante. Il en est résulté le manuscrit de l'Escorial. Personne ne considérera la rédaction de l'Escorial comme le texte le plus digne de foi du roman de Libistros; on se contentera d'en faire usage pour corriger quelquefois des manuscrits en général meilleurs. Et il serait téméraire de fonder sur ce manuscrit mutilé l'hypothèse d'une rédaction primitive du roman de Libistros en langue très populaire.”

Néanmoins, on trouve dans cette version beaucoup de détails et de mots fort remarquables. L'ignorance du copiste illettré de l'Esc. fait que son texte fourmille de fautes de toute sorte. Les fautes métriques sont cause de nombreux vers en prose ou de vers hypermètres. Partant du ton d'un mot, le copiste écrit des absurdités comme p. e. ὄργηρ au lieu de στοργήρ E. 412, ὡς χάρος au lieu de πρὸς χάρος E. 571, ὄποι τρέχειρ au lieu de ὁ πόθος τρέχει E. 598, ἐπῆρε μιχαρεῖς au lieu de τὸ πῆρ ἀμιχαρεῖ E. 277 (dans un autre endroit aussi, le verbe ἀμιχαρῶ

plonge le copiste dans l'embarras: E. 1648 ἃ μὴ καμῆ = ἀμυχανεῖ.
E. 2183 ἀμύχοντ εἶχα au lieu de ἀμυχανεῖ γὰρ), γέρος... εἰς βέθος
ἀρεσάτη, au lieu de ἔρος... οἶρατο βριθοῦ θάρος E 754: de semblables
fautes se retrouvent presque à chaque page. Cf. Hesselring, op. cit., § 4.

§ 12

Souvent, la suppression d'un vers s'explique par un homoioteleuton: de
telles erreurs peuvent être commises parfois par un scribe écrivant sous
la dictée, mais elles sont possibles aussi dans une copie faite d'après un
texte écrit; un vers qui autrement semblerait inexplicable: c'est-à-dire E.
502, nous indique suffisamment que l'Esc. est fait d'après un texte écrit.

Neap. 642 sqq. (dans le ms):

„βλέπετε τὸ Ἱγγυρόζαστρον, ἴδθι ἐδομώσαμὲν το!“
εἶδασι τὸ Ἱγγυρόζαστρον καὶ οἱ ἐκατόρ ἐξεῖροι.
παρέλαβέ μας ἡ χαρὰ καὶ ἀγῆκερ μας ἡ θλίψις.¹⁾

(Après beaucoup de peines, Libistros et ses cent chevaliers découvrent
enfin leur but, le palais d'Argyrokastron).

Par 504sqq. (dans le ms.):

βλέπω τὸ Ἱγγυρόζαστρον, ἴδε ἐδομώσαμὲν το·
εἶδασι τὸ Ἱγγυρόζαστρον οἱ ἐκατόρ ἐξεῖροι.
παρέλαβέρ μας ἡ χαρὰ καὶ ἀγῆκερ μας ἡ λύπη.

Esc. 501sqq.:

„βλέπετε τὸ Ἀγγυρόζαστρον, ἴδοι ἐδομώσαμὲν το!“
εἶδασι τὸ Ἀγγυρόζαστρον, ἡ ἔρκερ ἐξεῖρι.
παρέλαβέ μας ἡ χαρὰ, ἀγῆκερ μας ἡ λύπη.

Les mots ἡ ἔρκερ ἐξεῖρι sont absurdes. Les autres versions ont à cet
endroit οἱ ἐκατόρ ἐξεῖροι. Il faut que dans le texte copié par notre
copiste se trouvât:

εἶδασι τὸ Ἱγγυρόζαστρον ἡ ρ' ἐξεῖρι, c'est-à-dire οἱ ἐκα-
τόρ ἐξεῖροι. Je crois que le copiste a lu ρ' = ρερ au lieu de ρ'
= ἐκατόρ, donc ἡ ρερ et qu'il l'a corrigé alors lui-même en ἡ ἔρκερ (pour
avoir du moins un mot existant, malgré l'absurdité du sens).

Un mot qui a mis deux fois le copiste dans l'embarras, c'est le
substantif *συχροσμός* (crêpuscule).²⁾

¹⁾ Dans l'édition de Wagner, deux demi-vers ont été oubliés

²⁾ Voir le glossaire s. v.

Esc. 1304: καὶ πάλε εἰς ὄραν χορδιασσοῦ. πάλε εἰς ἀρχήν
ἐσπέρας.

Neap. 1158: Καὶ πάλε εἰς ὄραν σοχραιοσοῦ. πάλε εἰς ἀρχήν
ἐσπέρας.

Par. manque.

Scal. 181: καὶ πάλιν εἰς ὄραν σοχραιοσοῦ. πάλιν ἀρχήν ἐσπέρας.

Le mot a été bien employé dans N. et S.; dans E. il faut le corriger en *σοχραιοσοῦ*. Quant au iota, on peut comparer le deuxième endroit où l'on trouve ce mot:

Esc. 3080: πρῶτο σορχρίασρα ἡῖρα τὸ ξεροδοχέιον.

Neap. 2750: ἐφ' θασα. ἐπ' λησίσασα πρὸς τήν ξεροδοχίτσαν.

Par. 2118 (ms.): καὶ πρὸς τὰς ἄλλας ἡῖρηκα καὶ τὸν ξεροδόχον.

Scal. 1921: πρὸς τόσον χορίασρα ἡῖρηκα καὶ τὸ
ξεροδοχέιον.

Ici, l'Esc. et le Scal. s'accordent du moins pour ce qui est de l'essentiel. Cet endroit est un exemple caractéristique de la manière dont chacun des quatre copistes se débrouillait quand ils rencontraient une difficulté, soit qu'un mot fût entendu de travers, soit que le texte fût illisible. Le copiste du Neap. ne s'occupe guère des lettres présentes, il fabrique un vers qui a du sens par rapport au reste. Les mots *πρὸς τὰς ἄλλας* dans le ms. de Paris n'ont aucun sens, mais le mot *πρὸς* se trouve dans le Scal. autant que dans le Par. A l'endroit où le copiste de l'Esc. lisait *σορ.* celui du Scal. a lu *σορ.* et tous les deux concordent pour *χορίασρα(ν)*. Quant à *πρῶτο*, le copiste de l'Esc. fait une faute pareille dans le vers 3367: *πρωτοληνιζώτερον* au lieu de *πρὸς τὸ λησι(ρ)κώτερον*.¹⁾ En comparant les quatre versions, je reconstruis comme suit le texte de E. 3080:

πρὸς τὸ σορχρίασρα ἡῖρηκα καὶ τὸ ξεροδοχέιον.

Le iota dans *σοχραιοσός* et *σορχρίασρα* est dû au iota du verbe (*σ*)ώχρῃ.

Les mss. S. et E. ont entre eux une étroite parenté par leurs textes très détaillés, mais on se rend compte que S. a été écrit par un homme cultivé, tandis que le ms. E. décèle un copiste dépourvu de toute formation scolaire²⁾ (un petit fait servira d'exemple: c'est l'usage de *οἶδα*, plusieurs fois dans S., là où E. emploie toujours des formes de *γρορίζω*). Néanmoins, tout invraisemblable que cela puisse paraître, l'Esc. se rapproche aussi beaucoup du Par. J'ai déjà indiqué dans le ms. P. une

¹⁾ Cf. le vers 99 de l'Achilléide (édition de Wagner, *Trois poèmes grecs*): *λεπὸς ὡς ἡροτι μοι*, qu'il faut aussi corriger en *ηρος τί(ν) μοι*. Cette faute, qui arrive souvent, est due à la manière d'écrire *ηρο* = *ηρός* (voir p. e. S. 3257 *ηρο ἱεροῦ*).

²⁾ Krumbacher. *Eine neue Hs. des Dig. Akr.*, p. 348 (vom Schuleinfluss ganz frei!).

tendance à la concision: P. donne brièvement ce qui se trouve dans l'Esc. et le Neap., cependant on peut retrouver presque toujours les vers qui manquent dans le Neap., mais qui se trouvent dans l'Esc. et le Scal. Donc, d'une part un penchant à être concis, de l'autre, à donner beaucoup de détails: ces deux tendances contradictoires sont représentées dans P. C'est pourquoi plus d'une fois le texte d'un vers de l'Esc. qui manque dans N. et S. est maintenu par la leçon de P.

Le ms. E. se distingue par une langue plus jeune, des formes plus populaires que celles attestées dans les autres versions; il fait l'impression d'être la version populaire d'un original plus savant. Cette langue offre de nombreux détails notables qui peuvent prendre leur place dans les observations grammaticales sur ce manuscrit.

V. LES ANNOTATIONS DE CRUSIUS (TURCOGRAECIA, p. 489 sq.)

§ 13

J'ai déjà fait mention de la description d'un ms. du roman de Libistros par Martin Crusius (§ 1). C'est l'argument le plus ancien du roman.¹⁾ En 1562, Crusius avait pu prendre connaissance d'un „fragmentum manusc. Barbarograecum de amore Lybistri et Rhodamnae,” qui lui avait été envoyé par quelqu'un qui l'avait acheté „aureo annulo”, supposant que le livre était d'une certaine valeur „quod Icones in eo utcumque calamo depictae erant.” Plus tard, on lui avait fait présent de ce ms., et, dit-il, „diligenti compactione ad meliorem habitum perduxi.” Il en cite six vers comme des exemples du versus politicus, à savoir:

φρζή γάρ ἐφοτότητας, ὅσα φρζοπορέδα,
γάρει τοὺς πόρους, ἔρ γλζερ μέθῃ τοῦ πόθου λόγου.

et

πόρους καρτέρους ἔπαθα καὶ ἀνάγκας ἑπεσπύθην;
τί πράγματα ἐσπρέβησαν δι' ἐσέραι εἰς ἐρέαι;
πέτρας ἀνάγες αἰσθηθῶν καὶ οὐδηθῶν καρδίαν;
τὰ μετασπρεσπύθους τὰ ἐπύσπυδα δι' ἐσέραι.

Puis, Crusius fait suivre un sommaire „quantum ex mutilo, et transposita hinc inde folia habente, fragmento, colligere potui,” dit-il, dont voici la fin: „Summa cum laetitia ad Argyrocastrum redeunt: ubi Clitophonti, gratitudinis ergo, Lybister sororem Rhodamnae, nomine Melanthiam, uxorem dedit.” Après une courte dissertation de moralité, il fait une „Coniectura de antiquitate huius libelli: Vetustum autem esse eum libellum, (cui non pauca initio, medio et fine, deerant) colligo non modo ex chartarum carie et attritu; sed etiam ex iconibus ubi nulli

¹⁾ Fabricius, *Bibl. gr. ed. Harles.* 8, 154 sqq. (1802), répète les notes de Crusius.-Stuve, *Abhandl. der Kgl. Gesellsch. zu Königsberg.* 1834, donne un résumé basé sur Fabricius.

scloppi¹⁾ apparent; sed arcus et sagittae, et musicae testudines. Fortasse illo tempore exstitit, quo Germani, Galli et Veneti Constantinopolin (ante 370 annos²⁾ per Flandrenses Comites rexerunt. Nomen enim Ferderichi³⁾ Germanicum est. Item *ὄζειν τε*, Schelm. In concursu equestri, Lybister ad Fridericum: *καὶ ἐγὼ τὸν ἀπειροπόνητον, τότᾳ ἀποθνήσκεις ὄζειν τε*. Ego ei respondi: nunc moreris, scelestus." (voir ci-dessous).

Au seizième siècle Crusius connaissait donc une version du roman de Libistros, par un ms. défectueux, joliment illustré, et dont il a voulu améliorer l'état en rangeant les feuilles qu'il avait trouvées en désordre. Le dernier épisode du ms. était le mariage de Klitobos (Klitophon) et de Mélanthia: la fin du roman telle qu'on la trouve dans les versions S., E. et N., à savoir la mort de Mélanthia et le retour de Klitobos en Arménie, où il retrouve la bien-aimée de sa jeunesse, Myrtané, devenue veuve, manquait évidemment (cf. Krumbacher, *Byz. Lit. Gesch.*, p. 866).

En comparant les vers cités par Crusius et les vers correspondants dans les autres mss., on s'aperçoit qu'ils sont le plus conformes à ceux des mss. E. et S. :

Crusius: *ἡρξή γὰρ ἐρωτότροπος, ὅσα ἡρξοπορέσῃ,
χάρει τοὺς πόρους ἄρ γλῆξερ μάθῃ τοῦ πόθου λόγον.*

S. 958 sq.: *ἡρξή γὰρ ἐρωτότροπος, ὅσα ποθοπορέσῃ,
χάρει τοὺς πόρους ἄρ γλῆξερ μάθῃ τοῦ λόγου φρέσιν.*

E. 2036 sq.: *ἡρξή γὰρ ἐρωτότροπος, ὥς ἄρ ἡρξοπορέσῃ,
χάρει τοὺς πόρους πάραντα, μάθε, τοῦ πόθου τόξα.*

P. 1719 sq.: *ἡρξή γὰρ ἐρωτότροπος, ὅσα ποθοπορέσῃ,
νὲ ἔλῃ τοὺς πόρους ὥς γλῆξεις, μάθε, τοῦ λόγου πόθε.*

N. manque.

Et :

Crusius: *πόρους καρτέρους ἔπαθα καὶ ἀνάγκας ἐπεστέθην,
τί πράγματα ἐστρέβησαν δι' ἐσέναν εἰς ἡμέραν,
πέτραις ἄρ ἄγεις αἰσθησὶν καὶ σιδηρῇ καρδίᾳ,
νὲ μεταστροφείοχισες τὲ ἐπέσχιον δι' ἐσέναν.*

S. 167 sqq.: *πόρους καρτέρους ἔπαθα καὶ ἀνάγκας ἐπεστέθην,
τί πράγματα ἐστρέβησαν δι' ἐσέναν εἰς ἡμέραν,
πέτραις ἄρ εἰλες αἰσθησὶν καὶ σιδηρῇ καρδίᾳ,
νὲ μεταστροφείοχισες ἄρ ἔμαθες τὲ πέσχοι.*

1) Du Cange, *Glossarium* : sclopetum, sclopetus = tormentum bellicum manuale (franç : escopette) . sclopus, eadem notione

2) Fabricius „Crusii liber prodit a C. 1584."

3) Krumbacher, *Byz. Lit. Gesch.* p. 864. Friedrich, Bury, *Romances of Chivalry*, p. 11 : Bertrich.

- E. 1289 sqq.: πόσους καρτέρους ἔπαθ' αἰνέγας ἐπεστέθιγ-
καὶ πύστενσε ὅτι ἡ καρδιά μου σφάσσεται ἀπὸ
τοὺς πόρους-
τί πράγματα σφρέβησαν δι' ἐσέναι εἰς ἐμέναι.
πέτρας ἄν εἶχες αἰσθῆσαι καὶ λιθερὸν καρδίαν.
ἐὰν μετασφραγίσσεις τὰ ἐπάσχω δι' ἐσέναι.
- N. 1144 sqq.: πόσους καρτέρους ἔπαθ' αἰνέγας ἐπεστέθιγ.
τί πράγματα ἐσφρέβησαν διὰ ἐσέναι εἰς ἐμέναι.
πέτρας ἄν εἶχες αἰσθῆσαι καὶ σιδηρὸν καρδίαν.
ἐὰν μὲ ἐσφραγίσσεις ἄν ἔραθες τὰ πάσχω.
- P. 1293 sqq.: πόσους, καρτέρους ἔπαθ' αἰνέγας ἄς ἐπύσθιγ.
(ms.) τί πράγματα ἐσφρέβησαν ἀγαμέδον σοῦ καὶ μοῦ.
πέτρα ἄν εἶχε αἰσθῆσαι καὶ σιδηρὸν καρδίαν.
τὰ μετασφραγίσαν ἄν ἔραθ' αἰνέγας τὰ πάσχω.
- S. I 171 sqq.: πόσους καρτέρους ἔπαθ' αἰνέγας ἐπέσθιγ.
τί πράγματα ἐσφρέβησαν ἀγαμέδον σοὶ καὶ μοί.
πέτρα ἄν εἶχε αἰσθῆσαι καὶ σιδηρὸν καρδίαν.
ἐὰν μετασφραγίσαν ἄν ἔραθ' αἰνέγας τὰ πάσχω.

Pourtant le plus curieux c'est le vers cité par Crusius:

καὶ ἐγὼ τὸν ἀπεκρίθην· „Τώρα ἀποθνήσκεις, σκέλετε.”

Selon Crusius, Libistros traite son adversaire dans le combat de „Schelm”, fripon. Ce combat est décrit dans les quatre versions. Mais dans les mss. S., N., et P. les deux chevaliers ne s'invectivent pas l'un l'autre. Quand ils se rencontrent, un vacarme violent éclate parmi les spectateurs, et Libistros désarçonne Berderichos d'un coup de lance (S. 1213, N. 2047, P. 951). Mais le copiste de l'Esc. nous montre les adversaires s'injuriant dans deux vers qui n'existent que dans ce ms., E. 2312sq.:

καὶ ἡ γλῶσσα του ἐστρέγγιζεν· „Νατζίρι, ἐδὲ
ἀποθνήσκεις.”
καὶ ἐγὼ τοῦ ἀπεκρίθην· „Τώρα ἀποθνήσκεις,
σκέλετε.”

Je crois bien que la solution du mot germanique de Crusius σκέλετε est donnée par E. 2313: σκέλε. Le ms. contenait peut-être vraiment σκέλετε, mais il est possible aussi que son ms. portât σκίλλε, presque illisible, au lieu de σκέλε. On connaît le mot arabe kelp qui veut dire: chien. Le σ du mot σκέλετε serait dû alors au s du mot précédent ἀποθνήσκεις, selon l'explication de M. Poriotis que donne M. Voutiéridis (Ἱστορία λογοτ., p. 141, note 2). Il est vrai que l'adversaire du vers précédent se sert aussi d'un mot arabe: χατζίρι cochon.

LES *ἐρῳταί*

§ 14

Dans le roman de Libistros, se trouvent fréquemment les *ἐρῳταί* bien connues des Byzantins (Rohde, *Der Gr. Rom.*, p. 335 sq.): le palais d'Eros, Eros lui-même, dans sa *τοῖτόργων*, entouré de figures allégoriques, le château d'Argyrokastron et le jardin de la jeune fille, descriptions qui offrent une belle occasion au poète de régaler ses lecteurs et lui-même de maintes subtilités, allégories et expressions artistiques, tout à fait dans le goût de celles qui abondent dans les romans des sophistes (Hesseling, *Byzantium*, p. 376).

I. "Ερῳταί DU PALAIS D'EROS

E. 174—556, N. 190—280, 433—466, 398—432, 361—397, 281—335, P. 2617—2853, 150—310.

Le premier des deux songes de Libistros est pour ainsi dire une introduction au second. A cet homme qui „avait toujours la joie pour compagne, l'insouciance pour amie", est révélée la force de l'amour, que lui confirment des exemples empruntés au Physiologue, à Eustatius Macrembolitès et à Achilles Tatius. La nuit suivante, un nouveau songe vient l'éclairer: il tombe lui-même entre les mains d'Eros. Eros est le grand *βασιλεύς* dont il va s'approcher et avec un cérémonial identique à l'étiquette en usage à la cour de Byzance. Des érotes armés assaillent le jeune chevalier dans la belle prairie, „ornée comme par les mains d'un peintre", et lui ordonnent de se soumettre à Eros; ils lui disent comment il doit se comporter devant le dieu: la tête inclinée, les yeux craintivement baissés, les mains jointes („liées"), il devra se prosterner devant le dieu et lui demander grâce. A l'entrée de l'*αἶθλη*, le gardien lui tend un papier sur lequel est inscrite une menace à l'adresse de celui qui ne se plie pas aux volontés d'Eros. Le poète renonce à une description de la cour, des animaux, de l'eau, des arbres, des statues et des peintures: cela lui prendrait trop de temps (E. 252 sq., P. 2718 sq.). Libistros pourra du reste admirer à son aise les splendeurs de la *τοῖτις*, car il doit attendre longtemps dans cette partie du palais.

Le sol de la *τοῖτις* est recouvert d'une mosaïque d'or représentant des images d'arbres avec des oiseaux chantants et volants; au centre, la figure d'Eros en marbre vert, puis encore la naissance d'Eros et le jugement de Paris. Dans les quatre coins de la salle, se trouvent des statues d'érotes en plâtre (*ἀπὸ ψιλοῦ γυψίου* E. 269, (*γυψίου*) P. 2737), tenant évidemment dans la bouche un roseau qui produit des sons, soit par la force de l'eau, soit par celle du vent; le poète avoue ne rien comprendre à ce phénomène: et il ne réussit pas en effet à l'expliquer clairement. L'important, c'est que ces statues peuvent parler

et qu'elles se servent de ce pouvoir devant Libistros qui est fort effrayé quand elles lui adressent la parole, l'une après l'autre.

Le codex Parisinus décrit en outre une peinture de plafond (P. 2748 ms.: τοῦ ὁρέγορος εἶχε (corr. εἶδε) γοργεὸν τῆς ἰστορογοργεῖας); ce vers manque dans E. Dans N., c'est toute la description de la τροπιζή qui manque: peut-être, son texte aurait-il pu donner une explication du mécanisme dont étaient pourvues ces statues.

Libistros, conduit hors de la τροπιζή, est confié aux soins de Πόθος et Ἀγάπη. Πόθος porte une couronne de lauriers et tient un rameau de myrte à la main; Ἀγάπη a les cheveux tressés en deux longues nattes et la tête ornée d'une couronne de myrte et de fleurs, elle porte une robe blanche de coupe franque sans ceinture, avec un collet de fourrure (? ἐπὶ τὸ μετὰ γούρας); l'une de ses mains tient une rose, l'autre un papier: mais, dit le poète, „je ne sais pas ce qui se trouvait écrit là-dessus.” (E. 325, N. 464, P. 2794). Machinalement, il introduit ici le papier: dans la description des statues de personnages allégoriques un χαρτί ne doit jamais manquer et oubliant que la figure allégorique d' Ἀγάπη n'est pas une statue, le poète la représente néanmoins portant une banderole avec une inscription.¹⁾

Ces deux serviteurs d'Eros conduisent Libistros dans la τροπιζή, salle entourée d'une terrasse (E. 366, N. 361, P. 2832sq.) avec un bassin plein de délicieuse eau froide. Dans ce bassin se trouve une fontaine avec un vase surmonté d'une statue, dont l'inscription sur un χαρτί met en garde contre la vengeance d'Eros.

Agapi et Pothos sont entrés les premiers, mais voici que les portes s'ouvrent de nouveau et qu'un éros sort et dit aux guides de Libistros de le laisser entrer, car il a appris que Pothos et Agapi désirent parler en faveur du prisonnier. Libistros pénètre alors dans une grande salle remplie de monde: tous ceux qui sont là attendent le moment où ils seront appelés à leur tour pour paraître devant le tribunal d'Eros.

Eros est assis sur un trône; il est τριτόρογος πρόσωπος, c'est-à-dire qu'il a à la fois l'aspect d'un enfant, d'un homme mûr et d'un vieillard, -ce qui est curieux à voir. L'explication de cette τριτόρογος est donnée plus tard par Libistros à la demande de Klitobos (E. 837, N. 713, P. 572 sq.).

On appelle le nom de Libistros; il se prosterne (προσκυβεῖ) devant Eros et implore sa pitié. Grâce à l'intercession d'Agapi et de Pothos, Eros prend pitié de lui: le θεωλῆς promet de ne pas le punir et lui ordonne d'enfermer dès cet instant dans son cœur l'amour de Rhodamnè, fille du roi Chrysos. Libistros se lève et distingue alors de chaque côté

¹⁾ Un pareil emploi irréfléchi de moyens toujours les mêmes se manifeste chaque fois que Libistros est figuré comme un voyageur vivant du produit de la chasse (E. 4sq., N. 39sq., P. 13sq., — S. 2381sq., E. 3565sq.) il sera, toujours et partout, représenté avec les attributs du chasseur, accompagné de son chien en laisse et son faucon sur le poing (cf. la description de janvier, le chasseur E. 1093sq., N. 948sq., P. 792 sq.).

d'Eros une femme: à droite la Vérité à la couronne de rubis, à gauche la Justice à la couronne de perles. Agapi et Pothos conduisent Libistros à l'endroit où il devra prêter serment. Sur la porte de cette salle est peinte une figure d'Eros portant une épée et un flambeau allumé. On y trouve les ailes et l'arc d'Eros, tous les deux ornés d'une inscription; c'est sur ces emblèmes que Libistros prête serment à Eros. Le songe s'achève sur une prophétie.

1. Ἐξοργαῖος DU CHÂTEAU ARGYROKASTRON

§ 15

La description des statues qui embellissent le château, se trouve dans E. 944—1158, N. 806—1008, P. 656—847 (S 1—28). Malheureusement, le ms. S. commence au milieu de la description de la troisième face de ce château triangulaire; la grande ressemblance du Scal. avec l'Esc. aurait pu confirmer ou plus souvent corriger le texte de l'Esc., qui pour cette partie est assez incompréhensible en beaucoup d'endroits.

L'Ἐξοργαῖος du château est notamment remarquable en ce que les textes des mss. diffèrent tous les trois dans les détails. Le poète décrit l'attitude de chaque statue et cite les mots (toujours en distiques) qui se trouvent sur le papier que chacune tient à la main.

D'un côté du château triangulaire, les figures représentent les douze Vertus, les Ἀρεταί: Φρόνησις, Ἀνδρεία, Ἀλήθεια, Πίστις, Ἀνυστέρη, Σοφροσύνη, Ταπεινοφροσύνη, Ἰσχύς, Προσευχή, Μετσοθυμία, Ἐλπίς, Ἐλευθερία. Il est à remarquer pour cette série que les vers de chaque statue se règlent sur ceux que formule la précédente et lui servent pour ainsi dire de complément. La Vérité annonce p. e.: „Avec la vérité, on n'est jamais en défaut", et la Foi continue par les vers suivants: „on peut pratiquer la vérité, mais sans la foi, la vérité n'atteint pas son but."

Ci-dessous (§ 16) je pourrai signaler le rapport qui existe entre Eustathius Macrembolitès et le roman de Libistros pour la description des Mois; pour ce qui est de celle de quelques-unes des Vertus, il faut citer Eust. II 2—7 qui décrit très exactement Φρόνησις, Ἰσχύς, Σοφροσύνη et Θέμις.

Les détails d'Eustathius sur la Φρόνησις sont analogues à E. 945, N. 807 (P. 657): τὰ στέχη ἐν γερῆς, et cette Vertu tient de même la main droite au front. Ἰσχύς ne se rencontre pas dans le roman de Libistros, mais sa description comme σιγητικῶς armée, un bouclier à la main gauche, un javelot à la main droite, fait bien supposer qu'elle ait servie de modèle à l'auteur de Libistros pour son Ἀνδρεία. Puis Σοφροσύνη a une branche de myrte dans la main et se tient la tête baissée; chez Eust., elle porte sur la tête une couronne de feuilles et de fleurs. La quatrième chez Eust., Θέμις, est une apparition céleste, éthérée, χαρίεσσα τὸ πρόσωπον, tenant une balance à la main droite

et un flambeau dans la main gauche. La *Ιουαιοσύνη* de notre roman, qui a fixé son regard sur la Foi, a l'air gai et joyeux (*χαρόμενον καὶ ἐρήθρον τὸ βλέμμα*) et elle tient une balance à la main.

Evidemment, la description des statues de ces quatre vertus est imitée de celle d' Eust. Macr.

Quant au texte de ces descriptions dans les mss. E, N et P., il y a des remarques à faire en plusieurs endroits. L'inscription de *Φρόνησις* est ainsi conçue: „un esprit raisonnable regarde la fin des choses,” et ensuite:

E. 950 *πρὸ τοῦ τέλους τῆς ἀρχῆς ἐπιχειρεῖ ἀπὲς τότε.*

N. 813 *πρὸ τοῦ τέλους τῆς ἀρχῆς ἀποχειρεῖ ἀπὸ τότες.*

P. 663 *πρὸς τὸ τέλος τῆς ἀρχῆς ἀποχωρεῖ ἀπὲς (ms.) τότε.*

Je crois qu'il faut corriger ce vers, comme je l'ai mentionné au bas de la page (E. 950):

καὶ πρὸς τὸ τέλος τῆς ἀρχῆς ἐπιχειρεῖ ἀπὲς(ἀπὸ) τότε.

c'est-à-dire „et entreprend le commencement en songeant à la fin.”

Plus loin, deux vers sont demeurés pour moi sans solution. Les vers de *Ιουαιοσύνη* offrent une difficulté dans le premier hémistiche: E. 972 *δίχα τῶν ἔργων χάρεσθαι*. N. 834 *καὶ δίχα τῶν ἔργων ἀπ' ἀρετῆς*. P. 685 *δίχα τῶν ἔργων τὰ πραχθῆς*. Peut-être les mots *δίχα τῶν* peuvent-ils être remplacés par *δικαίως*, mais ensuite? Faut-il chercher peut-être dans la leçon *δίχα τῶν ἔργων ἀρετῆς* le sens exact: „sans les travaux de la vertu tout serait mort”? - Dans le deuxième vers, la leçon de P. 686 *καὶ ἴδων μετὰ τὰ πράγματα* est bien préférable à celles des deux autres: E. 973 *καὶ εἶδω μετὰ εἰς πράγματα*, et N. 835 ms. *καὶ ἴδων ἐκράτη πράγματα* (Wagner: *εἰδὼ μετὰ τὰ πράγματα*).

Un autre vers reste obscur dans E. et N.: E. 988 *ἀπ' αὐτῆς ἡ Ἀγάπη ἐστέκετο μετὰ ἐντροπῆς εἰς χάριν*. N. 848 ms. *Ἀγάπη ἐρ πρῶτοις εἰς αὐτῆς εἶδα ἐντροπῆς ἰχάδης*. - à moins d'admettre que P. 699 donne la leçon exacte, sans qu'il faille l'attribuer au copiste désireux d'obtenir un bon sens: *ἡ Ἀγάπη ἴτωρ ἀπ' αὐτῆς εἶδα ἐντροπῆς ἐστέτηρ*. (Wagner a corrigé N. 484 en: *Ἀγάπη εἶδα μετ' αὐτῆς εἰς ἐντροπῆς ἰχράδης*).

Une figure digne de mention est celle de la *Μαχροθυμία* (E. 998, N. 858, P. 709). Elle est représentée comme une personne courroucée, la langue liée: „Celui qui s'est mis en colère est blâmé par chacun, mais tous louent celui qui est longanime.” *Μαχροθυμία* est aussi un des érotidopoula (E. 1149, N. 1002, *Μαχροθυμία* S. 21), et alors *μακρόθυμος* (E. 1153, S. 23) dans le sens de: patient, est opposé à *ὀλιγόθυμος*. Ici, le Neap. diffère absolument des autres mss.: il forme de sa propre autorité un tercet, qui se fonde évidemment sur la *Μαχροθυμία* qui est une des Vertus: *θυμὸν ἐγὼ οὐ θυμώρομαι, ὀργὴν οὐ χοιμάζω*, etc. (N. 1005sq.). D'autres remarques sur ce passage se trouvent plus bas, § 17.

§ 16

Sur la deuxième face du château, se rencontrent les statues les plus remarquables : ce sont celles qui représentent les douze mois. Un résumé en a été donné dans l'article de B. Keil dans les *Wiener Studien* 11 (1889) p. 94—143 : *Die Monatscyclen der byzantinischen Kunst in spät-griechischer Literatur*. A propos d'une description des mois qu'il a trouvée dans le codex Barberinus Graecus I 172 fol. 65r—67v, reconnue par lui comme une partie du roman de Libistros, Keil commence par donner un sommaire du roman, autant qu'il le connaît par le ms. P.; ensuite il donne, mois par mois, le texte complet du cod. Barberinus et du cod. Par. et fait suivre les textes relatifs à la description des mois dans Eustathius. Il est surprenant que Keil ait bien connu en 1889 l'édition de Mavrophrydis, parue en 1866 à Athènes, sans connaître celle du cod. N. par Wagner, publiée à Berlin en 1881. S'il avait pu lire cette dernière, il aurait disposé d'une version meilleure en plusieurs endroits que celle du cod. P. (qu'il qualifie lui-même de très mauvais : p. 128).

Le cod. Barb. est d'importance pour le texte de l'Esc., car la comparaison des codd. Barb., Esc., Neap., et Par. révèle une parenté entre l'Esc. et le Par. et apprend en même temps, que les versions qui se ressemblent le plus sont l'Esc. et le Barb. On s'en convainc dès la description du premier mois de mars. Selon N. 886, mars tient une épée (*ἐβάσταξε σπαθὴν καὶ εἰς τὸ ἄλλον χροτὴν μετὰ τροχμηάτων* : vers dont le mètre n'est pas correct); selon P. 737, il tient une courroie (*εἶχε λωρὴν καὶ εἰς τὸ ἄλλον τοῦ χ.μ.γρ.* : ici le copiste a transformé le mètre du vers); dans le cod. Barb. se trouvent deux vers : *ὄχορτάειν καὶ ἐβάσταξεν χορτάειν. | εἶχε καὶ εἰς τὸ ὄχορτάειν τοῦ χ.μ.γρ.* : ce qui est déjà quelque chose de plus, sans être encore exact, puisqu'il manque cinq syllabes dans le premier vers. Et finalement la leçon exacte (indiquée déjà par le cod. Barb.) semble bien être celle que donnent E. 1024 sq. :

χορτάειν ἐμαλίσκει καὶ ἐβάσταξεν ὄχορτάειν.

εἶχε καὶ εἰς τὸ ὄχορτάειν τοῦ χροτὴν μετὰ τροχμηάτων.

La correction de Keil : *ὄχορτάειν καὶ εἰς τὸ ἄλλον τοῦ ἐβάσταξεν χορτάειν*, qu'il donne à propos du Par., ne me semble pas défendable.

La description d'avril dans E. contient un mot que je ne puis pas expliquer : *ἄντρολος*. N. donne *ἄντρολος*, désordonné, ce qui concorde avec la description : *ἀσκέταστος, ἀκτερίστος, ἄντρολος εἰς τὴν πλάωρ* E. 1030. N. 890; P. manque). Eustathius donne la figure d'un berger, vêtu à la paysanne, nu-tête, les cheveux et la barbe mal soignés, le chiton jusqu'aux genoux et sans manches, d'une stature robuste. Mais il paraît que le cod. Barb. emploie le même mot que E., seulement avec un autre accent : *ἄντρολος*. Keil ne voit pas non plus d'explication : „ob Eust. τὸ ὄκέλος παρὶ καὶ ὄντος καὶ ἄνδρος ἄνδρ' auf etwas führt?

Etwa auf *ἄρδαλος*?" (p. 30): robuste, peut-être? Faut-il le rattacher à *ἀντροειός*? -

Le vers suivant contient deux endroits douteux: N. 891 *τὰ ἐλάμ εμπρός του πρόβατα τὰ βόσκη ὡς ποιμένας*, E. 1031 *ἐλάλειετ εμπρός του πρόβατα, ἐγ αἶρετορ ὡς ποιμένας*, B. *ἐλάλειετ εμπρός του πρόβατα ὄτραρα ὡς ποιμένας*. Le motif du cod. Barb. *ὄτραρα*, qui manque dans E. et N., doit être dû à Eust., où se trouve une chèvre qui met bas aux pieds du berger. *Ἐλάλειετ* a été considéré par Keil comme une faute d'écriture: „für ἤλασε von ἐλάω(ἐλαίρω): trieb vor sich her." (p. 130) Je crois que le mot *ἐλάλειετ* dans E. et B. n'a pas besoin d'être modifié; je rappelle (*ἐπιλαλῶ* = *ἐπιβοῶ*, crier, exhorter, et je renvoie à Pernot, *Etudes* I p. 319, qui mentionne qu'à Chio *λαλῶ* actuellement s'emploie dans le sens de: „parler à une bête de somme, l'exciter de la voix pour la faire avancer."—Cf. le glossaire au mot *λαλῶ*.¹⁾

Quant à la figure de juif, B. et P. se ressemblent ici en ce qu'ils font la même erreur: P. 751 *γερνὰ ἵδωτ τὸ χέρι του· ἔρθη ἐξορέται ἀπὸ διαγόρους χροῖας*, B.: *ἵδωτ γερνὰ τὸ χέρι του· ἔρθη τὸ χραιτοῦρ χρομάτωρ διαγόρουρ*, tandis que E. 1046—1049 et N. 905—908 donnent tous les deux la version exacte:

*ἵδωτ γερνὰ τὸ χέρι του μέχρι καὶ (E. om. καὶ) τοῦ ἀγγέλου.
μέσα εἰς λαβὴν θαλερὸν τὸ κεῖται ἀπλομήτος.
τὸ χέρι του ἔρθη τὸ χραιτοῦρ ἀπὸ διαγόρους χροῖας.*

Il est à remarquer que cette faute, qui provient d'un homoioteuton est commune à B. et à P.: j'ai déjà indiqué la parenté qui existe entre B. et E., et entre P. et E., on pourrait donc s'attendre à ce qu'une semblable faute se retrouve dans tous les trois mss. ou qu'au contraire, elle ne soit dans aucun.

La description d'août nous a été transmise de façon complète seulement dans B. Le ms. P. tourne les difficultés en omettant certains vers, Keil explique cette omission par un homoioteuton: *τὸ ἔρα ἀπὸ καῖματος ἐμπεργος-τὸ ἔρα ἐκ τὸ καῖμα ἔδιψος*.²⁾ Le vers intermédiaire *τὸ στέχη τέχη εἰς λουτροῦρ, λουόμενος, κτεριόμενος* (B. E. 1061) a été transformé par le copiste de N., de sa propre autorité, en: *τὸ στέχη τέχη εἰς λουτροῦρ, ὡς γάγει τὸ ἐπροσέχη*. N. ne mentionne pas le fait qu'août tient à la main un verre de vin dont il boit. Seulement B. donne *κοῦπαρ ἐξορέτ με κρασὶ καὶ ἔπιρεθ διὰ τῆρ θεριμῆρ*. Les copistes de l'Esc. et du Par. ont compris dans le texte qu'ils avaient sous les yeux qu'août tenait *quelque chose* à la main, mais non quelle était cette chose et ils ont écrit: *καὶ εἰς τὸ χέρι του τίποτε ἐξορέτ καὶ*

¹⁾ *λαλῶ* en Crète de nos jours signifie „faire paître", et *τῶαλῶ* en général „courir"

²⁾ P. 764 a *κε* dans le ms. et non pas *κ*

ἔπιπεν (E. 1063), et ὁ ζάτι ἐκράτει καὶ ἔπιπεν, καὶ εἰς τὸ ἄλλον τοῦ τοῦ χέρι (P. 765: vers qui par suite d'une faute d'impression a disparu dans l'édition de Mavrophrydis. Voir aussi Gidel, p. 177).

Dans le distique que tient le mois d'août, la deuxième ligne donne: *κατέπρηχον ἔς πίονας ρεῖον ῥά μὴ διψήσων* N. 924, *κατέπρηχον ἔς πίονας ρεῖον μὴ τὸ ἀθετοῦν* P. 768. B. et E. ont mis tous les deux οἶνον au lieu de ρεῖον (E. 1066; autant du moins que l'écriture très peu lisible à cet endroit du ms. E. me permet de le lire). Dans une note, Keil tâche d'expliquer l'emploi ici du mot οἶνον dans B.: *κρασί, quelques vers auparavant signifie „vin“, „daher B. hernach für ρεῖον „Flüssigkeit“ einfach οἶνον einsetzt“* (p. 133), mais il oublie que la forme de l'accusatif ρεῖον dans N. et P. correspond à *κατέπρηχον*, tandis que οἶνον, le génitif, dans B. et E. est employé pour ἀθετοῦν. De là son changement erroné et non nécessaire, *μὴ τ' (= τὸ) ἀθετοῦν* (au lieu de *μὴ ἀθετοῦν*). Οἶνον n'a donc pas été employé au lieu de ρεῖον, mais ρεῖον est associé avec *κατέπρηχον* (cf. *τὸ θεροῖον*); le vers signifie: qu'ils boivent de l'eau fraîche et ne dédaignent pas le vin.

Dans la description d'octobre, la forme *τρεῖσι*, qui provient de *τέρεσι* (N. 934, P. 779) par métathèse, est devenue *θρεῖσι* chez E. (1078) et chez B.

On rencontre un génitif remarquable dans la description de novembre: *τοῦ καλοῦ*. Dans B. se trouve: *ἀπὲρ εἰς τὴν γῆν τὸν ἀπόρον πορ καὶ ἀπορεῖον θρεῖσι*. Keil veut lire *ἀπὸ πέρονς* = pour moi (dans ce cas ce devrait être: *ἀπὸ πέρονς πορ*) ou bien *ἀπὸ καλοῦ* = en temps utile. Je crois pourtant que la leçon de E. 1083, N. 939 et P. 784 doit être conservée: *καὶ τοῦ καλοῦ* (= l'année prochaine) *θρεῖσι*.

Décembre a été décrit complètement dans E. et B. Le ms. P. (787 sq.) s'est tiré des difficultés de la même manière que dans la description de mars: *καὶ εἰς τὸ ἐρεῖν τοῦ τοῦ χέρι εἶχεν* (ms.) *ῥαβδὶ καὶ εἰς τὸ ἄλλον τοῦ χαρτὶ μετὰ γραμμάτων*. N. 943 sq., tout en n'étant pas exact, approche cependant du texte de B. et E. par *ἐβόταξεν ῥαβδὶ*. Dans B., on trouve *ἐβόταξεν ἀπόρον ῥε τὸ διδάξιν* (l.: *διδάξιν* = bissac), *ῥαβδὶ ῥε τὸ βορζίρι*. Keil veut en former deux vers, mais alors il manquerait un certain nombre de mots. E. 1087 donne un vers plus intelligible: *ἐβόταξε ἀπόρον μὲ σακκί, ῥαβδὶ ῥε τὸ βορζέρι* (l. *ἐβότα*). L'inscription de ce mois-ci fournit une nouvelle occasion au copiste de N. d'appliquer son procédé en fabriquant comme il l'a fait pour la description de *Μαζροδρυία* (voir ci-dessus § 15) deux vers qui n'ont rien de commun avec les vers correspondants des mss. E., B. et P.

Chez Eustathe il y a une grande similitude entre les descriptions de novembre et de décembre (voir ci-dessous); ceci peut provenir de la confusion des textes en ce qui concerne ces deux mois.

L'inscription de janvier diffère dans les quatre mss.: *πῶς κρηγὸς μὴ κάθεται* (N. 951 *δικαθέξεται*), *τὸν χρονον τοῦ διαβάσει* N. 951, *τ.χ.μὴ διαβαίει* E. 1096, *τ.χ.μὴ βαδίζει* P. 795, *τ.χ.μὴ ν*

τὸν (χαρὰ, corr.) χάρι, B. — Keil en dit: „richtig allein nach B. τὸν χρόνον μὴ τὸν χάρι.” (p. 135). En tout cas, ces mots n'ont rien d'absurde et je ne puis pas m'expliquer l'expression: „passer le temps” qui se trouve dans E., N. et P. L'analogie entre E. et B. est visible dans le deuxième vers: ἀλλὰ ὁ καιρὸς στρογγυλίζει τὸν χρόνον (N. 952 ἀλλὰ καιρὸς στρογγυλίζει τὸν χρόνον) τρέχει εἰς τὸ πρῆξιν (P. 796). E. et B. donnent: ἀλλὰ ὁ καιρὸς ἐγγίζει τὸν (E. ἐγγίζει τὸν). Les deux verbes peuvent être admis tous les deux: le temps „lui crie” ou bien „s'approche de lui.”

Février manque dans B., tandis que à cet endroit E. et P. sont identiques; dans N. manque le vers E. 1099, P. 798: ἄρθρον ὅλον γέγοντα (γυμνασιὸν) τῇ τριχέρι καὶ τῇ ὀψει. —

Il existe certes une étroite parenté entre les descriptions des mois dans le roman de Libistros et celles que donne le quatrième livre d'Eustathe Macrembolitès (Eust. IV 5—19)¹⁾. Le dernier entre dans beaucoup plus de détails sur les vêtements, etc., mais l'essentiel de la description est identique dans notre roman à celle d'Eust. Les quelques différences qui existent sont les suivantes.

Avril: chez Eust. il y a aux pieds du berger une chèvre qui met bas; le berger joue de sa flûte un ἐπιτόκιον. Dans le roman de Libistros il excite des moutons.

Juin: chez Eust. il a une faucille à la main et moissonne. Dans le roman, il tient des fleurs à la main, et rien n'indique l'idée d'un faucheur. Keil suppose que la faucille était mentionnée dans les vers qui manquent dans P. et B. Nous avons déjà vu que dans le vers qui s'est conservé dans E. et N. (E. 1047, N. 906), il n'est pas question de faucille et que toute indication relative à un moissonneur fait défaut; juin y est représenté étendu dans un pré au milieu d'une profusion de fleurs. La faucille est d'ailleurs réservée pour juillet.

Juillet: Dans le roman juillet est figuré comme ὅλος ἀνασχομυτομέρος, c'est-à-dire les manches retroussées. En comparant la description d'Eustathe, on voit que ce ne sont pas les manches qui sont retroussées, mais tout le chiton autour des reins: au reste il est tout à fait nu ὅλος ἀνασχομυτομέρος ne se rapporte donc pas aux manches, mais à la tunique: „complètement enroulée (autour des reins).”

Novembre et décembre: ont un aspect presque identique. Chez Eust., novembre est un paysan mal vêtu, le visage brûlé par le soleil; il traverse les champs avec sa charrue attelée de boeufs; la main droite appuie le soc dans le sol; la main gauche tient un aiguillon. Décembre, dit Eust. (IV, 14), ressemble exactement au précédent (ὁ μετ' αὐτὸν κατ' αὐτὸν τὸ σῆμα), seulement son visage est moins noir. Dans la main gauche, il tient une corbeille de blé, qu'il sème de la main droite (τὸν ἐν τοῦτο σῆμα ἐξήγει). Dans le roman de Libistros, novembre n'est pas un laboureur, mais un semeur, et décembre représente l'un et l'autre à la

¹⁾ Krumbacher. *Byz. Lit. Gesch.* § 313, 9

fois; selon les versions les plus détaillées (E. et B.) il tient un semoir et un aiguillon (*βορζέρτι*); dans Eust. c'est au contraire novembre qui tient un aiguillon (*βορτλήγα*). Il y a donc un certain désaccord dans la reproduction des deux mois qui, selon Eust., se ressemblent tellement; ce qui est encore souligné par le fait que le mètre, etc. dans la description de décembre n'est point irréprochable

L'influence de la représentation franque se fait sentir pour janvier. Janvier est un chasseur et le poète se sert par conséquent pour le caractériser des mêmes mots qui décrivent ailleurs Libistros, le chasseur: *ορνὴν ὀπίσσω τοῦ ἐτρεχεν (ἔδωρεν) καὶ ἐβάσταξεν (ἐκράτει) γεράκιον*, (cf. E. 21 sq., N. 39 sq., P. 13 sq.), | *γαοῖν ἐκαβαλλίκενεν, ἐβάσταξε γεράκιον*, | *καὶ ὀπίσσω ἀκολούθη τοῦ (τοῦ ἐκολούθησε) ορνὴν πρὸ τὸ λιγύοιον* (cf. S. 2381 sq., E. 3294 sq.). Ici a été introduit le faucon, oiseau de chasse préféré en occident; dans Eust. janvier tient le butin, un lièvre, dans la main.¹⁾

§ 17

La troisième face du château est ornée de douze personnifications de l'amour (*Ἐρωτηδότορλα*) qui sont: *Ἰσχυρότης, Ἑπιόληψις, Ἰγύτι, Φιλία, Στοιγῆ, Ἐνθέωσις, Ἰνέριωσις, Ἐντολήψια, Ἰκροσύτητα, Ἐδθακισία, Μακροφρχία (Μακροφρχία), Ἰραμονή*. Les quatre premières figures manquent dans le Scal.; ce ms. commence justement par l'inscription sur le papier que *Στοιγῆ* tient à la main.

Dans cette partie du roman, le texte des mss. a été très brouillé et même en les comparant au autres codd., je n'ai pu corriger plusieurs leçons vides de sens. Les copistes s'y sont pris en vérité d'une façon bien arbitraire. Celui de l'Esc. remplace le distique d' *Ἰγύτι* par un tercet; la troisième ligne a été empruntée à la description de *Φιλία* qui suit à *Ἰγύτι*, mais on ne retrouve pas ce vers à la place qui lui revient dans la description de *Φιλία*; il n'y a même pas trace de ces vers dans N. ni dans P.

Dans E. et P., *Ἐδθακισία* est nommée tout à fait faussement *Ἰθακισία* (F. 1145, P. 840). Mais dans E. et dans S. on trouve du moins des vers qui se rapportent à *Ἐδθακισία*: N. et P. s'accordent en omettant quatre lignes, en sorte que les vers sur le papier de *Μακροφρχία* sont attribués à la figure d'*Ἐδθακισία*. Le ms. E. a souffert aussi de confusions: c'est probablement par erreur que le premier vers d'*Ἐδθακισία* se répète dans la description de *Μακροφρχία*, suivi des vers qui s'y rapportent. P. semble oublier la figure de *Μακροφρχία* et fait l'impression de ne nommer que onze des douze Érotes. Par contre, le copiste de N. a remarqué son erreur et a tâché de la corriger en ajoutant *Μακροφρχία* à la fin, après *Ἰραμονή*. Ayant déjà fait usage

¹⁾ Voir, pour la bibliographie des descriptions des douze mois Krumbacher. *Byz. Lit. Gesch.* p. 753 sq.

des *χαρίματα* de *Μαχροθυρία*, il fabrique trois vers pour une inscription, à savoir une glorification de la longanimité, dans le même sens que les vers de la Vertu *Μαχροθυρία*, mais sans aucun rapport aux vers que S., E. et P. consacrent à cet *Ἐρωτιδόπουλον*.

Ces exemples montrent que maintes corrections erronées se trouvent dans le texte des Erotidopoula; seul le ms. S., autant qu'il traite ce sujet, donne en général un bon texte.

III Ἐρωτιδῶς DE LA JEUNE FILLE RHODAMNE

§ 18

Aux yeux de Libistros, Rhodamné est la plus belle fille du monde; S. 1273—1301, E. 2379—2438, N. 2108—2138, P. 992—1007 chantent les louanges de son visage dans le style des physiognomistes. Des descriptions semblables se trouvent dans l'Achilléide (éd. Wagner 800, éd. Hesselting ms. L. 538 sqq.) et dans les *Ἐρωτοπαίγνια* (éd. Hesselting et Pernot 336 sqq.). Un visage de pleine lune, dans lequel tout est des plus belles proportions: le front est blanc comme neige, les sourcils ressemblent à des ailes qui s'envolent du corps, on peut se mirer dans les yeux noirs et vifs comme dans un miroir limpide ou dans l'eau d'une rivière, les érotes ont placé le nez exactement dans le centre du visage comme une petite colline au milieu de la plaine, les lèvres minces sont rouges comme la rose qui s'ouvre le matin. Selon le traditionnel idéal de la beauté classique (que l'on se rappelle p.e. la Vénus de Milo), le menton est rond, c'est-à-dire énergique, fort dodu: *στρογγύλοεμμορφοποιόγυρος* se trouve aussi comme adjectif élogieux par rapport à une jeune fille dans Achill. éd. Wagner 820, éd. Hesselting ms. L. 555, Belth. Chrys. 705, et Imb. Marg. éd. Lambros 52. E. 2429 sq. et P. 1002 sq. vantent également la petitesse de la ravissante bouche; ces vers ont échappé aux copistes de S. et de N., évidemment à cause d'un homoioteleuton de deux endroits voisins, qui finissent par *χαρίδας*.

L'endroit où il est question des sourcils est altéré. P. l'a passé. L'image que donnent les autres mss. n'est pas claire: des ailes s'envolent du visage, dans E. elles sortent même du menton. Ce passage doit provenir d'une description qui se trouve ailleurs; je veux parler de Belth. Chrys. 698, Achill. éd. Wagner 814 (corr.: *μέσα ἀπὲρ τὰ ὀφρύματα τῆς οἱ Ἐρωτες δοξέουσι* = ms. V. 814) = éd. Hesselting ms. L. 549, La Belle Bergère éd. Legrand 19 sq. (les yeux de la douce vierge contiennent des Erotes qui lancent leurs flèches), Belth. Chrys. 711 (il lui sortent pour ainsi dire des Grâces du corps même).

Le copiste de l'Esc. atteint l'exstase quand il raconte que la terre n'a jamais produit une fille plus belle et, pour exprimer son admiration, il écrit vingt-quatre vers de son propre crû, très maladroits d'ailleurs. De toute évidence les vers E. 2382—2407 ne sont que versification de copiste.

IV. *Ἐξοχότης* DU JARDIN DE RHODAMNÉ

§ 19

Le jardin de Rhodamné (S. 1312—1370, E. 2448—2511, N. 2149—2203, P. 1014—1065), *τὸ μεσοκῆτιν*, est un vrai coin du paradis: tous les arbres et toutes les plantes y fleurissent et embaument. Le bassin est tout entier de verre: les parois, le fond, les tuyaux sont de verre. Au milieu se dresse une statue, couleur de rubis, portant sur le *χρῆτιν* une inscription, qui prédit la séparation de Libistros et de Rhodamné. Autour du bassin se trouvent des statuettes de verre, représentant des enfants qui pêchent, dansent, plongent, etc. Une vigne, également de verre, étend ses pampres au-dessus du bassin du côté droit; l'eau peut pénétrer par les racines dans toutes les branches. Quand elles ne sont pas remplies d'eau, les fruits ont l'air de n'être pas mûrs, et quand l'eau monte dans l'arbre, les raisins semblent mûrs. Sur toutes les branches sont perchés des oiseaux, tellement naturels qu'ils semblent vivants.

Cet arbre en verre, de même que l'arbre en mosaïque du palais d'Eros (voir § 14, *Ἐξοχότης* I) est inspiré de l'arbre bien connu en métal précieux, peuplé d'oiseaux chanteurs, de la cour de Byzance (Psichari, *L'arbre chantant*, dans les: *Mélanges Chatelain*); on le rencontre aussi dans l'Achilléide (*ἔταυρος πλατύνης*: Achill. éd. Wagner 739 sqq. = éd. Hesseling ms. L. 507 sqq.).

PARTICULARITÉS GRECQUES ET FRANQUES

§ 20

On peut noter dans le roman de Libistros et Rhodamné beaucoup de traits grecs-byzantins. Les *Ἐξοχότητες* sont empruntées aux romans sophistiques (voir § 14). La vieille femme avec ses arts magiques est une figure toute orientale; elle a des accointances avec les démons et pratique l'astrologie: elle fait même descendre les étoiles¹⁾ pour causer avec elles (ou les „traire”: S. 1642, E. 2515, 2522); les démons se transforment en cheval et en chameau pour l'aider: elle se sert d'un anneau magique qui fait tomber mort immédiatement quiconque le met au doigt²⁾. Des chevaux magiques survolent en un instant la mer avec leurs cavaliers. Cette sorcière (*Σαρακήνα*: voir § 21) est native d'Égypte, le pays de la magie.

Le cérémonial byzantin règne à la cour d'Eros et du roi Chrysos. La façon d'introduire Libistros auprès du *βασιλεὺς* Eros, a déjà été mentionnée (voir § 14). Libistros, vainqueur après le combat d'Argyrokastron,

¹⁾ Cf. Hausrath und Marx, *Griechische Marchen* (Jena. 1913) p. 224: Hexen den Mond herabziehend, une reproduction chez p. 220: elle peut faire descendre les étoiles du ciel (Apuleius, *Métamorph.* I)

²⁾ Cf. la pomme dans Callim. et Chrys. 1304 sqq

est proclamé βασιλεύς: quatre archontes le dressent sur un bouclier et le portent en cercle, tandis que le peuple crie la formule usuelle: πολλὰ τὰ ἔτη (tout comme plus tard, quand Libistros et Rhodamnè reviennent dans le pays: πολλὰ τὰ ἔτη καὶ καλὰ, πόως ἡγορίδος ἔξω).

Dans le roman de Libistros, il y a une différence entre βασιλεύς et ῥήγας (ῥήξ, ῥέξ): ce n'est pourtant plus la différence byzantine. A Byzance, le titre de βασιλεύς était réservé exclusivement à l'homme qui exerçait le plus haut pouvoir, à l'empereur. Ainsi, dans notre roman, Eros est nommé: αὐθέντης βασιλεύς; de même ce titre est constamment donné au roi Chrysos: ὁ βασιλεύς τῆς γῆς Ἰργυροκάστρου (et τὸν αὐτοκράτορα) et au roi Berderichos: ὁ τῆς Αἰγύπτου βασιλεύς. Les autres monarques portent le titre de ῥήγας (ῥήξ, ῥέξ): Libistros est ῥήγας τῆς γῆς Αἰβάρδου, Klitobos est le neveu du roi d'Arménie: ῥήξ τῆς Ἰουερίας. Une fois seulement Libistros est nommé χόρας Αἰβάρδου βασιλεύς, E. 701 et N. 578, mais, à ce même passage, on trouve dans P.: τοῦ ῥηγός (P. 448). Ce n'est qu'après avoir été proclamé successeur et co-régent de Chrysos que Libistros porte le titre de βασιλεύς (et Rhodamnè de βασιλοῦσα). Bien que l'idée d'un seul βασιλεύς n'existe plus ici, il y a cependant, comme on le voit, une certaine différence entre βασιλεύς et ῥήγας.

Où fait-il situer Argyrokastron, le Château d'Argent, résidence de Rhodamnè? Rhodamnè a été appelée par Krumbacher: eine indische Prinzessin (*Byz. Lit. Gesch.* p. 862), eine orientalische Fürstentochter (*id.* p. 863), par Diehl: une princesse indienne (*Fig. byz.* II, p. 340; cf. *id.* p. 347: la cour orientale du père de Rhodamnè, p. 348; Rh. n'est même pas chrétienne), par Burv: daughter of an Indian king (*Rom. of Chiv.* p. 11, 15), tandis que M. Voutiëridis raconte aussi que la princesse vit dans l'Inde (*Ἰστορ. λογοτ.* p. 134). Cette conception est fondée évidemment sur un seul passage du ms. N.: à savoir N. 334. Dans l'édition de Wagner, on lit ici: νόρως Ἰνδίζης; mais dans le ms. il est clairement écrit: νόρως σερβιζζής. Les endroits correspondants dans les mss. E. et P. indiquent la correction de ce σερβιζζής: c'est-à-dire ἰνδίζης. La conjecture (Wagner—Bikélas) ἰνδίζης ne se trouve confirmée dans aucun autre passage; par contre la combinaison νόρως ἰνδίζή est une expression très usuelle.

Dans S. 1132, E. 2232 et N. 1966, Rhodamnè dit à son père, Chrysos: „La race latine aime les vaillants, la vaillance.” (Dans P. elle dit au même endroit: „J'aime la race latine des vaillants.” P. 896)¹⁾. Dans S. 2044 et E. 3217, Rhodamnè dit à son père: „Rassemblez toutes vos races latines.” (Cet endroit manque dans N. et P.). On peut donc croire que Chrysos est roi d'un pays latin et que Rhodamnè est une princesse latine, tout comme Libistros est prince d'un pays latin (voir § 21).

Les deux princesses d'Argyrokastron sont très différentes l'une de l'autre.

¹⁾ Cf. Krumbacher, *Byz. Lit. Gesch.* p. 864, note.

Mélanthia est le type de la femme orientale et dépendante : on dispose d'elle et elle reste passive ; Libistros a le droit de marier d'après ses propres vues la soeur de son épouse à un de ses amis. La figure de la reine, la mère de Rhodamnè, reste de même dans l'ombre : son nom même n'est mentionné qu'en passant. Quand Rhodamnè s'éveille tellement effrayée par son rêve qu'une confusion générale s'élève dans le palais, l'auteur ne dit pas un mot de sa mère, mais il fait intervenir son père et c'est lui qui vient demander ce qui se passe. Le caractère de Rhodamnè forme un grand contraste avec celui des autres femmes : sa franchise et son indépendance sont empruntées à la civilisation occidentale. C'est une figure bien caractérisée, nettement dessinée, pleine de traits charmants. Avec quelle habileté elle raconte son rêve d'abord à l'eunuque, ensuite à son père ! Quelle délicatesse dans le passage où elle est forcée de s'avouer que les lettres attachées à des flèches, lancées par le chevalier inconnu, ne sont point destinées à l'une de ses compagnes, mais bien à elle même. Comme elle est attachante dans sa colère contre Libistros qui ose lui demander d'autres faveurs, et dans le repentir qu'elle montre de l'avoir châtié sévèrement en le laissant sans réponse. Quelle fermeté lorsqu'il s'agit d'imposer sa volonté à propos de son mariage. Plus tard son caractère ferme et indépendant se montre de nouveau quand elle ne veut pas démordre de sa décision d'imposer à Berderichos et à ses parents un délai de quatre ans durant lequel elle tiendra une auberge, afin de pouvoir apprendre le plus souvent possible des nouvelles sur Libistros. C'est encore un passage délicieux que celui où elle ne peut pas croire tout de suite à son bonheur, en entendant Klitobos lui raconter que Libistros est vivant et qu'il va venir.

Le contraste est frappant entre l'héroïne au caractère énergique et le héros du roman : Libistros comme les héros des romans sophistiques est un homme mou, toujours prêt à gémir et à pleurer. S'il s'agit de courir un risque, c'est un ami qui doit tirer pour lui les marrons du feu. Ainsi c'est Klitobos qui doit traverser le premier la mer sur le cheval magique de la vieille femme, car Libistros a peur.

Les citations et les passages célèbres des auteurs anciens qu'on rencontre souvent dans les romans des sophistes, font défaut dans le roman de Libistros. La religion non plus n'intervient nulle part. Aussi l'opinion de Ch. Diehl (*Fig. Byz.* II, p. 348), que Rhodamnè est une princesse païenne, non-chrétienne, est-elle dénuée de tout fondement, car, dans tout le roman, il n'est pas dit un mot de sa religion : seule cette conception peut être fondée sur le passage erroné de N. 334, que j'ai traité ci-dessus. Je ne crois pas qu'à cet égard on ne puisse attribuer aucune importance au terme *ἢρ εἶσα χριωτιανῆ*, par lequel Libistros implore la pitié de Rhodamnè (S. 702, N. 1598) ; cf. *ἢρ εἶσα χριωτιανός* S. 1455, E. 2599, P. 1141 (N. ms. 2296 : *ἀάγετε, ἢρ εἶσα καλὸς φίλος στροδοιτόρος*) et *χριωτιανῆ* S. 932, E. 2014, P. 1701. C'est le terme consacré qu'on emploie en implorant la pitié de quelque personne.

On trouve maintes fois dans le roman des ressemblances avec la poésie populaire des Grecs. Une d'elles est insérée par M. Politis dans ses *Ἐξλογαὶ ἀπὸ τῆ τραγῳδίας τοῦ ἐλλήνικοῦ λαοῦ*, Athènes 1914, p. 247, à savoir N. 3245—3256 (S. 2647—2658, E. 3815—3826; P. manque); c'est un des *καταλόγια* et *μοιρολόγια* comme on en rencontre ailleurs: S. 626, 823, 2630, E. 1734, 1905, 3796, 4057, N. 1531, 1715, 3228, P. 1658. (2443), 2532.

A côté d'une grande sensibilité pour la nature et l'idée qu'elle prend part aux douleurs des hommes, auprès de peintures précieuses comme celles des *ἐκφράσεις*, perce une certaine rudesse qui nous surprend. M. Hesseling (*Uit Byzantium en Hellas*, p. 73) a déjà attiré l'attention sur la façon dont Rhodamnè compose le cordon qu'elle envoie à son amant: elle assure que, pour le tresser, elle s'est arraché les cheveux jusqu'à la racine! Notons encore le fait du meurtre barbare de la sorcière: Libistros la perce d'un coup d'épée, à la simple prière de Rhodamnè, lui qui avait promis à la malheureuse de lui pardonner et même de la récompenser.

Un trait grec se présente quand Rhodamnè ne se déclare convaincue que lorsqu'elle a reçu une lettre de Libistros qui est accompagnée d'un anneau; alors elle lui envoie aussi un anneau. Il est vrai que le rendez-vous imploré par Libistros ne lui est accordé que quelques jours plus tard, après que la bien-aimée ait encore une fois surmonté son courroux: ces hésitations peuvent être attribuées à une certaine timidité de sa part, mais elle n'en consent pas moins au rendez-vous, puisqu'ils sont liés l'un à l'autre par l'anneau qu'elle a reçu de lui (cf.: La séduction de la Jouvencelle, et L'anneau des fiançailles: H. Pernot, *Anthologie*, p. 77, 141).

M. Hesseling (*Uit Byzantium en Hellas*, p. 78) a déjà signalé la chasteté du poème en l'opposant au roman sophistique. Les situations scabreuses sont racontées avec un souci de délicatesse. Le poète glisse sur le récit du rendez-vous des amants au cours de la partie de chasse. Les relations de Klitobos avec la femme de Persès étaient de caractère licencieux, à en juger par la colère du roi; mais le poète n'en donne aucun détail. La fin du poème laisse supposer qu'après la mort de Persès la veuve s'est remariée avec son amant et ceci est grave pour un Grec, car les secondes noces sont considérées par l'église orthodoxe comme admissibles, mais peu désirables (Hesseling, *Uit Byzantium en Hellas*, p. 72).

On ne peut relever dans les expressions beaucoup de traces de l'influence des Francs.¹⁾ Krumbacher (*Byz. Lit. Gesch.* p. 863) a fait remarquer *λίσιος*. Le nom de lige a été inséré dans la langue grecque avec l'institution franque de la vassalité; dans le roman de Libistros, *λίσιος* (et P. 295 *λιτώρομαι*) ne se trouve que dans un sens métaphorique de vassal, c'est-à-dire serviteur d'Eros (voir le glossaire s. v.). L'idée du duc est également d'origine franque: Libistros parle deux fois à ses toparques et *δορξάδες*.

¹⁾ Quant au nom de Berderichos, voir § 21

La coupe des cheveux porte le cachet franc. Libistros est imberbe et porte les cheveux coupés tout autour (*ἀγέριος, τογέρος κορυμνέρος*; Diehl traduit à tort: les cheveux coupés en triangle: *Fig. byz.* II, p. 338). Ce sont les cheveux *γράφειν κορυμνέρα* du vers 102 de l'Achilléide (ms. L. 35).

La coupe des vêtements est qualifiée à deux reprises de latine. Rhodamnè porte des *ῥοῦχα λατινικά* (P. 1769, *λατίνα* S. 1072 et N. 1890; E. 2150 a *κόκκινα* au lieu de *λατινικά*). Et Ἰλατι, porte une robe de coupe latine: *ῥοῦχον λατινόκοπον* E. 322, *λατινοκόκοπον* P. ms. 2791 (dans le ms. N. il y a à cet endroit: *περὶμορφωτάτον*, N. 461).

LES NOMS PROPRES

§ 21

En général il ne faut pas attacher une grande importance aux noms propres: il ne faut s'y référer qu'avec précaution, la démarcation entre des noms vraiment existants et la fantaisie du poète étant souvent très difficile à déterminer. Voici les observations qui peuvent être faites sur les noms propres du roman de Libistros.

Λιβίστρος, le héros du roman, est prince (roi, toparque) de *Λιβανθός*. Le ms. P. désigne Libistros comme *λατῖνος*: P. 9 *λατῖνος ἦτορ ἐγγεῖς ἀνάπτοιος ἀπὸ γόγου*. N. 35 donne *ἄρθρωτος* au lieu de *λατῖνος*. Ce vers est le commencement du ms. E.; le copiste écrit ici: *Ἰλτεῖνος ἦτορ ὁ ἐγγεῖς παρόξενος ἀπὲ γόγου*. Il résulte de la confrontation de ces trois leçons que le premier mot de ce vers était altéré et que les copistes ont dû se tirer d'affaire par leurs propres moyens. Se basant sur les syllabes encore lisibles et sur leur ton, les copistes de l'Esc. et du Par. ont formé Aftinos et Latinos. On peut douter que ce soit bien le mot *λατῖνος* qui ait été écrit originairement à cet endroit.

Le second endroit où Libistros est nommé un Latin, semble aussi avoir été endommagé. P. 26 donne: *τὸ ἐκράτει ὁ παρόξενος ἐξεῖρος ὁ λατῖνος*; tandis que dans l'Esc., qui autrement est très détaillé et correspond en général avec P., tout le vers manque et dans N. le vers n'est que fragmentaire: *τὸ ἐκράτει ἐξεῖρος στρατιώτης* (N. 49). C'est donc très probable que le vers de P. a été fabriqué par le copiste. Il est indiqué deux fois que Libistros est prince d'un pays latin: E. 540, P. 299 (N. manque ici), et S. 202, S. I 190, E. 1325, N. 1177, P. 1310. Probablement que Libandros était considéré comme un des états fondés par les Francs en Orient.—(Gidel, *Etudes*, p. 162, parle de Libistros, prince de Libyandrie).

M. Voutiérdis (*Ἱστορ. λόγος*, p. 138 note) a rencontré le nom de Libistros une fois dans le Voyage de Mazaris (*Ἐπιδημία Μάζαρι ἐν Ἱδού*, publiée par Boissonade, *Anecdota graeca* 3 (1831) 112—186, et par Ellissen, *Analekten* 4 (1860)); il suppose que l'auteur fait allusion au

héros du poème homonyme: οἷός γε τοῦ κατὰ Λατίουσι Ὀροζετίου (un jeu de mots avec le nom d'Innocentius) τοῦ τὰς γῆρας πετιγομέρου, τοῦ ἀταδέλγου, τοῦτον τοῦ εὐζότου Λιβίστου (Boissonade III, 146).

Les textes de Mavrophydis et de Wagner et les descriptions du roman donnent la forme Λιβίστρος. Lybistros; j'ai préféré la forme Λιβίστρος, Libistros, comme forme neutre en donnant le son i, tant qu'à mon avis il n'y a pas de raison à donner un son i fixé, dû à une étymologie plausible du mot.

Κλιτοβός (Κλιτοβός) est natif de Λιταβία; ce dernier nom nous rappelle la Lithuanie: Λιταβία est cependant une partie de l'Arménie. Le copiste de N. embrouille le nom de Klitobos et celui de sa patrie: il écrit Κλιτοβία = pays de Klitobos (N. 2315, 3638), mais, dans le prologue, il dit τῇ Λιταβίᾳ χώρα (N. 13). La forme Λιτοβία E. 4215, doit provenir d'une confusion du même genre; E. 2618 donne Λιταβία.

On peut se demander s'il existe un rapport quelconque entre le nom Κλιτοβός-Κλιτοβός et celui de Κλιτοφών (Gidel écrit toujours Clitophon) dans le roman d'Achille Tatius.¹⁾ Klitophon, qui vient de Tyr, croit que Leucippé, sa bien-aimée, est tuée et il consent à épouser à Éphèse Mèlité, femme de Thersander, que l'on croit mort dans un naufrage. Mais le mari perdu revient et fait enchaîner et emprisonner Klitophon. Cependant, Mèlité a soin de l'aider à s'évader. Il y a sans doute quelque rapport entre l'histoire de Klitophon et celle de Klitobos. Klitobos est emprisonné par le père de Myrtané et plus tard il court un grand danger à cause du retour de Persès, le mari de Myrtané, mais il réussit à s'enfuir avec l'aide de Myrtané. Le nom de Mèlité (μέλι) rappelle le nom de la sœur de Rhodamné, Μελανθία (ce nom se rencontre aussi dans le roman de Digénis: Dig., éd. Gr. Ferr. V 68), mais le rôle joué par Mèlité est bien plutôt analogue à celui de Myrtané, quoique les motifs de leurs actions soient différents. Il est probable que l'auteur du roman de Libistros et Rhodamné ait été influencé par un vague souvenir de l'histoire de Klitophon et Mèlité du roman de Tatius lorsqu'il a choisi les noms de ses deux principaux personnages.

Le phénomène linguistique d'une forme avec γ et d'une forme avec β (Κλιτοφών et Κλιτοβός), se retrouve aussi dans le nom du roi d'Égypte:

Βερερκίχος. Evidemment, ce nom n'est autre que le nom latin Fredericus. Dans le roman de Libistros, on trouve en général la forme Βερερκίχος dans les codd. S., N. et P.; à côté de cela Βερερκοῦχος, S. 1149, N. 1987 (Ferderuchus), Βερερκίχος N. 1984 (Federicus), Βερερκίχος P. 900, 908, etc. (le ms. donne presque toujours cette forme, sans que Mavrophydis l'annote; par exemple P. 1871, 1971, 1976, 1981,

¹⁾ Rohde. *Der griechische Roman*, 3me édition, 1914, p. 498 sqq., Krumbacher, *Byz. Lit. Gesch.* p. 861.

1989, 2040, 2109, 2189, 2210, 2216, 2219, 2226, 2235, 2241, 2253, 2258, 2282, 2298); dans le cod E on trouve partout les formes *Φερδερίχος* et *Φερδερίγος*, à l'exception de E. 3075 *Βερδερίχος* et E. 2250 *Βερδερίγος*. Il est curieux de remarquer que les copistes aient adopté la forme avec B pour rendre la forme latine avec F.

M. Schönfeld (*Wörterbuch der altgermanischen Personen- und Völkernamen nach der Ueberlieferung des klassischen Altertums bearbeitet*, Heidelberg 1911, p. 86) nous apprend que le nom de Ferderuchus (cf. *Φερδεροῦχος*) dans deux versions d'Eugippius (*Vita Sancti Severini*) est constamment rendu par Fredericus: ces deux versions ont remplacé ce nom par la forme bien plus connue de Fredericus, qui donne en latin -ric(h)us et en grec -ριχος ou -ριγος (voir Schönfeld, o.l. p. 50). Pour l'origine germanique du nom, voir Krumbacher, *Byz. Lit. Gesch.* p. 864: „Von den Personennamen des Gedichts ist nur einer fränkischen Ursprungs, ... denn *Βερδερίγος* ist offenbar ein gräzisierte Friedrich," et Bury, *Rom. of Chiv.* p. 11: „Berderichos, that is Bertrich."

On rencontre le nom sous plusieurs formes en grec. Chez Trinchera, *Syllabus graec. membr.*, se trouvent les suivantes: *Φρεδ(δ)ερίζον* p. 339, 402, 411, 416, 418, 530, *Φρεδερίζοῦ* p. 408, *Φδερίζον* p. 424 (cf. *Βδερίγος* N. 1094), *Φερερίζον* p. 358, *Φρεδοριζον* p. 377, 385, 390, *Φριδερίγορ* p. 404, *Φορλδερίζον* p. 380 (395); toutes ces formes datent de la première moitié (1200—1257) du treizième siècle et sont des traductions du nom latin Fridericus, Fredericus ou Federicus. La Chronique de Morée mentionne Frédéric II sous le nom de *Φρεδερίγος* dans le cod. H. du quatorzième siècle, et *Φερερίγος* dans les mss. du quinzième et du seizième siècle (*Chron. of Morea*, éd. John Schmitt. 5956, 5971, 5974, 6783).

L'eunuque dans les mss. S. et P. s'appelle *Βέταρος*; son nom se présente toujours au vocatif: *Βέταρε*, et une fois seulement au nominatif: dans P. après le vers 1437 il se trouve écrit à l'encre rouge l'indication *ροθεται ὁ Βέταρος τῇρ ζόργη*. Pour P. 1426 le ms. écrit incorrectement: *Βάταρε*. N. emploie la forme *Βέλταρε*; *Βέταρε* N. 1918 manque dans le ms., il doit avoir été emprunté par Wagner-Bikélas aux mss. S. ou P. Le ms. E. évite le nom de l'eunuque et le remplace par *δοῦλε* ou *ἄρθρωπε*, tandis que S. I 201 et P. 1321 écrivent *ἀνθέτια*.

Le nom de *Πέρσης* (*Πέρσης*) veut bien dire: l'homme de Perse (*Περσία*, *Πέρσης*); peut-être y avait-il là originairement un nom propre persan, qui par sa forme curieuse a présenté une difficulté aux copistes.

Les noms propres féminins sont tirés pour la plupart de noms de fleurs: *Ῥοδάμνη*: *ῥόδον*; *Μροτάρι*: *μέρτι*; *Μελανθία*: *μέλι-ἄνθος*. Le nom de *Ἐνροστία* = *Ἐνροστία* dans S. est rendu par *Ληροστία* ce qui est une faute; et le nom de *Μροτάρι*: a été mal interprété par le copiste du Scal: il a considéré la lettre ρ comme un changement phonétique d'un λ et a associé ainsi le nom avec *μίλτος* au lieu de *μέρτι* (cf. *μιλτοπαρόης*!), de sorte qu'il écrit dans le vers 1519: *Μιλτάρι*.

Χρυσός, le roi d'Or, règne à Ἀργυροκάστρον, le château d'Argent (τὸ Κάστρον τὸ Ἀργυρό(ν)ρον); les deux noms se rencontrent dans les contes bleus. Argyrokastron est encore aujourd'hui un nom de ville (Krumbacher, *Byz. Lit. Gesch.* p. 862, note). — Gidel (*Etudes* p. 151) appelle la princesse d'Argyrokastron : Rhodamnè, princesse d'Arménie, et c'est aussi le nom du roi qu'il n'écrit pas bien : Chrysès au lieu de Chrysos.

Βαβυλών, Βαβυλώνια, d'où vient le marchand avec la vieille femme, est Babylone en Égypte¹⁾; par ce nom on désignait le Caire qui n'en est que peu éloigné et qui, au moyen-âge, en était synonyme. Le marchand est le roi d'Égypte (Ἰγρεπτος, Ἰγρεπτία), et la vieille sorcière vient de même de cette terre de la magie (S. 1633, E. 2784, N. 2462, P. 1910). La femme est „noire comme une Sarrasine”; le nom de ce peuple exprime sans doute le mépris qui s'attache à cette personne. Un aspect sombre, un teint noir sont les attributs habituels de la figure misérable de la sorcière ou de la diseuse de bonne aventure; qu'on se rappelle dans le Ἀόρος παρῆγ· περὶ δρόν, καὶ εἶτ, la servante de la Ἰσότηρία avec la roue de la Fortune: c'est une vieille femme μαρὴ, πολὺ τῆς ὄψεως (235), et dans Callim et Chrys la sorcière, qui est traitée de σκεῦος μελαρομέρον, créature noire, misérable (2578).

DATE ET LIEU DE COMPOSITION DU POÈME ORIGINAL

§ 22

Ni le lieu, ni la date de la composition du roman ne sauraient être exactement déterminés. Les quatre mss. qui nous sont connus, datent du quinzième et du seizième siècles. La forme εἶναι de la troisième personne du singulier, qui est employée dans tous les quatre mss., permet de croire qu'ils n'ont pas été écrits avant la seconde moitié du quinzième siècle (Pernot, *L'indicatif présent du verbe être*, 1896, p. 19).

Le cod. Neap. contient à côté de notre roman le poème de Sachlikis, qui a été édité par Papadimitriou (Odessa, 1896). Celui-ci nous informe (p. 8) que Papadopoulos-Kérameus place le ms. au seizième siècle, bien qu'il rappelle aussi la manière du quinzième siècle. Je ne sais pas si dans le cod. Neap. ces deux poèmes ont été écrits par une seule et même main.

Le cod. Par. a été décrit dans le *Catalogus codicum manuscriptorum bibliothecae regiae* (1740) II p. 568 (codex chartaceus, olim Colbertinus) et, d'après cette description, aurait été écrit au quinzième siècle.

Suivant les catalogues²⁾ de la bibliothèque de Leyde, le cod. Scal. doit être attribué au quinzième siècle. Lambros (*Coll. de rom. gr.*, introduction

¹⁾ Hesselring, *Floris en Blanchefleur in Zuid-Europa (Uit Hellas' Heden en Verleden*, 1927, p. 117—135) renvoie à Crescini, *Il cantare di Fiorio e Bianciflore*, p. 384 sq. et p. 122.

²⁾ Dans le catalogue de 1716, p. 342, et dans le *Catalogus codicum manuscriptorum*, par Molhuysen, 1910, II. — Le cod. Scal. 55 est désigné dans le *Catalogus librorum bibliothecae Lugdunensis*, édit. de Dan. Heinsius, p. 87 comme Liber idioma barbarogreco

p. LXXXIII) le place au seizième siècle, ce qui est aussi l'opinion de Krumbacher (*Byz. Lit. Gesch.* p. 857).

D'après le catalogue de Miller (voir § 10), le cod. Esc. est du quinzième siècle. Mentionnons encore l'opinion de H. Omont, donnée par Krumbacher dans une note au bas de la page 311 de son étude: *Eine neue Hs. des Digenis Akritas*: „Le Ms. paraît bien plutôt du seizième siècle que du quinzième. J'ai peine à croire qu'il puisse être de la fin du quinzième." M. Hesseling trouve probable que l'Esc. date du 16me siècle (*La plus anc. réd.* p. 1) ou de la fin du 15me (*Le roman de Dig. Akr.* p. 554). Les versions de Digénis et de Libistros dans ce ms. ont été écrites par la même main.

On peut attribuer la forme primitive du roman au quatorzième siècle¹⁾, c'est-à-dire à l'époque où la culture grecque assimilait la culture franque; l'élément franc était adopté par les Grecs, mais l'individualité grecque restait fidèle à ses principes: le caractère essentiel restait byzantin. Après que les Grecs se fussent familiarisés avec les romans occidentaux (Imbérios et Margarona, Florios et Platiaflora), ils avaient commencé à écrire des romans de chevalerie analogues; ces ouvrages, dûs à la fusion du monde grec avec celui des Francs. montrent comment les Grecs ont maintenu leur caractère propre.

Krumbacher (*Byz. Lit. Gesch.* p. 865) indique Rhodes ou Chypre comme lieu d'origine du roman de Libistros. Il penche pour Chypre à cause de quelques particularités dialectales et parce que le cod. S. paraît avoir été écrit dans cette île. Lambros (*Coll. de rom. gr.*, introduction p. XXX sqq. et p. LXXXVII) fait observer que l'écriture du manuscrit S. présente les caractères propres à l'écriture crétoise. M. Hesseling croit que l'auteur de la version E. du roman de Digénis serait originaire d'une des îles de l'Archipel.

Comme les particularités dialectales sont très rares dans les quatre mss. et ne se trouvent pas toutes dans le même ms., il n'y a aucune raison d'admettre que l'un ou l'autre des mss. corresponde à un dialecte spécial (S. *τῆρεμα* = *ζήρεμα*, *ἄζαρφι* = *ἰζαρφι*, E. *ἐξήγῃθηρα* = *ἐξήγῃθηρα*, *(τ)εῖρτα*, *τεῖρτο*, des formes du verbe *ζῶ* avec *ι*).²⁾ Xanthoudidis, dans son édition de l'*Erotokritos*, p. 368, appelle le roman de Libistros un poème crétois, *Κρητικὸν ποίημα, προγενέστερον τοῦ 1500*: voir aussi son article *Ἰγερὺς Ἀκρίτας κατὰ τὸ χειρόγραφον ἐκδοτικὸν ἄξιον* (*Χριστιανικὴ Κρήτι* I 1913 p. 558).

La langue du roman n'est pas un dialecte: c'est la langue vulgaire médiévale dans laquelle ont pénétré ça et là des expressions dialectales. Je n'en puis dire que ce que M. M. Hesseling et Pernot ont écrit dans leur introduction des *Chansons d'Amour* (*Ἐρωτοπαίγνια*, p. IX): „La langue

¹⁾ En tout cas avant 1415, l'année d'origine (Krumbacher, *Byz. Lit. Gesch.* p. 494) du Voyage de Mazaris dans lequel se trouve le nom de Libistros: voir § 21.

²⁾ Ce sont des formes propres au dialecte chypriote. voir Mondry Beaudouin, *Etude du dialecte chypriote*, 1884, pp. 36, 91, 112.

elle-même ne nous permet aucune localisation précise. C'est une langue commune, avec quelques particularités qui nous ramènent aux îles de l'Archipel." Et il ne s'y rencontre pas non plus d'épisode historique ou de nom de peuple qu'on puisse rattacher à une date fixe.

L'ÉDITION PRÉSENTE

§ 23

J'ai envisagé la possibilité de donner une édition critique du roman. Il faudrait choisir pour base un des quatre mss. en insérant dans le texte même tout ce qui, dans les autres mss., pourrait servir à compléter ce ms. principal, et indiquer le reste au bas des pages. J'ai dû abandonner cette idée. Quant à opter pour une des quatre versions comme ms. fondamental, il ne peut être question que du ms. N. ou du ms. E., à cause de leur état complet. La difficulté de mener à bien un semblable travail réside dans l'inégalité de la langue employée dans les diverses versions. Qu'on se base sur le texte le plus savant ou sur le texte vulgarisé, on doit en tous cas intercaler des passages d'une de ces langues dans l'autre, ce qui conduit à un singulier mélange de langue populaire et de langue épurée (laquelle se rapproche le plus de la forme la plus ancienne du poème). On se heurtera d'ailleurs très souvent à ce genre de difficulté, chaque fois qu'on voudra donner une édition critique des romans grecs-médiévaux. Ainsi, dans les notes de correction au bas des pages, j'ai toujours essayé de faire usage du choix de mots et de formes dont se servit la langue du ms. auquel ces notes appartiennent.

Je veux exprimer ici ma gratitude profonde envers mon maître, M. le professeur Hesseling. Je n'ai jamais fait appel à sa complaisance sans qu'il ne me laissât disposer aussitôt de sa grande érudition et son extrême bienveillance, pour m'aider dans mon travail.

TEXTE DU CODEX ESCURIALENSIS IV 7
22 (FOLIOS 22—138 ET 185—194) A COTÉ
DU TEXTE DES VERS 1—980 DU CODEX
NEAPOLITANUS III Aa 9 (FOLIOS 44—63)
ET DU TEXTE DU CODEX SCALIGE-
RANUS 55 (FOLIOS 1—58 ET 64—133)

f. 44 r. Στίχοι πολλὲ ἔρωτικοί, ἀφήγησις Λιβίστρου,
 πὼς ὁ φίλος ὁ Κλιτοβὸς διηγείται τῆς Μυρτάνης.

- Πᾶς ἄνθρωπος εὐαίσθητός, ἐρωτοπαιδευμένος,
 ἀνατροφὴ καὶ παίδευσις τῶν εὐγενῶν χαρίτων,
 5 βασιανιστεῖς ἐξεριτικῶς, πᾶς ἐκ τῆς κάτω τύχης,
 πᾶσα ψυχὴ καλὸφελή, ἐρωτοπαιδευμένη,
 εὐγενικοχαρίτωτος, φιλόρετος καρδία,
 τώρα ὡς ἔλθῃ μετ' ἡμῖν γὰ ἀκούσῃ ἀγάτης πόθον
 ἐρωτικῇ ἀφηγεῖσθαι τῇ θέλῳ ἀφηγεῖσθαι.
 10 Καὶ σὺ, Μυρτάνη δέσποινα, βασιλίσσα χαρίτων,
 βύρσις ἐρωτικόβρυτε τῆς εὐποληψίας,
 χάρις χαρίτων ἔμψυχε, κυρὰ τῆς Ἀφροδίτης,
 σὺν πάσῃ χώρῃ τῇ λαμπρῇ, τῇ Λιταβίων χώρῃ,
 μετὰ λαμπρῶν σου συγκενῶν μέχρι τῆς κάτω τύχης,
 15 ἄνδρες, γυναῖκες εὐγενεῖς, γέροντες, νέοι, πάντες
 ὡς ἔλθωσιν, ὡς φθάσωσιν, ὡς περισυναχθῶσιν·
 ἔχω γὰρ ξεροχάραγον ἀφήγημα ἀγάτης,
 καὶ πόνοὺς τοὺς ἐπάσχειν ἐξαιρετοὺς ὁκάτις
 πολυπαθῆς, πολέπορος, ἐρωτοπαιδευμένος
 20 μέλλει, Μυρτάνη δέσποινα, σήμερον ἀφηγεῖσθαι·
 καὶ ὡς ἀπὸ τοῦ ἀφηγήματος καὶ τῆς ποθομανίας
 οἱ πάντες ἐρωτίσωσι τὰς ἐρωτοπικρίας |
 f. 44 v. καὶ γὰρ θαυμάσουν ἄνθρωπον ἄγροικον εἰς τὸν κόσμον,
 ἀφ' οὗ ἐσέβην γὰρ ποθῶ ὅσα κακὰ ὑπεστιάθην.
 25 Λοιπὸν καὶ τὴν ἀφήγησιν ἄρξομαι τῆς ἀγάτης
 Λιβίστρου τοῦ πολυπαθοῦς καὶ κόρης τῆς Ῥοδάμνης.
 26a (ἤρξαι τὴν ἀφήγησιν ὁ Κλιτοβὸς ὁ φίλος)
 Νέος εἰς ἀνατόταμος, εἰς ἀναλιβαθίαν
 μέσα εἰς στεναχωρίαν μέσα εἰς στενὸν ἐδιέβαινε θλιμμένος
 μοροπάτιν·
 ἔπρεπε γὰρ τὸ ἀναλιβαθὸν γὰρ ἔτι ἢ κατοῦσα ξένων,
 30 καὶ τὸ γλυκοανατόταμος θλιμμένους γὰρ ποτίξῃ.
 εἶχε ἐκεῖνο χάριτα καὶ αὐτὸ παρηγορίαν,
 ἐκεῖνο διὰ τὰ δένδρα του, τὰ ἄνθη καὶ τὰς βρύσεις,
 καὶ αὐτὸ διὰ τὸ καθάρσιον καὶ τὸ γλυκόποτόν του.
 Αὐτὸς ὅπου τὸ ἐδιέβαινε πολλὰ ἴστω πορεμέρος·

3. éd. Wagner: εὐαίσθητος, (ms.: εὐαίσθη τίς). — 5. ἐξεριτικῶς: l. ἐς ἔρωτος (= éd. Wagner).
 9. ἀφηγεῖσθαι: l. ἀφήγησιν (= éd. Wagner). — 11. l. βύρσις. — 18. ἐξαιρετοί: l. ἐς ἔρωτος
 (éd. Wagner: ἐξαιρετός). — 20. μέλλει: faut-il lire μέλλω (= corr. de Wagner), et puis
 corriger aussi εἶχω du vers 17 en ἐγώ? — 25, 26, 26a: voir l'introduction, § 7, pour comparer
 ces vers-ci aux premiers vers de P. — 28. suppr. μέσα εἰς στεναχωρίαν. — 29. suppr. γὰρ.

- f. 22 r. ἄνθρωπος ἦτορ ὁ εὐγενής, παρὰ ξένος ἀπὲ χώραν,
(f. 22 v.) ἄγονρος | εἶσαι ἐπιτύθειος, ὁμορφος εἰς τὴν πλάσιν.

ξασθός, μακρός, ἀγένητος, τριγύρον κορυφένος,
μαρὶν ἐκαβαλλίζενε, ἐβάσταξεν γεράσι.

- 5 καὶ ὁπίσω ἀκολούθα τον σκελιν μετὰ τὸ λιτάριον·
ξωσμένος ἦτορ ἄρματα καὶ ἰπύγαινε τὸν δρόμον.
ἐὰν βρέχεται ἐκ τὰ δάκρυα τον, ἐὰν σκάζεται ἐκ τοὺς πόρους,
καὶ ἀπὲ τ' ἀσθενάγματα ἐὰν καὶ τὸ μοροπάτι.
Ἦμον καὶ ἐγὼ ἐκ τὴν χώραν μου καιμμένος ὡς δι' ἀγέτιν.

- 10 ἐξέβην ἀπὸ λήπης μου καὶ κόσμος ἐπεριεπύματον
δι' ἀνακοντισμὸν καὶ δι' ἀνέπανθον τὼν πόρων μου τὼν
τόσων.
καὶ, πῶς οὐδὲν, ἐκράτισα καὶ ἐγὼ τὸ μοροπάτι.

ἡμέρα ἐπαρθέραμεν, τὴν ἄλλην ἔσθ[α]δὰ τον,
κατοπισθέν τον ἐπύγαινα καὶ ἐκεῖνος ἔμπροσθέν μου.

- 15 ἐὰν βρέχεται ἐκ τὰ δάκρυα τον, ἐὰν γλέγεται ἐκ τοὺς πόρους,
f. 23 r. καὶ ἀπὲ τ' ἀ | ασθενάγματα ἐγλέγετο ὁ δρόμος.

Καὶ ἐγὼ ὡς τὸν εἶδα ὅτι ποιεῖ καὶ θλίβεται τὰ τόσα,
πάντα ἐβιαζόμην καὶ ἤθελα διὰ ἐὰν τὸν ἐρωτήσω
τίς ἔναι καὶ πόθεν ἔναι ὁ ἄνθρωπος καὶ τί ἔναι τὸ στενάξει.

- 20 καὶ αὐτὸς οὐδὲν ἐβάσταξεν, ἰγναράτα·
ἐσίμωσα εἰς τὸ πλάγι τον, θιωρῶ, ἐχαιρέτισά τον.
εἶπα τον· „Πόθεν περπατεῖς, ξένε στυοδοιπόρε;”
καὶ ἐκεῖνος, ὡς ἐνόπιετο ὁ τοῦς τον ἀπὸ τοὺς πόρους,
οὐδὲν ἐστράφη εἰς ἐμὲν, οὐδ' ἐχαιρέτισέ με.

- 25 ἀλλὰ τὴν σιγάταν τὸ στενὸν ἐκράτειν
(f. 22 r.) πάσχω διὰ πόθον | μοροπάτιν,
καὶ τὸ ποτάμι ἐβλεπε καὶ ἐπύγαινε θλιμμένος.
καὶ ἐγὼ ὡς ἤθελα ἐὰν μάθω τὸ τί ἔναι τὸ πάσχμα τον,
ἐλάλουν πάντα πρὸς αὐτόν, ἐδουλοχαιρέτισά τον·

- 30 „Βάσταξε, ξένε, μὴ ποιεῖς, μὴ θλίβεσαι τὰ τόσα·
ὅτι εἰς ἀγρίαν σιγάταν περπατεῖς καὶ ἂν λάχῃ ἀπὸ τοὺς πόρους
ἄλλον ὁπάτοιοι ἐμπόδιοι ἐὰν γίγεται εἰς ἐσένα,
ἐὰν εἶσαι ἀπαρηγόρητος ἐδῶ εἰς τὴν ξενιτείαν.”

1 αὐτὸς: P. 9 ταῦτος, N. 35 ἄνθρωπος (voir l'introduction § 21). Suppr. ο. — 2. voir l'introduction § 11. — suppr. εἶσαι. — 10. l. κοσμοπεριεπύματον. — 11. l. διὰ κορυφένον καὶ ἀ. — 12. οὐδὲν l. οὐκ οἶδα. — 15. γλέγεται l. σκέζεται (cf. E. 3568). — 19. l. τ, i., πόθον ὁ ἀ. — 20. l. ἐβ., ἐκ τὰ πολλὰ ἡ. — 25 sq. l. ἔλλα της σιγάτας τὸ στενὸν ἐκράτειν μοροπάτιν. Les mots πάσχω διὰ πόθον, l. τὰς πάσχω διὰ τον πόθον, font partie du vers 42 (cf. l'introduction § 11) — 31. suppr. ὅτι.

- 35 ἄνθρωπος ἦτορ ἐβγενῆς ὀκάποιος ἀπὸ χώραν.
 ἄγωγος, ἐπιτήθειος, ἔμμορφος εἰς τὴν πλάσιν,
 καὶ εἰς πολλὰ καλόκοπος εἰς σὺνθεσιν καὶ σχῆμαρ,
 ξανθός, μακρός, ἀγέειος, τριγύρου κορυμμένος·
 γὰρ ἐκαβαλλίζενεν, ἐβάσταζε γερῶναι,
 40 καὶ ὀπίσω του ἐκολούθεισε σκελὴν μὲ τὸ λητάριον·
 ζωσμένος ἦτορ ἄρματα καὶ ἐπήγαγε τὸν θρόνον,
 γὰρ βρέχεται ἐκ τὰ δάκρυα του, γὰρ σνχροαστενάζει,
 καὶ ἀπὸ τὰ ἀναστενάσματα γὰρ καὶ τὸ μοροπάτι.
 "Ἡμοι καὶ ἐγὼ ἐκ τὴν χώραν μου διωγμένος διὰ πόθον,
 45 θλιμμένος ἐκ τὸν ἔρωτα, καμμένος διὰ ἀγάπην,
 ἐξέβηκα ἀπὸ λέπτης μου καὶ κόσμος περιεπάτου |
 f. 45r. διὰ κορυφισμὸν καὶ ἀνάπαισιν τῶν πόγων μου τῶν τόσων·
- καὶ, πῶς οὐκ οἶδα, ἐκράτησα καὶ ἐγὼ τὸ μοροπάτι
 τὸ ἐκράτει ἐκεῖνος στρατιώτης·
- 50 ἡμέρας ἐπερπάτησα, εἰς ἄλλην ἔφθασά του,
 κατόπισθεν ἐπήγαγα καὶ ἐκεῖνος ἔμπροσθέν μου,
 καὶ λούεται ἐκ τὰ δάκρυα του καὶ σνχροαστενάζει.
- Ἐγὼ ὥς τὸν εἶδα ὅτι πορεῖ καὶ θλίβεται τοσοῦτον,
 ἀγωνιζόμεν καὶ ἤθελα τοῦ γὰρ τὰν ἔρωτήσω
- 55 τίς ἔρι, πόθεν ὁ ἄνθρωπος, καὶ τί ἔρι τὸ στενάζει·
 καὶ τέως οὐδὲν μὲ ἐβάσταξεν, ἐκ τὰ πολλὰ ἡγανάκτου,
 ἐσίμωσά του εἰς τὸ πλενρόν, θαρροῦν ἐχαιρέτησέ του,
 εἶπα του· „Πόθεν περπατεῖς, ξέρε σνροδοιπόρε;”
 Καὶ ἐκεῖνος ἐκατεκόπτετο ὁ τοῦ του ἀπὸ τοῦς πόρους,
 60 οὐδὲ ἐστράφη εἰς ἐμέ, οὐδὲ ἐχαιρέτησέ με,
 ἀλλὰ τῆς στρατίας τὸ στεγὸν ἐκράτει μοροπάτι,
- καὶ τὸ ποτάμι ἐβλεπεν καὶ ἐπήγαγε θλιμμένος.
- ἐγὼ πάλιν ἐλάλουν πρὸς αὐτόν, ἐσνχροεχαιρέτου·
 „Βάσταζε, ξέρε, μὴ πορῆς, μὴ θλίβεσθαι τοσοῦτον·
- 65 εἰς ἄγριον τόπον περπατεῖς καὶ ἄν τήχη ἀπο τοῦς πόρους
 ἄλλον ὀκάτι ἐπώθεν γὰρ γίνεται εἰς ἐσέγα,
 γὰρ εἶδαι ἀπαρηγόρητος ἐδῶ εἰς τὴν ξερτείαν.”

47, 48: voir l'introduction, § 7, pour faire attention aux vers P. 22, 23, 24. — 49: manque dans E. P. ms. 26: το ἐκράτει ὁ παρόπιστος ἐκεῖνος ὁ λαῖνος. — 57. θαρρῶν ἐχαιρέτησέ του: l. θαρρῶ(?), ἐχαιρέτησά του (cf. E. 21)

Ὁκάποτε ἀπὸ βίας τοῦ σφάσσεται καὶ θεωρεῖ με·

- 35 *(ἀπιλογῶνται ὁ Λεβιταὶς τὸν ἡλὸν Κλιτοζοντα*
 f. 22 v. *ὀλοθλίζος, ὀλοθέρως καὶ μεροπονημένος)*
 „Ἄνθρωπε, τί ἔναι τὸ μὲ ἐρωτᾷς καὶ βιάσεις με τὰ τόδα
 ἐὰ μάθῃς τί ἔναι τὸ θλίβουμαι καὶ τί ἔναι τὸ στενέζω;
 ἄνθρωπος εἶμαι καὶ ποιεῶ καὶ τὸ ποιεῶ γερεῖνω.
 40 σφροδοιπόρε ξέρε μου, τώρα τὸ θέλεις μάθειν;
 ἂν εἶδαι πέτρα ἐὰ ῥαγῇς τομίζω ἀπὸ τοῖς πόθοις.
 (f. 22 v.) διότι, μὲ τὰς πιχρίας μου, |
 καὶ ἡ πέτρα ἂ μάθῃ τὰ ἔπαθα ἵνα τὸ θέλω πάθειν
 εἰς ἑκατὸ ἐὰ ῥαγῇ, ἐὰ γίγῃ ὁμοίως τὸ χοῦμα.
 45 Καὶ ἐγὼ ὥς ἐκατεγρόνισα ὥς διὰ πόθοις πάσχω.
 ὄρκους φριχτοὺς τὸν ἔμοσα ἐὰ μοῦ εἰπῇ τὰ λεπτῶν.
 εἶπα τὸν ξέρον· „Ἐγρόριζε, λέγει ὁ δῆμιος λόγος·
 κάλλιον, τὰ μάθε, ἀδελφέ, παρὰ τὴν μένναν.
 καὶ ἂν τὸ ποιεῖς καὶ οὐ λέγεις το καὶ χοῦβεις το εἰς ἐσέειν.
 50 σφμπόμα μέγα ζήσους, κίττερος ἔχεις μίαν.
 ἐπιχατάρατος γεγῆς μᾶλλον καὶ ἀπελπισμένος·
 ὅποῦ φηλάσσει τὸ ποιεῖ γίγεται εἰς κίττερόν του.”
 f. 23 v. Ὁκάποτε | ἀπὸ βίας τοῦ σφάσσεται, θεωρεῖ με,
 πολλὰ θλιμμένος ἦτορε καὶ ἀπιλογίζεταί μου.
 55 τὰ δάκρυα τοῦ ἀπὲ τὰ ὀμμάτια ἐὰ τρέχοντ ὥς ποτάμι·
(τοῦ Κλιτοζον ὁ Λεβιταὶς πόλιν ἐπιλογίζοντα,
εἶναι παραβίον τοῦ καὶ μὴ θλῶν λαβεῖ)
 „Φίλε μου, πόρ[οις] ἄ]κουσον τὰ πάσχω διὰ πόθοις,
 σφροδοιπόρε ξέρε μου, καὶ ἐὰ μὲ σφμπονέσῃς.
 60 ἐμὲν ὥς μὲ κατέστησεν ἡ τέχνη μου εἰς τοὺς πόθους.
 ἀντὶ πατρὸς καὶ ἀντὶ μητρὸς καὶ ἀντὶ ἀδελφῶν καὶ φίλων
 ἔχω ἐσέειν δῆμιος ἐδῶ εἰς τὴν ξενίτιάν μου,
 καὶ θέλω σὲ ἀγαθὴνθαι τὰ ἔπαθα εἰς τὸν πόθον
 f. 24 r καὶ ἂν κατ' ἀλήθειαν γῆμαθες ἐὰ σφ | μπορῇς τοῖς φίλοις
 65 ἐὰ ποίῃς ὄρκους μετὰ μὲν καὶ ἐὰ σφρεφοροδέσῃς.
 οἶος ἂν ἔλθῃ εἰς κίττερον ἐὰ μὴ ἀποχωριστοῦμαι.”
 Καὶ παρρητὶς παρρητιμος πεξέγγει ἐκ τοῦ φασίν τοῦ,
 δίχως ἐὰ πόθῃς μετὰ μὲν καὶ ἐὰ σφρεφοροδέσῃς.

39. l. γερεῖνω, — 42 voir l'annotation aux vers 2 et 26, cf P 53 ms διότι π. χο-
 ζοντα τὸ πάσχω ἐκ τοῦ πόθοις, et N. 74. — 43. l. καὶ ἡ π. ἐπὶ τοῦ πόθοις τί ἐπαθα τοῦ το
 τα θλῶν μάθειν. — 45. l. πάσχω. — 47 l. εἶπα τοῦ „Ξέρε, ἔρε. — 48. l. κάλλιον π. σφρέτιον
 ἐσέειν, μάθε, παρὰ τὴν μένναν; cf N 80 et P. 59 (P ms κάλλιον εἶναι π. ἐσέειν π. ἐσέειν π.
 σφρέτιον παρὰ μένναν. — 49. l. ποιεῖς, οὐ λ. — 50 sq. manquent dans N et P. — 52. l.
 κίττερον. — 58. τὰ l. τοῖς, — 64. rōm l. ἔμοσα. — 68. l. αἶτις, ἐὰ, αὐτὸς μ. π. π. σφρεφο-
 ροδέσῃ; ce vers se trouve seulement dans E.

Ὁκάποτε ἀρεστέραξεν καὶ στρέφεται εἰς ἑμένα
πολλὰ θλιμμένος, σοβαρός, καὶ ἀπηλογίθηκέ μου·

69a (ἀπηλογίται ὁ Αἰβώτης τὸν γῆλον Κλισόρον)

70 „Ἀνθρώπε, τί ἔρ' τὸ μὲ ἐφωτῆς καὶ βιάζεσθαι τοσοῦτον,
ἄρ' μάθης τί ἔρ' τὸ θλίβομαι καὶ σκληροσυντελέσω· |

f.45v. ἄνθρωπος εἶμαι καὶ ποτῶ, καὶ τὸ ποτῶ γινώσκεις·

ἄρ' εἶδαι πέτρα γὰρ ῥαγῆς, δοκίμω, ἐκ τῆς λήπτης,
διότι, μὰ τοῖς πόροισ μου τοὺς πάσχω διὰ τὸν πόθοι,

75 καὶ πέτρα γὰρ γυῖα τὰ ἔπαθα τοῦ γὰρ τὰ θέλη μάρτυρι,
εἰς ἐκατόν γὰρ διαρραγῆ καὶ γὰρ θρεβῆ ὡς τὸ χῶμα·”

Ἐγὼ ὡς κατεγνώρισα διὰ πόθοι ἔρ' τὸ πάσχειν,

ὄρσοις φρικτοῖς τὸν ὅμοσα γὰρ μὲ εἶπῃ τὰ λεπᾶται,

εἶπα τοι· „Ξέρε, γινώσκεις, λέγει ὁ δημόσιος λόγος·

80 ὅτι κάλλιον ἔναι εἰς ὁδοὺ ἀδελγὸς ἢ μητέρα·

καὶ ἄρ' τὸ ποτεῖς οὐ λέγεις το καὶ ἐνρίσκει το εἰς ἐσένα,

ὅποῦ φελάσσει τὸ ποτεῖ γίνεται εἰς κίνδυνόν του·”

Καὶ ὁκάποτε ἀπὸ βίας τὸν στρέφεται καὶ θεωρεῖ με,

γὰρ γίνεται ἐκ τὰ ὁμιλίῃ του τὸ δάκρυον ὡς ποτάμιον

84a (τὸν Κλισόρον ὁ Αἰβώτης πάλιν ἀπηλογίθη)

85 καὶ λέγει· „Ἄρ' σὲ εἶπω τίποτε, ξέρε στυροποιόρε,

ἑμὲν ὡς μὲ ἐκατέστησεν ἢ τύχη μου εἰς τὸν νόσμον,

ἀντὶ πατρός, ἀντὶ μητρός, ἀντὶ ἀδελφῶν καὶ φίλων

ἔχω ἐσένα σήμερον ἐδῶ στήν ξεντείαν,

καὶ θέλω γὰρ σὲ ἀφηγῆσθαι τὰ ἐπάσχισα σὺν νόσμον·

90 καὶ ἄρ' κατ' ἀλήθειαν ἔραδες γὰρ στυροποιῶς τοὺς ξένους,

γὰρ ποίωμι ἄρσον μετ' ἐμὲ γὰρ μὴ ἀποχωριδοῦναι·

71. *er l. re* (= éd. Wagner) — 75. *re l. ar* (= éd. Wagner). — 77. *l. πῶμα* (= éd. Wagner). — 80. cf. E 48 et P. ms. 59. — 81. *ἐφωτῆς l. γινώσκεις* = E 49 (P. manque).

- καὶ ἐγὼ, ὡς τὸν εἶδα, ἐπέξευσα καὶ ἐμόσαμεν οἱ δύο.
 70 οἶος ἂν ἔλθῃ εἰς κίνδυνον γὰρ μὴ ἀποχωριστοῦμεν.
 καὶ πρῶτος πρῶτος λέγει με μετὰ ὄρθρου ἀπὸ ψυχῆς του·
 „Γίνωσκε, μὲ τοὺς πόρους μου τοὺς ἔχω εἰς τὴν χαράν μου.
 χρόνος ἀκέραιος περπατῶ καὶ κόσμος ἀγαργρεύω.
 f. 24 v. γὰρ ζῶ ἀπὲ τὸ γράζω μου. | γὰρ τρώγω ἀπὲ τὸ σκελίν μου.
 75 γὰρ ἔστι ψυχὴ μου τὸ φαρὶν, ζωὴ μου τὰ ἄρματά μου.
 καὶ ἀπλῶς εἰς τέτοιον, φίλε μου, κατήρτησιν μαρίαν,
 ὅτι γὰρ γίνεται εἰς ἐμὲν ὡς Χάρος τὸ σπαθίον μου.
 θάνατος τὸ λογίζω μου καὶ τάφος τ' ἄρματά μου·
 ἰδοὺ ἀπὲ τώρα γινώριζε τὸ τί ἔστι τὸ στενάζω.
 80 τὸ Αἰμάτος, τὸ γένος του λέγει του κλαυθῆναι.
 καὶ τῆς ὀρχῆς τὰ σωματικὰ ὀρχασαὶ γὰρ τοῦ λέγει·
 „Φίλε, εἰς τὴν χώραν τῆς ἐμῆς ἄνθρωπος ἤμουρ μέγας.
 τοπαρχίης πλοῦσιος, φοβερός, καὶ εἰς τὴν ἀντροσίαν τοσοῦτος.
 ὅσο φοβίξει ὁ καιρὸς γὰρ σὲ τὸ ἀναθιδάξω.
 85 σέντρομοι εἶχα τὴν χαράν, φίλον τῆς ἀδελφίας,
 εἶτι καλὸν καὶ ἐπὶ θάνατον ποτὲ γὰρ μὴ μὲ λείπῃ·
 καὶ μὲ τὰ τόσα τὰ θινὰ, μὲ τὰ καλὰ τὰ τόσα,
 καὶ μὲ τὸν τόσον πλουτισμὸν καὶ τὴν εὐημερίαν,
 μὲ τὰς τρεφάς μου τὰς πολλὰς, μὲ τὰς γλυκότητάς μου.
 90 τὰ ἔξουρ, τὰς ἐπόθῃσα, τὰ τόσα ἐχαυρόμην,
 ἔρωτος ἔρας εἰς ἐμὲν ποτὲ οὐκ ἀρεβιβάσθην.
 ἦτορ ὁ τοῦς μου ἀμέρεμος καθόλον ἀπὲ τὸν πόθον,
 εἰς λογισμὸν μου ἐθέμηναι ἀγάπην οὐκ ἐδῆβην,
 ἔξουρ ἀκατασφύλωτος καὶ μετὰ ἐλεγχθῆναι.
 f. 25 r. 95 ἔρωτοακατάκρητος καὶ πᾶ | ρεκτος ἀγάπης.
 φίλε μου, ποτὲ γὰρ μὴ ἐδευπλάκῃς
 ἄνθρωπος ἐκ τὸ γένος μου καὶ ἐπὶ τοὺς ἐθιζοὺς μου
 εἰς τέτοιον πόθον, ἐθέμηναι καὶ ἀνήμεναι ἀγάπης,
 πολλὰ τὸν ἐντρονῆναι, χίλια τὸν ἐμεφόμεναι.
 100 Καὶ μίαρ ἡμέραν διόχρει με γὰρ ἔβγω γὰρ περιγρήσω
 μὲ τοὺς ἐμοῦ τοὺς συγγενεῖς καὶ μὲ τοὺς ἐθιζοὺς μου·
 ἐξέβην εἰς παρῆλαγον, εἰς ὄρεον βορρίτιν,
 ἀνερηλάγοι ποταπεῖς περδίζω γὰρ ἐπίτηχον,
 γὰρ λέσω τὸ γράζω μου, γὰρ ἰδῶ ἂν ἐπαγαίνῃ.
 105 ἐκαίρην ἐπαρέτρεχα τὴν ὅλην τὴν ἡμέραν

73. l. κοσμοαγαργρεύω. — 76. l. κατήρτησα. — 84. l. φοβίξω. l. ἀναθιδάξω. — 86. l. καὶ ἐνέδορον (cf. E 3156). — 87. l. καὶ μὲ τὰς τόσας ἡσυχίας. — 90. τὸ 1 τὸς. — 91. ἔρας l. εἶδος (N. 110). — 93. l. ἐνθρονοῖς ἀγάπης. — 96. l. ἀλλὰ καὶ μᾶλλον. γ. μ., ποτὲ ἔνδευπλάκῃ. — 99. l. ἐντρονῆναι. — 101. l. ἐμοῖς. — 103. l. ἐπὶ τρεχῶ.

- προῶτον μεθ' ὅρκου λέγε μοι ἐν πρώτοις ἀπὸ φεγγῆς.
 ἐγγόριζε, μὲ τοὺς πόρους μου τοὺς ἔχω εἰς τῆς φεγγῆς μου.
 χρόνος ἀκέραιος περιπατῶ καὶ νόσμος ἐν γερῶν.
 95 καὶ ζῶ ἀπὸ τὸ γερῶν μου, καὶ θορέομαι καὶ ἀπὸ τὸ
 σκελίε μου.
 ἔναι ζῶν μου τὸ φεγγῆς, φεγγῆ μου τὰ ἔρματά μου, |
 f 46 r. καὶ ἀπλοῦν εἰς τέτοιαν, φίλοι μου, κατήντησα μερίαν.
 ὅτι ἐγγόριζεν εἰς ἐμὲν ὡς Χάρος τὸ σπαθίον μου.
 θάνατος τὸ λουρίον μου καὶ τάφος τὰ ἔρματά μου.
 100 ἐδὼ ἀπὸ τόρα ἐγγόριζε καὶ τί ἔναι τὸ στερῶν.
 100a (ὁ ἀβυσσὸς τὸ γένος τον λέγει τὸν κλαυθρόν)
- Φῦλε μου, εἰς τῆς χρόνον μου ἀνθρώπος ἤμουν μέγας.
 τοπάρχης πλούσιος, φοβερός, εἰς τῆς ἀνθρώπων τοσοῦτος.
 τέτοιος, νομίζω, ὁ καιρὸς ἐν δὲ τὸ ἀγαθὸν.
 σέντρονον εἶχα τῆς χαρῆς, φίλον τῆς ἀδελφίας.
 105 εἴτι καλὸν καὶ ἐγγόριον ποτὲ ἐν μὴ μὲ λείπει.
 καὶ μετὰ τόσας ἡδογάς, μετὰ καλὰ τὰ τόσα
 καὶ μὲ τὸν τόσον πλοῦτον μου, μὲ τῆς ἐνήμερίας.
 μὲ τὰς τρυφάς μου τὰς πολλὰς, μὲ τὰς γλυκύτητας μου.
 τὰς εἶχα, τὰς ὑπότασσα, τὰς εἶχα καὶ ἐδάμναον.
 110 ἔρωτος εἶδος εἰς ἐμὲ ποτὲ οὐκ ἀνέβιβασθη.
 ἦτον ὁ ροῦς μου ἀνέμωτος καθόλου ἀπὸ τὸν πόθον.
 εἰς τὸν λογισμὸν μου ἐνθήμερις ἀγάτης οὐκ ἀνέβη.
 ἔξουν ἀκαταδόλως καὶ μετ' ἐλενθερίας.
 ἔρωτος ἀκατάκροτος καὶ παρκατὸς ἀγάτης.
 115 ἀλλὰ καὶ μᾶλλον, φίλε μου, ποτὲ ἂν συνεπλάκη
 ἀνθρώπος ἀπὸ τοῦ γένους μου καὶ ἀπὸ τοὺς ἐδικούς μου
 εἰς τέτοιαν ποθοενθήμεριον καὶ ἀνήμεριον ἀγάτης.
 πολλὰ τὸν ἐκατεπίζηρε, χίλια τὸν ἐμεμύονην.
 Καὶ μὲ ἡμέρη δόχη με γάργον ἐν κρηγίῳ
 120 μὲ τοὺς ἐμοὺς τοὺς συνερεῖς καὶ μὲ τοὺς ἐδικούς μου.
 ἐξέβηκα εἰς παρὰπλαγα καὶ εἰς ὄρεον βοερίων. |
 f. 46 v. καὶ ἐφηλόγον ποῦπετε περδίζον ἐν ἐπιτήχῳ.
 ἐν λῆσῳ τὸ γερῶν μου, ἐν ἴθῳ ἂν ἐπαγαίγη.
 ἐκείνην ἐπαρῶντρα τῆς ὄλης τῆς ἡμέρας

94. l. κοσμοαγαγνενον. — l. περιπατῶ (= éd. Wagner). — 95. καὶ θρ. καὶ: suppr. deux
 fois καὶ. — 97. l. ἐπλόος, l. φίλε (= éd. Wagner). — 116. ἀπο l. ἐκ τοῦ γ. μου. — 118.
 l. κατεπίζηρε (= éd. Wagner).

εἰς κάμπους, εἰς παρόπλαγα, εἰς ὄρεϊνα βουνίτζια·

καὶ πρὸς ἀργὰ τὸ θειλίγ, πρὸς πλήρωμα ἡμέρας,
εἰς δέντρον κλῶνον ἡΐρηκα ποιλία τριγόνια ὄρο,
ἀντάμα γὰ καθεξορνται καὶ γὰ γλινζογιλοῦν.

- 110 καὶ δέξω τὸ γεράκι μου, γεμίζω τὸ δοξάρι,
καὶ πάραυτα ἐδοξένθα τὸ ἔρα ἀπὸ τὰ ὄρο. |
f. 25 v. [Κ]αὶ εἶδα μεστήριον φοβερόν εἰς τὸ τριγγοροποῦλιν·
ἔρα τὸ πέδι εἰς τὴν γῆν ἐξεῖρον τὸ ἐγορεφθῆν,
τὸ ἄλλον εἰς ῥυθὸς ἔδωκεν καὶ ἀνέβη εἰς τὰ νέφη,
115 χαρίζω ἐξεῖρ τὸ πτερόν ἐκ τοῦ ῥυθὸς τοῦ τοσοῦτον
καὶ πίπτει μὲ τὸ ταίριον του καὶ ἐξεῖρον φορενέρον.
Εἶδα το καὶ ἐξερίσθη το καὶ μέριμνα μοῦ ἐσέβη,
συνελυπάσθη τὸ ποιλί, καὶ ἀπὸ τοὺς ἐδικούς μου
ἔρατ μου ἐφώτον σνγγερίη, τὸ τί εἶχε καὶ ἐγορεφθῆν,
120 Καὶ ἐξεῖρος, ἐκ τοῦ πράγματος ὥς ἔμαθε, ἐπηλάτεια
πάντοτε ἀγορηγὴ γὰ μοῦ εἶπῃ τοῦ ἔρωτος τὴς ὁδόντες,
καὶ τὰ ἐρωτοπιζοῦτα τοῦ ἔρωτος γὰ μὲ μάθη.

(τον Αἰβώριον ὁ οργάνος ἤρξατο γὰ διδάσκει
αὐτὸν τοῦ ἔρωτος τὴς ὁδοῦ καὶ τοὺς παροδοῦντες του.)

- f. 26 r. 125 „Μάθε, τοπάρχης Αἰβώριος χώρας ἐρῆς καὶ τόπου,
ἔν κατίσω καὶ διδάξω σε διὰ τὸ ποιλί τὸ βλέπεις,
τὸν τοῦρ σου τὸν ἀπολόγος του μέριμνα γὰ διολῶσθαι
καὶ τοῦ ἔρωτος τὴν ὁδόντες γὰ μεριομεγαλίνης.”
Καὶ παρευθὺς εἰς πλάγιν μου τὸν σνγγερίη μου ἐπῆρα
130 διὰ τὸ ποιλί τὸν ἐρωτοτριγόνι,
καὶ τίς ἔρα πολυόμορφος ἢ ἐρωτοδογματοῦσα.
Καὶ ἐξεῖρος ἐπεχείρησε γὰ μὲ ἀραδιωδῶν
τοῦ ἔρωτος τὰ μεστήρια καὶ τοὺς δεσμοὺς τοῦ πόθου,
τῆς ἀσκολήσεως τὰ πικρὰ καὶ τῆς ποθομαρίας.
135 (ὁ Αἰβώριος μετέειπε γὰρ τοῦ οργάνου του,
τὸ ὑπὸν καὶ τοῦ Αἰβώριου ἐπιδάσκει.)
„Βλέπεις ἐξεῖρον τὸ ποιλί.” λέγει με, „τὸ τριγόνιν;
πάντως εἰς ὄρος πέτεται καὶ εἰς τὸν ἄερα τρέχει,
καὶ ἔν φορεφθῇ τὸ ταίριον του καὶ λείψῃ ἀπὸ τὸν νόσμον,
140 πλέον εἰς δέντρον οὐ καθεξορνται γὰ ἔχῃ γλωρὰ γῆλλα,
φερόν καθάριον ἐκ τῆς γῆς ποτὲ οὐ γέρεται το,
πάντοτε εἰς πέτρων κάθεται, θρηγεῖ, μοιρολογεῖται.

108. l. δέντρον. — 115 l. χαρίζω ἐξεῖρον — 121. l. τῆς. — 124. suppr. οὐ. — 127.
l. τον ἐδοιλότων μ. γὰ διολῶσθαι. — 130. τ. ἐρ. l. τον ἐρωτῶν, το ἐρωτοτριγόνι. — 131. l.
ἢ πολυόμορφος ἐρ.

- 125 εἰς κάμπους, εἰς παράπλαγα, ὕψοβονροθεσίας,
 γὰ μὴ ἐπιτέχω ποτέποτε γὰ λίσσω τὸ γεράκιον·
 καὶ ἀπλῶς ἀργὰ τὸ δειλιόον, τὸ πλήρωμα ἡμέρας,
 εἰς δένδρον κλῶρον ἡῤοηκα πορεύα τρυγόνια δέο,
 ἐντόμα γὰ καθέξονται καὶ γὰ καταφιλοῦνται,
 130 καὶ δέω τὸ γεράκιον μου καὶ ἐβγάγω τὸ δοξάζον,
 γεμίζω το καὶ ἐδόξευσα ἔνα ἀπὸ τὰ δύο,
 Καὶ εἶδα μεστέριον φοβερόν εἰς τὰ τρυγοροπούλια·
 ἅμα τὸ πέσειν εἰς τῆς γῆς ἐκείνο τὸ ἐφορεῖται,
 τὸ ἄλλον εἰς ὕψος ἔθωκεν, ἀνέβη εἰς τὰ νέφη,
 135 χαμνίζει ἀπέχει τὸ πτερόν ἐκ τὸ ὕψος τοσοῦτον,
 καὶ πῖπτι εἰς τὸ ταίριον τοῦ καὶ ἐκείνο φορευμένο.
 Εἶδα καὶ ἐξετίστην το καὶ μερίμνα μὲ ἐσέβην,
 στυγερπύθην τὸ ποῦλιν καὶ ἀπὸ τοὺς ἐδικούς μου
 ἔναρ μου ἐρώτοον στυγερήν, τὸ τί εἶχε καὶ ἐφορεῖται,
 140 Καὶ ἐκείνος ἐκ τοῦ πράγματος ὥς ἔμαθα, ἐψηλάφη
 παρτ' ἀγορητὴ τοῦ γὰ μὲ εἶπῃ τοῦ ἔρωτος τὴς ὁδόντας
 καὶ τὰ ἐρωτοπικρόγλυκα τοῦ πόθου γὰ μὲ μάθη,
 καὶ ἅμα τὸν ἐρώτησα, σῦντομα μὲ ἀπεκρίθη·

- „Μάθε, τοπάροχα Αἰβιότρε χώρας ἐμῆς καὶ τόπον,
 145 ἂν κάτσω καὶ διδάξω σε διὰ τὸ ποῦλιν τὸ βλέπεις,
 τὸν νοῦν σου τὸν ἀμέριμον μέριμνα γὰ δουλώσῃ
 καὶ τοῦ ἔρωτος τῆς δόξαμιν γὰ μεριομεγαλύνῃς.” |
 f. 47 r. Καὶ παρενθὺς εἰς τὸ πτερόν τὸν στυγερὴ μου ἐπῆρα,
 διὰ τὸ ποῦλιν τὸν ἐρωτῶ, τὸ ἐρωτικὸν τρυγόνιν,
 150 τίς ἔνα ἢ πολὺφοβος ἐρωτοθυγαστία,
 Καὶ ἐκείνος ἐπεχείρησε τοῦ γὰ μὲ ἀναδιδάξῃ
 τοῦ ἔρωτος τὰ μεστέρια καὶ τὰ δεσμὰ τοῦ πόθου.

- „Βλέπεις ἐτοῦτο τὸ ποῦλιν,” λέγει με, „τὸ τρυγόνιν·
 πάντως εἰς ὄρος πέτεται καὶ εἰς ἄερα τρέχει,
 155 καὶ ἂν φορενθῇ τὸ ταίριον τοῦ καὶ λείψῃ ἀπὲ τὸν κόσμον,
 ποτὲ εἰς θερόον οὐ κάθεται γὰ ἔχῃ χλωρὰ τὰ γέλλα,
 ποτὲ γερόν καθάριον ἀπὸ πηγῆς δὲν πίνει,
 πάντοτε εἰς πέτραν κάθεται, θοιγρεὶ καὶ οὐκ ἐπομένει.

- τὴν συντροφίαν του ἀριστορεῖ καὶ πρίγει τὸν ἑαυτὸν του.
 Καὶ μὴ θαυμάσῃς τὸ ποῦλιν τὸ ὁταίεσαι καὶ βλέπεις·
 145 μᾶλλον ὁ δὲ θαύμασε τὸ δένδρον τῆς φοινίκας,
 f. 26 v. πῶς ἂν οὐκ ἔχει ἀρδευκὸν τὸ | φυλκνὸν τὸ φοινίκαι,
 ποτὲ οὐ καρπεύει διὰ τῆς γῆς, πάντα θλιμμένο στέκει.
 Ἄφῃς αὐτὸ καὶ θαύμασε τὸν λίθον τὸν μαγνήτην
 πῶς ἔχει ἀπὸ τῆς φέρει τοῦ διόρου.
 150 Θαύμασε πάλε καὶ τῆς σιμόναι τῆς θαλάσσιας
 πῶς ἀπεκείτω ἐκ τὸν βριθὸν διὰ πόθον ἀρεβαίνει
 καὶ μὲ τὸ γίδιν σιμύεται διὰ ἐρωτικῆς ἀγάπης.
 Ξερίδον καὶ τὸν ποταμὸν τὸν λέγοντι· Ἰλγεῖο
 πῶς τὸ θαλασσοπέλαγος τὸ τόσον παρατρέχει
 155 καὶ πρὸς τῆς λίμνης ἔρχεται τῆς εἰς τῆς Συγγελίαν.
 Καὶ σὲ, τοπάρχης Ἀβιστρος χώρας ἐμῆς καὶ τόπου,
 καταλεγτὸν ἀρξώμεθα γὰρ σὲ ἀγαδιθάξω
 τοῦ ἔρωτος τὰ μεστίρια τὰ γέρονι εἰς τῆς ἀγάπης,
 μάθεις το, ἀναισθητότερος ἂν εἶσαι παρὰ πέτραι,
 160 γὰρ ἔλθῃς μικρὸν εἰς αἰσθησὶν γὰρ μόσῃς τῆς ἀγάπης,
 γὰρ φοβήθῃς τῆς δόγμει τῶν ἐρωτοκροατόρων.”
 Καὶ μὲ τὰ τόσα τὰ καλὰ τὰ μὲ λεπτοεγγρήθην,
 τὰ μὲ εἶπεν, τὰ μὲ ἐδίδαξεν ὁ συγγενὴς μου ἐκεῖνος,
 ἔγθασα εἰς τῆς κατοῖνα μου, πεζεύγω ἐκ τὸ γαρή μου,
 165 καὶ ἐκ τὸν κόπον ἤθελα γὰρ περιπαταῖν,
 καὶ κατέβην, ἐσέβην, καὶ ἐγρόντισα τοῖς λόγους.
- f. 27 r. ἐσκόπα | ἡ καρδία μου μὴ ἐμπλάξω εἰς τὰς ὁδούς.
 Ὅκλιπτε ἐκατέλαβεν ἡ ἐσπέρα τῆς ἡμέρας,
 ἔκλιπεν ὁ ἥλιος, φίλε μου, καὶ ἐσέβηνκεν ἡ γῆ, καὶ
 170 ἐνέσταξα ἐκ τῆς μέρεμναι τῆς εἶχεν ἡ ψυχὴ μου,
 ἔπεσα γὰρ ἀποκοιμηθῶ καὶ ἄκουσε τί μὲ ἐγάρην.
 Ὁ Οὐρανὸς εἶδε θαυμαστὸν ὁ Ἀβιστρος μεγάλων
 καὶ λέγει τῆς ἀγγέλοις πρὸς Κλαυδὸν τὸν φίλον,
 Ἐγάρην με ὅτι μόνος μου ἐπαρτέρεχα λιβάδι,
 175 λιβάδι παρῆξαιρετον, χίλι ἄνθι γραμμισμένον,
 καὶ κρῖο φερὸν γλυκόβροτον, μυριόθενδρον γεμάτον·
 χέρια ζωγράφον γὰρ ἔλεγες, ἂν εἶδες τὸ λιβάδι,
 f. 27 v. τὸ ἐποῖκα χιλιόμορφον, μυρι | ὁθενδρον γεμάτον.

145. αὐτὸ δὲ καὶ. — 146. τὸ φων. suppr. τὸ. — 147. αὐτὸ δὲ. — 149. 1. πῶς ἔλκει ἀπὸ
 τοῦ πόθου του τῆς γ. τ. σ. (N. 165). — 150. 1. φ. καὶ τῆς σιμόναι τῆς πάλε τ. θαλασσίας. —
 155. ms.: τῆς Σ. = τῆς (γ) Σ.: 1. Συγγελίαν. — 157. ἀρξ. 1. ἂν ἄρξωμαι. — 176. 1. γλυκόβροτον. —
 176, 178. 1. μερὶα σενόρην: voir N. 192.

- τὴν στέρησίν τοι ἀνιστορεῖ καὶ πύγει τὸν ἑαυτὸν τοι.
 160 Καὶ τί θέλεις τὸ πορλὴν τὸ ὕπνεται καὶ βλέπει:
 ἀλλὰ ἰδὲς καὶ θαύμασε τὸ δέσπορ τὸ γοιγίαι.
 ὥς οὐκ ἔχει ἄρσεριζὸν τὸ θηλινκὸν γοιγίαι,
 τότε οὐ καρπύει εἰς τὴν γῆν, πάντα θλημρέον στέκει.
 Ἄφες αὐτὸ καὶ θαύμασε τὸν λίθον τὸν μαγνήτιν.
 165 ὥς ἔλκει ἀπὸ τοῦ πόθου τοι τὴν γένου τοῦ σιδήρου.
 θαύμασε καὶ τὴν σμέριαν πάλε τὴν θαλασσίαν,
 ὥς ἀποκάτω ἐκ τὸν βρῦθον διὰ πόθου ἀρεβαίνει,
 καὶ μὲ τὸν ὄφιν σμύγεται διὰ ἐρωτικῆν ἀγάπην.
 Ξέρισε καὶ τὸν σαταρὸν τὸν λέγονσιν Ὀργαίαν.
 170 πῶς τὸ θαλασσοπέλαγος τὸ τόσον παρατρέχει
 καὶ πρὸς τὴν λίμνην ἔρχεται τὴν εἰς τὴν Σικελίαν.
 Καὶ τί, τοπάρχα Λιβιστρε χόρου ἐρήν καὶ τόπον, |
 f. 47 v. κατὰ λεπτὸν ἄν ἁφῶμαι τοῦ γὰρ σὲ ἀρεσιθάξω
 τοῦ ἔρωτος τὰ μεστήρια τὰ δείχνει εἰς τὴν ἀγάπην;
 175 πιστέω, ἀναισθητότερος ἄν εἶναι παρὰ λίθον,
 γὰρ ἔλθῃς μικρὸν εἰς αἰσθησὶν γὰρ τοῖσιν τὴν ἀγάπην,
 γὰρ γόβηθῃς τὴν δέσμων τῶν ἐρωτοκρατόρων.
 Καὶ μετὰ τέτοια τὰ πολλὰ τὰ μὲ ποθοσφιγγίθην,
 τὰ μὲ εἶπερ, τὰ μὲ ἐδίδαξεν ὁ στυγερῆς μου ἐκείνος,
 180 ἔφθασα εἰς τὴν κατοῖκα μου, πεζέω τὸ ἄλογόν μου,
 καὶ ἐκ τοῦ ἐκακοπάθην ἤθελα τοῦ περινασάνου,
 καὶ κατ' ἰδίαν ἐσέβηκα καὶ ἐφρόντιζα τοὺς λόγους,
 τοὺς μὲ εἶπε διὰ τὸν ἔρωτα ὁ στυγερῆς μου ἐκείνος,
 καὶ ἁπλῶς καὶ μὴ βουλόμενος εἰς μέριμναν ἐσέβην,
 185 καὶ ἐσκόπιζεν ἡ καρδία μου μὴ πλέξω εἰς τὰς ὁδύνας.
 Ὁκάποτε ἐκάλεσεν ἡ ἐσπέρα τὴν ἡμέραν
 καὶ ἔκλινεν ὁ ἥλιος καὶ ἐσέβηκεν ἡ γύατα·
 ἐρέσταξα ἐκ τὴν μέριμναν τὴν εἶχεν ἡ ψυχὴ μου,
 ἔπεσα γὰρ ἀποκοιμηθῶν, καὶ ἄκουσε τί μὲ ἐφάνη.
 189a (ὁπότερος ἀφ' ἡμέρας Λιβιστρε πόρον).
 190 Ἐφάνη με ὅτι νόθος μου περὶ τρεῖς λιβάθιν,
 λιβάθιν παρεξαίρετον μερσιανθωμένον,
 καὶ κρέον φερὸν γλευκόβρυτον, χιλιμετρήον γεμάτων,
 χέρια ζωγράφου γὰρ ἔλεγες, ἄν εἶδες τὸ λιβάθιν,
 τὸ ἐποῖκαρ χιλιόμεροσφον, μερσιανθωμενόν·

160. θέλεις l. θαυμάσις, Wagner corr., τοι το θέλεις. — 162. Wagner corr.: ὥς ἄν οὐκ ἔχει. — 169. ὁ, l. ἄφειτον. — 173. ἄν l. γὰρ (= éd. Wagner). — 181. Wagner corr.: καὶ ἐκ τοῦ πότου ἤθελα; voir E. 165. — 189a. l. 1. τοι τὸν πόρον. — 192. Wagner corr.: χίλια μετρήον γεμάτων (voir E. 176)

- ἔβλεπα τὸ ἀναλίσκον, ἐπρόσεχα τὰ θένθρα.
 180 ἐπροτρέπομην τὰ φυτά, ἐπρόσεχα τὰς βρύσας.
 εἰς τὰ ἄρθρα ὁ τοῦς μου ἐκρέμετον, ἐγράφμιζα τὸν πόθον.
 μόνος καὶ μόνος ἔβλεπα καὶ μόνος ἐπεριεπάτοιν·
 „Ὅπου εἰς τέτοια λιβάδια ἄνθρωπος κατοικεῖ
 καὶ ζήσῃς εἰς τέτοιαν στυφοῦς ζωῆς τοῦ τὰς ἡμέρας.
 185 οὐ πρόπει γὰρ ἔχῃ μέμεναι εἰς τὸν παρόντα κόσμον.”
 Καὶ μόνος ἐπαρέτρεχα τὸ ἔμροστον λιβάδι
 καὶ ἐπήγαυα εἰς τέκνηθα κατ(?) ἐσκόποιν τὸ λιβάδι.
 f. 28 r. ἀπὸ μακρόας ἀνετηράνισα καὶ εἶδα ἀσματομεῖ | . . .

180. l. ἐπροτρέπομην (= ἐπαυτοτόμην). — 181. l. τὸ ἐγράφμιζεν οὗ τοῦθας? P. 2619.
 182. ἔβλ. γ. μ. εἰ. l. ἔβλεπα καὶ ἐπρόσεχα εἰ. — 184. l. ζήσῃς. — 187 l. ἵστασθαι, εἶδα καὶ τοῦθας?
 cf. N. 203, P. 2624. — 188. l. μακροας. l. ἀσματομεῖρον, il manque ici un folio, voir N
 204—235 (et P. 2625—2657).

- 195 ἔβλεπα τὸ ἀναλίσκον. ἐπρόσεχα τὰ θένηθι,
ἐπιτερόπομιν τὰ γυνά. ἐθαύμαζον τὰς βρούσεις.
εἰς τὰ ἄνθη ὁ τοῦς μου ἐκρέμετο. ἐξάληγα τὸν τόπον. |
f. 48 r. μόνος καὶ μόνος ἔλεγα καὶ ἐνόσῳ περιεπάτου·
..Ὡδὲν ὅπου εἰς τέτοιον ἄνθρωπος λιβάδι κατοννέψι
200 καὶ ζήσιν εἰς τέτοιας χάριτας ζωῆς τον τὰς ἡμέρας.
καὶ χοῦζει τὸν παρόθειον. λοιπὸν οὐκ ἔν' στρατιώτης."
Καὶ ἐνόσῳ τὸ ἐπαράτηχα τὸ ἔμροστον λιβάδι
καὶ ἐπύλαιν τὸ ἐνέθονα καὶ ἐσκόπιζα εἰς ἐκείνον,
ἀπὸ μακρὰ ἀντιγράψα καὶ βλέπω ἀρματομένους,
205 ἀνθρώπους ὅλους περρωτοὺς καὶ ἔρχονται εἰς ἐμένα.
μετὰ θυμοῦ καὶ ποταποῦ ἔτρεχα τὸ λιβάδι·
καὶ ὡς τοὺς ἐντράνισα πολλοὺς ἐφυργοφορήθην,
ἐκ τὸ ἄλογόν μου ἐπέξενσα, καὶ σέρω τὸ σπαθίον μου.
καὶ ὡς οὐ γὰρ ῥέσω τὸ σπαθίον. ἐκείνοι ἐπέπεσάν με,
210 καὶ τρυγνυά μου ἐστάθησαν καὶ ἐγριωγλωσσοφονίζον.
καὶ λέγον· ..Πῖξε τὰ ἄρματα, μὴ τώρα ὀκᾶτι πάθῃς."
Καὶ ὡς τοὺς εἶδα περιδοῦς, ὅλους ἀρματομένους,
τοὺς ὅλους γὰρ ἔχουσι περὰ καὶ γὰρ ἀνισαίνον γλόγα,
περιαντιστάθην ἄπειρος σχεδὸν ὅτι ἀπὲ τώρα
215 εἰς ἄθην ἐκατήντησα καὶ τὴν ζωὴν ἀφείδην·
παρέξω ὅριπτο τὸ σπαθίον. παρέξω τὸ δοξάριον.
θένω τὰ χέρια, λέγω τοὺς· ..Ιούλως σας, μὴ ἀποθάνω."
Καὶ εἰς ἀπὸ ἐκείνους ἀνθρώπος παρεύμορφος εἰς εἶδος,
πολλὰ ἔμμορφος, καλόχοπος εἰς σέφθεσιν καὶ σχῆμα,
220 εἶχε περὰ εἰς τοὺς ὅμους τον, ἦτορ ἀρματομένος.
ἦλθεν ἐκείνος ἡμερα, κρατεῖ με ἀπὸ τὸ χέριον,
σέγει με ἀπὸ τὸν τράχηλον καὶ λέγει με· ..Ἀκολούθει,
καὶ ἄφες το θυάσος τὸ πολόν. τίποτε οὐκ ὠφελεῖ σε." |
f. 48 v. Ἠοξάμεθα γὰρ τρέχουμεν ἐκεῖνο τὸ λιβάδι.
225 ἀπέσω μου καὶ ἀπέκει μου καὶ ὀπίσω μου καὶ ὀμπρός μου
εἶχα τοὺς ἀδιάκριτους, τοὺς ἐρωτοδιμῖους·
καὶ πῶς γὰρ εἶπω, γίλε μου, καὶ πῶς γὰρ σὲ ἀφηγοῦμαι
τοῦ καθεινὸς τὰς ἀπειλὰς καὶ τοὺς φοβερισμούς του·
"Ὅμως τὰ ρουθετήματα τοῦ ἐνὸς γὰρ σοῦ συντέγω.

197. ἐξάλ. τ.τ.? cf. E. 181, P. 2619. — 199. suppr. ὡδὲν. — l. ὅπου εἰς τέτοιον λιβάδι ἄνθρωπος κα., voir E. 183. — 201. καὶ: Wagner corr. οὐ. Dans E il y a tout un autre vers: P. manque. — 205 sqq.: dans E. il manque un folio: N 205—235 et P. 2626—2657, qui comblent cette lacune, différent beaucoup entre eux, même pour l'ordre des vers: N. 205—208 = P. 2626—2628, N. 208—212 = P. 2636—2640, N. 212—216 = P. 2628—2636 (N. 216 sqq. = P. 2642 sqq.); P. contient cinq vers, qui manquent dans N.: P. 2630 et 2632—2636, et il n'a pas les vers N. 221 et 230 sq. (cf. N. 214 sq. et P. 2631, N. 225 sq. et P. 2650). — 209. l. σέρω. — 214. P. 3631: περιαντιστάθην ἄπειρα

- ἄν οὐκ αἰστανόων
 190 τῆς θέναντι τῆς ἄπειρος τῶν ἐρωτοκρατόρων,
 διότι καὶ πέτρα καὶ θερμὸν καὶ σθερὸν καὶ λίθος
 καὶ πᾶσα γένος ἄψυχον καὶ ἄψυχον πᾶσα
 δίχως ἔρωτος ἐπὶ λήψης οὐ δύναται γὰρ ζῆν.
 Καὶ ἐστὶ ὁ τέτοιος ἄνθρωπος, ὁ ἑαίρετος, ὁ γένος
 195 ἀναισκέτως τὸν ἔρωτα καὶ πόθον οὐ φροντίζεις;
 ἄν ἔναι καὶ θέλεις γὰρ χαρῆς, ἄκουσον τῆς βουλής μου·
 συγγλίσθη εἰς τὸν τράχηλον, ῥίψε τὸ ἀγέροχόν σου,
 τράχηλον ῥίψε εἰς τὸν βυθόν τῆς ἐρωτοπαθείας,
 ἔμνε εἰς τοῦ Πόθου τὸν δεσμόν, θέσθαι εἰς Ἀγάπην,
 200 πρόσπεσε εἰς Ἀσκόλιν, τὸν Κρημασπὸν ἰδέ τοι,
 καὶ αὐτοῦ γὰρ ὅπου τὸν Ἐρωτα γὰρ τὸν παρκαλέσονται,
 καὶ ἀπὲρ τὸ τόσον μαγεῖον τὸ κατὰ σοῦ ἐκακώθη
 γὰρ μεταθέσθαι τὸν θυμὸν καὶ γὰρ σὲ συγκαθίσθαι.
 Καὶ ἂν σὲ εἰπὼν τὸν ἄνθρωπον, θέ τοι ὅτι οὐδὲν γὰρ μάθης,
 205 ἀνεγροιάστος γὰρ σὲ εἰπὼν ἀπὲρ τὸν ἔρωτα, οὐδὲν ἄν ἐπιγίγῃς,
 γὰρ σὲ εἶπω πάρεκτος ὁρωτικῆς ἀγάτης;
 στοχάσου, ὅδε το μόνος σου, σκέψου το ἄν ἀρμόζει.
 Μὰ τὸ σπαθὶν τὸ δίστομον τῆς ὁρωτοκρατορίας,
 οὐ λέγω σὲ το τίβοτες διὰ τρόπον κολληθείς·
 f. 28 v. 210 ὅσα καὶ ἄν εἶδαι ἐξαίρετος | ἰθὺς καὶ εἰς πλῆθος,
 καὶ οὐδὲν ἐμπῆς εἰς ἔρωτα γὰρ μάθης γὰρ πορεύθης,
 γὰρ παυθευθῆς ἐρωτικῶς καὶ μᾶλλον, ὥς ἀρμόζει,
 εἶδαι ὥς οὐδὲ τίβοτες, πληρογορεθῆσε.
 καὶ παρεκάλεσε ἀπεθῆναι καὶ λέγω σε, ἄκουσέ μου·
 215 ὅντα ἐμπῆς εἰς ἔρωτα καὶ θέλεις προσκυνεῖν,
 ἔμπα κλιτὸς τῆς κεφαλῆς καὶ χαμηλὸς τὸ στήμα,
 ποῖσε θειὸν τὸ ἐβλεμνῶ σου, ὥσπερ φοβερισμένος,
 δέσε τὰ χεῖρά σου στικτὰ, πέσε εἰς τῆς γῆς ὁμπρὸς τοι,
 καὶ ἀπὸ καρδία σου στρίγγιζε καὶ παρεκάλεσέ τοι·
 220 πλὴν ὅταν ἐμπῆς πρόσσεξον ἀπὲρ εἰς τὸν κοσμήτην

191. l. σθερὸν. — 192. l. ἄψυχον. — ἄψυχον (= ἄψυχον); cf. E. 1975. — 193.
 l. ἐρωτοκράτης. — 195. l. ἀναισκέτως (= ἀναισθητός). — 199. l. θέσθαι (= θέσθαι). — 201. l. καὶ
 αὐτοῦ γὰρ εἰπὼν τοι Ἐρωτα. — 204. l. εἶπω. — l. μάθης (N. 249 μάθης). — 205. ἄν l. γὰρ. —
 208. l. ἐρωτοκρατίας. — 210. ἰθὺς l. εἰς εἶδαι. — 212. μᾶλλον l. μάθης. — 213. l. πληρο-
 γορεθῆσε τοι. — 214. παρεκάλεσε l. παρεκάλει.

- 230 τοῦ ἐνὸς ὁποῦ ἐκ τὸν τράχηλον ἔθηκε καὶ ἔστυρέ με.
 „Μίσιστρος, ἔρως σου θειεῖ καὶ πόθος παραγγέλλει.
 Ἄρθρω πε, θέλεις γὰρ σιωπῶ; θεῖον το ὡς θέλεις.
 Ἄρ οὐκ ἐπλάσθης ἐκ τῆς γῆς καὶ οὐκ ἦσον ἐκ τὸν κόσμον,
 καὶ ἦσον σπορὰ ἐκ τὸ σίδηρον καὶ ἀπόκομμα ἐκ τῆς πέτρας,
 235 οὐ μὴ τὸ εἶχα παράξερον ποσῶς ἄρ οὐκ αἰσθάνον
 τῆς θέρμαν τῆς ἄπειρον τῶν ἐρωτοκρατόρων,
 διότι καὶ πέτρα καὶ θερμὸν καὶ σίδηρον καὶ λίθος
 καὶ πᾶσα φύσις ἄφρονος καὶ ἐμψυχώμενη πᾶσα
 ἔκτος ἐρωτοπολῆψεως οὐκ ἔτι ὁδὸς γὰρ ζήσῃ.
 240 Καὶ σὺ, ὁ τοσοῦτος ἄρθρωπος ὁ ἐξαίρετος καὶ γέως,
 ἀναισθητεῖς τὸν ἔρωτα καὶ πόθος οὐ φηγίζεις;

ἄρτι, ἄρ με ἀκοῆς, σερθλίβεσαι, ῥίξε τὸ ἀγέρωχόν σου.
 τράχηλον κλίτε εἰς τὸν ζυγὸν τῆς ἐρωτοδοιλείας,
 ἔμπα στοῦ Πόθου τὸν θεσμόν, θέθῃσι στήν Ἀγάπην,
 245 πρόσπεσε στήν Ἀσχόλῃσιν, τὸν Κρεμασμὸν ἰδέ τον,
 καὶ αὐτίκα γὰρ εἰποῦν τὸν Ἐρωτα, γὰρ τὸν παρακαλέσων,
 καὶ ἀπὲ τὸ τόσον μακρὸν τὸ κατ' ἐσοῦ ἐκασώθῃ
 γὰρ μεταπέσῃ, γὰρ ἀλλαγῇ καὶ γὰρ σὲ σερπαθίδῃ.
 Καὶ ἄρ σὲ εἰπὼ τὸν ἄρθρωπον, θές ὅτι οὐδὲν γὰρ πάθῃς, |
 f. 49r. 250 ἄμνηστος γὰρ εἶσαι ἀπὸ ἔρωτα, οὐδὲν γὰρ σὲ φηγίζῃ,
 τί λέγεις γὰρ εἶσαι παρεκτός ἐρωτικῆς ἀγάτης;
 πρέπει σε, ἰδέ το μύρον σου, σκόπει τὸ σὲ ἀρμόζει.
 Μὰ τὸ σπαθίον τὸ δίστομον τῆς ἐρωτομαγίας,
 οὐ λέγω σὲ το τίποτε διὰ τρόπον κολακείας·

- 255 ὥσῃ καὶ ἄρ εἶσαι ἐξαίρετος εἰς σὺνθεσιν καὶ πλάσιν,
 ἄρ οὐκ ἐμπῆς εἰς τὸν ζυγὸν τοῦ πόθου γὰρ ποτέσῃς,
 γὰρ παιθευθῆς τὰ ἐρωτικὰ καὶ μάθῃς, ὡς ἀρμόζει,
 εἶσαι οὐδὲ τίποτε, ἀπὸ ἐμὲν πληροφορομένησέ το,
 καὶ παραγγέλλω σε ἀπεθῆ, καὶ λέγω σε καὶ ἄκουσέ μου·
 260 ἄρτι ἄρ ἔπῃς εἰς Ἐρωτα καὶ θέλῃς προσκρυῖσαι,
 ἔμπα κλιτὸς τὸν τράχηλον καὶ χαμηλὸς τὸ σῆμα,
 ποῖσε θειδὸν τὸ βλέφαρον ὥσῃ φοβερωμένους,
 θέσε τὰ χέρια σου σφικτὰ καὶ πέσε εἰς γῆν ὀμπρός του,
 καὶ ἀπὸ καρδίᾳς σου στρίγνῃς καὶ παρακάλεσέ τον·
 265 πλὴν ὅταν ἔμπῃς πρόσσεξε ἀπάνω εἰς τὸ ἀνῶφλιν

- τῆς πόρτας ἀλεγάριτος ἄν ἰδῆς πινακίδην·
 ἀνέγνωσε τὰ γράμματα τὰ γράφον ἐκείνον·”
 Καὶ μὲ τὰς τόσας τὰς πολλὰς ἐρωτογονθεσίας
 οὐκάποτε εἰς τοῦ Ἑρωτος ἤλθαμεν τὸ ἰσπίτην,
 225 καὶ εἰς τῆν ἀλλήν ἐσέβημεν τῆς Ἑρωτοκρατορίας. |
- f. 29 r. Καὶ εἰς ἑμὲν τὰς πόρτας τῆς ἀλλῆς ἐφάνη με ὅτι ὀκάποιος
 ἄνθρωπος ἐγέριζε σπαθωμένος,
 ἄγριος πολλὰ εἰς τὸ πρόσωπον, θειρὸς ἀπὲ τῆν ὄψιν·
 εἶχεν καὶ χαρτὴν εἰς τὸ ἔχειν τοῦ τὸ χεῖρι ἀπλωμένον,
 230 ἐν γέμῃ ὅλο γράμματα, καὶ ἄκουσε τί ἐλαλοῦσαν·
 „Πῶς ἄνθρωπος ἐφοῦλντο εἰς ἐριτοκρατορίας,
 πῶς πόθος ἀκατάκρητος ἐν μὲ ἐγρωρίζῃ ἀγάτῃ.
 ὥς ἐν’ παρῆξον ἐκ τῆν ἀλλῆν τῆς ἐρωτοκρατορίας·
 εἴτε θελήσῃ ἐν ἐμπῇ, ἐν ἰδῆ τῆν ἀλλῆν τοῦ,
 235 ὥς ἐπεγράψῃ δοῦλος τοῦ. ὥς γίνεται ἐθικός τοῦ,
 καὶ τότε ἐν ἰδῆ τὰς χάριτας τὰς ἔχει ὁ ποθοκράτωρ·
 εἴτε μουρτερόν ἐν ἐμπῇ, ἐν μὲ ἀπεγράψῃ δοῦλος,
 ὥς ἐγρωρίζῃ, δῆμιος τοῦ γίνεται ἢ σπερῶνθι ἐτοῦτη,
 καὶ ἐγὼ πιρὸς τοῦ τέραντος μὲ τῆν ἀδιακρισίαν,
 240 ἐν κόψῳ τὸ κερῶν τοῦ, ἐν χάνεται ἐκ τὸν κόσμος.”
 Καὶ παρεκάτον ἔγραψεν ἐκ τῆν γραφῆν ἐκεῖνην·
 „Αὐτῆς πορτάρις Ἑρωτος καὶ πόρτας τῆς Ἀγάτης.”
 καὶ ὅπον τὰς πόρτας ἔβλεπε λέγει με· „Ἀνάγνωσέ τας.”
 Ἀνάγνωσα τὰ γράμματα ὅλως καταθλιμμένος·
 245 „Ἵποφονέομαι ἀπ’ ἐδὼ τοῦ Ἑρωτος τὸ τόξον.”
- f. 29 v. Καὶ τότες ἀπέσω | εἰς τῆν ἀλλῆν ἐσέβημεν ἀντάμα,
 ἐγὼ καὶ ὁ δῆμιος ἔρως μου καὶ οἱ πορτατοί μου.
 Καὶ τί ἐν δὲ εἶπῳ, γίλε μου, καὶ τί ἐν δὲ ἀφῃροῦμαι;
 τῇ θεσίῃ τῆς ἀλλῆς, τὰ ζῶα τὰ εἶχεν μέσα,
 250 τὰ κρῖα κερῶ, κερτῶ τῆς, τὰ ζῶδια τῆς κερῶντας,
 τὰς ἰστορίας, τοὺς τοίχους τῆς, τὰ ζῶδια τὰ ἐπεριπατοῦσαν;
 καὶ ἀπλῶς τὸ πᾶν κατέλεστον ἂν δὲ τὸ θέλω λέγει,
 θέλω κερῶν παραδρομῇν κερτὰ ὅλον τοῦ κερῶν.
 καὶ ἄφῃς τὰ κερτὰ πολλὰ, κερῶντα ἐν δὲ εἶπῳ, γίλε μου.

221. l. ἀλεγάριτος. — 225 et 233. l. ἐρωτοκρατίας. — 226. ἐντὶ l. μὲν. — 227. l. ἂν ἦτορ
 σοφρός, γερνός καὶ σπαθωμένος (cf. N. 272, P. 2695). — 231. l. ἐρωτοκρατίας. — 232. l.
 ποθοκατάκρητος. — μὲ = μὲ, cf. E. 1414. — 233. voir E. 225. — 238. l. ἢ σπερῶνθι. —
 242. l. Ἑρωτος. — 243. τας l. τα. — 247. l. πορτατοί. — 250 l. τὰ κερτῶ. — 254. l.
 κ. ἂν τὰ τόξα τὰ πολλὰ, κερῶντα ἐν δὲ εἶπῳ.

τῆς πόρτας ἐλεφάντινον ἄν ἦθῃς πινακίδου·
ἀνὰ γρῶθε τὰ γράμματα τί γράγουν εἰς ἐκεῖνον·”

Καὶ μὲ τὰς τόσας τὰς πολλὰς ἐρωτοροῦθεσίαις
ὀκνῶντες εἰς τοῦ Ἑρωτος ἦλθαμε τῇ κατοῦντα,
270 καὶ τῇ ἀνλῇ ἐσέβημεν τῆς Ἑρωτοκρατείας.

270a (ὁ Αἰχμῶτος εἰς ἔκρον του τὰς χέρας τὰς εἶδεν

270b καταλεπτὸν ἐκγράσσει τὰς καὶ λέγει τὰς μετὰ πόρον)

καὶ ἐμὲν εἰς τὰς πόρτας τῆς ἀνλῆς ἐφάνη μοι ὁκνῶν
ἄνθρωπος ἦτορ δοξαρός, γυνὴς, ξεσπαθωμένος,
ἄγχιος πολλὰ τὸ πρόσωπον, φειδὸς ἀπὸ τὸ στήμα· |

f. 49v. εἶχε γαρτὴν εἰς τὸ χεῖρ του τὸ ἔκρον ἀπλωμένον,

275 ἔγχεμεν ὅλον γράμματα, καὶ ἔκρον τί ἐλαλοῦσαν·

„Πᾶς ἄνθρωπος ἀποφύκτος εἰς ἐρωτοκρατείαν,

πᾶς ποθοκατάκρυτος γὰρ μὴ ἐγρωσίζῃ ἀγάτῃ,

ὡς ἔρ' παρῆξον ἐκ τῆς ἀνλῆς τῆς Ἑρωτοκρατείας·

ἄν δὲ καὶ θέλῃ γὰρ ἐμπεῖν γὰρ ἰδῆ καὶ τῇ ἀνλῇ του,

280 ὡς ἐπογράφῃ δοῦλος του καὶ ὡς γίγεται ἐδίζος του·”

- 255 τὸ εἶς ἔσαν εἶδα τοῦ Ἑρωτος τὸ σπῆιν καὶ ἐξερίσθην.
Τὰ πρῶτα ἐσέβην τροπικὸς καὶ ἦτον ὁ πάτος ὅλος
ἀπὸ χορσώματος λαμπροῦ ἐρωτοῖστορισμένου.
ἔσαν δένδρον διαφθορὰν καὶ εἰς τοῦ δένδρου τοὺς κλώνους
f. 30 r. του | λίτσια ἄπειρα τὰ μὲν γὰρ τὰ καθέξονται, τὰ δὲ τὰ
κιλαδοῦσιν.
- 260 καὶ τ' ἄλλα τὰ χαμοπετοῦν ἀπὸ κλαθῖν εἰς κλάδος.
καὶ μέσα εἰς τὸ μορσίωμα τὸν Ἑρωτα ἱστορισμένον
μάρμαρον ἦτον πρῶτον καὶ ἦτον λαμπυμένον
τοῦ Ἑρωτος τὸ γενέθλιον ἐκ τέχνης παραξένον.
πῶς Ἀφροδίτης τὸ γενεῖ τὸν Ἑρωτοδοξίτην
265 καὶ πρὸς αὐτὰς ἐδόξεσεν πάλιν τὸν Ἀφροδίτην.
εἶχε δὲ πάλιν ἄνωθεν ἐρίσθον τῆς τροπικῆς τῆς τέχνης
τὴν κρίσιν, τὴν ἐδίδαξεν καὶ ποίαν τὸ μῆλον δίδει.
καὶ εἰς τὰ τετραγώνια τῆς τροπικῆς ἐξ ἐκείνης
ἦσαν ἐκ τέχνης ἔρωτες ἀπὸ ψιλοῦ γυναικός.
270 τὰ στέστον, εἰς τὰ χεῖλη του τὰ κείτονται καλῶρι.
καὶ εἶδα μυστήριον φοβερὸν καὶ παραξένον προῖγμα,
εἰ ἀπ' ἀνάβασις νεοῦ καὶ ἀπὸ τροπῆς ἀνέμων,
καὶ κάλως πῶς οὐ γίνεται τὰ τὸ γυνώσκω, φίλε· |
f. 30 v. καὶ ἡ μὲν παρ' εἰς ἐρώναξεν καὶ ὁ πρῶτος εἶπεν τοῦτον·
275 „Φεῖγε τὸν τόπον τὸν πατεῖς, τοῦ πόθου εἶσαι ὁ ἀντιστάτης,”
καὶ ὁ ἄλλος ἐλάλει· „Ἰς γήγη τῆς ἀπιστίας ὁ δοῦλος,”
καὶ ὁ ἄλλος· „Ἐπύχε ρηχάτης, αὐτὸν τὸ καταβλέπει,”
καὶ ὁ τέταρτος ἐρώναξε· „Ἰοῦλος εἶσαι καὶ στέκον.”
Ἐβλεπα ἐγὼ τὴν τροπικὴν, ἐθαύραξεν ὁ τοῦ μοι·
280 ἐξερισθὴν τὸ τεχνικὸν ἐκεῖνα τοῦ μαρμαρόν
καὶ τὸν τεσσάρων τὰς φωνὰς ἐκόντων τὸν ὁρώτων.
Ὁ τοῦ μοι ἐπεριέκρεμεν, ἔτρεμεν, ἔφριξεν τοὺς,
εἶχα τὸν τοῦ μοι εἰς αὐτόν, εἰ τοὺς, καὶ εἰς ἐκεῖνον,
ὄραν ἐποίησα περὶσθὴ τὰ στέκω καὶ τὰ βλέπω

255. l. τὸ εἶδα εἰς τοῦ Ἑρωτος (avec trois hiates)? cf. P. 2721: το εἶδα εἰς τὸ ὁπῆτιον τοῦ Ἑρωτος καὶ ἐξερίσθην. — 256. l. τροπικὴν — 258. cf. P. 2724 sq.: τὰ βλέπης διάφορα δένδρα, ἔμπορκα καὶ ὄρατα. | καὶ εἰς τοὺς κλώνους, τὸν δένδρον τοῦ καθένος πρὸς ἕνα. — 259. l. ποίαν τὰ μὲν τὰ κείτονται. — 260. l. κλάδος. — 261. l. το ἱστοριστορισμένον. — 262. l. πρῶτον. — λαμπ. l. λαμπυμένον. — 263. l. ἐκ τέχνης — 264. το l. τόν. — 265. l. καὶ πῶς αὐτὸς εἶδ. — 266sq.: cf. P. 2733—2735: καὶ εἶχεν ἐπὶ τὸν ἱστορισθὴν τῆς τροπικῆς τὸ γένος, | τὴν κρίσιν τὴν ἐδίδαξεν Ἀλεξανδρὸς τοῦ μῆλον, | καὶ ποίαν ἐκατεθεκάξεν καὶ ποίαν τὸ μῆλον δίδει. — 268. suppl. ἐξ. — l. τετραγώνια? (P 2736: τετραγωνῶματα). — 270—273: cf. P. 2738—2740: τὰ στέκον καὶ εἰς τὰ χεῖλη του τὰ κείτονται πρὸς ἐσάντα (l. ἔσαν) | καλῶρι εἶδα φοβερόν, καὶ ἀπὸ τροπῆς ἀνέμων, | καὶ ἀπὸ ἀνάβασις νεοῦ, καὶ ἄλλως πῶς, οὐκ αἶδα. — 270. l. στέκον. — 272. καὶ | γέν. — 273. l. καὶ ἄλλως πῶς το γίνεται, οὐκ ἐγυνώσκω, φίλε. — 274. εἰ l. εἰς. — 277. l. = P. 2744. τὸ τὸν ἀμχαρεῖ καὶ οὐδὲν τὸν καταφλέγει. — 281. λέκων τὸν Ἑρώτων. — 283. εἰ τ. l. εἰς τοῦτον.

- 285 τὸ τέτοιον καὶ παρόξενον τοῦ Ἑρωτος τὸ δπίτιν·
καὶ ὁποῦ μετὰ μέγα ἴδιον τοὺς λόγους γὰ ὀνχάξῃ,
καὶ ἐγὼ καὶ μέγας ἴδιον καὶ ἐθαύμαζεν ὁ τοῦ μοι
τὰς τέτοιαν μνησιχόρην τὰς ἐβλεπα ἐν ὀνείρον.
Καὶ τέτοιος μετὰ ὄντα περισώλῃ ἐξέβη ἐκείνος,
290 ὁποῦ μὲ ἔδωκε θεμέριον ἀπὸ προῦτα·
ἐπαίρει πάλιν τὸ σχοιτὴν μὲ τὸ ἔταν τον τὸ χέρι
καὶ τὸ ἄλλον περιπλέκει μὲν τάχα ἡγαπημένα·
ἀρχὴ μὲ λέγει· „Πρόσεξον τὰ σ' ἔλεγα εἰς τὸν δρόμον,
γὰ τὸ γυλάξῃς, ἀνθρῶπε, καὶ γὰ σὲ στυπαθίῃς.” |
f. 31 r. 295 (Εἰς ἔκρον τον ἱσπάζοντον ὁ Αἰζότος τον Πόθον·)
Ἄμα γὰ ἔμπη τῇρ ἀλλήρ, στυπατατάει μου ὁ Πόθος,
ἀνθρῶς πολλὰ παρεύρορος εἰς πλάσιν καὶ εἰς σκῆμα
καὶ εἰς τὸ κερῶν τον ἐβάσταξε στυπατὴν ἀπὸ δάφνηρ,
ἐκράτειεν καὶ εἰς τὸ χέρι τον κλαθὴν ἀπὸ μερσίτηρ·
300 καὶ αὐτὸς καθὼς μὲ ἀπάντησε δῆθεν καὶ ροῦθεσίας·

„Θαυμάζω ἀκόμη εἰς τὸν θυμὸν τῆς ἐρωτοκρατορίας,
πὼς εἰς ἔταν ἀνθρῶπον μακροθυμεῖ τὰ τόσα,
πὼς ὡς οὐκ ἦσαν δοῦλος τον καὶ πὼς τὸν ἐστρέχεις,
πὼς ἤρχισεν τὸ τόξον τον καὶ οὐ κατεδόξενσέ σε.
305 γρίξω εἰς τὸ πῦρ τὸ μαρτζὸν τὸ εἰς τὰ χέρια τον βασιτάζει
πὼς ἀκόμη οὐκ ἐγλόγισε τῇρ ὅληρ σον καρδίαν.”
Καὶ ὡς εἶπεν· „Ἐγρωρίζεις με;” εἶπα τον τάχα· „Ὅχι.”

Λέγει με· „Ἐγὼ εἶμαι ὁ Πόθος ὁ δικός σου, γίνωσκε.”
f. 31 v. μετὰ θάρρος εἶπα τον· „Λέθέρη μου, | δοῦλος σου
προσκυνῶ σε,
310 τρέμω τῇρ ἐξουσίας σου, γρίτω τῇρ δένειν σου,
δοῦλος γὰ εἶμαι εἰς τὸν Ἑρωτα τῆς ἐρωτοπαθείας.”

„Καὶ πέσις εἰς τὰ πράγματα τῆς ἐρωτοκρατορίας,
καιρὸν γλυκὲν ἐπέτευχε καὶ ἡμέρας ἀνθρώπου.”

286? (P. 2755 καὶ ὁποῦ με ἀνέμηνται γὰ σίξω γὰ τοὺς βλέπον). — 287. l. χαμένος. —
289. τέτοιος: P. 2758 τέως. — l. ἐβλεπε. — 290. l. ἱσπάζοντον ὁποῦ. — 293. ἀρχὴ l. ἀρτι. —
296. l. ἐξω τῇρ τροπικῇ. — 300. l. καὶ ἐθὺς καθὼς μὲ ἀπάντησε ἤρξατο γὰ με λέγει | λόγους
ὡς διασώματος δῆθεν καὶ ροῦθεσίας (cf. N. 438 sq., P. 2768 sq.). — 301. l. τῆς Ἑρωτο-
κρατίας. — 302. P. 2772: εἰς ἰσπάζοντον, ἀνθρῶπε. — 303 sq. l. πὼς, ὡς οὐκ ἦσαν δοῦλος τον καὶ
ὡς τὸν ἐναισθητικῆς, | πὼς οὐκ ἔχει (?) τὸ τ. τ. καὶ (οὐ) κατεδ. σε. — 305. suppr. τὰ. —
307. τάχα l. ταῦτα. — 308. sq. l. „Ἐγὼ εἶμαι ὁ Π.” λέγει με. „Ἐγώ σε, ὁ δικός σου.” | καὶ μ.
θ. εἶπα τον. — suppr. αὐθ. μου. — Après E. 311 il faut ajouter: „Ἐδὲ ἂν γρωρίζς καὶ στυ-
λωθῇς,” ἐκείνος μὲ ἀπερρίθην = N. 450, cf. P. 2780 — 312. l. ἐρωτοκρατίας (cf. E. 225). —
313. l. ἐπέτευχε.

- (f. 52r.) (433) (εἰς ἕνα τὸν ἀντίτιθεν ὁ Αἰζώσιος τὸν Πόθοι.)
 "Αμα τὸ ἐβγῆ τῇρ τροπικῇρ σφραπαριτῶ με ὁ Πόθος.
 435 ἄνδρας πολλὰ παρεέμορφος, ἄστρος, ξανθὸς τῇρ τρίχαρ,
 εἶχετ εἰς τὸ κεφάλιν τὸν στεφάνιν ἀπὸ δάφνης,
 εἶχετ καὶ εἰς τὰ χέρια τὸν κλαθὴν οἶον τὸ στεφάνιν·
 καὶ εὐθὺς ὡς μὲ ἐπῆρτιθεν ἤρξατο εὐὰ μὲ λέγει
 λόγους ὡς δικασίματος δῆθεν καὶ ρουθεσίας·
 440. „Θαυμάζομαι ἄρτι τὸν θυμὸν τῆς ἐρωτοκρατείας,
 τὸ πῶς εἰς ἕνα ἀνθρωποῦ μακροθυμεῖ τοσοῦτον,
 τὸ πῶς οὐκ ἤσουν δοῦλος τοῦ. πῶς τὸν ἐναισθητήθης,
 τὸ τόξον τοῦ εἶργεν(?) εἰς ἐσὲν καὶ οὐκ ἐτόξευσεν σε.
 φρίττω τὸ πῦρ τὸ καρστικὸν τὸ εἰς χεῖρας σου βασιάζεις
 445 πῶς ἀκάμῃ οὐκ ἐγλόγησε τῇρ ὀλίῃ σου καρδίαν!"
 Τέως λέγει μοι· „Ἐρωρίζεις με;" καὶ εἶπα τοῦ·
 „Ὅχι," ταῦτα·
 „Ἐγὼ εἶμαι ὁ Πόθος," λέγει με, καὶ εἶπα τοῦ· „Προσγενῶ σε,

τρέμω τῇρ ἐξουσίᾳ σου. φρίττω τῇρ δύναμει σου. |
 f. 52v. δοιλόνομαι εἰς τὸν Ἐρωτα. ζήλιος τοῦ εὐὰ γένω."
 450 „Ἐδὲ ἂν φοροῦῃς καὶ δοιλωθῇς." ἐκεῖνος μὲ ἀπεκρίθη.
 „καὶ πέσῃς εἰς τὸ ἔγγραφο τῆς ἐρωτοκρατείας,
 χρόνον γλυκὲν ἐπέτρεχες, ἡμέρας ἀνωδύτους.

440. Wagner lit θαυμάζω μάρα, (?) dans le ms. — 443. ἄστρον· Wagner corr. εἰλεον;
 cf. P. ms. 2773: οὐκ ἦτον τὸ τόξον εἰς ἐσὲν καὶ ἐκαιοξενσε, et E. 304. — 449. l. λήσιος.
 — 452. l. ἐπετεχες.

- ζῶν πολλὰ παράξενον γὰ ζήσῃς ἀπὲ τώρῃα.”
- 315 Ἔρωσθ σνρεσνντέχαῖνα τοῦ Πόθοῦ τῆς ἀγάπης καὶ ἐβλεπία τοῦ.
ἐφθασεν ἄλλῃ ἐγγενικῇ γυναικί ἐξωρισμένη,
καὶ ὁμορφος, καλοχάραγος, ἀσκέταστος, ἀπὲ μακροῦ,
ἡ χρῶα τοῦ μαλλίον τῆς ἐποξανθίζει ὀλίγον.
εἰς δύο πλεμμένη χαυιγὰ καὶ εἰς τόπον γὰ σονρῖζῃ,
320 στεφάνῃ τὸ κεφάλιν τῆς εἶχε ἀπὸ μυρσίην,
γὰ εἶναι ἡ μυρσίην σέκαρτος, γὰ ἔχῃ εἰς τόπους ἄνθῃ.
ῥοῦλον λατινόκοτον ἐφόρειεν ἀπὸ κάτω.
f. 32 r. καὶ ξεζώρατος, ἀπέσω | μὲ τὰς γούρας,
ἡ μία τῇ χέρῃ γὰ κρατῇ τριατάφυλλον ἐξάδοτρον
325 καὶ τὸ ἄλλον τῆς χαρτόπουλον, τί ἔγραφε οὐκ οἶδα.
αὐτὸς δὲ ὅποῦ με ἔσθρε· „Ἦ Ἀγάπῃ.” μοῦ λέγει, „ἔνι·
ἄρτι σονλώθησε καὶ εἰς αὐτὴν καὶ γὰ τὴν προσκνεγίῃς.
εἶπεν καὶ αὐτὴ γίγεται μεδίτας δι’ ἐδέναν,
- ἀντάμα μὲ τὸν Ἔρωτα γὰ ποίσωμεν τὸν Πόθον,
330 γὰ τοῦσαι τίβοτες δι’ ἐσὲν καὶ γὰ σὲ σνμπαθῖσῃ.”
Καὶ μετὰ ὦρα ὀλιγὴν ἤλθεν ἡ Ἀγάπῃ πρὸς με ἐμπροσθεν.
ἐσίμωσεν, ἐστάθηκεν ἀντάμα μὲ τὸν Πόθον,
καὶ λέγει πρὸς ἔρωτα τάχα καὶ πρὸς τὸν Πόθον·
„Ἰὰ τοῦτον ἐθυμώμετον προχθὲς ὁ Ἐρωτοκράτωρ,
335 διὰ τοῦτον ἦτον ὁ βιασμός καὶ ἐκστασις ἡ τόσῃ.”
Καὶ τὸ· „Νά το” εἶπεῖν τάχατε ἐποσκνεγισί τῇ.
ἔπεσα εἰς τὰ ποδάρια τῆς, τέτοια τῇ ἐλάλουν·
„Ἀγάπῃ, δοῦλῃ τοῦ Ἐρωτος καὶ γνήσια σνγγενίᾳ,
καὶ Πόθεν, δοῦλε τοῦ Ἐρωτος καὶ γνήσιε σνγγενί τοῦ,
340 τίς εἶσαι οὐκ ἐγνώριζα καὶ ἔχω τόσες θλίψεις,
οὐκ ἤξενα τὸν Ἐρωτα γὰ σονλώθῃ εἰς ἐκείνους·
οἱ δύο μὴ μὲ καθίζετε, μηδὲν μὲ ἐξεριστήτε,
ποιῶτε τίβοτες εἰς ἐμέν, Ἀγάπῃ μου καὶ Πόθε,
f. 32 v. σνντέχετε τὸν Ἐρωτα, παρακαλέστέ τοῦ·
345 ἄνθρωπος ἥμουν χωρικός, τίς εἶσαι οὐκ ἤξενα τοῦ,

315. l. ἐρόσθ σνρεσνντέχαῖνα. — suppr. τῆς ἀγάπης. — 316. ἐσθ. l. ἐσθρῖμνη. — 317. suppr. ἀπὲ. — 318. l. γὰ ἐποξανθίζῃ. — 319. l. εἰς τόπους γὰ σονρῖζῃ. — 322. l. λατιν-
νοκοτον. — 323. l. χρυσόσπορον (? cf. N 462, P 2792) καὶ ξεζώρατον, ἐπὶ τῷ μετὰ γούρας
— 324. τῆς — 327. suppr. καί: l. σονρ. εἰς α. — 328 l. εἶπε(ν). — Après N 466, il se
trouvent dans le ms. deux vers: εἰς ἔπρον τοῦ τόν Ἐρωτα ὁ ὑβρίστος προσπίπτει. | προσπίπτει
καὶ παρακαλεῖ μετὰ πολλῶν δακρυῶν. — 329. l. ὁμόνοιαν εἰς τ. Ἐ. γὰ τοισῇ μὲ τοῦ II. (cf.
N. 398, P. 2798). — 331 suppr. πρὸς με. — 333. l. πρὸς τὸν Ἐ. — 335. l. καὶ ἡ Ἐ. —
336 l. γὰ εἶπα ἡ γὰ. — καὶ τὸ εἶπεῖν ταῦτα ἔ. τ. (N. 404, P. 2802). — 339. l. Πόθε. —
342. l. καθίζετε. — ἐξερισθήτε.

ζώῃρ πολλήρ παρὰξενον ἔζηδες ἀπὲ τώρα.”

Ἐρωτῶ ἐστυνέχαινα τὸν Πόθον ἔβλεπά τον.

- 455 ἔφθασεν ἄλλη ἐρωτικὴ γυναῖκα ἐξηραμμένη,
εὔμορφος, καλοχάραγος, ἀσκεπαστος, μακρῆα,
τὸ χρῶμα τῶν μαλλίων τῆς ἦτον ὥσῃν τὸ γάλα,
εἰς δύο πλεμμένη χαμηλὰ καὶ εἰς τόπους γὰ γρυίζοντ,
στεφάνειν εἰς τὸ κεφάλιν τῆς εἶχεν ἀπὸ μυρσίνης,
460 σμυρσίνῃ ἦτον σύγκαρπος καὶ εἰς τόπους εἶχεν ἄνθη·
ὁοῦχον παρενμυροφότατον ἐφόρει ἀποκατώ,
χρυσόν, ἄσπρον, δίχα ζώσματος, ἐπάνω μετὰ γούρας,
καὶ εἰς τὸ χέριν τῆς ἐβάσταζεν τριαντάφυλλα ἢ κόρη
καὶ εἰς τὸ ἄλλον τῆς χαρτόπορλον καὶ τὸ ἔγραφε οὐκ οἶδα.
465 καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ μὲ ἔστυρεν· „Ἡ Ἀγάτῃ ἔναι.” μὲ λέγει,
466 „καὶ ἄρτι δουλώθησε καὶ αὐτῇ μεσίτης ὥς διὰ ἐσένα,

466a (εἰς ἔντον τον τὸν Ἐρωτα ὁ Αἰβίστιρος προστίπει.

466b προστίπει καὶ παρακαλεῖ μετὰ πολλῶν διακρίσεων).

- f. 51 v. 398 ὁμόνοια εἰς τὸν Ἐρωτα γὰ ποίση μὲ τὸν Πόθον,
γὰ εἰποῦσιν τίποτες διὰ σὲ καὶ γὰ σὲ συμπαθήσῃ.”

- 400 Ἦλθεν ἡ Ἀγάτῃ, ἐσίμωσεν καὶ ἐστιάθη μὲ τὸν Πόθον.
καὶ λέγει ὡς πρὸς τὸν Ἐρωτα τίχα ὡς πρὸς τὸν Πόθον·
„ἡὰ τοῦτον ἐθυμώμετον προχθές ὁ Ἐρωτοκράτωρ,
διὰ τοῦτον ἦτον ὁ βιασμός καὶ ἡ ἔκστασις ἡ τόση.”
Καὶ εἶπα τῇ· „Ναί.” καὶ τὸ εἰπεῖν ταῦτα ἐπροσχένησά τῃ.
405 ἔπεσα εἰς τὰ ποδάρια τῆς καὶ τέτοια τῇ ἐλάλον·
„Ἀγάτῃ, δοῦλῃ τοῦ Ἐρωτος, γνήσια τον συγγενίδα,
καὶ Πόθε, δοῦλε τοῦ Ἐρωτος καὶ γνήσιε συγγενί τῆς,

οὐκ ἤξευρα τὸν Ἐρωτα γὰ δουλώθῃ εἰς ἐκεῖνον·

ποιῶετε τίποτε εἰς ἐμὲν, Ἀγάτῃ μου καὶ Πόθε,

- 410 στυνέχετε τὸν Ἐρωτα, παρακαλέστέ τον·
ἄνθρωπος ἡμουν χωρικός καὶ τίς εἶδαι οὐκ ἤξευρά σε,

453. l. πολλὰ ου πολὺ. — 462. l. χρυσόαστρον. — 466: voir E. 327 et 328.

διὰ τοῦτο οὐκ ἐβουλόμην εἰς τὸ ἐξουσιαστικόν σου.
 δι' ἐμένα ποίετε λόγους καλούς·
 καὶ ἐγὼ γὰρ μόσῳ εἰς τὸν Ἑρώτα, τὸ τόξον καὶ τὴν φλόγα,
 καὶ εἶμαι ἀπὲ τώρα δοῦλος σου καὶ τοῦ θελήματός σου.”
 350 Πλὴν ὥς ἐλάλουν, γίλε μου, καὶ οὐτῶς σὲ παρεκάλουν,
 ἄρ' εἶχα φέσιν τῶν ληστῶν ψυχοπορέσει μὲ εἶχαν.

σκέπτει ἡ Ἀγάπη ἐπὶ τῇ γῇ, σηκώνει με καὶ λέγει·
 „Ποτέ μου, διὰ τὸν ἄνθρωπον τοῦτον ἄς τὸν εἰποῦμε,
 καὶ πρὸς τὸν Ἑρωτοκράτορα διὰ γὰρ τοῦ στυπασθῆναι.”
 355 καὶ λέγει με ὁ Πόθος· „Σώπαθε, τίποτες μὴ λυπᾶσαι·
 ὅτι ἀπ' ἐδῶ δουλώσεαι, ὅλως γὰρ μὴ ἀπιστήσης,
 ἔχεις καὶ κόρης θύλην, εὐγενικῆς ἀγάτης
 καὶ τοῦ Ἑρωτος τῇ συμπάθειαν καὶ τῇ ἐμῇ φιλίᾳ.”
 Καὶ εἶπεν ὁποῦ μὲ ἐφίλιθεν, τὸν ἔρωτα ἐκείνην·

360 „Ἄς ἔλθῃ τώρα μετὰ μὲν ἔσω γὰρ προσκυνήσῃ,
 γὰρ γίνεται συμπάθειος σου, γὰρ μόσῳ εἰς τὸ πτερόν σου,
 καὶ τῆς ἀγάτης τὸν δεσμὸν γὰρ πάρῃ διὰ τῇ κόρην.”
 Καὶ μεταστάθην ἀπ' ἐμοῦ ἡ Ἀγάπη μὲ τὰν Πόθον,
 ἀλλήλως γὰρ χεροκρατοῦν καὶ γὰρ κορυφομιλοῦσιν.

f. 33 r. 365 Καὶ | ἀφ' οὗτον ἐκεῖ ἐπέσαμεν εἰς τὴν ἐρωτοθύλην,
 ἦτον χάμον ἡλιακὸς κτιστὸς ἀπὲ τρυγέρον,
 λεγτοκάλαμα λατομημένο γὰρ στέκῃ,
 καὶ τὸ καθέναν ἔμπροσθεν εἶχεν ἰσορυσμένον
 ζῶδια ἐρωτοδόπονλα, παράξενα τῇ θέσῃ,

370 ὅλο γὰρ τρέχουν τὸ γερὸν ἀπὲ τοῦ στόματός τους.
 Καὶ παρὰ τὸν ἡλιακοῦ γισκίνα ἦτον κτισμένον,
 ἔσω γὰρ γέμῃ ὀλόγλιντον, καθάριον καὶ χιονᾶτον,
 καὶ εἰς τῇ γισκίαν ἄνωθεν ἰστέκετον ὁ ἀνάγων,
 καὶ ἀπάνον εἰς τὸν ἀνάγοντα μέσσηρον ὥς λεκάνην,

375 καὶ εἰς τῇ λεκάνην ἔσωθεν ἄνθρωπος μὲ ἐφάνην.
 f. 33 v. σήμερον ἦτον, ἔλεγε γὰρ ζῆ καὶ γὰρ | μπάται·
 τὰ δύο του χέρια γὰρ κρατοῦν ὀμπρὸς εἰς τὸ στῆθος
 τάχα ἐφάνη με ὅτι ἐβάστα καὶ χαρτὴν καὶ εἶχε γραμμένα ταῦτα·
 „Ἄς πόρῃ ὅπου μὲ θεωροῦν καὶ ὅπου μὲ βλέπει ἄς πάσκη,

347. l. δι' ἐ. ποίετε ἐγγρητά, λόγ· z. εἴπτε (cf. N. 413, P. 2812). — 348. l. τοῦ Ἑρω-
 τος. — 349. l. γὰρ εἶμαι. — 350. l. καὶ ὥς τοῖς (ou οὕτως) παρεκάλουν. — 351. εἶχα l.
 εἶχαν. — 353. l. Ποθε μου. — 354. z. π. τ. Ἑ. l. τὸν Ποθοερωτοκράτορα. — 357. θύλην
 l. ἡθελῆς. — l. ἀγάτην. — 359. l. ἐφίλισσεν — l. ἐκείνον. — 364. l. ἀλλήλως. — 365. l.
 ἐπιστάμεν. — l. ἐρωτοθύλην. — 367. l. τρυγέρον λεγτοκάλαμα λατομημένα στέκουν. — 368.
 l. ἰσορυσμένα. — 369. l. ἐρωτοδοτ. — 370. l. ὅλα. — 376. l. ἐμπροσθεν — l. καὶ γὰρ κορυφαί.
 — 377. l. κρατῇ ὁ, τον. — 378. suppr. ὅτι ἐξ. καὶ. — 379. l. ὅς τονῇ ὁ, μὲ θεωρεῖ.

- καὶ διὰ αὐτὸ οὐκ ἐδουλόρωρον εἰς τὸ ἐξουδαιωτικὸν δοῦν.
καὶ διὰ ἐμέων ποιοῦσιν ἐγγενηταί, λόγους καλοὺς εἰπέτε·
καὶ ἐγὼ γὰρ μύσω εἰς τοῦ Ἑρωτος τὸ τόξον καὶ τὴν γλῶσσαν,
415 γὰρ εἶμαι ἀπὲ τὴν δοῦλος του καὶ τοῦ θελήματός του.”
Πλὴν ὡς ἐλάλον, γίγνε μοι, καὶ τοῖς ἐπαρκεῖσιν.
ἄρ ἦτορ γένεις τοῦ λήστον γὰρ μὲ ἐφειλοτοῦν.
Καὶ ἀγρότον ἐπαρκεῖσιν μετὰ πολλῶν δακρύων,
σκέπτει ἡ Ἀγάπη, ἀπὸ τῆς γῆς σιγῶνται με καὶ λέγει·
420 „Πόθεν μοι, διὰ τὸν ἄνθρωπον τοῦτον γὰρ τὸν εἰποῦμε,
τοῦ Πόθου Ἑρωτοκράτορος μὴ γὰρ τὸν στυγερῶς,
καὶ ὁ Πόθος μὲ εἶπε· „Σώπαθε, τίποτε μὴ λυπεῖσθαι· |
f. 52 r. ἐπεὶ ἀπεσθῆ δουλόωσιν καὶ ὁμῆεις γὰρ μὴ ἀπιστήσῃς,
ἔχεις καὶ κόρη ἡδυατῆς ἐγγενητῆς ἀγάπης.
425 καὶ ἀπὸ Ἑρωτος στυγερῶς καὶ τῆς ὁμογλῆας.”
Καὶ εἶπε ὅπου μὲ ἐγέλασσε τὸν Ἑρωτα ἐκείνου·
„Ἄς ἔλθῃ τώρα μετὰ ἐσὲν ἐδὼ ὅπου δικάζω
καὶ γένη ἡ στυγερῶς του γὰρ μύσῃ εἰς τὸ πλεῖστον μου,
καὶ τῆς ἀγάπης τὸν θεῶν γὰρ ἐπάρῃ διὰ τῆς κόρης.”
430 Ἑμεστιάθῃ διὰ ἐμὲ ἡ Ἀγάπη μὲ τὸν Πόθον,
431 ἀλλήλως γὰρ χειροκρατοῦν καὶ γὰρ χειροκρατοῦσιν.
432 Καὶ ἀγρότον ἐκεῖ ἀπεσθῶσιν εἰς Ἑρωτοκράτην,
(f. 50 v.) 361 ἦτορ ἡλιακὸς χαμόγειος κτιστὸς ἐπὲρ μερῶν,
γένῃ του λεγτοκράτη λατομημένα στήνον,
καὶ τὸ καθέναι ἔμπροσθεν εἶχε ἰστορημένα
ζώδια Ἑρωτοκράτη ἐμμορφα αἰσθημένα,
365 καὶ ζῶα μικρὰ ἐκαθίστανται εἰς τὸ στήθος των τρυγῶν,
ἄλλα γὰρ πίνοσιν νερὸν ἀπὸ τὰ στόματά τους.
Καὶ παρκετὸς τοῦ ἡλιακοῦ σιγῶνται ἦτορ κτισμένη,
νερὸν γὰρ γένη ὁλόκληρον καὶ κρῖον ὡς ὁ πάγων,
καὶ εἰς τῆς σιγῶνται ἔσωθεν ἰσχύεται ἀνῶνται,
370 καὶ ἀπάρῃ εἰς τὸ ἀνῶνται μέσῃον ὡς λεζάνη, |
f. 51 r. καὶ εἰς τῆς λεζάνῃ ἔσωθεν ἄνθρωπος μὲ ἐγάρῃ,
ἐμφορῶν ἦτορ, ἔλεγες ζῆ καὶ ἀνακινεῖται τάχα·
τάχα τὰ δύο του χέρια γὰρ βασιτῶν ὁμῶς του εἰς τὸ στήθος
χαρτὶ καὶ ἔγραφε οὕτοι ἔγραφε ὅτιχοι·
375 „Ἄς μὲ ποῦν ὅπου μὲ θεωρεῖ καὶ ὅπου μὲ βλέπει ἄς πᾶσιν,

417. P. 2816: ἄρ ἦτορ γενεὶς τῶν ληστών, γὰρ μὲ ἐφειλοτοῦν. Cf. E. 531. — 428. τλ.
l. πικρῶν. — 431. E. 364: χειροκρατοῦσιν, P. 2830: χειροκρατοῦνται. — 432. l. εἰς τῆς Ἑ.
— 361. l. ἦτορ χαμόγειος, ἡλιακός. — ἐπὲρ μερῶν: E. 364 et P. 2832 ἀπο (ἀπὸ)
τρυγῶν. — 366. πίνοσιν l. = P. ms. 2835: πίνοσιν (E. 370 τρέχον). — 373. suppr. τάχα.
— 374: ajouter au commencement du vers. τάχα Cf. E. 378, P. 2842.

- 380 ἄς θλίβουσιν ὅπου τὰ ὀμμάτια του γροῖζονται εἰς ἐμένα,
ὅπου τῇρ καταδίχην μου τῇρ ἔχω καὶ τῇρ πάσχω,
τῇρ ἐπομένῳ ἀπὲ τὸν ἔρωτα, τῇρ ἐκατεδικάζουσιν,
διατὶ τὸν ἐγνώριζα καὶ οὐδὲν τὸν φοβοῦμαι.”
Καὶ τὰ μὲν γράμματα ἔβλεπα καὶ τάχα ἀνέγνωδά τα,
385 καὶ διὰ τὸ κεφάλι μου καὶ ἀπὸ πολλῆς μου ἀγάπης
καὶ εἰς τὸν ροῦν μου ἐγροῖχισα γὰρ μὴ καὶ ἐμένας οὕτως
καταδικάζῃ ὁ βασιλεὺς ὁ ἐρωτοκράτωρ Ἐρως.
εἰς θεὸν ἀπὲ τότε ἐβάσταζε τὸ γράμμα ἐπρόδεχά το,
καὶ ἐκεῖνος ὅπου ἐβάσταζε τὸ γράμμα ἔβλεπά το,
390 καὶ ἔβλεπα ἀπὲ τὰ ὀμμάτια του τὰ δάκρυα γὰρ σταλάδουσιν
καὶ γὰρ χοχλόσῃ ὥς τὸ θερμόν, γὰρ καίῃ ὥς τὸ καμίνιν·
ἀπάντος εἰς τὸ κεφάλιν του γὰρ κείται εἰς ὄφιν,
πλὴν καὶ γὰρ περιπλέκεται τάχα τῇρ κεφαλῇ του,
γὰρ ἔρει πηκτὸν τὸ στόμα του εἰς τὸ μέτωπον τοῦ ἀνθρώπου.
395 Καὶ ἐνόσῳ τὸ προσέχα γὰρ εἶπες ἐγὰνάζε μου·
„Φόβον μὴ πάθῃς τὸ ἔπαθα καὶ μερσισησῇσαι.”
f. 34r. καὶ τῇρ φωνῇ | ὥς ἤκουσα τὸν ἀνθρώπον ἐκείνον,

γὰρ κλαίῃ τῇρ καταδίχην μου καὶ γὰρ τῇρ ἀντιπάσῃ·
καὶ ὁ γυλακός μου μοῦ ἔλεγε τὸν εἶχα μετὰ μέγα·
400 „Ἄλλον τὸν ἐφθασεν αὐτὸν καὶ δι’ αὐτοῦτον τεταρρεῖται.”
Καὶ μετὰ ὠρίτῃς ὀλιγὴν ἀνοιξάσῃ τὲς πόρτες
ὅπου ἡ Ἀγάπη ἐσέβηκεν ἀπέσω μὲ τὸν Πόθον,
καὶ ὁ ἔρωτας ἐξέβηκεν ἀπεκεῖ καὶ λέγει του ἐκείνον
ὅπου μὲ ἐφθάσσε· „Ἐπαφ’ του, ἔμπα ἀπέσω.”
405 Καὶ ἐκεῖνος τὸν ἐρώτησεν· „Τί λέγουν ὥς διὰ τοῦτον;”
Καὶ ἐκεῖνος ἀπεκρίθηκεν κορυφὰ γὰρ μὴρ τὸ μάθω·
„Ἡ Ἀγάπη μισητέγει του, ἐγγίνεται τὸν ὁ Πόθος,
καὶ στυπαθεῖ του ὁ Ἐρωτας, τίποτε οὐκ ἐφοβᾷται.”
Καὶ λέγει με· „Περπάτησε ἀνεγροῖσθός καθόλου.”
410 Ἐμπαίνω ἀπέσω θαρρετά, πλῆθος πολὺ ἐνρίσκω·

380. l. θλίβουσιν. — 383. l. ο. τ. οὐκ ἔχουσιν. — 385. Le ms. a l'ordre suivant des vers: 385, 388, 386, 387, 389, 390. — 385 sq.: N. 381 καὶ ἐκείνον (P. 2849 ἐκείνον) τὸ κ. μ. γὰρ μὴ καὶ ἐμένας οὕτως (P. μὴ καὶ ἐμένας ποιῶν); j'en conclus que E. 386 doit succéder au vers 385; καὶ ἀπὸ πολλῆς μου ἀγάπης et ἐγροῖχισα restent pourtant obscurs. — 388 sq.: E. 389 semble être une dittographie; ce sont deux variantes d'un seul vers, que le copiste a mal compris ou a lu fautivement: N. 383 εἰς θεὸν ὅπου ἐβάσταζεν τὰ γράμματα ἐπρόδεχά του, P. 2851 ἐκείνον ὅπου ἐβ. τὰ γρ. προσέχον. — 395. l. ἐπρόδεχα. — 396. l. φοβοῦ. — 397. N. 391 sq., P. 156 sq.: καὶ τῇρ φωνῇ ὥς ἤκουσα ὥς εἶπες (P. γὰρ λέγεις) ἐπατάχην. | καὶ στυπαθεῖν (P. γὰρ στυπαθεῖν) ἐπεκρίθησε τὸν ἀνθρώπον (P. ἄνθρωπον) ἐκείνον. — 398. l. γὰρ κλαίω τ. κ. του (P. 158 ms. μου). — l. ἀντιπάσῃ. — 399 l. γυλακός. — 400. l. ὅλον τὸ πιασμά τὸ ἔτοιμα (ou: ὅλο τὸ ἔπαισεν αὐτὸς) δι' α. τ. (cf. N. 395, P. 160). — 403. καὶ ὁ ἔρωτας l. καὶ ἔρως. — 404. l. ὁ. μὲ ἐγ. ἐμίν. — 407. l. ἐγγίνεται. — 408. l. τ. μὴ φοβᾷται.

ὡς θλίβεται ὅποῦ τὰ ὀμμάτια του γυρίζουν πρὸς ἐμέαν.
 τοῦτηρ τῇρ καταδίκῃρ τῇρ ἔχω καὶ τῇρ πάσῃ,
 τῇρ ὑπομένειν ἀπὸ ἔρωταρ τὸν ἐκατεδικάστῃρ,
 διατὶ τὸν οὐκ ἐγνώριζα καὶ οὐδὲν τὸν ἐφοβοῦμαι.”

380 Καὶ τὰ μὲν γράμματα ἔγραφον καὶ τάχα ὑπάγρωσά τα,

καὶ ἴσθιον τὸ κεφάλιν μου γὰ μὴ καὶ ἐμέαν οὕτως
 καταδικάσῃ ὁ φοβερὸς ἐρωτοκράτης Ἔρωσ.
 εἰς θεὸν τὸν ὅποῦ ἐβάσταζεν τὰ γράμματα ἐπρόδεχά τον,

καὶ ἔβλεπα ἀπὸ τὰ ὀμμάτια του τὰ δάκρυα γὰ σταλάδοντ,
 385 τοῦ γὰ χογλάζοντ ὡς θεομόν, γὰ βράζοντ ὡς τὸ κακάβιν·
 ἀπάρω εἰς τὸ κεφάλιν του γὰ κείμεται ὡς τὸ γάδι.

ὅλη γὰ περιπλέκεται τάχα τῇρ κορυφῇρ του.

γὰ ἔναι τὸ στόμα του πηχτὸν εἰς τὸ μέτωπον τοῦ ἀνδριώπου.

Καὶ ἐνόσῳ τὸν ἐπρόδεχα γὰ εἶπα, ἐγὼ γράξέ μου·

390 „Φοβοῦ μὴ πύθῃς τὰ ἔπαθα καὶ μνησιτυραννήσαι.”

Καὶ τῇρ φωνῇρ ὡς ἤκουσα ὡς εἶπες ἱεταγῇρ,

καὶ σενθρηγεῖν ἐπεχείρησα τὸν ἄγῳρον ἐκεῖνον,

γὰ κλαίω τῇρ καταδίκῃρ του καὶ γὰ τῇρ ἀντιπάσῃ.

καὶ λέγει μοι ὁ ἔρωσ μου τὸν εἶχα μετὰ ἐμέαν·

395 „Ὡς διὰ τὸ πταῖσμαι τὸ ἔποικεν διὰ αὐτοῦ τυραννέται.”

396 Καὶ μετὰ ὠρίσσαι ὀλίγῃρ εἶδα ἀνοιχτὰς τὰς πόρτας

397 ὅποῦ ἡ Ἀγάπη ἐσέβηκεν ἀπέσω μὲ τὸν Πόθον· |

(f. 49 v.) 281 ἔρωσ ἐξέβηρ ἀπεκεῖ καὶ λέγει τον ἐκεῖνον

ὅποῦ μὲ ἐφύλασσε ἐμέ· „Ἐπαρ' τον, ἔλα ἀπέσω.”

Καὶ ἐκεῖνος τὸν ἐρώτησεν· „Τί λέγοντ ὡς διὰ τοῦτον;”

Ἐκεῖνος ἀπεκρίθηκεν κορυφῶς γὰ μὴ τὸ μάθω·

285 „Ἡ Ἀγάπη μεσιτεύει τον, ἐγγεῖται τον ὁ Πόθος,

καὶ σενπαθεῖ τον ὁ Ἔρωτας, τίποτε μὴ λυπῇται.”

Καὶ εἶπεν μοι· „Περπάτησε, μὴ θλίβεσθαι ἀπὲ τῶρα.”

Ἐμπαίρω ἀπέσω μετ' αὐτῆς, πληθὺς πολὺν ἐρύσχω·

377. l. τῇρ κ. μοῦ. — 385. suppr. τὸ. — 391. l. ἐκατάγῃρ = P. ms. 156.

ἦσαν μετρώδες ἄνθρωποι καὶ οἱ δίκαιοι εἶναι τὸ ὅλον
δι' ἀγάπην, διὰ ἔρωτος ὁργήν. διὰ πόθου δικαιοκρατίας.
Καὶ μέσα εἰς αὐτόν, φίλε μου, μάθε τὸ τί ἐξερίσθην
καὶ τί εἶδασιν τὰ ὁμιήτια μου· καὶ ἐξεπερέ τα ὁ τοῦς μου.

415 (Ὁ Αἰμίσιος τὸν ἐρωτᾷ ὡς ἄνθρωπος.)

f. 34 v. Ἐρως τριμορφοπροσώπων ἐκάθετον εἰς τὸν θρόνον. |
τὸ πρωτοτόν του πρόσωπον βρέγον μικροῦ παιδίου,
ἀπαλοσύρνον, τρυγεροῦ, γὰ ἔχῃ ξαθίην τὴν ὄψιν.
ἄν τὸν εἶδες γὰ εἶπες ἐκ πάντων χέρια καλοῦ τεχνίτη
420 ζωγράφου τὸ ἐστούρησεν καὶ ψεύγος οὐ βασιτάζει·
τὸ δεύτερον ἐφαίετο ὡς μέσης ἡλικίας,
γὰ ἔχῃ τὸ γένειον στρουγκλόν, τὴν ὄψιν ὡς τὸ χρέος·
καὶ τὸ ἀπ' ἐκείνου πρόσωπον γέροντος ὁμοιάζει, ὡς
γέροντος εἰς τὴν ὄψιν.

σὲν δὲ τὸ σκῆμα καὶ κοπήν καὶ πλάσιν ἀναλόγως·

425 καὶ τὸ μὲν προῦτον πρόσωπον εἶχε ἐξ ὅλου κλῆρον
τὰ χέρια, τὰ ποδάρια καὶ ὅλον του τὸ σῶμα,
τὸ δὲ ἀπ' ἐγείνου πρόσωπον μόνον ἀπὲ τοῦς πόμους.
Ἐθεώρει ὅτι ἐκείτετο ὅσος κατ' ἀξίαν·
ἐβλέπα τὴν τριμορφωσιν, ἔλεγα· „Τίς σῆς πλάσις;
430 καὶ τί τὸ ξεροχάραγον τοῦτο τὸ βλέπω τώρα;
τίς γὰρ μὲ εἶπῃ τὸ θεωρεῖν, καὶ τίς γὰρ μὲ τὸ ὁρμηγεῖσθαι;
καὶ τίς ἄνθρωπος ὁλόκαλος γὰρ μὲ τὸ ἀνασθιβάξῃ;”
Καὶ ἴδον εἰς τέτοιαν ἀμερειαίαν ὁ τοῦς μου ἐτριεζοπαῖτον,
ὁκάποτε ἐξεζήτησα γίνεται ἡ ἐθνική μου.

435 „Ἀντιστάτης ὡς ἔλθῃ,” εἶς ἀπ' ἐκείνους εἶπεν·
γίνεται τάξις μέρεμετος ἀπεθῶ καὶ ἀπεκεῖθεν,

f. 35 r. καὶ λέγει ὁποῦ μὲ φέλασσε· „Ἐλθε γὰρ προσ | κενήσῃς.”
Ἐσέβην εἰς τὸν Ἐρωτα, πέφτω εἰς τὴν γῆν ὁμπρὸς του,
ἠρξάμην μὲ τὰ μάτια μου γὰ κλαίω καὶ γὰ λέγω·

440 „Ἐρως ἀφέντη βασιλεῦ, θέσποτα γῆς ἐπάρχης,
τῶν ἀνασκήτων ἀρχηγέ, τῶν αἰσκήτων κατάρχην,
πάσης ψυχῆς ἐρίφηντα, τοῦ πόθου δικαιοκρίτα,
καὶ τῆς ἀγάτης ἀρχηγέ, τῆς ἐπολήψεως φίλε·
ἀπὸ ἀνασκησίας μου καὶ ἀπὸ μερσίας μου τόσῃς

411. l. καὶ ἡ δίκη εἶναι τῶν ὅλων — 412. l. στοργήν. — l. δικαιοκρατία — 414. l. ἐξαπορεῖ.
— 415. l. τὸν Ἐρωτα. — 419. τοῖ τὸ — l. ἐκ παντός — 420. l. ζωγράφον. — l. ἐστούρησαν.
— l. ψεύγος. — 422. ὡς τὸ χρέος? l. ὡς σιτόχρητος (cf. ξιτόχρητος P. 1028) = σιτόχρητος P. 181
(cf. N. 299). — 423. l. πρ. γάρ. εἰς τὴν ὄψιν. — 424. l. στυγεῖσθαι. σκῆμα. — 425. l. εἰς
ὁλοκλήρον — 428. l. ἐθεώρουν. — l. ὡς ἦσαν. — 429. l. τίς ἡ πλάσις. — 433. l. μέρεμετος.
— 434. l. ὁκ. καὶ ἡ ζητήσις. — 435. l. ὁ ἐν. — 436: N. 313 γ. τ. μέρους μου. P. 195
γ. τ. μερσίμος. — 440. ἐπάρχης l. τοπάρχης. — 441: voir N. 318. — 442. l. ἐμερειαία. —
443. ἀρχηγέ l. στυγεῖν. — 444. l. ἀνασκησίας.

- ἴσαν μυριάδες ἄνθρωποι καὶ ἡ δίκη τοὺς τοιαύτῃ
 290 διὰ ἀγάπης, ἔρωτος στοργῆς, διὰ πόθου διακριτοίαν.
 Καὶ μέσα εἰς τούτους, φίλε μου, μάθε τὸ τί ἐξερίστης,
 τὸ εἶδαι τὰ ὀμιῖα μου ἐξαπορεῖ το ὁ ροῦς μου. |
- f. 50 r. Ἐρως τριμορφοτρόσωπος κάθεται εἰς τὸν θρόνον,
 τὸ πρῶτον τὸν τὸ πρόσωπον ὥστε μικροῦ παιδίου,
 295 ἀπαλοδάρκον, φοβεροῦ, καὶ εἶχε ξανθὴν τὴν πλάσιν.
 τοῦ γὰρ τὸν εἶδες, ἐκ παντὸς χέρια καλοῦ ζωγράφου
 τεχνίτου τὸν ἐστόρησαν, φέγος οὐδὲν βασιτάζει·
 τὸ δεύτερον φαίνεται ὡς μέσης ἡλικίας,
 γὰρ ἔχῃ τὸ γένιν στοργηλόν, τὴν ὕψιν ὡς τὸ χιόνι·
 300 καὶ τὸ ἀπὸ ἐκείνου πρόσωπον γέροντος εἶδες ὕψιν,
 στέθεσιν, στήλην καὶ κοτὴν καὶ πλάσιν ἀναλόγως·
 καὶ τὸ μὲν πρῶτον πρόσωπον εἶχε ἐξ ὀλοκλήρου |
 f. 50 v. τὰ χέρια, τὰ ποδάρια καὶ τὸ ἄλλον τοῦ τὸ σῶμα,
 τὸ δὲ ἀπὸ ἐκείνου πρόσωπον μόνον ἀπὸ τοῦ ὤμου.
 305 Ἐθώρουν τα ὅτι ἐκείτοισιν ὡς ἴσαν κατὰ ἀξίαν,
 ἔβλεπα τὴν τριμορφωδιν, ἔλεγα· „Τίς ὁ πλάστης;
 τί εἶναι τὸ ξυνοχάραγον τὸ βλέπω, τί ἔναι τοῦτο;
 τίς γὰρ μὲ εἶπῃ τὸ θεωρῶ, τίς γὰρ μὲ τὸ ἐρμηνεύσῃ;
 τίς ἄνθρωπος φιλόκαλος γὰρ μὲ τὸ ἀναριθμάξῃ;”
 310 Καὶ ἐνόσω εἰς τέτοιαν μέριμναν ὁ ροῦς μου περιωκοπαῖτον,
 ὀκάποτε καὶ ἡ ζήτησις γίνεται ἡ ἐδική μου.
 „Ὁ ἀντιπότης ὡς ἔλθῃ,” φωνάζει ὀκάτις ἔρως·
 γίνεται τάξις μέρους μου ἀπέσω μου καὶ ἀπέκει,
 λέγει με ὅπου μὲ ἐφύλασθεν· „Ἐλα γὰρ προσκυνήσῃς.”
 315 Ἐξέβην εἰς τὸν Ἐρωτα, πίπτω εἰς γῆν ὀμπρός του,
 καὶ ἡρξάμην μὲ τὰ δάκρυα μου γὰρ κλαίω καὶ γὰρ τὸν λέγω·
 (f. 52 v.) „Ἐρως, αὐθέντα βασιλεῦ, θέσποτα γῆς ἀπάσης,
 τῶν ἀναισθήτων ἀρχηγέ, τῶν ἀρχηγῶν κατάρχα,
 πάσης φυχῆς ἐρευνητά, τοῦ πόθου δικαιοκρίτα,
 320 καὶ τῆς ἀγάπης συνεργέ, τῆς ἐπολήψεως φίλε·
 ἂν ἀπὸ ἀναισθησίας μου τὴν εἶχα πρὸς ἐσέναν

295. φ. 1. τριμορφοῦ = E. 418 (P. 177). — 303 ἄλλον l. ὅλον? = E. 426, P. 185. —
 314. μέρους μου: P. 195 μερισμός.

- 445 καὶ ἀπὸ ἀνεγνωριότητος μου τὴν εἶχα πρὸς ἐσένα
κατεφρονέθης ἀπ' ἐμοῦ, θεόποτα παρτοκράτωρ·
f. 35 v. παρακαλῶ τὸ κράτος σου, θεόποτα, μὴ κακώσῃς,
μὴ ἕξοριστῇς τὸ πτόχημά μου, τόσσον μὴ τὸ φρον | τίσῃς·
γνώρισε ὅτι ἤμουν χωρικός καὶ συγγνωμόντισέ το,
450 ἀρχὴ τὰ μὲ ἐφοβέρισες, ἐλέησόν με ἀπὲ τώρα,
ἐὰ μὴ οὖν ἐὰ εἶμαι δοῦλος σου καὶ σκλάβος τοῦ ὀρισημοῦ σου,
πλησίος τοῦ θελημάτου σου καὶ τοῦ ἕξουσιαστικοῦ σου.”
Καὶ τότε ἀφοῦ ἐπλήρωσα τὸ ἐπαρεχάλλον,
λέγει με ἐκείνος πάλε· „Ἐγείρον, σῶζω ἀπὲ τὴν γῆν, διὰ
μεσιτείας τοῦ Πόθου.
455 διὰ μεσιτείας, γνώριζε, τὴν εἶχα ἐκ τὴν Ἀγάτην,
σπλαχνίζομαι ἀπὲ τοῦ ἐν, ἐλεῶ καὶ συγκαθῶ σε·
τὸ πέσεις οὐ φροντίζω τον, ἔμνε μόνον εἰς ἐκείνον,
καὶ ἀπὲ τοῦ ἐν παραλάβε ἀγάτην εἰς τὸν τοῦ σου,
καὶ πόθον κόρης ἐθιγῆς, ἐρωτοῖ ξαιρημέτης,
460 πόθον Ῥοδάμης, θυγατρὸς Χρυσοῦ τοῦ βασιλέως.”
Ἀνεσχηκώθη, εἶδα τον καὶ ἐπροσκήρυξά τον,
εἶδα φρικτόν, ὁ φίλος μου, μεσότησις εἰς ἐκείνον·
τὴν μίαν φωνὴν ἐμοίραζαν τὰ σῶματα τῶν τριῶν,
ἐλάλειν ἐτοῦτον καὶ ἔλεγεν, ἐκεῖνο μὲ φωνάζει,
465 καὶ ἀπλῶς οὐκ ἔχει τὴν ἀρχήν, οὐδὲ τὸ τέλος πάλε,
τοῦ λόγου τον ἐφωτάζουσιν ποτὲ ἐὰ τὸ προδέξῃς.
Καὶ ἀπεδῶ τον καὶ ἀπεκείθεν τον
δύο γενεαῖες ἴσταντο καλὲς εἰς χαρακτῆραν,
f. 44 r. καλὲς | εἰς εἶδος καὶ εἰς κοπήν, παρὰ ξερες τὴν ὄψιν·
470 ἢ μία στεφάνι ἐὰ φονεῖ ὅλον μαρμαριτάρον,
ἄστρον ὀγιὼν τὸ χιόνι τὸ καλὸ τὸ ἀκόρη οὐκ ἐπατήθη·
καὶ ἢ ἄλλη εἰς τὸ κέλευν της καὶ αὐτὴ στεφάνιν εἶχε,
κόκκινα λευκιτάρια, λαμπρότερα τῆς γλόρας·
ὀλάσπρα ἦσαν τὰ ῥοῦχα της τῆς μίας ὡς τὸ στεφάνι·
475 καὶ εἰς τὸ πρὸς ἕνα γόνυ τον τοῦ Ἐρωτος κρατοαντος,
ὄρχον σήμεϊον ὀρωτικὸν εἰς ἡντολιφίαν,
ἄκουσε τί ἐρημέρεσεν ὡς διὰ τὲς δύο γενεαῖες·
„Βλέπεις τὴν ὄλην κόκκινην ἐκείνην τὴν ὠραίαν,

448. πτόχ. 1. τιῶμα. — 450 1. ἀρχῇ. — 452. πληρ. 1. λείως. — 453. 1. τὸ τὸν ἐπαρεχάλλον. — 454. 1. λέγει με· „Ἐγείρον ἀπὲ τοῦ ἐν διὰ μ. τ. II. — 456. 1. σπλ. σε. — 457. 1. τὸ ἐπιπῶς (N. 332 ms. το ἐποῦς) σὲ φρ. το. ἐμνημονῶ εἰς ἐ. — 459. 1. ἐρωτο-εἰρημέτης. — 464. 1. ἔλεγες. — Après 464, Par 221: καὶ ἔλονται τὸ τέλος τῆς φωνῆς ἐκ τῶν τριῶν τὸ σῶμα. — 465 1. οὐκ ἔχει. — 466 τον 1. τον. — 467: P. 224 ἀπ' ἔσω τον καὶ ἀπ' ἔκω τον τοῦ Ἐρωτοκρατοῦτος. — 475. 1. τοῦ Ἐρωτοκρατοῦτος. — Après 475, P. 232: τῶν δυο τὰ χεῖρα κίονεται ἐπάνω εἰς τὰ θεῖά των. — 476. 1. ὄρχον. — 478. 1. ὀλοκόκκινον.

κατεφθορίσθης ἀπὸ ἐμέ· δέδοται ποθοκράτωρ, |

- f.53r. μὴ ἐξεριστῇς τὸ πταῖσμα μου, τόσος μὴ τὸ κακώδης·
 γνώρισε, ἤμουν χωρικὸς καὶ σπυργωμόνιδέ το.
 325 ἀφκεῖ τὸ μὲ ἐφοβέρισες, ἐλέησέ με ἀπὲ τῷρα,
 [r]ὰ ὁμόσω εἶμαι δοῦλος σου, δοῦλος τοῦ ὀρισμοῦ σου,
 λῖσιος τοῦ θελήματος καὶ τοῦ προστάγματός σου.”
 Καὶ τότε ἀφοῦ τὸ ἐπλήρωσα τὸ τὸν ἐπαρεκάλουν,
 λέγει με· „Ἐγείρου ἀπὸ τοῦ ῥῥ διὰ μεσιτείαν τοῦ Πόθοι,
 330 διὰ τῇ ἐγγέσω, γνώριξε, τῇ εἶχα ἐκ τῇ Ἀγάτῃ,
 σπλᾶγγριζομαί σε ἀπὸ τοῦ ῥῥ, ἐλεῶ καὶ σπυαθῶ σε·
 τὸ ἔποδες οὐ ψιφίζω το, ἀνιμωρῶ εἰς ἐκεῖνον,
 καὶ ἀπὸ τοῦ ῥῥ παρᾶλαβε ἀγάτῃ εἰς τὸν ῥοῦ σου,
 καὶ πόθοι κόρις σπυθικῆς, ἐρωτοεξιριγμέρος,
 335 πόθοι Ῥοδάμης θεγατρὸς Χρυσοῦ τοῦ βασιλέως.”

332. ἔποδες l. ἔποδες; ou ἔπαιδες = P. 213? — 334. σπυθικῆς l. ἰθυκῆς; voir l'introduction, § 20. — l. -εξιριγμένης. — Après N. 335 il a une lacune: voir E. 461—545, P. 217—302.

- ὅποῦ εἰς τὸ μέρος τὸ δεξιὸν ἴσταντο τοῦ Κρατοῦντος·
 480 λέγουσιν τὴν Ἀλήθειαν, ἐμταίει πρὸς ἐκείνον |
 f. 44 v. γὰρ μὴ φενθῇ τὸ ἐμπρόσκειται διὰ πόθον εἰς τὸν κόσμον.
 καὶ ὅποῦ ἔστανεν εἰς τὸ ἀριστερὸν λέγει Δικαιοσύνην·
 ἐμταίει καὶ αὐτῇ τὸν Ἔρωτα τὸ δίκαιο γὰρ φωνάζει,
 γὰρ μὴ διὰ προσώπου ἐπὶ ὁλμῆς πολλὰς παρακρίνει·
 485 δι' αὐτὸ ἔστι αὐτῇ ὁλοζόκκιτος, ὁλόλευκος οὐκ ἔστι,
 καὶ ὡς κρύσταλλον παρειαῖζεται ἐκείνῃ ἐκ τὰ νέφη,
 καὶ ὡς γλόφα ταῦτα ἐκ τῆς γῆς διὰ τὸ ἀμπελόχωρον τῆς.
 καὶ ἰδοὺ θαυμάσιος, ἄνθρωπε, καὶ τὰς μορφὰς τῶν θεῶ.
 καὶ ἄφ' οὗ ἂν ἐδὴ μετασταθῇς καὶ πάγῃς παραπέσω.
 490 μέλλει γὰρ ἔμπης εἰς τοῦ Ἐρωτος τὰ βέλη γὰρ ὁμόθυς,
 καὶ ἀπέκει γὰρ πῶς, γὰρ διδαχθῇς, γὰρ ἰδῇς καὶ τὸν μάρτυρ,
 ὅποῦ σὲ θέλει ἀγῆγηθῇ τὸ εἶτα θέλεις πάθειν
 καὶ τότε τὴν ἀγάπην σου θέλεις ἀπεκερθεῖν·
 καὶ ὅποῦ μὲ τὰ ἐδίδαξεν, ἀφῆκε με καὶ ἐδίβη,
 495 πάλιν θεωρῶ τὸν Ἐρωτα, πάλιν αὐτὸς μὲ λέγει·
 „Ἀβιστρε, τί ἔν' τὸ κατερεῖς; ἄγωμε γὰρ ὁμόθυς·
 Ἀγάπη, ἐσὶν τὸν ἔπαρε, Πόθε, παρὰ λαβὴν τοῦ.
 τὸν ἐγκρίτην τοῦ ποιεῖτε, τὸν βίον τοῦ γὰρ ὁμόθυ,
 καὶ ἃς δοξενθῇ τὸν ἔρωτα τῆς κόρης τῆς Ῥοδάμης.”
 f. 45 r. 500 Καὶ αὐτὸς τὸν ἐπροσκήρυξεν καὶ ἀπέκει ἐμεταστά | θῆν·
 ὁ Πόθος ἦτον ἀπεσθὼ καὶ ἡ Ἀγάπη ἀπεκείθει
 καὶ εἰς τὸ κελλὶν ἐσέβηκεν ὅποῦ ἦτον τὸ ὀρχορῶν,
 καὶ ταῦτα εἰς ἕναρ δίδερον ἡῆραμεν τοῦ κελλίου,
 γραμμένα ἦσαν γραμματα καὶ ἄκουσε τί ἐλαλοῦσαν,
 505 πλὴν πάλιν ἄκουσον λοιπὸν τί ἰστορίαν εἶχαν·
 ἦτον ὁ Ἐρωτας γεμεὺς καὶ ἀπᾶνον ἰστοριούμενος,
 τὸ ἔταν τοῦ χερὶν γὰρ κρατῇ παθὴν ἀκοιτισμένον,
 καὶ τὸ ἄλλον ὁλοζόκκινον ἀφτομένης λαμπάδας,
 μάθε ἂν ἐδὴ ἐκ τῆς γραφῆς ὅποῦ ἦτον παρακάτω·
 510 „Γέρος ἀκαταπόμετος, εἰς βάθος ἀνεφάνη.”
 Καὶ ἀπέκει ἐμεταστάθηκεν καὶ ἐσέβηκεν ἀπέσω
 καὶ εἰς τὸ κελλὶν ἐσέβηκεν τῆς ἐρωτο-ορχομοσίας· |
 f. 45 v. καὶ βρισκω εἰς χρυσὸν κόκκινον ἀπᾶνον ἀναλογεῖον

479. l. ἴσταντο. — 480. l. λέγουσιν τὴν τὴν Δ. — 481. ἐμπρ. l. ἐπὶ ὁρίζεται. — 482. l. στέκει. —
 — l. λέγουσιν τὴν Δ. — 484. l. προσωπὸλμῆς. — 485 suppr. δι' αὐτὸ. — οὐκ ἔστι l.
 ἐμταίει. — 486. l. παρειαῖζει. — 487. ἐμταίει. — 488. l. ἀμπελόχωρον. — 488. l. θαυμάσιος. — 493. τότε
 l. πότι. — 498. τὸν ἐγκ. l. τὸ ἐγκρίτων. — τὸν β. τοῦ l. τοῦ β. τοῦ cf. P. 255: τὸ
 ἐγκρίτων τοῦ ποιεῖτε τὸ βέβαιον, ἡ ὁμοθυὰ ἐς γῆν. — 499. l. ἐκ τῶν ἔ. — 500. l. καὶ
 εἰδὼς τὸν ἐπροσκήρυξα. — 503. δίδερον: l. P. 260 δίδερον. — 508. l. ἀφτομένης λαμπάδα.
 — 510: l. P. 267 Ἐρως ἄκ. οὐρανογενεθμοσύνης. — 511 sq. l. ἐμεταστάθηκεν. — ἐσέβηκεν.
 — 513. l. χρυσόκόκκινον

πτερόν γὰρ κείνεται εἰς τὸν Ἑρωταρ καὶ δοξάζειν γεμισμένον
515 καὶ μέσα εἰς αὐτὸν καὶ χαρτὴν καὶ εἶχε τοὺς λόγους τούτους·

(ὄρκος Ἑρωτος φοβέας τοὺς ἔχοντες οἱ τοιοῦτοι·

καὶ ἐπὶ φηγῆς ὁ Λιβιστρος ἰκνᾶται γὰρ μὴ ἀφαιρήσῃ.)

„Ἐγὼ εἶμαι ὀνόματι (?) τοῦ Ἑρωτος καὶ τοῦτο εἶν' τὸ
πτερόν του.

καὶ ὀμνῶνσιν οἱ πάντες

520 οἱ πιστοὶ του γὰρ εἶδτε δοῦλοι του, γὰρ μὴ τὸν ἀγαθεύετε.

ποῦ γὰρ τὸν ἐγγλυτώσετε; φρίδσω ὅτι φεύγετέ του·

ἂν πετασθῇτε εἰς οὐρανόν, ἐκεῖ πτερόν ἔχει καὶ φθάσει,

ἂν κατεβῇτε εἰς θάλασσαν, γυμνὸς ὡς τὸν θεωρεῖτε,

f. 46 r. καὶ καταφθάσει εἰς ἄβυσσον καὶ | οὐκ ἐγγλυτῶρετέ του.

525 εἰ δὲ εἰς τόσους πάλε εἰς τὴν γῆν κόσμιον περιπατεῖτε,

θωρεῖτε καὶ τὸ τόξον του, πάλε στοχὰ δοξέει·

καὶ οὐκ ἔστι ὁδὸς γὰρ φύγετε τὴν ἔριτον δοξίαν.

λοιπὸν ἐπροσφωνοῦμαι σας ὁποῦ εἶσαι εἰς τὸν κόσμιον:

δοῦλοι ἔστε εἰς τὸν Ἑρωταρ, καὶ ὅπου θέλει ὁμῶσαι,

530 ὡς ἔστι βέβαιον τὸ καλεῖ μὴ ὄρκον παραθήσῃ.”

Καὶ παρεκάτου ἔγραψε ἐκ τὴν γραφὴν ἐκεῖνη·

„Βέλι καὶ τόπος καὶ μοῖν τὴν ἐορκομοσίαν.”

Ἀνέγνωσά τιν τὴν γραφὴν, εἶδεν τὴν ἱστορίαν,

καὶ ἀπλῶν ταῦτα εἰς τὸ πτερόν καὶ ἀπέκει εἰς τὸ δοξάζειν,

535 πιστὸς του γὰρ εἶμαι ἀπὲ τοῦ γῆν τῆς ἐρωτικῆς Ἀγάτης.

ὁμοῦσα, καὶ ἀφοτίς ὁμοῦσα, ταῦτα ὁ μάντις ἤλθεν,

ὁ μάντις τὸν ἐρμήνευσε γὰρ μὲ κῆρυξ εἰς τὸ ὀρκομοσίαν,

καὶ ταῦτα πρῶτον λέγει με μετὰ μεγάλου θάρρους·

(τὸ θέλει πᾶν ὁ Λιβιστρος ὁ μάντις τοῦ τὰ λέγει.) |

f. 46 v. 540 „Λιβιστρος τῆς Λατινικῆς ἄρχων, τοπάρχης μέγας,

πολλῶν πραγμάτων ἀνθρώπων, κήρυξ πολλῶν ἀνθρώπων,

μέλλει τοῦ τόπου γὰρ γενῇ τοῦ γοιζοῦ του ξένος

διὰ Ῥοδάμνης τῆς καλῆς ἐρωτικῶν τὸν πόθον.

δεδοτότης μέλλει γὰρ γενῇ τοῦ Ἀργυροῦ τοῦ κάστρου,

514. εἰς τὸν Ἑρ. l. τοῦ Ἑρωτος. — 518. l. ὁ νόμος. — 519. P. 278: καὶ τοῦτο ἔν' το δοξάζειν μου καὶ ὀμνῶντες οἱ πάντες. — 520 l. ὁμοῦσα. — 522 suppr. i. a. t. — 523. θελ. l. ἄβυσσον. — γυμνός? — 525. l. εἰ σ' ὡς πάλε. — 527. l. τὴν ἐρωτομοσίαν? P. 286 τὴν ἐρωτομοσίαν (Gidel τὴν ἐρωτομοσίαν). — 528. l. εἶπεν. — 530. l. το καλεῖ μὴ ὄρκον παραθήσῃ. — 532. l. τῆς ἐρωτομοσίας (cf. E. 512). — Après 534, il se trouvent deux vers dans P.: καὶ εἶπα ἡμῖν τοῦτο το πτερόν, μὲ τὸ ἐπὶ στοχόν σου τόξον. | δοκλῶνται εἰς τὸν Ἑρωτα, λεζώνονται εἰς τὸν Πόθον (P. 294 sq), qui manquent dans E — 535. τον l. τῆς. — 537. l. τὸν μὲ ἐρη. (scil. ὁ κληρὸς μου; cf. E. 477). — 538 sq.: cf. P. ms. 298a, b: καὶ ταῦτα ἐν πρῶτοις λέγω τον λόγους καὶ συνεκτίας, | τὸ θέλει πᾶν Λιβιστρος ὁ μάντις τοῦ τὰ λέγει. Ces deux vers sont écrits en encre noire; les vers suivants: P. 299—303 en encre rouge — 540. τῆς l. γῆς. — 542. l. γοιζοῦ. — 544—548 manquent dans P.; le ms. N. commence, après une lacune = E 461 — 545, par cette forme curieuse

- 545 Χρυσὸν πατέρα τὸν λαμπρὸν τῆς κόρης τῆς Ῥοδάρινης.
 τὰ ἔβγῃ ἐκ τῆς χώρας τοῦ καὶ τὰ κορογοργεύσῃ·
 μετὰ διχρόνον διαστήματος τὰ χάσῃ τῆς Ῥοδάρινης
 ἀπὸ γυναικας θολερῆς, τῆς κακοράγον γραιάς,
 καὶ πάλι τὰ ἔβγῃ εἰς ἀναζήτησιν τῆς κόρης τῆς Ῥοδάρινης.
- 550 δόχορον θέλει περπατεῖ ἕως οἷ τῆς εἴρη,
 καὶ ἄφ' οὔτου τῆς εἴρη ἀπὸ καλοῦ φίλου τοῦ συνεργίαν,
 εἰς ἄλλον χρόνον διάστημα πάλιν τὰ παραδοράμῃ
 καὶ πάλι κάστρον τοῦ Ἀργυροῦ τὰ γίνεται δεσπότης
 καὶ κόρη τῆς παρὰξενον τὰ ζήσῃς, τ' ἀποθάμῃς.”
- 555 Εἴτερον ἐκεῖνος ὁ κακὸς ὁ μάντις ὁ προοργόσῃς,
 ἐλάλισεν τὰ πέλλοισι καὶ ὀκιάποτε ἀντιστάθῃ
 ἀπὲ τοῦ ὀρείου τῆς φωνῆς, φίλε μου, τοῦ τοδοῦτον· |
- f. 47 r. (ἐκτείναν ὁ Αἰδοῖτος, μερικοδορζομένης)
- ὁ τοῦς μου τὰ ἔχῃ ταραχίη καὶ φόβον ἢ φυχί μου.
 560 πέριπταν ἢ καρδία μου καὶ φόβον, ἄλλον πόσον.
 ὦσαν χαρένος περισσῇ τὰ κάθωμαι τὰ βλέπω
 τὸ πότε τὰ ἔλθῃ ὁ λογιμὸς τὸν εἶχα εἰς τῆς φυχί μου.
 Καὶ ὀκιάποτε ἐδνέφερα, ἦλθαν τὰ λογικά μου.
 ἀρέβῃ ἀπὲ τὸν βυθὸν τοῦ ὀρείου ὁ τοῦς μου.
- 565 ἔφριξα καὶ ἀπὸ τὰ ὀμμάτια μου τὸν ἔπτον ὡς γὰ ρία,
 καὶ ἔκατσα καὶ ἐκλονίζετον ὁ τοῦς μου ἀπὲ τὸν φόβον.
 ἀρεψηλάφον ὡς διαθεσρὸν ἂν ἔχῃ ὁ σφόνδνλὰς μου.
 ἔβλεπα ἂν εἶναι ὡς μὲ ἔδινεν ἐκεῖνος θεθερένον·
 ἦτον ὁ τοῦς μου εἰς Ἐρωταν τὸν τριήσοφον ἐκεῖνον.
- 570 Ἐσχόπουν τὰς παρὰξενας τὰς ὀνο τὰς πλαγιτάς του.
 τὸ ἡλιακὸν ἐθαύρασα καὶ τῆς καλῆς φισκίνα,
 ἔβλεπα ἂν εἶναι αἰσθητὸς τοῦ πόθου ὀροχοροδία,
 ἦμουν εἰς τοῦτο καὶ εἰς αὐτόν, εἰς τὸ ἄλλον καὶ παρῆκει,
 ἦθελα ἐτοῦτο τὰ σκοπῶ καὶ ἐκεῖνα τὰ προσέχω,
- 575 τὸ ἄλλο τὰ ἔχω μέρενα, τὰ μὴ μὲ λάθῃ ἐκεῖνος,
 καὶ πίστευδόν μου, εἰς ἕκατον ἐκόπτετον ὁ τοῦς μου·
 καὶ τέτοιος μετὰ ὦσαν περισσῇ ριηῶ τὸ σνγγενί μου,
 ἐκεῖνον τὸ μὲ ἔλεγεν τὰ δέγεται ἢ ἀγάτῃ. |

de l'accusatif Χρυσόν (N. 336), tout comme dans le vers E. 545. — 547. l. διαστήμα. — 549. suppr. πάλι. — 552. l. ὅφ' οἷ. — 554. l. ζήσῃ. — ἀποθάμῃ. — 556. l. ἐλάλισεν — ἀντ.; P. 310 ἀρεπαλέσθῃ. — 557. φωνῆς l. πλοζήρ (= P. 311) — 560. ὄλλον l. ἄλλο. — 567. suppr. ὡς. — 568. εἶναι l. εἶμαι. — 572. l. εἰ. τὰ εἴτε αἰσθητὸς τῆς ποθοροχοροδίας (= N. 468, P. 324). — 575. l. ἐκεῖνο. — 578. τὸ l. ὀποῦ.

Χρυσὸν πατέρα τὸν λαμπρὸν τῆς κόρης τῆς Ῥοδάμνης,
 γὰρ διαδεχθῆς εἰς τὴν χώρα τοῦ καὶ γὰρ κοσμοκρατίσῃς·
 μετὰ δὲ χρόνον διάστημα γὰρ χάσῃς τὴν Ῥοδάμνην
 ὑπὸ γυναικὸς πονηρᾶς, τῆς κακομάγου γραιᾶς,
 340 καὶ γὰρ ἔβγῃς εἰς ἀναξήτησιν τῆς κόρης τῆς Ῥοδάμνης.
 δίχρονον θέλεις περπατεῖ γὰρ ἐπάγῃς γὰρ τὴν εὔρης,
 καὶ ἀφοῦ τὴν εὔρης ἀπὸ καλοῦ φίλου σου συνεργίαι,
 εἰς ἄλλον ἔσαν διάστημα γὰρ παρὰδράμῃ χρόνος
 καὶ πάλιν Κῆστρον τοῦ Ἀργυροῦ γὰρ γίνεσθαι θεσπότης
 345 καὶ κόρη τὴν παρὰξενον καὶ τὴν συνεπαποθήγῃς.”
 Εἶπερ ἐκεῖνος ὁ καλὸς ὁ μάγισ ὁ προγγρόστης,
 ἐλάλησε τὰ μέλλοντα, καὶ ἐξέστησεν εὐθέως·

347a (ἐξενήσαν ὁ Λιβίστρος τῆς ἀντιπολιτείας.)

f. 53 v. 347b (ἐξενήσαν ὁλόζαμπος, μετὰδορὸν ἀνέμενος)

ὁ τοῦς μου εἶχερ ταρεχῆρ καὶ φόβος ἢ ψυχὴ μου,
 μέριμνα ἢ καρδία μου καὶ κλόνος ἀπὸ πόθου,
 350 ὥσαν χαῖμένος περιδῶν γὰρ κείτωμαι γὰρ βλέπω
 τὸ πότε γὰρ ἔλθῃ ὁ λογισμὸς τὸν εἶχα ἔν οὐκ ἐχάθῃ.
 Ὁκάποτε ἐπαρήφερα καὶ ἦλθον τὰ λογικά μου,
 ἀνέβῃ ἀπὸ τὸν βυθὸν τοῦ ὁρείουτος ὁ τοῦς μου.
 ἔρριψα ἀπὸ τὰ ὀμμάτια μου τὸν ἔπρον παρὰντίκα.
 355 ἐκάτσα καὶ ἐκλογίζετο ὁ τοῦς μου ἀπὲ τὸν φόβον.
 ἀνέψιλάφον διώδεσμον μὴ ἔχῃ ὁ σφόδρὸνυλός μου.
 ἔβλεπα ἄν εἶμαι ὥς με ἔδωρα ἐκεῖνοι θεσμομένον·
 ἦτον ὁ τοῦς μου εἰς Ἐρωτα τὸν τριμυροῦ ἐκεῖνον.

(πάλιν λαλεῖ καταλειπὸν ὁ Λιβίστρος ὁ ξένος)

360 τὰς τῆς φισκίας ἀντιπορὸς τὰς εἶδεν ἐν ὁρείου.

(f. 53 v.) 467 Τὸν ἡλιακὸν ἐθαύμαζον καὶ τὴν καλὴν φισκίαν.
 ἔβλεπα γὰρ εἶπες αἰσθητὰ τὴν ποθο-ορχομοσίαν.
 ἦμον εἰς τοῦτο καὶ εἰς αὐτὸ καὶ εἰς τὸ ἄλλον τὸ παρὰξῶ,
 470 ἦθελα ἐκεῖνα γὰρ σκοπῶ καὶ τοῦτα γὰρ φροστίζω,
 τὸ ἄλλο γὰρ ἔχω μέριμνα καὶ γὰρ μὴ με λάθῃ ἐκεῖνον.
 καὶ πιστερό με, εἰς ἐκατὸν ἐκόπτετο ὁ τοῦς μου·
 καὶ μετὰ ὥσαν περιδῶν μὴ τὸν συνεγγεῖ μου,
 ἐκεῖνον ὅποῦ μοῦ ἔλεγε τὰ δέτα ἢ ἀγάπη.

336—346 ont écrit tout dans la deuxième personne; dans E. et P. la prophétie est écrite dans la troisième personne (E. 540—555, P. 299—309), à l'exception du dernier vers dans E., E. 554, qui lui aussi emploie soudainement la deuxième personne. — 340: ms. εὔρης. — 347a. l. -λιβίστας. — 347b. l. ὁλόζαμπος. — 474. l. δυνετα.

- f. 47 v. *Καὶ ἄμα τὸν εἶδα, εἶπα τοῖς, οὐδὲ ἐχαιρέτησά τοις·*
 580 *„Ἰδες τὸ τί με ἐγύρευτο τὴν ἐχθροσύνην ἡμέραν·*
ἔπλασεν ὁ Ἔρως ὄνειρον τὸ ἀκόμην, λέγεις, βλέπω
καὶ ἔχει ὁ τοῦς μου μέμνηται, ὁδύνας ἢ ψυχῇ μου,
ἔπλασεν ὁ Ἔρως, συγγενή, πλάσμα σφριζτὸν ὄνειρον
τὸ ἀκόμην βλέπω αἰσθητῶς, γὰρ τρέχῃ εἰς τοὺς ὁφθαλμοὺς μου.”
 585 *Καὶ ἐκεῖνος λέγει· „Μίβιστρε, θέσποτας, γῆς τοπαρχίης,*
καὶ κοσμοκράτορ γῆς ἐμῆς, εἰπέ, ἀφῆγησον μέ τοι.”
Ἡρξάμην τὴν ἀφῆγησον, φίλε μου, γὰρ τὴν λέγω
τοῦ ὀνειράτος τοῦ ἐρωτικοῦ τὸν συγγενή μου ἐκεῖνον·
καὶ ὅποτε ἦλθα εἰς τὸ ὄρον τῆς κόρης τῆς Ῥοδάμνης,
 f. 48 r. 590 *εἶπε με· „Κράτει, Μίβι | στρε, διὰ τῇ με συντηχαίρεις*
εἶθις ἔχω, ἡξερρε, τώρα καιρὸς παρῆλθε,
ρομίζω γὰρ ἔτι δίχρονον ἔως τὴν χώραν ἐκείνην,
ἦτον ἢ χώρα ὁλόθλιβος, ἐκείνην τὴν σὲ λέγω,
διὰ τὸν ῥῆγαν θεσπότης καὶ κόσμον ἀρχηγόντες,
 595 *ὅτι ἀπεθάμην ἀπὲ ἀντὶν χώραν καὶ τῇ με λέγεις,*
καὶ σῶπασε, μὴ θλίβεσαι, τίποτες μὴ λυπᾶσαι·
ἐπεὶ καὶ μάρτυς ἄνθρωπος τὸ εἶπέ σε τὸ μέλλον,
εἴρει τὴν θέλεις, ἡξερρε, οὐκ ἔναι συντηχία·
ἀλλήθεια, τὴν πατρίδα σου, ὅλους τοὺς ἐδικούς σου
 600 *θλίβεις, λυπεῖς, στεροχωρεῖς, πικραίνεις, θανατώνεις,*
ἀλλὰ τὴν ἀναξίτησιν κερθαίνεις τῆς σφοδρότας,
ἀλλὰ τὴν κόρην κέρδεσε τὴν σὲ ὑπεσχέθην ὁ Ἔρως
καὶ πάλιν τοὺς ἐλέτηδες γὰρ τοὺς παρηγορήσῃς.”
Ἡρξάτο φίλους συγγενοὺς ἐκεῖνος ὁ ἐδικὸς μου
 605 *διὰ τὴν παρηγορία μου καὶ ἀνακουσισμόν μου*
λόγους γὰρ ἐμπλάξῃ ἐρωτικοὺς καὶ εἰς ἄλλα γὰρ με θέταν,
ἀγνώστους λόγους γὰρ λαλοῦν, τοῦ γὰρ με μεταφέρουν,
ἀπέσω ὁ τοῦς μου ἐγρουάζετο τὸ εἶχεν ἢ ψυχῇ μου,
καὶ ἦτον ἀπλὸν τὸ διάστημα ἐκείνης τῆς ἡμέρας
 610 *μετὰ μεν δὲ τὴν θλίψιν μου τοῦ γὰρ με μαρτυροῦσιν.*
 f. 48 v. *Παρῆλθεν τὸ διάστημα ἐκείνης τῆς | ἡμέρας,*
ἦλθεν ἢ γέστα, ἐσκότασεν, ἐσέβην ἢ σελήνη,

579 = P. 331; manque dans N, tandis que N. a un vers N. 475, qui manque dans E. et P. — 585. l. θέσποτας. — 589. l. εἰς το ὄνομα. — 590: N. 486. P. 341 δι' αὐτὴν τὴν συντ. — 592—596 manquent dans N. — l. ἐκεῖνη. — 592. ἔως τ. γ. i.: P. 345 καὶ εἰς χώραν ἀπεθήμεν. — 593: seulement dans E. — 594: P. 346 ῥῆγαν θεσπότην τῆς. — κόσμον ἀρχηγόν τῆς. — 595: P. 347 ὅτε ἀπεθήμεν εἰς αὐτὴν τὴν χώραν ἦν με λέγεις. — 601. l. ὅν εἰς τὴν ὁ. κερθῆς τ. φ. — 604. l. φίλε, ὁ συγγενής. — 605. l. δι' ἀνακουσισμόν μ. — 606. l. θείη. — 607. ἀγρ. l. ἐμώστους. — λαλῇ. — μεταφέρου. — 609. P. 360: ἀπλῶς. — 610. supp. τοῦ. — l. παρηγορήσῃ.

475 (ὁ Αἰβίστρος τὸ ὄνειρον λέγει τὸν στυγαίηνον)

„Ἰδὲς τὸ τί μὲ ἐγίγνετο τῆρ χθιδωίηρ ἡμέρας·
 ἔπλασεν ὁ Ἔρως ὄνειρον τὸ εὖ εἶδες ὅτι ἐβλέπω,
 εὖ ἔχῃ ὁ τοῦς μου ὄνειρον καὶ ὁδύνηρ ἢ ψυχῇ μου,
 ἔπλασεν ὁ Ἔρως, στυγαίηρ, πρῶμα φρικτὸν ὀνείρον,
 480 τὸ ἀκόμη βλέπω ἐσθιγῶς καὶ ἐντροχέει εἰς ὅθ θάλαμὸς μου.” |
 f. 54r. Καὶ ἐκεῖνος μὲ λέγει· „Αἰβίστρε, θέσποτα, γῆς τοπαρχα,
 γῆς κοσμοκράτωρ τῆς ἐμῆς, εἰπέ, ἀφ' ἡγῆσον μὲ το.”
 Καὶ ἡρξάμην τῆρ ἀφ' ἡγῆσαι, γίλε μου, εὖ τῆρ λέγω
 τοῦ ὀνείρωτος τοῦ ἐρωτικοῦ τὸν στυγαίηνον μου ἐκεῖνον·
 485 καὶ ὁπότεν ἦλθεν εἰς τὸ ὄνομα τῆς κόρης τῆς Ῥοδάμης,
 εἶπερ μοι· „Κράτει, Αἰβίστρε, διὰ αὐτῆρ τῆρ στυγαίης
 εἶδον ἔχω, καὶ ἄκουσε, τώρα καιρὸς παρῆλθεν.

καὶ σώπασε, μὴ θλίβεσθαι, τίποτε μὴ λυπῆσθαι,
 ἐπεὶ καὶ μάντις ἄνθρωπος προεῖπεν σοι τὸ μέλλον·

490 ἀλλ' ἴθι, τῆρ πατρίδα σου καὶ ὄλους τοὺς ἐθικοὺς σου
 θλίβεις, λυπεῖς, στεροχωρεῖς, πιναίης, θαλατῶνεις,
 ἂν εἶσαι εἰς ἀναζήτιον τῆς κόρης τῆς Ῥοδάμης,
 ἀλλὰ τῆρ κόρηρ κέρδεσε τῆρ δὲ ἐπεσχεθῆν ὁ Ἔρως
 καὶ πάλιν τοὺς ἐλύπησε, εὖ τοὺς παρηγορήσῃς.”
 495 Ἦρξα, γίλε, ὁ στυγαίης ἐκεῖνος ὁ δικός μου
 ὥς διὰ παρηγορίαν μου καὶ διὰ ἀνακουφισμὸν μου
 λόγους εὖ ἐμπάσῃ ἐρωτικοὺς καὶ ἄλλα εὖ μὲ θέτη
 καὶ ἔμφοστα λόγια εὖ λαλῇ, μὴ εὖ μὲ μεταφύσῃ.

Παρῆλθεν καὶ τὸ διάστημα τῆς ὕλης τῆς ἡμέρας,
 500 ἦλθεν ἢ εὖ κα, ἐσκότασεν, ἐφάνη τὸ φεγγῆρον.

477. εἶδες l. εἶπας (cf. E. 581 λέγεις). — 478. ὄνειρον l. μέριμνα (cf. E. 582, P. 334).
 — 479. l. στυγαίη. — P. 333 ms : ἔπλασεν ἔρως, στυγαίη (éd. Mavrophrydis: ἔτλ. γὰρ. ὦ
 στυγ.). — πρῶμα l. πλάσμα (cf. E. 583, P. 333). — 480. l. αἰσθητῶς. — 485 l. ἦλθα. —
 495. l. ἡρξαστο. — 497. l. εἰς ἄλλα.

- ὁ συγγενής μου ἐμίσησεν με τὸν εἶχα μετὰ μένα·
 ἐδείπνησα μὲ τοὺς ἐμοὺς φίλους καὶ συγγενεῖς μου.
 615 ἔπεσα εἰς ἔκπνοον, φίλε μου, καὶ ἄκουσον πάλιν πλάσμα
 τὸ ἔπλασεν ὁ Ἐρως δι' ἐμέ, τὸ ἔπλασεν ἡ γύμνα.
 Ἐφάνη με εἰς παράξενον ἐσέβην περιβόλιν.
 εἰς μυριόδενδρον ἔστεινον, εἰς ἄλλον ἐξανθισμένο.
 τὸ ἐκόσμιυσεν ὁ Ἐρως βασιλεύς, τὸ ἐλάμπρυνεν ὁ Πόθος.
 620 τὸ ἡ Ἀγάπη ἐτόπισεν μὲ τὰς γλυκύτητας τῆς.
 ἐπερπάτηον καὶ ἔβλεπα ἐτοῦτον τὸ περιβόλιν.
 ἔτρεχα εἰς τοῦτον τὸ δένδρον, ἐκούμπιζα εἰς ἐκεῖνον,
 καὶ ἀπλῶς τὸ πρῶτον οὐδὲν εἶχα τὸ ποῖο γὰρ χωρίζω· |
 f. 49r. ἐδῶ ὅπου βρόδες καὶ τερνόν, ἐκεῖ τερνόν, γινώσκω.
 625 ἐδῶ Χαρίτων σὺνταξις, ἐκεῖ χορὸς Ἐρωτων.
 μετρὸν οὐκ ἔχω τὰ καλὰ τὰ εἶχεν τὸ περιβόλιν,
 καὶ ἐδῶ ἀνατρίχων γὰρ τὸ ἰδῶ, καὶ ἐκεῖ γὰρ τὸ γυναικῶν.
 Ἐφάνη με ὅτι ὀκλύπτει εἰς τὸ Ἐρωτοπεριβόλιν
 καὶ συσταπτῶ τὸν Ἐρωτα, πλὴν τὸ μικρὸν τὸ βρέφος.
 630 ἐκεῖνον ὁποῦ ἐκαθίζετον μετὰ πρόσωπον τὰ δέο,
 καὶ εἶχε εἰς τοὺς γόμους τοῦ περὶ, καὶ εἰς τὸ ἔναι του
 τὸ χέρι
 εἶχεν δοξάριον ἀργυρόν, καὶ εἰς τὸ ἄλλον του τὸ χέρι
 τὴν κόριν τὴν παράξενον ἐκείνην τὴν Ῥοδάμην.
 εἶπα τὴν κόριν — βάσταξε, πολέποινι καρδία,
 635 μὴ τώρα παθῇς καὶ ῥαγῇς, μὴ νεκρωθῇς ἐκ πόθου!

εἶπε τὴν κόριν — λογισμέ, μὴ γρήγας ἀπὸ μένα!
 εἶχε τὴν κόριν — τῆς ἐμῆς ἀνάπασι καρδίας!
 εἶχε τὴν κόριν, φίλε μου — τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου!

- ἔναι πρᾶγμα μὲ ἔλαθεν, φίλε μου, παρὰ πῶς
 640 καὶ ἅμα πληρώσω τὸ ὄνομα τοῦ ὀνειρόν γὰρ σὲ εἰπὼ
 καὶ τὸ ἀφῆκα.
 Συσταπτῶ τὸν Ἐρωτα ἀντάμα μὲ τὴν κόριν,
 τὴν κόριν μὲ τὸν Ἐρωτα τὸ γὰρ χερσικρατοῦσιν·
 συσταπτῶ με, βλέπει με, πρῶτον αὐτὸς ἐμένα,

618. ἄλλ. ἐξανθ. l. ὀλοεξανθισμένο. — 621. l. ἐπερπάτηον. — τοῦτον. — 623. l. z. ὁ.
 τὸ ποῖον ο. ε. τὸ πρῶτον r. γ. — 624. ἐδῶ ὅπου = P. 375: ἐδῶ ὅπου dans le ms. — 626.
 ἔχω l. εἶχα. — 627. l. z. ε. ἀνατρίχων γὰρ τὸ ἰ. z. ε. γὰρ το γ.; ce vers a été griffonné à
 droit en marge. — 627 et 628 se trouvent en ordre contraire dans N. (N. 513 sq.). —
 629. suppr. καὶ. — 630. l. μετὰ προσώπων δέο. — 634 et 636: l. εἶχε τὴν z. — 635. l.
 παθῇς. — Après 639: P. 392 τὸ γὰρ σὲ ἐμνησθῆναι καὶ πάλιν ἐνθουσιᾶσαι το. — 640. το
 ὄνομα τοῦ ὀνειρόν l. τὸ ὄνειρον: cf. E. 838 sq. (N. 714 sq.; manquent dans P.).

ὁ συγγενής μου ἐμίσησεν τὸν εἶχα μετ' ἐμέναν·
ἐθείπνησα μὲ τοὺς ἐμοὺς, ἐδύρτυχα ἐποθέσεις,

τὸ ἔπλασεν Ἐρως διὰ ἐμὲν καὶ τὸ ἔπλεξεν ἡ γύγχα.
Ἐφάνη με εἰς παρὰξενον ἐσέβην περιβόλιν,

505 εἰς μεριοδοροφύτετον, εἰς ὅλον ἐξηρθισμένον,

f.54v. τὸ ἐκόσμησεν Ἐρως βασιλεὺς καὶ ἐλάμπρυνεν ἐθέτσο |

καὶ ἡ Ἀγάπη ἐκατεκάλλυνεν μὲ τὰ παρὰξενός της,

ἐπεριπάτον, ἔβλεπα τὸ τέτοιον περιβόλιν,

ἔτρεχα εἰς τοῦτο τὸ θερδρόν, ἡκούμπιζα εἰς ἐκεῖνον,

510 ἔπεπα εἰς τοῦτο καὶ εἰς αὐτό, μετέτρεχα εἰς ἐκεῖνον,

καὶ ἐκ τοῦτο τὸν καρπόν, ἄνθος ἀπέκει ἐτρώγον,

μέτραν οὐκ εἶχα τὰ καλὰ τὰ εἶχεν τὸ περιβόλιν.

Ἐφάνη με ἦτορ καὶ πολὺν τὸ Ἐρωτοπεριβόλιν,

καὶ ἐδῶ ἀναιτρέχω γὰρ τὸ ἰδῶ καὶ ἐκεῖ γὰρ τὸ γυρεῦσω.

515 σενταπαντῶ τὸν Ἐρωτα, πλὴν τὸ μικρὸν τὸ βρέφος,

ἐκεῖνον ὁποῦ ἐκαθέζετο μετὰ προσώπων δύο,

εἶχεν εἰς ὁμοὺς τὰ περὶ, καὶ εἰς τὸ ἓνα τον τὸ χεῖρον

εἶχεν δοξάριον ἀργυρόν, καὶ εἰς τὸ ἄλλον τον τὴν κόρη,

τὴν κόρη τὴν παρὰξενὴν ἐκεῖνη τὴν Ῥοδάμην,

520 εἶχε τὴν κόρη — βάσταξε, πολέτορε καρδία,

μὴ τώρα πάθῃς καὶ σφαγῇς καὶ νεκρωθῇς ἐκ πόρον!

εἶχεν τὴν κόρη — βάσταξε, ψυχί, μὴ ῥαθυμύσῃς!

εἶχεν τὴν κόρη — πρόσεχε, ψυχί, μὴ ἀναισθητήσῃς!

εἶχεν τὴν κόρη — λογισμέ, μὴ γέγῃς ἀπὸ ἐμέναν!

525 εἶχεν τὴν κόρη — τῆς ἐμῆς ἀνάπανσιν καρδίας!

εἶχεν τὴν κόρη — φίλε μου, τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου!

εἶχεν τὴν κόρη — πῶς γὰρ εἶπῶ, βάστα, ψυχί, μὴ ἐξέβῃς!

Σενταπαντῶ τὸν Ἐρωτα, τὸν γέροντα, τὸ βρέφος,

τὸ βρέφος τὸ παρὰξενον τῆς μέσης ἡλικίας,

530 σενταπαντῶ τὸν Ἐρωτα, τὸν Ἐρον καὶ τὴν κόρη,

τὴν κόρη καὶ τὸν Ἐρωτα τοῦ γὰρ χειροκρατοῦνται·

σενταπαντῶ με, βλέπει με, πρῶτος αὐτὸς ἐμέναν, |

Après 502, il faut ajouter un vers = E. 615, P. 364. — 505. l. ὁλοξηρθισμένον. — 507. l. παρὰξενόν. — 510—515: voir E. 623—629, P. 372—379. — 511. P. 373: ἔκαστα ἐκ τούτων τὸν καρπόν. — 512. l. μέτρον. — 513 sq.: il faut placer N. 513 après N. 514.

- f. 49 v. βλέπει με πρῶτον, κράζει με· | „Μίβιστρε, σίμωσέ με!”
 645 Βλέπω, γνωρίζω τίς ἔστι, σιμῶνω πρὸς ἐκεῖνον·
 „Σιτέ, μὴ φοβᾶσθαι,” λέγει με, „φέρε τὰ λογικά σου.”
 Στέχω, θεωρῶ τὸν Ἔρωτα, τῆς κόρης ἀνετρανίζω,
 ἔλεγα μόρος κατὰ τοῦ· „Ἐρως καὶ τοῦτος εἶναι,
 καὶ μόρος μεταπλάσσεται καὶ γίνεται γυναικα.
 650 καὶ δίχα πάλιν τὸ πτερόν· τοῦ κρύβει τὸ πτερόν του·
 εἰ δὲ γυναικα, πιστευσο, τὸ πρῶτον τῆς κόρης
 γυναικα τῆς πλάσσει Ἐρωτος εἰς τῆς εὐαρμοσία·
 γυναικα καὶ τὸν καὶ λοιπὸν Ἐρως εἶναι ἡ μητέρα.
 πλάσσει αὐτὴν πρὸς Ἐρωτα ἀνάλογος ὑπάρχεις·
 655 γὰρ ἡ μητέρα τοῦ Ἐρωτος τὴν λέγουσιν Ἀφροδίτης
 καὶ γὰρ συνετρέχη μετ’ αὐτόν, καὶ φαίνεται με πάλιν
 τοῦτον τὸ πρῶτον τὸ θεωρῶ τῆς κόρης πάλιν ἐβλέπω,
 ὡς φαίνεται ἐκ τοῦ πράγματος, ἀφ’ ὧν δικαιοδοῖτο.
 ἀθεῖ τὸ μῆλον τῆς σαρκὸς ὡς τὸ θεωρεῖς εἰς δένδρον,
 660 ἐδὰ ἀπ’ ἐδὰ γὰρ τῆς εἰπῶ μάττα τῆς κόρης ταύτης,
 γὰρ τῆς παρακαλέσετε καὶ γὰρ με συνεπαθήσῃ.”
 Καὶ με τοὺς τόσους λογισμοὺς τοὺς ἐλογοναχόμην
 ὁ Ἐρως μοῦ λέγει· „Μίβιστρε, βλέπεις τῆς κόρης ταύτης,
 f. 50 r. τῆς | βλέπεις καὶ ξενίζεσαι καὶ τῆς πολλὰ ἐθαυμάσθης,
 665 ἔστι θυγάτηρ τοῦ Χρυστοῦ Ισράμην βασιλέως,
 τῇ δὲ ὑπεσκέθην, Μίβιστρε, τῆς εἶπα γὰρ δὲ θώσω,
 καὶ γὰρ τῆς, γὰρ τῆς, ἔπαρ’ τῆς, ξέρε, χαρίζω δὲ τῆς,
 ἀπλώσε χέριν, ἔπαρ’ τῆς τῆς κόρης ἀπὲ τῶρα,
 καὶ ἤσσε χρόνους μετ’ αὐτὴν καὶ συνεπαθήσῃ τῆς,
 670 τὸ σοῦ τράχηλον ἄκλιτες κλίσε πρὸς ἔρωτάς της.”
 Ἦκουσα λόγον τοῦ Ἐρωτος, ἀπλώσω μοι τῆς χέρας,
 δίδε με τῆς κόρης μετὰ θάρος·
 καταγίλῳ τὸν Ἐρωτα, ὑπάγω πρὸς τῆς κόρης,
 καὶ ἀπὸ τῆς τόσῃς ἡδογῇς ἔξεντος ἐγενόμην,
 675 ἔξεντος με τὸν θάνατον, με τῆς πολλῇς τιμῆς,
 f. 50 v. ἔξεντος γὰρ φλογίζομαι, γὰρ κόπτωμαι ἐκ τοῦς | πόρους,
 ἔξεντος γὰρ ἔχω στεναγμοὺς καὶ ὀδύνας ἀμετρήτους,
 ἔξεντος γὰρ εἶμαι σόβαρος, κατὰ πολλὰ θλιμμένος.

646: N. 535 a dans le ms. ὡς ὅσα μὴ φ. — 650. l. καὶ πάλιν δίχα. — 652. γυν. l. γυνῇ (= P. 406). — 653: P. 407 ms. γυναικα, καὶ τοῦτο καὶ λοιπὸν Ἐρωτος ἔστι μητέρα. — 654. l. αὐτῆς. — ὑπάρχει. — 655. l. Ἀφροδίτης. — P. 409 ms.: γὰρ ἡ καὶ μητέρα Ἐρωτος. — 658. ἀφ. δεξ. P. 412: ὕψιστος δίχα λόγον. — 659—662? seulement dans E — 664. l. θαυμάζει. — 665. l. ἔστι Ἰσράμην τοῦ Χ. φερ. βασ. — 670. l. ἄκλιτον. — 672. l. Ἐρως τὸ χέριν δίδε με τῆς κόρης μ. θ.

- f. 55 r. βλέπει με τόσους, κραΐζει με· ..Μίβιστρε, σίμωσέ με!”
Βλέπω, γρωρίζω τίς ἔρι, σιμώρω, προσκρινῶ τοῦ·
 535 ..“Ὡς ἴστα, μὴ φοβῆσθαι,” λέγει με, ..φέρε τὰ λογικά σου.”
Στήχω, θωρῶ τὸν Ἔρωτα, τὴν κόρη ἐντρανίζω,
πρόσεχα τὸν Ἔρωτα, ἐθαύμαζα τὴν κόρη,
ἔλεγα μόνος κατὰ τοῦ· ..Ἐρως καὶ ἐτοῦτος ἔρι,
καὶ μόνος μεταπλάττεται καὶ γίνεται γυναικα.”

- 540 Ὁ Ἐρως μὲ λέγει· ..Μίβιστρε, βλέπεις τὴν κόρη τούτην,
 τὴν βλέπεις καὶ ξενίζεσαι καὶ τὴν παλλὰ θαυμάζεις.
ἔρι ἢ Ῥοδάμην τοῦ Χρυσοῦ θυγάτηρ βασιλέως,
τὴν σὲ ὑποσχέθην, Μίβιστρε, τὴν σὲ εἶπα γὰρ σοῦ δώσω,
καὶ γὰρ τὴν, ἔπαυ' τὴν, γὰρ τὴν, χαρίζω σοῦ τὴν,
 545 ἀπλώσε χέρι, κράτισσε τὴν κόρη ἀπὲ τώρα.
καὶ ζῆσε χρόνους μετ' αὐτὴν καὶ στυγρόθαγέ τὴν,
καὶ σὸν τράχηλον ἄκλιτον κλίε πρὸς ἔρωτάς τῃς.”
Ἦκουσα λόγους Ἐρωτος, ἀπλώγω μου τὸ χέρι,
Ἐρως τῆς κόρης δίδει με τὸ χέρι μετὰ θάρρους·
 550 κατακλιῶ τὸν Ἐρωτα, ὀρμῶ καὶ πρὸς τὴν κόρη,
καὶ ἀπὸ τὴν τόσων ἡθοῶν ἔξυπτος ἐγενόμην,
ἔξυπτος μετὰ θάνατον, μετὰ πολλῆς πικρίας,
ἔξυπτος γὰρ ἔχω στεναγμοὺς καὶ ὀδύνας ἀμετρήτους,
ἔξυπτος γὰρ φλογίζομαι, γὰρ κόπτω ἐκ τοῦς πόρους.

533. τόσους l. πρῶτον = E. 643, P. 397. — 535. Au lieu de ὡς ἴστα il faut lire: σιὰ = E. 646. — 536. l. στήχω. — 537. l. ἐντρανίζω. — 542. ἔρι: ms., ἄρι. — 544: cf. P. 418 ms. καὶ γὰρ τὴν, ἔπαυ' ἐπὶ τοῦ νῦν, χαρίζω σοῦ τὴν, γὰρ τὴν, et E. 667.

- Τὸν κῆπον ἀρεγέρευνα, τὸν Ἔρωτα, τῆρ κόρηρ,
 680 τὰ δένδρα καὶ τὰς χάριτας τὰς ἔβλεπα εἰς τὸν κόσμον,
 κατεκοπτόμην, ἔπαυχα τὴν ῥύκταν μὲ τοὺς πόρους
 καὶ μετ' ἐκείνους ἔβλεπα τὰ ὅσα ἐπεθέρμουρ,
 τὸ ὄρειον ὠρέγετο ὁ τοῦς μου ἐν τὸ βλέπῃ,
 τὸ φῶς ἐπεριτέχον το καὶ ἐμίδον τὴρ ἡμέρας,
 685 τὴρ ῥύκταν εἶχα δέσποινα, ἀγῆρ ἐν μὴ ἐνερταρίζω.
 Πάλι μὲν τὸν φίλον μου τὸν συγγενή μου ἐκείνον,
 καὶ πάλι ἀναγκασθῆναι τοι τὸ ὄρειον τῆς πλάσης,
 καὶ μετ' αὐτὸ κειρολογῶ, βουλόνομαι ἀπὲ τότε
 τὸ πῶς τὸ Κάστωρ τὸ Ἀργεῶν ἐν ἐβγῶ ἐν γρεῖσιν,
 690 πῶς ἐν ἐπιτέχῳ τὸ Χρυσὸν τὸ κάστωρ βασιλέα,
 καὶ πῶς ἐν ἰδοῦν τὰ ὀμμάτια μου τὴρ κόρηρ τὴρ Ροδάμνῃ.
 Ῥωτᾷ με ἐκεῖνος ὁ συγγενὴς πρωτότερος ἐμένας,
 ἔλεγε· „Πέσσε καὶ ὡς ἐβγῶν πρώτον ἐν τὴρ γρεῖσιν,
 καὶ ὡς θώσων εἰθῆσιν δι' ἐσέρ, τὸ τίς εἶσαι καὶ πόθεν.
 695 καὶ ἡ φήμῃ σου ὡς γίνεται γνῶριμος, ἡ ἀντρέια σου,
 καὶ μετὰ συμβιβάσεως ὁ πόθος σου ἐν γέρῃ.”
 f. 51 r. Καὶ ὡς εἶδεν ἄμει | τάθετο τὴρ γνῶμῃ μου εἰς ἐτοῦτο,
 λέγει καὶ συμβουλεύεται μετὰ μεν ὁ συγγενὴς μου
 τί ἐν ποίσει, τί ἐν γέρῳ, τὴρ κόρηρ τὴρ γρεῖσιν.
 700 „Καὶ σὲ, τοπάρχῃς Ἀβιστρῆς χώρας ἐμῆς καὶ τόπον,
 χώρας Ἀβάρτρον βασιλεῦς, ἀνατροφῆς καὶ κάλλος,
 ἐφλέχθῃς ἐκ τὸν Ἔρωτα ὠρωτικῆς ἀγάπης,
 ἔπαυθε ἡ καρδία σου πληγῇ ἀπὲ τὸν πόθον,
 ἄδηλον κόπον(?) γέρεμα ἐν ἔβγῃς καὶ ἐν γρεῖσιν·
 705 λέγω καὶ συμβουλεύω σε, τοῦτον παρακαλῶ σε,
 φροντίζον πρώτον τὸ καλὸν τῆς γορικῆς σου χώρας,
 ὡς ἀντί σου,
 μέγρι ἐν εὔρῃς τὸ πεθυμῆς καὶ ἐν ἰδῆς τὸ θέλεις.
 καὶ πάλι ἐν ἔλθῃς εἰς τὰ ὀμπρὸς ἐν ἰδῆς τοὺς ἐδοιχούς σου·
 710 καὶ τότε ἂν θέλῃς ἐν ἐβγῇς καὶ ἐν κοσμογρεῖσιν.

681. μὲ l. ἐκ. — 684. l. τὸ φ. ἐπαυτομην το? P. 432 ἐπαυτέθω. — 685. P. ms. 433
 ἀγῆρ ἐν μὴ ἐνερταρίζω, l. ἐνερταρίζω — 687. l. πάλιν ἐμῇ. — l. τοῦ ὀνέρον τὴρ πλάσιν. —
 688. l. βουλόνομαι. — 690. l. τοῦ Κάστωρ. — 692. l. καὶ τὰ μὲν πρώτα ὁ συγγ. ἐκείνος
 πρὸς ἐμ. — 699. l. τ. κ. ἐν γ. (cf N. 576). — 701. l. ἀναπνεύχ. — 704? N. 581 ms.:
 ἰδοιλοκαταδοῦλεια ἐκπέμψις τῆς ἀγάπης. P. 451: ἐκ σολεῶν τὸ γέρεμα ἐν πέμψῃς ἐν
 γρεῖσιν. — 706: l. φρόντισον. — 707. l. ἀνθρωτον στήθε ἐν κρατὶ τὴρ χώραν ὡς ἀντί
 σου (N. 584, P. 454). — 709 sq. sont une anticipation sur les vers 718 sq. — 711. l.
 ἔταρ· καὶ ἐκ τὴρ τ.

555 τὸν κῆπον ἀνεγύρενα, τὸν Ἐρωτα, τῇρ κόρῃ,
τὰ δένδρῃ καὶ τὰς χάριτας τὰς ἔβλεπα εἰς τὸν κῆπον,
κατεκοπτόμην, ἔπαυχα τῇρ ῥύκται ἐπεθύμουν,

- τὸ ὄνειρον ὠρέγεται ὁ τοῦς μου ῥὰ τὸ βλέπω. |
f. 55 v. τὸ ὡς ἐπαραιτέμον το, ἐμίσειν τῇρ ἡμέραν,
560 τῇρ ῥύκται εἶχα θέσποινα, ἡ ἀνγῇ ῥὰ μὲ τρανίζῃ.
Πάλιν λαλῶ τὸν γίλον μου, τὸν σπγγερίῃ μου ἐκείνον,
καὶ πάλιν ἀμυγοῦμην τοῦ τοῦ ὀρείματος τῇρ πλάσιν,
καὶ μετ' αὐτὸ κερολογῶ, βούλομαι ἀπὲ τότε
τὰ πρὸς τὸ Κάστρον τὸ Ἀργερόν ῥὰ ἐβγῶ ῥὰ τὸ γρεῖσω.
565 πὼς ῥὰ ἐπιτέχω τῇρ Χρυσὸν τοῦ κάστρου βασιλέαν,
καὶ πὼς ῥὰ ἰδοῦν τὰ ὀμμάτια μου τῇρ κόρῃ τῇρ Ῥοδάμην.
Καὶ πρῶτα μετὰ μετ' ὁ σπγγερίῃς ἐκείνος ὁ ἐδικός μου
ἔλεγε· „Πέμφε καὶ ἄς ἐβγοῦν καὶ ἄς γρεῖψουν πρῶτον,
καὶ ἄς θύσουν εἰδοῖν διὰ ἐσὲν τίς εἶσαι καὶ πόθεν.
570 τῇρ γήμῃ σου ἐγρωρίζουν τῇρ, καὶ τῇρ ἀνθρώπιαν σου πάλε
ὁ κόσμος ὅλος γέμει τῇρ καὶ πάντες τῇρ ἡξέρονται,
καὶ μετὰ συμβουλεύσεως ὁ πόθος σου ῥὰ γέμῃ.”
Ὡς δὲ εἶδεν ἀμετάθετον τῇρ γριώμῃ μου εἰς τὸ πρᾶγμα,
λέγει καὶ συμβουλεύεται μετὰ θλημμένον τρόπον·
575 (κάθεται, συμβουλεύεται μετὰ τοῦ σπγγερίου του
τὸ τί ῥὰ τοῖσιν ὁ Αἰβιστὸς καὶ πὼς ῥὰ τῇρ γρεῖσῃ)
„Ἐπεὶ, τοπάρχα Αἰβιστὸς χιώρας ἐμῆς καὶ τόπον,
χιώρας Αἰβανδρον βασιλέας, ἀναφρχῆς καὶ κάλλους,
ἐφλέχθῃς διὰ τὸν ἔρωτα, ἐτρώθῃς διὰ ἀγάμην,
580 ἔπαθεν ἡ καρδιά σου πλιγλῖν ἀπὸ τὸν πόθοι,
ἐδοιλοκαταδοῦλεντα ἐκπέμπτεις τῆς ἀγάμης,
λέγω καὶ συμβουλεύω σε, τοῦτο παρακαλῶ σε,
φρόντισον πρῶτα τὸ καλὸν τῆς γονικῆς σου χώρας,
ἀνθρώποιον στήσε ῥὰ κρατῇ τῇρ χιώραν ὡς ἀντί σου, |
f. 56 r. 585 μέχρῃ ῥὰ εἴρῃς τὸ πεθυμᾷς, ῥὰ τέλῃς τὸ γρεῖσεις·

557: voir E. 681 et 682 (P. 431: καὶ ἐκατεκοπτόμην καὶ ἔπαυχα μετ' ἐκείνῃ). — 559 l. ἐπαραιτέμον = éd. Wagner (= ἐπαραιτέμον). — 560: cf. P. ms. 433: ἀνγῇ ῥὰ μὲ τρανίζῃ, E. 685 ἀνγῇ ῥὰ μὲ ἀνεντρανίζῃ. — 563. l. βούλομαι. — 564. τὰ το. l. το πὼς. — 569. l. τὸ τίς εἶσαι καὶ πόθεν. — 574 = P. 446; puis le ms. de P. donne en encre noire: κάθεται ὁ Αἰβιστὸς καὶ συμβουλεύεται μετὰ τοῦ σπγγερίου του | τὸ τί ῥὰ τοῖσιν ὁ Αἰβιστὸς καὶ πὼς ῥὰ τῇρ γρεῖσῃ. Ensuite, en encre rouge: κάθεται, συμβουλεύεται μετὰ τοῦ σπγγερίου του | τὸ πὼς εἰς ἀνελήθειν ῥὰ ἐβγῇ τῆς κόρης τῆς Ῥοδάμης. „Ἐπεὶ, τοπάρχῃς Αἰβιστὸς ῥῆς τῆς ἐμῆς καὶ τόπον, | χιώρας Αἰβανδρον καὶ ὁμοῦς ἀναφρχῇ καὶ κάλλος. — 581: voir E. 704, P. 451.

- ἔπαρξε καὶ ἀπὲ τῆς πατρίδα σου ἀνθρώπους ὅσους θέλεις
καὶ ἔργα εἰς ἀναζήτησιν τῆς κόρης τῆς Ῥοδάμνης.”
Ἐπεθεξάμην τῇ βορλῇ, ὁ λόγος ἤρθε δέ με,
λέγω τοι ταῦτα, φίλε μου, τὸν σπγγεγνῆ μου ἐκείνον·
715 .. Ἐδὲν ὡς πρῶτον ἀνθρώπων, ὡς πρῶτον σπγγεγνῆ μου
εἰς τῆς πατρίδα τῇ ἐμῇ ἀφίγω σε ὡς ἀντίς μου,
μέχρι γὰ ἰδῶ τὸ ἔσθω καὶ γὰ εἶρω τὸ θέλω
καὶ πάλι γὰ ἔλθω εἰς τῇ ἐμῇ πατρίδα μετὰ θάρος.
- f.51 v. ἐβγαίνω γὰ περὶ | τῷ καὶ γὰ κοσμογενέγω,
720 γὰ εἶρω τὸ κάστρον τὸ Ἀργυρὸν καὶ τῇ καλῇ Ῥοδάμνῃ
καὶ ποῖος ἀπὸ τοῖς φίλους μου καὶ ἀπὸ τοῖς ἐθικοῖς μου
θέλει γὰ ἔλθῃ μετὰ μὲν γὰ σπγγαζοπαθίῳ,
ἐξαφιστῶ τοι καὶ ἂς ἔλθῃ καὶ ἂς βεβαιωθῇ ἀπὸ ἐμένα
ὅτι γὰ εἶναι εἰς τοὺς ὁδούς μου πολλὴ παρηγορία.”
725 Ἦκουσας οἱ πρωτεύοντες τῆς χώρας οἱ τοπάρχαι,
καὶ ποῖος ὁπατὸς σπγγεγνῆ γὰ δόσῃ τὸ παιδίον τοι,
γὰ ἔλθῃ εἰς παρηγορία μου τοῦ γὰ μὲ θαυρατεῖσθαι,
Ἐβγαίνω ἀπὲ τῇς χώρας μου, κινῶ ἀπὲ τὰ γονιὰ μου, |
f.36 r. καὶ εἶχα μετὰ μέν, φίλε μου, ἐκατὸν τέτοιους ὅλους
730 ὅτι, μὲ τῆς καρδίας μου τῇ μόρῃ ἀμετρούσιας,
ὅλοι μὲ τὰ κοινά τοις γὰ ἐδείξασιν χίλιους.
ὁ Αἰσθητὸς ἡμῶν ἀπὸ τα γονιὰ τοι
εἰς πόσον ἀναζήτησιν τῆς κόρης τῆς Ῥοδάμνης
Ἐβγαίνω ἀπὲ τῇς χώρας μου, κινῶ ἀπὲ τὰ γονιὰ μου·
735 καὶ γὰ σε εἶπω, φίλε μου, καὶ μετὰ τόσον πόσον
καὶ μετὰ τόσον πειρασμοῦ τὸν θρόνον ἐπεριπατοῦμαι
καὶ πῶς γὰ ἀναγεννέσωμεν τὸ κάστρον τῆς Ῥοδάμνης,
ἐγὼ καὶ ἐκεῖνοι οἱ ἐκατὸν οἱ σπγγεγνῆ μου.
f.36 v. καὶ πότε γὰ σε ἀφῃγνῶ, φίλε μου, τὰ ἱν | τῷ μέσῳ,
740 καὶ τὰ καλὰ καὶ τὰ κακὰ τὰ ἐπάθαμεν ἀντάμα
ἕως οἷ γὰ ἔτιχόμεν τὸ κάστρον τῆς Ῥοδάμνης:
Ὁκάποις ἐδιμώσαμεν εἰς τὸ Ἀργυρὸν τὸ Κάστρον,
ἔξβημας τὰ δόσολα, ἐφῆκαμέν τα ὀπίσω,
γὰ περιπατοῦμεν τοὺς παρὰ τὸν χρόνον.
745 ὁ τοῖς μου ἐπαρθέσαμεν, ἐσέβηκαμ λιβάδι,
καὶ εἰς τῇ ἀρχῇ ἐπέσαμεν ταῦτα τοῦ λιβάδιος·
βραδὺν ἤτορ, φίλε μου, ὅταν ἔλθωμεν εἰς τὸ λιβάδι.

713. l. παρθεξάμην. — 719. l. ἐβγαίνω. — 730. l. τῇ σπγγεγνῇ μου. — 733. l. πόσον
ἀναζήτησιν. — 735. l. καὶ τί γὰ σε εἶ. — πόσον. — 736. l. πόσον. — 747. l. βρ. ἡ. ὅτι.
ἡλθ.. φίλε μ.

- ἔπαρ' ἐκ τὴν πατρίδα σου ἀνθρώπους ὅσους θέλεις
καὶ ὄρησεν εἰς ἀναζήτησιν τῆς κόρης τῆς Ῥοδάμνης.”
Παρεδεξάμην τὴν βουλήν, τὴν συμβουλήν ἐκείνην,
λέγω ταῦτα τὸν φίλον μου, τὸν συγγενή μου ἐκείνον·
590 „Σὲ μὲν ὥς πρῶτον ἀνθρώπων καὶ ὥς πρῶτον συγγενή μου
εἰς τὴν πατρίδα τὴν ἐμὴν ἀφίγω σε ἀντίς μου,
μέχρι γὰρ εἴρω τὸ ἐπιθυμῶ καὶ γὰρ χαρῶ τὸ θέλω
καὶ πάλιν γὰρ ἔλθω εἰς τὴν ἐμὴν πατρίδα μετὰ θάφρους,
κινῶ ἀπὲ τῆς πατρίδα μου καὶ ἀπὲ τὰ γονικά μου,
595 ἐβγαίνω γὰρ περιπατῶ καὶ γὰρ κοσμοσαταγρεεύω
διὰ τὸ Κάστρον τὸ Ἀργυρόν, διὰ τὴν καλὴν Ῥοδάμνην·
καὶ ὅποιος ἀπὸ τοὺς φίλους μου καὶ ἀπὸ τοὺς ἐδικούς μου
θέλει γὰρ ἔλθῃ μετ' ἐμέ, ὥς βεβαιωθῇ ἀπὸ ἐμέναρ
- ὅτι ἔτι εἰς τὰς ὁδούς μου πολλὴ παρηγορία.”
600 Καὶ ὥς ἤκουσαν οἱ πρωτεύοντες τῆς χώρας μου οἱ τοπάρχαι,
καὶ ποῖος ἐμπρὸς συνεόρευσεν γὰρ δόσῃ τὸ παιδίον του,
γὰρ ἔλθῃ εἰς παρηγορίαν μου διὰ γὰρ μὲ θεραπεύσῃ,
Ἐβγαίνω ἀπὲ τὴν χώραν μου, κινῶ ἐκ τὰ γονικά μου,
εἶχα μετὰ ἐμέν, φίλε μου, ἑκατὸν τέτοιους ὅλους
605 ἐτί, μὲ τῆς καρδίας μου τὴν ποροσμετρισίαν,
μόνον μὲ τὰ κοινάτια τους γὰρ ἐδείρασιν χιλίους.
(ὁ Αἰβαστρος ἐκτίσεν ἀπὸ τὰ γονικά του
εἰς κοσμοαναζήτησιν τῆς κόρης τῆς Ῥοδάμνης)
Ἐβγαίνω ἀπὲ τὴν χώραν μου, κινῶ ἐκ τὰ γονικά μου·
610 καὶ τί γὰρ σὲ εἰπῶ, φίλε μου, καὶ μετὰ πόσον πόθον |
f. 56 v. καὶ μετὰ πόσον πειρασμοῦ θρόνον ἐπεριεπάτηον
ἕως οὔ γὰρ ἐπιτύχωμεν τὸ κάστρον τῆς Ῥοδάμνης,
ἐγὼ καὶ ἐκεῖνοι οἱ ἑκατὸν οἱ στρομηλικοὶ μου,
καὶ ἄφες γὰρ σὲ ἀφηγῆσθωμαι, φίλε μου, τὰ ἐν τῷ μέσῳ,
615 καὶ τὰ καλὰ καὶ τὰ κακὰ τὰ ἐπάθαμεν ἐντάμα
ὥς οὔ γὰρ ἐπιτύχωμεν τὸ κάστρον τῆς Ῥοδάμνης.
Ὅκάποτε ἐσιμώσαμεν τὸ κάστρον τῆς Ῥοδάμνης,
ἐξέβημεν τὰ δύσκολα, καὶ ἐσέβημεν λιβάδιον,
εἰς τὴν ἀρχὴν ἐπέσαμεν, ἀρχὴν τοῦ λιβαδίου.
620 τοῦ γὰρ περιεπαπύσωμεν τοὺς παροπίσω χρόνους·
βραδὴν ἦτον ὅταν ἦλθαμεν, φίλε μου, εἰς τὸ λιβάδιον,

καὶ ταῦτα ἑκατουρέσμεν τοῦ γὰ ἀναπανθοῦμεν.

(ἡδῶν ὁ ἑὸς Διβιστος τὸ κάστρον τῆς Ῥοδέμης

750 μετὰ πολλῆς τῆς σωμαρῶς, μετὰ πολλοῦ τοῦ πόνου)

Ἐδωκεν ὁ ἥλιος τῇρ αὐγῇ, ἀρέτειλεν τὸ κάστρον,
ἐλάμπασιρ οἱ ἀκτῖνες του, ἐδέξασιρ τὸ κάστρον·

ἦθελες ἰδεῖν, φίλε μου, καὶ ἄκουσόν μου τὰ εἶδα πάλιν,
τὸ κάστρον ἐστρέλαμπε τὸν ἥλιον ὅσο λάμπει·

755 εἰ δὲ ὑσῆμιρ ἦθελες πάλε ἀνεντρανίσῃς.
ἔβλεπαν τὰ λιθάρια του ὅτι γὰ λάμπουσιν
ὥσθιρ τὸ ὑσῆμιρ τὸ ἀδόλωτον ὅλον λογαρισμέον.

Ἐδωκεν ὁ ἥλιος τῇρ αὐγῇ, ἐξόπτησέ μας ὅλους.
ἐβγαίνω ἀπὲ τῇρ τέτα μου, θεωρῶ ἀντίκρουτα τοῦ κάστρον,
f. 37 r. 760 λέγω τοὺς σγκαστρίτας μου, | φωνάζω ἀπὸ φρυγῆς μου·
„Βλέπετε τὸ Ἀργυρόκαστρον! ἰδοὺ ἐσιμώσαμεν το!”
Εἶδασιν τὸ Ἀργυρόκαστρον, ἡδῶν ἐκεῖνοι·
παρέλαβέ μας ἡ χαρά, ἀφῆκε μας ἡ λῆπη,
λέγουρ με πάντες ἐκ χαρῶς μετὰ μεγάλου πόθου·
765 „Διβιστρε, ζῆσε ἀπὲ τοῦ γῆρ, ἡδῶν τὸ ἐπεθύμας.”
Ἀνατεῖν τῇρ τέτα μου, στένω τὰ γλάμβουρά μου,
σενάσω τὰ παιθία μου, τὰ σενομήλικά μου,
δίθω βορλῆρ γὰ μείνωμεν πάλε εἰς αὐτὸν τὸν τόπον
τοῦ λιβαθίου τοῦ καλοῦ, τοῦ παρεξῆρημένου.
770 οὐκ ἔχει ὁ τόπος ταραχίρ, ἐβρόντα τὸ λιβάδιρ
ἀπὸ τὰ χίλια γλιμντρίσματα τῶν ἑκατὸν ἀλόγων.
Επέσαμεν ἀμέρεμνα τῇρ ὅλῃρ τῇρ ἡμέραν,

Après E. 754, il manquent N. 630—633 (P. 493—496): *εἰ μὲν εἰς ἥλιον ἦθελς πολλάκις ἐντρανίσας* (l. *ἐντρανίσαν*), | *ἡδῶν ὁ ἥλιος τῇρ αὐγῇ τὸ πύγχομαι τοῦ κάστρον*, | *καὶ ἔβλεπς ἥλιον αἰσθητόν, οὐκ ἦτορ σεντηχία*, | *ὅτι ἐνατέλλει τῇρ αὐγῇ ἀπέσω ἀπὸ τοῦ κάστρον*. — 755. l. *εἰ δὲ εἰς ἡ. ἦθ.* πάλε γὰ ἀνεντρανίσῃς. — 756. l. *ἔβλεπς τ. λ.* τοῦ κάστρον ὅτι γὰ λάμπουσιν. — 757. l. *ὁλόλογισμέον*. — Après E. 757, il manquent N. 637 sq. (P. 500 sq.): *καὶ ἦθελς ἴθιν ἔρταρ* (l. *ἔρταρ*; P. a *ἔρωτα*!) *τοῦ κάστρον καὶ τοῦ ἥλιον*, | *γὰ ἔρε ὡς* (P. *εἰς*) *κάλλος ὁ ἥλιος καὶ ἀπὸ ἀσχημίων λιθάρων*. — 759. l. *ἀνταρῶ*. — 762. l. *εἶθ.* τὸ Ἄ. οἱ ἑκατὸν ἐκτεῖνοι: voir l'introduction § 12. — 769 manque dans N. et P.; ces deux derniers ont pourtant un autre vers, qu'il faut préférer: N. 648, P. 511 *ἔλυσαν* (P. *ἔδεσαν*) *τὰ φασία τοὺς πάντες* (P. *πάλιν*) *εἰς τὸ λιβάδι*. — 770. *suppr. οὐκ*. — *ἔχει* l. *εἶχεν*. — 771. *suppr. χίλια*.

καὶ εὐθὺς ἑκατοντεύσαμεν τὰ περιπαταροῦμεν.

(ἔργον ὁ ξένος Αἰβίστρος τὸ κάστρον τῆς Ῥαδάμνης
μετὰ πολλῆς τῆς σωματικῆς, μετὰ πολλοῦ τοῦ πόθου)

625 Ἐδωκεν ὁ ἥλιος τὸ πρῶν καὶ ἀγέτειλεν τὸ κάστρον,
ἐλάμπανον οἱ ἀκτῖνες του καὶ ἐδέξατο τὸ κάστρον,
καὶ ἄλλες ἀκτῖνες ἔδεσαν τὸν ἥλιον ἐκ τοῦ κάστρου·
ἦθελες ἴδω, φίλε μου, καὶ ἂν σοῦμε τὰ ἰδῆς πάλε,
τὸ κάστρον ἐδυνέριζεν τὸν ἥλιον εἰς τὸ λάμπειν.

630 εἰ μὲν εἰς ἥλιον ἦθελες πολλάκις ἐντρανίσῃς,
ἔδεσεν ὁ ἥλιος τὴν ἀνγίην τὸ πύργωμα τοῦ κάστρου,
καὶ ἔβλεπες ἥλιον αἰσθητόν, οὐκ ἦτορ συντυχία,
ὅτι ἀνατέλλει τὴν ἀνγίην ἀπέσω ἀπὲ τὸ κάστρον·
ἂν δὲ εἰς ἀσήμεν ἦθελες πολλάκις ἐντρανίσῃς.

635 ἔβλεπες τὰ λιθάρια τοῦ κάστρου ὅτι λάμπουν
ὥς ἔν τὸ ἀσήμεν τὸ ἰδολον ὅλον λογαριασμέον, |

f. 57 r. καὶ ἦθελες ἴδω ἔριτα τοῦ κάστρου καὶ τοῦ ἥλιου,
τὰ ἔνι ὥς κάλλος ὁ ἥλιος καὶ ἀντὶ ἀσήμεν λιθάριον.
Ἐδωκεν ὁ ἥλιος τὴν ἀνγίην, ἐξέπτωσέ ρας ὅλους.

640 ἐβγαίνω ἀπὸ τῆς τέτα μου, θωροῶ ἀντίκρυ τοῦ κάστρου,
λέγω τοῖς συντοπίταις μου, φωνάξω ἀπὸ χαρῆς μου·

642 „Βλέπετε τὸ Ἀργυρόκαστρον! ἦδη ἐσώσαμεν το!”

642b Εἶδασιν τὸ Ἀργυρόκαστρον καὶ οἱ ἑκατὸν ἐκείνοι,
παρέλαβέ ρας ἡ χαρὰ καὶ ἀφῆκεν ρας ἡ θλίψις·

„Αἰβίστροε, ζῆσε ἀπὸ τοῦ ἔνι, ἡῤοηκες τὸ ἐπεθύμεις.”

645 Ἀναπετῶ τὴν τέτα μου, στένω τὸ γλάμπουρό μου,
συνάγω τὰ παιθία μου τὰ σωματικὰ μου,
δίδω βουλήν τὰ μένωμεν ἀπέσω εἰς τὸ λιβάδι·

ἔλυσαν τὰ φαρία τους πάντες εἰς τὸ λιβάδι,
εἶχεν ὁ τόπος ταραχὴν καὶ ἐβρόντα τὸ λιβάδι

650 ἀπὸ τὰ χιλιμυτρίδια τῶν ἑκατὸν φαρίων.

Ἐπέσαμεν ἀμέριμα τὴν ὅλην τὴν ἡμέραν,

622. l. -παροῦμεν = éd. Wagner. — 636. l. ὁλολογα. — 637. l. ἔριτα. P. 500
donne aussi ἔριτα dans le ms. — 638.? Cf. P. 501: καὶ ἔνι εἰς τὸ κάλλος ἥλιος. — 642 sq.:
N. contient (comme E. et P.) dans le ms. deux vers, dont une partie a échappé à l'atten-
tion de Wagner.

- καὶ πρὸς ὠρίτῃα ὀλιγῆρ, πρὸς ὄραρ καταψέχου,
κρατοῦμέν τὰ φαρία μας ὅλοι καὶ στρώομεν τα,
775 καὶ τάχα δι' ἀνακούφισιν τῶν πόρων μου τῶν τόσων |
f. 37 v. (Καβαλλοκέρει ὁ Λιβίστρος καὶ παῖζει τὸ χορταρεῖ
μετὰ τοῖς σενγκαστρίαις τοῖς τοῖς ἐκαστὸν ὁποῦ εἶχε.
πάλιν ἐκαβαλλέκεν εἰς τὸ ἐνδοστον λιβάδιον)
ἡρξάμεθα γὰρ τρέχομεν, γὰρ χορταροκρατοῦμεν.
780 Ἦκουσαν τῆρ σενγκρότησιν ἀπέσω ἀπὲ τὸ κάστρου,
εἶδαν τὸν τόσον πληθυνσμένον καὶ τὸ κατοικοδόπιν·
καὶ περιεθορύβισαν, ἐδοῦνθαζαν γὰρ μάθου
τίς γὰρ ἡ τόση ταραχὴ τῶν τόσων τῶν ἀνθρώπων,
καὶ τίτος ἔρ' τὸ πέσμιον καὶ τὸ κατοικοδόπιν·
785 ἀπὲ τὸ Κάστρου τὸ Ἀργυρὸν ἦλθεν ματατοφύρος,
γὰρ μάθῃ τίτος ἔναι ἡ ταραχὴ καὶ τίτος ἡ κατοῦνα·
ἐρώτα διὰ τὴν ταραχὴν τίτος ἔναι μας λέγει.
λέγει εἰς ἐκ τοῖς ἐκατὸν ἄνθρωπος ἐδικὸς μας·
„Ἄνθρωπος ἔρι κεφαλὴ τῆς χώρας τῆς Λιβίστρον·
790 δίχρονον τώρα περπατεῖ, κόσμος πὺλιν παρῆλθεν,
ἄπειρους εἶδε φοβεροὺς καὶ ἀνάγκας ἔπεστέθην,
καὶ μὲ τοῖς πόρους τοῖς πολλοὺς τοῖς ἐκατεπικράνθῃ
εἰς τόπον ἦλθεν καὶ ἡῤοιζεν ἀνάπαντι μεγάλῃ,
καὶ θέλει ἀπὲ τοῖς πόρους του, τοῖς ἔπαθεν τοῖς τόσους,
795 πῶς δὲ τὸ λέγουν, ἄνθρωπε, τοῦ γὰρ περιεραδάνῃ.
Πῶς δὲ τὸ λέγουν, ἄνθρωπε, τὸ κάστρου τὸ θεωροῦμεν;
f. 38 r. καὶ | πῶς τὸ κάστρου τὸ λαμπρὸν λέγουσιν βασιλέα;”
„λέγουν τὸ κάστρου Ἀργυρὸν, Χρυσὸν τὸν βασιλέα,
ἔχει καὶ κόριν ἔμορφην Ῥοδάμην θρυγατέραν.”
800 Ἦμαθεν, ἐκατεγνώρισεν ὁ μηρυτὴς ἐκεῖνος
τὸ τίτος ἔρι ἡ ταραχὴ καὶ τίτος ἡ κατοῦνα,
καὶ ἴππην, ἀρεθίδαζεν Χρυσὸν τὸν βασιλέα
ἀπλῶς διὰ τὴν κατοῦνα μου καὶ ἀπὲ τοῖς ἐδικοῖς μου.
Παρῆλθεν, ἐπαρέδραμεν τὸ πλάτος τῆς ἡμέρας,
805 ἔγκισεν πάλιν τὸ βραδύν, ἐδῆμιωσεν ἡ γύκα,
καὶ ἐγὼ μὲ τοῖς ἀγούρους μου τοῖς ἐκατὸν ὁποῦ εἶχα

773. ὀλιγῆρ l. σολονοῦ. — 775. μου l. μας. — 776—780: P. ms. 517a, b, c, 518. καβαλλοκέρει ὁ Λιβίστρος καὶ παῖζει τὸ χορτάριον. | μὲ τοῖς σενγκαστρίαις τοῖς τοῖς ἐκατὸν τοῖς εἶχε. | ὅλοι ἐκαβαλλέκεσαν εἰς τὸ ἐνδοστον λιβάδιον. | ἡρξάμεθα γὰρ παίζομεν, γὰρ χορταροκρατοῦμεν. — 777. l. σενγκαστρίαις. — 779. l. χορταροκρατοῦμεν. — 781. l. κατοικοδόπιν. — 782: P. ms. 521: ἐδοῦνθαζαν. — 784: voir 781. — 786. τίτος ἔναι l. τίς (ἡ τ.) — 787. l. ἐρώτα σ.τ.τ. γὰρ μάθῃ τίτος ἔναι = P. 526. — Après E. 789 manque un vers: Λιβίστρος ὁ παρὲς μετὰ τοῖς ἐδικοῖς του (= N. 666, P. 529). — 791. l. ἀ. ε. περιεραδάνοις. — 795. l. τίποτε. — 797 l. τοῦ κάστρου τοῦ λαμπροῦ (ou τὸν λαμπρὸν).

- καὶ πρὸς ὀρίσῃαι θείλῃοῦ, πρὸς ὄραν καταφύγον,
 ζηατοῦμεν τὰ φασία μας ὅλοι καὶ στρώνομέ τα,
 καὶ τάχα διὰ ἀνακούφισιν τῶν πόρων μας τῶν τόσων
 655 (καὶ ἀλλοιῶν) ὁ Αἰβιστρος καὶ παῖς τὸ νοστήσαν
 μετὰ τοῦ ἀνταπαι, τὸν τοῦ ἐκαστὸν τοῦς ἄνθρωποι
 ὅλοι ἐκαβαλλικεύσαμεν εἰς τὸ ἔμφοδοιον λιβάδιον,
 ἀφ' ἑαυμάθια τὰ παύζομεν, τὰ νοσταροχοροτοῦμεν.
 "Πορεύσας τῇρ σπυγρότισιν ἀπέδω ἀπὸ τὸ κάστρον,
 660 εἶδεν τὸν τόσον πληθύνοντα καὶ τὸ κατοικητοτόπιον·

- ἀπὲ τὸ κάστρον τὸ Ἀργυρόν ἦλθεν μαρτυροφόρος |
 f. 57 v. τὰ μέθῃ τίς ἢ ταραχὴ τῶν τόσων τῶν ἀνθρώπων
 καὶ τίτος ἔν' τὸ πέδιλον καὶ τὸ κατοικητοτόπιον.
 λέγει τὸν εἰς ἐκ τοῦς ἐκαστὸν Αἰβιστρον τοῦς ἀνθρώπους·
 665 „Αἰβιστρος ἔστιν μεγάλη χώρας τῆς γῆς Αἰβιστρον.
 Αἰβιστρος ὁ παρὰ ξένους μετὰ τοῦς ἐδικούς του·
 δόχοιον τόσον περπατεῖ, κόσμον πολλὸν γινέσκει,
 ἀπείρους εἶδεν σπυγροὺς καὶ ἀνάγκας ἐπεστιάθην.
 ἦλθεν εἰς τόπον καὶ ἠΐτιον ἀνέπανσεν μέγαλον,
 670 καὶ θέλει ἀπὸ τοῦς πόρους του, τοῦς ἔπαθεν τοῦς τόσους,
 τίποτε ὀλίγον, ἄνθρωπε, τοῦ τὰ περιεπεστιάθην.
 Πῶς δὲ τὸ λέγοντι, ἄνθρωπε, τὸ κάστρον τὸ θεωροῦμεν;
 καὶ πῶς τοῦ κάστρον τοῦ λαμπροῦ λέγοντι βασιλέας;”
 „λέγοντι τὸ κάστρον Ἀργυρόν, Χρυσὸν τὸν βασιλέα,
 675 ἔχει καὶ κόρον ἡθικὴν ῥοδόφιον θυγατέρα.”
 Ἐμαθεν, κατεγνώρισεν ὁ μηρτιὸς ἐκεῖνος
 τὸ τίτος ἔστιν ἢ ταραχὴ καὶ τίτος ἢ κατοῦσα,
 ἐπ' ἡγάρην καὶ ἀνεδίδαξεν Χρυσὸν τὸν βασιλέα
 ἀπλῶς ὥς διὰ τῇρ κατοῦσα μου καὶ ὥς διὰ τοῦς ἐδικούς μου.
 680 Παρηλθεν, ἐπαρθέσαμεν τὸ πλάτος τῆς ἡμέρας,
 ἡγγισεν πάλε τὸ βραδύν, ἐσήμεσε ἢ γέλα,
 καὶ ἐγὼ μὲ τοῦς ἀγῶρους μου τοῦς ἐκαστὸν ἐκείνους

658. l. ἡρῶμεθα. — 679. l. ἀπλῶς διὰ (suppr. ὥς).

- φειτῶ καὶ δευτεγαίνω τοὺς καὶ δευβολεῦγομαί τοὺς·
 „Ἄμα τὸ ἰδοῦμεν τῇρ ἀγλήρ ὅταν περιχαράξει,
 γὰ παραπέσωμεν, γὰ ἐγκίδωμεν τὸ κάδιτον,
 f. 38 v. 810 γὰ θάσω | τῇρ κατοῦρα μας ὅσον δοξέει γέρα.”
 Ἦρσεν ὅλους ἡ βουλῇ, ἐπεχειρήσῃ μεν
 καὶ μόνον μου μὲ ἀγῆλασιν ἔμεν οἱ ἐδιζοί μου
 ἀπέσω εἰς τῇρ κατοῦρα μου μὲ τὰ παιδόπορλά μου·
 καὶ ἄκουσον πάλε, φίλε μου, τὸ τί ἔπλεξεν ἡ γύκα
 815 καὶ πάλι τί μὲ ἐφάνταξεν ὁ ἐρωτοποθοζοράτωρ.

 Ἔπεσα εἰς τὸ κρεββάτιν, φίλε μου, καὶ ταῦτα ἀποκοιμήθην,
 καὶ πάλιν ἐν ὄνειρον μου τὸν Ἑρωτὰν ἐθόρον,
 γὰ πέττει καὶ γὰ ἔρχεται μετὰ πολλοῦ τοῦ πόθου
 καὶ ἀπέσω εἰς τὸν κοιτόν μου πετόμενος ἐσέβην·
 820 καὶ ἅμα τὸ ἔμην, μὲ τὸ πτερὸ θέρει τῇρ κεφαλῇ μου,
 λέγει με· „Κοιμᾶσαι, Μίβιστρε;” — καὶ ἐνθὺς ἐξέπτησέ με,
 καὶ· „Μὴ λυπᾶσαι ἀπὲ τοῦ γῆρ, μὴ θλίβεσθαι,” μὲ λέγει.
 f. 39 r. „ἔφθασες, εἶδες ἀπεθὰ τὸ κάδιτον τῆς | Ῥοδάμης,
 καὶ ἀπὲ τοῦ γῆρ ἐγνώριζε τόρα διὰ σὲν ὑπάγω,
 825 διὰ πόθον τῆς παρᾶξενος τὸν σὸν γὰ τῇρ δοξέεσω,
 καὶ εἴξον με τόρα, Μίβιστρε, τίποτα μὴ λυπᾶσαι.”

 Ἐξέπτησα ἐκ τὸ ὄνειρον καὶ πάλιν ἀνεξίτην
 μετὰ μεγάλῃρ ταραχῇ γὰ εἶον τὸν Ἑρωτᾶν μου.
 Παρέδραμεν, ἐμίσσενσεν, ἐξέβηκεν ἡ γύκα,
 830 πάλιν θεωρῶ τον τῇρ ἀγλήρ, ἦρξατο γὰ κερᾶσθαι,
 καὶ πάλιν ἐκ τῇρ τέτα μου ὡς χάρος ἐσηκόθην,
 ἐβγαίνει εἰς τοὺς ἀγοέρονς μου, περιπατῶ τοὺς ὅλους
 καὶ πάλιν ἐφηγοῦμαι τῶν τῇρ ἐρωτοπλασίαν,
 καὶ ὅλοι· „Χαίρον,” μὲ ἔλεγον, „τοπάρχης, ἀπὲ τόρα.”
 835 (Ὁ Κλιστος, ἐνερπὶς τὸν Αἰβιστρεν γὰ μύθῃ
 διὰ τὰ ὁπίσθεν τὸν τορόσων τὰ ἐρωτικὰ τὰ τρία)
 f. 39 v. Καὶ λέγω τον τὸν φίλον μου· „Φίλε μου, ἔς σὲ περικόψω,
 τίποτε ὀλίγον σὲ ἔλαθε τὸ γὰ μὲ θέλῃς εἶπεν,
 καὶ πάλι ἀγαθυμοῦμαι σε τοῦ γὰ μὲ ἀναδιδάξῃς.”
 840 Καὶ λέγει με· „Εἶναι, διὰ τὰ προόσωντα τὰ ἐρωτικὰ τὰ τρία,
 τὰ μὲ εἶπεν, τὰ μὲ ἐδίδαξεν ὁ μάντις ὁ προγγρότης.

809. l. γὰ τοποματάσσωμεν (N. 685 τοποματάσσωμε, P. 546 μεταπησώ). — 816. suppr. φίλε. — 821. λέγει με: suppr. με. — 825. l. παρᾶξενον, cf. N. 702; et P. ms. 561: διὰ πόθον τὸν παρᾶξενον τὸν σὸν ἐντυπώσων. — 828. l. εἶπον. — 830. τον l. τηρ. — 831. ὡς χ. l. πρόσχαρος. — 832. l. ἐβγαίνω. — 837. l. φίλε, ἔς (suppr. μου). — 838. l. εἶπεν. — 839. l. ἐνθυμοῦμαι. — 840. l. λέγει· „Χαί.

- δειπνῶ καὶ συνεβουλεύομαι, τέτοια τοῖς συνετιχαίρω·
 „Ἄμα τοῦ ἰδοῦμε τῆς αὐγῆς ὅτι παραχαράξει,
 685 γὰρ τοπομεταθέσωμε, γὰρ ἐγγίδωμε τὸ κάστρον,
 γὰρ θέσθον τῆς κατοῦρα μας ὅσον δοξεῖται χεῖρον.”
 Ἦρεθεν ὅλους ἡ βουλὴ καὶ ἀπεχαιρέτησάν με
 καὶ μοραζὸν μὲ ὑψίκατον ἔμεν οἱ ἐθικοί μου |
 f. 58 r. ἀπέσω εἰς τῆς κατοῦρα μου μὲ τὰ παιδοπόρτλὰ μου·
 690 καὶ ἄκουσε πάλε, φίλε μου, τὸ τί ἔταξεν ἡ γύρτα
 καὶ πάλε τί μὲ ἐφάρτασεν ὁ ἐρωτοποθοζράτωρ.
 (Ὁνειρον τρίτον Ἐρωτος Διβιστρον πολυτόνον)
 Ἔπεσα εἰς τὸ χορββέτιν μου καὶ εὐθὺς ἀπεχομήθην,
 καὶ πάλιν ἐν ὀρείῳ μου τὸν Ἐρωτα ἐθώρουν.
 695 ἐπέτετον καὶ ἤρχετον μετὰ πολλοῦ τοῦ θρόσους
 καὶ ἀπέσω εἰς τῆς καταῦρα μου ἔδραμεν μετὰ θάρρους·
 καὶ ἄμα τὸ ἐμπῆ, μὲ τὸ πτερόν δέσγει με εἰς τὸ κεφάλιν,
 λέγει· „Κοιμήσῃ, Διβιστρε;” — καὶ εὐθὺς ἐξέπτησέ με·
 „Μηδὲν λυτῆσαι ἀπὸ τοῦ γῆρ, μὴ θλίβεσθαι.” μὲ λέγει·
 700 „ἔφθασες, εἶδες ἀπεδὸ τὸ κάστρον τῆς Ῥοδάμης,
 καὶ ἀπὸ τοῦ γῆρ ἐγνώριζε τώρα ἀπὸ ἐσὲν ἐπάγω
 μὲ πτόθον τὸν παράξενον γὰρ τῆς θέλω δοξεῖσω·
 καὶ εὔξον με ἀπάρτι, Διβιστρε, τίποτε μὴ λυτῆσαι.”
 Ἐβγαίνει ἀπὸ τῆς τέρτα μου καὶ ἐχάθη ἀπὸ μέγα,
 705 ἐξέπτησα ἐκ τὸ ὄνειρον καὶ πάλιν ἀνεξήτουν
 μετὰ μεγάλης ταραχῆς γὰρ εὔρον τὸν Ἐρωτά μου.
 Παρέδραμεν, ἐξέφυγεν, ἐμισόευσεν ἡ γύρτα,
 πάλιν θωροῶ τῆς τῆς αὐγῆς καὶ ἤρξατο γὰρ χαρίσθαι,
 καὶ πάλιν ἐκ τῆς τέρτα μου πρόδραμος ἐσηκώθη.

 710 καὶ ὅλαι· „Χαίρον;” μὲ ἔλεγον, „τοπάρχα, ἀπὲ τώρα.”
 (Ὁ Κλιτοβὸν ἀνερωτᾷ τὸν Διβιστρον γὰρ μάθαι
 διὰ τὰ ὅπαιθεν τὰ πρόσωπα τὰ ἐρωτικὰ τὰ τρία)
 Καὶ λέγω τὸν τὸν φίλον μου· „Ἄς σε περικόψῃ ὀλίγον,
 ὁκίτι ἀπέσω μὲ ἔλαθεν τὸ γὰρ μὲ θέλῃς εἶπει, |
 f. 58 v. 715 καὶ πάλιν ἐνθυμίζω σε γὰρ μὲ ἀναδιδάξῃς.”
 Καὶ λέγει διὰ τοῦ Ἐρωτος τὰ πρόσωπα τὰ τρία,
 τὰ μὲ εἶπε, τὰ μὲ ἐδίδαξεν ὁ μάρτις ὁ προγνώστης.

690. ἔταξεν: E. 814 et P. 551 donnent ἔταξεν. — 708. l. χαράσθαι = éd. Wagner. —
 713. l. περικόψω = éd. Wagner.

(Τοῦ Πόθου τὴν ἰσότητα ὁ Λίβιστος διδάσκει.

ἐκείνον τὸ παρόξυνον φίλον τὸν Κλιταγόρα)

- Εἰπέ με· „Τὸ τριτοδόσωπον τὸ ἐρωτικὸν τὸ βλέπεις,
 845 ἄκουσε, μάθε. Λίβιστε, τί ἔχει διδάσκει σέ το.
 Ἐρως εἰς τὴν ἀσκόλησιν προδόσωπον οὐ διακρίνει,
 τὸ ὁδεῖνας γέρονς ἀνδρωπας καὶ μὴ ἀσκολῆται πόθον,
 καὶ ὁδεῖνας μέσο τοῦ καιροῦ καὶ πρέπει καὶ ἀσκολεῖται,
 καὶ ὁδεῖνας βρέφος εἶναι καὶ οὐ πρέπει γὰ ἀγαπήσῃ·
 850 ἀλλὰ καὶ γέρον καὶ παιδίον καὶ μέσης ἡλικίας
 ἐπεὶ ἐκεῖ ὁ κρεμαμὸς καὶ ὁ πόθος ὅσος εἶναι,
 καὶ οὐδὲν ἔχει προτιμήσιν εἰς τοῦ ἄλλου τὴν ἀγάπην,
 καὶ δι' αὐτὸ βλέπεις τὴν φωνὴν τὴν λέγοντ ἀπεπληρόσιν.
 τὸ ποῖος τὴ λέγει, οὐδὲν ἔχεις τοῦ γὰ τὴν ἀπεικάσῃς.
 855 καὶ πᾶσα φίλος, γινώριζε, καὶ γέροντος καὶ νέου,
 καὶ ἔται μέσο τοῦ καιροῦ καὶ βρεφικοῦ τοῦ πρώτου,
 οὕτω εἰς τοῦτον καὶ εἰς αὐτὸν πύλε καὶ εἰς ἐκείνον
 f. 40r. ὅπου τρέχειν, ἐγινώριζε, τὸ εἶδος | εἰς ἐκεῖνον,
 καὶ μάθε, οὐκ εἶν' προτιμήσεις τῶν ἐρωτοπροδόπων,
 860 εἰς τίποτε οὐκ, ἐγινώριζε, μὲ τὸ σπαθὶν τοῦ Πόθου.”
 Ταῦτα μὲ ἀφηγήσατο ἐκεῖνος ὁ προγενότης,
 φίλε μου, διὰ τὰ πρόσωπα τὰ ἐρωτικὰ τὰ τρία·
 ἰδοὺ καὶ πάλιν ἄκουσε, πάλιν γὰ σὲ ἀφηγοῦμαι
 πῶς ἐμεταπατήσαμεν ἀπὲ τὸ κατοικοκότιν
 865 καὶ ἐκ τῆς ὥχης ἐρύκαμεν εἰς τὸ Ἀργυρὸ τὸ Κάστρον,
 Πλὴν ἀπεδόρε, φίλε μου, κατέλαβεν ἡ ἑσπέρα,
 εἰς κάστρον κατατήσαμεν καὶ ἐρύκαμεν μονὴ μας·
 καὶ πάλιν οὕτω κινήσωμεν γὰ πιάσωμεν τὴν σιτράταν,
 καὶ τὴν ὁδὸν κρατήσωμεν πάλιν γὰ σὲ ἀφηγοῦμαι.
 870 ἔπειτα καιρὸς ἀπὲ τοῦ γῆν καὶ ἧς κοιμηθούμεν, φίλε,
 καὶ πάλιν τὴν ἀφηγήσιν, ὅταν ἡμέρα φέξῃν,
 καταλεπτὸν, ὥς δι' ἐμὲν, γὰ σὲ τὸ καταλέξω,
 ἐκ τῶν εἰρημῶν τοῦ λόγου μου καὶ καλαμογραφῆς μου
 στήσω καλῶς ἀναπαυθὼν καὶ αὔριο γὰ σὲ λέγω.” |

843. τὸ l. τόν. — 844. l. εἶπε. — 845. Λίβιστε (P. 573 a la même faute) l. κλιταγορ. — l. διδάσκει. — 847. — suppr. τὸ. — 848. l. πρ. γὰ ἀσκολῆται. — 849. l. ὁδεῖνα? (P. 577: καὶ ὁδεῖνα πλήρης βρ. ἔν.) — 850. καὶ (trois fois) l. καὶ. — 851. ἐπ. ἐκ. l. ἐπ' ἔσῃς ἔτι ὁ χρ. (P. 579). — ὅσος l. ὅσος. — 853? seulement dans E. — 855. π. φίλ l. πᾶσαν φέσιν (P. 582). — l. νέον. — 856. καὶ (deux fois) l. καὶ. — 857. l. ἐκείνον. — 858. l. = N. 725 et P. 585. — 864. ἐπὶ l. ἐκ. — l. κατοικοκότιν (cf. E. 781 et 784). — 865. ἐκ τ. ὥχ. l. τὴν ἀνῆγν? — 872. l. ὡς στήναι. — 873 sq.? seulement dans E.

(Τοῦ Πόθου τὴν ἰσότηταν ὁ Λιβύσιος διδάσκει
ἐκεῖνον τὸν παρόξενον φίλον τὸν Κλιτοβότα)

- 720 Εἴτερ με· „Γὸ τριπρόσωπον τὸ ἐρωτικὸν τὸ βλέπεις,
ἄκουσε, μάθε, Κλιτοβέ, τὸ τί ἔρ' διδάχων σέ το.
Ἐρως εἰς ἀσχόληται πρόσωπα οὐ διακρίνει,
τὸ δὲ ἔρι μέγας ἄνθρωπος καὶ μὴ ἀσχολῆται πόθος,
καὶ ὁδεύρας μέδα τοῦ καιροῦ καὶ πάλιν εἰς ἐκεῖνον

- 725 ὁ Πόθος τρέχει, γρώριζε, τὸν εἶδες μετὰ σέταν,
καὶ μάθε, οὐκ ἔρ' προτίμησις τῶν ἐρωτοκρατόρων.
εἰς τίποτε οὐκ, ἐγνώρισε, μὰ τὸ σπαθὴν τοῦ Πόθου.”
Ἔδε τὰ με ἀφηγίσετο ἐκεῖνος ὁ προγνώστης.
φίλε μου, διὰ τὰ πρόσωπα τὰ ἐρωτικὰ τὰ τρία·
730 ἰδὲ καὶ πάλιν ἄκουσε, μάθε γὰρ σέ ἀφηγοῦμαι
καὶ πῶς ἐμεταπέσαμεν ἐκ τὸ κατοικητόν
καὶ τὴν ἀρχὴν ἣν ἤραμεν τὸ Ἀργυρὸν τὸ Κάστρον.
Πλὴν ἀπὲ τῶρα, φίλε μου, κατέλαβεν ἡ ἐσπέρα,
καὶ εἰς κάστρον ἐκατηντήσαμεν καὶ ἄς εἴρωμεν ποτιήν μας·
735 καὶ πάλιν ὅταν κινήσωμεν καὶ πιάσωμεν τὴν στράταν,
736 καὶ τὴν ὁδὸν κρατήσωμεν πάλε γὰρ σέ ἀφηγοῦμαι.
736b ἔπρου καιρὸς ἀπὸ τοῦ γῆν, καὶ ἄς κοιμηθῶμε, φίλε,
736c καὶ πάλε ὅταν κινήσωμεν καὶ πιάσωμεν τὴν στράταν
736d καὶ τὴν ὁδὸν κρατήσωμεν πάλε γὰρ σέ ἀφηγοῦμαι
740 (ἑτερος λόγος ἑστος Λιβύσιου καὶ Ροδάμης) |
f. 59 r. 737 τὸ πῶς τὸ κάστρον ἤραμεν, καὶ μετὰ ταῦτα πάλε
738 πῶς τὴν ἀρχὴν ἐσέβημεν τῆς κόρης τῆς Ροδάμης·
739 ἔπρου καιρὸς ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἄς κοιμηθῶμε, φίλε.

723 sq.: voir E. 847—858. — 724: voir E. 848 et 857. — 732. l. εἰς το ἡ. — 736b est une transposition: voir 739 — 736c et d: une tautologie, supprimée à bon droit par Wagner.

- f. 40 v. 875 Ἡ γὰρ ταῦτα ἐπαφένδομεν, εἵθαμεν τὴν ἡμέραν,
καὶ πάλιν καβαλλεζεύομεν καὶ τὴν ὁδὸν κρατοῦμεν,
καὶ πάλιν ὁ ποταμὸς λόγιωτος δι' αὐτοῦνα μὲ ἀφηγᾶται·
„Ἡξέρεαι ποῦ ἐκατέρητιθεν τοῦ λόγου μας τὸ τέλος,
γίλει, τὸ σφρετὲρχαμεν τὴν ἐχθεσιν τὴν ἡμέραν;”
880 καὶ εἶπα τοῦ· „Εἶναι, εἰς τὰ προόσωπα τὰ ἐρωτικὰ τὰ τοῖα,
καὶ πῶς ἡθίλετε ἅπ' ἐδὲ τὰ σφινῶρετε τὸ κάστρο·”,
καὶ εἶπε με· „Εἶναι,” καὶ ἡχέρισε πάλιν γὰρ μὲ ἀφηγᾶται
τὸ πῶς εἰς τὴν ἀσχολῶσιν ἐδέβημας τῆς κόρης.
„Εἶπα τοῦ, ἐφ' ἡγήθη τοῦ τὸ σφειρον ἐκείνον
885 τὸ εἶδα εἰς τοὺς ἀγοῦρους μου καὶ λέγονσί με ἐκείνοι·
„Τὶ παρετρέχεις τὸν καιρὸν, ἡβιῶτες, γῆς τοπαρχίης,
τὶ τὸν καιρὸν κειροτομεῖς τοῦ ἀπεχωριζομένου σου;
τὶ περιμένεις δίχρονον γὰρ πλερωθῶν καὶ πάλιν;
τί θέλεις ἀκόμη γὰρ κακοπαθῆναι;”
890 καὶ τί βραδύρεις ἅπ' ἐδὲ; διὰ σοῦ ἀγαπαζοῦμεν·
μή σὲ κρατήσῃ ὁ λογιωτὸς καὶ φόβος ὑπεδέσῃ,
μή σὲ κρατήσῃ κίνδυνος καὶ πάλιν ἀγαμέλης,
ἰδὲ τὸ κάστρον, ἡῖρε το· τί καρτερεῖς; εἶπε μας.”
Καὶ ὡς ἤκουσα ἀπὲ τοὺς ἐμούς ὅτι στεροχαροῦνται,
895 (τοὺς ἐκείνους ὁ ἡμῶντος σέβει καὶ ἐπὶ λογιῶται) |
f. 41 r. „Ἀρχοῦντες, ἀρχοῦντόπουλα, σφρεττόσοι στρατιῶτες,
γῆς τῆς ἐμῆς οἰκίτορες καὶ οἱ σφρημομαστροῖται,
ἐπεὶ σφρεπασχίστε δίχρονον εἶναι τόρα
καὶ τοὺς πολλοὺς μου σφρεαγροὺς ἐσφρεπικρῶνθῇτε τους,
900 καὶ τὰς πολλὰς κακώσεις μου σφρεκακοπαθῆστέ τας,
τὰς σφρημορῆς μου τὰς πολλὰς σφρεπορέστέ τας,
τὰς ἐβάστον, τὰς ἐλέπεις μου σφρεπεντῆστέ τας,
καὶ μὲ τὰ τόσα τὰ πολλὰ τὰ ἐπάθαμεν ἀντάμα
τὰ ἐπὶ ἡλαγοῦμεν δίχρονον ἰδοὺ ἐπιτέρχαμεν τα,
905 καὶ εἰς τόπον ἐκατέρητιδα γλινζὶν ἐλευθερίας,
βλέπετε μή σφρονδάζομεν, μετὰ τοῦσοῦτους χρόνους
f. 41 v. ἐβγῇ τὸ κέρδος ἄκερδο τοῦ χρόνον μας τοῦ τόσου· |
ἀλλὰ ἥς προκαρτερεῖσθωμεν τὸ κάστρον,
μᾶθωμεν ποῦ κατέκειται τῆς κόρης τὸ κοινοῦνζλι,
910 στήσωμεν τένταρ ἅπ' ἐκεῖ, ποίσωμεν μῆραρ ἔραρ,
σφρονδάζωμεν γίλον ἀπὲ τὸ κάστρον,

880. εἶναι l. εἶναι. — 883. l. ἐσβῆκεν. — 887. l. ἐπικρατοῦμεν. — 889. l. = P. 614: τί, λῆγω, θ, ἐκομή το γὰ κα. — 893. l. ἡῖρε. — 896. l. ἡπαι τους· ἀρχοῦντόπουλα, σ, σ. — 899. l. σφρεπικρ. — 900. l. σφρεκακώσῃ. — 902. l. τας ἀβασιτόρους λεπας μου. — 906. l. τοσοῦτους. — 907. χρόνον l. κόπον. — 908. l. τρ., πρεφῶμεν τὸ κα. — 911. l. σπ, γὰ ποιῶμεν φ.

Τῇ γ' ἔρχεται παρεθρόνισεν ὁμοῦ καὶ τῇ ἡμέρᾳ.
 πάλιν καβαλλικεύομεν καὶ τῇ ὁδὸν χραιστέμεν,
 καὶ πάλιν ὁ ποδοδάκτος τὰ τέτοια μὲ ἀγχιγγέιτο·
 745 „Ἠξέρεαι ποῦ ἐκατήρτησεν τοῦ πόδου μας τὸ τέλος;
 φίλε, τὸ ἐστυγέχαμεν τῇ χθουσῇ ἡμέρᾳ·”
 Καὶ εἶπα τοῖς· „Ναί, καὶ εἰς τὰ πρόσδοπα τὰ ἐρωτικὰ τὰ τρία,
 καὶ πῶς ἤλθαμεν ἀπὸ δὲ σήμερον εἰς τὸ κάστρον.

καὶ πῶς εἰς τῇ ἀσχόλῳ ἐσέβηκες τῆς κόρης.”
 Εἶπα τοῖς· „Ναί,” καὶ ἀγχιγγέθη τοῖς ὄρεον τὸ εἶδαι.
 750 τὸ εἶπα τῶν ἀγρόων μου, καὶ εἶπαι ἐκεῖνοι·
 „Τί παρατρέχεις τὸν καιρὸν. Μίσιπτος, γῆς τοπέριχα·
 τί τὸν καιρὸν κροτομεῖς τοῦ ἐπιχειρήματός σου;

καὶ τί βραδέεις τὸν καιρὸν καὶ ἄντι σου ἀγαπαστέμεν;
 τί δὲ κρατεῖ ὁ λογιστὴς καὶ φόβος δὲ προσδέρεται;
 755 τί δὲ ταράσσει κίνδυνος καὶ πάλιν ἀναμένεις;
 ἔδες τὸ κάστρον, ἡδρες τοῖς· τί κρατερεῖς; εἶπέ μοι.”
 Καὶ ὡς ἤκουσα ἀπὸ τοῖς ἐμοῖς ὅτι στεροχωροῦνται,
 τοῖς ἐκατὸν ὁ Μίσιπτος ὁτίζει καὶ ἀπὸλογεῖται·
 „Εἰπατε, φίλοι ἐννόμοι καὶ σερκαζοπαθιταί μου,
 760 γῆς τῆς ἐμῆς οἰκίτορες καὶ σερκαζοπαθίται,
 ἐπεὶ σερκαζοπαθίται δόχοντες ἤδη τώρα
 καὶ τοῖς πολλοῖς μου πικρασμοῖς σερκαζοπαθίται τοῖς,
 καὶ τὰς πολλὰς κακώσεως μου σερκαζοπαθίται τας,
 τὰς σερκαζοπαθίται μου τὰς πολλὰς σερκαζοπαθίται τας. |
 f. 59 v. 765 τὰς ἀβαστάτορας λέπας μου σερκαζοπαθίται τας,
 καὶ μετὰ τόσα τὰ πολλὰ τὰ ἐπέθαμεν ἐντάμα,
 τὸ ἐπιλαστέμεν πάντα ἤδη ἐπιτέχαμεν το
 καὶ τόπου κατηντήσαμεν γλῆζον ἐλευθερίας,
 βλέπετε μὴ σπορδάσωμεν καὶ μὲ τοῖς τόποις κόποις
 770 ἐβγῆ τὸ κέρδος ἄκαυτος τοῦ κόπου μας τοῦ τόπου·
 ἀλλὰ ὡς προσκατεργάσωμεν, γρεψάσωμεν τὸ κάστρον,
 μέθωμεν ποῦ παρῶνται τῆς κόρης τὸ κορβοῦζαν,
 οὔτωμεν τέταρ ἀπερεῖ, ποῖσωμεν μῆρας ἕνα,
 σπορδάσωμεν ἐν ποῖσωμεν γλῆζον ἀπὲ τὸ κάστρον.

744. τόπου l. λογος. — 747. 1 καὶ πῶς ἤλθει ἐπὶ δὲ σήμερον εἰς τὸ κάστρον = P. 604 (cf. E. 880). — 754. E. 891 a *u* au lieu de *u*, et le copiste de P. 616 écrit *u* au dessus de *u*, comme il ne savait pas quelle lettre il devait mettre en encre rouge devant le *u* (en encre noire). — 756. *u* au lieu de *u*, ou fait-il lire *u* au lieu de *u*? cf. E. 893 *u* au lieu de *u*.

- τὰ πάντα κατεμάθωμεν, γυρεῦδωμεν τὸ κάστρον,
καὶ μετὰ πόθον μηχανῆς ὀλίγον κατ' ὀλίγον
ἴδωμεν τὸ ποθοῦμενον. "Ερως οὐ φεύγεταιί μας.
915 ποίσωμεν χρόνους μετ' αὐτήν, χαροῦμεν, γλυκαυθοῦμεν.
ἐφ' ὅθον πόθεν εἰς τὸν σκοπὸν ἂν ἔχεις καταλέξει,
καὶ "Ερως γὰρ ποίωμι τὸ γλυκὲν γὰρ γυναικὶ εἰς φαρμάκον."
"Ερεσεν ὁ λόγος, ἡ βουλή, φίλε, τοὺς ἐδικούς μας,
ἀγγίγει ἐμεταπατήσαμεν, ἤλθαμεν εἰς τὸ κάστρον.
920 εἶδαμεν κάστρον καλλοιήν, εἶδαμεν κάστρον κτίσμα,
καὶ ὡς τὸ ἔχω ἀπὸ φηγήματος γὰρ ξενιστῇ ἡ φηγή σου.
(Ἐφ' ὅθον ὁ Λάστρος τὸ κάστρον τῆς Ποδάμνης)
Τρίγωνον ἦτον, φίλε μου, τὸ κάστρο τῆς Ποδάμνης,
καὶ εἰς τὸ καθένας του πλεονὸν δώδεκα πύργους εἶχε,
925 καὶ ἀπάνου εἰς τὸ πρυγώματος τὰ δόρτια του πρὸς ἕνα
ἄνθρωποι ἀπὸ χαρκώματος γὰρ στέκονταν ὁλόθροιοι.
τοὺς μὲν ὀπλοὺς ἔσκηον ἐκεῖνος ὁ τεχνίτης,
φορῶν γὰρ εἶπες ἐκ πατρός, φίλε μου, ἂν τοὺς εἶδες,
ζῶν καὶ ἀνιπεράσσουνται καὶ στέκονται τὴν μάχην.
930 πῶς δὲ τοὺς ὄλους ἔποικεν ἐκεῖνος ὁ τεχνίτης,
οἱ μὲν γὰρ παῖδον μονοκλήν καὶ ἄλλοι γὰρ παῖδον λήναν,
ἄλλος γὰρ παῖδην τεχνικὰ καλῶν ἀπὲρ πόθον,
καὶ τὸ καθένας τῶν ἡγῶν τοῦ καθεῖνος τοῦ ξύλου
ἤκουες πῶς ἐφώναζαν ἐκ τῆς φθορᾶς τοῦ ἀνέμου.
935 ὡς ἦτον ἀπὸ μηχανῆς ἐκείνους τοὺς τεχνίτας.
f. 42 v. "Ἐνα λιθάριον ἔλεγες ὅ | λον τὸ κάστρον εἶναι,
εἰρηὸς οὐκ ἦτον πρὸς εἰρηόν, πέτραν πρὸς ἄλλην πέτραν.
Καὶ εἰς τὸ πλεονὸν τὸ ἀριστερόν πρὸς τῆς μερέας τῆς πόρτας
εἶδα τὰς δώδεκα Ἀρετὰς καὶ ἦσαν λατομημέρας.
940 τὸ χεῖρον τοῦ πρὸς ἕνα ἐβάσταζαν χαρτία,
τὰ ὅλα γὰρ ἔχον γράμματα καὶ ἦσαν ἀπλωμένα,
ἦτον ὁμπρὸς τὸ σκήμασις τῆς καθεμίας φονθοῦλας.
(Ἡ φράσις εἰς τὰς Ἀρετὰς τὰς δώδεκα τοῦ κάστρου)
Ἦτον ἡ πρώτη Φρόνεσις καὶ εἶχεν τὸ σκήμα τοῦτον,
945 γὰρ στέχη ἕνας εὐγενής, καὶ εἰς τὸ ἕνα τῆς τὸ χεῖρον

916. cf. N. 779. — 925. τὸ 1. τοῦ. — 926. ὁλόθροιοι: P. ms. 640 ἡλθροιοι, N. 789 ἐκ
λῆθρον. — 927. 1. ἐνόπλιους. — 928—931, évidemment d'abord oubliées par le copiste
(à cause de l'homoioteleuton ὁ τεχνίτης, 927 et 930) ont été ajoutées au bas de la page. —
929. 1. ἀνιπερατάσσουνται. — 930. 1. τοὺς δὲ τοὺς ἄλλους. — 934. 1. ἐφώναζαν. — 935.
1. ἐκεῖνον τοῦ τεχνίτου. — 937. 1. πρὸς αὐτό, πέτρα. — 938. 1. τῆς μερέας. — 939. 1.
λατομημέρας. — 940. 1. τὸ πρὸς ἕνα τῆς ἐβάσταζαν. — 942. 1. ἡ σήμασις? — 943. 1.
Ἐκφράσις. — 944. τοῦ τοῦ est un renvoi à l'illustration qui devait être ajoutée et pour laquelle
on a laissé place dans le ms.; voir l'introduction § 11. — 945. ἕνας 1. ὁένους (N. 807),
— **suppr.** εἰς.

- 775 καὶ πάντα καταμάθωμεν, γυρεῦσθωμεν τὸν τόπον.
καὶ μετὰ πόθου μηχανῆς ὀλίγον κατ' ὀλίγον
ἴδωμεν τὸ ποθοῦμενον. Ἐρως οὐ φερόμεται μας.
ῥήδωμεν χρόνους μετὰ αὐτῆς, χαρῶμεν, γλυκαρθῶμεν,
ἐστιάει Πόθος τὸν σκοπὸν τὸν ἔχει μὴ ἀλλάξῃ.
780 καὶ Ἐρωτας ποίωμι τὸ γλυκὲν γὰ γρηιστῇ φαρμάκῳ.
Ἦρσεον ὅλους ἡ βουλὴ, φίλε, τοὺς ἐδικούς μου.
αὐγὴν ἐμεταπέδωκεν, ἤλθαμεν εἰς τὸ κάστρον,
εἶδαμεν κάστρον καλλονῆς, εἶδαμεν κάστρον κτίσμεν.
καὶ ὥς ἔχω ἀπὸ ἀφηγήματος γὰ ξριστῇ ἡ φυχὴ σου.
785 (Ἐκφρασις Κέστρον τοῦ Ἀρχιτροῦ τῆς πόλεως τῆς Ῥοδόμης)
Τρίγωνον ἦτορ, φίλε μου, τὸ κάστρον τῆς Ῥοδόμης,
καὶ εἰς τὸ καθένας τοῦ πλευροῦ θόδεκα πύργους εἶχεν,
καὶ ἐπάνω εἰς τοῦ πρυγώματος τὸ ὁδόντι τὸ καθένας
[ἄνθρωποι ἀπὸ χαλκώματος] γὰ στήκον καὶ ἐκ λίθου· |
f. 60 r. 790 τοὺς μὲν ἐν ὅπλοις ἔστισεν ἐκείνος ὁ τεχνίτης,
ρομίζω γὰ εἰπες ἐκ παρτός, φίλε μου, ἄν τοὺς εἶδες.
ζοῦν, ἀντιπαρτάσσονται καὶ στέκοντι πρὸς μάχην·
τοὺς ἄλλους πάλιν ἔποισεν ἐκείνος ὁ τεχνίτης
τὸν μὲν γὰ παῖξῃ λέραι.
795 καὶ ἄλλος γὰ παῖξῃ τεχνικὸν καλέμιν ἀπὸ πόθου.
καὶ τὸ καθένας τῶν ἡχῶν τοῦ καθερὸς καλέμιν
ἤκουσεν πῶς ἐφώταξεν ἐκ τῆς φωνῆς τοῦ ἀνέμου.
ὥς ἦτορ ἀπὸ μηχανῆς ἐκείνον τοῦ τεχνίτου.
Ἦσαν λιθάριον ἔλεγεσ ἔτι τὸ κάστρον ὅλον,
800 ἀρμός οὐκ ἦτορ πρὸς αὐτόν, πέτρας πρὸς ἄλλῃς πέτρας.
Καὶ εἰς τὸ πλευρὸν τὸ ἀριστερὸν τὸ πρὸς τὴν πόρταν μένος
εἶδα τὰς θόδεκα Ἀρετὰς ἐκεῖ λατορυμένας·
τὸ ἔργον χέρι τοῦ καθερὸς χαρτὴν μετὰ γραμμῶν

καὶ ἄλλοι τοὺς ἦτορ εἰς τὸ σχῆμα τῆς καθερίας φερούσας.
805 (Ἐκφρασις τοῦ καθερὸς τῶν ἐν τῷ Ἀρχιτροῦ τοῦ χρόνου)
Ἦτορ ἡ πρώτη Φρόρεσις καὶ εἶχε τὸ σχῆμα τοῦτο,
γὰ στήκον δόρυον, ἐν γερῆς, καὶ τὸ ἔργον τῆς τὸ χέρι

779: cf. E. 915 (P. manque). — ἴσταιν ἢ ἔφαται? — 794. ἄνθρ. ἀπὸ χαλκ.· ces mots manquent dans le ms.: voir E. 926, P. 640. — 799. l. τὸν μὲν γὰ παῖξῃ μορσικήν καὶ ἄλλον γὰ παῖξῃ λέραι (cf. E. 930 et P. 645). — 797. l. ἤκουσας = éd. Wagner. — 800. l. πέτρας (πρ. ἂν πέτραν). — 803 sq. cf. E. 940—943, P. 653—656. — 805. χρόνον l. κάστρον. — 807 l. στήκον = éd. Wagner.

κλίτον εἶχεν εἰς τὸ μέτωπον καὶ ἔνα δακτυλοδείχνη
τοὺς λογιόμους τῆς τὸ ἄπειρον καὶ τὸ ἀκέραιον φρονιμὸς τῆς.
καὶ εἰς τὸ χαρτὶ τὸ ἐβάσταζεν ἔγραφαν τοῦτοι οἱ λόγοι·

- 950 „Ὁ τοῦς φροεῖ τὸ γὰ σκοπῇ τὸ τέλος τῶν πραγμάτων
καὶ πρὸ τοῦ τέλους τὴν ἀρχὴν ἐπιχερεῖ ἀπὲ τότε.”
Ἐνόπλων εἶδα ἐστέκετο ἀπ’ αὐτῆς ἡ Ἀρθρεία
f. 43 r. ἀθαυ | σία ἀπὲ τοῦ σκήματος, καὶ τὸ ἔνα τῆς τὸ χέρι
εἶχε χαρτὶ καὶ εἰς τὸ ἄλλον τῆς τὸ χέρι ἐβάσταζε κορτάριον
καὶ εἰς τὸ χαρτὶ τῆς ἐβάσταζε γραφὴν καὶ ἔγραφαν, γίλε
μου, ἐτοῦτοι οἱ λόγοι·
- 955 „Λείλον τὸν ἔχω ὅποῦ σκοπεῖ τὸ τέλος τῶν πραγμάτων
καὶ δίχα τόλμης κρένω τον καὶ πάρεκτος ἀνδρείας.”
Ἀπ’ αὐτῆς εἶδα ἰστέκετο ἡ Ἀλήθεια μετὰ θάρρους.
ἀληθινὸν τριαντάγυλλον τὸ χέρι τῆς ἐκράτειε
καὶ τὸ ἄλλον τῆς εἶχεν τὸ χαρτὶ καὶ ἔγραφαν τοῦτοι οἱ λόγοι·
- 960 „Τοὺς ἀληθοὺς οὐκ ἀστοχεῖς, τόλμης ἐπιτηγάνου
καὶ τὸ ἐρεθισθὲν πότε οὐ δειλογνωμοῦν το.”
f. 43 v. Ἡ Πίστις ἦτον ἀπ’ αὐτῆς καὶ εἶχεν τὸ σκήμα τὸ | τον.
τὸ σκήμα ὄργουον οἱ ἐργερεῖς καὶ εἰς τὸ ἔνα τῆς τὸ χέρι
ἐκράτειε χαρτὶ καὶ εἰς τὸ ἄλλον τῆς τὸ χέρι σταυρὸν
ἐκράτειε πάλαι.
- 965 καὶ ἐλέγασιν τὰ γράμματα ὅποῦ εἶχεν εἰς τὸ χαρτὶ τῆς·
„Δίχα τῆς πίστεως, ἐγνώριζε, κἄν ὅς’ ἂν ἀληθεῖς,
σφάλλεις εἰς τὴν ἀλήθειαν, βεβαιώθησε ἀπὸ ἐμένα.”
Ἰκασιόβην ἀπ’ αὐτῆς γὰ βλέπῃ ὥς πρὸς τὸ σκήμα,
τὸ σκήμα γὰ ἔχῃ θάρροπον, ἐνδοθὸν τὸ βλέμμα·
- 970 τὸ ἔνα τῆς χέρι γὰ κρατῇ τὸ ζῆγιν, ἀπ’ ἐκείθεν
καὶ τὸ ἄλλον τῆς εἶχεν τὸ χαρτὶ καὶ ἔγραφαν τοῦτοι οἱ λόγοι·
„Δίχαν τῶν ἔργων χάνεσαι, καὶ οὐ ἀπ’ ἐμὲν τὸ μάθε,
καὶ εἶσαι μικρὸν εἰς πράγματα, πίστε βάσταζε λέγει.” |
- f. 52 r. Ἡ Σωφροσύνη ἀπ’ αὐτῆς ἀνέβην εἰς γῆν ὀλίγον.

946. l. κλίτον. — ἔνα l. γὰ. — 947. l. τοῦ λογιόμοῦ. — *suppr.* καὶ. — 949. τὸ γὰ σ. l. ὅποῦ σκοπεῖ. — 950. l. καὶ πρὸς τὸ τέλος (P. 663). — 952. l. θρασυά. — 953. *suppr.* τὸ χέριον. — 954. l. καὶ εἰς τὸ χαρτὶ ἐγράψαν. φ. — 960 sq. l. τοῦς ἀληθῆς οὐκ ἀστοχεῖ, τόλμης ἐπιτηγάνου (?) | καὶ τὸ ὀρεχθεῖ πληρώναι το, πότε οὐ δειλογνωμοῦν το (?); cf. N. 822 sq.; et P. ms. 673 sq.: τοὺς ἀληθῆς οὐκ ἀνχεῖ τόλμῃ ἐπιτηγάνου. | καὶ τὸ ὀρεχθεῖ πληρώναι το, οὐ δειλογνωμοῦν το. — 963. l. τὸ σκ. σπνρον, ἐγνῆς (cf. E. 945). — 964. ἐκράτ. χαρτὶν l. εἰχε(r) χ. — *suppr.* τὸ χέριον. — 968. l. ὥς πρὸς τὴν Πίστιν. — 969 l. ἐνδοθον (cf. E. 1050). — 971. καὶ τὸ: *suppr.* καί. — 972. χάνεσαι? cf. N. 834: ἀπ’ ἀρετῆς. P. 685: γὰ πραχθῆς. — 973. l. καὶ εἶναι νεκρὰ τὰ πρ. (?), πίστει (εἰς) τὸ σὶ λέγω, cf. N. 835, où il y a dans le ms.: καὶ ἡσαν ἐκράτη πρ., et P. 686: καὶ ἡσαν νεκρὰ τὰ πρ. — 974: cf N. 836, et P. 687: τὴν σ ἀπ’ αὐτῆς καὶ γὰ νεκρὰ εἰς τὴν γῆν ὀλίγον.

- κλιτὸν εἶχε· εἰς μέτωπον καὶ τὰ δεξιὰ τοῦ κεφαλῆ
 τοῦ λογιῶμοῦ τῆς τῷ ἄνθρωπον, τὸ ἀκέραιον φρονήμα τῆς.
 810 καὶ τὸ χαρτὴν τὸ ἐβάσταζεν εἰς τὸ ἄλλον τῆς τὸ χεῖρον
 τοῦτα ἐγραφοῦ τὰ γράμματα, γίλε, καὶ ἄλλον σέ τα·
 „Ὁ τοῦς φρονεῖ ὅποῦ σκοπεῖ τὸ τέλος τῶν γραμμάτων
 καὶ πρὸ τοῦ τέλους τῆς ἀρχῆς ἀποχειρεῖ ἀπὸ τότες.”
 Τῇς Ἀρσείας εἶδα ἐστίζετο ἀπ’ αὐτοῦ.
 815 θρασείας ἀπὸ τοῦ σχήματος, καὶ τὸ ἔναρ τῆς κορτάρι |
 f. 60 v. καὶ εἰς τὸ χαρτὴν ἐγράφεον, γίλε, ἐτοῦτοι λόγοι·
 „Φιλὸν τὸν κρένω ὅποῦ σκοπῶ τὸ τέλος τῶν γραμμάτων
 καὶ δίχα τὸ λῆμα κρένω τὸν καὶ παρεπὶ τὸς ἀνάπτης.”
 Ἀπ’ αὐτοῦ εἶδα καὶ ἐστίζετο ἢ Ἀλήθεια μετὰ θρόνον,
 820 ἀληθινὸν τριατὶς γλῶσσον τὸ χεῖρον τῆς ἐκράτει,
 καὶ τὸ χαρτὴν εἰς τὸ χεῖρον τῆς καὶ ἐγραφοῦ τοῦτοι λόγοι·
 „Νοῦς ἀληθῆς οὐκ ἀποτρεχέι, τὸ λῆμα ἐπιτεταίει
 καὶ τὰ ἀρετῶν πληροῖται το, πότε οὐκ ἀελοῦται το.”
 Ἀπ’ αὐτοῦ ἢ Στέφανος ἦτορ ἐν αὐτῇ καὶ εἶχε τὸ σχῆμα τοῦτα,
 825 στέφανος, θεοῦ, προδοτικῆς, καὶ εἰς τὸ ἔναρ τῆς τὸ χεῖρον
 εἶχε σταυρὸν καὶ εἰς τὸ ἄλλον τῆς χαρτὴν μετὰ γραμμάτων
 καὶ ἐλέγεον τὰ γράμματα τὰ ἴσα ἐκεῖ γραμμένα·
 „Ὡς τῆς πίστεως, γινώσκεις, καὶ ὅσα ἂν ἀληθεύσῃς,
 σφάλεις εἰς τῆς ἀλήθειας, βεβαιώθῃς ἀπὸ ἐμῆς.”
 830 Τῇς Ἀκασιόφειας, ἄκουσε, ἔβλεπα ὡς πρὸς τῆς Πίστης,
 τὸ σχῆμα τὰ ἔχον χαροπὸν καὶ ἐνέδοτον τὸ βλεμμα,
 τὸ ἔναρ τῆς χεῖρον τὰ κορτῇ ζῆν τὰ καμπαρίζῃ
 καὶ τὸ ἄλλον, γίλε μου, χαρτὴν μετὰ γραμμάτων·
 „Καὶ δίχα τῶν ἐργῶν ἀπὸ ἀρετῆς, καὶ ἐστὶ ἀπὸ ἐμῆς τὸ μάθε,
 835 καὶ ἴσον ἐκράτει πράγματα, πίστετε τὸ οὐ λέγω.”
 Τῇς Σωφροσύνης ἀπ’ αὐτῆς τὰ ἔρι ὡς τὸ λέγον,

809· cf. P. ms. 659 τοῦ λ. τ. το ἔνδοτον. — 810. l. καὶ εἰς τὸ χ. — 812. γραμμάτων l. γραμμάτων. — 815 κορτάρι l. χεῖρον. Après N. 815, il faut ajouter un vers semblable à E. 953 (P. 666). — 817 Φιλὸν l. ἀλὸν. — l. σκοπεῖ = éd. Wagner. — 819. l. ἀπ’ αὐτοῦ. — θρόνον l. θρόνον(ς). — 821: cf. E. 959. — 822 sq.: cf. E. 960 sq (et P. ms. 673 sq) — 823. l. ἀελοῦται. — 824 l. ἢ Πίστις ἦτορ ἐπ’ αὐτῇ etc. — 828. καὶ l. τίχα = éd. Wagner. — 830: presque illisible, en marge, en caractères rouges. — 832. l. ζῆν — 833: cf. E. 971 et P. 684. — 834 καὶ δίχα: suppr. καὶ ἐπὶ ἐμῆς? cf. E. 972 — 835. l. καὶ ἴσον ἐκράτει πράγματα. πίστετε τὸ οὐ λέγω. — 836. l. τ. σ. ἀπ’ α. τὰ ἐντὶ εἰς τῆς ὁλόν, cf. E. 974 et P. 687.

- 975 τὸ ἔναν τῆς χέρι γὰ κρατῇ κλαθὲν ἀπὸ μερσίνα,
καὶ τὸ ἄλλον τῆς ἐβάσταζε χαρτὴν μετὰ γραμμάτων,
καὶ ἄκουσε, γίλε ρον, τὸ τί ἔγραφε τὸ λοιπὸν εἰς τὸ χαρτὴν τῆς·
„Κἄν ἀληθὴς, κἄν δίκαιος, κἄν ἐξάρθον πιστεύῃς,
ἀλλὰ τὰ προτεροῖματα τῆς σωφροσύνης εἶναι.”
- 980 Ἄπ' αὐτῆς εἶδα ἐστέκετο ἡ Ταπεινοφροσύνη,
εἶχε τὸ σκῆμα ἡμερον, γλῆκα πολλὰ τῆς ὄψιν,
εἶχε εἰς τὸ πρόσωπον, τὸ ἔναν τῆς τὸ χέρι
εἶχε ὀρθρὸς τὸ στήθος τῆς ὡς ἄν ἐτεπωρένη,
καὶ τὸ ἄλλον τῆς ἐβάσταζε χαρτὴν μετὰ γραμμάτων.
- 985 τὸ τί ἔλεγε τὰ γράμματα, ἄκουσε γὰ τὸ ράδιον·
„Πᾶς ταπεινόφρων ἄνθρωπος πιστεύει καὶ ἀληθεύει,
f. 52 v. φορεῖ τὸ δίκαιον ἐκ | παντός, οὐκ ἔστι σεντηχία.”
Ἄπ' αὐτῆς ἡ Ἀγάπη ἐστέκετο μετὰ ἐντροπῆς εἰς χάριον,
γὰ ἔχῃ θεῖον τὸ βλέμμα τῆς καὶ τὸ χαρτὴν τῆς
- 990 ἔγραφε λόγια θαυμαστά, γίλε ρον, καὶ ἄκουσέ το·
„Ὅσον καὶ ἄν εἶδαι ταπεινὸς καὶ ἀγάτῃ οὐ φιλώσους,
βέβαιον οὐκ ἔστι τὸ λαλεῖς, πληροφροσύνησέ το.”
Εἶδα ἄπ' αὐτῆς τῆς Προσευχῆς, γυναικα εἰς τὸ σκῆμα,
κατεθλιμμένη καὶ θενή, γὰ ἔχῃ εἰς τῆς γῆς τὸ βλέμμα,
- 995 καὶ εἰς τὸ χαρτὴν τὸ ἐβάσταζε ἔγραφε τοῦτοι οἱ λόγοι·
„Εὖχον μὲ νόμον, ἄνθρωπε, τὰς ἀγαπᾷς καὶ νόμον,
ἀλλὰ καὶ ὅπου σ' ἐχθρεύονται εὖχον καὶ δικαίωσέ τους.”
Ἄπ' αὐτῆς εἶδα ἐστέκετο ἡ παρὰξενος ἡ Μακροθυρία,
ἀσκηρωμένη ἐφαίρετο καὶ συγγλωσσοδεμένη·
- f. 53 r. 1000 τὸ ἔναν | τῆς χέρι γὰ κρατῇ τάχα τὸ μαγουλόγ τῆς
καὶ τὸ χαρτὴν τῆς ἔγραφε τοῦτοι οἱ λόγοι·
„Θυμώδης πᾶς σκηματικὸς φεύγεται παρὰ πάντων,
ὡς πάλε τὸ μακρόθυρον οἱ πάντες τὸ παρὰ τοῦτον.”
Ἄπ' αὐτῆς πάλε ἰστέκετο ὁλόρθη ἡ Ἐλπίδα,
- 1005 γὰ βλέπῃ ἀπάνον εἰς οὐρανόν, τῆς χέρας γὰ σικώρη,
καὶ εἰς τὸ χαρτὴν τῆς ἔγραφε τοῦτοι οἱ λόγοι·

978. ἐξάρθον l. = P. 960 ἐσοφθῶς (N. 839 ἐξ ἀρχῆς) — 979. ἀλλὰ l. ὅλα — 982. l. ἡμερα εἰς τὸ πρ., καὶ = N. 843, P. 964 (οὐ κλειτὸν εἶχε το πρ.). — 988. εἰς χάριον l. ἐσχάτης? P. 699 εἶδα ἐντροπῆς ἐσχάτης (N. 848 ἐντροπῆς ἐσχάτης). — 989 sq. l. γὰ μετὰ εἰς γῆν καὶ γὰ θεοῦ, γὰ ἔχῃ θεῖον τὸ βλέμμα. | καὶ εἰς τὸ χαρτὴν τὸ ἐβάσταζε ἔγραφε τοῦτοι οἱ λόγοι (cf. N. 849 sq., P. 700 sq.). — 992. λαλεῖς l. φορεῖ. — 994. κατεθλ.: N. 854, P. 705 κατεθλιμένη. — 996. με = μη. — καὶ νόμον = N. 856; l. εἰς νόμον? — 997. δικαίωσέ? N. 857, P. 708 εὖχον (καὶ) ἐπὶ ἐκείνων. — 999. ἀσκημ. l. καὶ θυμωμένη. — 1001. l. καὶ εἰς τὸ χ. τὸ ἐβάσταζε ἔγραφε. — 1002. σικμ. l. καὶ μαρκεῖς. — l. φεύγεται. — 1006: voir E. 1001.

τὸ ἔναρ τῆς χέρι εὐὰ κρατῇ κλαδὶν ἀπὸ μυροδύτης,
καὶ τὸ ἄλλον τῆς ἐβάσταζεν χαρτὴν ἀπὸ γραμμέτων·

- 840 „Κἄν ἀληθὺς, κἄν δίκαιος, κἄν ἐξ ἀρχῆς πιστευθῇ,
ὅλα τὰ προτηρήματα τῆς σωφροσύνης εἶναι.”
Ἀπ’ αὐτῆς εἶδα ἰσχύετο καὶ ἡ Ταπεινοφροσύνη,
εἶχε τὸ σκληρὰν ἡμερον, γλυκεῖαν πολλὰ τῆς ὄψις. |
f. 61 r. ἡμερον εἰς τὸ πρόσωπον, καὶ τὸ ἔναρ τῆς τὸ χέρι
εἶχε ὥς πρὸς τὸ στήθος τῆς, καὶ εἰς τὸ ἄλλον τῆς τὸ χέρι
845 χαρτὴν καὶ εἶχε γραμμὰτα γραμμένα ταῦτα·

- „Πᾶς ταπεινόφρων ἄνθρωπος πιστεύει καὶ ἀληθεύει,
φρονεῖ τὸ δίκαιον ἐκ πατρός, οὐκ ἔτι στυγία.”
Ἀγάπῃ ἐν πρώτοις εἰς αὐτῆς εἶδα ἐντροπῆς ἰσχύος,
εὐὰ γένη εἰς γῆν καὶ εὐὰ θωροῇ, εὐὰ ἔχῃ θειὸν τὸ βλέμμα,
850 καὶ εἰς τὸ χαρτὴν τὸ ἐβάσταζεν τοῦτοι ἔγραψαν λόγοι·
„Ὅσα καὶ ἂν εἶδαι ταπεινὸς καὶ ἀγάπῃ οὐ φελέγῃς,
βέβαιον οὐκ ἔτι τὸ φρονεῖς, πληροσοφείῃσέ το.”
Εἶδα ἀπ’ αὐτον τῆς Προσευχῆς, γεραίαν εἰς τῆς ὄψις,
καταγεμένην καὶ θειήν, εἶχε εἰς γῆν τὸ βλέμμα,
855 καὶ εἰς τὸ χαρτὴν τὸ ἐβάσταζε τοῦτοι ἔγραψαν λόγοι·
„Εὔχον μὴ μόνον, ἄνθρωπε, τοὺς ἀγαπᾷς καὶ μόνον,
ἀλλὰ καὶ ὅπου σὲ ἐχθραίνονται εὔχον καὶ ὑπὲρ ἐκείνων.”
Ἀπ’ αὐτον τῆς παρόξενον εἶδα Μακροθυμίαν,
σύντρος, θειοῦς, ὥς εὐὰ ἐπρόσεξες ἄνθρωπον θυμωμένον,
860 καὶ ἀπὸ θυμοῦ του γάστρεκεν εἶδες γλωσσοδεμένους·
τὸ ἔναρ τῆς χέρι εὐὰ κρατῇ τάχα τὸ μάγονλόν τῆς
καὶ τὸ ἄλλον ἐβάσταζεν χαρτὴν μετὰ γραμμέτων·
„Θυμώδης πᾶς καὶ μαρτυρὸς φέγεται παρὰ πάντων,
καὶ πάλιν τὸν μακρόθυμον οἱ πάντες τὸν ἐπαινοῦσιν.”
865 Ἀπ’ αὐτον πάλιν ἡῖρηκα καὶ ἐστέκετο ἡ Ἑλπίδα,
εὐὰ βλέπῃ ἀπάνω εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ τὸ ἔναρ τῆς τὸ χέρι
εὐὰ θείγῃ πάλιν εἰς οὐρανὸν πρὸς τῆς Μακροθυμίαν,
καὶ εἰς τὸ ἄλλον τῆς χαρτὴν καὶ ἔγραψαν οὔτοι οἱ λόγοι· |

839. ἐξ ἀρχῆς: cf. E. 978 ἰσοφρον et P. 690 ἰσοφρῶς — 845. cf. E. 984 sq. — 848. l. ἐντροπῇ ἰσχύει, cf. E. 988 et P. 699 (Wagner a corrigé: ἰσχύει). — 859. l. στυγία, cf. E. 999, P. 711). — 860. εἶδες l. εἶπες? (Wagner corr. ὥσπερ). — l. γλωσσοδεμένους (cf. E. 999, P. 711).

- „Ἀνθρῶπε, θάρρειε πάντοτε, ποτέ σου μὴ ἀπελπίσῃς,
ἐλπίζε πάντα εἰς θεὸν καὶ γὰρ σὲ βοηθήσει.”
- Ἄπ’ αὐτῇ τῇ παρᾶξενον εἶδα Ἐλεημοσύνην.
1010 γὰρ ἔχῃ καὶ νομίσματα στὸ χέρι γὰρ βασιτάξῃ
καὶ γὰρ τὰ δίδῃ πρὸς πτωχοὺς καὶ πρὸς περιημεμένους,
καὶ τὸ χαρτὴν τῆς ἔγραφε, φίλε μου, ἐτοῦτοι οἱ λόγοι·
„Τοὺς δυστυχοῦντας βλέπετε, ἐσεῖς ὁποῦ εὐτηγᾶτε,
καὶ ἐλεεῖτε τοὺς πτωχοὺς καὶ οὐ μὴ θανατωθῆτε.” |
- f.53v. 1015 Εἶδα τῶν δώδεκα Ἀρετῶν τὰ γράμματα καὶ τοὺς λόγους,
τὰ εἶδα εἰς τὸ ἔναρ του πλεονὸν τοῦ Ἀργυροῦ τοῦ Κέστρον·
καὶ εἰς τὸ ἄλλον του πλεονὸν πρὸς τῇ μερῇ τῆς πόριος
τοὺς δώδεκα Μῆρας ἡῆρα καὶ ἔστεξαν λατομήμενοι,
χαρτία γὰρ κρατοῦσαν καὶ αὐτοὶ ὅλοι μετὰ γραμμάτων
1020 καὶ τὸ καθὲρ τὸ ἔγραψεν γὰρ σὲ τὸ καταλέξω.
Μάρτυς ἦτορ ἔροπλος στρατιώτης εἰς τὸ σελῆμα,
ἀπάνω κάτω γὰρ ἔλεγεσ ὅλος σθερομένος,
ζωσμένος ἦτορ ἄρηατα, καὶ εἰς τὸ ἔναρ του τὸ χέρι
κοιτάειν ἐμαλάκιζεν καὶ ἐβάσταζεν σκοιτάειν.
1025 εἶχεν καὶ εἰς τὸ σκοιτάειν του χαρτὴ μετὰ γραμμάτων,
καὶ τὰ ἔλεγεν τὰ γράμματα, ἄκουσε γὰρ τὸ μάθῃς·
„Πρόβοδος εἶμαι τοῦ καιροῦ, στρατιώτης τοῦ πολέμου,
ἀμείτε μὴ καθέξεσθε, κινᾶτε εἰς τοὺς ἐχθροὺς σας.”
Ἀπρίλις ἦτορ ἄπ’ αὐτόν, γὰρ εἶδες ποιμένον ἄνθρωπον,
1030 ἀσκέατος, ἀκτεριστός, ἀντρέλος εἰς τῇ πλάσῃ,
f.54r. ἐλάλειεν ὁμπρὸς τον πρόβατα, | ἐφαίνετο ὡς ποιμένας,
τὸ ἔναρ του χέρι γὰρ κρατῇ ποιμενικὸν καλῆμα
καὶ τὸ ἄλλον του εἶχεν τὸ χαρτὴν καὶ ἔγραψεν ἐτοῦτοι οἱ λόγοι·
„Ὁ μετ ποιμαίνω πρόβατα ποιμαίνω διὰ τὸ γάλα,
1035 καὶ τῶν ἀρνίων τοὺς σκιρτησμοὺς ἔχω ἀντὶ πρόσχαρό μου.”
Τὸν Μάϊον εἶδα ἄπ’ αὐτόν ἄνθρωπον καλὸν καὶ ἐκείνον,
καλὸς εἰς εἶδος καὶ εἰς κοπήν, καλὸς ὡς πρὸς τὸ σελῆμα,

1012. l. καὶ εἰς τὸ χ. τ. ἔγραψαν. — 1015. l. Ἀρετῶν. — 1018. l. ἡῆρα, ἡῆαν. — 1019. l. καὶ αὐτοὶ χ. γὰρ κρατοῦν. — 1021—1106: Br. Keil dans son article. Die Monatscyclen der byzantinischen Kunst in spatgriechischer Literatur (Wiener Studien 11 (1889) p. 94—143) compare les descriptions des mois (du cod. Par.) à ceux qui se trouvent dans le Codex Barberinus graec. 1 172 fol. 65 r—67 v. (voir l'introduction § 16). — 1021. l. ὁ μ. — 1024. Cod. Barb. σκοιτάειν καὶ ἐβάσταζεν κοιτάειν, Keil corrige: σκ. καὶ εἰς τὸ ἄλλον του εἶ. κ. — 1027. Cod. Barb. πρόβοδος. — 1029. l. ποιμένας. — 1030. Cod. Barb. ἄνθρωπος (voir l'introduction § 16). — 1031. Cod. Barb. ἀσκέατος; Keil corrige inutilement ἡλας (de ἔλω). — Au lieu de ἐφαίνετο il y a dans le Cod. Barb. (προβατα) σπαραγα. — 1034. Cod. Barb. εἶμαι ποιμὴν καὶ πρόβ. ποιμ. — 1035. Cod. Barb. ἀντιπρόσχαρόν μου; Keil corr. ἀντὶ πρόσχαρόν μου? — 1036 sq.: P. ms 742 a, b: τὸν Μάϊον ἡῆρα ἄνθρωπον καλὸν εἰς τὸ ἦθος, | καλὸν εἰς εἶδος καὶ κοπήν, καλὸν ὡς πρὸς τὸ σελῆμα (faute d'impression dans l'édition de Mavrophrydis). — 1037. l. καλὸν.

- f. 61 v. „Ανθρῶπε, θάρρει, λέγω σε, ποτὲ μὴ ἀπελπίσῃς.
 870 ἔλπιζε εἰς τὸν οὐρανὸν γὰρ βοηθηθῆς ἀπέχει.”
 Καὶ ἀπέχει τῇρ παρῶξενον Ἐλεημοσύνης εἶδα,
 γὰρ στέχῃ καὶ τομίσματα τὸ χεῖρ της γὰρ γέμῃ
 καὶ τῶν δίδει τῶν πτωχῶν, καὶ εἰς ἄλλον της τὸ χεῖρ
 εἶχεν χαρτὴν καὶ ἐγράφουσιν, γίλε μου, ἐτοῦτοι οἱ λόγοι·
 875 „Τοὺς θυστεχοῦντας βλέπετε ἐσεῖς ὅπου ἐντυχεῖτε,
 καὶ ἐλεήσετε τοὺς λέγοντας, γὰρ μὴ θανατωθῆτε.”
 Εἶδες τῶν δώδεκα Ἀρετῶν τὰ γράμματα καὶ οἱ λόγοι
 τὰ ἡθρικά, γίλε, εἰς τὸ πλεονὸν τοῦ Ἀργυροῦ τοῦ Κόσμου·
 καὶ εἰς τὸ ἄλλον πάλε τὸ πλεονὸν τῆς πόρτας τὸ ἀπέχει
 880 τοὺς δώδεκα καὶ ἴστανται Μῆρας λατομημένους,
 χαρτία καὶ ἐκείνοι γὰρ κρατοῦν ὅλοι μετὰ γραμμάτων.
 (Ἐκγραφῆς δώδεκα Μῆρων πάλε ἐκ τοῦ Κόσμου)
 Ὁ Μάρτις ἦτορ ἔροπλος στρατιώτης εἰς τὸ σχῆμα,
 ἀπάνω κάτω γάλεγε ὅλος σιδερωμένος,
 885 ζωσμένος ἦτορ ἄρματα, καὶ εἰς τὸ ἔναν του τὸ χεῖρ
 ἐβάσταζε σπαθὴν καὶ εἰς τὸ ἄλλον χαρτὴν μετὰ γραμμάτων·

- „Πρόβατος εἶμαι τοῦ καιροῦ, στρατιώτης τοῦ πολέμου,
 καὶ ἀπάνω μὴ καθέζεσθε, κινᾶτε εἰς τοὺς ἐχθρούς σας.”
 Ὁ Ἀργίλιος ἀπ’ αὐτοῦ, γὰρ εἶδες ποιμένα ἄνθρωπον,
 890 ἀσκέταστος, ἀκτέριστος, ἄτομος εἰς τῇρ πλάσιν,
 γὰρ ἔχῃ ἐμπρός του πρόβατα, γὰρ βόσκει ὡς ποιμένας,
 τὸ ἔναν του χεῖρ γὰρ κρατῇ ποιμενικὸν καλῆμιν
 καὶ τὸ ἄλλον χεῖρ γὰρ κρατῇ χαρτὴ μετὰ γραμμάτων· |
 f. 62 r. „Λόγω πρὸβατα πολλὰ καὶ βόσκω ὡς ποιμένας,
 895 καὶ τῶν ἀρετῶν τοὺς σκιρτασμοὺς ἔχω το εἰς χαρὰν μου.”
 Τοῦ Μάρτιος ἦτορ ἀπ’ αὐτοῦ ἄνθρωπος καλὸν εἰς εἶδος,
 καὶ εἰς τῇρ κοπῇ καλός, μᾶλλον καὶ εἰς τὸ σχῆμα,

873. l. καὶ γὰρ τὰ στέχῃ. — 876. τοὺς λέγοντας? cf. E. 1014: καὶ ἐλεῖται τοὺς πτωχοὺς, P. ms. 727: αἰεῖται τοὺς σκιρτῶντας. — 877. l. τοὺς λόγους. — 889. l. ὁ Ἀργ. ἦτορ ἀπ’ αὐτοῦ. — 896 sq.: voir E. 1036 sq.

- καὶ εἰς τὸ κεφάλιν του ἐφόρειε στεφάνι ἀνθισμένον,
καὶ ἡ χεῖρα του κόκκινον τριακτάφυλλον βασιτάζει,
1040 καὶ εἰς τὸ ἄλλον του ἐβάσταζε χαρτὴν μετὰ γραμμάτων·
ἴδε καλῶς ἀνέγνωσε, γίλε μου, τὸ χαρτὴν του·
„Ζῆσε τὸν χρόνον τὸν καλόν, πᾶς ἄνθρωπος ἐγγώμων,
μὴ παραδράμῃ τὰ καλά, χάρισε, σκίρτησέ τα.” |
f. 54v. Ἰούλιον πάλε ἀπ’ αὐτὸν ἄνθρωπον τέλειον, γίλε,
1045 πλατὺς εἰς τοὺς πόμους καὶ χοιτῶν τῇρ κεφαλῇ, τῇρ μέσῃ,
ἴσα γυνὰ τὰ χεῖρα του μέχρ’ εἰς τῶν ἀγγώνων,
μέσα εἰς λιβάδι θάλασσον γὰ κείται ἀπλωμένος,
τὰ χεῖρα του ἄνθη γὰ κρατοῦν ἀπὸ διαφόρων χρῶας,
καὶ μετὰ κείνα καὶ χαρτὴν καὶ εἶχεν τοὺς λόγους τούτους·
1050 „Ζῶ τοῦ καιροῦ ἐνέδοτον, χαίρομαι τὸ καλόν του,
τρέπομαι εἰς τὰ μερίσματα τῆς ἀνθοποιικίας.”
Ἄπ’ αὐτὸν τὸν Ἰούλιον εἶδα του τέτοιον, γίλε.
γὰ εἶναι γυνὰ τὰ χεῖρα τοῦ, ὅλος ἀνασκομημένος,
γὰ κείται εἰς τὸ κεφάλιν του στεφάνιν ἀπ’ ἀσπῆγ·
1055 τὸ ἔναι του χεῖρ γὰ κρατῇ θραπᾶν γὰ φερῖν,
καὶ τὸ ἄλλον γὰ ἀγορίζεται τ’ ἀσπῆγ γὰ μαζῶν,
f. 55r. εἶχεν καὶ χαρτὴν ὁπίσω του καὶ ἔγραψεν, | γίλε μου,
ἐτοῦτοι οἱ λόγοι·
„Θερίζω γῆς γενηήματα, ἔδοιρα μετὰ κόπον,
γὰ δεκαπλάσω τὸν καρπὸν εἰς τὸ ἀποθέρισμά μου.”
1060 Εἶδα τὸν Ἀβγοστόν καὶ ἐκεῖνον τέτοιον, γίλε μου,
γὰ στέκῃ τάχα εἰς λουτρον, λουσμένος, κτερισμένος,
γὰ εἶναι ἐκ τὸ καῖμα ἔδιψος,
καὶ εἰς τὸ χεῖρ του τίποτες ἐκράτειε καὶ ἔπιπεν,
ἐκράτειε καὶ χαρτὴ καὶ ἔγραψεν ἐτοῦτοι οἱ λόγοι·
1065 „Τοὺς ἀφῆλ ἢ θέρη τοῦ λουτροῦ, φέρει τοὺς καὶ διψάσαν,
κατέφυγον ὡς πίνοσιν, οἶνον(?) μὴ τοῦ ἀναθεοῦν.”

1039. l. καὶ ἡ χ. του τριαντ. κόκκ. γὰ βασιτάζει. — 1041 manque dans N., P. et Cod. B. (cf. E. 1103). — 1043. l. παραδράμης. — 1044. l. τέτοιον. — 1045. l. πλατὺς εἰς πόμους καὶ χοιτῶν, Cod. Barb. πλατὺς — χοιτῶν. — 1046 sqq.: Cod. Barb. ἴσαν γυνὰ τὰ χεῖρα του, ἄνθη γὰ κρατοῦν χρῶμάτων διαφόρων, cf. Par. 751; Esc. 1046—1049 = Neap. 905—908. — 1050. l. τὸ ἐνέδοτον, cf. E. 972. — 1051. τρέπομαι = τρέπομαι. — 1053. γυνὰ: voir N. 912. — l. του — l. ὅλος ἀνασκομη. Cod. Barb. ἀνασκομημένος. — 1054. l. κείται — 1057. suppl. γίλε μου. — 1058. l. τὰ ἔδοιρα. — 1060 l. εἶδα ἀπ’ αὐτὸν τὸν A. — suppl. μου — Après E. 1060 on trouve dans le Cod. Barb.: γὰ εἶναι ἐπὶ καίματος ἐμπεχὸς εἰς τὴν ὄψιν. — 1062. Cod. Barb.: γὰ εἶναι ἐκ τὸ καῖμα ἔδιψος καὶ εἰς τὸ ἔναι του [τὸ manque] χεῖρ | κρατῇ ἐκράτει μὲ κρασί καὶ ἔπιπεν διὰ τὴν θέρη. | καὶ εἰς τὸ ἄλλον του ἐβάσταζε χαρτὴ μετὰ γραμμάτων | καὶ τὸ ἔγραψεν. γίλε μου, ἄκουε γὰ τὸ μάθη. — 1063: P. 765 dans le ms.: ὁκέτι ἐκράτει καὶ ἔπιπεν, καὶ εἰς τὸ ἄλλον του τὸ χεῖρ. — cf. v. 1037—1065. φέρει τοὺς: Cod. Barb. τοὺς φερῖν (N. 923). — 1066. οἶνον? τόνον? pas bien lisible: Neap. 924 et Par. 768: νερόν; Cod. Barb. ἤνον μὴ ἀναθεοῦν (Keil corr.: μὴ τ’ ἀθ.)

φίλε μου, εἰς τὸ κεφάλιν τον γὰ ἔχῃ στεγάνειν ἀπὸ ἄνθι,
καὶ εἰς τὰ χέρια τον τριαγτάφυλλα κόκκινα γὰ βαπτέξῃ,
900 καὶ εἰς τὸ ἄλλον τον εἶχεν τὸ χαρτὶν καὶ ἴδω οἱ λόγοι οὗτοι·

„Ζήσε τοῦ κόσμου τὸ καλόν, πᾶς ἄνθρωπος εὐγνώμων,
μὴ παραφροσύνης τὰ καλὰ, χάρισε, σιζήσῃ τα.”
Τὸν Ἰούριον πάλε ἀπ’ αὐτοῦ ἄνθρωπον τέτοιον, φίλε,
905 πλατὺς εἰς ὄμους καὶ χοιτροὺν τῇ κεφαλῇ, τὰ μέσα,
γυρὰ ἴδω τὰ χέρια τον μέγρι καὶ τὼν ἀγκύρων,
μέσα εἰς λιβάθιν θαλερὸν γὰ κείται ἀπλωμένος,
τὰ χέρια τον ἄνθι γὰ κρατοῦν ἀπὸ διαφόρους χροῶς,
καὶ μετὰ ἐκείνον καὶ χαρτὶν καὶ ἔγραψαν οἱ λόγοι·

„Ἀπὸ τοῦ καιροῦ τὸ ἐγίδοτον, χείρομαι τὸ καλόν τον,
910 τέρομαι τὰ μερόματα τῆς ἀνθοποιζιλίας.”
Εἶδα τὸν Ἰούριον ἀπ’ ἐκεῖ τέτοιον καὶ ἐκεῖνον ἄνθρα,
γὰ ἔγει γυρὰς τὰ χέρια τον καὶ ὅλος ἀνασκομτωμένος,
γὰ κείται εἰς τὸ κεφάλιν τον στεγάνειν ἀπὸ ἀσάχνα·
τὸ ἔγει τον χέρι γὰ κρατῇ δευτέρῃ γὰ θερίζῃ,
915 καὶ τὸ ἄλλον ἡγωνίζετον τὰ σάχνα γὰ μαζώνῃ,
καὶ εἶχεν χαρτὶν ὁπίσω τον καὶ ἐγράψαν οὗτοι οἱ λόγοι·

„Θερίζω γῆς γερνήματα τὰ ἔσπειρα μὲ κόπον,
γὰ δεκαπλεσιόσω τὸν καρπὸν εἰς τὸ ἀποθέρωμάν τον.” |
f.62v. Εἶδα ἀπ’ αὐτοῦ τὸν Ἀργουστόν τέτοιον καὶ ἐκεῖνον, φίλε,
920 γὰ στέξῃ τάχατε εἰς λονετροῦ, ὡς φαίνει γὰ ἐπροσέχῃ,
γὰ ἔγει ἐκ τὸ καῖμα ἐκδιψος, καὶ εἰς τὸ ἔγει τον τὸ χέρι

ἐκράτει χαρτὶν καὶ ἔγραψαν, φίλε μου, ἐτοῦτοι οἱ λόγοι·

„Τοὺς κάψῃ ἢ θέρωι τοῦ λοιτροῦ, τοὺς φλέξῃ καὶ διψήσουν,
κατάψυχον ὥς πίονσιν ρεφὸν γὰ μὴ διψήσουν.”

899. suppr. τὰ. — 904. l. πλατὺν. — 909. Ἀπὸ (Wagner: πὸ) l. zō, = E. 1050. —
912 γερνός est préférable à γερνὰ E. 1053 (P. 756: γερνὰ ἴδω τὰ χέρια τον (= P. 751;
cf. E. 1046 et N. 905) καὶ ὅλος ἀνασκομτωμένος). — l. ὀλοκραδωμ. — 925. ἀπὸ τοῦ:
l. ἀπ’ αὐτοῦ.

- Ηῤοιχα τὸν Σεπτέβριον τοῦ γὰ τρυγῆ ἀμπελῶρας,
 ἐκράτειεν εἰς τῆς χέρας του χαρτὶ μετὰ γραμμάτων,
 οἱ λόγοι ἐτοῦτοι ἐλέγαδιν, *φίλε μου*, εἰς τὸ χαρτὶν του·
 1070 „Τρυγῶ τὸ ἐδραγάτουσαν τρεῖς χρόνους οἱ ὁφθαλμοί μου,
 f. 55 v. καὶ τὸν καρπὸν του τρώγω του | καὶ πίνω τὸ κραδί του.”
 [Εἶ]θα τὸν Ὀκτώβριον ἄνθρωπον εἰς τὸ σκῆμα,
 ἡῤοιχα του καὶ ἦτορ ζῆνιγός, ἀλλ’ εἰς μικρὰ ποτλία·
 εἰς τὸ ἔραρ του τὸ χέρι γὰ κρατῇ κλονεῖν μετὰ ποτλία,
 1075 εἶχερ εἰς ἄεραρ προσενχίη, καὶ εἰς τὸ ἄλλον του τὸ χέρι
 εἶχε τὸ χαρτὶ καὶ ἔγραφε, *φίλε μου*, τοῦτοι οἱ λόγοι·
 „Προσέχω, ἀγτερεύω(?) ζῆνιγῶ, ποτλία κρατῶ ἀπὸ τέχνης,
 καὶ ἔχω τοῦτο εἰς θρόνῳ μου καὶ εἰς παραδιάβασί μου.”
 Νοέβριον εἶδα ἀπ’ αὐτόν, γεωργὸν ἀπὲ τὸ σκῆμα,
 1080 γὰ ἔχῃ στέφειν γεωργοῦ, γεωργὸς ἀπὲ τῆς ὄφης,
 καὶ εἰς τῆς ποδία του ἐβάσταζε σπιτόν διὰ γὰ σπέρνῃ,
 καὶ εἰς τὸ χέρι του χαρτὶ καὶ εἶχε τοὺς λόγους τοῦτους·
 „Σπέρνω τῆς γῆς καὶ τοῦ καιροῦ τὸν σπόρον μου θερίζω,
 ἐκατοπλασιάζω τὸν καρπόν, δίδει χαρίζει μὲ τῆς.” |
 f. 56 r. 1085 Ἄπ’ αὐτόν τὸν Ηεβέριον ἡῤοιχα γὰ ἰστέχῃ,
 γεωργὸν καὶ ἐκείνον ἄνθρωπον, καὶ εἰς τὸ ἔραρ του τὸ χέρι
 ἐβάσταζε σπόρον μὲ σακκί, ῥαβδὸν μὲ τὸ βορζέντρι,
 καὶ ἡ ἄλλῃ του ἐβάσταζε χαρτὶν μετὰ γραμμάτων,
 καὶ ἄκουσε τί ἔγραφε, *φίλε μου*, τὸ χαρτὶν του·
 1090 „Πῶς γεωργὸς ἀπὲ τοῦ γῆς ἀπέσπειρε δικαίως,
 διότι ὁ καιρὸς ἀπέκλεινε, δικαίον δίδει εἰς τὸν σπόρον.”
 Ἄπ’ αὐτόν τὸν Γεργόριον, ἰστέκετο καὶ σκῆμα εἶχερ εἰς
 ἐκεῖνος,
 ἄνθρωπος γὰ εἶναι ζῆνιγός, ὁλόθρασος τὸ σκῆμα,
 σκελὶν ὀπίσω του ἔδραφεν καὶ ἐβάσταζε γεράκι,
 1095 καὶ εἰς τὸ χαρτὶν του ἔγραφε, *φίλε μου*, ἐτοῦτοι οἱ λόγοι·
 „Πῶς ζῆνιγὸς μὴ κάθεται, τὸν χρόνον μὴ διαβαίνει,

1070. l. ἐδραγάτουσαν. — 1072. l. εἶδα καὶ τ. 10. — 1073. ἡῤοιχα aussi dans le Cod. Barb.; Neap. 931 et P. 774: εἶδα. — 1075. l. εἶχερ εἰς ὁ. προσενχίη. — 1076. suppr. το. — 1077. l. ἔγραφε. — Cod. Barb. ἀπὸ τῆς τέχνης. — 1078. θρόνῳ comme dans le Cod. Barb.; N. 934 et P. 779: τέρων. — 1080. Cod. Barb. ὅλην τῆς σπέρν. αὐτοῦ γ. ε. τ. ὁ. — 1081. Cod. Barb. διὰ γὰ σπέρνῃ. — 1083 sq. dans le Cod. Barb.: „σπέρνω εἰς τῆς γῆς του σπόρον μου καὶ ἀπορεοῦ (Keil corrige ἀπὸ καιροῦ, p. 134) θερίζω. | καὶ τὸ τῆς δίδω, εἰς τὸ τριπλὸν δίδει, χαρίζει μὲ το.” — 1084 ἐκατοπλά(σι)άζω est une reminiscence du vers 1059: γὰ δεκαπλάσω τον καρπόν. — 1087. Cod. Barb.: ἐβάσταζεν σπόρον μὲ το διδάκιον, ῥαβδὸν μὲ τὸ βορζέντρι. Keil admet: ἐβάσταζεν σπόρον μὲ τὸ διδάκιον | ῥαβδὸν μὲ τὸ βορζέντρι, | καὶ etc. — 1088 sq. tout à fait comme dans le Cod. Barb. — 1091. Cod. Barb.: δ. ὁ γ. ἀπέκλεινε (P. 790 ἀντίκλεινε) καὶ οὐ σπέρνει τον σπόρον. — 1092. l. ἰστέκετο καὶ ἐκεῖνος. — 1094. ἔδραφεν: Cod Barb. ἔγραφε = N. 949 et P. 793. — 1096. Cod Barb.: τὸν χρόνον μὴ τὸν χρόν (l. χρόν, corr. de Keil).

- 925 *Ἡὲρκα τὸν Σεπτέμβριον τοῦ ἐν τριγῶ ἀπὸ τοῦ ἀμπέλιου
δροσισθόν, δένδρον καὶ καρπὸν, σταφύλια ἐν συνάγῃ,
καὶ εἰς τὸ ἄλλον του χέρι τὸ χαρτὶν καὶ ἴσαν οἱ λόγοι οὕτοι·
„Τριγῶ τὸ ἐδεργατεύσασιν τρεῖς χρόνους οἱ ὅθ θαλμοὶ μου,
καὶ τὸν καρπὸν του τρώω του, πίνω καὶ τὸ γλυκύν του.”*
- 930 *Ἄτ’ αὐτοῦ τὸν Ὀκτώβριον ἄνθρωπον εἰς τὸ σχῆμα,
εἶδα καὶ ἦτορ κρηγῶς, ἀλλὰ εἰς μικρὰ πορτία,*
- τὸ ἔναρ του χέρι τὸ χαρτὶν. τοῦτοι ἔγραψαν οἱ λόγοι·
„Προδέω, ἰχεῖω, κρηγῶ, πορτία κρατῶ ἀπὸ τέχνης,
καὶ ἔχω εἰς τέρεψιν μου καὶ εἰς παραδιαβαδισμόν μου.”*
- 935 *Ἄτ’ αὐτοῦ τὸν Νοέμβριον εἶδα καὶ ἐκείνον, φίλε,
γεωργὸν ἀπὸ τῆς οὐρθεσίης καὶ ἀπὸ τὸ σχῆμαρ του,
καὶ εἰς τῆς ποδῆας του ἐβάσταξεν σιπάριον διὰ σπόρον,
καὶ εἰς τὸ χέρι του εἶχε τὸ χαρτὶν ὁλόγραφον ἐν λέγῃ·
„Στέρνω εἰς γῆν καὶ τοῦ καιροῦ τὸν σπόρον μου θεορίζω,
καὶ εἴτι δώσω ἐγὼ τῆς γῆς εἰς τὸ τριπλοῦν μὲ δίδει.”*
- 940 *Ἄτ’ αὐτοῦ τὸν Δεκέμβριον ἡὲρκα του ἐν στέλῃ,
γεωργὸν καὶ ἐκείνον ἄνθρωπον, καὶ εἰς τὸ ἔναρ του τὸ χέρι |
f. 63r. ἐβάσταξεν ῥαβδὸν καὶ εἰς τὸ ἄλλον του χαρτὶν*
- καὶ ἔγραψαν τοῦτοι οἱ λόγοι·*
- 945 *„Γερεῖω τὸ ἔσπειρα εἰς τῆς γῆς ἐν ῥίκτη γέτρον ῥίζαν,
καὶ ἀπὲ τὸ ῥιζοβλάστημαρ ἀπαντοχίην ἐν ἔχω.”
Ἰανουάριος ἦτορ ἄτ’ αὐτὸν ἐν στήζεται καὶ ἐκείνος,*
- ἄνθρωπος ὅλος κρηγῶς, ὅλος θαρσὺς τὸ σχῆμα,
σχελὶν ὀπίσω του ἔτρεχε καὶ ἐβάσταξεν γεράκι,
950 καὶ εἰς τὸ χαρτὶν τὸ ἐβάσταξεν τοῦτοι ἔγραψαν οἱ λόγοι·
„Πᾶς κρηγῶς μὴ δικαθέζεται, τὸν χρόνον του διαβάσει,*

925: cf. E. 1067 (P. 769 sq.: *Ἡὲρκα τὸν Σεπτέμβριον τὸ ἐν τριγῶ ἀπὸ τοῦτον | καὶ εἰς τὸ χέρι του χαρτὶν καὶ ἴσαν γραμμένα ταῦτα*). — 926. *δροσισθόν*:? (suppr. par Wagner.) — 932: voir E. 1074, 1075 et 1076. — 934. l. *καὶ ἔχω τοῦτο εἰς τ. μου* = E. 1078. — 938. l. *καὶ εἰς χέρι του* (suppr. *τὸ*). — 943 et 944: voir E. 1087, 1088, 1089. — 945 sq.: deux vers tout à fait différents de E., P. et B. — 951. l. *π. κ. μὴ ἀθέεται, τ. χ. μὴ διαβάσει*.

- ἀλλὰ ὁ καιρὸς ἐγγίζει τοι γὰρ τρέχῃ εἰς τὸ κερῆγιν.” |
 f. 56 v. Εἶδα τὸν Φεβρουάριον καὶ ἐκεῖνον εἰς τὸ σκῆμα,
 ἄνθρωπον ὅλον γέροντα τὴν τρίχην καὶ τὴν ὄψιν,
 1100 γούρην ἀπάρην γὰρ φορεῖ καὶ ὁμπρός τοι ἀνάπτῃ γλόχα,
 τάχατε γὰρ θεωραίνεται διὰ τοῦ καιροῦ τὴν ψῆξιν,
 καὶ ὁμπρός τοι ἐκείτετο χαρτὴν μετὰ γραμμάτων,
 ἴδε καλῶς ἀνέγνωσα, φίλε μου, τὸ χαρτὴν τοῦ
 „ διὰ τοῦ καιροῦ θεωραίνεται τὴν βαρυχειρουργίαν,
 1105 καὶ ὅπου βλέπει γέροντα μηδὲν τὸν ὀρεσίζῃ.”
 Ἰδες τῶν δώδεκα Μηνῶν τὰ γράμματα καὶ τοὺς λόγους,
 τὰ ἔποιεν ὁ παρ᾽ ἑξέτος ὁ πέτρολιθοξέστης.
 τὸ δὲ εἰς τὸ ἴδιον τὸ πλεονόρ, ὅπου ἦτορ τὸ ἄλλο μέρος,
 ὅπου καὶ μᾶλλον ἴστανε τῆς κόρης τὸ κορυοῦκλι,
 1110 εἶχεν Ἐρωτιδόπορτα δώδεκα γὰρ ἰστέκοντ,
 καὶ αὐτὰ χαρτὰ γὰρ κρατοῦν ὅλα ἀπογραμμένα
 καὶ τὸ καθέναν, φίλε μου, γὰρ δὲ τὸ καταλέξω. |
 f. 57 r. Ἦτορ ἡ πρώτη Ἀσκόλησις καὶ εἶχεν τοὺς λόγους τοῦτους·
 „ Ἀσκέλησις ἐρωτικὴ λόγους ἐμπειροὺς ἔχει,
 1115 καὶ θέλει ἐπόρορον ψυχὴν γὰρ μὴ παραμιλῆται.”
 Ἄπ’ αὐτὴν τὴν Ἐπόληψιν, ἔγραψεν εἰς ἐκείνην·
 „ Ἐξ ἀπολήψεως κρεμασθὼν οὐ φεύγεται εἰς τὸν κόρηον,
 ἀλλὰ παρῆται εἰς Ἐρωτιαν, δι’ αὐτὴν καὶ χάριν ἔχει.”
 Ἄπ’ αὐτὴν τὴν Ἐπόληψιν εἶδα καὶ τὴν Ἀγάτην,
 1120 χαρτὴν εἰς τὰ χερσὶν γὰρ κρατῇ καὶ ἔγραψεν τοῦτοι οἱ λόγοι·
 „ Ἡ Ἀγάτη, ἂν ἐντρέπεται, δέξει, καὶ τὸν δεσπρὴν τῆς
 βουλῇ τὸν ὅλον συνεχθοῦν οἱ φρονηρότεροι τοῦ κόρηον,
 καὶ τότε ἂν ἔνι ἀπὸ ψυχῆς ἐρωτικῆς φονδοῦλας.” |
 f. 57 v. Καὶ παρακάτω ἐκείτετο ἀπ’ αὐτὴν ἡ Φιλία
 1125 καὶ εἰς τὸ χαρτὴν τῆς ἔγραψεν, φίλε μου, τοῦτοι οἱ λόγοι·
 „ Οὐκ εἶν’ καλλίον τουποτὲ παρ’ οὔ ἡ φιλία εἰς τὸν κόρηον,
 καὶ τότε ἂν φθάσῃ γὰρ γεγεῖν μὲ πόθοι, μὲ τὴν βίαν.”
 Εἶδα ἀπ’ αὐτὴν τὴν Στοιχίην καὶ εἶχε γράμματα ταῦτα·

1097. Cod Barb. ἐγγίζει (l. σιγγίζει?) — 1098: février manque dans le Cod. Barb. — P. 797 ms.: καὶ ἐκεῖνον εἰς τὸ σκῆμα τοῦτο. — 1100. l. γὰρ ἄπτι (= P. ms. 799). — 1103. l. ἀνέγνωσε (cf. E. 1041). — 1105. l. καὶ ὅπου μὲ βλ. — 1114 sq.? cf. N. 967 sq.: „ Ἀσκόλησις ἐρωτικὴ λόγους ἄλλας (Wagner: παλαιούς) ἐμπειρά, | καὶ θέλει ἐπύρορον σπονδὴν καὶ μὴ παραμιλῆσαι,” et P. ms. 812 sq.: „ Ἀσκόλησις ἡ ἐρωτικὴ, λόγους ἄλλους ἐμπειρά, | καὶ θέλει ἐπύρορην, σπονδὴν, γὰρ μὴ παραμιλῆται.” — 1116. l. ἡ Ἐπόληψις. — 1117. l. ὁ ἐξ ἐπολήψεως κρεμασθός. — ψήγεται. — 1118: N. 971 διὰ καλὴν χάριν ἔ., P. 816 διότι χάριτας ἔχει. — 1121. l. καὶ ἂν ἐντρέπεται? — 1122 l. οὐ λείπον (P. ms. 819: μὴ λείπον) τον ὅλον ἂν σ. οἱ φρονημοὶ (φρονεροὶ) τ. κ. — 1123: il faut transposer ce vers après E. 1126, à l’endroit du vers 1127. — 1124. l. ἰστέκοντ. — 1126. l. τέποι (ou πουποτει).

ἀλλὰ καιρὸν στριγγίζω τοῦ ὡς τρέχει εἰς τὸ κυτῆγι·”
 Εἶδα τὸν Φεβρονάριον καὶ ἐκεῖνον εἰς τὸ σκήμα,

955 γούραν ἀπάνω γὰ φορῇ καὶ ὁμπρὸς τοῦ ἀπτη φλόγα,
 τάχα διὰ γὰ θερμαίνεται διὰ τοῦ καιροῦ τῆς ψέξιν,
 καὶ ὁμπρὸς τοῦ ἐκείτεον χαρτὴν καὶ ἔγραφαν τοῦτοι
 οἱ λόγοι·

„Λὴ τοῦ καιροῦ θερμαίνονται τῆς βαρυχειμωνίας,
 καὶ ὅποῦ μὲ βλέπει γέροντα μὴ μὲ προσορνειδίω.”
 Ἴδε τῶν δώδεκα Μηρῶν παράγγελμα καὶ λόγοι,
 960 τὰ ἔποικεν ὁ παράξενος ὁ πειρολιθοξόστης·
 εἰς δὲ τὸ ὀπισθεν πλευρὸν εἶχεν ἅπ’ τὸ ἄλλον μέρος,
 ὅθεν τῆς κόρης ἔκειτο μάλιστα τὸ κουβοῦκλι,
 εἶχεν Ἐρωτιδόπουλα δώδεκα τοῦ γὰ στήκουρ,
 χαρτὴν ἐκεῖνα γὰ κρατοῦν ὅλα μετὰ γραμμῶν
 965 καὶ τὸ καθένα, γίλε ρον, γὰ σὲ τὸ ἀναδιδάξω.
 Εἶχεν ἡ πρώτη Ἀσχόλησις, εἶχεν τοὺς λόγους τοῦτους· |
 f. 63 v. „Ἀσχόλησις ἐρωτικῇ λόγοις ἀλέας ἐμπείρα,
 καὶ θέλει ἐπίμορον σπουδῆν καὶ μὴ παρακινήσαι.”
 Ἄπ’ αὐτοῦ πάλε ἡ Ὑπόληψις καὶ ἔγραφεν εἰς ἐκεῖνον·
 970 „Ὁ ἐξ ὑπολήψεως κρεμασμὸς οἱ φερέσται εἰς τὸν κόσμον,
 ἀλλὰ ἐπαιρεῖται εἰς ἔρωτας, διότι καλὴν χάριν ἔχει.”
 Ἡ Ἀγάπη, εἰς τὸ χέριν τῆς τοῦτοι ἔγραφαν λόγοι·

„Ἡ ἀγάπη, καὶ ἂν ἐντρέπεται, θέρει, καὶ τὸν θεσπὸν τῆς
 οὐ λένον τῆς ὅλοι ἂν σφραχθοῦν οἱ φθορικοὶ τοῦ κόσμου.”

975 Καὶ παρακάτον ἰστίκετον ἅπ’ αὐτὴν ἡ Φιλία
 καὶ εἰς τὸ χαρτὴν τῆς ἐβάσταζεν ἔγραφαν οὗτοι οἱ λόγοι·
 „Ὅν ἐκ ἔν’ καλὸν εἰς ἔρωτων παρὰ ἡ φιλία τοῦ πάθου,
 καὶ τοῦ γὰ ἔνι ἀπὸ ψυχῆς ἐρωτικῆς φεθούλας.”
 Εἶδα ἅπ’ αὐτοῦ τῆς Στοργίης καὶ εἶχεν γραμμένα τοῦτα·

952. 1. ἀλλὰ ὁ καιρὸς στριγγίζω τοῦ. — 954: cf. E. 1100. — 959: E. 1106. P. 804: τὰ γράμματα καὶ τοὺς λόγους. — 961. εἶχεν ἅπ’ 1. ὅποῦ ἦτορ = E. 1108. — εἶχεν ἅπ’ 1. ὅποῦ ἦτορ = E. 1108, ou τὸ ἦτορ εἰς = P. 806. — 966. Εἶχεν 1. ἦτορ. — 967 sq.? voir les notes du vers E. 1114. — 972: cette même construction se trouve dans P. (P. 817). — 974. 1. φθορικοί? = P. 819, ou φθορικοί (cf. E. 1122: φθοριμώτεροι). — 976. τῆν 1. τὸ.

- „Στέκετε εἰς τὴν ἀσκόλησιν, πόθοι ποτὲ γὰρ μὴ ἀποθνήσκει,
 1130 ἢ ἀναμοῖν καλλίον ἔστι, πληρώσει ἀκέραιον προῶμα.”
 Ἀπ’ αὐτῆς τῆς Ἐνθέρησιν εἶδα μετὰ γραμμῶν·
 „Πόθοι θνήσκετε, λέγω σας, ὅπου ἂν ἀποθνήσκει,
 ἔχετε εἰς τοῦν σας πᾶντοτε τὰς ἐρωτοασκολήσεις.” |
 f. 58r. Εἶδα καὶ τῆς Ἀράρησιν καὶ ἔγραψα εἰς ἐκείνην·
 1135 „Ἐχετε τὴν ἀράρησιν, ἐσεῖς ὅπου ποθεῖτε,
 σιγῇ ἐκ τῆς καρδίᾳ σας μὴ λείπηι ὅτι οὐκ ἀρροῶσι.”
 Εἶδα ἀπ’ αὐτῆς καὶ ἰστέκετο ἡ Εὐεπτολήφια,
 καὶ ἄκουσε τί ἔγραψα εἰς τὸ χαρτὶν τῆς·
 „Ὅπου ποθεῖ εὐεπτόληπτα σιγῇ πολλὴν ἐκβάλλει,
 1140 διότι τὸ εὐεπτόληπτον πολὺ ἔστι εἰς τὸν κόσμον.”
 Εἶδα τῆς Ἀνερασιότητος γὰρ ἰστέκεται ἀπ’ αὐτῆς,
 καὶ γὰρ βεστιάη καὶ χαρτὶν καὶ ἔγραψα τοῦτοι οἱ λόγοι·
 „Ὁ ἀκέραιος εἰς τὸν ἔρωτα ποτὲ οὐκ ἀποτυγχάνει,
 καὶ εἴτι προῶμα ὁρεχθῇ, θέλει τὸ ἐπιτίχει.” |
 f. 58v. 1145 Ἀπ’ αὐτῆς ἀνετιθέμενα, εἶδα καὶ τῆς Ἀδιακρισίας,
 μετὰ γραμμῶν ἴστατο καὶ ἄνω τὸ τί ἐλάλει·
 „Ὅπου ἔχει ἀδιάκριτον φυχὴν καὶ ἀπὸ φυχῆς ποθεῖ
 καὶ σφάλλει εἰς τὸ ἔχει θέλημα μὲ τῆς ἀδιακρισίας.”
 Ἀπ’ αὐτῆς τῆς παρόξενον εἶδα Μακροθυμίαν,
 1150 μετὰ γραμμῶν ἴστατο καὶ ἄνω τὸ τί ἐλαλοῦσαν·
 „Ὅπου ἔχει ἀδιάκριτον φυχὴν καὶ τέτοια γὰρ φωνάζει
 καλὸν εἶναι ὁ μακρόφυχος καὶ ὅπου μακροθυμέει
 παρὰ τὸν ὀλιγόφυχον εἰς τί ἔστι ἢ ῥωτοτέχνη.”
 Ἀπ’ αὐτῆς τῆς Ἀράρησιν καὶ αὐτὴ μετὰ γραμμῶν,
 1155 καὶ ἄκουσε τί ἔγραψα, γίλε μου, εἰς τὸ χαρτὶν τῆς· |
 f. 59r. „Ἀράμεγε, ὅπου ὀλιγορεῖς, ἔσται χρόνος ἀργοπάθει,
 ὅτι καὶ ὁ πόθος εἰς τὴν φυχὴν ἐπιμοῖν γειθύνει.”
 Εἶδα καὶ τὰ παρόξενα τὰ εἶδα εἰς τὸ ἄλλον μέρος,
 καὶ τὰ ἐπιγόνην γὰρ θιωρὸν καὶ ἐκρέμετο ὁ τοῦς μου·
 1160 καὶ ἀφοῦτον τὸ ἐπιγόνουσα καὶ ἐγύρισεν τα ὅλα
 καὶ εἶδα τὰς ἱστορίας τουρ τὰς εἶχε τριγυρόμεν,
 καὶ εἶδα τὸ πόθεν ἐκείτετο τῆς κόρης τὸ κορβοῦκλι,
 καὶ λέγω ἀπὸ τοῦς ἐμοῦς καὶ στέρουσί μου τέττα.

1129. l. Στέκετε. — l. πόθοι μὴ ἀποθνήσκει (= N. ms. 981, P. 824). — 1132. l. πόθοι θνήσκετε. — ἀποθνήσκει. — 1136. suppr. οὐκ. — 1145. suppr. εἶδα. — l. Εὐεπτολήφια. — 1147. l. ἐκβάλλει. — ποθεῖν? (= S. 19). — 1148. καὶ l. οὐ. — l. ἐδάκρυ. — 1150 sq.: l. μετὰ γραμμῶν ἴστατο καὶ τέτοια γὰρ φωνάζει (voir S. 22 et P. 841; dans P manquent les vers E. 1146—1152, S. 18—23). — 1153. l. εἰς τὴν ἐρωτοτέχνην. — 1154. l. Ἀναμοῖν. — 1156. l. ἐν καρδίᾳ ἀποθνήσκει. — 1157. ὅτι l. διότι. — suppr. τῆς. — γειθύνει. l. γειθύνει. — 1158. Εἶδα l. ἴδε. — 1162. l. ἔστατο. — 1163. l. λέγω ἀπὸ τότε τοῦς ἐμοῦς (= S. 33).

- (f. 64 r.) S. „Στέρχετε εἰς τὴν ἀσχολίαν, ποσὺς μὴ ἀποδημιῇτε,
 ἢ ἀγαποῖν καλὸν ἔσται, πληροῦναι ἀκέραιον προὔχουσιν.”
 Ἀπ’ αὐτῆς τῆς Ἐνθέρμῳ εἶδα μετὰ γραμμῶν.
 „Ποθοεθνεῖσθε, λέγω ὑμῶς, ὅπου ἔρ ἀποδημιῇτε,
 5 καὶ ἔχετε εἰς τοῦτον πάντοτε τῆς ἐρωτοασχολήσεως.”
 Εἶδα καὶ τῆς Ἀνέμῳ καὶ ἔγραψεν εἰς ἐκείνην.
 „Ἐχετε ἐρωτοανέμῳ, ἐπεὶ ὅπου ποθεῖτε,
 οὐκ ἐκ τῆς καρδίας ὑμῶς μὴ λείψῃ ὅτι ἐρημώσῃ.”
 Εἶδα ἀπ’ αὐτῆς ἐοτέκετο τῆς Ἐντολῆς
 10 καὶ εἰς τὰ χεῖρα τῆς ἐβόταζε χαρτὴ μετὰ γραμμῶν.
 „Ὅπου ποθεῖ ἐντολῆς γήμῃ πολλῇ ἐβγάει,
 διότι τὸ ἐντολῆς γήμῃ πολλῇ ἔστι εἰς τὸν κόσμον.”
 Εἶδα τῆς Ἀνέμῳ ἐοτέκετο ἀπ’ ἐκείνης,
 ἐβόταζε εἰς τὸ χεῖρ τῆς χαρτὴ μετὰ γραμμῶν. |
 f. 64 v. 15 „Ἀκέραιος εἰς τὸν ἔρωτα ποτὲ οὐκ ἀποτεγγάνει,
 καὶ εἴτι προὔχουσιν ὁρεκτῇ καὶ θέλει ἐπιτεγγάνει.”
 Ἀπ’ αὐτῆς ἐνθέρμῳ καὶ τῆς Ἐντολῆς
 μετὰ γραμμῶν ἴστανται καὶ ἔκρινε τί ἡλυνθῇ.
 „Ὅπου ἔχει ἐνθέρμῳ φηγῇ καὶ ἀπὸ φηγῆς ποθείσῃ,
 20 οὐ σφάλλει εἰς τὸ ἔχει θέλημα μετὰ τῆς ἐνθέρμῳ.”
 Ἀπ’ αὐτῆς τῆς παρῶν εἶδα Μακροφωγῇ,
 μετὰ γραμμῶν ἴστανται καὶ τοιοῦτα γὰρ φωνῶν.
 „Καλὸν ἔσται ὁ μακροφωγὸς καὶ ὅπου χρόνον ἐπομέγει
 παρὰ τὸν ὀλιγόφωγον εἰς τῆς ἐρωτοτέχνης.”
 25 Ἀπ’ αὐτῆς τῆς Ἀγαποῖν καὶ αὐτῆς μετὰ γραμμῶν.
 „Ἀνέμῳ, μὴ ὀλιγοφωγὸς ἐν χρόνῳ ποθείσῃ,
 διότι ὁ πόθος εἰς φηγῇ ἐπομῆς φηγῇ.
 Ἔδε καὶ τὰ παρῶν τὰ ἐβλέπα εἰς τὸ ἄλλον μέρος
 καὶ τὰ ἐπιγόνῳ γὰρ θεωρῶ τὰ ἐκρέμετο ὁ τοῦ μου.
 30 καὶ ἀφόρον τὰ ἐνθέρμῳ καὶ ἐκκόπουν τι τὴν γράφει,
 καὶ εἶδα τῆς ἰστορίας τῶν τῆς εἶχε τριγόνῳ,
 καὶ εἶδα τὸ πόθεν ὁ κοίτην παρῶν τῆς κόσμῳ,
 λέγω ἀπὸ τότε τοῦς ἑμοῦς καὶ ἰστέρονδὶ με τέταρ

1: Ici commence le ms. S. (cf. E. 1129, N. 980, P. 824); voir l'introduction § 9. — C'est une coïncidence curieuse que N. 979 se trouve au folio 63 v. du ms. N. et que la version S. commence au folio 64 r. du ms. S. (voir p. 21 de l'introduction). — 5. l. τοῦ. — 10. cf. S. 14. — 12. suppr. γήμῃ. — 1. πολὲ. — 15. l. ὁ ἀκέραιος.

- 1165 Ἐβλεπα ἀπεδῶ τὰς Ἀρετάς, τοὺς Μῆρας ἀπ' ἐκεῖθεν,
 ἐδῶ τὰ Ἑρωτιδόπουλα, παρέξω ἐκεῖ τὰ ζῴδια·
 ἐσχόπα ὁ ροῦς μου, ἐγύρευγε, τὸ πῶς γὰ ἐπιχερήσω
 τῆς κόρης τὴν ἐπόθεσιν καὶ μετὰ τέχνης ποίας,
 καὶ ἀπλῶς ἐκατεκόπτετον εἰς ἑκατὸν ὁ ροῦς μου.
 Ἥμεραν ἐπαρέδραμα, ἐπλήρωσα τὰς δύο,
 1170 καὶ τρεῖς ἀπεπληρώθησαν καὶ τέσσαρες καὶ πέντε,
 καὶ τότε εἷς μ' ἐλάλει ἀπὲ τοὺς ἐδικοὺς μου καὶ
 συμβουλεύεται με.
 Πλὴν, φίλε μου, εἰς τὴν παραδρομὴν τῶν ἡμερῶν τῶν τόσων
 ἐβλέπασιν, προσέκτεσσιν ἀπέσω ἀπὲ τὸ κάστρο
 ἄνδρες, γυναῖκες, γέροντες, ὁμοῦ τε καὶ παιδία
 1175 καὶ γὰ σκοποῦν τὸ πέδιμον καὶ τὸ κατοικοδόπι·
 f. 59 v. καὶ ἂ | πεκεῖ ὅποῦ ἦτο ὁ κοιτὼν τῆς κόρης τῆς Ῥοδάμης,
 ἐθώρουε ὅτι ἐπρόσκειταν φουδοῦλες ὥραιαι·
 καὶ μετὰ ἔσαν ἐνρουχόπουλον παρεύμουρον εἰς εἶδος,
 καὶ ἐκεῖνος ἐνρουχόπουλος ἦτον εἰς τὸν κοιτὸν τῆς κόρης
 1180 εἰς λόγους, εἰς μυστήρια, καὶ εἰς κρυφοβουλάς τας.
 Ἀκουσον τέτοιος τὴν βουλὴν τὴν μὲ ἐσυμβουλεύθη
 ἄνθρωπος ἐκ τοὺς ἑκατόν, φίλε, τοὺς ἐδικοὺς μου·
 (στέκει καὶ συμβουλεύεται τὸν Λίβιτρον ἐκ πόθου)
 εἶπεν· „Ἐπῆγεν, ἐπαρέδραμεν, Λίβιτρον, εἰς ἡμέρας τόσας
 1185 καὶ γνώριμοι ἐγενόμασθον τοῦ κάστρου ἀπὲ τῶρα,
 f. 60 r. βλέπετε τὸν ἐνρουχόπουλον ὅποῦ | προσέκτεται ἀπεκεῖ·
 εἶμαι ἀπὲ τῶρα θαρρετὸς γὰ τὸν ἐποίησιν φίλον
 καὶ αὐτὸς εἰς τὴν ἐπόθεσιν τῆς κόρης γὰ ἰοργήσῃ·
 πλὴν τὸ σὲ συμβουλεύομαι, ποῖσε το, μὴν ὀκνήσῃς·
 1190 γράψε εἰς τὴν σαῖτταν γράμματα, καὶ ὅταν ἰδῇς ἀπέκει
 ὅτι προσέκτεται ἡ ἐρωτικὴ καμμία τῆς γὰ μᾶς βλέπῃ,
 ποῖσε ἀφορμὴν ὅτι θεωρεῖς πονλὴν εἰς τὸ κορυβοῦκλιν,
 καὶ δόξενσέ το, ἀλλὰ ἀγαπᾷ, καὶ πρόσσεξε ὅτι γὰ πέσῃ
 ἀπέσω εἰς τὸ κορυβοῦκλιν τῆς κόρης ἡ σαῖττα,

1164. l. ἐδῶ. — 1165. παρέξω ἐκεῖ l. καὶ ἐπάνω. — 1170. sq. l. καὶ τέσσ. καὶ τότε | εἷς
 μὲ λαλεῖ ἀπὸ τοὺς ἑμοὺς καὶ σ. με. — 1172. suppr. μου. — 1173. l. ἔβλεπα ὅτι προσέκ. —
 1175. l. κατοικοδόπι. — 1176. l. ἦτον. — 1179. εἰς τὸν κ. l. σκεῖτον = S. 50. — 1180. l.
 κρυφοβουλάς. — 1184. l. εἶπεν· „Ἐπεὶ ἐπαρέδραμαν. A., ἡμέρας τ. — 1186. l. ἀπέκει.
 — 1190. suppr. τὴν. — 1191. suppr. ἡ. — 1193. suppr. ὅτι. — 1194. τῆς l. τῆς τῆς.

- ἀντίκρου ὁποῦ ἐπαρέκειτο τῆς κόρης τὸ κουβοῦκλι.
 35 Ἐβλεπα ἐδῶ τὰς Ἀρετὰς, τοὺς Μῆρας ἀπεκείθεν,
 ἐδῶ τὰ Ἐρωτιθόπουλα καὶ ἐπάρω τὰ ζῶδια·
 σκοποῦν ὁ τοῦς μου ἐγύρουν τὸ πῶς γὰ ἀποχωρήσῃ
 f. 65 r. τῆς κόρης | τῇ ἐπόθεσιν καὶ μετὰ τέχνης ποίης,
 καὶ ἀπλῶς ἐκατεκόπτετο εἰς ἑκατὸν ὁ τοῦς μου.
 40 Ἡμέραν ἐπαρέδραμον καὶ ἐπλήρωσα τὰς δύο,
 καὶ τρεῖς ἀπεπληρώθησαν καὶ τέσσαρες καὶ πέντε,
 εἰς μὲ λαλεῖ ἀπὸ τοὺς ἐμοὺς καὶ συμβουλεύεται με.
- Πλήρ, φίλε, ἀπὸ τῇ παραδρομῇ τῶν ἡμερῶν τῶν τόδων
 ἔβλεπα ὅτι ἐπαρεσκέπτασιν ἀπέσω ἀπὸ τὸ κάστρον
 45 ἄνδρες, γυναῖκες, γέροντες, ὁμοῦ τε καὶ παιδία
 τὸ γὰ σκοποῦν τὸ πέδιμον καὶ τὸ κατοίτημά μας·
 καὶ ἐκεῖ ὁποῦ ἦτορ ὁ κοιτὸν τῆς κόρης τῆς Ῥοδάμης,
 ἐθεώρουν ὅτι ἐπροέκταται φοδοῦλες ὠραιωμέτες
 μετὰ ἐντρογχοποῦλον παρεύμορφορ εἰς εἶδος.
 50 καὶ ἐκεῖτορ τὸ ἐντρογχοποῦλον ἦτορ οἰκεῖτορ τῆς κόρης
 εἰς λόγους, εἰς μεστίρια, καὶ εἰς κορυγιοσυμβουλὰς τῆς.
 Ἄκουσε τέως τῇ βουλῇ τῇ μὲ ἐσυμβουλεύεθαι
 ἄνθρωπος ἐκ τοὺς ἑκατὸν Λιβύτρον τοὺς ἀγοῦρους·
 (ὅτεκα καὶ συμβουλεύεται τὸν Λιβύτρον ἐκ πόδων)
 55 εἶπεν· „Ἐπεὶ ἐπαρέδραμαν, Λιβύτρο, ἡμέραι τόσαι
 καὶ γνώριμοι ἐγενόμεθα τοῦ κάστρον ἀπὸ τῶρα,
 βλέπεις τὸ ἐντρογχοποῦλον ἐκεῖ ὁποῦ παρακίπτει;
 εἶμαι ἀπ’ ἐδῶ παρῆτοιμος γὰ τὸν ποιήσω φίλον
 καὶ αὐτὸς εἰς τῇ ἐπόθεσιν τῆς κόρης γὰ ἐπουργήσῃ.
 60 πλὴν τοῦτο σὲ συμβουλεύομαι, ποιήσέ το, μὴν τὸ δακρύσῃς· |
 f. 65 v. γράψε εἰς σαγίτταν γράμματα· ὅταν ἴθῃς ἀπέχει
 ἀπὸ τὸ παρεξάιρετορ τῆς κόρης τὸ κουβοῦκλι
 ἔνα προκίψει ἢ ἐρωτικῇ κἄν μία τὸ γὰ μὰς βλέψῃ,
 ποιήσε ἀπέσω ἀφορμῇ ὅτι θεωρεῖς τὸ κουβοῦκλι
 65 καὶ τόξευσέ το ἀχαμνὰ καὶ πρόσσεξε γὰ πέσῃ
 ἀπέσω εἰς τὸ κουβοῦκλι τῆς τῆς κόρης ἢ σαγίττα,

37. l. ἐπιχειρήσῃ. — 41. πέντε l. τότε (cf. E. 1170 sq.). — 49. l. μετὰ ἔναρ εἶν. — 50. l. ἐκεῖτος ὁ ἐντρογχοποῦλος. — οἰκεῖτος (N. 1027: τὸν οἰκεῖτορ). — 51: P. ms. 866 donne aussi la forme avec κορυγιο-. — 53. Λιβ. l. φίλε μου. — 54: N. 1030 a la même faute que S. 54; pour corriger ce vers, voir E. 1182 (et P. 868: ἄνθρωπος εἰς ἐκ τοὺς ἐμοὺς τοὺς ἑκατὸν ἀγοῦρους). — 57. τὸ l. τὸν: ou faut-il le considérer comme un mot neutre aux vers 50 et 57 (du reste, le ms. donne ἐντρογχοποῦλος). — 58. εἶμαι: N. 1035 ms.: ἄμε. — 63. γ. πρ. ἢ ἐρ. l. ὅτι προκίπτει ἐρωτικῇ. — 64. l. ποιήσε ἀφορμῇ ὅτι θ. πονλιν εἰς τὸ x. (cf. E. 1192, N. 1041; P. manque).

- 1195 καὶ τέτοιος γὰρ θώσῃς ἀφορμήν, ἀρχὴν εἰς τὴν ἀγάπην,
καὶ γὰρ ἰδίῃς τὸ ἐπιχέρισμα τὸ πῶς γὰρ τὸ ἐπιτέλῃς.”
Ἀρεπεσάμην τὴν βουλήν, ὁ λόγος ἤρρεσέ με·
„Πρωτὸν ἐδὲ ἐπιχέρισε,” λέγω τοι, „τὴν γυλίαν·
ὡς ἔχω στέρεγγον καλὸν καὶ ὡς ἐγρωρίσω προῶμαιν,
1200 γὰρ εἶμαι καὶ ἐγὼ παρήμενος εἰς τὸ ἀπεχέρισμά μου.”
Ἐβγαίνω ἀπὲ τὴν τέρτα μου καὶ πάγω πρὸς τὸ κάστρον,

γίνεται ὥσων πραγματευθῆς καὶ πάει πρὸς τὸ κάστρον,
καὶ πῶς τὴν ἐκοτόμησεν, οὐκ οἶδα, τὴν γυλίαν·
τοῦτον καὶ μόρον ἔμαθα, μετὰ πολλὰς ἡμέρας
1205 καὶ ἔβλεπα ὅτι ἐπρόσκειπτεν ἐκείνος ἐκ τὸ κάστρον,
f.60v. ὁποῦ τῆς κόρης ἔκειτο. | γύλε μου, τὸ κορβοῦζλι,
καὶ σῆμαίην χαιρετίσματος ἔποικεν πρὸς ἐμένα,
καὶ πάλιν ἐσέβηκεν γοργὸν μήπως τινὲς τὸν ἰδῇ.
Καὶ ἀφοῦ τὸν ἀνετράνισα, καθίζω, τὴν σαγίτταν

1210 ἔγραψα, γύλε μου, γράμματα καὶ ἄκουσε τί ἐλαλοῦσαν·
(Πρώτη γραφή καὶ νόημα ἀβύσσον πρὸς τὴν κόρη·
γρῶν καὶ τὴν κόρη γράμματα καὶ εἰς αὐτὴν το δοξέτω)
„Ἄν ἀδοτοχίση τὸ ποτλὶν ὡς εἰς ἐμέ, σαγίττα,
γὰρ εἶναι πολλὰ παρῶξενον τὰ χέρια τὸν δοξέγγον·
1215 ἂν δὲ εἰς ἀνθρώπον μοραχοῦ καρδίης ἂν ἐπιτέλῃς,
ἀντὶς ἐμένα δοξέουσε καὶ κόρη ἐκ τὸ κάστρον,
κόρη τὴν παρεξάρετον, ὡς ἔπαθα ὡς πασχίσω.”
Ἐπλήρωσα τὰ γράμματα καὶ ἐβγαίνω ἀπὲ τὴν τέρτα

f.61r. καὶ πάλιν ἐσκόπουν τὸν καιρὸν | τοῦ πόθου τῆς ὥραίας
1220 καὶ τῆς ἀγάτης τὴν ἀρχὴν πῶς γὰρ γένη ἐμελέτον.
Ἐσκηματίστη διὰ ποτλὶν καὶ δέγρω τὴν σαγίτταν,

καὶ ἀπέσω εἰς τὸν ἐλιακὸν ἔπεσε ἡ σαγίττα,
καὶ ἀφοῦ ἡ σαγίττα ἔπεσε ἐμπαίνω ἐγὼ εἰς τὴν τέρτα,
καὶ πάλιν ἐσκόπουν τὸν καιρὸν τοῦ πόθου τῆς ὥραίας,
1225 καὶ τῆς ἀγάτης τὴν ἀρχὴν πῶς γὰρ γένη ἐμελέτον.

1197. l. ἀρεπεσάμην (cf. E. 713) ou ἀρίπασέ με ἡ βουλή (cf. S. 69). — 1201. l. ἐβγαίνω. — πᾶν ἀπ' ἐμὲ παρῶξω. — 1205. suppr. καὶ. — 1209. l. καθίζω, καὶ εἰς σαγ. — 1210 suppr. μου. — 1211. l. δοκίμη. — 1212. l. γρῶν τ. z. — l. δοξέτω. — 1213. l. ἂν ἐδοτοχίης εἰς τὸ ποτλὶν. — 1214. l. παρῶξενον. — l. τοῦ δοξέτον. — 1215. l. καρδίαν ἐπιτ. — 1216. ἀντὶς l. καθὼς. — 1217. l. πασχίω. — Après E. 1218, il faut ajouter S. 91 (N. 1069, P. 1224), au lieu des vers 1219 sq., qn'on doit supprimer: le copiste les a mis à leur propre place après le v. 1223. — Après E. 1221, il faut ajouter S. 93 (cf. N. 1071, P. 1226).

καὶ τέως γὰρ δόσῃς ἀφορμὴν καὶ ἀρχὴν εἰς τὴν ἀγάπην,
καὶ γὰρ ἴθις τὸ ἐπιχειρήμα τὸ πῶς γὰρ τὸ ἐμπέδω.

Ἐρέπασέ με ἡ συμβουλὴ καὶ ὁ λόγος ἤρεσέ με.

- 70 „Πρῶτον δὲ ἐπιχειρήσει τὴν στράτην τῆς φιλίας
γὰρ σ' ἔχω ἀπέσω στυγερῶς, γὰρ ἐγρωρίζω πρᾶγμα.
ὥσαύτως καὶ ἐγὼ παρῆτομος εἰς τὸ ἐπιχειρήμα μου.”
Μισοῦμαι ἀπὸ τῆς κατοῦρα μου, πίπτει ἀπ' ἐμὲ παρῆξω.

(Πρῶτη τοῦ πόθου ἀφορμὴ ἀβύσσου πρὸς τὴν κόρη)

- 75 γίνεταί ὡς ἂν πραγματευτής, ἐμπαίνει εἰς τὸ κάστρον,
καὶ πῶς τῇ ἐκδομῇ σου, οὐκ οἶδα, τῇ φιλίᾳ.
τοῦτο καὶ μόρον ἔμαθα, παρῆξω ἡμέρας
καὶ βλέπω ὅτι ἐπαρῆκνεν ἐκεῖνος ἀπὸ τὸ κάστρον,
ὅπου τῆς κόρης ἔκειτο τῆς κόρης τὸ κορυφαῖον,
80 καὶ στήλην χαιρετίσματος ἔποιε πρὸς ἐμὲν.
καὶ πάλιν ἐσέβηκεν γοργὸν καὶ εἰς γὰρ μὴν τὸν ἴθι.
Ἄγ' οὐ δὲ τὸν ἡρατῆρῶν καὶ θάλασσαν καὶ γράφω γράμματα,
γίλε μου, εἰς τὴν σαγίτταν.
καὶ ἄκουσε τί ἐλέγαν τὰ γράμματα ἐκεῖνα.

(γράφει εἰς σαγίτταν γράμματα καὶ εἰς αὐτὴν τοῖσιν)

- f. 66 r. 85 „Ἄν ἐνδοχῶς εἰς τὸ πονεῖν ὡς εἰς ἐμὲ σαγίτταν,
γὰρ ἔστι πολλὰ παρῆξω τὰ χεῖρα τοῦ τοξότου.
ἂν δὲ εἰς ἀνθρώπον μοραχὸν καρδίαν ἐπιτηχαίρης,
καὶ ὡς ἐμὲν τόξενσε κόρη ἀπὸ τὸ κάστρον,
κόρη τῇ κάλλει ἀπ' αὐτοῦ καὶ ὡς ἔπαυσα γὰρ πασχίσω.”
90 Ἐπλήρωσα τὰ γράμματα καὶ ἐβγαίνω ἀπὸ τῆς τέρας,
γεμίζω τὸ δοξάρι μου, προσέχω τὸ κορυφαῖον.

Ἐσχηματίσθην διὰ πονεῖν καὶ σέσωκα τὴν σαγίτταν,
καὶ ἦτορ τριγύρου ἡλιακὸς τοῦ κορυφαίου τῆς κόρης
καὶ ἔπεσε εἰς τὸν ἡλιακὸν τῆς κόρης ἡ σαγίττα.
95 καὶ πάλιν ἐσέβηκα ἐγὼ ἀπέσω εἰς τὴν τέρας,
καὶ πάλιν ἐσκόπουν τὸν καιρὸν τοῦ πόθου τῆς ὠραίας,
καὶ τῆς ἀγάπης τῇ ἀρχῇ πῶς γὰρ ἔμπον ἡβλεπα.

72. μου l. σου. — 76. l. ἐκδομῇ σου. — 81. καὶ l. καὶ (εἰς). — 82 sq.: cf. E. 1209 sq., N. 1059 sq., P. 1216 sq., S. I 92 sq. — 85. l. ἐνδοχῶς. — σαγίττα (vocatuf). — 89. γὰρ l. ἄς. — 97. l. ἐμπα.

- „Πάντα ἐκπειροτόμησα δίχρονον ἔγωγε τότε,
τόπους πολλοὺς παρόδραμα καὶ πόρους ὑπεστέθην,
ἡῖρα τὸν εἶχα θέλημα μετὰ πολλῆς ὁδότης,
ἐπίτευχα τὸ ὠρέγετο ὁ τοῦς μου μετὰ βίας·
1230 πὼς ἀπεδάρε τῇ γραφῇ καὶ ἀρχῇ γὰ ἔμπω τῆς ἀγάπης;
γίλε μου ποῖον τὸ ὀρέγομαι γὰ τὸ καταχερῆσω;
πρῶτον γὰ πέμψω μηρυτήν — καὶ εἰς τίνας γὰ τὸν πέμψω;
γὰ γράψω πάλιν γράμματα — καὶ τίς γὰ τὰ ἀναγνώσῃ;
γὰ πέμψω πρῶτον εἰς αὐτῇ λόγον γὰρ ἐδικόρ μου —
- 1235 καὶ ἡ κόρη ἄρ' ἔρ' κεινόδοξος γὰ θυρωθῆ ἐκ τοῦ λόγου;
ἐκείνη οὐκ ἐγνωρίζει με, τίς εἶμαι οὐκ ἡξεύρει,
καὶ ὁκέτι ἀντήχῃ κατ' ἐμοῦ γὰ ἐργάζεται ἡ γονδοῦλα!
ἀλλὰ φοβίζω τοῦ Ἑρωτος οὐ φεύγεται τὸ σῶμα,
f. 61 v. ἡξεύρω ὅτι ἔπε | σκέθῃ με καὶ αὐτὸς γὰ τῇ δοξέσῃ
- 1240 ἐδάρετε γὰ μὲ φεύγεται — καὶ πάλε τίς ἐ βία;
πὲς ὅτι ἐκατεδέχθη τοι καὶ ἐπέκρυψεν εἰς πόθον,
ἀγάπῃ ἐπαρέλαβεν — καὶ πὼς γὰ τὸ ἐγνωρίσω;
γὰ γράψῃ ἐκείνῃ πρὸς ἐμέ: — καὶ πάλε οὐδὲρ ἁρμόζει,
λοιπὸν ἐρὲν ἐρδέχεται πρῶτον τοῦ γὰ σοι γράψω,
1245 καὶ ἄρ τὸ παραθέξεται, ἐθ' ἐδτεχία μεγάλη·
εἰ δὲ καὶ οὐ μὴ τὸ θέξεται, πάλι γὰ θεωτερόσω
καὶ γὰ πλερώσω δώδεκα γραφὰς καὶ πάλε ὥς ἰδοῦμε
καὶ μπόρει ρία ἀπὸ τῆς δώδεκα γραφὰς πάλι γὰ παραλύβῃ.”
Καὶ μὲ τὸν τόσον τὸν σκολὸν τὸν λόγον ἐμελέτοιν,
1250 σιγκώρομαι ὁλόβαρος, ἐβγαίνω ἀπὲ τῇ τέτα,
καὶ γὰ κρατῶ τεττόσκοινο γὰ στέκω ἀπεγνωσμένος·

καὶ εἰς τὸ τριγέρον τοῦ ἡλιακοῦ ἐβλέπω τὰς ὥραιωμένας

1228. τὸν l. τὸ. — 1230. l. π. α. τῇ ἀρχῇ γὰ. — 1231. l. γίλον μου. — καταχερῆσω.
— 1240. l. τίς ἡ β. — 1241. τοι l. το. — 1244. l. γὰ τῇ γρ. — 1245. l. καὶ ἄρ μὲν τὸ
π. — εἰτεχία. — 1247. l. καὶ ὡς ἰδ. (cf. pourtant: S. 123, N. 1100, P. 1252). — 1248.
suppr. μπόρει et πάλι. — 1249. l. τὸν λογομελέτοιν. — 1250. l. ὁλοσώβαρος. — Après
E. 1251, il faut ajouter S. 128—131 (= N. 1105—1110, P. 1257—1260). — 1252. l. καὶ
εἰς τὸν τριγέρον ἡλιακὸν βλέπω τ. ὡ.

(Λεξιπύλον τοῦ πολυπαθοῦς μαλὲν μετὰ πόνον)

- 100 ἄρτιος ἐκεροτόμησα δίχρονον ἦδη τώρα,
τόπους πολλοὺς παρέθραμα καὶ πόρους ἵπεδάθυρ,
ἡῖονκα τὸ εἶχα θέλημα μετὰ πολλὰς ὁδύνας,
ἐπέτυχε τὸ ὠρέγετορ ὁ ροῦς μου μετὰ βίας·
πῶς ἀπεδόρε τὴρ ἀρχὴν γὰ ἔμπω τῆς ἀγάτης;
φίλον μου ποῖον τὸ ὠρέγομαι γὰ τὸ καταθαροῦσω;
105 πρῶτον γὰ πέμψω μηρετήν — καὶ εἰς τίνας γὰ τὸν πέμψω;
γὰ γράψω ἀπέξει γράμματα — καὶ τίς γὰ τὰ ἀναγνώσῃ;

ὡς εἶπω ὅτι ἡῖονκα φίλον μου καὶ ἐθάρορεσα τὰ πάσχω —
πῶς γὰ τολμήσῃ γὰ τὸ ἴπῃ πάλιν αὐτὸς τὴν κόρην;
f.66v. λέγω ὅτι ἐκείνος | γὰ τὸ εἶπῃ πάλιν αὐτὸς τὴν κόρην
μετὰ τέχνης —
110 καὶ ἡ κόρη γὰ εἶναι κερόδοξος, γὰ θυρωδῇ ἐκ τοῦ λόγον;
καὶ ἐκείνη οὐκ ἐγρωρίζει με. τίς εἶμαι οὐδὲν μὲ ἐξέρρει,
καὶ κἄν ἀντίχῃ² κατ' ἐμοῦ γὰ ἐργάζεται ἡ γουδοῦλα!
ἀλλὰ ρομίζω τοῦ Ἐρωτος οὐ ψεύθεται τὸ στόμα,
ἐξέρρω ὅτι ἵπεσχέθη με ὅτι γὰ τὴν τοξέεσῃ.
115 εἶπε με διὰ τὸν πόθον τῆς αὐτὸς γὰ μὲ τὸν θώσῃ·
καὶ γὰρ γὰ εἶπε ψέματα — καὶ τίς ἦτον ἡ βία;
ὡς εἶπω ὅτι ἐκατετέθυρ το καὶ ἐσέβηρ εἰς τὴν ἀγάτην,
ἀγάτην μου ἐπαρέλαβε — καὶ πῶς γὰ τὸ ἐγρωρίσω;
γὰ γράψῃ ἐκείνη πρὸς ἐμέρ — καὶ τοῦτο οὐδὲν ἀρμόζει.
120 λοιπὸν ἐμέγα γαίνεται πρῶτον ἵνα τὴν γράψω,
καὶ εἰ μὲν τὸ παρὰθέξεται, ἔτι εἰτηγία μεγάλη·
εἰ δὲ καὶ οὐδὲν τὸ θέξεται, πάλιν γὰ θεωρεώσω,
γὰ γράψω τρεῖς καὶ τέσσαρες καὶ πέντε ἄλλα πλέα,
καὶ ὁκάποιαν ἐκ τὰς τόσας μου γραφὰς γὰ παραλάβῃ.”
125 Καὶ μὲ τὸν τοιοῦτον λογισθὸν ἐκόζοντορ καὶ ἐμελέτοντορ,
σικώρομαι ὁλοδόβαρος, ἐβγαίω ἀπὸ τὴν τέταρτ.
κρατῶ ἔνα τριτόσχοιον καὶ ἰστέζονιον ἐννοιασμέρος,
ὁ ροῦς μου γὰ ἔχῃ παρὰχὴν ἀπὸ τῆς βίας τῆς τόσης·
καὶ ὅσοι ἐστιάθυρ καὶ ἔβλεπα μερσιμερητημέρος,
130 τηρῶ ἐκ τῆς κόρης τὸ κελλίν. προσέχω εἰς τὸ κουβοῦλιν,
καὶ τριγύρον εἰς τὸν ἡλιακὸν βλέπω τὰς ὠραιωμένας

107. l. ἡῖον. — 109. λέγω l. θες, ου πς. — suppr. πάλιν αὐτὸς. — 115: ce vers manque dans E., P. et S I; N. 1092 ms.: εἶπερ με διὰ πόθον τὸν τὸ του χαρίσῃ — 130. ἐκ l. εἰς.

- διὰ τὸ βεργὶ γὰ μίχονται τὸ ποία τὸ θέλει ἐπάρει,
 εἵχασιν ὅλες ταραχὶν τὸ ποία γὰ τὸ κρατήσῃ.
- 1255 Γίνεται ὁκάποτε διγῆ, σιγκώρονται οἱ ὄρες,
 ἡ μία τὸ κρατεῖ καὶ ἔτρεχε καὶ ἡ ἄλλη τὸ ἀπορώσει
 καὶ ἀπ' αὐτῆν ἄλλη ἐσπορεύσας πῶς γὰ τὸ θέλῃ ἐπάρει·
 εἵχασιν ὅλες ταραχὶν τὸ ποία γὰ τὸ κρατήσῃ.
- f.62r. κρατεῖ τὸ μία καὶ ἐστὶ | θήσαν καὶ ἄλλη ἀνέγνωσέ το.
 1260 καὶ ἀπότις τὸ ἐπετρέψαν ὅλες ἀντίμα τρέχοντ,
 καὶ εἰς τὸ κελλὶν ἐσέβησαν ἀπέσω τῆς φονδοῦλας·
 καὶ κῆρ γὰ τὸ εἶδες τὸ βεργὶν τὸ τί ἔγραφε ἀπέσω,
 καὶ κῆρ γὰ τὸ ἐτρέψαν — ὡς ἔμαθα ἐξ ἑστέρον,
 ὡς εἶδεν ὅτι μίχονται ἀναρωτάει ἡ Ῥοδάμη
 1265 τὸ τί εἶναι τὸ λαλοῦν καὶ τί ἔρ' τὸ συντεχνάροντ.
- 1267 Ἀπορώσει καὶ ἀναγνώθει το, θεωρεῖ, ἀναβηλασῇ το,
 1268 καὶ ἀγότον τὸ εἶδεν καὶ ἔμαθεν τὸ τί ἔγραφε ἀπέσω,
 1269 ποῦ τὸ εὔρηκεν, ἐρωτάει, καὶ πόθεν εἶν' γραμμένο·
 1270 εἵχασιν ποῦ τὸ εὔρηκασιν καὶ διγελὰ ἡ Ῥοδάμη
 1271 λέγει· „Καὶ τίς γὰ τὸ ἔρριξεν; βλέπετε γὰ τὸν ἰδῆτε.”
 1266 Καὶ παύρει ἡ κόρη τὸ βεργὶν, ἄλλη οὐκ ἔδοξε φέρ το,
 1272 ἐκράτειεν το εἰς τὸ χέρι τῆς, ἐθεώρειε τί ἔρ' τὸ γράφει,
 καὶ συντροπάζεγγελλέ τὸ τίς τῆν ἔρριξεν γὰ μάθῃ·
 καὶ μετὰ ὅραν ὀλιγὴν ἐξέβηκεν ἡ κόρη.
- 1275 γὰ παύσῃ κείνον τὸ βεργὶν, γὰ τὸ ἀσυχροασκολῆται,
 γὰ περπατῇ ἡ παρεύγερος τὸ πέρωμαρ τοῦ κώστρου
 με τῆν βαγίτσαν μοραχὶ καὶ με τὸν ἐνρονχόπουλον τῆς.
- f.62v. γὰ τὸ προσέχῃ τὸ βεργὶ καὶ γὰ ἀρεν | τρανίσῃ ἐμένα
 καὶ με τὸν ἐνρονχόπουλον τίβοτες γὰ τοῦ λέγῃ.
- 1280 Καὶ ἐγὼ ἀπὲ τοῦ σκήματος ἐννόησα τῆν κόρη
 τὸ τίρος εἶναι τὸ βεργὶ ἐκατεγνώρισέ το,
 καὶ εἰς τὸν τοῦν μοι ἔβαλα πιτάξι γὰ τῆν γράψω,
 καὶ ἄκουσε τί ἔγραψα, γίλε μου, εἰς τὸ πιτάξιν·
 (ὡρὴν πιτάξιν καὶ γραψὴν, πιτάξιν πρὸς τῆν κόρη)
- 1285 „Νομίζω ὅτι ἂν ἔμαθεν διὰ μέγαρ ἡ ψυχὴ σου,
 ἂν ἔμαθες τὸ ποίος εἶμαι καὶ διὰ τίνας παύχω,

1253: il appert des autres mss. que les vers 1253—1260 doivent être rangés autrement, c. à. d. ainsi: 1253, 1256, 1257, 1258, 1255, 1259 (donc 1254, qui est = 1258, disparaît); cf. S. 132—137, N. 1110—1114, P. 1261—1264. — 1255. l. ἰστέκονται οἱ ὄρες. — 1256. l. (ἐ)κράτει. — ἀπορώσει. — 1259. l. ἰστέκονται οἱ ἄλλες καὶ ἀνέγνωσάν το. — 1260. l. ἀνέγνωσαν. — 1262. l. εἶδεν. — 1263. l. κῆρ γὰ μὴ τὸ ἀνέγνωσαν. — Après E. 1265, il faut mettre S. 143 (N. 1120, P. 1270). Le v. 1266 doit être déplacé après le v. 1271 (cf. S. 149, N. 1126, P. 1276). — 1266. ἄλλη l. ἄλλο. — 1273. τὸ τίς τῆν l. τίς τὸ. — 1275. l. συχροασκ. — 1284. l. ἀρχὴ πιτάξιον καὶ γραψὴς Αἰβόστρου τ. τ. κ. = S. 162 (cf. N. 1139).

διὰ τὸ βεργὴν γὰρ μέχονται τὸ πῶς γὰρ τὸ κρατήσαν·
 f 67 r. καὶ μία τὸ ἐκράτει καὶ ἔτρεχε | καὶ ἄλλη τὸ ἀρπάζει
 καὶ εἵχασιν ὅλες ταραχὴν τὸ ποῖα γὰρ τὸ κρατήσῃ.
 135 Γίνεται ὁκάποτε σιγῇ, στέκοντι αἱ φονδοῦλες,

κρατεῖ το μία καὶ ἐστάθησαν οἱ ἄλλαι καὶ ἀνεγνώσαν το.
 καὶ ἀφότου τὸ ἀνεγνώσαν ὅλες ἐντάρα τρέχον
 καὶ εἰς τὸ κελλιν ἐσέβησαν ἀπέσω τῆς φονδοῦλας·
 καὶ κἄν γὰρ τὸ εἶδεν τὸ βεργὴν τὸ τί ἔγραφα ἢ κόρη
 140 καὶ γὰρ μὴν τὸ ἀνεγνώσαν — ὡς περιέμαθα ἐξ ὑστέρου,
 ὡς εἶδεν ὅτι ἐμάχοντο ἀνερωτῇ ἢ φονδοῦλα
 τὸ τί ἔγει τὸ δικάζονται, τί ἔγει τὸ σπινθηρίζον·
 καὶ τὸ βεργὴν τῇρ δίδουσαν τὸ ἐρύχασιν γραμμένον.
 Ἀρπάζει καὶ ἀναγνώθει το, θεωρεῖ, ἀναψήλασθ το.
 145 καὶ ἀφότου τὸ εἶδεν καὶ ἔμαθεν τὰ ἔγραφε εἰς ἐκεῖνο,
 ποῦ τὸ ἡῖρεν ἡρώτησεν, καὶ πόθεν ἔτι γραμμένον·
 εἵπασιν ποῦ τὸ ἐρύχασιν, καὶ σιγερὴ ἢ φονδοῦλα
 λέγει· „Καὶ τίς γὰρ τὸ ἔγραφε; προσέχετε γὰρ ἰδίητε.”
 Ἐπαίρει ἢ κόρη τὸ βεργὴν, ἄλλον οὐκ ἔδοξε φέρ το.
 150 ἐκράτειν το εἰς τὰ χέρια τῆς, ἐθεώρειν τὸ τί γράφει,
 καὶ ὅλον ἐσχευροεπαράγγελλεν γὰρ μάθῃ πόθεν ἐγράφη·
 καὶ μετὰ ὦραν ὀλιγὴν ἐξέβη ἢ Ῥοδάμην,
 γὰρ παῖς ἐκεῖνο τὸ βεργὴν, γὰρ τὸ σπινθηροχολιᾷται,
 γὰρ περιπατῇ ἢ παρεύγετος τὸ πέρωμα τοῦ κώστου
 155 μετὰ κερχίτσαν μοναχὴν γὰρ σπινθηροχολιᾷται,
 γὰρ τὸ προσέχῃ τὸ βεργὴν, γὰρ ἐνατρησὶς ἐμένα
 f. 67 v. καὶ πρὸς τὸν ἐνρουχόπουλον | γὰρ σπινθηρίῃ λόγους.
 Καὶ ἐγὼ ἀπὸ τοῦ σχήματος ἐφρόσα τῇρ κόρη
 τὸ τίος ἦτορ τὸ βεργὴν ἐκατεγνώρισέν το.
 160 καὶ πρὸς πιπτάκι ὥρησεν ὁ ροῦς μου γὰρ τῇρ γράφω,
 καὶ ἄκουσε τί τῇρ ἔγραφα, γίλε μου, εἰς τὸ πιπτάκι·
 (ἀρχὴ παταξίον καὶ γραφῆς Αἰχίστου πρὸς τῇρ κόρη)
 „Νομίζω ἂν ἐκατέρωθεν δι' ἐμένα ἢ ψυχὴ σου,
 ἂν ἔμαθες τὸ τίς εἶμαι καὶ διὰ τίναρ πάσχω,

136 l. ἀνεγνώσαν το. — 140. l. ἔμαθα. — 146. l. ἔρ. — 147: N. 1124 ms.· τοῦ (et non pas πῶς). — 149. l. ἄλλῃ οὐκ ἔδοξε φέρ το. — 151. l. ὁλοσχερο·.

- ἂν ἦτορ ποῦτετε ἄνθρωπος τὰ δὲ πληροφορέῃ
 τὸ πόσον χρόνον διάστημα παρέδραμα διὰ σέρας.
 πόσους καρδύους ἔπαθα καὶ ἐνάγγας ἐπεσπάθη. —
 1290 καὶ πῶστερσε ὅτι ἡ καρδία μου σφάζεται ἀπὲ τοὺς πόρους —
 f. 63r. τί πράγματα συνέβησαν | δι' ἐσέραν εἰς ἡμέρας.
 πέτρας ἂν εἶχες αἰσθῆσαι καὶ λιθερὰν καρδίαν.
 τὰ μετασυνεπόμενες τὰ ἐπάσχισα δι' ἐσέραν.
 ὥστε τιτὰρ οὐδὲν ἔχω δι' ἡμέραν τὰ θυμίζῃ.
 1295 ἔρωται ἔχω μοραχά, τάχα θαρσύνω εἰς ἐκείνους.
 τὰ ῥίξῃ εἰς θύμῃά μου.
 βραδὴν, οὐδὲν τὸ πολυμεῖν, ἄργει εἰς τὸ μὲ ἐπεσπάθη.
 καὶ ἐγὼ τιτὰρ οὐδὲν ἔχω τὰ πάσχω τὰ τὰ ἐγκαλέσω.
 καὶ πῶστερσον, ἡ καρδία μου σφάζεται ἀπὲ τοὺς πόρους.
 1300 ἐδάριτε ἴδε τὴν τὴν γραφὴν καὶ γρώρισε τὰ πάσχω.
 γρώρισε τίος ἔραι τὸ χαρτί, ἐλέησε, πόρεσέ τοι.
 δίχορον τώρα περπατεῖ διὰ πόθον ἐδικόν σου.
 Ἐγραψα, φίλε, τὴν γραφὴν καὶ δέξω τὴν γαίττι.
 καὶ πάλε εἰς ὄραν χορδασμοῦ, πάλε εἰς ἀρχὴν ἐσπέρας
 1305 δέξω το εἰς τὴν σαγίττα μου, δοξέργω εἰς ἐκείνην.
 καὶ πάλε εἰς τὸν ἡλιακὸν τὸ ἐπέτασα τῆς κόρης.
 Ἀλλὰ πρὸς τὸ μεσάνυκτον ἐκείνης τῆς ἐσπέρας
 ἔφθασεν, ἡλθεν εἰς ἡμέρ ἐκείνος ὁ ἐδικός μου
 ὅπου εἰς τὸ κάστρον ἔφθασεν διὰ τὴν φίλιαν τοῦ εἰτρούχου.
 1310 ἐμπαίνει εἰς τὴν κατοῦρα μου, σιμῶναι με, λαλεῖ με, |
 f. 63v. λέγει με· „Κοιμᾶσαι. Μίβυστρε;” καὶ εὐθὺς ἐξέπτησε με.
 Ἀρεσιγρόθην, εἶδα τοι, δρᾶσθω, κρατῶ, φίλῳ τοι.
 λέγει με: „Χαῖρε ἀπὸ τοῦ ῥῥ, τίποτε μὴ ληπᾶσαι.
 ἔποικα φίλον ἀπ' ἐδέ, γρώρισε, τὸν εἰτρούχον.
 1315 ὅρκοι γρικτὸν ἐποίησαμεν. τὰ εἵπαμεν ἀλλήλοις
 τὰ τὰ περιφυλάξομεν, καρεῖς τὰ μὴ τὸ μάθῃ.
 καὶ ἄφ' ὅτου τὸν ἐστερέωσα καὶ ἐπὶτάξά τοι φίλον.
 εἶπε με· „Νὰ δὲ εἶπω τίβοτες τώρα καιρὸς παρῆλθεν.
 καὶ πάλιν ἐνόσω ἐκείτετο ἡ κόρη μοραχί τῆς
 1320 ὕμειρον τὴν ἐγάνταξεν τῆς κόρης τῆς Ποδάριης.
 ἡλθεν ὁκάτι πτερωτὸν παιδόπονλον εἰς αὔτην,
 τὰ πέτεται εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἀπὲ θυμοῦ τὰ δρᾶμῃ.
 f. 64r. τὰ ἔμπη εἰς τὸν κοι | τώραν τῆς, τὰ τέτοια τὰ τῆς λέγῃ.

1291. l. ἡμέραν. — 1294. l. δι' ἡμῶν τὰ πᾶ θ. — 1296. l. ἐλπίσω, εἰς τὴν καρδίαν σου
 τὰ ῥίξῃ θ. μ. — 1297. l. βραδεραι. — ἐπεσπάθη — 1298. l. τὰ ἐγ. (suppr. τὰ). — 1301.
 suppr. ἔραι. — 1304. l. χορδ. l. χορδασμοῦ: voir l'introduction § 12. — 1311. suppr. με.
 — 1320. l. = S. 197. — 1322. εἰς l. ἐκ? les quatre mss. donnent εἰς.

- 165 ἄν ἦτορ ποτέποτε ἄνθρωπος τὰ σὲ πληρογορήσῃ
τὸ πόθοι χρόνον διάστημα παρέδραμε δι' ἐσέναν,
πόθους κινδύνους ἔπαθα καὶ ἀνάγκας ὑπεστέθην,

τί πράγματα ἐσφρίξῃσαι δι' ἐσέναν εἰς ἑμέραν,
πέτραι ἄν εἶχες αἰσθησῇ καὶ σίδηρος καρδίαν,
170 τὰ μετασφραγίσαις ἄν ἔμαθες τὰ πάσχω·
ἐγὼ τινὰν οὐδὲν ἔχω δι' ἑμέραν τὰ σὲ ἀναφέρῃ,
ἔρωταί ἔχω μοναχόν, τάχα θαρσύνῃ εἰς ἐκείνον. .
ἐλπίζω εἰς τὴν καρδίαν σου τὰ ῥύψῃ ἐνθρήνῃσιν μου.
βραδύ, οὐδὲν τὸ πολυμει, καὶ ἀργεὶ εἰς τὸ μὲ ὑπεστέθην.
175 καὶ ἐγὼ τὰ πάσχω οὐδὲν ἔχω ἵνα τὰ ἐγκαλέσω,
καὶ πιστευε, ἡ καρδία μου σφάζεται ἀπὸ τοὺς πόθους.
ἐδὼ ἰδέ τινι τὴν γραφὴν καὶ ἀνάγνωσε τὰ πάσχω,
γνώρισε τίς τὸ χαρτί, ἠλξίσε, πόνεσέ τοι·
δύσχορον ἦδη περιπατεῖ διὰ πόθου ἐδικόν σου.”
180 “Ἐγραψα, φίλε, τὴν γραφὴν, γαίην ἐθιγὰ τινι,
καὶ πάλιν εἰς ὄραν σφραγισμοῦ, πάλιν ἀρχὴν ἐσπέρας |
f. 68 r. δέξω το εἰς τὴν σαγίτιν μου, τοξέω το εἰς ἐκείνιν,
καὶ πάλιν εἰς τὸν ἡλιακὸν ἐπέτασα τῆς κόρης.
Ἀλλὰ πρὸς τὸ μεσάρευκτον ἐκείνῃς τῆς ἐσπέρας
185 ἔφθασεν, ἦλθεν εἰς ἑμὲ ἐκείνος ὁ ἐδικός μου
ὅποῦ εἰς τὴν γλίσαν ὤρμησεν ἐκείνος τοῦ ἐντοῦχου·
ἐμπαίρει εἰς τὴν κατοίαν μου, σιμῶνι με, λαλεῖ με,
λέγει· „Κοιμᾶσαι. Ἀβιστορε; σιμῶθησε ἐκ τοῦ ἔτρου.”
Ἀντισιμῶθη, εἶδα τοι, θρόνῳ τοι καὶ γιγῶ τοι,
190 λέγει με· „Χαίρον ἀπὸ τοῦ γέν, τίποτε μὴ ληπῆσαι·
ἐποίησα φίλον ἀπ' ἐδὼ, γνώριζε, τὸν ἐντοῦχον.
εἶπε με λόγους τοι σφικτούς, μεστήρια ἐδικά τοι,
ὄρκου σφικτὸν ἐποιήσαμεν τὰ εἰποῦμεν πρὸς ἀλλήλους
τὰ τὰ περιφιλῶσόμεν, κατεῖς τὰ μὴν τὰ ἀκούσῃ.
195 καὶ ἀφοῦ τὸν ἐσπερέωσα καὶ κατεθάρρησέ με,
εἶπε με· „Νὰ σὲ εἰπὼ τίποτε, τώρα καιρὸς παρῆλθεν.

τὴν κόρην εἰς τὸν κοιτῶνα τῆς ὄρειος τὴν ἐφάτη·
ἦλθεν ὅκατι περρωτὸν ποιόπουλον εἰς αἴτην,
τὰ πέτεται εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἀπὸ θυμοῦ τὰ δράμῃ,
200 τὰ ἔμψῃ εἰς τὸν κοιτῶνα τῆς καὶ τοιαῦτα τὰ τὴν λέγῃ·

166. l. παρῆλθεν. — 172 sq.: N. 1149 sq. ms.: ἔρωταί ἔχω μοναχόν διὰ ἐσέναν τάχα θαρσύνῃ εἰς ἐκείνον. | ἐλπίζω εἰς τὴν καρδίαν σου τὰ, etc. (suppr. διὰ σέναν). — 182: N. 1159 ms.: δοξέω το ἐπείρασιν τῆς κόρης (cf. S. 183, qui manque dans N.). 192. σφικτούς l. κρυφούς. — 199: cf. E. 1322.

(τὴν κόρην ἐν ὄνειρον τῆς ὁ "Ερως συντεχνάει)

- 1325 „Αἰβίστρος, γῆς Λατινικῆς ῥῆγας τῆς γῆς Αἰβάντρον,
 δίχρονον τώρα περπατεῖ διὰ πόθον ἐδικόν σου,
 κινύτεις εἶδε περισσοὺς καὶ ἀνάγκας ὑπεδιδάθη·
 καὶ ἀπὲ τοῦ γῆρ παρῶλαβε τὸν πόθον του εἰς τὸν νοῦν σου,
 ἔπαρε τῇ ἀγάτῃ του, δουλώθηκε εἰς ἐκεῖνον.
- 1330 καὶ σὸν τραχιλὸν ἀκλιτὸν κλίνε πρὸς ἔρωτάν του,
 ῥίξε το τὸ κεινόδοξο, ἄφης τὸ ἐπαρμένον·
 πολλὰ ἦσαν τὰ ἐκακοπάθησεν διὰ τὴν ἐδικήν σου ἀγάτην.”
 Καὶ ἀπότις τὴν ἐδύντηγεν, εἰς τὸν ἀπεμισομενὸν του
 δοξεύγει τὴν ἀγέρωχον στοχὰ κατὲ καρδίας.
- 1335 Καὶ ἀπὲ τοῦ φόβου κράζει με, φωνάζει με, λαλεῖ με·
 „Ανθρωπε, φθάσε, κράτησε τὸν δῆμιον τὸν δοξότην,
 τὸν σφάκτην τῆς καρδίας μου, τὸ διχοτομητή μου!”
 Ἀρεσικώθηκε, εἶδα τὴν, κρατῶ τὴν ἐκ τοῦ χέρι·
 „Σώπασε, μὴ φοβᾶσαι,” λέγω τὴν, „παρτὼς οὐκ
 ἐφαιτάσθης.” |

- f.64v. 1340 Λέγει με· „Νέον παιδόπουλον, μετὰ πτεροῦ ἦτον ὦθε,
 καὶ ἀφ’ οὗτον μὲ συνέντηξε εἰς τὸν ἀπεμύσμενόν του
 δοξεύγει τὴν καρδίαν μου καὶ χάνεται ἀπ’ ἐμένα.”
 Γίνεται εἰς ὅλους τραχήν καὶ φόβος διὰ τὴν κόρην,
 ἦρθε Χρυσὸς ὁ βασιλεὺς, στέκει καὶ ἀνερωτᾷ τὴν
- 1345 πὼς ἐφαιτάχθη τὸ βραθεῖ, τί ’τον τὸ ἐφαιτάχθη·
 ἡ κόρη οὐκ ἡμολόγησε τὸ ὄνειρον ὡς ἦτον,
 ἀλλ’ εἶπε· „Ἀνθρωπος ληστής καὶ ἤλθεν κατ’ ἐδικόν μου,
 ἐβάσταξε εἰς τὸ χέρι του δοξάριον καὶ σαγίττα,
 καὶ ἐφάνη με ὅτι ἀπάνω μου ἦλθε γὰρ μὲ δοξεύει,
- 1350 καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου ἐξέπτησα μυριοφοβερισμένη.”
 Ὡλίγεφεν ἡ τραχή, ἡ ξάλη ἀπεπληρώθη,
 οἱ πάντες ἐσκορπίσασιν, γίνεται μοναξία.
- f.65r. ὑπάγει Χρυσὸς | ὁ βασιλεὺς ὅπου εἶχε τὸν κοιτώνα·
 καὶ ἡ κόρη μόνη ἀτόμεινε γὰρ συντεχνάει ἐμένα,
- 1355 γὰρ λέγει διὰ τὸν Αἰβίστρον, ῥῆγα τῆς γῆς Αἰβάντρον,
 γὰρ μὲ ἀφηγάται τὸ ὄνειρον καὶ ἀπλῶς γὰρ μὴ χορταίνῃ.
 Καὶ ἀπὲ τότε ἡ μέριμα ἐσέβη εἰς τὴν κόρην,
 σκεδὸν γὰρ μὴ ἀναπεύγεται γύπας καὶ τὰς ἡμέρας,
 ὁ νοῦς τῆς πάντα γὰρ πορῇ διὰ τὸ ὄνειρον ἐκείνον,
- 1360 καὶ δι’ αὐτὸν τὸ ὄνειρον τὸν εἶδεν ἐν ὄνειρον·

1330. l. τραχιλὸν ἀκλιτον. — 1332: S. 209, N. 1182, P. 1317 ont un autre vers à cette place. — 1339. σώπασε l. σπά. — 1343. l. τραχή. — 1345. τὸ βρ. l. καὶ διὰ τί. — 1360. τὸ ὄνειρον l. τὸν ἄγονον.

(τὴν κόρην ἐν ὀρεῖον τῆς ὁ ἔρος τῆς στυγαίνου)

- f. 68 v. 205
 „Μίσιτρος γῆς λατινικῆς, χώρας τῆς γῆς Μιβέρθου,
 δίχρονος τώρα περιπατεῖ διὰ πόθου ἰδικόου σου,
 κινδύνους εἶδε φοβεροὺς καὶ ἀνάγκας ὑπερτάθην· |
 καὶ ἀπὸ τοῦ εὖν παρόλαβε τὸν πόθου του εἰς τὸν τοῦ σου,
 ἔπαυον τὴν ἀγάπην του, δουλώθηκε εἰς ἐκείνου,
 καὶ σὸν τράχηλος ἄκλιτον κλίνε εἰς τὸν ἔρωτάν του,
 ῥίψε το τὸ κερόδοξον, ἄφες τὸ ἐπιρριμένον·
 πολλὰ ἐπιχράσθην δι' ἐσέε, μὴ ἐπισταθῆς εἰς προῆμας.”
 210 Καὶ ἀφότον τὴν ἐστέτευχεν, εἰς τὸ ἀπομιμνευτίκην
 τοξέει τὴν ἀγέρωχον στοχὰ κατὰ καρδίαν.
 Καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου ἐξέπτεψε, φωτᾶζει με, λαλεῖ με·
 „Βέταρε, φθάσε, κράτησε τὸν δῆμιον τοξότην,
 τὸν σφάκτιν τῆς καρδίας μου, τὸν διχοτομητὴν μου!”
 215 Ἀρεσθωθήν, εἶδα τὴν, κρατῶ τὴν ἐκ τὸ χέρι·
 „Στά, μὴ φοβῆσαι,” λέγει τὴν, „πάντως οὐκ ἐφαστάσθης.”

- Λέγει με· „Ναί, παιδόπονον ἔτοι μετὰ πτερὰ ὦδε,
 καὶ ἀφότον μὲ στέτευχεν εἰς τὸ ἀπομιμνευτίκην
 τοξέει τὴν καρδίαν μου καὶ χάνεται ἀπ' ὀμπρός μου.”
 220 Γίνεται εἰς ὅλους ταραχὶ καὶ φόβος διὰ τὴν κόρην,
 ἦλθε Χρυσὸς ὁ βασιλεὺς, στέκει καὶ ἐρωτᾷ τὴν
 πῶς ἐφαστάσθην, καὶ διατί, καὶ τί ἔτοι τὸ ἐφαστάσθην·
 καὶ ἡ κόρη οὐκ ὁμολόγησεν τὸ ὄνειρον ὡς ἔτοι,
 ἀλλ' εἶπεν· „Ἀνθρωπος ληστὴς κατ' ἐθικοῦ μου ὀκνᾷς

- 225 ἦλθεν τοξάριον εὐ κρατῇ καὶ ὀρμῇ εὐ μὲ τοξέει,
 καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου ἐξέπτεψε μνησφοβερισμένη·”
 Ἐπλήρωσεν ἡ ταραχὶ καὶ ἡ ζάλη ἀπεπληρώθη,
 οἱ πάντες ἐσκορπίσθησαν, γίνεται μοραξία,
 ἐπάγει Χρυσὸς ὁ βασιλεὺς ὅπου εἶχε τὸν κοιτῶνα·

- f. 69 r. 230 ἡ κόρη | μόνη ἀπέμειρεν εὐ στυγαίνῃ ἐμέρα,
 εὐ λέγει διὰ τὸν Μίσιτρον, τὸν ῥῆγαν τῆς Μιβέρθου,
 εὐ μὲ ἀφηγῆται τὸ ὄνειρον ἀπλῶς εὐ μὴ χορταίνῃ.
 Καὶ ἀπὸ τότε μέριμνα ἐσέβη εἰς τὸν τοῦ τῆς,
 σχεδὸν εὐ μὴ ἀραπαύεται νύκτας καὶ τὰς ἡμέρας,
 235 ὁ τοῦ τῆς πάντα εὐ πορῇ διὰ τὸ ὄνειρον τῆς
 καὶ διὰ τὸν ἄγονον αὐτὸν τὸν εἶδεν δι' ὀρεῖον·

208. 1. ἐπιρριμένον. — 225. ὀρμῇ (= S. I 213) 1. ὄρμη? (N. 1198 ὄρμη, P. 1333 ὄρμη). — 227. ἐπλήρη. 1. ὀλέγῃ. — 232. ἀπλῶς εὐ μὴ: N. 1205 ms.: ἐν πῶς εὐ αὐ.

καὶ ἴλθαι καὶ ἐκατοῦρενθεν καὶ εἶδε τον ἡ φουδοῦλα,
καὶ τὸ βεργὶν ἐγνώρισε ὅτι ἀπὸ ἐκεῖνον εἶναι.

- „Καὶ ἄγε ἀπεχαιρέτα τον καὶ ἀπὲ τον τὰ δὲ λέγω·
γράφει, μὴ ὀκνήσῃς τὰς γραφάς, ἡ κόρη ὀρέγεταιί τας,
1365 καὶ οὐδὲν εἶναι ὁδὸς γὰ συνεκλιθῇ διὰ ἔναι σου πιπτάειν,
ἡ κόρη ἔναι παρήγορον καὶ τὸ παρᾶξενός της
κρατεῖ το ὥς ἐδέχεται καὶ ἀχαίρεται το·
καὶ σποῦθάξει ἀπὲ τοῦ γέν, ὥς ἀπὲ τῶν γραφῶν σου
ἡλπίσει εἰς τὸν Ἐρωταν καὶ γὰ τὴν νεφέδης.”
1370 Ἰδοὺ τὰ μὲ συνετέχευ, Ἀβιστρε, ὁ ἐνροῦχος
ἀφ’ οὗ τὸν ἐσπερέωσα καὶ ἐπὶταξέ τον γίλον.”
Καὶ ἀφ’ οὗτον μου ἐστέτευχε, πάλιν ἐρώτησά τον·
f. 65 v. „Πῶς | τὸ ἐμεταχρήσας καὶ ἐπὶταξές τον γίλον.”
καὶ εἶπε με· „Τώρα μὴ μὲ ἐρωτᾷς, σποινθάξω ὅτι ἔναι γένηται,
1375 γὰ ἔμπω εἰς τὸ κάστρον γλήγορα, ὅτι ἐπαρῆγγεζέ με
γὰ μὴ μὲ φθάσῃ ἀνερουὸς ἔξω ἀπὲ τὸ κάστρο.
πλὴν τὸ πιπτάειν τὸ ἔγραψες, μάθε, κρατεῖ το ἡ κόρη,
βλέπει το, ἀναγνώσκει το καὶ ἀνιστορεῖ τὰ λόγια,
καὶ γινώθει ἀπὲ τοῦ σήματος ὅτι πορεῖ δι’ ἐδένα·
1380 καὶ ἐξον με, ῥῆγα Ἀβιστρε, τῆς γῆς ἐμῆς τοπαρχίης.”
Καὶ ἄμφω τον καὶ ἐμίσησεν μετὰ σποινθῆς μεγάλης,
καὶ ἐγὼ ἀπὲσω γὰ εἶμαι εἰς τὸν βυθὸν τοῦ πόθου ἐντελιμέρος·
ὁκάποτε ἐξιμέρωσε, σιχώρομαι ἐκ τοῦ ἔναι,
ἐβγαίνω ἀπὲ τὴν τέτα μου, λαλῶ τοὺς ἐδικούς μου,
1385 λαλῶ τους, ἴλθαι εἰς ἐμέ, ἤρξατο γὰ τοὺς λέγω
καὶ γὰ μὲ συνετεχάρονται ἐπὶθεοῖν διαφύρον,
καὶ μετὰ ὦσαν περυσθῆν ἀπεχαιρέτισάν με,
καὶ ἀφόνον ἔμε εἰς τὴν τέτα μου μὲ τὰ παιδοποινλά μου,
γὰ στέχωμαι καὶ γὰ σκοπῶ τῆς κόρης τὸ κορβοῦζλι.
- 1390 Καὶ ὁκάποτε ἡ παρᾶξενος ἐβγαίνει ἐκ τὸ κορβοῦζλι,
ὁμπρός της ὁ ἐνρονχόποινλος καὶ ὀπίσω θεο βαγίτξες·
f. 66 r. ἐβάσταξε εἰς τὸ χέρι της τὸ πρῶτον μου | πιπτάειν,
καὶ τὸ βεργὶν τὸ πρῶτον ὁ ἐνρονχόποινλός της.
Ἐξέβην, ἐπαρῆσανψεν ἡ κόρη ἀπὲ τὸ κάστρον,
1395 ἀνέβην, ἐκατέβηνκεν, ἐρωταεχλημάστην.

Après 1362, il faut ajouter S. 239 (N. 1212, P. 1338). — 1363. ἐπὶ l. εἰπέ. — 1365. οὐδεν l. οὐκ. — 1366. παρήγορον l. παρᾶξενος. — 1367. ἀχαίρεται l. ἀπεχωρεται. — 1369. l. ἡ, καὶ τὸν ἔρωταν τῆς κόρης γὰ κ. — 1379 l. γινώθει. — 1381. l. ἐβγα. — ἐμίσησεν. — 1382 suppr. καὶ ἐγὼ. — 1385. l. ἤρξατο γὰ μὲ λέγον. — 1386. l. διαφύρον. ἐποθέσεις. — 1388. ἔμε l. με. — 1395. l. ἐρωταεχλημάστην.

- καὶ ὡς ἦλθεν καὶ ἐκατοῦρνευσεν καὶ εἶδε τον ἡ φουδοῦλα
καὶ τὸ βεργὴν ἐγνώρισε ὅτι ἀπ' ἐκεῖνον ἔτι,
ἀλλὰ φοβεῖται τὰς κακὰς ἀνθρώπων ἀπολήψεις.
240 Ἀέρει τὸν εἵνον·χόπουλον· „Ἄμε, ἀπ' ἐμοῦ ἰδέ χαιρέτισέ τον,
εἰπέ τον· γράψε, μὴ ὀκνής, ἡ κόρη ὁρῆγεται τας,
καὶ οὐκ ἔτι ὁδὸς γὰ συνεκλιθῇ μετὰ ἔναρ σου πιττάκι,
ἡ κόρη ἔνα παρᾶξερὸς καὶ τὸ παρᾶξερὸν της
κρατεῖ το ὡς τῇρ ἐνδῆγεται καὶ ἀγερωτεῖται το·
245 καὶ σποῦδαζε το ἀπὸ τοῦ ῥῥ καὶ ὡς ἀπὸ τῶν γραφῶν σου
ἐλπίσω καὶ τὸν ἔρωταρ τῆς κόρης γὰ ἱποτάξις.”
Ἰδε τὰ με ἐσπετέτχεν, Ἀβιστρε, ἐμὲν ὁ εἵνοδχος,
ἄφ' οὗ τὸν ἐσπερέωσα καὶ ἐπὶταξά τον φίλον.”

- εἰπε με· „Τώρα μὴ με ἐρωτῆς, σπουδάσω, ἔνα ῥάκτα,
250 γὰ ἔμπω εἰς τὸ κᾶστρον δῖντομα, διότι παρήγγελάρ με
γὰ μὴ με γθάσῃ ἀνγερινὸς παρᾶξωθαι τοῦ κᾶστρον.
πλὴν τὸ πιττάκι τὸ ἔγραψες, μάθε, κρατεῖ το ἡ κόρη,
βλέπει το καὶ ἀναγνώθαι το καὶ ὑπιστορεῖ τὰ λέγει,
καὶ γρώθω ἀπὸ τοῦ στήματος ὅν πορεῖ δι' ἐσῆνα·
f. 69 v. 255 καὶ εἶξαρ με, | κῆριε Ἀβιστρε, γῆς τῆς ἐρῆς τοπάρχα.”
Ἰφίρει με καὶ ἐμίσσησε μετὰ σπουδῆς μεγάλῃς,
ἀπέσω γὰ εἶναι εἰς τὸν βνθὸν τοῦ πόθου ζαλισμέρος·
ὀκᾶποτε ἐξιμέρωσεν, σιγκώρομαι ἐκ τοῦ ἔπρον,
ἐβγαίνω ἀπὸ τῇρ τέτια μου, θεωρῶ τοῖς ἐδικαῖς μου,
260 λέγω τας, ἦλθεν εἰς ἐμὲν, ἡρῆατο γὰ με λέγοντ
καὶ γὰ με συνετχαίνοσι διαφόρους ἱποθέσεις,
καὶ μετὰ ὠρίτξαν ὀλιγῆς ἀπεχαιρέτισάρ με,
καὶ ἀφίνον με εἰς τῇρ τέτια μου με τὰ παιδόπουλά μου,
γὰ στέκωμαι καὶ γὰ σκοπῶ τῆς κόρης τὸ κουβοῦκλι
265 καὶ τριγῆρον τοῦ ἡλιακοῦ τὰ ὁμιᾶτια μου γὰ βλέποντ.
Καὶ ὀκᾶποτε ἡ παρεξαιρετὸς ἐβγαίνει ἐκ τὸ κουβοῦκλι,
ἐμπρός της ὁ εἵνονχόπουλος καὶ ὀπίσω καρχοπούλα·
ἐκεῖνη ἐκράτει εἰς τὰ χέρια της τὸ ἔγραψα πιττάκι
καὶ τὸ βεργὴν τὸ πρωταῶν ῥάχῃ ὁ εἵνονχόπουλὸς της.
270 Ἐξέβηγ καὶ ἐπαρέκρυφεν ἡ κόρη ἀπὸ τὸν πῆργον,
ἀνέβη καὶ ἐκατέβηκεν, ἐρωτοεσχηματίσθην,

239. l. ἐπολήψεις. — 240: cf. E. 1363, N. 1213, P. 1339, S. I 219. — 244. l. ὁρῆγεται
κρατεῖ — Après S. 248, il faut ajouter E. 1372 sq. (N. 1222 sq.). — 265. l. καὶ τὸν τριγῆρον
ἡλιακόν. — 266. l. ἡ παρᾶξερὸς.

- ἀνέγνωσέ τῃς τῇς γραφῇς, εἶδε καὶ τὸν ἐντοῦχον,
καὶ ὅσα ἐλαμογέλασεν, πάλιν τὸν τοῦχον εἶδε,
καὶ τότε εἰς τὸν κοιτώνα της ἐσέβηκεν ἀπέσω.
καὶ ὡς εἶδε πάλιν τὸ χωρὶν ἐν τὸ κρητὴν ἢ φουδοῦλα,
1400 ἄλλον πιττάκιον ἔγραψα, γίλε μου, καὶ ἄκουσέ το·
- „Πότε ἐν περιεπάτησα κάστρον τῆς ψυχῆς μου μετὰ σέφα;
τότε τὸν πέργον τῆς ἐμῆς ἐν διέβηκες καρδία,
καὶ ἐν σεντροδοεπαπάτησα, ἀγέρτσια, μετὰ σέφα;
τότε τῆς πόρτας τῆς ἐμῆς ἐρωτικῆς καρδίας
f. 66 v. 1405 τὰ χέρια | σου ἐν κλείδωσα κόρης ἐν μὴ ἀροῖζαν;
τότε ἐν ἴγιον εἰς τῇς ἐμῇς ἐρωτικῆς καρδίας
ἐξουσίας του ἐν τῇς κρητῇ, ἐν ἐθάρκειες εἰς ἐμέφαν;
πρωτὸν αἰχμαλωτίζομαι διὰ πόθον ἐδιζὼν σου,
παρὰ τὸ κάστρον τῆς ἐμῆς προδίδοται καρδίας
1410 καὶ πρὸς τὸν δῆμον ἔρωτα, ὡραία, τὸν ἐδιζὼν σου,
καὶ ἀπὲ τὰ αἰχμαλωτίζομαι ἐν ἐῖρω ἐλενθερία,
καὶ ἐβγῆκα τὸ παρὰξενον ἄν αἰχμαλωτισόμην,
ἄν ἦτον ἀπὸ προαιρέσεως καὶ ἀπὸ θέλῃμιά σου,
εἰ μὲ ἴστανέον σου γίνεται καὶ ἐγὼ εἶμαι πορτισμένος.
- 1415 ἀλλὰ θαρρῶ εἰς τὸν ἔρωτα, ἐλπίζω εἰς τὸ ἄφενθόν του,
τὸ εἶπερ οὐδὲν τὸ ψεύγεται, ἐν τὸ πλερώσῃ ἔως ἔξω·
τὸ κάστρον τῆς καρδίας μου μόνη ἐν τὸ ἰοτάξῃς,
ἀφεντικὰ ἐν τὸ διαβῆς τὸν πέργον τῆς ψυχῆς μου
καὶ χρόνον τὸ ἐπιβοῦλεμα ἐν λείψῃ ἀπὲ τὸν κόσμον,
- 1420 καὶ ὅσα πορῶ ἐν τὰ χωρῶν, ἐν μὴ ριζήσῃ ὁ φθόρος.”
Ἐγραψα, γίλε, τῇς γραφῇς καὶ δέξω τῇς γαῖταις
- καὶ πάλιν εἰς τὸν ἡλιακὸν τὸ ἐπέτασα τῆς κόρης,
ἐν ἦτον ὡς τὸ πρόγευμα καὶ ἐξέβη ὁ ἐντοῦχος·
βλέπει, γινώσκει τῇς γραφῇς, γινώσκει τίτος ἔφα,
- f. 67 r. 1425 σκέπτει, ἐκ τῇς | γῆς σιγῶναι τῇς καὶ σέρτομα ἐμπαίρει

1397. l. ὡσὺν. — 1401. l. περιεπάτησις τὸ κ. — *suppr.* μετὰ σέφα. — 1402. l. καρδίας.
— 1403: S. 280 et N. ms. 1254 κ. v. ὀχροποδοπέτησις ἀδελτικὰ εἰς ἐμέφαν (P. 1366: κ. v.
σεντροδοεπαπάτησις). — 1405. l. κλείδωσα. — l. κόρης? ou χορῆς? — l. ἀροῖζαν. — 1406.
l. ἐρωτικῆς καρδίας. — 1407. l. ἐξουσίας ἐν τ. κρητῆς. — 1409. παρὰ l. παρ' οἷ? —
1402. ἐβγ. l. οὐκ εἶχα. — 1414: μὲ = μὴ; cf. E. 232. — Après E. 1414, il faut ajouter deux
vers = S. 291 sq. et P. 1376 sq. — 1416. οὐδὲν l. ἐν μὴ. — 1418 τὸ l. τὸν. — 1419.
καὶ χρ. l. τοῦ χρόνον.

ἀνέγνωσέν τῃν τὴν γραφήν, εἶδεν πρὸς τὸν εὐνοῦχον,
ὥς ἂν ἐξαυτομέλῃσεν, πάλιν τὸν τοῖχον εἶδεν,
καὶ ἀπέχει εἰς τὸν κοιτώναν τῆς ἐσέβηκεν ἀπέσω.
275 καὶ ὥς εἶδα πάλιν τὸ χαρτὶ ἐν τὸ κρητῇ ἢ γουθοῦλα,
καὶ ἄλλον τιτιάκιν ἔγραψα, φίλε μου, καὶ ἄκουσέ το·

(ἄλλον τιτιάκιν καὶ γραφὴν Αὐτίστονον πρὸς τὴν κόρην)

„Πότε ἐν ἐπερμεπάτησες τὸ κάστρον τῆς ψυχῆς μου;
πότε τὸν πύργον τῆς ἐμῆς καρδίας ἐν ἐδιέβης, |
f. 70 r. 280 καὶ ἐν ἱεροεποδοπάτησες ἀνθερτικὰ εἰς ἐμένας;
πότε τὰς πόρτας τῆς ἐμῆς ἐρωτικῆς καρδίας
ἐν χέρια σου ἐν ἐκλείδωνται, ποσὼς ἐν μὴ ἀνοίγουν;
πότε ἐν ἐγύρουν εἰς ἐμὴν ἐρωτικὴν καρδίαν
ἐξονοιαστικῆς ἐν τῇ κρητῇ καὶ ἐν θεωρητῇ εἰς ἐσένας;
285 παρ' οὗ ὅτι αἰχμαλωτίζομαι διὰ πόθον ἐδικόν σου,
παροῦ τὸ κάστρον τῆς ἐμῆς προδίδεται καρδίας
ἀπὸ τὸν δῆμιον ἐρωτικῶν, ὡραία, τὸν ἐδικόν σου.

καὶ οὐκ εἶχα το παρᾶξενον ἂν τὸ αἰχμαλωτίζομαι,
ἂν ἦτον ἀπὸ προαιρέσεως καὶ ἀπὸ θελήματός σου,
290 ἂν ἐσταρέο σου γίγεται καὶ ἐγὼ εἶμαι πορτυρμένος
καὶ ὥς διὰ τὴν ἀγάπην σου ποιηματοῦμαι τόσα,
καὶ ἔναι χωρὶς εἰδήσεως καὶ δίχα θελήματός σου.
ἀλλὰ θαρρῶ εἰς τὸν Ἐρωτικόν, ἐλπίζω εἰς τὸ ἀφευδέες του,
τὸ εἶπερ ἐν μὴ τὸ φεύσεται, ἐν τὸ πληρωσῇ ὥς ἔξω·
295 τὸ κάστρον τῆς καρδίας μου μόνη ἐν τὸ ἐποτάξῃς,
καὶ ἀνθερτικὰ ἐν τὸ διαβῆς τὸν πύργον τῆς ψυχῆς μου,
τοῦ φθόρον τὸ ἐπιβοῦλεμα ἐν λείψῃ ἀπὸ τῇ μέθῃ
καὶ ἀπὸ τὸ αἰχμαλωτίζομαι ἐν λάβω ἐλευθερίαν,
καὶ ὅσα πορῶ ἐν τὰ χαρῶν, ἐν μὴ ριχίδη ὁ φθόρος.”

300 Ἐγραψα πάλιν τῇ γραφῇ, φίλε μου, καὶ ἔδιδά τῃ
ἀπάγω εἰς τὴν σαγίτιαν μου καὶ πάλιν ἐδόξενσά τῃ
ἀπάγω εἰς τὸ παρεύγενον τῆς κόρης τὸ κουβοῦκλον. |

f. 70 v. Καὶ ἐν ἦτον ὥρα πρόγευμα καὶ ἐξέβη ὁ εὐνοῦχος,
βλέπει, γνωρίζει τὴν γραφήν, ἐξέρει πόθεν ἔναι,

305 κρύπτει, ἐκ τῇ γῇ ἐπαίρει τὴν καὶ σύντομα ἐμπαίρει

282. ἐν (χ.) l. τὰ. — 285. παρ' οὗ = N. 1259, P. 1371; E. 1408: πρῶτον. — 288. suppr. τὸ. — 288—293: cf. E. 1412—1415, P. 1374—1378, S. I 255—259 (N. manque). — 290. l. ἰσταρέο. — 292. l. θελήμα. — 298: voir E. 1411. — 299 = E. 1420. — N. 1268 ms.: φαρῶ (et non pas φαρῶ).

- ἀπέσω εἰς τὸν κοιτώναν τῆς τῆς παρωραίας κόρης,
καὶ ὡς ἔμαθα ἐκ τὸν ἄνθρωπον, φίλε, τὸν ἐδικόν μου,
τέτοια τῇρ ἐδέντευξεν διὰ τὸ βεργὴν ἐξεῖρον·
„Ἰδες, Ῥοδάριη δέσποινα, βασιλευσα χαρίτων,
1430 χαρτὴν ἡῶρα καὶ ἐκείτετο μέσα εἰς τὸν ἡλιακὸν σου,
καὶ τῇρ γραφῇ οὐδὲν οἶδα, οὐδὲ ἀνέγνωσά τῃρ.
καὶ ὀρμήνευσέ με τὰ λαλεῖ καὶ διὰ τίνας γράφει.”
Ἀπλώρει, ἐπαίρει τὸ χαρτί, ἔλυσεν τὸν δεσμόν του,
ἀνετράντισε, ἐβλέπει το, τὸ γράφει ἀναγινώσκει.
1435 καὶ ἀφοῦτις τὸ ἐνέγνωσεν ἐρηξεν τὸ πιττάκιον,
καὶ ἐστέραξεν καὶ ὥσθρ ἐπερεστέραξεν καὶ λέγει τὸν εἰροῦχο·
„Τὸ τίος εἶναι τὸ χαρτί καὶ διὰ τίνας γράφει,
f.67v. δοῦλε, οὐκ ἐγνωρίζω το. πλὴρ | τοῦτο σὺς παραγγέλω·
καμμία ἐκ τῆς βαγίτζες μου καὶ ἀπὸ τῆς ἐδικῆς μου
1440 γὰ εἶρω γὰ δέχεται γραφῶς καὶ ἀντιγραφῶς γὰ πέμπη,
ὡς ἐγνωρίζῃ ἀπ’ ἐμὲ γουρῶν ὁ θάνατός τῃς.”
Καὶ ὁ εἰροῦχος πρὸς αὐτῇρ ταῦτα τῇρ ἔλαλε πάλη,
στέκεται καὶ ἀποκρίνεται τῇρ κόρηρ μετὰ θάρρους·
„Ἄγῃς τὸ γὰ κακώρεσαι, Ῥοδάριη, οὐδὲν τυχαίνει,
1445 ἄγῃς τὸ γὰ εἶσαι μαριζὴ κατὰ τοῦ πόθου τώρα,
ἄγῃς τὸ γὰ κακώρεσαι τὴς ἐρωτοπαθοῦντας,
φύβου μὴ ἐρπλάσῃς εἰς δεσμὸν πάλε γὰρ τῆς ἀγάτης,
βλέπε μὴ ἐρπλάσῃς εἰς βυθὸν ἐρωτικὸν ἀπέσω,
μὴ σὲ γλογίσῃ πρόσεξον τοῦ πόθου τὸ καμίνι.
1450 κῆμα τῆς ἀσκολήσεως καὶ ἡ βία του γὰ σὲ πρίξῃ·
καὶ τότε αὐτὸς ὅποῦ ἔπαθεν διὰ πόθου γὰ στυπιάσῃς,
καὶ στυπιορεῖ τοὺς ἔμλεξεν ἡ γλώγα τῆς ἀγάτης,
τοὺς ἔθειρεν ἡ ἀσκόλησιν γὰ τοὺς στυπαποθάρῃ,
τοὺς ἐκαταδοξεύσασιν τὰ χέρια τῶν Ὀρῶτων
1455 γὰ τοὺς διωροῦν τὰ μάτια σου, γὰ τοὺς πορῇ ἡ φυχὴ σου.”
Καὶ ἀφ’ οὔτου τῇρ ἐδέντευξεν, ἄγῃα τῇρ καὶ ἐσέβῃ,
τοὺς λόγους τοὺς ἐλάλησε ὁ εἰροῦχος γὰ φρορτίξῃ·
ἐγὼ δὲ πάλιν ἐξέβῃκα καὶ ἐστάθῃρ εἰς τῇρ τέντα,
γὰ εἶμαι εἰς πόθου μέρεμα ἀπέσω ἐντελμένος
f.67 bis r. 1460 καὶ ἐσκό | πουν ἐκ τὸν πόθου τῆς κόρης μὴ ἐπιτρέχω.

1434. l. ἀνετράντισε. — 1436. suppr. καὶ ἐστέραξεν. — 1438. suppr. σὺς. — 1446. τὴς
l. τοῦς. — 1447. πᾶλε γὰρ l. πολλῶς. — Après E. 1449, il faut ajouter S. 331 sq. (N. 1298
sq.; cf. P. 1403). — 1451. l. αὐτοῦς ὅποῦ ἔπαθεν — 1452. l. γὰ στυπιορῇς. — 1453. l.
ἀσκόλησιν. — στυπαποθάρῃς. — 1456. l. ἄγῃς. — 1460. l. πόθου τῆς τῆς κ. — ἀποτρέχω.

- ἀπέσω εἰς τὸν κοιτώντα τῆς τῆς ἐρωτικοκόρης,
καὶ ὡς ἔμαθα ἐκ τὸν ἄνθρωπον. γίλε, τὸν ἰδιζὸν μου
τὸ τί τῇ ἐσφρετέχαιεν διὰ τὸ βεργὴν ἐκείτω·
„Ἰδες, Ῥοδάριη θέσποινα, βασιλίσσα χαρίτων,
310 χαριτίτῳ τὸ ἡῶρα εἰς τὸν ἡλιακὸν ὅτι ἐκείτω,
καὶ τί γὰρ γράφῃ οὐδὲν οἶδα, ἰδὲ καὶ ἀνάγνωσέ το,
καὶ ἐρημέρευσέ με τὰ λαλεῖ καὶ διὰ τίνας τὰ λέγει.”
Ἀπλώγει, ἐπαύρει τὸ χαριτί. ἔλγσε τὸν θεσμὸν τοῦ,
ἀποτεγλίσσει, βλέπει τα, τὰ γράφει ἀναγινώσκει,
315 καὶ ἀγότον τὸ ἀπεπλήρωσεν ἔφρουε τὸ πιττάκι,
ὡς ἂν ὑπερεδότεραξεν καὶ λέγει τὸν ἐνροῦχον·
„Τὸ τίτος ἔτα τὸ χαριτί καὶ διὰ τίνας τὰ γράφει,
Βέταρε, οὐκ ἐγρωρίζω το, πλὴν τοῦτο ἐπιφωροῦμαι·
ὁποία ἐκ τὰς καρχίτζας μου καὶ ἀπὸ τὰς ἰδικὰς μου
320 εἶρω ὅτι δέχεται γραφῇ καὶ ἀντίγραφον γὰρ πέμπῃ,
ὡς ἐγρωρίζῃ ὅτι ἀπ’ ἐμὲν εἰς μίον ἐδατατώθῃ.”
Καὶ ὡς εἶδε τῇ ἀπόκρισιν μετὰ θυμοῦ τῆς κόρης,
οὔκει καὶ ἀποκρίνεται, τοιαῦτα τῇ σεντεχάει·
(ὁ ἐνροῦχος ἀποκρίνεται τῇ κομῇ μετὰ θάρρους)
325 „Ἄφες τὸ γὰρ θυμώρεσαι, πορβοῦλα μου, οὐδὲν ἀρμόζει,
ἄφες τὸ γὰρ εἶσαι παρική κατὰ τοῦ πόθου τόσα,
ἄφες τὸ γὰρ κακώρεσαι τοὺς ἐρωτοποθοῦντας,
f.71r. πορβοῦ μὴ ἐμπλέξῃς εἰς θεσμὸν | πολλάκις τῆς ἀγάπης,
βλέπε μὴ ἔραπῃς εἰς τὸν βεθὸν ἀπέσω τῆς ἀγάπης,
330 μὴ σὲ γλολίση πρόσεχε τοῦ πόθου τὸ καρίνι,
βλέπε καλὰ μὴ πορτισθῇς εἰς θάλασσας τοῦ πόθου,
πρόσεχε τῇ καρδίᾳ σου γὰρ μὴ τῇ παρθεσίῳ
κῆμα τῆς ἀσχολήσεως καὶ ἡ βία σου γὰρ σὲ πρίξῃ·
καὶ τότε ὅπου ἐπέθατον διὰ πόθου ἂν σεντέχῃ,
335 γὰρ σιμπορῇς τοὺς ἔγλεξεν ἡ γλόγα τῆς ἀγάπης,
τοὺς ἔθαιρεν ἡ ἀσχολήσις γὰρ τοὺς ἐσφραποθρήσους,
τοὺς ἐκατατοξερύσασιν τὰ χέρια τῶν Ἐρώτων
γὰρ τοὺς θεωροῦν τὰ ὀμμάτια σου καὶ γὰρ πορῇ ἡ φερχή σου.”
Καὶ ἀγότον τῇ ἐσφρετέχεν, ἀγίγει τῇ καὶ ἐβγαίνει,
340 τοὺς λόγους τοὺς ἐλάλῃσεν ὁ ἐνροῦχος γὰρ φρορτίξῃ·
ἐγὼ δὲ πάλιν ἐξέβηκα καὶ ἐστέθῃν πρὸς τῇ τέταρ,
γὰρ εἶμαι εἰς πόθου μέριμνας ἀπέσω ἐντελιγμένος,
καὶ ἐσκόπουν ἐκ τὸν πόθου τῆς τῆς κόρης μὴ ἀποτέχω.

308. l. τὰ τέτοια τῇ ἐσφρετέχεν. — 310: cf E. 1430. — N. 1278 ms.: χαριτίσαν τὸ
ἡῶρα καὶ ἐκείτω etc. — 320. l. γὰρ εἶρω. — 325. suppr. μου. — 333. σου l. τοῦ. —
334. ἂν σεντ. l. γὰρ σεντεχάει.

- καὶ ἅπλως μὲ ὄραν περισσῶς βλέπω τὸν εὐνοῦχον,
καὶ τὸν ἄνθρωπον ἐκείνον τὸν ἐδικόν μου,
τοὺς δύο γὰρ παρὰσχέπτουσι καὶ γὰρ μὲ ἐκτρέφουν· „γράφε!”
ἐμεταστάθην ἀπεκεῖ καὶ ἐσέβην εἰς τὴν τέρτα,
1465 καὶ πάλιν, φίλε μου, ἔγραψα πιττάκι καὶ ἄκουσέ το·
- „Ἐφως μου, τὰς κακώσεις μου τὰς ἔπαθα εἰς τὸν κόσμον,
ἔχεις τα ἄν εἰδήσεις, γνωρίζω οὐκ ἔλαθέ σε·
Ἐφως, τὰς ἐπόθεσεις τὰς ἐν ὀνειρῶν μου ἐποσχέθης
ὅλως ἐγὼ ἐγνωρίζω τας, τίποιτες οὐκ ἔλαθέ με·
1470 ἐδὴ διὰ τὴν ἐπόθεσιν καὶ ἐγὼ τὴν ἐδικήν σου
τόπον καὶ χώραν τὴν ἐμήν καὶ γῆν καὶ γοιζὰ μου
f. 67 bis v. καὶ | κόσμον καὶ πατρίδα μου μόρος παρὰσχημαίην,
καὶ αἰχμάλωτος ἐγίγην ἐγὼ ἀπὲ τὰ γοιζὰ μου,
ἔθελον διὰ τὸ ὀνειρῶν ἐγὼ τὸ μὲ ἀποσχέθης,
1475 καὶ ὄντορον ἐπάσχισα πιττάκις ἀναγιγνώσκων,
ἔπαθε πόρους γοβεροὺς καὶ ἀνάγκας ἐπεστάθην,
ἔφθασα εἰς τόπον γλυκαῖο, τὸ μὲ εἶπερ ἐπίτεχά το·
πλὴν μετὰ τὴν ἀναγκάστην τὴν πολλὰν ἡγήτορ μου
ἤρηνκα τὴν παρὰξενον, ἐξάμηνον ἐπάγω,
1480 ἐγράφωσι τὰ χέρια μου πιττάκι πρὸς τὴν κόρην,
καὶ ἐκείνη γὰρ μὴ δέχεται κατένει ἀπ' ἐκεῖνα,
ἐδὴ ἐγκαλέσω τα, Ἐφως μου, σκόπησε τὰ σὲ λέγω·
ἄν γὰρ ἐδόξενες καὶ αὐτῇ, τὴν δόξαμιν σου ὡς μάθω,
ὡς δέξεται πιττάκι μου, γραφή μου ὡς ἀναγνώσῃ,
1485 ὡς μάθῃ διὰ τὸν πόθον μου καὶ ἀντίσκηον ὡς πέφῃ,
εἰ δὲ καὶ μόνην ἔποιτες καρθία μου γὰρ στενάζω,
καὶ ἐκείνη οὐκ ἐδόξενες, μάθε, ἀδικῶς ἐμέρας,
καὶ τὴν ἀδικαρισίαν σου γὰρ τὴν γεμίσῃ ὁ κόσμος·”
Ἐγραψα, φίλε, τὴν γραφήν καὶ δέρω τὴν γαῖάνην,
1490 καὶ πάλιν εἰς τὸν ἡλιακὸν τὸ ἐδόξενσα τῆς κόρης·
ἐβγαίνει ὁ εὐνοῦχος παρὰθεν καὶ βλέπει τὸ πιττάκι, |
f. 68 r. καὶ λέγει τὴν ὅτι· „Ἠῖρηκα πιττάκι, δέσποινά μου,”
καὶ λέγει· “Ὡς τὸ ἰδῶ, εὐνοῦχε μου.” Αἶδει το τὴν Ῥοδάμην·
ἔλυσε μὲ τὰ χέρια τῆς τοῦ πιττακίου τὸ δέμα,
1495 στέκει καὶ ἀναγνώθει το καὶ λέγει τὸν εὐνοῦχον·

1461. l. βλ. καὶ τὸν ε. — 1467. l. = N. 1317: ἔχεις τας ἐν εἰδήσει σου (cf. S. 351, P. 1411). — 1468. l. “E., τὰς ἐποσχέσεις σου τὰς μὲ ὀνειρο-εποσχέθης. — 1470. l. ἐπόσχεσιν = S. et P. (N. 1320 a aussi ἐπόθεσιν). — 1472. l. παρὰσχημαίην. — 1474: S. 358, N. 1324 ἔθηνκα σ. τ. ὅ. εἰς πότος (τοῦ πόθου) τὸν ἡματιόν μου, P. 1418 ms ἔθηνκα διὰ τὸν ὀνειρῶν τὸν πόθον τὸν ἰδικόν μου. — 1476. l. ἔπαθα. — 1480. l. πιττάκι. — 1482. l. ἐγκαλῶ σὲ το. — 1486. l. στενάζῃ.

- καὶ ἀπλῶς μετὰ ὧραν ὀλιγὴν βλέπω καὶ τὸν εὐροῦχορ.
 345 γίλε μου, καὶ τὸν ἄνθρωπον ἐκείνον τὸν ἐδικόν μου,
 τοὺς δύο γὰρ παραζέψουσιν καὶ γὰρ μὲ γρέψουσιν· „γρόψει!“
 ἐμεισετάθηρ ἀπεξεῖ καὶ ἐδέβηρ εἰς τὴν τέτταρ,
 καὶ πάλιν, γίλε μου, ἔγραψα καὶ ἄκουσε τὴν γραφὴν μου·
 (ἄλλα γραφὴ τοῦτοτος ἀγέτωτος πολετότου)
 350 „Ἐρως μου, τὰς κακώσεις μου τὰς ἔπαθα εἰς τὸν κόσμον,
 ἔχεις τὰς ὀφειδύσεις μου, γρωρίζω, οὐκ ἔλαθερ σε· |
 f.71 v. Ἐρως, τὰς ἐπόσχεσεις σου τὰς μὲ ὠφειρονποσχέθης
 ὅλας ἐγὼ ἐγρωρίζω τας, τίποτα οὐκ ἔλαθερ με·
 ἐδὲ διὰ τὴν ἐπόσχεσιν ἐγὼ τὴν ἐδικήν σου
 355 τόπον καὶ χώραν τὴν ἐμήν καὶ γῆν καὶ γορικά μου
 καὶ κόσμον καὶ πατριώτα μου μόρος παραιτήσαμην,
 αἰχμαλωτίσθηρ δι' ἐδὲν καὶ τὴν ἐπόσχεσιν σου,
 ἔθνηκα διὰ τὸν ὄφειρον εἰς πόρτος τὸν ἐμαυτόν μου,
 καὶ ἀίχρονον ἐπάσχησα πιτριάς ἀναριθμήτους,
 360 ἔφθασα εἰς τόπον γλυκαῶμοῦ, τὸ μὲ εἶπερ εὔρηκά το·
 πλὴν μετὰ τὴν ἀγαράκτισιν τὴν πολυγραφηγμένην
 εὔρηκα τὴν ἀγέρωχορ, καὶ ἔξήμερον ἐπάγω,
 καὶ γράψουσιν τὰ χέρια μου πιττιάς καθ' ἡμέραν,
 ἐκείνη γοῦρ οὐκ ἀέχεται καὶ ἔρ ἀπὸ τὰ γράψω.
 365 καὶ ἰδοῦ ἐγκαλῶ σέ το. Ἐρως μου, σκόπησε τὸ σέ λέγω·
 εἰ μὲν ἐτόξευδες καὶ αὐτήν, ὡς ἐγρωρίζω τοῦτο,
 ὡς ἀέχεται πιττιάς μου, γραφὴν μου ὡς ἀναγνώσῃ,
 ὡς μάθη διὰ τὸν πόθον μου καὶ ἀγτίσχηχορ ὡς γράψῃ,
 ἂν δὲ καὶ τὴν καρδίαν μου ἔποιες μόνην διὰ γὰρ λεπᾶται,
 370 καὶ ἐκείνηρ οὐκ ἐδόξευδες, μάθε ὅτι ἐδικεῖ με,
 καὶ τὴν ἀδικίαν σου γὰρ τὴν γεμίσω κόσμον·”
 Ἐγραψα πάλιν τὴν γραφὴν, ἔθισά τιν καὶ ἐκείνην,
 καὶ πάλιν εἰς τὸν ἡλιακὸν ἀπέτασα τῆς κόρης·
 ἐβγαίνει ὁ εὐροῦχος παφενθές, βλέπει, ἡγρωρίζετ τορ,
 375 καὶ πάλιν λέγει ὅτι· „Ἠῶρηκα, βασιλεύσα, πιττιάς,” |
 f.72 r. καὶ λέγει· „Ἦς τὸ ἴθω, Βέταρε.” Ἰδεῖ το τὴν γορδοῦλαρ·
 ἔλυνε μὲ τὰ χέρια τῆς τοῦ πιττακίου τὸ δέμαρ,
 στέκει καὶ ἀναγνώθει το καὶ λέγει τὸν εὐροῦχορ·

351. l. ἔχεις τας ἐν εἰδήσει σου (= N. 1317) — 358. πόρτος l. πόθον? voir E. 1474. —
 361. μετὰ l. με. — 369. l. ἐν σε καὶ μόνην ἔπ. καρδίαν μου γὰρ λεπ. — 371. l. τὴν ἀδικαζούσαν.

„Ιός με και τὸ ἄλλον τὸ χαρτὴν τὸ ηἵρες πρὸ τῆς ἄλλης.”
 Ἐβγάγει, δίδει τὸ χαρτὴν, ἔδεσε καὶ τὰ ὀρό,
 ἔνα δεσμὸν τὰ ἔδεσε, ὡς ξυαθα ἐξ ὀστέρον.
 δίδει τα τῆς βαγίτσας τῆς καὶ τέτοια τῆρ ἐλάλει.

1500 (λόγους ἀνταναγκάσας τῆς κόρης λελημέρους)

„Ἀλλοίμορον τὸν ἄρθρωπον, τίς εἶναι οὐκ ἕξενρά του, τίς
 εἶναι οὐκ ἐγρωρίζω.
 πολλὰ εἶναι τὰ ἐκακοπάθισεν διὰ πόθου εἰς τὸν κόσμον,

ἔπαθες πόρους φοβεροὺς καὶ ἀνάγκας ἔπεσπάθην·

1505 μὰ τῆρ ἀλλύθειαν, ἕθελα τίς ἔναι γὰ τὸν οἶδα,
 καὶ διὰ τίνας τὰ ποιεῖ καὶ γὰ τὸν ἐλυποῦμον·
 πολλὰς πικρίας ὑπέμεινεν δι' ἀγάτην ἢ ψυχὴ του.”
 Ἐθράξεν, ἡἶρεν ἀφορμὴν ὁ ἐνροῦχος πρὸς τῆρ κόρην,
 καὶ πάλι στέκει θαρρετὰ καὶ τέτοια τῆρ ἐλάλει.

(ἰστορονομήματα τοῦ ἐνροῦχου πρὸς τῆρ κόρην) |

f. 68 v. 1510 „Φωνὴ τοὺς θλίβει ὁ καιρός, λέπει τοὺς γλέγει ὁ πόθος,
 στυπώνει τοὺς ἐπίκλεινεν ἢ ἀγάτη ἀπὸ θυμοῦ τῆς.
 ἰδὲ καὶ μάθε τὰς γραφάς, μάθε διὰ τίνας ἔνι·
 οὐκ ἔνι διὰ βαγίτσα σου, διὰ σέρας εἶν', κερὰ μοι·
 σκόπησε, δέσποινα καλή, τὸ ὄρεινον τὸ ἐφαντάστῃς
 1515 καὶ διὰ τίνας σέλεγε, ἰδὲ το, σκόπησέ το.”

Ἦκονσεν τὸν ἐνραῦχον τῆς, στέκει καὶ ἀναστενάζει.
 τὰ δάκρυα τῆς ἐτίθησαν, λόγους θλημμένους εἶπεν·
 „Ὡσὲν τὸν ἐκατεδόξενσεν ὁ πόθος τῆς ἀγάτης.
 καὶ ὥσων τὸν οὐκ ἐδόμωσεν ὁ κρημασμός ἐκεῖνος,
 1520 ἔζησε χρόρους ἔμφοστος καὶ ἡμέρας ἀνοδόντας·
 καὶ ἄλλοι τὸν ἐκατεδόξενσεν ὁ πόθος τῆς ἀγάτης,
 καὶ τὸν ἐκατεγλόγισεν ὁ κρημασμός ἐκεῖνος·

τοὺς χρόρους ὅσους ἔζησεν ἦσαν μὲ τῆρ ὀδόντην.” |

f. 69 r. 1525 Καὶ ἀφ' ὅτου τῆρ ἐδόντηγεν, ἢ κόρυ ἐμετασπάθην,
 καὶ ἀπέσω εἰς τὸν κοιτόναι τῆς ἐσέβηκε θλημμένη,
 εἰς τὸν βρθὸν γὰρ ἔπεσε τοῦ πόθου τοῦ λιβίστρου·
 καὶ ὡς εἶδεν ὁ ἐνρογχόπουλος τῆρ κόρην ὅτι ἐθλίβη
 καὶ μετὰ δάκρυα ἐκίγισεν ὅπου εἶχε τὸν κοιτόνα,
 τὸν ἄρθρωπὸν μου ἐλάλισε, λέγει· „Συγγαίρομαί σου·
 1530 στυλίζεται ἢ παράξενος τὸν πόθου τοῦ λιβίστρου,
 καὶ ὡς εἶδε καὶ τὸν ἔρωτα πολλὰ ἐψυχοπορέθην·

1501. suppr. τίς ἢ οὐκ ἕξ. του. — 1503. l. ἔπαθην. — 1510. Φωνὴ l. Πόρε. — καιρός
 l. κρημασμός. — 1518. l. ὥσων τὸν οὐκ ἐδόξενσεν.

- „Ιὸς με καὶ τὸ ἄλλον τὸ χαρτὶ τὸ εἶδες πρὸ τῆς ἄλλης.“
 380 Ἐβγάβει, δίδει τῇ καὶ αὐτό, σπρίγει τα καὶ τὰ ἄφα,
 ἔφα θεοῦ τὰ ἐθέσμευεν, ὡς ἔραθον ἐστέρον,
 δίδει τα τῇ καρχίτσει της, τοιαῦτα τῇ δευτερχαίει·
 (λόγοι συνεσταθῆσως τῆς νοῦς λετλημένοι)
 „Ἀλλοίμορον τὸν ἄνθρωπον, τίς ἔρι οὐκ ἐγρωρίζω,
 385 πολλὰ ἔρι τὰ ἐκακοπάθεισεν εἰς τὸν κόσμον διὰ πόθον,
 πολλὰς πιχρίας ὑπέμεινεν δι' ἀγάπῃ ἢ ψυχῇ του,
 ἔπαθε πόρους φοβεροὺς καὶ ἀνάγκας ὑπερτάθην,
 καὶ τὸ διὰ τίνας τὰ πορεῖ φοβᾶται ὁμολογῆσεν·
 μὲ τῇ ἀλήθειαν, ἦθελα τίς ἔρει γὰ τὸν οἶδα,
 390 καὶ διὰ τίνας τὰ πορεῖ καὶ γὰ τὸν ἐλειτουργίει.“
 Ἐδοξαίει, ἡἶρεν ἀγορητῇ ὁ ἐνροῦχος εἰς τῇ κόρη,
 καὶ πάλιν στέζει θαρρετὰ καὶ οὕτως τῇ δευτερχαίει·
 (ἱστοροῦνθέντων ἐννοιῶν αὐτοῦ, τῆς νοῦς)
 „Πόρει τοὺς θλίβει ὁ κρεμασμός, λεποῦ τοὺς γλέγει ὁ πόθος,
 395 σερπτόρει τοὺς ἐπίχραει ἢ ἀγάπῃ ἀπὸ θυμοῦ τῆς,
 ἰδὲ καὶ γόισε τὰς γραφάς, μάθε διὰ τίνας ἔρει·
 οὐκ ἔρι διὰ καρχίτσει σου, διὰ σὲν ἔρι, κερὰ μου·
 σκόπησε, θεοποιεῖα μου, τὸ ὄρεινον τὸ ἐγαυτάσθης, |
 f. 72 v. καὶ τὸ διὰ τίνας σὲ ἔλεγει ἰδὲ καὶ προόσεξέ το.“
 400 Ἄκουσε τὸν ἐνροῦχον της ἢ κόρη καὶ ἀναστεινάξει,
 τὰ δάκρυα της ἐπύθισεν, λόγους θλημμένους εἶπεν·
 „Ὡς ἂν τὸν οὐκ ἐτόξευεν τὸ τόξον τῆς ἀγάπης,
 ὡς ἂν τὸν οὐκ ἐσήμευεν ὁ κεραινὸς τοῦ πόθου,
 405 ἔζησε χρόνον ἔμφοστον καὶ ἀνόδους ἡμέρας·
 καὶ οὐαὶ τὸν ἐκατετόξευσε τὸ τόξον τῆς ἀγάπης,
 καὶ τὸν ἐκατεγλόγισεν ὁ κεραινὸς τοῦ πόθου·
 τοὺς χρόνους ὅσους ἔζησεν ἦσαν μὲ τῇ ὁδότη·“
 Καὶ ἀφ' οὗ τὸν ἐσώτηγεν ἢ κόρη ἐμετασπάθει,
 καὶ ἀπέσω εἰς τὸν κοιτώντα της ἐσέβηκεν θλημμένη,
 410 γὰρ πειγμένη εἰς τὸν βυθὸν τοῦ πόθου τοῦ Ἀβίστρου·
 καὶ ὡς εἶπεν ὁ ἐνροῦχόπορος τῇ κόρη λεπομένη
 καὶ μετὰ πόρον ἐκίνησεν ὅπου εἶχεν τὸν κοιτώντα,
 τὸν ἄνθρωπον μου ἐλάλησεν, λέγει· „Συχαίρουσά σε·
 σερπθλίζεται ἢ παρὰξενος τὸν πόθον τοῦ Ἀβίστρου,

πάλι ἀπόψέ προόσεξοι καὶ ἄγωμε δὲ καὶ εἰπέ τοι,
 γὰρ μὴ ἀφελήσῃ τὰς γραφάς· ἡ κόρη ὀρέγεται τας·”
 Παρέδραμεν τὸ διώσθημα ἐξείρης τῆς ἡμέρας,

- 1535 τὸ φέγγος ἀνεντράνισα καὶ βλέπω τώρα ὅτι
 ἐκ τὰ βορρία ἐπαρξέκρυφεν καθάριον, ὅτι γὰρ λάμπῃ·

καὶ ἀπλῶς μετὰ ὦραν περισθῆν ἐξέβην ἡ φουδοῦλα,
 ὁμπρός της ὁ ἐντροχόπουλος καὶ ὁπίσω οἱ δύο βαγίτζες
 τὸ γὰρ καλογοινάζονσιν τραγοῦσιν ὥς δι’ ἡμέρας,

- 1540 καὶ ἄκουσε τὸ τραγοῦδῆμα, φίλε μου, τὸ ἐτραγοῦδοῦσαι·

(τῆς κόρης πρὸς τοὺς ἐντροχόπουλους ἐκ πόθου)

- f. 69 v. „Αγορὸς ἐκ τῆς χώρας τοῦ διὰ πόθου ὀρσσωμένης
 αἰγμάλωτος ἐξέβηκεν καὶ μερσιωτραγεῖται·

λαλεῖ ὁ στρατιώτης τὰ ποιεῖ καὶ ἡ κόρη τὰ μαρθάνει,

- 1545 καὶ πῶς τὸ εἶπερ οὐδὲν ἔχει καὶ σφάζει τοι ὁ πόθος,
 στεροχοῦρεῖται. οὐκ ἡμπορεῖ, πρίγεται ἀπὲ τῆς λέπτης,
 καὶ ἀπὸ τῆς βίαι τοῦ τῆς πολλῆς τὸν ἔρωτα τὸ λέγει.”
 Καὶ ἀφοῦτον τὸν ἐτραγοῦδῆσαν μετὰ ὦραν οἱ φουδοῦλες,

(ἀλλὰ μελέτη κατὰ τοῦτον τοῦ ὁμιλητοῦ Λεβάντου)

- 1550 καὶ ἐγὼ τὸν πύργον γὰρ θεωρῶ, τὸν ἰὴ φουδοῦλα ἐπάτει,
 μόρος ἡμετακίγησα καὶ ἐσέβην εἰς τῆς τέτα,
 ἔπεσα εἰς τὸ κρεββάτι μου, τοῦ πόθου ἐντελμένος,
 μόρος ὁ τοῦς μου γὰρ σκοπῇ καὶ τίνα γὰρ φροντίζῃ· |

- f. 70 r. „Πότε τὸ κάστρον γὰρ διαβῶ καὶ γ’ ἐν γῇ τὸν πύργον;

- 1555 πότε τῆς κόρης μίγνυα γὰρ δεξωμαι γραφῇ της;
 πότε κρατήσουρ χέρια μου πιπτάω ἐδικὸν της;
 πότε γὰρ ἰδῶ κοιτώναι της καὶ λόγια της ἀκούσω;
 πότε λαλήσῃς· „Αἰβιστρε”, τὸ στόμα της ὠραίας;
 πότε γὰρ πατήσω ἐρήθρα της κόρης τὸ κορυβοῦχλι;
 1560 πότε κρατήσω χεῖρας της καὶ χεῖλη της φιλήσω;
 πότε γεμίσῃ τὸ στόμα μου γλυκύτηταν ἀπ’ αὐτῆς;
 πότε τὸ χρυσταλλόδορκον τραχήλῳ της ὠραίας
 περιπλακῶ ὥς ἑσθρμῶ, μερσιωκαταφιλήσω;
 πότε εἰς ἄλλο σῶμα της τὰ χέρια της θέσει,
 1565 ποθοχορηβατήσουσιν, τῆς ὅλην φιλαφίσω,

1536. ὅτι l. γὰρ. — 1545. l. εἰπεῖν. — 1548. τὸν l. τὸ. — Après E. 1548, il faut ajouter S. 433 (P. 1463; cf. N. 1395). — 1551. μόρος l. μύλις. — 1552. τοῦ π. ἐντ. l. ποθοεντελμένος? (cf. S. 437 ποθοενοποσθωμένος, N. 1398 ποθοενοποσθωμένος). — 1553. τίνα l. τέτοια. — 1556. l. λαλήσῃ. — 1559. suppr. γὰρ. — 1564. ἄλλα l. ὅλον. — l. τὰ χ. μου γὰρ θέσω. — 1565. l. ποθοχορηβατήσουσιν.

- 415 καὶ ἰδοὺ ἄγωμε καὶ προσέξτε, ἰδέτω καὶ εἰπέτω,
 μὴ τὰς ἀφ' ἑσθῆς τὰς γραφὰς μὲ χέρια τοῦ γὰρ γράψῃ·
Παρεδόραμεν τὸ διάστημα ἐκείνης τῆς ἡμέρας,
εἶδα τὸν ἥλιον ὅτι ἔκλιεν, ἐσίμωσεν ἡ ἐσπέρα,
τὸ γέγγος ἀνετράνισα καὶ εἶδα ὅτι φέγγει.
- 420 ἡ γύμνα ὑπεχώρησεν καὶ ἤλθεν ἡ ἡμέρα·
 καὶ ἀπλῶς μετὰ ὧρα περιῶδῃ ἐξέβη καὶ ἡ γορδοῦλα,
 ὁμπρὸς τῆς ὁ ἐντορχόπουλος καὶ ὀπίσω καυχίτζες δύο
 καὶ ἐκαλοφωρίζαν τραγοῦθον ὡς δι' ἐμέρας, |
- f.73r. καὶ ἄκουσε τὸ τραγοῦθον, φίλε μου, τὸ ἐλαλοῦσα·
 425 *(τῆς κόρης πρὸς τὸν ἑταῖρον τραγοῦθον ἐκ ποθοῦ)*
 „Ἄκουρος ἐκ τῆς χώρας τοῦ διὰ πόθοι ὠραιωμένης
 αἰχμάλωτος ἐξέβηκε καὶ μεριοτραφεῖται·
 θέλει ὁ στρατιώτης τὰ ποιεῖ καὶ ἡ κόρη γὰρ τὰ μάθῃ,
 καὶ πῶς τὸ εἰπεῖν οὐδὲν ἔχει καὶ σφάζει τὸν ὁ πόθος,
- 430 στεροχωρεῖται θνητά, πρίγεται ἐκ τῆς λέπτης,
 καὶ ἀπὸ τῆς βίας τοῦ τῆς πολλῆς τὸν ἔρωτα τὸ λέγει·
Καὶ ἀφ' ὅτου τὸ ἐτραγοῦθον μετὰ ὧρα αἱ γορδοῦλας,
πάλλει εἰς τὸν κοιτώνα τῆς ἐσέβηκε ἀπέσω.
(πάλιν ἀνδρῶν θλημῶν μετὰ τὸν ποθόν)
- 435 ἐγὼ δὲ τὸν πύργον ἔβλεπα ὅπου ἦτορ ἡ γορδοῦλα,
 μόλις ἐρετεκίρησα καὶ ἐσέβη εἰς τῆς τέταρ,
 ἔπεσα εἰς τὸ κρεββάτι μου ποθοφωροφωμένης,
 μόρος μου ὁ τοῦς μου γὰρ ὀχοπῃ καὶ τοιαῦτα γὰρ φροτίζῃ·
 „Ἦότε τὸ κάστρον γὰρ διαβῶ καὶ γὰρ ἀναβῶ τὸν πύργον·
- 440 πότε τῆς κόρης μήνυμα θέξομαι προσχαῖρον τῆς·
 πότε κρατήσω εἰς τὰ χέρια μου πιτάκι ἐδικόν τῆς·
 πότε λαλήσῃ· „Ἐβίσωτε“, τὸ στόμα τῆς ὠραίας·
 πότε γὰρ ἰδῶ κοιτώνα τῆς, λόγον τῆς πότε γὰρ ἀκούσω·
 πότε πατήσω ἐνέθορα τῆς κόρης τὸν κοιτώνα·
- 445 πότε κρατήσω χέρι τῆς καὶ χεῖλῃ τῆς φιλήσω
 f.73v. καὶ γεμισθῇ | γλυκύνεται τὸ στόμα μου ἀπ' ἐκείνης·
 πότε τὸ κρεδταλλόσαρον τρέχῃ τῆς ὠραίας
 περιπλακῶ ὡς ἐπεθυμῶ, μεριοκαταφιλήσω·
 καὶ πότε εἰς τὸ ὄλον δῶμα τῆς τὰ χέρια μου ἀπλώσων.
- 450 ποδοχοροπατήσω τῆς, ὀλοαρμοψιλαφίσων,

415. l. προσέξτε. — 422. l. δύο καυχίτζες. — 435. suppr. δι. — 431: entre S. 438 et S. 439, le ms. a, en encre rouge: τότε τὸ κάστρον γὰρ διαβῶ; cf. S. 133. — 440. l. προσχαῖρον (= πρόσχαρον, cf. E. 1035). — 443. l. καὶ λόγον τῆς γὰρ ἐκ. — 450. l. -ψιλαφίσων.

- ὥς θέλω, ὥς ὀρέγομαι, ὁ πολυεπιτημέρος·
 πότε γὰρ πιάσων τὰ χέρια μου τὰ χεῖλη τὰ ῥοδάτα·
 πότε γὰρ πιάσων τὰ χέρια μου τὸ στόμα τῆς ὥραιας,
 ὥραιας τῆς παρμπλοῦμοις καὶ πολυποθυιῆς μου.
 1570 καὶ ἵπχαρῶ τὸ ἑθνημῶ, κερδίω ἐγὼ τὸ θέλω,
 καὶ βέβαιον γὰρ γίνεται τὸ ἔχω εἰς ἑθνημίας·
 πότε γὰρ ἵβῶ τὰ ὀσζοῶλα τὰ πάσχω καὶ ἡμέρας·”
 Καὶ μετὰ πόθοις μέρεται τὰς τόσας καὶ τοσοῦτας |
 f.70v. ἀπὲ τὸ κάστρος ἔγθαθεν ἐκεῖνος ὁ ἐδικός μου,
 1575 ἐμπαίνει εἰς τὸν κοιτώνα μου καὶ λέγει με· „Κοιμᾶσαι·”
 Καὶ ἐγὼ τὸν περιπλέκομαι, θρόνῳ, κρατῶ, γιγῶ τον·
 ἐβγάει ἀπὲ τὸν κόρυον τον καὶ δίδει με πιττάειν
 τὸ ἔργαφει ὁ ἐντοῦχος τῆς καὶ ἐκεῖνος ἔπειθε με,
 καὶ ἄκουσε τί εἶπεν τὸ κρατῶν, γίλε μου, τοῦ ἐντοῦχον·
 1580 „Ἰούδης, ἀλλὰ ἀνεγνώριστος, ξένος, ἀλλὰ ἐδικός σου,
 τὸν ἀκόρη οὐδὲν ἐδύνειχες, οὐδὲ ὀμίλησές τον,
 γράφει πιττάειν, πέμπει σε. Αἰβίστρε γῆς τοπαῶχης,
 καὶ διὰ τὸ ἀνεγνώριστον ἡμουντα πρὸς ἐσέτα
 διάκρισε τῇρ δοῦλωσιν τί σε καταδοιγῶθαι·
 1585 καὶ μάθε διὰ τὸν πόθοι σου ἡ κόρη ἀγαπτενάξει,
 f.71r. τῇρ ἀγάπην σου ἐπαρέλαβε καὶ | πάσχει τὰ λυπᾶσαι.
 πλέον οἱ γονδοῦλες ἔχοντ το τοῦ γὰρ κειροδοξοῦσιν,
 καὶ τότε εἰς ἔρωται οὐ καταγοιζιθῶσιν·
 καὶ ἀκόρη οὐ δυνγλίνεται, παράξερο μὴ τῶχης·
 1590 καὶ γράφε, γράφε, Αἰβίστρε, γράφε, μηδὲν ὀκνήσῃς·
 ἔχει τὰ πιττάει σου, μάθε, τὰ πρωτινά σου,
 κρατῶ τα, ἀναγνώθει τα, βλέπει τα κάθε λόγῳ,
 τῇρ δίχρονόν σου κάκωσιν ἀνίστορεῖ ἡ ψυχὴ τῆς.”
 Ἀνέγνωσέ τῇρ τῇρ γραφῇρ, πλὴρ ἐπαρηγορηθῇρ,
 1595 τὸν ἄνθρωπον μου ἐλέλιθα πάλε ἐπαρηγορηθῇρ,
 τὸ πῶς ἐκατερόθωσεν τοῦ ἐντοῦχον τῇρ γιγίαιρ,
 καὶ εἶπε με· „Τώρα δώπασε, σπονδάξω γὰρ ἐπαγαίρω,
 καὶ παρηγορὸς γὰρ σοῦ τὸ πῶ καὶ μὴ μοῦ τ’ ἀναγκάσῃς·
 πλὴρ τώρα ποῖσε τῇρ γραφῇρ καὶ ἐσὶν πρὸς τὸν ἐντοῦχον.”

1567 sq.: suppr. γὰρ. — 1573. l. πολυεπιτημέρος. — 1577. ms. ἰβ. ἡμέρας? (pas très clair). — 1581. οὐδὲν l. οὐκ. — Après E. 1582, il manque un vers = S. 464 (N. 1426, P. 1482). — 1583. l. καὶ μὴ διὰ το α. το ἴσον ὡς π. i. — Après E. 1586, il y a deux vers dans N.: voir l'annotation de S. 465. — 1586. τῇρ l. καὶ. — 1587. γίλε l. πλὴρ. — 1588. l. εἰς τον i. οὐδὲν καταγοιζοῦσιν? — 1589. l. ἄν. ἔρ σὺ α. — 1591. l. ἔχει τα τὰ γ. — 1592. l. καταλῶρον. — 1594: πλὴρ: S. 476 ὡδὲν, N. 1438 πειρα. — 1595. l. πάλε γὰρ μὴ δυνγλίνεται.

- καὶ ἐπιχαρῶ τὸ ἐπιθυμῶ, κερθίσω το τὸ θέλω·
 βέβαιον γὰ γένηται καὶ πότε γὰ τὸ εἰτερχήσω,
 καὶ γὰ ἀπέβγω τὰ θύσζολα τὰ πάσχω καθ' ἐκάστην·"
 Καὶ μὲ τὰς ποθομέρητας τὰς τίτιας καὶ τὰς τόδας
 455 ἀπὸ τὸ κάστρον ἔφθασεν ἐκεῖνος ὁ ἰδιωὸς μου,
 ἐμπαύει εἰς τὸν κοιτώναν μου καὶ λέγει με· „Κοιμᾶσαι·"
 [1]ἔγω τοι· „Ὅχι," θράσσω τοι, πάλιν καταγελῶ τοι·
 ἐβγαίνει ἀπὸ τὸν κόλπον τοι καὶ δίδει με πιττάκι
 τὸ ἔγραψεν ὁ εἰρουχόπουλος ἐκεῖνος καὶ ἔδωκέ με,
 460 καὶ ἄκουσε τί εἶχε ἡ γραφή, γίλε μου, τοῦ εἰρουχοῦ·
 „Ιδιὸς σου ἀνεγνώριστος, ξένος, ἀλλ' ἐδικὸς σου,
 τὸν ἀκομὴ οὐκ ἐγνώρισες, οὐδὲ συνετρέξες τοι,
 γραφὴν πιττάκι πέμπω σε, Ἀβιῶντε γῆς τοπάρχα,
 γὰ μάθης τέως ἐκ τῆς γραφῆς ὅτι δοῦλόνομαι σε·
 465 καὶ μὴ διὰ τὸ ἀνεγνώριστος τὸ ἐμὸν ὡς πρὸς σενα,
 καὶ διάκριτε τὴν δοῦλῶν τὴν σὲ κατεδοῦλόθῃ·
 καὶ μάθε διὰ τὸν πόθον σου καὶ ἡ κόρη ἀνασπενάξει,
 καὶ ἀγάτῃ σου ἐπαρέλαβεν καὶ πάσχει εἰς τὸ λυπεῖσθαι.
 f.74r. πλὴν αἱ φθορῆες ἔχοντ το | ἵνα κερδοδοῦσιν.
- 470 ἀλλ' ἂν οὐ συνελλήνεται μὴ τὸ ἔχῃς ὅτι οὐ ποθεῖ σε·
 ἔχει το τὸ κερδοδοῦν τῆς ἡλιωγεννημένης.
 καὶ γράφε, γράφε, Ἀβιῶντε, γράφε, μηδὲν ὀκνήσῃς·
 κρατεῖ γὰρ τὰ πιττάκια, μάθε, τὰ πρωτινά σου,
 κρατεῖ καὶ ἀναγινώσκει τα, βλέπει τα κατὰ λόγον,
 475 [τ]ῇς δίχρονόν σου κάωσιν ἀνιστορεῖ ἡ φωνή της·"
 Ἀνέγνωσά τῃ τὴν γραφὴν, ὡς ἂν ἐπαρηγορήθῃ,
 τὸν ἀνθροπὸν μου ἐλάλησα πάλιν γὰ μὲ συνετρέξῃ,
 τὸ πῶς ἐκατενόμωσε τοῦ εἰρουχοῦ τὴν γίλιαν,
 καὶ εἶπε με· „Τώρα δώπασε, σπονδάξω γὰ ἐπαγαίνω,
 480 καὶ παρεμπρὸς γὰ σὲ τὸ ἄδ, τώρα μὴ μὲ ἀναγκάσῃς·
 πλὴν τώρα γράψε ἀντιγραφὴν καὶ σὲ πρὸς τὸν εἰρουχόν·"

452. l. καὶ β. γὰ π. ποτε. — 453: N 1415 ms.: ἀναπαύσθ. — 454: N. 1416 ms.: τοσοῦτας. — 461: N. 1423 ms.: ἀνεγνώριστος. — 465. l. ἰοῖσα. — Après S. 465, il y a deux vers dans N. (1428 sq.); mais E. = S. — 470. ἀλλ' l. ἀκόμη. — suppr. το (cf. E. 1589).

- 1600 Ἐκατὶςα καὶ ἔγραψα λοιπὸν καὶ ἔγὼ πρὸς τὸν εὐνοῦχον,
καὶ ἄκουσον τοῦ πιπταζίου μου τὰ ἔγραψα τοῦ εὐνοῦχου.

- „Παρηγορία μου τῆς φυχῆς, ἐξάρθῃς τῆς ζωῆς μου,
ἀναπλοκῆς μου κοίμασθε καὶ ὀργισθεῖ μοι πόθῃ,
μάθῃς τὰ πιπταίνομαι, γνόρισε τὰ λυποῦμαι,
1605 ἐλέησε τὰ θλίβομαι, καὶ παρηγόρησέ με,
ῥίξε τὸ κειρόδοξον, ἄφῃς τὸ ἐπαρμένον. |
f.71v. ἰδὲ τὸ θανατόνομαι, καὶ πόρεσε δι' ἡμέραν·
πρίνομαι ἀπέσω εἰς τὸν βῆθον τοῦ πόθου τοῦ ἐδιχοῦ σου,
κῆμα μὲ γέρει καὶ θέρομαι ἀπαρηγορησίας,
1610 πετῶ με κάτω εἰς ἄβυσσος τῆς ποθοανελεπιδίας.
κάθιδε, ἀντιπτόρησε πόρους τοὺς ἀντιπτάθην,
πόσας πιπτάς ἐπέμεινα καὶ ἀνάγκας ἐπεστάθην
τοῦτοιο τὸν χρόνον δι' ἐσέν, διὰ τῇ ἰσχύλεισίν σου·
καὶ ἂν εἶσαι ἀγάπης γέννημα καὶ τῆς αἰτήσεως προῶμα,
1615 σὲνθλίψῃς εἰς τὰ θλίβομαι, στυπώσῃς εἰς τὰ πύσχω,
τὰ χέρια σου ἃς κρατῇσιν πιπτάξιν ἐδιχόν μου,
ἀνάγνωσέ το ἀπὸ φυχῆς καὶ ἀντίδωχον μὲ πέψῃ,
ἃς θέξωμαι πιπτάξιν σου καὶ ἃς ἰδῶ τὰ γυῖσματά σου,
καὶ τὸ μὲ πρίγει τίβοτες τὰ τὸ περιαναδύγω,
1620 πολλὰ ἴδωαι τὰ ἐξακοπτάθην δι' ἐσέναι ἢ καρδιά μου,

1601: ce *πιπτάξιν* manque ici comme dans P.; voir S. 484—499, N. 1445—1463. —
1602: P. 1492 *ἐκκαρδιακὴ ζωὴ μου*. — 1603. l. *ἀναπλοκὴ μου*, *κοίμασθαι*. — *ἐνέδοξέ*.
— 1604. l. *μ. τα τὰ π.* — 1606. l. *ῥ. το το z.* — 1609. l. *z. μὲ θέρει φοβερὸν τῆς*
ἀποχωρησίας (S. 506, N. 1470). — 1611. l. *ἀντιπτόρησε*. — 1614. l. *αἰσχύλειος*; cf. S. 511.
— 1618. suppr. *τὰ*.

Ἐκάθισα καὶ ἀντιπύτταζον τοὺς λόγους ὅπερ εἶχε·

(ἄλλῃ γραφῇ ἀντίπυζον πρὸς τὸν ἐνδοχόν)

- 485 „Φίλε μου, τὸν οὐκ ἐγνώρισα, δοῦλε μου, τὸν οὐκ οἶδα,
τὴν δοῦλωσίμ σου εὐχαριστῶ, μνησιζευγίσθηαί τηρ,
πὼς ἄνθρωπον ἀγνώριστον τὸν οὐ συνεκάτizes
ἐπεθοιγλώθης εἰς αὐτὸν καὶ τόσα ἐπόθῃδες τοι,
καὶ ἐκ τούτου τῆς παιδείσεως τὸ ἀκέραιον ἐγρωφίσω,
καὶ τὸ εἰς ἐμέ σου ἐνδύακτον καὶ τὸ ἐνυπόληπτόν σου·
490 καὶ ἐπεὶ οὐδὲν μὲ ἠγνώριizes καὶ τὴν φιλίαν μου θέλεις
καὶ τῆς δοιγλώσεως τὸν θεσπὸν θέλεις τὸν ἰδικόν μου,
ἐλπίσω ἄν φθάρῃς τὴν ἐρήν φιλίαν γὰρ ἐγρωφίσῃς,
f.74 v. ἀδιόπιστος | γὰρ γεγῆς τῆς ζωῆς σου τὰς ἡμέρας.”
ἴδω τοι, φίλε, τὴν γραφῇ καὶ ἀγίνω τοι καὶ μισοῦμαι,
495 καὶ πάλιν ἐσκόπονν μοῖρος μου καὶ ὁ τοῦς μου ἐνριχοπῶτον
τὸ τί γὰρ γράψω εἰς τὴν γραφῇ τῆς ἡλιογεννημένης,
καὶ ἄκουσε τί τὴν ἔγραψα, φίλε μου, τὴν Προδέρνῃ·
(ἕτερον ἀντιπύτταζον ἀβότον πρὸς τὴν κόριν)
„Παρηγορία μου τῆς ψυχῆς, ἐγκάρθιον μοι ἐρωτῖδι,
500 ἀναπλοξέ μου κρημασπρέ, καὶ ἐρήθορε τοῦ πόθου,
μάθε τα τὰ πικραίνονται, γρώρισε τὲ λυποῦμαι,
ἐλέησόν με εἰς τὰ θλίβονται, παρηγορήθῃσέ με,
ῥήψε το τὸ κερδοξόν, ἄφες τὸ ἐπιρμένον,
[i]δέ τὰ θανατόνοται, καὶ πόρεσε εἰς ἐρέταν·
505 πρίγμαι ἀπέσω εἰς τὸν βρῦδον τοῦ πόθου τοῦ ἰδικοῦ σου,
κῆμα μὲ θέρει φοβερόν τῆς ἀποχωρησίας,
πετῶ με κάτω εἰς τὴν ἄβυσσόν τῆς ποθοαελτισίας,
καὶ κάθισε καὶ ἀρεστώρησε τὸ τί ἐποιήλατίθῃν,
πόσας πικρίας ἐπέμεινα καὶ ἀνέγγας ἐπεσπάθῃν·
510 καὶ ἄν εἶδαι ἀγάπης γέννημα καὶ παίδευσις χαρίτων,
ἄν εἶδαι πόθον ἀνατρογῇ καὶ τῆς αἰτίσεως προῖγμα,
συνθλίβεις με εἰς τὰ θλίβονται, σφαπτόρεσε εἰς τὰ πάσχω,
τὰ χέρια σου ὡς κρατίσωδιν πιττάκιν ἰδικόν μου,
ἀνέγρωσέ το ἀπὸ ψυχῆς καὶ ἀντίπυζον μὲ γράψε,
515 ὡς θέξωμαι πιττάκιν σου καὶ ὡς ἴδω γράμματί σου,
καὶ τὸ μὲ πρίγει τίποτε ὡς περιερεοῦναι. |
f.75 r. πολλὰ ἐκακώθην ὁδὸν σὲν ἢ καρθία μου, πίστεψέ με,

482. l. κάθισα καὶ ἄ. ἔγραψα πρὸς ἐκείνον | καὶ ἄκουσε τὸ ἀντιπύτταζον τοὺς λόγους οὕς πικρῖζεν (cf. E. 1600 sq., N. 1444 sq.). — 486. l. οὐκ ἐσυνέκατizes. — 489. l. ἐνυπόληπτον. — 493. l. ἀδιόπιστος μου γὰρ. — suppr. τῆς. — 495: N. 1459 ms. ἐνριχοπῶτον. — 500. l. ἐρήθορέ μου πόθ. — 507. suppr. τὴν. — 511. l. ἀσώφθως? (cf. E. 1614). — 512. l. σφραγίσει. — 515: N. 1480 ms. πιττάκιν.

- γέμει ἡ καρδιά μου σερμφορῶς γοιμάρια φορητομέρη,
 βορρὴν ἀκαταρήρητον βασιάζει τὰς ὁδούς·
 καὶ ἀκόμη οὐκ ἐξέπεσες ἀπὲ τὸ ἀγέρωχόν σου,
 ἐγὼ ἀπ' ἐδῶ φορέεσθαι καὶ εἰς ἄβηρ κατεβαίνω.”
- 1625 Ἰκονσε, γῆλε, τῆρ γραφῆρ, μάθε καὶ πάλιν ἄλληρ.
 τῆρ ἔγραψα ἄφ' οὗ τῆρ ἐδόξευσα τῆρ ἄλληρ πρὸς τῆρ κόρηρ.
- f. 72 r. (τῶν ἐπὶ τῶν γραφῶν ἀπὸ τοῦ πρὸς τῆρ κόρηρ)
 „Γέγονα πέτρα σταλαγμὸν σπυγρῶς ἐνὰ σταλάξῃ,
 οἷος ἔναι ὁ σταλαγμὸς καὶ οἷον εἶν' τὸ λιθάριον,
 1630 τὸ κατ' ὀλίγον ὀλίγον τρεπῶ το τὸ λιθάριον,
 ἐκ τοῦ θαρμῶ πρὸς τὸν θαρμὸν τὸν εἶχε παρετότες,
 καὶ εἶχα ἐτόττο θαρμαστὸ καὶ περιεθαύμαζα το
 πῶς τὸ λιθάριον θύγεται φερὸν ἐνὰ τὸ τρεπτήσῃ·
 καὶ λέγω ἀπὲ τοῦ πράγματος τὰ λέγοντ ἀπιστῶ τα,
 1635 καὶ οὐκ ἔχω το ὅτι ὁ σταλαγμὸς τρεπῶ το τὸ λιθάριον,
 διότι ἀπὸ σταλαγμοῦ λιθάριον ἐτρεπᾶτον,
 ὁ σταλαγμὸς τοῦ πόθου μου τῆρ πέτρας τῆς φυχῆς μου
 χάφβαλο ἐνὰ τῆρ ἔποικεν ἄφ' οὗ τῆρ καταθέρει,
 ὅποῦ ἔχει ἀντὶ σταλάγματος πιττάκια μου τὰς σοῦ τας,
 1640 γραφάς μου παρεξάρετας, λόγους ἐρωτικούς μου,
 ὅποῦ νομίζω ἂν ἔπεσαν τὰ λόγια τῶν γραφῶν μου
 εἰς πέτρας, ἐνὰ ἴσαν περατὲς οἱ ὀφίξες τῆς εἰς ἄβηρ,
 ἐνὰ ἐξανασπάσθη ἀπεκεῖ, ἐνὰ ἐστιάθη τὸ πιττάκιον,
 καὶ ὅσα καὶ ἂν ἦτορ ἄψυχος εἰς τοῦτ ἐνὰ ἐμεταθλίβῃ.
- 1645 λοιπὸν, ἄφ' οὗ ὁ στεναγμὸς οὐκ ἔχει τὸ λιθάριον
 καὶ ὅποῦ τὸ λέγοντ φερίγοιται ὅτι τρεπᾶται ἡ πέτρα.
- f. 72 v. γιζαίει ἡ καρδιά τῆς | ἐθίχης τὸν στεναγμὸν τῆς πέτρας
 καὶ ἀπὲ τοῦ τῆρ ἀμυγαμὲ ὁ πόθος τῆς φυχῆς μου
 καὶ ἀδυνατεῖ εἰς τὸν σταλαγμὸν καὶ τῆς καρδίας μου πάλε.
- 1650 τοῦτο λοιπὸν ἐπόμενε ἐνὰ σὲ παρακαλέσω,
 τοὺς πόθους τῆς καρδίας μου ἐνὰ σὲ τὸ ἐγκαλέσω·
 ἐπόμενε εἰς διάκρισιν τοῦ πόθου σου, Ῥοδάμνη,
 καὶ τὸ φρικτὸν τὸ διαθέτορ τῆς ἐθίχης σου γρώμης.”
- Ἐμαθες, εἶδες, ἴκονσες καὶ τοῦτορ τὸ πιττάκιον,
 1655 τοῦτο τὸ τῆρ ἀπέσπειλα μετὰ καρδιοκρυψίας·
 ἴκονσε πάλιν τί ἔποικεν ἡ κόρη με τὸ θυῶμα
 καὶ πῶς τὸ ἐπαρεθέχθηκεν ἐκείνορ τὸ πιττάκιον.

1622. l. ἀκαταρήρητον. — 1623. l. γ. ἐκ. ὅν οὐκ. — 1625. l. ἴκονσες. — 1628. l. λέγοντ
 εἰς πέτρα ἐν σταλαγμῶς — 1631. l. ἐκ τοῦ πρὸς τὸν σταλαγμὸν τὸν ἔχει ἀπαραιτήτως
 (S. 526). — 1636 l. διότι ὅν ἀπὸ α. — 1637. (φυχ) μου l. (φ.) σου. — 1639. l. τοσοῦτα.
 — 1644? cf. S. 538. — 1645. l. ὁ σταλαγμὸς. — 1645—1650: voir S. 539—544. —
 1653. l. καὶ τὸ ἐνδιακριτότατον.

- [γ]έμει ἡ καρδιά μου ὀρυγοῦς γομόρια φορτωμένα,
 520 βοῦν ἐκατετήρητον βασιτάζει τῆς ὁδότης·
 καὶ ἄν ἀκομή ὅτ μετασταθῆς ἐκ τὸ ἀγέροχόν σου,
 ἦδη ἀπ' ἐδὲ φορεῖσθαι καὶ εἰς ἄθλην ἐπαγαίτω·"
 "Ἦκουσες, γίλε μου, γραμμήν, μέθε καὶ πάλιν ἄλλην·"

(ἄλλη γραμμήν ἐπὶ τοῦτον Ἀβασθον τοῦ τῆς κορυφῆς)

- ..λέγουν εἰς πέτρων σταλαγμὸς οὐχ ἔστιν ἐν σταλάξει,
 525 καὶ οἷος ἐστὶ ὁ σταλαγμὸς καὶ οἷος τὸ λιθόειν,

- ἐκ τοῦ φοροῦ τὸν σταλαγμὸν τὸν ἔχει ἀπαραιτήτως,
 καὶ εἶχε τοῦτο φοβερόν καὶ πάντα ἐθαύμαζα το
 πῶς τὸ λιθόειν θένεται ὁ σταλαγμὸς τρεπύθει·
 καὶ ὡς βλέπω ἀπὸ τοῦ πράγματος τὸ ἔλεγον ἀπιστῶ το
 530 καὶ οὐκ ἔχω ὅτι ὁ σταλαγμὸς τρεπᾶ το τὸ λιθόειν,

- ὁ σταλαγμὸς τοῦ πόθου μου τῆς πέτρων τῆς φυχῆς σου
 χέρβαλον ἐν τῇ ἔποικεν ἀπὸτα τῇ προσδόξει,
 ὅταν ἔχει ἀπὸ σταλάγματος πιττάκια τοσοῦτα,
 γραμῆς μου παρξείφεται, λόγους ἐρωτιζοὺς μου,
 535 ὅτι νομίζω, ἄν ἔπιδαν τὰ λόγια τῆς γραμῆς μου
 εἰς πέτρων, ἐν εἶναι ἠξιοτοὶ οἱ ὅτις τῆς εἰς ἄθλην,
 ἐν ἐξαεσπάσθην ἀπεκεί, ἐν ἐστιάθην τὸ πιττάκιον,
 καὶ ὅσα ἐν ἦτον ἄφελος εἰς τοῦν ἐν μετεβλήθην,
 λοιπὸν ἀπάρτι ὁ σταλαγμὸς ἀμυχαρεῖ τῆς πέτρων,
 540 οὐκ ἔχει γ' εἶναι τὸ λαλοῦν. | φερόσθαι εἰς τὰ λέγονν,
 νικᾷ καρδιά τῆς ἡθοῦς τὸν στερεωμὸν τοῦ λίθου
 καὶ ἀπὸ τοῦ τῆς ἀμυχαρεῖ καὶ ἡ θρόνος τῆς φυχῆς μου
 καὶ ἀθροῖται εἰς τὸν σταλαγμὸν καὶ τῆς καρδίας μου ἡ βρόγος,
 τοῦτο λοιπὸν ἀπέμειρε τὸ ἐν σὲ παρακαλέσω,
 545 τὰς θλίψεις τῆς καρδίας μου ἐν σὲ τὰς ἐγγαλέσω·
 καὶ ἀπέμειρεν ἡ διάκρισις τοῦ πόθου σου, φορδοῖλα,
 καὶ τὸ ἐδιόχρητο ἄθετον τῆς ἰδιότης σου γρόμης·"
 "Ἐμαθες, εἶδες, ἤκουσες καὶ τοῦτο τὸ πιττάκιον,
 τοῦτο τὸ τῆς ἀπέσπειλα μετὰ καρδιοβροχίας·
 550 ἄκουσε πάλιν τί ἔγραψεν ἡ κόρη πρὸς ἑμέαν
 καὶ πῶς τὸ ἐπαρθεῖτο ἐκεῖνο τὸ πιττάκιον.

524 l. εἰς πῆρα ὅν σπ. — Après S. 525, il manque un vers = E 1630 — 529. ἡλῶν
 l. λέγονν. — 533. ὅτι l. ὅτι. — 536. εἶρα l. ἡσῶν. — 538. l. ὅσα — 541—544: cf.
 E. 1647—1650. — 541 ἡθοῦς, l. ἡθῶς — 546 l. ἐπὶ τῶν εἰς διάκρισιν. — 547. l.
 ἐδιόχρητόθην.

- "Εδουρα τὸ πιτύακι μου πάλε μὲ τὴν σαγίτιαν
 καὶ πάλε εἰς τὸν ἡλιακὸν τὸ ἐπέτασα τῆς κόρης,
 1660 καὶ ἐγὼ πάντα ἐπροόδεχα τὸ τίς τὸ θέλει ἐπάρει·
 ἐδιέβην ὥρα περισσῇ, ἐξέβηκεν ὁ κόρη,
 βλέπει, γυροῖζει τὴν γραφὴν, μόνη τῆς ἐπῆρεν,
 ἔλυνε ταῦτα τὸν δεσμὸν καὶ ἀφ' οὗ τὸ ἀπειρλίωσε,
 ἐστάθη καὶ ἀναγνώθει το, βλέπει το ἄνω κάτω,
 1665 κοῤῥίζει τὸν ἐνροχόπουλον καὶ τέτοια τὸν σεντεχαίνει·
 (ἐπύκνωσε εἰς ἑρπαστὴν ἡ κόρη τοῦ Αἰθίοπου,
 καὶ σεντεχαίνει θλαβὰ τὸν ἐνροχόπουλον τῆς) |
 f.73r. „Παρὼς τὴν βίαν τοῦ βλέπεις τῆν, τὸ τί μὲ σεντεχαίνει,
 καὶ εἰς ποῖον βρῆδον μὲ ἐσέβασαν οἱ λόγοι σου τοῦ πόθου;
 1670 πόσοι καιρὸν ἐκράτουν καὶ οὐδὲν σὲ ἐγροῖκον,
 πόσοι κρημνὸν μὲ ἐγκοῤῥιψαν τὰ ροιθετήματά σου,
 καὶ εἰς τόπον ποῖον μὲ ἐπέθειρες ἀπέσω τῆς ἀγάπης!
 ἡῤῥα πάλιν, ἤξευρε, πιτύακι ἄλλον ἔνα,
 ὀνειδιζοὺς εἶχε γράμματα καὶ σενεπτόρεσά τοι,
 1675 γράμματα μετὰ στεναγμούς, καρδία σεντετρομμένη,
 καὶ ἄκουσε τί ἔνι τὸ λαλεῖ, δοῦλε μου, τὸ πιτύακι·”
 Ἀνέγνωσέ τῆν τὴν γραφὴν καὶ λέγει τῆν ὁ ἐνροῤῥος·
 „Καὶ σὲ ἀπ' ἐσθ' ἐγγλίσθησε, ὤριζε τὸ ἀγροῖχόν σου,
 καὶ γράφε καὶ σὲ ἀντίγραμμαν καὶ παρηγόρησέ τοι,
 1680 πόρεσε τὰς κακώσεις τοι τὰς ἔπαθεν δι' ἐσέναν, |
 f.73v. τοῦ χρόνου τοι τοὺς γυρεμούς, τοὺς παροπτισμούς τοι·
 κάθιδε, ἡ παρεύγερος, καὶ παραγλάνε τοι.”
 Ἀκουσε τὸν ἐνροῤῥον τῆς ἡ κόρη καὶ ἀναστενάξει,
 αὐτὴ καὶ μόνη καὶ μόνη ἐλάλησεν ὡς πρὸς τὸν ἡαντόν τῆς,
 1685 τὰ δάκρυα τῆς ἐπύθηνε, λόγους θλαμμένους εἶπε·
 „Συγγλίσθησε, ἄκλιτε φρυγῆς, τράχηλε ἡρώχε μου,
 σκέψε εἰς τοῦ πόθου τὸν δεσμὸν, ἦδη στεροχωροῖζει,”
 καὶ ἀπὲ τὸ τί ἐγράψαον τὰ χέρια τῆς πιτύακι
 καὶ εἰς ἐμὲν τὸ ἀπέταξεν, καὶ ἄκουσε τί ἐλαλοῦσαν·
 1690 „Σιγίγγιζα εἰς τὸν οὐρανόν, ἐλάλουν εἰς τὰ νέφη,
 εἰς γῆν κατεμαρτύρουν το καὶ εἰς ἄεραν ἔλεγά το,
 πότε εἰς πόθον τὸν δεσμὸν τραχίλι μου συγγλίνω,
 καὶ τάχα ἐκατενόδουν καὶ ἀποκαμάρωνά το
 καὶ εἰς κόσμον ἐκαυχομένη το·

1665. suppr. καὶ. — 1672. l. ἐπέσεις. — 1673. l. ἡῤῥα. — 1681. l. τοὺς δάκρυον
 τοι γ. — 1683. suppr. καὶ. — 1684. suppr. αὐτὴ καὶ. — l. μόνη καὶ μόνη ἐλ. — 1686. l.
 φρυγῆ. — 1687. l. στεροχωροῖσαι? — 1688. l. καὶ ἐπὶ τότε ἐγ. — 1690. l. Ἐοιγίγγιζα. —
 1692. l. ποτὶ εἰς τοῦ π. τ. θ. τ. μου οὐ σενκλ. — 1694: manque dans S., N. et P.

Ἔσθρα τὴν σαγίτταν μου πάλιν μὲ τὸ πιττάκιον
καὶ πάλιν εἰς τὸν ἡλιακὸν ἐπέτασα τῆς κόρης,
καὶ ἐκ τότε ἐπρόσεχα τὸ ποῖος τὸ θέλει ἐπαίρει·

- 555 ἐθιέβην ὧρα περισσῇ καὶ ἐξέβηκεν ἡ κόρη,
βλέπει, γυροῖζει τὴν γραφήν, μόνη τῆς τὴν ἐπαίρει,
ἔλυσε ταῦτα τὸν δεσμὸν καὶ εὐθὺς τὸ ἀποτελίσσει,
στέκει καὶ ἀναγνώθει τὴν, βλέπει τὴν ἄνω κάτω,
κράζει τὸν εὐνορχόπουλον καὶ τοιαῦτα τὸν ἐλάλει·

- 560 (ἐπέκρινεν εἰς ἔρωτα καὶ ἡ κόρη τοῦ Αἰβισίου,
καὶ συνεχαίρει θλιμῶς τὸν εὐνορχόπουλόν τῆς)
„Πάρτως τὴν βίαν σου βλέπεις τὴν τὸ τί μὲ καταστέρει,
καὶ εἰς ποῖον βυθὸν μὲ ἐδέβασαν οἱ λόγοι σου τοῦ πύθου;

- f. 76 r. 565 πόθου κρημνὸν μὲ ἐγκρέμνισαν τὰ ρουθετήματά σου. |
καὶ εἰς πόρτον ποῖον μὲ ἔθωρες ἀπέσω τῆς ἀγάπης!
ἡῤῥηκα πάλιν, ἔξενρε, πιττάκιον ἄλλον ἔνα,
ὀρειθισμοὺς εἶχε γράμματα καὶ συνεπόμενά το.

καὶ ἄκουσε τί ἔρει, Βέταρε, καὶ τοῦτο τὸ πιττάκιον.”
Ἀράγρωσέν τῇ τὴν γραφήν, καὶ λέγει τῇ ὁ εὐνορχος·
570 „Ἐδὼ ἀπ’ ἐδὼ συνεκλίθησε, ῥίψε τὸ ἀγέρωχόν σου,
γράψε καὶ σὺ ἀντατίττασκον καὶ παρηγόρησέ τον,
πόρεσε τὰς κακώσεις του τὰς ἔπαθεν δι’ ἐδένα,
τὸν δόχρονόν του πειρασμόν, τοὺς ἀναφιλαγμισμούς του·
στάθηνσε, ἡ παρεύγερος, καὶ περιγλύχασέ τον.”

- 575 Ἦκουσε τὸν εὐνορχόν τῆς, στέκει καὶ ἀναστενάζει,
μόνη καὶ μόνη ἐλάλησεν ἀπλῶς πρὸς τὸν ἐαυτόν τῆς·

(λόγοι θλιμμένοι κατὰ τοῦτ’ αὐτὴ Αἰβισίου τῆς κόρης)

- „Συνεκλίθησε, ἄκλιτε ψυχῇ, τράχηλε ἀγέρωχέ μου,
κῆψε εἰς τοῦ πύθου τὸν δεσμόν, ἦθι στεροχωρεῖσαι.”
580 καὶ ἀπὸ τότε ἐγράψασιν τὰ χεῖρα τῆς πιττάκιον
καὶ πρὸς ἐμὲν τὸ ἐπέτασεν ὁ εὐνορχος, καὶ ἄκουσέ το·

(πρῶτη γραφὴ παρὶστος πρὸς Αἰβισίου τῆς κόρης)

- „Ἐδορίγγισα εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐλάλουν εἰς τὰ νέφη,
εἰς γῆν κατεμαρτύρουν το καὶ εἰς ἄραν ἔλεγά το,
585 ποτὲ εἰς τοῦ πύθου τὸν δεσμὸν τράχηλον οὐ συνεκλίνω,
καὶ τάχα ἐκατενόθωγα καὶ ἐπεκαμάρωνά το·

- 1695 καὶ τὴν ἄλκιον τὸ ἐκράτορ ἐσφραγίσθη,
καὶ τὸ πολὺν μου ἀγέροχον ἐπεριεπάτησά το.
ἐδοῦλωσα τὸ ἐλεύθερον τῆς γλώσσης μου εἰς ἑσένα.
- καὶ τὰ ἔμοσα εἰς τὸν οὐρανόν, τὰ ἐφύρεσα εἰς τὰ νέφη.
ὀρχοπατῶ τα ἀπὲ τοῦ γῆν, ἀφροῦμαι, οὐδὲν τὰ λέγω.
- 1700 καὶ εἶπε με, τί μὲ ὠφείδεις, ἄφρονα, τὰ τοσοῦτα.
f. 74r. ὅτι εἶμαι ἀδιακριτὸ | τεροῖ καὶ παρὰ τὸ λιθάρην.
διὰ τὸ οὐ σφραγίσθηκα ἐνθὺς εἰς ἔρωτάς σου·
καὶ αὐτὸ κατεμαρτύρησεν το, τοιοῦτον ἐκαγχόμην.
τοῦ γὰρ εἶμαι ἀκαταδόλως καὶ πάρεκτος ἀγάτης·
- 1705 καὶ τὸ εἶδα εἰς καταβόθουρας, ἰδοὺ ἐκατέστυφά το.
καὶ πῶς ἡ ἀστεροχώρητος τὴν ὀρεσχωρεῖται·
καὶ γράφω σε πιττάκι μου, τοῦτο πολὺ τὸ ἐγγίζω.”
Ἰδὲ τὰ εἶχεν τὸ χαρτὶ τῆς ὠραιωμένης, γύρε.
καὶ ἄκουε τί ἔγραψα πάλαι πρὸς τὴν γραμμὴν τῆς·
- 1710 „Εἰπες, ὦραία, εἰς τὸν οὐρανόν, ἐστρέγγισε εἰς τὰ νέφη,
εἰς γῆν κατεμαρτύρεις το καὶ εἰς πόθον ἄν ἐμπλέξῃς,
καὶ ὅμοσες ὄρχον γοβερὸν, πιστεύω εἰς τὰ λέγεις.
- διότι καὶ ἐδὲ ἐκ τὸν οὐρανὸν ἀπόκομην ἐγίγης,
τὰ νέφη οὐ γέννησάν καὶ ἄν ἦσαν εἰς ἐξέτα.
- 1715 τὰ ὅμοσες ἄν τὸ ἡγλάξῃς, οὐκ ἔστι σεντεχνία,
ἄρτε ἀφοῦ ἐπάτηδες τὴν γῆν ἀπὸν ἀπὲ τὰ νέφη,
καὶ εἰς κόσμον οὐρανόπλαστον διαβαίνεις μὲ τὰς ἄλλας,
τὸ ὅμοσες ἄν τὸ φερθῇς, παρὰξενον οὐκ ἔστι,
τίποτε ἂ σφάλλεις ἀπ’ αὐτόν, βεβαιώθησε ἀπ’ ἔμενα·
- 1720 ἀλλὰ ἄν σκοπήσῃς ἄφρονα ὅπου φογῇ δι’ ἐσένα,
- γὰρ εἶναι πολλοῖς μετέμελος ἐκ τὰ ἔμοσες εἰς τοῦν σου.
- f. 74v. ὄρχον ἄν εἶχες ἐκατόν, | γὰρ τοὺς ἐπαρετίθῃς.
λοιπὸν, ὠραιότηπλαστε, τοῦ κόσμου ἡ Ἀφροδίτης,
ἐπειδὴ διὰ τὴν ἀγάτην μου τὸν ὄρχον ἐπιβέλον,
- 1725 παρκαλῶ σε ἀπὸ τοῦ γῆν μὲ τὸ ἄλλον σου πιττάκι

1696. l. ἐσφραγίσθη. — 1700. l. εἶπε. — 1705: se trouve dans S., N. et P. à la même place entre E. 1697 et 1698. — 1705. εἶδα l. εἶχα. — 1707. ἐγγίζω l. ἐγγίζον (N. 1500, P. 1534). — 1710 l. εἶπες. — ἐστρέγγισες. — 1711. l. εἰς πόθον γὰρ μὴ ἐμπλέξῃς. — 1712. S. 604 sq. (N. 1507 sq.) x. ὦ. ὁ. γ. γὰρ μὴ λογαριθμῆς (N. ms. λογαριθμῆς), | καὶ τοῦτο οὐδὲν αἰ το ἀπὸ τοῦ, πιστεύω etc — 1716 = N. 1512 (suppr. ἀπὸν); cf. S. 609. — 1717. l. τοὺς ἄλλους. — 1719 ἂ l. οὐ. — Après E. 1720: cf. S. 614, N. 1517. — 1721. l. γὰρ εἶσαι πολλὰ μ. εἰς τὰ etc.; cf. S. 615 (tout autrement: N. 1518 ms.: τὸ πῶς καὶ πῶς καὶ διὰ τὴν καὶ παρὰν). — 1723. l. ὦ οὐρανόπλαστε? ou ὦ ἡροτόπλαστε?

- f.76v. καὶ τὴν ἄλγιστον | τὸ ἐκράτουρ ἐνεργασίῃ
καὶ τὸ πολλὰ μου ἀγέροχον ἐπαρεπέτασά το,
ἐδοῦλωσα τὸ ἐλεύθερον τῆς γλώττης μου εἰς ἐσένα,
590 καὶ τὸ εἶχα κατενόημα ἰδοὺ ἐμετέστρεψά το,
καὶ τὸ ὄμοσα εἰς τὸν οὐρανόν, ἐφύρησα εἰς τὰ ῥέγῃ,
ὀρκισαίμην το ἀπὸ τοῦ ῥῆν, ἀρροῦμαι, οὐδὲν τὸ λέγω.
καὶ εἰπὲ διατί τὴν μαρτυρεῖς, ἄρθρωπε, τὴν φυχὴν μου,
ὅτι ἔγω ἀδιάκριτος καὶ παρὰ τὸ λυθῆναι,
595 διατί οὐ συνεκατέβαινε εἰς μίαν τὸν ἔρωτάρ σου;
καὶ αὐτὸ ἐκατεμαρτύρου το καὶ τίτις τὸ ἐκαρχόμεν,
τὸ γὰρ εἶμαι ἀκατάκριτος καὶ παρὲς ἀγάτης·

καὶ πῶς ἢ ἀστεροχόρητος τὴν ἀστεροχοῦμαι;”

- Ἰδεν καὶ τῆχεν τὸ χαρτὴν τῆς ὥραιωνέτης, γίλε,
600 καὶ ἄκουσε τί τὴν ἔγραψα πάλαι ὡς πρὸς τὴν γραφὴν τῆς·
(ἔρωτος ἐπιπίπτου ἀρρώστου πρὸς τὴν κόρη)

„Εἰπες, ὦραία, τὸν οὐρανὸν καὶ ἐστρέγγιζες τὰ ῥέγῃ,
εἰς γῆν κατεμαρτύρησες εἰς πόθον γὰρ μὴ ἔμπης,
καὶ ὄμοσες ὅρκον φοβερόν γὰρ μὴ λογομαθείσης·

- 605 καὶ τοῦτο αὐτὸν σὲ τὸ ἀπιστῶ, πιστεύω εἰς τὰ λέγεις,
διότι καὶ ἐσὺ ἐκ τῶν οὐρανῶν ἀπόκομιαν ἔγερν,
τὰ ῥέγῃ σὲ ἐγέννησαν καὶ ἴδον εἰς ἐκεῖνα,
τὸ ὄμοσες ἄν τὸ ἐφύλασες οὐκ ἦτορ συνεγία,
ἄρτι ἀφ’ οὗ κάτω ἔπεδες εἰς τὴν γῆν ἀπὸ τὰ ῥέγῃ, |

- f.77r, 610 εἰς κόσμον οὐρανόπλαγον διαβαίνεις μὲ τοὺς ὄλους,
τὸ ὄμοσες, μάθε, ἄν ἀπεργῆς, παρὰξενον οὐκ ἔγω,
τίποτε οὐ σφάλλεις εἰς αὐτό, βεβαιώθῃσε ἀπ’ ἐμένα·
ἀλλ’ ἄν σκοπίδης ἄρθρωπον ὅπου ἔπαθεν δι’ ἐσένα,
τὸ πόσ’ ἐκακοπάθῃσε καὶ ἔπαθεν δι’ ἐσένα,
615 γάμπης πολλὰ μετέμελος εἰς τὸ ὄμοσες σὺν τοῦ σου,
καὶ ὅρκους ἄν εἶχες ἐκατόν, γὰρ τοὺς ἐπαραιτίδον.

παρακαλῶ σε ἀπὸ τοῦ ῥῆν, μετ’ ἄλλον σοι πιτῶκα

591. ἐφύρησα l. ἀγέροχα? voir le glossaire s. v. — 594. ἀδιάκρ. l. ἀνεσθιτότηρ. —
610. l. οὐρανόπλαστον. — ἄλλους. — 613: N. 1516 ms.: σκοπίδης.

πέψε σιμάδι σου εἰς ἐμὲν γὰρ μὲ παρηγορήσῃς.
 γὰρ ἐπάρω τὸ σιμάδι σου γὰρ τὸ φορῶ ὡς ἀντί σου.”
 Ἐγραψα, φίλε, τὴν γραφὴν καὶ θέγω τὴν γαίτην
 καὶ, ὡς ἦτον ἡ σιγήθεια μου, πάλι ἐπέτασά τιν,

1730 καὶ λεῖ καὶ ἀναγινώσκει τιν, πάλι ἐπέτασά τιν.
 Καὶ ἀρχὰ βραδύ, ὅταν ἔγχευε τοῦ γεγραμμένου τὸ φέγγος,
 ἐξέβησαν εἰς τὸν ἡλιακὸν τῆς κόρης οἱ βαγίττες,
 γὰρ στέκοντ καὶ γὰρ λέγονσιν, φίλε μου, ὁκᾶτι λόγιν·

(ἱστορικὸν καταλόγον διὰ ποθοῦ τοῦ Λεβιῆτος)

f.75r. 1735 „Αἰνονος ἐκ τῆς χώρας του διὰ πόθου ὥραιωμένης
 αἰχμύλωτος ἐξέβηκεν ἀπὲ τὰ γοιτὰ του·

εἰς τὸ ξυνοδοῦν ἀγαλίσθατον ἡλθεν καὶ κατοικεῖται,
 ἡ αὐτὴ τὸν ἔχει ἔξυπνον καὶ ἀκοίμητον ἡ γένηται,
 ἡ μέρεμνά του σφάζει τιν, κόφθαι τιν ἡ φροντίδα.

1740 πότε γὰρ ἴδῃ τὸ ποθεῖ, πότε γὰρ τὸ κερδέσῃ·
 παρακαλεῖ τὸν ἥλιον, ἐμῶει τὸ φεγγάρι,
 ὅτ τὸ κερδέσῃ τὸ ποθεῖ γὰρ τὸ ἰστορογραφῆσῃ·

ἔπαθεν πόρους φοβεροὺς καὶ ἀνάγκας ἐπεστιάθην,
 ὁκᾶποτε ἠῖθρον τὸ ποθεῖ καὶ ἀκόμη τρυφερεῖται.”

1745 Κατέλεξαν οἱ ὁρωτικὲς τὸ ποθοκαταλόγιν,

ὅταν ἐποῖταν περισσίγιν, ἐδέβησαν ἀπέσω·
 ἄκονσα τὸ παρᾶξενον ἐκείνον κατελόγιν.
 ἐκίγησαν τὰ χέρια μου καὶ πάλαι εἰς πιττάκιν
 καὶ ἄκονσαν, φίλε μου, λοιπὸν τί ἔγραψα εἰς τοῦτο τὸ πιττάκιν·

1750 „Φέγγος μου, τὰς κακώσεis μου τὰς ἔπαθα ἐγρωρίζεις.
 πόσα μὲ ἔτριγέρισες οὐκ ἔλαθέ σε ὁ πόθος,
 καὶ αὐτὴ ὡς μὲ ἀπεκίγησε τοῦ πόθου οἱ ὁδόνες,
 ταχὺ ἐσηκώθην καὶ ἔβλεπα καὶ ἐπρόσεχα τὸ φέγγος,
 πῶς χώνεται εἰς τὰ σέρεγμα· μὴρ ἀπὲ τῶρα δόγῃς,

1755 ἀκόμη σὲ παρακαλῶ μικρὸν γὰρ περαιογρήσῃς,
 f.75v. γὰρ | σὲ ἐγκαλέσω τὰ ποθῶ καὶ πάσχω καθ’ ἐκάστην,
 καὶ εἰς ἄλλην γένηται γὰρ τὸ ἄλῃς τὴν ἡλιογεννημένην.
 καὶ ἔπαθ’ τιν, τὸ φεγγάρι μου, μνησιοπαρακαλῶ σε,

1727. φορῶ l. ὡ(ε)ορῶ (= S. 618, N 1522). — Après E. 1729, il manque un vers = S. 621 (N. 1525). — 1730. l. πάλιν ἀναγινώσκει. — 1733. ὁκ. λ. l. καταλόγιν. — 1734. l. κατὰ-λεγμαν. — 1749 suppr. μου, λοιπὸν. — 1751. l. ἐτριγέρισεν. — 1752. l. ὡς μὲ οὐκ ἐκοίμισαν. — 1753 sq. l. ἐπρ. σε, φέγγος, πῶς χώνεσαι. — 1758. l. καὶ ἀπ’ ἄρτι.

- ἡ δὲ θέλωμαι σιμιάδι σου ἡ δὲ τὸ θεωρῶ ὥς ἀντί σου.”
 Ἔγραψα, γίλε, τὸ χαρτὶν καὶ δῆρω τῇ γαϊτάνῃ
 620 καὶ ὥς ἦτον ἡ στυγερὰ μου πάλιν ἐπέτασά το,
 καὶ πάλιν ἡ κόρη ἐξέβηκεν καὶ ἐνρίσκει τὸ πιττάκι.
 λείπει καὶ ἀναγινώσκει το καὶ πάλιν ἀναστεινάζει,
 Καὶ ἀργὰ βραδύν, ὅτε ἔφεξε καὶ ἐξέβη τὸ γεγγίτζιν.
 ἐβγαίνοντ εἰς τὸν ἡλιακὸν τῆς κόρης οἱ κανχίτζες,
 625 καὶ ἦρξαντο ἡ λέγοντον, γίλε μου, καταλόγιν·
 (ἰστορικὸν κατὰ λέγειν διὰ πόθον τοῦ Αἰζιδιττον)
 „Αγορὸς ποθὲν αἰχμαλώτος ἀπὸ τὰ γοιτικά του

- εἰς τὸ ἐνροστοαγαλίζατον ἦλθε καὶ κατοινεῖν,
 ἀγγὴ ποτὲ οὐ κοιμίζει του, γύστα οὐ καταπορεῖ του,
 630 ἡ μεριμνὰ του σφάζει του, κόπτει του ἡ φροντίδα,
 πότε ἡ ἴδιη τὸ ποθεῖ, πότε ἡ τὸ κερδίσι·
 παρακαλεῖ τὸν ἥλιον καὶ ὁμνέει τὸ γεγγάριν,
 ἄν τὸ κερδίσι |
 f.77 v. παρακαλεῖ τὸν ἥλιον καὶ ὁμνέει τὸ γεγγάριν,
 635 ἄν τὸ κερδίσι τὸ ποθεῖ ἡ τοῦ ἀναστυλιώσι·
 ἔπαθε πόθους φοβεροὺς καὶ ἀνάγκας ὑπερβάθι,
 καὶ ὁκάποτε ἦρθεν τῷ θελιν καὶ ἀκόμη τυραννεῖται.”
 Κατέλεξαν οἱ ἐξαίρετες τὸ ποθοκαταλόγιν,
 (θοκῶ ρικαῦσαν εἰς φωνὴν καὶ τὰ σειρήνια μέλι),
 640 ὅθον ἐποίησαν ὀλιγὴν καὶ ἐσέβησαν ἀπέσω·
 ἦκουσα τὸ παράξενον ἐκεῖνον καταλόγιν,
 ἐκίνησαν τὰ χέρια μου καὶ πάλιν εἰς πιττάκι
 καὶ ἴδε τὸ τί τῇ ἔγραψα, γίλε μου, εἰς τῇ γραφῇ μου·
 (ἄλλον πιττάκι ἰδοῦς Αἰζιδιττον πολυπόρον)
 645 „Ερως μου, τὰς κακώσεις μου τὰς ἔπαθα ἐγνωρίζεις,
 τὸ πόσα μὲ ἐτζίγαρισεν οὐκ ἔλαθε σε ὁ πόθος,
 καὶ ἀγγὴ, ὥς καὶ οὐ μὲ ἐκοίμισεν τοῦ πόθου τῆς ὁδότης,
 ταχὺ ἐσηκώθη καὶ ἔσπεκα, ἐπρόσεχά σε, φέγγος,
 πῶς ἐνέθοντ τὰ στυγερά, ἡ δὲ ἀπὸ τῶρα·
 650 ἦρξάμην σὲ παρακαλεῖν θαυρὰ ἡ περιανομήσις,
 ἡ δὲ ἐγκαλέσω τὰ πορῶ καὶ ἀπέκει, ἄν θέλῃς, θύρε,
 εἰς ἄλλην γύστα ἡ τὰ εἰπῇς τῇ ἡλιογεννημένῃ.
 καὶ ἀπάρτι, τὸ γεγγάρι μου, μεριοπαρακαλῶ σε,

619. τῇ 1. το. — 627. 1. ποθοαχμαλώτος. — 632 sq.: suppr. ces deux vers. — 645. 1. φέγγος μου. — 646: N. 1547 ms. πόθος. — 647. 1. οἱ ὁδοίτες — 649: cf. E. 1754, et N. 1550: πῶς ἐνέθοντ στυγερά ἡ δὲ ἀπὸ τῶρα. — 653: N. 1554 ms. καὶ ἄπαντα τὸ γεγγάρι μου etc.

- 1760 τὰ στυπιοτέως τὰ ἔπαθα, τὰ πῦρ εἰς τὴν ὥραιαν,
 τὰ τὴν βεβαιώσῃς τὰ ποτὶ καὶ πάσῃ κατ' ἐκάστην,
 ὅρκους φρικτοὺς καὶ φοβεροὺς τὰ τὴν περιπατηγνῶσῃς,
 σημάδι μὲ τὸν ἄλλον τῆς πιττάκι τὰ μὲ στείλῃ,
 τὰ βλέπω τὸ σημάδι τῆς, καὶ τὸ ποτεῖ ἢ φηγὴ μου
 τὰ τὸ περιπατηγνῶμαι, τὰ μὴ εἶναι εἰς θάνατόν μου. —
 1765 Αὐτὰ ἴδω τὰ ἐγκύλιον δι' ἐδέειν τὸ γεγῆσθαι.
 τὰ ἔλθῃ, τὰ σ' εἴρῃ, τὰ σὲ εἰπῇ διὰ τὴν στεροχωρία μου."
 "Ἦκουσες, φίλε, τὴν γραμμὴν, ἀπέστειλα καὶ ἐκείνην εἰς τὴν
 κόρην.
 καὶ ἄκουσε, φίλε, τὰ ἔλεγε, τὰ σὲ τὸ καταλέξω.
 „Ἀρχὴ σὲ τὸ πιττάκι μου καὶ ὅτι ἔχεις γραμμάτια μου.
 1770 καὶ ὅτι ἀπεθὰ σενέκλιε ἄκλιτον εἶναι εἰς πόθον.
 τὸ δὲ ὅτι καὶ σημάδι μου σπονδάζεις τὰ ἐπάρῃς,
 ἐτέρερον ἀγάπης μου σπονδάζεις τὰ ἐπάρῃς,
 ἔξαπορῶ, ὅτε τὸ ἔγραψες, πῶς οὐδὲν ἐντροπέδον.
 καὶ αὐτὸ ἴτορ τὸ ἐπαρτέπερ ἢ βία σου τὰ μὲ γράψῃς.
 1775 ἄλλον πιττάκι τὰ μὴ ὅλῃς ποτέ σου ἐδικόν μου.
 f 76r. τὰ ἐξεφρχῆς διὰ γραμμὴν, ποτε τὰ μὴν | τὴν ἰδῇς."
 Πάλε πετοῦ μεν τὴν γραμμὴν, ἀπλώγω, ἐπάτισά τοι,
 καὶ μὲ τὰ πρῶτα λόγια τῆς ὁλόχαρον μὲ τοῖσιν,
 καὶ ἀφότον τὸν ἐγνώρισα, φίλε μου, τὸ πιττάκι,
 1780 τὰ εἶπες ὅτι ἐγρέθηκα ὅλος ἀφρχωμένος.
 καὶ οὐκ ἔξενρα τὸ τίς εἶμαι, γεγῶς ἀπεκατέσθην.
 καὶ μετὰ βίας ὀκάποτε ἴλθαι τὰ λογικά μου,
 καὶ τὴν γραμμὴν ἐκίνησα πιττάκι καὶ ἄκουσέ το.
 „Εἶδα καὶ ἀπέσω ἀντίγραφον ἐρωτικὸν γραμμάτων
 1785 τότε τὰ πηφύδη θάνατος σώματος φυχωμένος
 καὶ τὰ γεγῶς ἀφρχικά τὴν ὅλην μου καρδίαν.
 εἶνα χαρτὴν ἐρωτικὸν τάφος τὰ γένη ἀνθρώπων,
 τὰ ἐρωτοεμφοδολογία τῆς φυχωθατέτωμά μου.

1762. τὸν l. τὸ. — 1767. l. ἔκ., q., τὴν γρ., ἀπέστ. καὶ ἐκείνην. | καὶ πάλιν ἄλλον μὲ
 ἐπε(μ)πεν (ἐστειλεν) πιττάκι τῆς ἢ κόρη (cf. S. 663, N. 1563). — 1769. " l. Αρχή. —
 1770. l. σενέκλιε ἄκλ., τοῦν εἰς π. — 1772. l. i. ἄ. μ., τὰ χέρια σου τὰ ἐπάρῃς (cf. S. 669,
 N. 1569, P. 1557). — 1774. l. ἐπαρτέπειν. — S. a encore un vers avant E. 1776, N. le
 même après ce vers: S. 673, N. 1574. — 1777. l. ἐκράτῃσά τιν. — 1778. μὲ τὰ l. τὰ μιν.
 — 1779. l. τὸ ἀγνώστω. — 1783 l. καὶ τὰ τὴν γράψω ἐκίνησα. — 1784. l. i. x. ἄ. ἀπὸ
 γραμμὴν ἐρωτικογραφμένην. — 1785. τότε l. τὸ. — l. σωματοεμφογ. — 1787. l. εἶδα. —
 1787. τῆς l. τοι.

- ῥὰ συμπορέσῃς τὰ ἔπαθα, ῥὰ πάγῃς εἰς τὴν φονδοῦλαν,
 655 ῥὰ τὴν πιστώσῃς τὰ πορῶ, τὰ θλίβομαι διὰ 'κεῖνην,
 f.78r. ὄρκους φρικτοὺς | ῥὰ τὴν εἰπήῃς, ῥὰ τὴν παρακαλέσῃς,
 σιμιάθῃ τῆς, πιττάκῃ τῆς, μετ' ἄλλον ῥὰ μὲ πέμψῃ,
 ῥὰ βλέπω τὸ σιμιάθῃ τῆς καὶ τὸ ποθεῖ ἢ ψυχῇ μου
 ῥὰ τὸ περιεπατῶμαι, ῥὰ μὴ ἔραι εἰς θάνατόν μου. —
 660 Ἀτὰρ ἴσῃς τὰ ἐγκάλεσα δι' ἐσέρας τὸ γεγγῶν,
 ῥᾶλθῃ, ῥὰ εὔρῃ, ῥὰ σὲ 'πῇ διὰ τὸ στεροχωροῦμαι."
 "Ἀκουσε, φίλε, τὴν γραφὴν, ἀπέδωκε καὶ τοῦτην,
 καὶ πάλιν ἄλλον μὲ ἔπεμψε πιττάκῃ τῆς ἢ κόρη,
 καὶ ἄκουσε, φίλε, τὰ ἔγραφε ῥὰ σὲ τὰ καταλέξω.
 665 (ὅρῃς πιττάκῃ θλιμὸν πρὸς Αἰβίτην τῆς κόρης)
 „Ἀρκεῖ σε τὸ πιττάκῃ μου καὶ ὅτι ἔχεις γράμματαί μου,
 καὶ ὅτι ἀπ' ἐοῦ σενέκλιτες ἄκλιτον τοῦν εἰς πόθον.
 τὸ δὲ ὥδε καὶ σιμιάθῃ μου σπονδάσεις ῥὰ κρατήσῃς
 καὶ ἐνέχρῳ τῆς ἀγάπῃς μου τὰ χέρια σου ῥὰ ἐπάθον,
 670 ἐξαπορῶ, ὅταρ τὸ ἔγραψες, τὸ πῶς οὐκ ἐνετριάτῃς.
 καὶ αὐτὸ ξυ τὸ σὲ ἐπαρέποιδεν ἢ βία σου ῥὰ μὲ γράψῃς,
 ἄλλον μὴ ἴθῃς ἀπ' ἐμὲ πιττάκῃ ἰδικόν μου.
 καὶ ἐνόσῳ τὸ σιμιάθῃ μου βιάσεις με ῥὰ σὲ δώσω,
 ῥὰ ἐξεψυχῇς ὥς διὰ γραφὴν καὶ οὐ μὴ τὴν ἀντρατίσῃς."
 675 Καὶ πάλιν πεποῦν με τὴν γραφὴν, ἀπλύνω, ἐκράτησά τῃν,
 καὶ τὰ μὲν πρῶτα ὁλόχαρῳ μὲ ἔποικεν τὸ πιττάκῃν,
 ὁμότον δὲ τὸ ἀνέγνωσα, ῥὰ εἴπῃς ὑπειάγῃν,
 καὶ οὐκ ἤξευρα τὸ τίς ἦμουν, νεκρὸς ἀπεκατέσθῃν. |
 f.78v. καὶ μετὰ βίας ὀκᾶποτε ἤλθοῦν τὰ λογικά μου,
 680 καὶ ῥὰ τὴν γράψω ἐκίνησα πιττάκῃν καὶ ἄκουσέ το.
 (θλαῖως ποροαντιτάταρον Αἰβίτην πρὸς τὴν κόρη)
 „Εἶδα ἀπέσω ἀπὸ γραφὴν ἐρωτικογραμμένῃν
 τὸ ῥὰ πηδύσῃ θάνατος σωματεμψυχωμένος
 καὶ ῥὰ νεκρώσῃ αὐθεντικὰ τὴν ὅλην μου καρδίαν.
 685 εἶδα χαρτὴν ἐρωτικὴν τάφος ῥὰ γέγῃ ἀνθρώπου,
 καὶ τὰ ἐρωτικολόγια τον ψυχῶθατάωμά μου.

657. l. σιμιάθῃ τῆς μετ' ἄλλον τῆς πιττάκῃν. — 661. l. ῥὰ σ' εὔρῃ. — 662. l. ἴκουσῃς. —
 668. ὥδε l. ὅτι. — 669. suppr. τῆς. — 670. l. ἐντριάτῃς. — 673. l. ἐνόσω. — 677. ὑπειάγῃν
 (cf. S. 1047). — 686. l. ψυχῶθατάωμά μου (= E. 1788, N. 1586).

- ἔλεγα τὰ εἶναι τὸ χαρτί, καρδιά μου, τὸ ἐδικό σου
 1790 τίποτε τῆς καρδίας μου παρηγορία τοῦ νόμου,
 καὶ πόσα τὸ ἐπεκράτησα καὶ πόσα τὸ ἀσκολίθην
 καὶ μετὰ ποίας μου τῆς χαρᾶς οὐκ ἵμπορῶ τὸ λέγει.
 καὶ οὐκ ἤξευρα ὅτι τὸ χαρτὶ ἦτορ ὁ θάνατός μου
 καὶ ἀπελπιζόμεν τῷ γραφεὶ ἀπελπισίας μαρτύτο,
 1795 καὶ τάχα ἐπροσεχόμεν τοι, καὶ εἰς τὴν ἀνάμνησίν μου
 ἐχάθην ἡ καρδιά μου καὶ ὁ νοῦς μου ἐθαλασσιώθην. |
 f.76v. τὸ τίς ἐστὶν οὐκ ἐγνώριζα, τὸν ἄδην ἐψηλάφουν.
 καὶ ἄλλοι τὸν ἀπερέχοντο, κυρὰ μου, τὸ χαρτὶν σου.

 τὸν ἐκατεθαλάσσωσεν ἡ ἐρωτικὴ γραφὴ σου·
 1800 πάλι μὲ ἄλλην σου γραφὴν ἰδὲ ἀρεφνεχώθην.

 καὶ φορενθὴ ἡ καρδιά μου, πίστευδον, διὰ σένα.

 ποῖσε το τοῦτο, καὶ ἄρῃς με πιττάκι μὴ μὲ στείλῃς·
 ψυχὴ μου, φῶς μου, ὁμιμία μου, μυριοπαροκαλῶ σε,
 γραφὴ σου πέψε εἰς ἐμέ, σιμμάων σου μὲ πέψε.”
 1805 ”Ἐγραψα τὸ πιττάκι μου, πάλιν ἐπέτασά το,
 καὶ πάλιν ἡ κόρη βρόσκε τα καὶ πάλιν τὸ ἀναγνώθει,
 πορεῖ, στενάζει, ἐκ τῆς γραφῆς τῆς ἔγραψα λυπᾶται,
 καὶ πάλιν ἀντιγράφει με πρὸς τῆς γραφῆς ἐξεύρη·

 „(N)ὰ ἦτορ ληστοῦ χειρότερον, φορίσκων τὰ εἶχε φέδω,
 1810 δημίον τὰ μὴ ἐβάσταζε ψυχῇ, θυρίον τὰ εἶχε γρόμην,
 καὶ τὰ τὸ συνεπτόρεσε τὸ γράφει τὸ πιττάκι·
 πῶς δὲ μᾶλλον ἄνθρωπον τὰ δέχεται πιττάκι.

 τὰ εἶναι ληστοῦ χειρότερον, φορίσκων εἶχε φέδω,
 πῶς ὥς τὸ γράφεις τὸ χαρτὶ τὰ μὴ πινῇ ἡ ψυχὴ σου;

 1815 καὶ γνώρισε ὅτι ἐδυνέπαθα τοῦτο σου τὸ πιττάκι,
 ἐθλίβην εἰς τὰ μὲ ἔγραψες καὶ συνεπτόρεσά σε·

1790: S. 688 (= N. 1588) παρηγορίας μαρτύτο. — 1794: S. 692 (= P. 1572) καὶ
 ἀπόσασίν μου ἐπύρασιν καὶ ἀνελπισίας (μου) χρόνον. — 1795. τοι l. το. — l. ἀνάμνησίν
 μου. — 1797. ἐστὶν l. εἶμαι. — 1800. l. ἀρεφνεχώσιν μου. — Après E. 1800, il faut ajouter S.
 700 (cf. N. 1596). — 1801. l. καὶ πίστινός ἡ κ. μου φορενθῆται σ. σ. — Après E. 1801, S. a
 un vers (S. 702), N. a deux vers, N. 1598 sq. εἰδῶσι ἄν (S.: καὶ ἄν ἔν' καὶ) εἶδαι χρυστιανή,
 τὰ πάσχω ἐγὼ διὰ (ἀπ') εἰδέναι, | καὶ ἄν ἔνι τὸ ἔργον δίκαιον. τὰ πάσχω ἕς τὰ πασχιζῶ. —
 1802. ἄρῃς με l. ἄ. το. — 1806. l. βρόσκεν. — 1810. suppr. μὴ. — l. ψυχῇ(ν). — 1812
 l. πόσῳ δὲ μ. ἀνθρώπος (= N. 1609). — Après E. 1812, il faut ajouter S. 712 (N. 1610,
 P. 1585). — 1814. ὥς l. εἰς. — l. πινῇ. — σου l. μου.

- ἔλεγα γὰρ εἶναι τὸ χαρτί, καρδιά μου, ἰδικόν σου
 τίποτα τῆς ἀγάπης μου παρηγορίας μεντάτον,
 καὶ πῶς τὸ ἐκράτησα τὸ χαρτὶν καὶ πῶς τὸ ἀσχολήθην
 690 καὶ μετὰ ποίας μου τῆς καρᾶς, οὐκ ἔμπορῶ τοῦ λέγειν,
 καὶ οὐκ ἤξευρα ὅτι τὸ χαρτὶν εἶχε τὸν θάνατόν μου
 καὶ ἀπόφασίν μου ἐπέγραφεν καὶ ἀνελεπιστίας μου χρόνον,
 καὶ τάχα προσεχάμην το καὶ εἰς τὴν ἀνάγνωσίν του
 ἐθάθυρ ἢ καρδιά μου καὶ ὁ ροῦς μου ἐθανατώθην,
 695 καὶ τίς ἤμουν οὐκ ἐγνώριζα, τὸν θάνατον ἐψηλάφουν.
 καὶ ἐλέησεν τὸν ἐνέκρωσεν, ὥραία μου, τὸ πιττάκιν,
 καὶ τὸν ἐκατεθανάτωσεν, ὥραία μου, τὸ πιττάκιν,
 καὶ τὸν ἐκατεθανάτωσεν ἢ ἐρωτογραφί σου·
 πάλιν μετὰ ἄλλῃ σου γραφῇ ἰδὲ ἀναφύχωσέ του,
 700 μὴν τὸ κρατήσῃς καὶ εἰς ἡμὲν πιττάκιν σου οὐ διωκόμην,
 καὶ πίστευσε, ἢ καρδιά μου φορεύεται ἀπ' ἐόερα,
 f.79r. καὶ ἂν ἔρ' καὶ εἶσαι χριστιανή, | τὰ πάσχω ἐγὼ ἀπ' ἐόερα,
 ποῖδε το τοῦτο, καὶ ἄφες το πιττάκιν σου μὴ μὲ πέψῃς."

- "Ἐγραψα τὸ πιττάκιν μου καὶ πάλιν ἐπέτασά το,
 705 καὶ πάλιν ἢ κόρη ἐρρίσκει το κἀκείνῃ τὸ ἀναγνώθει,
 πορεῖ, στενάζει τὴν γραφὴν, τὰ ἔγραψεν ἐλεπήθην,
 καὶ πάλιν ἀντιγράφει με πρὸς τὴν γραφὴν ἐκείνην·
 (τοῦ Ἀβραάμ ἀντίστοιχον πιττάκιν πύμνι ἢ κόρη)
 „Νὰ ἦτορ λιθοτοῦ χειρότερος, φορίσκον γὰρ εἶχε γέσιν,
 710 διμῖον φυχὴν γὰρ ἐβάσταξεν, θηρίον γρόμην γὰρ εἶχε,
 καὶ γὰρ τὸ συνεπτόρεσεν τὸ γράφει εἰς τὸ πιττάκιν,

πιττάκιν γὰρ ἔχῃ θάνατον ἀνθρώπου ἐντοπολίπτου,

- καὶ εἰς τὸ γράφει τὸ χαρτὶν γὰρ μὴ πορῇ καρδίας,
 πῶς γὰρ μὴ πάσχω εἰς τὰ λαλεῖ τὸ ποροπίττακόν σου;
 715 καὶ γίνωσκε, συνεπάθα τοῦτο σου τὸ πιττάκιν,
 ἐθλίβην εἰς τὰ μὲ ἔγραψες καὶ συνεπτόρεσά σε·

696. l. ἐλέησε. — 697: il faut supprimer ce vers. — 698. suppr. καὶ. — 709—715 cf.
 E. 1809—1815, N. 1606—1615, P. 1582—1589. — 713. καὶ l. πῶς.

f. 77 r. καὶ ἂν ἴδῃς ἐπάγει διὰ | χαρτὶ γὰρ μὴ σὲ ἀπεστείλω,
πάλε ψυχροποροῦμαι σε καὶ στέλρω σε πιττάκιον,

καὶ νόησε τὸ πιττάκι μου, πορῶ τα τὰ λυτᾶσαι
1820 καὶ ὀλιγορῶ εἰς τὰ θλίβομαι, μὴ μὲ τὸ ἀπιστήσῃς.”
Πάλε πετοῦ μεν τῇρ γραφῇ, θρόσσω, κρατῶ, φιλῶ τῇρ,
ἀροίγω τότε, λένω τῇρ, καὶ ἀπέκει ἀνάγνωσά τῇρ,
ἀφ᾽ ἧκα τῇρ εἶχεν ἡ θλίψις μου, περιεπαρηγορήθῃρ.
καὶ ἀντίσκηκον τῇρ ἔγραψα πιττάκιον καὶ ἀκουσέ το·

1825 „Ἐγὰρ ἀπὲ τὰ πιττάκια σου καὶ ἀπὲ τὰ γράμματά σου

ἔφηνεν ὁ θάνατος, ἐμίσησεν ὁ τάφος,
καὶ πάλε εἰς κόσμον χαίρομαι καὶ ζῶ ἐκ τῇρ γραφῇ σου.
καὶ ἐννόησα τῆς διακρίσεως τῇρ ἡὲν πολυψίαν,
ἔμαθα τῆς ἀγάπης σου τὸ σπλάγγμος τὸ εἰς ἐμένα,
1830 γροικῶ ἂν εἶμαι αἰσθητὸς καὶ πάλε ἐκ τῇρ γραφῇ σου.
ἡ δεσποτεία μου, μεριοπαρεκαλεῖ σε,
πέψε σημάδι σου εἰς ἐμὲν γὰρ ἔχω ἀντὶς ἐσένα·
ἔχω ζημίαν κάποθῃρ, κυρά, ἀπὸ τῇρ γραφῇ σου,

καὶ ἐμπλάζεις με εἰς τζιγαριωμοὺς τοὺς ἐδικούς σου.
1835 γὰρ μεριοτζιγαρίζομαι διὰ τῇρ πολλῇρ σου ἀγάπῃρ.”
f. 77 v. Ἐγραψα, φί | λε, τῇρ γραφῇ, πάλε ἐδόξεσά τῇρ,
καὶ πάλε τὸ τευτόσκουρον ἐκράτουρ καὶ ἐμελέτει το
πότε γὰρ εἶρη τὸ χαρτὶν καὶ γὰρ τὸ ἀναγνώσῃ.
πλὴν τοῦτο τὸ πιττάκι μου καὶ σακευλῶθῃρ εἶχε,
1840 καὶ τὸ σακευλιθόπουλον ἄκουσε γὰρ τὸ μάθῃς.

(ἡ φράσις πανεξάντης τὸ σακευλιθόπουλον)

Εἶχεν λιθάρι, φίλε μου, καθάριον λυχνιτάριον,
f. 78 r. εἶχεν ἀπεδῶ σίδερον καὶ ἐκεῖθεν | τὸν μαγνήτην,
καὶ μέσα ἀντὶ τοῦ δέσματος τοῦ σίδερον μαγνήτην

1817. ἐπάγει l. εἶπα. — 1823. l. ὁ. τὸ εἶχα εἰς θλίψιν μου. — 1825: Pour les deux premiers vers de ce πιττάκιον voir S. 727 sq. (N. 1627 sq., P. 1597 sq.) — 1825. Ἐγὰρ etc. l. πάλε ἀπὲ τὸ πιττάκιον σου. — 1826. l. ἐπέφηνεν. — 1829. l. σπλάγγμος. — 1830. ἂν l. ὅτε? (cf. S. 734, N. 1634). — 1831. l. γράφω σε, ἡ δ. μ., μεριοπαρεκαλεῶ σε. — 1834. l. τζ. τοῦ πόθου τοῦ ἐδικού σου. — 1836. l. κάλιον. — 1837. l. ἐμελέτουρ. — suppr. το. — 1841. l. ἐξαράσις π. τοῦ σακευλιθόπουλου. — 1844. l. δέματος. — l. σιδερομαγνήτην.

- καὶ γὰρ ἂν εἶπα διὰ καρτὶν τὸ γὰρ μὴ σὲ ἀπεστείλω,
 πάλιν ἠψυχοποιέθῃς σε καὶ γράψω σὲ πιττάκι,
 γραφὴν μου οἰκειόχειρον, πάλιν ἀνέγρωσέ τηρ,
 720 καὶ γνώρισέ ἐκ τοῦ γράμματος, πορῶ τα τὰ λυπεῖσθαι
 καὶ ὀλιγορῶν εἰς τὰ θλίβεσθαι, μὴδὲν μὲ τὸ ἀπιστήσῃς.”
 Πάλιν πετοῦν με τῇ γραφῇ, θρόσσω, κρατῶ, φιλῶ τῇ,
 ἀνοίγω, ἀποτυλίσσω τῇ, τὰ εἶχεν ἀνέγρωσά τα,
 ἄφῃκα τὸ εἶχα εἰς θλίψιν μου, περιεπαροῖγορήθῃς,
 725 ἀντίσκηνον τῇ ἔγραψα πιττάκι καὶ ἄκουσέ το·
 (πιττάκι ἄλλον ἰδοῦνς ἐξῆσθον τῶς τῇ κόρῃ·)|
 f.79v. „Ἄν ἀπὸ τοῦ πιττάκιον σου καὶ ἀπὸ τὰ γράμματά σου
 θανάτον ἐπέσθῃς στυγροῦν καὶ ἀνέγκῃς ἐπεδιδάθῃς,
 πάλιν ἀπὸ τὸ πιττάκι σου καὶ ἀπὸ τὰ γράμματά σου
 730 ἐπέσθῃς ὁ θάνατος, ἐρίσθῃς με ὁ τάφος,
 καὶ πάλιν εἰς κόσμον χαίρομαι καὶ ζῶ ἀπὸ τῇ γραφῇ σου,
 ἐγνώρισα τῆς διακρίσεως σου τῇ εὐτολμησίᾳ,
 ἔμαθον τῆς ἀγάπης σου τὸ σπλάγχχνος τὸ εἰς ἐμένα,
 γροικίζω οὐκ εἶμαι ἀναίσθητος καὶ πάλιν διὰ γραφῆς μου,
 735 γράψω σε, θεοποιεῖαι μου, μεγαλοπαρακαλῶ σε,
 πέψε σιμῶθῃ εἰς ἐμὲν γὰρ τὸ ἔχω ἀντὶ ἐσέα·
 ἔχεις τα κὰν εἰς χρεῖαν σου ὥς ἀπὸ τῶν γραφῶν σου,
 περισπλάγχχνισθῃς ὀλιγόν, σιμῶθῃ σου μὲ πέμφε,
 ἐλπίδα γὰρ ἔχω ἀπαρτοχῆς, θαρσύν γὰρ μὴρ ἀποτέχω.
 740 ἂν δὲ πάλιν οὐ πέμφῃς με σιμῶθῃ ἰδικόν σου,
 δίδεις με πάλιν ἀναμυσθῇ, ἐλπίζω το τοῦ χρόνον
 καὶ ἐρβάζεις με εἰς τρυφασμὸν τοῦ πόθου τοῦ ἰδικοῦ σου,
 γὰρ μεγαλοτρυφασθῶν διὰ τῇ ἀσχόλῃσίν σου.”
 Ἐγραψα τὸ πιττάκι μου, πάλιν ἐτόξευσά το,
 745 καὶ πάλιν τὸ τεττόσχοιτον ἐκράτουν καὶ ἐμελέτουν
 πότε γὰρ εἴρουν τῇ γραφῇ καὶ γὰρ τῇ ἀναγνώσθουν,
 πλὴν τοῦτο τὸ πιττάκι μου καὶ θαυτελίδῃν εἶχεν,
 καὶ τὸ θαυτελιδόπουλον ἄκουσεν γὰρ τὸ μέθῃς.
 (ἔγραψας πανέτακτος τοῦ θαυτελιδόπουλου)|
 f. 80 r. 750 Εἶχε λιθάριον, φίλε μου, καθάριον λευγιτάριον,
 εἶχεν ἀπέσω σίδηρον καὶ ἀπέχει τὸν μαγνήτην,
 καὶ μετὰ ἀντὶ τοῦ θέματος τοῦ διηρομαγνήτου

717: N. 1617 ms. καὶ ἂν εἶπα διὰ καρτὶν etc. — 719. l. ἰδοῦσθον. — 725. το: ms. σο. — 730. l. ἐμάσθῃς. — 734. l. εἶσαι. — 737—744: cf. E. 1833—1836, P. 1604—1609 (N. manque). — 751. l. ἀπέσω? — 752. μετὰ l. μέσθῃ.

- 1845 εἶχεν χρονῶτα ἄβολον, μυριολογαρισμένον,
καὶ ἔγραψα ἀπάνου εἰς τὸ χαρτὴν ὡς γὰρ θακτυλίδου·
„Τὸ θακτυλίδου τὸ ἔπεισα, παρεύγενι, εἰς ἐόθεναι,
ἔπαρε, κράτει, γόρει το καὶ ἔχε το ὡς ἀντίς μου.”
Ἡῶρεν ἡ κόρη τὸ χαρτὴν μετὰ τὸ θακτυλίδου.
- 1850 στέκει καὶ ἀποθανυάξεται, κρατεῖ, θωρεῖ, γίλει το,
ποθοαναγνώσκει τὸ χαρτὴν, σκιρτᾷ εἰς τὰ πράγματα του,
κράζει τὸν ἐντορχόπουλον, δείχνει του τὸ πιττάκι
καὶ τὸ θακτυλιδόπουλον τὸ ἐφόρειεν ἀπὸ ἐρένα.
„Βλέπεις ἐδῶ παράξενον,” λέγει, „θακτυλιδίτην.
- 1855 ἐρώτικος τὰ τέσσερα πρὸς κρεμασθὸν ἀγάτης;”
Καὶ εἶπε τῇ· „Εἶναι, παράξενον, κρᾶ μου, θακτυλίδου

ἐθάρε ἀντισκολήθησε καὶ παρηγόρησέ του,
γράψε του καὶ πιττάκι σου ποθοβεβαιώτερό σου.”
Μάθε τί γράφει τὸ χαρτί, γίλει μου, καὶ ἄκουσέ το·
- 1860 (ἡ κόρη ἡ παρεύγεντος γράφει εἰς τὸ θακτυλίδου)
„Λέγουσε τί ἐσυνέβηκεν ὡς διὰ τὸ θακτυλίδου,
f.78 v. στρατιώτη, τὸ μὲ ἀπέστειλες μὲ τὸ ὀρωτικὸν | πιττάκιον.
εἰλκυσέ τῇ καρδίαν μου τοῦ πόθου ὁ μαργήτης,
ὡς ἔχει ἀπὲ τοῦ πόθου σου τῇ γόρει τοῦ σιδέρου·
- 1865 ἐμένα ἐγκάρδιον ἤμνηκεν καὶ ἀντὶ καρδία μου πάλε
πλὴν ἔχω τὸ θακτυλίδι σου διὰ πλεροφόρητά μου.
θεωρῶ τὸ θακτυλίδι σου, βλέπω τὸ σιδερόν του,
καὶ τὸ μυριαλογόριστο τοῦ χρονῶταθιον θαυμάζω
πὼς ὁ τεχνίτης τὸ γένωσε καὶ κατεσκεύασέ το
- 1870 ἐρωτικὰ τὰ τέσσερα πρὸς κρεμασθὸν ἀγάτης,
καὶ ἰδοὺ πληροφορέθησε, στρατιώτα, ἐκ τὸ πιττάκιον,
καρδία μου κατονομάζω σε, ψυχὴ μου σε ἀπογράφω,
λέγω θεόποσις μου καὶ γὼς μου εἶσαι, ἀφέντης,
καὶ πάλε ἀντισκολοῦμαι σε, καρδία μου, θακτυλίδι.”
- 1875 Ἐγραψε τὸ πιττάκιον τῆς καὶ ἀπάνου ἀντὶ θεοῦ του
εἶχεν θακτυλιδόπουλον τῆς ἡλιογεννημένης·
ἀπέτασάν με τῇ γραφῇ, ἐπίασα, ἐφίλησά τῇ.

1846. l. γὰρ τὸ δ. — 1851. l. ποθοαναγνώσκει. — πράγμ. l. γράμματα. — Après E. 1854, il faut ajouter S. 763 (N. 1656, P. 1618). — 1855. l. ἐρωτικὸν (cf. E. 1870) ou l. ἐλκυστικὸν (= S., N. et P.) — 1856. εἶναι l. καὶ. — Après E. 1856, il faut ajouter S. 766 (N. 1659, P. 1621). — 1864· cf. S. 774. — 1865. l. ἐγκάρδιον. — 1866. suppr. πλὴν. — 1870. l. ἐρωτικὰ; cf. E. 1855. — 1872. καρδία μου. suppr. μου. — 1873. l. λέγω σε. — 1877; la description et l'inscription de l'anneau (commençant par ἄλτιον βλέπεις τον θεόν; cf. E. 1880) manquent ici toutes les deux; voir S. 788—794, N. 1679—1685 (P. 1636—1639),

- εἶχερ χρονιάφιρ ἄδολον, μερριολαγαρισμένον,
 καὶ ἔγραψα ἐπάνω εἰς τὴν γραφήν ὡς διὰ τὸ δακτυλίδιον·
 755 „Τὸ ἐκκλητικόν, τὸ ἀφιέρωσεν ἡ ἀγάπη μου εἰς ἐσένα,
 πέμψω σε· κράτει, φύρει το, θεωρεῖ το ὡς ἀντίς μου.”
 Εὗρεν ἡ κόρη τὴν γραφήν, εὗρεν τὸ δακτυλίδιον,
 στέκει, ἐξεθαυμάζει το, κρατεῖ, φορεῖ, θεωρεῖ το,
 ποθοαναγνώθει τὸ χαρτίν, σκιρτᾷ εἰς τὰ γράμματά του,
 760 κραῖζει τὸν ἐνρουχόπουλον, δείχνει του τὸ πιττάκιν
 καὶ τὸ δακτυλιδόπουλον τὸ ἐφόρειν ἀπ’ ἐμένα.
 „Βλέπεῖς ἐδῶ παρᾶξενον,” λέγει, „τὸ δακτυλίδιον,
 καὶ ἔχω χρονιάφιρ, σίδηρον, λευγίτην καὶ μαγνήτην,
 ἐκκλητικὰ τὰ τέσσαρα πρὸς κορέμασμαι ἀγάτης;”
 765 Καὶ εἶπε με· „Ναί, παρεύγενον ἔναι τὸ δακτυλίδιον,
 ὃν πρὸς τὴν ἀσχόλησιν, ὥραία, τὴν ἰδικήν σου.
 ἐδῶρε ἀντισχολήθησε, παρηγορήθησέ του,
 γράψε του καὶ πιττάκιν σου ποθοβεβαιότερόν σου.”
 Κάθηται, γράφει με χαρτίν, φίλε μου, καὶ ἄκουσέ το·
 770 (τῆς κόρης πανεξαίρετος γραφή εἰς τὸ δακτυλίδιον)
 „Ἄκουσε τί συνέβηκεν ἀπὸ τὸ δακτυλίδιον,
 f. 80 v. στρατιῶτα, τὸ μὲ ἀπέστειλες | μὲ τὸ ἐρωτοπιττάκιν.
 εἴλκυσσε τὴν καρδίαν μου τοῦ πόθου σου ὁ μαγνήτης,
 ὡς ἔλκει ἀπὸ τὴν φέσιν του τὴν φέσιν τοῦ σιδήρου·
 775 ἔμεν ἀκάρδιον ἤφικεν καὶ ἀντὶ καρδίας μου πάλιν
 ἔχω τὸ δακτυλίδιον σου διὰ πληροφωρημᾷ μου.
 θεωρῶ τὸ λευγιτάριον του, βλέπω τὸ σίδηρόν του,
 καὶ τὸ μερριολαγρίστικον τοῦ χρονιαφίου θαυμάζω
 πῶς ὁ τεργίτης τὰ ἤρωσε καὶ κατεσκεύασέν τα
 780 δουλωτικὰ εἰς ἀσχόλησιν ἐρωτικῆς ἀγάτης.
 καὶ ἰδοὺ πληροφωρήθησε, στρατιῶτα, τὸ πιττάκιν,
 καρδίαν κατονομάζω σε, φυγὴν μου δὲ ὑπογράφω,
 λέγω σε δεσποτεία μου καὶ φῶς μου δὲ κηρύττω,
 καὶ πάλιν ἀντισχολοῦμαι σε, καρδίαν μου, δακτυλίδιον.”
 785 Ἐγραψεν τὸ πιττάκιν τῆς καὶ ἐπάνω ἀντὶ δεσμοῦ τῆς
 εἶχερ τὸ δακτυλίδιον τῆς τῆς ἡλιογεννημένης·
 ἐπέτασάν με τὴν γραφήν, ἐπῆρα, ἐφίλησά την.

755. l. ἐκκλητικόν. — 758: N. 1651 ms. κρατεῖ, φορεῖ, θεωρεῖ το (= S. 758, P. 1613). —
 765. με l. την. — 766. ὃν l. ὅσον. — 768: N. 1661 ms. ποθοβεβαιότερον. — 781. l. ἐκ τὸ π.

Ἀνάγνωσα τῇ τῇ γραφῇ τοῦ δακτυλιθοποῦλον,
καὶ ἀντίσηκον τῇ ἔγραψα πιπτάκι καὶ ἄκουσέ το·

- 1880 „Ἄλυστορ εἶχε τὸν δεσμὸν, ὥραία, τὸ δακτυλίδιον
τοῦτορ τὸ μὲ ἀπέστειλες μὲ τὸ ὀρωπικὸν πιπτάκι. |
f. 79r. καὶ τέτοιον ἤρθε καὶ τὸν τοῦτ, μᾶθε, τὸ ἐδικὸς μου.
Ἄλυστορ εἶχε τὸν δεσμὸν, ὥραία, τὸν ἐδικὸν σου.
ἀνέγνωσά τῃ τῇ γραφῇ, θεωρῶ τὸ δακτυλίδιον,
1885 ἄκουσε, φίλε μου, λοιπὸν τί ἔγραφε τὸ πιπτάκι·
„φύρειε μου, πόθον εἶμαι δεσμός καὶ ἀγάπης εἶμαι πρᾶγμα,
κράτις με ὅτι ἀπὲ ὁκλήσεως φονθοῦλας ἐπεσπάθη,
βλέπε με καὶ ἀνιστόριζε ἐκείνῃ τῇ ὥραία
ὅποῦ μὲ ἐκατέστειλες εἰς ἐσέν, εὐὰ μὲ φορῆς ἀντί της,
1890 συγγρασκόλει με καὶ μνήσκον τῇ ἐκείνῃ,
καὶ ἀντίς ἐκείνης ἔχε με, παραγγελίαν τὸ ἔχω
εὐὰ μὲ φορῆς, εὐὰ μὲ θεωρῆς, εὐὰ σὲ δακτυλοσφύγγω,
ἀναμορῇ τοῦ πόθου της ποτὲ εὐὰ μὲ σὲ λείψῃ.”
ἰδὲ τὸ τεῖντα μὲ λαλεῖ δι’ ἐσέν τὸ δακτυλίδιον
1895 καὶ πῶς μὲ ἐθυμίζει πάντοτε εὐὰ ἔχω ἀνήμερῇ της,
ἐθάρετε ἢ ὄρισα τοῦ καλοῦ καὶ ἢ βρύσῃ τῆς ἀγάπης,
τῆς ἱπολήψεως ὁ κρημασμός καὶ ἡ διακρινῶσα τοῦ πόθου·
παρκακαλῶ σε ἀπὲ τοῦ τῆν εὐὰ ἰδῶ εὐὰ σὲ σερτέχω,
εὐὰ βεβαιωθῶ τοῦ πόθου σου τῇ ἐδιακρινῶσα σου.”
1900 Ἐγραψα, φίλε, τῇ γραφῇ καὶ δέξω τῇ σαῖτα
καὶ πάλιν εἰς τὸν ἡλιακὸν τὸ ἐπέτασα τῆς κόρης·
f. 79v. καὶ ἀργὰ βραδὺ εἰς | τὸ ἐξάστερον θεωρῶ τοὺς ἐδικούς μου,
καὶ ἤλθασιν ὅλοι εἰς ἐμέν, ἀναπειθῶ τῇ τέττα μου τρυγέρον,
καὶ εἶχα καλόφωνα παιδόπουλα μετὰ μένα,

1882. τὸ l. τόν. — 1883. l. ἄ, εἰς τὸ δεσμὸν τοῦ πόθου τὰ ἐδικὰ σου (S. 801, N. 1692). — 1885. l. θεωρῶ το εἰς τὸ δακτυλὶ μου καὶ ἄκουσον τί μὲ λέγει (cf. S. 803, N. 1694, P. 1644). — 1887. l. κράτι. — ἀπιστάλ(θ)ηρ. — 1889. l. ἐπέστειλε. — 1890. l. σ. με, μν. τῇ, θεωρεῖ με καὶ ἐνθυμοῦ τῇ (S. 808, N. 1699). — 1893. l. ἀνήμερῃς. — 1895. suppr. καὶ. — της l. σου. — 1899. l. πόθου. — τῇ. — 1903 suppr. εἰς ἐμέν. — l. ἀναπειθόν; voir la note de S. 821. — 1904. l. καλοφονόπουλα π. μου δνο; voir la note de S. 822.

- Ἦτορ τὸ δακτυλίδι τῆς, φίλε μου, τῆς Ῥοδάμης
 ἔγειν χεῖρι ἀπὸ σίδηρον καὶ ἄλλον ἀπὸ μαγγήτην,
 790 σφικτὰ γὰρ θρόνον, γὰρ κρατοῦν, ποτὲ γὰρ μὴν ἀποσπάσων,
 καὶ ἐπύρω τοῦ πιτταχίου τῆς τοῦτους τοὺς λόγους εἶχεν·
 (πιττάκιον ἄλλον ἡθικὸν Λιβύητος πρὸς τὴν κόρην)
 „Ἄλυστορ βλέπεις τὸν δεσμὸν τοῦ δακτυλιδιοπότου,
 καὶ ἀπέκασε ἀπὸ τὸν δεσμὸν καὶ τοιοῦτον μου τὸν πόθον.”
 795 Ἀνέγνωσά τῃ τὴν γραφὴν τοῦ δακτυλιδιοπούλου, |
 f.81r. καὶ ἀντίσηκον τὴν ἔγραψα πιττάκιον καὶ ἄκουσέ το·
 (πιττάκιον ἄλλον ἡθικὸν Λιβύητος πρὸς τὴν κόρην)
 „Ἄλυστορ εἶχεν τὸν δεσμὸν, ὥραιά, τὸ δακτυλίδι,
 τοῦτο σοὺ τὸ μὲ ἀπέστειλες μὲ τὸ ἐρωτοπιττάκιον,
 800 καὶ τοιοῦτον εἶρε καὶ τὸν ροῦν, μάθε, τὸν ἰδικόν μου.
 ἄλυστορ εἰς τὸν δεσμὸν τοῦ πόθου τοῦ ἰδικοῦ σου.
 ἀνέγνωσά τῃ τὴν γραφὴν, εἶδε τὸ δακτυλίδι,
 θεωρῶ τὸ δακτυλίδι σου καὶ ἄκουσον τί μὲ λέγει·
 „φύγει με, πόθον εἶμαι δεσμός, ἀγάπης εἶμαι προῶγμα,
 805 κράτει με ὅτι ἀπ’ ἀσχόλησιν φουδοῦλας ἀπεστάλθην,
 βλέπε με καὶ ἀνιστόρει τὴν ἐκείνην τὴν ὥραιάν
 ὅποῦ μὲ ἀπέστειλεν εἰς ἐσὲν γὰρ μὲ θεωρῆς ἀντί τῆς,
 στυγασχολοῦ με, μνήσκον τῇ, θώρει με καὶ ἐνθυμοῦ τῇ,
 καὶ ἀντ’ ἐκείνην ἔχε με, παραγγέλων τῆς ἔχω
 810 γὰρ μὲ φορῆς, γὰρ μὲ θεωρῆς, γὰρ σὲ δακτυλοσφίγγω,
 ἢ ἀνάμνησις τοῦ πόθου τῆς ποτὲ γὰρ μὴν σὲ λείπη.”
 ἔδε τὸ τί ἔγειν τὸ μὲ λαλεῖ δι’ ἐσὲν τὸ δακτυλίδι
 πῶς μὲ ἐνθυμίζει πάντοτε τὸ γάχω ἀνάμνησίν σου,
 ἔδ’ ἄρτι ῥίξα τοῦ καλοῦ καὶ βρούσις τῆς ἀγάπης,
 815 τῆς ἐπολήψεως δεσμός, τοῦ πόθου ἐνδιακρισία·
 παρακαλῶ σε ἀπὸ τοῦ γυν γὰρ ἰδῶ γὰρ σὲ στυγέχω,
 γὰρ βεβαιωθῶ τοῦ πόθου σου τὴν ἐντολήφιαν.” |
 f.81v. Ἐγραψα, φίλε, τὴν γραφὴν, πάλιν ὥς καὶ τὰς ἄλλας
 καὶ ταύτην εἰς τὸν ἡλιακὸν ἐπέτασα τῆς κόρης·
 820 καὶ ἀργὰ βραδὺν εἰς τὸ ἥϊώτερον καλῶ τοὺς ἰδικούς μου,
 ἡλθασιν ὅλοι, ἀνάπτω τῇ τὴν τέτατον τριγυρίαν,
 εἶχα καλοφωτόπουλα παιδόπουλά μου δύο,

792. l. ἐπεγραφή τῆς ἡθικῆς τοῦ δακτυλιδιοπούλου = N. 1683 (cf. S. 797). — 808. l. στυγασχολοῦ. — 809. l. ἀντίς. — 812. ἔγειν l. ἔγν. — 821. ἀνάπτω τῇ l. ἀναπτῶ σου ἀναπτῶν, cf. E. 1903; N. 1712: ἡλθασιν ὅλοι, ἀναπτῶν τῇ τέτατον τριγυρίαν; P. 1656 ms; ἡλθασιν ὅλοι καὶ ἀναπτῶ τῇ τέτατον μου τριγυρίαν. — 822: cf. E. 1904; N. 1713: καὶ εἶχα καλοφωτόπουλα δυο ἰδικὰ μου; P. 1657: καὶ εἶχα καλοφωτόπουλα παιδόπουλά μου δυο.

1905 καὶ ἄκουσε τί παράξενον εἴπαθιν καταλόγῳ·

(ἱστορικὸν κατάλογος ἱστορικῶν τῶς τῆς ζωῆς)

„Κοράσιον ἦτον παρέμορφος στρατιώτης ἀσκολεῖται,
καὶ εἰς λιβάθιν κατοικεῖται·

μετὰ ἡλίον διάζει τῆς, γένηται πάλε ἡ ὥραια,

1910 τὸ κάλλος τῆς τὸ ἔποικεν αἰγμύλωντον ἀπὲ τὰ γονικά του
ἔπαθεν πόρους φοβεροὺς καὶ ἀνάγκας ἐπεστιάθην,
πολλὰς ἀνάγκας ἔπαθεν γὰ εἴρη τῆς ὥραιωμένης·
καὶ ἀφ' ὅτου πάλε τῆς ἡβόηκεν ἡ κόρη τρανερῇ του.

f.80r. ἔραι ὁ στρατιώτης ἐγγεγῆς καὶ ἡ κό | ρη παρωραία,

1915 βλέπει τῆς καὶ μαρμαίρεται, πολλὰ καρδιοκοιτᾷται,
θυμῶνται τὰ ἔπαθε καὶ τριοροκοιτᾷται·

τὸν ἥλιον βλέπει καὶ ἡγαλεῖ, τῆς σελήνης παρὰγγέλλει,
λέγει του μὲ τὰ θάκρυα του γὰ εἴρη τῆς ὥραιωμένης,
γὰ μὴ τρανερῇται ἄδικα ὁ παράξενος ὁ γέος.”

1920 Εἴπαθιν, ἐτραγομένησαν τοῦτο τὸ κατελόγην,
ἐμεῖς ἐκατελέγαμεν καὶ ἐπρόδεξαν ἐκεῖνες,
καὶ ἐκρέμαντο οἱ ὀρωτικὲς ἀπὲ τὸ καταλόγῳ·
καὶ ἀφ' οὗ ἐκατελέξαμεν, ἐμίσθενσαν ἐκεῖνες.

Εἶδεν ἡ κόρη τῆς γραφῆς, εἶδεν, ἐνέγνωσέ τῆς,

1925 θυμώρεται ἐκ τοῦς λόγους τῆς,
καὶ πάλε γράφει μου γραφῆς, γίλε μου, καὶ ἄκουσέ το·

„Ἐπρεπερ τῆς καρδίαν μου καὶ ἐλάφρυνεν ὁ ροῦς μου
γὰ μὴ σὲ γράψω ἀντίγραφον πρὸς τῆς γραφῆς ἐκεῖνης,
ἔπρεπερ τὸ πιττάκι σου τοῦτο τὸ βραθενόρ σου
1930 τὰ χέρια μου τὸ κόψομαι γὰ μὴ βρεθῇ εἰς τὸν κόσμον,
καὶ γὰ διδάσκης ἀπ' αὐτὸ ποτὲ καὶ ἂν ἐτρανίζης
οὐ μὴ ἦσον τόσον ἄκτιστος εἰς τῆς ἀσκόλησίν σου·
ἀλλὰ ἄς ἐδοκτας τὸν καιρὸν καὶ ἄς ἐμέτρας τὰς ἡμέρας,
τὰ πράγματα γὰ ἐπρόδεχες, καὶ αὐτὸ γὰ σὲ ἀρχῇ μόνῃ

f.80v. 1935 γὰ βλέπης τὸ ση | μάθι μου καὶ γὰ παρηγορηῖσαι.
καὶ ἀπὲ τῆς γὰ ἐγνώριζε, τοῦτο σου τὸ πιττάκι
ἔποικε τῆς καρδίαν μου γὰ κακωθῇ δι' ἐσέαν,
κάκωθιν τέτοιαν φοβερὰν γὰ βιασθῇ ἡ ψυχὴ σου,

1906. l. ἱστορικὸς κατάλογος (ou ἱστορικὸν κατέλεγμα). — 1907—1920: le mètre de ces vers s'est embrouillé: voir S. 825—836, N. 1716—1731, P. 1659—1679. — 1907. x. ἦτον παρέμ, l. x. ἡλιωμένητον (= S., N. et P.). — 1909. l. καὶ γὰρ τὸν ἡ ὦ. — 1910. τὸ l. τὸν. — 1925: il faut ajouter, comme S. 842, N. 1737 et P. 1682 l'indiquent: *μονογραφίαι* (N. *στραγομένη*) ἀπὸ *ἑνός* τῆς. — 1927. l. καὶ ἐλάττωε τὸν ροῦν μου. — 1930. l. x. μου γὰ τὸ x. — 1931. *ἐτραν.* l. *ἀσκόλη* τῆς. — 1932. *ἀκτιστος*? voir le glossaire s. v. — 1933. l. α. γὰ ἔσκα. τ. x., γὰ ἔμ. — 1934. l. l. ἡρχαί μόνον.

καὶ ἄχορῶσαν τί παράξενον εἵπασιν καταλόγιν·

(ἰσχυρίζων κατὰ τὸν νόμον ἀποκρίσας τῇ κοίτῃ)

825 „Κοράσιον ἡλιογέννητον ὁτρατιώτην ἀσχολεῖται,

καὶ εἰς λιβάδιον εἵροδοτον ἔγω κατοικεῖμαι·

μὲ τὸ γέγγος τῇ ἰστιάσει καὶ ριχῇ τοῦ ἡ ὠραία,

τὸ κάλλος τῆς τὸν ἔπαιζεν ξένον ἀπὸ τὰ ἐθικά τοι,

καὶ ἔπαθεν πολλὰς ὁδύνας ἕως ραῖον τῇ ὠραία·

830 ἡἶρεν τῇ καὶ ἀκόμῃ πάσχει ὁ λαμπρὸς ὁ ὁτρατιώτης,

τῇ ἐξαιρέτο τῇ κόρῃ βλέπει τῇ καὶ ἀναστροφάζει

τὰ ροῖται τὰ ἐπιχράνθῃ καὶ ἐκ τοῦ πόρου ὁφινᾶται·

τὸν ἡλιον ἐβλέπει καὶ ἐγγαλεῖ τὰ πάσχει,

καὶ ὅταν λάμψῃ τὸ γεγγόνι μετὰ δάκρυα τοῦ τὸ λέγει

835 τὰ τοῦ εἵπῃ τῇ ὠραία, τὰ μὴ τερσινῇται ἀδίκως·”

Εἶπαν καὶ ἐτραγοῦσθῃσαν τοῦτο τὸ καταλόγιν,

ἡμεῖς ἐκατέλεξαμεν καὶ ἐπρόσεχον ἐκείνες

καὶ ἐκρέμοιντο οἱ ἐρωτικὲς ἀπὸ τὸ καταλόγιν·

ἀφ’ οὗ δὲ τὸ κατέλεξαμεν ἐμίσθενσαν ἐκείνες,

840 καὶ ἐμὲν ἀπεχαιρέτησαν, γίλε μου, οἱ ἐθικοί μου,

f. 82r. ἡἶρεν ἡ κόρῃ | τῇ γρασῇ, εἶπεν, ἀνέγνωδεν τῇ,

θυμώρεται εἰς τοὺς λόγους τῆς, μουγκρίζει ἀπὸ θυμοῦ τῆς,

καὶ πάλιν γράφει με χαρτίν, γίλε μου, ἄχορῶ το·

(ἀντιπῶρον ἀντεγραμμένον μετὰ θυμοῦ τῆς κόρης)

845 „Ἐπρεπε τῇ καρθίαν μου καὶ ἐτέχαιρεν τὸν ροῖν μου

τὰ μὴ δὲ γράψω ἀντιγραφῇ πρὸς τῇ γρασῇ σου τοῦτῃ,

[ἔ]πρεπε τὸ πιττάκι σου τοῦτο τὸ τερσινόν σου

τὰ χέρια μου τὰ τὸ κόψονσιν, τὰ μὴ γαστῇ εἰς τὸν κόσμον,

καὶ τὰ ἐδιδάχθῃς ἀπ’ αὐτοῦ ποτὲ καὶ ἂν ἡσυχολήθῃς

850 οὐ μῆσοις τόσους ἄχρωμος εἰς τῇ ἀσχολήσῃ σου·

ἀλλὰ τὰ μέτρας τὸν καιρόν, τὰ ὁκόπεις τὰς ἡμέρας,

τὰ πράγματα τὰ ἐπρόσεχες καὶ αὐτὸ τὰ δὲ ἤρκει μόρον.

καὶ ἀπὸ τοῦ ρῖν ἐγνώριζε, τοῦτο σου τὸ πιττάκι

ἐποίησεν τῇ καρθίαν μου τὰ κακωθῇ δι’ ἐσέναν,

855 κάκωσιν τίτοιαν φοβερῶν τὸ τὰ βιασθῇ ἡ ψυχὴ σου,

τὰ δέξεσθαι ἄλλῃ μου γραφὴν ἢ πόθοι μου σημῶναι.”

- 1940 Πάλῃ πετοῦ μεν τὴν γραφὴν τῆς κόρης ἐκ τῷ κάστρον,
ἀπλώρων, πῶρον τὴν γραφὴν. θεωρῶ τὸ τεῖντα γράφει.
καὶ εἰς πόσους ἡ καρδίᾳ μου κατακοιμητοὺς ἐδέβην.
καὶ πόσοι ἐκατελλόνοισαν κλόροι τὸν λογιζομὸν μου.
καὶ εἰς πόσοι κρημενὸν ἔπεσεν κακώσεως ἡ ψυχὴ μου.
1945 καὶ μόλις ἡ καρδίᾳ μου τὴν τόσῃν καὶ τοσοῦτῃν.
καὶ τὴν στεροχωρίᾳ μου τὴν εἶχα ἐκ τῷ πιττάκι.
πάντῃ γραφὴν τὴν ἔγραψα, γίλε μου, καὶ ἄκουσέ τις·

„Ἐδε θυμῶν χειρότερον, κερὰ μου, τὸ πιττάκι,

ἔδε ληστοῦ χειρότερον, κερὰ, τὸ μὴνυμὰ σου,

- 1950 ἔδε γραφὴν ὅποῦ ἐβάσταζε, κερὰ μου, ἀκοιμισμένον,
ὁργῆς μαχαίρῃν δίοτομον τὸ ἐγγλκενδον ὁ πόθος.
ἔδε γραφὴν ὅποῦ ἐβάσταζε ἀπέσω ἀντὶ γραμμῆτον σπαθίον
ἀκοιμισμένον.

τὰ κατακόπτη σώματα καὶ τὰ μοιράζῃ αὐτήσεως.

ἔδε χαρτὴν ὅποῦ ἐβάσταζεν ἀπέσω ἀντὶ γραμμῆτον |

- f. 81 r. 1955 πὼς τὰ θανατώσοντι αἰσθητικὰς καρδίας.
ἐλέησον ὅττι τὰ ἱράφασιν τὰ χέρια σου, κερὰ μου.
οὐδὲ μ' ἐλέησες ποσὼς ὁ τοῦ σου τὰ μὴ ἀποθάνω.

τὰ θανατώσης ἄνθρωπον ὅποῦ φοθῇ δι' ἐδέρα·

ἀλλὰ τὸ τόσον μαρτυρὸν ἐπύρεν ἡ ψυχὴ σου,

- 1960 καὶ ἡθέλες τὰ εἶδες ἄνθρωπον ἄδικα γεκρωμένον.
καὶ ἱράφασιν τὰ χέρια σου πιττάκι μαρτυμένον.
πιττάκι τὰ ἔχῃ θάνατον ἀκέραιον ἐδικόν μου,
πιττάκι ὅποῦ δέρεται τοὺς λόγους τὰ βαστάζῃ
τὰ ξεροζιζώσῃ ἀπ' ἐμὲν τὴν ὅλῃν μου καρδίαν.

- 1965 τὰ συμφορὰ ὅτι ἀπὲ τοῦ τῆς τὰ δίχρονα ἐκακώθην,
εἰς θάνατον κατήντησα τέλειως ἀπὸ μέρους.”

Ἐγραψα, γίλε, τὴν γραφὴν, ἔποικα τὸ πιττάκι

μὲ τῆς πολλῆς μου τὴν πολλὴν ποθοποροβρασίαν.

ὥσθι τὰς ἄλλας μου γραφὰς ἀπέταξα καὶ τοῦτῃν·

- 1970 ἔστειλα ἐτοῦτῃν τὴν γραφὴν καὶ ἀντίδικον οὐκ εἶδα.
ἡμέρα ἐπαρῆθον καὶ πάλιν ἤλθεν ἄλλῃ
καὶ τρεῖς ἀπεπληρώθησαν καὶ τέσσερεις καὶ πέτε,

1945. l. καὶ μόλις μὲ τὴν βίαν μου. — 1950. l. ἀκοιμισμένον. — 1952. suppr. ἀπέσω ἀντὶ γραμμ. (cf. E. 1954). — 1953. l. αἰσθητικὰς. — 1955. πὼς l. πόρους. — 1957. l. ἐλέησον. — Après E. 1957, il faut ajouter S. 875 (N. 1767). — 1963. l. π. ὁ, θεωροῖται οἱ λόγοι τοὺς βαστάζει. — 1964. l. ξεροζιζώσοντι. — 1966. τ. ἂ. μ.: S. 884 τέλος ἄλλον οὐκ ἔχω. — 1968. πολλῆς l. ψυχῆς.

- τὰ δέξασθαι ἄλλην μου γραφὴν ἢ πόθου μου δημάειν.”
 Πάλιν πετοῦν με τὴν γραφὴν τῆς κόρης ἐκ τοῦ κάστρου,
 ἐπαίρων, ἀγαγινώσκω τὴν, καὶ ἀπείκασέ με, φίλε,
 τὸ πόθος στήν καρδίαν μου κατὰκοιμῶς ἐσέβην,
 860 καὶ πόθος ἐπαρέλαβεν κλόρος τὸν λογισμὸν μου,
 καὶ εἰς τί κοιμῶν ἐρέπεσε κακώσεως ἢ ψυχῇ μου·
 καὶ μόλις μὲ τὴν βίαν μου τὴν τόσῃν καὶ τοσοῦτῃν,
 μὲ τὴν στεροχωρίαν μου τὴν εἶχα εἰς τὸ πιττάειν. |
 f.82v. πάλιν γραφὴν τὴν ἔγραψα, φίλε μου, καὶ ἄκουσέ τῃν·
 865 (πολέθλιον πολέπορον πιττάειν τοῦ Λεβέσπου)
 „Εἶδε δημίον χειρότερον, ὥραία μου, τὸ πιττάειν,
 εἶδε ληστοῦ κακώτερον τοῦτο τὸ μῆνυμά σου,
 εἶδε γραφὴν ὅποῦ ἐβάσταξε σπαθὴν ἰκονημένον,
 ὁργῆς μαχαῖρην τὸ ἐχάλλευσεν τὸ δίδωτομον ὁ πόθος,

 870 τὰ κατακόπτει δόματα καὶ τὰ μερίζει αἰσθήσεις,
 εἶδε χαρτὴν ὅποῦ ἔγγραφε ἀπέσω ἀντὶ γραμμῶν
 πόρους τὰ θανατώσων ἀντικατὰς καρδίας.
 ἐλέησόν με ὅταν τὸ ἐγράψασι τὰ χέρια σου, κερὰ μου.
 οὐδὲν μὲ ἐλέησεν κἄν ποσὼς ὁ τοῦ σου μὴν ἀπεθάτω,
 875 ἀλλὰ τοσοῦτῃν κάκωσιν διὰ λόγον ἐκακώθης
 τὰ θανατώσῃς ἄνθρωπον ὅποῦ φοφῇ διὰ σέφα·
 ἀλλὰ τοσοῦτον με ὁμὸν ἐπῆρεν ἢ ψυχῇ σου,
 καὶ ἤθελες τὰ ἴδῃς ἄνθρωπον ἔδικα ρεχωμένον,
 καὶ ἐγράψασι τὰ χέρια σου πιττάειν ματωμένον,
 880 πιττάειν τὰ ἔχῃ θάνατον ἀκέραιον ἰδικόν μου,
 πιττάειν ὅποῦ ἐδύνατο οἱ λόγοι του τοὺς εἶχε
 τὰ ἐξεργιζώσων ἀπ’ ἐμὲ τὴν ὅλην μου καρδίαν.
 καὶ αἷ συμφορὰ ὅτι ἀπὸ τοῦ εὖν εἰς θάνατον ἐπάγω,
 δίχρονον ἦδη σήμερον, τέλος ἄλλον οὐκ ἔχω.”
 885 “Ἐγραψα, φίλε, τὴν γραφὴν. ἔποικα τὸ πιττάειν
 μὲ τῆς ψυχῆς μου τὴν πολλὴν ποθοποροβρασίαν, |
 f.83r. καὶ μὲ τὰς ἄλλας μου γραφὰς ἀπέστειλα καὶ ταύτην·
 ἠῶραν ἐκείνην τὴν γραφὴν, ἀντίσηκον οὐκ εἶδον,
 ἡμέρα μία παρέσθραμεν, ἄλλῃ μετ’ αὐτὴν ἦλθεν,
 890 καὶ τρεῖς ἀπεπληρώθησαν, καὶ πάλιν ἄλλην γράψω·

860: N. 1750 ms. τὸν λογισμὸν μου. — 861. l. κοιμῶν. — N. 1751 ms. ἐκκοιμῶν. —
 863. εἰς l. ἐκ. — 869. l. ὁ. μ. δίδωτομον τὸ ἐκ. ὁ π. — 872. l. αἰσθητικῶς. — N. 1764 ms.
 θανατώσων. — 877. με ὁμὸν l. ματωμένον. — 883 sq.: cf. E. 1965 sq. (N. 1778 sq.).

- καὶ πάλιν ἄλλην ἔγραψα καὶ ἄκουσέ την, φίλε·
 „Ιέξον ἀπ' ἀναιδίστου χαρτὴν αἰσθήσεως παροχάρου, |
 f. 81 v. 1975 καὶ ἀπὸ καρδίας ὁλόγεκρον γραφὴν ἐψυχωμένην,
 τὴν ἔποικαν τὰ γράμματα, Ῥοδάμην, τὰ ῥικά σου
 εὐὰ κακωθῇ παρὰ καιρὸν καὶ εὐὰ χαθῇ ἐκ τὸν κόσμον.
 ἄκουσε, ἴδε τὴν γραφὴν,
 καὶ τὰ λαλεῖ κατέλαβες, στυπτόναι ὅποῦ τὰ γράφει,
 1980 σκόπησε, ἴδε τὸ σφάλμα μου τὸ ἔσφαλα εἰς ἐσέαν.
 καὶ ἄν ἦτορ δίκαιον εὐὰ ὀργιστῆς τοσοῦτον εἰς ἐμέαν,
 ἄφης με ἀστυπρόναι καὶ ἄψυχον ἀπ' ἐσέα
 κἂν οὐδὲν ἔσφαλα διατί πορολατοῦμαι,
 1985 διατί εἰς τὸν τόσον πορτισμὸν ἐδέβην τῆς ὀργῆς σου,
 καὶ τόσον τῆς κακώσεως καμίνην ἐπεστάθην,
 καὶ εἰς τόσον πόρον πέλαγος ἀπεστρωφῆς ἐδέβην.
 καὶ πρίνομαι εἰς τὸ βῆθος τοῦ καὶ κράτησιν οὐκ ἔχω·
 τὴ στυμφορὰν τὴν ἔμοσα εὐὰ τὴν στυμφοθάρω!
 ἀλλὰ καὶ τὴν ζωὴν μου χάνω τὴν ἐκ τὸ ἀνελείμωτό σου
 1990 καὶ πόσα πράγματα ἐσέβησαν τὸ χόρονον ὡς διὰ σέαν.
 τώρα φορεῖνομαι δι' ἐσέαν καὶ ἀπὸ τὸ ἀνελείμωτό σου
 καὶ βλέπεις τὸ φορεῖνομαι, τὸ ἐξεψυχῶ θιωρεῖς το,
 ἡξέρεεις τὸ πικραίνομαι καὶ οὐδὲν μεταμελεῖσαι.”
 “Ἐγραψα, φίλε, τὴν γραφὴν καὶ ἀπέστειλα καὶ ἐκείνην,
 f. 82 r. 1995 καὶ ἀνεγνώθην | καὶ αὐτὴν, καὶ ἀντίδικον οὐκ εἶδα,
 καὶ τί ἐμάθαμε ἀπέκασε καὶ πόσα ἐκατακόπην
 καὶ πόσον ἔπαθα καμνὸν ὥστε εὐὰ ἰδῶ γραφὴν τῆς.
- πάλιν γραφὴν ἀπέστειλα, φίλε μου, καὶ ἄκουσέ την·
 „Φωνάζω εἰς τὸ ἄπειρον, καρεῖς εὐὰ μὴ διαβαίνην,
 2000 φωνάζω εἰς γῆν ἀλλὰ ἔρημον, καὶ προόσεξα ἀπὲ τότε
 ἀκοῦ εἰς ἀντίδικον φωνήν, φωνάζει σε εἰς τὰ λέγεις·
 καὶ ἐγὼ φωνάζω εἰς αἰσθῆσιν, κερὰ μου, τὴν ἐδικήν σου,
 στρυγγίζω εἰς τὴν καρδίαν σου, λαλῶ εἰς τὸν λογισμὸν σου,
 παρακαλῶ σε ἀπὸ ψυχῆς, ἐλέησον, στυπτόνεδέ με.
 2005 καὶ ὁμοιάσεις ὅτι φθάνεσαι, γίνεσαι ὥσθιν λιθάρι,
 καὶ τὰ ποτῶ ἀπερρίπτεις τα καὶ περριτρεφῶσαι τα.

1974: voir la note de S. 892. — 1974. l. ἀναιδίστου ψυχὴν ἢ. παροχάρου (S. 892). — 1975. ἐψυχ. = ἐ(μ)ψυχωμένην: cf. E. 192. — 1977. l. εὐὰ κερωθῆ. — 1978: il faut ajouter: σκόπησι, ἀνάρπασέ την (cf. S. 896). — 1979. l. κατέλαβε. — 1983. l. ἄν γοῦν οὐδὲν σε ἔσφα. διατί πορτιστοῦμαι (cf. S. 900). — 1985. l. ἐπεστάθην. — 1988. l. τὴ στυμφορὰ? cf. S. 905; et E. 1965. — 1989. suppr. καὶ (ou τὴν?). — 1990. l. τὸ δόχρονον διὰ σ. — 1996. ἐμάθ. l. ἔπαθα. — Après E. 1997, il faut ajouter S. 915. — 1999. l. φώνεζε. — 2000. φων. l. στρυγγίσει — l. προόσει. — 2005. l. ὁμοιάζει ὅτι οὐκ αἰσθάνεσαι (S. 923). — ms. ὥσθιν. — 2006. l. περριτρεφῶσαι?

- ἄκουσε, γύμνε μου, καὶ αὐτὴν γὰρ σὲ τῇρ καταλέξω·
 „ἴξου ἀπ' ἀναισθητοῦ φυχῆς αἰσθησεως ποροχόρου,
 καὶ ἀπὸ καρδίας ὁλόγεκρον γραφῆς ἐμψυχωμένης,
 τὸν ἔποικαρ τὰ γράμματα, γονδοῦλα, τὰ ἰδικὰ σου
 895 γὰρ γεκρονθῆ παρὰ καιρὸν καὶ γὰρ χαθῆ εἰς τὸν κόσμον.
 σκόπησε, ἀνέγνωσέ τῇρ τῇρ, ἰδέ τί ἔναι τὰ γράφει,
 καὶ τὰ λαλεῖ παρὰλαβε καὶ πόρει ὅπου τὰ γράφει,
 σκόπησε, ἰδέ τὸ σφαλμαί τον τὸ ἔσφαλεν εἰς ἑσένα.
- ἄφες με ἀνυμνάσθαι καὶ ψυχοπορευμένον,
 900 ἂν γοῦν οὐδὲν σοὶ ἡσθαλα διατί γὰρ τερατοῦμαι,
 διατί εἰς τοσοῦτον πορτισμὸν ἐσέβην τῆς ὀργῆς σου,
 καὶ εἰς τόσον τῆς κακώσεως καμῖν σου ἱπεστάσθαι,
 καὶ εἰς τόσον πόρον πέλαγος ἀποστρεφῆς ἐσέβην,
 καὶ πρίγμου εἰς τὸ βάθος τον καὶ κράτῃσιν οὐκ ἔχω·
 905 καὶ στυγορά, τῇρ ὅμοσα γὰρ τῇρ στυαποθέρω!
 βλέπω, πορτίζουμαι ἀπ' αὐτῇρ, αρελεῖμων εἶμαι·
 αἶθέμαρ! ὅπου ἐπάσχωα τὸ δίχρονον δι' ἐκείνῃρ. |
 f.83v. τώρα γορεῖσθαι ἀπ' αὐτῇρ καὶ ἀπὸ τὸ ἀδαικροτόν της
 καὶ βλέπει με πορτίζουμαι καὶ οὐδὲν μεταμελεῖται,
 910 γινώσκεις τὸ πικραίνουμαι, τὸ ἐξεφυγῶ θεωρεῖς το.”
 “Ἐγραψα, γύμνε, τῇρ γραφῆς, ἀπέστειλα καὶ τοῦτῃρ,
 ἀναγνώσκει τῇρ καὶ αὐτῇρ καὶ ἀντίσχωρ οὐκ εἶδα,
 καὶ τί ἔπαθα ἀπέκασε καὶ πόσα ἐκατεκόπη
 καὶ πόσον ἔπαθα κακὸν ὥστε γὰρ ὁὦ γραφῆς της.
 915 Ἡμέρες ἐπαρέδραμον γὰρ τέσσαρες, καὶ τότε
 πάλιν γραφῆς τῇρ ἔγραψα, γύμνε μου, καὶ ἄκουσέ τῇρ·
 „Φώταξε εἰς τόπον ἄριστον καρεῖς γὰρ μὴ διαβαίῃ,
 στρέγγισε εἰς γῆρ ἄλλ' ἔρημον, καὶ προέβξε ἀπὸ τότε
 ἀκούεις ἀντίσχωρ γοῦν ὡς πρὸς τῇρ ἐδικῇρ σου·
 920 καὶ γὰρ γοράξω εἰς αἰσθητοῦ, ὡραία, τῇρ ἰδικῇρ σου,
 στρεγγίζω εἰς τῇρ καρδίας σου, λαλῶ εἰς τὸν λογισμὸν σου,
 παρκαλῶ σε ἀπὸ φυχῆς· ἐλέησε, πόρεσέ με,
 καὶ ὁμοιάζει ὅτι οὐκ αἰσθάνεσθαι, γίνεσθαι ὡς τὸ λιθάριον,
 καὶ τὰ πορῶ θελοζοργεῖς καὶ οὐκ ἀντιστρέφεσθαι με.

892: S. 982—965 (= E. 1974—2038) servent à remplir la lacune du ms. N. après N. 1786; voir l'introduction § 4 (p. 10). — 894. τὸν l. τῇρ — 895. εἰς l. ἐν. — 897. l. κατέλα'ε. — 906. εἶμαι l. εἶναι, ou plutôt εἶσα; quant aux vers S. 906—910, je préfère faire usage de la deuxième personne, etc., en forme d'allocution: voir E. 1989 sqq.

- καὶ ἡμεῖς, πληροφωροῦμεθα, ἄν τὸ παρακροατήδης,
 πετιῶς με εἰς ἄβυσσον ὄνυχον, καὶ σὺ ὄνομα ἐβγάξεις
 ληστροῦ, διημία, φοβερά, καὶ ἔδε ἄνομία μεγάλη
 2010 *τὰ σὲ φωρῶσον δι' ἐμὲ φωρῶσαι εἰς ἄβυσσον.*
Πάλαι καὶ τοῦτην τὴν γραμμὴν ἐρριζα με τὰς ἄλλας,
καὶ πάλαι ἡ κόρη ἐρριζα τὴν καὶ κρύβει τὸν ἐνροῦχον,
καὶ ἀναγινώσκει τὴν γραμμὴν, καὶ ἔκρινεν τί με κρύβει· |
- f.82v. *„Πῶς με προδίδου, χριστιανέ, τὰ χέρια μου εἰς ἄβυσσον;*
 2015 *πῶς με ἀπατάσκει σήμερον διὰ σέθεν ὁ λογισμὸς μου;*
πῶς ἰσταρέου μου κρύβου σε τὰ χέρια μου πιττεύει,
καὶ „ἡ θεοποιεῖα μου.“ λέγει σε τὰ χεῖρά μου ἔκρινεν μου;
πῶς ἐκατεφωροῦμεθα ὁ τοῦς μου καὶ ἡ ψυχὴ μου,
μετ' αὐτὰ καὶ ἡ καρδιά μου ποτὲ τὰ μὴ σὲ κρύβω;
- 2020 *καὶ ὅπου τὴν ἰδοῦν τὴν γραμμὴν ὁμιλία μου ἐδικήν σου*
καὶ ὁ λογισμὸς μου παρεθὺς παρόνομος ἰστέκει
καὶ οὐκ ἔχω ἄλλη μέρμερα εἰ μὴ τὰ σὲ ἀντιγράφω,
καὶ ποῖα ἀπὲ τὴν καρδιά μου
καὶ ὅλας μου τὰς αἰτήσεις διὰ σέθεν τεταρροῦμαι,
 2025 *κρύβει σε, ἡ θεοποιεῖα μου, τὰ χέρια μου πιττεύει,*
ἐλεῶ σε τὸν ἐλέπησα με τὴν ἀποστρέφω σου·
- κρύβει μου σ' ἔχω ἀπὲ τοῦ τῆς, δογλώρομαι εἰς ἄβυσσον,*
πέμπω σε τὸν ἐνροῦχον μου τὰ ἰδῶν τὰ σὲ στυγέω
λόγους παραγγέλιος μου, ποδομηρέματά μου,
 2030 *καὶ ἀπ' αὐτὸν τὰ ἔχης εἰδῶν καὶ αὐτὸς τὰ με ὁμιλητέω*
πῶς τὰ σὲ ἰδῶν, καρδιά μου, καὶ πῶς τὰ σὲ στυγέω,
καὶ ἀπὲ τοῦ τῆς, ὁμιλία μου, μὴ θλίβεσθαι δι' ἐμὲν.
Πῶς τῆς κόρης τὸ χαρτὶ ἀνγίγῃ ὅταν ἐσηλώθῃ,
- f.83r. *στένω καὶ ἂ | γαγνῶσκω τὴν, καὶ ἀπεικασέ με, γίλε,*
 2035 *τὰ χάσω εἰς μίαν τὰς πικρίας μου τὰς εἶχα εἰς τὴν*
καρδίαν μου·
ψυχὴ γὰρ ἐρωτότρωτος, ὅπου ψυχοπορέω,

2014. τὰ χ. μου: S. 932, P. 1701: τὰ (ὁμ)μέτια μου. — 2017. l. λέγον. — 2018. l. ἐκατεφωροῦμαι. — Après E. 2019, il faut ajouter S. 938 sq. (P. 1704 sq.) — 2020. l. καὶ ὅπου τὴν ἰδοῦν τὰ ὁμ. μου εἰ. σ. — 2023. l. καὶ ἡμεῖς ε. τ. κ. μ. καὶ ἀπὲ τοῦ λογισμοῦ μου. — 2024. l. καὶ ἀπὲ ὅλ. τὰς αἰτήσεις μου. — 2025. l. κρύβου. — 2026. σὺ l. μου. — Après E. 2026, il faut ajouter S. 947 sq. (P. 1709 sq.). — 2027. l. κρύβει μου. — 2030. μὴ l. σὲ. — 2036 sq.: voir l'introduction § 13 (p. 28 sq.). — 2036. l. ὅσα (ἄν).

- 925 καὶ ἐμὲν. πληρογοργήθησε, ἔν τὸ παρακρατήδης,
 πειθῆς με εἰς ἄδιρ σὺνφυχορ, καὶ σὺ ὄρορα ἐκβάλλεις
 ληδοταίνα, καὶ ἔθε στυγορὰ βέβαιον γὰ τὸ θελήδης,
 γὰ σὲ φονέζοντ ὡς δι' ἐμὲν γοιόζιδορ ἐδέετα·”
- f.84r. Πάλιν ἐτοῦτιρ τήρ γραγῆρ | ἔαρουα μὲ τὰς ἄλλας,
- 930 ἀγαγινώσκει τήρ γραγῆρ καὶ ἄκουσε τί μὲ γράβει·
 (ἄλλη γραγῆρ ἐφουτῆ τῆς κόρης προ. ἐμὲτα)
- ..Πῶς μὲ προοιδόντ, γροισιανέ, τὰ ἡμέτια μου εἰς ἐδέετα·
 πῶς μὲ ἀγαπᾷσαι σήμερον δι' ἐδὲν ὁ λογιωμός μου·
 πῶς ἰδοιτέον μου γράβοντ σε τὰ χέρια μου πιττάει,
- 935 καὶ θεοποτείαρ μου λέγω σε τὰ χέρια μου ἄβουλά μου·
 πῶς ἐκατεχειρήθησε ὁ τοῦς μου καὶ ἡ φυγῆ μου,
 μετ' αὐτοῦ καὶ ἡ καρδιά μου ποτὲ γὰ ρῆ σὲ γράβω·
 καὶ πάλιν ὁ τοῦς μου πρόβοδος γίνεται εἰς τὰς γραγὰς σου,
 καὶ πάλιν ἡ καρδιά μου δῆμιος ὅταν σοὶ γράβω,
- 940 καὶ ὁπόταν ἴδωσιν γραγῆρ τὰ ὁμιῖα μου ἰδιζήρ σου
 καὶ ὁ λογιωμός μου παρενθὺς παρῆτοιμος ἰστίζει
 καὶ ἄλλο σὺν ἔχει ρέφοντα εἰ ρῆ γὰ ἀντιγρόβη,
 καὶ ἐπεὶ ἀπὸ τῆρ καρδιάρ μου καὶ ἀπὸ τὸν λογιωμόν μου
 καὶ ἀπ' ὅλας τὰς αἰσθήσεις μου δι' ἐδέετα τετραγρόβη,
- 945 γράβοντ σε, θεοποτεία μου, τὰ χέρια μου πιττάει,
 καὶ ἔλεῶ σε τὸν ἐλέπιστα μὲ τῆρ ἀποστροφῆρ μου,
 ποτῶ σε τὸν ἐτίκτατα μὲ τὸ ἀλαζονικόν μου,
 ποτῶ σε τὸν ἐξάλισα τὸ ποθοοργισθικόν μου·
- f.84v. κέρου μου | σὲ ἔχω ἀπὸ τοῦ ρῆρ, δουλόνομα εἰς ἐδέετα,
- 950 πέρω σε τὸν ἐντοῖχορ μου γὰ ὅλῃ γὰ σὲ σεντῆζῃ
 λόγους παραγγελίας μου, ποθορηγῆρατά μου,
 καὶ ἀπ' αὐτοῦ γὰ ἔχῃς εἰδοῖν καὶ αὐτὸς γὰ σὲ ἐρηγρεῖσθῃ
 πῶς γὰ σὲ ἴδω, καρδιά μου, καὶ πῶς γὰ σὲ σεντῆζω,
 καὶ ἀπὸ τοῦ ρῆρ, ὁμιῖα μου, ρῆ θλίβεσαι δι' ἐρέετα·”
- 955 Πῶρα τῆς κόρης τήρ γραγῆρ ἀγγῆρ ἀγ' οὐ ἐσικώθηρ,
 στέχω καὶ ἀγαγινώσκω τήρ, καὶ ἀπέστασέ ρε, γίλε,
 γὰ χάσω εἰς ρίαν τοὺς πειραδροὺς τοὺς εἶχα παροπίσω·

φυγῆ γὰρ ἐρωτότροπος, ὅσα ποθοπορῆσθῃ,

932. μέτια l. χέρια. — 935. l. λαγόντ. — τὰ χεῖρα μ. (cf. E. 2017). — 942. l. ἄλλαι. —
 γὰ σὲ ἀντιγρ. — 948. l. ἐξάλισα τὸ π. μ., ou ἐξάλισα μὲ το π. μ. = P. 1710. — 958 sq.:
 voir l'introduction § 13 (p. 28 sq).

χάρι τοὺς πόρους πάραντα, μάθε, τοῦ πόθου τόρα,
 ἔλεγα τῇ γῇ οὐ περιπατῶ, τὸν οὐρανὸν διαβαίω,
 κραῶ τοὺς ἀροῦρους μου, γίλε, τοὺς ἐδιχοὺς μου,
 2040 καὶ ἄκουσας ὅλην τὴν γραφὴν καὶ ἐχάρισας μεγάλως
 καὶ ἀντίδικον τὴν ἔγραψα πιττάκι καὶ ἄκουσέ το·

„Ἡμῶν ἐχθρὸς εἰς ἄβυσσος, εἰς ἅδην ἐπερπάτου
 ἐκ τῆς ὀργῆς σου τὸ ἄπειρος καὶ τὸ γοημιστικὸς σου,
 καὶ παρ' ἐλπίδα σήμερον ἀφῆκα το καὶ ἀνέβην
 2045 ἀπέσω ἐκ τῆς ἄβυσσος, ἐκ τοῦ ἔθου τῇ καρδίᾳ·

ἀκόμη ἐχθρὸς ὠρέγεται γὰ πορτιοτῇ ἢ φυχῇ μου,
 ἐκ τὰ πολλὰ ἐκλογίζετο διὰ τῇ ἀποστροφῇ σου,
 καὶ σήμερον ὠρέγεται μόνον διὰ τὰ πιττάκια σου,
 γὰ τὰ ἀκούῃ καὶ διατὶ ἐπαρηγορήθῃ·
 2050 καὶ ἀλήθεια, μὲ τὰ ὀργίζεσαι πορεῖ τα ὁ λογισμός σου,
 ἀλλὰ τὸ σπλάγχχνος τὸ εἰς ἐμέ, ἢ διακρισία τῇ ἔχεις
 φθάσει, καταπιναίνει με, καὶ τὰ ἔχω εἰς κἀκωσί μου
 f.83v· πάλε εἰς μία γὰ χαίρωμαι | καὶ λησμονεῖ τὰ πάσχω,
 καὶ ἐνχαριστῶ εἰς διακρισίαν, ὡραία, τῇ ἐδικῇ σου,
 2055 ποθῶ τα τὰ ὀργίζεσαι, θέλω τα, ὀρέγομαι τα,

διὰ πόθου σου εἶν' τὰ θλίβομαι, καὶ ὥς ἂν ἐμέρας ἔχει,
 ἂν εἶναι τὸ πιναίνωμαι διὰ πόθου ἐθιζόν σου,
 οὐκ ἔχω ἁπλάγχχνον φυχῇ καὶ ἀθυακτικῇ καρδίᾳ,
 ἀλλὰ εἰς αἰτίσεως ἄβυσσος ἐρέπεσεν ὁ τοῦς μου·
 2060 καὶ ἤξερες ὅσο θλίβομαι μόνῃ σου τὸ διακρίεις,
 καὶ σωματικὸς εἰς τὰ πορῶ καὶ μετὰ μὲν σωματικαί·
 „Ἐγραψα, γίλε, τῇ γραφῇ καὶ ἐδόξενσα καὶ ἐξεύγην·
 παρόδραμεν, ἐμίσσεσθε τὸ πλάτος τῆς ἡμέρας,
 καὶ πρὸς τοῦ ἡλίου βασιλευμεν, ὅταν ἀρχίσῃ ἢ γένηται,
 2065 ἐφθάσεν ὁ ἐννοχόπουλος, ἤλθεν ἐκ τῆς Ῥοδάμης.

Ἀπὸ μακρῆς μὲ εἶδε, πεζεύγει ὥς παιδευμένος,
 εἶδα τον καὶ στυαπνιτικὰ τον ἀπὸ μακρῆς τὸν ἐννοχόν, |
 f.84r. καὶ ἀπὸ τὸ χέρι τὸν κρατῶ, μυριοκαταγλιῶ τον·
 ἵτον καὶ μετ' αὐτόν, γίλε μου, ἐξεῖρος ὁ ἐδικὸς μου

2037. l. γ. τ. π. ὅτ γλῶσσῃ τ. π. λόγος. — 2038. τῇ l. εἰς. — Après E. 2045: ajoutez S. 969 (N. 1791, P. 1727). — 2048. sq. l. κ. σ. ὀρέγεται πόρος γὰ μὴ τῇ ἐλπίδι, | μόνον σ. τ. π. σ. διατὶ εἶναι. — 2050. l. τὰ μὲ. — 2053. l. λησμονεῖ. — Après E. 2055: cf. S. 980 (N. 1799 ms.). — 2059. l. αἰσθήσεως. — 2060. l. ἡξερῶ. — 2067. l. = S. 993 (= P. 1735); N. ms. 1812: εἶδα τον καὶ ἀπ᾽ ἐνδοθεν ἐξέβηκα τον ἐννοχόν. — 2069. suppr. καὶ.

- 960 χάρει τοὺς πόρους ἂν γλυκὴ μάθη τοῦ λόγον φράσιν.
 ἔλεγε εἰς γῆρ οὐ περιπατῶ, τὸν οὐρανὸν διαβαίνω,
 καὶ κραῖζω τοὺς ἀγοῦρους μου, γίλε, τοὺς ἐκατόν μου,
 ἤκουσαν ὅλοι τῆς γραφῆς, ἐχάρησαν μεγάλως,
 καὶ ἀντίστοιχον τῆς ἡγγραφῆς πιπτάει καὶ ἄκουσέ το·
 (πιπτάει πάλιν ἵππον ἀντίστοιχον πρὸς τὴν κόρη)
 965 „Ἥμουν ἐχθρὸς εἰς τὴν ἄβυσσον καὶ εἰς ἄβυσσον ἐπερπάτου
 ἐκ τῆς ὀργῆς σου τὸ ἄπειρον καὶ ἐκ τὸ φονευστικὸν σου,
 καὶ παρ' ἐλπίδα σήμερον ἀπὶφθίκα καὶ ἀνέβη
 ἀπέσω ἀπὲ τῆς ἄβυσσος καὶ τοῦ ἄβυσσου τῆς καρδίας
 f. 85 r. ἐθῶ εἰς τὸν κόσμον, γνόριζε, | καὶ ζῶ ἀπὸ τῆς γραφῆς σου·
 970 ἀκόμη χθρὸς ὠρέγεται ἐν πορευθῆν ἢ ἢ ψυχὴ μου,
 ἐκ τὰ πολλὰ ἐκλογίζετο διὰ τῆς ἀποστοφῆς σου,
 καὶ σήμερον ὠρέγεται πόρος ἐν μὴ τῆς ἐλπίδος,
 μόνον διὰ τὸ πιπτάει σου ἐπεὶ ἐπαρρηγορήθη·
 καὶ ἀλλύθαι τὰ μὲ ὠργίζεσθαι ποιεῖ τα ὁ λόγιον μου,
 975 ἀλλὰ τὸ σπλάγγχρος σου εἰς ἐμὲ ἢ ἐνδιακρισίᾳ σου ἔρι,
 φθάνει καὶ τὰ πικραίνεται, καὶ τάχα εἰς κέκρωσιν τον
 πάλιν εἰς μίαν τὰ χαίρειται καὶ ἐλησμονεῖ τὰ πείσχει,
 καὶ εὐχαριστῶ τῆς διακρισίᾳ, ὡραία, τῆς ἐδικτῆς σου,
 ποθῶ τα τὰ ὠργίζεσθαι, θέλω τα, ὠρέγομαι τα,
 980 διότι τὰ ὠργίζομαι ἀπ' ἐσὲν δι' ἐσὲν ἔρι, κραῖ μου,
 διὰ πόθου σου ἔρι τὸ θλίβομαι καὶ ὡς ἂν ἐμέρας ἔχει,
 ἔρι ἔρι τὸ πικραίνομαι διὰ πόθου ἰδιζόν σου,
 οὐκ ἔχω εἰς ἄσπλαγγχρον ψυχῆς καὶ ἀδιώκτορ καρδίας,
 ἀλλὰ εἰς αἰσθάνσεως ἄβυσσος ἐσέβη ἢ ἢ ψυχὴ μου·
 985 καὶ ἐξέφρω ὅτιαν θλίβομαι μόνον σου τὸ διακρίνεις
 καὶ δυνατοεῖς με εἰς τὰ ποθῶ καὶ μετ' ἐμὲ δυνατώχεις·”
 Ἐγραψα τὸ πιπτάει μου, ἐδόξεσθα καὶ ἐκείνο·
 παρθέθωμεν, ἐμίσθενσεν τὸ πλάτος τῆς ἡμέρας,
 καὶ πρὸς τὸ ἡλιοβασιλευμεν, ὅτε ἀρχεῖ ἢ ἢ γύατα,
 990 ἔφθασεν ὁ ἐννοχόποτος, ἤλθεν ἐκ τῆς Ῥοδάμης,
 ὡς μὲ ἔγραψεν ἢ ἐξαίρετος μὲ τὸ ἐρωτοπιπτάει. |
 f. 85 v. Ἀπὸ μακρὸν ἐκ τῆς τέτα μου περσεῖ ὡς παιδεμενός,
 εἶδα τον καὶ εἰς ἀπέντησιν ἐξέβη τοῦ ἐννοχόν,
 καὶ ἀπὸ τὸ χέρι τον κρατῶ, μερικοκαταγίλῶ τον·
 995 ἵππον μετ' αὐτον, γίλε μου, καὶ ἐκείνος ὁ ἰδιζός μου

980: N. 1799 ms. τοθὸν τὰ μὲ ὠργίζομαι ἀπὸ ἐσὲν διὰ ἐσὲν, z. μ. — 981: N. 1800 ms.
 καὶ ὡς ἐν ἐμέρας ἔχειν. — 982: ἔν l. ἔν. — 983. suppr. εἰς.

- 2070 ὁποῦ τῆρ ἐκορύμηνεν τοῦ ἐνροῦχου τῆρ φιλίαν.
Ἐπῆρα τὸν ἐνρουχόπουλον τῆς κόρης ἐκ τὸ χέρι.
ἐμβαίω εἰς τῆρ τέτατον, νότος ἐγὼ καὶ ἐκεῖνος
καὶ αὐτοῦτον εἶχα ἰσόφυλον ὁποῦ ἦτον εἰς τὸ κἀστρον·
καὶ πόσα τῆρ ἐσέντηχα καὶ τεῖντα μὲ ἀπιλογίζθη.
- 2075 καὶ μετὰ ποίας μου τῆς χαρᾶς οὐκ ἤμπορῶ τὸν λέγω·
ῥέρος γὰρ πατεργεῖς φίλον τῆς κολακείας,
καὶ μᾶλλον ἂν εἰς ὄρωτος ἐπόθεντι ἐμπαῖζη.
Αἰσιτὸν ἐκεῖνον γὰρ σὲ εἶπὼ τὸ μὲ εἶπεν ὁ ἐνροῦχος,
γὰρ τῆρ ἰδὼ μὲ φαιρόμεν καὶ γὰρ τῆρ ἐσέντηχα.
- 2080 Εἶπεν· „Αἰγὴ ἢ ἐνγεγυλὴ καὶ θέλει καβαλλικεύσει,
ἐκείνη καὶ οἱ δύο βαγίτζες τῆς καὶ ἕναρ παυδόπουλόν τῆς.
καὶ ἐγὼ μὲ τοὺς ἀγοῦρους μου γὰρ ἐπῶ εἰς τὸ κεντῆρον.
καὶ ἄρτι γληγγόει τῆρ ἀνγῆρ ὅρτα μᾶς ἐντρονίωσι,
μέσα ὅρτα διαβαίωμε τοῦ λιβαθίου τὸν τόπον.
- 2085 αὐτίκα ἐκαβαλλίκευσε καὶ εἰς τὸ βορρὴν ἀνέβα
τὸ μερσιονεφθασιόρετον, τὸ μερσιονεφθασιόρετον·
μέσα εἰς τὸ δάσωμα τοῦ βορρῆον κορβήσον μοραχὸς σου
- f.84v. καὶ ἢ | κόρη μὲ τὰ χέρια τῆς γεράζου θέλει ὀρίξει
καὶ τάχα γὰρ χηματιστῆ γὰρ διώχρη τὸ γεράζου.
- 2090 πλὴρ ἤξευρε εἰς τὸ δάσωμα τοῦ βορρῆον καὶ ἐμέρας θέλεις
εὔρειν,
καὶ γὰρ εἶμαι εἰς τῆρ παθηγορία σας διὰ τῆρ ἀγριοτοπίας,
καὶ οὕτως γὰρ ἔλθῃ γὰρ σ' ἐφθῇ καὶ ἐκεῖ γὰρ σὲ σεντῆχα.
καὶ ὁράτε, ὅληγα Ἀβιστρον, βραδὴ γὰρ καὶ παγαίω,
τὸ κἀστρον ἀγαμέρι με τοῦ γὰρ σφαλίδῃ τῶρα.”
- 2095 Τὸ πῶς τὸ ἐπαράλαβα καὶ μετὰ πόδων δώρων,
πολλὴ ἦτον ἢ ἀφ' ἡγῆσις καὶ οὐκ ἤμπορῶ τὸ λέγω·
πῶς γὰρ παυάζον ἄνθρωπος εἰς ἔπασαν δογλείαν
δῶρον λαμπρὸν ἢ προδότημα καὶ θέλιμαρ πληρώσει.
Ἐμὲν ἀπεχαιρέτησεν ὡς ἀπ' ἐμὲν τῆρ κόρη.
- 2100 καὶ ἀπλῶς τὸ μὲ σεντῆχερ καὶ ὅσα ἐφ' ἡγῆσις
καὶ ὁργὰ πρὸς τὸ μεδόνεχτον ἐβγαίνει ἀπὲ τὸ κορβοῦζλι.

2073. l. καὶ αὐτὸς τον. — 2074. τῆρ l. τον. — 2075. l. τὸ λέγει. — 2076. l. = S. 1002; N. 1823. τῆρ γέρος γὰρ ἐνροῦχου φιλίαν τῆρ κολακείαν. — 2077. l. ἐμπαῖζη. — 2079. l. ἀφαιρόμεν. — 2080. suppr. καί. — 2087. l. δέσος. — 2089. l. σχηματιστῆ. — S. 1016, N. 1837, P. 1749 = E. 092, sont placés après E. 2089. — 2090. suppr. τοῦ βορρῆον. — 2091. suppr. καί. — 2095. l. τὸν παυάζον. — 2096. l. λέγει (cf. E. 2075). — 2097. l. μεδόνεχτον. — 2098. l. d. λαμβάνει τῶνδε κα. φ. π. — 2099: cf. S. 1025 sq. — 2100. l. κα. εἰ. τὰ σεντῆχαμεν ὅλα ἐφ' ἡγῆσις τῆρ κα.

- ὁποῦ τῆρ ἡγορόμησεν τοῦ εἰροῦχορ τῆρ γιλίερ.
 Ἀπῆρα τὸρ εἰροῦχοπορτορ τῆς κόρης ἐκ τὸ χέριρ.
 ἐμπαίρω εἰς τῆρ κατοῦρα μου, μόρος ἐγὼ καὶ ἐκείρος
 καὶ αὐτόρ τὸρ εἶχα ἰσόφρυχορ ὁποῦ ἦτορ εἰς τὸ κάδοτορ·
 1000 καὶ τί γὰρ τὸρ ἐσφύτρηα, καὶ τί μὲ ἀπεκρίθηρ.
 καὶ μὲ τῆς ποίης μου τῆς χαρῆς οὐκ ἔμπορὼ τὸ λέγειρ·
 γένος γὰρ παρ εἰροῦρχιζὸρ γίλει τῆρ πολαξίερ.
 καὶ μᾶλλον ἂν εἰς ἔρωτος ἑπόθεωρ ἐμπλέξῃ.
 1005 Αἰσιτὸρ ἐκείτορ γὰρ σὲ εἶπὼ τὸ πῶς ἐμὲν ὁ εἰροῦχος
 γὰρ τῆρ ἰδὼ μὲ ἀφίρωσεν καὶ πῶς γὰρ τῆρ σφντήχω.
 Εἴπερ· „Ἄνγῆρ ἡ εὐγενιζὴ θέλει καταλλίκερσεν.
 ἐκείνῃ καὶ θεὸ καρχίτεις τῆς καὶ ἔνα παιδόπορτορ τῆς.
 καὶ ἐγὼ μετ' αὐτῆς, ἔξενρε, γὰρ ἐπάγομερ εἰς νετῆγῆρ.
 καὶ ἄρτι γρηγόρσι τῆρ ἀνγῆρ καὶ ὅταρ μᾶς ἐντρανίωλς
 1010 μέσορ ὅτι διαβαίνομερ τοῦ λιβαθίου τὸρ τόπορ.
 αἰτίνα καταλλίκερσε καὶ εἰς τὸ βορρῆρ ἐκείτορ
 τὸ μεριοφεντροφ ἔτετορ, τὸ ποιζιλοαρθιδωρέτορ·
 μέσα εἰς τὸ δάσος τοῦ βορροῦ κρύβησαι πορκαχὸς σου.
 f.86r. καὶ ἡ κόρη μὲ τὰ χέρια τῆς γεράκιρ | θέλει λέρσει
 1015 καὶ τάχα γὰρ σκληρατιδῶν γὰρ διώκῃ τὸ γεράκιρ.
 γάλλω ἐκεῖ καὶ γὰρ σενῶν καὶ οὔτως γὰρ σὲ σφντήχῃ.
 πλῆρ ἤξενρε, καὶ εἰς τὸ δάσωμαρ ἐμένα θέλεις εἶρεν.

 γάμα εἰς παρηγορίαρ σας διὰ τῆρ ἀγριοτοπίαρ.

 καὶ εὔξου με, ὅτῃκα Ἀβιδορε, βραδὺ ἔναι καὶ ἐπαγαίρω,
 1020 τὸ κάδοτορ ἀναγίρει με τὰς πόρτας γὰρ σφαλίδῃ.”
 Καὶ πῶς τὸρ ἐπεξέβαλα καὶ μετὰ πόσων θόρων.
 πολλὰ ἔνι πολλαγέγητα καὶ οὐκ ἔμπορὼ τοῦ λέγειρ·
 πᾶς γὰρ μεσάζων ἄνθρωπος εἰς ἄπασαν δουλείαν
 δόθορ λαμβάνει προθυμεῖ καὶ θέλημαρ πληρόνει.
 1025 Ἐμὲν ἀπεχαιρέτισεν, ἐπῆγερ εἰς τῆρ κόρηρ,
 ἐπῆγερ, προσεκέρησεν ὥς ἀπ' ἐμοῦ τῆρ κόρηρ
 καὶ ἀπλῶς τὰ σφντέρχημερ ὅλα ἡγαγιδέτορ τα·
 καὶ ἀργὰ πρὸς τὸ μεσάνεστορ ἐβγαίνει ἐκ τὸ κελλῆρ τῆς.

999. l. αἶτος. — 1001. μὲ τῆς l. μετ'. — 1013. l. κρηγῶσιν (ou κρηγῶσαι). — 1021. l.
 παρξέβησα. — 1022. l. τὸ. — 1024. l. προθυμια. — 1027. l. ἡγαγιδέτορ τα.

ἐκείνη καὶ οἱ καλόφωνες ἐκείνες οἱ δύο βαγίτζες,
καὶ ἀπάρου εἰς τὸ τραχήλωμα ἐκοίμπιζαν τοῦ κάστρου,
καὶ ἐλέγαον τραγοῦδισμα, γίλε μου, καὶ ἔκονσέ το·

2105 ἡ κόρη τῆς βασιλίσσης μου διὰ παρηγορίαν μου

προσπάσσει καὶ τραγουδῆμαρ δι' ἡμῶν καλοφωνέζοντι |

f. 85 r. „Τροιοδίζεται ἄλλος ἄγονρος ποθοαυτηθισμένος
ἐνέτας, ἡμέρας καὶ πορφρῆς καὶ δειλιῶς καὶ ὁπέρας,
κακοπαθεῖ ὁ παρῶξενος, πιζρῶς ἀγαπτενάζει·

2110 ἀνγῇ τὸν ἔχει ἔξερτρον καὶ ἀκοίμητον ἡ ἐνέτα.
ποσῶς οὐκ οἶδεν ὅσονται, καὶ ὅταν τὸν ἀποπέδη
μαραίνει, πολλὰ γλογίζεται, καρδιοθεχοτομεῖται·
βλέπει τον πῶς ἀγαπαιτεῖ καὶ λέγει τον εἰς τὴν αὐτοῦ,
καὶ εἰς τὰ πορεῖ στυπάζω τα μὴ τυραγνῇται μόρος.”

2115 Εἴπαον τὸ τραγοῦδισμα καὶ ἐσέβηξαν ἀπέσω,
καὶ τὸ σὲ θέλω ἀγγιγθῆν, μὴ μὲ ἀποστήσῃς, γίλε,
ἐν ἰδῶ τῆς τέχης ἔρονται, τῆς κόρης γὰρ τῆς ἄφης,
ἐν παύσῳ ἐκ τῆς πιζρῆς, ἐν μὴ ἀποθάνω ἀδίκως,
ἀπὲρ τὰ τραγοῦδιματα, τῆς ἡθοῦς τῆς κόρης

2120 ἴσταντα ὡς τὸ μέρμαρον τὸ κρῶν τὸ παγωμένον, |

f. 85 v. οὐκ εἶχα ἀπέκει σπαρραγμῶν, ἐκεῖ ἦμον καρπομέρος·
ὀκάλποτε ἐσπρέμερα, ἦλθα σὺν λογικῇ μου,
καὶ τέτοια, γίλε μου, ἔλεγα, μόρος μου ἐμεσθόμη·

„Εἰς ὅπου τέτοια ἐγγεῖν πόθον καρπομένη κόρης
2125 καὶ χέρια τον περιπλαζὼν τέτοια ἐξήρημενη,
ἄν εἰπῇ ὅτι ἦτον ἄνυχος, ὡς τὸν λιθοβολήσομεν.”
Ἐσέβη εἰς τῆς τέτα μου, πέστω καὶ ἀπεκοιμηθῆμαι,

ἔτρον ποτάποιον, γίλε μου, μερπομερπομενέρον,
πότε ἐν ἔβγῃ τῆς ἀνγῆς τὸ ἐρωτικὸν τὸ ἀσπρίζον,

2130 πότε ἐν ἰδῶ ὅτι ἐπέρασεν ἡ κόρη τὸ λιβάδι,
καὶ ἐγὼ εἰς τὸν τόπον σέντομα ἐν ἰπῶ τῆς ἀγάπης·
μέρματα γὰρ ἐρωτικῇ τὸν ποῦν μου οὐκ ἀνέβη,
εἰ μὴ τοῦ τραγοῦδιματος ἡδὲν τὸ τέλος ὅλον.

“Ὀκάλποτε εἶδα τοῦ ἔρωτος τὸ ἐρωτικὸν τ' ἀσπρίζον,

2135 εἶδα τὸν ἥλιον, τῆς ἀνγῆς, ἤρξατο ἐν καρπῷ·
λαλῶ, ἔξερτῶ παιδόπορτα, στυπάζοντὸν τὸ γαφῆρ μου,
λαμπρὸν τὸ σελλοχάλιον μετὲ λιθομαργάρον.

2105. β. μου l. β. της. — 2107. ποθο- l. ταπο-? N. 1854: ἐμύθητος τοῦ τόπου. — 2111. l. οἶδεν ου εἶδεν. — 2112. l. μαραίνεται, γλογίζεται; mais il faut comparer S. 1039 (N. 1859). — 2113. l. βλέπω. — λέγει l. ἐλῶ. — 2114. τα l. τον. — 2117. ἔρονται l. προόπονται. — ὅσων l. ὅσων? — 2120: N. 1867 ἴσταντα ὡς τὸ μέρμαρον. ἐν αὐτῇ, ἐπετάσων (cf. S. 1047). — 2132. ἐνέβη l. ἐνέπαιον. — 2133. ἰδὲν? ἰδὲν? cf. la note de S. 1060. — 2134. τοῦ ἔρωτος l. της ἀνγῆς

- ἐκεῖνῃ καὶ αἱ καλόφρονες αἱ δὲα τῆς αἱ κανχίτζες.
 1030 καὶ ἐπάρω εἰς τὸ τροχάλωμα ἐκούριτωσαν αἱ κανχίτζες.
 καὶ ἐλέγασιν τραγοῦθιμα, γίλε μου, καὶ ἄκουσέ το·
 (ἡ κόρη τῆς κανχίτζες τῆς διὰ παρὰλόγησά μου
 προστάσσει καὶ τραγοῦθιμα δι' ἐμὲ καλοφρονίζοντ)
 „Τροιοῖζεται ἄλλος ἄγονρος ποθοαστηθισμέρος
 f. 86 v. 1035 γέγας, ἡμέρας καὶ πορηγὰ καὶ δειλινὰ | καὶ ἐσπέρας.
 κακοπαθεῖ ὁ παρὰξενος, πιχροποθοστέριάζει·
 ἀργὴ τὸν ἔχει ἐξυπνιτὸν καὶ ἀκοήνιτον ἢ γέγας.
 πόρους οὐκ οἶδεν ἔρωτος, καὶ ὅταν τὸν ἐπιτέσων
 βαρεῖοι πολλὰ τὸν γαίρονται, καρδιοδιχοτομοῦν τογ·
 1040 βλέπω τὸ πῶς ἀγανακτεῖ καὶ ἐλεῶ τογ ἐκ τὰ πάσχει.
 καὶ ἐκ τὰ πορεῖ στυπένω τογ μὴ τρανγῆται μόρος.”
 Εἵπασι τὸ τραγοῦθιμα καὶ ἐσέβησαν ἀπέσω.
 καὶ τὸ σὲ θέλει ἀγαγῆθῃ, μὴ μὲ ἀπιστήσῃς, γίλε.
 γὰ ἰδὼ τῆς τίχῃς προῶσπον, γὰ μάθω διὰ τῆς κόρη.
 1045 γὰ ἀπέβρω τὰ πιχραίροναι, γὰ μὴ ἀποθάγω ἀδίκως.
 ἀπὸ τοῦ τραγοῦθιματος τῆς ἡθοῦν ἐκεῖνῃ
 ἔσπερον ὡς ἔρι τὸ μάραρον, γὰ εἶπες ἐπετέγη.
 οὐκ εἶχα ἀπέκει σπαραγρόν, ἐκεῖ ἦρουν καρφωμένους·
 ὀκάλποτε ἐπαρήγερα καὶ ἤλθαν τὰ λογικά μου.
 1050 καὶ τοιοῦτα μόρος ἔλεγα, γίλε, πρὸς τὸν ἐραντόν μου·
 „Ὡς ἂν ὁποῦ πόθον ἐγγενῆς τοιοῦτον κερδίσῃ κόρης
 καὶ χέρια του περιπλακοῦν τοιοῦτη ἐξῆραφειν.
 ἂν εἶπῃ ὅτι ἦτορ ἀνγίς, ἂς τὸν λιθοβολήσων.”
 Ἐσέβηκα εἰς τῆς τέγας μου, πίπτω καὶ ἐκοιμήθην.
 1055 εἰς ἔγροντα ἐκρέμετορ ὁ ροῦς μου καὶ ἐμερίφει
 πότε γὰ ἔβγῃ τῆς ἀγγίς τὰ ἐρωτικὸν ἀστρίτζειν.
 πότε γὰ ἴθωι ὅτι ἐσέβηκεν ἢ κόρη τὸ λιβάθιν.
 f. 87 r. καὶ ἐγὼ εἰς τὸν τόπον σέρτομος | γὰ διάβω τῆς ἀγάτης·
 μέριμα γὰρ ἐρωτικῆς τὰν ροῦν μου οὐκ ἀναπαύσει.
 1060 εἰ μὴ τοῦ μερομήματος ἴθωι τὸ τέλος ὕλον.
 Ὀκάλποτε ἤλθεν τῆς ἀγγίς τὸ ἐρωτικὸν ἀστρίτζειν.
 εἶδα τὸν ἤλιον, ἦρξατο ἀπέρι γὰ χαράξῃ·
 λαλῶ, ἐξυπνῶ παιδόπορλον, στωρῶ με τὸ γαρίν μου.

1030. l. τροχάλωμα. — 1034: voir la note de E. 2107. — 1047 l. ἐπετέγη (cf. S. 677; voir la note de E. 2120) — 1050. suppr. τὸν. — 1051. l. ποθον. — 1058. l. ούρτομα (ou στυπένωμος). — 1059 sq.: N. manque: P. ne donne que μέριμα γὰρ ἐρωτικὴ τὰν ροῦν μου οὐκ ἀναπαύει (P. 1758) — 1059. l. ἐρωτικῆ. — ἀναπαύει. — 1060? (cf. E. 2133) — Après S. 1063 il y a dans E. et P. une description du cheval et du cavalier, qui manque dans N. comme dans S. (lacune due à un homoioteleuton? voir E. 2137 et 2140).

- καὶ ἀπὸ τότε ἐπρόσθετα γὰ ἴδω διέβαιν τῆς κόρης.
 1065 Βλέπω τῆρ κόρηρ — ἤρξατο ὁ ροῦς μου γὰ παρὰσση,
 γίλε, ἀπὸ τῆρ ἐνθέρμωρ τῆς ἡλιογεννημένης —
 βλέπω τῆρ κόρηρ τῆρ ἀνγίρ, διαβαίνει τὸ λιβάδι,
 ἐκεῖνο τὸ ἐχρημίζασθαι οἱ μερσιχοχόριτες τοι·
 τὸ θάωρ τὸ ἐκαβαλλίζενεν χιονᾶτορ ἦτορ ἄσπρορ,
 1070 ὁ σάργωος τοι καὶ ἡ χιότη τοι πληρρέφα μὲ τὰς γοόντας,
 μετὰξτε κοκκινόβαφα, καίονθαι ὡς τῆρ γλόγερ·
- λατινικὰ τὰ ῥοῦχα τῆς ἦτασθαι τῆς ὠραίας,
 ἐπάνω χορσοχόκκωτορ ἐγὼρει σουρετία,
 μακρὴα εἰς γῆρ ἐσέρχεται λαμπροχορσοχρησιδέρει·
 1075 τὸ ἔναρ χέρι ψιπταζὼρ ἡμερωμέτορ εἶχεν,
 ἐλέφθερα γὰ κάθηται καὶ ἀνθροπιτὰ γὰ λέγῃ·
 „Ιουλόρει ἡ κόρη καὶ φερῶς ποθοεκαταθοιγλώτους,
 καρδίας θεομέρει ἐλεφθερας καὶ αἰσθίσεις ἔποτάσσει. |
 f. 87 v. τὰς ἀνατρέγοιρ τὰ βοιτὰ καὶ οἱ ἐρηγοτοπίες.”
- 1080 Καὶ ἀγ ἦχα τῆρ παρὰξετορ ἐκεῖνερ γὰ θαυράξω
 τὸ κάλλος τῆς τὸ ἐξάφρετορ, τὸ ἀνέφωτόρ τῆς ἡθως,
 καὶ ἐξεριζόμειρ τὸ πουλὶν πὼς ἐκατεθοιγλώθη
 καὶ ἀνθροπιτὰ ἐσέρτινχεν ἕως διὰ τῆρ θούλωσθαι τοι.
 Εἶδα τῆρ κόρηρ τῆρ ἀνγίρ, ἐθιέβειρ τὸ λιβάδι·
 1085 ἐβγαίνω ἀπὸ τῆρ τέττα μου, καὶ ἀπὸ τῆρ χαράρ μου,
 ἐφαίνετό με εἰς τὸ ἐκ παρτὸς εἰς νέγη ἐπάνω τρέχω·
 φερῇ γὰρ ὁποῦ ἐσγόλιθαι φετὰξεται γοιθοῖλα
 τὰ δρόκολα ὅλα ὁμάλια ἡγεῖται καὶ διαβαίνει·
 γὰ εἵπης περὶ εἶχα, γίλε μου, καὶ εἰς μίαν τῆρ ὦραι τότε
 1090 ὡς οἷ τὰ τρώψης ὁφθαλμὸν κατέλαβα εἰς τὸν τόπον,
 ἐκεῖ ὁποῦ μὲ ἐπαρῇγγειλεν ὁ εἰνροῖχος τῆς γοιθοῖλας.
 Ἦῶρα τὸν τόπον, καὶ ἀντὸν ἡῶριχα τὸν εἰνροῖχον,

1064. γὰ ἰ. α. τ. ζ. λ. το (ou τοῦ) γὰ ἴδω τῆρ κόρηρ (= E. 2141, N. 1882, P. 1765). — 1067 sq.: N. ms 1885 βλέπω τῆρ κόρηρ, ἤρξατο ὁ ροῦς μου (voir S. 1065) χαίρεται πὼς ἐθάβειρ ἐκ τοῦ λιβάδι, ἐκεῖνορ τοῦ ἐχρημίζεσθαι ἐκεῖνι ἡ μερσιχοχρησιδέρει. — Cf. 2145 sq. — P. ne donne qu'un vers = S. 1067 (P. 1768). — 1070. l. ὁ σάργωος. — πληρρέφοι. — Après S. 1071, les mss. E. et N. donnent encore un vers; voir E. 2149, et N. 1889 καὶ ἔλαγες ὅτι ἀσπράττωσθαι ἀπὸ τοῦ χιόνι μέσση. — 1079: cf. S. 1113. — 1083. l. ὡς. — 1087. l. γοιθοῖλας.

- σκέπτω, περιλαμβάνω τοι, πεζεύγω ἐκ τὸ γραφὴν μου,
 κρατεῖ, φιλεῖ τὸ χέρι μου, φίλε, τὸ μέγαν λόγόν μου,
 καὶ ἐγὼ ἀντιπεριπλέκω τοι, μυριωσταφίλῳ τοι.
 Εἰς ἕναρ δένδρον, φίλε μου, δέξει με τὸ γραφὴν μου,
 2175 καὶ ἀπὲ τὸ χέρι μὲ κρατεῖ, ἤρξατο γὰρ μὲ λέγει |
 f.87 r. τῆς κόρης τὰ ῥηγίματα καὶ τ' ἀσκολιτικὰ τῆς·
 καὶ μετὰ ὅραν ὀλιγῆν, ἐκδέξον καὶ τῆν κόρην,
 καὶ γὰρ φωνάξῃ ἀπὸ μακρόθεν· „Ἰούλε μου, ποῦ ὑπάεις;”
 Ἄκουσα τῆν παρὰξενον, ἐβγαίνω ἀπὲ τὸ δάσος,
 2180 γὰρ ἔχω κατὰ τοῦτ' ἄνθρωπον πολλὴν καὶ βίαν,
 εἰ στήματα χαιρετίσματος, τί λόγον γὰρ τῆς δόσων,
 τῆν ἐρωτοπαρπλοῦμιστην πῶς γὰρ τῆν χαιρετίσω·
 ἀμήχον εἶχα εἰς ἀρχὴν ἐρωτος ἢ καρδία,
 τί γὰρ σεντήχων, πῶς γὰρ πῶ, πῶς γὰρ τῆν χαιρετίσω.
 2185 Ὅμως ἐξέβην, ἡῖρα τῆν, ἐκείνη μὲ ἐβλέπει,
 ἐποῖκεν στήματα ἐντροπῆς, πεζεύγει ἐκ τὸ γραφὴν τῆς·
 ὁ ἐνροῦχος δέξει τὸ γραφὴν καὶ ὑπάγει εἰς τῆν κροῦν τοι,
 ἀπὲ τὸ χέρι τῆν κρατεῖ καὶ πρὸς ἐμένα ἤλθεν. |
 f.87 v. [Ε]ρχέτο μετὰ στήματος ἢ ἐρωτοπαρπλοῦμιστην,
 2190 καὶ ἐγὼ ἐμαχόμην κατὰ τοῦτ' ἄνθρωπον, πῶς γὰρ τῆν χαιρετίσω,
 καὶ ποῖαν ἀρχὴν ἐρωτικὴν γὰρ πέμπω σεντηχίαν·
 ἔρχετο ἢ παρὰξενος καὶ ἐγὼ σενταπαρπῶ τῆν,
 κλίνω τραχίλιν, προδενεῖ καὶ ἐντὶ ἀντιπροδενεῖ με.

 τὰ τέτοια τῆν ἐδέντηχα μετὰ θλημμένον τρόπον·
 2195 „Εὐχὴς ἀνοίγει ἀσκόλις χρόνον τζιγαριδμένον,

 τὰς τζιγαρίζει ὁ θάνατος ἢ ἐρωτοπόθος γλῶσα,
 ὥσων ὅπον εἰς ἔρωτα παρρεῖ καὶ οὐκ ἀπελπίσει,
 ἐκείνος λαλαῖει σεντρογον καὶ εὐρίσκει τῆν ἀγάτην,
 καὶ ἀσχορτόντα διαβάσει τῆν τῆν ποθοερωτοπρόταται.
 2200 ἐγὼ, καὶ ὅσα ἐπάσχισα καὶ ὅσα ἐπιτρύβην,
 καὶ ὅσα ἐκακοπάθησα διὰ τῆν πολλὴν σου ἀγάτην,
 μὲ ταῦτα γὰρ ἐπίτηχα, τὸ ἐπὶθον ἡῖρικα τοι,
 καὶ ὥσων ἐμένα ἀπὸ τοῦ γέν, ὅσα καὶ ἔν ἀποθάνω,
 θανάτον οὐκ ἔχω μέρεμα πολλὴν, ἐντεχίς ὑπαγαίνω.”

2180. l. γὰρ ἔ. μαχόμην γ. r. — 2181. εἰ l. τα. — 2183 sq. l. = S. 1105 sq. (N et P. manquent). — 2191. πέμπω: P. 1804 ἔρω — 2195 sq.? cf. S. 1112; P. manque; cf. N 1934 ἐρχὴ ὅπον εἰς ἀσκόλιον γενοῦλας ἀσκολιτικα. — 2198. ἐκείνος l. αὐτός — 2199. l. ἀσκόριτα(γ)τον = N. 1937 (P. 1809: ἐντροπώσων) — 2204. suppr. πολλὴν.

- κέπτω, περιλαμβάνω τοι, πεζεύω ἐκ τὸ φασίη μου,
 καταφιλή τὸ χέρι μου καὶ ἀπέξει μάγονλόγ μου,
 1095 καὶ ἐγὼ ἀντιπεριπλέκομαι καὶ ἀντικαταφιλή τοι.
 Καὶ εἰς ἐνα δένδρον τὸ φασίη ἔθηκεν τὸ ἐδικόν μου,
 καὶ ἀπὸ τὸ χέρι με κρατεῖ καὶ ἤρξατο γὰρ με λέγει
 τῆς κόρης τὰ ἀμφιγύματα καὶ τὰ ἀσχολύματα τῆς.
 μετὰ ὠρίτξαι ὀλιγὴν ἔφθασεν καὶ ἡ κόρη,
 f. 88 r. 1100 τὸ γὰρ στριγγίξῃ ἀπὸ μακρό· | „Βέταρε, λάλει, ποῦσαι;”
 Ἦκουσα τῆς παρούξενος, ἐβγαίνω ἀπὸ τὸ θάσος,
 γὰρ ἔχω μεγάλῃ κατὰ τοῦν μέγῃ πολλῇ καὶ βίαι.
 τί σχῆμα χαίρετίσματος, τί λόγους γὰρ τῆς εἶπω,
 τῆς ἐρωτιζοκάρδιον πῶς γὰρ τῆς χαρετήδω.
 1105 ἀμυχανεῖ γὰρ εἰς ἀρχὴν ἐρωτιζὴ καρδιά
 τί γὰρ σεντέχῃ κατὰ τοῦν καὶ τί μέλλει σεντέχει.
 Ὅμως ἐξέβη, εἶδα τῆς, ἡ κόρη με ἐντραγίζει,
 ἐποούσε σχῆμα ἐντροπῆς, πεζεύει ἀπὸ τὸ θέον.

- Τὸ τί σεντέβηκεν λοιπόν διγοπατὼ τὰ πλέα.
 1110 καὶ ἐγὼ πρὸς ἐκείνῃ σέντομα ὑπάγω τῆς ὠραίας,
 καὶ τέτοια τῆς ἐσέντεχα μετὰ θλημμένον τρόπον.
 „Υγὰς ἐν ὡς ἡ ἀσχολύσις ποθοῦσιγαριωμένης
 τὰς ἀναθρόεφον τὰ βόνα καὶ αἱ θορμιοσιπῆς.”

1109: cf. E. 2213. — 1110. *suppr.* ἐγὼ. — 1112 sq.: S. 1112 cf. E. 2195 (et N. 1934: *πρὸς ὅταν εἰς ἀσχολύσις ποθοῦσις ἀσχολύσις*); S. 1113: voir S. 1079. Cf. E. 2195 — 2214, N. 1934—1951, P. 1808—1814 et 874—877.

- 2205 *(λόγους γὰρ τοὺς ἐλέληθεν ἡ κόρη τοῦ Αἰδίου)*
 „Ὅποθ' εἰς ἔρωται ἀσκόλησις ἀνδρωποῦς ἀπελπίσῃ,
 τὴν τέχην τοῦ ἔχει σὺνεργον γὰρ πολέμῳ τὸν χρόνον,
 f. 88 r. καὶ δῆμιον τοῦ ἀμετάθετο τὴν μοῖραν | τοῦ εἰς τὸν κόσμον·
 ὁμως ἐκεῖ ἔχει χάριτας ὅπου δὲ ἐποδογλώθῃ
 2210 καὶ ἀπὲ τὴν βίαν σου τὴν πολλὴν ἦλθα εἰς τὸ θέλωμά σου.”
Καὶ πῦρ τὰ θέλω τὰ πολλὰ, γίγνε μοι, τὰ ἐν τὰ μέσῳ·
γνώριζεις ἂν ἐννοιῶθῃν δύο ὅποθ' ἀγαποῦναι,
τί σὺνέβηκε, λοιπὸν συγροπατῶ τα πλέο,
τὸ πῶς ἐπεριπλέξαμε καὶ μετὰ πόθου ποίον,
 2215 καὶ πῶσα ἐσυνετέχμεν, καὶ πόδες ἐποθέσεις,
ἀγίῳ τα, οὐκ εἶναι προόνορα τοῦ γὰρ δὲ τέμνηροῦμαι·
- τοῦτο δὲ ἀπεχαιρέτησε τοῦ γὰρ καβαλλικεύσῃ·
 „Τοῦ Ἑρωτος ἂν ἐφεύγεται τὸ στόμα εἰς ἐσέρας,
 οὐδὲ ἐρέρας ἐφεύθηκεν, τὸ μὲ εἶπερ ἐξ ἑστέρον.
- 2220 *(οὐκ ἐπελάνθον ἡ κόρη τὸν ἄνδρα)*
τὸν Αἰδίου ἐλέληθεν, τοῖς τοῖς λόγους αὐτῇ
καιρὸν ἔχει ὅτι ἐμῆγεσε τὸν βασιλέα Αἰγύπτου
ὁ ἐμὲν πατήρ ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσχυροῦ τοῦ Κάστρου,
γὰρ ἔλθῃ εἰς τὴν χώραν τὴν ἐμὴν ἄνδρα γὰρ μὲ τὸν δῶσῃ·
 2225 καὶ ἔγθασε τώρα μῆγεμα, ἦλθε μετὰ τοσούτος,
ὁ Φερδερῖκος ἔγθασε, ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου,
καὶ ἂν ἔλθῃ εἰς τὸν πατέρα μου θέλω τὸν εἶπερ οὕτως·
 „πόθος γὰρ μὲ ἐδέβηκεν, πατήρ, τοῦ γέρον τοῦ Αἰδίου,
 f. 88 v. καὶ οὐκ εἶναι ὁδὸς διὰ τὸν πόθον | γὰρ τὸν ἐλεγερωόσω.
 2230 εἰ μὴ ἂς καβαλλικεύσουσιν οἱ δύο καὶ ἂς πολέμησιν,
καὶ οἷος νικήσῃ τῶματα, γὰρ τὸν ἐπάρω ἐκείνον·
ποθεῖ γὰρ τὸ λατινικὸν τὸ γένος εἰς ἐκείνον
καὶ μᾶλλον τοὺς εἰς ἔρωτας καὶ τέχην πολεμοῦντας.”
λοιπὸν διὰ σέρας, γνώριξε, ἵκοντο ὁ πατήρ μου,
 2235 καὶ ἡξέρεσι καὶ πολέμους σου καὶ ἀντραγαθῆματά σου·
καὶ οὐδὲν δὲ ἡξέρεσι καὶ ἐμῆγεσε τὸν Φερδερῖκον,

2205: N. 1943 καὶ ἐκείνη ἐχαρομένη καὶ το μὲ ἀπεροῦθῃ — 2206. l. ἐρωτοσώζουσαν.
 — 2209: N. 1947 ὁμως ἐκεῖ ἔχει χῆρον. — 2211. τὸν τὸ l. τί τὸ (ou τίττω?); N. 1949 ms.:
 τί τὸ, P. 1874: τί τὸ. — l. ἐν τῷ μ. — 2213: P. 876 το τί ἀνμαίνει καὶ λοιπὸν συγροπατῶ
 τὰ πλέο. — 2214. l. ἐπεριπλέξαμε (N. 1951 ἐπεριπλέξαμε (Wagner écrit ἐπεριπλέξαμε).
 — 2217: cf. S. 1117 sq. (N. 1954 sq.; cf. P. 879 sq.). — 2218. l. ἐν οὐ φεύγεται. — 2219.
 l. οὐδὲ εἰς ἐμῆρας γὰρ φεύγῃ. — ἐξ ἑ. l. ἐν ὁσέρον — 2223. l. ἐμὸς. — 2228. l. πατήρ μου,
 τοῦ Αἰ. — 2229. διὰ τὸν π. l. τὸν πόθον τοῦ. — 2230. εἰ μὴ (= P. 893): l. ἂν (= S.
 1130; cf. ὁμως N. 1964), ou αὐτὸ (cf. E. 2273). — 2232: cf. S. 1132, N. 1966, P. 896. —
 2236: voir la note de S. 1136. —

- Καὶ πῶς ἐπεριπλάζομεν καὶ μετὰ πόσος πόθον
 1115 καὶ πόσα σφρετέχομεν καὶ πόσας ὑποθέσεις.
 ἄγες τα, οὐκ ἔστι προσηγορὰ τὸ γὰρ δὲ ἀφ' ἡγοῦμαι·
 τοῦτο δὲ λέγω μοιχαλὸν τὸ μὲ εἶπερ ἐν ὑστέρω
 ἄγ' οὐ μὲ ἀπεχαιρέτησε τὸ γὰρ καβαλλιζεῖσθαι·
 „Τοῦ Ἑρωτος ἄρ οὐ φερόμεται τὸ στόμαρ εἰς ἐσέφα.
 1120 οὐδὲ εἰς ἐμέφα γὰρ φερόθῃ τὰ μὲ εἶπερ ἐν ὀρεῖρω.
 ἄκουσε τί σφρέβηκεν πρὸ τοῦ γὰρ μὲ ἀσχολῆσθαι.
- ξ.88v. καιρὸν ἔχει ὅτι ἐμήνουν | τὸν βασιλέα Αἰγύπτου
 ὁ ἐμὸς πατήρ ὁ βασιλεὺς γῆς Ἀργυροῦ τοῦ Κασίτρου.
 γὰρ ἔλθῃ εἰς τὴν χώραν τὴν ἐμὴν ἄνθρω γὰρ μὲ τὸν θώσῃ·
 1125 καὶ ἔφθασεν τὸ μήνυμα, ἦλθεν μαρτυροῦστος.
 ὁ Βερθερίχτος ἔφθασεν ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου.
 καὶ ἄρ ἔλθῃ τὸν πατέρα μου θέλω τὸν εἶπει τοῦτο·
 „πόθος μὲ ἐσέβηκεν πολὺς, πατήρ μου, τοῦ Αἰβίσιτρου,
 θάνατος ἔστι εἰς ἐμὲν τὸ γὰρ τὸν ἀποσέγω.
 1130 ἄρε, ἃς καβαλλιζεῖσθον οἱ δύο γὰρ πολεμῖσθον,
 καὶ οἷος νικῶσθαι εἰς τὰ ἄρματα γὰρ τὸν ἐπάρω ἐκείνους·
 ποθεῖ γάρ τὸ λατινικὸν τὸ γένος τοὺς ἀνθρώπους
 καὶ μᾶλλον τοὺς εἰς ἔρωτας καὶ τέχην πολεμοῦντας.”
 λοιπὸν δι' ἐσέφα ἦκουσεν, ἐγνώρισεν ὁ πατήρ μου,
 1135 καὶ ἐξέρει καὶ πολέμους σου καὶ ἀνθαγαθίσματα σου,
 καὶ οὐ μὴ ἦτον ὅτι ἐμήνουν πρῶτον τὸν Βερθερίχον.

1121. l. ἀσχολῆσθαι? — E. et N. manquent ici: P. ms. 884 donne: ἐκουσε τί μὲ σφρέβηκε πρὸ τοῦ ἀσχολῆσθαι. — 1132. l. = P. 895: ποθῶ — τὼν ἀνθρώπων (voir Krumbacher, Byz. Litt. Gesch. p. 864, note 1). — 1136. cf. P. ms. 900: καὶ τί μὴ ἦτον ὅτι ἐμήνουν πρῶτος ὁ Βερθερίχτος; N. 1970: καὶ καὶ ἐν ἐμήνουν πρῶτον τὸν Βερθερίχον; et E. 2236.

- ἐόφρατ εἶχε θέλημα ἄντρα τοῦ γὰρ με δώσῃ.”
 “Ποῦσα καὶ ἀπεκρίθηρ τῆρ, καὶ εἰς τοῦτο εἰχαριστῶ τῆρ·
 (λόγους γὰρ τοὺς ἐλόλθεν ὁ Αἰβιδιτὸς τῆς κόρης)
- 2240 „Τοῦ Ἐρωτος ἡ γαρῆρωσις τοῦ γὰρ με συνεργήσῃ
 τὸ τί εἶναι ὁποῦ ἐπώσχιδεν δι’ ἐόφρατ τὰ τοσοῦτα.”
 Καὶ ἄφ’ ὅτου με ἐδόντιγχε, ἐκαταγίλησά τῆρ,
 καὶ τότε ἀπεχαιρέτησα τῆρ ἡλιογεννημένῃρ·
 καὶ ἐκεῖνῃ ἐκαβαλλίζευσεν πάλε πρὸς τὸ νεύειν,
- 2245 καὶ ἐγὼ πρὸς τῆρ κατοῖναρ μου πολλὰ καταθλιμμένος,
 γὰρ μελετάμῃ ἡ καρδιά μου τὸ ἐσώστατον τῆς τέχνης,
 διὰ τοῦ πολέμου τὸ ἁπώστατον πῶς γὰρ νικῶσῃ ἡμέρα.
 Καὶ αὐτῇ μου τῆρ ἐγὼ ἡγήσιν, γίλε, περιπλατένω,
 καὶ τίς παρῆχει τὸν καιρόν, νεροτομεῖ τοὺς λόγους;
- f.186r, 2250 (ὅταν ἦλθεν ὁ τῆς ἡγίας | κοῦνὲς ὁ μέγας Βερθερόγος)
 Ὁ τῆς Αἰγύπτου βασιλεὺς ἦλθεν ὁ Φερθερόγος,
 ἔπιδεν ἡ κατοῖνα του με τῆρ ἐποταγῆρ του·
 εἰδὼν δίδονε παρηνθὺς Χρυσὸν τὸν βασιλέα,
 ἐκεῖνος ἄρτ’ ἐμήνυνεν πάλε τοῦ Φερθερόγος.
- 2255 εἶχε συνερομηγῆματα καὶ λόγους καθ’ ἐκάστῃρ,
 συνεβιάστικῃ ὁ Χρυσὸς μετὰ τοῦ Φερθερόγος,
 “Ποῦσεν, οὐ συνεγγίνετα, μάχεται τὸν πατέρα τῆς·
 λέγει τῆρ πάλι ὁ πατήρ· „Τί θέλεις, ἡ Ῥοδάμῃ;
 τί θέλεις, ἡ καρδιά μου, τὸ γὼς τῶν ὀφθαλμῶν μου;
- 2260 λέγε με, λέγω, τῆρ βοῦλῆρ, λέγε τὸ θέλημά σου.”
 Πάλιν ἡ κόρη δογλικῶς λέγει πρὸς τὸν πατέρα·
 (ὅταν ἀπεκρίθηρ ἡ κόρη τοῦ πατρός τῆς)
 „Πατήρ μου, μέγα βασιλεὺς γῆς Ἀργυροῦ τοῦ Κάστρον,
 ἄνθρωπος μέγας εἰργεῖς, ὄλγας τῆς γῆς Αἰβιδιτῶν,
- 2265 δόχονον ἐπεριεπάτησεν διὰ τῆρ ἐμῇ ἀγάπῃ,
 ἔπαθεν πόρους φοβεροὺς καὶ ἀνάγκας ἐπεσιτάμῃρ·
 εἶδα τῆρ κακοπάθεια του καὶ συνεπόνεσά του,
 ὅρνον ἐποῖχα μετ’ αὐτὸν γὰρ μὴ ἀπεχωριστοῦμεν,
 ἐδάριε διὰ τὸ θέλημα, πατήρ μου, τὸ ἐδιζό σοι
- 2270 λέγω σε πρῶτα τὸ δοκῶ καὶ σὺ γὰρ τὸ θελήσῃς. |
 f.186v. (Πόρρον, τοὺς ἐλόλθεν ἡ κόρη τοῦ πατρός τῆς)
 ἐγὼ ποθῶ τὸν Αἰβιδιτῶν καὶ ἐστὶ τὸν Φερθερόγος·
 εἰπὲς ὅς καβαλλίζευσοντι καὶ ὅς δώδονε ζωνταφῆς,

2240. l. τ. “B. ἡ συνεργήσις τοῦ γὰρ με γαρῆρωσι. — 2241. τί l. τίς. — 2247. τὸ ἐσώστ. l. τῆρ γορῶν (comme dans S, N. et P.) — l το πῶς γὰρ κλέσῃ ἡ μοῖρα (cf. S. 1146. N. 1980, P. 906). — 2248. αὐτῇ l. τί. — 2249. l. τί περιπατῶν — νεροτομῶν. — 2250: les folios 186r—194r doivent être placés entre les folios 88 et 89; voir l’introduction § 10 (p. 24). — 2254. ὁ. ἐμ. l. ἐρμενέσεν. — 2257. suppr. τῆς. — 2273. l. εἰπὲ

ἐσέειπεν εἶχεν θέλημα ἄνθρωποι καὶ μετὰ τὸν πόλεμον.”
 Ἦκουσα καὶ ἀπεκρίθη τῇ· „Καὶ τοῦτο ἐρχομένῳ τοῦ·

1140 τοῦ ἔρωτος ἔστι συνέργησις τὸ καὶ σὲ φανερώσει
 τὸ τίς ἔστι ὁποῦ ἐπέδωκεν τοσοῦτα δι’ ἐσέειπεν.”

Καὶ ἀφότου με συνέτειχεν καὶ κατεμάχησά τῃ,
 καὶ τότε ἀπεχαιρέτησα τῇ ἡμιονεργημέτῃ·
 ἐκείνη ἐκαβαλλίζετο πάλιν πρὸς τὸ κρητῆρ,
 f.89r. καὶ ἐγὼ πρὸς τῇ κατοῖα μου | μεραιοποροθλαμμένος,
 1145 καὶ μελετῶ ἡ καρδία μου τὸ ἀσπίστατον τῆς τέχνης,
 διὰ τοῦ πολέμου τῇ φορῶν τὸ πῶς καὶ κλώσει ἡ μοῖρα.
 Τί, τί μου τῇ ἀγῆγησιν, γίγνεται μου, τῇ πλατύνῳ,
 τί παρὰτρέχω τὸν καιρὸν, κροτομένῳ τοὺς λόγους;

Ὁ τῆς Αἰγύπτου βασιλεὺς ἦλθεν ὁ Βερθεροῦχος,
 1150 ἔπεσεν, ἐκατόντησεν με τῇ παρὰτρήν του·
 εἰδόντων δίδουν παρὰτῆς Χρησῶν τὸν βασιλέα,
 ἐκείνος ἀντεμάχησεν πάλιν τὸν Βερθεροῦχον,
 εἶχεν στήναι μετὰ ταῦτα καὶ λόγους κατ’ ἐκάστην·
 συνεβίβασται ὁ Χρησὸς μετὰ τοῦ Βερθεροῦχου.
 1155 Ἦκουσεν, οὐ συγκρίνεται, μέγιστον τὸν πατέρα,
 λέγει τῇ πάλιν ὁ πατήρ· „Τί θέλεις, ἡ Ῥοδάμη;
 τί θέλεις ἡ καρδία μου, τὸ πῶς τῶν ὁφθαλμῶν μου;
 λέγε με, λέγε τῇ βοῦλῃ, λέγε τὸ θέλημά σου.”
 Πάλιν ἡ κόρη δοῦλικῶς λέγει πρὸς τὸν πατέρα·

1160 „Πατήρ μου, μέγα βασιλεῦ, θέσποτα, κοσμοκράτωρ,
 ἄνθρωπος μέγας, ἐννεμῆς, ὀφθαλμοὺς τῆς γῆς Αἰθιοπῶν,
 δόκτορος ἐπεριεπείσεν διὰ τῇ ἐμῇ ἀγάτῃ,
 ἔπαυσε πόρους φοβερούς, ἀνάγκας ἐπεδιδόμην·
 εἶδα τῇ κακοπαθεῖν του καὶ συνεπόμενά του,
 f.89v. 1165 ὅρκοι ἐποίησα μετ’ αὐτὸν | καὶ μὴ ἀποχωρισθόμεν,
 ἐδάρεν διὰ τὸ θέλημα, πατήρ μου, τὸ ἰδικόν σου
 λέγω σε πᾶν τὸ δοκῶ καὶ σὺ καὶ τὸ θέλησός.

ἐγὼ ποθῶ τὸν Αἰθιοπῶν καὶ σὺ τὸν Βερθεροῦχον·
 εἰπὲ ὅς καβαλλίζεσθονσιν καὶ ὅς θύουσιν κορταφῆν,

1139. ἔπειτα ἡ — 1151 sq. l. Χρησῶν — 1153 sq. = E. 2255 sq. et P. 911 sq.; mais N. ms. 1988 sq. καὶ εἰς τὸ ταῦτα τὸν ἀνθρώπον λέγοντ’ εἰς τῇ Ῥοδάμῃ, | δίδουν τῇ κορῇ εἰδόντων τὸν Βερθεροῦχον.

- καὶ οἷος ριζίσῃ τᾶρματα γὰ τὸν ἐπάρῳ ἐκείνον,
 2275 καὶ χωρητὶς ὁ πόλεμος, γὰ γίνεται τὸ κορῆτον·"
 Μιγρῆ ἐμὲν ἡ ἐξαίρετος, ὁ βασιλεὺς ἐκείνον.
 Γίνεται εἰς τὸ Ἀργυρόκασιτον ἡ τάξις τοῦ πολέμου.
- ἐπροσκέριψεν ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ κόρη μετὰ ἑκείνον·
 γίνεται ὅρτια τῶν πεζῶν καὶ τῶν καβαλλαρέων,
 2280 ἔφα παρίκω ἀπεθῶν καὶ ἄλλοι ἀπεκεῖθεν.
 Καβαλλικεύοντι οἱ ἑκατὸ τοὺς εἶχα μετὰ μέγα
 καὶ ἀπέκει ἐκαβαλλίκευον καὶ ὁ λαὸς τοῦ Φερδερῆγον·
 ἐδιδάθη, ὅρτια ἐγίνετον, λαὸς πολλὸς ἐπὶνράθη.
 πληθὸς ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν τοῦ Ἀργυροῦ τοῦ Καστροῦ,
 2285 καὶ μάχηρ εἶχαν ὡς δι' ἐμὲν τὸ πληθὸς καὶ δι' ἐκείνον·
 οἱ μὲν ἐκείνοι ἤθελαν, γίλε μου, γὰ ριζίσῃ,
 οἱ δὲ εἰς ἐρέταν ἤθελαν πάλι γὰ ἰδοῦν τὸ ρῆκος,
 καὶ ὁ λαὸς ἀπέκεινται τῇ ἡμετέρῃ μάχηρ.
 Λέγει Χρυσὸς ὁ βασιλεὺς ὁκάποτε ἀπὸ πάγον
 2290 τοῦ γὰ καβαλλικεύσωμεν, γὰ ἔβρωμεν εἰς τῇ μεσῇ·
 βλέπω τῇ κόρηρ, ὅζκει μετ' μαρτίλιν ἐδικόν της,
 f.188 r. δένω το εἰς τὸ κεφάλιν μου, πηθῶ, κα | βαλλικεύγω,
 ἐπαίρω τὸ κορτάρι μου καὶ ἐξέβην εἰς τῇ μεσῇ,
 ἀνέβην καὶ κατέβην, γὰ παύζῃ τὸ γαστρί μου
 2295 καὶ γὰ μεταχερίζωμαι, γίλε μου, τὸ κορτάρι·
 ὁ ροῦς μου γὰ ἔχῃ μέρεμα ὡς γὰ τῇ ἀποτεχίαν,
 τῆς εἰδοταμένης τὸ ἄστακτον γὰ τὸ πορῇ ὁ φυχί μου,
 μὴ κλείσῃ ἡ τήχη κατ' ἐροῦ καὶ ρικιθῶ εἰς τῇ μάχηρ.
 Καὶ μετὰ ὠρίτῃς ὀλιγῇ ἤλθεν καὶ ὁ Φερδερῆχος·
 2300 μὴ κορῆσθω τῇ ἀλήθειαν, καλὸς ἦτον καὶ ἐκείνος
 ὅσο γὰ εἰπῆς, γίλε μου, καὶ σῶμα καὶ εἰς ἀνδρείαν· |
 f.188 v. ἀνέβην καὶ κατέβην καὶ ἐκείνος εἰς τῇ ὅρτιαρ,
 ὀλίγον ἐμαλάκισεν καὶ ἐκείνος τὸ κορτάρι·
 οὐ φεύγομαί σε, γίλε μου, τάχα ἐδειλιάσά τοι·
 2305 δευλιάζει πᾶς ὁποῦ θεωρεῖ ὡς διὰ τῇ ἀποτεχίαν,
 καὶ εἰς τῇ τόλμηρ φοβερός ἔφαι καὶ εἰς τῇ ἀνδρείαν.
 Ὅμως μετὰ στυπλήρωσθης ὥρας πολλῆς ἐβγαίνω,
 μέδα εἰς τῇ ὅρτια ἴσταμαι, ζητῶ τοι γὰ τὸν δόσω,
 καὶ ἑπιλαλῶ τὸν μαῖρο μου, κατεβαίνω πρὸς ἐκείνον

2275. l. χωρητὶς: voir S. 1171. — 2278. l. ἐπρό(σ)κεψεν. — 2286. l. ἐκείνον. — 2288: cf. S. 1186 (= N. 2020). — 2292: il faut placer f. 187 entre les folios 193 v. et 89 r. (voir E. 2489 et 2521). — 2294. l. (ε)κατέβηκα. — 2297. l. εἰμαρμένης (cf. εἰμαρμένης E. 2938). — 2298. l. κλώσῃ. — 2309. l. κατέβην.

- 1170 καὶ οἷος ρικύσῃ εἰς τὰ ἄρματα γὰ τὸν ἐπάρω ἐκείνον,
καὶ χωρισθῆς ὁ πολέμους, γὰ γένηται τὸ κρεῖττον.”
Μηρὲ ἐμὲν ἡ ἐξαίρετος καὶ ὁ βασιλεὺς ἐκείνον.
Γίνεται εἰς τὸ Ἀργυροκάστρον ὁ λόγος τοῦ πολέμου,
(περὶ τοῦ πολέμου τοῦ Αἰζόπου καὶ τοῦ Βερθερίχου)
- 1175 ὁ κόσμος ὅλος ἔδραμεν καὶ ἐκίνησεν εἰς θάλα,
ἐπρόκυψεν ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ κόρη μετ’ ἐκείνον·
γίνεται ῥέγτα τῶν πεζῶν καὶ τῶν καβαλλαρίων,
ἔνα μαρτίαν ἀπεθῶ καὶ ἄλλοι ἀπεκείθεν.
Ἐκαβαλλίζενσαν καὶ οἱ ἐκατὸν τοὺς εἶχα μετ’ ἐμένα,
- 1180 ἀπέκει ἐκαβαλλίζενσαν καὶ ὁ λαὸς τοῦ Βερθερίχου·
ἐστάθη, ῥέγτα ἐγίγεται, πολλὴ λαοσφραξία,
πληθος ἀνθρώπων καὶ γυναικῶν γῆς Ἀργυροῦ τοῦ Κάστρου,
καὶ μάχη εἶχαν ὥς δι’ ἐμὲν τὸ πληθος καὶ ὥς δι’ ἐκείνον·
οἱ μὲν ἐκείνον ἤθελον πάλιν γὰ ῥοῦν τῇρ ρίκην,
- 1185 οἱ δὲ εἰς ἐμέρας ἤθελον πάλιν γὰ ῥοῦν τῇρ ρίκην,
καὶ εἶχαν ὁ λαὸς ἐπέκεινα τῇρ ἡμετέραν μάχη. |
- f. 90r. Νεφεὶ Χρυσὸς ὁ βασιλεὺς ὁκάποτε ἀποπύνω
ἵνα καβαλλικεύσωμεν, γὰ ἔβουλεν εἰς τὸ μέσον·
βλέπω τῇρ κόρην, ῥίπτει με μαγνάθη ἰδικόν της,
- 1190 θένω το εἰς τὸ κερὰν μου, πηδῶ, καβαλλικεύω,
ἐπαίρω τὸ κορτάρι μου καὶ ἐξέβην εἰς τῇρ μέσση,
ἀνέβην, ἐκατέβηκα, γὰ παύσῃ τὸ φανῶν μου
καὶ γὰ μεταγυρίζωμαι, γίλε μου, τὸ κορτάρι·
ὁ ροῦς μου γὰ ἔχῃ μέριμνα διὰ τῇρ ἀποτυχίαν,
- 1195 τῆς εἰραρμένης τὸ ἄσφατον γὰ τὸ πορῇ ἡ φηγή μου.
μὴρ κλώσῃ ἡ τέχνη κατ’ ἐμοῦ καὶ ρικιθῶ εἰς τῇρ μάχη.
Καὶ μετὰ ὥριπται ὀλίγη ἡλθεν ὁ Βερθερίχος·
μὴρ κρύψω τῇρ ἀλήθειαν, καλὸς ἦτον καὶ ἐκείνος,
κατὰ εἴτι εἵπης, ὁ γίλος μου, καὶ εἰς δῶμα καὶ εἰς ἀνδρείαν·
- 1200 ἀνέβην, ἐκατέβηκεν καὶ ἐκείνος εἰς τῇρ ῥέγτα,
ὀλίγον ἐραλάκισεν καὶ ἐκείνος τὸ κορτάρι·
κατάχερι ἐθειλιάσα τον, οἷ φεέθωμά σε, γίλε·
θειλαίνει πᾶς ὁποῦ σκοπεῖ πρὸς τῇρ ἀποτυχίαν,
κᾶν εἰς τῇρ τόλμην φοβερός ἔνα καὶ εἰς τῇρ ἀνδρείαν.
- 1205 Ὅμως μετὰ στερηλώσεως ὥρας πολλῆς ἐβγαίνω,
μέσον τῆς ῥέγτας ἵσταμαι, ζητῶ τον γὰ τὸν δῶσω,
καὶ ἰταλῶ τον μαῦρον μου, κατέβην κατὰ ἐκείνον |

1171. χωρισθῆς = χωριστῆς. P. 929; χωριστῆς, mais N. 2006; χωριστῆ. — 1179. l. κα-
βαλλικεονν οἱ γ. — 1180. l. λαὸς. — 1184. πάλιν ρίκην l. γίλε μου, γὰ ρικύσῃ. — 1187.
Νεφεὶ: E. 2289 Λέγει, N. 2022 Ὁρίξει (P. manque) — 1205. l. στερηλώσεως.

- 2310 καὶ ἐκεῖνος πάλιν πρὸς ἑμὲν· γίγεται μέγας κτύπος
καὶ ταραχὴ καὶ θόρυβος πρὸς τοὺς ἀποτυχοῦντας.
Καὶ ἡ γλῶσσα του ἐστὶ γιγίζει· „Χατζίρι, ἐδὲ ἀποθνήσκεις!”
f. 189 r. καὶ ἐγὼ τοῦ ἀπεκρίθηκα· | „Τώρα ἀποθνήσκεις, σκέλε!”
(λόγους γὰρ τοὺς ἐλέησον ὁ Μάστρας ὅταν ἐπολέμει με τὸν Φερδοῦνον)
- 2315 Στοιχῶ τὸ ὑποδοστοχοῦρι του, δίδω του κορταφέαρ,
μὴ με ἀπιστήσῃς, φίλε μου, καὶ γὰρ ἰδῶ καὶ ἐγὼ τῆς κόρης,
ἔλεγες οὐκ ἐκάθισε ποτὲ εἰς τὸ γαστρί του·
σύσσελλον τὸν ἀπέταξα παρῆξω ἐκ τὸ γαστρί του,
κεῖται ἐκεῖνος πάρεχτος καὶ τὸ γαστρί του ἐκεῖθεν. |
f. 189 v. 2320 Βλέπει τὸ πλῆθος τὸ πολὺ καὶ ἡ σύνταξις ἡ τόση,
καὶ ἐνόσῳ εἰς μάχην ἴστανται καὶ ἐθαύμαζαν τὸ εἶκος,
ἐφῆκαν τὸ γὰρ μάχονται καὶ ἴσθαι εἰς ἕνα λόγον·
„Χαρὰ ἔς ἐσένα, Μίχιστρε, κεφαλαίεις τῆς Ῥοδάριτι!”
Ἀρελιγρόθυρ βασιλεὺς ἀπὲ τὸ πλῆθος ὅλον,
2325 ἵρξατο κράζειν τὸ Χορδὸ τὸ κάστρο βασιλέα·
ἡ κόρη τὸν εὐνοῦχον τῆς ἔπειθε πρὸς ἑμένα,
ἀντὶ τῆς κόρης γὰρ φίλῃ καὶ λέγει με ὅτι· „Χαίρον·
χάρισε, ζῆσε, σκίσησε, τῆς τύχῃ εὐχαρίστω,
καὶ τοὺς ὁπίσω στεναγμοὺς ῥίξε καὶ ἄφησέ τους,
2330 ἀπὸρος, ἀσκατῶλιστος, ἀρέρενος ἐκ πάντων.”
Εἶπεν ὁ τόσος πλῆθυνός τῆς κόρης τὸν εὐνοῦχον,
ἔδοσαν ὅλοι πρὸς ἑμὲν καὶ στεναγνιστῶν με·
πέμπει Χορδὸς ὁ βασιλεὺς τέσσαρες ἄρχοντας του,
γέροντον σκορτάρον στρογγυλὸν καὶ ἀπᾶνον γὰρ καθίζοντ,
2335 εἰς ῥυθὸς γὰρ ἀρεβάζοντι καὶ πρῶτον ἐφημίζοντ
Χορδὸν τὸν βασιλέα τους καὶ δεύτερον ἑμένα·
„Πολλὰ τὰ ἔτι,” λέγοντι, „Μίχιστρε βασιλέως,
τῆς γῆς Μιβάντιον τοῦ ἡγρός, γαρπροῦ τοῦ βασιλέως!”
Ἀρέβην γένοι τεφελὼν ἡ ταραχὴ τῆς γῆς· |
- f. 190 r. 2340 οὐδείς ἀνθρώπος ἔμεινεν μέσα τοῦ κάστρου τότε,
οἱ πάντες διὰ τὸν πόλεμον ἔξω ἰστέκαν γὰρ βλέποντ,
τὰς πόρτας ἐξαποίξαι τοῦ κάστρου παρὰ μίαν,
ἔσω εἰς τὸ κάστρον γέροντον με τὸ πλῆθος μετὰ γῆρας.
Στεναγνιστῶν με ὁ βασιλεὺς γῆς Ἀργυροῦ τοῦ Κάστρου,
2345 προστάσσει καταθέτον με, κρατῇ, καταμυλῇ με,

2311. l. ἐπαρχόντας. — 2314: P. 949 τὸ γὰρ ἰδῶ τῆς κόρης (cf. S. 1211), mais N. 2045· εἰς προῖον τὸ δὲ λέγει. — 2320: après le mot βλέπει, il y a quatre lettres dans le ms. qui ne sont pas bien lisibles (τῶναι?). — 2325. l. τὸν Χορδὸν τοῦ κάστρου β. — 2330. l. ἀπὸρος. — 2337. l. Αἰβάντιον. — 2341. l. ἰστέκαν, mais voir la note de S. 1235.

f. 90 v. καὶ κεῖνος πάλιν κατ' ἑμοῦ· γίγεται μέγας κτύπος
καὶ ταραχὴ καὶ θόρυβος εἰς τοὺς παρατεχοῦντας.

1210 Ἰδοὺ τὸ ἐμπροσθοκοῦρβιν του καὶ πορῶ του κορταρέα,
μὴ μὲ ἀπιστήσης, γίλε μου, γὰ ἰδῶ, γὰ ἰδῶ τὴν κόρη.
ἔλεγες οὐκ ἐκάθισεν ποτὲ εἰς τὸ γαρὶν του·
ὁρῶσάλλοι τὸν ἐπέταξα παρῆξιν ἀπὸ τὸ γαρὶν του,
ἐκεῖτον ἐκεῖνος παρεκτός, ἐκεῖθεν τὸ ἄλογόν του.

1215 Βλέπει τὸ πλῆθος τὸ πολὺ καὶ ἡ σέταξις ἡ τόση,
καὶ ἐν ὅσῳ εἰς μάχην ἔδτενον καὶ ἐρεοῖσαν τὴν ρίζην,
ἀφῆκεν τὸ γὰ μάχονται καὶ εἰς ἕνα λόγον ἤλθαν·
„Χαρὰ ἔς ἐσένα, Ἀβιάτρε, κερδαίνεις τὴν Ῥοδάμην!“
Ἀρεκιορῦχθι βασιλεὺς ἀπὸ τὸ πλῆθος ὅλον,

1220 ἤρξατο κράζειν τὸν Χορσοῦν τοῦ κάστρου βασιλέα·
ἡ κόρη τὸν εὐνοῦχον τῆς ἑπεμφεν πρὸς ἑμένα,
ἀντὶ τῆς κόρης μὲ γίλει καὶ· „Χάρισε,” μὲ λέγει,
„καὶ τοὺς ὀπίσω πικρασμένους ῥίψε, ξενώθησέ τους,
χάρισε, ζῆσε, σκίσησέ, τὴν τέχνην εὐχαρίσται,

1225 ἄθλιβος, ἀσχαρδάλιστος, ποροαμερμηγμένος.”
Εἶδεν ὁ τόσος πλῆθυνσις τῆς κόρης τὸν εὐνοῦχον,
ἔδοξαμεν ὅλοι πρὸς ἑμέν, εἷς μὲν παρ' εἷς ἐκράτει.

γέροντες σκοινάριον στρογγυλόν, ἐπάνω μὲ καθίζοντες,
εἰς ἔθος ἀγαθάζοντες με καὶ πρῶτον ἐγὼ ἡμίζοντες

f. 91 r. 1230 Χορσοῦν τὸν αὐτοκράτορα | καὶ δεύτερον ἑμένα·
„Πολλὰ τὰ ἔτι,” λέγονσιν, „Ἀβιάτρου βασιλέως!”

Ἀρέβη μέχρι γεγελῶν ἡ ταραχὴ τῆς γῆμης.
ἐσεῖσθι τὸ πτερόρειον τῆς γῆς Ἀργυροκάστρου·
οὐδεὶς ἀνθρώπων ἔριπεν ἔσω τοῦ κάστρου τότε,

1235 καὶ πάντες ἐθανυμάσαντες τὴν τοῦ πολέμου ρίζην,
τὰς πόρτας ἐξαγοίγοντες τοῦ κάστρου παραντίκα,
ἔσω τοῦ κάστρου γέρει με τὸ πλῆθος μετὰ γῆμης.
Συναπαρτῆ με ὁ βασιλεὺς τῆς γῆς Ἀργυροκάστρου,
προστιάσσει κάτω θέτον με, μυριοκαταγίλει με,

1209. l. παρατεχοῦντας. — 1210. l. ἰδοῦ. — 1216. l. ἐμφοζαν. — 1219. l. ἀρεκιορῦχθι. — 1220. l. Χορσοῦν. — 1227: cf. N. 2061 i. u. π. i. γὰ μὲ πικρασμένους, P. 963 καὶ εἷς μὲ παρὶκράτει, et E. 2332. — Après S. 1227, il faut ajouter un vers = E. 2333 (= N. et P.). — 1233. l. πτερόρειον. — 1235: N. 2070 ms. καὶ πάντες ἐθανυμάσαντες τὴν ζωγίαν (Wagner a corrigé: ρίζαν) πολέμου, P. 969 γ. π. i. τὴν τοῦ πολέμου κρῖον; cf. E. 2341.

- ἤρξατο κολακεύγει με καὶ μετὰ ἡλευθερίας
λόγους ἐδιδιμάγειεν ὁμπρὸς τοὺς ἄρχοντας του·
„Ἀρχοντες, τοπαρχεῦστε τῆς γῆς ἐμῆς καὶ χώρας,
οἱ σὺγγενοὶ καὶ φίλοι μου καὶ ἐντροπήτορές μου. |
f.190v. 2350 εἶδате πάντες ἀκριβῶς τοὺς ἐδικοὺς μου κόπους,
τοὺς καθ' ἡμέραν μόχλους μου, πολέμους καὶ τὰς μάχας
τὰς ἐπεστιάθην μεθ' ἐμῶν ἐπὲρ τῆς χώρας ταύτης,
μέχρι τοὺς ἀντιδίκους μου ἐφάρμακα τελείως,
καὶ χώρας κατεδόλωσα καὶ τόπους ἐλευθέροον
2355 δοῦλος ἀπεκατέστησα πρὸς γῆν Ἀργυροκάστηον.
ἔπειθ' ὁ χρόνος ἀπ' ἐδῶ, φίλοι καὶ σὺγγενεῖς μου,
ξωτῆς ἐμῆς κατήντησα εἰς τέλος ἀπὲ τῶρα
καὶ τῇ κοινοῦ μας φονετῇ, τὸν θάνατον, ὁρπίζω.
σήμερον ἄλλον ἀντ' ἐμοῦ δίδω σας βασιλέαν,
2360 γαμπρὸν ἐμὸν παρεύγετον, ῥῆγαν τῆς γῆς Ἀιβάντρον,
εἰς εἶδος παρεξάίρετον, εἰς σὺνθεσιν καὶ εἰς πλάσιν.
δόκιμος εἰς τὴν δόξαμεν, πρῶτος εἰς τὴν ἀντροίαν,
τὸν μαρτυροῦν σήμερον τῆς γῆς Ἀργυροκάστηον
καὶ ἐσεῖς οἱ πρωτοαρχεῖστες, οἱ πρωτοσὺγγενεῖς μου.”
2365 Ἦκουσαν, εὐχαρίστησαν Χρυσὸν τὸν βασιλέαν,
ἀνεκρήντιστον δεύτερον, τραπὺς ἀρεσμοῦτον.
Ἦς παραδράμω τὰ πολλὰ τὰ τότε λαλιθέντα,
ἐκάστον τὴν ἀπόφασιν ὡς πρὸς τὸν βασιλέαν,
ἐνδὸς ἐκάστον τὴν βουλὴν, ἐμπαύονν καὶ ἀρεσκείας,
f.191r. 2370 πρᾶξις καὶ λόγους, φίλε | μου, πλατέντω σε τὸν λόγον·
ἄρκει γὰρ τοῖς ἐρωτικῶς, ἀχωρητῆς καὶ πλάτος,
λεστόλογειν καὶ ἀπόθεσιν ἀφ' ἡγίμα τοιαῦτον.
Κάθεται, γράφει ὁ βασιλεὺς τῆς γῆς Ἀργυροῦ τοῦ Κάστηον
εἰς ὅσον ἐβασίλευγεν κόσμον, λαμπρότητάν του,
2375 καὶ ἄρχας καὶ δουκάδας του, φίλους του, σὺγγενεῖς του,
ὅλοι εὐὰ φθάσωνν σέντομα εὐὰ πληρωθοῦν οἱ γάμοι·
ἤλθασιν οἱ παρχεῖστες, ἤλθαν οἱ σὺγγενεῖς του,
τοὺς γάμους ἐπληρώσαμεν, παρέλαβα τὴν κόρην,
τὴν κόρην ὅπου, φίλε μου, μὲ τὴν στενοχωρίαν μου,
2380 μὲ τὸν καῖμον γὰρ τῆς ψυχῆς καὶ τὴν πικρίαν τῆς τέχης,
ἀκόμη οὐδὲν ἐπότηξεν ἢ γενεά μας ὅλη

2346. 1. μετὲ εὐχαρίστιας. — 2349. 1. σεντομήτορες. — 2351. 1. μόχλους. — 2353. 1. ἐφάρμακα 1. ἡφάρμακα. — 2354. 1. κατεδολωσα. — ἐλευθέρους. — 2355. 1. δοῦλον. — 2357. 1. κατήντησιν. — 2358. τὴν 1. του. — 2361 sq.: cf. S. 1255 sq. — 2362. 1. δόκιμον — πρῶτον. — 2363. του 1. το. — Cf. S. 1257 et N. 2092. — 2368. 1. ἀπόκρισιν. — 2369. 1. ἐμπαύονν 1. ἐπαύονν. — 2371. 1. ἀρκει. — ἐ(ν) χωρηθῇ τρὸς πλάτος. — 2372. 1. λεστόλογεῖν, — ἐπότησιν ἀφ' ἡγισσιστάν του? cf. S. 1266 (N. 2101). — 2373. suppr. τῆς.

- 1240 ἤρξατο κολακεύειν με καὶ μετὰ εὐχαριωτίας
λόγους ἐδημιόγρησεν ὥς πρὸς τοὺς ἄρχοντάς του·
„Ἄρχοντες, τοπαρχεύοντες γῆς τῆς ἐμῆς καὶ χώρας,
οἱ συγγενεῖς, οἱ φίλοι μου, οἱ συνοικητορές μου,
εἴδατε πάντες ἀκριβῶς τοὺς ἰδικοὺς μου πόρους,
1245 τοὺς καθ' ἡμέραν μόχθους μου, τὰς πολεμομαχίας
ὅσας ἐπέστην μεθ' ἐμῶν ὑπὲρ τῆς χώρας ταύτης,
μέχρι τοὺς ἀντιδίκους μου ἡγήμισα τελείως,
καὶ κόσμος κατεδόλωσα καὶ χώρας ἐλενθέρας
δοῦλους ἀπεκατέστησα πρὸς γῆς Ἀργυροκάστρου.
1250 ἔπει δὲ ὁ χρόνος ἀπ' ἐθά, φίλοι μου, συγγενεῖς μου,
ζωῆς ἐμῆς κατήτησεν καὶ τέλος ἀπὲ τῶρα
καὶ τὸν κοιτὸν μας φορετήν, τὸν θάνατον, ἐλπίζω,
σήμερον ἄλλον ἀντ' ἐμοῦ δίδω σὰς βασιλέαν,
f. 91 v. γαβρόν ἐμὸν παρεγγενή, | ὅλγαν τῆς γῆς Μιβέρδρου,
1255 εἰς εἶδος παρεξαίρετος, ἀδύγκριτος εἰς πλάωιν,
δόκιμος εἰς τὴν δόξαμιν, πρῶτον εἰς τὴν ἀνδρείαν,
ὃ μαρτυρήσει σήμερον καὶ γῆ τοῦ Ἀργυροκάστρου,
καὶ σεῖς οἱ τοπαρχεύοντες, οἱ πρῶτοι συγγενεῖς μου.”
Ἦκουσαν, εὐχαρίστησαν Χρυσὸν τὸν βασιλέαν,
1260 ἀρεφμιύζοντ θεύτερον, τραπὼς ἀρεκρηύττον.
Ἦς παραδράμω τὰ πολλὰ τὰ τότε λεληθέντα,
ἐκάστον τὴν ἀπόκρισιν ὥς πρὸς τὸν βασιλέαν,
ἐνδὸς ἐκάστον τὴν βουλήν, ἐπαίνον, ἀρεσκέας,
πράξις καὶ γρόμας, φίλε μου, πλατένω τοι τὸν λόγον·
1265 ἀρκεῖ γὰρ τοῦς ἐρωπικός, ἄν χωρεθῇ πρὸς πλάτος,
λεπτολογεῖν ὑπόθεσιν ἀρηρηματικὴν τοι.
Κέθεται, γράφει ὁ βασιλεὺς γῆς Ἀργυροῦ τοῦ Κάστρου
εἰς ὅσον ἐβασίλευεν κόσμον, προστάγματά του,
τοπάρχας του, δογκάδας του, φίλους του, συγγενεῖς του,
1270 ὅλοι γὰρ θθάσωντ δέντομα γὰ πλιρωθοῦν οἱ γάμοι·
ἤλθαν οἱ τοπαρχεύοντες, ἤλθαν οἱ συγγενεῖς του,
τοὺς γάμους ἀπεπλήρωσαν, παρέλαβον τὴν κόρην,
τὴν κόρην ὅπου, φίλε μου, μὴ τὸ στεροχωροῦμαι,
μὴ τὸν καμὸν μου τῆς ψυχῆς, μὴ τὴν πικρίαν τῆς τύχης,
1275 ἀκόμη οὐδὲν ὑπόταξεν ἢ γῆς μας καλλιωτέραν.

1249. l. γῆν. — 1251. καὶ l. αἷς. — 1255 sq.: cf. E. 2361 sq. — 1255. l. παρεξαίρετον, ἀδύγκριτον. — 1257; cf. N. 2092 ὃ μαρτυρήσει σήμερον καὶ γῆς Ἀργυροκάστρου, et E. 2363. — 1259. l. Χρυσόν. — 1261. l. λεληθέντα. — 1263. l. ἐπαίνους.

- καλλιότερη, ἐμορφύτερη κόρη ὥσθ' αὐτήνη.
 Καὶ τέτοια παρπλοῦστα κάλλι ὥς τῆς Ῥοδάμης
 καὶ τέτοια ὁμορφύτερη, ὀρόσηνη εἰς ὅλα
 2385 καὶ τέτοια ἐργετιζή, μεριοπλοῦσιμένη
 καὶ τέτοια παργλινζότατη, γὰ τῇ θορῶ ἐχαιρόμην
 τῇ κόρῃ μου τῇ πάγλινζοι, τῇ κόρῃ τῇ Ῥοδάμῃ
 τῇ παργλινζοοστίμενῃ, οὐκ ἤμπορῶ χορτάσω
 τῇ ἐπεθύμουν πάντοτε γὰ τῇ στρομιλήσω.
 2390 τῇ μεριογλινζοτάτῃ μου καὶ πολυποθυτῇ μου
 f.191 v. τῇ ἐχαιρό | μιν πάντοτε γὰ στέζω γὰ τῇ βλέπω·
 τώρα τῇ περιπλέκομαι καὶ χαίρομαι μετ' αὐτῇ
 καὶ τρέφομαι τὰ κάλλι τῆς, γλινζοπεριζορῶ τῇ,
 τῇ ὁμορφῇ, τῇ πάντεροισι, τῇ κόρῃ τῇ Ῥοδάμῃ.
 2395 Ἐὰ κάλλι τῆς τὰ ὀρόσημα ἡγρόνομαι ἀπάνω
 καὶ χόρτασιν οὐδὲν ἔχω ἀπὸ τῆς γλῆζας τόσῃς
 τῆς κόρῃς μου τῆς ἐμορφῆς, τῆς παρορόσημῃς μου,
 τῆς πλουσιότης τῆς κόρῃς μου, κορτέδας τῆς Ῥοδάμης·
 τώρα γὰρ τῇ ἐκέρδεσα καὶ χαίρομαι μετ' αὐτῆς
 2400 καὶ χαίρομαι τὰ κάλλι τῆς τὰ πάντεροισι τὰ ποῖα,
 τὰ ἡκέρδεσα μετὰ πολλῶν πόρων καὶ μετὰ κόπων,
 καὶ χόρτασιν οὐδὲν ἔχω γὰ τὰ καταχορτάσω
 τὰ χλιμεριοπλοῦστα κάλλι σογγρασιμένα
 κορτέδας τῆς Ῥοδάμης μου τῆς πολυγλινζοτάτης
 2405 καὶ τρέφομαι καὶ χαίρομαι μετ' αὐτῇ ἀπὲ τώρα,
 Ἰκονσε πάλι χάριτας τὰς εἶχεν ἡ Ῥοδάμη,
 Καθεῖς τὸ κερζογρόσημα προσώπου τῆς πολλάκις
 ἤθελε στήθεσιν ὁ θαλμόν, μήπως ποτὶ λοξέγγη,
 παρδείκασεν καθόμενον τὸν κέρζον τῆς σελήρης
 2410 ὁπότ' εἶναι ὀλόκινζος, καθάριος καὶ γεμῆτος,
 f.192 r. πρὸς τῇ στρογελότητι τῆς κόρῃς τοῦ | προσώπου·
 ἔσω δὲ τοῦτο χάριτας ἐκρέμασεν ἡ γένους
 ἐξήοιμενας, ἐθικός, ἀψόγους, ἀναλόγους·
 ἦτορ καὶ πρὸς τῇ κέρζωσιν τῆς κόρῃς τοῦ προσώπου.
 2415 Μέτωπον τέτοιοι ἐξωπρον ὥς τοῦ χιονίου κομμάτι
 καὶ εἰς αὐτῇ κερζοτάλλομαι γὰ εἶπες ἐσαρκώθῃ,
 καὶ παρακάτω ἐκείτορτο τὰ ἡρόδια τῆς τὰ ὄνο,
 καὶ ὄρτα καλὰ τὰ ἐτήρηδες ἔλεγες ὅτι ἐβλέπων

2382—2407: voir l'introduction § 18 (p. 40); cf. S. 1275 sq., N. 2110 sq., P. 995 sq. — 2393. *τρέφομαι* au lieu de *τρέπομαι*; cf. le même mot dans E. 2405. — 2394: ici comme aux vers E. 2404 et 2406, le copiste emploie la forme *Ῥοδάμῃ*. — 2407 sq. *καθεῖς* l. *καθεῖς*. — 2409. *καθ.* l. *ἀναλόγους*. — 2411. l. *ὥς πρὸς*. — 2416. l. *κερζοτάλλομαι*. — 2418. l. *ἐβλέπων*.

Ἦν εἰς τὸ κυκλογέρισμα προσώπου της πολλάκις
 ἤθελες θάσειν ὁφθαλμόν. μήπως ποτὲ λοξέειν. |
 f. 92r. παρείκασεν ἀνθρώμοιον τὸν κύκλον τῆς σελήνης
 ὅποταρ ἔρι ὀλόκυκλος, καθύριος καὶ γεμᾶτος,
 1280 ὡς πρὸς τὴν στρογγυλότητα τῆς κόρης τοῦ προσώπου.

Μέτωπον ἄσπερον τίτιον ὡς τοῦ χιοῖων κομμήτιον
 καὶ ὡς τῆς ἀργῆς χρυστάλλουσαν γὰ εἵπης ὅτι ἐσαρκώθη,
 καὶ εἰς αὐτὸ ἐκέιτοντα τὰ ὁγρόδια τῆς κόρης,
 καὶ ὅταν καλὰ τὰ ἐτήρησες γὰ ἐδόξεις ὅτι βλέπεις

Après S. 1280, trois vers manquent: voir E. 2412—2414; N. 2116—2118: ἔσω δὲ
 τοῦτοισι χεῖρας ἰσχυράσιν (P. 1000 ἰσχυράσιν) ἢ ἡρᾶς | ἰσχυρήματα, ἡθελᾶς, ἀφ' ὧρας, ἀνα-
 λόγους | ὅσον πρὸς τὴν στρογγυλότητα ἔπειτα τοῦ προσώπου; dans P. manquent E. 2413
 sq. (N. 2117 sq.)

- περὰ ἐκ τὸ πιγοῦνι της καὶ εἰς ἀέρων πετοῦνται.
 2420 Παρέξω πάλιν ἀπ' αὐτῶν τὰ ῥάτια της τὰ ὄνο
 τὰ ἐγκαλλώπιζεν ἐρωτικά ἢ κόρη ἢ Ῥοδάριη,
 ἡμερα, παῖρα, πρόσχαρα, πολλὰ ἀργὰ εἰς τὸ βλέπειν,
 καὶ ἀπέσω εἰς τὴν μαυρότητα βλέπεις τὸν ἑαυτὸν της
 ὡς ἔρ' καθάριον, ἄψογον καὶ ἄβολον ποτέρι.
 2425 Ἦτις τὴν ἐρωτοφρεῖσαι τὰ χέρια τῶν Ὀρώτων
 καὶ ἀφῆκεν τὰ γὰ κείονται μέσα εἰς τὸ πρόσωπὸν της,
 ὥστε ἢ καμπολόγηλον μικρὸν ἀναβογγάει
 διὰ κόσμον, διὰ τετρατότητα, δι' ἀνασασμὸν καρδίας,
 στόμα μικρὸν ἐγέθορον καὶ ἰπτόριζον τοσοῦτως
 2430 ὅσον ἀρχὴν πρὸς γύληρεν ἐρωτικῆς καρδίας·
 f.192v. κόκκινα χεῖλη καὶ περὰ ὡς τὸ κόκκινον | τὸ ῥόδιον
 ὅταν ἀνοίγει τὴν αἰγὴν καὶ δέχεται θροοῖαν·
 πιγοῦνι ὁλοστρόγγυλον γὰ ἡμιῶν με τὸν γέγον,
 τὸ ὄλον της τὸ πρόσωπον ἀνέλογον ἰστέκειν.
 2435 Τέτοιον προσώπον σέφθεον, γύλε ἰσόφρυγέ μου,
 γὰ τὴν πιχρίαν τὴν ἔπαθα, γὰ τὸν καῖρον τὸν εἶδα,
 εἰς ὄλον τὸ περίγυρον καρεὶς γὰ ρὶ ἐπιτέλλη.
 Ἀρεφηνίστη βασιλεὺς γῆς Ἀργυροῦ τοῦ Κάστρον,
 πλὴν ἢ τὴν γὰ σώζεται Χρυσὸ τοῦ βασιλέως·
 2440 ἀρεφηνίστη βασιλεὺς, τραπὼς ἀρεχιρόχθην
 εἰς ὄλον τὰ περίγυρον γῆς Ἀργυροῦ τοῦ Κάστρον·
 ἔξον, ἐτρέπον, ἔχαιρον, ἐθάλλον, ἐπατάλλον
 δίχα τιθὲς προσκοῦσματος, δίχα τιθὲς ἀνέγγης.
 Καὶ τὰ μεγάλα, γύλε μου, πῶς γὰ εἶπὼ τοῦ κάστρον,
 2445 ἐκεῖνα τὰ παρὰξενον καὶ τὰ καλὰ τὰ εἶχεν·
 μόνον γὰ σὲ ἀρεγιόσωμα τὰ εἶχεν ἢ μιόκίνα·
 ἄκορσε τὴν τριπόρφωον τὴν εἶχεν ἢ μιόκίνα,
 Εἶχεν τῆς κόρης ὁ κοιτὼν παρὰξενον μεσοκίτιν,
 τοῦ παραδείσου ἀπόκομμα, τῆς ἡθοῦς κατοῦρας,
 2450 καὶ βρέον ὠραίαν, γλινζότατην, γὰ εἶπες γὰ τὸ στόμα·
 εἴτι φερθὸν καὶ ἂν ἡδύελες καὶ εἴτι γρτὸν ὠρεγέδον
 f.193r. καὶ εἴτι καλὸν μερσιτ | κόρ ἐκεῖ ἔτορ καὶ ριόξει,
 γὰ ἡῖρες εἰς τὸ παρὰξενον ἐκεῖνον μεσοκίτιν.

2419: cf. S. 1285, N. 2123; voir l'introduction § 18 (p. 40). — 2423. της l. son. — 2424. ἐρ· l. εἰς. — 2425. ms. ἡτης l. μιτην. — l. ἐρωτοφρεῖσαι. — 2426. τα l. την. — l. καίται. — 2427. ἢ l. εἰς. — 2430. ἐρχην l. ἀρκεῖ. — 2434. ἰστέκειν l. γὰ στέκει? (S. et N.: γὰ καίται). — 2438. l. ἀρεφηνίστην. — 2444. τὰ μεγάλα l. τὰ μετ' ἄλλα. — 2448. παρὰξενον l. παρὰξω. — 2449. l. κατοῦρας.

1285 πτερὰ καὶ εἰς ἀέραν πέτονται παρέξω ἀπὸ τὸ σῶμα.

Ὀρμητὰ τὰ ἐκαλλώτισε μὲ τὸ εὔροστον ἢ γρύσις,
ἡμερα, μαῦρα, προσχαράν, γοργὰ πολλὰ εἰς τὸ βλέπειν,
ἔργα καὶ εἰς τῇ ἐγρότητα ἐθεώρεις τὸν ἑαυτὸν σου
ὥς εἰς καθρέπτην ἄψογον καὶ ἄθολον ποτάμιν.

1290 Μήτηρ τῇ ἐτορρεύσασιν τὰ χέρια τῶν Ἑρῶτων
καὶ ἔθιγάν τῃ γὰ κείμεται μέσα εἰς τὸ πρόσωπτόν της
ὥς ἂν εἰς κίμινον ὀμαλὸν μικρὸν ἀναβουβάδιν
διὰ κόσμον, διὰ τετραπρότητα, δι' ἀνασασμὸν καρδίας·

κόκκινα χεῖλη καὶ πτερά, τὸ κόκκινον ὥς ῥόδον
1295 ὅταν ἀνοίγει τῇ ἀγγῇ γὰ δέξεται θροσύαν·
πογγούριν ὀλοστρόγγυλον ἵσον μετὰ τοῦ γύρου,
τὸ ὅλον τοῦ προσώπου της ἀνάλογον γὰ κείμεν.
Τίτιαν προσώπου σέφθεσιν, φίλε μου ἰσόφυγέ μου,
μὲ τῇ μικρίαν μου τῆς ψυχῆς καὶ τὸν ποροζαρμόν μου, |
f.92 v. 1300 εἰς ὅλον τὸ περίγειον καθεὶς οὐ μὴ ἐπιτέχη.

Ἀρεφηνιόσθην βασιλεὺς ἐγὼ τοῦ Ἀργυροκάστρου,
ἐγὼ καὶ ἡ παρεξάρετος ἐρωτιζοροδάμην,
πλήρ ἢ τιμὴ γὰ δόξεται Χρυσοῦ τοῦ βασιλέως
ἄνεν τοῦ ταξιάρχου του μέχρι καὶ θάνατόν του·

1305 ἀρεκηρύχθην βασιλεὺς, τραπὼς ἀρεφηνιόσθην
εἰς ὅλον τὸ περίγειον τῆς γῆς Ἀργυροκάστρου·
ἔξουν, ἐτρέφουν, ἔχαιρον, ἔθαλλον, ἐσπατάλουν
δίχα τινὸς προσκορόσματος, διχὰ τινὸς ἀνάγκης.
Καὶ τὰ μὲν ἄλλα, φίλε μου, τοῦ κάστρου γὰ τὰ ἀφίδω,
1310 ὅλα τὰ εἶχε τὰ καλὰ καὶ τὰ παρᾶξενά της·
μόνον γὰ σὲ ἀφηνιόσθην τὸ εἶχεν ἢ φυσίχην.

Εἶχε τῆς κόρης ὁ κοιτὼν παρέξω μεδοκῆπιν,
τοῦ παραδείσου ἀπόκομιν, τῆς ἰδορῆς κατούραν,
καὶ βρόδιν τῆς γλεγκέτης, γὰ τὸ εἶπες οὐδὲ λόγος·

1315 πᾶν εἴτι δέσθρον ἡμέλες, εἴτι γυτὸν ὠραῖον,
εἴτι καλὸν ἐρωτικὸν εἶδος τὸ γὰ μερῖζην,
γὰ ἡῖρες εἰς τὸ παρᾶξενον ἐκεῖνο μεδοκῆπιν.

1285: voir la note de E. 2419. — 1286: cf. E. 2420. — 1287. l. προσχαρά. — 1294.
P. 1004: Mavrophrydis donne σινεά, mais le copiste a écrit πτερά. — 1310. της l. του.

- Καὶ μέσα εἰς ἐκεῖνον ἴστανε καλόκτιστον φισκίνα,
 2455 γυαλία ὁ πάτος, τὰ πλευρά, ὁ πάτος καὶ τὸ σκῆμα,
 γυαλία καὶ τὰ σουληράκια καὶ οἱ φεροσναβάτες·
 πλὴρ τέτοιον ἦτορ τὸ γυαλί, φύλε μου, τῆς φισκίνας
 ὡς ἔρ' τὸ κρόον τὸ ἀμάλαγον, τὸ ἄβολον ποτάμι·
 καὶ μέσα εἰς αὐτὸν ἐκείτετο ὁ ἀνάγων,
 2460 ἄκουσε πάλε χάριτας τὰς εἶχερ ὁ προγγώστης.
 Αρχιταρόχρον ἀνθρωπος, ὁμπρός τοι γὰ βασιτάξῃ
 βέβητορ λεκανόπουλον, εἰς τὸ ἔρειν τοι χέρον
 ἐβύσταζε χαρτὴν μετὰ γραμμάτων·
 [Ἄ]κουσον, φύλε Κλιτοβόν, τοὺς λόγους τοῦ προγγώστοι,
 2465 τὸ τί γὰρ ἔγραφε λοιπὸν εἰς τὸ χαρτὴν ἀπέτον·
 „Φισκίνα, βρύσις καὶ φρόν, ξερόχρον μεσοκῆτιν.
 κρὸν χαρτίων εὐγενή, βασιλεύσα Ῥαδάμνη,
 καὶ τῆς Ῥοδάμνης βασιλεύς, ἀνθρωπος μέγας ξένος.
 ῥήγας ἀπὲ τῆς χώρας τοι δι' αὐτῆς ἐξενιτέσθην,
 2470 πολλὰ παθὼν εὐτέχισην, ἐκέρθισεν τὸ ἴσθαι·
 f.193v. πλὴρ πάλιν | μετὰ τῆς χαρτὸς ἀπόκειται τοι πότος
 καὶ δέχρονον πεῖταν καὶ λοιμόν, καὶ ἀπὲ τὰ τόσα πάθην
 ἀποξενώσεως ἔρωσιν καὶ ἀνέλπιστος ὁμάθην.”
 Ἀνέγνωσά τῃς τῆς γραφῆς, ἐσκόπῃσα τὰ λέγει,
 2475 ἐγνώρισα τὰ ἐγνώρισαι ὡς γνώστην καὶ προσηγήτην
 καὶ αὐτὰ τὰ λαλοῦν δι' ἐμένας εἶναι πάλιν
 καὶ πάλιν μέλλει μοι λοιπὸν γὰ πάθω διὰ τῆς πόρην,
 ἀλλὰ εἰς τὸ πλάτος τῆς χαρτὸς πάλιν ἐντυλισσόμεν
 καὶ τὰς ὁδόντας τὰς πικρὰς κῆν ὅλως οὐκ ἐφήγοι·
 2480 ὅρας χαρὰ γὰρ δέρεται γὰ διώξῃ τοῦ χρόνον πότους ὅλους,
 πλὴρ γὰ ἔρειν ἐγκάρδιος ἢ χαρὰ καὶ ἀπὸ φρυγῆς ἀπέσω.
 ἄκουσε πάλιν χάριτας τὰς εἶχερ ἢ φισκίνα.
 Εἰς τῆς φισκίνας γέροθεν ἰστέκονται τὰ ζώδια
 καὶ ἔμορφα καὶ τορρετά, γυαλόκοπα παιθία
 2485 καὶ τὸ καθέταν, φύλε μου, γὰ σὲ τὸ καταλέξω·
 τὰ μὲν γὰ στέκον γὰ κρατοῦν τάχα γὰ καλαμεύγον
 καὶ ἐκ τῆς φισκίνας τὸ φρόν τὰ ἴφρια γ' ἀγγιστρύγον,
 καὶ τὸ ἄλλον πάλιν ἔβλεπες τοῦ γὰ βασιτῆ λιθάριν· |

2455. ὁ πάτος; l. (une des deux fois) τὸ πλάτος — 2456. l. γ. τὰ ο. (suppr. καὶ). — 2459. l. κ. μ. εἰς αὐτὸν τράπτος ἰστέκον ἀνάγων. — 2461. l. Αρχιταρόχρους. — 2463: voir S. 1325, N. 2162 sq., P. 1027. — 2466. l. ξερόχρον. — 2471. τοι l. καὶ (= S. 1331 et P. 1033). — 2472. π. καὶ λ. l. ποταμιάμος (P. 1034 ms. πῆτα ὀλισμος). — 2473 l. ἔρωσις. — ἀνέλπιστον. — 2475. l. γνώστον καὶ προσηγόν — 2480. suppr. τοῦ et ὅλους. — 2483. l. τῆς φισκίνας. — Après E. 2488, il manque S. 1347 (N. 2184, P. 1047).

- Καὶ μέσον εἰς αὐτο ἔκειτο ὑαλόκτιστος φυσκίνα,
 ὑάλιν τὸ πλάτος, τὰ πλεονά, τὸ ὕψος καὶ τὸ κτίσμα,
 1320 ὑαλία καὶ τὰ πετόγια καὶ οἱ φεροαγοιγές της·
 πλὴν τοιοῦτον ἦτον τὸ ὑάλιν, φύλε μου, τῆς φυσκίνας
 ὡς ἔρι τὸ κρότον τὸ ἀμάλαντον τὸ ὀλολαγαρισμέγον.
 πρῶτοντος, σμαραδόχρους καὶ ἐπάνω πάλιν εἰς αὐτο
- f 93r. λευκιταρόχρους, ποικιλόπλοκος | ἄνδρας,
- 1325 καὶ γὰρ βασιτάζη τὸ χαρτίν, γὰρ ἔχῃ τοὺς λόγους τούτους·

- „Βυσκίνα, βρόση καὶ φερὸν, ξερόχροον μεσοκῆπιν.
 κροὰ χαρίτων ἐγγεγής, βασιλίσσα Ῥοδάμην,
 καὶ τῆς Ῥοδάμης βασιλεύς, ἀνθροπος ξένος μέγας,
 ὁ ἦγας ἀπὸ τῆς χώρας του καὶ δι' αὐτὴν ἐξερώθηρ,
 1330 [ἔ]παθε καὶ οὐκ ἀπέτηγεν, ἐκέρδισεν τὸ ἐπὶθεῖν·
 πλὴν πάλιν μετὰ τῆς χαρὸν ἀπόκειται καὶ πόρος
 καὶ δέχρονος τζιγαρισμός, καὶ ἀπὸ τότε πάλιν
 ἀποξερώσεως ἐρωσὶς καὶ ἀπρόκρονστος ἀγάπη.”
 Ἀνθροπά τῆρ τῆρ γραφῆρ καὶ ἐπρόδεξά τῆρ εἰς τὸν ροῦ μου·
 1335 „Στίχοι τοῦτοι ἀνθρόπον ἔγαι προφήτων καὶ προγνώστον
 καὶ τὰ λαλεῖ δι' ἐμὲν ἔρι καὶ πάλιν θέλω πάθειν.”

- Ἀλλὰ τὸ πλάτος τῆς χαρῶς πάλιν ἐτελισοάμην
 καὶ τῆς ὁδύνης τὰ πικρὰ ποσῶς οὐδὲν ἐψήγορν·
 ὥρας χαρὰ γὰρ θέρεται γὰρ διώξῃ χρόνον πόρους,
 1340 ἂν ἔρι ἐγκάρδιος ἢ χαρὰ καὶ ἀπὸ ψυχῆς ἀπέσω.
 ἀφίσω, φύλε, τὰ πολλὰ καὶ τῆς φυσκίνας εἶπω.
 Εἰς τῆρ φυσκίαν γέροθεν ἰστέκοιτο ζωδία,
 εἴμορφα ὑαλοκόμματα παιδία, καὶ τὸ καθένα
- τὸ μὲν γὰρ στέκῃ γὰρ κρατῇ τάχα ἀνακαλαμίδιν
 1345 καὶ ἐκ τῆς φυσκίνας τὸν βυθὸν τὰ ὀψάρια γὰρ ἀγκιστρέρῃ,
 τὸν δὲ ἀπ' ἐκεῖνον ἔβλεπες ὅτι βασιτῇ λιθάρον
 καὶ θέρεῃ τάχα τὸν βυθὸν μὴ κρατηθῇ τὸ ὕψος,

1323: cf. E. 2459 (N. 2160, P. 1023). — 1323—1326: cf. E. 2460—2464 (N. 2161—2164, P. 1024—1028). — 1333. l. ἀπρόκρονστος. — 1334. l. ἐπρόδεξα εἰς τὸν ρ. μ. — 1335. l. οἱ στίχοι τοῦτοι ἔγαι ἀνθρόπον. Cf. P. 1037: ἢ στίχῃ ἔρι ἀνθροπον προφήτων ἢ προγνώστον. (N. manque). — 1337. l. εἰς τὸ πλ. — 1344. Cf. N. 2181: ταχῆς καλαμίδιν, P. ms. 1044 = S. 1344 (corrigé par Mavrophrydis: τάχ' ἔγαι καλαμίδιν), et E. 2486.

f. 187 r. ἄλλος γὰρ σκέπη εἰς τὸ φερόν καὶ ἐχορτερε γὰρ πύλη.

2490 ἄλλος πάλι γὰρ ἐκθνήσκει τάχα γὰρ ζοῦνται πύλη.

ἄλλος ὁπότε γὰρ παύει τὴν χεῖρα τῆς προσκίνας
καὶ ταχε γὰρ ποιεῖ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ καλεσίου ἐκείνου·
καὶ εἰς αὐτὸν γὰρ εἶδες ποιεῖται τεχνίτου μαθητοῦ
καὶ γὰρ εἶπες ἐγίνετο τοῦ καθεγὸς ἡ πλάσι

2495 καὶ προῖμα ποῖον ἐθαύμαζε τὸ εἶχε τὸ καθεῖνα.

Καὶ ἐκ τῆς προσκίνας τὸ πλεονόον, ἐκ τῆς δεξιᾶς μερίαν
ἵτον ἀμπέλι ῥιζοτον, με τὸ δρελιν καὶ ἐκείνον.
καὶ γὰρ τὸ σκεπὴ ὅλον, γίλε μου, τὸ πλάτος τῆς ἡμέρας·
ἐκεῖ εἶδα καὶ ἄλλον, γίλε μου, προῖμα καὶ ἐξετίστην

2500 τὸ ἔποιετο ὁ παροῦς ἐκείνος ὁ τεχνίτης·]

f. 187 v. ἄκουσες, γίλε, χάριτες τὰς εἶχε τὸ ἀμπέλι.

Ἐκ τῆς ῥίζης τὸ φερόν γὰρ ἡπαύει τοῦ ἀμπέλίου
καὶ εἰς τὸ ἐνερ ἐκείνου γράβειν γὰρ τρέχει γὰρ ῥιβαίει.
καὶ ὅταν οὐκ εἶχε τὸ φερόν, ἐπροῦσεχες τὸ ἀμπέλι

2505 ὅτι ἔχει, γίλε μου, τὸν καρπὸν ἄγουρος γὰρ ἀκόμη·

ὅποτε δὲ ἵτον τὸ φερόν, ἐπροῦσεχες τὸ ἀμπέλι
γὰρ ἔχει εἰς μίαν τὸν καρπὸν ὁλόφωτον εἰς τὸ τρέχος
καὶ γὰρ ἡθερμὸς ἐκ πατὸς ὅτι γὰρ τὸ τρυγῶν

καὶ εἰς τὸ καθεῖνα τὸν κλονέον ἐλεγες ὅτι κἀθονται

2510 πορλῖα, καὶ γὰρ εἶναι αἰσθητὸς τοῦ καθεγὸς ἡ πλάσις.

Ἠκουσες, γίλε, ἡκουσες παροῦς προσκίνας.

ἡκουσες μερσιχάριτες τὰς εἶχε τὸ ἀμπέλι.

ἐδὰ εἰς τὰ τόσα τὰ καλὰ καὶ εἰς τὰς χάριτες τὰς τόσες

ἔχουν καὶ ἐλλογιόγησα τὰς ἀντρίχες τὰς τόσες.

2515 κλονέον καὶ ἄν εἶχε δρεζοζόν ὁ τοῦς μου οὐκ ἐφωδῶτο.

ἴχουρον με τῆς παροῦς ἐξίσα μόρον θεο.

ἄθλιος, ἀσκατελίστος, ἀμφοιμε τοῦ πόθον.

καὶ μετὰ τῆς δρεπλῆροον τῶν χρόνον μου τῶν δέον

τῆς εἰραμμένης τὸ ἔδωκετον κατ' ἐδικόν μου ἐκλόστη.

2520 κλῆστορε ἡ μερσιχάριτος κατ' ἐδικόν μου ἐγίγη.

Après E. 2490, il faut ajouter S. 1350 (N. 2157, P. 1050) — 2492 l. καὶ τάχα, ἐκ τῆς
τοῦ οὐ τοῦ γὰρ παύει — 2494 l. αὐτὸν l. φερόν — 2495 voir S. 1355, P. 1054
(cf. N. 2192) — 2497 l. γράβειν — 2498 l. ποιεῖ, l. ποιεῖται — 2503, γὰρ ῥιβαίει l. ῥιβαίει.
— 2505 suppr. μου — l. ἀκούσας — suppr. γὰρ — 2509 sq. voir S. 1368 sq. (N.
2200 sq., P. 1063 sq.) — 2513, l. γίλε, χάριτες — 2515 ἐφωδῶτο? (ἐφωδῶτο) l. ἐφωδῶτο
— 2516, ἀχουρον l. χουρον — 2517 l. ἀμφοιμε — 2520, l. ἡ κλονέον l. μερσιχάριτος
ἀμφοι, (cf. S. 1379 κλονέον, N. 2212 et P. 1067 κλονέον).

ἄλλος ἐν κέπῃ εἰς τὸ κρηρὺ καὶ ἐχρηστεύετο ἐν πότῃ,
 ἵππος ἐν ἐκδύσει πρὸς τὸ ἐν κορυμβόῳ. |

f.93 v. 1350 ἄλλος ἐξ ἀρχαγγέλων τὸ παῖζμα τὸ καλὸν.
 ἄλλος ἔπειτα τὸ παῖζμα τὸ χεῖλος τῆς προσέτις
 καὶ ταχὺ ὡς πρὸς τὸν ὀκιστὸν τοῦ καλῶν τὸ παῖζμα.
 καὶ εἰς αὐτὰ τοὺς εἶδες μοῖρα τοῦ πεινῶντος τοῦ πεινῶντος
 ὅτι τὸ εἶδες ἡρώδης τοῦ καλῶν τῆς πλεονείας
 1355 καὶ χοῦρον οὐκ ἔλαβεν ἡτορ εἰς τὸ καλὸν.
 καὶ ἐξ τῆς προσέτις τοῦ πλεονείας, ἐξ τοῦ διζίου τῆς μίρας
 ἡτορ ἀμπλὺν ὥς τοῦ ὀκιστοῦ τῆς πλεονείας
 τὸ ὀκισμα, γὰρ μοι, ὅλον τὸ πλεονείας τῆς προσέτις.
 καὶ εἶδα εἰς ἐξέτις μοῖρα τοῦ πλεονείας καὶ ξένον.
 1360 τὸ ἐποῖνεν ὁ πλεονείας ἐξέτις ὁ πλεονείας.

Ἄπο τῆς ὁδὸς τὸ νεφὸν εὖ ἐμπαιγνύ τοῦ ἀμπιλιόν
 [x]αὶ εἰς ἐνα ἰσαστόν κλαδίον εὖ τριγνύ εὖ ἀντιβιάζω,
 καὶ ὅταν οὐκ εἴχῃ τὸ νεφόν, ἰπποδόσχεις τὸ ἀμπιλιον
 ὅτι ἔχει τὸν καρπὸν ὀλοόγονον, γίλε μου, καὶ ἀνομή.
 ὁπόταν ἴππο τὸ νεφόν, ἰπποδόσχεις τὸ ἀμπιλιον
 ὅτι ἔχει ἀπὸρτι τὰν καρπὸν ὀλοόγονον εἰς τριγνός
 καὶ ἐπεθέρεις εἰς τὸ ἐκ παρτὸς πρὸς τὸ εὖ το τριγνός,
 καὶ εἰς τὰ κλορόνια τον ἔβλεπες νη καθόνται πορλία,
 εὖ ἐν ἐκείνῃ εἰσθλιζέ τοῦ καθευός ἢ πλέσας,
 Ἥχορδές, γίλε μου, Ἥχορδές παρὸξενον γισζίναν,
 Ἥχορδές τὰς μερσιζήοιτες τὰς τοῦ μεσοζιτίον.
 ἔδε εἰς τοιαῦτα τὰ καλὴ καὶ εἰς χέριτες τοδοῖτες
 ἔξονν ἐγὼ καὶ ἐλέγθονον τῆς ἀντρίας τὰς λήπας,
 ἔλωσημαν ἄν εἴχε θῆσοζον ὁ τοῦς μου οὐκ ἐνθρηκτον.

Ε. 94 r. 1375 Ἀφόνους με τῆρ παρῶλεον ἔζησε, γῆλε, ὄνο,
 ἄθλιος, ἀνερωάτος, ποθοαυγαριμῆτος,
 καὶ μετὰ τῆρ παρῶλεον τῶρ γούον μορ τῶρ ὄνο
 τῆς εἰρημῆτης τὸ ἄσπετον κατ' ἐμοῦ ἐγρωάθηρ,
 ἡ γλέστωσα ἡ μαρῶζλῶστος ἐπέζησε τοῦ γούον.

[illegible]

- f. 89r. ἡ τέχνη μου ἢ κακότεχνος | ἤλθεν κατ' ἐδίδορ μου.
 ἰόχρει με μίαν, ὁ φίλος μου. γὰ ἔβρω γὰ περιγρήσω,
 ἐγὼ καὶ ἢ παρεξαίρε[τος] ἢ ἐρωτιζὴ Ῥοδάριμ,
- εἰς τόποις παρεξαίρετοις μερῶς γὰ περιγροῦμεν·
- 2525 καὶ ὡσὺν τὸ περιετρέχαμεν τὸ ἔμφοστον λιβάδιον.
 στυπαταρτῶ τὸν πραγματευτὴν ἀνάμεσα τοῦ κόμπτου.
 ἄλογα γὰ ἔχῃ περισσὰ καὶ ἀνθρώπους μετὰ ἑκείνων
 καὶ γραῖαν γενναῖαν, γίλε μου, γὰ κἀθεται εἰς καυῆλιν.
 Ἐξέβην, ἤλθεν πρὸς ἐμὲν καὶ προσεκύνησέ με·
- 2530 λέγω τοι· „Τίς εἶδαι, ἀνθρώπε, ἢ πόθεν ἔπαγαίρεις;”
 εἶπεν· „Ἐγὼ πραγματευτὴς ἐπὶ τῇ Βαβυλῶνα.”
 „Καὶ τί ἔν’ τὸ πραγματεύεσθαι;” πάλιν ἐρώτησέ τοι.
 „ἡέγορα,” λέγει, „πράγματα, λιθάριον καὶ χρυσάγιον,
 μαργαριτάρια καὶ βλαττὴν καὶ εἴτι καλὸν καὶ ἄν θελῇς.”
- 2535 „Ἐγεις λιθάριον,” εἶπα τοι, „πραγματευτή, γὰ πάρος;”
 „Ἐγὼ πολλὰ παρᾶξενον καὶ δάος εἰς τὴν νερὴν μου,
 τὸ ἀκόμη τέτοιον εἰς τὴν γῆν ποτὲ οὐδέν ἐρέσθην·
 (δείχρει μὲν τὸ θαυτελίδιον τοῦ σῆντομα πρὸς τὴν κόρυν)
 καὶ ἄν ὀρέγεσθαι γὰ τὸν ἰδῆς, γὰ τὸν καβαλλικεῖσθης.”
- 2540 Σύρρονεν τὸν δάον, βλέπω τοι, καὶ πύπτερον μοι, γίλε,
 f. 89v. τὸν τοῦ μου εἰς τὴν θεῶν | οἷον τοι πάραντα τὸν ἀγῆζα.
 Ὁρέχθην τοι ἢ παρᾶξενος γὰ τὸν καβαλλικεῖσθην·
 στήρρονεν τοι, ἐκαβαλλίκευον καὶ κροῦ τοι καὶ παγαίρει,
 ὥσπερ γὰ τρέχῃ τὸ νερόν, ἐκείνον κρηματίζεις.
- 2545 ἐκεῖνο δὲ οὐκ ἐγνώθης τοι γὰ περπατῇ τὸν θρόνον.
 Λέγει με· „Θέλεις, ὦ βασιλεῦ, γὰ ἰδῆς καὶ τὸ λιθάριον;”
 Καὶ λέγω τοι, καὶ ἐβγάγει το· καὶ ἦτορ εἰς θαυτελίδιον
 αὐτόγονον, αὐτοκόματον, κόκκινον ὡς τὴν γλόγγαν·
 εἶδα το καὶ ἐξερίσθην τοι καὶ τὴν ὀχρὴν ἐθανυμάσθην,
- 2550 βάνω το εἰς τὸ θαυτέλιον μου καὶ ἐδῶς ἀπερεκρόσθην
 καὶ κάτω ἀπὲ τὸ ἄλογον ἔπεσα ἀποθαμμένος.
 Καὶ τί ἀπὸ τότε ἐγίγεται εἰς τὴν ἐξηγουμένην
 καὶ εἰς τὸν κακὸν πραγματευτὴν, οὐκ ἐγνωρίζω, γίλε·
 τοῦτο ἐγνωρίζω μοι γὰ — τὸ πῶς εἶπεν οὐκ οἶδα —

2521: f. 89r., voir le vers E. 2250. — Après E. 2523 il faut ajouter trois vers, voir S. 1383 sqq. (N. 2215 sqq., P. 1070 sqq.). — 2526. *suppr. τὸν*. — 2538. l. *μὲ τὸ θαυτελιον τοι* (= P. 1085). — 2542. *τοι* l. *το*. — 2545. l. *ἐγνώθης το*. — 2546. *suppr. ὦ*. — 2549. *τοι* l. *το*. — *ὀχρὴν*: voir le glossaire s.v. — 2554: *τὸ πῶς εἶπεν οὐκ οἶδα* = S. 1405; cf. P. 1102: *τὸ πῶς οὐκ εἶδα, γίλε*, et N. 2246: *τὸ πῶς οἱ ἐδοκοῖ μου*.

- 1380 ἡ τήρη μου ἡ κακόβουλος ἤλθε κατ' ἐδοικοῦ μου.
 Ἔδοξε με ρίαν, γίλε μου, γὰ ἔβγω γὰ νενηγῆσω.
 ἐγὼ καὶ ἡ παρεξάρετος ἐρωτικῇ Ῥοδέρη.
 ἐβγαίγω ἀπὸ τὸ κάδοτον μου ρὲ τὲ παιδόπουλά μου.
 ἐπίασα λιβάδιον εἴροστον, παρῆτρεχά το ἐκείνο,
 1385 ἐγὼ καὶ ἡ κόρη οἱ μοραχοί, καὶ τὰ παιδόπουλά μου
 εἰς ἄλλον τύπον ἔτρεχαν μεθέαν καὶ νενηγοῦσαν·
 καὶ ἐνόσω τὸ ἐπαρῆτρεχα τὸ εἴροστον λιβάδιον,
 σενεπαρτῶ πραγματεντῆρ ἀγάμεδα τοῦ κάρπου.
 ἄλογα γὰρ περὶσθὰ καὶ ἀνθρώπους μετ' ἐκείνον
 1390 καὶ γραιὼν γεγαῖαν, γίλε μου, γὰ κάθηται εἰς καρῆλιν.
 Πεξεῖν καὶ ἤλθεν εἰς ἐμὲ καὶ προσεζήτησέ με.
 λέγω τοι· „Τίς εἶδαι, ἄνθρωπε, καὶ πόθεν ἔπαγαίης;”
 Εἶπεν· „Πραγματεντῆς εἶμαι ἀπὸ τῆρ Βαβυλῶνα.”
 „Καὶ τί ἐν τὸ πραγματεῖναι;” πάλιν ἠρώτησά τοι.
 1395 „Λάγορα,” ρὲ εἶπε, „πράγματα, χορδάσιν καὶ λιθάριον,
 μαρμαριτάρον καὶ βλατίν, ὀκαολάτα, χερουχάδες.”
 „Ἐχεῖς λιθάριον,” εἶπα τοι, „πραγματεντά, γὰ ἐπάρω;”
 „Ναί,” ρὲ ἐπιλογίσατο, Ἐβγάει ὡς δεκτικῶν |

- f. 94v. αὐτόφρον, αὐτοκάματον, κόκκινον ὡς ἡ γλόχα·
 1400 εἶδα το καὶ ἐκνευράσθην το, τῆρ χροῶν τοι ἐθαύρασά τῆρ,
 βάλλω το εἰς τὸ δεκτέλιρ μου καὶ εὐθὺς ἐθανατώθην
 καὶ κάτω ἡγήρ ἐκ τὸ ἄλογον ἔπεσα ἀποθαμένος.
 Καὶ τί ἀπὸ τότε ἐγέρετο εἰς τῆρ ἐξῆροηρέτηρ
 καὶ εἰς τὸν κακὸν πραγματεντήρ, γίλε, οἶκ ἐγρωρίζω·
 1405 τοῦτο γρωρίζω μοραχόν — τὸ πῶς εἶπεῖν οἶκ οἶδα —

1386. καὶ l. γὰ — 1393. l. εἶσα πρ. — 1398: voir E. 2536—2546, N. 2231—2238, P. 1084—1094. — 1402. l. καὶ z. εἰς γῆρ.

- 2555 μετὰ πολλῆν ἀναθορυγὴν ἀνεγρεεύσασίν με,
εἶδα με κοιμώμενον νεκρόν. πάραυτα μ' ἐγρωρίζοντ,
γίνεται θοῤῥος περιδῶς. ἰκούστικε εἰς τὸ κάστρον,
πᾶσα ψυχὴ πρὸς τὴν ἐμὴν ἔδραματ γὰρ μὲ ὁδοῦν.
Μέσα εἰς τὸ κάστρον φέροντ με νεκρόν. ἀποθαμένον,
2560 καὶ θέτοντ με εἰς κρέββατον, μέγας θοῤῥος κάμνοντ,
βλέποντ εἰς τὸ δακτύλιον μου ἀντὶ τὸ δακτυλίδιον.
καὶ τάχα ἐβγάζοντ γὰρ τὸ ὄφρ καὶ εὐθὺς ἀνέσιγώθητ.
f. 90r. Ἐξήσα, ἐξεπήδη | σα, τὴν κόρη ἀναγρεεύω.

- γίνεται μέγας κοπετὸς καὶ κλόρος, ἀλλὰ πόσος!
2565 εἶπατ με πῶς μὲ βρήκασιν καὶ πῶς ἀνέψυχώθητ.
τὸ δακτυλίδιον γὰρ ζητῶ. βάνω το εἰς τὸ πογγίν μου,
καὶ πάλε εἰς ἀναζήτησιν ἐξέβηκα τῆς κόρης.
Ἀκουλονθοῦσαν με οἱ ἐκατὸν τοὺς εἶχα μετὰ μέγατ,
ἐπίασα στράτα καὶ σκοπόν, καὶ ἐκείνη ἢ στράτα. γίλε,
2570 ἐκόπτετο εἰς ἐκατὸν μικρὰ μοροπατίτζια·
τοὺς ἐκατὸν ἐμοίρασα πρὸς ἕνατ μοροπάτιτ
καὶ ἐγὼ τὴν μέσαν τῆς ὁδοῦ ἐκράτησα θλιμμένος·
καὶ δίχρονον ἐπαρήγγειλα γὰρ περπατοῦν οἱ ὅλοι,
καὶ μετὰ τὴν σεμπλήρωσιν πάλιν γὰρ ἐποστρέφοντ
2575 καὶ γὰρ μὲ κατερεύδονσιν εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς στράτας·
καὶ εἰς μίον ἀποχωρέτησα γὰρ κοσμοαναγρεεύω,

- μὴ γὰρ ἐπιτέχω ποῦπετε τιτὰν γὰρ τοῦ σεπτέχω.
Ἥμεῖς ἐσέναν μοναχὰ καὶ τὰ ἔπαθα εἶπα σέ τα,
καὶ ὅσον περιανακούσιν ὁ πόρος τῆς ψυχῆς μου.
2580 Ὁ βασιλεὺς δέ, γίλε μου, ὥς σέ εἶπα τῆς Αἰγύπτου,
ἐκείνον τὸν ἐμήνυνε γὰρ ἐπάρη τὴν Ῥοδάμηντ,
ἔσπερον ἐμὲν ἐπύρασιν, ἐπίσσευσεν θλιμμένος,
γὰρ λέγει· „Α θέλω γορενθῇ, τὴν κόρη οὐκ ἀφίνω.”

- Καὶ ἰδοὺ τώρα ἐφθάσαμεν εἰς μονὴν καὶ εἰς κάστρον,
f. 90v. 2585 καὶ | ὥς ἐφοῦμεν μονὴν γὰρ περιαναπανθοῦμεν
καὶ πάλιν αἴθριοι τὴν ὁδὸν γὰρ πιάδωμεν ἀντίμα,

2556. κοιμώμενον l. κάμνοντ. — 2558. γὰρ μὲ ὄδ. l. τότε θέαν. — 2563. l. ἐγρεεύω.
— 2576. εἰς μίον: cf. S. 1427. — 2578. ἡμεῖς (ὡς μὴ ᾔ?) l. ἄρρηκα, cf. P. 1122 εἰ μὴ
ἡῖρα). — 2579. ὅσον l. ὥσον. — l. περιανακούσιν. — 2581—2661: voir la note de S.
1433. — 2581. l. ἐκείνος τ. ἐμήνυνε. — 2582. l. ὥς ἐν ἐστίρῳ μὲ εἶπασιν. — 2585.
ἐφοῦμεν l. φορεῖσθαι (cf. S. 1440, N. 2278, P. 1129).

- μετὰ πολλῇ παραθομῇ ἀρεφιλάγοις με.
 ἔρρον με κήμερον γερόν, βλέπουρ, ἐρτώριον με.
 γίνεται παρὰ πολλῇ, ἡκούσθις εἰς τὸ κάστρον.
 πᾶσα φυχὴ εἰς τῇ ἐμῇ ἔδραμε τότε θέαρ.
 1410 Ἔδω τοῦ κάστρον γεροκῶς γέροντ καὶ θέτονόις με.
 κρατοῦν τὸ θαυτέλις μου, βλέπουρ τὸ θαυτελίδι.
 ἐργάροντ τάχα γὰρ τὸ ἰδοῦν καὶ ἐρῶς ἀρεφελόθις.
 Ἀνέζησα, ἐξέπληθισα, τῇ κόρη ἀρεφιλάγοις.
 ἡρώρις κατακόπτεσθαι, γίνεται θοῦρος μέγας.
 1415 γίνεται μέγας στερημένος καὶ κλόρος, ἀλλὰ πόσος!
 εἶπαρ με πῶς μὲ ἡρώρις καὶ πῶς ἀρεφελόθις.
 τὸ θαυτελίδι τοὺς ζητῶ, βάνω το εἰς τὸ μπουκίρ μου.
 καὶ πάλιν εἰς ἀραζήτιον ἐξέβηκα τῆς κόρης.
 Ἀκολουθοῦν με οἱ ἐκατὸν τοὺς εἶχα μετ' ἐμένα.
 1420 ἐποίησα στράτα καὶ σκοπὸν, καὶ ἐκείνῃ ἡ στράτα, γίλε,
 εἰς ἐκατὸν ἐκόπτετο μικρὰ μοροπατίτσα.
 f. 95r. τοὺς ἐκατὸν | ἐμέρισα πρὸς ἓνα μοροπάτιν
 καὶ ἐγὼ τῇ μέσῃ τῇ ὁδῷ ἐκράτησα θλιμμένος.
 ἔτη δύο τοὺς ἐπαρήγγειλα γὰρ περιπατήσουσιν ὅλοι.
 1425 καὶ μετὰ τῇ στυπλήρῳ τῷ χρόνῳ γὰρ στυπλῶν
 καὶ γὰρ μὲ καυτερήσωσιν εἰς τῇ ἀρχῇ τῆς στράτας
 εἰς ἣν μὲ ἀπεχαιρέτησαν ἵνα κοσμογενέουσιν.
 ἐξ ὅτου ἀπεχαιρέτησα τοὺς ἐκατὸν τοὺς εἶχα.
 γὰρ μὴ ἐπιτέχω ποέπετε τινὰ γὰρ τὸν στυπλῶν.
 1430 Ἐδένα γὰρ ἡδὲ μοραχόν καὶ τὰ ἔπαθα εἶπα σέ τα,
 καὶ ὡς ἂν ἐπεριμενοῦσιν ὁ πόρος τῆς φυχῆς μου.
 Ὁ δὲ τῆς γῆς ὁ βασιλεὺς, γίλε μου, τῆς Αἰγύπτου,
 ἐκεῖνον τὸν ἐμήρυσαν γὰρ ἐπάρῃ τῇ Ροδάμῃ.
 ὡς ἐν ὑπέρῳ μὲ εἴπαον, ἐμύσσεσθε θλιμμένος.
 1435 γὰρ λέγῃ, ἂν ἔχῃ μορενθῇ, τῇ κόρῃ οὐκ ἀγίρει.
 (τῶν ἐν ὑπέρῳ ἀκούσας καὶ ἐμύσσεσθε καὶ λόγος,
 λόγος καυτεροῦσθαι, θαυτεροῦσθαι,
 καὶ τοις τῶν τοῦ ἑνὸς Αἰγύπτου καὶ Ροδάμης)
 Καὶ ἰδοὺ ἀπὲ τῶρα ἐγὼ θάσωμεν πάλιν εἰς μορὴν καὶ κάστρον,
 1440 καὶ ἃς περιμφορτίσωμεν μορὴν γὰρ ἀραπενθοῦμεν
 καὶ πάλιν αἴριον τῇ ὁδῷ γὰρ πιάσωμεν ἐντέμα.

1417: το μπουκίρ, ou faut-il lire τομ τοκίρ? — 1420 l. ἐπίασα? — 1421, l. μοροπα-
 τίτσια — 1429. γὰρ μὴ l. αὐ γὰρ. — 1433: ici commence le fragment S. l., voir l'introduction
 § 9 (p. 20 sq.).

- καὶ εἴτι ἀπὲ τῆρ ἀφ' ἡγῆσιν ἔλειψεν γὰ τῆρ μάθης·"
 Παρῆλθεν, ἐπαρέδραμεν τὸ πλάτος τῆς ἡμέρας,
 τῆς ῥύκτας ὅλος ὁ καιρὸς ἐδιέβηκεν ἐκεῖνος,
 2590 ἐχάραξεν ἡ ἀνατολὴ καὶ ἀνέτειλεν ἡ ἡμέρα,
 καὶ τῆρ ὁδὸν ἠρξάμεθα πάλιν γὰ περιπατοῦμεν·
 πάλιν ὁ ποδοφλόγιος ὁποῦ ἔπαθεν δι' ἀγάπην,
 ὁποῦ διὰ τῆρ ἀσζόλησιν ἐμυριοετραγέσθη,
 μετὰ ὄρκον ἐχέρισε τὰ τέτοια γὰ μοῦ λέγω·
 2595 „Ἦκουσες πάντα, ἔμαθες τοὺς ἐδικοὺς μου πόρους,
 ἐγνώρισες τὰς θλίψεις μου καὶ τοὺς παρεδραμοὺς μου,
 ἔμαθες τὰς πικρίας μου τὰς ἐκατεπικράνθην,
 ὅσα κακὰ μὲ ἐγίνοντο δι' ἀγάπην εἶπα σέ τα·
 ἐδάριτε, ἄν εἶσαι χοιωταρός, καλὸς στυφδοιπόρος,
 2600 καὶ ἄν κατὰ ἀλλήθειας ἔμαθες γὰ στυμτοῦς τοὺς ξέρονς,
 καὶ ἄν εἶσαι εἰς τοῦτης τῆρ στοργῆς τῆς ἐμὸςαμεν ἀντίμα,
 καὶ ἐστὶ γὰ μὲ ἀφ' ἡγῆσιν καὶ γὰ μὲ ἀναδιδάξης
 τίς εἶσαι καὶ πόθεν περπατεῖς καὶ ποίας ἐβγαίον γώρας·
 καὶ ἄν τέχνη γὰ μάθω στυμτοῦς καὶ ἐγὼ τὴς ἐδικᾶς σου,
 f. 91 r. 2605 τὰς πικρίας σου ἃς μάθω καὶ τῆρ κάκωσίν σου εἰ | πὲ μου,
 τίποτε μερικώτερον γὰ γίνεται τὸ πάσχω·"
 Καὶ ὡς εἶδα ὅτι βιάζει με μετὰ ὄρκον γὰ τὸν εἰπὼ
 ὅτι κακὸν καὶ ἄν ἔπαθα εἰς τὸν κόσμον,
 καὶ γὰ τὸν ἀφ' ἡγῆσιν καὶ ἐγὼ τοὺς πειρασμούς μου,
 2610 ἠρξάμην ἀπὸ πόρους μου τὰ τέτοια γὰ τοῦ λέγω·
 „Ἦτον καλὸς γὰ μὴ ὄμοδες μετὰ μέγα, σέντροσέ μου,
 γὰ μύθε εἰς ὄρκον δέσμιον ἐδέσθην μετὰ μέγα,
 γὰ μύθε ἐκατεχόρησεν τὸν πόθον σου ἡ ψυχὴ μου,
 ἀπέσω εἰς τὰ μέλη μου γὰ εἶσαι ὥριζόμενος·
 2615 ἐπεὶ δὲ εἰς τέτοιον μ' ἔφερε ὁ χρόνος γὰ ἐμπλάσσω·
 ἄκουσε, φίλε, ποῖος εἶμαι καὶ γώρας ἀπὲ ποίας,
 Φίλε, ὁ πατήρ μου γέγονεν γώρας τῆς Ἀρμενίας,
 τῆς ταύτης γώρας ὄρομα καλεῖται Αἰταβία,
 γορεῖς ἐμοῦ τοῦ δροτρυχοῦ προῦτοι τῆς γώρας ταύτης·
 2620 πατράδελφός μου γέγονεν ὁ ῥῆξ τῆς Ἀρμενίας,
 εἶχε πολλὰ παρὰξέρον ὁ ῥῆγας θυγατέραν,

2587. l. γὰ τὸ μ. — 2597. l. ἐκατεπικράνθην. — 2601. τοῦτης l. τοῦ ὄρκον. — 2603. l. τ. ε., πόθεν. — 2604. l. καὶ ἀντέχην ἄν. — 2605. l. πικρίας σου ἄν μὲ εἴπης τίποτε, κακώσιν σου ἄν μάθω (cf. S. 1461, N. 2302, P. 1147). — 2607. l. εἶπω. — 2608. l. ἔπ. καὶ ἐγὼ εἰς τὴν κ. τοῦτον. — 2611 sqq.: voir la note de S. 1467. Il faut corriger E. selon S. et N. — 2612 sq.: μύθε l. μυθε. — 2613. l. ἐκατεχόρησεν.

- καὶ εἴτι ἀπὸ τῆς ἀγῆγησιν ἔλειπεν γὰρ τὸ μᾶθης·”
Παρῆλθεν, ἐπαρῆδραμεν τὸ πλάτος τῆς ἡμέρας,
 f. 95 v. *τῆς γέντας ὅλης | ὁ καιρὸς ἐδιέβηκεν ἐκεῖνης,*
 1445 *ἐχάραξεν ἡ ἀνατολὴ καὶ ἀνέτειλεν ἡ ἡμέρα,*
καὶ τῆς ὁδοῦ ἠρξάμεθα πάλιν γὰρ περιπατοῦμεν·
καὶ πάλιν ὁ ποδογλόγιστος ὅπου ἔπαθεν δι’ ἀγάπης,
ὅπου διὰ τῆς ἀσχύλησιν ἐμνηστυραγγίθην,
μετὰ ὄρκον ἐπεχείρουμεν τοιοῦτα γὰρ μὲ λέγῃ·
 1450 *„Ἦκουσες πάντως ἔραδες τοῖς ἰδικούς μου πόρους,*
ἐγνώρισες τὰς θλίψεις μου καὶ τοὺς τζιγαρισμούς μου,
ἤκουσες τὰς κακώσεις μου τὰς ἔπαθα εἰς τὸν κόσμον,
ἔραδες τὰς πιζρίας μου τὰς ἐκατεπιζοράθην,
ὅσα κακὰ μὲ ἐγένοντο διὰ πόθον εἶπα σέ τε·
 1455 *ἐδῶκεν, ἄν εἶσαι χριστιανός, καλὸς στροδοιπόρος,*
καὶ ἄν κατὰ ἀλήθειαν ἔραδες γὰρ σερποτῆς τοὺς ξέρονες,
καὶ εἶσαι εἰς τοῦ ὄρκου τῆς στρογῆς τῆς ὀρησες μετὰ με,
καὶ ἐσὶν γὰρ μὲ ἀγαγίσεσαι καὶ γὰρ μὲ ἀναδιδάξῃς
τίς εἶσαι καὶ πόθεν περιπατεῖς καὶ ποίως ἐγένον χώρας·
 1460 *καὶ ἀντήχῃ ἄν μᾶθω σερπορὸς καὶ ἐγὼ τὰς ἰδικὰς σου,*
πιζρίας σου γὰρ μὲ εἴπῃς τίποτε, κακώσεις σου ἄν ἀκούσω,
τίποτε μερικώτερον γὰρ γίνεται τὸ πάσχω·”
Καὶ ὡς εἶδα ὅτι μετὰ ὄρκον μὲ βιάζει γὰρ τὸν εἶπὼ
εἴτι κακὸν καὶ ἄν ἔπαθα καὶ ἐγὼ εἰς τὸν κόσμον τοῦτο,
 1465 *καὶ γὰρ τὸν ἀγαγίσωμαι καὶ ἐγὼ τοὺς πιζραρισμούς μου,*
ἠρξάμην ἀπὸ πόρου μου τοιαῦτα γὰρ τὸν λέγω·
 f. 96 r. *„Ἦτον καλὸν γὰρ μὴ ὀρησά | μὲ σὲν γὰρ ἀποθάγω,*
γὰρ μὴδὲ εἰς ὄρκον δέσμιον ἐθέθην μετ’ ἐσένα,
γὰρ μὴδὲ ἐκατεχείρωσε τὸν πόθον σου ἡ ψυχὴ μου,
 1470 *τὰ θεμέλια τῆς καρδίας μου ἀπέσω ἐσένα ἔχον·*
ἐπεὶ δὲ εἰς τοῦτο μὲ ἔφερεν ὁ χρόνος γὰρ μὲ ἐμπλέξῃ,
ἄκουσε, ξέρε, τίς εἰμὶ καὶ χώρας ἀπὸ ποίας
καὶ τὸ διὰτὶ περιπατῶ καὶ κοσμοαναγρεῖω,
Ξέρε, πατήρ μου γέγονεν χώρας τῆς Ἀρμενίας,
 1475 *τῆς χώρας ταύτης ὄνομα καλεῖται Ἀταβία,*
γορεῖς ἐμοῦ τοῦ δρατεχοῦς προῦτοι τῆς χώρας ταύτης·
πατρώδελφός μου γέγονεν ὁ ῥῆξ τῆς Ἀρμενίας,
εἶχε πολλὰ παρὰξενον ὁ ῥῆγας θυγατέραν,

1445. l. ἐχάραξεν. — 1455. l. ἰδικὰς. — 1459. l. τίς εἶσαι, πόθεν. — 1463. l. εἶπω. — 1467—1471: cf. E. 2611—2615; S. 1469 sq. (= E. 2613 sq.) manquent dans N. et P. — N. 2308 sq.: Ἦτον καλὸν γὰρ μὴ ὀρησά μετὰ σου γὰρ ἀποθάγω. | γὰρ μὴδὲ εἰς ὀρκόταμον ἐθέθην μετὰ σένα; P. ms. 1153 sq.: εἴτι καλὸν γὰρ μὴ ὀρησάς μετὰ μου, στήριχτέ μου. | γὰρ μὴδε (ms.: μὴ δὲ) εἰς ὄρκον δέσμιον γὰρ ἐθέθην μετ’ ἐσένα. — 1470. suppr. τὰ.

- ἔμορφην, ἰστανόμενον, ἐξαίρετην, ὡραίαν·
 καὶ εἶχεν καὶ εἰς αὐτὴν καὶ γαμπρὸν ἐκ γόρου τῆς Περσίδας.
 Ἔρως εἰς τὴν καρδίαν μου τῆς κόρης ἐπεσέβην,
 2625 καὶ τέτρωγεν, ἐθαύμαζεν, ἔγλεγε τὴν καρδίαν,
 f.91v. ὅλην αὐτείνην τὴν ψυχὴν, ὅλας μου τὰς | αἰσθήσεις·
 δένεται γὰρ ἐν δαπανῇ καὶ σῶμα καὶ καρδίαν,
 ὅλην αὐτείνην τὴν ψυχὴν, ὅλας μου τὰς αἰσθήσεις·
 δένεται γὰρ ἐν δαπανῇ καὶ σῶμα καὶ καρδίαν
 2630 πάθος τὸ κρίνει ὁ λογισμὸς ἐξ ἐρετολογίας.
 Ὡς Πέρσης ἐταξίδευγεν μακρὰν ἐκ τῆς Αἰγύπτου,
 εἵπεν ἔλειπεν καιρὸν χρόνον ἔναρ καὶ πλεόν,
 τῆς κόρης ἐγατέρωσα τὸν πόθον τῆς ψυχῆς μου.
 εἶπα τῆς τὴν ἀγάπην μου τὴν εἶχα εἰς ἐκείνην·
 2635 ἤκουσεν ἡ παράξενος καὶ σπρεπόμενός με,
 ἔπαυγεν τὰς κακώσεις μου, τὴν θλίψιν μου ἔλκπττον,
 κατέγρυσεν εἰς ἔρωτα καὶ αὐτὴ τὸν ἐδικόν μου,
 ἐπέκρυσεν εἰς πόθον μου καὶ εἰς ἀγάπην μου ἐπεσέβην·
 κοιτὸν ἐν σὲ εἶπὼ, εἰς θέλημα ἤλθεν τὸ ἐδικόν μου.
 2640 Ἦκουσεν ταύτην ὁ πατήρ, ὁ ῥέξ τῆς Ἀρμενίας,
 μόνο'ς ἐσέναι κρεμασμός, τὸν εἰς ἡμέρα πόθον·
 μερέαν ἐκαθοδήγησεν ἡμὲν ὁ σπγγενὴς του·
 εἶχα τας εἰς τὴν καρδίαν μου, γίλε, τὰς διατάξεις του,
 ἐν εἵπες ὡς οὐδὲ τίποτε καὶ τοὺς γοβερισμούς του.
 2645 Ὁκάτι ἐχαιρέτο ἐν πάθῃ ὠρεγέτο,
 ἔλεγα· „Ἐκεῖνος ἄνθρωπος ὁποῦ γινώσκει κόσμον,
 f.92r. ἂν οὐ πορέσῃ δι' ἃ ἔρωτα, δι' ἀγάπην ἂν οὐ πάθῃ,
 οὐκ ἔξει πόθον δουλετήης, οὐκ ἐγρωθίξει κόσμον.”
 Καὶ τί λοιπὸν ἐγίγνετο ἄκουσε ἐν τὸ μάθῃς.
 2650 (ὁποῖον ἰσπντίζαται ὁ Κλαυδὸς Αἰβότρον)
 Ὡς εἶπεν ἀδιαχώρετο τὸν ἐδικόν μου πόθον
 καὶ τῆς ὡραίας τὸν ἔρωτα τὸν εἶχεν εἰς ἡμέρα,
 ἐκείνη μὲ ὠρείδισεν, ὠργίδισεν ὁ πατήρ τῆς,
 καὶ λόγους δικασίματος θῆθεν καιροῦ θεσίας
 2655 ἔλεγεν ὡς ἐδέχετο πρὸς τὴν ἐξήρημμένην·

2622. l. αἰστανόμενον. — N. 2319 αἰστανόμενον, P. ms. 1163 αἰσθανόμενον. — 2625. καὶ τ.,
 ἐθ. l. κατέτρωγεν, ἐθαύμαζεν. — 2628 sq.: suppr. — 2630. κρίνει l. κρύνει. — l. ἐρετολ.,
 2631. ὡς l. ὁ. — μακρὰν ἐκ τῆς Αἰγύπτου = S. 1485, P. 1170: l. μ. τῆς Ἀρμενίας = N.
 2326. — 2640. l. ταῦτα. — 2641. l. τὸν εἰς αὐτὴν μου χρ. — 2642. l. μερέαν ἐκατομει-
 σάσεν ἐκείνην ὡς παθεῖν του. | μερίαν ἐκατελόμεν ἡμὲν ὡς σπγγενὴν του (cf. S. 1496 sq.,
 N. 2337 sq., P. 1179 sq.) — 2645. l. ὁκάτι προσεχαιρέτο, ὠρεγέτο ἐν πάθῃ. — 2653. l.
 ἐκείνην μὲν. — 2654. l. σῆθεν καὶ πορεσίας.

- εἶχεν εἰς αὐτὴν καὶ γὰρ ὁδὸν ἐκ χώρας τῆς Περσίας.
 1480 Ἐρωὸς εἰς τὴν καρδίαν μου τῆς κόρης ἔπεσέβην,
 κατέρωγεν, ἐδάμασεν, ἔφλεγεν, ἐδαπάνει
 ὅλην αὐτὴν μου τὴν ψυχὴν, ὅλως μου τὰς αἰσθήσεις·
- δύνεται γὰρ γὰρ δαπανᾷ καὶ δῶμα καὶ καρδίαν
 πάθος τὸ τρέχει ὁ λογισμὸς ἐξ ἐρωτολογίας.
 1485 Ὁ Πέρσης ἐταξίδευε μακρὰν ἐκ τῆς Αἰγύπτου,
 ἔτυχεν ἔλειπεν καιρὸν, χρόνος ἐδιέβη πλέον,
 τὴν κόρην ἐφαρέωσα τὸν πόθον τῆς ψυχῆς μου,
 εἶπα διὰ τὴν ἀγάπην τῆς τὸν ἔπαυχα τὸν τόσον·
 ἤκουσεν ἡ παρὰξενος καὶ σφραγίσεν με.
- 1490 ἔπαυχεν τὰς κακώσεις μου, τὰς θλίψεις μου ἐλυπεῖτο,
 κατένευσεν εἰς ἔρωτα καὶ αὐτὴ τὸν ἰδικόν μου,
 ἐπέκρυψε εἰς πόθον μου καὶ ἀγάπην μου ἔπεσέβην·
 f.96v. καὶ τὸ γὰρ σὲ εἶπω, | εἰς θέλημα ἦρθε τὸ ἰδικόν μου.
- 1495 Ἦκουσεν ταύτης ὁ πατὴρ ὁ ῥῆξ τῆς Ἀρμενίας
 τὸν εἰς αὐτὴν μου χρημασμόν, τὸν εἰς ἐμέ τῆς πόθον·
 μέρος ἐκατωρεῖδισεν ἐκείνην ὡς παιδίον του,
 μέρος ἐπαπειλίστατο ἐμὲν ὡς συγγενὴν του·
 εἶχεν τὰς ἡ καρδίᾳ μου, φίλε, τὰς ἀπειλὰς του
 γὰρ εἴτης οὐδενίποτε καὶ τοὺς φοβερισμούς του.
- 1500 Ὅκατι ἐπροσεχαίρετο, ὡρέγετο ἵνα πάθῃ,
 ἔλεγε· „Ἐκεῖνος ὁ ἄνθρωπος ὅποῦ αἰσθάνει κόσμον.”

Τί τὸ λοιπὸν ἐγίνετο, ἤκουσε καὶ γὰρ μάθης.

- Ὡς εἶδεν ἀδιαχώριστο τὸν ἰδικόν μου πόθον
 καὶ τῆς ὥραίας τὸν ἔρωτα πάλιν εἰς ἐμένα πλέον,
 1505 ἐκείνην μὲν ὠρεῖδισεν, ὠργίσθη ὁ πατὴρ τῆς,
 καὶ λόγους δικασίματος δῆθεν καὶ ρουθεσίας
 εἶπεν, ὡς τὴν ἐνδέχεται, πρὸς τὴν ἐξηγομένην·

1484. l. κρεβε. — ἐρωτολογίας — P. ms. 1169a: βάθος κρεβε λογισμὸς ἐξ ἐρωτολογίας
 = S. I 45 (voir l'introduction § 9, p. 21 — 1485. l. μ. τῆς Ἀρμενίας — 1488. τόσον l
 πόθον. — 1494. ταύτης l. ταῦτα. — 1496 sq. μέρος: N. 2337 sq. μερίαν, P. ms. 1179 sq.
 ἔρωτος = S. I 55 sq. (voir l'introduction § 9, p. 21). — 1500: cf. E. 2645, P. 1183, S. I 59.
 — 1501: cf. E. 2646—2648, P. 1184—1186, S. I 60—62. — 1507. l. ὡς ἐνδέχεται.

- ἔμεν δὲ πέμπει καὶ κρατοῦν, σίδερα μὲ γοοαίνει,
 χειρόψια εἰς τὸν τράχηλον, καὶ εἰς γυλακίην μὲ βάνει,
 καὶ χρόνον ἔναι ἤμωτον μὲ εἶχεν γυλακισμένον.
 Τότε καὶ ὁ Περσός, γίλε μου, ἔγθασεν ἐκ τὸ ταξίδιον,
 2660 ἤκουσεν τὰ γερόμενα, ὅλα κατέμαθέν τα,
 καὶ ἀπὲ τότε ἐγρόρευεν καιρὸν τοῦ γὰ μὲ θαυματοῶν,
 μετὰ ἐπιχειρήματος γὰ σφάξῃ τὸν ἡγιστὸν μου.
 Εἶπα σε τὰς ὁδούς μου καὶ τὰς ἐπωχειρώθην
 ὥς ἐν ἐνόψει, ὥς ἐκροτοῦ, γὰ μὴ εἶδαι πλέον λυπημένος.”
 2665 „Εἶπες με τὰ ὅλα, γίλε μου,” λέγει με πάλι ἐκείνος,
 f.92v. „τὸ πῶς ἀκούεις οὐκ εἶπες μου, γὰ μάθω | διὰ τῆς κόρηι.”
 Εἶπα· „Ἀκούω Κλιτοβόν, πάλε Μερτάνην ἢ κόρηι·
 ὀνόματα εἶναι ἀρμενικὰ τῆς ἡμετέρας χώρας.”
 „Τὰ μὲν ἐμὰ κατέμαθες, ξέρε στυροδοιπότες,
 2670 ἐγρόρωδες τοὺς πόρους μου καὶ τὰ ἐστεροχωρέθην·
 ὁ τοῦς μου δὲ εἰς τῆς ἀρπαγῆς κείμεται τῆς Ῥοδάμης,
 γὰ μὴν ἑπάρῃ μαρικῶς περὶ τοῦ Φερσέριον·
 γίλε, εἰς αὐτοῦ τὸν σκοπὸν κείμεται πάντα ὁ τοῦς μου,
 διότι καὶ ὁ μάρης εἶπε το τὸ ἐβλεπα ἐν ὀρείον,
 2675 εἶπερ δέ· „Τέχνη γυναικὸς θολερῆς κακομέγρον
 τῆς κόρηι τῆς ὀλιγορῆς δὲ θέλει ἀποξενώσθαι.”
 „Ισιπὸν ἔπει ἐν ὀρείον μου τὸν εἶπερ ὁ προγνώστης,
 τῆς στροάται ὅποῦ εἰς Λίγυπτον, ὄρε αἶς περιπατοῦμεν.”
 Ἠῶραμεν βρόδον καὶ φρόν, καὶ ἤμασθε κοπιασμένοι,
 2680 καὶ ἐκ τὰ ἄλογα ἐπεξεδάμαεν γὰ περιπαταπνοῦμεν·
 καὶ ἀφοῦ ἐφάγαμεν φωμὴν εἰς τοῦ θερδρόν τῆς ὀίξας,
 καὶ ἀπὲ τῆς βρόδης τὸ φρόν ἐπίαμεν γὰ μὴν διφροῦμεν,
 καὶ τότε ἀπορροαυρήσαμεν οἱ δύο μας καὶ εἰς ἔστρον
 ἐκορέσθην

καὶ ὀρειον εἶδε θαυμαστὸν διὰ τὸν σέντροφόν μου.

- 2685 (ὀρειοντος, ἐφάρηςτος πρὸς Κλιτοβόν τὸν γίλον) |
 f.93r. Ἀετὸς ἐφάρη θαυμαστὸς γὰ πέτεται εἰς τὰ νέγη,

2659. l. Περσός. — 2663. l. καὶ τὰ ἰσπεροχωρέθην (cf. E. 2670). — 2664. l. στυροῦται — ἐν κορπῶ. — 2667. l. Μερτάνη — κόρη. — 2672. l. ἡμέτερη μαρικῶς παρὰ: voir la note de S. 1524. — 2675. αὶ l. μ. — 2677. μου l. σου (= S, N. et P) — τὸν l. το. — Après E. 2678, il se trouve la même lacune que dans S. (après S. 1530), dont le homoioteleuton περιπατοῦμεν est la cause; voir N. 2368—2371 et P. 1829—1831· καὶ ὁκάτι (P. τίτοι), ξέρε μου, γὰ μάθωμεν νομίζω (P. θαρρῶ) ὅτι γὰ ἐγρόδμεν.” | Τῆς στροάται ἐκορπίζαμεν ἐντῆμα (P. γίλε μου) τῆς ἰστροῦτον, | εἰς ὅλα τὰ ἐπασχίζαμεν γὰ παρκορπίζομεν, | καὶ μετὰ ἡμέρας τέσσαρας ἐν ἡ (P. ὅσῳ) ἰστροῦταιοῦμεν, | ἡῶραμεν etc — 2683. suppr. καὶ — Cf. S. 1535 sq. (P. 1835 sq.) πρὸς ἔ. ἐγρόσθην. — 2685. La même faute dans P.: P. ms. 1837a ὀρειος Αετῶντος βασιλέως, tandis qu'il s'agit d'un songe de Khtobos.

- ἐμὲ δὲ πέμπει καὶ κρατεῖ, δίδωρα μὲ μοραίνει,
 χερσίν εἰς τὸν τράχηλον καὶ εἰς γυλακίην μὲ ῥίπτει,
 1510 καὶ χρόνον ἔταρ ἥμισυ μὲ εἶχεν γυλακισμένον.
 Τότε ὁ Πέσθος ἔφθασεν, γίλε μου, ἐκ τῷ ταξίδει.
 ἤκουσε τὰ λεγόμενα, ὅσα ἦσαν ἐκατέμαθεν τα,
 καὶ ἀπὸ τότε ἐγύρουντες ὄραν ἐπιτηδείαν
 μετὰ ἐπιχειρήματος τὸ γὰρ μὲ θανατώσῃ.
 1515 Εἶπα σε τὰς δόνας μου καὶ τὰ ὀστεροχωρήθην
 ὥς ἐν σενόφει, ὥς ἐν κορτῷ, ἵνα μὴ σὲ πλέον λεπήσω.”
 f. 97 r. „Εἰπες με τὰ ὅλα, γίλε μου.” | λέγει μὲ πάλιν ἐκεῖνος,
 „τὸ πῶς ἀκούεις οὐκ εἶπες με, γὰρ μάθω διὰ τῆς κόρης.”
 „Ὁ Κλιτοβῶν μὲ λέγουσιν, τῆς κόρης ἡ Μιλτήρη,
 1520 ὀνόματα ἔτι ἀρμένιστα τῆς ἡμετέρας χώρας.”
 „Τὰ μὲν ἐρᾷ ἐκατέμαδες, ξέρε σενοδοιτῶρε,
 ἐγνώρισες τοὺς πόρους μου καὶ ὀστεροχωρήθην·
 ὁ τοῦς μου δὲ εἰς τῆς ἀρπαγῆς κείμεται τῆς Ῥοδάμης,
 τὸ γὰρ μὴ ἡρπάζῃ μαζικῶς παρὰ τοῦ Βερθερίχον·
 1525 γίλε μου, εἰς αὐτὸν τὸν σκοπὸν κείμεται πλέον ὁ τοῦς μου,
 θιότι καὶ ὁ μέγας, γίλε μου, εἶπε το ἐν ὀρείῳ,
 εἶπε με· „Τέχρη γενναῖος δολεροκακογέρον
 τῆς κόρης τῆς ὀλιγορεῖς θέλει σὲ ἀποξενώσει.”
 „Λοιπὸν ἐπεὶ ἐν ὀρείῳ σὺν εἶπε σε ὁ προγνώστης,
 1530 τῆς στράτας ὁποῦ εἰς Αὔρεπτον ἔπάγει ἅς περιπατοῦμεν.”
 Πύραμεν βρούσιν καὶ γεθὸν καὶ ἡμασθὰν κοπιασμένοι,
 καὶ ἐκ τὰ ἄλογα ἐπεξέσκαμεν γὰρ περιπαταίνωμεν·
 καὶ ἀφ’ οὗ ἐφάγαμεν φουρὴν εἰς τοῦ θεοῦ τῆς ῥίξας
 καὶ ἀπὸ τῆς βρούσεως τὸ γεθὸν ἐπίομεν μὴ διψοῦμεν,
 1535 τότε ἐρραθυμίσαμεν καὶ εἰς ἔσπρον ἐγυρίσθην,
 καὶ ἐκοῦμβήσα’ εἰς τῆς ῥίξας τοῦ θεοῦ καὶ ὀλίγον
 ἐκοιμήθην.
 ὄρεον εἶδα θανμαστὸν διὰ τὸν δέξινόν μου.

Ἀετὸς μ’ ἐφάρη μοβερὸς γὰρ πέτεται εἰς τὰ νέφη,

1512 l. τὸ γινόμενα, ὅλα. — suppr. ἦσαν. — 1522. l. καὶ τὰ ἔσιν. — 1524: cf. E. 2672 ἐπὶ μαζικῶς μαζικῶς παρὰ, N. 2361 ἐπὶ μαζικῶς παρὰ, P. 1822 ἡρπάζῃ μαζικῶς παρὰ. — 1527. l. κακογέρον. — Après E. 1530 quelques vers manquent = N. 2368—2371, P. 1829—1831, comme dans E. (voir E. 2678 sq.). — Au lieu de S. 1535 sq. (E. 2683, P. 1835 sq.) N. écrit: πῶς περιπαταῖν ὁ κλιτοβῶν ὁ μέγας (N. 2375). — 1536. l. καὶ εἰς τῆς ῥ. ἐκοιμή. — suppr. ὀλίγον.

- μαῦρος πολλὰ ὥς τὸν κόρακα, μέγας πολλὰ εἰς τὴν πλάσιν,
 περδίκην εἰς τὰ πόδια τοῦ κόκκινου τὰ βασιτάξῃ,
 καὶ εἰς οὐρανὸν ἐπέτετο καὶ ἐλάλει τὸ περδίκην·
 2690 καὶ ἐγὼ ὥς εἶδα τὸν ἀετὸν εἰς οὐρανὸν τὰ τρέλλῃ,
 πρὸς τὸν στυφοδοτόρου μου μὲ ἐφάρηκεν ἐλάλον·
 „Ιοξέγγω ἐκεῖνον τὸν ἀετὸν τὰ ῥίξῃ τὸ περδίκην!”
 Καὶ ἐφάρη με ὅτι ἐγέμισε σόντομα τὸ δοξάζον,
 καὶ ῥίπτει τάχα εἰς τὸν ἀετὸν μύπως τὰ τὸν δοξέγγω·
 2695 φοβᾶται ἀετὸς μὴ δοξενθῇ, ἀχαρνίζει τὸ περδίκην,
 καὶ εἰς τὸν κόρφο ἐκατέβηκεν ἐφάρη μου τοῦ Ἀβιστρον.
 Ἐξέπτησα ἐκ τῆς ταραχῆς τοῦ ὀρείου ἐκεῖνον,
 θράσσω, κρατῶ τὸν Ἀβιστρον, λέγω τοῦ· „Τί κοιμᾶσαι;”
 λέγει με, λέγει· „Σώπασε, θορυβισμένος εἶμαι,
 2700 παρτῶς οὐκ ἔπαθες κακόν, παρτῶς οὐκ ἐφαρτάχθης;”
 Εἶπα τοῦ· „Εἶναι, παράξενον ὄρειον ἐφαρτάχθης,
 τὸ βλέπω, εἶπα, αἰσθητικῶς καὶ ἰδοὺ ἀρηγοῦμαι σέ το.”
 Ἐκατῆσα καὶ ἐκατάλεξα τὸ ὄρειον ἐκεῖνον
 ὥς τὸ εἶδα ἀπλῶς αἰσθητικῶς διὰ τὸν σόντομο μου,
 2705 καὶ ἀφούρον τὸ ἐκατάλεξα, τότε ἐδιόκρινά το,
 ἄκουσε πῶς ἐδιόκρινά τὸ ὄρειόν μου· |
 f.93v. εἶπα· „Τὸν μαῦρον τὸν ἀετὸν δύο πράγματα τὸν κρῖνον·
 ἄνθρωπον μέγαν, ἐγγενή, καὶ χώρας βασιλέαν,
 2710 κάστρον τὸν κρῖνον κεφαλῇ, τόπων πολλῶν ἀνθέτη,
 ἀλλὰ τὰ ὅρεα τὸν ἀετὸν ὥς βασιλέα τὸν ἔχον·
 τὸν δὲ καὶ μαῦρον κρῖνον τοῦ ὥς γῆρ τῆς Αἰγυπτίας,
 δεσπότης ἐκεῖνος καὶ κρατεῖ καὶ μόνος κρατορεῖ·
 τὸ μέγαν γὰρ ἀπεικάσω τοῦ χροῦμα τῶν Αἰγυπτίων.
 2715 τὴν πέρδικαν γὰρ κρῖνον τῆς ὥς ἀρπαγὴν γυναικαν,
 τὴν ἀρπαγὴν τὰ κόπτεται, τὰ κλαίῃ καὶ τὰ φωνάζῃ·
 τὸ δὲ ὅτι ἐκατεδίωξες καὶ ἐστὶν τὰ τὸν φονεῦσῃς,
 καὶ ἐκεῖνος ἐκ τοῦ φόβου τοῦ ἀχαρνίζει τὸ περδίκην,
 καὶ ἀπὸ περσοῦ εἰς τὸν κόρφο σου κατέφυγεν ἀπέσω,
 2720 ἔχω τὰ περιπατῆς καὶ διώκῃς τὰ τὴν εὔρης·
 εὔρει τὴν θέλεις, ἤξευρες, καὶ πάλιν μετὰ σε
 θέλει διαβάσει τῆς ζωῆς τῆς τὰς ἡμέρας,
 καὶ ἔναι ἡ Ροδάμνη ἡ πέρδικα καὶ ὁ ἀετὸς ὁ Φερδερίγος ἔναι,
 καὶ μέγρι καὶ τὴν σήμερον οὐκ ἔβλαψε τὴν κόριν.”

2692. l. δόξενσε. — 2699: voir S. 1551; N 2390 ms.: ἔχει με, λέγει; P. 1851: „ὄχι,”
 μὲ λέγει. — l. εἶσαι. — 2701. l. καὶ — 2707. l. κρῖνον. — 2712. l. μοροκρατορεῖν. —
 2713. l. μέλαν. — l. ἐκάσω το. — 2714: voir la note de S. 1565. — 2719. l. ἔχω το τὰ.
 — 2720. l. σένα. — 2721. φ. δ., μάθε το, ζωῆς.

- f. 97 v. 1540 μαῦρος ὡς ἔνι ὁ κόρακας, μέγας πολλὰ εἰς τὴν πλάσιν, |
 περδίκιν τὰ ποδάρια τον κόκκινον ἐκρατοῦσαν,
 καὶ εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπέτετο καὶ ἐλάλει τὸ περδίκιν·
 καὶ ἐγὼ ὡς τὸν εἶδον τὸν ἀετὸν καὶ ἐλάλει τὸ περδίκιν,
 πρὸς τὸν συνοδοιπόρον μου ἐφάνη με ὅτι ἐλάλον·
 „Τόξευσε ἐκεῖνον τὸν ἀετὸν ἐν ῥύψῃ τὸ περδίκιν!”
- 1545 Καὶ ἐγέμισεν, ἐφάνη με, σόντομα τὸ δοξάριον,
 καὶ ἐδίωκε τάχα τὸν ἀετὸν πρὸς ἴνα τὸν τοξεύσῃ·
 φοβᾶται ὁ ἀετὸς μὴ τοξευθῇ, χαμνίζει τὸ περδίκιν,
 καὶ εἰς κόλπον ἐκατέβηκεν, ἐφάνη με, τοῦ Αἰβίστρον.
 Ἐξέπτησα ἐκ τῆς ταραχῆς τοῦ ὀνειρώτους τὴν εἶχα,
 1550 δρασσω, κρατῶ τὸν Αἰβίστρον, λέγω του· „Τί κοιμᾶσαι;”
 Ἐχει με, λέγει· „Σώπασε, θορυβημένος εἶσαι,
 πάντως οὐκ ἔπαθες κακόν, πάντως οὐκ ἐφαντάσθης;”
 Εἶπα του· „Ναί, παράξενον ὄνειρον ἐφαντάσθην,
 τὸ βλέπω ἄν εἶδες αἰσθητῶς καὶ ἰδοῦ ἀφηγοῦμαι σέ το.”
- 1555 Καὶ ἔκατσα καὶ ἐκατέλεξα τὸ ὄνειρον ἐκεῖνον
 τὸ εἶδα ἀπλῶς ὡς αἰσθητῶς διὰ τὸν σόνξενόν μου,
 καὶ ἄφ’ αὐτὸν τὰν ἐκατέλεξα, τότε ἐδιέκρινά το·
- εἶπα· „Τὸν μαῦρον τὸν ἀετὸν δύο πράγματα τὸν κρίνω·
 ἄνθρωπον μέγαν, εὐγενή, καὶ χώρας βασιλέαν,
 1560 εἰς χώρας τὰν ἔχον κεφαλὴν μεγάλῃς πολυανθρώπων,
 διότι καὶ τὰ ἄρρεα τὸν ἀετὸν αὐθέντην τὸν ἔχον·
 τὸ δὲ ὅτι μαῦρος, κρίνω του καὶ γῆς τῆς Αἰγυπτίας,
 f. 98 r. δεσπάζει ἐκεῖνος καὶ κρατεῖ | καὶ μοροκρατορεύει·
 τὸ μέλαν γὰρ εἰκάζω το χροῖμα τῶν Αἰγυπτίων.
- 1565 τὴν περδίκαν δὲ κρίνω τὴν ἀπὸ ἀρπαγῆς γυναικαν,
 τὴν ἀρπαγὴν ἐν κόπτεται, ἐν κλαίῃ καὶ ἐν φωνῇ·
 τὸ δὲ ὅτι ἐκατεδίωξες ἐσὺν ἐν τὸν τοξεύσῃς,
 καὶ ἐκεῖνος ἀπὸ φόβου του χαμνίζει τὸ περδίκιν,
 καὶ ἀπὸ πτεροῦ εἰς τὸν κόλπον σου κατέφρυνεν ἀπέσω,
- 1570 οἶμαι διότι περιπατεῖς καὶ γυρεύεις ἐν τὴν εὔρη·
 εὔρειν τὴν θέλεις, γνώριζε, καὶ πάλιν μετ’ ἐσέναν
 θέλεις διαβάσει, μάθε το, ζωῆς σου τὰς ἡμέρας,
 καὶ ἔνι ἡ Ῥοδάμνη περδίκαι καὶ ἀετὸς ὁ Βερδερίχος,
 μέχρι δὲ καὶ τὴν σήμερον οὐκ ἔβλαπεν τὴν κόρην.”

1542. l. εἶδα — καὶ ἐλ. το τ. l. εἰς οὐρανὸν (N 2381 οὐρανοῦς) ἐν τρεῖσι = E. 2690;
 P. 1842: ἐν οὐρανοπολιτείῃ. — 1551. N. 2390 ms.: ἔχει, P. 1851: ὅχι, E. 2699: λέγει.
 — 1554. ἄν εἶδες l. ἐν εἶπες. — 1560. suppr. εἰς. — l. ἔχω. — 1561. l. ὡς αὐτῶ. — 1565.
 l. περδίκαν. — ἀπὸ ἀρπαγῆς γυναικαν = P. 1863; cf. E. 2714 ὡς ἀρπαγὴν γυναικαν, N.
 2401 ὡς ἀρπαγὴν τῆς κόρης. — 1572. l. φέλει.

- Ἦχοιρες πὼς ἐδιώκουμες, φίλε, τὸ ὄρειόν μου
 2725 καὶ εἰς ποῖον ἀπεκατήντημα γὰ ἔβγῃ ἐδιάλυνά το·
 λοιπὸν ἀπάρτι τῇρ ὁδῷ δέρε ὡς περιπατοῦμεν
 f. 94r. καὶ ἀλάχῃ γὰ ἐπιτέχουμεν | κἀστρον γὰ ἐρημυγενοῦμεν.”
 Στράταρ ἐπεριεπατήσαμεν δώδεκα ἡμερῶν καὶ πλεόν,
 ὅρη ἐπεριεπατοῦσαμεν τὰ ἔγγιζον εἰς τὰ νέφη,
 2730 κλεισοῦρες ἐπεράσαμεν πολλὰς ἀναριθμήτους·
 καὶ μετὰ τῇρ συμπλήρωσιν τῶν ἡμερῶν τῶν τόσων
 εἰς θάλασσαν ἐσέβημα καὶ εἰς βράχῃ τῆς θαλάσσης,
 εἰς γῆρ παραθαλάσσιον, εἰς τόπον μοραξίας,
 εἰς γῆρ, εἰς βράχῃ φοβερά καὶ εἰς ὀνόχθον τῆς θαλάσσης.
 2735 Τῇρ στράταρ ἐνετρέχαμεν, ἤϋραμεν γὰρ τὸ τέλος,
 τὸ πόθεν ἐπαγαίνομεν πάλιν ἐσχοποῦμεν,
 καὶ ἐδῶ ἐπεριετρέχαμεν, καὶ ἐκεῖθες ἐθωροῦμεν·
 ἦτον ὁ τόπος μοραχὸς καὶ ἡ θάλασσα ἔμπροσθέν μας,
 ἀπέθω βράχῃ καὶ βουνά, καὶ ἀπέκει κρέμῃ πάλε.
 2740 μόρον τῇρ στράταρ εἶχαμεν τῇρ εἶχαμεν ὀπίσω.
 Τί, συνεβουλευνθήκαμεν, γὰ ποῖσόμεν οἱ δύο·
 ὀπίσω γὰ γυρίσόμεν — καὶ ποῖαν ὁδὸν γὰ βροῦμεν·
 ἔμπροσθεν εἶναι θάλασσα καὶ ἀπέκει διαβατόπι,
 καὶ γκρέμῃ ἀδιάβιατα, βουνὰ πολλὰ μεγάλα·
 2745 λοιπὸν ὡς καρτερέψομεν μὴ ποῦπετε καράβι
 γὰ διαβῆ, γὰ ἐρωτήσόμεν καὶ γὰ μᾶς ἐρημυγεῖσθ·
 μάθον, ἡ στράτα καὶ ὁ σκοπὸς τὸν εἶχαμεν οἱ δύο
 ἀνθρώπων εἶναι ἡρόποθα καὶ ἀλόγων ἐλασία. |
 f. 94v. Καὶ ἐνόσθω ἐβουλόμεθα καὶ ἐλογομαχοῦμεν.
 2750 εἰς ἕνα βράχος φοβερόν καὶ εἰς πέτρων ῥιζιμέαν
 θεωρῶ καὶ ἐβλέπω χορτινὸν καλέβιν γὰ ἰστέκῃ,
 ὅσων γὰ ἐχώρει ἄνθρωπος γὰ στέκῃ γὰ κοιμᾶται.
 Λέγει γοργὸν τὸν Ἀβιστρον· „Ἀβιστρε, μὴ λυπᾶσαι·
 καλέβιν βλέπω χορτινὸν ἀπάνον εἰς τὸ λυθάριν,
 2755 καὶ βλέπω καὶ κατὸν ἀπὸ ἰστίαν γὰ ἐβγαίνῃ,
 καὶ ὡς τὸ ἔχω εἶναι ἄνθρωπος καὶ ἔλα γὰ τὸν ἰδοῦμε,
 καὶ αὐτὸς γὰ ἡξέροῃ εἶδησιν καὶ γὰ μᾶς ἐρημυγεῖσθ.”
 Ἐμεταστάνειν ἀπεκεῖ καὶ ὁ Ἀβιστρος μὲ μέγα·
 ἦλθαμεν ὅπου ἐκείτετον ἐκεῖνο τὸ καλέβι,

2724. l. ἐδιώκουμεν. — 2728. l. σ. καὶ δώδεκα ἡμ. ἐπείχαμεν καὶ π. — 2734. l. ὄχθον. —
 2735: S. 1586 τ. σ. ἡ(ν) ἐτρέχαμεν, N. 242! et P. 1879 τῆς στράτας ἡς ἐτρε. — 2736: S.
 1587 ἐπαγαίνομεν, N. 2422 γὰ ἐπαγαίνομεν. — l. περιεσχοποῦμεν. — 2737. l. ἐκατῶν. —
 2738. l. μοραξίς. — 2743. l. καὶ ἐκεῖ σφραγίσαντο τῶν (cf. N. 2429). — 2747. l. μ. εἰς στράταρ
 καὶ σκοπὸν. — 2749. l. ἐλογομαχοῦμεν? — 2753. l. Λέγω. — 2755. l. α. β. εἰς αὐτὸν καὶ α.

- 1575 Ἦκουσες πῶς ἐδιέκρινα, εἶπα τοι τὸ ὄφειλόν μου
καὶ εἰς ποῖον ἀποκατήρτημα γὰρ ἔβγῃ ἐλλάληδά το·
λοιπὸν ἀπάρτι τῇρ ὁδοῖν ὄρεε ὥς περιπατοῦμεν,
μὴ ποῦποτε γὰρ τέχουμεν κάστρον γὰρ ἐρημηρεῖσθόμεν.”
Στράταρ κῆρ δώδεκα ἡμερῶν ἀπήγαμεν καὶ πλέον,
1580 [ὄ]ρη ἐπεριπατήσαμεν τὰ ἱγγίζαν εἰς τὰ γέφυ,
κλειδοόρας ἐδιεβήκαμεν ἀνθροποαπειροκόπτους·
καὶ μετὰ τῇρ στυπλήρωσιν τῶν ἡμερῶν τῶν τόσων
εἰς θάλασσαν ἐξέβηκεν, εἰς θάλασσαν, εἰς βράχη,
εἰς γῆρ παραθαλάσσιον, εἰς τόπον μοραξίαν,
1585 εἰς γῆρ, εἰς βράχη φοβερά καὶ εἰς ὄχθον τῆς θαλάσσης.
Τῇρ στράταρ ἡρ ἐτρέχαμεν καὶ ἐξεΐθερ ἡνρύκαμεν τὸ τέλος,
f.98v. τὸ πόθεν | ἐπαγαίναμεν πάλιν περιεδοκοῦμεν,
καὶ ἐδώθερ ἐπεριετρέχαμεν καὶ ἐξεΐθερ περιεδοκοῦμεν·
κρημνὸν ἀπέθω ἐβλέπαμεν, ὅρος ἀπέχει πάλιν,
1590 μόρην τῇρ στράταρ εἴχαμεν τῇρ εἴχαμεν ὀπίσω,
ἦτορ ὁ τόπος μοραξός, θάλασσα τὰ ἔμπροσθεν μας,
ἀπέθω βράχη καὶ βουρά, κρημνὸς ἀπέχει πάλιν,
Τί, στυγερολυνόμεθα, ποιήσωμεν οἱ δύο;
ὀπίσω γὰρ γυρίσωμεν — καὶ ποῖαν ὁδὸν γὰρ εἰσοῦμεν;
- 1595 δέσβατοι τόποι καὶ κρημοὶ καὶ ἀδιάβατα βουρία·
λοιπὸν ὥς κατεφύσωμεν μὴ ποῦποτε καράβιν
γὰρ διέβῃ, γὰρ ἐρωτήσωμεν καὶ γὰρ μᾶς ἐρημηρέσθ·
μαθὸν ἢ στράτα καὶ ὁ σκοπὸς τὸν ἤλθαμεν οἱ δύο
ἀνθρώπων ἔτι ἡρόποδος καὶ ἀλόγων ἐλασία,
1600 Ἐρόσω ἐβορλενόμεθα καὶ λογισμομαχοῦμεν,
εἰς ἔταν βράχος φοβερὸν καὶ εἰς πέτραν ῥιζιμέαν
τηρῶ καὶ βλέπω χόρτινον καλέβιν γὰρ ἰστέκη,
ὅσοι ἐχώρει ἀνθροποὶ ἔτα τὸ γὰρ κοιμᾶται,
λέγω γοργὰ τὸν Ἀβιστρον· „Τίποτε μὴ λυπηῖσθαι,
1605 καλέβιν βλέπω χόρτινον ἀπάρω εἰς τὸ λιθύριν,
βλέπω ἀπ’ αὐτο καπτόν, ὥς ἀπὸ ἰστίας ἐβγαίνει,
καὶ ὥς δοκῶ γὰρ ἔτι καὶ ἀνθροπος καὶ ἔλα γὰρ τὸν ἰδοῦμεν,
αὐτὸς γοῦν γὰρ ἔξέρῃ τίποτες καὶ γὰρ μᾶς ἐρημηρέσθ.”
Ἐμετεστιάθην ἀπεκεῖ καὶ ὁ Ἀβιστρος μετὰ μου,
1610 ἤλθαμεν ὅπου ἐκεῖτορ ἀπάρω τὸ καλέβιν,

1583. l. ἐδιέκρινα. — 1584. l. μοραξίας. — 1586. l. τῆς στράτας ἡρ ἐτρέχαμεν ἡνρ. τὸ τ.
— 1587. l. ἐπαγαίναμεν. — 1588. περιεδοκ. l. ἰθροοῦμεν. — 1598. l. μάθον. — N. 2432
ms.: τί στράτα καὶ ὁ σκοπὸς μας τῇρ ἤλθ. οἱ α.; cf. E. 2747 (P. manque) — 1603: cf.
P. 1890 ms.: ὅσοι γὰρ ἐχώρει ἔταν ἀνθροποὶ ὁπὼ γὰρ κοιμᾶται, et E. 2752 (N. manque). —
1608. suppr. γοῦν.

- 2760 τρανήρ φωνήρ ἐλάλησα· „Τίς εἶναι εἰς τὸ καλέβει;” |
 f.95r. Ἐβγαίνει ἡ γραῖα ταλαίπωρος, μαύρη ὡς Σαρακήνα,
 γυμνή γὰρ καὶ ἀνασκέπαστος, καὶ κἀθετα εἰς τὸ βράχος,
 καὶ ἦτορ ἐκείνῃ ὁποῦ ἔποικερ τῇρ ἁρπαγῇρ τῆς κόρης!
 Ἀέγω τῇρ· „Μάρνα, τίς εἶδαι;” καὶ ἐκείνῃ μὲ ὑπεκρίθηρ·
 2765 „Τίς εἶμαι, τὰ παιδία μου, τί σᾶς εἶπειρ οὐκ ἔχω
 ἐδῶ εἰς τὸν ἔρημον τόπον καὶ εἰς τὸ θαλασσοβράχι·
 ἐσείς ταῦτηρ τῇρ ὁδῶρ τῇρ ἀγριωμένῃρ πόθεν;
 καὶ πῶς ἐδῶ ἐσώσατε δίχα σεντοδοιόρου;”
 „Πρῶτον, μάρνα, εἰπέ μας, τίς εἶδαι καὶ πόθεν ἐγεννήθης,
 2770 καὶ πόθεν ἐδῶ εἰς τῇρ ἔρημον τόπον ἐτοῦτον μένεις,
 καὶ ἀφότον πρῶτον μᾶς εἰπῆς ἐδὲ τὰ ἐδικά σου,
 τὸ τίος εἴμεστερ ἡμεῖς πάλε γὰρ σὲ τὸ εἰποῦμε.”
 „Λοιπὸν, παιδία μου, περώσατε, θέσατε τ’ ἄλογά σας,
 καὶ ἐλᾶτε ἐδῶ εἰς τὸ βράχος μου καὶ γὰρ σᾶς τ’ ἀμφιγοῦμαι
 2775 τίς εἶμαι, πόθεν εἰς τῇρ γῆρ τῇρ ἔρημον εὐρέθῃρ,
 καὶ διατί περιπατῶ καὶ κατοικῶ εἰς τὴν βράχι.
 πλὴν τῇρ ψυχῇρ μου, τέκνα μου, εἰς τὴν χεῖρα σας τῇρ θέτω,
 μὴ σᾶς εἰπῶ τὸ τί ἔποικα καὶ τότε σκοτώσατέ με.”
 Πεξεύρομε ἐκ τὰ ἄλογα, θέρομε τα εἰς τῇρ πέτραν,
 2780 καὶ τότε ἀποσκαλώσαμεν καὶ ἀνέβημαρ τὸ βράχος,
 (ὅταν ἰδενταίμεν ἀπᾶμα μὲ τῇρ γραῖαν, |
 f.95v. ἐκείνῃ ὅπου ἔποικερ τῇρ ἁρπαγῇρ τῆς κόρης)
 καὶ μὲ τῇρ γραῖαν ἐκάζαμεν καὶ ἤρξατο γὰρ μᾶς λέγει·
 „Ἐγὼ, παιδία μου, γέγονα τῆς χώρας Ἀρμενίας, ἦγον
 τῆς Αἰρεπτίας,
 2785 ὀκάπον γέρονς ἐγγερός οὐδὲ ἐκ τῆς κακοτέχνης·
 ἔμαθα τὸ ῥῆος γὰρ κρατῶ καὶ τ’ ἄστρον γὰρ ἁρμεύγω,
 καὶ γὰρ προλέγω μαγικῶς τοῦ ἀνθρώπου τῇρ τέχνῃ·
 καὶ κατ’ ὀλίγον ὀλίγον ἐτέρασέ με ὁ χρόνος
 καὶ δόκιμον μὲ ἐπέταξεν εἰς τῆς μαγίας τῇρ τέχνῃρ,
 2790 γὰρ σεντεχαίρω θαύματος καὶ τέκτας καὶ σελήρας,
 τριόδι γὰρ βλέπω μοραχῇ γὰρ δαιμονογενεῖγω,
 καὶ εἶχα τέτοιαν δόξαμεν ὅτι ὅταν ἐβορλόμῃρ
 ἔφερα εἰς τῇρ γῆρ τὸν οὐρανὸν καὶ ἄρμενεγα τοὺς ἀστέρας.
 (λόγους γὰρ τοὺς ἐλάλησεν ἡ γραῖα εἰς τὸ καλέβει)
 2795 καὶ τί λοιπὸν ἐγίνετο, παιδία μου, ἀκούσατέ το.

2767. l. ἰσείς δέ. — 2769. l. πρ. εἰπέ μας τίς εἶδαι, μάρνα, κ. π. εἶδαι. — 2770: voir la note de S. 1632. — 2772. l. τίος. — 2773. περώσατε l. περνώσατε. — 2780. ἀποσκαλ. l. ἰθρασκαλεῖσαμεν (= S. 1631, N. 2459). — 2784. l. γέγονα τῆς χ. Αἰρεπτίας. — 2785. ὀκάπον l. οὐκ ἀπό. — l. κάτω τεχνης. — 2788. l. κατ’ ὀλέγον ὀλέγον. — 2789. l. ἐποτάζειν. — 2790. l. τεκτας ἀσελήρους. — 2793. suppl. τῇρ.

- τρανήν φωνήν ἐλάλησα· „Τίς ἔναι; ὡς μὲ λαλήσῃ!“ |
 f. 99r. Ἐβγαίνει γραῖα ταλαίπωρος, παύρη ὡς Σαρακίνα,
 γυνὴ καὶ ὀλοασοκάστος καὶ κάθηται εἰς τὸ βράχος.
 ἦτον ἐκείνη ὅπου ἐποίησεν τὴν ἀρπαγὴν τῆς κόρης!
 1615 „Λέγω τῇ· „Μάννα, πῶς εἶδαι;“ καὶ ἐκείνη μὲ ἀπεκρίθη·
 „Πῶς γὰρ εἶμαι, τὰ παιδία μου, τί σὰς εἰπεῖν οὐκ ἔχω,
 ἐδῶ εἰς τὸν ἐρημώτοπον καὶ εἰς τὰ θαλασσοβράχη·
 ἐσεῖς δὲ πόθεν τὴν ὁδὸν τὴν ἀγνωμένην τοῦτην
 εἰσέβητε γὰρ τρέχετε χωρὶς συνοδοιπόρου;“
 1620 „Πρῶτον εἰπέ μας τίς εἶδαι, μάννα, καὶ πόθεν εἶδαι,
 καὶ πῶς ἐδῶ εἰς τὴν ἔρημον εἶδαι καὶ καταμένεις,
 καὶ ἀφ’ οὗτον ἐσὺ τὸ τίς εἶδαι γὰρ εἶπες, ἀπὸ τότε
 τὸ τίνας εἴμεσθαι καὶ ἡμεῖς πάλιν γὰρ σὲ τὸ εἰπόμεν.“
 „Λοιπὸν, παιδία μου, πεζεύσατε, θύσατε τ’ ἄλλογ’ ὅσας,
 1625 ἐλᾶτε ἐδῶ εἰς τὸ βράχος μου, καὶ γὰρ σὰς ἀγνωστοίμαι
 τίς εἶμαι, πόθεν εἰς τὴν γῆν τὴν ἔρημον εἰσέβητε,
 καὶ τὸ διατί περιπατῶ καὶ κατοικῶ εἰς τὰ βράχη.
 πλὴν τὴν ψυχὴν μου εἰς χεῖρας σὰς θέτω τῇ ἀπὲ τῶρα,
 ἢ ὡς εἰπὼ τί ἐποίησα καὶ οὕτως σκοτώσατέ με.“
 1630 Πεζέομεν ἐκ τὰ ἄλλα καὶ θέομεν τα εἰς τὴν πέτραν,
 ἐπάνω ἐδοῦκαλέσαμεν καὶ ἔβημεν εἰς τὸ βράχος.

καὶ μὲ τὴν γραῖαν ἐκάτσαμεν καὶ ἤρξατο γὰρ μᾶς λέγει·
 „Ἐγώ, παιδία μου, γέγονα τῆς χώρας τῆς Αἰγύπτου,

- οὐκ ἀπὸ γένους εὐγενοῦς, οὐδὲ ἐκ τῆς κάτω τύχης·
 1635 ἔραθα τὸ ἔπος γὰρ κρατῶ, τὰ ἄσπρα γὰρ τὰ βλέπω, |
 f. 99v. καὶ γὰρ προλέγω μαρτυρῶς τοῦ ἀνθρώπου τὰς πασχύσεις·
 καὶ κατ’ ὀλίγον ὀλιγὸν ἐπέισατέ με ὁ χρόνος
 καὶ δοκιμὸν μὲ ἀπέδειξεν εἰς τῆς μαγίας τὴν τέχνην,
 γὰρ συντεχνάινω δαίμονας εἰς νύκτας ἀσελῆρους,
 1640 τριόδια γὰρ τρέχω ρόνη μου γὰρ δαιμονογοργεύω.
 καὶ εἶχα τοιοῦτην δόξαν ὅτι ὅταν ἡβουλήθην
 ἡφερνα εἰς γῆν τὸν οὐρανὸν καὶ ἤλμεγα τοὺς ἀστέρας.

τί τὸ λοιπὸν ἐγίνετο, παιδία μου, ἀκούσατέ μου.

1621: P. 1902 καὶ ἐδῶ εἰς τὸν ἐρημώτοπον πῶς καταμένεις. N. 2450 καὶ πῶς ἐδῶ εἰς
 τὴν ἔρημον ἐοῦτην καταμένεις; E. 2770: l. καὶ πῶς εἰς τὸν ἐρημώτοπον ἐοῦτον καταμένεις.
 — 1637. ἐπέισατέ (= 2466): l. ἐπερασέ (= E. 1788).

- Ὁ τῆς Αἰγύπτου βασιλεὺς, ὁ μέγας Φερφερίτος,
 ἦτον ἀκόμη νεώτερος, οὐδὲν εἶχε γυναικαν,
 καὶ ὀκτάτοις ἄλλος βασιλεὺς, ἐκ τὸ Ἀργυρὸν τὸ Κῦστρον,
 μῆνυμαρ τὸν ἐμῆνδον γαμπρὸν γὰ τὸν ἐπάροη.
 2800 Ἐπῆγεν ὁ παράξενος ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου
 τάχα γὰ γίνεται γαμπρὸς Χρυσοῦ τοῦ βασιλέως·
 f. 96r. εἶχε καὶ | ἐμέγαρ μετ' αὐτὸν γὰ βλέπω τὰς ἡμέρας
 καὶ τοῦ καιροῦ τὰ ἐπώδοντα μερῶν τὰ χωρίζω.”
 Ἦκουσα τὰ γνωρίσματα καὶ λέγω πρὸς τὸν ξένον·
 2805 „Ἀκούεις ἐδῶ που, ξέρε μου;” — „Ναί, Κλιτοβόρ, ἀκούω·
 γαί, λέγε, μάγνα, γὰ σωθῆς, λόγον μὴδὲ μᾶς κρύψῃς,
 μᾶλλον καὶ τὸ ἀφῆγημα καλὸν εἶναι καὶ λέγε μᾶς το.”
 „Ἐξείνη ἡ κόρη τοῦ Χρυσοῦ θυγάτηρ βασιλέως,
 παυδία μου, ἡγάπαρ ἐγγεῖς ὀκτάτοις πρῶτος ἄλλος,
 2810 καὶ ἡμεῖς ὡς ἐπεσώσασιν εἰς τὸ Ἀργυρὸν τὸ Κῦστρον,
 ἐθώκαμερ τὸν εἰδησι Χρυσὸν τὸν βασιλέα·
 ἀκούει το ἡ θυγάτηρ του, θυμώγεται ἐκ τοὺς λόγους,
 καὶ λέγει τὸν πατέρα της· „Οἱ δύο ἄς πολεμήσουν,
 καὶ οἷος νικήσῃ τ' ἄρματα, γὰ τὸν ἐπύρω ἐκείνον.”
 2815 Κοιτὸν ἐπολεμήσασιν, ἐνίκησεν ἐκεῖνος,
 ὁ Αἰβιστρος ὁ ἐγγεῖς, ὁ ῥήγας γῆς Αἰβάντρον·
 φέροντ σκοπῶρι στοργκνλόρ, ἀπῆρον τὸν καθίζοντ,
 γαμπρὸν τὸν ἐφορμίσασιν Χρυσοῦ τοῦ βασιλέως.
- μαίνεται ὁ Φερφερίτος,
 2820 καὶ μετὰ μηχανήματος καὶ μετὰ παροργίας
 τὴν κόρην ἐβονλήθηκεν γὰ πάροη καὶ γὰ φέρη·
 κοράζει με, συμβονλεύγεται, λέγει με· „Τί γὰ ποίσω;
 f. 96v. νικάει τὴν καρδί | α μου ἡ ἀγάπη τῆς Ῥοδάμης,
 καὶ ἄρ οὐδὲν θανατωθῶ, τὴν κόρην οὐκ ἀφίνω.”
 2825 Λέγω του· „Σώπασε ἀπ' ἐδῶ καὶ γὰ σὲ θώσω τρόπον,
 καὶ γὰ σὲ συμβονλεύσω τὸ πῶς γὰ τὴν ἐπάροη.”
 Βλέπω βραδὲν τὸν οὐρανόν, ἀνερωτῶ τὰ ἄστρον,
 καὶ τὸ φέγγος ἀνερωτήσω καὶ ἐκρηβολόγησάμ με·

2804 sq.: voir S. 1652 sq. — 2807. 1 καὶ οὐκ εἶναι τὸ ἄ., λαγ., μὴ τὸ ἀνέχῃς (cf. S. 1655, N. 2483). — 2819. 1. ὁ τῆς Αἰγύπτου βασιλεὺς μ. ὁ. Φ. — 2824. 1. καὶ ἐν θείῳ ἐδῶ θανατωθῆν (cf. E. 2583). — 2826. 1. καὶ γὰ σὲ συμβονλεύσω ἐγὼ (= E. 2927).

- Ὁ τῆς Αἰγύπτου βασιλεὺς, ὁ μέγας Βερθερόχως,
 1645 ἦτορ ἀκμήν γεώτερος, οὐδὲν εἶχε γυναικαί,
 καὶ ὀκτάτοις ἄλλος βασιλεὺς, ἐκ τὸ Ἀργυρὸν τὸ Κάστρον,
 μὴνεν τὸν ἀπέστειλεν γαβρόν γὰ τὸν ἐπάω,
 [Ἐ]πῆγεν ὁ παράξενος ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου
 τάχα γὰ γένηται γαβρός Χρυσὸν τοῦ βασιλέως·
 1650 εἶχε καὶ ἐμένα μετ' αὐτὸν γὰ βλέπω τὴς ἡμέρας
 καὶ τοῦ καιροῦ τὰ ἐπώθηνα εἰς μέρος γὰ τὰ χωρίζω."
 "Πικρὰ τὰ γυναικίματα καὶ λέγω πρὸς τὸν ξένον·
 „Ἀκούεις ἐδῶ ποῦ, ξέρε μου;" — „Ναί, Κλιτοβόν, ἀκούω·
 γαί, μάνα, λέγε γὰ σωθῆς, λόγον μὴδὲν μὲς κρύψῃς,
 1655 καλὸν ἔνι τὸ ἀγλήγμαρ, λέγε, μὴ τὸ ὀκρίσῃς."
 „Ἐκεῖνι ἡ κόρη τοῦ Χρυσὸν θυγάτηρ βασιλέως,
 παιδία μου, ἡγάπα ἐγγεῖν ὀκτάτοις πρῶτον ἄλλον,
 ἡμεῖς ὡς ἀπεσώσαμεν εἰς τὸ Ἀργυρὸν τὸ Κάστρον,
 ἐδώκαμεν τοῖς εἰδησὶν Χρυσὸν τὸν βασιλέα·
 f. 100 r. 1660 ἀκούει το | ἡ θυγάτηρ τοῦ, θυμώρεται ἐκ τοῦ λόγον,
 καὶ λέγει τὸν πατέρα της· „Οἱ δύο ἄς πολεμίσουν,
 καὶ οἷος νικήσῃ εἰς τὰ ἄρματα γὰ τὸν ἐπάω ἐκείνον."
 Κοιτὸν ἐπολεμίσαντες καὶ ἐνίκησεν ἐκεῖνος·
 φέρουν σκοιτάρι στρουγγιόν, καθίζουν τοῖς ἐπάρω,
 1665 γαβρόν τὸν ἀρεστέμισα Χρυσὸν τοῦ βασιλέως."
 „Ἀκούεις ἐδῶ ποῦ, ξέρε μου;" — „Ναί, Κλιτοβόν,
 ἀκούω·
 καὶ μάνα, λέγε, γὰ σωθῆς, λόγον μὴδὲν μὲς κρύψῃς."
 „Ὁ τῆς Αἰγύπτου βασιλεὺς μαίνεται Βερθερόχως,
 καὶ μετὰ μηχανήματος καὶ μετὰ παροργίας
 1670 τὴν κόρην ἐπεχείρησεν τὸ πῶς γὰ τὴν ἀρπάξῃ·
 κρύβει καὶ συμβουλεύεται, λέγει με· „Τί γὰ ποίω;
 νικᾷ τὴν καρδίαν μου ἡ ἀγάπη τῆς ὡραίας,
 καὶ ἂν ἔχω ἐδῶ θανατωθῆν, τὴν κόρην οὐκ ἀφίγω."
 Λέγω τοῦ· „Σώπασε ἀπ' ἐδῶ καὶ γὰ σὲ δώσω τρόπον,
 1675 καὶ γὰ σὲ συμβουλεύσωμαι τὸ πῶς γὰ τὴν ἀρπάξῃς."
 Βλέπω βραδὴν εἰς τὸν οὐρανόν, ἀνερωτῶ τὸ φέγγος,
 καὶ τὰ ἄστρα ἐξαριθμίζω τα καὶ ἐξέβηκέν μοι τοῦτο·

1651. τὴς μ. l. μαίαν. — 1652 sq. = E. 2804 sq. — 1652 = P. 1925; N. manque. —
 1653: P. manque; N. 2481. „Ἀκούεις ἐδῶ, ὁ φίλος μου;" Ἀρετὴ με. „Ναί, ἀκούω (σου;
 „Ἀκούεις ἐδῶ;" Ὁ φίλος μου λέγει με. „Ναί, ἀκούω). — Au feu de S. 1653—1656 (E.
 2805—1808), P. écrit en encre rouge: τῆς ὡραίας ἐπιλογία πρὸς τὸν Αἰγύπτιον καὶ τὸν
 αὐτοῦ γενναυτῶτον. — Quan au nom de Klitobos: voir S. 1666. — 1659. l. Χρυσόν.
 — 1672. l. νικᾷ τὴν τὴν γ.

„Οτι ἂν ὁρμώσῃ ὁ βασιλεὺς ἐν τῷ κατενοθώσῃ, ἐπάρ’
τὴν θέλει.”

- 2830 Καὶ τὴν ἀγγὴν μετὰ χαρᾶς λέγω τὸν Φερόφριον·
„Μὴ θλίβεσαι, μετὰ χαρᾶς χαρίσσει δέ τινι θέλω.”
Κράζω βραδὺ τοὺς δαίμονας, χωρίζω τοὺς καλλίους.

- καὶ εἷς ἀπ’ ἐκείνους εἶπε με· „Ἀπεθάρσε ποῖσε ἐτοῦτο·
ἐγὼ ἐν γίνωμαι ἄλογον καὶ ἐκείνος δακτυλίδιν.
2835 καὶ ἄλλος καμῆλιν διὰ λόγον σου καὶ ὡς βαστάξῃ ἐσέναι.
καὶ ὡς εἰπῇ τῷ ἀνθρώπῳ τον καὶ ὡς μισσεύσουσι ὅλοι,
ὡς θοράμουν εἰς τὴν χώραν τον πάλε ὁπόθεν ἤλθαν,
καὶ ἀντὶς ἐκείνους δαίμονας σενάξῃ πάλιν ἄλλους
καὶ ἐν τὸν σεντροφεύσουσιν ὥσῃ τοὺς ἐδικούς τον·
2840 ἐγὼ ἐν γίνωμαι ἄλογον, καὶ τὸ ἄλογον ἐκείνον
ἐν εἶναι εἰς πλάσιν ἔμορφον καὶ εἰς τὴν περπατιδίαν.
f. 97 r. ἐν τρέχῃ ὡς τρέχει τὸ ποτάμι, γοργὸν καὶ γλήγορον
πολλά, ὡς αὐτὴν | τὴν σαγίτταν·
καὶ αὐτὸς ἐν γένῃ ἀτίμητον λιθάριν λευγαίαν,
ἀντόφρον, ἀντοκάματον, ἐν ῥοιάξῃ ὡς δακτυλίδιν.”
2845 „Ἀκούεις ἐδὼ ποῦ, ξέρε μου;” — „Ναί, Κλιτοβῶν, ἀκούω.
ναί, λέγε, μάνα, ἐν σωθῆς, λόγον μηδὲν μὰς κρύψῃς,
καλὸν εἶν’ τὸ ἀφίγημα, λέγε, μηδὲν ὀκνήσῃς.”
„Ἀκούσατε, παιδία μου, τοὺς λόγους τῶν σαμῶνων,
ὅποῦ μου διαρμήνουν καὶ ἐξηγήθηγά σας.
2850 Καὶ ὁ βασιλεὺς ὡς ἀλλάξῃ τὰ ῥοῦχα τον ἀπὲ τότε,
ὡς γένῃ ὥσῃ πραγματενθῆς, ἐν τὸν παραγνοῶσῃ
καὶ ἐν τὸν εἶρη εἰς κίνημα καὶ εἰς παραδιάβασιν τον·
καὶ ἂν τὸν ἰδῇ ὥσῃ πραγματεντὴν θέλει τὸν ἐρωτῆσει·
„Τί ἔν’ τὸ πραγματεύεσθαι, ἢ πόθεν ὑπαγαίρεις;”
2855 καὶ ἀφοῦ τὸν ἐρωτήσῃ
ὡς θεῖξῃ ταῦτα τὸ δακτυλίδιν μὲ τὸ λιθάριν καὶ τὸ ἄλογον·
καὶ ἂν τὸ ἰδῇ ἢ κόρη τὸ ἄλογον θέλει τὸ ἀγαπήσει
καὶ ὡς τῆς τὸ στροφῶν παρηνθῆς καὶ ὡς τὸ καρβαλλικέσῃ·
ἐκείνος δὲ πάλιν ἐν ὀρεχθῇ τὸ δακτυλίδιν,
2860 καὶ πάρε θέλει ἐν τὸ ἰδῇ καὶ εἰς τὸ δακτέλιν τον
f. 97 v. τὸ θέλει βάλει καὶ παρηνθῆς | θέλει πέσει νεκρὸς ἀποθαμένος
ἀπὲ τὸ ἄλογον ἀπάνον,

2829. l. ὁρμώσῃ. — suppr. ἐπάρ’ τὴν θ. — 2842. l. ἐν τῷ, ὥσῃ ὁ ποταμὸς, γοργὸν ὡς τὴν
σαγί. — 2850. l. ὡς ἀλλάξῃ. — τὰ ῥοῦχα: S. 1694 et P. 1958 τὸ σχῆμα; N. 2528 ἐν ὀρεχθῇ
τὸ χρώμα τον. Cf. S. 1712 et E. 2868. 2851. l. παρατηρήσῃ. — 2852. κίν. l. κινῆεν
τον. — 2853. ὥσῃ l. ὡς. — 2855 sq.: voir S. 1699 sq. — 2859. suppr. δέ. — τὸ δ.: cf.
S. 1703 τοῦ λιθαρίων τὸ σχῆμα, N. 2540 τ. λιθ. τὸ χρώμα, P. 1966 τοῦ χρῶμα τον τὸ
χρῶμα. — 2860. l. εἰς τὸ ἔναν τον δ. — 2861: voir S. 1705 sq., N. 2543 sq., P. 1970).

„Εἴτι ἄρ ὀρυήσῃ ὁ βασιλεὺς γὰ τὸ καταβοδῶσῃ.”

- Καὶ τὴν ἀνγὴν μετὰ χαρᾶς λέγω τὸν Βερθερόχον·
 1680 „Μὴ θλίβεσαι, τὴν ὀρέγεσθαι χαρίσει σέ τινι θέλω.”
 Κράζω βραδὺ τοὺς δαίμονας, χωρίζω τοὺς καλλίους,
 ὀρκίζω, στυγνχαίνω τοὺς, γὰ μὲ εἰποῦν τί γὰ ποιήσω,
 f. 100 v. καὶ εἷς ἀπ' ἐκείνων | λέγει με· „Γοῦτο ἀπεδώρεν ποῖσε·
 ἐγὼ γὰ γένω ἄλογον καὶ ἄλλας ὡς θακτελίδιν,
 1685 καὶ ἄλλος καμῆλιν διὰ λόγον σου γὰ σὲ βαστάξῃ ἐσένα,

- καὶ ἄς θράμουν εἰς τὴν χώραν του πάλιν ὅποθεν ἦλθεν,
 καὶ ἀντὶ ἐκείνων δαίμονας στυγνάζει πάλιν ἄλλους
 καὶ ἄς τὸν παραφριζέοντων τάχα εἰς ἑποταγὴν του·
 καὶ ἐγὼ γὰ γένω ἄλογον, καὶ τὸ ἄλογον ἐκείνο
 1690 γὰ ἔτι εἰς πλάσιν εὐμορφον καὶ εἰς περπατησίαν,
 γὰ δάξῃ ὡς ἔτι ὁ ποταμός, γοργὸν ὡς ἡ σαύτια·

καὶ αὐτὸς γὰ γένη ἀτίμητον λιθάριν λεχρिताριν,
 αὐτόφρον, αὐτοκάμωτον, γὰ ὁμοιάξῃ ὡς θακτελίδιν.

- Καὶ ὁ βασιλεὺς ἄς ἀλλαγῇ τὸ σχῆμα του ἀπὸ τότε,
 1695 ἄς γένη ὡς ἄρ πραγματεντής, ἄς τὸ παρατηρήσῃ
 γὰ τὸν ἐφοῇ εἰς κυρῆγιν του καὶ εἰς παραδιάβασμα του·
 καὶ ἄρ τὸν ἴδῃ ὡς πραγματεντὴν θέλει τὸν ἐρωτήσῃ
 τὸ τί ἔτι τὸ πραγματεύεται καὶ πόθεν ἑπαγαίνει,
 καὶ ἰδοὺ, παιδίᾳ μου, ἀκούσετε, καὶ ἀφ' οὗ τὸν ἐρωτήσῃ
 1700 ἄς εἶρῃ ταῦτα τὸ ἄλογον καὶ ἄς θείξῃ τὸ λιθάριν·
 θέλει ἰδεῖ ἡ κόρη τὸ ἄλογον καὶ θέλει τὸ ζητήσῃ
 καὶ εἰθὺς ἄς τὸ στρώσων τὸ ἄλογον καὶ ἄς τὸ καβαλλικέσῃ·
 καὶ ἐκεῖνος πάλιν ἄρ ὀρεκτῇ τοῦ λιθαρίον τὸ σχῆμα,
 ἐπάρειν θέλει γὰ τὸ ἴδῃ καὶ ἔραν του θακτελιν
 1705 θέλει τὸ βάλει, ἡξενεν, καὶ ἄμα τὸ φορέσῃ

1683. l. ἀπεδώρε. — 1685: après S. 1685, il faut ajouter un vers = E. 2836; ce vers manque également dans N. et P. — 1702. ἄς τὸ στρ.: suppr. το. — 1703. ἄρ: E., N. et P. γὰ. — 1704. l. εἰς ἔραν. — 1705. l. θάμα τὸ βάλει.

- καὶ ὁπίσω εἰς τὴν παρεύγετον ἄς κάτῃ, ὁ Φερδερίχος,
βιτῆαν γὰρ θώσῃ τὸ ἄλογον καὶ εἰς Αἴγυπτον γὰρ φθάσῃ.”
Εἰς μίαν ἡμέραν, τέχνα μου, καὶ εἰς ῥύκταν ἀκεραίαν
2865 ἔσωσεν εἰς τὴν Αἴγυπτον,
ἀλλὰ τὰ μὲ συνέτεχεν ὁ δαίμων ἔποικά τα·
γίνεται ὥσῃν πραγματευθῆς ὁ μέγας Φερδερίχος,
ἀλλάσσει καὶ τὴν ὄψιν του, ἀλλάσσει καὶ τὰ ῥοῦχα.
Χρόνον ἐκαρτέρεψαμεν, ρομίζω γὰρ ἴδωρ δύο,
2870 καιρὸν ἀναγρεύσαμεν καλὸν γὰρ εἰτερχηθοῦμεν.
καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν, παιδία μου, τῶν δύο χρόνων
ὁ Λίβιστρος ἐξέβηκεν καὶ ἡ κόρη μετὰ κείνον εἰς τὸ κρηῖνον·
καβαλλικεύει ὁ βασιλεὺς ὁ μέγας Φερδερίχος,
καὶ ἐμένα ἀπάρων ἐκάθισαν ἐνθὺς εἰς τὴν καμῖλαν.
2875 συναπαντῇ τὸν Λίβιστρον, πεζεύγει ἐκ τοῦ ἄλογόν του,
καὶ ἐκεῖνος τὸν ἐρώτησεν·
„Εἰπέ με, τίς εἶσαι, ἄνθρωπε, ἢ πόθεν ὑπαγαίρεις;”
Πάλιν ἀνταποκρίθηκεν, παιδία μου, ὁ Φερδερίχος,
εἶπεν· „Ἐγὼ πραγματευθῆς ἀπὲ τὴν Βαβυλωνίαν.”
f.98r. 2880 „Καὶ τείντο πρᾶγμα | τεύγεσθαι;” λέγει ὁ Φερδερίχος·
„Μαργαριτάρην καὶ βλαττίν, λιθάριν καὶ χρυσάφιν·
ἔχω καὶ δάον παράξενον καὶ ῥοιᾶζει εἰς τὴν κρηά μου.”
Λείγει τὸ δακτυλίδιον του τάχατε πρὸς τὴν κόρην,
σέρρει τὸν δάον, βλέπει του, ὠρέχθῃ γὰρ τὸν καβαλλικεύει·
2885 φέρρει τὸ δακτυλίδιον, δίδει το τοῦ Λίβιστρον.
βάνει το εἰς τὸ δακτύλιον του καὶ παρενθὺς ἔπτεσεν ἀποθαμμένος·
ταῦτα τὴν κόρην ὀπισθεν καθίζει ὁ Φερδερίχος
καὶ εἰς ἕναν ἡμερονέκτιον εἰς Αἴγυπτον ἐπῆγε.
Πλὴν ὅταν ἀπεσώσαμεν εἰς τὸν ῥυαλὸν ἐτοῦτον, |
f.98v. 2890 ἐπαίρνει τὸ καμῖλι μου, πεζεύγει με ἀπ’ ἐκεῖνο,

γὰρ μηδὲ μηροῦ μου, οὐδὲ συνέργημά μου!
καὶ χρόνον ἔχω ἀπὲ τοῦ ῥῆν, παιδία μου, καὶ μῆρας ἔξ,
γὰρ μυριοσιγαρίζωμαι, γὰρ κάθωμαι εἰς τὸ βράχος·
βοτάνια ἔχω εἰς τροφήν, παιδία μου, ἀκούετε.

2865: suppr. ce vers-ci; voir E. 2888. — 2866. ἀλλὰ l. ὅλα. — 2872: S. 1716 καὶ ἡ κόρη μετ’ ἐκείνον, P. 1975 (N. 2557) καὶ ἡ κ. εἰς τὸ κρηῖνον. — 2876: voir S. 1720. — 2879. l. τὴν Βαβυλῶνα (= E. 2531). — 2880: ms. τὴν τοῦ ου τὰν τοῦ? — 2884: voir S. 1726. — 2886. l. β. τ. ε. τ. δ. τ. καὶ ἐκεῖνος τὸ λιθάριν | καὶ παρενθὺς ἐκ τοῦ ἄλογον ἔπεισε ἀποθ. (S. 1728 sq., N. 2571 sq., P. 1987 sq.). — Après E. 2890, il faut ajouter S. 1734 (N. 2577, P. 1992). — 2892. suppr. μου. — l. ἔξι. — 2894: cf. S. 1738 (N. 2581).

f 101 r. εἰς γῆν τὰ πέσῃ ἐκ τοῦ ἄλογον, νεκρός, ἐμψυχωμένος,
καὶ ὁπίσω | εἰς τὴν ἐξαίρετον ἃς κατέβη ὁ Βερθερίχος,
βιτῶν ἃς δόσῃ τὸ ἄλογον καὶ εἰς Αἴγυπτον τὰ φθάσῃ.”
Εἰς μίαν ἡμέραν, ξέρε μου, καὶ ῥύκτα ἀκεραία

- 1710 ὅλα τὰ μὲ ἐσπένεγεν ὁ δαίμων ἔποικά τα·
γίνεται ὥσπερ πραγματευτὴς ἀπέχει ὁ Βερθερίχος,
ἀλλὰ σσει τὴν κατάστασιν, τὸ χρόμα καὶ τὴν ὄψιν.
Χρόνους ἐκαρτερέσαμεν, ρομίζω το πᾶν ὄνο,
καιρὸν τὰ εἴρωμεν εὔμεροστον καὶ ὦρα ἐπιτιθείας,
1715 καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν, παιδία μου, τοῦ χρόνον
ὁ Αἰβιστρος ἐξέβηκε καὶ ἡ κόρη μετ' ἐκεῖνον·
καβαλλικεύει ὁ βασιλεὺς ἀπέσω ὁ Βερθερίχος,
ἐμὲν ἐπάνω ἐκάθισεν ἐνθὺς εἰς τὸ καμῆλιν,
συναπαρτῆ τὸν Αἰβιστρον, πεξεύει ἐκ τῶλογόν του,
1720 ἔφθασεν, προσεκήρυξεν καὶ ἐκεῖνος τὸν ἰρώτα·
„Εἰπέ με, τίς εἶσαι, ἄνθρωπε, καὶ πόθεν ἔπαγαίνεις;”
Πάλιν ἀνταπεκρίθη ταν, παιδία μου, ὁ Βερθερίχος·
„Ἐγὼ πραγματευτὴς εἰμαι ἀπὸ τῆς Βαβυλώνα.”
„Καὶ τί ἐν τὸ πραγματεύεσθαι;” λέγει τὸν πάλε ἐκεῖνος.
1725 „Μαργαριτῶν καὶ βλαττῖν, χρυσάφιν καὶ λιθάριον.”

- Τὸ ὄνο ἡ κόρη ὠρέκτην το τὰ τὸ καβαλλικεύσῃ,
ὀρίζει θέτον σέλλαν τῆς καὶ ἐκαβαλλικενύει το·
φοραίνει εἰς τὸ δακτύλιον του καὶ ἐκεῖνος τὸ λιθάριον,
καὶ παρενθὺς εἰς τὸ ἄλογον πίπτει νεκρωμένος·
1730 ταῦτα τῆς κόρης ὀπισθεν καθίζει ὁ Βερθερίχος
καὶ εἰς ἕνα ἡμερόνυχτον εἰς Αἴγυπτον ἐπῆγεν. |
f. 101 v. Πλὴν ὅταν ἀπεσώσαμεν εἰς τὸν αἰγιαλὸν ἐτοῦτον,
ἐπαίρει τὸ καμῆλιν μου, πεξεύει με ἀπ' ἐκεῖνο
καὶ μὲ τὴν κόρη μόνος του περὶ εἰς γῆν Αἴγυπτον,
1735 τὰ μὴν μυηθῇ δουλεία μου, μὴδὲ σπένεγῃ μου!
καὶ χρόνον ἔχω ἀπὸ τοῦ ῥῆν, παιδία μου, καὶ χρόνους ἐξ,
τὰ μερσιωσιγαρίζωμαι, τὰ κάθωμαι εἰς τὰ βράχη·
βοτάνια ἔχω ἀντὶ τροφῆς τὰ ἀπὸ γῆν φετρώοντι.

1706. l. ἐμψυχωμένος. — 1715. l. παιδία, τῶν δυο χρόνων. — 1723. l. ἐν. — 1729.
εἰς l. ἐκ. — 1735. l. μυηθῇ. — 1736. l. παιδία, καὶ μῆρας ἔξ. — 1738. ἂ, το, l. εἰς
τροφῆν.

- 2895 Ἀκούσατε, παιδία μου, τὸ τίς εἶμαι καὶ πόθεν,
καὶ τὴν στενοχωρίαν μου καὶ τοὺς παρειαρμούς μου·
ἐδάριτε θέλω καὶ ἐσεῖς γὰρ μὲ ἀφ' ἡγῆθητε
καὶ γὰρ μὲ ἀναδιδάξετε τίς εἶστε καὶ πόθεν,
καὶ ἂν λέγῃ εἰς τοὺς πόρους σας γὰρ μὲ ἐρύγητε στυγεργό σας
2900 καὶ ἂν λεπτῶτε τίποτες, γὰρ σὺς περιγορεύσω.”
*(ὅταν ἀπεκρίθηεν ὁ κλισῶν τὴν γράαν,
ἀντάμα μὲ τὸν Αἰβίστρον τοῖς τοῖς λόγους εἶπεν·)*
„Μάρνα, τὸ τίος εἶμασθ' ἐμεῖς, ἄγῃς το, καὶ πόθεν,
καὶ πόθεν ἐπαγαίνομε.” εἶπα τῇ, „ σὺ πασέ το·
2905 τοῦτο σ[ὲ] λέ[γω] μοι γὰρ, ἂν δ[ὲ] ἐνδοῦναι γὰρ ποίωσι
τίποτε πάλιν ἀπαγῇ γὰρ πάρομεν τὴν κόρη ἀπὸ ἐκεῖ[ον],
[τῇ] ζώῃ σου σὲ χαρίζομεν καὶ πράγματα ὅσα θέλεις,
καὶ μετὰ μᾶς, ἡ μάρνα μας, γὰρ ἔλθῃς εἰς τὰ ἐδικά σου·
εἰ δὲ καὶ ἡμεῖς, ἐγνώρισε, βεβαιώθησε ἀπὸ ἐμένα,
2910 εἶτι πικρὸν καὶ ἐπώθενρον ἐσὲν τὸ θέλω ποίωει.”
f. 99r. „Καὶ μὴ ἐκ τῇς χώρας, ἄνθρωπε, ἐβγαίνεις τοῦ | Αἰβίστρον,
καὶ ἔλθῃς εἰς ἀναζητήσω τῆς κόρης τῆς Ῥοδάμης;”
„Τοῦτος ἔστι ὁ Αἰβίστρος,” ἐλάλησα τῇ γράαν,
„τὸν ἐκατενύωρην ὁ πόθος τῆς Ῥοδάμης·
2915 εἰ δὲ ἀκόμη οὐκ ἐπιστεύῃς το, γὰρ ἰδῇς τὸ θακτυλίδι.”

Βλέπει το καὶ ἀποθαυμάζεται, καὶ ἤρξατο ἀπὸ τότε
γὰρ πέφτη εἰς τὰ ποδάρια μας, γὰρ κλαίγῃ καὶ γὰρ λέγῃ·

*(ὅταν ἀπεκρίθηεν τὸν Αἰβίστρον ἡ γράα,
ἀντάμα μὲ τὸν κλισῶν τοῖς τοῖς λόγους εἶπεν·)*

- 2920 „Καὶ μὴ ἀποθάνω δρόνυχος, γὰρ ποίωω τὸ ποθεῖτε.”
Καὶ ὡς εἶδαμεν ὅτι θρηνηῖ, εἶπα τῇ, „Μὴ λεπτῶσαι,
κάθισε, ποῖσε τίποτες γὰρ ἐπάρομεν τὴν κόρη,
γὰρ ἔχῃς τὴν ψυχὴν σου ἐπώθενρον καὶ πράγματα ὅσα
θέλεις.”
„Αἰτὸν ἀπόψε ἀφῆτε με γὰρ ἰδῶ γ' ἀστορομύδω,
2925 γὰρ μάθω τί ἐγίγεται, παιδία μου, εἰς τὴν Ῥοδάμην,
καὶ γὰρ σὺς δώσω μηχανὴν καὶ μέθοδον καὶ τρόπον
καὶ γὰρ σὺς συμβουλεύσω γὰρ τὸ πῶς γὰρ τὴν ἰδῇτε
καὶ πῶς γὰρ τὴν ἐπάρετε γὰρ σὺς οἰκοδομήσω.”

2898. τίς l. τίος = S. 1742 (ou τὸ τίς = N. 2585?). — 2903. l. τίος. — suppr. ἡμεῖς. — l. καὶ τὸ π. — 2906: S. 1748, P. 1997 τ. π. (P. εἰς) ἂν τῆς κόρης ἀπ' ἐκεῖνον, N. 2591 τρόπον καὶ στήσαν τίποτες γὰρ πάρομεν τὴν κ. — 2909. ἡμεῖς l. μὴ. — 2912. l. ἔλθῃς. — 2913. l. Ἐτοῦτος. — 2923. l. γὰρ ἔχῃς ζώῃ σου ἀπώθενρον.

- Ἠκούσατε, παιδία μου, τὸ τίς εἶμαι καὶ πόθεν,
 1740 ἐμάθετε τὴν κάκωσιν τὴν πάσχω καὶ ἔπομένω·
 ἐθάρε θέλω ἀπὸ τοῦ γῆρ καὶ ἐδεῖς γὰρ μὲ ἀφ' ἡγῆθῃτε
 καὶ γὰρ μὲ ἀναδιδάξετε τίτες καὶ πόθεν εἶδτε,
 καὶ εἰς τοὺς πόρους σας θαρσύνω γὰρ μὲ εὐρῆτε συγγεγόρ σας
 καὶ ἄν λυπεῖσθε τίποτε, γὰρ σᾶς ἀνακουφίσω.”
- 1745 „Μάρνα, τὸ τίτες εἵμεσθεν, ἄφες το, καὶ τὸ πόθεν,
 καὶ πόθεν ἑπαγαίρομεν,” λέγω τῇ, „σώπασέ το·
 τοῦτο σὲ λέγω μοιχαλόν, ἄν θύρασαι γὰρ ποιήσῃς
 τίποτε πάλιν εἰς ἀρπαγὴν τῆς κόρης ἀπ' ἐκεῖνον,
 1750 τὴν ζωὴν σου σὲ χαρίζομεν καὶ πράγματα ὅσα θέλεις,
 καὶ μετ' ἐμᾶς, ἡ μάρνα μας, γάλλθῃς εἰς τὰ ὕδικά μας·
 εἰ δὲ καὶ μὴ, γεγνῶριζε, βεβαιώθησε ἀπ' ἐμένα,
 εἴτι πιχρὸν καὶ ἐπώθενον ἐσὲν τὸ θέλω ποίσει.”
 „Καὶ μὴ ἐκ τὴν χώραν, ἄρθρωπε, ἐκεῖνον τοῦ Ἀβιστρων,
 καὶ ἦλθες εἰς ἀραξήτισιν τῆς κόρης τῆς Ῥοδάμνης;”
- 1755 „Τοῦτος ἔναι, μάρνα μου, ὁ Ἀβιστρος ἐκεῖνος
 τὸν ἐκατεννόρησεν ὁ πόθος τῆς Ῥοδάμνης·
 f. 102 r. εἰ δὲ καὶ οὐ πιστεύῃς το, | ἰδὲ τὸ δακτυλίδιον
 τὸ ἐρέκρωσεν τὸν Ἀβιστρον, ὃ εἶχεν ὁ Βερθερεῖχος.”
 Ἐβγάγει ἐνθὺς καὶ δείχνει το τὴν γραῖαν τὸ δακτυλίδιον·
 1760 βλέπει το, ἀποτάττεται καὶ ἦρξατο ἀπὸ τότε
 γὰρ πίπτῃ εἰς τὰ ποδάρια μας, γὰρ κλαῖῃ καὶ γὰρ μᾶς λέγῃ·
- „Μὴ, μὴ ἀποθάγω ἡ δυστυχίς, γὰρ ποιήσω τὸ ποθεῖτε.”
 Καὶ ὥς ἦρξατο θρηγεῖν λέγω τῇ· „Μὴ λυπησθαι,
 κάθισε, ποίησε τίποτε γὰρ ἐπάρομεν τὴν κόρην,
 1765 γὰρ ἔχῃς τὴν ζωὴν σου ἀνθρώπων καὶ πράγματα ὅσα θέλεις.”
- Εὐθὺς ἡ γραῖα λέγει με· „Καλόν, καὶ ἄς ἀστρογομήσω,
 γὰρ μάθω τί ἐγένετο, παιδία μου, εἰς τὴν Ῥοδάμνην,
 καὶ γὰρ σᾶς δώσω μιχαλὴν καὶ μέθοδον καὶ τρόπον
 καὶ γὰρ σᾶς συμβουλεύσωμαι τὸ πῶς γὰρ τὴν ἰδῇτε
 1770 καὶ πῶς γὰρ τὴν ἐπάρχετε, γὰρ σᾶς οἰχορομήσω.”

1748. ἀπ' ἐκεῖνον: ? = P. 1997; cf E. 2906 et N. 2591. — 1749. suppr. τῇ. — 1751. l. ἐγνῶριζε. — 1755. l. Ἐτοῦτος. — 1760. ἀποτάττεται (l. ἐξατάττεται ?): E. 2916 καὶ ἀποθαυμάζεται. N. 2603 ἀνικάζει το, P. 2005 καὶ θαυμάζει το. — 1763. l. καὶ ὥς εἶδα ἦρξατο. — 1766: cf. N. 2610 ἀπόψε μὲ ἀναμύετε γὰρ ἰδῶ γὰρ ἂν, P. 2011 μόνον ἀπόψα ἀφῆτε με γὰρ ἰδῶ γ. ἂν, et E. 2923.

- „Ἐχεις μογὴν γὰρ μείνωμεν;” λέγουν τῆς, „ἂν ὀρίσῃς.”
- 2930 „Μείνετε εἰς τὸ καλῆς μου· πλὴν παραγκέλλω ὅας το, ὅτι ἂν ἀκούσετε φωνὴν γὰρ μὴ ἐβγῆτε γὰρ ἰδῆτε
- f. 99 v. τὸ ποῖος ἔσται ὁποῦ λαλεῖ | καὶ τί ἔρ’ τὸ φωνάζοντ.”
- Ἐλπατο· „Ξέρε Αἰβιστρε, τίποτες μὴ λεπαῖσαι, καὶ ὅσα ἐκακοπαθίσεις, τίποτες μὴ λεπαῖσαι,
- 2935 διὰ τὰ παραθέματα τῶν παραπίσω χρόνων, ἐδάρε ἐδὲ ἐπιτύχαμεν τὸ τέλος τῆς ὥρας, ἐπαίρει τὰς κακώσεις σου ἢ τέρη σου ἀπ’ ἐσέφα,
- τῆς ἐμαρμένης τὸ ἄστακτον ἀποξενώσεσθαι το, καὶ εἴτι κακὸν ἐπάθαμεν ὡς μείνωμεν καὶ ὀάρε.”
- 2940 Λέγω· „Ιουκτὸν ὡς μείνωμεν ἀπέσω εἰς τὸ καλῆς.”
- Ἐδέβημα, ἐπέσαμεν ἀπέσω εἰς τὸ καλῆς, ἐκεῖ ὁποῦ μερεν ἢ γραῖα, ἢ μάγισσα ἐκείνη· καὶ πρὸς τὸ μεσορεύκτιον ἐκείνης τῆς ἐσπέρας ἀκούομεν ὄχλησιν πολλὴν ἔξω τοῦ καλεβίου,
- 2945 φωνὰς ἀπὸ ἀνεγνώριστον γλώσσας γὰρ σεντεχαίνοντ. καὶ εἰς πόσον φόβον ἔπεσεν ὁ ροῦς μου, καὶ εἰς πόσον πόρον πέλαγος ἔπεσεν ἢ φυχὴ μου, καὶ οὐκ ἔμπορὼ γὰρ τὸ εἰπῶ, φρίσσω ἀπὲ τοῦς λόγους· ἀγίρω το καὶ οὐ λέγω το. Παρέθεμα ἢ γέκτα,
- 2950 ἦλθεν ἢ γραῖα τῆρ ἀνγὴν τὰ τέτοια γὰρ μὰς λέγη·
(τοῖς λόγοις τοῖς ἡλλήοις ἢ γραῖα εἰς το καλεβιν)
- „Ἐγείρεσθε, μὴ κάθεσθε, χαίρεσθε ἀπὲ τώρα· ἢ κόρη κόπτεται δι’ ἐδῶς, καὶ ἐδεῖς ἀμερεμενῆτε:
- f. 100 r. ἢ κόρη | διὰ τὸν Αἰβιστρον οἱ στερεαμοὶ οὐ δοπαζοντ,
- 2955 καὶ αὐτὸς διωρῶ ὅτι ἀμερεμενα κοιμᾶται:
- ἢ κόρη χρόνους τέσσερους ὁρεθεμενῆτ ἐποῖκε γὰρ γένη ξεροδόχισσα, μὴ τίποτα γὰρ μάθῃ, καὶ ἐδεῖς ἀκόμη κάθεσθε; σέντομα σηκωνῆτε!”
- Σέντομα ἰχορομήσαμεν, τῆρ γραῖαν κορτοκρατοῖμεν·
- 2960 „Μάρτα μας,” τῆρ ἐλέγαμεν, „παρηγορήθιθέ μας.”
- „Τούτῃ τῆρ γέκτα, λέγω ὅας, τῆρ ὅλην ἀστορομόμεν, τοῖς δαίμοις ἐρώτιδα καὶ ἐκριβολόγησά με, γὰρ μάθω ἂν ἔσται σεντατὸν γὰρ ἐπάρετε τῆρ κόρη,

2929. l. λέγω. — 2934 sq.: cf. S. 1776 (N. 2620). — τίτ. μὴ λεα. est une tautologie du vers 2933. — 2936. l. ἐπέτεχες τὸ τ, τῆς ὁσπης. — 2938. l. ἐμαρμένης. — ἀποξε-
νῶσαι. — 2945 l. γλώσσας. — 2946: cf. S. 1787; et N. 2629: εἰς πόσον ἀπεσβηκε
περίσθον ὁ ροῦς μας (P. manque). — 2954. l. τῆς κόρης. — 2955: voir la note de S.
1794. — 2956. l. τῆρ προθεμῆτα. — 2959. ἰχορομ. l. σηκωνόμεθα. — 2962. l. ἐκριβο-
λόγησά τους.

„Ἐτα μοι γὰρ μείνωμεν,” λέγω τῇρ. „ἐγρωορίζεις;”
 „Μείνατε εἰς τὸ καλὲρ μου· πλὴρ παρρηγέλλω ὁὗς το,
 εἴτι ἂν ἀκούσετε φωνήν, μὴ ἐβγήτε γὰρ ἰδίητε
 τὸ τίρες ἔνι ὁποῦ λαλοῦν καὶ τί ἔνι τὸ φωνάζουν.”

1775 Εἶπα τοῖς „Ξέρε Αἰβιστρος, τίποτε μὴν λεπτεῖναι,
 καὶ ὅσα ἐκακοπάθησες τοῖς παροπίσω χρόνους,

f. 102 v. 1780 ἰδοὺ ἅπ’ ἐθα ἐπέτρχεις καὶ τέλος τῆς ὁδότης,
 ἐπαίρει τὰς πικρίας τῆς ἢ τήγῃ ἅπ’ ἐδέναν,
 τοῦ χρόνον τὸ μαρκόκλωστον ἀφῆκε σε ἅπ’ τῶρα,
 τῆς εἰμαρμένης | τὸ κακὸν ἀποξενώρεσθαι το,
 καὶ εἴτι κακὸν ἂν πάθωμεν, ὡς μείνωμεν ἐνταῦτα.”
 Λέγει με· „Ναί, ὡς τὸ ποιήσωμεν, ὡς πέσωμεν ἀπέσω.”
 Ἐδέβημεν καὶ ἐπέσεμεν εἰς τῆς γράας τὸ καλὲρ·

καὶ πρὸς τὸ μεσογέκτιον ἐκείνης τῆς ἐσπέρας
 1785 ἀκούομεν ὄχλησιν πολλήν ἔξω τοῦ καλυβίου,
 φωνὰς ἀπὸ ἀνεγνώριστα γλῶσσας γὰρ σεντεχαίνον.
 καὶ εἰς πόσον ἐπεδέβηκεν περιστασὼν ὁ ροῦς μου,

οὐκ ἵμπορῶ γὰρ σὲ τὸ ἴπῳ, φρίσσω ἅπ’ τὸν λόγον.
 ἀφῆνω τα γούρ, καὶ λέγω ὅας. παρέδραμεν ἢ γέχτα,
 1790 ἤλθεν ἢ γραῖα πρὸς τὴν αὐγήν, λέγει μας· „Τί κοιμᾶστε;

ἐγείρεσθε, μὴ θλίβεσθε. χαίρεσθε ἅπ’ τῶρα·
 ἢ κόρη κόπτεται δι’ ἐσῶς, καὶ ἐσεῖς ἀμερμερεῖτε;
 οἱ στεναγμοὶ διὰ τὸν Αἰβιστρον τῆς κόρης οὐ σπαάζουν,
 καὶ αὐτὸς θεωρῶ ὅτι ἀνῶθενα κείται καὶ κοιμᾶται;
 1795 ἢ κόρη χρόνος τέσσαρες ἐροθεομίαν ἐποῖκεν
 γὰρ γένη ξεροδόχισσα. μὴ τίποτε γὰρ μάθη,
 καὶ ἐσεῖς ἀκόρη κάθεσθε: σέντομα σικνωθῆτε!”
 Σέντομα σικνωτόμεθαι, τὴν γραῖαν γοργὰ κρατοῦμεν·
 „Μάρτα μας,” τὴν ἐλέγαμεν, „παρηγορήθισέ μας!”
 1800 „Τοῦτῃρ τὴν γέχτα,” εἶπε μας, „τὴν ὕλην ἀστρονόμουν,
 τοῖς θαύμας ἠρώτισα καὶ ἁριβολογησάμην,
 γὰρ μάθω ἂν ἔνι θεντατὸν γὰρ ἐπάρετε τὴν κόρηρ,

1771. ἐγρωορίζεις: mieux l. ἔνι ὁδοῦς (= E. 2929); P. manque; N. 2615: ἐρωορίστε μας. —
 1789 suppr. γούρ. — 1790. suppr. πρὸς. — 1793. l. τῆς κόρης διὰ τὸν Α. οἱ στεναγμοὶ οὐ
 σπαάζουν. — 1794. l. αὐτὸν (cf. E. 2955; N. 2637: καὶ αὐτὸς θεωρῶ ὅτι ἀνῶθενα καὶ
 ἀμέμενα κοιμᾶται); ou plutôt: καὶ ἐσῶς θ. ὅτι ἀνῶθενα κείται καὶ κοιμᾶται; (cf. P.
 2029: καὶ ἐσῶς ἀμέμενα κοιμᾶται). — 1795. l. τὴν ἀστρονομίαν.

- καὶ ἡ κόρη τίνας πολεμῆ καὶ τίνας κατοικεῖν·
 2965 καὶ εἶπε ἄν εἶτα θνητὸν γὰρ μὴ τὴν κόρην πάλιν
 καὶ πάρῃ τῇ ὁ Αἰβιδιτρος ὁ πρωτοπὸς τῆς ἀνδρας·
 πλὴν μετὰ κεῖνον ἔποισε τοῦτῃ τὴν συμφορῶσαν.
 γὰρ γένῃ ξεροδόχισσα τέσσαρεσιν χρόνοις μόρον.
 καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν χρόνων τῶν τεσσάρων
 2970 γὰρ κατεβῆ εἰς θάλασσαν, παιδίᾳ μου, τοῦ Φερδοφύγον,·
 καὶ τὸ ξεροδοχεῖον τῆς καιροῦριον γὰρ τὸ ποῖον,
 γὰρ ἔχῃ σιμὰ τον καὶ λουτρον γὰρ λούγονται οἱ ξέροι·
 καὶ γάτε τοῦτα τὰ ἄλογα, καβαλλικεύσετε τα,
 περάσετε τὴν θάλασσαν καὶ τὸν πρωτοπὸν ὁποῦ γὰρ ἴρῃτε
 f. 100 v. 2975 εὐθὺς ὥσπερ ἔστιν, καὶ κεῖ καὶ | αὐτὸς θέλει σῶς
 ἐρημνεύσει.
 πλὴν πρωτοπὸν ἄμει. Κλιτοβόρ, εἰς τὸ ξεροδοχεῖον·
 „ἐγὼ ξεροδόχος;” λέλειπε, καὶ θέλει ἐργῇ ἢ κόρῃ,
 βιάσει σε θέλει· „πέξενσε, μοιγῇ γὰρ καὶ γὰρ μετῆς.”
 καὶ ὅλα τὰ ἐκακοπάθιδες γὰρ τῆς εἰπῆς εἰς τὸν κόσμον.
 2980 καὶ ἀφ’ οὗτον ἀλληλογρωριστῆς γίνεσθαι μὲ τὴν κόρην,
 εἶπε τῇ· „οἰκοδόμησε γὰρ ἐπάρῃς καὶ τὸν δόον
 τὸ ἀπὲ τὸ Ἀργυρόκαστον καβαλλικεύοντά τον.”
 Καὶ τοὺς μὲν λόγους ἤκουσα τῆς κακομάχου γράας,
 παρεδεξάμην τὰς βουλὰς καὶ τὰ διδάγματα τῆς.
 2985 ἰδὲ εἰς τὸν ποῦν μου ἐπέτρεχε καὶ φόβος καὶ τρομάρα
 μήπως ἀπὸ τοῦ φόβου τῆς ἐδκεύαθεν ἢ γράα
 λόγον ἐκ τέχνης μαγικῆς γὰρ μᾶς καταποτίσῃ·
 καὶ πάλιν ἐγὼ εἶδα καὶ ἐρώτησα καὶ μεταμίλησά τῇ,
 καὶ πάλιν τῇ ἐρώτησα διῆθεν καὶ πορθεσίας,
 2990 ἐκεῖνῃ πάλιν ὅμοσε ὅρκους σρικτοὺς χιλίους·
 „Ὅθεν ἔναι, τὰ παιδίᾳ μου, δόλος, μηδὲν φοβᾶσθε.”
 Τί τὸ λοιπὸν ἐγίνετο; ἀλλήθενε ἢ γράα;
 στρέφομαι πρὸς τὸν Αἰβιδιτρον, θιωρῶ τον θορυβισμένον,
 εἶχεν μεγάλῃ ταραχῇ ἐκ τὸ εἶδος ἢ ψυχῇ τον.
 2995 λέγω τον· „Τί κλονίζεσθαι, τί σὲ προσέρρει ὁ φόβος;
 μὴ σὲ κρατήσῃ ὁ λογιόμους ὁ τῆς ἀποτιγῆς,
 f. 101 r. μὴ σὲ κρατήσῃ κίνετος τῆς ἀνεπιγλυσίας, |

2964. l. τὴν καὶ ποῦ γὰρ καὶ κα. — 2965. l. εἶπαρ με ὅτι ἐ. σ. ἔτα τ. κα. λέλει (cf. S. 1804, N. 2647, P. 2035). — 2974. l. καὶ τὸν ἐρώτη τον. — 2975. l. ἐκεῖνον ἐρωτήσεται. θέλει σῶς ἐ. — 2977. l. ἐγὼ l. ἰδὼ (ou: ὁ?). — 2982. καβ. τ. l. ἐπῆρε καὶ ἔταρε σε. — 2987. λόγον l. δόλον. — 2989. l. διῆθεν μετὰ γλῆας: voir S. 1828. — 2995. l. προσέρρει. — 2995 sqq. μὴ: cf. E. 891 sq.; voir la note de N. 754 sq. (p. 109). — 2997. l. ὁ τῆς ἀνεπιγλυσίας.

- καὶ ἡ κόρη τί γὰρ πολεμῇ καὶ ποῦ γὰρ κατοικεῖν· |
 f. 103 r. καὶ εἶπεν με ὅτι ἔγωγε θνητὸν ὅτι γὰρ τῇ ἐπάσῃ.
 1805 ἤγοον ὁ Αἰβιστρος ὁ πρωτοπρὸς τῆς ἁγίας·
 πλὴν μετ' ἐκείνον ἔποιε τῇ συνεκτικῇ ταύτῃ,
 γὰρ γένη ξεροδοχισσα τέσσαρες μόροι χρόνοι,
 καὶ μετὰ τῇ συνεκτικῇ τῷ χρόνῳ τῷ τεσσάρῳ
 γὰρ κατελθῇ εἰς τὸ θέλημα ἤγοον τοῦ Βεροδοχίου,
 1810 καὶ τὸ ξεροδοχίον τῆς καιροῦργον γὰρ τὸ κτίσῃ,
 γὰρ ὅτι τοῦ καὶ λουτροῦ γὰρ λούονται οἱ ξέροι·
 δίδω σὺς τοῦτα τὰ ἄλλα, καβαλλικέρει τα,
 περὶ αὐτῇ τῇ θάλασσῃ, καὶ τὸν ἐνὶ τῇ πρώτῃ
 ἐκείνον ἐρωτήσατε καὶ γὰρ οὗς ἐρωτησῇ.
 1815 πλὴν ἄγωμε πρώτῃ, Κλιτοβόρ, εἰς τὸ ξεροδοχίον·
 λάλει· „ξεροδοχισσα!“ καὶ θέλει ἐβγῇ ἐκείνῃ,
 θέλει δὲ βιάσῃ· „πέξετε, μοι ἔγωγε καὶ γὰρ μέγιστος,
 καὶ ὅλα τὰ ἐκακοπάθισα γὰρ με εἰπὴς εἰς τὸν κόσμον.”
 καὶ ἄφ' οὗ ἀλλήλοισι γίνεσθαι μετὰ τῇ κόρῃ.
 1820 εἶπε τῇ· „οἰκοδόμησε γὰρ μὴ ἀφ' ἑσῆς τὸ θέον
 τὸ ἐκ τὰ Ἀφροδοσίῳ ἐπὶ τῇ καὶ ἔφερε σε.”
 Καὶ τοὺς μετὰ λόγους ἤκουσα τῆς κακομάχου γράφας,
 παρθεξάμῃ τὰς βουλὰς καὶ τὰ διδάγματα τῆς,
 [ε]ἰδὼς σὺν τοῦ λογισμοῦ ἐπέτρεχε καὶ φόβος
 1825 μύσους ἀπὸ τοῦ φόβου τῆς ἐκείνου ἢ γράφα
 δόλον ἐκ τέχνης μαγικῆς πρὸς τὸ γὰρ μᾶς ποτίσῃ· |
 f. 103 v. καὶ πάλιν πάλιν μοιχαλὸς εἶδα, συνεκτικῇ τῇ,
 καὶ πάλιν τῇ ἐρώτησα δὴθεν μετὰ φιλίας,
 καὶ ἐκείνῃ πάλιν ὁμοῦς ὅμοιους φρικτοὺς χιλιούς·
 1830 „Οὐκ ἔνι, τὰ παθῆα μοι, δοῦλος, μηδὲν φοβῆσθαι.”
 Τί τὸ λοιπὸν ἐγέρει; ἀλλήθεν ἢ γράφα;
 στρέφωμαι πρὸς τὸν Αἰβιστρον, βλέπω τοῦ ἵππου σθένος,
 ἐθορυβεῖτο κατὰ τοῦ, εἶδα τοῦ ἐκ τὸ σῆμα,
 εἶχεν μεγάλην ταραχὴν ἐκ τοῦ εἶδους ἢ ψυχῇ τοῦ.
 1835 λέγω τοῦ· „Τί κλονίσεις; τί δὲ προσφέρει ὁ φόβος;
 τί δὲ κρατεῖ ὁ λογισμὸς ὁ τῆς ἀποτυχίας;
 τί δὲ ταρασσὲν κινεῖται ὁ τῆς ἀνελπιστίας;

1804 sq. ὅτι γὰρ etc. l. ὅτι τῇ κόρῃ λάλει καὶ ἐπὶ τῇ τῇ ὁ Α. etc. (suppr. ἤγοον). —
 1815. ἄγωμε l. ἄμε. — 1827: N. manque; cf. E. 2988; et P. 2057: καὶ πάλιν ἐπὶ μόρος
 μοι εἶδα, συνεκτικῇ τῇ — 1828: δὴθεν μετὰ φιλίας = P. 2058 (cf. E. 2989); N. 2670:
 τῇ γράφῃ με καλοῦσθαι. — 1830. l. δόλος.

μη σοῦ τὸν ροῦν καὶ τὴν ψυχὴν θόρουβος ἐκταράτῃ·
 θάρρεψε κἄν εἰς τὸ ἄφρονος. Ἀβιστρε, τοῦ ἔρωτός σου,
 3000 ἔλπιζε εἰς τοὺς λόγους, Ἀβιστρε, τοὺς σὲ εἶπερ ὁ προογνώστης.
 εἰ δὲ ἂν οὐκ ἦσαν ἀληθῆ τὰ σε εἶπερ ὁ προογνώστης ἐν ἑστέρου,
 ἄφης καὶ τὰ παρῆμπεροθεν, πράγματα μηδὲν πιστεῖσθης·
 βλέπω τὴν τὴν καρδίαν σου φόβος τὴν περιτρέχει,
 καὶ τῆς θαλάσσης τὸ κακὸν ἀνιστορεῖ ἢ ψυχὴ σου,
 3005 γίνομαι πρόβοςος ἐγὼ πρῶτος τοῦ γὰ περάσω,

τοὺς λόγους ἔμπα θαρρετῶς τοῦ γὰ περιπατήσθης·
 καὶ εἰ μὲν κακόν, γὰ ποτιοτιῶ παρὰ τόρῳ δι' ἐσέαν,
 καὶ οὕτως τυχαίνει, γίλε μου, πληροφορέθης το,
 γὰ πάσχον διὰ τοὺς φίλους τουρ οἱ κατ' ἀλήθειαν φίλοι·
 3010 εἰ δὲ περάσω θάλασσαν καὶ εἰς τὴν ξηρὰν πατήσω
 καὶ εἰς τὴν στερέαν ἀκίνετος γὰ ἰδῆς ὅτι περάσω,
 ἔμπα καὶ ἐσὺ εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἔλα ὅπου μὲ βλέπεις,
 ἄφοβος, ἀνεγροῖστος, δίχα τινὸς ἀνάγκης,
 καὶ ῥίξε, ῥίξε τὸ λοιπὸν ἀπὸ τὰ ὅσα τὸν φόβον.”

3015 Εὐθὺς ἐμεταπατήσαμεν εἰς τὰ ἄλογα τῆς γοαίας,
 τὴν στράταν ἐκρατήσαμεν τῆς παραθαλασσίας,
 ὀλίγον παρῆξέβημαν τῆς γοαίας τὸ καλὲρι,
 f.101 v. καὶ εἰς χεῖλος κατατήσαμεν | ἀπ' αὐτῆς τῆς θαλάσσης·
 στρέφομαι, λέγω· „Ἀβιστρε, τί στέχομεν ἀπάργτι;
 3020 ἡῖραμεν ἐπιτήδειον τόπον εἰς τὸ περάσθαι·
 εἴξον με καὶ καρτέρησον ὅταν ἐγὼ περάσω,

καὶ τότε καὶ ἐσὺ τὴν θάλασσαν ἄφοβος γὰ περάσθης,
 καὶ γᾶλθῃς ὅπου μὲ θεωρεῖς δίχα τινὸς ἀνάγκης.”
 Καὶ τὰ μὲν πρῶτα ὁ Ἀβιστρος οὐκ ἤκουε γάπομείρη,
 3025 ἔλεγε· „Νὰ ἔλθω μετὰ σὲν καὶ τίς γὰ σὲ βιάσῃ ἐσέαν,
 ἂς εἶν' ἐτοῦτο καὶ εἰς ἐμέαν, μόνος ἐσὺ μὴ πάθῃς·
 πολλὰ ἦσαν τὰ ἐκακοπάθησες ἐσὺ, γίλε μου, ὡς διὰ ἐμέαν,
 πολλὰς ἀνάγκας ἔπαθες διὰ τὴν ἐμὴν φιλίαν,
 καὶ ἐγὼ ἔρχομαι μετὰ σέαν διὰ γὰ κακοπαθήσω.”
 3030 Καὶ ὡς εἶδεν ἀμετάθετον τὴν γνώμην μου εἰς ἐτοῦτο,

3001. suppr. ὁ προγν. — 3002. l. τρεῖς. — Après E. 3005, il faut ajouter un vers = S. 1846 (N. 2688, P. 2068). — 3006. l. ἔμπα. — περιπατήσω. — 3007. τόρῳ l. κακόν. — 3015. l. (ἐ)μεταπατήσαμεν (cf. S. 1857 et N. 2695). — 3025. l. καὶ εἴτε σνμβῆ εἰς ἱ. — 3026. l. ἐμέ. — 3027. suppr. ἰστ. — 3029: N. 2706 καὶ ἀρχοῦν ἐκείνα, τὰ ἔταθες, θείω καὶ ἐγὼ γὰ πάθω, P. 2091 καὶ ἀρχοῦν ἐκείνα, θείω καὶ ἐγὼ μετ' ἐσὲν γὰ ἀποθάρτω.

- τί, τί σοῦ τοῦτ' καὶ τὴν ψυχὴν θόρονβος ἔχει μέγας;
 θάρρησε καὶ εἰς τὸ ἀφενθέες, Λίβιτροε, τοῦ ἔρωτός σου,
 1840 ἔλπιζε εἰς τοὺς λόγους του, Λίβιτροε, τοὺς δὲ εἶπερ.
 ἂν γὰρ οὐκ ἴδαν ἀληθῆ τὰ εἶδες παροπίσω,
 ἄφες καὶ τὰ παρήμεροσθαι, προῦμαρ μηδὲν πιστεύῃς·
 εἰ δ' ἴδως τὴν καρδίαν σου γόβος τὴν ἐπιτρέχει
 καὶ τῆς θαλάσσης τὸ κακὸν ἀνιότορεϊ ἢ ψυχῇ σου.
 1845 γίνομαι πρόβοθος ἐδῶ, πρῶτον ἐγὼ περᾶσω,
 πρῶτον ἐγὼ τὴν θάλασσαν θαρρήσασα τῆς γραιάς
 τοὺς λόγους ἔμπω θαρρικά, ποδοπεριπατήσω·
 καὶ εἰ μὲν κακόν, παρὰ καιρὸν ἄς ποντιστῶ δι' ἐσέναρ,
 καὶ οὕτως ἐρμούζει, γίλε μου, πληροφορήθῃσέ το.
 f. 104r. 1850 γὰ πάσχοντ' | διὰ τοὺς φίλους τους οἱ κατ' ἀλήθειαν·
 εἰ δὲ περᾶσω θάλασσαν καὶ τὴν ξηρὴν πατήσω
 καὶ εἰς τὴν στερεάν ἀνώθρα περιπατήσω ἰδῆς με,
 ἔμπα καὶ σὲ τὴν θάλασσαν, ἔρχον ὅπου μὲ βλέπεις,
 ἄφοβος, ἀνεργοίεστος, δίχα τινὸς ἀνάγκης,
 1855 καὶ ῥίψε, ῥίψε τὸ λοιπὸν ἀπὸ τοῦ γῆρ τὸν γόβον·
 σῶρε ἄς καβαλλικεύσωμεν, θάρρησε εἰς τὰ σὲ λέγω.”
 Παρέπεισα τὸν Λίβιτρον, ἀτέρρριψε τὸν γόβον,
 εἰθὺς μετεδελλίσσαμεν εἰς τὰ ἄλογα τῆς γραιάς,
 τὴν στράταν ἐκρατήσαμεν τὴν παραθαλασσίαν,
 1860 ὀλίγον ἀπεξέβηκεν τῆς γραιάς τὸ καλέβρι,
 εἰς χεῖλος κατητήσαμεν οἱ δύο τῆς θαλάσσης·
 σιτῆρομαι, λέγω· „Λίβιτροε, τί στέχομεν ἀπάρτι;
 ἡῦραμεν ἐπιτήθειοι τόπου εἰς τὸ περᾶσαι.”
 Καὶ λέγω πρὸς τὸν Λίβιτρον· „Εὔξον με γὰ περᾶσω,
 1865 καὶ ὅταν μὲ ἰδῇς ἐπέρασά, στέχομαι τὴν στερεάν,
 τότε καὶ σὲ τὴν θάλασσαν ἄφοβα γὰ τὴν ἔμπης,
 καὶ γὰ ἔλθῃς ὅπου μὲ θεωρεῖς δίχα τινὸς ἀνάγκης.”
 Καὶ τὰ μὲν πρῶτα ὁ Λίβιτρος οὐκ ἤκουεν ἀπομειναι·
 „Ἄς ἔλθω,” ἔλεγεν, „μετὰ δὲ καὶ εἴτι συμβῇ εἰς ἐσένα,
 1870 ἄς γένη τοῦτο καὶ εἰς ἐμέ, μόνον ἐδὲ μὴ πάθῃς·
 πολλὰ ἔτι τὰ ἐκακοπάθησες, ὁ φίλος μου, δι' ἐμένα.”

Καὶ ὥς εἶδεν ἀμετάθετον τὴν γνώμην μου εἰς τὸ προῦμα, |

1845. Dans le ms. P. les mots πρόβοθος ἐγὼ sont rayés, tandis qu'il il est écrit en marge (en encre rouge): προσδοκῶς — ἐδῶ l. ἐγὼ. — ἐγὼ l. το γὰ. — 1846. l. θαρρήσας εἰς τ. γφ. — 1850. l. οἱ κατ' ἀλ. φίλοι. — 1865. l. στ. εἰς τὴν στ. — 1871. l. ἔρ.

- κρατεῖ καὶ περιπλέκει με, μυριοκαταφιλεῖ με,
καὶ ἐγὼ ἀντιπεριπλέκω τοι, μυριοκαταφιλεῶ τοι·
συνεθροηροῦμεν ἄπειρα διὰ τῆς ἀποτυχίας
καὶ τῆς φθορᾶς τῆς μαγικῆς τοῦ χρόνου τοῦ ἀνοσιούτου.
3035 Ὅμως ἀφ' οὗ ἐθροηγήσαμεν ἀποχαιρέτησά τοι,
ἐμπαίρω εἰς τῆς θάλασσαν, βιτῶν τὸ ἄλογόν μου,
καὶ ὅσον γὰ στροφῆς ὁφθαλμοῦ ἐτέρωσα τὸν ἥμιον
ἀντίπερα τοῦ καλυβίου τῆς κακομήγου γυναιός.
f. 102r. Καὶ οὐκ ἔχω τί γὰρ σὲ εἰπῶ | διὰ τὸ ἄλογον ἐκείνου,
3040 τὸ πῶς ἐπεριεπύτησα τῆς θάλασσαν τρομάσσω·
τοῦτο καὶ μόνον ἤξευρα, (μηθεὶς μὲ τὸ ἀπιστήσῃς),
γὰ κάθωμαι εἰς τῆς σέλλας μου, γὰ πέτωμαι εἰς τὰ τέφρα·
ἐξέβηκα ἐκ τῆς θάλασσαν, ἐπάτησα τῆς ἥμιον,
ἀνέβην καὶ κατέβηκα γὰ ἰδῶ ἄν ἐκομπώθην,
3045 ἄν εἶναι ὅτι φαντάζομαι, καὶ ἄν ἀληθεύῃ ἡ γυνὴ,
καὶ ὥς εἶδα ὅτι τῆς θάλασσαν ἐπ' ἀληθείας ἐξέβην
καὶ τῆς στερέας περιπατῶ, οὐκ ἔναι συντεχία,
ἔστρεψα καὶ τὸν λίβιστρον, γάλλῃ καὶ γὰ περὶ σῆλ.
Ἦλθεν, κοτὰ γὰρ σᾶς εἰπῶ, καὶ ἐκείνος μετὰ μέναι,
3050 ἐξέβηκα τῆς θάλασσαν, ἤλθαμεν εἰς τῆς στερέας,
στομάτιον ἐπεριεπατούσαμεν ἡμέρας ἀκεραίας,
γὰ ἔχωμεν συντεχία μας, λόγους, ἀμέμενά μας,
τῆς γυναιός τὸ καταβόδιον, τῆς μπόρος τῆς θαλάσσης
καὶ τίλλογα τὰ ἐσκεύασεν ἡ μηχανὴ ἡ γυνὴ,
3055 σφραπαρτοῦμεν ἄρθρωπον τῆς ὀλῆς τῆς ἡμέρας,
σιμώνομε εἰς τὸ πλάγιον τοι καὶ εὐθὺς ἀναρωτά τοι
ἄν ἔναι ποτέπτες μοι γὰ μείνωμεν οἱ ξένοι
ἐκείνος μᾶς ἐρημήγευσε εἰς τὸ ξεροδοχεῖον
τὸ ὁ Φερδερίγος ἔκτισε καὶ ἐκράτειε ἡ Ροδάμη,
f. 102v. 3060 Ἀφίνομεν τὸν | ἄρθρωπον τὸν ἡῤομεν ἐκείνου,
καὶ πάλιν ἐπιχερήσαμεν τὸν θρόνον γὰ κρατοῦμεν,
τὸν θρόνον ὑποῦ πύλαινε εἰς τὸ ξεροδοχεῖον·
καὶ λέγω τοι τὸν λίβιστρον· „Τί λέγεις ἀπὲ τῶρα;
ποῦ γάπομεῖν;” λέγω τοι, „ποῦ γὰρ μὲ καρτερέψῃς;”
3065 Ἦτον ἀπὸ μακρόθεν μας ποτάμι γὰ ἔχῃ θέσσα,
γὰ ἔχῃ λιβάδιον χλοερὸν καὶ μυροσφισμένον·
καὶ εἶπε με· „Βλέπεις ἐκεῖνα τὰ δευθρὰ καὶ ἐκείνον τὸ
ποτάμιν,

ἐκείνον τὸ ἀγαλίσθον τὸ εἶναι ἀντίκρυτά μας;

3037. 1. ἐπάτησα (P. 2096: ἐπείρασά τὸ βάθος). — 3048. 1. ἔστρεψα πρὸς τὸν Α. — 3052. 1. λ. καὶ μέμενά(ν) μας (P. ms. 2102: καὶ μέμενά μας). — 3054. 1. ἐκ μηχανῆς. — 3056. 1. ἀνρωτῶ. — 3066. 1. μυροσφ. — 3067. 1. καὶ εἶπα τοι. — *suppr.* ἐκεῖνα.

f.104v. κρατεῖ με, περιπλέκει με, μυριοκαταφιλεῖ με,
καὶ ἐγὼ ἀντιπεριπλέκομαι καὶ ἀντικαταφιλῶ τοι,
1875 συνεθροισάμεν ἄπειρα διὰ τὴν ἀποτυχίαν.

Ὅμως ἀφ' οὗ ἐθροισήσαμεν ἀπεχαιρέτησά τοι,
ἐμπαίρω τὴν τὴν θάλασσαν, βιτρώω τὸ ἄλογόν μου,
καὶ ὥστε γὰ τριήγης ὁ θαλμὸν ἐπάτησα τὴν ἄμμου,
τὴν ἄμμου τὴν ἀντίπερον τοῦ καλεβίου τῆς γραιάς.
1880 Οὐκ ἔχω τί γὰρ σᾶς εἰπὼ διὰ τὸ ἄλογον ἐκεῖνο,
τὸ πῶς ἐπεριεπάτησε τὴν θάλασσαν θαυμάζω·
τοῦτο καὶ μόνον ἤξευρα, (μηδὲν μὲ τὸ ἀπιστῆτε),
γὰρ κάθηναι εἰς τὴν σέλλα γον, γὰρ πέτωμαι εἰς τὰ γέγη·
ἐξέβηκα τὴν θάλασσαν, ἐπάτησα τὴν ἄμμου,
1885 ἀνέβην, ἐκατέβην, ἐτρούσεχα μὴ ἐγκοπώθην,
ἄν οὐ γαρτάζομαι ἀκομή καὶ ἄν ἀληθεύῃ ἡ γραιά,
καὶ ὡς εἶδα ὅτι τὴν θάλασσαν ἐπ' ἀληθείας ἐξέβην
καὶ τὴν στερεάν περιπατῶ καὶ οὐκ ἔτι συνευχία,
ἴδ' οὕτως γένοιτο τὸν Ἀβιδίτρον γὰρ ἔμην γὰρ περάσῃ.

1890 Ἦλθεν, κοινὸ γὰρ σᾶς εἰπὼ, καὶ ἐκεῖνος μετ' ἐμένα,
ἐξέβηκεν τὴν θάλασσαν, ἦλθεν εἰς τὴν στερεάν,
στράτα περιεπατήσαμεν ἡμέρας ἀκεραίας,
γὰρ ἔχομεν συνευχίας μας, λόγους μας, μέριμνάς μας,
τῆς γραιάς τὸ κατενόδωμα, τὸν πόρον τῆς θαλάσσης

f.105r. 1895 καὶ ἄλλα τὰ ἐκατεσκεύασεν ἐκ μηχανῆς | ἡ γραιά.
Συναστατοῦμεν ἄνθρωπον τὴν ὅλην μας ἡμέραν,
ἦλθα σιμὰ τοι, βλέπω τοι, στέκομαι, ἐρωτῶ τοι
ἄν ἔται ποῦποτε μοι γὰρ μείνωμεν οἱ ξένοι·
ἐκεῖνος ἐρημεύει μας εἰς τὸ ξεροδοχεῖον

1900 τὸ Βερθερίχλος ἔκτισεν καὶ ἐκράτει ἡ Ροδάμνη.
Ἀφῆκαμεν τὸν ἄνθρωπον τὸν εὔραμεν ἐκεῖνον,
ἀφῆκαμεν, μετὰστῆμεν, ἠρξάμεθα τὸν δρόμον,
τὸν δρόμον ὅπου ἀπήγαμεν εἰς τὸ ξεροδοχεῖον·
καὶ λέγω τοι τὸν Ἀβιδίτρον· „Τί λέγεις ἀπὸ τώρα;

1905 ποῦ γὰρ ἀπομείνεις;” λέγω τοι, „ποῦ γὰρ μὲ καρτερήσεις;”
Ἦτον ἀπο μακρόθεν μας ποτάμιν καὶ εἶχεν δένδρα,
γὰρ ἔχῃ λιβάδιον θαλερόν, ποικιλοεξανθισμένον·
καὶ εἶπε με· „Εἰ βλέπεις τὰ φερθὰ καὶ ἐκεῖνον τὸ ποτάμιν,

καὶ ἐκεῖνο τὸ ἀναλίβατον τὸ ἔτι κατααρτικρὺς μας;

1874. l. ἀντιπεριπλέκω τοι. — 1885. l. ἐγκοπώθην. — 1889. ἴσ' οὕτως γένοιτο τὸν Α.; cf. E. 3048 (N. 2723: γέρον, θωρῶ τὸν Α., ἐπέρασε καὶ ἐκεῖνος; P. manque). — 1895. l. καὶ τὰ ἄλλα τὰ ἐσκεύασεν. — 1900. τὸ ὁ B. — 1908. l. εἶπα τοι. — 1909. l. κατάντακρῃ.

- ἐκεῖ πεζεύω, Κλιτιβό, καὶ ἐκεῖ σὲ ἀγαμένω.”
- 3070 Καὶ εἶπα· „Καλῶς, ὦ φίλε μου, τὸ παρηγόρημά μου,
ὁ κατ' ἀλήθειαν ἄνθρωπος, ὁ κατ' ἀλήθειαν φίλος,
ὁ ποῦ ἐγρωρίζει γὰρ ποτὴ τοῦ φίλου του τοὺς πόρους·
καὶ διὰ γνῶριμον, φίλε, τὸ ἐδικόν μου,
γὰρ τὸ μαγνᾶθαι ὁποῦ μὲ ἀπέταξεν ἡ κόρη ἀπὲ τὸ κάστρον.
- 3075 ὄντα ἐπολέμησα, φίλε, μὲ τὸν Βερθερίχον.”
Ἐπαίρω τὸ μαγνᾶθαι του καὶ ἀποχαρῆταισά του,
ἐγὼ τὴν στράταν ὠθεύω τὴν τοῦ ξεροδοχείου,
καὶ ἐκεῖνος πάλι τοῦ θεοφοῦ καὶ τοῦ ἀγαλιβαθίου.
καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς ὅλης τῆς ἡμέρας
- 3080 πρῶτο σουχρίασμα ἡδὲα τὸ ξεροδοχεῖον,
ἐμπαίρω ἀπέσω θαρρετά· „Μὴ ξεροδόχος εἶμαι·
μὴ ξεροδόχος ἄνθρωπος καὶ ἔγαι μογὴ γὰρ μείνω.” |
- f. 103r. Ἀκούει το ἡ παρεξάφρετος, ἐβγαίνει, θεωρεῖ με·
„Πάλιν „ἡ ξεροδόχισσα”, μὴ, ξέρε, „ξεροδόχο”!”
- 3085 „Καὶ ἔχεις, ἡ ξεροδόχισσα, ποτέπτες ροιζοκέραι·”
„Ξένη εἶναι ἡ ξεροδόχισσα, ξέρε μου, ἀπὲ τὸν τόπον,
ἀπὲ τὴν χώραν τὴν θεωρεῖς καὶ ἀπὲ τὸ ξεροδοχεῖον·
οὐκ ἔχει ἡ ξεροδόχισσα ποτέπτες ροιζοκέραι,
οὐκ ἔχει ποτέπτε ἄνθρωπον διὰ παρηγόρημά μου,
- 3090 πολλὰ εἶναι ξένη ἀπεθῶ καὶ ἀπὲ τὴν χώραν ταύτην,
ἡ τύχη τῆς τὴν ἡμερῶν εἰς τὸ ξεροδοχεῖον·
χρόνος ὁ ξεροδόχος τῆς τώρα τὴν λείπει δύο.
ρεκρός εἰς ἄλλον οὐρανόν, εἰς ἄλλην γῆν καὶ χώραν.”
„Λέγε με, ἡ ξεροδόχισσα, ἂν εἶναι μογὴ γὰρ μείνω.”
- 3095 „Ἐγαι καὶ στάβλος καὶ μογὴ, πέξενσε καὶ γὰρ μείνης,
εἶναι λουτρὸ καὶ γὰρ λουστῆς· πλὴν θέλω σὲ ἐρωτήσθαι
γὰρ κάτῃς γὰρ μὲ φηγηθῆς καὶ γὰρ μὲ ἀγαθιδάξῃς
τὰ ἔπαθες, τὰ εἶδες, τὰ ἤκουσες εἰς τὸν παρόντα κόσμον.”
Καὶ κατὰ λόγον ἔγαι τῆς καὶ μία τῆς συντεχίας
- 3100 (μὲ μέγαν ἀραστεραγμὸν ἔβγαυε γὰρ τὸν λόγον)
εἰς ἑκατὸν ἐκόπτετο ὁ ροῦς τῆς καὶ ἡ ψυχὴ τῆς,
μὲ μέγαν θοῆρον μοῦλεγε τοὺς λόγους τῆς ἐκεῖνος,
ἔκλαιγεν, ἐσφαζέτορε, ὑπομογὴν οὐκ εἶχεν,

3069. l. ἔ. πεζεύεις. A., x. ἔ. γὰρ μὲ ἀγαμένης. — 3070. l. εἶπε. — 3064—3070 = S. 1905—1911: cf. N. 2735—2740, P. 2111—2116. Dans le texte des quatre mss. tout est embrouillé; on ne peut distinguer si l'un ou l'autre des deux amis parle. — 3073. l. καὶ γὰρ, διὰ γνῶριμότητα, φ., τὴν ἐδικὴν μ. — 3074. suppr. γὰρ τὸ. — ὁποῦ l. τὸ. — 3075. l. ὄντα. — suppr. μὲ. — 3080. l. πρὸς τὸ σουχρ. (voir l'introduction § 12, p. 27) ἡδὲα καὶ τὸ ἔ. — 3081. l. εἶναι; — 3084. πάλιν (= P. 2121) l. ἀλλοι (= S. 1925; N. 2754: φώναισε). — 3089. μου l. τῆς.

- 1910 ἐκεῖ πεζεύω, Κλιτοβόρ, καὶ ἐκεῖ γὰρ σὲ ἀνιμένω.”
 Καὶ εἶπα· „Καλῶς, ὁ φίλος μου, τὸ παρηγόρημά μου,
 ὁ κατὰ ἀλήθειαν ἄνθρωπος, ὁ κατὰ ἀλήθειαν φίλος,
 ὁ ποῦ γινώσκει γὰρ ποῦ τοῦ φίλου του τοὺς πόρους·
 καὶ γὰρ, διὰ γινωσιμότητα μᾶλλον τῇρ ἰδικῇ μου,
 1915 μαγνύειν τὸ μὲ ἐπέτασεν ἢ κόρη ἀπὸ τὸ κάδισρον,
 ὁπόταν ἐπολέμησα, φίλε μου, τὸν Βερθερίχον.”
 Ἐπαίρω τὸ μαγνύειν του καὶ ἀπεχαιρέτησά του,
 ἐγὼ τῇρ στράτα γὰρ κρατῶ τῇρ τοῦ ξεροδοχείου
 f.105 v. καὶ ἐκεῖνος | πάλιν τῶν θεοδῶν καὶ τοῦ ἀναλιβαθίου·
 1920 καὶ μετὰ τῇρ στυπλήρωσιν τῆς ὅλης τῆς ἡμέρας,
 πρὸς τόσον χρίσμεν ἠΐρην καὶ τὸ ξεροδοχεῖον,
 ἐμπαίρω ἀπέσω θαυρικά· „Μὴ ξεροδόχος;” λέγω,
 „μὴ ξεροδόχος ἄνθρωπος, μὴ, μὴ μογὴ γὰρ μεῖνω;”
 Ἀκούει με ἢ παρ᾽ ἑξέως, ἐβγαίνει καὶ θεωρεῖ με·
 1925 „Ἰάλει τῇρ ξεροδόχισσα, μὴ, ξέρε, ξεροδόχος·
 οὐκ ἔρι ἢ ξεροδόχισσα ποτέποτε ξεροδόχον,
 ξέρι ἔρι καὶ ἢ ξεροδόχισσα, ξέρε μου, ἀπὸ τὸν τόπον
 καὶ ἀπὸ τῇρ χώραν τῇρ θεωρεῖς καὶ ἐκ τοῦ ξεροδοχείου·

- χρόρους ὁ ξεροδόχος τῆς τώρα τῇρ λείπει δύο,
 1930 γερὸς εἰς ἄλλον οὐρανὸν καὶ εἰς ἄλλην γῆν καὶ χώραν.
 καὶ λάλει ξεροδόχισσα, τι μὴ τὸν ξεροδόχον.
 ἔρι, ξέρε μου, σπάβλος καὶ μογὴ καὶ πέξιμα γὰρ μεῖνῃς,
 ἔρι λοντιρὸν καὶ γὰρ λονσθῆς, πλὴν θέλω σὲ ἀπαιτήσῃ
 γὰρ κάτῃς γὰρ μὲ ἀφηγηθῆς καὶ γὰρ μὲ ἀναιδιάξῃς
 1935 τὰ ἔπαιδες, τὰδες, τὰκουδες εἰς τὸν παρόντα κόσμον.”
 Καὶ κατὰ λόγον ἔγειν τῆς καὶ μίαν τῆς σερτεχίαν

ἐστέραςεν, ἐκόπτετο ὁ γοῦς τῆς ἐκ τοῦ πόρους.

1910. l. i. πεζεύω. Ἀβυσσῶν, γ. i. γὰρ μὲ ἀνιμένω. — 1911. l. εἶπα. — 1905—1911: voir E. 3064—3071. — 1914. suppr. μου. — 1921. l. πρὸς τὸ στυπλήρωμα: voir l'introduction § 12 (p. 27). — 1925. l. ξεροδόχον. — 1926. ἔρι l. ἔρι. — 1931. τι l. καὶ. — 1932. l. ἔρι καὶ στ. (suppr. ξ. μου) — l. πέξιμα?

- f.103v. 3105 ἐτρέχαον τὰ μύτια της ὡς τρέχει τὸ ποτάμι,
ἐλιγοθύμα. ἔ | περτε εἰς γῆρ ἀποθαμένῃ.
„Πέζεψε, ξέρε.“ λέγει με, „μορὴ ἔναι καὶ τὰ μείνῃς.
μορὴ ἔναι καὶ τὰ ἀναπαρθῆς καὶ πέζεψε τὰ μείνῃς.“
Εἶδα τῆρ πῶς ἀναστένει καὶ στυγερότερά τῆρ,
τὸ πῶς ἐπύρεψεν εἶδα τῆρ καὶ στυγερότερά τῆρ.
3110 εἶδα τῆρ πῶς ἐθλίβετο καὶ στυγερότερά τῆρ.
ἀφῆκε τὸ τὰ στυγορῇ γιγέρετος καρθία
τοὺς ἐξαιρέτους πάσχοντας καὶ τοὺς ποθοθαμένους.
Καὶ λέγω· „Ξεροδόχισσα, καλῶς δὲ ἡῖρα τὰ μείνῃς,
καὶ τὰ εἶδα καὶ τὰ ἐπάδωκα καὶ τὰ ἔπαθα εἰς τὸν κόσμον
3115 ὅλα γὰρ τὰ δὲ τὰ εἶπῶ, προῖμα τὰ μὴ δὲ χοῖψω.“
Πεζέγω ἀπὲ τῆρ σέλλα μου καὶ δέω τὸ ἄλογόν μου,
ἔλυνε καὶ τὰ ἄρματα τὰ ἐφόροντα ζωόμενος.
λέγει με ἡ ξεροδόχισσα· „Προῖμα μὴδὲν φοβῆσαι·
ἔναι εἰς τὸ ἱππάρῃ σου ταγῇ καὶ διὰ λόγον σου εἴτι θέλεις.“
3120 Ἀκούω τῆρ ξεροδόχισσα, κάθομαι σίγερὸς μου,
ἀπεσπύρονται τὸ ἱππάρῃ μου, χορμῶσαι τῶματά μου.
λέγει με ἡ ξεροδόχισσα· „Κάθισε τὰ δειπνέσῃς.“
Ἐκάθισα καὶ ἐδείπνησα, καὶ λέγει με ἀπὲ τότε·
„Τὰ ἤκουσες, τὰ εἶδες, ἄνθρωπε, εἰπέ, ἀφῆγῃς με τα.“
3125 Ὡς ἤκουσα τῆρ ξεροδόχισσα πάλιν ἀπεκρίνομαι τῆρ· |
f.104r. „Γῆρ κάκωστέ μου δέχεσθαι, θέλεις τοὺς πικροσμούς μου,
θέλεις καὶ ἐσὺ τῆρ πληξτε μου τὰ τῆρ ἀνξήσῃς πλέα·
ἂ μάθῃς τὰς κακώσεις μου τὰς ἔπαθα εἰς τὸν κόσμον,
διότι καὶ πέτρα, ἐγνώριζε, μὴ τὸν μποροζαμὸν μου,
3130 μὴ τῆς φυχῆς μου τὸν καμὸν, ἂ φθάρῃς τὰ τὸ μάθῃς,
εἰς ἐκατὸν γὰρ τὰ ῥαγῆς καὶ τὰ γετῆς ὡς χοῖρα.
λοιπὸν, ἡ ξεροδόχισσα, ἂ θέλῃς τὰ τὸ μάθῃς,
τοὺς ἐδικούς μου πικροσμούς τοὺς ἔπαθα εἰς τὸν κόσμον,
τὰς ἔπαθα, τὰς ἤκουσα, τὰς εἶδα, τὰς ἐπάθην,
3135 προῦτον ἐσὺ ἀφῆγῃς με πόθεν εὐρέθῃς ὧδε,
γένον σου γένον ποταποῦ καὶ χώρας ἀπὲ ποίας·
διότι, ἡ ξεροδόχισσα, τὸ σχῆμα σου, ὡς τὸ βλέπω,
πολλὰ εἶναι ξεροχάραγον ἀπὲ τοὺς Αἰγυπτίους.
καὶ εἰπέ με, ἀφῆγῃς με ἀπὲ ποῖον τόπον εἶδαι,

3108. 1. ἐστένει (P. 2136: ἀναστένει). — 3109. 1. ἐπύρεν. — στυγερότερά. — 3111. ἀφῆκε 1. πέρεκε. — 1. γιγέρετος. — 3112. 1. τ. εἰς ἔρωτος πάσχ. — 3126. δέχ. 1. ὑπέρταται (= S. 1956, P. 2148). — 3129. διότι καὶ π. 1. ἐν εἰσῷ πέτρα (cf. E. 41 sq.). — 3133. 1. τὰς ἐδικὰς μου στυγορὰς τὰς etc.: voir E. 3134 (cf. S. 1963, N. 2786, P. 2152). — 3136. 1. γένον ἐγόνον π. (S. 1966).

- Εἶδα τῆς πῶς ἐστέρευεν καὶ συνεστέρευα τῆς,
 τὸ πῶς ἐπόμεν εἶδα τῆς καὶ συνεπόμενά τῆς.
 1940 εἶδα τῆς πῶς ἐθλίβετο καὶ συνεθλίβηκα τῆς·
 πέφκεν ἵνα συμπορῇ γιλέρωτος καρδία
 τοὺς ἐξ ἐρώτων πάσχοντας καὶ τοὺς ποθοτρωμένους.
 f.106r. Καὶ λέγω· | „Ξεροδόχισσα, καλῶς σ' εἶρα γὰρ μείνω,
 τὰ εἶδα, τὰ ἐπάσχισα, τὰ ἔπαθα εἰς τὸν κόσμον
 1945 ἄλλα γὰρ σὲ ἀφηγῆσθαι, προῖμαι οὐ μὴ σὲ χορήσω.”
 [Π]εξεύω ἀπὸ τῆς σέλλας μου καὶ δίδω τὸ ἄλογόν μου,
 ἔλυσά ἀπὸ τὰ μέσα μου ταῦτα καὶ τῶματά μου·
 λέγει με ξεροδόχισσα· „Μηδὲρ φροντίσῃς προῖμαι·
 εἴη εἰς τὸ ἱππῶν σου ταγὴ καὶ λόγον σου εἴη χορήσεις.”
 1950 Ἀκούω τῆς ξεροδόχισσας καὶ κάθισαι σιγερὸς μου,
 ἰστέρονσιν τὸ ἱππῶν μου, κρημενῶσιν τὰ ἄρματα μου,
 λέγει με ἡ ξεροδόχισσα· „Κάθισε γὰρ θειπνότης.”
 Ἐκάθισα καὶ ἐθείπνησα καὶ λέγει με ἀπὸ τότε,
 λέγει με· „Ξερε, ἀποῦ τοῦ γῆρ τὰ ἔπαθες εἰς τὸν κόσμον,
 1955 τὰ ἤκουσες, τὰ εἶδες, ἄνθρωπε, εἰπέ, ἀφηγῆσον με τα.”
 Ὡς ἔοικεν ξεροδόχισσα, πάλιν ἀποκρίσθαι τῆς·
 „Τῆς κάκωσόν μου ὁρέγεσαι, θέλεις τὸν πικρασμόν μου,
 θέλεις καὶ σὲ τῆς θλίψιν μου γὰρ τῆς ἀνέξιγης πλέον;
 ἄν μάθῃς μοῦ τὰς συμφορὰς τὰς ἔπαθα εἰς τὸν κόσμον,
 1960 μὰ τῆς ψυχῆς μου τὸν βρασμόν, ἄν φθάσῃς γὰρ τὰ μάθῃς,
 ἐκ τὰς μερσιχακώσεις μου γὰρ γίνεσθαι ὡς τὸ χῶμα.
 λοιπόν, ἡ ξεροδόχισσα, ἄν θέλῃς γὰρ τὰ μάθῃς,
 τὰς ἰδικάς μου συμφορὰς τὰς ἀνεπομοιήτους,
 τὰς ἔπαθα, τὰς ἤκουσα, τὰς εἶδα, τὰς ἐστιάθην,
 1965 προῦτον ἐστὶ ἀφηγῆσον με τὸ πῶς εὐρέθῃς ὧδε,
 γέρονες | ἐγέρον ποταποῦ καὶ χώρας ἀπὸ ποίας·
 f.106v. διότι, ξεροδόχισσα, σὸν σῆμα, ὡς τὸ βλέπω,
 πολλὰ εἴη ξεροχάραγον ὡς πρὸς τοὺς Αἰγυπτίους.
 εἰπέ με σὺ, ἀφηγῆσον με προῦτον τὸ πόθεν εἶσαι,

1945. ἄλλα l. ὅλα — 1948. l. ἡ ξερ. — 1950. suppr. κα. — 1956. l. ὡς εἶπε ἡ ξ. ? —
 1958. l. ἀνέξιγης. — 1967. l. σ., ἡ ξεροδόχισσα, τὸ σῆ. σου ὡς τὸ βλ.

- 3140 καὶ τότε γὰρ σ' ἐξηγηθῶ καὶ ἐγὼ τὰ ἐδικά μου."
 f. 104 v Πά | λιν ἡ ξεροδόχισσα τέτοια γὰρ μοῦ λέγει·
 „Γίνωσκε, ξέρε, ἀπὲ τοῦ γὰρ γὰρ ἔχω χρόνους δύο,
 τὸ πόσους οὐκ ἠξέσθω,
 καὶ οὐκ εἶπαν τὸ πόθεν, ἄρθρωπε, ὑπάγεις.
 3145 ἐδὲ ἀγώγον με ὁμοῦ καὶ θέλεις γὰρ τὸ μάθης,
 κάθισε, ξέρε, ἀπὲ τοῦ γὰρ καὶ ἄκουσε πόθεν εἶμαι
 καὶ χρόνος ποῖας ποταπῆς καὶ πῶς ἐνέσθης ὅθεν·
 ἄκουσε, ξέρε, τίς εἶμαι καὶ πόθεν ἐγενόμην.
 Ξέρε, Χρυσὸς ὁ βασιλεὺς ἐγγεστορ πατήρ μου,
 3150 μητέρα εἶχα ἐγγενεζὴν ὀνόματι Ἐμμοστία·
 μόνη ἐμὲν τοῦ στέμματος εἶχον κληρονομία,
 τοῦ στέμματος, τῆς δόξης του, καὶ τῆς λαμπρότητός του."
 „Λέγε με, ξεροδόχισσα, λέγε με γὰρ σὲ λέγω."
 „Ἄκουσε, ξέρε, τὰ ἔπαθα, καὶ σφραγίσθαι με,
 3155 Ἀραθρογόμην εἰς χρόν, ἔξοντ εἰς ἀθλίωσιν,
 εἶτα καλὸν καὶ ἐνέδοτον ποτὲ γὰρ μὴ με λείψῃ·
 ἐρωπαζὴν ἐνδύμην ποτὲ οὐκ ἀρεθρήθη,
 πόθεν φροντίζα τὴν ἐμὴν οὐκ ἔθλωσεν καρδίαν,
 ἀγάπη οὐκ ἐσέβηκεν ποτὲ εἰς τὴν φρενὴν μου,
 3160 τῆς ἀσχολίαςως χρημασθὸς οὐκ ἔδειξε τὸν γὰρ μου,
 καὶ ὁκάποιος ἄλλος ἐγγενὴς ἀρθρωπος ἀπὲ χρόνος,
 f. 105 r τοπαρχὴς πλούσιος, ἐγγενὴς, ὅλητος | τῆς γῆς Αἰβάτρου,
 ὀνόμαζεγεν Αἰβαστρος, παρὰξενος τῆς πλάσσης,
 γένος πολλὰ παρὰξενος, μέγας εἰς τὴν ἀντρονίαν,
 3165 διὰ πόθεν τὸν ἐγάρταξεν ἐμὸν ὁ Ἐρωτοκράτωρ,
 διὰ τὴν ἀγάπην μου τὸν ἐγλέξεν ἡ γλῶσσα τῆς καμίνου,
 διὰ τὴν ἐμὴν ἀσχολίαν ἔπαθεν ἡ φρενὴ του·
 ὁ γὰρ μου διὰ τὸν ἔρωτα τὸν ἐδικόν του ἐθλίβη."
 „Λέγε με, ξεροδόχισσα, λέγε με γὰρ σὲ λέγω."
 „Ἄκουσε, ξέρε, τὰ ἔπαθα, καὶ σφραγίσθαι με,
 3170 Ἀγίκεν στέμμα καὶ ἐδικά, χρόνος καὶ σφραγὴ του,
 πλοῦτον καὶ περιουσίαν του, δόξαν, λαμπρότητά του,
 γορεῖς του ἐπαρρήθηκεν διὰ τὴν ἐμὴν ἀγάπην·
 ἐξέβηκεν ἐκ τῆς χρόνος του καὶ ἀπὲ τὰ γορεῖς του,
 3175 ἐξέβηκεν ἐκ τῆς χρόνος του καὶ κόσμος ἐπεριεπάτει,

3141. l. τὰ τέτοια. — 3143. l. καὶ ἐνθρόνους, ξεροδόχισσα, το π. οὐκ ἔσ. — 3144. l. καὶ οὐκ εἶπα ποτὲ ἀρθρωπος τὸ πόθεν ἐγενόμην. — 3147. l. ἐνέσθης. — 3152. του l. τους. — 3163. l. ὀνομα, ξέρε, α. — 3166. suppr. τὴν. — 3171. l. σφραγίσθαι.

- 1970 καὶ οὕτως γὰρ σὲ ἀφηγῆσθαι καὶ ἐγὼ τὰς σωματοφύλακας μου.”
 Καὶ πάλιν ἡ ξεροδόχισσα τοιοῦτα μὲ ἀπεκρίθη·
 „Γνώριξε, ἀπὸ τοῦ τοῦ γυνῆ ἔχω καὶ χρόρους δύο,
 ἀνθρώπους ἐξεροδόχησα τὸ πόθος οὐκ ἐξέφρω
 καὶ οὐκ εἶπα ποῦποτε ἀνθρώπων τὸ πόθεν ἐγενόμην.
- 1975 ἐδέρε ἐπεὶ μὲ τὸ ἐρωτᾷς καὶ θέλεις γὰρ τὸ μάθης,
 αἰθισσε, ξέρε, ἀπὸ τοῦ γυνῆ καὶ ἄκουσε πόθεν εἶμαι
 καὶ χώρας ποίας καὶ ποταπῆς καὶ χώρας ἀπὸ ποίας
 καὶ πῶς ἐγένεθαι ὅδε·
 ἄκουσε, ξέρε, τίς εἶμαι καὶ πόθεν ἐγενόμην.
 Πατρίς μου τὸ Ἀργυροβάστρον ἐγένετο ἐξαίρετος,
 πατήρ μου πάλιν ὁ Χρυσοῦς ὁ βασιλεὺς ὁ μέγας,
 μητέρας εἶχον ἐγγεῖνη ὄνομα ἡμοστίαν·
 μόνην ἐμὲ τοῦ στέμματος εἶχασιν ἀλλοτριόμοι,
 τοῦ στέμματος, τῆς δόξης τῶν καὶ τῆς λαμπρότητός τῶν.”
 „Λέγε με, ξεροδόχισσα, λέγε με γὰρ σὲ λέγω.”
- 1985 „Ἐγὼ ἀντιτάμην εἰς χαρὰν καὶ ἔξουιν εἰς ἀθλησίαν,
 εἶτι καλὸν καὶ ἐνέδοτον ποτὲ γὰρ μὴ μὲ λείπῃ·
 ἐρωτικῇ ἐνθέρμησιν ποτὲ οὐκ ἐνθέρμηθην,
 πόθεν φροτίδα τῇ ἐμῇ οὐκ ἔβλαψεν καρδίαν,
 ἀνάμνησιν οὐκ ἔβλαψεν ἀγάπης τῇ ψυχῇ μου,
 τῆς ἀσχολήσεως πινασμοῦ οὐκ ἔδειξε τὸν γυνῆ μου,
 καὶ ὁκάποιος ἄλλος ἐγγεῖνης ἀνθρώπος | ἀπὸ χώρας,
 τοπαρχὸς πλούσιος, φοβερός, ὄληγας τῆς γῆς Αἰβάρθρον,
 [ὄ]νομα, ξέρε, Αἰβιστρος, παρὰξενος εἰς πλάσιν,
 νέος πολλὰ καλόχοπος, μέγας εἰς τῇ ἀνθρώπιαν,
 διὰ πόθεν τὸν ἐφάντασεν ἐμὸν Ἐρωτοκράτορ,
 δι’ ἀγάπην μου τὸν ἔγλεξεν ἡ γλῶσσα τῆς ἀγάπης,
 διὰ τῇ ἐμῇ ἀσχολήσιν ἔπαθεν ἡ ψυχὴ του·
 [ὁ] γυνῆς μου διὰ τὸν ἔρωτα τὸν ἰδικόν του ἐθλίβην.”
 „Λέγε με, ξεροδόχισσα, λέγε με γὰρ σὲ λέγω.”
- 1990 f. 107 r. „Ἄκουσε, ξέρε, τὰ ἔπαθα γὰρ μὲ τὰ σωματοφύλακας.
 Ἀφῆκεν χώραν καὶ γορεῖς, στέμματα του, σπγγερεῖς του,
 πλοῦτον του, περιφάρειαν, δόξαν, λαμπρότητάν του,
 γορεῖς του ἐπαρητύσατο διὰ τῇ ἐμῇ ἀγάπῃ·
 [ἐ]ξέβην ἀπὸ τῇ χώραν του καὶ ἀπὸ τὰ γοριζά του,
 ἐξέβην ἀπὸ τῇ χώραν του καὶ κοῦμοεπεριεπάτει,
- 2000
- 2005

1972. l. γυνῆ, ξέρε, ὁ. — 1975. l. ἰσάρε. — 1977. suppr. καὶ χώρας ἀπὸ ποίας — 1979. ἐξαίρετος, l. ἔξενος το — 1981. l. Ἐννοστίαν? — 1995. l. ὁ Ἐρωτοκρ.

καὶ ἀνεξήτησε τὴν χώραν μου, ξέρε μου, γὰρ τὴν εἴρω,
 δίχρονον ἐπερπάτησε, πολλὰς πιχρίας ἐπέσπιγ,
 καὶ ἀνάγκας εἶδεν περισσοὺς καὶ φόβους ἐπεσπάθιγ,
 καὶ ὁκάποτε ἤενεν τὸ ἤθελεν μετὰ πολλῆς ἀνάγκης·

- 3180 χρόνον προεκαρτέρειφε πάλιν εἰς ἔρωτάν μου,
 εἰς ὅπου γὰρ ἔλθω τὸν ἔρωτα καὶ ἐγὼ τὸν ἐδικόν του. |
 f.105 v. τὸ τί λοιπὸν ἐγίνετο, ἄκουσε γὰρ τὸ μάθης.
 Ἐμὲν πατήρ ὁ βασιλεὺς τῆς γῆς Ἀργυροκάστρον
 ὁ τῆς Αἰγύπτου βασιλεὺς ἐμήνυνε, ξέρε μου, τὸν Φερδερίγον,
 3185 γὰρ ἔλθῃ εἰς τὴν χώραν τὴν ἐμὴν ἄνθρα γὰρ μὲ τὸν δώδῃ.
 μετὰ καιροῦ παραδρομήν ἤλθεν ὁ Φερδερίγος,

- ἔπεσεν, ἐκατοῦνενδεον ἔξω τοῦ Ἀργυροῦ τοῦ Κάστρου·
 εἶδῃσαν δίδουν παρενθῆς πρὸς τὸν ἐμὸν πατέρα,
 ἐκεῖνος ἀντεμήνυνε πάλιν τὸν Φερδερίγον,
 3190 κοιντὸν ἐστυβιάσθησαν εἰς τὴν στυμπεθερίαν.
 ἐγὼ δὲ πάλιν τὴν βουλὴν ἔμαθα τοῦ πατρός μου,

- ἤκουσα τὰ γενόμενα, μάχομαι τὸν πατέρα·
 ἔμαθεν τὸ ἀρέστητον τῆς γνώμης μου ὁ πατήρ μου
 καὶ μετὰ πόθον λέγει μου· „Τί θέλεις, ἢ Ῥοδάμη;
 3195 τί θέλεις, ἢ καρδιά μου, τὸ γὼς τῶν ὀφθαλμῶν μου;”
 (ἄκουσε πάλιν χάριτας τὰς εἶχεν ἢ καρδιά μου).
 Ἐγὼ δὲ πάλιν δογλικῶς ἀπέκρισιν τοῦ δίδου·

Οἱ λόγοι Φλαμάνου κατὰ τοῦτ' τῆς πόλεως τῆς Ῥοδάμης,

ὅταν ἐστυνεν ἐντάμα με τὸν Κλαυδίου εἰς τὸ ξενοδοχεῖον)

- 3200 „Πατήρ μου, μέγα βασιλεὺς τῆς γῆς Ἀργυροκάστρον, |
 f.106 r. πόθος ἐκατεκράτησε ἀγοῦρον τὴν ψυχὴν μου,
 ἔρωτος μὲ ἐπέβηκεν ἀγάπη καὶ κρατεῖ με.
 ἄνθρωπος ἐκ τῆς χώρας του καὶ ἀπὸ τὰ γοιζά του,
 ἄνθρωπος μέγας, εὐγενής, ὀψίγας τῆς γῆς Αἰβάτρου,
 3205 δίχρονον ἐπερπάτησε διὰ τὴν ἐμὴν ἀγάπην·
 ἤλθεν εἰς ἀναξήτητον μόρον τὴν ἐδικήν μου,
 χρόνον ἐπροκαρτέρειφε πάλιν εἰς ἔρωτάν μου·
 ἔπαθεν πόρους φοβεροὺς καὶ ἀνάγκας ἐπεσπάθιγ,
 εἶδα τὴν κακοπάθειαν του καὶ στυγερόντά του,

3176. l. γὰρ ἀναξήτῃ. — 3181. τοῦ ἔρ. l. εἰς ἔρ. — 3183. l. ὁ ἐμὸς π. ὁ βασιλεὺς. —
 3184. l. τοῦ τ. Α. ἐμὴν. εἰ, τοῦ βασιλέα. — 3187. l. τοῦ Ἀργυροκάστρου. — 3193. l. το
 ἀμετάσθητον. — 3196: l. = S. 2028, P. 2196. — 3200. l. βασιλεὺς. — 3202 l. ἔρωτος με
 ἐπεσπάθει. — 3208: il faut supprimer ce vers.

- τὰ ἀναζητῇ τῇ γούρῳ μου, ξέρε μου, τὰ τῇ εἴρῃ.
 δίχρονον ἐπεριεπύτησεν, πολλὰς πικρίας ἐπέστην.
 [Ἄ]γάγας εἶδεν, στερηορὸς καὶ πόρον ἐπεσπάθη.
 καὶ ὀκνάτοτε ἡῖρεν τὸ ἥθελεν μετὰ πολλὰς πικρίας.”
 2010 „Λέγε με, ξεροδόχισσα, λέγε με τὰ σὲ λέγω.”
 „[Ἄ]κουσε, ξέρε, τὰ ἔπαθα τὰ μὲ τὰ στερηορέσῃς.
 Χρόνον προσεκατέρισε πάλιν εἰς ἔρωτάρ μου
 ὥς οἷ τὰ ἔλθω εἰς ἔρωτα καὶ ἐγὼ τὸν ἰδικόν του.
 τὸ τί λοιπὸν ἐγγέρετο ἄκουσε τὰ τὸ μάθῃς.
 2015 [Ἵ] ἐρὸς πατήρ ὁ βασιλεὺς γῆς Ἀργυροῦ τοῦ Κάστρον
 f.107 v. τὸν τῆς Αἰγύπτου ἐμήρυσε, ξέρε, | τὸν βασιλέα
 τὰ ἔλθῃ εἰς γούρῳ τῇ ἐμήρ, ἄρθρα τὰ μὲ τὸν δόσῃ.
 μετὰ καιροῦ παρὰφορῇ ἤλθεν ὁ Βερθερῆος,
 ἤλθεν εἰς τῇ πατρίδα καὶ εἰς τῇ ἐμήρ τῇ γούρῳ,
 2020 ἔπεσε, ἐκατοῦρενσε ἔξω τοῦ Ἀργυροκάστρον.
 εἶδον διδοῦν τὸν ἐρὸν, ξέρε μου, τὸν πατέρα,
 ἐκεῖνος ἀντεμήρυσε πάλιν τὸν Βερθερῆον,
 καὶ τὸν ἐνερβιάσθησε εἰς τῇ στερηορέα.
 ἐγὼ δὲ πάλιν τῇ βορλῇ ἔμαθον τοῦ πατρός μου.
 2025 καὶ πρὸς τὰς στερηορέας τῶν ποδῶν οὐ κατατέω.

 ἔμαθον τὸ ἀμετάθετον τῆς γούρῳ ὁ πατήρ μου
 καὶ μετὰ πόθον λέγει με· „Τί θέλεις, ἡ Ῥοδάμη;”

 (ἄκουσε, ξέρε, τὰ χαρῆς τοὺς πόρους τῆς φυχῆς μου).
 Ἐγὼ δὲ πάλιν δογλῶς ἀνταποκρίνομαι του·

 2030 „Πατήρ, μέγα βασιλεὺς γῆς Ἀργυροῦ τοῦ Κάστρον,
 πόθος ἐκατεχράτησε ἀγώγον τῇ φυχῇ μου,
 ἔρωτος μὲ ἐπεσέβηκεν ἀγάπη καὶ κρατεῖ με.
 ἄρθρωπος μέγας, εὐγενής, ὀνῆρας τῆς γῆς Αἰβέρθρον,
 ἐξέβηρ ἐκ τῇ γούρῳ του καὶ ἀπὸ τὰ γοιτὰ του
 2035 διὰ πόθον μου, ξέρε, ἰδικὸν καὶ τῇ ἀσχόλησί μου·
 ἤλθεν εἰς ἀναζητῆσαι πόρον τῇ ἰδικῇ μου,
 χρόνον προσεκατέρισε πάλιν εἰς ἔρωτάρ μου,

 ἐπεδογλώθηρ εἰς αὐτὸν καὶ στερηορέα του.

2008. l. πόρους — 2019. l. πατρίδα μου — 2023. καὶ τ. l. γούρῳ. — 2030. l. „Πατήρ μου. — 2035. l. διὰ π. μου του ἰδικόν.

- 3210 καὶ τὸ ἀκλιτὸν τῆς γλώμης μου δι' αὐτὸν ἐδύγκληνέ το.
καὶ εἰς πόθον του ἐσέβηκα καὶ εἰς ἀσκόλισίν του.
καὶ εἰς ἔρωτα καὶ εἰς θάλημα κατήγνησα ἐδικόν του.
ἐθάυτε διὰ τὸ θάλημα, πατήρ μου, τὸ ἐδικόν σου
πρῶγμα σὲ θέλω γὰ εἰπὼ καὶ ἐδὲ γὰ τὸ θελήσῃς.
- 3215 (ὅταν ἰστυτῇαι τὸν Κλαυδὸν ἢ κόρη αἰς τὸ ξενοδοχίον)
τεῖπῶ σας πρῶξις σήμερον τὸν ροῦν σου τὸν δικαίον,
καὶ τὰ ὅλα σου λατινικὰ ὅλα ἀπεσύνταξέ τα,
ἃς γένη ῥέγτα τῶν πεζῶν καὶ τῶν καβαλλασίων,
οἱ συγγενεῖς σου μετὰ σοῦ ὅλοι ἃς καβαλλικεύσου
3220 καὶ θῆθες παραδιαβασιμῶ, πατήρ μου, τὸ ἐδικόν σου. |
- f.106 v. ἔφαν προς ἔφαν ὅρισε καὶ ἃς δώσουν κορταφέας,
καὶ οἷος νικησῇ τῶματα γὰ τὸν ἐπάρω ἐκεῖνον."
„Λέγε με, ξενοδόχισσα, λέγε με γὰ σὲ λέγω."
„Ἀκουσε, ξέρε, τὰ ἔπαθα, καὶ συνεπτόμεσέ με.
3225 Εἶπα το τὸν πατέρα μου καὶ συνεκατεντίθῃ
καὶ μηρυτὴν ἀπέστειλε γοργὸν εἰς τὸν Φερδερίχον·
ἤκουσεν, ἐκατεδέχθη το, καὶ ἐπροθύμωσέ το,
καὶ τοῦ καβαλλικεύματος ἀγίωσαν τὴν ὥραν.
καὶ τί γὰ σὲ εἰπὼ, ξέρε μου; νικᾶται ὁ Φερδερίχος.
3230 νικᾶται νίκην φοβεράν, ἀλλὰ ἀνδρειωμένον νίκῃ,
ἐξέβην ὁ κατάλογος, ἢ γρήμῃ τοῦ Αἰβίστρον,

ἀνεφάνιστην βασίλειον εἰς τὴν ἐμὴν τὴν χώραν.
ἄνδρας ἐμοῦ κηρύττεται μετὰ μεγάλης γήμης,
γαμπρὸς ἀναγορεύεται Χρυσὸν τοῦ βασιλέως.
3235 στέκεται καὶ δοξάζεται, τιμᾶται παρὰ πάντων,
καὶ βασιλεῦ κηρύττεται τῆς γῆς Ἀσπυροκάστρου."
„[.]Λέγε με, ξενοδόχισσα, λέγε με γὰ σὲ λέγω."
„Ἀκουσε, ξέρε, τὰ ἔπαθα, καὶ συνεπτόμεσέ με.
ἴχουρον ἐπληρώσαμεν μετὰ χαρᾶς οἱ δύο,
3240 γὰ ζοῦμεν εἰς τὰς χάριτας τοῦ παραξένου κάστρου
f.107 r. καὶ γὰ εἰποῦμεν τὰ καλὰ καὶ τὰς γλυκύτητάς | του.
τί τὸ λοιπὸν ἐγίνετο ἄκουσε γὰ τὸ μᾶλιν,
Ὁ τῆς Αἰγύπτου βασιλεῦς, ὁ μέγας Φερδερίχος,
ἄφ' ὅτου γὰρ τὸν ἔδειρεν καὶ ἐντροπύησεν,

3216. l. ρόμον ἢ: πρῶξις σήμερον τοῦ γέροντος τοῦ ἐδικοῦ μας: cf. S. 2043. — 3217. τὰ ὅλα l. τὰ γένη (= S. 2044). — 3220. l. τοῦ ἐδικοῦ σου — 3221 sq: voir N. 2863—2867 (cf. S. 2048—2051, P. 2210—2213). — 3232. l. ἀνεφάνιστην — 3236. l. βασιλεῦς. — 3241. εἰπ. l. τρυφεροῦμεν. — 3244. ἔδειρεν?

καὶ τὸ ἄκλιτον τῆς γλώσσης μου εἰς αὐτοῦ ἐκκλινά το,

- 2040 καὶ εἰς τὸ ἐρωτικὸθέλημα ἦλθα τὸ ἰδιόκοῦ τοῦ.
ἐδάρεθ διὰ τὸ θέλημα. πατήρ μου, τὸ ἐδικό σου
προῶγμα γὰρ σὲ εἶπω τὸ δοκῶ καὶ σὺ γὰρ τὸ θελήσεις·

- f. 108 r. νόμος ὡς πράξις σήμερον | τοῦ γένους τοῦ ἰδιοῦ μας
καὶ γένῃ τὰ λατινικὰ ὅλα ἐπισύραξέ τα,
2045 ὡς γένῃ ῥέτα τῶν πεζῶν καὶ τῶν βαβυλωνίων,
οἱ συγγενεῖς σου μετ' ἐσὲν ὅλοι ὡς βαβυλωνιεύσου
καὶ διήθης παραδιαβασμοῦ. πατήρ μου. τοῦ ἐδικοῦ σου.
καὶ εὐθὺς γὰρ ἅπῃ τὸν Ἀβιάτορον καὶ σὺ τὸν Βερθεροῖχον,
ἵνα βαβυλωνιεύσουσιν γὰρ θώσουσιν χορτασθῶν,
2050 καὶ οἷος ριζήσῃ εἰς τὰ ἄρματα γὰρ τὸν ἐπάρω ἐκεῖνον.”

Εἶπα το τὸν πατέρα μου καὶ συγκατετέθηρ
καὶ μηρυτὴρ ἀπέστειλεν γοργὰ εἰς τὸν Βερθεροῖχον·
ἦκουσεν, ἐπεσέχθηρ το. ὀλοπληροθύμησεν το,
καὶ τοῦ βαβυλωνιεύματος ἠγίνωσαν τὴν ὥραν.

- 2055 καὶ τὸ γὰρ σὲ εἶπω, γίλλε μου· ριζᾷται ὁ Βερθεροῖχος.
ριζᾷται ρίζηρ φοβεράν καὶ ἀνθραιωμένηρ ρίζηρ.
ἐξέβηρ ὁ κατάλογος καὶ ἡ γήμη τοῦ Ἀβιάτορου.
τιμᾷται ἐκ τὸν πατέρα μου τιμὴρ ἀλλὰ μεγάληρ·
ἀνεφρημίσθη βασιλεὺς εἰς τὴν ἐμὴν τὴν χώραν.
2060 ἄνδρας ἐμὸς κηρύσσεται μετὰ μεγάλης γήμης.
γαβρός ἀνιγορεύεται Χορσοῦ τοῦ βασιλέως.
στέφεται καὶ δοξάζεται, τιμᾷται παρὰ πάντων.
καὶ βασιλεὺς κηρύσσεται γῆς Ἀργεροῦ τοῦ Κάστρον.

Ἰχθυοὶ ἐπληρώσαντες μετὰ χαρᾶς οἱ δύο,

- 2065 γὰρ ζοῦμεν εἰς τὰς χάριτας τοῦ παρὰξέρον κάστρον
καὶ γὰρ τρυφῶμεν τὰ καλὰ καὶ τὰς γλνκτίτητάς τοι.
τί τὸ λοιπὸν ἐγένετο, ἄκουσε γὰρ τὸ μῦθός.
Ὁ τῆς Αἰγύπτου βασιλεὺς, ὁ μέγας Βερθεροῖχος, |
f. 108 v. ἄφύτον τὸν ἐπέθειρεν, ἐντράπηρ, ἐντικίθηρ,

2043: cf. P. 2208 νόμος ὡς πράξις σήμερον τοῦ νόμου τοῦ ἡμετέρου, et E. 3216 (N. manque). — Après S. 2047 il y a dans N. deux vers, N. 2862 sq. (ms.): ὡς πρὸς τὸν ἄλλον ὥριον (voir E. 3221) καὶ ὡς θώσουσιν χορτασθῶν, | καὶ ἐγὼ περὶ διαβασθῶσιν ὁμοῦ οἱ ἐδικοὶ σου — 2048. ἐφθῆς l. ἐγὼ (= N. 2864, P. 2210). — 2049: voir N. 2862 sq., et E. 3221. — 2053. l. ὀλοπληροθύμησε.

- 3245 καὶ ἔκονσε ὅτι ὁ Ἀβιστρος ἄνδρας μου ἐφορμίσθη
καὶ ἀναγορεύθη βασιλεὺς εἰς τὸ Ἀργυρὸν τὸ Κάστρον,
ἀπὸ τροπῆς του μαίνεται μαγίαν, ἀλλὰ μεγάλῃ,
θυμώσεται, ἀλλὰ ποταπῶ, καὶ μετὰ δόλον ποίον,
καὶ μετὰ μηχανήματος μεγάλου καὶ ποτάπτον οὐκ ἐγρωρίζω!
- 3250 τὸ δόχρονον τὸ ἔποικεν ὁ Ἀβιστρος μετὰ μέγαν,
ἐκείτος ἐκαθέζετο καὶ ἀκαρτέρει πάντα
τῇρ ἐδικλῇ μου ἁρπαγῇ πάντῃ γὰ διορθώρη,
παρέδραμεν τὸ δόχρονον δόχως τιτὸς ἀνέγγης,
καὶ μίαρ ἡμέραν ἔδοξε τὸν Ἀβιστρον καὶ ἡμέραν
- 3255 τοῦ γὰ καβαλλικέδωμεν γὰ ἐβγοῦμεν εἰς τὸ κερήγιν,
γὰ λίσωμεν τὰ γερύσια μου εἰς τὸ περδικοκρηγῇγιν,
καὶ τάχα διὰ παραδιαβασμοῦ,
καὶ διὰ γὰ μετρώζωμέστω οἱ δύο μας ὡς γέοι,
καὶ γὰ παιγνισοπαίζωμεν οἱ δύο μοναχοί μας,
- 3260 μόρον μὲ τὰ παιδόποτλα τὰ εἴχαμεν μεθ' ἡμῶν,
εἰς ἄλλον παρὰτρέχαρεν παιδία γὰ κρηγῇγιν·
μύλλι ἐπεριεξέβημεν παρὲξ ἀπὸ τοῦ κάστρου,
f. 107 v. πραγματευτῇρ ἐρύχαμεν τοῦτον τὸν φερθε | ρῖγον
καὶ γράϊαν γρηγῆαν, ξέρε μου, γὰ κάθετο εἰς καμῆλιν.
- 3265 βλέπει τοι τάχα ὁ Ἀβιστρος, στέχει καὶ ἀνερωτᾷ τοι·
(τοὺς λόγους τοὺς ἐλάλησεν ὁ Ἀβιστρος τὸν φερθερῖγον)
„Πόθεν ἐπάγεις, ἄνθρωπε, τὸ τίς εἶδαι καὶ πύθεν;”
Εἶπεν· „Ἐγὼ πραγματευθῆς ἀπὲ τῇρ Βαβυλώνας.”
„Καὶ τί ἔρ' τὸ πραγματεύεσθαι;” πάλιν ἐρώτησά τον.
- 3270 Ἐκείνος ἀπεκρίθηκεν· „Χρυδάειν καὶ λιθάειν,
καὶ εἴτι καλὸν καὶ ὀρέγεσθαι καὶ θέλεις καὶ ἀγαπάεις.”
Εἶχεν καὶ δύο παρὰξέρον, ξέρε μου, καὶ ἔδειξέ τον·
βλέπω τὸν δάον, ὠρέχθη τον, ἐκαβαλλίζενσά τον.
εἶχεν λιθάειν, ξέρε μου, αὐτὸς ὁ φερθερῖγος
- 3275 αὐτόγονον, αὐτοκλήματον, γὰ μοιάζει θαυτελίδιον·
ἐβγάει ἀπὲ τὸν κόρηγον τον, τὸν Ἀβιστρον τὸ δίδει,
ἐπαίρει καὶ γοοαίνει το καὶ εὐθὺς ἀπεγεκρόθηρ,
καὶ δόχως ἀνέγγης ἔπεσε γερὸς ἀποθαμένος,
καὶ γὰ τὸν ἰδῆ τὸν Ἀβιστρον, ξέρε μου, ὁ φερθερῖγος
- 3280 ὁπίσω μου ἐκάθισε, βιτζώνει γὰρ τὸν δάον,
καὶ εἰς μίαρ ἡμέραν, ξέρε μου, καὶ εἰς γύπταν ἀκροαῖον

3247. τροπῆς = ἔντροπης. — 1. μαίαν. — 3249. suppr. μεγάλου καὶ. — 3254. καὶ: dans le ms καὶ? αἱ? — 3256. suppr. γὰ et το. — 3257: voir S. 2082 (cf. N. 2894) — 3258 sq.: seulement dans E. — 3261. παιδία 1. μαγία. Cf. S. 2084. — 3262. 1. ἐπαρκεῖβ. — 3265. τάχα 1. τοῦτον. — 3269. 1. ἐρώτησε. — 3278. suppr. καὶ. — ἀνέγγης 1. ἀνέγγιστος (= S. 2100, P. 2240).

- 2070 καὶ ἵκοντο· ὅτι ὁ Ἀβιστρος ἄνθρωπος μου ἀνεφνημίθη
καὶ ἀνηγορεύθη βασιλεὺς εἰς τὸ Ἀργυρόν τὸ Κάστρον.
ἀπὸ ἐντροπῆς τοῦ μαίνεται μακίαν ἀλλὰ μεγάλην,
θυμώσεται ἀλλὰ ποταπὰ καὶ μετὰ δόλον ποίου,
μετὰ καὶ μηχανήματος ποτάπου οὐκ ἐξεύρω!
- 2075 τὸ δόχρονον τὸ ἐδιέβαθεν ὁ Ἀβιστρος μετὰ μου,
ἐκεῖνος ἐκαθέζετο πάντοτε καὶ ἐκαυτέρει
καὶ ἄρπαγῃ γὰρ πολέμῃ πάντοτε τῇ ἰδικῇ μου.
παρέδραμεν τὸ δόχρονον δίχως τιδὸς ὁδύνης,
καὶ μίαν ἡμέραν διόχρει μας, τὸν Ἀβιστρον καὶ ἐμέρα,
- 2080 τὸ γὰρ καταλλικεύομεν γὰρ ἐβγοῦμεν εἰς κενήν,
γὰρ λύσομεν ἱερύκια μας εἰς περδιζοκνήνην,
τάχα διὰ μειτρίασμα καὶ παραδιαβασμόν μας.
- ἤμασθεν ὁλομόνεχοι μὲ τὰ παιδόπονλά μας,
εἰς ἄλλον μέρος ἐπαυέρεχα γάχα γὰρ κενηγύδον·
- 2085 μίλλιν οὐκ ἐπεξέβημεν παρῆξ ἀπὸ τοῦ κάστρου,
πραγματεντῇ ἐρρίσκομεν τοῦτον τὸν Βερθερίχον
καὶ γοῦαν γυναικας, γίλε μου, γὰρ κάθηται εἰς καμῆλιν.
βλέπει τοῦ τοῦτον ὁ Ἀβιστρος, στέκεται, ἐρωτᾷ τοῦ·
- „Πόθεν ἐπάγεις, ἄνθρωπε, τίς εἶσαι, πόθεν εἶσαι;”
- 2090 Εἶπεν· „Ἐγὼ πραγματεντῆς ἀπὸ τῇ Βαβυλώνα.”
„Καὶ τί ἔστι τὸ πραγματεύεσθαι”; πάλιν ἠρώτισεν τοῦ.
Εκεῖνος ἀπεκρίθη τοῦ· „Χρησάμην καὶ λιθάριν,
f. 109 r. μαργαριτάρην | καὶ βλατίν, καὶ εἴτι καλὸν ἂν εἴπῃς.”
Εἶχεν καὶ δύο παρᾶξον, καὶ ἔδειξεν τοῦ.
- 2095 βλέπω τὸν δύο παρᾶξον καὶ ἐκαβαλλίκεσά τοι·
εἶχεν λιθάριν, γίλε μου, αὐτὸς ὁ Βερθερίχος
αὐτόφρον, αὐτοκάμωτον, γὰρ ὁμοιάζει δακτυλίδην·
ἐβγάγει ἀπὸ τὸν κόλπον τοῦ, τὸν Ἀβιστρον τὸ δίδει,
ἐπαίρει καὶ φοραίνει το, καὶ εὐθὺς ἀπερεκρώθη,
- 2100 καὶ δίχα αἰσθησέως ἔπεσεν εὐθὺς ἐκ τ’ ἄλογόν τοι.
καὶ ἅμα τοῦ ἰδεῖν τὸν Ἀβιστρον, εὐθὺς ὁ Βερθερίχος
ὀπίσω μου καθέζεται, βιτρώγει τοῦ τὸν δύο,
καὶ εἰς μίαν ἡμέραν, ξέρε μου, καὶ ῥύχταν καὶ ἡμέραν

2070. l. ἀνεφνημίθη. — 2083 sq.: cf. N. 2895 ms. ἤμασταν ὁλομόνεχοι, καὶ τὰ παιδό-
πονλά μας | εἰς ἄλλον παρᾶξοναί μέρος γὰρ κενηγύδον, et E. 3260 sq. (P manque). —
2084. l. εἰς ἄλλον ἐπ. μέρος γὰρ κ. — 2091. l. ἔρ. — 2094. l. παρᾶξ., ξέρε μου. — 2103.
l. καὶ ῥύχταν ἀπεραΐαν.

- εἰς Αἴγυπτον ἐφθάσαμεν, τὸ πῶς οὐκ ἐγνοήσω.
 f. 108 r. τοῦτο καὶ μόρον ἤξερα, γὰρ κάθουμαι | εἰς τὴν σέλλαν,
 τοῦ γὰρ πετοῦμαι εἰς οὐρανοὺς καὶ εἰς γῆν γ' ἀντιβαίνω.
 3285 καὶ πρῶτον ἀπεδώσαμεν εἰς θάλασσαν ὀκάτωρ,
 ὁ Φερθερίχος μετ' ἐμοῦ καὶ ἡ γράϊα μετὰ τὸ καμῆλιν·
 καὶ ὅταν ἀπεδώσαμεν εἰς τὸν Ἰμαλὸν ἐκεῖνον,
 ἐπαίρει τὸ καμῆλιν τῆς καὶ μόνην τὴν ἀφ' ἧκε,
 ἐκεῖ εἰς τὸν τόπον τὸν ἔρημον καὶ εἰς τὸ θαλασσοβράχι."
 3290 „Λέγε με, ξεροδόχισσα, λέγε με γὰρ σὲ λέγω."
 „Ἀκουσε, ξέρε, τὰ ἔπαθα, καὶ στυγερόντες με.
 Ἐπαίρει τὸ καμῆλιν τῆς τῆς γραΐας ὁ Φερθερίχος
 καὶ ἀφ' ἧκε τὴν γὰρ κάθεται μοιραγὴ τῆς εἰς τὸ βράχος,
 γὰρ κόπτεται τί ἔπαθεν ἡ δόστρχος ἡ γραΐα·
 3295 καὶ παίρει ἐμένα μετ' αὐτὸν καὶ ἐπάγομεν οἱ δύο,
 εἰς χεῖλος κατατίσαμεν ἐκείνης τῆς θαλάσσης,
 ἐστάθη πρὸς τὴν θάλασσαν, λέγει με· „Μὴ λητῶσαι·
 (ὅταν ἐστυγεραμεν τῆς κόρης τῆς Ῥοδόμης
 ὁ τῆς Αἴγυπτον βασιλεὺς, ὁ μέγας Φερθερίχος)
 3300 θέσποινα θέλεις ἀκουσθῆ τῆς γῆς Αἰγύπτου πάσης,
 πολλῶν πραγμάτων ἄνθρωπον σὲ θέλω καταστήσειν,
 χώρας μεγάλης θέσποινα σὲ θέλω κατατίθειν,
 f. 108 v. πολλὰ σὲ προσκρηγύσουσιν ἄν | χοντες τῆς Αἰγύπτου
 καὶ ἐπὶ δουλοδότηματος, κρηά, εἰς τὸ θέλημά σου."
 3305 Καὶ ἀπατῇ μοῦ στυγερεχεν πεζεύγει ἐκ τὸ ἄλογόν του
 καὶ δέγει με εἰς τὴν σέλλαν μου στικτὰ τοῦ γὰρ μὴ πέσω·
 πάλιν ἐκαβαλλίκευσεν καὶ παίζει του τὸν θάον,
 καὶ πῶς τὴν ἐπερώσαμεν τὴν θάλασσαν οὐκ οἶδα.
 Ἐφθάσαμεν εἰς Αἴγυπτον, ἦλθαμεν εἰς τὴν χώραν,
 3310 στυγαπτοῦ μετ' ἄνθρωποι μεγάλοι στυγερεῖς του,
 (ὅταν ἀπεδώσαμεν εἰς τὴν Αἴγυπτον, εἰς χώραν Φερθερίχου)
 πεζεύοντες, προσκρηγύσοι με, καὶ ἐμὲν καὶ μετὰ κείνων.
 τί τὰ πολλὰ πολυλογῶ καὶ λόγον περιπλέκω
 καὶ τόσην τὴν ἀφ' ἧγουν τοῦ λόγον μου πλατέω;
 3315 ἦλθαμεν εἰς τὴν χώραν του καὶ εἰς τὴν λαμπρότητά του,
 ἔμαθον οἱ πρωτεύοντες τῆς χώρας οἱ τοπάρχαι,
 ἤκουσαν οἱ γρησῖαι τοὺς δι' ἐμὲν οἱ στυγερεῖς,
 ἔμαθον, τὰ ἤκουσαν, ἀλλὰ εἶδον,

3289. l. τὸν ἐρημότοπον. — 3293. l. μόνη. — 3304. l. ἐποδοιολόγουσιν στίγματα? (cf. S. 2124). — 3305. ἀπατῇ l. ἀφ' ὅτου σου ἀπὸς (cf. E 1260, 1333 ἀπὸς, 4064 ἀπὸς). — 3310. μετ' l. μάς. — 3312. με l. του. — 3317. τοὺς l. του. — 3318: cf. S. 2137.

- εἰς Αἴγυπτον ἐφθάσαμεν, τὸ ὅπερ οὐκ ἐγρωρίζω.
 2105 τοῦτο καὶ μόρον ἔξευρε εὐὰ κάθιμαι εἰς τὴν σέλλαν,
 τὸ εὐὰ πετῶ εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ εἰς νύκτιν εὐὰ διαβαίνω.
 καὶ πρῶτον ἐπεσώσαμεν εἰς θάλασσαν ὀκάποιαν.
 ὁ Βερθερῆχος μετ' ἐμὲν καὶ ἡ γράα μετὶ τὸ καμῆλιν,
 καὶ τότε ἄγ' οὗ τὸν αἰγιαλὸν ἐφθάσαμεν ἐκεῖνον,
 2110 ἐπαίρει τὸ καμῆλιν τῆς καὶ μόρην τὴν ἀφῆκεν,
 ἐκεῖ εἰς τὸν ἐριμύτοπον καὶ εἰς τὸ θαλασσοβράχος."
 „Λέγε με, ξενοδόχισσα, λέγε με εὐὰ σὲ λέγω."
 „Ἄκουσε, ξέρε, τὰ ἔπαθα καὶ ἄρτι στυγνότερόν με.
 Ἐπαίρει τὸ καμῆλιν τῆς τῆς γράας ὁ Βερθερῆχος
 2115 καὶ ἀφῆκε τὴν εὐὰ κάθεται μόρην τῆς εἰς τὸ βράχος,
 εὐὰ κόπτεται τί ἔπαθεν ἡ θυετρίχης ἐκείνη·
 καὶ ἐμέραν πάλιν μετ' αὐτὸν ἐπαίρει καὶ ἔπαγαίνει. |
 f. 109 v. εἰς χεῖλος ἐκατήρυθεν ἐκείνης τῆς θαλάσσης,
 στέκομε εἰς τὴν θάλασσαν, λέγει με· „Μὴ λυτῆσαι·
 2120 θέσποινα θέλεις ἀκουσθῆν τῆς γῆς Αἰγύπτου πάσης.
 πολλῶν πραγμάτων ἄνθρωπον θέλω σὲ καταστήσει,
 χώρας μεγάλης θέσποινα σὲ θέλω καταστήσει,
 πολλοὶ σὲ προσκυνήσουσιν ἄρχοντες τῆς Αἰγύπτου
 καὶ ἑποδοῦλον σου στέμματα, κυρία μου, εἰς θέλημάν σου."
 2125 Καὶ ἀφότον με ἐσυνέτευχεν πεζεῖν ἐκ τὸ ἄλογόν του
 καὶ δέξει με εἰς τὴν σέλλαν μου σφικτὰ διὰ εὐὰ μὴν πέσω·
 πάλιν ἐκαβαλλίκευσεν καὶ παίζει τον τὸν θάον,
 καὶ πῶς τὴν ἐπεσώσαμεν τὴν θάλασσαν οὐκ οἶδα.
 Ἐφθάσαμεν εἰς Αἴγυπτον, ἦλθαμεν εἰς τὴν χώραν,
 2130 στυγαπάρτου μας ἄνθρωποι μεγάλοι συγγενεῖς του,
 πεζεῖνον, προσκυνήσουσιν τον καὶ ἐμέραν μετ' ἐκεῖνον.
 τί τὰ πολλὰ πολυλογῶ καὶ λόγον περιπλέκω
 καὶ τόσην τὴν διήγησιν τοῦ λόγου μου πλατύνω;
 ἦλθαμεν εἰς τὴν χώραν του καὶ εἰς τὴν λαμπρότητάν του,
 2135 ἔμαθαν οἱ πρωτεύοντες τῆς χώρας του οἱ τοπάρχαι,
 ἤκουσαν οἱ γηγῆτες του δι' ἐμέραν συγγενίδες,
 ἔμαθαν τὸν ἀμέτρητον τὸν πόρον μου τὸν εἶχα,

2104. ὅπερ l. πῶς. — 2124. l. ἐποδοῦλῶσον. — 2136 sqq.: cf. N. 2949 sqq. (ms.)
 ἤκουσαν οἱ γηγῆτες τῆς χώρας του, οἱ ὅλοι του συγγενεῖς, | ἔμαθον τὸν ἀμέτρητον τὸν
 πόρον μου τον εἶχα. | τὰ ἐστέρας ἐκατήμαθον, τὰ ἔπαθα, τὰ ἐλαττομένην. | τὰ δάκρυα μου
 τὰ ἐπύχασα διὰ πόρον τοῦ Αἰγύπτου, et P. 2251 sq. (ms.) ἤκουσαν συγγενίδες του γηγῆτες
 δι' ἐμέραν, | ὅλην ἐπροσκυνήσαν ὅλοι οἱ συγγενεῖς του.

- τὰ δάκρυα μου ἐτρέχουσιν διὰ πόθον τοῦ Ἀβιάστρου.
 3320 ἔμαθαν, ἐξεγίζοντο οἱ ἄρχοντες τῆς χώρας,
 καὶ τὰ μὲν πρῶτα ἐκίνησαν τοῦ γὰρ μὲν κολακεύοντι,
 καὶ τέτοια γὰρ μὲν λέγουσιν τοῦ γὰρ μὲν μεταφέρουσι·
 τὸ γὰρ κολακεύομενον καὶ ἔχῃ λίθον φέρον·
 f. 109 r. ἐκ τῆς | ἀγριωφυχίας του μαλάσσεται μεγάλως.
 3325 εἰς τοῦτον, ξέρε μου, λοιπὸν ἐθάρρουνται ἐκεῖνες,
 ἀλλὰ μεγάλως ἔσφαλαν, ἐσπόχησαν τελείως·
 πρὸς γὰρ τὴν κολακείαν μου λίθος ἀμάσα ἤμουν.
 (ὅταν ἐκκολακεύοντο οἱ ἄρχοντες Αἰγύπτου
 τὴν κόρη τὴν παρθένον, τὴν κόρη τὴν Ροδάμην)
 3330 „Ἄφης, ἡ κόρη, γὰρ θοήρης, ὥπασε γὰρ λευαῖναι,
 ἄφης τοὺς ἀναστειναιμούς, τὰ δάκρυα τὰ τόσα,
 γάρει σε ὁ τόσος πόθος τὸν μοιρεῖς, μάθε, οὐκ ὡφελεῖ σε,
 μαραινέται τὸ κάλλος σου τὸ εὐγενικόν σου, κόρη,
 καὶ ἡ θλίψις τῆς καρδίας σου μαραινέται τὴν μορφὴν σου·
 3335 λέγουσιν, ἔαν πρὸς χάρος ἔνι τινὸς καρδία,
 ἀπέξω καὶ τὸ πρόσωπον θάλλει πάντῃ ἐκείνος.
 χώρας ἐγίγης θέσποινα μεγάλης, πολλῶν ἀνθρώπων,
 πάλιν κρατήσεις, θέσποινα, τῆς γῆς Αἰγύπτου πάσης·
 γυναικας εἶχες εὐγενεῖς, κρατήσεις, ἐποτάξεις·
 3340 πραγματῶν ἦσαν θέσποινα πολλῶν ἀναριθμήτων,
 διπλὸν καλλίον γίνεσθαι τῶρα κυρὰ πραγματῶν·
 ἄνθρωπον εἶχες εὐγενὴν καὶ χώραν βασιλέαν,
 ἔχεις καλλίον σήμερον ἄνθρωπον περὶ ἐκείνον,
 χώρας ἐφέντην βασιλεὺς τῆς γῆς τῆς Αἰγυπτίας.
 f. 109 v. 3345 οὐ | κ ἐλαττώθης τίποτες ποδῶς ἐκ τῆς τιμῆς σου,
 οὐκ ἔχεις χρόνους σήμερον, οὐδὲ ἀνελιμέτην μοῖραν,
 ἄν ἐσπερέθης σπυγγοῖς, γυναικῶν σου καὶ φίλων,
 σήμερον ἔχε ἐμὰς ἀντὶ τῶν σπυγγοῦν σου,
 καὶ φίλους καὶ γυναικῶν σου καὶ πολυποθητοὺς σου.”
 3350 (ὅταν ἐσπενταίνοντο τὸν Κλισίον ἡ κόρη αὐτοῦ, τοῦ ἐσπεροχέου)
 Ἰδὲ τὸ παρηγόρημα τὸ μὲν παρηγοροῦσαν
 ἀρχὴν ἀρχὴν ἀρχόντιδες τῆς χώρας Αἰγυπτίας,
 ὡς εἶδαν ἀμετάθετον τὸν ποδοστειναιμὸν μου
 καὶ ἀπληρώτον τὸν θαλάσμιον μου, τὴν θλίψιν μου ἄλλῃ τῶσιν,

3326. l. ἡσπόμενον. — 3327. μου l. του. — 1 ἀδάμας. — 3332. suppr γάρει σε (cf. S. 2148, N. 2962: ἰκανεῖ σε). — 3339: voir S. 2156 sq., N. 2967 sq. — 3342. l. χώρας — 3344. l. βασιλέαν. — 3346? cf. S. 2164. — 3347. l. ἄν δε (ἐσπεροχέου). — 3352. ἀρχὴν ἀρχὴν = S. 2169; N. 2978 οἱ ἄρχοντες καὶ. — 3354. l. ἀπληρώτον. — τὸν l. τὸ.

- τὰ δάκρυα τὰ ἐκέρωγα διὰ πόθον τοῦ Αἰβίστου.
 ἔμαθον, ἐξεγίζονται οἱ ἄρχοντες τῆς χώρας,
 2140 καὶ τὰ μὲν πρῶτα ἐχρίθησαν τὸ γὰρ μὲ κολακέουσι,
 καὶ τοιαῦτα γὰρ μὲ λέγουσιν διὰ γὰρ μὲ μεταφέρουσι.
 f. 110 r. τὸ γὰρ κολακευόμενον, καὶ ἔχῃ | λίθον γόστει,
 ἐκ τῆς ἀγριοφυχίας τον μαλάσθεται μεγάλως,
 εἰς τοῦτο, ἕξε μοι, λοιπὸν ἐθάροισαν ἐκείνους,
 2145 ἀλλὰ μεγάλως ἔσφαλαν, ἠδότηχισαν παρτοίως.
 πρὸς γὰρ τῇ κολακείᾳ τῶν λίθων ἀδάμιας ἤμην.

- „Αἴψας, εἰκόνα, γὰρ θρηνηῖς, σίγησε, μὴ λεπτῆσαι,
 ἀρχεῖ σε τὸ ἀναστέναγμα, τὸ δάκρυον ἀκαρεῖ σε,
 ὁ τόσος πόθος τὸν ποτεῖς, μέθε, οὐκ ὠφελεῖ σε.
 2150 μαρμαίρει τὸ κάλλος σου τὸ εὐγενικόν, ἡ κόρη,
 καὶ ἡ θλίψις τῆς καρδίας σου μαρμαίρει τῇ μορφῇ σου.
 λέγουσιν γὰρ ἂν πρόσχαρος ἔτι τιπὸς καρδία,
 ἀπέξω καὶ τὸ πρόσωπον πάντοτε θάλλει ἐκείνον.
 χώρας ἐγένον θέσπουα μεγάλης πολυαρθρόπου.
 2155 πάλιν κρατήσεις, θέσπουα, γῆς τῆς Αἰγέπτου πάσης.
 γενναῖας εἶχες εὐγενεῖς ἐπὶ τὸ θέλμιν σου,
 πάλιν γενναῖας εὐγενεῖς κρατήσεις, ἐποτάξεις.
 πραγματίων ἦσαν θέσπουα πολλῶν ἀναριθμήτων,
 διπλοῶν καλλίω γίνεσθαι τόσα κερὰ πραγματίων.
 2160 ἄρθρωπον εἶχες εὐγενῆ καὶ χώρας βασιλείαν,
 ἔχεις κάλλιον σήμερον ἄρθρα παρ' οὗ ἐκείνον,
 χώρας ἀνθέτιγρ φοβεροῦς γῆς τῆς Αἰγέπτου πάσης.
 οὐκ ἡλατιώθης τίποτε πασὼς ἐκ τῆς τιμῆς σου.
 οὐκ ἔχεις χρόνον συντροφῆν, οὐδ' εἰμαρμένους μέντα.
 f. 110 v. 2165 ἂν δὲ | ὀστερήθης στερρεῶν, γρωρήμων σου καὶ γίλων,
 σήμερον ἔχει μας ἑμῶς ἀντὶ τῶν στερρεῶν σου,
 ἀντὶ καλῶν γρωρήμων σου καὶ γίλων σου γρησίων.”

- “Εἶδε τὸ παρηγόρημα τὸ μὲ παρηγοροῦνται
 ἀρχὴν ἀρχὴν αἱ ἀρχόντισσες τῆς χώρας τῆς Αἰγέπτου.
 2170 ὥς δ' εἶδαν ἀμετάθετον τὸν πόθον μου τὸν τόσον
 καὶ ἀπλήρωτον τὸ δάκρυον, τῇ θλίψει μου ἄλλῃ τόσῃ,

2150. l. μ. το τὸ π. — 2162. l. γοβρόν. — 2164? l. χρόνον — μοῖται? cf. E. 3346.
 (N. et P. manquent).

- 3355 ἀφῆκα με, ἀνεγνώρισαι μετὰ πολλὰς ἡμέρας
ὅλες οἱ σπγγερίδες τοῦ, ξέρε, τοῦ Φερθερίγου,
ἀφίρου με καὶ ἐμίσθενσαι καὶ μοιχαλὶ με ἀφῆκαν,
μόνον ἐμὲν ἢ ἐνθέρμους, ξέρε μου, τοῦ Αἰβίστορου
τὰ κόπτη τῇ καρδίᾳ μου, τὰ με καταπιζοῦν.
3360 καὶ τί ἀπὲ τότε ἐρωτικὸν οὐκ ἐμεταχειρίσθην,
καὶ πλέον οὐκ ἤρξα μιχαλὶ τοῦ τὰ με ζολακεῦσθαι,
μὰ τῇ ἀλήθειᾳ τὰ ἡμπορῶ τὰ σὲ τὸ καταλέξω.
f. 110r. καὶ ὡς εἶδεν ὁ | τι οὐ δέγεται τοῦ τὰ με μεταφέρω,
στράτω τὸ ἀναστέρημα, τὸν πόθον τὰ σιγήσω.
3365 τὰ δάκρυα μου τὰ ἀπλέρωται τοῦ τὰ τὰ καταπαύσω,
ἐκ τὸ κλαυζυκώτερον ἐρέπεσεν ὁ τοῦς μου
καὶ πρωτολῆτικώτερον, ξέρε μου, ἐμεταστράγω.
ἦρξαι τὸ στερῆ με, μεριοκαταπιζοῦνται,
καὶ ἀναταμοῦς τὸ σῶμα μου κατὰ ὦρον τὰ με ἀνατάσθαι,
3370 σχεδὸν ὅτι ἐκατήντησα τὰ κακοδαματήσω,
καὶ ὀκιάποτε ἀπὸ βίας μου στρέφομαι καὶ λαλῶ τοι.
f. 110v. „Οὐκ εἶδαι χώρας βασιλεῖς, πιστεύγω | δήμιος εἶδαι.
τοῦτον τὸν κόσμον τὸν κρατεῖς, λῃστέρεις καὶ κρατεῖς τοι,
δυναστίης εἶδαι, ὡς σὲ θωροῶ, οὐχὶ ὡς αὐθέρτης τοῦ τόπου.
3375 θέλεις ὀρμήσει κατ' ἐμοῦ περὶ τὸ θέλημα μου.
τηράνα με, κατέκοπτε, σγάζε, θαυάτωρέ με,
χαρὰ μου τὸ ἔχω καὶ αὐτὸ τὰ εἶναι ἀτάλαντός μου,
ζωῆς μου καὶ τροφῆς μου σήμερον θέλημαι οὐκ πλιρῶν.
εἰ δὲ ὡς αὐθέρτης βασιλεῖς τῆς χώρας τῆς Αἰγύπτου
3380 ἡμερος, ἀδυνατέτος, λῃστοῦ τὰ με ἔχον γένει,
ἐξάρης το τὰ με τηρενῆς καὶ τὰ με βασανίζης,
τὰ σὲ εἰπὼ προῆμαι καὶ ἔρ ἐστὶ τὸ πλιρῶσθαι,
ἔχεις καὶ ἐμὲν ἔτοιμος ὡς πρὸς τὸ θέλημά σου.”
Ὡς ἔχουσεν τοῖς λόγους μου, μικρὸν κατεμαλάχθην,
3385 μετέπεσεν εἰς ἡμερόν, τὸ μερικὸν ἀφῆκεν,
καὶ λόγους ἀπεκρίθηκεν, ξέρε μου, πρὸς ἐμένα.
(ὅταν ἀπεκρίθηκεν τῇ χώρῃ ὁ Φερθερίως)

3355. l. ἀνεγνώρισαι. — 3361. l. καὶ ποῖαν οὐκ ἤρξα. — 3362 τὰ l. οὐκ (ἡμτ.). — 3364. l. τὰ σιγήσω τὸ ἄ. — 3366. l. = S. 2183. — 3367. l. καὶ πρὸς το λῃστικώτερον. — 3368. τὰ σιγ. l. σιγαστέων. — 3375. περὶ l. παρὰ. — 3377 sq.: voir S. 2194—2197 (N. 3003 sq., P. 2265—2268). — 3380. l. ἔχης. — 3381. suppr. το — 3382. l. τῷ τὸ δοκῶ (cf. E. 2270), ου πρῶγμα σὲ θέλω τὰ εἰπὼ (cf. E. 3214). — 3383. l. ἐμῆνα. — 3385. l. ἔμῃνον.

- ἀφῆκαν, ἀπεχώρησαν μετὰ πολλὰς ἡμέρας
 ἄλλες αἱ συγγενίδες του, ξέρε, τοῦ Βερθερίχου,
 ἀφῆκαν καὶ ἀπεχώρησαν, μόνη ἐμὲ ἀφῆκον,
 2175 μόνη ἐμὲ ἐνθρήνους, ξέρε μου, τοῦ Ἀβιστροῦ
 γὰρ κόπτη τὴν καρδίαν μου, γὰρ τὴν καταπιναίνῃ,
 καὶ τί ἀπὸ τότε ἐρωτικὸν οὐκ ἐμετεχειρίσθην,
 καὶ ποίαν οὐκ εἶδεν μηχανὴν τὸ γὰρ μὲ κολακεύῃ,
 2180 γὰρ τὴν ἀλλήθειαν ἀπορῶ γὰρ σὲ τὰ καταλέξω.
 καὶ ὡς εἶδεν ὅτι οὐ δύναται τὸ γὰρ μὲ μεταφέρειν,
 γὰρ στήθῃ τὸ ἀναστέναγμα, τὸν πάγον γὰρ σιγῇ,
 τὸ δάκρυον μου τὸ ἀπλήρωτον γὰρ τὸ καταπορέσῃ,
 ἐκ τοῦ κολακικώτερον μετέπεσεν ὁ τοῦς του,
- ἦρξατο θρασυτεύειν με, μετριοκαταπιναίνειν,
 2185 καὶ ἀνταποῦς τὸ σῶμα μου καθ' ὅσον γὰρ ἀνατέδωκ,
 σχεδὸν ὅτι ἐκατήρτυσα γὰρ κακοθανατίσω.
 f 111 r. καὶ ἀκάποτε | ἀπὸ βίας μου στρέφουμαι καὶ λαλῶ του·
 „Οὐκ εἶδαι χώρας βασιλεὺς, ρομίζω δήμιος εἶδαι·
 τοῦτον τὸν κόσμον τὸν κρατεῖς ληστέεις καὶ κρατεῖς του,
 2190 θενάωτης εἶδαι ἀπὸ τοῦ εἶναι, οὐκ εἶδαι ἀφέντης χώρας,
 καὶ εἰ μὲν ὡς δήμιος ἄνθρωπος, οὐχὶ δὲ ὡς αὐθέντης χώρας
 θέλεις ὀρμήσειν εἰς ἐμὲ παρὰ τὸ θέλημά μου,
 τενάει με, κατάκοπτε, σφάζε, θανάτωέ με,
 μέλι καὶ μέλι κόπτε με, χαράς μου γὰρ τὸ ἵκοῦμαι,
 2195 καὶ αὐτὸ εἶναι ἀνάπαυσις, ζωὴ μου καὶ τροφή μου·
 θέλημα σὸν, ἐγνώριζε, ποτὲ οὐκ ἀποπληρώσω.
 εἰ δὲ αὐθέντης βασιλεὺς τῆς χώρας τῆς Αἰγύπτου
 ἡμερος, ἀθηνάστετος, ληστοῦ γὰρ μὴ ἔχῃς φέδιν,
 ἐξάφες γὰρ μὲ τενανῆς καὶ γὰρ μὲ ἀνατέδωκ,
 2200 γὰρ σὲ εἶπω προῖμαι τὸ ζητῶ καὶ ἄν τὸ ἀποπληρώσῃς,
 ἔχεις καὶ ἐμένα ἐτοιμοὺς ὡς πρὸς τὸ θέλημά σου.”
 „Λέγε με, ξενοδόχισσα, λέγε με γὰρ σὲ λέγω.”
 „Ἀκούσε, ξέρε, τὰ ἔπαθα γὰρ μὲ τὰ στυπορέσῃς.
 Ὡς ἤκουσε τοὺς λόγους μου, μικρὸν κατεμαλάχθην
- 2205 καὶ λόγους ἀντελάλησε, ξέρε μου, πρὸς ἐμένα·

2182. γὰρ τὸ καταπ. l. τοῦ γὰρ τὸ καταπαύω. — 2191. suppr. δε. — 2200. τὸ ζητῶ l. το
 αὐτῶ (cf. S. 1167); N. 3008 τὸ ἐγὰτῶ; cf. P. 2268 ms. γὰρ σὲ εἶπω προῖμαι καὶ ἄν σὲ
 πληρώσῃς τοῦτο, et E. 3382.

- „Γίνωσκε, κόρη, γίνωσκε, βεβαιώθησε ἀπὸ μέγα·
 λέγουσιν, μέρος ἄτεχον, μεγάλην μαρίαν ἔχεις,
 3390 καὶ τότε τέτοιον ἔρωται καὶ ἀγάτης τέτοιας κόρης
 καὶ εἰς κάλον τέτοιον ἐργετικῆς ὁρωτικῆς ὥραιας·
 καὶ κάλει τὸν ὀρέγεσθαι, τὸ θέλεις τώρα ἴπτε το,
 f. 111 r. καὶ μὲ τὸν πόθον τὸν ἔσθον, | γοργὸν γὰρ τὰ πληρώσω.”
 Ἦκουσα καὶ ἀπεκρίνω τοι· „Κτίσε ξεροδοχεῖον,
 3395 (ὅντιν ἀπεκρίθηεν τοι Φερδερῆος ἡ κόρη ἡ Ροδόμη) διὰ το ξεροδοχεῖον)
 δαιουόριον, γὰρ ἔρχη καὶ λουτρού, γὰρ λούγῳ καὶ τοῖς ξέροις,
 ὥστε γὰρ ἀποπληρώσω τὸν πόρον τοῦ Ἀιβιδίου·
 καὶ ὅσοι διαβάτες γὰρ διαβοῦν, γὰρ λούγονται εἰς ἐξεῖρον
 καὶ γὰρ μὲ λέγουσι τὰ ἔπαθαι, τὰ εἶδαι εἰς τὸν κόσμον,
 3400 καὶ γὰρ εἶναι τοῦτο εἰς παρηγόρημά μου καὶ εἰς ἐδικῆς μου
 λέτις.
 ἐν δὲ ποιήσῃς τὸ δὲ εἶπα, Φερδερῆος,
 τεράννεις, κόπτε, σφάζε με, καὶ μέλι μὲ κόπτε μέλι
 θέλημα ὄν, ἐγρώριζε, ποτὲ οὐκ ἀποπληρώσω.”
 Καὶ πρῶτον οὐκ ἐπέθετο εἰς τοῦτο ὁ Φερδερῆος,
 3405 οὐκ ἐσπερατέβανεν ποτὲ εἰς θέλημά μου·
 (ὅντιν ἐσπερῆεν ὁ τῆς Αἰγυπτίου βασιλεὺς,
 ὁ μέγας Φερδερῆος, τῆς κόρης τῆς Ροδόμης)
 „Χρόρους τεσσάρους,” ἔλεγεν, „ἀνάγρας ἑπεσπάθην,
 ποδοκαμῖνον ἐρωτικῆν ποδοκατακαμμένον,
 3410 μέσα γὰρ στέχω εἰς πέλαιος γλυκυστίον τεροῦ,
 καὶ γὰρ διαφῶ, γὰρ γλέγωμαι, καὶ γὰρ μηδὲν τρομῶ γὰρ πῖω,
 καὶ γὰρ ἔχω πικρίαν ὁρωτικῆν παρὰ τὸ ἀφενθὲν τοῦ πλίου,
 f. 111 v. λήτην γὰρ ἔχω μέλιτος καὶ | οὐ μὴ τολμῶ γὰρ πῖω,
 γὰρ ἔχω δέσφορ ἀπεκίασμα μυροαρθισμέρον
 3415 καὶ ἀπὲ τοῦ πόθου τῆς πικρίας γὰρ γλέγωμαι τὰ τόσα,
 καὶ εἰς τοῦ δέσφορ τὸ ἀπεκίασμα γὰρ μηδὲν τρομῶ γὰρ
 σιμῶσω.
 ἰδὲ διὰ τῆς παραδρομῆς χρόρους μὲ δίδεις τόσους·
 ἐλπίσεις εἰς ἀναζήτησιν καὶ πάλι τοῦ Ἀιβιδίου;

3389—3391: cf. S. 2207—2209 (P. 2274 sq.). — 3392. l. καὶ λάλει (με) τὸ ὁ. — 3393.
 τὰ l. τὸ. — 3394. l. ἀπεκρίθη. — 3396. l. κατεροφίον. — 3400: cf. S. 2217 (N. 3020).
 — 3401. l. ἐν δὲ καὶ οὐ τ. το τὸ. — 3402. suppr. καὶ. — 3409. l. = S. 2226 (N.
 3030). — 3410. l. γλυκυστίος τοσάτης. — 3411. suppr. μυθῆν. — 3412. l. ἀφενθῶν πλίου.
 — 3414 l. σερφοαρθισίασμα (ms. ἀπεκρί, ἄσφα!). — 3416. l. καὶ εἰς τὸ σερφοαρθισίασμα
 γὰρ τρομῶ γὰρ σιμ. — 3417. l. ἰ. διατὶ π. χρόρους μ. δ. τόσων. — 3418. ἀναζήτησιν: l.
 ἀνάκαμψιν = S., N., P.

- f.111v. 2210 „Γνώριζε, κόρη, γνώριζε, βεβαιώθησε ἅπ' ἑμένα·
λέγονται ἔρωτες ἂν τυχὼν μάτηρ μεγάλην ἔχει,
καὶ τότε τίτοιον ἔρωτα καὶ ἀγάπην τοιοῦτης κόρης,
εἰς κάλλος τοιοῦτον ἡθικὸν εὐγενικῆς μορφολύας· |
καὶ λάλει με τὸ ὁρέγεσθαι, τὸ θέλεις τάχα εἶπε το,
καὶ μὰ τὸν πόθον τὸν εἰς σέ, γοργὰ γὰρ τὸ πληρώσω.”
Ἦκουσα, ἀπεκρίθη τὸν· „Κτίσε ξενοδοχεῖον,
- 2215 καιοῦριον, γάλλῃ καὶ λουτρον γὰρ λούω τοὺς ἀπὸ ξένης,
ὥς πρὸς τῇ ἀναπλήρωσιν τοῦ πόθου τοῦ Ἀβιδιτρον·
καὶ ὅσοι ἀπὸ ξένης διάβωσιν, γὰρ μένονε καὶ διαβαίνονε
καὶ γὰρ μὲ λέγονε τὰ ἔπαθαι καὶ τὰ εἶδαι εἰς τὸν κόσμον·
καὶ γὰρ ἔτι τοῦτο εἰς κορυμνὸν τῆς καρδιακῆς μου λήπης.
- 2220 ἂν δὲ καὶ τοῦτο, βασιλεῦ, οὐ ποιήσῃς τὸ σὲ εἶπα,
τεράνει, σγάψε, κόπτε με μέλι μικρὸν καὶ μέλι,
θέλημα σόν, ἐγνώριζε, ποτὲ οὐκ ἀποπληρώσω.”
„Λέγε με, ξενοδοχίσσα, λέγε με γὰρ σὲ λέγω.”
„Ἄκουσε, ξέρε, τὰ ἔπαθα καὶ ἄρτι σερμπτόρεσέ με. —
Καὶ πρῶτον οὐκ ἐπείδετο εἰς τοῦτο ὁ Βερθερίχος,
οὐκ ἐδυνεατέρευε ποσὸς εἰς θέλημάν μου·
- 2225 „Χρόνον ἀγάπη,” ἔλεγεν, „πεσάερον ἱπομέτω,
γλόγα καμῖνον ἐρωτικῆς ποθοκατακαμνῆτης,
μέσα γὰρ στέχω εἰς πέλαγος γλνκτίτης τοσαύτης,
καὶ γὰρ διφῶ καὶ ῥόφημα γὰρ τρέμω γὰρ μὴ πίνω,
γὰρ ἔχω πικρίαν ἐρωτικῆς παρὰ τὸ ἀψίδην πλέω,
- 2230 καὶ λίμνη γὰρ ἔχω μέλιτος καὶ γὰρ μὴ τῇρ σιμῶνω,
θερδοῦ ἀποσκίασμα γὰρ κρατῶ μερριοεθογεμισμέρον
f.112r. καὶ ἀπὸ τοῦ πόθου τῇρ περὶ | γὰρ γλέγομαι τοσοῦτον,
καὶ εἰς τὸ θερδοαποσκίασμα γὰρ τρέχω γὰρ σιμῶνω.
- 2235 ἔδε διατί παρὰφορμῇ τόσῃ μὲ δίδεις χρόνον·
ἐλπίσεις εἰς τῇρ ἀνάκαψιν καὶ πάλιν τοῦ Ἀβιδιτρον·

2207—2210? cf. E. 3389—3392; P. 2274 sq. ms.: λέγονται, εἰς ἐμμορῆτος μάτηρ μεγάλην ἔχει | καὶ εἰς κάλλος τίτοιον ἡρωτικὸν ὁρωτικῆς κορυμνῆτος (N. manque) — 2210. l. τόχα. — 2214. l. ἀποπλήρωσιν τοῦ πόθου. — 2215 γὰρ μ. καὶ d. = N. 3018; l. γὰρ λούω λούωται εἰς ἐκείνον = E. 3398, P. 2281. — 2224. l. ἐδυνεατέρευε. — 2233. τρέχω l. τρέμω. — 2235. suppr. εἰς.

- καὶ εἶδες πῶς ἀπόθαινε, ρεχρὺς ἐτήρησες τοῖς.
 3420 ἄφελον, ἀνερέργητον, ἀναισθητον τελείως,
 καὶ πῶς γὰρ ἐπαρήγγειλε, τὸ ἔρ' τῶν ἀδελφῶν;
 ὁχλοποιεῖ ἀπέχει διόστιμα ἐκείνος τῆς Αἰγύπτου,
 καὶ πῶς εἰς ἀναζήτησιν γὰρ ἔλθῃ τῇ ἐδικῇ σου;
 πῶς γὰρ ἐγερσίῳ εἰς Αἴγυπτον δι' ἐσθ' ὅτι ἡσπάρης ὦθε;
 3425 τίς γὰρ τοῦ τὸ εἰπῇ; εἰπέ μὲ το' ἢ πόθεν γὰρ τὸ μάθῃ;"
 Ἐγὼ δὲ πάλιν πρὸς αὐτὸν οὕτως τὸν ἀπεκρίθη·
 (ὅτιον ἐπεκρίθηεν ἡ πόλις τὸν Φερδοῦτον, τὸν βασιλεῖα Αἰγύπτου)
 „Αἰνέσθω, τυράννα με, πίκραινε, γλῶγγέ με,
 ὥσθ' ἀνέστης ἄρθρωπος πικρὸς πολέμει μὲ το'.
 3430 θέλημα τὸ σὸν, ἐγνώριζε, ποτὲ οὐκ ἀποπληρώσω."
 Καὶ ὡς εἶδεν ἀμετάθετον τῇ γυναικὶ μου εἰς τὸ πρῶμα,
 f.112r. σπρεκατέβη, ἔπορε | τὸ ὠρέγεται ὁ ρὺς μου,
 ἐπλήρωσα τὸ ἥμελα καὶ τοῦ καιροῦ τὸ τέλος,
 Ταξίδω τὸν ἐπέπεσον, ἐξέβη ἐκ τῇ χώρῃ.
 3435 ξέρε μου, χρόνος καὶ ἡμῶν ρομίζω ἀπὲς τόρῃ·
 τοῦ δ' ἄλλον χρόνον τὸν καιρὸν ἦτον εἰς τὰ γοιζά του,
 μικρὸς ἀνέστης μου τέταρτος αἰματοκαρδιοζότης·
 οὐδὲν γὰρ ἀναπέφεται ῥέκτας καὶ τὰς ἡμέρας
 τοῦ γὰρ πικραίνῃ τῇ ἐμῇ, ἐγνώριζε, καρδίαν.
 3440 Ἰδὲ καὶ τί μὲ ἐχόρτασεν ἡ τέχνη μου εἰς τὸν κόσμον,
 ἰδὲ καὶ τὰ μὲ ἐποίησεν ὁ ἀσύντατος ὁ χρόνος,
 ἰδὲ καὶ τὰ μὲ ἐχόρτασεν ἡ μοῖρα μου ἐμέραν,
 καὶ πῶς μὲ ἐκατέστησεν εἰς τὸ ξεροδοχεῖον·
 ἄκουσες τὰς πικρίας μου τὰς ἔπαθα εἰς τὸν κόσμον,
- 3445 ὅσας ἀνάγκας ἔπαθα διὰ πόθον εἶπα σοῦ τας,
 πόσας πικρίας ἐπέμεινε δι' ἀγάτῃ ἢ φρενὶ μου,
 πόσους καρτέρους ἔπαθα καὶ ἀνάγκας ἐπεστέβη.
 (ὅτιον ἰδεντες τὸν γῆλον ἑκατοζότα
 εἰς τὸ ξεροδοχεῖον ἡ πόλις ἡ Ῥοδάσκη)
- 3450 Λοιπὸν ἀπάρτι, ξέρε μου, μερσιπαρκαλῶ σε,
 εἰς τῶματά σου ὀρκίζω σε, ἐμναίω σε εἰς τὸ σπαθίρ σου,
- f.112v. γὰρ μὲ εἰπῇς, γὰρ μὲ ἀφηγηθῇς, τίς | εἶσαι καὶ πόθεν,
 καὶ τί κακοπάθιον ἔπαθες καὶ ἐπέσθης εἰς τὸν κόσμον,

3419. l. ρεχρὺς. — 3424. l. ἰοῖ. — 3429. ὥσθ' l. εἴτι ὡς. — 3430 suppr. τὸ. — 3432. l. ἔπορε. — 3433. l. ἐπλήρωσα. — 3437. l. πικρὸς. — suppr. μου. — 3452. l. τὸ τίς. — 3453. καὶ τί: suppr. καί.

καὶ εἶδες τὸ πῶς ἀπέθανεν, ρεχρὸν ἐτήρησες τοι,
 ἄψυχον, ἀνεργητικόν, ἀραιώθητον τελείως!
 ἂν δὲ ἴσως ἐπαρήγερε, τὸ ἔτι ἐκ τῶν ἀδυνάτων,
 δίχρονον ἔχει διάδογμα ἐκείνως τῆς Αἰγύπτου,
 2240 καὶ πῶς εἰς ἀραξήτισιν γὰρ ἔλθῃ τῆς ἐδικτῆς σου:
 πῶς γὰρ γυναικίᾳ εἰς Αἴγυπτον ἐσὲν ὅτι ἡραγίας;”

Ἐγὼ δὲ πάλιν πρὸς αὐτόν· „Καὶ ἀπάρτι, Βερθερόιχε,

ἀνάπαυσε, τερπύρει με, πίχραινε, γλόγριζε με,
 εἴτι ὡς θενεότης ἄνθρωπος πικρὸν πολέμει με το·
 2245 θέλημα σὸν ἀπὸ τοῦ γῆρ ποτὶ οὐκ ἀποπληρώσω.”
 Καὶ ὡς εἶδεν ἀστυβίβαστον τὸν τοῦ μου πρὸς τὸ προῖγμα,
 στυφατέβην, ἔποιερον τὸ ὠρέγετον ὁ τοῦ μου,
 ἐπλήρωσε τὸ θέλημα καὶ τῆς ἀποδοχῆς μου.
 Ταξίδην τὸν ἐπέπεσεν καὶ ἀποδιμει ἐκ τῆς χώρας.
 2250 ξέρε μου, χρόνον ἥμισυ νομίζω ἀπὸ τώρα·
 τοῦ δὲ ἄλλον χρόνον τὸν καιρὸν ἦτον εἰς τὰ ἰδικά του,
 πικρὸς βιαστὴς μου τῶντος αἵματοκαρδιωπότης·
 οὐδὲ γὰρ ἐνεπαύετο γέντας καὶ τὰς ἡμέρας
 γὰρ μὴ πικραίνῃ τῆς ἐμῆς γένωσκε μου καρδίας. |
 f. 112 v. 2255 Ἦδε καὶ τὰ μὲ ἐχόρτασεν ἡ τύχη μου εἰς τὸν νόσμον,
 ἔθε καὶ τὰ μὲ ἐτόπισεν ὁ ἀσάτατος ὁ χρόνος,
 ἔθε καὶ τὰ μὲ ἐχάρισεν ἡ μοῖρα μου ἐμένα,
 καὶ πῶς μὲ ἀπεκατέστησεν εἰς τὸ ξεροδοχεῖον·
 ἴκονσες τὰς πικρίας μου, ξέρε, τὰς ὑπεστιάθην.
 2260 ἴκονσες τὰς ἀνάγκας μου τὰς ἐποιγηλατήθην,
 τῆς εἰμαρμένης μου ἔμαθες τῆς κακοπροαυρεσίας,
 ὅσας ἀνάγκας ἔπαθα διὰ πόθον εἶπα σέ τας,
 πόσας πικρίας ἐπέμεινεν δι’ ἀγάπην ἡ ψυχὴ μου,
 πόσους κινδύνους φοβερούς καὶ ἀνάγκας ὑπεστιάθην.

2265 Λοιπὸν ἀπάρτι, ξέρε μου, μερσιοπαρκακαλῶ σε
 καὶ εἰς τὰ ἄρματα σου ὀρκίζω σε καὶ ὀμνέω, σε εἰς το
 σπαθίον σου,
 γὰρ μὲ εἴτης, γὰρ μὲ ἀφηγυθῆς τίς εἶδαι, πόθεν εἶδαι,
 τί κακοπάθειαν ἔπαθες, τί ὑπέσθης εἰς τὸν νόσμον.

2248 1. ἀπαρδοχῆν. — 2254. γίτ. μου 1. ἐγώωσκε.

- τὰ εἶδες, τὰ ἐπάσχισες, εἶπέ, ἀφ' ἡγήθον μὲ τα·”
- 3455 Καὶ ἀφ' ὅτου μὲ κατόρχισεν ἡ κόρη μετὰ πόθον
καὶ μὲ τὰ δάκρυα τὰ πολλὰ καὶ μὲ τοὺς στεναγμούς της,
οἶόν τι μὰ τῆς ἀλήθειαν καὶ μὰ τῆς ξενιτείας μου,
τῆς εἶδα, τῆς ἐπάσχισα, τῆς ἔπαθα εἰς τὸν κόσμον,
ὡς εἶδε τῆς παρὰ ξενον καρεὶς ὡς ἐφ' ἡᾶτο
- 3460 τὰ ἔπαθεν, τὰ ἐπάσχισεν δι' ἀγάπῃ τοῦ Αἰβιστρον,
ἀκάρδιος γὰρ ἐπόμεινε περὶ τοὺς ἀποθαμένους.
”Ἐλεγε διὰ τὸν Αἰβιστρον καὶ εἰς τοὺς ἐλγυνέτο·
- καὶ ἀπὲ τοῦ θορήγον ἐσώπαζεν, ἀναστράζεν καὶ θε ὄραν,
ἀλλὰ ἀπὲ τὸν ἀναστράζον οὐκ ἐσώπαζεν ἡ κόρη,
3465 πάλιν ἐκατεκόπτετο ἐκ τῆς μερτοκακόδοις·
εἶχε φυχὰς ἀνασπασθὼν καὶ καρδίαν ἀποθαμένον,
καὶ ἀνασπασθὼν στυγερὸς καὶ στυγροανασπασθὼν,
”Ἦθελαν τὰ ἀφ' ἡγήματα τῆς κόρης γὰρ προσέχω,
τοὺς στεναγμούς της τοὺς πολλοὺς γὰρ τοὺς παρ' ἡγοῦμαι
3470 καὶ εἰς τῆς λυγοθυμίας της γὰρ τῆς ἐπαρ' ἡγοῦμαι·
f.113r. καὶ ἐδολογισθὼ | μὴ εἰς πολλὰ καὶ οὐκ εἶχα τί γὰρ ποίω,
Τέτοιος μὰ τῆς ἀφ' ἡγήσιν τῆς τόσῃ καὶ τῆς δοῦναι
τί μὲ ἀφ' ἡᾶτο ἡ κόρη μετὰ βίας,
τότε καὶ ἐγὼ ἐπιχέρησα τοῦ τὰ τῆς ἀφ' ἡγοῦμαι
- 3475 καὶ γὰρ τῆς λέγω τὰ ἔπαθα καὶ τὰ εἶδα καὶ τὰ ἐπεσπασθὼν
καὶ τὰ μὲ παρ' ἐπὶ τῶν ἡ μοῖρα μου εἰς τὸν κόσμον,
”Ἄκουε, ξεροφύχισσα, καὶ τῆς ἀφ' ἡγήσιν μου,
(ὅταν ἰσχυρῶνται ὁ κλαυθὼν τῆς κόρης εἰς τὸ ξεροφύχιστον)
- 3480 ἄκουε, τίς εἶμαι καὶ πόθεν περπατῶ καὶ πόθεν ἐγενόμην
καὶ ἀπὸ στυγροδοκίμου μου τί ἀφ' ἡγήματ' ἐσπασθὼν,
τέτοιος γὰρ σὲ εἶπὼ, παρὰ ξενον, τὸ διὰ σπασθὼν τοῦ κόσμου
τὸ ἔποιον εἰς τῆς Αἰγυπτου, καὶ ἄκουε γὰρ τὸ μᾶλλον
τίποτε διὰ τὸν Αἰβιστρον εἰς τὸν μὲ ἀφ' ἡᾶται·”
Καὶ εἶπε με· ”Εἰς τῆς στυγροδοκίμου τῶν χρόνων μου τῶν
πρώτων
- 3485 ἄφ' ἡγοῦμαι ξεροφύχισσα στυγροδοκίμου ἐδολογόν του,
μὴ εἶναι, ξέρε, ἀπὸ τοὺς ἐκατὸν τοὺς εἶχε μετὰ καῖνον,
ἀλλὰ μᾶλλον ἐκ τῆς Αἰβιστρον, ἐκ τῆς γοργίης του χρόνον,
καὶ ἐρώτησα καὶ εἶπε με ὅτι· ”Ἦ καὶ ἀναγνέσκει

3456: voir la note de S. 2271. — 3463. ἀπὲ l. ἐπὲ ἐκ. — 1 ἰσχυρῶνται. — 3464. ἀλλὰ
l. ὅταν. — suppr. οὐκ. — 3466: voir S. 2282 — 3470 εἰς l. ἐκ. — 3472. μὰ l. μὲ. —
l. καὶ τοσούτῃ. — 3473. l. τῆς με τοσούτῃ. — 3479 suppr. ἐκ τῶν et καὶ. — 3481.
l. παρ' ἐπὶ. — κοσμοῖ l. χρόνον. — 3482. l. ἔποιον. — οὐκ ἡκούεις γὰρ μ. — 3486. suppr.
εἶναι. — 3487. ἀλλὰ l. ἄλλον. — 3488. l. καὶ ἀναγνέσκει με

- τί γὰρ εἶδες, τί γὰρ ἐπάσχιδες, εἶπέ, ἀφ' ἡγρότου μέ τα.”
- 2270 Καὶ ἀφ' ὅτου μὲ ἐκατέρωζισεν ἡ κόρη μετὰ πόθον
καὶ μὲ τὰ δάκρυα τῆς τὰ πολλὰ καὶ μὲ τοὺς στεναγμούς τῆς,
διότι μὲ τῇρ ἀλήθειαν καὶ μὲ τὸ στυγερὸς μου,
καὶ μὲ τῇρ κακοπάθειαν μου τῇρ ἔπαθα εἰς τὸν κόσμον,
ἐὰν εἶδες τῇρ παρὰξενον τιτὸς καὶ εἰς ὅταν ἐφ' ἡγεῖτο
- 2275 τὰ ἐπάσχιδε τὰ ἐπέμεινε διὰ πόθον εἰς τὸν κόσμον,
ἀκρόθιος γὰπεσε γερῶς, γὰ ἐφ' ἡγοπαρελὶ γέθη. |
- f.113r. Ἔλεγε διὰ τὸν Αἰβιστρον καὶ εἰθὺς ἐλειπομένη·
ἂν ἐπαρήγερε μικρόν, ἐθρήρει ἡ γονδοῦλα,
ἂν ἐκ τὸν θοῖνον ἔπαρε, ἐστέρησε καὶ ὄρα,
- 2280 ἂν ἀπὸ ἀνασπένδατος ἐστέρησε ἡ κόρη,
πάλιν ἐκατακόπτετο ἐκ τὰς μερσιζακόσεις·
εἶχε φρεγῆς ἀνασπένδατους, καρδιακὰς γερῶσεις
καὶ ἀνασπένδατους στυγερὰς καὶ στυγερὰς ἀσπένδατους.
Ἦδε τὰ ἀφ' ἡγήματα τῆς κόρης γὰ προσέχω,
- 2285 τοὺς στεναγμούς τῆς τοὺς πολλοὺς γὰ τοὺς παρηγοροῦμαι
καὶ εἰς τὰς λειποθυμίας γὰ τῇρ ἐπαρῆγε·
ἐμερῆζε μὲ εἰς πολλὰ καὶ οὐκ εἶχα τί γὰ ποῖσω.
Τέως μετὰ τῇρ ἀφ' ἡγήσιν τῇρ τίποιαν καὶ τοσάτην
τῇρ μὲ τὰ ποθαφ' ἡγήσεται ἡ κόρη μετὰ βίας,
- 2290 τότε καὶ ἐγὼ ἐπεχρίσθαι ἴνα τῇρ ἀφ' ἡγοῦμαι
καὶ γὰ τῇρ λέγω τὰ ἔπαθα, τὰ εἶδα, τὰ ἡστέγη
καὶ τὰ μὲ παρῆγερε ἡ τέχνη μου εἰς τὸν κόσμον.
„Ακουσε, ξεροδόχισσα.” τῇρ εἶπα ἀπὸ τῶρα.
- 2295 „τίς εἶμαι, πόθεν περιπατῶ, καὶ πόθεν ἐγερόμην
καὶ ἀπὸ στυγερῶν μου τί ἀφ' ἡγήματ' ἡστέγη.
τέως γὰρ σὲ εἶπὼ, ἡ παρὰξενος, τὸ δάστυμα τὸ χρόρον
τὸ ἐποίησες εἰς τῇρ Αἴγυπτον, οὐκ ἤκουσες γὰ μάθης
τίποτε διὰ τὸν Αἰβιστρον ἀπὸ τὸν μὲ ἀφ' ἡγεῖσθαι.”
- f.113v. Καὶ εἶπε· | „Εἰς τῇρ στυγερῶν τὸ χρόρον μου τὸ
πρότον
- 2300 ἄφ' ἡγοῦμαι ξεροδόχισσα στυγερῶν ἰδικόν τον,
οὐχί, ξέρε μου, ἐκ τοὺς ἐκατὸν τοὺς εἶχε ἰδικόν τον,
ἀλλὰ ἄλλος ἐκ τῇρ Αἰβιστρον τῇρ ἐδικόν τον χόρον,
καὶ εἶπε με· ἡ καὶ ἀναφ' ἡγεῖ καὶ ἀναφ' ἡλασε σε

S. 2271—2471 = E 3456—3638 (P. 2315—2354; voir la note de S. 2311): manquent dans N après N. 3073 (voir l'introduction § 4, p. 10); le copiste de N. a fabriqué un passage acceptable (N. 3074—3088) pour s'adapter au cours de l'histoire. — 2274 suppr. τὰς. — 2276. l. ἐφ' ἡγοπαρελὶ γέθη. — 2286. l. τὰς λ. τῆς. — 2289. suppr. τὸ.

- f. 113v. 3490 καὶ κόσμον ἀγαγγρενσε καὶ κλαίει τὴν ξερωθεὶν του." |
 „Ἦκουσες πάλιν," εἶπα τῇ, „ὣ ξεροδόχισσα μου."
 „Λέγε με, ξέρε, λέγε με τὰ ἔπαθες εἰς τὸν κόσμον,
 τὰ ἔπαθες, τὰ εἶδες, τὰ ἄκουσες, εἰπέ, ἀγαγγήσου μέ τα."
 „Ἦκουσες, ξεροδόχισσα," εἶπα τῇ, „ἀπὲ τὴν
 μὰ τὰς ἐμὰς τὰς στυγορὰς τὰς ἔπαθα εἰς τὸν κόσμον.
 3495 (ὅστις ἐστυγχεσται ὁ Κλισοῦς τὴν κόρη
 τὴν Ῥοδόνη εἰς τὸ ξεροδοχεῖν)
 Ἐγὼ ἐγενόμην ἄνθρωπος τῆς χώρας Ἀρμενίας,
 οὐκ ἀπὸ γένους εὐγενοῦς, οὐδ' ἐκ τῆς κακοτύχης·
 εἶχα πατέρα εὐγενή, ὠσαύτως καὶ μητέρα,
 3500 τοπαρχῆς πλούσιος, εὐγενῆς, ἐνδοξος, τιμημένος·
 πατρὸςδελφός μου γέγονεν ὁ ῥεξ τῆς Ἀρμενίας.
 Εἶχεν ὁ ῥήγας εὐγενή, ὁμοφυγὴν θυγατέρα,
 κόρην ὠραιοτόπλαστον, ὁμοφυγοκατωμένην,
 εἰς εἶδος παρεξάρετην, εἰς αἰσθητὴν ὠραίαν·
 3505 ἀλλὰ εἶχεν ἡ παρὰξενος ἄνθρωπος ἀπὸ Περσίας,
 ἄνθρωπος καλὸς καὶ φοβερός, δόκιμος εἰς ἀνθρωπείας.
 Ἐλαχεν, ἐξεῖρον τὸν καιρὸν ἔλειπε εἰς ταξίδιον·
 τῆς κόρης ἐπεσέβαλε τὸν ἔρον εἰς τοῦτον μου,
 ἔβαλε εἰς τὴν καρδίαν μου τὸν πόθον τῆς ὠραίας.
 3510 ἐμοιραζομένη κατὰ τοῦτον, ἐμφοιστεροαυτομένη,
 f. 114r. ἔπαθεν πόρους φοβεροὺς διὰ ἑαίτην | ἡ φρενὴ μου,
 πάντα καιρὸν ἐγέρσεν τὸ ἐπόθον δι' ἐξείτην
 τὸ πῶς, ἡ ξεροδόχισσα, γὰρ τῆς τὸ φανερώσω·
 ἤθρα καιρὸν ὀκλίποτε, τὰ ἔπαθα εἶπα τῆς τα,
 3515 τοὺς πόρους τοὺς ἐπάθαινα εἶπα τοὺς τῆς ὠραίας.

εἶπα τῇ τὴν παρὰξενον τὰ ἐπόθον δι' ἐξείτην·
 στυγεκατέβην ἡ εὐγενική καὶ στυγεπτόρεσέ με,
 στυεπάσχα εἰς τὰ ἔπαθα καὶ στυεθλίβετό με,
 ἐπέκρυφεν εἰς ἔρωτα καὶ αὐτὴ τὸν ἐδιζόρ μου.

- 3520 Τὸν πόθον τῆς ἐρωτικῆς ἔμαθεν ὁ πατήρ της
 κοιτὸν ἐμὲν τὸν ἔρωτα πάλε ἀνεδιδάχθη·
 καὶ ἀγνῶ τοὺς φοβερισμοὺς καὶ τὰς ἐπιφωγῆσεις
 τὰς καθ' ἡμέραν ἔποισεν ὁ ῥήγας καὶ τῶν δέο·

3489. l. κοσμοαγγρενσε σε. — του l. σου. — 3490 l. Ἦκουσες. — 3493. l. Ἦκουσες. — 3494. μὰ l. καί. — 3498. l. τῆς κέτω τεχης. — 3500. l. τοπαρχας, πλουσιους, εὐγενεας, ἐνδοξους, τιμημενους. — 3501: voir la note de S. 2311. — 3508. l. εἰς τὸν τοῦτον μ. — 3518. l. στυεπάσχε. — 3521. κοιτορ ἐμεν l. καὶ του ἐμὸν

καὶ κοσμοαγαγρῆται θε καὶ κλαίει τῇρ ξερωσίρ σου.”
 2305 „Ακουσε πάλιν,” εἶπα τῇρ, „ἡ ξεροδόχισσά μου,

καὶ τὰς ἐμὰς τὰς συμφορὰς τὰς ἔπαθα εἰς τὸν κόσμον.

Ἐγὼ ἐγγερόμῃρ ἄνθρωπος τῆς χώρας Ἀρμενίας,
 οὐκ ἀπὸ γένους ἐγγενοῖς, οὐδέ ἐκ τῆς κάτω τέχης·
 εἶχα πατέρας ἐγγεγῆρ, ὠσαύτως καὶ μητέρας,
 2310 τοπάρχας πλούσιους, φοβεροὺς, ἀλλὰ καὶ μεγαλότατας·
 πατρὸς ἀελοῦς μου γέγονεν ὁ ῥέξ τῆς Ἀρμενίας.
 Εἶχερ ὁ ῥῆγας ἐγγεγῆρ, εὔροσσορ θρυγατέρας,
 κόρηρ ἐξαιρετόπλαστορ, ὠραιωμένηρ φονδοῦλαρ,
 εἰς εἶδος παρξεζαίρετος, εἰς αἰσθητοῖρ ὠραίαρ·
 2315 ἀλλ’ εἶχερ ἡ παρὰξερος ἄνθρωπαρ ἀπὸ Περσίας,
 ἄνθρωπαρ καλὸν καὶ φοβερὸν καὶ πρωτορ εἰς ἄνθρωπαρ.
 Ἔτυχε τότε τὸν καιρὸν ἔλειπεν εἰς ταξίδιρ·
 τῆς κόρης ἐπεσβίκερ ἔρωρ τῆς εἰς τὸν ροῦρ μου,
 ἔρριψα εἰς τῇρ καρδίᾳρ μου τὸν πόθορ τῆς φονδοῦλας,
 2320 ἔρεριζόμῃρ κατὰ ροῦρ, ἐκατετραγενοῦμῃρ,
 ἔπασχερ πόρους φοβεροὺς δι’ ἐκεῖνῃρ ἡ πρυγὴ μου,
 f.114r. πάντα καιρὸν ἐγγόρενα | τὰ ἐπόροιν ὡς δι’ ἐκεῖνῃρ
 πῶς, πῶς, ἡ ξεροδόχισσα, γὰ τῆς τὰ φανερώσω·
 ἡῖρα καιρὸν ὀκλύποτε, τὰ ἔπασχα εἶπα τῆς τα,
 2325 καὶ τὸν δι’ ἐκεῖνῃρ πόθορ μου ἐφατέρωσα τῇρ κόρηρ.”
 „Ιάλει τῇρ ξεροδόχισσαν τὰ ἐπάσχιδες, ὁ ξῆρος.”
 „Ακουσε, ξεροδόχισσα, τοὺς ποθοπιζρασμοὺς μου.
 Εἶπα τῇρ τῇρ παρὰξερον τὰ ἐπόροιν ὡς δι’ ἐκεῖνῃρ·
 σφρεκατέβῃ ἡ ἐγγεγῆς καὶ σφρεπόμεσέ με,
 2330 σφρεπασχερ εἰς τὰ ἔπασχα καὶ σφρεθλίβετό με,
 ἰπέκρυπεν εἰς τὸν ἔρωταρ καὶ αὖτις τὸν ἰδικὸν μου
 καὶ εἰς ἐρωτικὸθελίμῃρ ἡλθερ ἐρωτικόν μου.
 Τὸν πόθορ τῆς ἐγγεγικῆς ἤκασεν ὁ πατὴρ τῆς
 καὶ τὸν ἐμὸν τὸν ἔρωταρ πάλιν ἀρεθιδόχθῃρ·
 2335 καὶ ἀγίρω τοὺς φοβερισμοὺς καὶ τὰς ἐπιφωγῆδεις
 τὰς κατὰ μέρος ἔποικερ ὁ ῥῆγας καὶ τοὺς θεο·

2308: P. 2329 a aussi dans le ms. ἐγγενοῖς. — 2310. l. μεγαλότατας. — S. 2311—2424 (= E. 3501—3602). manquent dans P. après P. 2331 (cf. la note de S. 2271). — 2314. l. παρξεζαίρετος.

- κοινὸν δὲ λέγω, ἀπέστειλεν καὶ ἐκράτησεν ἑμένας,
 3525 ἐφ' ὅφρ' οὐ με σίδερα, βάρει με καὶ χειρόφια,
 εἰς τὴν φυλακὴν μὲ ἀπέστειλεν, καὶ χρόνον ἐκρατόμην.
 Ἦλθεν, ἣ ξεροδόχισσα, καὶ ὁ Πέτρος γὰρ ἀπ' ἔξω,
 καταστολιάσεν ἄνθρωπος καὶ αὐτὸς ἐκ τὸ ταξίδιον,
 ἦκουσεν τὰ γέρομενα, ὅλα κατέμαθεν τα.
 3530 καὶ πάντα ἐγέρσεργε καιρὸν τοῦ γὰρ μὲ θαυματοῶν.
 Ἦκουσες ἣ παρ' ἄλλους, ἔμαθεν τὰ ἐμελέτα,
 καὶ ἀπὸ τότε ἐκράτομην μετὰ μεθόλους πάσας, |
 f.114v. τὸ πῶς γὰρ γέγω ἐκ τὴν φυλακὴν, γὰρ γλύσω ἀπὲ τὸν φόρον,
 καὶ ξένος ἐκ τὴν χώραν μου.
 3535 καὶ μετὰ ἐπιχειρήματος ἣ νόρῃ ἐπιτηθείον
 βλέπει, ἐπιχειρῶνται τοῖς φυλακάτοράς μου,
 δοσέματα τοῖς ἐχέουσιν καὶ πολεμῶ τοὺς φίλους.
 ἐβγάρονσί μου τὰ σίδερα μετὰ τῶν χειρόφιν.
 τὴν φυλακὴν μου ἀνείχουσιν καὶ δίδουσίν μου στράτα,
 3540 γὰρ πάγω εἰς τὴν πατρίδα μου, ξένος ἐκ τὰ ἰδιὰ μου.
 Ἐξέβην ἐκ τὴν φυλακὴν καὶ μῆρας ἐπεριεπάτοιν,
 εἰς μοροπάτια ἀδιέβητα καὶ εἰς τόπους ἀποχρόφους,
 γὰρ ἔχω θροφὴν τοῖς πόρους μου τοῖς ἔπαθα δι' ἐκείνην,
 καὶ ἀντὶ φοροῦ τὰ δάκρυα μου τὰ ἐκείνοια καθ' ὅραν,
 3545 γὰρ ἔχω ἀντὶ γέλοια στεναγμοὺς καὶ ἀντὶ χαρῆς τὰ δάκρυα
 καὶ ἀντὶ σπυροποιόφον μου τοῖς πόρους τῆς ὥρας.
 Τοῦτα εἶπαι, ξεροδόχισσα, τὰ ἐγὼ ἐπιζητήθην,
 αὐτὰ εἶν' τὰ ἐκακοπάθισα διὰ πόθον εἰς τὸν νόστον,
 τοῖς πόρους μου τοῖς ἔπαθα διὰ τὴν ἐξήρημέην
 3550 ὅλα δὲ τὰ ἐξήρηθήκα, πρῶτον οὐδὲν δὲ κερῆζον.
 ἐδάρε γὰρ δὲ ἀγχιγῆσθην καὶ ῥόδον ἐπεριεπάτοιν,
 τί ἦσαν τὰ μὲ ἔλεγε ὁ σφύροφος ὁ ἐδικός μου.
 f.115r. Τί γὰρ δὲ εἶπῶ: ὅτιαν ἔ | γυγα κρηγὰ ἀπὲ τὸ κάδορον,
 γὰρ μὴ μὲ θιώξῃ ἀπὸ τὰ ἐμὰ τῆς Ἰουδαίας ὁ ῥήγας.
 3555 καὶ ἀφ' ὅτου τὸν ἐπλήρωσα τὸν μῆρας τὸν δὲ λέγω,
 ἐσέβην εἰς παρὰ πλάγον, εἰς ἄγριον μοροπάτιν,
 εἰς ἄνθρωπον κατοῦντων καὶ ἐπίασα μοροπάτι.
 Ἦμέρας ἐπαρέθραμα, εἰς δύο ἐπλήρωσά το,
 καὶ εἰς μοροπάτιν ἔγθασα καὶ εἰς στράτα ἄλλην πάλιν,

3526. l. ἐκρατόμην — 3531. l. Ἦκουσες. — 3532. l. ἐκρατόμην. — μεθόλους πάσας.
 — 3534: il faut ajouter καὶ ἀπὸ τὸ ἔμὲ γὰρ γένω (S. 2347). — 3536 l. καὶ μετὰ ἐπιτηθε-
 ματος ἣ νόρῃ ἐπιχειρῶ το — 3538. l. ἐξέβην. — 3540. εἰς l. ἐκ. — 3551. l. ἰδιότης. —
 3553. κρηγὰ ἀπὲ τὸ γ. l. κρηγοποιεσάτοιν (voir S. 3268) — 3557. l. ἀνθρώπων κατοῦντων.

- κοιτὸν σὲ λέγω, ἀπέστειλεν καὶ ἐκράτησεν ἑμένα,
 ἐφόρεσέ με σίδηρα, βάρει με καὶ χειρόφια,
 εἰς φυλακὴν μὲ ἐσέβασεν καὶ χρόνος ἐκρατοῦ μεν.
 2340 Ἦλθεν, ἡ ξεροδόχισσα, καὶ ὁ Πέρσος ἀπ' ἀπέξω,
 κατεστολιάσεν ὁ ἄνθρωπος καὶ αὐτὸς ἐκ τὸ ταξίδιον,
 ἤκουσεν τὰ γενόμενα, τὰ ὅλα ἔμαθεν τα,
 καὶ πάντα ἐγύρερεν καιρὸν τὸ γὰρ μὲ θανατόσῃ.
 Ἦκουσεν ἡ παρὰξενος, ἔμαθεν τὴν μελέτην,
 f. 114 v. 2345 καὶ ἀπὸ τότε οἰκονόμησεν μετὰ μεθύδον | τρόπον
 πῶς γὰρ ἐβγῶ τῆς φυλακῆς, τοῦ θόβου γὰρ γλυτώσω,
 καὶ ἀλλότριος εἰς τὴν χώραν μου καὶ ἀπὸ τὰ ἐμὰ γὰρ γέγω·
 καὶ μετὰ ἐπιτιμείματος ἡ κόρη ἐπιχειροῖ τον,
 βλέπει, μεταχειρίζεται τοὺς φυλακάτοράς μου,
 2350 χορήματα τοὺς ἐχάριδεν καὶ πολεμεῖ τους φίλους·
 ἐβγάρον με τὰ σίδηρα ταῦτα καὶ τὰ χειρόφια,
 τὴν φυλακὴν ἀροῖγονσιν καὶ δίδουσιν με στράταν,
 γὰρ γέγω ἐκ τὴν πατρίδα μου ξένος ἀπὸ τὰ ἰδικά μου.
 Ἐξέβην ἐκ τὴν φυλακὴν καὶ μῆραν ἐπεριπάτουν,
 2355 εἰς μοροπάτια δέσβια καὶ τόπους ἀποκρύφους,
 γὰρ ἔχω τροφὴν τοὺς πόρους μου τοὺς ἔπασχα δι' ἐκείνην,
 καὶ ἀντὶ τερποῦ τὰ δάκρυα τὰ ἐκέρωτα καθ' ὄραν,
 γὰρ ἔχω ἀντὶ γέλοια στεναγμοὺς καὶ ἀντὶ χαρᾶς ὀδύνας
 καὶ ἀντὶ στυφοποιόρους μου τὸν πόθον τῆς ὥρας.
 2360 Ταῦτα ἔρι, ξεροδόχισσα, λόγον μου τὰ ἐπικράνθην,
 αὐτὰ ἔρι τὰ ἐκακοπάθισα διὰ πόθον εἰς τὸν κόσμον,
 τοὺς πόρους μου τοὺς ἔπαθα διὰ τὴν ἐξαιρημένην
 ὅλους ἀφηγησάμην σε πρᾶγμα γὰρ μὴ σὲ κρύβω]·
 ἐδάρε καὶ γὰρ σὲ ἀφηγῆσθαι καὶ ἐρως ἐπεριπάτουν
 2365 τὰ ὁκάτις μὲ ἀφηγῆσατο ἐμὸς στυφοποιόρος.”
 „Λέγε τὴν ξεροδόχισσαν, τὰ ἤκουσες λέγε, ξέρε.”
 „Ἀκουσε, ξεροδόχισσα, καὶ τὰς ξεροαφηγήσεις.
 f. 115 r. Μῆραν | ὥς εἶπα ἄφ' οὗ ἔφρυγα κρυφοπεριπάτουν,
 γὰρ μὲ διώξῃ ἀπὸ τὰ ἐμὰ τῆς Ἀρμενίας ὁ ῥήγας·
 2370 καὶ ἀφόντον τὸν ἐπλήρωσα τὸν μῆραν τὸν σὲ λέγω,
 ἐξέβηκα εἰς παρὰστρατον ὁκάτον εἰς ἄγριον τόπον,
 εἰς ἄνθρωπον ἀκατόργετον καὶ ἰτιάσα μοροπάτιν.
 Ἠμέραν τὸ ἐπεριπάτησα καὶ δύο παρὰδραυὰ το
 καὶ εἰς μοροπάτιν ἔφθασα καὶ στράταν πάλιν ἄλλην,

2339. ἐνφ. μ.: cf. E. 3526. — 2345. μετὶ μεθ. τφ.: cf. E. 3532. — 2346. l. πορον. —
 2347. εἰς l. ἐκ. — 2348. τον l. το. — 2360. l. ἡ ξεροδ. — 2361. l. ἐρ. — 2364 l. ἐνόςφ.
 — 2369. l. γὰρ μὴ πὲ σ. — 2372. l. ἀνθρώποις αὐτοῖς αὐτοῖς

- 3560 λιβαθωτήρ, παρῶξενον, μεριώθενδρον γεομάτηρ,
 γὰ ἔχῃ ἀπέχει τὸ μερὸν καὶ ἀπεθῶ τὸ λιβάδιον,
 καὶ μέγα τὸ παρῶξενον γὰ κεῖται μοροπάτιν·
- ἄνθρωπον ἄλλον ἔφθασα μοραχὸς τον γὰ ἑπαγαίνῃ,
 καὶ τὸ μεριοπαρῶξενον γὰ τρέχῃ μοροπάτιν.
- 3565 Φαρίν ἐκαβαλλίκενγεν, ἐβιάσαζε γεράκιρ,
 καὶ ὁπίσω τον ἀκολούθει τον σκελὶν μὲ τὸ λιτάριον·
 ζωομέρος ἦτον ἄρματα καὶ ἐτήγαιεν τὸν θρόνον,
 γὰ βρέχεται ἐκ τὰ δάκρυα τον, γὰ σκίζεται ἐκ τοὺς πόρους
 καὶ ἀπὸ τὰ ἀνασθενάγματα ἐγλέγεται ὁ θρόνος.
- 3570 Καὶ ὡς ἦμον μεριώθλιβος καὶ ἐγὼ ἐκ τὰ γοιτὰ μου
 καὶ εἶδα τον τέτοιο ἀνθρωπον μεριωπορμενον,
 ἐδοῦδάσα, ἀνεγέρειγα, γὰ μάθω ἀνεπηλόφον
 τίς εἶναι καὶ πόθεν ὁ ἄνθρωπος καὶ τί ἔναι τὸ στεράζειν |
- f. 115 v. καὶ ἐξεῖρος ἐκ τὴν θλίψιν τον ἐστέραςεν ὁ φέος,
 3575 λόγος οὐκ ἀποκρίθηκεν, οὐδὲ ἐχαιρέτισέ με,
 ἀλλὰ πάντα ἐκόπιετον, εἶχεν ἐκεῖ τὸν ροῦν τον.
- Ἐγὼ ὡς ἐθεώρουν ἀνθρωπον ὁλόξενον γὰ πάσῃ
 εἰς τέτοιο τόπον ἔρημον καὶ εἰς γῆν τὴν ἄλλοτριάν,
 ἐπήρα, ἐβιάσά τον, λόγους φοιτητοὺς τὸν εἶπα,
 3580 γὰ μοῦ εἰπῇ τί ἔναι τὸ ποιεῖ καὶ τί ἔναι τὸ στεράζειν·
 καὶ ἀπὸ τὸ ἀγαπάκησαι, πολλὰ ὡς τὸν ἐβιάσα,
 θλημμένος στέχει πρὸς ἐμὲν καὶ ἐπιλογίζεται με·
 λέγει με ἡ ξεροδόχισσα· „Τὰ ἤκουσες λέγε, ξέρε·”
 „Ἄκουσε, ξεροδόχισσα, καὶ τῆς ξεροσφηγῆσθης.
- 3585 „Ἄνθρωπε, ἂν εἶδα χρῶματός καὶ ἂν ἔπαθες εἰς τὸν
 κόσμον,
 καὶ ὡς δι’ ἀγάπην ἔπαθες καὶ ἐπάσχισες διὰ πόθον,
 καὶ ἐτερανρίστης διὰ ἔρωτα ἐρωτικῆς φοιτοῦλας,
 καὶ ἀπὲ τὴν φλόγα ἔπαθες τῆς ἐρωτοκαμίον,
 ἄγῃς τα τὰς πικρίας μου μόρος μου γὰ στεράζω,
 3590 τὰς μεριακαχώσεις μου μόρος μου γὰ λεποῦμαι,
 καὶ τὰ ἔπαθα δι’ ἀσκόλιδιν ἐγὼ ἄς τὰ πάσχω μόρος,
 καὶ μὴ μὲ βιάσῃς, ἄνθρωπε, τί πάσχω καὶ τί στεράζω·
- f. 116 r. ἂν εἶδα ἀνασθητότερος καὶ παρὰ τὸ | λιθάριον,
 γὰ σμετορέσῃς μετ’ ἐμέ, ἤξερθε, οὐκ ἔχω λόγον.

3560. l. μεριώθενδρον γεομάτηρ. — 3563. l. μορος. — 3575. l. λόγος. — 3581: voir S. 2398. — 3589. τα l. με. — 3594. οὐκ ἔχω λ.: voir S. 2412.

- 2375 λιβαθωτήρ, παράξενον, μυριοθενθορογομήτηρ,
 ἡ δὲ ἔχῃ ἀπεδῶθεν ποταμῶν καὶ ἀπεκείθην τὸ λιβάδι,
 καὶ μέσθον τὸ παράξενον ἡ δὲ κείται μοροπάτιν·
 καὶ ἐν ὅσῳ τὸ ἐπαρτίσχεα τοιοῦτον μοροπάτιν
 ἄνθρωπον ἔφθασα καλὸν εἰς εἶδος καὶ εἰς θέαν,
 2380 καὶ τὸ μυριοπαράξενον ἡ δὲ τρέχῃ μοροπάτιν.
 Φαρίν ἐκαβαλλίζεσθαι καὶ ἐβιάσαζεν γεράζειν,
 καὶ ὁπίσω τοῦ ἱκολοῦσθαι τοῦ σκελῆν με τὸ λυτάριον·
 ζωσμένος ἦτον ἄρματα καὶ ἐπύργαυεν τὸν θρόνον,
 ἡ δὲ βρέχεται ἐκ τῶ δάκρυα τοῦ, ἡ δὲ κόπτεται ἐκ τοῖς πόνοις
 2385 καὶ ἀπὸ τὰ ἀνασθενάγματα ἡ δὲ καὶ τὸ μοροπάτιν.
 Καὶ ὡς ἦμιγ μυριόθλιβας καὶ ἐγὼ ἐκ τῶ γοιτῆ μορ
 καὶ εἶδα τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον ἡ δὲ στυγρὰν ἀσθενάξῃ,
 ἐσποδάσα, ἐγύρενα, ἡ δὲ μάθω ἐπιγλάσσει
 τίς ἔστι, πόθεν ἄνθρωπος, καὶ τί ἔστι τὸ ἀνασθενάξει·
 f. 115 v. 2390 καὶ ἐκεῖνος ὡς ἐθλίβετο καὶ ἐστέναξεν ὁ γένος, |
 λόγον οὐκ ἀπεκρίθη τοῦ, οὐκ ἐχαιρέτισέ με,
 ἀλλὰ εἰς τὰ ἐκατεκόπτετο ἦτον ἐκεῖ ὁ γούς τοῦ
 καὶ εἰς τὰ ἐστυγρὰν ἐστέναξεν ἐμερομερομελέτα,
 Ἐγὼ δὲ ὡς ἐδόξουν ἄνθρωπον ὀλόξενον ἡ δὲ πᾶσῃ
 2395 εἰς τίτοιον τόπον ἔρημον, εἰς γῆν ἄλλην καὶ ξένην,
 ἀπῆρα τοῦ, ἐβιάσα τοῦ, ὄρκους γοιτῆ τοῦ εἶπα,
 ἡ δὲ με εἰπῇ τί ἔστι τὸ ποιεῖ καὶ τὸ διατὶ στενάξει·
 καὶ ἄγ· οὐδὲ τὸν ἱγανέστινα καὶ ἐβιάσά τοῦ τοιοῦτον,
 θλιμμένα ἐστυγάμην πρὸς ἐμεῖ καὶ ἀπυλογύσαστό με.”
 2400 „Ἄγε τῇρ ξεροδόχισσα, τὰ ἱκονσες λέγε, ξέρε.”
 „Ἄκουσε, ξεροδόχισσα, καὶ τὰς ξεροσμηγῆσεις.
 „Ἄνθρωπε, ἂν εἶδαι χροστιαρὸς καὶ ἂν ἄπεθες εἰς κόσμον,
 καὶ ὅθι· ἀγάτηρ ἔπαθες καὶ ἐπόνεσες διὰ πόθον,
 καὶ ἐτεροσμηγῆθης δι· ἔρωται καὶ ἐρωτικῇ γοιτῆ,
 2405 καὶ ἀπὸ τῇρ γλόγαν ἔπαθες τῆς ἐρωτοσμηγῆτον,
 [ἄ]γες με τὰς πιζρίας μορ μόρος ἡ δὲ τὰς στενάξω,
 καὶ τὰς μυριοσμηγῆσεις μορ μόρος ἂς τὰς λεπτοῦμαι,
 καὶ τὰ ἔπαθα δι· ἀσθόλῳ ἐγὼ ἂς τὰς πᾶσῃ μόρος,
 καὶ μὴ με βιάξῃς, ἄνθρωπε, ἡ δὲ σὲ εἶπω τὸ στενάξω,
 2410 διότι, ἂν σὲ θέλω ἀφηγῆθῃ τὸ τί ἔστι τὸ λεπτοῦμαι,
 ἂν εἶδαι ἀναισθητότερος καὶ παρὰ τὸ λιθάριον,
 ἡ δὲ στυγρὰν ἐστέναξ μετ’ ἐμεῖ, ἔξενρε, οὐκ ἔστι λόγος.

2376. suppr. το. — 2391. τοῦ l. με. — 2394. suppr. δε. — 2398. l. ἐβιάσα — 2402.
 l. ἔπαθες. — 2407. suppr. καὶ. — 2408. το. l. τὰ.

3595 ἄς κλαίω τῇ ἀνυχίαν μου.

ἀμμή ἂν ποίῃς ὄρνον μετὰ ἡνὲρ γὰρ μὴ ἀπεχωριστοῦμεν,
γὰρ σὲ εἶπω τὰς στυγερὰς τὰς ἔπαθα εἰς τὸν κόσμον."
καὶ τὸ ἀκούσας παρρηθὺς περσέγω ἐκ τοῦ γαστρί μου.
Καὶ ἐκείνος ταῦτα μετὰ ἡνὲρ καὶ ὁμόδοιμεν οἱ δύο
3600 ὅτι ἂν ἔλθῃ κίττιρος γὰρ μὴ ἀπεχωριστοῦμεν.

ἄκουσε, ἡ ξεροδόχισσα, τὸ τί μὲ ἀγγιγᾷτο."
Καὶ τί ἀπὲ τότε ἐχέουσε τοῦ γὰρ μὲ ἀγγιγᾷται
ἀλλὰ τὰ μὲ ἐδέρνυχε ὁ Λιβύτιρος ἐμέρας·
μόνον τῇ γόρῃ ἐκρυψε καὶ τὸ ὄνομα ἐκείνου.
3605 Καὶ εἰς ἐνὲρ ἀντίμα ἐκάθετο καὶ ἰσχύοντι ἡ κόρη,
καὶ μόνον ἀναστέραι, καὶ ἀπὸ τοῦς ὁφθαλμοῦς τῆς
σιγὰ σιγὰ τὰ μέγιστα ἐρέχοντο τὰ δάκρυα
καὶ κατέβαιναν ὡς τὸ σιγαλὸν ποτάμι ἀπ' ἐκείνης·
ὅταν δὲ εἰς τῇ ἐπόθεον ἐδέβη τοῦ Λιβύτιρος,

3610 καὶ εἶπα τῇ, ἐξέβηκε ἔξω εἰς τὸ κρηλῖν,
πῶς τὸ τρυγόνι ἔθωκε καὶ τὸ ἄλλον ἐγορεύθῃ,
πῶς ἐρώτα διὰ τὸ ποτὶν τὸν στυγερὴν τοῦ ἐκείνου. |

f.116v. πῶς τὸ ἐρωτοτρογόνον τί εἶχε καὶ ἵγορεύθῃ,
πῶς τὸν διδάσκει τὸν θεσμόν ἐκείνος τῆς ἀγίας.

3615 πῶς τὸ καθὲρ ἐρωτικῶν λέγει τοῦ μετὰ πόθον,
πῶς ἐγαυράσθη τὸ βραδὺ καὶ μετὰ γόβον ποίον,
πῶς τὸν ἐρώδοντες οἱ ὀφθαλμοὶ καὶ ποτὶν τὸν ἐπαγαίοντες,

πῶς ἐπεδέβη τὸ βραδὺ καὶ εἰς ποίαν ἀνὰ τοῦ
Ἐρωτοκρατοῦτος,

πῶς βλέπει τὸ παλάτιον τοῦ, τί βλέπει, τί προσέχει,
3620 πῶς εἰσάγει τὸν Ἐρωτα καὶ τί τὸν στυγερῶς,
πῶς τὸν ἀπατελοῦν ἐκείνος ἐν ὁρίῳ,
πῶς ἔμοσεν τὸν Ἐρωτα ἀπᾶν εἰς τὸ περὶ τοῦ,
πῶς ὁ μῆτις τὸν ἐλάλησεν τὰ θέλει πύθειν ἐκείνος,
πῶς ἐξερπᾷ ἐκ τὰ ὄφρα καὶ τίς τὰ ἀγγιγᾷται,
3625 πῶς ἀπογαυράσθεται πάλιν τῇ ἄλλῃ ἐκταται,
πῶς ἐρῶκε τὸν Ἐρωτα μέσα εἰς τὸ μεσοκίπιν,

3595: voir S. 2413. — Après E. 3595, il manquent trois vers = S. 2414—2416. —
3602: cf. S. 2424 (P. 2332). — 3603 ἀλλὰ (= P. 2333) l. ὅλα. — 3605. l. καὶ εἰς μὲν
τὰ ἐμὰ (= S. 2427). — 3608. suppr. καὶ. — 3612. l. ἐρωτᾷ. — 3618. l. π. ἐ. ἀνὰ τ. E. —
3625. l. πῶς πῶς.

- καὶ ἄγες με, ὡς πάσχω μοραχός, ὡς κλαίω τὸ τεχνόφρ μου. |
 f.116r. καὶ τῆς μοιρομαρμένης μου τῇρ βίαν ὡς στενάζω.
 2415 εἰ δὲ ἔνθ' ἐλθῇς γὰρ δὲ εἰπὼ τίς εἴμαι, πόθεν εἴμαι,
 καὶ τὸ διατί περιπατῶ καὶ στυγροαυτοτενάζω.
 ὄρκοι γὰρ ποιήσῃς μετ' ἐμὲν καὶ γὰρ μὴ ἀποχωρισθοῦμαι,
 καὶ γὰρ δὲ εἰπὼ τὰς στυγροφῶν τὰς ἑσθλὰ εἰς τὸν κόσμον."
 Καὶ τὸ ἀκούσας παφελθὺς πεζεύω ἐκ τοῦ ἄλογόν μου.
 2420 καὶ ἐκείνος ταῦτα μετ' ἐμὲν καὶ ὁμώσασιν οἱ δύο
 εἴτι ἔνθ' μὲν ἔλθῃ κήθερος γὰρ μὴ ἀποχωρισθοῦμαι,
 καὶ ἄγ' ὅτοι ὁρκοαυτορώσασιν γὰρ μὴ ἀποχωρισθοῦμαι,
 ἄκορσε, ξεροδόχισσα, τὸ τί εἶν' τὸ μὲ ἀγῆργθῃ."
 Καὶ ἀπὸ τότε ἐχρίσθη τὸ γὰρ τῇρ ἀγῆργθῃ
 2425 ὅλα τὰ μὲ ἀγῆργθῃ ὁ Μίβιστρος ἐμέναν·
 μόρον τῇρ χόρσας ἔκρυσσε καὶ τὸ ὄροντες ἐκείνον.
 Καὶ εἰς μὲν τὰ ἐμὰ ἐκαθέζετο καὶ ἐπροόεχε ἡ κόρη,
 καὶ μόρον ἀναστέραι, καὶ ἀπὸ τοῦς ὁφθαλμοῦς τῆς
 σιγῇ σιωπῇ τὰ δάκρυα τῆς ἐστέλασαν ὡς κόμπου·
 2430 ὅταν δὲ εἰς τῇρ ἐπόθεον ἐδέβη τοῦ Μίβιστρον,
 καὶ εἶπα τῇρ πῶς καὶ ποταπῶς ἐξέβηκεν ἄργα εἰς τὸ νεκρῆν.
 πῶς τὸ τρυγόντι ἔδωκεν καὶ πῶς τὸ ἄλλον ἐγορεύθῃ,
 πῶς ἐρωτῇ διὰ τὸ ποιεῖν ὅτοι στυγερῇ τοῦ ἐκείνου.
 πῶς τὸν διδάσκει τοῦς δεσμοῦς ἐκείνος τῆς ἀγάτης.
 2435 πῶς τὸ καθὲρ ἐρωτικὸν λέγει τοῖς μετὰ πόθον,
 πῶς ἐφαιτάσθῃ τὸ βραδὺν καὶ μετὰ φόβον πόθον. |
 f.116v. πῶς τὸν ἐρύσσοι οἱ ἔρωτες καὶ ποῦ τὸν ἐπαγαίνοιν,
 πῶς μετὰ τοῦδεύματος εἰς αὐτοῖς στυγερῶν,
 πῶς πῶς ἐδέβη τῇρ ἀνλῇ τοῦ Ἐρωτοζωατόρου.
 2440 πῶς βλέπει τὸ παλάτιον τοῦ, τί ἐρύσσει, τί προδέχει,
 πῶς ἠῆρεκεν τὸν Ἐρωτα καὶ τί τὸν στυγερῶν.
 πῶς ὁμώσας τὸν Ἐρωτα ἐπάρω εἰς τὸ πτερόν τοῦ,
 πῶς πῶς ὁ μάρτυς τὸν λαλεῖ τὰ θέλει ἐκείνος πάθει,

πῶς ποταπὴν παρ᾽ ἕξενον ἐκράτει καὶ ἐπερπάτει.
 πῶς τοῦ τῆρ δίδει· „ἔπαρ' τῆρ.” καὶ ἐκείνος τῆρ ἐχάρει,
 πῶς πάλιν ἐξέπειρησε καὶ τίτος τὰ ἡγήσεται.
 f. 117 r. 3630 πῶς ἐβγήκε ἐκ τῆρ χώραν του καὶ πόθεν ἐ | περπάτει.

καὶ μετὰ πόσον πειρασμοῦ ἤρθεν τὸ ἐπεθέρμα, —
 καὶ ἄλλως τὸ πᾶν κατάκλεστον πρὸς τῆρ ἀγῆγησίν του
 ποθοξεροδόχισσα ἐκείνη τῆρ Ῥοδάμην.

3635 τὰ δάκρυα τῆς ἐτρέχασιν ὥς τρέχει τὸ ποτάμιον,
 καὶ οἱ στεναγμοὶ τῆς αὔξαιναν, ἐπλήθαιναν, ἐπύχαιναν εἰς
 πλέον.

Καὶ μὲ τοῦ ἀγῆγηματος τὸ τέλος ἔλαθέ με,
 καὶ τὸ ὄρομα ἐλάλησα καὶ χώρας ποταποίας.
 Ἀκούει το ἡ παρ᾽ ἕξενος, λιγυθυμῆ καὶ πέμπει,
 ἄφρονος ἦτορ ἔλεγε, φερρή, ἀποθαμένῃ.

3640 βλέπω τῆρ τῆρ παρ᾽ ἕξενον, σικώρομαι, κρατῶ τῆρ,
 φέρων φερὸ, φροσίζω τῆρ, ἀνέφερον ὀλίγον·
 λέγω· „Μὴ ποίωῃς ταραχήν, σόπαδε, μὴ φωνάζῃς·
 ἔχεις ἐδῶ τὸν Ἀβιδιτρον, τίποτα μὴ λυπᾶσαι.”
 Ὀλίγον ἐπαρέφερον, λιγυθυμῆ καὶ πέμπει.

3645 ὅμως καὶ τί πολυλογῶ; φέρων τὰ λογικά τῆς, |
 f. 117 v. κάθεται, συντυχαίνει με· „Ζῆ ὁ Ἀβιδιτρος;” μὲ λέγει.

3629. l. πῶς πάλιν πῶς. — 3630. τοθεν l. τόσον (= S. 2447 et P. 2346). — 3632.
 l. κατακλεστόν ὡς τῆρ ἀγῆγησιν. — 3633. l. τῆρ ποθοξ. — 3634 sq.; cf. S. 2467
 (P. 2350).

- πὼς μετὰ τὸ παρᾶξενον ἐκράτειν καὶ περιεπάτει,
 2445 πὼς τοῦ τῆρ δίδει· „ἔπαρ' τῆρ,” καὶ ἐκείνος πὼς τῆρ χάνει,
 πὼς πάλε πὼς ἐξῆπνυσε καὶ τίνας τὸ ἠψηγείται,
 πὼς ἐκ τῆρ χόρῳα τον ἔφρυγεν καὶ πόσον ἐπερπάτει,
 πὼς πὼς τὸν ἀποκρίνεται ὁ Ἐρωὺς ἐν ὀνειρώφ,
 πὼς ἐξῆπνυ εἰς τὸν ὀνειρώφ καὶ τίνας τὸ διηγείται,
 2450 πὼς πὼς ἐποδοσεφαιτάζοντο πάλιν τῆρ εὐχταν ὄληρ,
 πὼς ἠῤῥοιζεν τὸν Ἐρωῖτα μέγα εἰς τὸ περιβόλιν,
 πὼς ποταπὴν παρᾶξενον ἐκράτειν τῆρ Ῥοδάμνῃρ,
 πὼς πὼς γλυνέα ἐφίλων τῆρ καὶ χόρῳαδιν οὐκ εἶχεν,
 πὼς πὼς εἰς τὰς ἀγγάλας τον περὶλαβεν τῆρ κόρυφ,
 2455 πὼς τὸν φαντάζοντο οἱ ἔρωτες καὶ πὼς τὸν συνετχαίροντο,
 πὼς ἐνθυμιῶντο τῆς αὐγῆς τὸν ἔπρον τῆς κορυφῆος,
 πὼς πὼς τὸ τέλος εἶπεν τον τοὺς πικρασμοὺς ὁ μῦντις,
 πὼς μετὰ τόσους πικρασμοὺς τὸ τέλος ἠῤῥοιζέν τῆρ,
 πὼς πὼς ὁ μῦντις εἶπεν τον τὰ ὅσα θέλει πᾶθειν, |
 f. 117 r. 2460 πὼς πὼς τὰ ὅλα ἐμαντεῖθῃν τα εἰς τῆρ βισχίαν τότε,
 πὼς εἶδεν καὶ τὰ μέλλοντα ὅσα τὸν θέλοντ ἔλθαι,
 πὼς πὼς τὸ τέλος μετ' αὐτῆς συνετελεντήσῃ θέλει,
 πὼς μετὰ τόσους πικρασμοὺς, κινδύνους καὶ ἀνάγκας, —
 καὶ ἀπλῶς τὸ πᾶν καταλεπιδὸν ὡς τῆρ ἐθυγχισάμῃρ
 2465 τῆρ ποδοξεροδόχισσαν ἐκείνῃρ τῆρ Ῥοδάμνῃρ,
 τότε εἰς τίνα ἐγνώριζε καὶ ὡς ὁ ἀχετὸς ἀπ' ἐκείνῃρ
 τὰ δάκρυα τῆς ἐτρεχάσιν καὶ οἱ ἀναστυναγμοὶ τῆς
 ἠῤῥῆσαν, ἐπληθύναντο, ἀπύχαιναν εἰς πλέον.

 Καὶ μετὰ τοῦ ἀφυγγίματος τοῦ τέλους ἔλαθεν με,
 2470 τὸ ὄνομα ἐλάλησα καὶ χόρῳα τοῦ Ἀιβίστρον.
 Ἀκοῦει το ἰ παρᾶξενος, λειποθυμεῖ καὶ πίπτει
 ἄφρονος, ἄπρονος εἰς τῆρ γῆρ, τελείως ἀποθαμένῃ·
 βλέπω τῆρ τῆρ παρᾶξενον, σιγῶνομα, κρατῶ τῆρ,
 γέρω νερόν, φροσίζω τῆρ, ἀνέφερον ὀλίγον·
 2475 λέγω· „Μὴ ποίσης παραχρῆν, σίγησε, μὴρ φωνάξῃς·
 ἔχεις ἐδῶ τὸν Ἀιβίστρον, τίποτε μὴ λυπῆσαι.”
 Ὀλίγον ἐπανύφερον, λειποθυμεῖ καὶ πίπτει
 ἄφρονος λειποθύμιαν ἐγγὺς ἀναστυνῆσας·
 ὁμῶς καὶ τί πολυλογῶ; φέρε τὰ λογικά τῆς,
 2480 κάθεται, συνετχαίνει με· „Ζῆ Ἀιβίστρος; εἶπέ με.

2449. εἰς l. ἐκ. — 2463: pour finir cette description, un vers comme E. 3631 (= P. 2347) vaut mieux. — 2466: seulement dans S.: εἰς τίνα l. εἰτι? — l. ὁχετὸς ἀπ' αὐτῆρ.

„ᾤῃ, τὸν ἐθαράτωσεν ἡ τέχνη τῆς μαγίας·
ᾤῃ, τὸν ἐθαράτωσεν ὁ πόθος ὁ πόθος ὁ ὀϊκὸς μου·

- ᾤῃ, τὸν ἐκατεχόρτασεν ἡ ψυχὴ μου πικρίας·
3650 ᾤῃ, τὸν ἐθαράτωσεν ἡ μοῖρα του ὥς δι' ἐμέγαρ·
ᾤῃ, τὸν ἄθιη ἔγειγεν· εἶπέ, ἀγῆγῃδον μὲ το·”
„Ζῆ, ᾤῃ,” εἶπα τῇ, „καὶ τίποτα μὴ λυπᾶσθαι δι' ἐκεῖνον,
καὶ γὰρ καὶ τὸ μαγνᾶθαι ὁποῦ ἔθωσες
ὅταν ἐπολέμειε δι' ἐσέγαρ μὲ τὸν Φερθερίνον·”
3655 Ἄπλῶνει, πᾶνει, βλέπει το, γρωρίζει τίρος ἔραι,
λέγει με· „Ποῦ ἔραι ὁ Αἰβιστρος, ξέρε, ποῦ τὸν ἄγῃδες·
ποῦ τὸν ἄγῃδες μογαχόν· εἶπέ μου, ἄρ τὸν ἡγάτας·
τί μὲ πλανᾷς· εἶπέ μου το· ᾤῃ ὁ Αἰβιστρος, μοῦ λέγεις·
λέγει με πῶς ἀνέξιθεν καὶ πῶς ἀρεψυχώθιη·
3660 πολλὰ πολλὰ τὸ διγρωμῶ καὶ θεστυχῶ τὸ τοῦτο.
ὁ ἀποθαμέρος ἔξιθε, καὶ τίς γὰρ τὸ πιστεύει·
κᾶρ δὲ καὶ ᾤῃ, τὸ δίγρωμον, καὶ πρὸς ἐμέγαρ ἦλθεν,
τίς τοῦ ἔδειξεν τῇ ὁδῷ ἢ πόθεν ἐρωτηρέθῃ·
εἰ δὲ καὶ ἦλθεν ὁ ἐλεεινός, πῶς εἰς ἐμὲν οὔκ ἦλθεν·”
3665 Καὶ πάλιν ἡ παράξιτος λιγοθυμῇ καὶ πέγτει,
πάλιν τὸν τοῦ ἀναισθητεῖ, κλορίζει τῇ καροθίαν,
f.118r. πάλιν ἡ ψυ | ρεζορῶνται ἀπὸ λιγοθυμίας,
καὶ πάλιν ἐπαρήφειρε μετὰ πολλῇ τῇ βίαι,
γὰρ χένη δάκρυα ποταμοὺς καὶ γλόχα γ' ἀνασάινη·
3670 ὅμως ἐκατεσῆγῃσα τὸν θοῖνον τῆς Ῥοδάμης,
λέγω τῇ· „Σώπαδε, μὴ θοιηῖς, παῦσε τοῦ θοῖνον, παῦσε·
(ὅταν τῇ ἰστυχεῖν ὁ Κλαοβὸς τῇ κόρη εἰς τὸ ξενοδοχεῖον)
ἐμέγαρ καὶ τὸν Αἰβιστρον κίττερος μᾶς ἦλθεν μέγας,
καὶ σίγα, σίγα τὸ λοιπόν, οὐ πρόπει τώρα θοῖνος.
3675 ἴδες ἀπὲ τοῦ πράγματος καλὰ ἐπληροφορεθῆς,
ἔχεις σημάδιον βέβαιον, ᾤῃ ὁ Αἰβιστρος ἐκεῖνος
τὸν ἐκατεθαράτωσεν ἡ τέχνη τῆς μαγίας.
(ὅταν ἰστυχεῖται ὁ Κλαοβὸς τῆς κόρης εἰς τὸ ξενοδοχεῖον)
καὶ παῦσε τοῦ ἀναστυρέγματος, παῦσε τοῦ θοῖνον, παῦσε·
3680 βλέπεις ἐδῶ τὸν Αἰβιστρον τώρα βραδὺ εἰς τὸ δεῖπνον,
τοῦ γὰρ καθίσθῃ μετὰ σε, γὰρ σὲ παρηγορήσῃ,

3647. 1. ᾤῃ, ᾤῃ. — 3648. ᾤῃ, ᾤῃ, τὸν ἐπετρέφωσεν ὁ π. ὁ δ. μ. (S. 2482). — 3649. 1. τεχνη. — 3650. 1. ᾤῃ, ᾤῃ. — 3651. 1. ᾤ. καὶ τ. — 3653. 1. τὸ μ. σου, κόρη, ὁ τ. ἐθώσες. — 3654. 1. ὁποῦαν εἰ δι' ἐσέγαρ τὸν Φ. — 3656. 1. ἀγῆγῃδες. — 3658. τί 1. μὴ. — 3659. 1. λέγ. — 3660. 1. σεσπαστῶ. — 3662. 1. τὸ διγρωμῶ (cf. S. 2497). — 3667. 1. πάλιν ἡ ψυχὴ. — 3671. 1. σῶτα. — 3673. 1. κίττερος ἡμέρας μέγαρ (S. 2507). — 3679. 1. ἀναισθητεῖ. — 3680. 1. Αἰβιστρον.

- ζῆ, ζῆ, τὸν ἐθανάτωσεν ἡ τέχνη τῆς μαγίας;
 ζῆ, ζῆ, τὸν ἀπερέχρωσεν ὁ πόθος ὁ ἰδικός μου; |
 f.117 v. ζῆ, τὸν ἐποῖκεν ἄψυχον ὁ γόθος δι' ἐμένα;
 ζῆ, τὸν δι' ἐμὲν ἐχόρτασεν ἡ τέχνη μου πικρίας;
 2485 ζῆ, τὸν ἐθανάτωσεν ἡ μοῖρα του δι' ἐμένα;
 ζῆ καὶ τὸν ἄθιγ ἔφρυγεν; εἰπέ. ἀφ' ἡγήσου με το·"
 Εἶπα τῇ· „Ζῆ, καὶ τίποτε μὴ θλίβεσθαι δι' ἐκεῖνον,
 καὶ γὰρ καὶ τὸ μαγνύειν σου, κόρη, τὸ τὸν ἐδῶκες
 ὁπόταν ἐπολέμησεν δι' ἐδὲν τὸν Βερθερίχον·"
 2490 Ἀπλῶρει, βλέπει, ἐπαίρει το, γρωρῖζει τίνος ἔρι,
 λέγει με· „Ποῦ τὸν Λίβιστρον ἀφ' ἡκες τον, ὁ ξέρος;
 πῶς τὸν ἀφ' ἡκες μοναχόν; εἰπέ με ὡς τὸν ἡγάπας,
 μὴ μὲ πλανῆς, εἰπέ με το· ζῆ Λίβιστρος; εἰπέ με.
 λέγε με πῶς ἀνέζησε καὶ πῶς ἀνεψυχώθη·"
 2495 πολλὰ πολλὰ τὸ διγρωμῶ καὶ θεσπιστῶ τοσοῦτο.
 ἀποθανὼν ἀνέζησε, καὶ τίς γὰρ τὸ πιστεύει;
 ἄνθ' καὶ ζῆ, τὸ διγρωμῶ, πῶς πρὸς ἐμένα ἦλθεν,
 τίς τὸν ἐξεῖπεν τῇ ὁδῶν, πόθεν τῇ ἐρημικεύθην;
 ἄνθ' ἦλθεν ὁ παράπιστος, πῶς εἰς ἐμὲν οὐκ ἦλθεν·"
 2500 Καὶ πάλιν ἡ παρόξενος λειποθυμεῖ καὶ πίπτει,
 πάλιν τὸν ροῦν ἀναζητεῖ, κλονίζεται καρδίαν,
 πάλιν ψυχὴν νεκρῶται μετὰ λειποθυμίας,
 καὶ πάλιν ἐπανήφρεν με τῇ ἐμῇ τῇ βίαν,
 καὶ χέρει θάκτρα ποταμοὺς καὶ γλόγγαν ἀνασαίνει·
 2505 ὅμως ἐκατεσίγησα τὸν θοήρον τῆς Ῥοδάμης,
 f.118 r. λέγω τῇ· „Παῦσε γὰρ θοήρης, μὴ μὲ | τὸν θοήρον τοῦτο·
 ἐμένα καὶ τὸν Λίβιστρον κίνδυνον φέρεις μέγαν,
 καὶ σίγα σίγα τὸ λοιπόν, οὐ πρέπει τώρα θοήρος.
 ἴδες ἀπὸ τοῦ πράγματος καλὰ ἐπληροσφορήθης,
 2510 ἔχεις σιμμάθιν βέβαιον. ζῆ Λίβιστρος ἐκεῖνος
 τὸν ἐκατεθανάτωσεν ἡ τέχνη τῆς μαγίας.
 καὶ παῦσε τοῦ στενάγματος, παῦσε τοῦ θοήρου, παῦσε·
 βλέπεις ἐδῶ τὸν Λίβιστρον ὦραν βραδὴ τοῦ δείτρου,
 τὸ γὰρ καθίστη μετὰ σὲ γὰρ σὲ παρηγορήσῃ,

2485. l. ζῆ, ζῆ. — 2499. ὁ παρὰ τ. l. ὁ πολλὰ ἀπιστῶ. Cf. N. 3114 καὶ πάλιν γὰρ ἦλθεν
 ἀπιστῶ, et E. 3664. — 2501. ἀναζητεῖ l. ἀνασθαιτεῖ. — 2502. l. νεκρῶται.

- καὶ οὕτως εἰπὼν πῶς ἀνέζησε καὶ πῶς ἦλθεν εἰς ἐσέρας,
 καὶ πῶς ἐμὲν ἐπύταξεν γίλον ἐκ τῆς ψυχῆς του.
 καὶ λέγω σε ἀπὸ τοῦ γῆρ καὶ παρὰ γέλλω σε το,
 f. 118 v. 3685 γρόντισε, ἔχε | μετὰ δὲν αἴριον καὶ τὸν δόον
 ὁποῦ τὸ Ἀργυροζαῶτορον ἐπύρεν καὶ ἔφερε σε.
 καὶ βλέπεις εἶναι ἀπὲ τὰ ὅσα ὦρα τοῦ μεσογύτου,
 καὶ ὡς πέσω γάποζομηνιδῶ καὶ αἴριον γὰ γέρον τὸ δεῖτρο,
 γὰ γέρον καὶ τὸν Ἀβιστρον ὁποῦ ἔπαθες διὰ ἐκείτον.“
 3690 Πάλιν τῆς γύτας ὁ ζωρὸς παρὲδραμεν ἐκείτης,
 ἦλθεν τὸ κάλλος τῆς ἀργῆς, ἀνέτειλεν ἡ ἡμέρα,
 καὶ πάλιν ἡ ξεροδόχισσα μετὰ πολλῶν δακρυῶν
 καὶ μετὰ θλίψεως πολλῆς καὶ ποροδιεσχυμῶς της,
 ἦλθεν, ἐπύθην πρὸς ἐμὲν, ἐξέπρησε με, λέγει·
 3695 „Εγείρον, ξεροδόχο μου, ξέρε μου, μὲ φωνάζει,
 ἐγείρον, ἡ ἡμέρα ἀνέτειλεν, καὶ πῶσε τῆς ὁδὸς σου,
 καὶ ἄγῃς ἐμὲν γὰ θρηγῶν, γὰ γλαίγω καὶ γὰ φωνάζω.“
 Ἐξέπρησε καὶ λέγω τῇ· „Σώπασε, μηδὲν λεπτῶναι,
 ἔχεις το τὸ μαγνῶν σου, θέσποινα, τὸ ἐπιζὼν σου.“
 3700 „Λέγει με· „Εἶπαι.“ καὶ λέγω τῇ· „Ὅ μου καὶ ἐπὶ σιμῶν
 διὰ γρομῆν γὰ κρατῶν, γὰ μάθῃ ὅτι ἡγῶν καὶ σε.“
 Καὶ τὸ δακτυλιδόπορον ἐργάζει παρὰ τῆς,
 ἐκείτον τὸν τῇ ἐπύθει μετὰ ὁρωτιζὼν πιτῶν.
 f. 119 r. „Λέγει με· „Νῆ το, ξέρε μου, τοῦτο τὸ | δακτυλιδῶν·
 3705 τοῦτο εἶν· τὸ μὲ ἐπύθει ἀργῇ μὲ τὸ πιτῶν.
 καὶ ὁρῶν σε εἰς τὰς σερμορὸς τὰς ἔπαθα εἰς τὸν κόσμον,
 ἐμῶν σε εἰς τὸ κεφάλιν σου καὶ εἰς τὰ ἄρματα σου,
 ἄλλῃ ὠρίτῃ γὰ ἐλθῇ μετὰ σέ. ξέρε μου, γὰ τὸν ἰδῶ,
 καὶ γὰ πέψω τοὺς πόρους τοὺς ἔχει ἡ ψυχὴ μου.“
 3710 Εἶπα τῇ· „Τόσο εἰς αὐτό, τίποτε μὴ λεπτῶναι·
 μόνον τὸν δόον ἔτοιμον ὁποῦσε γὰ τὸν ἔχῃς.“

Στροφῶν γοργὰ καὶ τὸ γαῖν, ζῶρομαι τῶναιά μου,
 εἰδὼς ἐκαβαλλίκεν καὶ ἀπεχαιρέτησά τῇ·
 ὁδεύω πρὸς τὸν Ἀβιστρον, ἐπύρε καὶ ἡγῶν καὶ του,
 3715 εἶδε με, τρέχει ἀπὸ μακρὰ καὶ σφραπῆναι με,
 κρατεῖ, περικυβάνει με, μνησκαταγίλει με,
 μέσον χαρῶς καὶ θλίψεως ἐκείτετον ὁ γοῦς του,

3686. l. ὁ. ἐκ τὸ A. — 3688. l. αἴρ. ὦρα σέτρον. — 3695: voir S. 2528, P. 2390 (cf. N. 3140). — 3698. l. σώπα. — 3703. τὸν l. το. — 3705. l. εἶπει. — ἐπύθει με — 3708: cf. S. 2541 (N. 3153, P. 2399). — 3709. l. τ. πόρ. μου.

- 2515 ῥὰ σὲ εἶπῃ πῶς ἀνέζησε καὶ πῶς ἀνεφρυγώθηρ,
καὶ πῶς ἐμὲν ἐπύταξεν φίλον ἰδοφρυγόν τοῦ.
καὶ λέγω σὲ το ἀπὸ τοῦ ῥῥ καὶ παραγγέλλω σὲ το,
φρόντισον ῥὰ ἔχῃς μετ' ἐσὲν αἴθριον ἐδῶ τὸν θάον
τὸ ἐκ τὸ Ἀργυρόκαστρον ἐπῆρεν καὶ ἤγερεν σε.
2520 καὶ ὡς βλέπεις ἔνα ἀπὸ τοῦ ῥῥ ὦρα τοῦ μεσαυγίου,
καὶ ὡς πέσω ῥὰ ἀποκοιμηθῶ καὶ αἴθριον ὦρα δείκτον
ῥὰ γέρω καὶ τὸν Ἀβιστρον ὅτον ἔπαθεν δι' ἐσέναρ." *Πάλιν τῆς γύγτας ὁ καιρὸς παρέδραμεν ἐκεῖνης,*
ἦλθεν τὸ κάλλος τῆς αἴγῃς, ἀνέτειλεν ἡ ἡμέρα,
2525 καὶ πάλιν ἡ ξεροδόχισσα μετὰ πολλῶν θαυμάων
καὶ μετὰ θλίψεως φροβερῶς καὶ σνιγμοστυγαγμάτων,
ἦλθεν, ἰστέκεται ἐμὲν, ἐξέπτησέ με, λέγει με·
„Ἐγείρον· ἡ ξεροδόχισσα, ξέρε μου, σὲ φωνάζει·
ἐγείρον, ἡ ἡμέρα ἀνέτειλεν, καὶ πίασε τὴν ὁδόν σου. |
f.118v. 2530 καὶ ἄγες με νόνη ῥὰ θοιρῶ πάλιν τὰς σνιγμορὰς μου." *Ἐξέπτησα καὶ λέγω τῇ· „Τίποτε μὴ λυπᾶσαι,*
ἔχεις το σὲ μαγνάειν σου σνιγμάειν τοῦ Ἀβιστρον."
Ἀλέγει με· „Ναί," καὶ λέγω τῇ· „Λός με καὶ σὲ σνιγμάειν
διὰ γνομηῖαν σου ῥὰ κρατῶ, ῥὰ μάθῃ ὅτι ἡφριζά σε."
2535 *Καὶ τὰ θαυτελιδόποντον ἐβγάει παραντίνα*
τὸ τῇ ἀπέστειλεν ἀρχὴν μὲ τὸ ἐρωτοπιτιάζειν.
Ἀλέγει με· „Νά το, ξέρε μου, τοῦτο τὸ θαυτελιδῶν
τοῦτο ἔρι τὸ μὲ ἀπέστειλεν μὲ τὸ ἐρωτοπιτιάζειν,
καὶ ὁρκίζω σε εἰς τὰς σνιγμορὰς τὰς ἔπαθες εἰς τὸν κόσμον,
2540 *ὁμνῶ σε εἰς τὸ κεφάλιν σου καὶ εἰς τὰ ὅπλα τὰ βασιτάξεις,*
ἐγλήγορα ῥὰ ἔλθῃ σνιγμορὰ, ξέρε μου, ῥὰ τὸν ἴδω,
μὴ ῥὰ ἀπέβγῃ τὰς σνιγμορὰς καμπόδοι ἡ φρυγὴ μου."
Εἶπα τῇ· „Ὅσον εἰς ἀντόν, τίποτε μὴ λυπᾶσαι·
νόνον τὸν θάον παρότοιμος σπούδαζε ῥὰ ἔχῃς, κόρη,
2545 *τὸ ῥὰ κυρήσῃς μετ' ἐμῶς ταύτῃ τῇ ἄλλῃ γύγται,*
καὶ εὔξον με καὶ μὴ θλίβεσαι, παρηγοροῦ ὅσον ἔχεις."
Στρώων γοργὰ τὸ ἱπάριον μου, ζώοναι τὰ ἄσπρατά μου,
εὐθὺς ἐκαβαλλίζενσα καὶ ἀπεχαιρέτησά τῃ·
ὦρμησα πρὸς τὸν Ἀβιστρον, ἀπῆγα καὶ ἡφριζά τοι,
2550 *εἶδε με, τρέχει ἀπὸ μακρὰ καὶ σνιγμάεινσέ με, |*
f.119r. *κρατεῖ, περιλαμβάνει με, νυκτισαταγίλει με,*
μέσον χαρὰς καὶ θλίψεως ἐκείτετο ὁ ροῦς τοι,

- καὶ ὥστε τὰ μάθῃ ἐπαράξεν καὶ ὄρατ' ἢ ψυχὴ του.
 Ἐζήτησε τὰ ῥωτᾷ πῶς ἐξατεροδύθην,
 3720 ἄν ἡῖρα τὴν ἐγέρουγα, τὴν κόρη τὴν Ῥοδάμην,
 καὶ τοῦ ξεροδοχείου τῆς ἄν ἡῖρα τὴν στράταν·
 καὶ ἐγὼ διὰ τὸ λιγοθυμοῦ τὸ ἐθώρουε εἰς ἐκείνου —
 f.119 v. ψυχὴ γὰρ ἐρωτότρωτος ἂν γρά | σῇ τὰ πασχίσῃ,
 τοῦ πόθου ἢ ἐπόθεως ἔχει το τῆς ἀγάπης
 3725 καὶ εἰς τὸ ποθεῖ ὀλιγοθυμεῖ τὰ μάθῃ τί ἐπεσέβη —
 εἶπα του· „Στά, μὴ ὀλιγοθυμῇς, ἡῖρα τὸ ἐπεθυμῆς,
 (λόγους γὰρ τοὺς ἐλάλησεν ὁ Κλιτοβόρ, Αἰχιδύου,
 ὅταν ἦλθεν ἀπὸ το ξεροδοχείου τῆς κόρης τῆς Ῥοδάμης.)
 ἡῖρα τὴν ξεροδοχίσσας καὶ τὸ ξεροδοχείου,
 3730 καὶ γὰ τῆς ξεροδοχίσσας μᾶλλον τὸ θαυτηλίδι
 τὸ τὴν ἀπέστειλες ἀρχὴν μὲ τὸ ὀρωπιζὼν πιττάει.“
 Κρατεῖ τὸ θαυτηλίδι του, θεωρεῖ το ὁ ποτεμέρος,
 γυροῖζει καὶ ἐβλέπει το ὅτι ἐκείνου εἶναι,
 καὶ πάσαντα ἐπαράξεν, λιγοθυμᾷ καὶ πέφτει,
 3735 σπαράσσεται ἢ καρδίᾳ του, λιγοθυμᾷ ἢ ψυχὴ του,
 καὶ εἰς τῆς ἐξάφνης τῆς χαρᾶς ἦλθεν εἰς αὐτὸν·
 εἶδε ἀφρίδιος χαρὰ καὶ πάλιν ἀπὸ λέπτης.

- Βλέπω του, ὀλιγοθυμεῖ, κρατῶ καὶ γυροῖζο του.
 λέγω του· „Τί λιγοθυμεῖς, γέρε τὰ λογικά σου,
 3740 σέστυσε τὴν καρδίαν σου, γέρε τὸν λογισμὸν σου.
 ἔπαθες τόσους πικρασμοὺς καὶ ἀνάγκας καὶ πικρίας,

- καὶ οὕτως ἐρραθέρησες ἀπὸ λιγοθυμίας·
 καὶ τώρα τὸ λιγοθυμοῦ, ὅντα καὶ μᾶλλον ἔχεις
 ἐκ τοὺς ὀπίσω στεναγμοὺς τοὺς ἀσυντάτους γέσης
 f.120 r. 3745 τὰ ξεροθυμῇς ἐκ τῆς | χώρας τῆς ἔδειρεν ἢ τέχνης·
 Ἀνέστην καὶ συνέφερεν ἀπὸ τὴν ῥαθυμίαν,
 ἀπὸ τὸν τόσον λογισμὸν περιεπαρηγορήθην,
 καὶ λέγει· „Φίλε Κλιτοβόρ, συνεποροποτετά μου,
 γίλε, καλέ μου γίλε μου, ποροπαρήγορέ μου,
 3750 γίλε, ψυχῆς μου σέστασις καὶ ἀγαπούσις μου,
 γίλε, ψυχῆς μου γίλε μου, γίλε σεμπασχιτά μου,
 γίλε, τὸ συνεκάωσεν ἢ τέχνη μετὰ μένα,
 γίλε μου, τὸν ἐπικραφεν ἢ τέχνη τῆς ἀγάπης,

3719. l. τὰ μὲ ἰσση — 3724? cf. S. 2559. — 3726. l. ἐπαθυμας. — 3736. εἰς l. ἐκ. —
 3737: voir S. 2569 sq. — 3742: voir la note de S. 2576. — 3743. τὸ λογ. l. τί λιγοθυ-
 μεῖς. — 3744. l. τῆς ἀσυντάτου τέχνης. — 3745: cf. S. 2579 et N. 3184. — 3746. l. ἐκ τῆς
 λιγοθυμίας. — 3747. λογισμὸν: S. 2581 λογισμοῦ, P. 2419 πικρασμοῦ. — 3752. τὸ l. τὸν.

- καὶ εἰς τὰ γὰρ μάθῃ ἐσπάρασσεν καθ' ὅρας ἢ ψυχὴ του.
 Ἐξείργησεν γὰρ με ἐρωτᾷ πῶς ἐκατωδοιλόθηρ.
 2555 ἄν ἡρώησα τὸ ἐγέρσεν, τὴν κόρην ἄν τὴν εἶδα,
 καὶ τοῦ ξεροδοχείου τῆς ἄν ἔμαθα τὴν στράτα·
 καὶ ἐγὼ διὰ τὸ ὀλιγόψυχον τὸ ἐθώρον εἰς ἐκείνον —
 ψυχὴ γὰρ ἐρωτόληπτος ἄν φθάσῃ γὰρ πασχίσῃ.
 τὸ πάθος εἰς ὑπόμνησιν ἔχει το τῆς ἀγάπης
 2560 καὶ εἰς τὸ ποθεῖ ὀλιγοψυχεῖ γὰρ μάθῃ τί ἐσπεύβηρ —
 εἶπα του· „Στά, μὴ ὀλιγορῶς, τὸ ἡθέλες ἡρώησά το,

- ἡρώη τὴν ξεροδόχισσαν καὶ τὸ ξεροδοχεῖον,
 καὶ γὰρ τῆς ξεροδόχισσας μᾶλλον τὸ δακτυλίδιον
 τὸ τὴν ἀπέστειλες ἀρχὴν με τὸ ἐρωτοπιτιάζει.”
 2565 Κρατεῖ τὸ δακτύλιον του, θωρεῖ το ὁ ποτεμένος,
 γρωρῖζει ἰδιζόν του ἔναι, λειποθυμεῖ καὶ πίπτει,

- σπαράσσεται ἡ καρδιά του, λειποθυμεῖ ἡ ψυχὴ του,
 καὶ ἐκ τῆς ἐξαίφνης του χαρᾶς ἡλθεν ἐγγὺς εἰς ἄδην·
 ἡ γὰρ ἐξαίφνης στυφορὰ κλονίζει τὴν καρδίαν,
 2570 ὅθεν ἄν ἔναι καὶ ἐκ χαρᾶς καὶ πάλιν ἀπὸ λύπης.
 Βλέπω του πῶς λειποθυμεῖ, κρατῶ του, γρηγορῶ του,
 λαλῶ του· „Τί λειποθυμεῖς; γέρε τὰ λογικά σου,
 f.119v. σέστησε τὴν καρδίαν σου. | τί τὴν ψυχὸσπαράσσεις;
 2575 ἐπαθες τόσας στυφοράς, εἶδες ἀνάγκας τόσας,
 ἐπέστης τόσους πειρασμούς, κακώσεις ἄλλας τόσας,
 οὕτως οὐκ ἡραιοθήτης ἀπὸ λειποθυμίας·
 καὶ τώρα τί λειποθυμεῖς ὅταν καὶ μᾶλλον θέλεις
 [ἐ]κ τοῦς ὀπίσω πικρασμοῦς τῆς ἀσυντάτου τέχης
 γὰρ ξενωθῇς καὶ τῆς χαρᾶς γὰρ σὲ σιωπῇ τέχῃ;”
 2580 Ἀνέστην, ἐπατέφρεν ἐκ τῆς λειποθυμίας,
 ἐκ τοῦ τοσοῦτον ζαλισμοῦ περιεπαρηγορήθηρ,
 καὶ λέγει· „Φίλε Κλιτοβόν, στυποδοπορετά μου,
 φίλε, κάλε μου φίλε μου, ποροπαρήγορέ μου,
 φίλε, ψυχῆς μου σέστασις, ποροπαροφιστά μου,
 2585 φίλε μου, στυπασχίτα μου, φίλε, ψυχῆς μου φίλον,
 φίλε τὸν στυρεζάωσεν ἡ τέχῃ μου μετ' ἔμεν,
 φίλε μου τὸν ἐτίζωνεν ἡ μοῖρα μου δι' ἔμεν,

2554. l. ἐκατενοδοῖν. — 2559? (cf. E. 3724). — 2565. l. δακτυλίδιον. — 2576: cf. N. 3181 καὶ τόσα οὐκ ἐσπατάχθηκας ἀπὸ λεγοθυμίας, P. 2417 καὶ οὐδὲν ἡλεποθυμῆσαι ὡς καὶ τὴν ὥραν ταυτην, et E. 3742. — 2583. l. καλέ. — 2585. φίλον l. φίλε.

- φίλε μου, τὸν ἐσένθλιψεν ὁ χρόνος μετὰ μέγα,
 3755 φίλε, τὸν οὐκ ἐγνώριζα, καὶ ὁ χρόνος παρ' ἐλπίδα
 φίλον μου δὲ ἀπέδειξεν. — καὶ ποταποῖτον φίλον!
 φίλον καλὸν ἀσκατάλυτον, φίλον καλὸν εἰς φίλους,
 φίλε, ποτάποιαν χάριν γὰ εἶρω εἰς τὴν φιλίαν τῆς καλῆς
 πολλὴν τῆς ἐδικῆς σου,

 γὰ ποίσω ἀντίδικον καλὸν ἀνταμοιβὴν φιλίας;
 3760 καὶ ποία τὰ ἐκακοπάθιδες, τὰ ἔπαθες δι' ἐμέθεν,
 καὶ τί ἀντίδικον καλὸν γὰ δὲ τὸ ἀντιμέψω;

 καὶ ποῖον ἐγκάρδιον κλόνισμα, φίλε μου, ἐγκάρδιε φίλε,
 γὰ δευαστῶ εἰς τὰ μ' ἔποιδες καὶ μετὰ δὲν δευπάσχω;
 f.120v. οὐκ ἔ | χω τῆς τῆς εὔρεσιν τῆς κόρης πρὸς ἐσένα,
 3765 πρὸς τὴν καλὴν καὶ γνῶριμην φιλίαν τῆς ἐδικῆς σου,
 τὴν ὀρθὴν καὶ τὴν ἀληθινὴν ὀικίαν σου τῆς φιλίας;
 φίλε μου, κἀτς μετὰ μέν, ποροπαρήγορέ μου,
 καὶ συνεποροπάσχητά μου, γλυκὲ γλυκὲ μου φίλε μου,
 ὅποδ' ἐξ ἀρχῆς ἔραθες γὰ συνεπορῆς τοὺς φίλους,
 3770 καὶ συνεπόροι ἐγενόμεθεν εἰς μίαν ποθὴν κατοῦντα,
 ὅποδ' μᾶς ἐκατέμαθεν οἱ πιχρασμοὶ τοῦ πόθου,
 ὅποδ' ἀνεξυμώθηκεν μὲ τὰ δάκρυα μας οἱ δύο. —

 κάθιδε καὶ ἀφιγήσον με, ἐγκάρδιέ μου φίλε,
 'πέ το καὶ πῶς ἀπέδωδες, πῶς ἠῦρες τὴν Ῥοδάμην,
 3775 τί λόγους τὴν ἐδέντεχες, τί ἀφιγήματα τὴν εἶπες,
 καὶ πῶς ἀπηλογήσατο καὶ πῶς ἀνεγνωρίσθης
 καὶ μετὰ πόσον πιχρασμὸν ἐλάλησεν ἡ κόρη.”
 Καὶ ἐκἀτς καὶ ἐξηγήθη τὸν πῶς ἠῦρεκα τὴν κόρην,
 καὶ πῶς τὴν ἐχαιρέτησα καὶ πῶς μὲ ἀπηλογίθη,
 3780 πῶς ἄρχισεν τὰ ἐπάσχωσε τοῦ γὰ μὲ ἀφιγᾶται,
 καὶ ἐγὼ τὸ πῶς ἐχέρησα, τὸ τέλος πῶς ἡ κόρη
 ἀνεγνωρίσθη τὸ ὄνομα, ἀναύστητη καὶ πέφτει.
 f.121r. καὶ ἀφ' οὗτοι | τὸν ἐδέντεχα, τότε ἐπαράγγειλά του.
 „Ὅποτα ἀπεδώσαμεν εἰς τὸ ξεροδοχεῖον,
 3785 μὴ ὥς ἄνθρωπος πολέλεπος γενῆς τὸ πεθνεμεῖς γὰ εἶδες,
 καὶ ἄν ἰδῆς ἐστέναξες καὶ ταραχίσθης ὅλος,

3758. l. ποτάποιαν γὰ εἶρω, φίλε μου, χάριν εἰς τὴν φιλίαν σου. — 3758—3764: voir S. 2592—2600 (N. 3193—3200). — 3763. δευαστῶ. — 3768. l. -πασχίτα. — φ. μου suppr. μου. — 3770. l. συνεπόροι. — ποροπατοῦντα. — 3771. l. ἐκατέμαθεν. — 3772. ἀνεγνωρίσθημεν. — 3782. l. ἀνεγνωρίσθη. — 3785. suppr. γενῆς. — γὰ εἶδες l. ἀν ἰδῆς — 3786 sq.: voir S. 2622 (N. ms 3219: μὴ ταραχισθῆς, περιεσχισθῆς).

- φίλε μου τὸν συνέθλιβεν ὁ χρόνος μετ' ἐμέων,
 φίλε τὸν οὐκ ἐγνώριζα, καὶ ὁ χρόνος παρ' ἐλπίδων
 2590 φίλον ἐμὸν σὲ ἀπέδειξεν—καὶ φίλον μου ποτιάτορ!
 ἀκέραιον, ἀσκανδάλιστον, φίλον ὁρῶν εἰς φίλους,
 ποτιάτην γὰρ εὔρω ἀντίχρον, φίλε, εἰς τὴν σὴν φιλίαν,

 καὶ ποῖα ἐκ τὰ συνέπαθες μετ' ἐμέν γὰρ ἡμπορέσω
 γὰρ ποίσω ἀντίσηκον καλὸν καὶ ἀνταμωβίην φιλίας;
 2595 καὶ ποῖον ἐκ τὰς πασχόμεναι σου τὰς ἔπαθες μετὰ μου
 ἀντίσηκον γὰρ θενηθῶ τὸ γὰρ σὲ ἀντιπασχίδω;
 ποῖον σου ψυχῆς κλυθωνισμὸν τὸν ἔπαθες δι' ἐμέων,
 f. 120 r. καὶ ποῖον σου | καρδιοκλόνησμα, φίλε μου, ἐγκάρθιε φίλε,
 γὰρ θενηθῶ εἰς τὰ ἐπάσχιδες μετ' ἔμε γὰρ ἀντιπάθω;
 2600 οὐκ ἔχω τὴν ἀνέυρεσθαι τῆς κόρης πρὸς ἐσέων,
 πρὸς τὴν φιλίαν σου τὴν ὁρῶν καὶ τὸ εὐπτόληπτόν σου;

 φίλε μου, κάθιδε μετ' ἐμέν, ποροπαρήγορέ μου,
 καὶ συνεκακοπαθήτα μου καὶ συνεποθοπασχίτα,
 ὅπου ἐξ ἀρχῆς συνέπαθες μετ' ἔμεν τὰς ὁδύνας,
 2605 καὶ σὺντροφοὶ ἐγερόμεθα εἰς μίαν ποροκατοῦραν,
 ὅπου μᾶς ἐκατέμαθον οἱ πικραῖμοι τοῦ κόσμου,
 ὅπου συνεξυμώθησαν μὲ τὴν δακρυχοῦσαν
 καὶ μὲ τοῦ ἀνασπενάγματος ἐπλάσθημεν τὸ χῶμα· —
 κάθιδε καὶ ἀφηγήσομαι με, ἐγκάρθιε μου φίλε,
 2610 πότε καὶ πῶς ἀπέσπασες, πῶς ἤλθες τὴν 'Ροδάμνην,
 τί λόγους τὴν ἐδύντηγες, τί ἀφηγήματ' τὴν εἶπες,
 καὶ τί σὲ ἀπηλογήσατο καὶ πῶς ἀνεγρωρίσθης
 καὶ μετὰ πόσον πικραῖμοῦ ἐλάλησεν ἡ κόρη·"
 'Εκάθισα καὶ ἀφηγήθην τοι πῶς ἤλθον τὴν κόρην,
 2615 καὶ πῶς τὴν ἐχαιρέτησα καὶ τί μὲ ἀπηλογήθην,
 πῶς ἤρξατο τὸ ἐπάσχιδε γὰρ μὲ τὰ ἀφηγήται,
 καὶ ἐγὼ πόσα ἐπόμεσα, καὶ τέλος πῶς ἡ κόρη
 ἀνεγρωρίζει τὸ ὄνομα, ἀναισθητεῖ καὶ πίπτει·
 καὶ ἄφ' ὅπου τὸν ἐδύντηγα, τότε ἐπαρήγγειλά τοι·
 2620 „Ὅπουτ' ἀπεσώσαμεν εἰς τὸ ξεροδοχεῖον,
 f. 120 v. μὴ ὥς ἄνθρωπος πολέπορος | τὸ ἐπιθυμεῖς ἄν ἴδῃς
 θορυβηθῆς καὶ ταραχθῆς, στενάξῃς καὶ θορηγῇς,

2593. l. ποῖον. — 2607: ms. ὅπου. — 2608: le copiste a modifié *σώμα* en *σχώμα* ou *χώμα*; cf. N. 3208 ms. καὶ μὲ τὰ ἀνασπενάγματα ὁ πλάστης ἐκ τοῦ χώμα que Wagner a corrigé en *ἐπλάσαμεν* τὸ χ. — Ce vers manque dans E. et P.

- ἐστέραζες, ἐθρήνησες πιζρὰ καὶ ποτεμένα,
 καὶ γίνεται κατὰδικος ἡ εἴρεσις τῆς κόρης·
 ἀλλὰ κάμε γὰ κρατῆς λοιπὸν τὲς φωνές καὶ τὸ κλάμα,
 3790 γὰ τὴν ῥωτιάς τὰ πολλά, ἄφης το γὰ ἔτι γὰσαι
 καὶ μόρον δὲ παρῶλαβε καὶ καταφίλησέ τηρ,
 καὶ πάραυτα ὡς καβαλλικεύομεν, μηδὲν ἀκαρτεροῦμεν.”
 Καὶ αὐτὸς ἐπιλογίθῃ μεν· „Τὸ θέλεις γὰ ποιήσωι.

 καὶ ὄρε ὡς πηγαίνωμεν, ἀρχοῦμεν τὴν ὁδὸν μας.
 3795 Ἐπῆρα τον τὸν Αἰβιστρον, ἀρχίσωμεν τὴν στράταν,
 καὶ τέτοιους λόγους ἤρξατο γὰ λέγει ὡς μοιρολόγι·
 (το μοιρολόγι το ἔλεγε ὁ Αἰβιστρος πηγαίνοντα εἰς τὸ ξενοδοχεῖον)
 „Ἀραστεράζοντ τὰ βορρά, κλαίοντ δι' ἐμὲν οἱ κήμποι,
 θοηροῦσιν τὰ παρόπλαγα, βορτωῦσιν τὰ λαγκάδια,
 3800 τὰ δένδρη τριοδίζονται, οἱ ῥιζέες καὶ οἱ κλεισοῦρες·
 ἔχοντ τοὺς πόρους ἀκόμη καὶ ἀντίς μου ἀραστεράζοντ,
 f.121 v. λέγοντ· ἐδιέβην ἀπεδῶ στρατιώτης ποτε | μέρος,
 ἄγορος ποθοφλόγιστος διὰ πόθον ὥραιωμένης·
 τὰ δάκρυα τον εἶχεν ποταμούς, βορτώς τοὺς στεναγμούς τον,
 3805 κατὸς ἀπείρον εἰς τὰ βορρά τον ποθοστεναγμὸν τον,
 τὸν ἥλιον εἶχεν μέστρον καὶ εἰς ἄνθρωπος μετὰ κείνον.

 ὁ πόρος, γίλον Κλιτοβός, ἔθε καρδιά καιμένη,
 τὸν συμπονοῦσιν τὰ βορρά καὶ τὰ ἄψυχα γὰ πάσχοντ.”
 Καὶ ὡς ἤκουσα τον Αἰβιστρον ὅτι ἐμοιρολογᾶτον
 3810 καὶ ποροεστίγγιζεν ἐκεῖνος εἰς τοὺς κήμπον,
 καὶ μέγα ἤλθεν λογιμὸς τῆς κόρης τῆς Μορτάνης
 καὶ ὀδυμένης καὶ ἀνάμνησις γὰ εἰπὼ καὶ ἐγὼ δι' ἐκείνην.
 (τὸ μοιρολόγι το ἔλεγε ὁ Κλιτοβός, πηγαίνοντα
 εἰς τὸ ξενοδοχεῖον ἀπέναντι πρὸς τὸν Αἰβιστρον)
 3815 „[Α]γορος μεριόθλιβος, ξένος ἐκ τὰ ἠδικά τον,
 τὸν ἐκατεβασάνισεν εἰς κόρης ὥραιας ἀγάτης,
 καὶ ἔφηνεν ἐκ τὴν γύρον τον καὶ ἀπὲ τὰ γοιζά τον,
 καὶ εἰς ξένον κόσμον περικτατεῖ καὶ αἰχμαλώτος διαβαίνει,
 πόρους τον γένοντ τὰ βορρά, πόρους τον τὰ λαγκάδια,
 3820 καὶ ποταμοὶ τὰ δάκρυα τον, βορρά τοὺς στεναγμούς τον.

3788. l. κατὰδικος. — 3789 sq.: cf. S. 2624 sq. (N. 3222). — 3792: N. 3224 καὶ εἴρεσις
 ὡς ἐπαγαίνωμεν. — 3805. l. κατὸν. — 3806. εἰς ἄνθ. l. εἰς τόπος. — Après 3806: voir
 la note de S. 2640. — 3807. l. γίλι. — ἔθε κ. κ.: cf. S. 2641 (N. 3238). — 3808.
 γὰ π. l. συμπάσχοντ. — 3810. l. κ. μετὰ πόρον ἴστω. — 3811. l. μεριότης. — 3816. suppr.
 εἰς. — l. ἀγάτη. — 3819. γένοντ l. γένοντ? (S. 2651: ἐγῆται, N. ms. 3249: κλίονσαν).

καὶ γένηται κατὰβηλος ἢ εὐρεθὶς τῆς κόρης·
 ἀλλὰ τὰ πάντα παρεκτὸς θῆς τὰς γυναικας, τὸν θρηνητον,
 2625 τὰς ἐρωτήσεις τὰς πολλὰς ἄφες, τὰς ἀγχιγρήσεις.”

„Ναί, φίλε μου,” ἀπεκρίθη με, „τὸ ὀρίζεις γὰρ πληρώσω,
 καλὰ ἔτι τὰ συμβουλένεσθαι, καλὰ ἔτι τὰ μὲ λέγεις,
 καὶ σέρε ἄς ἐπαγαίνομεν, μὴ ἀγοροῦμεν τὴν ὁδὸν μας.”
 Ἐπαίρων τοι τὸν Αἰβιστρον καὶ ἡρξάμεθα τὴν στρατίαν,
 2630 καὶ τοιοῦτους λόγους ἡρξάτο γὰρ λέγει μοιρολόγιον·

„[Α]ραστεράζοντ τὰ βουνά, πάσχοντ δι’ ἐμὲν οἱ κάμπτοι,
 θοιροῦσιν τὰ παρὰπλάγα, βορνοῦν οἱ λιβαθίες,
 καὶ δένδρα τὰ ἐπαρέδραμα καὶ οἱ ῥαχωτὲς κλειδοῦρες
 ἔχοντ τοὺς πόρους μου ἀκομή καὶ ἀντίς μου ἀραστεράζοντ,
 2635 λέγοντ· ἐδιέβην ἀπεδῶ στρατιώτης ποτεμέρος,
 ἄγορος ποδοφλόγιστος διὰ πόθον ὥραιωμένης·
 τὰ δάκρυα τοι εἶχε ποταμοῦς, βορνοὺς τοὺς στεναγμοῦς τοι,
 καπνὸν ἐπέτω εἰς τὰ βουνὰ τὸν ποροσπασσισμόν τοι.
 τὸν ἥλιον εἶχε μάρτυραν καὶ εἰς τόπους μετ’ ἐκείνον
 2640 τὰ σύννεφα ἐσκεπάζετον, συνέπασχε μετ’ αὐτόν.
 καὶ πόρος, φίλε Κλιτοβόν, ἔδε καρθίας ὁδόνη,
 τὸν συμποροῦσιν τὰ βουνὰ καὶ τὰ ἄφρυχα συμπάσχοντ.”
 Καὶ ὡς ἔκουσα τὸν Αἰβιστρον ὅτι ἐμοιρολόγειν
 καὶ μετὰ πόρον ἐστρίγγιζεν κατὰστρατα εἰς τοὺς κάμπτους, |
 f. 121 r. 2645 καὶ ἐμέναν ἤλθεν λογισμός ὁδὸν τὴν Μεροάνην
 καὶ ἐνθήμεσις καὶ ἀνάμνησις γὰρ εἶπω μοιρολόγιον·

„Ἄγορος μεριόβλητος, ξένος ἐκ τῶν δικῶν τοι,
 τὸν ἐκατεβασάνισεν κόρης ὥραιας ἀγάπη,
 καὶ ἔφυγεν ἐκ τῆς χώρας τοι καὶ ἀπὸ τῶν γονικῶν τοι,
 2650 καὶ εἰς ξένον κόσμον καὶ οὐρανὸν αἰγμάλωτος διαβαίνει,
 πόρους τοι ἡγῆται τὰ θετρά, θλίψεις τὰς λιβαθίας,
 καὶ ποταμοὺς τὰ δάκρυα τοι, βορνοὺς τοὺς στεναγμοῦς τοι.

2633: N. ms. 3231 καὶ τὰ ῥάκια l. ῥάκια καὶ οἱ κλ. — 2640. l. μὲ σύννεφα? (ou l. comme N. 3237 ms.: τὰ νέφη ἐσκεπάζοντ τοι, τοὺς πόρους τοι ἐλεποῦντο); E. manque (P. a une lacune, voir l'introduction § 8, p. 18). — 2641. ἔδε l. ἔνα. — 2642. l. συμποροῦσιν.

- f.122r. ἀηδόνι εἰς τῆς στρά | ταν του γὰ καλαδῆ, γὰ λέγῃ,
οἱ ἔατετοι τῆς καρδίας του καὶ οἱ ἀραστεραγμοὶ του
στρίζουτ του γὰ μὴ θωθοῦν, καρδιαφωροκρατοῦνται·
3825 οὕτως εἶναι αἰχμάλωτος, ξέρος εἰς ἄλλον κόσμος.
Τί λόγος τί πολέλογος πρὸς τῆς ἀφίγησίν μου;
παρὰπλάτνῳ τῆς ὁδῶς, ἐσώσαμεν εἰς τὸ ξεροδοχεῖον.
- ἡῶραμεν τῆς παρὰξέρον ἐκείνῃ τῆς Ῥοδάμῃ
ὡς βίγλα γὰ καθέζεται καὶ γὰ σκοπᾷ τὸν θρόνον.
3830 τὰ δάκρυα τῆς γὰ τρέχουσιν, γὰ συγροαστενάζῃ.
- Ἦτορ ὁμπρὸς ὁ Αἰβιστρος καὶ ἐγὼ κατόπισθέρ του.
οὐκ ἐγρωρίζει σέντομα τὸν Αἰβιστρον ἢ κόρη,
ἐκεῖνος ἀνετράνισεν καὶ εὐθὺς ἐγρώρισέ τῆς,
θέλει γὰ πάγῃ πρὸς αὐτῆς, λιγοθυμᾷ καὶ πέφτει.
3835 Ἀράσσω, κρατῶ, σιγκώρω του, βλέπω του, γλιγορῶ του,
τὰ λογικά του φέρω τα, θιωρεῖ του ἢ φονθοῦλα,
ἀναίστητῃ λιγοθυρεῖ πάλιν ἐκ τῆς ἄλλῃς μερέας. |
- f.122v. Ἀφίνω τοῦτῃ καὶ εἰς αὐτῆς πάλιν σέντομα τρέχω,
φέρω νερό, θροσίζω τῆς, ὀλίγον γλιγορῶ τῆς,
3840 ἀπέσω φέρω, θέτω τῆς εἰς τὸ ξεροδοχεῖον·
ἦλθεν εἰς τοῦν, εἰς αὐτῆς, τὸν Αἰβιστρον ἐξήτα,
ἐκεῖνος πάλιν ἀπόθαγεν καὶ ἀπορρεῖν νεκρὸς ἀποθαμμένος·
ἐπάγω πάλιν πρὸς αὐτόν, βλέπω του ἡλιγωμένος,
ἀναίστητος ἐτρώμασθεν, ἐπάρασθεν κατέ ὄρα,
3845 ἀνεξενώθῃς, ἔφρην, εἰς γῆς ἀποκατέβῃς,
εἰς μαύρην σκοτεινότητῃς, εἰς αὐτῆς κατέ λέγω·
ἀπὸ τῆς γῆς σιγκώρω του, εἰς τοῦν μου κρατῶ του,
ἀπέσω φέρω, θέτω του εἰς τὸ ξεροδοχεῖον,
μόνος ἀνεφρχώρω του μετὰ πολλῇς τῆς βίας,
3850 ἐπαίρω τὸν ἀναίστητον, ἐπάγω πρὸς τῆς κόρη·
- f.123r. ὁ εἰς τὸν ἄλλον ἔβλεπεν, | γοργὸς ἐπαρᾷφρην,
κρατοῦν, περιλαμπρουνται, σφικτὰ καταφιλοῦνται,

καὶ μετὰ καταφιλήματα καὶ τὰς περιπλοκὰς τους

3823. l. καρδίας. — 3825: voir la note de S. 2657. — 3826. l. τί λέγω, τί πολέλογος. — 3827: voir S. 2659 sq. — 3838. l. τοῦτον. — 3842. suppr. ἀπόθαγεν καὶ. — 3844. l. καὶ θῆ. — 3845. l. ἀνεξενώθῃς. — 3851. l. ἐπαρᾷφρουν.

- ἀηθόρι εἰς τῆρ στράταρ τον γὰ καλαδῆ, ἄρ ἀκούσῃ,
 οἱ κτέτοι τῆς καρδίας τον καὶ οἱ βροτοδοτεαρχμοί τον
 2655 σιγίζοντ τον γὰ μὴ λαλῆ, καρδιοφονοκρατοῦσιν·
 ἔδε στρατιώτουν συρφορὰ τῆρ πάσχει διὰ φουδοῦλαρ,
 οὔτως ἔτι αἰχμάλωτος ξέρος εἰς ἄγχιον τόπον.”
 Τί λέγω, τί πολυλογῶ καὶ τῆρ ἀγῆγησῖν μου
 παρταυρίζω, φέρω τηρ, ἐκτείνω τηρ εἰς πλέον;
 2660 [ὁ]κάποτε ἀπεσώσαμεν εἰς τὸ ξεροδοχεῖον,
 ἠῦραμεν τῆρ παρὰξέρον τῆρ κόρηρ τῆρ Ῥοδάμηρ
 ὡς βίγλαρ γὰ καὶ ἔξετα καὶ γὰ σκοπῇ τὸν δρόμον,
 τὰ δάκρυα τῆς γὰ τρέχοντι, γὰ συρφοαρασθενάσῃ
 καὶ διὰ τὸν ξεροδόχον τὸς πάντοτε γὰ ἀπαντέλῃ.
 2665 Ἦτον ἐμπρὸς ὁ Ἀβιστρός καὶ ἐγὼ κατόπισθεν τον·
 οὐκ ἐγνώριζει σέντορα τὸν Ἀβιστρὸν ἢ κόρη,
 ἐκεῖνος ἐντρανίζει τηρ καὶ εἰθὺς ἐγνώρισέ τηρ,
 ὁρμῇ γὰ πάγῃ πρὸς αὐτήρ, λειποθυμεῖ καὶ πίπτει.
 f.121 v. Ἀράξω, κρατῶ, σιμώγω τον, | στέκομαι, γρηγορῶ τον,
 2670 τὰ λογικά τον φέρει τα, θεωρεῖ τον ἢ φουδοῦλα,
 ἀναισθητεῖ, λειποθυμεῖ πάλιν αὐτῇ εἰς μέρος.
 Ἀγίνω τοῦτον, εἰς αὐτῆρ σεντόμως πάλιν τρέχω,
 φέρω φέρων, φροσίζω τηρ, ὀλιγογρηγορῶ τηρ,
 ἀπέσω φέρω, θέτω τηρ εἰς τὸ ξεροδοχεῖον·
 2675 ἦλθεν εἰς τοῦν, εἰς αἰσθησιν, τὸν Ἀβιστρὸν ἐξήτει,
 ἐκεῖνος πάλιν ἔπεσεν ἄφρυχος, περρωμένος·
 ἐπάγω πάλιν πρὸς αὐτόν, βλέπω τον ἀναισθητήρ,
 ἀναισθητὸν ἐσπάρασσεν, ἐτρώμασσεν καθ’ ὥρα,
 ἀπεξεσθώτηρ, ἔφυγεν, εἰς ἄσκηρ ἐκατέβηρ·
 2680 ἀπὸ τῆρ γῆρ σιμώγω τον, εἰς ὅμους μου τὸν θέτω,
 ἀπέσω φέρω, θέτω τον εἰς τὸ ξεροδοχεῖον,
 μόλις ἀναφρυγώγω τον μετὰ πολλῆς τῆς βίας,
 ἐπαίρω τον ἀναισθητόν, ἐπάγω πρὸς τῆρ κόρηρ·
 εἰς ἄλλον ἡμερόφαισεν, μικρὸν ἐπαταφέρον,
 2685 κρατοῦν, περιλαμβάροντι, σφικτὰ σφυπεριπλέκοντ,
 καταφιλοῦν ἐνέθορα, καὶ τὸ φιλὸν ἐκεῖνο
 Ἔρωτος ἦτον ἡθορὶ καὶ προῶμαρ Ἀφροδίτης.
 Καὶ μὲ τὰ ἀφηγήματα καὶ τὰς περιπλοκάς των,
 τὰς ποταπὰς τὰς ἡθοράς τὰς ἐρωτοενηθόρους

2653. ἢ ἔρ. ἢ ἔρ. ἢ ἔρ. (= E. 3821, N. 3251). — 2657: οὔτως ου οὔτως? (cf. N. 3255: αἰτός; P. manque). — 2664. l. τῆς. — 2677. ἀναισθητήρ l. ἀναισθητή? — 2678. l. ἀναισθητός.

- ἀπέδωσαν, ἐκάθισαν, ἀρχήνισαν καὶ λέγουσιν
 3855 λόγους τοὺς ἔχει ἡ ἀσκόλησις καὶ ἡ ποδοθήμιος γλόγα·
 „Καλῶς τὴν ξεροδόχισσαν!” καὶ ἐκεῖνη πρὸς ἐκεῖνον·
 „Καλῶς τὸν ξεροδόχον μου!” καὶ ἐκεῖνος πρὸς ἐκεῖνην·
 „Καλῶς τὸ παρηγόρημα τῆς ὀλῆς μου καρδίας!”
 „Καλῶς τὴν ἀποξέρωσεν ἡ τέχνη τῆς μαγίας!”
 3860 „Καλῶς τὴν ἐπαρεπίκρανεν ἡ τέχνη τῆς δι’ ἐμένα!”
 Καὶ πάλιν εἰς τοὺς λόγους τοῦν λιγοθυμοῦν καὶ πέφτοιν,
 f.123v. πάλιν τὸν τοῦν κλονίζονται, ἀλλὰ καὶ τὴν καρδίαν,
 πάλιν ψυχροπαρέσονται ἀπὸ λιγοθυμίας.
 Καὶ προῶντα εἶδα φοβερόν, μίθε καὶ θαύμασέ το·
 3865 Ἔρως ἐμοῦ καὶ θάνατος ἐμάχοντα οἱ δύο,
 πῶς τοὺς ἐκατεκλόριζεν συγχρολιγοθυμίας,
 ἐκεῖνος καὶ λιγοθυμῶν, καὶ ἐπαταγέρον ἡ ἐκεῖνη.

καὶ συγχρομεταπέφτονται ἐκ τῆς ἀναισθησίας.
 Ἄγριον, παρὰτρεχὼν τα, συγχροπατῶ τα πλέο,

- 3870 Ἄγριον, παρὰτρεχὼν τα τὰ τότε λαλήθεντα·
 λέγω τὴν κόρη· „Ἰέσποινα, βασιλίσσα Ῥοδάμνη,
 (ὁ λέγω ξεροδόχισσα ἀπὲρ τὰ ἑδῶντα)
 τί τὸν καιρὸν βραδέμεν; ἀνέτειλεν τὸ φέγγος,
 (βραδὺ γὰρ ἀπεσώσαμεν εἰς τὸ ξεροδοχεῖον)
 3875 ὡς ἔν’ ὁ δάος παρῆταμος, ὅπου δὲ εἶπα, δι’ ἐδῶντα,
 ἐλάτε ὡς ἐπαγαίνομεν, μὴ ἀργοῦμεν τὸν καιρὸν μας.”
 Ἀκούει το ἡ παρὰξενος καὶ ἀπεκρίθηκέ μου·
 (ὅστις ἀπεκρίθηκεν τὸν Κλιτοβῶν ἡ κόρη)
 „[Εἶ]ται, καλέ μου Κλιτοβῶν καὶ φίλε τοῦ Αἰβίστρον,
 f.124r. 3880 ὁ δάος εἶν’ παρῆταμος, δῶρε ὡς πε | ριπατοῦμεν.”
 Λέγομεν τὸν Αἰβίστρον· „Ἀπάρτι μὴ βραδέμεν,
 μηδὲν βραδέμεν τὸν καιρὸν, δῶρε ὡς περιπατοῦμεν.
 εἰς ξένην χώραν εἵμεσθεν, ὡς φθάσωμεν εἰς τόπον·

3859. τὴν l. τοῦ. — 3865. l. ὁμοῦ. — 3866. l. ἐκατεκλόριζαν. — 3869. l. συγχροπατῶ.
 — Après E. 3869 il faut ajouter S. 2709—2712 (N. manque), cf. P. 2453 sq. — 3870. l.
 παρὰτρεχὼν. — 3872. ο l. οὐ. — 3881. l. καὶ λέγει. — 3883. τόπον l. πόρον? cf. S. 2724.

- 2690 τὰς εἶδεν πόθος εὐγενὲς γὰρ γλυκοπεριπλέκη
καὶ ἀγάπη καθαροῦδολος γὰρ τὰς καταδεδυμένῃ,
ἐπέσπασαν, ἐκάθισαν, ἐχείρισαν γὰρ λέγοντες
λόγους τοὺς ἔχει ἀσχύλιθις καὶ ποθοαποθυμία·
„Καλῶς τὴν ξεροδόχισαν!” καὶ ἐκείνη πρὸς ἐκείνον· |
f. 122 r. 2695 „Καλῶς τὸν ξεροδόχον μου!” καὶ ἐκείνος πρὸς ἐκείνην,
„Καλῶς τὸ παρηγόρημα τῆς ὄλης μου καρδίας!”
„Καλῶς τὴν μὲ ἀπεξέρωσεν ἡ τέχνη τῆς μαγίας!”
„Καλῶς τὴν παρεπίκρανεν ἡ τέχνη τῆς δι’ ἐμέων!”
Καὶ πάλιν εἰς τοὺς λόγους των λειποθυμῶν καὶ πίπτοντες,
2700 πάλιν τὸν τοῦ ἀγαζήτορος, κλονίζονται καρδίας,
πάλιν ψυχροπαρόδοιται ἀπὸ λειποθυμίας.
Καὶ προῦμαι εἶδα φοβερὸν καὶ ὁκέτι ἐθαύμασά το·
Ἔρως ὁμοῦ καὶ θάνατος ἐμάχοιτο οἱ δύο,

ἐκείνος γὰρ λειποθυμῇ, γὰρ ἐπαρασέσθῃ ἐκείνη,
2705 αὕτη γὰρ πίπτῃ ἀγασθῆναι καὶ αὐτὸς γὰρ ἐπαρασέσθῃ,
καὶ ἀπλῶς εἰς αὐτὴν, εἰς αὐτόν, ἀπ’ αὐτὴν εἰς ἐκείνον
γὰρ συγρομεταπίπτονται εἰς ἕδω ἀγασθῆναι.
Ἀφίγω, παρατρέχω τα, σιγοπατῶ τὰ τότε·
τί θέλω; πάντες οἶδασι ἄν εἰς ἀνθρώπους μέσσω
2710 Ἔρως ἀνθέντης ἄβολος, καθάρως χορηγῆσθι,
καὶ τίποτε ἀπροσδόκητον γὰρ ἐμπέσθῃ εἰς τοὺς ποθοῦντας,
τὸ πόσα πόσα πάσχοντες, τί πράγματα παρθάνουν,
Ἀφίγω, παρατρέχω τα τὰ τότε λαλιθέντα·
λέγω τὴν κόρη· „Μόποινα, βασίλισσα Ῥοδάμην,
2715 (οὐ λέγω ξεροδόχισσα ἀπὸ τοῦ γῆρ ἐσένα)
τί τὸν καιρὸν βραδέμεν; ἀρέτειλεν τὸ γέγγος,
(βραδὲν γὰρ ἀπεσώσαμεν εἰς τὸ ξεροδοχεῖον)
καὶ ἄν ἔγω τὸ θάνατον παρτέτοιμον ὥς σὲ εἶπα μετ’ ἐσένα, |
f. 122 v. σῶρε ἄς ἐπαγαίνομεν, μὴ ἀργοῦμεν τὸν καιρὸν μας.”
2720 Ἦκουσεν ἡ παρὰξενος, ἤκουσεν, ἀπεκρίθη·

„Ἐνι, καλὲ μου Κλιτοβόρ καὶ γίλε τοῦ Ἀβιδιτρον,
τὸ θάνατον, ἰδοὺ, ἔτοιμος, καὶ σῶρε ἄς περπατοῦμεν.”
Καὶ λέγομεν τὸν Ἀβιδιτρον· „Ἀπάρι τί βραδέεις;
τί παρατρέχεις τὸν καιρὸν; σπούδαζε πρὸς τὸν πόρον,
2725 εἰς χώραν ξένος περπατεῖς ξένην ἐστὶ μετ’ ἔμεν·

2706 sq.: N. 3296 ms. καὶ ἀπλῶς σιγῇ γὰρ πίπτονται καὶ ὁκέτι ἀγασθῆναι. — 2707.
l. συγρομετα. — εἰς f. d.: cf. P. 2450 γὰρ ο. αἰσθητοῦ ἀγασθῆναι, et E. 3868. — 2724 sq.:
2724 = P. 2464 ms; 2725: cf. P. 2465 ms εἰς ξένην χώραν περπατεῖς ἐστὶ καὶ μετ’
ἐμέων, et E. 3883 sq. (N. manque).

- 3885 μὴ γένη λόγος, μὴ φανῇ καὶ φθάσῃ μας ἡ ἡμέρα,
 καὶ γνωρισθῇς, ὁ φίλος μου, καὶ θανατώσουσίν μας.”
 ”Ηκουσε καὶ σιγώσεται, ζώσεται τῷματά του,
 πρῶτον ἐκαβαλλέκενσεν τὸν δέον ἢ φονθοῦλα
 καὶ ἀπέκει ἐγὼ καὶ ὁ Αἰβιστρος καὶ ἐπιάσαμεν τὴν στράταν·
 ἀλλὰ εἰς τὸ καβαλλέκενμα καὶ εἰς τὸν ἀπομύσεμό μας,
 3890 γράφει γραφῇ ὁ Αἰβιστρος εἰς τὸ ξεροδοχεῖον· |
 f.124v. „Αἴριοι γὰρ γερεῦσете τὴν ξεροδόχισσάν σας,
 μὴδὲ λητᾶσθε τίποτες, μὴδὲ θηριοβιωθῆτε,
 ὅτι ὁ ξεροδόχος τῆς τὴν ἔχει ὅποῦ ἐπεθύμα,
 ὅποῦ δι’ αὐτὴν ἐπάσχεσεν πικρίας ἀναριθμήτους,
 3895 καὶ ἡῖρε τὴν ἀπὸ καλοῦ τοῦ φίλου σννεργίαν,
 καὶ ἐπῆρε τὴν καὶ ἐμύσενσεν καὶ ἐπάγει εἰς τὰ γονικά του.”
 Τὸν θρόνον ἐκινήσαμεν καὶ λέγω τὴν φονθοῦλαν·
 „Σύσθισεν τὴν καρδίαν σου καὶ ὅλον τὸν λόγισμόν σου,
 κράτει τὰ ῥέτενα καλὰ καὶ κάθον εἰς τὴν σέλλαν,
 3900 τὸν δέον σου πάντα βίτζωνε, σῖρε ὡς περιπατοῦμεν.”

Στυτέκω πάλι τὰ πολλά, περιπατῶ κοιτὰ τῆς·
 σιγῇ τὸν μπόρον ἡῖραμεν, εἴχολα τὸν περνοῦμε,
 περνοῦμε ὡς ἡθέλαμε τοῦ θαίμορος τὴν τέχνην
 καὶ τὸ θολομηγάνημα τῆς γενναῖος τῆς γραΐας.

- 3905 Καὶ πρὸς ἐκεῖνην τρέχομεν, φωτάζομεν τὴν γραῖαν,
 ἐξέβην ἢ κακόμοιρος ἢ γραῖα ἐκ τὸ καλέβιν,
 βλέπει μας, ἐγνωρίζει μας, σιμῶνει, προσκνεῖ μας,
 τὴν κόρη καὶ τὸν Αἰβιστρον καὶ ἐμέταν μετ’ ἐκείνους·
 εἰχέτετον ὅσον ἐδύρετον, ἀντιμοιβῇ ἐξήτα,
 f.125r. 3910 ἀντιμοι | βῆν καὶ χάριταν τῆς μαγικῆς τῆς τέχνης.
 Βλέπει τὴν ἢ παράξενος, γνωρίζει τὴν τὴν γραῖαν,
 ἀνεθυμῆθην τὰ κακὰ τῆς μαγικῆς δουλείας,
 τὸν χωρισμὸν τὸν ἔπαθεν γνωρίζει τοῦ Αἰβιστρον,
 ὅσα πικρὰ σννεβήσαν τὴν κόρη ἐκ τὴν γραῖαν
 3915 εἰς τοῦτ τῆς ἐπατέβαλεν, ἐσέβηκεν, ἐμνήσθην,
 καὶ κατ’ αὐτὴν θυμῶνεται θυμὸν ἀλλὰ μέγας!
 Τὸν Αἰβιστρον ἐλάλῃσεν, ὅρκους φοικτοὺς τὸν εἶπε·
 „Ὁρκίζω σε εἰς τὰς σννφορὰς τὰς ἔπαδες δι’ ἐμέταν,
 ἐμναίω σε εἰς τὴν ἀγάπην μας καὶ εἰς τὴν ἀσκόλησίν μας,

3891. γὰρ l. ἀν. — 3892. l. θορεβιωθῆτε. — 3901: P. 2475 ms. σνντέμνω πάλιν τὰ
 πολλὰ, παραιτεῶ (l. παραιατέω), σιγῶ τα. — 3902. σιγῇ l. αὐτῇ (r). — 3903. l. π. του ὡς
 ἤθελεν τ. δ. ἢ τέχνη. — 3909. l. εἰχέτετον.

- μὴ γένη λόγος καὶ φαρῆς καὶ φθάσῃ μας ἡ ἡμέρα,
 καὶ γρωσιόθῃς ὁ Αἰβίστρος καὶ θατατόδουσί μας.”
 Ἦκουσεν καὶ σιγῶνεται, ζώγεται τᾶρματά του,
 πρῶτον ἐκαβαλλίκευθεν θάου της ἡ γουρδοῦλα
 2730 καὶ ἀπέκει ἐγὼ καὶ ὁ Αἰβίστρος καὶ ὠρμήσαμεν τὴν στράτα·
 ἀλλὰ εἰς τὸ καβαλλίκευμεν καὶ εἰς τὸ ἀπομιώσεντίζιν
 γράφει γραφὴν ὁ Αἰβίστρος εἰς τὸ ξεροδοχεῖον·
 „Αἴριοι ἄν γερεῦτε τὴν ξεροδόχισσάν σας,
 μὴν θροηθῆτε τίποτε, μηδὲν θορηβηθῆτε·
 2735 μάθετε ὅτι ὁ ξεροδόχος της τὴν ἔχει ὁποῦ ἀπεθήμεν,
 ὁποῦ δι’ αὐτὴν ἐπάσχισεν πιχρίας ἀταριθμήτους,
 καὶ ἤρρεν τὴν πάλε ἀπὸ καλοῦ φίλου οἰζορομίας·
 ἐπῆρεν τὴν καὶ ἐκίρισεν, ἐπάγει εἰς τὰ ἰδιὰ του.”
 Τὸν θρόνον ἐκινήσαμεν καὶ λέγω τὴν γουρδοῦλαν·
 2740 „Σύστησε τὴν καρδίαν σου καὶ αὐτὸν τὸν λογιωμόν σου,
 κάθου εἰς τὴν σέλλαν σου καλὰ, κράτει τὰ ῥέτερόν σου,
 τὸ θάου σου πάντα βίττεινε, καὶ σῶρε ὥς περπατοῦμεν,
 καὶ αὐγὴ τὸν πάθος σπαράσσει γὰ ἐρεσήμεν, ἡ γουρδοῦλα.” |
- f. 123 r. Ἀγγὴν τὸν πάθος ἤρραμεν, εἴκοζα τὸν περοῦμεν,
 2745 περοῦμεν τοῦ ὡς ἤθελεν τοῦ δαίμονος ἡ τέχνη
 καὶ τὸ δολοιοχάνημα τῆς γυναικὸς τῆς γραίας.
 Καὶ πάλιν ἀνετρεφίζομεν τῆς γραίας τὸ καλὸν
 καὶ πρὸς ἐξεῖνα τρέχομεν, γωιάζομεν τὴν γραίαν,
 ἐξέβην ἡ κακόμοιρος ἡ δουτεχὴς ἡ γραία,
 2750 βλέπει το τίτες εἴμεσθεν, γρωρίζει, προδοκνεῖ μας,
 τὴν κόριν καὶ τὸν Αἰβίστρον καὶ ἡμέρα μετ’ ἐξείρους·
 ἤρχετο ὡς ἡθέτατο, ἀνταμοιβὴν ἐσῆγει,
 ἀνταμοιβὴν καὶ χάριτας τῆς μαγικῆς τῆς τέχνης.
 Βλέπει τὴν ἡ παράξενος, γρωρίζει τὴν τὴν γραίαν,
 2755 ἀρεθρημύθην τὰ πιχρὰ τῆς μαγικῆς δουλείας,
 τὸν χωρισμὸν τὸν ἔπαθεν ἐμνήσθη τοῦ Αἰβίστρον,
 ὅσα κακὰ συνέβησαν τὴν κόριν ἐκ τὴν γραίαν
 εἰς τοῦν τῆς ἐπαρήγερεν, ἀρέβασεν, ἐμνήσθη,
 καὶ κατ’ αὐτῆς θυμώγεται θυμὸν ἀλλὰ καὶ μέγα!
- 2760 Τὸν Αἰβίστρον ἐλάλῃσεν, ὅρκους φρικτοὺς τὸν εἶπεν·
 „Ὅρξίζω σε εἰς τὰς σφυγοῦς τὰς ἔπαθες δι’ ἡμέρα,
 ὁμνέω σε εἰς τὴν ἀγάπην μου καὶ εἰς τὴν ἀσχόλησίν μου.

2735. suppr. *ὅτι* — 2736 ms. *ὁποῦ*. — 2759 l. *αὐτῆς*.

- 3920 ὁκότωσε τὴν κακόμοιρον· ἡ μαγική τῆς τέχρῃ
ἐμὲν ἐδὲν ἐξέρωσεν καὶ δὲ γενοὺς ἐποίησε.”
Καὶ τὸ παθὼν τὸν ὁ Λίβιστρος ἔδωκεν κατ’ ἐκείνην
καὶ τὸ κεφάλιν τῆς ἔκοψε τῆς κακομέγρου γυναιός. |
- f.125 v. Ἐγὼ δὲ εἶπεν ὁ Λίβιστρος, ἐσκότωσε τὴν γυναῖκα,
3925 ἐπῆρεν τὴν παρῶξενον, ἐκίρηνσε τὸν θρόνον,
τὸν θρόνον τοὺς ἐπὶ γαίαν μετὰ χαρᾶς μεγάλῃς·

καὶ πῶς ἐπεριετρέχονεν τῆς εὐμνοστίης τὸν θρόνον,
ἀναγορὰν ἀνέγευρεν τὸν Λίβιστρον ἡ κόρη,
τὸν ἐξ ἀρχῆς τὸν ἔρωτες, τὸ κίρηνεν τῆς κόρης.
3930 καὶ πόσα ἐκακοπάθεισεν ὥστε γὰ τὴν κεκοθέσθαι,
καὶ ἀπέκει πῶς τοὺς ἔθλιψεν ἡ ἐπίβουλος ἡ τέχρῃ
καὶ ὁ χρόνος ὁ μεριόζωστος τὸ πόσον τὸν ἵποισεν.

”Αἶ γὰρ τὸν εἶπεν τὸν φίλον τὸν, ποσῶς ἔν τὰ ἡμεγλήθη·
καὶ ἐκείνος ἐπεχέρισεν τοῦ γὰ τὴν ἀμηνᾶται
3935 πόσας γυναικὰς ὁρῶντας τῆς ὠραιομένης, φίλε,
εἶπεν ὁ πρὸς τὸν φίλον τὸν καὶ πρὸς τοὺς ἐδοιχούς τὸν,
καὶ ὅσα γυναικὰς τὸν ἔλαθεν ὅλα εἶπε μετὰς.
Ἡ κόρη μὲ τὸ δόμον τῆς ἀρχισεν γὰ τοῦ λέγει·
„Αἰσῶσε, φίλε κλιτοβόν, πατιᾶν τοῦ Λίβιστρον,
3940 τὸ μὲ ἔστειλεν διὰ θλίψιν τὸν τὴν εἶχεν εἰς ἐρέαν·
„Κλωνάρι πόθον εἰς τὴν ἐμὴν ἐγέτωσε καρδίαν,
καὶ πόσον ἐρῶζωσε θεοθόν, ἔδε παραδιδία!
ἀθεῖ τοῦ πόθον τὸ κλαθὶν καὶ τὸ θεοθόν τοῦ πόθον, |
f.126 r. ἐκεῖνα πόθον ἡρωικῶ καὶ ἐποῦτα πόσον γέλλα.
3945 τρεγῶ τοῦ πόθον τὸ κλαθὶν καὶ ἀπὸ τὸ θεοθόν πόθον.

γλεκαίρει ὁ πόθος ὀλιγόν, παρκαίρει ὁ πόθος πλέον,
καὶ ὁ πόθος ὀλιγοῦντις τὸ πλέον ἡπειλάξει πόθον·
καὶ εἶναι τέτοιον τὸ θεοθόν καὶ τὸ κλαθὶν τοῦ πόθον
κόρης ὠραίας ἀσκόλησιν καὶ μεριστεραγμένηε.
3950 λέγω τοῦ πόθον τὸ θεοθόν γὰ τὸ ἐξαναπαύσω,

3923. *suppr.* τῆς. — 3926: voir S. 2771 sq. N. 3346 sq. (cf. P. 2501). — 3927. πῶς l. ἐρώσῃ. — 3932. l. πόσον (ou τόσον) τοὺς εἰ — Après E. 3932, il faut ajouter S. 2779 (cf. E. 3953). — 3936. ὁ l. ὡς ou καὶ. — l. καὶ πόσας ἰδικές τὸν. cf. N. 3356 ὡς πρὸς τοὺς ἀγγελεῖς τὸν; et S. 2783. — 3937. l. ὅσας γυναικας. — τότε ὅσας — 3938. τοῦ l. μοῦ. — 3945: voir S. 2792 sq. (N. 3365 sq.). — 3947· P. 2513 τὸν κλον ἰωῶνι τοπορ, N. 3368 καὶ πλεονάζει ὁ πόθος. — 3949. l. ἀσκόλησις καὶ μεριστεραγμένη με (= P. 2515). — 3950. l. πόθον.

- οκτόωσε τῆς κακομίαντος· ἡ μαγική της τέχνη
 ἔμεν ἐσθὲν ἐξέρωσεν καὶ σὲ ρεχρὸν ἐποίησεν.”
- 2765 Καὶ τὸ παθὼν ὁ Ἀβιδιτροφὸς ἔδωκεν κατ’ ἐκείνην
 καὶ τὸ περὶ αὐτὴν ἔκωψε τῆς κακομίαντος γυναικός·
 „Αὐτοῦτος,” λέγει, „σήμερον μέγα κακὸν ὁ κόσμος
 καὶ θανατώσων δαίμονας ψυχοδωρατούμενον!” |
- f. 123 v. Ἐφ’ ὧραξεν ὁ Ἀβιδιτροφὸς, ἐσχοτιώσεν τῆς γυναικός,
 2770 ἐπαίρει τῆς παρὰξενος, ἐκίχησεν τὸν θρόνον,
 τὸν θρόνον τὸν ἀπὸ γυναικός μετὰ ψυχῆς θλίψετον
 καὶ πάλιν τὸν ἀρχόμεθα μετὰ χαρῆς μεγάλης·
 καὶ ἐνδοῦ τὸν ἐπαρταρῆκαμεν τῆς ἐνδοστίας τὸν θρόνον,
 ἀναγορὰν ἀνέφερον τὸν Ἀβιδιτροφὸν ἡ κόρη.
- 2775 τὸν ἐξ ἀρχῆς της ἔρωται, τὸ τζήμερον τὸ πρῶτον,
 καὶ πόσα ἐκακοτάθισεν ὅσον γὰρ τῆς περὶ αὐτήν,
 καὶ ἀπέχει πῶς τοὺς ἐθλίψετον ἡ ἐπίβορτος ἡ τέχνη
 καὶ ὁ χρόνος ὁ μαρτύρως τὸ πόσα τοὺς ἐποίησεν.
 Καὶ ἀπλῶς διὰ τὰ πεινῶν της ἐρώτησεν ἡ κόρη
- 2780 ἂν τὰ εἶπεν πρὸς τὸν φίλον του, ποῶς ἂν τὰ ἡμετέριον
 καὶ ἐκείνος ἐπεχρίσθησεν τὸ γὰρ τῆς ἀφ’ ἧς
 πόσας γυναικὺς ἐρωτικὰς της ὡρατωμένης κόρης
 εἶπεν καὶ πρὸς τὸν φίλον του καὶ πόσας ἰδιότητάς του,
 καὶ ὅσες γυναικὺς τὸν ἔλαβον τότε γὰρ μὲν τὰ εἶπεν.
- 2785 Ἡ κόρη μὲν τὸ πτόν της ἤρξατο γὰρ τὰς λέγει·
 „Ἰσοῦσε, φίλε Κλιτοβόρ, πεινῶν τοῦ Ἀβιδιτροφου,
 τὸ μὲν ἔσται διὰ θλίψεως τῆς εἶχεν ἀπ’ ἐμένα·
 „Κλωρῶν πόθου εἰς τῆς ἐμῆς ἐφ’ ἧς καὶ κακὸν,
 καὶ πόθου ἐφ’ ἧς θειοῦ, ἔθε παρὰξενία!
- 2790 ἀνθὲ τοῦ πόθου τὸ πλῆθος καὶ τὸ θειοῦ τοῦ πόθου,
 ἐκείνο πόθου ἰσορὶα καὶ τοῦτο πόθου γυναικός,
 τὸν γὰρ ἐκ τοῦ πόθου τὸ θειοῦ ἰσορὶα πεινῶν
 καὶ ἀπὸ τοῦ πόθου τὸ πλῆθος γυναικὺς ἀνέμει.
- f 124 r. γυναικὺς ὁ πόθος | ὀλίγον, πεινῶν ὁ πόθος πλέον....”

2763. l. κακομίαντος. — μαγική. — 2767. l. τὸν κόσμον? — 2767 sq. manquent dans E.; N. 3339 sq. ληρωσὲ, λέγει, σήμερον μέγα κακὸν τοῦ κόσμου, | θανατώσων καὶ δαίμονας ψ.; P. 2497 sq ms.: ληρωσὸν, λέγει, σήμερον μέγα κακὸν ἐκ τοῦ κόσμου | καὶ θανατώσων δ. ψ. — 2773 l γ. ἐνδοῦ ἐπαρταρ. — 2778. l. μαρτύρως. — 2784. l. μετῆ. — 2791 sq.: N. 3364 ms τωρικῶν et N. 3365 ms. ἰσορὶα (ἰσορὶα). — Après S. 2794 une lacune: voir E. 3947—3984 et N. 3369—3404 (cf. P. 2513—2528). Voir l'introduction, § 9, p. 20.

- καὶ ταῦτα ἐπαίρει σέριζον καὶ τὸ κλαδί τοῦ πόθου,
ἐκείνον ὅποῦ ἐρριζώσῃ εἰς τῇ ἐμῇ καρδίᾳ,
(καὶ ἀπὸς διὰ τὸ πικρὸν τῆς ἐρωτικῆς ἢ κόρης)
ἐπαίρει τῇ καρδίᾳ μου καὶ ἐβγαίνει ἀπ' ἐκείνου.
- 3955 ἐγὼ τοῦ πόθου τὸ κλαδί ἐγὼ γὰρ τὸ ἀνασπάσω·
καὶ λέγω· „ὡς ἔστι μετ' αὐτὸν καὶ τὸ δευδρόν τοῦ πόρου·
ἐθάρε ὡς κείναι εἰς τῇ ἐμῇ ἀγέροντος καρδίᾳ
πόθος καὶ πόρος ὡς διὰ σὲν καὶ τὸ πορῶ ποθῶ το.”
”Ακουσε, γίλε Κλιτοβέ, καὶ τί ἀπομεινεν ὁπίσω.
- 3960 „λέγεις, κλαδί ἐγύτρωσεν εἰς τῇ ἐσὸν καρδίᾳ,
πόθος καὶ πόρος ὁλάκερον ἐξέβηκεν δευδροῦλιν,
καὶ ὀλίγος ἔστι ὁ πόθος του καὶ ὁ πόρος εἶναι πλέο·
f.126v. καὶ κρέμασά το τὸ ποθεῖς καὶ ὀλίγω | ρεῖς τὰ πάσχεις,
καὶ διὰ τὸν πόθον τὸν ποθεῖς καταπορεῖς τὸν πόρον.
- 3965 μάρθον, ὁ πόθος πάρεκτος οὐ γίγεται τοῦ πόθου·
ἐθα τὸν πόρον μὴ πορῆς, γὰρ ἔχῃς καὶ τὸν πόθον,
καὶ ἀνέσπασέ το τὸ κλαδί, ἢν ἔστι ὁδὸς τοῦ πόρου,
καὶ μὴ διὰ πόθον ὀλιγὸν δευδρόν κερδέσῃς πόρον·
εἶδα τοῦ πόθου τὸ κλαδί εἰς τῇ ἐσὸν καρδίᾳ
- 3970 ἀγίρεις τὸ ἐγίγεται καὶ δευδροσφαριζόνει,
ἐρριζώσῃ καὶ τὸ δευδρόν τοῦ πόρου ἄξαιται θέλει
καὶ τὸ κλαδί ἀνέσπασε γὰρ ἔβῃ καὶ τὸ δευδρόν.”
Καὶ ταῦτα λέγει ὁ Μίσιδρος ὡς ἤκουσεν τῇ κόρῃ·
„Ἀνεθνήθην, κόρη μου, γρασὶν ἐρωτικῆς σου
- 3975 καὶ ἐμὲν πιττάκω εἰς ἐσὲν ὅρται μὲ ψυχροπόρεις,
καὶ ἄκουσε, γίλε Κλιτοβόν, γὰρ σὲ τὸ καταλέξω,
ἄκουσε πρότῃ μου γρασὶν τῇ ἔπειθα εἰς τῇ κόρῃ·
„Πῶς ἀπεθάρε ἀροῦμαι σε καὶ ψεῖτη σὲ ὀνομάζω,
κόπτω τὸν ὄρκον ὅποῦ ἔποιδα ἐγὼ εἰς ἐσένα,
- 3980 ὀρχοπατῶ τὰ ἔμοσα, τῇ δούλωσίν σου ἀροῦμαι,
τὸ τόξο σου ἀνέργητον,
τῇ γλόχαρ σου γὰρ τῇ εἰπῶ εἰς τὸν κόρημος.
- f.127r. καὶ | τὸ πτερό σου ὅποῦ πετᾷ καὶ αἰχμαλωτίζει ἀνθρώπους
εἰς πέτραι γὰρ εἰπῶ ὅτι ἔθωσεν καὶ εἰς τὸ παντὸς ἐθλάσθη.
- 3985 οὐκ εἶδα Ἀγάτης σντεργος, οὐκ εἶδα πόθου γίλος,

3953: seulement dans E.; cf. E. 3932. — 3955. ἐγὼ (γὰρ το) l. θελω. — 3957. l. κείναι. — 3959. l. ὡς, γ. κλ., ταῦτα ἀπὸ ἐμῶν (N. 3379). — 3964. l. καταπορεῖς. — 3965. l. τοῦ πόρου. — 3966—3973. cf. N. 3388—3394. — 3969. εἶδα l. εἰ σὲ. — 3971. l. θέλει. — 3971 sq. le ms. donne deux fois καὶ το κλαδί ἀνέσπασε. — 3975. ἐμὲν l. ἐμὸν. — 3978. πῶς ἀπεθάρε l. "Ερωσε, ἐθάρε (N. 3398 ms.: θωρῶ ἀπεθάρτε). — 3981 sq. l. το τόξον σου ἀνέργητον γὰρ τὸ διακορπτεῖ, | ἀγλόχιστον τῇ γλ. σου (cf. N. 3401 sq.). — 3984. l. εἰς τὸ ἐκ πωτός.

2795 εἰς πέτρην γὰρ εἶπεν ὅτι ἔθουγεν καὶ εἰς τὸ ἐκ πατρὸς ἐθλόσθη.
οὐκ εἶδεν πόθον σέρεργος, οὐκ εἶδεν ἀγάπης γίλος.

κόρη με τὸ ἀγέρωχον τὸ τόξο σου τζακίζει·

- ἔδρεσε τῇ καρδίᾳ σου μετὰ τὸ ὑπερήφανόν της,
 ὅλον μετὰ τὸ κερκόδοξον ἐσέφαρ ἔτοιζέ σε
 καὶ ἀνιχνεύσῃς παρτελὼς πρὸς τῇ ὥραιωμένῃ.
 3990 καὶ δι' αὐτῇ τῇ θύρῃ καὶ τὸ ἐξουσιαστικόν σου
 ξένος ἐγὼ ἀπὲ τῇ ἐμῇ πατρίδα ἐγενόμην
 καὶ αἰχμαλώτος ἐδιέβην νόσμον πολλὸν καὶ χρόνον.
 πικροὺς μεγάλους ἔπαθα διὰ τῇ ἐπόσχεσίν σου.
 ἦλθα εἰς τῇ ἡλιωγέννητον καὶ ἀκόρη τετραγεί με,
 3995 καὶ εἶχα θάνατος εἰς ἐσὲν καὶ βλέπω οὐ σπέρνεις με.
 ἐδάρε ποίαν τ' αἰμάλωτο γὰ πιάσω πάλιν στήναι,
 ποῖον ὁλόξενον πάλιν γὰ περιπατήσω·
 τίος γὰ εἰπὼ τὰ ἐπάσχισα καὶ τίος γὰ τὰ ἐγκαλέσω·
 τὸν οὐρανόν, τὸν ἥλιον, τὸ γέγγος, τὸ τριδέλι,
 4000 τῇ γῆν, τὰ θέρμα, τὰ βοννά, τοὺς ποταμούς, τὰς βρύσας·
 μὰ τῇ ἀλήθειαν, τῇ μετοχῇ, καὶ ὁ πόρος τῆς ψυχῆς μου
 f.127 v. μετὰ μὲν εἰς ἄθην ὄρεψον, καὶ ἔθε παρὰ | δικίαν!
 ὡς τὸ εἰπὼ ἐσὲν ὅποῦ ἐνεκρώθηκα, κυρὰ μου, διατ' ἐσέφα,
 θιωρὸν τὸν αἰχμαλώτευσεν ὁ πόθος ὁ ἐδικός μου,
 4005 ὥραία, τὸν ἐτίγχευσεν ἡ ἀγάπη σου εἰς τὸν νόσμον,
 καὶ σπυκατέβησα λοιπὸν, σπυκάσχεσε μετ' αὐτόν.
 τί σὲ ἔγελε τὸ ἀγέρωχον τὸ τόξον εἰς ἐσέφα;
 ἰδὲ τὰ ἐκακοπάθεισεν δι' ἐσέφα εἰς τὸν νόσμον,
 καὶ ἄν εἶναι ὅτι εἶσαι αἰσθητή, γὰ μετὰ ψυχροπορέσῃς·
 4010 εἰ δὲ καὶ ἀφύσῃς με λοιπὸν ἀκόρη γὰ τετραγέμαι,
 μόρος μου μετὰ τὰς χεῖρας μου γὰ πιάσω τὸ σπαθίον μου
 καὶ ἀπέσω εἰς τῇ καρδίᾳ μου ἀτός μου γὰ τὸ ἡμύξω."
 Ἰδὲ καὶ τί τῇ ἔγραψα τῇ κόρῃ μετὰ πόθον,
 καὶ τάχα, φίλε Κλιτοβόν, ἐψυχροπότεσέ με·
 4015 „Ἐθε χαρτὴν ἀπὸ ψυχῆς ἐρωτοπορεμένης,
 ἔθε χαρτὴν ἀπὸ ὁλόκρον ἐρωτικῆς καρδίας,
 ἔθε πιτάκιον σπυρορῆς σπυριώτου πορεμένου·
 δέξον καὶ σὺ, σπυριώτη μου, γραψὴν ἀντίσκηδόν μου,
 τῇ ἔγραψα ἀπὸ πόρου μου καὶ ἀπὸ ἀναστεραγμοῦ μου
 4020 τῇ ἔχω ἐκ τὰ πιτάκια σου καὶ ἐκ τῇ γραψὴν ἐτοῦτήν.

3986: voir S. 2797 sq., N. 3405 sq., (N. 3405 ms.: voir l'introduction § 5, p. 11). — 3987. καρδία l. λαμτάρια (= S. 2799; N. 3407 manque dans le ms.) — 3989. καὶ l. γὰ — 3997. l. καὶ νόσμον π. ὁ ὁλόκρον. — 3998 l. τίνα. — 4001. l. οὐκ ἡμπαρῶ (S. 2813; ἑτοῦρῶ). — 4002. μετὰ μὲν l. περὶ με — 4004. θιωρῶ l. νορη. — 4006. l. σπυκατέβησε. — 4016. l. ἐρωτικὴν καρδίαν. — 4019. τῇ (ἔχω) l. τοῦ, ou τὸν.

- κόρη ριζᾷ ὅε ἀγέροχος μὲ τὸ κερόδοξόν της,
 μὲ τῇρ ἀλαξορία της τὸ τόξον σου τσακίζει·
 ἔσβεσες τῇρ λαμπάδαι σου μὲ τὸ ἐπερήφανόν της.
 2800 ὅλον μὲ τὸ ἐπιρμήνον της ἑσέρας ἔποιε ὅε
 γὰ ἀνιχνεύσῃς παρτελῶς ὡς πρὸς τῇρ ὠραιωμένην.
 καὶ διὰ τῇρ σῆρ τῇρ θέραι καὶ τὸ ἐξορῶσαοτιζόν σου
 ξέρος ἐγὼ ἀπὸ τῇρ ἐμῇ τῇρ χώραι ἐγεγόνῃ
 καὶ ἀχμάλωτος ἐδιέβηκα τόπον πολλὸν καὶ χώραι.
 2805 πιζρίας μεγάλας ἔπαθα διὰ τῇρ ἐπόσχεσί σου.
 ἦλθα εἰς τῇρ ἡλιογέννητον καὶ μηνιοιτρανροῦμαι,
 καὶ εἶχα τὸ θάρρος εἰς ἑσὲν καὶ ἐβλέπω οὐ συνεργεῖς με.
 ἐθάρρῃ ποίαν ὁ ἀχμάλωτος γὰ ἐπάγω πάλιν στρατὰν
 καὶ κόσμον ποῖον ὁ ὀλόξενος γὰ περπατήσω ἀπέρην·
 2810 τίνα γὰ τὰ εἰπὼν τὰ ἐπάσχησα καὶ ποῖον γὰ τὰ ἐγκαλέσω·
 τὸν οὐρανόν, τὸν ἥλιον, τὸ γέγγος, τὸ τριαδέλγην.
 τῇρ γῆν, τὰ θέρσθη, τὰ βορρά, τὰς ποταμίας, τὰς βούσεις·
 μὴ τῇρ ἀλήθειαν, ἀπορῶ, καὶ ὁ πόρος τῆς ψυχῆς μου
 πετᾷ με εἰς ἄθλην ὀφρυχον, ἔδε παρὰδινία!
 2815 ὅς τὸ εἶπω ἑσὲν ὁποῦ ἀπ' ἑσὲν κεκοῦρηται, φονδοῦλα,
 καὶ ἀντίχλη πάλιν ἀπ' ἑσὲν γὰ εἶρω τὸ ζῆρ εἰς κόσμον. |
 f.124 v. κόρη, τὸν ἡχμαλότενσεν ὁ πόθος δι' ἑσέρας,
 ὠραία, τὸν ἐξυγάρωσε ἡ ἀγάπη σου εἰς τὸν κόσμον.

- καὶ ἂν εἶσαι ὡς εἶσαι αἰσθητικῇ, γὰ μὲ ψυχοπορέω·
 2820 εἰ δὲ καὶ ἀγῆσῃς με ἀνορή γὰ μηνιοιτρανροῦμαι,
 μόνος μου μὲ τὰ χέρια μου γὰ ἐρπάζω τὸ παθεῖν μου
 καὶ ἀπέσω τῇρ καρδίαν μου γὰ τῇρ διχοτομήσω.”
 Ἔδε πιττάζει τὸ ἔγραψα τῇρ κόρῃ μετὰ πόρον,
 καὶ τέχα, φίλε Κλιτοβόρ, ἐσυνεπότερό με·
 2825 „Ἔδε χαρτὴν ἀπὸ ψυχῆς ἐρωτοπορεμένην,
 ἔδε γραφὴν ἀπὸ ὀλόθλιβον, ἐρωτικὴν καρδίαν,
 ἔδε πιττάζειν στυμφορῶς στρατιώτου πορερέον·
 θεξον καὶ σὺ, στρατιῶτα μου, γραφὴν ἀντίσηκόν μου,
 τῇρ ἔγραψα ἀπὸ πόρον μου καὶ ἀπὸ στεναγμοῦ μου
 2830 τοὺς ἔχω ἐκ τὸ πιττάζειν σου καὶ ἐκ τῇρ γραφῆν σου τοῦτην.

2799. l. ἔσβου — 2800. l. ἐπιρμήνον — 2819. l. καὶ ἐν τίνα ὅτι εἶσαι (E. 4009). —
 2825. l. ψυχῆν.

- f 128 r. καὶ εἶπε με, | διατί τὸν ἔρωτα κατονομάζεις ψεύτην,
καὶ ὀρκισσάμενος τὸν ὁμοῦς, τὴν δοῦλωσίν τον ἀρτῶσαι,
καὶ κόψῃς τὸ λίσσων τὸ ἔποιες εἰς ἐκείνον,
καὶ εἰς κόσμον ἀνατίθῃς τὸ τόξον τον ἰσομάζεις·
4025 διατί ποιεῖς εἰς τὸ ποθεῖς καὶ εἰς τὸ ποθεῖς στενάζεις·
ἂν εἶναι δι' αὐτόν, στρατιώτη μου, βεβαιώθῃς ἀπ' ἐμένα,
ἄδικον εἶναι τὸ λαλεῖς, δίκαιον οὐκ εἶναι τοῦτο.
διὰ πόθον τὸν ὀλιγορεῖς, ἀλλάχῃ ἢ ποιεῖς,
τὰ ἀρτῶσαι καὶ τὸν ἔρωτα τὸν ἐκατονομάζεις·
4030 εἰ θεὸς πιστεύεις ὅτι ἐστὶ νόμος ἀναστενάζεις.

πληροφόρησε ἀπ' ἐμένα, πολέτονη καρδία,
πᾶς ἀκούσεις τὰ πάσχεις καὶ θλίβομαι εἰς τὰ λυτῶσαι·
εἰς τὰ δοκεῖς ὅτι ποιεῖς καὶ οὐδὲν με σφραγισμένον,
πορῶ σε ἐγὼ διπλότορα καὶ μέτρια σὲ στενάζω.
4035 καὶ ἂν εἶδαι παρηγορία μου ποθοενήθορός μου.
στρατιώτα ὀλόγλυνε, καρδία ἀχώριωτέ μου.
γνώρισε, ἐτοῦτον τὸ χαρτὶν τὸ μετὰ πόθον τόσον
τὸ ἐγράψαι τὰ χέρια μου καὶ ἐγὼ σὲ τ' ἀπεστέλλω.”
Ἄκουσες, γίλε Κλιτοβόρ, καὶ τὸ χαρτὶν τῆς κόρης,

- f. 128 v. 4040 πῶς ἐπεσέβη εἰς ἔρωτα | καὶ ἐπέκρινε εἰς πόθον,
καὶ ἔγραψε τέτοιο γοβερόν πιπτάκι καὶ ἔστειλέ με!
ὁμῶς ὁ γοῦς ὁ ἐρωτικός, ἅμα ἑσέβῃ εἰς ἀγάπην,
μοταχὸς τον ἐνρίσκει τὰς ὁρμὰς ποθοενασκολήτας.”
Μετὰ ἐρωταπτάκι τὰ ἐλάλειεν ἡ γονοῦλα
4045 καὶ τὰ ἔλεγε ὁ Αἰβιστρος μετ' αὐτὴν τὴν γονοῦλαν,
ἡῖραμεν ἀγαλίσθον τ' ἀθῆν, τὰ πρασιτίσῃ,
τὰ γέμῃ δένδρα ὀρωτιὰ καὶ βρύσας κρύες χιονᾶτες.
τὰ εἶναι καθένας τὸ θερόν καὶ ἡ καθιμία βρύση.

εἶδαμεν τὸ ἀγαλίσθον, τὰ ἄρθη καὶ τὰς βρύσας,
4050 τὰ ἄρθη τὰ ἐγράμμισεν ὁ πόθος.
καὶ εἰς αὐτὸ ἐκατεγράψαμεν καὶ ἐποιήκαμεν μοῖνι μας.
πεξεύγομε ἐκ τὰ ἄλογα ἀπέσω εἰς τὸ λίβαδι,
ἔγω θερόν χωρίζομεν καὶ βρόσῃ εἰς κατοῖαν,
καὶ εἰς αὐτὸ ἐκατονεύσαμεν τοῦ τὰ ἀναπαυθόμεν·

4021. l. εἶπε. — 4022. τὸν l το — 4023. l το λίσσων? voir le glossaire s v λίσσων. —
4024. l. ἀνατίθῃς. — 4031. l πληροφόρησε ἀπ' ἐμένα. — 4032. l. πᾶσχεις, ἀκούσας, εἰς τὰ τ.
(cf. S. 2843). — suppr. καὶ. — 4033. με l. σε. — 4036. l. σῖν. μου. — 4043. l. μοταχ. —
4044: voir la note de S 2856 — Après E. 4048, il faut ajouter nn vers = S 2861. —
4050: voir S 2863. 4051. l. ἐκατονεύσαμεν. — 4053 l. βρύση.

- καὶ εἶπε διατί τὸν Ἑρωτα φερὸν τὸν ὀρομάζεις
καὶ ὀρχοπατεῖς τὰ ὄμοσες, τῇρ δοῦλωσιν ἄρῃσαι,
κόπτεῖς το τὸ λῆζιο σου τὸ ἔποιζες εἰς ἐξείητον,
καὶ εἰς κόσμον ἀνενέργητον τὸ τόξον τοῦ ὀρομάζεις·
2835 δι' τί ποτεῖς εἰς τὰ ποθεῖς καὶ εἰς τὸ ἀγατῆς στεμιάζεις·
ἄρ' ἔτι δι' αὐτό, στρατιῶτα μου, βεβαυώθησε ἀπ' ἐμένα,
ἄδικον ἔχει τὸ λαλεῖς, δίκαιον οὐκ ἔτι τοῦτο,
διὰ πόθον τὸν ὀλιγορεῖς, πολλάκις ἄρ ποτέμης,
γὰ ἐρηγέσσει τὸν ἔρωτα τὸν ἐκατεθονώθης·
f. 125 r. 2840 ἄρ' δὲ τομίζης ὅτι σὲ μόρος σου | ἀναστενάζεις,
καὶ τὸ ποτεῖς οὐ στυπώσχει σε καὶ οὐδὲν σὲ στενάζει,
πληροσφορήθησε ἀπ' ἐμέν, πολέθλιβε καρδία,
πάσχω εἰς τὰ πάσχεις, μὰ τὸ γαί, θλίβουμαι εἰς τὰ λυπεῖσθαι·
εἰς τὰ ποθεῖς ὅτι ποτεῖς καὶ οὐδὲν σὲ στυποροῦται,
2845 ποτὼ τα ἐγὼ διπλότεια καὶ κάλλια τὰ στενάζω,
καὶ ἔρτι, παρηγορία μου, πόθε μου ἐρήθορέ μου,
στρατιῶτα μου ἀνελέτωτε, καρδία μου ἀχρόσιτέ μου,
γνώρισε τοῦτο τὸ χαρὶν τὸ μετὰ πόσον πόρον
τὸ ἐγράψασιν τὰ χέρια μου καὶ ἐδὲν ἀπέστειλά τα·"
2850 Ἦκουσες, φίλε Κλιτοβόρ, καὶ τῇρ γραφῇρ τῆς κόρης,
θαυμάζεις τοῦν ἐρωτιζόν, ἀπείραστον ἀγάτης
πῶς ἐπεσέβηρ εἰς ἔρωτα καὶ ἐπέκρυψε εἰς πόθον
καὶ ἔγραψε τοιοῦτα γοβερεῖ πιττάκια καὶ ἔκρυψε με!
ὁμως ὁ τοῦς ὁ ἐρωτιζὸς ἀγ' οὐ ἔμην εἰς ἀγάτηρ,
2855 μόρος ταν ἐρήσκει· τὰς ὀρμὰς τὰς ποθοσενασολήτους·"
Καὶ μετὰ ἐρωτοπιττάκα τὰ ἐλάλει ἡ γορδοῖλα
καὶ τὰ ἔλεγεν ὁ Αἰβιώτης μετ' αὐτῇρ πρὸς ἐμένα,
ἡῖραμεν ἀγαλίσθον γὰ ἀνθῆ, γὰ πρηνιζῆ,
γὰ γέμην δένδρα ἐρωτικά καὶ βρύσεις χιονισμένας,
2860 γὰ ἔτι τὸ καθεῖναι τὸ φερθόν καὶ ἡ καθεμία τοῦ βρύσις
χαριτοερωτοαντάπανσις καὶ ἄπληστον ἐντροπίας,
εἶδαμεν τὸ ἀγαλίσθον, τὰ δένδρα καὶ τὰς βρύσεις, |
f. 125 v, τὰ ἀνθῆ τὰ παρεξάρετα τὰ ἐργάμμιζαν τὸν τόπον·

καὶ εἰς αὐτὸ ἐκατοννέσσαμεν γὰ περναριπανθοῦμεν.

2831. l. εἶπε. — 2833. λῆζιο, voir le glossaire s.v. — 2841. l. καὶ σὲ στυπώσχει το ποτεῖς καὶ οὐδὲν σὲ στενάζει? — 2845. κάλλια l. μερῶν (cf. E. 4034). — 2847. l. στρατιῶτα ταν λενετα. — Après S. 2863, il faut ajouter trois vers = E 4051–4054, N 3468–3471 (cf. P. 2528 sq.). — 2856: Après N. 3430, le ms N. donne καὶ μετὰ ἐρωτοπιττάκια τοῦ (τοῦ?) Αἰβιώτου καὶ τῆς κόρης (voir l'introduction § 5, p. 11).

- 4055 καὶ διὰ τοῦτον τὸ ἔμφοτον καὶ διὰ τὸ θολερὸν του
καὶ διὰ τὸ μνησχεύειν τὰς εἶχε τὸ λιβάδι.
(ἐκαστὸν αὐτὸ κληρονομία αὐτοῦ)
..Στρατιώτης παρεξάφρετος, γονθοῦλαν παρωραίαν,
f. 129 r. τοὺς ἐλέπτισεν ἢ ἀγάπη καὶ τοὺς ἔγλεξεν | ὁ πόθος,
4060 εἰς λιβάδι κατορρεῖ γονθοῦ καὶ εἰς θέρεθρα ὠραιωμένα,
ἐγγύθους βούδας ἔχον καὶ λιβάδι ἐμφοτίας·
τὰ ἐπέσχωσαν λαλοῦσιν, τὸν θεὸν ἐγκαρυστοῦσιν,
ἢ ἐπίβορλος ἢ τέχνη καὶ τοὺς δύο ἔθλιψεν τοὺς.**

- Καὶ ἀπέτις τὰ ἐπλήρωσα τοῦ[το] τὰ καταλόγων.
4065 πάλιν λαυτὸν ἐχέριον ὁ Μίσιωτος γὰρ λέγει·

..Φῶς μου, τὰς ἐτζίγριδες ὁ πόθος σου εἰς τὰν κόσμον
καὶ τοὺς ἐκατεχόρτασεν πικρίας ἀναριθμήτο[υς],

- καὶ τοῦτον τοὺς ἐπέτρηξες, περιγορήθησέ τ[ους].
καὶ λέμφοι, ἦλπε, λέμψε τοὺς, γὰρ ζήσονται εἰς τὸν κόσμον,
4070 καὶ ὡς ἔχοντες τὰς ἀκτῖνες σου διὰ παρηγόρησιν τοὺς,
ὅτι ἀπ' ἐδὼ ἐξέβηκα τοὺς παρὰ τὸν χρόνον,
τοὺς ἐπεριπατήσαμεν μνησχευόμενοι.
καὶ αὐτοὶ πάλιν ὅντα δώδουσαν εἰς τὰ ἴδιὰ τοὺς,
στύλῃν ἔδωκεν, γεγάρι μου, γὰρ ποίσει καὶ γὰρ στίσει.**
4075 Ἦλθεν ὁκάποτε καιρὸς τοῦ γὰρ ἀναπαυθῶμεν,
καὶ ὀλίγον ἐκοιμήθημεν, βλέπομεν τῇρ ἡμέρᾳ,

4055. l. θολερὸν. — 4056 l. τὰς μ. — 4057: voir S. 2867 (P. 2532). — 4058. l. γονθοῦλα παρωραία. — 4066. l. φεγγος, τοὺς ἰν. (S. 2891) — suppl. σου. — Après E. 4067, voir S. 2893 (P. 2543) — 4073. l. καὶ αὐτοὶ ὅντα ὑποσώσουσιν πάλιν.

- 2865 καὶ διὰ τοῦ τόπου τὸ εἴμφοτον καὶ διὰ τὸ θαλερόν του
καὶ διὰ τὰς μετριοχόριτας τὰς εἶχεν τὸ λιβάδι.
ἤλθε με ὁκάτι λογιῶνός γὰ εἶπω καταλόγην·
„Στρατιώτης καὶ φοιδοῦλα
εἰς λιβάδι κατορρεῖον,
2870 τοὺς ἐλέτησεν ἡ ἀγάπη
καὶ τοὺς ἔθλιψεν ὁ πόθος·
εἰς λιβάδι κατορρεῖον
διὰ τῆς εἴμφοτοτοπίας.
ἔχοντιν κατούραν δέσποιν
2875 καὶ λιβάδι εἴμφοτίας·
τὰ ἐπέσχισαν λαλοῦντι
εἰς τῆς ἐρωτοκορυφῶν,
τὸ πῶς τοὺς ἀποχόρισεν
ἡ ἐπίβορλος ἡ τέχνη.
2880 πόθος πόθος τοὺς ἐδῶκεν
ὁ ἀποχωρισμός τους.
βλέποντι τοῦ τόπου τὸ καλόν
καὶ χαίρονται εἰς αὐτό.
καὶ ἐλπιμοτοῦν τοὺς πότους των
2885 τοὺς ἐπασχίσαν οἱ δύο.
καὶ σκιρτοῦν τῆς ἔρωτός τους
εἰς τὸ εἴμφοτον λιβάδι.”
Καὶ ἀφ’ότου τὸ ἐκατέλεξαν τοῦτο τὰ καταλόγην.
ἀπὸ τότε ὁ Αἰβιστος ἐχρίσθη γὰ λέγει
2890 τραγοῦδιαν παρὰξενον καὶ ἐκεῖνο ἀνιστορεῖ το·
„Φέγγος, τοὺς ἐτίγχισεν ὁ πόθος εἰς τὴν πόσην
καὶ τοὺς ἐκατεχόρισεν πικρίας ἀναριθμήτους
ἀπὸ τὸ ἀσυντατόγρομον τῆς ἐπιβορλῶν τέχνης.
ἐντάμα τοὺς ἐπέτηγες, παρηγορήθηδέ τους.
2895 πέψεν εἰς αὐτοὺς ἀκτίνας σου καὶ ὡς ἔχοντι μῆνυά σου. |
f. 126 r. ὅτι απ’ ἐδῶ ἀπεξέβηκα τοὺς παροπίσω χρόνους.
καὶ αὐτοὶ ὅταν ἀπεσώσασιν πᾶσι εἰς τὰ γοιζὰ τους,
στήλῃ ἐδοί, φεγγάρι μου, γὰ στήδω καὶ γὰ ποίω.”
Ἦλθεν ὁκάποτε καιρὸς εἰς τὸ γὰ ἀποκοιμηθῶμεν,
2900 ὀλίγον ἐκοιμήθημεν, βλέπομεν τῆς ἡμέρας.

- καὶ πάλιν καρβαλλιζένομεν καὶ τῇρ ὁδοῦ κρατοῦμεν
καὶ τῇρ ὁδοῦ ἐκρηγόμεν τοῦ γὰ περιπατοῦμεν·
καὶ πάλιν ἡ κόρη ἐχέροσεν τοῦ γὰ μᾶς ἀφηγᾶται
4080 διὰ τὸ τριχογάταρον τῆς κόρης τὸ ἐποῖκεν·
f. 129 v. „Στρα | πῶτα, τὸ γαῖταρι μου, τὸ τριχογαῖταρό μου,
σέροριζον τὰ ἀνέσπασαν τὰ χέρια μου ἀπ’ ἐμένα,
καὶ πρὸς ἐσὲν τὸ ἀπέσπειλα γὰ ἔχλῃς ἐνθέρμησί μου·
καὶ ἃ θέλῃς γὰ ἰδῇς θύραμι τὸ ἔχει τὸ γαῖταρι,
4085 θέσε το εἰς τὸ τραχιῆλι σου, σφικτὰ περίπλεξέ το,
καὶ αὐτὸ γὰ ἰδῇς, στρατιώτη μου, τὸ πῶς γὰ σοῦ θυμίζῃ.

- κράτειε το καὶ ἀντὶς ἐμὲν ἔχε το, στρατιώτη,
καὶ νόμιζεν ὅτι ἐμέγαρ ἔχεις, στρατιώτα, μετὰ σέγαρ.”
“Ἀκουσε πάλιν, Κλιτοβόρ, πιπτάει τοῦ Μηβίστρον·
4090 „Καρθία μου, τὸ γαῖταρι σου, τὸ κρηγογαῖταρό σου,
τὸν ὀρισμόν σου ἐποίησα καὶ ἐτραχιλῶσέ το·
καὶ ἐκείνον ὡς ἦτον σέροριζον, μόρον ἀρεφρυγώθυρ
ἀπέσω εἰς τῇρ καρθίαν μου καὶ ὄλον ἐπερίπλεξέ με,
καὶ ἐκ τῆς ἐνθέρμησεως στιγμῇρ οὐκ ἔ ἀνασάινω,
4095 διχῶς τον ζῶ ἀλλὰ κάμποσα, πληροσφορέθυσε το!
καὶ γὰ ἀντὶ τὸ γαῖταρι σου, καρθία μου, μαζιλλάρην,
γῦλλα ἐκ τῇρ καρθίαν μου τὰ ἔκαφεν ὁ πόθος
καὶ ὁ τοῦς μου ἐσννέτριψεν καὶ ἐγέμισέ το ἀπέσω
ἐρωτικά ἐνθέρμηματα καὶ ἀγάτης ὑπολήψεις·
4100 καὶ ὅταρ θέσῃς εἰς αὐτὸν μάγονλον ἐδιζόν σου,
f. 130 r. αὐτὸ πάλιν δι’ ἐμοῦ θε | λει σὲ σννντραίει
γὰ μῆρ ἀποεβγάλης ἀπὸ ἐμὲν τὸν ἐδιζόν σου πόθον,
καὶ ἔχε το, ἡ ἐξαίρετος, τὸ ἐμὸν τὸ μαζιλλάρην,
ἔρωις ἔσθησεν ἀπὸ ἐμὲν, διότι τέτοιοι εἶναι,
4105 καὶ βλέπε το καὶ ἔχε ἐνθέρμησί μου
καὶ ἀντὶς ἐμέγαρ ἔχε το, κράτειε, περιλάμπαιέ το.”

Πλατέγω τῇρ ἀφηγῇσιν, πολλὰ πολυλογῶ τῇρ,
ἀφίνω τὰ τεχνήματα τῆς κόρης παρὰ μια.

4080. τῆς γ, τὸ I. τοῖς σιζον, τοῦς (S. 2904, N. 3510). — Après E. 4086, il manquent S 2911—2914 (N 3516—3518), voir S. 2910 ἐνθέρμίζῃ et S 2914 ποδοστρεμίζῃ. — 4090. I. το τριχογαῖταρόν. — 4094. suppr. i — 4095. I = S. 2922. — 4097. ἔκαφεν I. ἀπέσπειρεν. — 4101: cf. S. 2928. — 4104. ἔρ. ἔτα.: S. 2931 μπος ἀσθέρμειος (N. manque). — 4105. I. καὶ ἔρθ, ἔχε τῇρ ἐδιζόν μου. — 4108. I. τὸ σιζήματα.

- καὶ πάλιν ἐκνήδαμεν καὶ ἐπιώδαμεν τὸν θρόνον
καὶ ἐνήδορα ἐχειρήδαμεν γὰρ τὸν περιπατοῦμεν·
καὶ πάλιν ἡ κόρη ἐχειρήσατο τὸ γὰρ μᾶς ἀφῆλται
διὰ τοιχαρογαῖτέν τῃς τοῖς στίχοις τοῖς ἐποίκεν·
- 2905 „Στρατιῶτα μου, γὰρ γαῖτέν μου τοιχαρογαῖταρόν μου,
σῆρριζον τὸ ἐξαρτέπασαι τὰ χέρια μου ἀπ' ἐμένα,
καὶ πρὸς ἐσὲν τὸ ἀπέστειλας γὰρ ἔχῃς ἐνθέρμησόν μου·
καὶ ἂν θέλῃς γὰρ ἰδῇς σῆραμεν τῇς ἔχει τὸ γαῖτέν,
δύσε το εἰς τὸ τραχήλῳ σου, σφικτὰ περιέπλεξέ το,
2910 καὶ αὐτὸ γὰρ ἰδῇς, στρατιῶτα μου, τὸ πῶς γὰρ σὲ ἐνθέρμίζῃ
καὶ ποίαν μου ποθοαρέμηνσιν γὰρ ῥίπτῃ εἰς λογισμόν σου,
καὶ μὴ τὸ δόξης ἀλλαχοῦ πορεύετε εἰς ἄλλον τόπον,
διότι αὐτὸ ἔτι σῆρριζον ἀπὸ τὸ ἐμὸν κεφάλιν,
τὸ γὰρ δεῖν εἰς τραχήλῳ σου γὰρ σὲ ποθοεφθέρμίζῃ·
- 2915 καὶ κρύπτει το, ἀντὶ ἐμὲν ἔχε τὸ γαῖτέν,
καὶ νόμιζε ὅτι ἐμὲν ἔχεις, στρατιῶτα, μετ' ἐσένα.” |
- f. 126 v. „[Κ]αρδιά μου, τὸ γαῖτέν μου, τὸ τοιχαρογαῖτέν,
τὸν ὀρισμόν σου ἐπλήρωσα καὶ τραχηλοσέδησά το·
καὶ ἐκεῖτο, ὡς ἵτορ σῆρριζον, μόρον τον ἐφρυγώθην
- 2920 ἀπέσω εἰς τῇς καρδίας μου καὶ περιέπλεξε με,
καὶ ἐκ τῆς ἐνθέρμισεως σου σπυγμὴν οὐκ ἀγαθαίνα,
δίχα σου οὐ ζῶ καὶ ποδῶς, πληρογοργήθηςέ το!
καὶ γὰρ ἀντὶ γαῖτέν σου, καρδιά μου, μαξιλλάρην,
γῆλλα ἀπὸ τῇς καρδίας μου τὰ ἀπέκουφεν ὁ πόθος
- 2925 καὶ μόρος τὰ ἐσφνέρορα καὶ ἀπέσω ἐγέμυσέ το
ἐρωτικὰ ἐνθέρμματα καὶ ἀγάτης ὑπολήψεις·
καὶ ὁπόταν θέσῃς εἰς αὐτὸ μάγονλον ἰδιζόν σου,
αὐτὸ δι' ἐμένα εἰς τὸ ὅπτιν θέλει σὲ σφντεχαίνει
γὰρ μὴ ἀπεβγάλλῃς ἀπ' ἐμὲ τὸν ἰδιζόν σου πόθον,
- 2930 καὶ ἔχε το, ἡ παρξζαίρετος, τὸ ἐμὸν τὸ μαξιλλάρην
μέρος αἰσθησίσεως ἀπ' ἐμέ, δι' ὅτι καὶ τοιοῦτον ἔστι,
καὶ βλέπε το καὶ ἐνθέρμησιν ἔχε τῇς ἰδικίῃ μου
καὶ ἀντὶ ἐμένα κρύπτει το, γίλει, περιέπλεξέ το,
νομίζω ἐγὼ εἶμι μετὰ σὲ καὶ ἐμένα ἀσχολεῖσαι.”
- 2935 Πλατένῳ τῇς ἀφῆλγουν, πολλὰ παλνλογῶ τῇς,
ἀφῆν τὰ σπυγμὰτα τῆς κόρης παρὰ μίαν,

2915. l. ἀντὶς. — ἔχε το τὸ. — 2921. l. ἐραθαίνα. — 2925 l. ἐγέμυσά. — 1928: cf. E. 4101; et N. 3532 ms., αὐτο δι' ἐμὲνα θέλει σε σφντεχαίνει. — 2933. l. ἐντὶς. — 2934. l. νόμιζε ὅτι ἐμὲνα.

Ὁκάποτε εἰς τὸ δένδρον ἦλθαμεν καὶ εἰς τὴν βρύσην ἐκείνην
 4110 ὁποῦ ἐφαντάσθη τὸ ὄνειρον διὰ τὸν Φερθερόχον·
 βλέπει, γινώσκει ὁ Ἀβιστρος καὶ λέγει πρὸς τὴν κόρη·

„Ὅταν ἐρχόμεσθε εἰς ἐσὲν ἡμασθεν κοπιασμένοι,
 καὶ ἐκ τῆς ἄλογα ἐπεξέρσασμεν τοῦ γὰ ἀναπαυθῶμεν
 ἐδῶ εἰς τοῦτον τὸ δένδρον καὶ εἰς τὸ ξυνοστον λιβάδι·
 4115 ἐδῶ ἐφαντάσθη τὸ ὄνειρον ὁ Κλιτοβῶν ὁ φίλος
 καλὸν διὰ τὴν εὐρεσίαν, ὥραία, τὴν ἐδιζίγει σου.”

Καὶ ἤρξατο, ἐμυγγάσαστο τὸ ὄνειρον τῆς κόρης
 καὶ πάλιν πῶς τὸ ἐδιζίγειεν καὶ πῶς ἀπεκατέστη·
 καὶ ἐθαύμαζεν ἡ ἐξαίρετος, ἡ ἐρωτική Ῥοδάμη,
 4120 τὴν ἔμψυχον καὶ καθαρὰν φίλιαν πρὸς ἐκείνον.

Ἡμέρες ἐπαρθέσθασιν καὶ ἦλθαμεν εἰς τὸν τόπον
 f. 130 v. ὁποῦ ἡῤῥηκε τὸν Ἀβι | στρον γὰ περπατῆ θλιμμένος,
 εἰς τὸ ξυνοστον ἀναλίβαθον καὶ εἰς τὸ κλιποτάμιον
 καὶ εἰς τὸ μεριοπαράξενον τὸ στερομοροπάτιον·

4125 γὰρ τὸ ἰδὼν ὁ Ἀβιστρος, ἀνεστέρναξεν μέγας
 καὶ εἰς τὴν Ῥοδάμην στρέφεται καὶ τέτοια γὰρ τὴν λέγει·
 „Πόσοι μοι πόνοι κείμενται εἰς τοῦτο τὸ λιβάδι,

πόδων δακρύων μοι σταλαγμοὶ καὶ πόνοι τῆς καρδίας μου!
 οἱ στεναγμοὶ ἐγερνώσασιν καὶ ἐρριζώσασιν οἱ πόνοι,

4130 (ὅταν ἀπεσώσασιν ὁποῦ ἡῤῥηκε
 ὁ Κλιτοβῶν ὁ φίλος καὶ ἐπύταξε τὸν φίλον)

τὰ δάκρυα ἂν ἐγέρτωσαν τὰ χέρονι οἱ ποιοῦντες,
 γὰρ εἶδες δένδρα τοῖς στεναγμοῖς, ὥραία, τοῖς ἐδιζοῦς σου,
 καὶ ὡς δένδρα τοῖς πόνοισι μου μέγα εἰς τὸ λιβάδι τοῦτον.

4135 τὰ δάκρυα μοι ἐκέρωσαν ξαθοὶ ὡς τὸ ποτάμι·
 διότι μὴ τὰ ἐξέρωσεν ἡ τύχη μοι ἀπὸ σέρα
 καὶ κόσμον ἐπερπάτοισι μόρος μοι καὶ ἐκοσμογέρεσά σε,
 τὸ μοροπάτιον τὸ θεωρεῖς καὶ τὸ λιβάδι τοῦτον
 καὶ τὸν γλεζὸν ἀναποταμιὸν μὲ εἶχε πολλὰ θλιμμένον·

4140 καὶ ἐδῶ ὁ καλὸς ὁ Κλιτοβῶν, ὁλόψυχός μοι φίλος,
 ἡῤῥε με μεριοθλίβον καὶ ἐπύταξε με φίλον,
 (ὅταν ὁ Ἀβιστρος ἐσενιχνε τὴν κόρη

τὴν ἀλθιανὴν φίλιαν τοῦ φίλου Κλιτοβῶντος) |

f. 131 r. καὶ ὅμοσε τὴν φίλιαν μοι γὰρ τὴν στεναποθάμην.”

4120. l. τὴν ἐκ ψυχῆς μου κ. — 4122. l. ἡῤῥηκε. — 4123. l. γλεζοποτάμιον. — 4125. l. ἐστέρναξεν. — 4129. l. (οἱ σ.) ἀν ἐγερνώσασιν. — 4132. ἐγερν.: S. 2960. ἐσπινάγασιν. — 4135. l. γὰρ ἐκέρωσαν. — ξαθοὶ? — 4136 l. σ. ὅταν γὰρ εἶς. — 4137. suppr. κόσμον. — l. ἐκοσμοπάτοισιν. — 4139. l. τὸ γλεζοπάτιον. — 4143. l. τὴν ἀλθιανὴν φίλιαν.

- f. 127 r. Ὅκαποτε εἰς τὸ θερθρόν ἐδώσαμεν, ἤλθαμεν εἰς τὴν βρύσιν
 ὅπου ἔφαρτίσθην | τὸ ὄρειον ὡς διὰ τὸν Βερθερόχον·
 βλέπει, γινώσκει ὁ Αἰβιστρος καὶ λέγει πρὸς τὴν κόρη·
 2940 „Βλέπεις ἐτοῦτον τὸ θερθρόν, βλέπεις ἐντὶ τὴν βρύσιν;
 ὅταν ἡρχόμεθα εἰς ἐκεῖν ἐμμεσθεν ἀπὸ κόπου,
 καὶ ἐκ τῶ ἄλλοι ἐπεξεύσαμεν γὰ περιεγαπενθόμεν
 ἐδὼ εἰς ἐτοῦτο τὸ θερθρόν καὶ εἰς τὴν εὐμοστον βρύσιν·
 ἐδὼ ἐφαρτίσθην ὄρειον ὁ Κλιτοβόν, ὁ φίλος
 2945 καλὸν διὰ τὴν ἀνέρεσιν, ὠραία, τὴν ἐδικήν σου.”
 Ἦρξατο καὶ ἡφηγῆσατο τὸ ὄρειον τὴν κόρη
 καὶ πάλιν πῶς τὸ ἐδιέκρινε, εἰς ποῖον γὰ ἀπεβγήται·
 καὶ ἐθαύμασεν ἡ ἐξαίρετος ἡ ἐρωτικοροδόμηγ
 τὴν ἐκ ψυχῆς μου καθαρὰν φιλίαν πρὸς ἐκεῖνον.
 2950 Ἠμέρες ἐπαρμόδιον καὶ ἤλθαμεν εἰς τόπον
 ὅπου ἡῤῥηκα τὸν Αἰβιστρον γὰ περπατῇ θλημμέρος
 εἰς τὸ ἐμμοστοαεζλίβατον, εἰς τὸ γλυκοποτάμιν
 καὶ εἰς τὸ μυριοπαρόξινον τὸ στερομογαπῆτιν·
 καὶ τὸ τὸ ἰδεῖν ὁ Αἰβιστρος, ἐστέρναξε μεγάλως
 2955 καὶ εἰς τὴν Ῥοδόμηγ στήθεται καὶ τίτοιαι τὴν λέγει·
 „Πόσαι μου πόροι κείμενται εἰς τοῦτο τὸ λιβάδι,
 πόσα μου ἀναστεράματα πάλε εἰς τὸ μοροπάτιν,
 πόσων θαλῶν μου σταλαγμοὶ καρδίαις μου εἰς τὸ ποτάμιν! |
 f. 127 v. οἱ σταλαγμοὶ ἂν ἐρρίζωνται καὶ ἐγείνωνται οἱ πόροι.
- 2960 τὰ θάκωνα ἂν ἐσπνέγοντο τὰ χέρον οἱ ποροῦντες,
 γὰ εἶδες θερθρὰ τοῖς στεναγμοῖς, ὠραία, τοὺς ἰδικαὺς μου,
 καὶ ὡς τὰ φρενὰ τοῖς πόροις μου γὰ ἴδω εἰς τὸ λιβάδι,
 τὰ θάκωνα μου γὰ ἐκίνησαν τοῦ ποταμοῦ τὴν βρύσιν·
 διότι ὁπόταν δὲ ἐξέρωσεν ἡ τέχνη μου ἀπ’ ἐμέων
 2965 καὶ ἐπεριπάτουρ μογαχὸς καὶ ἐκοσμοεγέρρεσά σε,
 τὸ μοροπάτι τὸ θεωρεῖς καὶ τὸ λιβάδι τοῦτο
 καὶ τὸ ἀναγλυκοπάτιμον εἶχε με πολλὰ θλημμέρον·
 καὶ ἐδὼ ὁ καλὸς ὁ Κλιτοβόν, ἰδὼψυχὸς μου φίλος
 ἡῤῥε με μυριοποροδόλιβον καὶ ἐπέταξε με φίλον
- 2970 καὶ ὤμοσεν εἰς τὴν φιλίαν μου γὰ τὴν στυγαποθάγη.”

2938: ms. ὅπου. — 2941. l. ἤμασθεν. — ἀπὸ z. l. κοπασμένοι. — 2952. l. ἐμμοστο. —
 2967. l. με εἶχε. — 2969. l. μεροδόλιβον. — 2970. τὴν l. με.

- 4145 Στρέφεται ἡ κόρη πρὸς αὐτόν, θεωρεῖ τὸν θαυνομένην,
καὶ λέγει· „Φίλε Κλιτοβόρ, ὑπερξείραμενέε,
γίλε τῆς ἑπολήψεως, ἡ ῥίξα τῆς ἀγάτης·
ποτάποιεν γὰρ εἴρω ἀνταμοιβήν γὰρ ποίσω εἰς τὴν φιλίαν σου,
εἰς τὴν φιλίαν σου τὴν ὀρθήν καὶ εἰς τὴν ἀληθειάν σου.”
- 4150 Καὶ ὡς εἶδεν ὅτι ἀπὲ τὰ ῥάτια τῆς τὰ δάκρυα ἀνασταλάσσον·
γογγῶν στρέφονται πρὸς αὐτὴν καὶ τέτοια τὴν ἐλάλουν·
„Σώπαθε, κόρη θεόποινα, τίποτες μὴ λεπτῶσαι·
στράταρ χαρῆς ἐποιῶμεν καὶ οὐ πρόκειται τώρα γὰρ στενάζῃς,
καὶ ἄφῃς το γὰρ θλίβεσθαι καὶ εἰπέτε καταλόγην.”
- 4155 Καὶ παρενθὺς ὁ Ἀβιστρος ἠγγέρισε καταλόγην, —
ἦτορ γὰρ καὶ καλόφρωνος ὑπερξείραμενός·
(ἔρχομαι το ἐκτέλεσε ἐρχόμενος τὸν ἀνέστη)
„Τὴν στράταρ τὴν ἐδιάβαινα θλημέρος διατ’ ἐσέγα
τόρα τὴν τρέχω ὀλόχαρος, ὡραία μου, μετὰ σέγα·
- 4160 τότε τοὺς πόρους εἶχα μεν ἐταμῶς ὥσθρ σπυροποιόρους
καὶ τόρα πάλιν μετὰ σέγ εἶμαι χαριτωμένος·
τότε ἀντὶ γέλοια στεναγμοὺς ἐγέμιζα τὴν στράταρ
καὶ τόρα ἀντὶ στεναγμοὺς τὲς ἐμφοστίες τοῦ κόσμου.”
- f. 131 v. καὶ ὥσθρ ἐμὲν ὁποῦ εἴ | παθεῖν δι’ ἀγάτην ὡραιωμένης,
4165 καὶ εἰς τὰ ἔπαθα οὐκ ἀπέτρεχα γὰρ τὰ κερχοῦμαι εἰς τὸν
κόσμον.”
- Κατέλεξεν ὁ Ἀβιστρος, εἶπε τὸ καταλόγην
μετὰ μεγάλῃς ταραχῆς, μετὰ πολλοῦ τοῦ πόθου·
στρέφονται σέντορα εἰς αὐτὴν καὶ λέγει πρὸς τὴν κόρην·
(ὅσταν ἐστένηεν ὁ Κλιτοβὸς τὰς κορὰς αἰς τὸν ἀνέστη)
- 4170 „Ἀπέστι μὴ βραδέμεναι, γ’ ἀγήμεναι τὰ πάντα
καὶ τὰ πολλὰ ἔς διγήμεναι, ῥήψωμεν παρὰ μίαν,
καὶ τὴν ὁδοὺ ἀποστέμεναι, ἐκκόψωμεν τὰ πάντα.

4150. l. εἶδα — suppr. ὅτι. — ἀνασταλ. l. γὰρ σταλάσσοντες. — 4153. ἐποιῶμεν: S. 2978 καταποιῶμεν. N. 3575 σπυροτρέφωμεν. — suppr. τόρα. — 4160. l. τ. τ. τ. μετ’ ἐμὲν εἶχα σ. — 4161. τ. χαρ. l. ἔχει τὴν ὀλοχίαν (S. 2985, N. 3582). — Après E. 4163, il manque S. 2988—2991 (N. 3585—3588). — 4164. l. ἔπαθα. — 4165. suppr. τὸν. — 4167. ταραχῆς l. τὸν χαρῆς? (cf. S. 2995). — 4168. l. λέγω. — Après E. 4172, il y a sept vers dans S. (2998—3005), qui manquent aussi dans N.

Στρέφεται ἡ κόρη πρὸς αὐτόν, θεωρεῖ τὸν θαυνομένον,
λέγει με· „Φίλε Κλιτοβόρ, ἐπερὲς ἔμοιγε,
γίλε, τῆς ἐπολήψεως ἡ ῥίζα καὶ τὸ δένδρον,
ποτάμῃν γὰρ εἶρω ἀντιμοιβῇν γὰρ ποιήσω εἰς ἑσένα,
2975 εἰς τὴν γιλίαν σου τὴν ὀρθήν, εἰς τὸ εἰνπολήπτόν σου·”
Καὶ ὡς εἶθα ὅτι τὰ ὀφλήματα τῆς τὸ θαύνον καταστάδου·

„Σώπαδε, κόρη,” λέγω τῇ, „οἴγησε, μὴ λυπῆσαι·
στράταρ κρατοῦμεν τῆς χαρῆς καὶ οὐ πρόπει γὰρ στενάζεις,
καὶ ἄγῃτε το γὰρ θλίβεσθε καὶ εἰπέτε καταλόγῃν.”
2980 Καὶ παρενθὺς ὁ Λίβιστρος ἐχείρωσεν γὰρ λέγει· —
ἦτορ γὰρ καλόφρωνος, ἐπερὲς ἔμοιγε· |

f. 128r. „[Τ]ῇ στράταρ τὴν ἐοίβηκα θλιμμένος ὡς δι' ἑσένα
τώρα τὴν τρέχω ὀλόχερος, ὥραία μου, μετ' ἑσένα·
τότε τοὺς πότους μετ' ἐμὲν εἶχα στυφοιπότους
2985 καὶ τώρα πάλιν μετ' ἐμὲν ἔχω τὴν ἀθλιφίαν·
τότε ἀντὶ γέλοια στεναγμοὺς ἐγέμισα τὴν στράταρ
καὶ τώρα ἀντὶ στενάγματος τῆς εὐνοοτίας τοῦ κόσμου·
τότε τὰ θαύρα ποταμοὺς ἐκέρουα καθ' ὥραν
καὶ ἀντὶ ἐκείνῳ τῆς χαρῆς τρέχει ἀπὸ ἐμὲν ποτάμι·
2990 τότε τῆς τύχης τὴν ὀργὴν εἶχα τῇ μετ' ἐμένα
καὶ τώρα τὴν προσπάθειαν τῆς ἐπύρα καὶ ἐπαγαίρω,
καὶ ὡς ἂν ἐμὲν ὅποῦ ἔπαθα διὰ πόθον ὥραιωμένης
καὶ εἰς τὸ ἔπαθα οὐκ ἀπέτρεχα γὰρ τὸ κενχοῖναι εἰς κόσμον.”

Κατέλεξεν ὁ Λίβιστρος, εἶπεν τὸ καταλόγιον
2995 μετὰ μεγάλης ἡδονῆς, μετὰ πολλοῦ τοῦ πόθου·

καὶ λέγει· „Τί βραδέρορες ὑγίνομεν τὰ πάντα
καὶ τὰ πολλὰ σιγῶμεν, ἐκκόψομεν τὰ πάντα,

τῆς γὰρ ὀπίσω στυφορός, ἢν τῆς ἀνιστορήτε,
διπλάζει σὰς ἡ κίχουσι καὶ κατατρυνάει σὰς·
3000 ἐκείνον γὰρ ἐνδέχεται τὸν ἄφθροπον γὰρ πάσχη

2981. l. γὰρ καὶ καλόφ. — 2987. καὶ τώρα l. τώρα ἔχω? — suppr. καὶ. — 2989. l. ἀντὶς.
— 2992: ms. ὅπον.

ὡς φθάσωμεν γὰρ σᾶς ἰδοῦν ὅποῦ σᾶς ἀπαρτέχον·
 δίχρονον εἶδαι, δέδοικτα, αἰχμηλώτορ ἀπὲ τὰ γορικά σου,
 4175 καὶ ἐτοῦτος πάλιν δίχρονον δι' ἐδέειν παραδέξει·"
 Τί τὸ λοιπὸν ἐγίγνετο; ἀφ' ἡκαμεν τὰ πάντα.

καὶ τὴν ἀρχὴν ἐπιάδαμεν καὶ τὸν σκοπὸν ἐκείνον
 ὅποῦ εἶχεν στράτας ἐκατὸν εἰς ἄλλην καὶ ἄλλην χώραν.

(ἀλλὰ ὁ Κλιτοβὸς ἐβοήθη, ὅτε γὰρ χωρήσῃ
 4180 καὶ ἄλλην στράταν καὶ ὅθεν γὰρ ἐπῶν εἰς τὰ γορικά του)
 Καὶ ὡς ἤρξα πάλιν τοὺς ἐκατὸν τοὺς ἐθιζοὺς τοὺς 'κείρους,
 συνεπαρτοῦ του οἱ ἐκατόν, πεξέχον, προσκυνοῦν του,
 κρατοῦν, περιλαμπάνον του, μυριοκαταφιλοῦν του·
 f. 132 r. ἀφ' ἰνουν τὸν | Ἀβιστρον, τρέχοντιν εἰς τὴν κόριν,
 4185 ἐκείνῃ τὴν παρόξενον, τὴν θαυμαστὴν 'Ροδάμην,
 ὅποῦ δι' ἐκείνον ἔπαθεν πικρὴς ἀραριθυμίας,
 σκέπτουσιν πρὸς τὰ πόδια τῆς, μυριοκαταφιλοῦν τα·
 καὶ εἷς ἕκαστος ἐχέριθε τοῦ γὰρ μὲς ἀμφιγῆται
 τὸν πόσον κόσμον ἔδραμεν καὶ πόδες χρόρες εἶδε
 4190 καὶ πόδας εἶδε σερμφοῦς καὶ τί τὸν ἐντρέβη.
 Ἀγῆδω, παραδέξματα τὰ τότε λαλιθέντα,
 κόψω καὶ τοῦτο τὸν εἰρημόν. πλάτος ὀλίγον ἔχει.
 Τίς ἤμπορέσῃ τὴν χαρὰν τὴν τότε γερομένην
 γὰρ τὴν εἰπῇ στροπικῶς ἢ γὰρ τὴν καταλέξι;
 4195 πῶς δυνήθῃς τοὺς ἐκατὸν τὰς λογοσυντηχίας:

Τοὺς ἐκατὸν ὁ Ἀβιστρος ἤρξατο γὰρ τοὺς λέγει,
 εἶπε τὸν πόσον ἔδραμεν πάλιν ἐκείνος κόσμον,
 καὶ πῶς ἔμεν ἐπὶ ταῖς γύλον ἰδὸφρυγόν του,
 καὶ εἰς τὴν οἰχορομίαν του πῶς ἤβριζεν τὴν κόριν.

4174. l. δ. ε. αἰχμηλώτος. θέα.. ἐκ τὰ ἰδεῖν σου. — 4177: voir S. 3012 sq., N. 3599 sq.
 — 4181. l. ἤρξα. — (id.) τοὺς l. του. — 4191. l. παραδράμω τα. — 4192: cf. S. 3026
 πλ. ὁ λόγος γ. — 4195. l. στροπικῶς τὸν ε. — Après E. 4195, il faut ajouter S. 3030 (N.
 3616). — 4199. του l. μου.

- τὸ τὸν παρελθὴν ἀπὸ μικροῦ καὶ ποθοσιστορεῖ τοι.
 ἄφες λοιπὸν, ὁ Ἀβιστρος, ἐξάφες, ἢ Ῥοδάριον,
 τὰ παρελθόντα πρὸ καιροῦ καὶ τὰ δευράντια τότε,
 καὶ τὴν ὁδὸν ὁπουθάζετε, ταχύνετε τὸν δρόμον,
 3005 φθάσατε γὰρ ὅς ἴδωσιν ὁποῦ ὅς ἀπαρτέχον· |
 f.128 v. διχρονος εἶδαι αἰχμηάλοτος, Ῥοδάριον, ἐκ τὰ ῥικά σου,
 καὶ τοῦτος ξένος διχρονος δι' ἐσὲν ἀπὸ τὸν κόσμον·"
 Τί τὸ λοιπὸν ἐγένετο; ἀφίκασιν τὰ πάντα,
 τὸ τζίρεμα, τὸν ἔρωτα, τὸν πόθοι, τὴν ἀγάπην,
 3010 τὰς ἀρετῆτους δευφορὰς καὶ τοὺς ἀπειροὺς πόρους,
 τοὺς πιχρασμοὺς τοὺς φοβεροὺς, τὰς ξενωαχημαλωτίσεις,
 καὶ τὴν ὁδὸν ἐδοιόδαζεν, ἐπέχρτα τὸν δρόμον
 καὶ τὴν ἀρχὴν ἐφθάσαμεν καὶ τὸν κοπὸν ἐξεῖρον
 ὁποῦ εἶχεν στυγὰς ἐκατόν εἰς ἄλλας καὶ ἄλλας χώρας,
 3015 εἰς ὃν ἀπεχαιρέτησεν ὁ Ἀβιστρος ὁ ξένος
 τοὺς ἐκατόν του δευγρεῖς τοὺς εἶχεν μετ' ἐξεῖρον.
- Εἶρεν τοὺς πάλιν εἰς αὐτὰ ὡς εἶχε ὁρισμὸν τοι,
 στυγαπτοῦν τοι οἱ ἐκατόν, πέξέον, προσκευτοῦν τοι,
 κρατοῦν τοι, περιπλέκον τοι, μερικοσταφυλοῦν τοι,
- 3020 ἐξεῖρον τὸν παρᾶξενον, τὴν κόρην τὴν Ῥοδάριον,
 ὁποῦ δι' ἐξεῖρους ἔπαθον πιχρίας ἀναριθμήτους·
- καὶ εἰς ἐκαστος ἐχείρησεν τὸ γὰρ τὸν ἀφικῆται
 τὸ πόσοι κόσμον ἔδραμεν καὶ πόσας εἶδεν χώρας
 καὶ πόσας εἶδεν δευφορὰς καὶ τί τὸν ἐσπρέβη.
 3025 Ἀφίκασιν, παρὰφάμω τα τὰ τότε λαλιθέντα,
 κόψω καὶ τοῦτο τὸν εἰρηόν, πλάτος ὁ λόγος ἔχει.
 Τίς ἡμπορέσῃ τὴν χαρὰν τὴν τότε γερομένην
 γὰρ τὴν εἰπῇ στυοπιτικῶς καὶ γὰρ τὴν καταλέξῃ; |
 f.129 r. πὼς δευρήθῃ τὸν ἐκατόν τὰς λογοστυγίας
 3030 ἐκ στόματος γὰρ τὰς εἰπῇ καὶ γὰρ τὰς μερικέσῃ;
 Τοὺς ἐκατόν ὁ Ἀβιστρος ἡῖρεν τοὺς στυαγμένους,
 εἶπερ τοὺς πόσοι ἔδραμεν πάλιν ἐξεῖρος κόσμον,
 καὶ πὼς ἐμὲν ῥπέταξεν γίλον ἰσὸφρυχόν τοι,
 καὶ ἐκ τῆς οἰκογορίας μου πὼς ἡῖρηκεν τὴν κόρην.

3005. ms : ὁτορ. — 3012. l. ἰσπορδαζαν. — 3013. κοπορ l. στυοπὸν (ου τόπον?) —
 3017. l. αἶτορ. — 3020. l. καὶ ἐξεῖρεν τὴν παρᾶξενον.

- 4200 *Καὶ μετ' αὐτοὺς τοὺς λογιζομένους καὶ μετὰ συνετυχίας*
εἰς στρατὸν ἐπληρώσαμεν μίαν καὶ ἑξῆς·
- ὁ Αἰβιστρος ἐσυνετυχεν ἡμῖν τοὺς λόγους τούτους,*
λέγει με· „Φίλε Κλιτοβόρ, ἐπερὲς ἡρήμενε,
φίλε τῆς ὑπολήψεως, ἐμπερχομένε στῆλε,
- 4205 *ἡῶρα τὸ εἶχα θέλημα με τὸ οἰκογενεὶκό σου*
 f.132v. *καὶ τὸ στερεὸν | τῆς γλώμης σου, τὸ ἐντεπλόμπιτόν σου,*
- καὶ ἀπὲ τοῦ γῆρ ἀντιμοιβῆν ὁρῶμεναι γὰ ποίσω*
ἀντάξιον γίλιαρ σου καὶ εἰς ὁρῶν σου γλώμην·
διότι καὶ ἐσὺ διὰ θέλμας ἐρωτικὸν ἐθλίβης,
 4210 *ἀγάτης γλόγαν ἔφλεξες καὶ τὴν ἐοῖν καρδίαν,*
- καὶ ἐπὶ τῆς ἀσκολήσεως τὸ τόξον ἐδοξεδόθης,*
- καὶ ἐσὺ τὸ ὁμοίον ἔπαθες ὥσων καὶ ἐγὼ εἰς τὸν κόσμον,*
- θέλω καὶ ἐγὼ ἀντίσπον γὰ σε δουλεύσω ἐσέραν.*
- καὶ ὑπάγαινε, ὡς κρατήσωμεν τῆς Ἀρμενίας τὴν στρατὸν,*
 4215 *καὶ ὅποταν ἰδῆς φθάσωμεν τῆς Αἰτοβίας τὴν χώραν,*
δύναμαι, φίλον Κλιτοβόρ, καὶ ἐγὼ γὰρ σε δουλεύσω
διὰ τὴν δουλείαν ἀντὶ τὴν ἐδική σου.
καὶ παραδίδω σήμερον τοὺς ἐκατὸν τῆς κόρης
καὶ αὐτεῖνοι γὰρ τὴν πάγονται εἰς τὸ Ἀργυρὸν τὸ Κάστρον,
 4220 *καὶ ἐγὼ μετὰ σέ. φίλε μου, δίχα συνεδοιπόρον*
τὴν στρατὸν γὰρ κρατήσωμεν, φίλε, τῆς Ἀρμενίας.”
Ἐγὼ δὲ πάλιν πρὸς αὐτὸν μετὰ θλίμμενον τρόπον,
καὶ λεπτιμὸν σκήματος καὶ στεργισμοῦ μέγιστον
λέγω τοι· „Φίλε Αἰβιστρο,
 4225 *εἶπα σε τὰς κακώσεις μου τὰς ἔπαθα εἰς τὸν κόσμον,*
εἶπα σε τὰς ὁδύνας μου τὰς ἔπαθα εἰς τὸν κόσμον·
 f.133r. *εἰς | τόπον ἀπεχρίστον καὶ δυσκατηρημένον*
εἶναι τὸ πρῶγμα τῆς ἐμῆς ἐρωτικῆς ἀγάτης·
οὐδὲ γὰρ ἔτι δυνατόν κόσμον πολλὸν καὶ χώραν
 4230 *μουῆς μας δίχα στέργον, δίχα συνεδοιπόρον*

4201. l. *μῆραν* καὶ *ἡ. ἔξῃ*. — 4208. l. *ὁ. εἰς γ.* — 4210. l. *ἔφλεξες*. — 4211. l. *ἀπὸ*. — 4215. l. *Αἰταβίας*. — 4216. l. *φίλε*. — 4217: (N. ms. 3640 *ὡς τὴν δ.*) voir S. 3058. — 4218. l. *τὴν κόρην*. — 4224: voir S. 3065. — 4227. l. *λοιπὸν ἀπεχρίστον καὶ δυσκατηρημένον* (S. 3068) — 4230. l. *μουός*.

- 3035 *Καὶ μετ' αὐτοὺς τοὺς λογιῶμοις καὶ μετὰ τὰς συνευχίας*
εἰς τόπον ἐπιληρώσαμεν ἕνα ἡμέρας ἑξή·
καὶ μετὰ τῆς συμπλήρωσιν τῶν ἡμερῶν τῶν ἑξή
ὁ Ἀβιστροφὸς συνεύχεται τοῦτους ἐμὲ τοὺς λόγους·
„Ἐγὼ μὲν, φίλε Κλιτοβόρ, ἐπεξεξήραμένη,
 3040 *φίλε τῆς ἐπολήψεως, ἐμφεγχομένη στήλη,*
φίλε καλὲ εἰς τοὺς φίλους σου καὶ ὁρθὲ εἰς τοὺς ἀγαπήτους,
ἡῖροια τὸ εἶχα θέλημα μὲ τὸ οἰζορομητιζό σου,
μὲ τὸ στεροδὸν τῆς γρώμης σου, μὲ τὸ ἐντολήπιό σου
καὶ μὲ τὸ ὁρθοσυνβουλεύτῳ καὶ τὸ διακριτικόν σου,
 3045 *καὶ ἀπὸ τοῦ ῥῆν ἀνταμοιβῆν βοῦλομαι γὰ ποιήσω*
ἀντάξιόν τῆς φιλίας σου καὶ τῆς ὁρθῆς σου γρώμης·
διότι καὶ σὺ διὰ θέλημα ἐρωτικὸν ἐθλίβεις,
ἀγάτης γλώγα ἐφλόγισε καὶ τῆς ἐσῆς καρδίαν,
πόθον χαλάζω ἔδειξεν ἀπέσω τῆς ψυχῆς σου,
 3050 *ἀπὸ τῆς ἀσχολῆσεως τὸ τόξον κατεργώθης,*
ὁργὴ τὸν τοῦ σου ἐδάμασεν ἐρωτικῆς φιλίας,
 f.129v. *καὶ ἐπεὶ τὸν ἀνθρώμοιον ἔπαθες | καὶ σὺ ὡς ἐγὼ εἰς τὸν*
κόσμος,
θέλω καὶ ἐγὼ ἀντίσῃζον γὰ σὺ δουλεύσω ἐσέα
καὶ γὰ πασχίσω μετὰ σὺν εἰς τὰ ἔπαθες μετ' ἐμε.
 3055 *σῦρε καὶ ὡς κρατήσωμεν τῆς Ἀρμερίας τῆς στράτας,*
καὶ ὁπόταν ἦθι φθάσωμεν τῆς Λιταβίας τὸ κίστρον,
δέναμαι, φίλε Κλιτοβόρ, καὶ ἐγὼ γὰ σὺ δουλέψω
τοιαύτην δουλείαν ἀνθρώμοιον ὡς πρὸς τῆς ἰδικῆς σου.
καὶ παραδίω σήμερον τοὺς ἑκατὸν τῆς κόρης
 3060 *καὶ αὐτοὶ γὰ τῆς ἐπάγῳσι εἰς τὸ Ἀργυρὸν τὸ Κάστρον,*
καὶ ἐγὼ μετὰ σὺ μοραχὸς δίχα στροδοιπόρον
τῆς στράτας γὰ κρατήσωμεν, φίλε, τῆς Ἀρμερίας.”
Ἐγὼ δὲ πάλιν πρὸς αὐτὸν μετὰ θλιμμένον τρόπον
καὶ λυπημένον σχήματος καὶ στεναγμοῦ ἀμετροῦ,
 3065 *λέγω τοι· „Φίλε Ἀβιστρε, ῥῆγας τῆς γῆς Λιβάνδρον,*
εἶπα σε τὰς κακώσεις μου τὰς ἔπαθα ἐκ τῆς τέχης,
ἡστάνθης τὰς ὁδύνας μου τὰς ἔπαθα εἰς τὸν κόσμον·
λοιπὸν ἀρεπιχείρητον καὶ δεσκατορθωμένον
ἔχει τὸ πρᾶγμα τῆς ἐμῆς ἐρωτικῆς ἀγάτης·
 3070 *οὐδὲ γὰρ ἔχει δευατὸν χόρον καὶ κόσμον τόσον*
μόνοι μας δίχα στερεογοῦ, δίχα προβόθον μόνοι

3036: cf. E. 4201 et N. ms. 3622 (voir l'introduction, § 6, p. 12). — 3042. l. οἰζορομητιζό.
 — 3052. τὸν (ᾧ) l. τὸ. — 3056. ἦθι: E. 4215 ἰδῆς et N. 3638 φίλε.

περιπατήσαι θαρρετά, σκόπησαι, ψιλασῇσαι.
καὶ τότε χάρας θέσποινα μεγάλη πολλοῦ ἀνθρώπου
τῆρ εὐρήξει καὶ στυγέξει τῆρ δίχα προβόθου μύθοι!
(ὅντα ὁ Κλιτοβός ἠθέλησε τοῦ γ' ἐποχαισθήσθαι.

4235 γὰρ ἐπ' αὐτῇ μοραχος πάλε εἰς τὰ ἑτάει του)

καὶ ἐγὼ τὸ ἔπρεπερ λοιπὸν ὥς ἔξω ἐπλήρωσά το,
καὶ τῆς γιλίας μου τὸν θεσμόν ὥς ἔξω ἔβγαλά του,
καὶ ἀκέραιον καὶ ἄεχάμενον ἔποινα τῆς ἀγάπης·
καὶ ἀπὸ τοῦ γ' γ' γ', ὁ γίλος μου, γὰρ σὲ ἀπεχαιρετήσω

4240 καὶ εἰς ἄλλον κόσμον καὶ εἰς οὐρανὸν ἐπάγω καταρτῆσαι.”
Ἦκουσεν πάλιν ὁ Αἰβιστρος, ἐθλίβητ' ἐκ τοῦ λόγου,
στενάζει ἀπὸ καρδίας του, τὰ δάκρυα του τηθοῦσιν,
θλίβεται θλίβητ' φοβερά, τοῖς τοῖς λόγοις εἶπε·
„Ἄκουσε, γίλε Κλιτοβόν, πάλιν ἀρχῆς πικρίας.

4245 πάλιν ἀρχὴν τοῦ στεναγμοῦ καὶ τῆς ἐμῆς ὁδότης,
ἀντὶ ἀπὸ μὲν ἐξέγνωσεν, γίλε μου Κλιτοβέ μου·

f.133v. ὁρμίζω σε εἰς τὰ ἑπαθεῖς καὶ εἰς τὰ ἐπάσχιδες | θι' ἐμέγαρ,

γὰρ μὴ ἀπ' ἐμένα χωριστῆς, γὰρ μὴ ἀπεξγνωθοῦμεν·
μόνος τῆρ ἐξουσίαν μου μοιμίζω μετὰ σέγαρ

4250 καὶ σὲ γαρβός μου, Κλιτοβόν, μάθε το, πολεμῶ σε·
ἔχει γὰρ ἄλληρ ἀδελφὴν ἢ ἐρωτιζὴν Ῥοδάμην,
γνώμον, ἀπαράλλακτον, ὥς ἔγει ἀντὶς ἐκείνην,
καὶ ἄγῃς τὰ πάντα, πάρεκτος ᾧξῃς τα ἀπ' ἐσέγαρ,
καὶ ἔλα μετὰ μέν, ὁ Κλιτοβός, εἰς τὸ Ἀργυρόν τὸ Κάστρον,

4255 (λόγους γὰρ τοὺς ἐλάλει ὁ Αἰβιστρος τοῦ Κλιτοβόν τοῦ γίλου)
καὶ ζῆσε, ζῆσε χάριτας καὶ μετὰ μέγαρ, γίλε,
καὶ ἔχει τὸ Ἀργυρόκαστρον καὶ τὰ περὶ γυνά του,
ἐὰν δὲ ἐσὺ, γίλε Κλιτοβόν, οὐ στυγατασθῇς το,
ἡξερσε πάλιν μετὰ δὲν στυπαθῶ, στυπαθῶ.

4260 καὶ γ' ἀποθάγω μετὰ σὲν ὅσον καὶ ἀντὶ ἐπάγῃς,
εἰ δὲ ἢ τέχνη ἀπὲ τοῦ γ' γ' στρέψη ἀπὲ τὸν δίνωμόν της,
γ' ἀλλάξῃ τὸ κακόγνωμον τὸ ἔθειξεν εἰς ἐσέγαρ,
ἄγῃς γὰρ τὰ πολλά, θέξον τη τῆρ βορλήν μου,

4231. l. σκοπήσαι. — 4232. l. μεγάλης, πολυανθρώπου. — 4233. l. εὐρήξει(γ). — 4240. l. καταρτῆσαι? ou γὰρ σέξῃσω? cf. S. 3079 (N. manque: voir l'introduction, § 6, p. 13). — 4244. l. ἀρχὴν. — 4246. l. ἀντὶ ἀπ' ἐμένα ἐγνωθῆς. — 4249. l. μόνος l. μεσος. — 4250. l. καὶ στυγα(μ)βόν μου. — 4252. γ' γ'. l. ἐρπύμοιοι (= S. 3094, P. 2557). — ἂ, ἐκ. l. ἀντὶ ἐκείνη (= P. 2557). — 4257. l. τὸς ἔχει. — 4261. ἀπὲ τὸν l. ἐκ τὸ. — 4263. l. λοιπὸν ἐξώμεν τὰ π.

περιπατήσαι θαρρηκά, σκοπήσαι, ψηλαφήσαι,
καὶ τότε χώρας θέσποιται μεγάλης, πολυανθρώπων
ιδεῖν, εἶρεῖν καὶ συνεχεῖν δίχα προβόδον μόροι!

- f.130r. 3075 ἐγὼ τὸ ἐμέραι ἤρμους, φίλε μου, | ἐπλήρωσά το,
καὶ τῆς φιλίας μου τὸν δεσμόν ὡς ἔξω ἐξέβαλά το,
ἀκέραιον τὸ ἐνδεχόμενον ἐποίησα τῆς ἀγάπης·
καὶ ἀπὸ τοῦ νῦν, ὁ φίλος μου, γὰρ σὲ ἀποχαιρετήσω
καὶ εἰς ἄλλον κόσμον καὶ οὐρανὸν γὰρ ἐπάγω γὰρ οἰκήσω.”
- 3080 Ἦκουσεν πάλε ὁ Ἀβιστρος, θρυώμεται ἐκ τοῦ λόγου,
στενάζει ἀπὸ καρδίας του, τὰ δάκρυα του πιθοῦσιν,
θλίβεται θλίψιν φοβεράν καὶ τοιοῦτους λόγους λέγει·
„Ἄκουσε, φίλε Κλιτοβών, πάλι ἀρχὴν πικρίας,
πάλι ἀρχὴ τοῦ πικρασμοῦ καὶ τῆς ἐμῆς ὁδότης,
3085 ἂν ἀπ’ ἐμένα ξερωθῇς, φίλε μου Κλιτοβών μου·
ὀρκίζω σε εἰς τὰ ἐπάσχισες καὶ εἰς τὰ ἔπαθες δι’ ἐμένα,
ὀμνέω σε εἰς τὰς πικρίας σου τὰς εἶδες ἐκ τῆς τέχης·
ἀλλὰ μετ’ ἔμεν ὅμοσες, ἡξέρεεις, γὰρ ἀποθάνῃς,
καὶ πάλι κατορκίζω σε καὶ ὀμνέω σε εἰς τὸ παθῆν σου
- 3090 μὴ μὲ ἀπεγγῇς, μὴ ξερωθῇς, μηδὲ ἀποχωρισθῇς με·
μέδω τὴν ἐξουσίαν μου μερίζω μετ’ ἐσέαν
καὶ σὺ γὰρ βρόν μου, Κλιτοβών, μάθε ὅτι πολερῶ σε·
ἔχει γὰρ ἄλλην ἀδελφὴν ἢ ἐρωτικοροδάμνη,
ἀνθόμοιον, ἀπαράλλακτον ὡς ἔτι αὖτις καὶ ἐκείνη.
- 3095 καὶ ἄφες τὰ πάντα, παρεκτὸς ῥήψε τα, πέτασέ τα,
ἔλα μετὰ μέ, Κλιτοβών, εἰς τὸ Ἀργυρόν τὸ Κᾶστρον, |

- f.130v. καὶ ᾤσε, ᾤσε χάριτας μετὰ μὲ ἐνιδόρους
τὰς ἔχει τὸ Ἀργυρόκαστρον καὶ τὰ περιχώρά του.
εἰ δικαίως, φίλε Κλιτοβών, οὐ συνεκατατεθῇς το,
- 3100 ἔξεργε πάλι μετὰ σὲ συνεζήσω, συνεπασχίσω,
συνπικρανθῶ, συνεποροξενωθῶ σε,
συναποθάνω μετὰ σέ, ἐὰν ἢ τέχη πάλι

ἀλλάξῃ τὸ κακόγνωμον τὸ δείχνει πρὸς ἐσέρα.
λοιπὸν ἔξάγες τὰ πολλὰ, θέξαι με σύμβουλόν σου,

3099. *αὐτ.* l. 1. αὖτως = P. 2562 (Wagner l'a corrigé en αὖ καὶ dans le vers N. 3681 qui manque dans le ms. N. et qui a été emprunté au ms. S.). — 3101: P. 2564 γὰρ πικρανθῶ, γὰρ ξερωθῶ, καὶ γὰρ κακοπαθήσω.

- ἄφης τα τὰ ἐπάσχιδες τοὺς παρατίσω χρόνους,
 4265 χόρησε, ᾤσε τὸν καιρὸν ὅσον ἀπάρτι ζήσης
 με τὴν χαράν, με τὴν τροφήν, με τὴν εὐημερίαν·
 f.134r. τί περιμέμεις τὸν καιρὸν τῆς ἐπιβούλου τέχνης;

- βλέπεις τὸν χρόνον ἔκλωθεν ἀπάρτι τὸν καιρὸν τοῦ,
 ἀλλάξει τὰς κακώσεις τῆς ἢ τύχῃ σου ἀπὸ σέφα,
 4270 καὶ με τῆς τύχης τὸν καιρὸν ἀπλώθησε καὶ ᾤσε
 καὶ τὰς ὀπίσω σφυροῦς ἀποξηλώθησέ τας·”
 Σπρεκατέβη, ἔκλιγε, καὶ σπρεκατεντίθη,
 σπρεμαλάχθη ὀλιγὸν ἀπὸ λιγοθυμίας,
 ἄφῃκεν τὸ σκληρόγρομον, μετέπεσεν εἰς ἄλλον,
 4275 εἰς γρόμην μου καὶ εἰς θέλημα κατῆλθεν τοῦ Αἰβίστρον.
 (ἐκράτου τοῦτο τοῦ γὰρ ζῶ περὶ γὰρ ἀποθάτω,
 καὶ προζειμέων τῶν κακῶν ἐπρόσκεινα τὸ κρεῖττον·)
 εἶπα τοῦ, ἀπεκρίθη τοῦ· ..Αἰβίστρο, βασιλέα,
 σπρεγομαι εἰς τὸ θέλημα καὶ εἰς τὴν συμβουλήν σου,
 4280 ἔρχομαι εἰς τὴν χώραν τοῦ μετὰ σοῦ γ’ ἀποθάτω.”

- Καὶ πάντα πραιτέχοντα σπρεγοπατῶ, λαλῶ τα·
 τὸν θρόνον πέλιν τῆς ὁδοῦ ἡρξάμεθα τὴν σιγάται,
 τὸ μοροπάτιν τὸ στερὸ τοῦ Ἀργυροῦ τοῦ Κέστρον.
 Καὶ τίς λαλήσῃ τὰς πολλὰς τὰς ἡδονὰς τὰς τόσας,
 4285 τίς ἐν τῷ μέσῳ χάριτας τοῦ παραξένου κόστρον;
 [Α]οιπὸν ἄς ᾤσω τὰ πολλὰ, καὶ στίχους τοῦ Αἰβίστρον,
 τοὺς ἐπὶ τὴν σιγάται ἔποιε, γὰρ ἄτῳ, γὰρ καλέξω· |
 f.134v. „Ὅλον τὸν κόσμον ἔτρεχα, τὸν ἥλιον ἡκολούθη·
 ὅσον ἐκεῖνος ἔδραμεν κόσμον μίαν ἡμέραν,
 4290 τόσον κόσμον ἔδραμα μόρον εἰς χρόνους δύο.
 κόρη ὥραία ἐγύρευγα γὰρ εὔρω, γὰρ καταλάχω,
 τὴν με πόθον ἀπεξέφωθεν παρὰ καιρὸν ἢ τύχῃ·
 ἔπαθεν ἢ καρδιά μου πικρίας ἀναριθμήτους,
 ὁδύνας ἀπεκλόρισε ἀπέσω τὴν ψυχὴν μου,
 4295 καὶ ὀκνάτε ἡῖρα φίλο μου, σπρεμοροποθετά μου,

4266. l. τὸν γὰρ. — 4269. l. ἡλῆξε. — 4270 τὸν γ. l. τὸ καλὸν. — 4272. ἔκλιγε. — 4274. l. ἄφῃκα. — μετέπσε. — 4275. μορ l. τοῦ. — l. κατῆλθε. — 4276. ἐκρ. τοῦτο l. ἐκράτα κρεῖττον (voir la note de S. 3118). — 4280. τοῦ l. σου. — 4281: voir S. 3125. — 4285. τίς l. τὸς. — 4287. ἐπὶ l. εἰς. — l. καταλέξω. — 4288. l. ἡκολούθη. — 4289. l. εἰς μίαν ἢ. — 4290. l. τοσοῦτον. — μόρον. — 4291. l. ποθοῦσι. — 4294. l. ὁδύνας ἀπεκλόρισε. — 4295. l. σπρεμοροποθετά.

- 3105 σὺν ὧν σε τὰ ἐπέσχιον τοὺς παροπίσω χρόνους,
 χέρισε, ᾤσε τὸν καιρὸν ὅσον ἀπὸρτι ᾤσῃς
 μὲ τῇ χαρᾷ, μὲ τῇ τρυφῇ, μὲ τῇ εὐημερίᾳ,
 μὴ περιμεύῃς πικρασμοὺς τῆς ἐπιβούλου τέχνης,
 μὴ καρτερῇς τὰς στυγερὰς τῆς μαρτυρομερομένης.
- 3110 βλέπεις τὸν χρόνον ἐκλῶσεν ἀπὸρτι τὸ τροχίλιον,
 ἤλλαξε τὰς κακώσεις τῆς ἐν τέχνῃ σου ἀπ' ἐσέα,
 καὶ μὲ τῆς τέχνης τὸ καλὸν ἀπλώθεισε καὶ ᾤσε
 καὶ τὰς ὁπίσω στυγερὰς ἀποξενώθεισέ τας.”
 Ἦκουσα, στυγελλίθην τοι, στυγεκατέβηκά τοι,
- 3115 κατεμαλάχην ὀλιγὸν ἐκ τῆς λιθοφρυχίας,
 ἀγῆκα τὸ σκληρόγυνον, μετέπεσα πρὸς ἄλλον,
 εἰς γυνῆν, εἰς τὸ θέλημα κατήρτησα Ἀβιδίτην.
 (ἔκρινα κρεῖττον τὸ γὰρ ζῶ περὶ τὸν θάνατόν μου
 καὶ προσημέριον τῶν κακῶν ἐχώρισα τὸ κρεῖττον.)
- 3120 εἶπα τοι, ἀπεκρίθην τοι· ..Ἀβιδίτρε, γῆς τοπάρχη, |
 f.131r. στυγέρομαι εἰς τὸ θέλημα, εἶμαι εἰς τῇ βοτλήν σου·
 ἔρομαι εἰς τῇ πατρίδα σου μετ' ἐσέ· γὰρ ἀποθάνω.”
 Τί μεριζέω τὰ πολλὰ λόγους ἐμοὺς καὶ ἐκείνου,
 τῆς κόρης καὶ τῶν ἐκατὸν τὰς ἐμνοστολογίας:
- 3125 Τὰ πάντα παρὰτρίχω τα, διγοπατῶ, λαλῶ τα·
 τὸν θρόνον πάλλω, τῇ ὁδῷ ἡγξάμεθα τοῦ τρέχειν,
 τὸν μοροπάτιν, τὸν κοτὸν γῆς Ἀργυροῦ τοῦ Κέστρον.
 Καὶ τίς λαλήσῃ τὰς χαράς, τὰς ἡθορὰς ἐκείνας,
 τὰς ἐν τῷ μέσῳ χάριτας τῆς παραξένου στράτας:
- 3130 Ὅμως ἀγῆσω τὰ πολλὰ, καὶ στίχους τοῦ Ἀβιδίτην,
 τοὺς εἰς τῇ στράτειν ἔποικεν, εἰπὼν καὶ καταλέξω·
 „Ὅλον τὸν κόσμον ἔδραμα, τὸν ἥλιον ἡκολούθησεν·
 ὅσον ἐκείνος ἔδραμεν κόσμον εἰς μίαν ἡμέραν,
 τοσοῦτον κόσμον ἔδραμεν μόρος εἰς χρόνους δύο.
- 3135 κόρην ὥραιαν ἐγύρευσά γὰρ εἶρῳ, γὰρ καταλάχων
 τῇ μὲ ποθοαπεξένωσεν παρὰ καιρὸν ὁ χρόνος·
 ἔπαθεν ἐν καρδίᾳ μου πικρίας ἀγαριθμήτους,
 πόρους ἐπέστην φοβερούς, ἀνάγκας ἔπερ γύναι,
 ὁδόντες κατεκλόρισαν ἀπέσω τῇ ψυχῇ μου.
- 3140 καὶ ὁκάποτε ἡῖρα φίλον μου, στυγοποποθετήν μου |

3115. l. λιθοφρυχίας. — 3118: P. 2568 ms. ἔκρινα κρεῖττον τοῦ γὰρ ζῶ περὶ τὸν θάνατόν μου, et E. 4276. — 3127. l. τὸ μ., τὸν κοτὸν (cf. S. 3013)

- καὶ ὠρέγετο τοὺς πόρους μου μετὰ μέγα γὰ συνεπάσχη·
καὶ μετὰ μέγα ἀκολούθησεν γὰρ με συνεποθάρι,
ὅμοσεν, ὅρκον ἔποιεν γὰρ μὴ ἀπεχωριστοῦμεν.
καὶ μετὰ καμπόδοι καιρὸν με τὸ οἰκογενεὶς τοῦ
4300 ἡῆριχα τῇ ἐγγεργα, τῇ εἴχα εἰς τῇ ψυχῇ μου,
τῇ με ποδοποξέτωσεν ὁ πόρος τ[ῆς] μαγίας·
ἐπῆρα τῇ παρὰξενον, ἐστράφη πάλε εἰς τὰ ὀπίσω,
εἰς χώραν τῇ ἐξέβηκα πάλε εἰς τὰ γοιζά μου.
γὰ ἔχω συνεδοιπόρο μου καὶ τὸν ἐγκάδοιό μου φίλον,
4305 τὸν εἴχα εἰς τὰς ὁδούς μου συνεποδοπορετά μου.”
Καὶ ταῦτα μετ' τῆς ὁδοῦ τῆς ἐρωτοχαρίτων·
f.135r. καὶ ὡς εἶδεν ἡ μυριοπαρὰξενος ἡ ἐρωτικὴ 'Ρο | δάμνη
ὅτι ἀπὲ τοῦ γὰρ γαμπρός τῆς ὠρομάστῃς,
τῇ ποταπῇ ἀσκόλησιν ἔδειξεν πρὸς ἐμέγα,
4310 πόσῃ ἀγάπῃ καὶ στοργῇ ἔδειξεν πρὸς ἐμέγα!
”Ὅμως ἄς ἀφίγω τὰ πολλὰ τὰ μέγρι καὶ τοῦ κάστρου,

πόσα καλὰ, ἐρωτικά, ἐγῆδορα τὰ εἴχεν·
εἰς τῇ στράτα ἐχαιρόμεσθαι, ὅντα εἰς δεστέχια,

γὰ εἴπες, θεωρῶ τα αἰσθητῶς καὶ χαίρομαι εἰς αὐτά·

4315 καὶ τῇ πολλῇ λεπτότητι γάτω τῇ ἐν τῷ μεδῶ,
καὶ λέγω τοῦτο, ἐφθάσαμεν εἰς τὸ 'Αργυρὸν τὸ Κάστρον. |
f.135v. ”Ὅλος ὁ κόσμος ὁ πολὺς τῆς γῆς 'Αργυροκάστρου
ἐφθάσεν εἰς προσκύνειν τῆς θέσποινας 'Ροδάμνης,
κόσμοι πολλὲν λαμπρόντι, στολίζοντι τῇ στράτα,
4320 μαργαριτῶν καὶ βλαττῶν, χρυσάων καὶ λιθῶν·
γίνεται τόση ταραχή, μέγρι τερῶν ἀνέβη,
ὄργανα, δεῖστα, δέματα, ὄργανα, μέλος ἄπαρ
ὅσον ἐκράτει τῇ πολλῇ τῇ γῇ 'Αργυροχώρῃ,
ἐφθάσαν εἰς ἀπάντην τῆς θέσποινης 'Ροδάμνης,
4325 καὶ πάσαντα ἐφοίμωσαν τοῦτῃ τῇ ἐρημίᾳ·
„Αἰβίστρον τοῦ πολυπαθοῦς μεγάλου βασιλέως
τῆς περιφύμης καὶ λαμπρῆς τῆς γῆς 'Αργυροκάστρου,
ἐκ γῆς Αἰβάντρον τοῦ ῥηγός, δὲν τῇ καλῇ 'Ροδάμνι,
δὲν βασιλίσσῃ τῇ λαμπρῇ, τῇ παρευτεχεσάτῃ,

4301. l. ὁ πόρος. — 4302. suppr. εἰς τὸ. — 4302 sq.: cf. S. 3146 et N. 3728 (voir l'introduction, § 6, p. 14). — 4304. suppr. καὶ. — 4305. l. -τορετήρ. — 4306. l. τὸ τῆς ὁ. τ. ἐρωτοχαρίτων. — 4307 sq.: l. καὶ ἡ μ. ἡ ε. 'Ρ. | ὡς εἶδεν ὅτι . . . ὠρομάστῃς. — 4311—4316: cf. S. 3154—3162 — 4322. l. = S. 3168 (cf. N. 3750 ms.: voir l'introduction, § 6, p. 14).

f.131 v. τὰ ὀρέγεται τοὺς πόρους μου μετ' ἔμε τὰ πασχίσῃ·
μετ' ἔμεν ἰζολούθῃσιν τὰ μὲ συνεποθαύει,
ὥμοσεν, ὄρκοι ἔποιζεν τὰ μὴ ἀποχωριστοῦμεν.

ἡῤῃκα τὴν ἐγύρενα, τὴν εἶχα εἰς θέλημάν μου,
3145 τὴν μὲ ἀπεχώρισεν ἢ ἐπίβουλος ἢ τέχνη·
καὶ ἀπῆρα τὴν καὶ στρέφομαι πάλε εἰς τὰ γοιτικά μου

τὰ ἔχω συνεποθιστόροι μου καὶ τὸν ἐγκάρδιον φίλον,
τὸν εἶχα εἰς τὰς ὁδούς μου συνεποθοποιετήν μου.”
Καὶ ταῦτα μὲν τὰ τῆς ὁδοῦ τῆς ἐρωτοχαρίτου·
3150 ἢ δὲ μερσιπαράξενος ἢ ἐρωτιζοροδάμην
ὥς εἶδεν ὅτι ἀπὸ τοῦ νῦν γαβρός τῆς ὀνομάσθην,
ποτάτην τὰ εἶπω ἀσχόλῃσιν ὅτι εἶχεν εἰς ἐμένα,
πόσῃν ἀγάπῃ καὶ στοργῇ καὶ διαθέσει γυνόσκει!
”Ομοῦς ἀφῆσω τὰ πολλὰ τὰ μέχρη καὶ τοῦ κάστρον,
3155 ἄν γὰρ εἰς αἰσθῆσιν ἐλθὼ καὶ εἰς τοῦ ἀναβιάσω.
πόσας καλὰς μεταβολὰς ἐρωτιζορενιδόρους
κατάστροφαι ἐχαρόμεθα, ὅτε ἢ δεσπεχία
τελείως μὲς ὑπεξέβηκεν καὶ μαρικοιμαρμένῃς,
τὰ εἶπες ὅτι θεωρῶ τα αἰσθητικῶς καὶ χαίρομαι εἰς ἐκεῖνα·
3160 καὶ ἐκ τὰ εἶναι πολυαφῆγητα τὰ εἶπω ἀβυσσῶ τα,
καὶ τὴν πολλὴν λεπτότητα κόψω τὴν ἐν τῷ μέσῳ,
καὶ λέγω τοῦτο, ἐφθάσαμεν εἰς τὸ Ἀργυρὸν τὸ Κάστρον. |

f.132 r. ”Ὅλος ὁ κόσμος ὁ πολλὸς γῆς Ἀργυροῦ τοῦ Κάστρον
ἔφθασεν εἰς συνάντησιν τῆς δεσποῖας Ῥοδάμνης·
3165 κόσμον πολλὸν νοσίζοντων, στράτα πολλὴν λαμπρόντων,
μαργαριάρι καὶ βλατίν, χρυσάφι καὶ λιθάρῃ·
γίνεται τόση ταραχὴ, μέχρη φεφῶν ἀνέβη,
ὄργισα, σεῖστρο, τέμπαρα, βούζικα, μέλος ἅπαν
ὅσοι ἐκόσμη τὴν πολλὴν Ἀργυροκάστρον χώραν,
3170 ἔφθασαν εἰς συνάντησιν τῆς δεσποῖας Ῥοδάμνης,
καὶ παρενθὺς ἐφῆμισεν ταῦτην τὴν ἐφῆμιαν·
„Λιβίστρον τοῦ παρευτεροῦς μέγαλον βασιλέως
γῆς περιφύμων τῆς λαμπρᾶς πάσης Ἀργυροκάστρον,
καὶ γῆς Λιβέρδρον τοῦ ῥηγός, σὺν τῇ καλῇ Ῥοδάμνῃ,
3175 τῇ βασιλίσσῃ τῇ λαμπρᾷ, τῇ παρευτεροδέσπῃ,

3145 l. ποθοαπεχώρισεν (cf. E. 4301). — 3158. l. μαρικοιμαρμένῃ. — 3159 suppr. ὅτι.

- 4330 πολλὰ τὰ ἔτη καὶ λαμπρά, πάσης φροντίδος!"
 Τοῦτον ἀνεγκιμῶσιν μετὰ ζοανγῆς καὶ πτέπου,
 μετὰ μεγάλης ταραχῆς, ὥστε τὸν νόσιον ὄλον
 ἔλεγες ὅτι δαίεται, κλορίζεται, κωφεῖται.
 Καὶ οὕτως ἐπεσώσαμεν, ἐσέβημεν τὸ κάστρος
- 4335 καὶ τότε εἰς τὸ παλάτιον του, τὸ τρεπτομεδοκῆτι·
 f.136r. ἐκεῖ ἐκατεργάζαμεν ἡμέρες οὐκ ὀλί | γες.
 Καὶ τότε καὶ ὁ Ἀβιστρος τοὺς ὄλους τοὺς τοπάρχας,
 τοὺς φίλους καὶ τοὺς συγγενοὺς, δογμάδας, ἀρχηγότας
 ἐδύναξε καὶ λέγει τοὺς ταύτας τὰς συντεχίας·
- 4340 „Φίλος ἐμὸν ὁ Κλιτοβός, ὃν ἔδωκεν ἡ τέχη,
 εἰς τὰ τεσούτας συμφορὰς τὰς μὲ ἐπαρηγόρειν,
 σήμερον ἦλθεν μετ' ἐμοῦ εἰς τὴν ἐμὴν πατρίδα,
 αἰγμῶλωτος, ὀλόξενος· πλὴν ἔν οὐκ ἦτον τοῦτος
 καὶ τὰ καλὸν συμβόλετο καὶ τὸ καλόγγοιόν του,
- 4345 ἐγὼ τὴν Ῥοδάμην θεόποινα πότε οὐκ ἐθεόφρον.
 τοῦ δὲ ὁ φίλος Κλιτοβός, ὁ ὑπερεξήμερος,
 καὶ εἰς ποίους κωτέρους ἔβαλεν δι' ἐμέαν τὴν ψυχὴν του,
 καὶ χώρας ἐπαρέδραμεν πολλὰς ἀγαθιμύτους,
 καὶ συνεκακοπάθεισεν καὶ συνεπάσχεσέ με.
- 4350 ἐγὼ δὲ λέγω, φίλοι μου, τὸ ἐτάχθη γὰρ πλιρώσω,
 καὶ τὴν ἐτέραν ἀδελφὴν τῆς θεόποινης Ῥοδάμης
 γὰρ τοῦ τὴν δώσω δέξινον καὶ σύγαμνον τὸν ποῖδω.”
 Ἦ δὲ ἀδελφὴ τῆς θεόποινης ἔκονε Μελεθία. —
 Ἀκουσαν οἱ πρωτερόντες, τῆς χώρας οἱ τοπάρχοι,
- 4355 ὅμως καὶ συνεγκιμῶσαν καὶ ἐπροσκένησάν με,
 καὶ δεύτερον ἐγκιμῶσαν, εἶπαν τοὺς λόγους τούτους·
 f.136v. „Σύγαμνον τοῦ πα | ρετρυχοῦ Ἀβιστρον Κλιτοβόντος,
 τῆς γῆς τοῦ Κάστρον τοῦ Ἀργυροῦ μεγάλων βασιλέων,
 καὶ θεοποιῶν τῶν ἐντεχῶν Ῥοδάμης, Μελεθίας,
- 4360 πολλὰ τὰ ἔτη καὶ καλά, πάσης φροντίδας ἔξω!”

4330. l. πᾶς, φροντ. ἔξω. — 4331. τοῦτον aussi dans N. 3759 ms. (voir p. 14); S. donne τῶτον. — 4334. l. κάστρος. — Après E. 4339: cf. S. 3186—3192 et N. ms. 3768 (voir l'introduction § 6, p. 14). — 4340. l. ἐμοῦ. — 4344. l. καλοσυν(μ)πον. — 4345. suppr. τὴν. — l. ποῖ. — 4347: cf. S. 3200 et N. ms. 3782. — 4355. l. ὁμοῦ. — 4357. l. συγάμνον.

- πολλὰ τὰ ἔτι καὶ καλὰ, πάσῃς φροντίδος ἔξω!"
 Τρίτον ἀνεφημίωσαν μετὰ κραυγῆς καὶ κέπτον,
 μετὰ μεγάλῃς ταραχῆς, ὥστε τὸν κόσμος ὅλον
 ἔλεγες ὅτι οὐκ εἴται, κλονίζεται, κινεῖται.
- 3180 Τί τὸ λοιπὸν ἐγένετο; ἐσεβήμεν τὸ κάστρον
 καὶ τὸ λαμπρὸν παλάτιον τοῦ τετραπομεδοκίπου·
 εἶδανεν, ἐκρηγνύσανεν ἡμέρας οὐκ ὀλίγας.
 Συναγεί τότε ὁ Λιβιστρος τοὺς ὅλους του τοπάρχους,
 τοὺς ἀρχηγούς, δορυβάτας του, πάντας τοὺς συγγενεῖς του·
- f.132v. 3185 βασιλικῶς προκάθηται, | δημιουργοῦ καὶ λέγει·
 „Ἐγὼ μὲν, φίλοι συγγενεῖς, τοπάρχαι μου, δορυβάτες,
 ἀπὸ τῆς γλώμης τῆς ἑμῶν καὶ τοῦ θελήματός σας
 γῆς κατεστάθην βασιλεὺς γῆς Ἀργυροῦ τοῦ Κάστρον
 μὲ τὴν ἑμῶν τὴν γυναικὶν θέσθονται τὴν Ῥοδάμην·
- 3190 καὶ τὰ συμβάντα κατ' ἐμοῦ καὶ κατὰ τῆς Ῥοδάμης
 οἴδατε πάντες ἀκριβῶς, γινώσκετέ το πάντες.
 φίλος ἐμὸς ὁ Κλιτοβόρ, ὃν ἔδωκεν ἡ τέχνη
 εἰς τὰς τοσοῦτας συμφορὰς γὰρ μὲ παρηγορεῖται,
 σήμερον ἦλθεν μετ' ἐμὲν εἰς τὴν ἐμὴν πατρίδα,
- 3195 αἰχμαλώτος, ὀλοξένος· πλὴν ἄν οὐκ ἦτορ τοῦτος
 καὶ τὸ καλοσυναιδύλευτο καὶ τὸ στεροφώγωνόν του,
 ἐγὼ Ῥοδάμην ἀκομὴν θέσθονται οὐκ ἐθόρονεν.
 ἐπεὶ δὲ ὁ φίλος Κλιτοβόρ, ὁ ἐπεξηγημένος,
 ἀνέφιος ὁ κάλλιπτος ὁ γιγὼς τῆς Ἀρμενίας,
- 3200 εἰς κίνδυνον ἐσέβαθεν δι' ἐμέων τὴν ψυχὴν του,
 καὶ χόρας ἐπαρθέσανεν πολλὰς ἀναριθμήτους,
 καὶ συνεκασπαδίωκεν καὶ συνεπάσχιζεν με,
 λοιπὸν καὶ ἄν σὰς φαίνεται, φίλοι μου συγγενεῖς μου,
 εἰς τὴν ἐτέραν ἀδελφὴν τῆς θέσθονται Ῥοδάμης
- 3205 ἐπαίρω το καὶ σὺ λαμπρὸν ἐμὸν τὸν ὀνομάζω.”
 Ἡ δὲ ἀδελφὴ τῆς θέσθονται ἤκουεν Μελαθία. —
 Ἦκουσαν οἱ πρωτεύοντες τῆς χόρας του οἱ τοπάρχαι,
 ὁμοῦ συνεφρονίσανεν, ἐπροσκηρήσανσιν μας,
- f.133r. καὶ δεύτερον ἐφίμωσαν, | εἶπαν τοὺς λόγους τοῦτους·
 3210 „Σύγαμβρον τὸν παρεντεχλὴν Λιβιστρον, Κλιτοβόρτα,
 τῆς γῆς τοῦ Κάστρον τοῦ Ἀργυροῦ μεγάλου βασιλέως,
 καὶ θεσποιῖνον τὸν ἐγγενὸν Ῥοδάμης, Μελαθίας,
 πολλὰ τὰ ἔτι καὶ καλὰ, πάσῃς φροντίδος ἔξω!"

3181: cf. E. 4335, et N. ms. 3763 (voir l'introduction, § 6, p. 14). — 3197. l. i. Ῥοδ.
 δέσπ. ἀκόμ. οὐκ ἐθ. — 3198. l. ἐπεξηγημένος. — 3210. l. Σύνάμβρον τοῦ παρεντεχοῦς
 Λιβιστρον, Κλιτοβόρτος.

Ἐπεκατέστην βασιλεὺς μετὰ μεγάλης γήνης·
πλήν γὰρ καὶ τῆς ἐπόθεσιν ὡς ἐκοπιολαλήσω τῆν.

Ἐξήσα χρόνους καὶ καλοὺς μετὰ τῆς Μελαρθίας,
καὶ ἐκείνους ἐλησμονήσα τοὺς παρὰπίσω χρόνους.

- 4365 ἔξῃσα γὰρ ἡμέρηντα ἡμέρες οὐκ ὀλίγας.
Καὶ πάλε ἡ κλωστρεῖα ἡ μοῖρα μου κατ' ἐθιζόν μου ἐκλώσθη
ἰαυθουλίας κατ' ἐμοῦ τοῦ γὰρ μὲ θανατώσῃ·
ἦλθεν, ἐπῆρεν λῆστυκῶς τῆν κόρην Μελαρθίαν,
θάνατος τῆν διαδέχεται καὶ ἐβγαίνει ἀπὲ τὸν κόσμον.
4370 θάνατος σφάζει τῆν ἐμὴν φυχὴν παρηγορία.

Μόρος ἐγὼ τῆς στυγροῦς δοῦλος ἀπεκατέστην.

καὶ ξένος τόπον καὶ χώρας τοῦ Ἀργυροῦ τοῦ Κάστρον.
καὶ εἶχα ξόδαν καὶ τῆν καὶ κόσμον βασιλέαν.
Πάλιν ἦλθε μου συμβουλὴν καὶ λογισμὸς καὶ γυνῶς.

- 4375 γὰρ ἔβγω γὰρ ἐπάγω ποταχὸς εἰς τῆν ἐμὴν τῆν χώραν,
ἂν εἶναι ὁδὸς καὶ ἂν ἡμπορῶ γὰρ τῆν ἀναξίτηδον.
f. 137r. (λόγους γὰρ τοὺς ἐλάλουν ὁ κλητοβὸς ὅτιαν ἡ | θελήσῃ
τοῦ γὰρ καβαλλοανῶν, γὰρ ἐπάρῃ εἰς τὰ ποτακά του)
Καβαλλικεύγω τὸ λοιπόν, ζώομαι τὰ ἄρματα μου
4380 καὶ ἐβγαίνω εἰς ἀναξίτηδιν τῆς γονιζῆς μου χώρας·
καὶ μετὰ ἐξάμηνον καιρὸν ἡῦρα τῆν καὶ ἐγθαυά τῆν.
ἡῦρα πάντα τοὺς ἐμοὺς τοὺς ἐθιζοὺς μου γίλους,
καὶ ἐξεῖνῃν τῆν παρὰξενον τῆν θέσποινα,
καὶ μετὰ σέραν ζήσω.
4385 στυγαποθάγω μετὰ σέρ, στυεγκρωθῶ, στυπάθω,
τῆν γονιζὴν τῆν χώραν μας μετὰ σέραν ἐξορσιώσω,
ὅποῦ δι' ἐσέρα ἔφυγα κόσμον πολὺν καὶ χώραν

καὶ ἔπαθα τόσους πικρασμοὺς δι' ἐσέραν, Μορτάτην κόρη,
ἔφως ἐκατεδοῦλωσεν καὶ ἐμπήκεν εἰς ἐσέραν.

- 4390 Καὶ ἐγὼ εἶμαι, ἡ παρὰξενος ἡ θέσποινα Μορτάτην,

4362. l. ὡς ἐν χορῶ λαλῶ τῆν. — 4370. l. φυχολογία. — 4373. l. δόξαν. — κόσμον βασιλείαν. — 4374. l. συμβουλή. — 4382. ἐκείνην l. ἐσέραν. — l. τῆν σ. Μορτάτην. — 4384. l. ἡῦρα καὶ χώραν, θέσποινα, καὶ μετὰ ἑορτὴν γὰρ. — 4385. l. στυεγκρωθῶ. — 4386. σέραν l. σέ γὰρ. — 4388. l. ἐσέρα, Μορτάτην. — 4389: cf. N ms. 3829 (p. 16). — 4390. εἶμαι l. μὲν.

- [A]πεκατέδωκε βασιλεὺς μετὰ τῆς Μελαρθίας.
 3215 (συνέμνω τῇ ἐπόθεσιν καὶ ὡς ἐν κορυφῇ λαλῶ τῇ,
 ἀπὸ τοῦ ἐν συνεπιτυχῶς εἰπὼ τὰ παρελθόντα.)
 Ἐξήσα χρόνους ἰκαροὺς μετὰ τῆς Μελαρθίας,
 ἐχάρην, ἐλησφόρησα τοὺς παροπίσω χρόνους,
 τὰ πλώσματα τὰ δόσολα τῆς ἀνσώτου τέχνης.
 3220 ὁ τοῦς μου οὐκ εἶχε μέμνηται καὶ ἄν τὰ εἶχε ἔλαθέ τα.
 Ἐκλώσεν πάλιν ἡ βοῦλή τῆς τέχνης τῆς ἀδίκου,
 μετεκνήθη κατ' ἐμοῦ τοῦ χρόνου ὁ τροχὸς του
 καὶ τοῦ θαλάτου τὸ σπαθὶν δι' ἐμέων ἐδοιμώθη.
 Χάρος ἐπαίρει λλοτριζῶς τῇ κόρη Μελαρθία,
 3225 θάνατος σφάζει τῇ ἐμῇ ψυχολογοποιῶν,
 ἄδης κερδαίνει τῇ ἐμῇ ἀδίκως γλυχοτέρωψιν.
 Μόρος ἐγὼ τῆς συμφορᾶς δοῦλος ἀπεκατέδωκε
 καὶ τῆς ἀνσώτου τέχνης μου συμμέρω ποροκράτωρ.
 3230 καὶ πάλιν ὡς αἰχμάλωτος ἤμουν εἰς ξένον κόσμον
 καὶ ξένος τόπον καὶ χαρᾶς γῆς Ἀργυροῦ τοῦ Καστροῦ,
 καὶ εἶχα δόξαν στέμματος καὶ κόσμον βασιλείαν.
 Καὶ πάλιν ἦλθε μου βοῦλή καὶ λογισμὸς καὶ γνώμη,
 [ἐ]νθρόνους καὶ μέμνηται καὶ τοῦς εἰς τῇ καρδίαν,
 γὰρ ἔβρω, γὰρ φύγω μόρος μου, καὶ τῇ ἐμῇ τῇ χώρην,
 3235 ὡς ἔρει ὁδὸς καὶ ὡς ἡμπορῶ γὰρ τῇ ἀναζητήσω.

- Καβαλλικέω τὸ λοιπόν, ζώοντα τ' ἄρματα μου
 καὶ ἐβγαίνω εἰς ἀναζητήσιν τῆς γοιτικῆς μου χώρας· |
 f.133v, καὶ μετὰ ἐξέρηται καιροῦ ἔσθαι καὶ ἡρώικα σε,
 τοὺς συνεγεῖς, τοὺς γίλους μου τῆς χώρας Αἰαβίας,
 3240 καὶ ἐσέων, τῇ παρὰξενον δέδοται τῇ Μερτιάτῃ
 ἡρώικα χίρα, δέδοται, καὶ μετὰ ἐσὲν γὰρ ζήσω,
 συνεπαθάνω μετὰ σέ, συνεκρωθῶ, συνεπάθω,
 τῇ γοιτικῇ μας μετὰ σέ χαροῦμεν ἐξουσίαν,
 ὅποθ' δι' ἐσέων ἔστω κόσμος πολὺν καὶ χώρα
 3245 καὶ ἔπαθα τόσας συμφορὰς ὅσας σὲ ἀφ' ἡρώικα
 καὶ ἔπαθα τόσους πικρασμοὺς ὅσους, Μερτιάτῃ κόρη,
 εἶπα σε καὶ ἀφ' ἡρώικα σε καὶ ἤκουσες ἀπὸ μέων.
 [K]αὶ ἐγὼ μὲν, ἡ παρὰξενος ἡ δέδοται Μερτιάτῃ,

ἐστειροφυγγήσονται δὲ τοὺς φίλους μου τοὺς πόρους,
οἷς ἐκατεψιλάμην μόνος καὶ μετὰ μέγα.

- τοὺς ὄλους ἐφυγγήθη δὲ τοὺς παρεπιχρεωμένους του,
τὰς ἀπειλὰς, κακώσεις μου τοὺς ἔπαθα εἰς τὸν νόμον.
4395 τὰς κατὰ μέρας εἴθισεις καὶ τὰς πολλὰς πιζρίας,
εἴτις στυγρὰ καὶ μεριζῶς, γυρεῖται, φυλάσσει,
καὶ γὰρ ἀπ' αὐτὰ οὐ θνήσκει τοῦ γὰρ τὰ καταλέξει,
τοῦτα τὰ περισσότερα λέγω τοι γὰρ στυγρὰ καὶ
γὰρ ἔχῃ φυχὴν ὀλόθλητον καὶ ὀλόπορον καρδίαν.
4400 γὰρ στυγρὰ τοὺς πάσχοντας καὶ τοὺς ποθοδαρμένους,
καὶ γὰρ ἰδὼν τὰς πιζρίας καὶ στεναγμοὺς τῶν ξένων,
καὶ τὰ καρδιοσφάγματα καὶ τὰς μεγάλας λύπας,
καὶ ὁδυρμοὺς τοὺς ἔχοντες οἱ ξένοι εἰς τὰ ξένα,
μόνος ὡς καθίστα καὶ ὡς θάλλῃ τὸν τοῦτον τοι πρὸς τὰ ξένα,
4405 καὶ ὡς κοπιᾷ ἀκριβῶς τὰς δουλειὰς τῶν ξένων,
καὶ ὡς θέλει καὶ ὡς ῥέγεται, ὡς τὰ κατακρατῇ,
καὶ πρὸς ἐτέρους πάσχοντας γὰρ τὰ λογοφύεται.

4391, l. τοῦ φίλου. — 4394 l. εἴτε οἱ τὰς κακώσεις μου τὰς ἔπα, (cf S. 3253). — 4395.
l. μέρος. — Cf. S. 3254. — 4396—4407: cf S. 3255—3262 et N. 3837—3841 ms. (voir
l'introduction, § 6, p. 16) — 4406. κατακρατῇ. l. κατακρατῇται.

- 3250 ἔσθ' ἀφ' ἡγήσασθαι σε τοῦ φίλου μου τοὺς πόρους.
 ὅσους ἐκακοπαθήσας μόνος τοῦ καὶ μετὰ μέ·
 ἑμοῦς δὲ πόρους τίς εἶπ' τοὺς ἔπαθα εἰς τὸν κόσμον,
 τίς ἄλλος ἀφ' ἡγήσεται τοὺς ποροπικραμοὺς μου,
 τίς εἶπ' τὰς κακώσεις μου, τὰ πάθ' μου συνεγράψῃ.
 τίς κατὰ μέρος τὰς ἑμὰς ἀφ' ἡγήθῃ πικρίας·
 3255 Ὅμως ὁκείως ἄνθρωπος ἔχων ψυχὴν εἰς τοῦτο,
 γὰρ συνεπαρῇ τοὺς πάσχοντας, εἰς πόρον γὰρ μαρθάνῃ,
 καὶ πρὸ ἐτέρους πάσχοντας γὰρ τοὺς λογασιγγίται
 εἰπεῖν, συνεγράψαι μερικῶς, γράψαι, ψηλασθήσιν,
 καὶ καὶ ὥς πάντως περὶ θῆ τὸ γὰρ τὸ καταλέξῃ
 3260 τούτων τὰ περιωδέστερα λέγω γὰρ τὰ συνεγράψῃ.
 καὶ εἴτις ἀπλῶς ἐρωτικῶς θελήσῃ γὰρ τὸ ἐκγράψῃ,
 ὥς θέλει καὶ ὁρέγεται γὰρ τὸ μετασχευάσῃ.

Τέλος λέληγεν, χέριτι τοῦ Πατάρχου,
 τέλος τὰ τοῦ Αἰβίστρον. Θεοῦ δόξα.

3257. πορ l. ποῦ. — 3263 sq. cf. la fin du roman de Callimachos, éd. Lambros: καὶ
 τέλος εἰληγεν λοιπὸν τὸ γὰρ παρὸν βιβλίον | μετὰ θελήσεως Αἰβίστρον, Θεοῦ τοῦ λητρεστοῦ
 μας, | Ἀμήν.

TEXTE DES FOLIOS 58—64 DU CODEX SCALIGERANUS 55,
NOMMÉ S. I 1—274*)

Cod. Scal. I 1—73

(cf. S. 1433—1513, E. 2581—2661, N. 2275—2352, P. 1125—1197)

- f. 58 r. ἐκεῖνον τὸν ἐμύρυσαν γὰρ πάσῃ τῇρ Ῥοθάμνῃρ,
ὥς ἐν ὑστέρῳ εἴπασιρ, ἐγέρωσεν θλιμμένους,
τὰ λέγει· „Ἄν εἶχαρ φονευνθῇρ, τῇρ κόρηρ οὐκ ἀφίρω.”
Ἰδοὺ ἀπὸ τῶρα ἐφθάσαμερ μοιῇρ γὰρ ἀναπανθοῦμερ
5 καὶ πάλιν αἶριον τῇρ ὁδοῖρ γὰρ παύσωμερ ἐντέμα,
καὶ εἴτι ἀπὸ τῇρ ἀφίγησιρ ἔλειψε γὰρ τὸ μάθηρ.”
Παυλῶδερ, ἐπαρέδραμερ τὸ πλάτος τῆς ἡμέρας,
τῆς γέντας ὅλης ὁ καιρὸς ἐθεέβηκερ ἐκεῖνος,
ἐχάραξεν ἡ ἀνατολὴ καὶ ἀνέτειλερ ἡ ἡμέρα,
10 καὶ τῇρ ὁδοῖρ ἠρξάμεθα πάλιν γὰρ περιπατοῦμερ·
καὶ πάλιν ὁ γλογοτόπαθος ὁποῦ ἔπαθεν δι’ ἀγάπῃρ,
ὁποῦ διὰ τῇρ ἀσχόλησιρ ἐμνηστυραννῆθῃρ,
μετὰ ὄρκον μὲ ἐπεχείρησεν τοιαῦτα γὰρ μὲ λέγει·
„Ἦκουσες πάντως, ἔραδες τοὺς ἰδιχοὺς μου πόρους,
15 ἐγνώρισες τὰς κακώσεις μου τὰς ἔπαθα εἰς τὸν κόσμον·
γῆρ δέ, ἂν εἶσαι χριστιανός, καλὸς στυροβιπόρος,
καὶ ἔαν κατ’ ἀλήθειαν ἔραδες γὰρ στυπορῆς τοὺς ξέρονς,
καὶ ἂν εἶσαι εἰς τοῦ ὄρκον τῇρ στοργῇρ ἢρ ὁμοσας μετ’ ἐμέγαρ,
γὰρ ἀφηγῆσεσαι καὶ ἐδὲ καὶ γὰρ μὲ ἀναθεσάξω
20 τίς εἶσαι, πόθεν περιπατεῖς καὶ γέρονς οὕης χώρας·
καὶ ἀντέχῃ γὰρ μάθω στυφορὰς καὶ ἐγὼ τὰς ἐδικὰς σου,
πικρίας σου ἂν μὲ εἴπῃς τίποτε, κακώσεις σου γὰρ μάθω,
τίποτε μερικώτερον γὰρ γίνεται τὸ πάσχω.”
- f. 58 v. Καὶ ὥς εἶδον ὅτι | μετ’ ὄρκον μὲ βιάζει γὰρ τὸν εἶπω
25 εἴτι κακὸν ἔπαθον καὶ ἐγὼ εἰς τὸν κόσμον τοῦτον,
καὶ γὰρ τὸν ἀφηγῆσθωμαι καὶ ἐγὼ τοὺς πικραμένους,
τοὺς ἐδικοὺς μου πικρασμούς, τὰ ἐδικὰ μου πάθη,
ἠρξάμην ἀπὸ τοῦ τοῦ μου τοιαῦτα γὰρ τὸν λέγω·
„Εἴτι καλὸν γὰρ μὲ ὁμοσες μετὰ μέν, στυτροφέ μου,

*) Voir l'introduction § 9, pp 20 sqq.

3. l. γὰρ λέγει· „ἂν εἶχα φ. — 11. ms.: ὁπορ. — 18 μετ’ l. μὲ. — 19. l. ἀναθεσάξω. — 20. l. καὶ ποίας ἐγόνον χ. (voir S. 1459, E. 2603, et N. 2300; cf. P. ms. 1145 καὶ ποιοῦν ποίους οὕης χώρας). — 25. l. εἴτι κ. ἐρ ἔπ. — 26. l. τοὺς πικρασμούς μου. — 28. l. ἀπὸ πόρον μου. — 29. l. ἦτον κ. γὰρ μὲ ὦ.

- 30 ἡ μὴ δὲ εἰς ὄρκον δέσμιον ἡ δὲ ἐδεήθη μετ' ἐσθῆτα·
ἐπεὶ δὲ εἰς τοιοῦτον μὲ ἔφευγεν ὁ χρόνος ἡ δὲ ἐμπλέξω,
ἀκουσον, ξέρε, τίς εἰμί, καὶ χώρας ἀπὸ ποίας
καὶ διατὶ περιπατῶ καὶ κόσμον ἀναγρεῖω.
Ξένος, πατήρ μου γέγονεν ἐκ χώρας Ἀρμενίας,
- 35 τῆς χώρας ταύτης ὄνομα καλεῖται Λιταβία,
γονεῖς ἐμοῦ τοῦ θυοτεχοῦς πρώτους τῆς χώρας ταύτης·
ἀνδράδελγός μου γέγονεν ὁ ῥήξ τῆς Ἀρμενίας·
εἶχεν πολλὰ παρὰ ξέναν, ἐξαίρετον, ὠραῖαν,
εὐμορφίην, αἰδομένην ἐμὴν ὁ ῥήξας θυγατέρα·
- 40 εἶχεν γὰρ εἰς αὐτὴν γαμβρὸν τῆς χώρας τῆς Περσίδος.
Ἐφ' ὧς εἰς τὴν καρδίαν μου τῆς κόρης ἐπεσέβην,
κατέτρωγεν, ἐδάμασεν, ἔφλεγεν, ἐδαπάνει
ὅλην μου ταύτην τὴν φυχὴν, ὅλας μου τὰς ἀσθένειαι·
δύναται γὰρ ἡ δαπάνη καρδίαν καὶ τὸ σῶμα
- 45 βάνος κρέβει ὁ λογισμὸς ἐξ ἐρωτοπολιψίας.
Ὁ Πέσσης ἐταξίδευσεν μακρὰν ἐκ τῆς Αἰγύπτου. |
f.59r. ἔτρωγεν ἔλειπεν καιρὸν, χρόνον ὥς εἶπον πλέον,
τὴν κόριν ἐφαρέωσα τὰν πόθον τῆς φυχῆς μου,
εἶπα τα τῆς ἀγάπης τῆς ἧς ἔπασχα τὸν πόθον·
- 50 ἤκουσεν ἡ παρὰ ξένος καὶ συνεπόμεσέ με,
κατένευσεν εἰς ἔρωτα καὶ αὐτὴ τὸν ἰδικόν μου,
ἔπασχε τὰς κακώσεις μου, τὰς θλίψεις μου ἐλυπεῖτο.
Ἀκουσον ταύτης ὁ πατήρ, ὁ ῥήξ τῆς Ἀρμενίας,
τὸν εἰς αὐτὴν μου κρεμασμόν, τὰν εἰς ἐμὴν τὸν πόθον·
- 55 ἔφ' ὧς ἐκαταλείδωσκον ἐκείνην ὥς παιδίον τοῦ,
ἔφ' ὧς ἐπαπειλίσσετο ἐμὴν ὥς σπυγνίην ταν·
εἶχεν τὰς ἡ καρδία μου, φίλε, τὰς ἀπειλὰς τοῦ
ἡ εἴπης ἀντὶ οὐδενίποτε καὶ τοὺς φοβερισμοὺς τοῦ,
Ὁκέτι ἐπροσεχάριετο, ἡ πάθῃ ὠφέγετόν το,
- 60 ἔλεγα· „Ἐκεῖνος ὁ ἄνθρωπος ὅποιον ἐστάθην εἰς τὸν κόσμον,
ἐὰν οὐ πορέσῃ δι' ἔρωτα, δι' ἀγάπην οὐδὲν πορέσῃ,
ἀλλ' ἐν πόθον δουλευτής, οὐδὲ ἐγρωρῆσει κόσμον.”
Ὡς εἶχεν ἀδιαχώριστον τὸν ἰδικόν μου πόθον
καὶ τῆς ἀγάπης τὸν ἔρωτα πάλιν εἰς ἐμένα ἡ μένη,
- 65 ἐκείνην μὲν ὠρείδωσκον, ὠργήθη ὁ πατήρ τῆς,

33. κοῦμοσαν· τρωσίν. — 33 sq.: in margine: τῆς κόρης ἐπολογία. — 36. l. πρώτοι. — 37. l. παρὰ δελγός = S. 1477, E. 2620, N. 2317; P. ms. 1161 donne ἀνδράδελγος comme S. I. — 40. ms. γαμβρόν. — 44. l. καὶ σῶμα καὶ καρδίαν. — 45. l. τάνος τὸ κρεμ. — 49. το l. τῆς = P. 1173. — 53. l. ταῦτα. — 55 sq. ἔφ' ὧς (= P. 1179 sq.) l. μέρος. — 56. l. ἐπαπειλίσσασθαι. — 59. l. ἐπροσεχάριετο. — 63 εἶχεν (= P. ms. 1187) l. εἶδεν. — 64. l. πόθον εἰς ἐμὴν. — 65 l. ὠργήθη.

- καὶ λόγους δικασήματος δῆθεν καὶ ρουθεσίας
 εἶπεν, ὡς ἐρεθέχeto, πρὸς τὴν ἐξήκοημένην·
 ἐμὲ δὲ πέρπει καὶ κρατεῖ, σίδηρα μὲ φοραίνει,
 f.59v. χειρόφθα εἰς τὸν τραχήλον, καὶ εἰς φρυακίην | μὲ ῥίπτει,
 70 καὶ χρόνον ἔτα καὶ ἡμισὶν μὲ εἶχεν φρυακισμένον.
 Τότε καὶ ὁ Πέροσῃς ἔφθασε, φίλε μου, ἀπὸ τὸ ταξίδιον·
 ἤκουσεν τὰ γενόμενα, ὅλα ἐκατέμαθεν τα,
 καὶ ἀπὸ τότε ἐγύρευεν ὥραν ἐπιτηθείαν.....

Cod. Scal. I 74—274

(cf. S. 60—314, E. 1189—1434, N. 1037—1282, P. 1198—1393)

- πλὴν τοῦτο δὲ συνβοηθέομαι, ποίησε, μὴν ὀκνήσης·
 75 γράψε εἰς σαγίτταν γράμματα, καὶ ὅταν ἴδῃς ἀπεκεῖ
 ἀπὸ τὸ παρεξαιρέτω τῆς κόρης τὸ κουβοῦκλιον
 καὶ τόξενδὲ το, ἀλλ' ἄχαρτα, καὶ πρόσεξε γὰ πέσω
 ἀπέσω εἰς τὸ κουβοῦκλιον τῆς τῆς κόρης ἡ σαγίττα,
 καὶ τέως γὰ θόσῃς καὶ ἀφορητῇ καὶ ἀρχῇ εἰς τὴν ἀγάπην,
 80 καὶ γὰ ἰδῇς τὸ ἐπιχειρήματα ποτάτω γὰ τὸ ἔκβῃς."
 Ἀρέστωσέ με ἡ βοῦλὴ καὶ ὁ λόγος ἤρεσέ με·
 „Πρῶτον ἐστὶ ἐπιχειρήσε,” τὸν εἶπα, „τὴν γιλίαν
 ὡς ἔχω ἀπέσω συνεργόν. γὰ δὲ γυναικίω προῖχα,
 καὶ εἶμαι καὶ ἐγὼ παρόμοιος εἰς τὸ ἐπιχειρήματά σου.”
 85 Μισοῦμαι ἀπὸ τῆς τέττα μου, πέρπει ἐρὲν παρῆξον,
 γίνεται ὡς πραγματεντῆς καὶ ἐρβαίνει εἰς τὸ κάστρον,
 καὶ πῶς τὴν οἰκονόμησεν, οὐκ οἶδα, τὴν γιλίαν·
 τοῦτο καὶ μόνον ἔπαθα, παρόμοιος ἡμέρες
 καὶ βλέπω ἐπαρέκρυψεν ἐκείνος ἀπὸ τὸ κάστρον,
 90 ὁποῦ τῆς κόρης ἔκειτο τῆς κόρης τὸ κουβοῦκλιον,
 καὶ σκληρὰ χαιρετίσματος ἐποίησεν εἰς ἐρέταν. |
 f.60r. Ἀφ' οὗ τὸν ἐρεντράνισα κάθημαι, εἰς σαγίτταν
 ἔγραψα, φίλε, γράμματα καὶ ἤκουσε τί λέγουν·
 (πρῶτον Αἰτίστονον τοῦ πόθου πρὸς τὴν κόρην·
 95 γράψαμ εἰς σαγίτταν γράμματα καὶ εἰς αὐτὴν τοῖσιν)
 „Ἄν ἐστοχάσων εἰς τὸ ποῦλιν ἄντις ἐμὲν σαγίτταν,

75. l. ἀπέκ. — Après S. I 76: manque le vers S. 63, E. 1191, N. 1040. — 77. l. τέττα. — 80. l. ἔκβῃς. — 83. ὡς l. γὰ σε. — 88. l. ἔμαθα. — Après S. I 91 manque le vers S. 81, E. 1208, N. 1058. — 94. l. πρῶτα 1. γράμματα τοῦ π. — 96. l. ἄν ἐστοχῇς ε. τ. π. ὡς εἰς εἰ. σαγίττα.

- τὰ ἔτι πολὺν παρὰξενον τὰ χέρια τοῦ τοξότου·
 ἂν θὲ εἰς ἄνθρωπον μοραχὸν καρδίαν ἐπιτυγχάνῃς,
 καὶ ὥς εἰς ἑμὲν γὰ ἐτόξευσες τῇρ κόρῃ ἀπὸ τοῦ κάστρου,
 100 κόρῃ τῇρ κάλλια ἀπ' αὐτοῦ καὶ ὥς ἔπαθα γὰ πάσῃ·"
 Ἐπλήρωσα τὰ γράμματα καὶ ἐξέβην ἐκ τῇρ τένται,
 γεμίζω τὸ δοξάριον μου, προσέχω τὸ κορυβοῦκλι.
 Ἐσχηματίσθην διὰ πονλὶν καὶ σέρω τῇρ σαγίτταν·
 ἔπεσεν, καὶ ἄφ' οὗ ἔπεσεν, ἐσέβην εἰς τῇρ τένται,
 105 καὶ πάλιν ἐσκόπουν τῇρ ἀρχῇ τοῦ πόθου τῆς ὠραίας,
 καὶ τῆς ἀγάτης τῇρ ἀρχῇ πῶς γὰ ἐμῷ ἐμελέτοιν·
 (Ἰερόθυρον τοῦ πολυταθοῦς μύθημα τοῦ πόθου)
 „Πάρτως ἐκενετόμησα δίχρονον ἤδη τόρα,
 κόπους πολλοὺς παρὰξενον καὶ πόρους ὑπεσάθην,
 110 ἡδὲ τὸ εἶχα θέλημα μετὰ πολλῆς ὁδότης,
 ἐπέτευχα τὸ ὠρέγεται ὁ ροῦς μου μετὰ βίας·
 πῶς ἀποδάρω τῇρ ἀρχῇ γὰ ἔμπω τῆς ἀγάτης;
 f. 60v. φίλον μου ποῖον μου τὸ ὠρέγομαι | γὰ τὸ καταπαροῦσω;
 πρῶτον γὰ πέψω μηρτῇρ — καὶ εἰς τίνας γὰ τὸν πέψω;
 115 γὰ γράφω ἀπέκει γράμματα — καὶ τίς γὰ τὰ ἀναγνώσῃ;
 θεὸς ὅτι εὔρον καὶ φίλον μου καὶ ἐθάρομισα τὸ πάσχω —
 καὶ ἡ κόρη εἶρ' κενόδοξος καὶ γὰ θυρωθῇ ἐκ τοῦ λόγον;
 ἐκείνη οὐκ ἐγνώριζει με, τίς εἶμαι οὐδὲν μ' ἐξεύρει,
 καὶ ἀντέχῃ ὁκάτι μετ' ἐμοῦ γὰ ἐργάσῃται ἡ ἐνγενίδα!
 120 ἀλλὰ νομίζω τοῦ Ἐρωτος οὐ φεύδεται τὸ στόμα,
 ἐξεύρω ὅτι ὑπεσχεθῇ μεν καὶ αὐτὸς γὰ τῇρ τοξεύσῃ·
 ἐθάρεν γὰ τὸ φεύδεται — καὶ πάλιν τίς ἡ βία;
 θεὸς ὅτι ἐκατετέθην το καὶ ὑπέκρυψεν εἰς τὸν πόθον,
 ἀγάτην μου ἐπαρέλαβεν — καὶ πῶς γὰ τὸ ἐγνώρισω;
 125 γὰ γράψῃ ἡ κείνη εἰς ἑμὲν — καὶ τοῦτο οὐδὲν ἀρμύσει. |
 λοιπὸν ἑμὲν ἐγθέχεται πρῶτον τὸ γὰ τῇρ γράψω,
 καὶ εἰ μὲν τὸ παρὰδέξεται, τοῦτο ἐντυχία μεγάλη·
 εἰ μὴ καὶ οὐ παρὰδέξεται, πάλιν γὰ φερτερώσω,
 γὰλθῃ εἰς τρεῖς καὶ εἰς τέσσαρεις, εἰς πέντε καὶ εἰς ἑξί,
 130 ὁκάποιαν ἀπὸ τὰς ἑξί μου γραφὰς γὰ παραλάβῃ μίαν·"
 Καὶ μὲ τοιοῦτον λογισμὸν ὅν ἐγὼ ἐμελέτοιν,
 σηκώτομαι ὀλοσόβαρος, ἐβγαίνω ἀπὸ τῇρ πόρταν,
 ἀνακρατῶ τεττόσχοιρον, γὰ ἰσθήκωμαι ἐνγοισμέρος,
 ὁ ροῦς μου γὰ ἔχῃ παρὰχλὶν ἀπὸ μεγάλης βίας·

97. τὰ 1. γὰ. — 98. 1. ἄνθρωπον. — 99. 1. *suppr.* εἰς. — 100. 1. αὐτοῦς. — Après S. 1 103: manquent P. 1226 sq.: καὶ ἦτον τρυφῶν τοῦ ἡλιακοῦ τῆς κόρης τὸ κορυβοῦκλι | καὶ ἀπέσω τοῦ ἡλιακοῦ τῆς κόρης ἡ σαγίττα (cf. S. 93 sq., (E. 1222), N. 1071 sq.). — 109. 1. τόπους. — 112 1. ἀπεσέει. — 122. 1. ἰσάρε. — 128. μὴ 1. θε. — 130. *suppr.* μίαν.

- 135 καὶ ἐνόσῳ ἰστιάμην καὶ ἔβλεπον μετριομετρημένους,
βλέπω εἰς τῆς κόρης τὸ κελλὶν, προσέχων εἰς τὸ κορυβοῦναι,
f. 61 r. καὶ εἰς τὸν τοιγέρπον ἰλιακὸν βλέπω τῆς ὠραιωμένης |
διὰ τὸ βεργὴν γὰρ μάχονται τὸ ποία γὰρ τὸν κρατήσῃ.
Γίνεται ὁκάποτε διγῆ, ἰστίζοντο αἱ εὐγενίδες.
140 κρατεῖ το ἡ μία, ἐστιάθισαν αἱ ἄλλαι, ἀνέγνωσαν το.
καὶ ἄφ' οὗ τὸ ἀναγνώσαντε ὅλαι ἀντίμα τρέχον
καὶ εἰς τὸ κελλὶν ἐσέβησαν ἀπέσω τῆς κορυφώσας.
καὶ γὰρ γὰρ τὸ εἶδεν τὸ βεργὴν τὸ τί ἔγραψεν τῇ κόρῃ.
ἔαν γὰρ μὴν τὸ ἀνέγνωσαν. — ὡς ἔραθον ἐξ ἑστέρον.
145 ὡς εἶδον ὅτι μάχονται γὰρ ἐρωτᾷ τῇ κόρῃ
τὸ τί ἔνι τὸ δικάζονται καὶ τί ἔνι τὸ στερεοῖσιν.
καὶ τὸ βεργὴν τῇ δειγνῶν τὸ εἶδος γεγραμμένον.
Ἀρπάζει, ἀναγνώσκει το, θεωρεῖ, ἀναψιλασθῇ το,
καὶ ἀφ' οὗ εἶδεν καὶ ἔμαθεν τὰ ἐγράψαντες εἰς ἐκείνη.
150 ποῦ τὸ εἶδον ἡρώτησαν καὶ πόθεν ἐνι γεγραμμένον.
εἴπασι ποῦ τὸ εἶδον καὶ διγελὲ ἡ κορυφώσας
λέγει· „Καὶ τίς γὰρ τὸ ἔγραψεν; προσέξετε γὰρ ἰδίῃτε.”
Παίρνει ἡ κόρη τὸ βεργὴν, ἀλλ' οὐκ ἀπέστρεψεν το.
ἐκράτει το εἰς τὰς χεῖρας τῆς, ἔβλεπε τί τῇ γράψει.
155 καὶ ὁλοσυνγραφεύοντα τὰ τίς τὸ ἔγραψεν γὰρ μάθῃ.
καὶ μετὰ ὄραν ὀλιγὴν ἐξέβη ἡ Ῥοδάριη,
καὶ παίζει ἐκείνη τὸ βεργὴν καὶ ἀνασυνγραφεύεται,
γὰρ περιπατῇ ἡ παρὰ ξένος τὰ πύργων τοῦ καὶ σίτου
μὲ τὰς κανχίτσας μοραχὶ καὶ μὲ τὸν εἰστροχόπουλόν τῆς.
f. 61 v. 160 γὰρ τὸ προσέχον τὸ ῥαβδόν. | γὰρ μὴ μὲ ἀνασυνγραφεύῃ ἐμένα
καὶ πρὸς τὸν εἰστροχόπουλον γὰρ συντεταίγῃ ὁκάτι.
Καὶ ἐγὼ ἀπὸ τοῦ στήματος ἐννόησα τῇ κόρῃ
τὸ τίος ἦτον τὸ βεργὴν ἐκατεγνώρισά το.
(ἀρχὴ πινάκιον καὶ γραφὴ μερίδιον τολεπόνον)
165 καὶ ἔκονσον, φίλε, τῇ γραφῇ εἰς τῇ ἀρχῇ τὰ τί
ἔγρ[α]ψεν τὸ πινάκι.
(ἀρξομαι γράψαι γράμματα πρὸς κόρῃ τῇ Ῥοδάριῃ)
„Νόμισε ἂν ἐκατέρωθεν ἡ ἀγάπη σου δι' ἐμένα.
ἂν ἔμαθες τὸ τίς εἰμὶ καὶ διὰ τίνα πάσχω.

138. τὸν l. τὸ. — 144. l. καὶ γὰρ γὰρ μὴν τὸ ἀνέγνωσαν. — 145. l. εἶδεν. — ἡ κόρη. —
147. l. δειγνῶν. — 149. l. ἐκείνον. — 150. l. ἐνι γεγραμμένον. — 155. ὁλοσυνγραφεύοντα τὰς:
P. 1278 καὶ ὁλοσυνγραφεύοντα (N. 1128 πάντα ἰσχυροπαρεγγεῖν, cf. S. 151, E. 1278) —
159. l. ἐννοῦσαν. — 160. l. προσέχον. — γὰρ μὲ ἀνασυνγραφεύῃ ἐμ. — 163. l. ἐκατεγνώρισαν —
164—167: cf. S. 160—163, E. 1282—1285, N. 1137—1140; P. donne, après P. 1286, trois
vers en encre rouge, qui sont identiques à S. I 164—167. — 166. (= P. 1288) l. ἀρξομαι.
— 167. l. μορίσω. — l. δι' ἐμ. ἡ πρὸς σου (= S. 163, E. 1285, N. 1140; S. I = P. 1289).

- ἂν ἦτορ ποίητε ἀνθρωπος τὰ δὲ τὸ πλικοφοριῶν
 170 τὸ πόσων χρόνων διάστημα παρέσθαιον δι' ἑσέα.
 πόσους κινδύνους ἔπαθον καὶ ἀνάγκας ὑπέστην,
 τί πράγματα ἐστρέψισαν ἀναμέσσω ὃν κῆμοίτε,
 πέτρα ἂν εἶχερ αἰσθησὶν καὶ σίδηρος καρδίαν,
 τὰ μεταστροφάσασιν ἂν ἔραθον τὰ πάσχω·
 175 ἄρτι τιτὰρ οὐκ ἔχω δι' ἐμὲν ἵνα σὲ ἀναφέρω,
 ἔρωται ἔχω ροταχόν, τάχα θεωρῶ εἰς ἐκείνον,
 ἐλπίσω εἰς τὴν καρδίαν σου τὰ ῥήγης ἐνθρήνησιν σου.
 βραδύνει, οὐδὲν τὸ πολυμει, καὶ ὀργεῖ εἰς τὸ μὲ ὑπεσχεσθαι.
 καὶ ἐγὼ τὸ πάσχω οὐκ ἔχω τιτὰ ἵνα τὸν ἐγκαλέσω,
 180 καὶ πίστευσε, ἡ καρδία μου σφάζεται ἀπὸ τοὺς πόρους.
 ῥῆε 'δέ, ἴδε τὴν γραφὴν καὶ ἀνάγνωσε τὰ γράφει,
 f. 62r. γνόρισε | τίρος ἐν τὸ χαρτί, ἐλέησον, πόρεσέ ταν·
 δίχρονον ἦδη περιπατῶ θὰ πόρον ἰδικόν σου."
 Ἀλλὰ πρὸς τὸ μεσοκύκλιον ἐκείνης τῆς ἐσπέρας.
 185 ἦλθεν ἕνα παιδάριον εἰς αὐτὴν ὅσπερ
 τὰ πέτεται εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἀπὸ θύροσφ τὰ φέρει,
 τὰ ἐμβῆ εἰς τὸν κοιτώνα αὐτῆς καὶ τοιαῦτα τὰ τὴν λέγει·
 (ὁ "Ερως πῶς ἐγάτασεν τὴν κόρην ἐν ὀνείῳ
 καὶ πῶς αὐτὴν ἐθένησεν ὁ τόπος τοῦ Αἰζώου)
 190 „Ἰβιστρως, γῆς λατινικῆς χώρας τῆς γῆς Ἀβάνθρον,
 δίχρονον τώρα περιπατεῖ θὰ πόρον ἰδικόν σου,
 κινδύνους εἶδε φοβεροὺς καὶ ἀνάγκας ὑπεστέσθαι·
 καὶ ἀπὸ τοῦ ῥῆν παρᾶλαβε τὸν πόθον του εἰς τὸν τοῦ σου,
 ἔπαρε τὴν ἀγάπην του, δουλώσθηδε εἰς ἐκείνον.
 195 καὶ σὸν τράχιλον ἄκλιτον κλίρε εἰς ἔρωτιόν του,
 f. 62v. καὶ ῥί | τὸ κενόδοξον, ἄφες τὸ ἐπιρρέον·
 παλὰ ἐπιγράνθαι θὰ σὲν, μὴ ἀντισταθῆς εἰς πρᾶγμᾶν."
 Καὶ ἀφότον τὴν ἐδέντηχε, εἰς τὸ ἀποχαυετίσθαι του
 τοξέει τὴν ἀγέρωχον στοχὰ κατὰ καρδίαν.
 200 Καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου ἐξέπλησεν, φωνάζει ρε, λαλεῖς ρε·
 „Ἀνθέντα, θράρε, κράτησον τὸν δῆμιον τοξότην,
 τὸν σφάκτιν τῆς καρδίας μου, τὸν διχοτομητὴρ μου!"

171. l. ἐπεστέσθαι. — 172: P. 1294 ἀνάμεσσω σοῦ καὶ ἐμοῦ, S. 168, E. 1291, N. 1145
 δι' ἐσέαν εἰς ἐμὴν. — 175. οὐκ l. οὐδὲν. — ἵνα, l. τὰ. — 176. θεωρῶ l. θαρρῶ. — 177.
 l. τὰ ῥήγης ἐ. μου. — 179. l. οὐδὲν ἔχω τιτὰ τὰ τὸ ἐγώ. — 181. l. ἴδε τὴν τὴν γρ. — 182.
 suppr. ἐν. — 183. l. περιπατεῖ. — πόθον. — 184. suppr. το. — Après S. l 184 manquent
 (cf. P. 1306): S. 185—198, E. 1308—1321, N. 1161—1174 — Après S. l 187: un dessin
 à la plume (voir l'introduction § 9, p. 19). — 196. l. ῥῆε. — 197. l. πολλὰ. — 200
 λαλεῖ. — 201. ἀνθέντα? (= P. 1321): E. 1336 ἀνθρώποις; S. 213 βίταρε; N. 1186 βίταρε;
 cf. l'introduction § 21, p. 47.

- Ἀρεσθαιώθην, εἶδα τὴν, κρατῶ τὴν ἀπὸ τῆς χέρας·
 „Στά, μὴ φοβῆσαι.” λέγω τὴν, „καὶ πῶς ἐφαιτᾶσθαις λέγε.”
 205 Ἀεγεί με· „Νέος παιδόπουλος μετὰ πτερὰ ἦτορ ὦδε,
 καὶ ἀφότου μὲ ἐστέτευχε, εἰς τὸ ἀποχαιρέτισμάς του
 τοξέει τὴν καρδίαν μου καὶ γίνετα ἀπὸ ἐμένα.”
 Γίνεται εἰς ὅλους ταραχὴ καὶ φόβος διὰ τὴν κόρην,
 ἦλθε Χρυσὸς ὁ βασιλεὺς, στήκεται, ἐρωτᾷ τὴν·
 210 „Πῶς ἐφαιτᾶσθαις, διατί ἦτορ τὸ ἐφαιτᾶσθαις;”
 Καὶ ἡ κόρη ὁμολόγησεν τὸν ὄνειρον ὡς ἦτορ,
 ἀλλὰ εἶπεν· „Ἀνθρώπος ληστής κατ’ ἐδικοῦ μου ὁκάτις
 ἦλθεν τοξάειν γὰ κρατῇ καὶ ὀρμῇ γὰ μὲ τοξέειν,
 καὶ ἀπὸ φόβου ἐξέπτησα μυριοφοβερισμένη.”
 215 Ἐλίγευεν ἡ ταραχὴ καὶ ἡ ξάλῃ ἀπεπληρώθη,
 οἱ πάντες ἐσκορπίσθησαν, γίνεται μοραξία.
 Καὶ τὸ βεργὴν ἐγνώρισε ὅτι ἀπ’ ἐκεῖνον ἔρι,
 ἀλλὰ φοβεῖται τὰς κακὰς ἀνθρώπων ἀπολήψεις.
 Καὶ εἶπε μοι· „Προσκυνῆσον, χαιρέτισε καὶ εἶπέ του·
 f. 63 r. 220 γράψε, μηθὲν ὀκλήσης | τὰς γραφάς, ἡ κόρη ἀποδέχεται τὰς,
 καὶ οὐκ ἔρι ὁδὸς γὰ συνκλιθῇ μὲ τὸ ἔργον σου πιττάκι,
 ἡ κόρη εἶν’ παράξενος καὶ τὸ παρὰξενόν της
 κρατεῖ ὡς τὴν ἐνδέχεται καὶ ὀχειροσφικτῇ τὴν·
 καὶ σπουδάσῃ ἀπὸ τοῦ ἔνν, καὶ ἀπὸ τῶν γραφῶν σου
 225 ἐλπίσω καὶ τὸν ἔρωτα τῆς κόρης γὰ ὑποτάξῃς. —
 Ταῦτα μὲ ἐστρέτευχε, Μίβιστρος, ὁ εἰροῦχος.”
 Ἐφάνη με καὶ ἐμίσησεν μετὰ σπουδῆς μεγάλῃς,
 ἀπέσω γὰ εἶμαι εἰς τὸν βυθὸν τοῦ πόθου ζαλισμένη·
 ὁκάποτε ἐξημέρωσεν, σικώρομαι ἐκ τοῦ ἔννου,
 230 ἐβγαίνω ἀπὸ τῆς τέρας μου, θεωρῶ τοὺς ἐδικοὺς μου,
 λαλῶ τοὺς, ἦλθον πρὸς ἐμέν, ἤρξαντο γὰ μὲ λέγου·
 καὶ τὸν τριγύρον ἡλιακὸν τὰ ὀμμάτια μου γὰ βλέπου·
 Καὶ ὁκάποτε ἡ παρὰξενος γὰ ἐβγαίγῃ ἐκ τὸ κορυβοῦκλι,
 ἐμπροσθεν ὁ εἰροεχόπουλος καὶ ὀπίσω ἡ ὥραία,
 235 ἐκεῖνον γὰ ἔχῃ εἰς τὰς χεῖρας της τῆς τὸ ἡγγραφαρ πιττάκι
 καὶ τὸ βεργὴν τὸ πρωτοδὸν ἔχῃ ὁ εἰροεχόπουλος της.
 Ἐξέβη, ἐπαρέκυνεν ἡ κόρη ἀπὸ τὸν πέρον,
 ἀνέβη, ἐκατέβηκεν, ἐρωτοεσχηματίσθη,
 ἀνέγνωσεν τὴν τὴν γραφὴν, εἶδεν καὶ τὸν εἰροῦχον,

204. suppr. καὶ. — 211. l. οὐκ ὦμ. — 213. l. ὠρμεν? cf. la note de S. 255. — Après S. I 216 manquent (cf. P. 1336 sq.): S. 229—238, E. 1353—1362, N. 1202—1211. — 218. l. ἐπὶ τὴν ψαῖς. — 219. l. προσκυνῆσον. — 220. μηθὲν l. μὴ. — 223. τὴν l. το. — Après S. I 226 (= P. 1346 sq.): S. 248—256, E. 1371—1381, N. 1221—1231. — 227. ἐφάνη l. ὠφάνει. — 228. l. ζαλισμένης. — 235. l. ἐκείνη. — suppr. τὰς et τῆς. — l. ἡγγραφα.

- 240 ὥς ἂν ἐχαμαιγέλασεν, πάλιν τὸν τοῖχον εἶδεν,
καὶ ἀπεκεῖ εἰς τὸν κοιτόντα της ἐσέβηκεν ἀπέσω.
Καὶ ὥς εἶδον πάλιν τὸ χαρτὶ γὰρ τὸ κορτέσα, |
f. 63v. ἐτέρω γραφῇ, φῖλε μου, καὶ ἄκουσέ την·
(ἄλλον παύει καὶ γραφῇ λιγύτρον πρὸς τὴν κόρη)
- 245 „Πότε τὸ κάστρον γὰρ περιεπάτησες τὸ τῆς ἐμῆς καρδίας·
πότε τὸν πέργον τῆς ψυχῆς ἐμῆς περιπατήσεις,
καὶ γὰρ συγροεπεριεπάτησες αὐθεντικά εἰς ἐμέταν·
πότε τῆς πόρτας τῆς ἐμῆς ἐρωτικῆς καρδίας
[τ]ὰ χέρια σου ἐκλείδωται, χωρὶς τοῦ μὴ ἀνοίγειν·
250 πότε γὰρ ἐγόνον ἐξουσιαστῆς εἰς τὴν ἐμὴν ἀγάπην,
ἐξουσιαστῆς γὰρ τῆς κορτῆς, γὰρ ἐθάροον εἰς ἐσέταν·
παρ' οὗ ὅτι αἰχμαλωτίζομαι διὰ πόθον ἰδιζόν σου,
παρ' οὗ τὸ κάστρον τῆς ἐμῆς προσίδεται καρδίας
ἀπὸ τὸν δῆμιον ἔρωται, ὥραία, τὸν ἰδιζόν σου.
255 καὶ οὐκ εἶχα το παρᾶξενον ἐὰν αἰχμαλωτιζόμην,
εἰ μὴ ἴστανέο σου γίνεται καὶ ἐγὼ εἰμὶ πορτυσμέτος,
ἀλλὰ διὰ τὴν ἀγάπην σου τόσα θειὰ παρθάγω,
καὶ ἔτι χωρὶς θελήσεως σου καὶ θίχα θελήμα σου,
ἀλλὰ θαρρῶ εἰς τὸν Ἐρωτα, ἐλπίζω εἰς τὸ ἀφενθές σου.
260 τὸ εἶπεν οὐ μὴ τὸ φερόεται, γὰρ τὸ πληρώσῃ εἰς τέλος,
τὸ κάστρον τῆς καρδίας μου μόνη γὰρ τὸ ἐποτάξις,
αὐθεντικὸν γὰρ τὸν διαβῆς τὸν πέργον τῆς ψυχῆς μου,
τοῦ χρόνον τὸ ἐπιβοῦλεμα γὰρ λείψῃ ἀπὸ τὴν μέσην
καὶ ἀπὸ τὸ αἰχμαλωτίζομαι γὰρ ἔλθῃ εἰς ἐλευθερίαν.
265 καὶ ὅσα θειὰ ἐπάθομεν μὴ τὰ ριζήσῃ ὁ φθόρος.”
Ἐγραψα, φῖλε, τὴν γραφὴν, γατάνει ἔδησά το
f. 64r. καὶ ἐπάνω εἰς τὸ παρήμερον τῆς κόρης | τὸ κορβοῦκλι
καὶ ἐπάνω εἰς τὸ παρήμερον τῆς ἐγγενικωτάτης.
Νὰ ἦτον ὦρα πρόγευμα καὶ ἐξέβη ὁ ἐνροῦχος,
270 βλέπει, γνώσκει τὴν γραφὴν, ἐξέρχει πόθεν εἶναι,
κρίπτει, ἀπὸ τὴν γῆν ἐπαίρει την καὶ σέντομα ὁεβαίρει
ἀπέσω εἰς τὸν κοιτόντα της τῆς ἐρωτοκορτέσας.
Ἀπλώνει, ἐπαίρει τὴν γραφὴν, ἔλυσεν τὸν δεσμόν της,
ἀποεφτιλίσσει, ἐρᾷται τα, τὰ γράφει ἀνέγνωσεν τα. —

243. l. γραφὴν ἐτέρω, φ. π., ἔγραψα. — 245 = P. 1364; cf. S. 278, E. 1401, N. 1252. — 249. l. γὰρ ἐκλ., χωρὶς σου γὰρ μὴ ἀνοίγοι; (cf. N. 1256) ou κόρη, τοῦ γὰρ μὴ ἂν; (cf. E. 1405); voir aussi S. 282 (τόσος γὰρ μὴ ὅς). — 264 l. ἔλθῃ. — 266. το l. την. — 267 sq. = P. 1386 sq.; cf. S. 300–303, E. 1421 sq., N. 1269 sq.

OBSERVATIONS GRAMMATICALES SUR LA LANGUE DU CODEX ESCURIALENSIS (E)¹⁾

ACCENTUATION

τέρδωρ E. 140, *δέρδωα* E. 4133 sq., *δερδωόρ* E. 2679, 3067, 3078, 4114; *ἀφ' ἡγήσεως* E. 3477, *ἀφ' ἡγήσεως* E. 3584, *ἐπὶ ὀλίψης* E. 193; *μετρώρ* E. 626; *τέτοιον* E. 2435. — *ὄρειός* E. 102, *ὄρειος* E. 106; *ἀνεγροιάστος* E. 3013, *ἀνεγροιάσθος* E. 409, *ἀνεγροιάστος* E. 205; *ὀλίγος* E. 838, *passim*, *ὀλιγός* E. 401, 773, 1274, 2299, *κατ' ὀλίγον* *ὀλιγόν* E. 1630, *ὀλίγον κατ' ὀλίγον* E. 913; *γλνκντάτιη* E. 2390, *γλνκότατιη* E. 2386, 2450; *παρεξάφεται* E. 1640; *καταλεστών* E. 157, *κατέλεστος* E. 252; *ἐνιδωρόρ* E. 969, 1050, *ἀπόρος* E. 2330, *Σαρακήνα* E. 2761. — *τέσσερεις* E. 1170, 2333, *τέσσερους* E. 2956, *τεσσάρους* E. 3408. — *ἐμῶς* E. 3348, *ἑμῶς* E. 3260. — *αὐτός* *passim*, *αὐτος* E. 951, 988, 993, 3018, *passim*. — *ὅποῦ* E. 1720, *passim*, *ὅπου* E. 243, 3181. — *ὀπότερ* E. 2650, *ὄποταρ* E. 4215, *ὀπότερ* E. 2410, *ὄποτε* E. 2506. — *εἰπῶ* E. 46, 205, *εἵπω* E. 206, 1318; *εἶρω* E. 717, *εἶρων* E. 720; *ἰδῶ* E. 234, 708 sq., 1512, *ἰθω* E. 1300; *ἐβγῶ* E. 1572, *ἐβγω* E. 100; *ἐμπῶ* E. 211, 234, *ἐμπω* E. 215, 1323; *ἐλθῶ* E. 723, *ἐλθω* E. 709, 718, 722; *γενῶ* E. 3131, *γένω* E. 3218; *ἐποῖκα* E. 284, *ἐτοικα* E. 1314, *ἐτοιῶα* E. 3523; *ἔθωκα* E. 114, *ἔθωσες* E. 3658; *ὥρεγέτωρ* E. 1229, *ὥρεγέτωρ* E. 2645, *ἔρχετωρ* E. 2192, *ἐρχέτωρ* E. 2189 (voir Imparfait du passif); *ἄμε* E. 1363, *ἀμέτε* E. 1028. — *ποταποῦ* E. 3136, *ποτάπου* E. 3249, *ποταπιή* E. 3627, 4309; *ποταποιάς* E. 3637, *ποτάπουαρ* E. 3758, *ποταποῖον* E. 3756; *κάποσιν* E. 1833, *καμπόσιν* E. 4299. — *πάντως* E. 138, *παντός* E. 1339, 1668, 2700.

PHONÉTIQUE

VOYELLES²⁾

Changements de voyelles.

α > ε: *χεράω* E. 830, *λεμπρά* E. 2152, *παρεθαρμοῦς* E. 2596, 2896, *παρεπιχαρῶμοῦς* E. 4393, *παρέπλαγον* E. 102, *παρεκάτωρ* E. 241, *παρετότες* E. 1631, *κατὲ* E. 136, 648,

¹⁾ Voir l'introduction. §§ 10, 11 et 12.

²⁾ Une partie de ces exemples est due à l'assimilation (voir p. 333).

- 1334, 3198, *κατέλεγον* E. 252, *κατελόγη* E. 1747, 1920, *ἀνεγνωρίσθαι* E. 445, (*δύρεται* E. 578: de *δύρομαι* auprès de *δύναμις*), *ὁπότερ* E. 2410, *ὥδερ* E. 2424, 2458, *τέσσαρα* E. 1855, 1870, *τέσσαρες* E. 1170, 1972, 2333' *τέσσαρους* E. 2956, 2968, *ὅρτε* E. 1773, *ἀνατερέγεται* E. 1358, *ἀντερέετον* E. 3438.
- α > ι*: *ἡσυχόλησον* E. 1613 (cf. *ἡρεπολησάν* E. 1828), *ἀνιβαίρη* E. 2503, (*ἀ*)*νιβῶ* E. 1554.
- α > ο*: *χοχλόζη* E. 391.
- ε > α*: *ἀντίμα* E. 109, *ἀλεφάντινος* E. 221, *ἀγθῆς* E. 1663, *ἀμάλωτο* E. 3996, *θαλαπεύω* E. 727, *θαλαπεί* E. 1055, *ἀναρωτάει* E. 1264, *ἐσέβημαρ* E. 225, *ἐξέβημαρ* E. 743, *ἐχομύθημαρ* E. 4076, *εἴμασθεν* E. 2903, *ἤμασθε(ν)* E. 2679, 4112, *ἐγενήμασθεν* E. 1185.
- ε > ι*: *μῶστεῦγαι* E. 407, *καθιμία* E. 4048, *θιωρεῖ* E. 3836, *θιωροῦν* E. 1455, *ἡαντόν* E. 143, *ἀνεπιλπισίας* E. 2997, *ἡρεπολησία* E. 476, 1828, *ἰπί* E. 352, *ἰπιρουλίας* E. 4367, *ἰν* E. 739, *κίλωδῶ* E. 259, 3821.
- ε > ο*: *γεομάτος* E. 3560, *ὀρωτιζός* E. 206, *ὀρώτων* E. 1454, *ὀμπρός* E. 1391, 3831, *ὀρπίζω* E. 2358, *ὀρμητέω* E. 431, 1432, 2030, *ὄμορμος* E. 2, *passim*.
- ι > ε*: *πάλε*, *ἄρτε*, *ἐδικός*, *πεθρυῶ* *passim*, *ἐδικός* E. 459, 1647, 2413, *ἐκατέτησα* E. 905, *πέγτω* E. 438, *ἐπόρεσα*, *ἐγ ὀρεσα* *passim*, *κατεγρονέθης* E. 446, *μή (= μῆ)* E. 232, 996, 1414, *ῥέτερα* E. 3899. — *ι λ > ε λ*: *ἐλιαζόρ* E. 1222, *σιγελά* E. 1270. — *ι ρ > ε ρ* (*i* et *ε*: tonique et atone): *μερσίρη* E. 299 (*μερσίρη* E. 320 sq.), *σιθέρον* E. 149, *σιθερωμένος* E. 1022, *μερσίματα* E. 1051, *μερσιωτιζόρ* E. 2452, *πλερώσω (-σῆ)* E. 1247, 1416, *πλερωθοῦν* E. 888, *ἐπλέρωτα* E. 3365, *πλερωφόρεμα* E. 1866, *σιγρός* E. 3120, *προτερήματα* E. 979, *ἐχέρισα* E. 3781, *ἐπιγερῶ* E. 950, *passim*, *ἐπιχέρισμα* E. 1196, *χερόψια* E. 2657, *βεργίρ* E. 1253. — *ρι > ρε*: *μέρεμα* E. 127 (*μέριμα* E. 117), *ἀμερεμνος* E. 92, *ἀμερεμρία* E. 433, *ἐγ ὀρεσα* *passim*, *πληροφορεθίσε* E. 213, *ἐκατεχωρέθιζεν* E. 2018, *ἐπρεξαιρεμένος* E. 4146, 4156, *θορέματα* E. 3537, *κρένω* E. 956, *διακρένει* E. 846, *κρεμνόν* E. 1671, *γζρέμη* E. 2744, *γζρεμνίζω* E. 671.
- ι > ου*: *ἀντοῦρον* E. 400, *Μορτάρη* E. 4388, 4390, *γορμίζω* E. 2818, 4325.
- ο > α*: *ἐγάραξε* E. 395, *στεροχαροῦνται* E. 894.

- ο > ε: ἀσκέλησις E. 1114, τεδοῦτας E. 4341, ποῦπτες E. 103, 3057, 3085, ἀπὲ passim, ἀπέχρωται E. 3197, ἀπέτις E. 4064.
- ο > ι: ἰωπίται E. 224, πηγούρι E. 2419, 2433, ἀπυλογοῦμαι passim, ἐμοργήτεω E. 2382.
- ο > ου: ἄγουρος E. 2, passim, χοῦμα E. 44, λουρίκιον E. 78, σγορόδος E. 2147, γοργόρ E. 1441, 2842, γοργά E. 3712, σοληνάριον E. 2456, πουράς E. 2108, τραγοῦδιον E. 2106, τραγοῦδιον E. 2104, ζουγγραμμένα E. 2403, τούρ E. 270, 1161, 3009, 3861, σονχρίασμα E. em. 1304, 3080, οὐκἀποτε E. 224, ἀγοῦτον E. 365, passim, ἀγοῦτις E. 536, 1435, ἀποῖ E. 3498, ἀτέρον E. 506, παρεκῆτον E. 241, ἀποκῆτον E. 322, ἐμοιραζοῦμαι E. 3510, στέκονται E. 929 (voir les désinences -ονται et -ονται du verbe).

CONTRACTION ¹⁾

- α + α > α: δι' ἀγάτηρ E. 9, δι' ἀσκόλησιν E. 3591, τὰνασθενάγματα E. 8, ῥάπομεῖν(ς) E. 3024, 3064, χιλί' ἄρθι E. 175, ῥάριβῶ E. 1554, τῶματα E. 2231, 2274, τῶμγοῦμαι E. 2216, τῶμγῆματα, τῶσκολητικά E. 2176.
- α + ε > α: ῥάμαθες E. 64, ῥάβγῶ E. 1572, ῥά ῥπαῖν E. 2502, ῥάλλθ(ς) E. 3023, 3048, ἀλλὰ παυρεῖται E. 1118, ῥά ῥροῦμεν E. 2742, διὰ κείνι E. 3511, μετὰ κείνα E. 1049, μετὰ κενδεοῖας E. 2346, ἀπὸ τὰ δά E. 3014.
- α + ε > ε: δι' ἐσέρ E. 330, δι' ἐκείνι E. 3512, 3516.
- α + ι > α: ῥὰ ποῦται E. 330, ῥὰ πορυγίση E. 1188, χαρὰ 'ς E. 2323, κιαδῶ E. 259, 3821 χαμέρος E. 561, τριχογάταρον E. 4080.
- α + ο > α: ῥὰ μοιάζει E. 2844.
- ε + α > ε: ἀπὲ σκόλησις E. 1887, τράχιλε γέρωχε E. 1686 (ῥὰ μὲ γυγίθης E. 3097).
- ε + ε > ε: καὶ κεί E. 2975, καὶ ὀπέρας E. 2108, καὶ δεχάμερον E. 4238, καὶ πιαρῶ E. 1570, ἐδ' ἐντυχία E. em. 1245, μὲ βροχασιν E. 2565, σέλεγε E. 1515, σὲ γεννήσασιν E. 1714.
- ε + ι > ε: εἶναι χρόποδα E. 2748, καὶ ῥπόρει E. 1248, ῥὰ μὲ δοῦται E. 2558.
- ε + ο > ο: θωρῶ E. 1850. — ε + ο > ε: καὶ μοιάζει E. 2882, τί σὲ γελά E. 4007.

¹⁾ En général, le copiste n'indique pas la fusion de deux voyelles par l'omission d'une d'elles.

- $i + \varepsilon > i$: ἀφίρωσαν E. 3228, ἡ ῥωτοτέχνη E. 1153, μορή ῥαι (de εἶραι ou de ἔραι) E. 2978, 3107, βραδὺ ῥαι (de εἶραι ou de ἔραι) E. 2093, μὴ βρεθῆ E. 1930.
- $i + i > i$: ἡ μέρα E. 3884, ἀραδιγηθεῖ E. 63, τί τοῦ E. 1345, μὴ ὄλῃς E. 1775, ἐκεῖ μοῦν E. 2121, πολλή τοῦ E. 2096, βαρμένῃ τοῦ E. 2138, ἐποῶμεν E. 1315, ἐποικα, ἐποικα E. 284, 1314, λει E. 1730 (βραδὺ ῥαι E. 2093).
- $i + o > i$: ροιζοκέρει E. 3085; les neutres en -ει; passim; mais μηρῶ E. 577.
- $o + a > a$: τ' ἀπεστέλλω E. 4038, τ' ἀμάλωτο E. 3996, τ' ἀστρίζαν E. 2134. — $o + a > o$: ἀπὸ ῥηγήματος E. 921 (peut-être contraction de o et ε ?).
- $o + \varepsilon > o$: συμβουλεύσω ῥώ E. 2927, τῷ γραφεῖ E. 1794, τὸ πεθυμῆς E. 708, μνησιμότητος E. 2520, τῷ γῆς E. 1589, τὸ μπιξίω E. 4012, ἐστρωσις ῥηγάμῃ E. 4391, ὁ ῥαίρετος E. 194, τὸ μτροστοκοῦρβι E. 2315, τὸ ῥέλαξες E. 1715, ἀπο τροπῆς (c. à. d. [(ἐ)ρ]τροπῆς) E. 3247.
- $o + i > o$: τὸ πῆς E. 1757, τὸ δοῦν E. 2562.
- $o + o > o$: τὸ ῥέγομαι E. 1231.
- $ov + \varepsilon > ov$: ὁποῦ μερεῖ E. 2942, μοῦλεγε E. 3102.
- $ov + i > ov$: ὁποῦ τοῦ E. 502, κροῦ E. 2543.
- $ov + o > ov$: πόθον πορικᾶ E. 3944, τον ῥομάσεις E. 4024.
- Formes ouvertes: γλοερὸν (au lieu de γλωρόν) E. 3066, πλέον (au lieu de πλῆν) E. 1587, γεομάτην E. 3560.

ASSIMILATION

- α : ἐγ ἀνάξε E. 395, ἀντάμα E. 109, passim, ἀναρωτάει E. 1264, θαλαπτεύω E. 727, θαλαπῆνι E. 1055.
- i : μιστεύγει E. 407, ἰοπίτην E. 224, καθιμία E. 4048.
- o : ὀρωτικός E. 206, passim, ὄρωτος, ὄρωται, ὄρωτες, ὀρώτωρ E. 2077, 2111, 3617, em. 281, 1454, 2425, ὀρωτοκρατορία E. 208, ὀμτρός E. 1391, χοχλόζῃ E. 391.
- ov : ἀκονλονθοῦσαν E. 2568, κονβοῦκλιν E. 911, passim.

DISSIMILATION

- $\alpha > \varepsilon$: χερᾶς E. 830.

SYNIZÈSE ¹⁾

- ε : θεωρεῖ E. 34, γεωργός E. 1079, γεομάτην E. 3560, βασιλέαν E. 2222, βιτῆαν E. 2863, στερέαν E. 3011.

¹⁾ La synizèse n'a presque jamais été indiquée par le copiste.

- i: *διωρῶ* E. 21, 1884, *διάστημα* E. 552, *ὁμοίως* E. 44, *ἐπίασα* E. 1877, *παραγγελίαν* E. 1891, *ποινία τρυγονία* E. 108, *κρέες χιονᾶτες* E. 4047, *μουάζω* E. 2844, *ζώδια* E. 1165, *διώχρη* E. 2089, les mots composés avec *μυριο-*, p. e. *μυριοποτεμένος* E. 36.

APHÉRÈSE ¹⁾

- a: *ῥέρωχε* E. 1686, *ῥήσω* E. 4286.
 e: *ταῖρον* E. 116, *ῥαίρετος* E. 194, *ῥωτᾶ* E. 692, *ῥωτή-
 σετε* E. 2704, *ῥωτοτέχη* E. 1153, *ῥωτοῦσιν* E. 1003,
ῥαιρεῖται E. 1118, *πεθριῶ* E. 1563, *πεθριμία* E. 1571,
ῥιαλόν E. 2889, 3287, *ῥάτεσαι* E. em. 144.
 i: *ῥές* E. 1241, *ῥέ* E. 3392, *ῥοργήδη* E. 1188, *ῥητέρον*
 E. 5, 3566, *ῥερχάζω* E. 286, *ῥέρα* E. 3884, *ῥερονέχτιον*
 E. 2888, *ῥιάζει* E. 1909, *ῥικός* E. 308, *ῥοῦν*, *ῥοῦσιν*
 E. 2558, 2562, *ῥαγαίνω* E. 2093 (voir Verbes périspo-
 mènes), *ῥτό* E. 1010, *ῥτό* E. 2122.
 o: *ῥίδιν* E. 152, *ῥέγομαι* E. 1231, *ῥέγεται* E. 4406, *ῥωρικά*
 E. 3944, *ῥελᾶ* E. 4007, *ῥουάζω* E. 2844, 3275, *ῥύτια*
 passim, *ῥόρτια* E. 925, *ῥιγωμέρον* E. 3843.

PROTHÈSE

- a: *ἀκαρτερῶ* E. 3251, 3792, *ἀχαμνίζω* E. 2695, 2717, *ἀχαίρεται*
 E. 1367, *ἀμάλωτο* E. 3996.
 ε: *ἐορκομοσία* E. 532, *ἐβλημα* E. 217, *ἐκτετοι* E. 3822,
ἐχθεσινός E. 580, *ἐχθές* E. 2042, *ἐτοῦτος* E. 697, passim,
ἐσέ, *ἐσέγα* passim, *ἐγρωρίζω* E. 307, *ἐβλέτω* E. 657
 (voir Augment impropre), *ἐχάει* E. 3628, *ἐσιντέχω* E. 2079.
 i: *ἰσπίτιν* E. 224, *ἰστανέον* E. 1414, 2016.
 o: *ὀροστικός* E. 2384, 2388, 2397, *ὀκάποι*, *ὀκάτι*, *ὀκάποιος*,
ὀκάποτε passim.

SYNCOPE

- ε: *θωρῶ* passim, *σμέγραν* E. 150.
 i: *περπατιῶ* passim, *σώπασε* E. 596, 2904, *ἐκατῆα* E. 566,
μερτικώτερον E. 2606. — *βίγλα* E. 3829, *στιάβλος* E.
 3095, *κορβοῦκλι* E. 911, passim.

¹⁾ Voir les exemples de la contraction (p. 332).

APOCOPE

ϵ : ἔπαρ' *tor* (τιηρ) E. 667, 1758, 3628, εἶρ', ἔρ' E. 233, 518, 3548.

i : διάτ' E. 4003, 4158.

PARAGOGÉ

a : ἐκράτουντα E. 1670, ἤμουντα E. 1583, ἐδιάβητα E. 3992, ἐξήγηθητα E. 2849.

ϵ : ἤτορε E. 54, κρατίδουντε E. 1616, ἐθαλαζέτορε E. 3103.

EPENTHÈSE

ι : ζῖω E. 74, 1827, ζῖοτε E. 929, διόγρει E. 100.

CONSONNES

Changements de consonnes.

$\beta > \pi$: $\mu\beta > \mu\pi$: ἔμπης E. 215, κολυμπίζω E. 2490, περιλάμπανε E. 4106, περιλαμπάνοντ E. 4183, περιλαμπτόνοντα E. 3852.

$\pi > \beta$: τίβοτες E. 209, 213, 330, 343, 1279, 1318, 1619.

$\beta > \mu$: $\beta r > \mu r$: ἀχαμρά E. 1193, ἀχαμνίζω E. 2695, 2717, ἔμροστος E. 1520, Ἐμροστία E. 3150 (voir Assimilation, $\beta r > \mu r$).

$\mu > \beta$: $\mu\mu > \mu\beta$ (dissimilation) : γλάμφορα E. 766.

$\gamma > \kappa$: $\gamma\gamma > \gamma\kappa$ (dissimilation) : σερκερεῖς E. 2377, ἐγκντήρ E. 498 (etc. : voir Dissimilation).

$\kappa > \gamma$: $\kappa\lambda > \gamma\lambda$: γλέω E. 3533, γλντόρω E. 521, 524; $\kappa r > \gamma r$: καταγρέω E. 2637; $\gamma\kappa > \gamma\gamma$: ἀράγγης E. 2443, περιεραγγάζω E. 1761, ἀγγώρω E. 1046, ἀγγιστρέω E. 2487.

$\gamma > \delta$: δναλίν E. 2497.

$\delta > \gamma$: γὰ E. 565, 1846, ψέγομαι E. 914, 1117, 1238, 1240, 1416, 1646, 2218, 2304.

$\delta > \tau$: $\nu\delta > \tau\tau$: κίντερον E. 66, ἀντρείαν E. 83, δέττορον E. 108.

$\tau > \delta$: μεδ' (= μετὰ) E. 3260, δοξέεγω E. 1342, passim, δοξότιη E. 1336, δοξάρι E. 1348.

$\vartheta > \tau$: $\sigma\vartheta > \sigma\tau$: ὀτάρεσαι E. 144, εἵμεστερ E. 2772, ἐξερίστηρ E. 117 (passim dans la désinence de l'aoriste passif); $\varphi\vartheta > \varphi\tau$: παρεντές E. 67.

$\tau > \vartheta$: ἀνεγροιάσθος E. 409, παραγματενθής E. 1202, 2851, 2867,

- 2889, 3268, *κόφθω* E. 1739, 4023, *θροφῆν* E. 3543, *ἀναθροεφόμεν* E. 3155; *καθ'* E. 2255.
- θ > φ: *φηλεκόρ* E. 146, *φερίξῃ* E. 1055.
- κ > χ: *εῖχολα* E. 3902, *χοχλόξῃ* E. 391.
- χ > κ: *σχ* > *σκ*: *σκῆμα* passim, *πάσκω* E. 379, 4032, *σχεθόρ* E. 1358, *ἀσχολοῖμαι* E. 847, *ἀντισχολοῖμαι* E. 1874, *ἀσκόλιον* E. 3591, 3919, 3949, *ποθοενασκολίτας* E. 4043, *ἀσκολιτιζά* E. 2176, *τεντόσχοινοι* E. 1837, *ἐπώσκειν* E. 3993, *ἐπεσκέθην* E. 666 (1239, 1297, 1468, 1474).
- λ > ρ: *μορρεῖω* E. 237, *φλάμνοντα* E. 766, *χάρκωμα* E. 926, *ὀρπίξω* E. 2368, *κόρφος* E. 1577, 2696, 2718, 3276, *ῥοθε* E. 1344, *ῥοθα* E. 2322, *ὀρμεῖγνω* E. 2793, *τρομύσω* (au lieu de *τορμύσω*) E. 3416.
- ρ > λ: *γλήγορον* E. 2842, *γλήγορει* E. 2083, *γλήγορῶ* E. 3835 (mais *γρηγορῶ* E. 3738).
- π > φ: *απ* > *αφ*: *σφαρόσῃ* E. 2142, *σφόνδυλας* E. 567; *πτ* > *φτ*: *πέφτω* E. 438, *καταλεφτόν* E. 157, *λεφτότηται* E. 4315, *λεφτοζάλαμον* E. 367, *ἐξάφτονται* E. 2149, *ἀφτομένας* E. 508; *πτ* > *φθ*: *κόφθω* E. 1739, 4023.
- φ > π: *φθ* > *πθ* > *ψ*: *καρτερέψης* E. 3064, *θάφρηψε* E. 2999, *ἐθάφρηψα* E. 3325; *πέψεψε* E. 3106, *ὠλίγηψεν* E. 1351: le plus souvent pourtant *εν* reste conservé dans l'aoriste des verbes en *-εῖ(γ)ω*, p.e. *ἐμίωσενθα*, *ἐπέξενθα*, *πιώτερόης* etc. — *περώε* E. 693 est une graphie inverse.
- σ > τξ: *τξονχαρία* E. 2151.
- φ > β: *Βεφδερίγος* E. 2250.
- φ > θ: *φοθῆ* E. 1958.
- χ > θ: *θαροτόν* E. 969.
- τξ > κ: *ἀστρίκω* E. 2129, 2134.
- ρ > μ: *σπλέγχμος* E. 1829. — *ἄρ* devant *π* > *ἄμ*: *ἄμ πετασ-τῆτε* E. 521, *ἄρ* devant *κ* > *ἄγ*: *ἄγ κατεβῆτε* E. 522. — *μρ* > *(μ)μ*: *χαμίζω* E. 115, *Ῥοδάμης* E. 2398, 2404, *Ῥοδάμην* E. 2394, 3329, 4126.

ASSIMILATION

- βγ(νγ) > (γ)γ: *ἐγρώμωρ* E. 1042.
- βμ(νμ) > (μ)μ: *ἔμορφος* E. 799, 1907, *πτώχμα* E. 448, *κονρεμένος* E. 3, *κλέμα* E. 3789, *ἀπο(ἀπε)μισημένος* E. 1333, 3889; *θλιμμένος* E. 27, passim.
- βρ > μρ: *ἀχαμνίζω* E. 2695, 2717, *ἔμροστος* E. 1520, 4114.
- βξ(νξ) > (ξ)ξ: *ἄξάττει* E. 3971.

βτ(υτ) > (τ)τ: ἀτός E. 4012, 4026.

βφ(υφ) > (φ)φ: ἐφρημίαι E. 4325, ἀρεφρημίζω E. 4331

γμ > (μ)μ: ἐντελμμέρος E. 1382, 1459, 1552, πλεμμένη E. 319.

η: γ > (κ)κ: ὄκακτος E. 321, ἐκάρθιε E. 1602. — Cf.: Dissimilation. —
γξ > (ξ)ξ: ἔφεξεν E. 1731. — γχ > (χ)χ: σπλαχνίζομαι E. 456.

μβ > (β)β: καλοσυνβοόλεντο E. em. 4344, ἐσυνβορλέσθαι E. 1181, γαρβός E. 4250, Σεπτέβριος E. 1067, Νοέβριος E. 1079, Ιανέβριος E. 1085.

μν > (μ)μ: Ῥοδάμι E. 2394, 2398, 2404, 3329, χαμίζω E. 115.

μπ > (π)π: κάποσην E. 1833.

μφ > (φ)φ: ἐμεφόμην E. 99, 2123.

μψ > (ψ)ψ: ἐψυχώμενη E. 192, 1975, πέψε E. 1617.

νγ > (γ)γ: ἦθα γυνά E. 1046, πάγλινχο E. 2387.

νδ > (δ)δ: ἐδέχεται E. 1367, ἐδέχεται E. 2655, ἐδεχόμενον E. 4238, τὸ διχοτομητή E. 1337, ἔδυψος E. 1062 (voir le Glossaire s.v.; N. et P.: ἔκδυψος).

νξ > (ξ)ξ: σέξινγο E. 4352.

νθ > (θ)θ: ἀθροωπιά E. 2154, ξαθός E. 3, 418, ἀθεῖ E. 659, 3943, 4046, μαθάρει E. 135, σνθλίβεται E. 1530, σνμπεθερία E. 3190, ἐθέρμιος E. em. 93, 98, ἐθυμίζει E. 1895, τή θέσθαι E. 249, 369, ἃ θέλω E. 2583, ἃ θέλῃς E. 710, 3132, 4084.

νκ > γκ: ἄγ κατεβήτε E. 523.

νλ > (λ)λ: ἃ λνπαῖστε E. 2900, ἃ λάχῃ E. 31, 2899, ἀλάχῃ E. 2717, ἃ(λ)λάχην E. 4028.

νμ > (μ)μ: καταθέτον με E. 2345, σνναπαρτοῦ μεν E. 3310, πετοῦ μεν E. 1777, 1821, 1940, ἀφῆκα με E. 3355, ἐπεχαιρέτησά μεν E. 811, ἔλαθά με E. 1469, εἶθα μεν E. 2556, σννεθλίβετό με E. 3518, τήν κατούσα μου E. 164, 1310, τήν δέλλα μου E. 3116, τήν κερρά μου E. 2882, τήν στεροχωρία μου E. 2379, ἐνθέρμιό μου E. 4083, 4105, φίλο μου E. 4295, σννεροδοιπύρο μου E. 4304, τὸν φίλο μου, τὸν σνγγενή μου E. 575, 685, τὸν κοῦ μου E. 2541, τὸ διχοτομητή μου E. 1337, τήν θλίψι μου E. 610, χαρά μου E. 3377, τήν τέετα μου E. 1388, εἰς κάκωσί μου E. 2052, τὸν ἀπομισσέμό μας E. 3889, σννετεγία μας E. 3052, μοιή μας E. 867, 4051, κοινά μας E. 2358, ἃ μάθῃ(ς) E. 43, 3128, ἃ μύ E. 3596, παράξενο μί E. 1589, μοναχῇ με E. 3357, τή με E. 595.

νπ > (π)π: ἃ πορέσῃς E. 4028; ου > μπ: ἃμ πετασῇτε E. 522.

- rs > (σ) σ* : θλιμμένο στέκει E. 147, τὸ σνρεκάκωσεν E. 3752, τὴ σέ E. 666, 1584, ψεντὶ σέ E. 3978, ἃ σέ E. 204, 252, (ἃ σφάλλεις : ἃ lire οὐ, E. 1719), τὴ Σιγγελίαν E. 155 (ms. : τὴς Σιγγελίαν), βαγίτσα σου E. 1513, πτερό σου E. 3983, γραφή σου E. 1804, ἐδδιακρισία σου E. 1899, τόξο σου E. 3981, 3986, καρδιά σου E. 3987, ἐδικό σου E. 1789, 2269, τὴρ ἐδική σου E. 3423, 4217, σνρεργό σας E. 2899.
- rt > (τ) τ* : ἀνασκειτῆς E. em. 195, πίστευδο, τὸ E. 651, μέσο τοῦ E. 848, 856, ὠρέχθῃ τοῦ E. 3273, σνραπατοῦ τοῦ E. 4182, ἐνελισσόμῃρ E. 2478, τὴρ κακοπάθεια τοῦ E. 2267, μία τῆς (σνρενχίαν) E. 3099, οἱ ἐκατὸ τοῦς E. 2281, ἀπὸ ἴτροπῆς (= ἐντροπῆς) E. 3247, ἐντρομέρη E. 983
- rq > (q) q* : ἃ q θάσῃ(ς) E. 3130, 3723.
- sr > (μ) μ* : δό μου E. 3700, κρημαμός E. 851, ἀταταμός E. 3369, δέμα E. 1494.
- στ > (τ) τ* : ψέρτι E. 3978, θέ τοῦ E. 204.

En général, le *r* a été conservé dans les désinences *-or*, *-ar*, *-hr*, *-ir*, *-ior*, *-mar*, *-(ε)tor*, *-orōr*, *-orr*, *-aōr*, *-ar*, *-θhr*, etc., mais souvent il y a eu lieu une assimilation à *μ*, *σ* et à d'autres.

är > ä parfois devant *θ*, *λ*, *μ*, *π*, *σ*, *q* : mais une fois *är* devant *κ* et *är* devant *π*.

Assimilation à distance : χοχλόζῃ E. 391.

DISSIMILATION

σνγκερεῖς E. 2377, ἐγκντήρ E. 498, στρογκνλόν E. 422, 2817, στρογκνλότηταν E. 2411, ἔγκωσεν E. 805, ἐγκίσωμεν E. 809, γεγκάριον E. 1765, γεγκαρίον E. 1731, παραγκέλλω E. 2930 ; ἀγέρτι E. 440, ἀγέρτω E. 1403 (αὐθέρτι E. 309) ; γλάμβοντα E. 766 (dissimilation double : (flammula) λ-ρ et μ-β) ; γλήγορον E. 2842, γληγόρει E. 2083 ; ἀσδερικόν E. 146.

PROTHÈSE

γ : γενόρω E. 1869, γαλίρ E. 2455 sq., γαλόκοπος E. 2484.
ρ : ρώμος E. 427, 631, 1045, 3847, ροικακός E. 3085, 3088.
σ : ἀσκόρτατο E. em. 2199, ἀνασχομπομέρος E. 1053, σονχριασμός E. em. 1304, σονχρίασμα E. 3080, σνρύρα E. 150, σκνίτω et παρασκνίτω E. 1425, 1463, passim (mais E. 1536 ἐπαρέκνψεν, E. 3519 ἐπέκνψεν, E. 4040 ἐπέκνψεν).

ÉPENTHÈSE

- γ intervocalique : *κλαίγω* E. 3103, 3697, *παίγω* E. 2118, *ἀναπεύγομαι* E. 1358, *περιαναπαύομαι* E. 1764, *λούγω* E. 2972, 3396, 3398, *ἐπαγαίνω* (voir Verbes périspomènes), les verbes en — *εῖγω* (voir Désinences du verbe); *ὄγιθ' ὦν* E. 741.
- γ devant r : *γροιάζομαι* E. 608, *ἀρεγροιάσθους* E. 409, *ἀρεγροιάστος* E. 205, *ὀργρεγα* E. 1754 (Cf. *ρέγος* — *σενρεγίς* — *γρόγος* : voir Kretschmer, Lesb. Dial. p. 172 sq.)
- γαῖα = διὰ : E. 565, 1846.

APOCOPE

- r : *ὄρτα* E. 868, 2083 sq. (voir Conjonctions de subordination).

PARAGOGUE

- r : *ἐπεῖρ* E. 57, *ὁπότερ* E. 2410, *ἀλλάχιρ* E. 4028, *ὁπίσωρ* E. 1108.
- Nominatif : *ἰ σωφροσέριρ* E. 974.
- Impératif : *ρόμιζερ* E. 4088, *γρῶθερ* E. 1379, *πρόσπεσερ* E. 200, *σρόθισερ* E. 3898 (*δέθισερ* E. 199, lire *δέθισε(r)*).
- 1re personne sing : *κατοικῶρ* E. 2776 (indicatif), *εἰπῶρ* E. 204 (subjonctif), (*ἀγρεῦγων* : lire *ἰγρεῦγω(r)* E. 1077), *ἐφιγοῦμαιρ* E. 833, *ἀφιγοῦμαιρ* E. 2774, *χαίρομαιρ* E. 1050, *γορεῖγομαιρ* E. 1991, *ἐὰ ἀφιγγόμαιρ* E. 2446.
- 3me personne sing. : *ἀρομόζειρ* E. 207, *κεματίζειρ* E. 2544, *ἐκβάλλειρ* E. 1139, *ἐγρωρίζηρ* E. 232, *γεξήρ* E. 871. — *ἐλάλειρ* E. 464, *ἐκράτειρ* E. 4323, *ἐπαρηγόρειρ* E. 4341; *ἰγάταιρ* E. 2809. — *ἀπόκειταιρ* E. 2471.
- s : *μάθες* E. 159, *ἴτες* E. 1241, *ῖθες* E. 1429, *ἀντίς* E. 2838, *μέχρως* E. 1046, *τίποτες* E. 2900, 3345, 3892, 4152, *τίβοτες* E. 209, 213, *πόρπετες* E. 103, 3057, 3085, 3088, *τότες* E. 246, *παρειτότες* E. 1631, *πάντοτες* E. 1895, *ἀγοῦτις* E. 536, 1435, *ἀπότις* E. 1260, 1333, *ἀπέτις* E. 4064, *ἀπὸ μακρόθες* E. 3065.

ΜÉTATHÈSE

- τρέπομαι* (= *τέρπομαι*) E. 1051, *τρέφομαι* (au lieu de *τρέπομαι* = *τέρπομαι*) E. 2393, 2405, *τρεπτομεδοκῆταιρ* E. 4335, *ἐπροιτρεπόμην* (au lieu de *ἐπιτετρόμην*) E. 180, *θρέψι* (au lieu de *τρέψι* = *τέρψι*)

E. 1078, ὁλόθρασος E. 1093, ἀπράσσει E. 1256, τρομίσω (= τορμίσω = τολμίσω) E. 3416, πορρής E. 2108, ἄρμεύγω E. 2786, 2793, σμίγεται E. 152. — (ἐδραγάτορσαι E. 1070, cf. N. 928 δεργατεύω: dérivation douteuse, voir Glossaire s.v.)

AGGLOMÉRATION DE NASALES

σνργκλίρεται E. 1589, ἐξαροστιά E. 3927, παρμπλοῖμωτος E. 1569, τὸν μπόρον E. 3902, τὸν μποροκαῖμὸν E. 3129, τὸν μπορεῖς E. 3332, σνρμπόρεδε E. 2004, σνρμπορῆς E. 3769, σνρμποροπάδχητα E. 3768, σνρμποροποθετά E. 4295, σνρμποθοποθετά E. 4305, σνρμπάθω, σνρμπασχίσω E. 4259.

GRAPHIE ÉTYMOLOGIQUE

Parfois, le *r* reste conservé dans σνρ- et παρ- devant des non-dentales: σνρμποροποθετά E. 3748, σνρκλίθρησε E. 197, 1686, σνρπλήρωσαν E. 3484, σνρκατατεθῆς E. 4258, σνρψεχορ E. 2008, 4002, παρμπλοῖμωτος E. 2182, 2383, παργλεκότατηρ E. 2386.

MORPHOLOGIE

GENRE ET CAS

Emploi du neutre: γοργὸν ὁ θανατός της E. 1441.

Changement de genre: τὸν ἄρμον E. 3037, τήρ ἄρμον E. 3043; τὸν μπόρον E. 3902, τήρ μπόρον E. 3053; τὸν ἡλιακόρ E. 1222, 1305, τὸ ἡλιακόρ E. 571; τὸν δάορ E. 3685, passim, τὸ δάορ E. 2146, 2536 sq.; τὸ τρέγος E. 2507, τὸ ρίζος E. 2287, 2321, τ' ἀμάλωτο E. 3996.

Nominatif absolu (anacolouthie): ἐκείνη ἡ κόρη.... ἡγάπαρ εὐγενὴς ὁκάποιος E. 2808 sq.; ἡ κόρη (cf. E. 2953 et 2956) διὰ τὸν Αἰβιστρον οἱ στεργμοὶ οὐ σπαῖζοντ E. 2954; καὶ ὁκάποιος ἄλλος εὐγενὴς ἀνθρώπος.... διὰ πόθορ τὸν ἐγάταξερ ἐμὸν ὁ Ἐρωτοκράτωρ E. 3162 sqq./3165, τὸ γαῖτάρ σου... τὸν ὀρισμόρ σου ἐποίησα καὶ ἐτραχηλόδεσά το E. 4090 sq.

Nominatif au lieu du vocatif: ὁ φίλος μου E. 462, 3885, 4239, ἡ πανεύγερος E. 1682, καλὸς σνρροδοιπόρος E. 2599, τοπάρχης E. 156, ἡ ξεροδόχισσα E. 3085, ἡ ἐξαίρετος E. 4103, ὁ Κλιτοβός E. 3807, 4254, τὰ παιδία μου E. 2991, passim.

Emploi de l'accusatif: ἔνα δεσμὸν τὰ ἔδεσε E. 1498, πότε γεμίσῃ στόμα μου γλεκότηταν E. 1561, τρατήρ φωνήρ ἐλάλησα E. 2760; ἀναφορὰν ἀνήφερε E. 3928, θλίβεται θλίψιρ φοβεράν

- E. 4243, *ρίζεται ρίζην φοβερὰν* E. 3230. — Accusatif éthique : *δένει με τὸ φαρὶν μου* E. 2174, *μήτην τὴν ἐτορρεύσασιν* E. em. 2425, *μέλη καὶ μέλη κόπτε με* E. 3402.
- Emploi du génitif : *γέγονα τῆς χώρας Αἰγυπτίας* E. 2784, *γέγονεν χώρας τῆς Ἀφρικῆς* E. 2617, *ποιῶν ἐβγαίοντο χώρας* E. 2603. — Génitif éthique : *ὅς τῆς τὸ στρογγύον* E. 2858, *ἐβγαίοντοί (lire ἐβγαίοντο) μου τὰ σάβρα* E. 3538. [Génitif absolu (?) : *προκειμένον τὸν κακὸν* E. 4277.]
- Emploi du datif : *ἀλλήλοισι* E. 1315, *μοι* E. 2164, 2540, *ὀνόματι* E. 3150, *ἐν* et le datif : E. 739, *ὅν* et le datif : E. 4328.

ARTICLE

- Article défini. Fém. plur. : nom. *οἱ* E. 1538, 1548, 1732, 1745, 1752, 2456, passim ; acc. *τάς* et *τὰς* passim (voir Substantifs féminins, acc. plur., p. 342).
- εἰς* et l'article > *ἡ τὸν* = *ὁτὸν*, etc. : *ὁτὸ χέρι* E. 1010, *ὁτὰ λογικά* E. 2122. — *εἰς ὁτὸ χαρτὴν* E. 1846.
- Article indéfini : *εἷς* E. 392. — *μία* E. 2522 (= une fois) ; *εἰς μία* E. 2576 (voir Hatzidakis MNE I p. 119—121).

SUBSTANTIFS

Masculin et neutre.

- Vocatif : en *-ο* : *Φερδερῶγο* E. 3401, *Ξεροδόχο* E. 3084, 3424 (*Κλιτιβό* E. 3069) ; en *-α* : *συμποροπορετά* E. 3748, *συμπασχητά* E. 3751, *στρατιῶτα* E. 1871, 4081, *δέσποτα* E. 440, *ἐρεύνητα*, *κρίτα* E. 442 ; en *-η* : *στρατιῶτη* E. 1862, 4086 sq., *ἀφέντη* E. 440, *πραγματετή* E. 2535 ; en *-α* : *ῥῆγα* E. 2093, *βασιλέα* E. 4278 (mais *βασιλεῦ* E. 440).
- Nominatif sing. : en *-ης* (= *-ιος*) : *κέρης* E. 541, *πορτέρης* E. 242, *Μάρτης* E. 1021, *Ἀπρίλης* E. 1029 (acc. : *ροικοκέρου* E. 3085, 3088) ; en *-ας* : *σφόδοντας* E. 567, *μεσίτας* E. 328, *δέσποτας* E. 585 ; *Ἐρωτας* E. 242, *ποιμένας* E. 1031.
- Génitif sing. : en *-η* : *τεχνίτη* E. 419 ; en *-ου* : *τεχνίτου* E. 2493, *ἄδου* E. 2045, *προγνώστου* E. 2464 ; *συγγενοῦ* E. 135 ; *ἔψου* E. 115, *βρέφου* E. 417, *θάροου* E. 538 ; *θελημάτων* E. 452.
- Accusatif : *ἔρωτα(ν)* passim, mais *τὸν ἔρω* E. 3508.
- Nominatif plur. : *στρατιῶτες* E. 896, *διαβάτες* E. 3398. — *τοπάροχοι* E. 725, 3316, 4354, *συγγενοί* E. 2349 (acc. : *συγγενοὺς* E. 4338).
- Indéclinable : *τοῦ πατὴρ της* E. 2262, *τοῦ Κλιτοβόρ* E. 4255.

Féminin.

Désinences : ἄρχοντιςσα E. 3352, μάγισσα E. 2942, φοιτισσά E. 2010, βασίλισσα E. 3871 (et βασιλευσα E. 1429), ξεροδόχισσα E. 2957; ἀφέντρια E. 1403; συγγενίδα E. 338, 3317, 3356.

Nominatif sing. : ἡ Ἀφροδίτη E. 264, 1723 (acc : τὸν Ἀφροδίτην E. 265). — ἡ βρόση E. 1896.

Génitif sing. : en -ας : δέσποινας E. 4318 (et δέσποινης E. 4324, 4353), γυναικας E. 548, φροντίδας E. 4360, λαμπρότητας E. 3152, ξεροδόχισσας E. 3730, ρέχτας E. 3690; en -εως : σερμυβάσεως E. 696, προαιρέσεως E. 1413, ἀσκολήσεως E. 1450, ἐρθρμύσεως E. 4094, ἀποξενώσεως E. 2473, θλίψεως E. 3693, ἐπολήψεως E. 4147; en -ης : πλάσης E. 687, ἐπόληψης E. 193, (ἀ)σκολήσῃς E. 1887, γέσῃς E. 3473, ἀφ' ἡγήσῃς E. 3477, ξεροαφ' ἡγήσῃς E. 3584, σερμπλήρωσῃς E. 2307. — δέσποινης E. 4324, 4353. —

Nominatif plur. : le plus souvent en -ες : βρόσες E. 624, φουδούλες E. 477, οἱ βαγίτζες E. 1732, οἱ ὁδῦρες E. 1752, οἱ νεροαναβάτες E. 2456.

Accusatif plur. : en -ας : τὰς βαγίτζας E. 2105, τὰς μόρφας E. 488; en -εις : τὰς ἀσκολήσεις E. 1133, τὰς κακώσεις E. 1466, 1680, 1750, τὰς ἐποθέσεις E. 1468, πόσες ἐποθέσεις E. 2215, τὰς διατάξεις E. 2643; en -ες : τὲς βρόσες E. 180, 4000, τὰσες θλίψες E. 340, τὲς πόρτες E. 401, τὲς γυναικας E. 477, τὲς βαγίτζες E. 1437, τὲς χάριτες E. 2513, τὲς ἀνεχίες E. 2514, τὲς ἀκτῖνες E. 4070.

Alternance de déclinaisons.

τὸν κοιτόν E. 1179, τὸν κοιτόντα E. 1323; τὰν ἔφορ E. 3508, τὸν Ἐρωτα passim; γέρος E. 847, γέρων E. 850; τὸν Κλιτοβόρ E. 56, τὸν Κλιτοβόρτα E. 80; τὸ δειδρά E. 3067, τὰ δειδρά E. 4000; κρεμὸν E. 1671, κρέμνι E. 2739 (ἡ κρέμνι E. 2744); τὰ ρίκος E. 231, 2287; μεσίτας E. 328, σφόνδυλας E. 567, δέσποτας E. 585 (δεσπότης passim); τὸ κάστρο (ν) E. 923, passim, τὸ κάστρος E. 4334; ἡ βρόση E. 1896, τὰς βρόσες E. 4049, τὲς βρόσες E. 180, 4000; ὁρεῖον E. 288, ὁρεῖοντος E. 564; ἡ ρέχτα E. 616, τῆς ρέχτας E. 3690; φροντίδας (gén.) E. 4360, φροντίδος E. 4330; ποιμένας E. 1031, ποιμέον E. 1029; ὁ γυλακός, lire γυλακός E. 399 (τοὺς γυλακάτορας E. 3536); θάρορον E. 538.

DIMINUTIFS

Masc. : en -πουλος : ἐρρονχόπουλος E. 1178.

Fém. : en -ίτσα : βαγίτσα E. 1391, ὠρίτσα E. 773.

Neutre : en -*πουλος* : *χαρτόπουλος* E. 325, *παιδόπουλος* E. 813, *έρωτιδόπουλος* E. 1110, *δακτυλιδόπουλος* E. 1840, *λεκαρόπουλος* E. 2462, *ἀρχοντόπουλος* E. 896 ; en -*ίτις* : *βοννίτις* E. 102, *πουλίτις* E. 259, *μοροπατίτις* E. 2570, *δακτυλιδίτις* E. 1854 ; en -*ίκις* : *ἀστροίκις* E. 2125 ; en -*οῦλις* : *θενθοροῦλις* E. 3961 ; en -*ἄρι* : *ἰαπᾶρι* E. 3119.

ADJECTIFS

Désinences :

- αγος* : *καλοχάραγος* E. 317, *ξεροχάραγος* E. 430, 3138, *ἀχόρταγος* E. 2489, *τὸ ἀμύλαγος* E. 2458.
- αῖος* : *σιγαῖος* E. 3608.
- ᾶτος* : *γεμᾶτος* (*γεομᾶτος*) E. 176, 3560, *χιωνᾶτος* E. 372, 2146, 4047, *ῥοδᾶτος* E. 1567.
- ατος* : *ῥεζῶνατος* E. 323.
- έος* : *ῥιζιμέος* E. 2750.
- ερός* : *λιθερός* E. 1292, *σιγερός* E. 3120.
- εντος* : *παγγλυκοροστίμεντος* E. 2388, *μεντοθενοροφῆτεντος* E. 618.
- ικός* : *έρωτικός* passim, *βρεφτικός* E. 856, *τεχνικός* E. 280, *ματικός* E. 305, *χωρικός* E. 345, *ἀρσενικός* E. 146, *ποιμενικός* E. 1032, *δονλικός* E. 2261, *ἐγγενικός* E. 3333, *ἀφγεντικός* E. 1786, *ἀσκολητικός* E. 2176, *ἐξουσιαστικός* E. 3990, passim, *οἰκορομικός* E. 4205, *λατινικός* E. 540, *ἱερμενικός* E. 2668.
- ιρός* : *πρωτιρός* E. 417, 1393, 1591, 2966, *πλαγῖος* E. 570, *ἐχθεσιῖος* E. 580, 879, *ἀληθιῖος* E. 958, 3766, 4149, *χορτιῖος* E. 2751 ; *βραθενῖος* E. 1929 ; *ὄρειῖος* E. 102, 106.
- ιτος* : *ἀλεφάντιτος* E. 221 ; *πράσιτος* E. 262, *κύκλιτος* E. 473.
- τός* : *θαρρετιά* E. 1508 ; *λιβαδωτός* E. 3560, *πτεροτός* E. 1321 ; *τὸ ἐντερόληπτόν* E. 4206, *ἀκαταδοῦλωτος* E. 1704 ; *περατός* E. 1642.
- ώδης* : *θυμώδης* E. 1001.
- χρός* : *ξερόχρος* E. 2466, *λεχνηπαρόχρος* E. 2461.

Féminin en -*ος* : *ἀσκέπαστος* E. 317, *ἀμέτρητος* E. 677, *ἀναρίθμητος* E. 1475, 2730, 3467, 3894, 4348, *ἀκαταδοῦλωτος* E. 1704, *ἀστεροχώρητος* E. 1706, *ἀμετάθετος* E. 3431, *ἀχωριστός* E. 4036, *ἄπειρος* E. 190, *ἄσπλαγγος* E. 2058, *ἄψογος* E. 2413, *ἄψυχος* E. 3639, *κακόμαγος* E. 548, 3923, *κακότυχος* E. 2521, *κακόμοιρος* E. 3920, *ὀλόεκρος* E. 1975, *ὀλόθλιβος*, *ὀλόπορος* E. 4399, *ταλαίπωρος* E. 2761, *ἔρημος* E. 2775, *δύστυχος* E. 2920, 3294, *ἐπίβουλος* E. 3931, 4267, *παρεξαίρετος* E. 1217 (*παρεξαι-*

ρετας E. 1640), παρεύγερος E. 1276, 1682, 2862 (παρεύγενι E. 1847), πύργλκος E. 2387, παράξενος E. 633, 998, 1479, 2511 (παράξενι passim), ἀγέρωχος E. 1334, 3957, πολυαφίγητος E. 1478, ὁμορφος, καλοχάραχος E. 317, γνῶριμος E. 695 (γνῶριμω E. 3765), ἔμψυχος E. 4120, ἀντάξιος E. 4208, ὁλόγενκος E. 485, διάφορος E. 1048, ξεζῶνατος E. 323, ἀνάλογος E. 654, παραθαλάσσιος E. 2733, ἀκεραῖος E. 3281, ἔτοιμος E. 3383, περισῶος E. 3178 (ῶσαν περισῶν E. 284, passim). — Le pronom possessif ἐσός : τῆρ ἐσὸν καρδίαν E. 3393, 3960, 3969 (τῆρ ἐσὸν E. 4210).

Désinence féminine après ρ : -ρά : λαμπρᾶς E. 4327, λαμπρᾷ E. 4329, φορερά E. 3230, καθαρά E. 4120 ; -ρή : μαύρη E. 2761, μαύρην E. 3846, δολερῆς E. 584, 2675.

Nominatif et accusatif plur. fém. en -ες (auprès de -αι et -ας) : παράξενες E. 469, οἱ ἐρωτικές E. 1745, ὠραιωμένες E. 1177, οἱ ὠραίες E. em. 1255, ὄλες E. 1254, περατές E. 1642, καλές E. 468, ὀλίγες E. 4336, τόσες E. 340, πόσες E. 2215, ἐκείνες E. 1921.

Désinence fém. -έα des adjectifs en -υς et -ης : μακρέα E. 188, 317 (mais ἀπὸ μακρά E. 3715), γλυκέα E. 981 ; (-ρέα :) λιστροέα E. 2009, κλωστορέα E. em. 2520, 4366.

Accusatif masc. de μέγας : μέγα, mais E. 172, 3916 : μέγαλον.

Alternance de déclinaisons : παρεύγερος E. 1276, 1847, 2360, ὁλόγενκος E. 372, παρεντεχός E. 4357, ὁλόθρασος E. 1093, δόντεχος E. 2920, 3294, κακότεχος E. 2521, ἄτεχος E. 2126, ἀργενρός E. 632 (τὸ Κάστρον τὸ Ἀργενρόν : voir Noms propres), διπλός E. 3341, 4034, ξενόχρος E. 2466, λεχιταρόχρος E. em. 2461, ἄψενδος E. 1415, 2999, ἀληθός E. 960, ἄκερδος E. 907, ἀνελείμονος E. 1991, σπγγεροί E. 2349.

COMPARATIFS ET SUPERLATIFS

Comparatif : ἀναισθητότερος E. 159, 3593, ἀδιακριτότερος E. 1701, λαμπρότερος E. 473, φορημιώτερος E. 1122, μερτικώτερον E. 2606, νεώτερος E. 2797, περισσώτερος E. 4398, κολακικώτερος E. em. 3366, ληστικώτερος E. em. 3367 ; διπλότερα E. 4034 ; χειρότερος E. 1809 ; καλλιότερος E. 2382, καλλίωρ E. 1126, καλλίωρ (acc.) E. 3343, καλλίωρ (gén. plur.) E. 3341, τοὺς καλλίους E. 2832 ; ὁμορφότερος E. 2384, ἐμορφότερος E. 2382, πρωτίτερος E. 692 ; τὸ κρεῖττον E. 4277.

„Que” après le comparatif est indiqué par le génitif : E. 473, 1809, par παρὰ et l'acc. : E. 159, 1701, 3593, par παρὰ et le gén. : E. 1126, ou par περὶ et l'acc. : E. 3343.

Νεώτερος E. 2797 a le sens du positif νέος; ἤτοι καλὸν γὰρ μὴ E. 2611; καλὸν a le sens du comparatif καλλίον.

Superlatif: ἐρωτοπικρότατος E. 122, λαμπρικώτατος E. 2140; παρην-
τεγέστατος E. 4329; γλυκύντατος E. 3410, μερσιωγλυκύντατος E.
2390, πολυγλυκύντατος E. 2404, γλυκύντατος E. 2450, παργλυκύν-
τατος E. 2386.

DIMINUTIF

ὀλιγοῦτζίκος E. 3947.

NOMS DE NOMBRE

ἄνθρωποι: οἱ ἄνθρωποι E. 2688, 3258; gén.: ἄνθρωποι E. 2871, ἄνθρωποι E. 2518.
τέσσαρες nom. fém.: τέσσαρες E. 1170, 1972, 2333; nom. neutr.:
τέσσαρα E. 1855, 1870; acc. masc.: τέσσαρον E. 2956, 2968, τεσσάρων
E. 3408, gén. τεσσάρων E. 2969.

PRONOMS

PERSONNELS

1re personne: ἐγώ, ἡγώ; ἐμοῦ E. 2359, 2619, 3233, μοῦ, μου; μοι
E. 2164, 2540; μέ, μ', μέν, ἐμέ(ν), (ἐ)μένα(ν); ἡμεῖς E. 2307,
2810, 2903 (2909), ἐμεῖς 1921, 2772; μας (gén.) E. 788, 3258;
μας E. 1911, 2908, ἐμας E. 3348, ἔμας (μεθ' ἑμας) E. 3260.

2me personne: σὺ, ἐσύ; ἐσοῦ, σοῦ, σου; σέ, σ', σέ, ἐσέ(ν), (ἐ)σένα(ν);
ἐσεῖς E. 1013, 1135, 2364, 2767, 2897, 2953, 2958; ἐσῶς E. 2953,
σῶς E. 2494, 2765, 2926 sq.; ὑμῶν E. 2352.

3me personne: αὐτός et ἐκεῖνος: αὐτόν E. 4026, αὐτός μου E. 4012;
gén. plur.: τῶν passim, τῶν E. 270, 1161, 3009, 3861.

La position du pronom personnel.

Le pronom conjoint précède le verbe: μὲ λέγει E. 822, τὸν
ἔμοῦσα γὰρ μοῦ εἶπῃ E. 46, μὲ κατέστησεν E. 60, σὲ προσκυνή-
σουσιν E. 3303, τὸν ἐμεφόμεν E. 99, μὲ ἐφάρη E. 171; mais:
λέγει με E. 821, εἶπα τοι E. 22, διώγει με E. 100, εἶδα το
καὶ ἐξερίστην το E. 117, ἐφάρη με E. 174, κατεδόξενό σε
E. 304.

Quant à l'impératif, la forme verbale est suivie du pronom: δός
με E. 1496, ποῖσε το τοῦτο E. 1802, μάθες το E. 159, παρα-
καλέσεται τοι E. 344, ἔπαρ' τοι E. 404; mais: ἀντίσκηλον
(σημάδιον σου) μὲ πέψα E. 1617, 1804, τὸν ἔπαρε E. 497.

Quant aux verbes avec une négation, ou avec des particules comme

ἐν, ἢς ou un pronom relatif ou interrogatif, le pronom personnel se trouve entre ceux-ci et le verbe : *ἐν σὲ δώσω* E. 666, *ἐν τὸν παρκαλέσονται* E. 201, *ἐν τὸ προοίσιον* E. 273, *ἐν τοῦ λέγει* E. 81, *ἐν μὲν μέλει* E. 86, *θέλω σὲ ἀναδελφθεῖ* E. 63, *ὅποῦ μὲ ἔσονται* E. 290 ; mais : *σὲ θέλω καταστῆσαι*, *σὲ θέλω καταστήσει* E. 3301 sq. Prolepse : *προῦγμα σὲ θέλω ἐν εἶπῳ* E. 3214, *τίη εἶπα ἐν σὲ δώσω* E. 666. — Accusatif double : *ἐν σὲ δουλεύσω ἐσέραι* E. 4213.

En cas de coincidence de deux pronoms, l'objet indirect précède le plus souvent l'objet direct : *ἐν τοῦ τὸ εἶπῃ* E. 3425, *εἰπέ μου το* E. 3658, *ἐν σὲ τὸ εἰποῦμε* E. 2772, *τοῦ τὰ λέγει* E. 539, *χαρίζω σὲ τῇ* E. 667, *ἐν σὲ τὸ ἀναδελφίζω* E. 84, *λέγω σὲ το* E. 209, *ἐν τοῦ τῇ δώσω* E. 4352.

Μόρος est suivi du génitif du pronom personnel : *μόρος (μόρη) μου* (*σου*, *της*) E. 174, 207, 1662, 2060, 2123, 3589, 4011 ; de même : *μοραχός* (etc) *σου* (*του*, *της*, *μας*) E. 1319, 2087, 3259, 3293, 3563, 4043 ; *ἐτός μου* E. 4012 ; *τὸν ἑαυτὸν μου* (*του*, *της*) E. 143, 1684, 2662 ; *λόγον μου* (*σου*) E. 2835, 3043, 3119 ; *ἰστανέον μου* (*σου*) E. 1414, 2016 ; *στρεφός μου* E. 3120 ; *οἱ δύο μας* E. 2683, 3258 ; *ποτέ μου* (*σου*, *του*) E. 1007, 1775 ; *καμμία της* E. 1191.

PÉRIPHRASTIQUES

τοῦ λόγον μου E. 3043, *διὰ λόγον σου* E. 2835, 3119 ; *τὸ κράτος σου* E. 447 ; *ἐν δεσποτεία μου* E. 1831, 1837, 2017, 2025.

RÉFLÉCHIS

τὸν ἑαυτὸν μου E. 2662, *τὸν ἑαυτὸν το* E. 143, *τὸν ἑαυτὸν της* E. 1684, *τὸν ἑαυτὸν της* E. 2423, *τὸν ἑαυτὸν σου* E. em. 2423 ; *ἐτός μου* E. 4012.

RÉCIPROQUE

ἀλλήλοις E. 1315 (*ἀλλήλους* E. 364). — Cf. *ὁ εἷς τὸν ἄλλον* E. 3851 ; *ἐμὲ ἐσὲ ἐξέρωσεν* E. 3921.

POSSESSIFS

ἐμός E. 125, 156, passim ; *ἐός* : *μὲ τὸν πόθοι τὸν ἐσὸν* E. 3393, *τῇ ἐσῇ καρδίᾳ* E. 4210, *τῇ ἐσῇ καρδίᾳ* E. 3393, 3960, 3969, *ός* E. 1330, 3403, 3430 ; *ἡμέτερος* E. 2288, 2668 ; *ἐδικός* (*δικός*, *δικός*) *μου* (*σου* etc.) : *κατ' ἐδικόν μου* E. 2519 sqq., passim.

DÉMONSTRATIFS

αὐτός passim; *αὐτός* E. 3018, *αὐτή* E. 988, 993, 1004, 1009, 1128, 1131, 1137, 1145, 1149, 1561, etc., *αὐτός* E. 1092, *αὐτά* E. 3548, *αὐτός* E. 4012, 4026; *αὐτεῖρος* E. 1, 2382, 2626, 4219, *αὐτοῦρος* E. 400, 877, 2073; *οὗτος* passim, *τοῦτος* E. 405, *ἐτοῦτος* E. 238, *τοῦτος* E. 274, *ταῦτη* E. 660, *ταῦτης* E. 2619, *ταῦτα* E. 378; *(ἐ)ξείρος* passim; *τούος* E. 87, *τούο εἰς αὐτό* E. 3439; *τούοῦτος* E. 83; *τοιούτος* E. 1703, *τέτοιος* E. 76, passim.

ταῦτα E. 503 et *τέτοιος* E. 577: voir Adverbes de temps.

RELATIFS

ὅς: *ὅς* E. 4067, 4340, *ὃς* (*ὅς* *ὃς*) E. 550, *οἷς* E. 4119, 4392; *τοῦ* E. 2381, *τή* E. 2363, *τὸ* E. 19, 3059, *τοῖς* E. 2297, 3215, 3709, 4403, *τάς* E. 3706, 4341, *τὰ* E. 46. — *ὅποῦ*, *ὅπου*: = nom. sing., E. 1720, 1889, 2678, 2763, 3072, 3983. = nom. plur., E. 2212. acc. sing., E. 2974, 3074, 3979. = acc. plur., E. 806, 965, 2578, 2849. — *τοῖς ἐκατόν τοῖς εἴχα* (*εἴχεν*) E. 2568, 3486, *τοῖς ἐκατόν ὅποῦ εἴχεν* E. 806. — Omission du pronom démonstratif: *τὸ* (= *ἐκεῖνο τὸ*) E. 52, 3179, *σύνθλιψε εἰς τὰ θλίβουσα*, *συνπύσχωσε εἰς τὰ πύσχω* E. 1615, *διὰ τῇ μὲ συνετχαίρεις* E. 590; *ὅποῦ* E. 52, 1979 (cf. *εἰς ὅπου τὰ* E. 3181, *ἐκλήσεν ὅπου εἴχε τὸν κοιτῶνα* E. 1528). — *ὅσος* E. 84, 682 (*τὰ ὅσα*), *ὅσα καὶ ἔρ* E. 210. — *ὅτι* E. 2608, 2829, *ὅτι (καὶ) ἔρ* E. 2608, 2829, 3600, *ὅτι* indéclinable: *ὅτι ἔρ γωνή* E. 2931, *ὅτι ἔρ κίττυρος* E. 3600. — *εἵτις* E. 4396, *εἵτι* E. 86, 2451 sq., 2587, 2910, 2939, 3119, 3156, *εἵτι καὶ ἔρ* E. 2451, 2534. — *οἷος ἔρ* E. 66, 70, 2814.

INTERROGATIFS

τίς, *τί* passim; *τί λόγους* E. 2182; *τίετο* E. 2880, (*τὸ*) *τίετα* E. 1894, 1941, 2074, em. 2211, *τὸ τίετα* E. 492; *τί ἔρ τὸ* E. 496, 1265, 1272, 2854, 2932, 3269. — *ποῖος*, *πόσος*, passim. — *ποταπός* (*ποτέπος*) E. 3136, 3147, 3248, 3249, 3627, 4309, *ποτέποτος* E. 2128, 3637, 3756, 3758, 4148.

INDEFINIS

τις, *τι* passim, *τινός* E. 1208, *τινὲς οὐδέ* E. 1294; *εἷς* E. 788, 1171, *εἷς ἐκαστός* E. 4188, *τὸ ἔρατ* E. 111, 229; *καθεῖς* E. 1316, 2437, 3459, *καμήια* E. 1191, 1437, *καμένη* E. 1481; *ὀκέποιος* E. 32, 226, 2798, 2809, 3161; *ὀκέτι* E. 1237, 1321, 2374; *τίποτε* (*τίποτες*, *τίβοτες*: voir Changements de consonnes, et Paragoge)· *οὐδέ τίποτε* E. 2373, *οὐ τίποτε ποσός* E. 3345; *καμπποσός* E. 1833, 4299; *καθεῖς*: *τὸ*

καθέναν E. 368, 924, passim, τὸ καθέν E. 3344, καθενός E. 933, 2494, καθεμία E. 941 (καθημία E. 4048), κάθι indéclinable : κάθι ὄραν E. 3463 (cf. κάτε ὄραν : lire κάθι E. 3844); ὁδεῖρας E. 847 sq., ὁδεῖτε : lire ὁδεῖρα E. 849; ἄλλος (voir le Glossaire s.v.) : ἄλλον ἔρα E. 1673, ὁ εἰς τὸν ἄλλον E. 3851, ἄλλος — ἄλλος E. 2488 sq., ἄλλος καὶ ἄλλος E. 4178; ἕτερος E. 4078, 4134, 4351, 4407; ὅλος passim; ὁλάκερος E. 3961; ἑκαστός : εἰς ἑκαστός E. 2369, 4188, τὸ ἑναρ ἑκαστον E. 2503, καθ' ἑκάστην E. 2255; πᾶς passim, ἅπαν E. 4322; (τὸ) πρὸς ἑναρ (= καθέναν) E. 475, 925, 940, 2571; εἰς μὲν παρ' εἰς E. em. 274. — κατὰ λόγον ἑναρ E. 3099.

VERBES

Le verbe εἶμαι : εἶμαι E. 39; εἶδαι E. 33; εἶν' E. 518, ἔραι, ἔρι E. 19, ἔρ' E. 233; εἵμασθαι E. 2903, εἵμεσθαι E. 3883, εἵμεσθαι E. 2772; εἶδτε E. 520, em. 528, 2898. — ἵμουν E. 9, 3570 (ἵμουντα E. 1583); ἵδουν E. 303; ἵτον E. 1, ἵτορε E. 54; ἵμασθαι(ν) E. 2679, 4112; ἵσαν E. 269, 1046, 2869, 3027. — Impér. plur. : ἔσθε E. 529.

Le verbe στέχω, etc. : ἴστατο E. 286, ἴσταντο E. 468. — ἰστέκει E. 147, γὰ ἰστέκη E. 1085, γὰ ἰστέκουν E. 1110, ἴστεκα E. 287, ἴστεκα E. 479; γὰ ἰστέκεται E. 1141, ἰστέκετο(ν) E. 373, 1092. — στέχω E. 284, στέκει E. 895, στέκομεν E. 3019, (στέσθουν : lire) στέκουν E. 270, γὰ στέκη E. 367, γὰ στέκουν E. 1733; ἔστεκεν E. 482, ἔστεκα E. 1018; στέκεται E. 1443, στέκονται E. 926, γὰ στέκομαι E. 1389; ἐστέκετο E. 951. — ἐστιάθην E. 1456, ἐστιάθι E. 3297, ἐστιάθικεν E. 332, ἐστιάθισαν E. 1259. — Impératif : sing. στά E. 646, em. 1339, 2122, 3726; στέκον E. 278; plur. στέκετε E. 1129.

Forme transitive : στένω E. 766; ἔστυθεν E. 927, γὰ στήσω E. 4074.

Composés : στυστέχω E. 3901; ἀντιστιάθι(ν) E. 556, 1611, ἐπεστιάθην E. 1985, 3178, μεταστιάθην E. 363, ἐμεταστιάθικεν E. 511, μεταστιάθης E. 489; ἀνέστυγν E. 3746, ἐπεκατέστυγν E. 4361, ἐπέστυγν E. 3177, ἐπέστυγν E. 3453; plur. : ἀπέστυσαν E. 3854. — Impératif : σέστυγε E. 3740, σέστυθεν E. 3898. — Participe : εἰς τὸν παρόντα κόσμον E. 185. — Transitif : κατέστυθεν E. 60, καταστίθειν (infinitif) E. 3301.

Le verbe καθίζω etc. : κάθομαι E. 3120, κάθεται E. 1411, passim, γὰ κάθωμαι E. 561; ἐκάθειτο E. 416. — καθέζεται E. 1140, καθέζεσθαι E. 1028, καθέζο(ν)ται E. 259, 1109; ἐκαθέζετο E. 3251. — καθίζω E. 1209, καθίζει E. 2887, καθίζετε E. 342, καθίζουν E. 2817; ἐκαθίζετο E. 630; ἐκάθισα E. 3123, ἐκάθισε E. 3280, ἐκάθισαν E. 2874, 3854, γὰ καθίσθι E. 3681. — ἔκατσα E. 566, passim, ἐκάτσαμεν E. 2783, γὰ κάτσης E. 3097, ἄς κάτση E. 2862. — Impératif : κάθον E. 3899, κάθεσθε E. 2952; κάθισε E. 1611; κάτση E. 3767.

Le verbe *δένωμαι* : *δένωμαι* E. 4216, *δένεται* E. 2627, 3364 (cf. *προδίδωται* E. 1409); *δένεσθαι* E. 2905, *δένεται* E. 578, 1633, 1963, 2480, *ἐδένετο* E. 3909; *δεννηθῆς* E. ms. 4195.

Le verbe *ἑμνύω* : *ἑμνύει* E. 1741, *ἑμναίω* E. 480, 3451, 3707, 3919; *ἑμνοσε* E. 2611, 3145, *ἑμνοσε* E. 4144, *ἑμνοσα* E. 46, 3980, *ἑμνοσε* E. 3622, *ἑμνόσαμεν* E. 2601.

Le verbe *ἐντρανίζω* : *ἐντρανίζω* E. 2083, *ἐντρανίζω* E. 188, 647, 1278 (cf. le Glossaire s.v. *ἐντρανίζω*).

CONSTRUCTIONS

ἀκολουθῶ et le gén. : E. 5 (*ὁπίσω ἀκολουθεῖται του*), E. 3566 (*ὁπίσω του ἀκ. του* ; et *μετά* : E. 4297.

ἀκοῶ et le gén. : E. 3477, 3584.

ἀπηλογοῦμαι (*ἀπηλογίζομαι*) et l'acc. : E. 35, 56, et le gén. : E. 54.

ἀποκρίνομαι et l'acc. : E. 2901, et le gén. : E. 2262, 2313.

ἀγ (*ἐγ*-, *ἀνα*-, *δι*-) *ηγχοῦμαι* et l'acc. : E. 63, 687, et le gén. : E. 833, 3624, 4117.

δείχνω et le gén. : E. 1852, 3663.

θίδω et l'acc. : E. 267, 666, 1493, 2863, *θός με* E. 1496, et le gén. : E. 1490, 2885, 3197, *θό μου* E. 3700, et *πρός* : E. 1011.

ἐγγίζω et l'acc. : E. 809, et *εἰς* : E. 2729.

ἐσθλαίνω et l'acc. : E. 256, 745, et *εἰς* E. 246, 883 (cf. *βγαίρω* et le gén. : E. 2603.)

θαυμάζω et *εἰς* : E. 301.

κρατῶ et l'acc. : E. 3373, et le gén. : E. 3338.

λαλῶ et l'acc. : E. 1499, 3266, et le gén. : E. 2239, 2271, 3727, et *πρός* E. 2691.

λέγω (*εἶπα*) et l'acc. : E. 22, 47, 80, passim, et le gén. : E. 46, 81, 121, passim, et le dat. : E. 1315.

μέλλει et le gén. : E. 2477.

ὁμιλῶ et le gén. : E. 1581.

πέμπω et l'acc. : E. 1617, 1804, et *εἰς* : E. 1804, 3976. Cf. *ἀποστέλλω* et l'acc. : E. 3731, et *εἰς* : E. 1767; *στελλω* et l'acc. : E. 1762.

περιπατῶ et l'acc. : (*τοὺς ὅλους*) E. 832.

πιτεύω et le gén. : E. 376, et le dat. : E. 2540.

ποιῶ (*φοβερισμούς*) et le gén. : E. 3523.

σηκώνω et l'acc. : E. 644, 761, 881, 1310, et *πρός* : E. 645, et *εἰς* : E. 21, 742, 3056.

σικιτῶ et l'acc. : E. 1043, et *εἰς* : 1851.

στερεόομαι et l'acc. : E. 3347, et le gén. : E. 3347.

συνγαίρομαι et le gén. : E. 1529.

συμβουλεύομαι et l'acc.: E. 807, et μετά: E. 698.

συναπαρτῶ et le gén.: E. 296; cf. ἀπαρτῶ et l'acc.: E. 300.

συντεχάινω et l'acc.: E. 3215, 3350, 3672, et le gén.: E. 2577, 2650, 3298, 3678.

φαίρεται et l'acc.: E. 171, 174, 2693, et le gén.: E. 2696, et le dat.: E. 2164.

φαερώω et l'acc.: E. 2079, et le gén.: E. 2633, 3513.

φθάνω et l'acc.: E. 13, 922, et εἰς: E. 164, 2863.

φρίξω (φρίττω, φρίσσω) et l'acc.: E. 282, 310, et εἰς: E. 305, et ἀπέ: E. 2948.

Les verbes composés avec συν — et μετα — régissent l'accusatif: συμπορῶ E. 59, passim, συμπασχίζω E. 3110, συ(r)θλίβομαι E. 1530, 3518, συλλυποῦμαι E. 118, 902, συναρσενεύω E. 3109, συγκακοπαθῶ E. 900, συμπακχαίνομαι E. 899, συμπαθῶ E. 203, 294, συνομιλῶ E. 2389, συναποθαίρω E. 1453, 4144, 4297, passim; μεταμιλῶ E. 2988; μετασυνπορῶ E. 1293. Mais: συμπορῶ μετά E. 4006, 4296, συμπορῶ εἰς E. 1615, συναποθαίρω μετά E. 4385, συντρέχω μετά E. 656; συμπαθῶ et le gén.: E. 354.

Ὅτε ἡμπορῶ, οὐκ οἶδα, οὐκ ἔχω: οὐκ ἡμπορῶ τὸ λέγει E. 1792, οὐκ ἡμπορῶ γὰρ τὸ εἶπῶ E. 2948, οὐκ ἡμπορῶ γὰρ σὲ τὸ καταλέξω E. 3362, οὐκ ἡμπορῶ χορτάσω E. 2388, οὐκ ἡμπορῶ τὸ(r) λέγω E. 2075, 2096 (lire λέγει?). — τὸ πῶς εἰπεῖν οὐκ οἶδα E. 2554. — τί οἷος εἰπεῖν (πῶς τὸ εἰπεῖν) οὐκ ἔχω (ἔχει) E. 1545, 2765, οὐκ ἔχω τί γὰρ σὲ εἶπῶ E. 3039.

„Aussitôt que” est exprimé par: ἄμα et le subjonctif E. 4042, ἄμα γὰρ E. 296, ἄμα τό et l'infinitif de l'aoriste E. 113, γὰρ et le subjonctif E. 3279, 4125, τὸ et l'infinitif de l'aoriste E. 336, 3598.

Ἄλως, πλῆθος, ὄνασις: ces formes du singulier régissent le verbe en pluriel: εἶχαν, φέροντο E. 2285, 2343, ἵστεσαν, ἐθαύμαζαν, ἐφῆκαν E. 2321 (mais: βλέπει E. 2320); de même: πᾶσα ψυχὴ . . . ἔδραμαν E. 2558. — Cf. ἐγὼ μετὰ σὲν . . . γὰρ κρατήσωμεν E. 4220 sq.

Asyndeton: προοιτάσσει καταθέτον με E. 2345.

Prolepse: βλέπετε τὸν χρόνον ἔκλωσεν E. 4268, εἶθα τῇρ Ἀκραιότητι γὰρ ἰστέκεται E. 1141; γὰρ φέρω καὶ τὸν Ἀβιστρον ὁποῦ ἔπαθες δι' ἐκεῖνον E. 3689.

DÉSINENCES

-άγω: ὑποτάγω E. 2156.

-άζω: βιάζω E. 18, στεράζω E. 19, ὀυγάζω E. 286, ἀρχάζω E. 81, καταδικάζω E. 387, θελιάζω E. 2305, συγχράζω, σταλάζω E. 1628, σνράζω E. 2838, σφάζω E. 3376, 3402, μεταπλάζομαι E. 649, σωπάζω E. 3463 sq.; σκοτάζει E. 612.

- αῖνω : συνεττῶ E. 315, πιττῶ E. 600, κερδαῖνω E. 601, χορταῖνω E. 1356, φορταῖνω E. 2656, 3277, παθαῖνω E. 3515, μαθαῖνω E. 3333 sq., γλτταῖνω E. 3946, ποιμαῖνω E. 1034, αἰτταῖνω, πλτταῖνω, πττῶ E. 3635.
- αῖω : ἐμταῖω E. 480, 3451, 3707 (ἐμτόω E. 1741).
- ἄνω : χῆνω E. 240, ἀποτεττῶ E. 1143, περιλαμπῶ E. 4106.
- ἄσσω : γυλάσσω E. 52, θράσσω E. 1312, ἀνατάσσω E. 2015, ἀλλῶσσω E. 2868, τρομάσσω E. 3040, 3844, μαλάσσω E. 3324, σπαράσσω E. 3735, 3844, σφράσσω E. 767, ἄρπάσσω E. (1256), 1267.
- ἄττω : ἐκταράττω E. 2998.
- εῖρω : γυρεῖρω E. 39, πεξεῖρω E. 67, καρπεῖρω E. 147, μιωτεῖρω E. 407, δοξεῖρω E. 526, πιστεῖρω E. 978, 3372, 4030, κατοττεῖρω E. 4060, ὁδεῖρω E. 3077, 3714, ταξιθεῖρω E. 2631, καβαλλικεῖρω E. 2281, 2292, 4077, κολακεῖρω E. 2346, βασιλεῖρω E. 2374, ἀγγιστεῖρω E. 2487, καλαμεῖρω E. 2486, ἐκτεῖρω E. 1463; συμβουλεῖρομαι E. 698, 2822, ψεῖρομαι E. 914, πραγματεῖρομαι E. 2532.
- εῖω : καβαλλικεῖω E. 4, κατοττεῖω E. 183, ἀληθεῖω E. 966, πιστεῖω E. 986, ἐχθρεῖω E. 997, κρατορεῖω E. 2712, ληστέω E. 3373.
- ίζω : χαιρετίζω E. 29, φροσιζω E. 195, φριζω E. 282, 305, σιγίζω E. 3823, ὑποξαρθίζω E. 318, τραδινίζω E. 4046; ἀπηλογίζομαι E. 54.
- ίσσω : φρισσω E. 521, τυλίσσω E. 2478.
- ίττω : φριττω E. 310,
- όζω : ἄρμόζω E. 207, δεσπόζω E. 2712, χοχλόζω E. 391.
- όω : voir -αῖω.
- έρω : μεγαλέρω E. 128, λαμπρέρω E. 619, 4319, βραδέρω E. 890, λέρω E. 1822, ἐλαφρέρω E. 1927, περιπλατέρω E. 2248.
- έρτω : κηρέτω E. 3233, ἀρεκηρέτω E. 2366.
- ώθω : ἀναγρώθω E. 384, 1267.
- ώρω : σιγώρω E. 352, passim, θατατόρω E. 600, δικαίωρω E. 997, βιττώρω E. 3036, περιλαμπώρω E. 3852, θυμώρομαι E. 334.
- βω : κρέβω E. 49, 650, 3350.
- κτω : ῥίκτω E. 2694.
- κω : διώκω E. 2719.
- λλω : παραγγέλλω E. 1273, 1917, 2930, 3684, ἀπεστέλλω E. 4038.
- λρω : παραγγέλω E. 1438, στέλω E. 1818.
- πτω : πίπτω E. 116, σκῆπτω E. 352, κόπτω E. 676, ῥίπτω E. 2006.
- ρω : φέρω E. 158, 2793, μεταφέρω E. 3322, ἐπαραφέρω E.

3470, 3867, σέρω E. 290, 2884, σπέρω E. 1081, δέρω E. 820, καταδέρω E. 1638, ὑπεδέρω E. 891, παραδέρω E. 4175, προσδέρω E. em. 2995.

-ρω : φέρω E. 646, σνμφέρω E. 563, μεταφέρω E. 3364.

-σκω : γινώσκω E. 72, ἀναγινώσκω E. 1378, διδάσκω E. 845, ἀναδιδάσκω E. 132, ἐνδίδω E. 410.

-φτω : πέφτω E. 438.

-χω : δείχω E. 946, 1852, διώχω E. 2089, δόχει E. 2522, διόχει E. 100.

AUGMENT

Augment en ι : ἤκουσα E. 397, ἤθελες E. 753; ἤχρησε E. 882, 4155, ἡμολόγησε E. 1346; ἡγαπημένα E. 292.

Augment en ε : ἐλαλοῦσα E. 1150, ἔφερα E. 2793, ἐμεταπατίσαμεν E. 919; ἔρεσεν E. 918, ἐμόσαμεν E. 2601.

Augment interne : ἀρεβιδάσθη E. 91, ἀρεψιλάφον E. 103, σννελνπάσθη E. 118, ἀρεγέρεγα E. 679, ἀπεπληρώθησα E. 1170, κατέλεξα E. 1745, κατέγρεψεν E. 2637. — ἀποεβγάλης E. 4102.

Augment double : ἐπεριεπάτον E. 10, ἐπαρέδραμεν E. 13, ἐσνρχοεχαρέτιζα E. 29, ἐκατεγνώρισα E. 45, ἐπαρέτρεχα E. 105, ἐκατέλαβεν E. 168, ἐτριεκοπᾶτον E. 433, ἐσννέφερα E. 563, ἐσννεκατέβαινε E. 3405; ἤφικεν E. 1865.

Augment impropre : ἀπιλογᾶται E. 35, ἐγρωρίζεις E. 307, ἐβλέπω E. 657, 3733, κατέκειται E. 909, ἐπροφωγοῦμαι E. 528, ἐτρνπᾶ E. 1636; impératif : ἐγνώριζε E. 47, ἤλπιζε E. 1369, σννεπατόρεσε E. 3154, 3170, παρεκάλεσε E. 214, ἐκαβαλλίκενσε E. 2085; subjonctif : ἐσννπλάκης E. 96, ἐψιψιδῶς E. 205, ἀπεγοράψη E. 235, ἀπεγοράψη E. 237, ὑπεδέορη E. 891, κατεμάθωμεν E. 912, ἐποίδω E. 1187, ἐμεταθλίβη E. 1644, ἐσνντῆχω E. 2079, ἐβγαίρη E. 2755, ἐπιστεῖς E. 2915.

Absence d'augment : ἀκολούθα E. 5, ἄρχασε E. 81, ἐρώτον E. 119, ἀπάντησε E. 300, μεταστιάθη E. 363, ἀποχοιμύθη E. 816, ἄρεσε E. 1197, ἐποσκέθης E. 1468, ἄκουσα E. 1747, ἄρμενγα E. 2793, ἀστρονόμον E. 2961.

Réduplication : δεδεμένον E. 568, σνντετριμμένη E. 1675; γέγονα E. 2784, γέγονεν E. 2617.

VOIX ACTIVE

INDICATIF

1re pers. plur. : en -ομεν : χωρίζομεν E. 4053, στέκομεν E. 3019, ἀφίνομεν E. 3060; en -ομε : πεξεύγομε E. 2779, 4052, δένομε E.

2779, ὑπαγαίνομε E. 2904; en -αμεν: ἐσυνετέχαμεν E. 2215, etc.; en -αμε: ἐπεριπλέκαμε E. 2214, ἡθέλαμε E. 3903.

3me pers. plur.: en -ουσι(ν), -οῦσι(ν), -ασι(ν): λέγουσιν E. 153, μιλοῦσιν E. 364; ἀνοίξασιν E. 401, εἶδασιν E. 414, ἐφωτάξασιν E. 466, ἐδείρασιν E. 731, ἐλῶπασιν, ἐδέρασαν E. 752, ἤλθασιν E. 2377, εἵπασιν E. 905; en -οντ, -οῦτ, -αν: γράφοντ E. 222, θλίβοντ E. 380, λέγοντ E. 405, ἔχοντ E. 516, κρατοῦτ E. 364, θεωροῦτ E. 379. ἐμοίραζαν E. 463, ἐπρόσκειπταν E. 1177, ἐπέτνχαν E. 313, εἶχαν E. 505, ἤλθαν E. 2377, ἤρθαν E. 2322.

Subjonctif.

1re pers. plur.: en -ωμε(ν): ποίσωμεν E. 329, ἀναγνρεύσωμεν E. 736, ἴδωμεν E. 914, περιφνλάξωμεν E. 1316; διαβαίνομε E. 2084; en -οῦμε(ν): εἰποῦμε(ν) E. 353, 2772, 3241, ἰδοῦμε(ν) E. 808, 1247. 2756, εὐροῦμεν E. 2585.

2me pers. plur.: en -ετε: (γὰρ μὲ) ἀναδιδάξετε E. 2898.

3me pers. plur.: en -ουσι(ν), -οῦσι(ν): λάμπουσιν E. 756, καλοφωτάζουσιν E. 1539, λέγουσιν E. 1733; φιλοῦσιν E. 109, κρατοῦσιν E. 642; ἵποῦσιν E. 330, ὁδοῦσιν E. 2558; en -οντ, -οῦτ: τρέχοντ E. 109, στέχοντ E. 1733; γνρεύοντ E. 693, δώσοντ E. 694; en -οντε: κρατήσοντε E. 1616; πετοῦτ E. 260, ἰδοῦτ E. 691, ὁδοῦτ E. 2562, ἐβγοῦτ E. 693.

IMPARFAIT

En -α: ἔχαιρέτιζα E. 29, ἐφρόντιζα E. 166, ἐπαρέτρεχα E. 174, ἔβλεπα, ἐπρόσεχα E. 179, ἐγράφμιζα E. 181, ἔλεγα E. 293, ἐδιόβαινα E. 4158, ἔβλεπα, ἀνάγνωθα E. 384.

AORISTE

Indicatif.

1re pers. sing.: en α-: ἔπαθα E. 43, εἶδα E. 188, εἶπα E. 309, ἤλθα E. 589, ἐπαρέδραμα E. 1169, ἐπίτνχα E. 1229, ἔβαλα E. 1282.

2me pers. sing.: en -ες: ἐπόταξες, ἐμεταχέρησες E. 1373, ἠῖρες E. 1496, ἀπέστειλες E. 3731.

1re pers. plur.: en -αμεν: ἤλθαμεν E. 224, ἐσυνετέχαμεν E. 2215, ἐφάγαμεν E. 2681, ἐπίαμεν E. 2682, ἠῖραμεν E. 3020; en -αμε: ἡθέλαμε E. 3903 (cf. ἐπεριπλέκαμε E. 2214).

2me pers. plur.: en -ατε: εἶδατε E. 2350; en -ετε: ἐγλυτώσετε E. 521, ἐσώσετε E. 2768, ἀκούσετε E. 2895.

3me pers. plur.: en -ασιν: ἀνοίξασιν E. 401, εἶδασιν E. 414, ἐδείρασιν E. 731, ἤλθασιν E. 2377, εἵπασιν E. 905; en -αν: ἐπέτνχαν E. 313, εἶχαν E. 505, ἤλθαν (ἤρθαν) E. 2377, 2322.

Impératif.

Singulier : en -or : ἄκουσor E. 58, πρῶσεξor E. 220, 1532, καρτέρησor E. 3021, ἐλέησor E. 450, πίστευσor E. 576, φροντίσor E. 706; l. φρόντισor, κρίνor E. 2707, μύθor E. 2747, 3965, λάμψor E. 4069; en -o : πίστευσo E. 651; en -ε : βάσταξε E. 30, μύθε E. 125, λάμψε E. 4069, θαύμασε E. 145, ῥίξε E. 197, ῥίψε E. 198, ἴδε E. 651, ἄκουσε E. 214, ἔλθε E. 437, ἐλέησε, πόρεσε E. 1301, πρῶσεξε E. 1193, φρόντισε E. 3685, ἔπαρε E. 497; en -έ : ἰδέ E. 200, (εἰ)πέ E. 1532, 3392, 3774; en -ς : μάθες E. 159, (εἰ)τέες E. 1241, 2273, ἴδες E. 1429, 3675, δός E. 1496; sans s : θέ E. 204, δό E. 3700; en -α : ἔμπα E. 216, 404, ξίμπα E. 3012, ἔβγα E. 712, ἀνέβα E. 2085; σπά E. 646, 1339, 3726 (cf. ἔλα E. 2756, 3012, 4254); en -ω : ἄκω E. 1146, 1150, σήκω E. 454; en -οῦ : ἰδοῦ E. 79, 2584, 2702.

Pluriel : en -ετε : ποίσετε E. 343, συντρέχετε, καλέσετε E. 344, ἀκούσετε E. 2795, περάσετε, δέσετε E. 2773, μείνετε E. 2930, καρβαλλικεύετε E. 2973, ῥωτῆσετε E. 2975; en -έτε : εἰπέτε E. 4154. — Cf. ἐλάτε E. 2774, 3876; ράτε E. 2973 (de ρά E. 3074, passim), et ἀμέτε E. 1028 (de ἄμε E. 1363).

INFINITIF

Infinitif du présent : en -ειν : κραῖζειν E. 2325, βλέπειν E. 2422; en -ει, -εῖ : λέγει E. 252, κολακεύει E. 2346, συντεχάει E. 4101; περπατεῖ E. 550.

Infinitif de l'aoriste : en -ειν : μάθειν E. em. 43, εὔρειν E. 2090, στήσειν E. 2408, ἐρωτήσειν E. 3096; en -ει : εἴρει E. 598, ψυχοπορεύει E. 351, καρβαλλικεύει E. 2080, ῥίξει E. 2088, ἀπεκερδέσει E. 493, ὀμόσει E. 529.

PARTICIPE

Participe du présent : θέλω E. 57, εἰς τὸν παρόντα κόσμον E. 185, τὸ μέλλον E. 597, τὰ μέλλοντα E. 556, οἱ πρωτεύοντες E. 725, τοὺς πάσχοντας E. 3112.

Participe indéclinable : τι(γ)αίροντα E. 3797, 3813.

VERBES PÉRISPOMÈNES

En -ῶ, -ῆς : ἀκολονθῶ E. 5, ἀγανακτῶ E. 20, ψηλαφῶ E. 120, σκοπῶ E. 167, συναπαρτιῶ E. 296, βαστῶ E. 378, πεθυμῶ E. 708, βροντῶ E. 770, ἐντεχῶ E. 1013, κινῶ E. 1028, ἀδικῶ E. 1487,

ἀμερεμῶ E. 2953, τυραννῶ E. 3376, ἐξερπνῶ E. 3624, πολεμῶ E. 3537.

En -ῶ, -εῖς: περπατῶ E. 31, passim, πορῶ E. 17, passim, θεωρῶ E. 53, θορῶ E. 142, ἀνιστορῶ E. 143, πατῶ E. 275, μακροθυμῶ E. 302, σιρπαθῶ E. 408, καρτερῶ E. 496, σιρπατατῶ E. 643, ἀδυνατῶ E. 1649, τυραννῶ E. 1913.

Voix passive: -οῦμαι, -ᾶσαι: ἀπηλογοῦμαι E. 35, λυποῦμαι E. 46, ποιρολογοῦμαι E. 142, κοιμιοῦμαι E. 376, φοβοῦμαι E. 408, τρικοποῦμαι E. 433, ἐφῆγοῦμαι E. 415, κοιμοῦμαι E. 1575, λυποῦμαι E. 1586, ἀρνᾶσαι E. 4022, λυπᾶσαι E. 4032, καρδιοκοποῦμαι E. 1915, θνιμοῦμαι E. 1916. Cette groupe a des exemples plus nombreux que celle de -οῦμαι, -εῖδαι; on trouve rarement un pareil exemple: τυραννεῖται E. 400, μεταμελεῖται E. 1993.

Le verbe ζῶ: ζῶ E. 1050, 4095, ζῆ E. 3488, ρὰ ζῶ E. 4276, ρὰ ζῆ E. 3240, ρὰ ζοῦμεν E. 3240; ζίω E. 1827, ζίουν E. 929, ρὰ ζίω E. 74; ἔζουν E. 90, 2442, 2514; ἔζησα (ἔζησε) E. 1523, 2563, 3661, ἀνέζησεν E. 3659, ρὰ ζήσω (ζήσῃ(ς), ζήσουν) E. 193, 314, 4069, 4265, 4384; impér. ζήσε E. 669, 1042, 4265. — E. 50: ζήσονται.

Verbes du type πάω.

ἐπαγαίνω E. 104, 1597, 2204, 2530, 2736, 2854, 2877, 2904, 3876; παγαίνω E. 2093, 2543; τηγαίνωμεν E. 3794, ἐπήγαυα E. 6, 14, 26, 187, 3062, 3635, τηαίνοντα E. 3797, 3813; ἐπάγω E. 673, 1353, 1479, 1817, 2187, 3267, 3295, 3843, 3850, 3896, 4240, 4260, 4375, 4378, ἐπάω E. 2082, 2178, (2672), 4180; πάγω E. 489, 1201, 3540, 3834, 4219, πῆς E. 491, 1759, πάει E. 1202; ἐπήγα E. 1184, 2800, 2888, 3714. Impératif: ἐπάγαυε E. 4214; ἔγωμε (subjunctif) E. 496, 1532, ἔμε E. 1363, 2976, ἀμέτε E. 1028. — Κροῦ E. 2543, ρὰ κροῦσιν E. 2148; ἔκω E. 1146, 1150 (impér.); λεί E. 1730; μῆνῶ E. 577.

Voix active.

Indicatif et subjunctif, 3me pers. plur.: voir p. 353.

Indicatif et subjunctif du présent du type -ῶ, -ῆς: 2me pers. sing.: ἀδικῆς E. 1487, πλανῆς E. 3658; ἀγαπάεις E. 3271, φωτάης E. 3790; 3me pers. sing.: ἀνερωτῇ E. 1344, etc.; ἀναρωτάει E. 1264, ἐρωτάει E. 415, 1269, σιρπατατάει E. 296, ρικάει E. 1647, 2823, μελετάει E. 2246; 1re pers. plur.: σιρπατατοῦμεν E. 3055; περροῦμε E. 3902; 2me pers. plur.: ἀμερεμῆτε E. 2953, εἰτε-χῆτε E. 1013; 3me pers. plur.: ἀγαποῦσιν E. 2212.

Subjonctif de φορῶ: ρὰ φορεῖ E. 470.

Imparfait.

Type -ῶ, -ῃς : 1re pers. sing. : ἀρεψήλασθον E. 103, etc. ; 2me pers. : ἡγάτας E. 3657 ; 3me pers. : ἐψήλασα E. 120, etc. ; ἡγάταν E. 2809.

Type -ῶ, -εῖς : 1re pers. sing. : en -ονν ; ἐπεριεπάτονν E. 10, etc. ; en -οννα : ἐκράτοννα E. 1670, ἐκατενόδοννα E. 1693, ἐφόροννα E. 3117, ἐκορόμοννα E. 3532 ; 2me pers. : en -εις : ἐθεώρεις E. 1272 ; en -εις : ἐθάρρεις E. 1467, ἔψυχοπόνρεις E. 3975 ; 3me pers. : en -ει : ἐπάτει E. 1550, ἀκαρτέρει E. 3251, ἀκολούθει E. 3566, ἠπόρει E. 1248 ; en -ειν : ἐλάλειν E. 464, ἐκράτειν E. 4323, ἐπαρηγόρειν E. 4341 ; en -ει(ν) : ἐκράτειν E. 25, 964, 1272, 3059, ἐλάλει(ν) E. 276, 1171, 2689, 4044, ἐφόρειν E. 322, 1853, ἐθεώρειν E. 1272, ἐπεριεπάτειν E. 3175 ; 1re pers. plur. : en -οῦμεν : συνεθροῖτοῦμεν E. 3033, ἐλογομαχοῦμεν E. em. 2749 ; en -οῦμαι : ἐπεριπατοῦμαι E. 736, ἐσκοποῦμαι E. 2736, ἐθεωροῦμαι E. 2737 ; en -οῦσθαι : ἐπεριεπατοῦσθαι E. 2729, 3051 ; 3me pers. : en -οῦσαν : ἐλαλοῦσαν E. 230, 1230, ἐπεριπατοῦσαν E. 251, ἐτραγονθοῦσαν E. 1540, ἀκουλονθοῦσαν E. 2568, παρηγοροῦσαν E. 3351 (ἐθραγάτοῦσαν E. 1070 lire : ἐθραγάτευσαν).

Impératif : en -α : τράνα E. 3376, ἀπεχαιρέτα E. 1363 ; en -ει : ἀργοπάθει E. 1156, λέπει E. 1510, στυπύει E. 1511, γόρει E. 1848, ἀσχόλει E. 1890, κράτει E. 3899 ; en -ειε : θάρρεις E. 1007, γόρεις E. 1886, κάλειε E. 3392, τράννειε E. 3402, κράτειε E. 4087, 4106. — Plur. : κινᾶτε E. 1028 ; ἐλεεῖτε E. 1014.

Infinitif : περπατεῖ E. 550.

Participe : διψῶντες E. 2682 ; τοῦ Ἐρωτοκρατοῦντος E. 479, 3618, οἱ ποθοῦντες E. 516, οἱ ποροῦντες E. 4132, τοὺς θυντοχοῦντας E. 1013, τοὺς ἐρωτοπαθοῦντας E. 1446, τοὺς πολεμῶντας E. 2233, ἀποτυχοῦντας E. 2311.

Aoriste. Indicatif de πορῶ, φορῶ, φρονῶ, χωρῶ toujours en -εσα ; mais E. 3109 ἐτόρησεν.

Infinitif : en -σαι : περᾶσαι E. 3020, ἀγανάκτησαι E. 3581, περιπατῆσαι, σκόπησαι, ψηλαφῆσαι E. 4231, κατατῆσαι E. 4240 ; en -σει(ν) : ἐρωτήσεν E. 3096, ψυχοπορέσει E. 351.

Voix passive.

La forme ἐγγνέται E. 407 est due à la contamination des formes ἐγγνεῖται (de ἐγγνοῦμαι) et ἐγγιέται (de ἐγγοῦμαι).

Imparfait : 1re pers. sing. en -οῦμην : ἐντραφροῦμην E. 3510, ἐκρατοῦμην E. em. 3526, ἐφοβοῦμην E. 383 (ἐλογομαχοῦμην E. 2749 : lire ἐλογομαχοῦμεν) ; en -οῖσθον : ἐλνποῖσθον E. 1505.

VOIX PASSIVE

PRÉSENT

Indicatif.

2me pers. sing. : en -εσαι : *ξερίζεσαι* E. 665, *χάρεσαι* E. 972, *θλίβεσαι* E. 30, *γίρεσαι* E. 3341, *δύρεσαι* E. 2905, *ὀρέγεσαι* E. 2539, 3271, 3392, *κακώρεσαι* E. 1444, 1446 ; en -ασαι : *κρέμασαι* E. 3963.

3me pers. sing. : en -εται passim ; mais *δύνεται* E. 193, 2627, 3364, *προδίδεται* E. 1409.

3me pers. plur. : en -ονται : *γυρίζονται* E. 380, *ἀντιπεριόδουνται*, *στέκονται* E. 929, *ἐχθρεύονται* E. 997, *σηκώρονται* E. 1255, *μάχονται* E. 1264, *ψεύχονται* E. 1646, *τριοδίζονται* E. 3800, *κλολίζονται* E. 3862, *σπαράσσονται* E. 3863, *κείονται* E. 4127, *περιλαμβάνονται* E. 3852.

Subjonctif.

1re pers. sing. : *ἀφηγήσομαι* E. 3551.

1re pers. plur. : *μετριάζόμεσθε* E. 3258.

3me pers. plur. : en -ονται : *καθέζονται* E. 259, *λούονται* E. 2972, 3898, *μάχονται* E. 2322 ; en -ουνται : *καθέζουνται* E. 109, *κείονται* E. 270, *στέκονται* E. 926, *μάχονται* E. 1253.

IMPARFAIT

1re pers. sing. : en -όμην : *ἐβιαζόμην* E. 18, *ἐπιγύμην* E. 1159, *ἐμαχόμην* E. 2190, *ἐγενόμην* E. 3148, *ἐδιαλογιζόμην* E. 3471, *ἐχαιρόμην* E. 90, *ἐβουλόμην* E. 2792, *ἀναθρεφόμην* E. 3155, *ἐκασχόμην* E. 1703, *ἐλογισμαχόμην* E. 662 ; en -ούμην : *ἐμοι-ραζούμην* E. 3510, *ἐκασχούμην* E. 1694.

2me pers. sing. : en -ου : *ἐβγαίρου* E. 2603, *αἰστάρου* E. 189, *ἐγίρου* E. 1352, 1406 (cf. *ἐπιβάλου* E. 1724) ; en -έσοι(r) : *ὠρεγέσου* E. 2451 ; *ἐντροπέσου* E. 1773.

3me pers. sing. : en -ετο(r) : *ἐκρέμετο* E. 181, 1159, *ἔρχετο* E. 2192, *ἐδύρετο* E. 3909, *ἐφλέγετο* E. 16, *ἐδέχετο* E. 2655, *ὠρέγετο* E. 1229, 3432, *ἐγίγετο* E. 2283, *ἐκόπτετο* E. 23, *ἐπέτετο* E. 2689, *ἐπειθετο* E. 3404, *ἐθλίβετο* E. 3110 ; *συρεθλίβετο* E. 3518 ; en -έτο(r) : *ἐλιγωνέτο* E. 3462, *ὠρεγέτο* E. 2645, *ἐρχέτο* E. 2189, *ἐχαιρέτο* E. 2645, *ἐνχέτετο*, lire *ἐνχέτο* E. 3909 ; en -έτορε : *ἐσφαζέτορε* E. 3103. — *ἴστατο* E. 286.

1re pers. plur. : en -όμεθα : *ἐβουλόμεθα* E. 2749 ; en -όμεσθε(r) : *ἐγενόμεσθε* E. 3770, *ἐχαιρόμεσθε* E. 4313 ; *ἐρχόμεσθε* E. 4112 ; en -όμεσθεν : *ἐγενόμεσθεν* E. 1185.

3me pers. plur. : en -ορτο : ἐγύρorto E. 2598 ; en -αρτο : ἐκρέμαντο E. 1922, ἴσartο E. 468 ; en -οννταρ : ἐμάχοννταρ E. 3865.

AORISTE

Voix moyenne : ἐφηγῆσάμην E. 2100.

Indicatif : en -ηρ : ἐξείριστιρ E. 117, ἐφartάσθης E. 1339, συνελνπάστιρ E. 118, ἐφορεύθῃ E. 119, ἐκακώθῃ E. 202, κατεφορεύθης E. 446, ἐπληροφορέθης E. 3675, ἐβονλήθῃ E. 4179, ἐστράφῃ E. 24, ἐφάνῃ E. 375, ἐφάνῃ E. 174, 2686, κατέβῃ E. 166 ; en -ηκα : ἐδονλώθῃκα E. 346, ἐστάθῃκεν E. 332, ἀπεκρίθῃκα E. 406, 2313, ἀπεκρίθῃκεν E. 3877 sq., ἀταποκρίθῃκεν E. 2878, ἐπαρνήθῃκεν E. 3173, ἐπαρεδέχθῃκεν E. 1657, ἐμεταστάθῃκεν E. 511, εἰρεθῃκα E. 1780, ἐκατεχωρέθῃκεν E. 2018, ἐψεύθῃκεν E. 2219, ἠκούσθῃκεν E. 2557, συνεβονλενθῃκαμεν E. 2741, ἐβονλήθῃκεν E. 3173, ἐξηγήθῃκα E. 3550, ἀρεξμώθῃκεν E. 3772, ἐρεκρώθῃκα E. 4003 ; ῥάγῃκεν E. 44, ἐφύρῃκεν E. 2601, ἐγίρῃκα E. 1473, ἐσέβῃκα E. 166, 169 ; en -ηνα : ἐξηγήθῃνα E. 2849, ἐδιάβῃνα E. 3992.

1re pers. plur. : en -ήκαμεν : συνεβονλενθῃκαμεν E. 2741 ; en -ημεν : ἐσέβῃμεν E. 745 ; en -ημαρ : ἐκοιμήθῃμαρ 4076 ; ἐξέβῃμαρ E. 743, ἐσέβῃμαρ E. 225, 246, 883.

Subjonctif.

1re pers. plur. : en -οῦμεν : ἀναπαρθοῦμεν E. 748, 2585, 2680, 4054, 4075, 4113, κοιμηθοῦμεν E. 870, γλυκαρθοῦμεν E. 915, ἐρμηνευθοῦμεν E. 2727, εἰτυχηθοῦμεν E. 2870, ἀπεξενωθοῦμεν E. 4248, ἀπεχωριστοῦμεν E. 66, 2268, 3600 ; χαροῦμεν E. 915.

2me pers. plur. : (οὐ μὴ) θαρατωθῆτε E. 1014.

3me pers. plur. : en -οῦν : πλερωθοῦν E. 888, ἐρεθεθοῦν E. 961, συναχθοῦν E. 1122, ἐνροήθοῦν E. 2212, δοωθοῦν E. 3823 ; περιπλακοῦν E. 2125 ; en -οῦσιν : καταγροικηθοῦσιν E. 1588.

IMPÉRATIF

Impératif du présent.

Sing. : μνήσκον E. 1890, στέκον E. 278, χαίρον E. 834, ἐγείρον E. 3696.

Plur. : ἐγείρεσθε, χαίρεσθε E. 2952, (μὴ) κάθεσθε E. 2952.

Impératif du passé.

En -θῃσε : πληροφορέθῃσε E. 213, βεβαιώθῃσε E. 3388, παρηγορήθῃσε E. 4068 ; plur. : σῃκαθῆτε E. 2958 ; en -σον : στοχάσον E. 207, ἀφηγῆσον E. 3124, σκέψον E. 207, δέξον E. 4018, ἐκδέξον E. 2177, εἰξῶν E. 826.

INFINITIF

Ἀραδιγῆθεϊ E. 63, ἀφῆγῆθεϊ E. 492, φορενθεϊ E. 2583; ἀφῆγῆθεϊr E. 2116.

PARTICIPE

Participe du présent.

En -όμενος: πετόμενος E. 819, κολακενόμενον E. 3323; en -όμενος: ἐρχόμενος E. 4157, τὸ δεχόμενον E. 4238 (en -οίμενος: τὸ ποθοίμενον E. 914).

Participe du passé.

En -θείς: τὰ τότε λαλιθέντα E. 2367, 3870, 4191; en -μέρος: κορυμμέρος E. 3, καῦμέρος E. 9, ζωσμέρος E. 4, ἀχορισμέρος E. 1950, κοπιασμένοι E. 2679, παγωμένοι E. 2120, καρρωμέρος E. 2121, τοὺς ποθοδαρμένους E. 3112, προκειμένω E. 4277; avec augment: ἡγαπημένα E. 292; avec reduplication: δεδεμένοι E. 568, συνετρομμένοι E. 1675.

FUTUR

1° La forme ancienne: E. 3303, 3338, 3339.

2° Θέλω et l'inf. (de l'aor.): E. 43, 63, 492 sq., 529, 2583, 3300, 3301, 3302, passim; (du prés.): E. 252, 550, 4101. — θέλω rà = vouloir, E. 722, 3834, 4213.

3° Μέλλω (impers.: μέλλει) rà: E. 490, 542, 544, 2477.

4° Νῦν et le subj.: E. 431 sq., 1232 sqq., 1242, 2602, 2822, 2859, 2899 sq., 2920, 3025, 3064, 3140, 3661, 3793. — Πότε rà: E. 1554 sqq., πότε et le subj.: E. 1556, 1558, 1560 sqq.

CONDITIONNEL

1° L'imparfait: πότε οὔκ ἐθεώροον E. 4345. — ἔλεγες E. 376, 936, 2149, 2317, 2418, 2509, 3639, 4333, ἔβλεπες E. 2488, ἐπρόσχεγες E. 2504, 2506.

2° Ἦθελα et l'inf. de l'aor.: E. 2408, et le subj. de l'aor.: E. 755.

3° Νῦν et l'indic. (du prés.): E. 1240; (de l'imparf.): rà ἔλεγες E. 177, 1022, 1642; (de l'aor.): E. 44, 1271, 1293, 1638, 2453, 3461, rà εἶδες E. 1029, 2493, 4133, rà εἶπες E. 419, 928, 2167, 2416, 2450, 2494, 2644, 4314. — πότε rà et l'ind. de l'aor.: E. 1401 sqq., ποῦ rà et l'ind. de l'aor.: E. 521.

4° Εἴχα et l'inf. de l'aor.: E. 351.

La phrase conditionnelle est indiquée par ἄr et l'ind. (de l'aor. et de l'imparf.): E. 177, 189, 351, passim; et par ἄr et le subj. de l'aor.: E. 43, 139, 2647, 2853, 2857.

MOTS INVARIABLES

ADVERBES

Adverbes de manière: en -ως: αἰσθητικῶς E. 2702, ἀπλῶς E. 76, ἐνταμῶς E. 4160, ἴσως E. 1817, μεγάλως E. 2040, μερικῶς E. 4396, ὅμως E. 2185, οὔτως E. 386, παρτελῶς E. 3989, πῶς E. 12, passim, ὅσαύτως E. 3499; en -α: γλήγορα E. 1375, ἐντετόληπτα E. 1139, κρυφά E. 406, θαρρετά E. 1508, μοναχά E. 2554, σιγὰ σιγὰ E. 3607, σιγελά E. 1270; en -οι: γλήγοροι E. 2842, γοργόι E. 1208, 2753, δεύτεροι E. 4356, κοιτόι E. 3190. — καθόλοι E. 92, ὁμοῖ (τε καὶ) E. 1174, τάχατε E. 2883, ὅδε E. 1340, 3135, 3147, 3424, πάντῃ E. 3252, 3336.

Adverbes de lieu: ἄνω κάτω E. 1664, ἄνωθεν E. 266, ἀπάνου E. 506, ἀπάνω κάτω E. 1022, ἀπεθῶ E. 436, ἀπεκεῖ E. 403, ἀπεκεῖθεν E. 436, ἀπέξω E. 3336, ἀπέσω E. 402, ἀποκάτου E. 322, ἐδῶ E. 33, ἐκεῖθεν E. 1843, ἔμπροσθεν E. 368, ἔσω E. 360, ὀκάτου E. 3285, ὀπίσω E. 5, ὀπόθεν E. 2837, ὀποῖ E. 528, παρακάτω E. 509, παραπέσω E. 489, παραπίσω E. 639, παρῆκει E. 573, πόθεν E. 22, ποῖ E. 650, ποῦπετες E. 103, τριγυρόθεν E. 1161, τριγύροι E. 3. — ἀπὲ τριγύροι E. 366, ἀπὲ μακρῆα E. 317.

Adverbes de temps: ἀκόμη E. 471, ἀτόψε E. 1532, ἀργά E. 2100, αἶριο E. 874, αὐτίκα E. 2085, βραδέ(ν) E. 2827, 2832, δίχρονοι E. 888, passim, εὐθύς E. 821, ἐχθές E. 2042, πάντα E. 18, πάντοτε E. 1007, πάντως E. 138, 1668, πάραντα E. 111, πάρεντες E. 67, πότε E. 1554 sqq., passim, ποῦπετες E. 1287, προχθές E. 334, πρωτέτερα E. 692, πρῶτοι E. 693 (πρῶτοι πρῶτοι E. 71), σήμερον E. 62, ταῦτα E. 503, 534, 536, 714, passim, ταχύ E. 1753, τέτοιος (au lieu de τότε) E. 289, 577, 1181, 3472, 3481, τότε E. 2243, passim. — αὐγὴν E. 919, μίαν E. 2522, τὴν ἄλλην E. 13, μέχρι τὴν σήμερον E. 2723, ἀπ' ἐδά E. 214, ἀπὸ τὰ ὅα E. 3014, 3687, ἀπὲ τοῖ ῥῆν E. 535, ἀπὲ τόρα E. 79, τὰ πρῶτα E. 256.

Adverbes de quantité: διπλόν E. 3341, κάμποσα E. 4095, μᾶλλον E. 51, μικρόν E. 160, μεγάλως E. 4125, μέτρια E. 3762, ὀλίγον E. 318, ὅσο(ν) E. 754, 810 (ὅσον καὶ ἄν E. 991), πλέον E. 140, πολλά E. 54, πόσα E. 1996, πόσον E. 1997, τοσοῦτως E. 2429, χίλια E. 99. — τὰ τόσα E. 17, τὰ τοσοῦτα E. 2241.

PRÉPOSITIONS

ἀντί(ς) et le gén.: E. 107, 716, 1848, 1875, 1889, 1891; et l'acc.: E. 1216, 1832, 1865, 2838, 4087, 4096, 4106, 4252. — E. 61: *ἀντὶ πατρὸς καὶ ἀντὶ μητρὸς καὶ ἀντὶ ἀδελφοῦς καὶ φίλων* (cf. Neap. ms. 87); E. 3349 sq.: *ἀντὶ τῶν συγγενῶν σου, | καὶ φίλων καὶ γνωρίμων σου.*

ἀπὸ, ἀπέ et le gén.: E. 10, passim; *ἀπὸ τοῦ τῆς* E. 535, *ἀπὸ μακρῆς* E. 188; et l'acc.: E. 1, passim, *ἀπὲ μακρῆς* E. 317. — E. 1413: *ἀπὸ προαιρέσεως καὶ ἀπὸ θέλημά σου*; E. 1825: *ἀπὲ τὰ πικρία σου καὶ ἀπὲ τὰ γράμματά σου.* — *ἀποῦ* E. 3498.

διὰ et le gén.: *διὰ λιθομαργάρον* E. 2140 (cf. *μέ* et *μετά*); et l'acc.: E. 11, 151 sq., 1866; *διὰ τρόπον* E. 209, *ἐδοκιματίσθη διὰ πολὺν* E. 1221. — *ὥς διὰ* E. 9, 405, 2305, 3927, *ὥς γιὰ* E. 1846, 2296, *ὥς γιὰ μία* E. 565. — *διατ' ἐθένα* E. 4003, 4158.

δίχα et le gén.: E. 956, 2443, 2768, 4220, 4233; et l'acc.: E. 650. — E. 4230: *δίχα σένεργον, δίχα συνοδοιπόρον.*

δίχως et le gén.: E. 193, 3253, 3278, 4095.

εἰς et l'acc.: E. 2, passim; E. 228: *ἄγριος πολλὰ εἰς τὸ πρόσωπον, δειρὸς ἀπὲ τῆς ὄψιν.* — *εἰς μίαν* E. 2035, 2053, 2507, *εἰς μίον* E. 2576; *εἰς τὸ ἐκ πατρός* E. em. 3984. — *ὅτῳ* E. 1010, *ὅτῃ* E. 2122.

ἐκ et le gén.: E. 115, passim; *ἐκ πατρός* E. 928, 2508, 3985; *ἐξ ἑστέρου* E. 1498; et l'acc.: E. 7, passim. — E. 97: *ἐκ τοῦ γένος μου καὶ ἀπὸ τοῦ ἐθικοῦ μου.*

ἐν et le dat.: *ἐν τῷ μέσῳ* E. 4285, *ἐν* E. 739; et le gén.: *ἐν ὀρείῳ* E. 288, 817, 1324, 1360, 1468, 2674, 2677, 3621, *ἐν ἑστέρου* E. 3001.

ἐπὶ et le gén.: *ἐπ' ἀληθείας* E. 3046; et l'acc.: *ἐπὶ τῇ γῇ* E. 352.

ἕως et le gén.: *ἕως οὗ* E. 741; et l'acc.: E. 592.

κατὰ et le gén.: E. 202, 1334, 3375; et l'acc.: *κατ' ἀξίαν* E. 428, *κατ' ἀλήθειαν* E. 64, 3071, *κατὰ πολλὰ* E. 678, *καθ' ἡμέραν* E. 1572, *καθ' ἐκάστην* E. 1760, *κατὰ ὄραν* E. 3369 (cf. *καίτε ὄραν* E. 3844, *κάθε ὄραν* E. 3463), *κατὰ τοῦτ' E. 2190.* — *κατὰ τοῦτ' E. 136, 648, 3198, κατὰ καρδίας* E. 1334.

μά et l'acc.: E. 42, 72, 208, 730, 2379 sq., 3457, 3472, 4136.

μέ et l'acc.: E. 5, passim; E. 2497: voir *διὰ*.

μετά et le gén.: E. 71, 1340, 4331 sq., 4363, *μεθ' ἑμῶν* E. 2352, *μετὰ θάρον* E. 538, *μετὰ λιθομαργάρον* E. 2137 (cf. *διὰ* et *μέ*); et l'acc.: E. 94, passim; *μετὰ θάρρος* E. 672, 957; *μετὰ ὄραν περισῶν, μετὰ ὄραν (ὠρίτσαν) ὀλιγῆν* E. 401, 1274, 1537. — *μεθ' ἡμῶν* E. 3260 (cf. *μεθ' ἑσόν* Dig. ed. Hesseling, 870, 1290).

μέγρο(ς) et le gén. : E. 1046, 2339, 4311, 4321; et l'acc. : μ. τὴν ὀήμερον E. 2723.

παρά et le gén. : E. 135, passim; παρὰ πάντων E. 1002, 3235; et l'acc. : παρὰ καιρόν E. 1977, παρ' ἐλπίδα E. 2044, παρὰ μίαν(ν) E. 2342, 4108, 4171; παρά après le comparatif : voir Comparatifs. — εἰς παρ' εἰς E. 274 : cf. πρὸς.

περί et l'acc. : après le comparatif E. 3343. — E. 3375 περί : lire παρὰ. πρὸ et le gén. : πρὸ τῆς ἄλλης E. 1496.

πρὸς et l'acc. : E. 29, 480, 3327, πρὸς ἀργὰ τὸ δειλινόν E. 107, καὶ πρὸς ὀρίτζαρ ὀλιγίη, πρὸς ὄραρ καταψέχον E. 773; ὡς πρὸς E. 968, 1037, 1684, 3383; πρὸς ἔραρ E. 475, 925, 940, 2571, ἔραρ πρὸς ἔραρ E. 3221 (cf. παρά).

σὺν et le dat. : E. 4328 sq.

ἐπεί et le gén. : E. 2352.

ἐπὶ et l'acc. : E. 4211 l. ἀπό; E. 4287 ἐπὶ τὴν σιρόταν = chemin faisant : l. εἰς τὴν σιρό.

ὥς et l'acc. : E. 1423, 2148, 2548, 2687, 2842.

ὥσάν et l'acc. : E. 2839, 2853, 4160.

PRÉPOSITIONS ADVERBIALES

Suivies du génitif : 1°. d'un substantif : ἀνάμεσα E. 2526, ἀντίκρυτα E. 759, ἀντίπερα E. 3038, ἔξω E. 2944, κοντά E. 253, μέσο(ν) E. 848, 856, 3717, μέσα E. 2340, παρακάτον E. 371, πάρεκτος E. 95, 3965; 2°. d'un pronom conjoint : ἀντίκρυτα E. 3068, ἀπάνω E. 1349, ἀπεδῶ, ἀπεκείθεν E. 467, ἀπὸ μακρόθες E. 3065, ἔμπροσθεν, κατόπισθεν E. 14, 3831, ὀμπρός E. 218, 3831, ὀπίσω E. 3280, 3566, σιμά E. 2972.

Suivie de l'accusatif : ὀμπρός E. 2347, précédée de l'accusatif : ὀπισθεν E. 2887.

Suivies d'une préposition : — εἰς : ἀπάνον (ἀπάνω) εἰς E. 220, 374, ἀπέσω εἰς E. 246, ἔσθθεν εἰς E. 373, μέσα εἰς E. 261, ὀμπρὸς εἰς E. 377, ὀπίσω εἰς E. 2862; — ἀπὸ ou — ἐκ : ἔξω ἀπέ E. 1376, πάρεκτος ἀπὸ E. 4253, παρἔξω ἀπὸ (ἐκ) E. 233, 3262, ἀπεκάτω ἐκ E. 151, μακρὰν ἐκ E. 2631, παρακάτον ἐκ E. 241; — μέ : ἀντάμα μέ E. 3199.

CONJONCTIONS

Conjonctions de coördination : ἀλλά E. 25, passim, πάλιν E. 266, passim, πλήν E. 505, 629, 1172, γάρ E. 2228, 2232, 2627, 2714 sq., 3100, 3244, 3280, 3323, 3327, 3438, 3527, 3723, 3874, 4156, δὲ E. 755, 2711, 2716, δῆθεν E. 300, 2654, 2989, 3220, τε : ὁμοῦ τε καὶ E. 1174.

Conjonctions de subordination : *νὰ* E. 7, passim, *νὰ* = *ἄμα* E. 3279, 4125, *νὰ* *μὴ* E. 386, *τοῦ νὰ* *μὴ* E. 3306, *διὰ νὰ* E. 18, 354, *δίχως νὰ* E. 68, *ἄμα νὰ* E. 296, *ὅτι νὰ* E. 77, 724, 730 sq., 756, 1193, 1536, *ἕως οἷ νὰ* E. 741, *μέχρι νὰ* E. 708, *ὡς ὁποῦ νὰ* E. 2168, *εἰς ὅπου νὰ* E. 3181, *ὅσοι νὰ* E. 2752, *ὥστε νὰ* E. 1997, 3397, 3718, *ὥστε νὰ* E. 2544, *εἰ μὴ νὰ* E. 2022, *κὰν νὰ* E. 1262 sq. — *ἴνα* E. 43. — *ἄμα* et l'inf. : E. 113, et l'ind. aor. : E. 579, et le subj. aor. : E. 640, 808, 820, 4042, et *νὰ* E. 296. — *ἄν* E. 41, passim. — *ἄς* E. 233, passim. — *ἀγοῦ* E. 453, 489, *ἀγοῦτον* E. 1268, 1524, 1913, 2242, 3244, 3455, *ἀγοῦτον* E. 365, 1160, 1341, 1372, 1456, 1548, 2705, 3783, *ἀγοῦν* E. 1645, *ἀγοῦτις* E. 536, 1435, *ἀπότις* E. 1260, 1333, *ἀπέτις* E. 4064. — *εἰ* E. 1246, 2915, 3001, 3007, 3010, *εἰ μὴ νὰ* E. 2022; *εἴτε* — *εἴτε* E. 234/237; *ἐὰν* E. 3335, 4258; *ἐπεὶ* E. 57, *ἐπειδὴ* E. 1724. — *ὅταν* E. 220, *ὅρταν* E. 215, *ὅρτα* E. 868, 2083 sq., 2418, 3743, 4073, *ὅρτε* E. 1773, *ὅποτε* E. 589, 2506, *ὁπότε* E. 2410, *ὅποτε* E. 4215, *ὁπόταν* E. 2650, 3784. — *ὅτι* = que, E. 13, 17, passim, = maintenant que, E. 356, 1374, 3893, = quand, E. 595, = comme, E. 31, 3893, *ὅτι νὰ* E. 77, 724, 730 sq., 756, 1193, 1536, *λέγω ὅτι* (*ὅτι* = : „...”) E. 1492, 2327, 3488; *διότι* E. 191, 1091, 1140, 2674, 4104, 4209, *διότι μὰ* E. 42, (3129), 3457, 4136 (cf. *τέτοιος μὰ* E. 3472); *διὰτί* E. 383, 1702, 1984. — *ποῦ* = parce que, E. 4346, *ἕως οἷ νὰ* E. 741, *ὡς ὁποῦ νὰ* E. 2168, *εἰς ὅπου νὰ* E. 3181, *ὥστε νὰ* E. 1997, 3397, 3930, *ὥστε* E. 4332, *μέχρι νὰ* E. 708, 717. — *ἐνόςω* E. 315, *ῥόσοι* E. 3551, — *καθὼς* E. 300 (*ἐνθὺς καθὼς* aussitôt que). — *μὴ* E. 167, *οἷ μὴ* E. 1014, 1246, 1932, 3413, *μὴπως* E. 1208, 2694, 2986. — *ὡς* = lorsque E. 17, 23, 28, 45, 69, 1399, 2810, = pendant, E. 23, = que, E. 45, *ὥσάν* E. 1436, 1518 sq., 2036, *ὥστε νὰ* E. 2544.

ADVERBES D’AFFIRMATION ET DE NÉGATION

ναί E. 2805, 2845 sq.; *εἶναι* au lieu de *ναί*: E. 882, 2430, 3700 (cf. E. 3879: 1. *εἶναι*). — *ἀλήθεια* E. 599.
οὐχί E. 3374, *ὄχι* E. 307, *μή* passim.

INTERJECTIONS

ἀλλὰ: *ἀλλὰ πόσος* E. 2654, *ἀλλὰ μεγάλην* E. 3247, *ἀλλὰ ποταπά* E. 3248, *ἀλλὰ κάμπουσα* E. 4095.
ρά E. 1965, 3074, *ράτε* E. 2973; *ἔλα* E. 2756, *ἐλάτε* E. 2774, 3876; *ἄμε* E. 1363, *ἀμέτε* E. 1028; *σῦρε* E. 2678, 3880; *οὔτά* E. 646.

ιδέ E. 1894, ἰδοῦ E. 79, 2584, ἔδε E. 1948 sqq., 3942, 4002.

ἄλλοῖμονοι E. 1501, ἄλλοι E. 1521.

ῶ E. 3070.

NOMS PROPRES

ἡ Αἴγυπτος E. 2222, 2226, 2250 sq., etc., Αἴγυπτία E. 2711, 2784, 3081, 3344, 3352. — τῶν Αἰγυπτίων E. 2713, τοὺς Αἰγυπτίους E. 3138.

τὸ Ἀργυροκάστρον E. 2277, 2982, 3686, 4257, τὸ Κάστρον τὸ Ἀργυρόν E. 689, τοῦ Κάστρον τοῦ Ἀργυροῦ E. 553, 4358, τὸ Ἀργυροῦ(ν) τὸ Κάστρον E. 742, 865, 2798, 2810, 3246, 4219, 4254, 4316, τοῦ Ἀργυροῦ τοῦ Κάστρον E. 544, 2284, 3187, 4283, 4372, γῆν Ἀργυροκάστρον E. 2355, τῆς γῆς Ἀργυροκάστρον E. 2363, 3183, 3200, 3236, 4317, 4327, γῆς Ἀργυροῦ τοῦ Κάστρον E. 2263, 2344, 2373, 2438, 2441. — τὴν γῆν Ἀργυροχώραν E. 4323.

ἡ Ἀρμενία E. 2617, 2620, 2640, 3497, 3501, 3554, 4214, 4221. — Ἀρμενικός E. 2668.

ἡ Ἀφροδίτης E. 264, 655, 1723, τὸν Ἀφροδίτην E. 265.

Ἀλγεῖος E. 153.

ἡ Βαβυλώνα (une partie de l'Egypte) E. 2531, 3268, ἡ Βαβυλωνία E. 2879. — Cf. Phlor. éd. Hesseling, p. 41.

ὁ Βερθεριγος: voir Φερθεριγος.

Ἐμροστία E. 3150.

ὁ Ἔρωσ ou ὁ Ἐρωτας (ça dépend du mètre), E. 242, 387, passim; ὁ Ἐρωτοκράτωρ E. 334 (cf. ποθοκράτωρ E. 236), ὁ ἐρωτοκράτωρ Ἔρωσ E. 387, τὸν ποθοερωτοκράτορα E. em. 354, τοῦ Ἐρωτοκρατοῦτος E. em. 475, 3618; τὸν Ἐρωτοδοξίτην E. 264. — τῆς Ἐρωτοκρατορίας: lire τῆς Ἐρωτοκρατείας E. 225, 233. — Ἔρωσ τριμορφοτρόσωπος E. 416.

ὁ Κλιτοβόρ E. 2464, 2667, 2805, 2845, 2901, 3478, 3678, 4115, τὸν Κλιτοβόρτα E. 80, 843, 3448, τὸν Κλιτοβόρτα E. 35, τοῦ Κλιτοβόρτος E. 4143, 4357, τοῦ Κλιτοβόρ E. 4255. — ὁ Κλιτοβός E. 2650, 3495, 3672, 3727, 3813, 4057, 4131, 4140, 4169, 4179, 4234, 4340, 4377, τὸν Κλιτοβόρ E. 56, 2685, 2919, 3199, 3215, 3878. — Vocatif: (ὁ) Κλιτοβόρ E. 2976, 3748, 3879, 3939, 3976, 4014, 4039, 4089, 4146, 4203, 4216, 4244, 4250, 4257, ὁ Κλιτοβός E. 3807, 4254, Κλιτοβέ E. 3959, 4246 (Κλιτιβό E. 3069).

Λατινικός: γῆς Λατινικῆς E. 540, 1325, τὸ Λατινικὸν τὸ γένος E. 2232, τὰ Λατινικά E. 3217. — ῥοῦχον λατινόκοπον E. 322.

- ἡ Ἀβαντος E. 701, 789, 1325, 1355, 2264, 2338, 2360, 2816, 3162, 3204, 3487, 4328.
 ὁ Ἀβιστρος E. 35, *passim*.
 Ἀταβία E. 2618; Ἀτοβία E. 4215 (cf. *Κλιτοβία* Neap. 2315, 3638).
 ἡ Μελαρθία E. 4353, 4359, 4363, 4368.
 ἡ Μορτάρη E. 2667, *Μορτάρη* E. 3811, *Μορτάρη* E. 4388, 4390.
 ἡ Περόσια E. 2623, 3505. — ὁ Πέροσος E. 2631, *em.* 2659, 3527.
 ἡ Ῥοδάμνη E. 460, *passim*; Ῥοδάμνη E. 2394, 2398, 2404, 3329; Ἰοδάμνη E. 665.
 Σαρακήνα E. 2761 (cf. Erotokritos éd. Xanthoudidis, Glossaire s. v. *Σαρακηνός*).
 Συγγελία E. 155 (= *Σικελία*).
 ὁ Φερθεοῖχος E. 2226, *passim*; ὁ Φερθεοῖχος E. 2236, 2254, 2256, 2272, 2299, 2867, 2878, 3226, 3229, 3266, 3286, 3404, 3406, 4110; *Βερθεοῖχος* E. 2250, *Βερθεοῖχος* E. 3075.
 ὁ Χροσός E. 460, *passim*.

FIGURES DE RHÉTORIQUE

dans les quatre mss.: E., S., N. et P.

Palillogie:

- E. 174 sq., N. 190 sq.
 E. 641 sq., N. 530 sq., P. 394 sq.
 E. 643 sq., N. 532 sq., P. 396 sq.,
 E. 2378 sq., S. 1272, N. 2107, P. 991.
 (E. 2894 sq.: qu'il faut corriger).
 E. 3229, S. 2055.
 E. 3881 sq.
 E. 3902 sq., S. 2744, P. 2476 (N. 3323: manque dans le ms.)
 E. 3909 sq., S. 2752, P. 2483.
 E. 3925 sq., S. 2770, N. 3344, P. 2500.
 N. 466a sq.
 N. 518 sq.
 N. 528 sq.

Anaphora.

Répétition au commencement des vers:

- E. 632 sqq., N. 520 sqq., P. 384 sqq.
 E. 675 sqq., N. 552 sqq., P. 425 sqq.
 E. 886 sqq., N. 751 sqq., P. 611 sqq.
 E. 1444 sqq., S. 325 sqq., N. 1293 sqq., P. 1396 sqq.
 E. 1554 sqq., S. 439 sqq., N. 1401 sqq., P. 1466 sqq.
 E. 1948 sqq., S. 866 sqq., N. 1757 sqq.

- E. 1961 sqq., S. 879 sqq., N. 1772 sqq.
 E. 2014 sqq., S. 932 sqq., P. 1701 sqq.
 E. 2155 sqq., P. 1774 sqq.
 E. 2383 sqq.
 E. 2387 sqq.
 E. 2612 sqq., S. 1468 sqq.
 E. 2953 sqq., N. 2635 sqq., P. 2027 sqq.
 E. 2995 sqq., S. 1835 sqq., N. 2677 sqq.
 E. 3440 sqq., S. 2255 sqq., N. 3060 sqq.
 E. 3611 sqq., S. 2431 sqq., P. 2338 sqq.
 E. 3646 sqq., S. 2480 sqq., N. 3096 sqq., P. 2360 sqq.
 E. 3665 sqq., S. 2500 sqq., N. 3115 sqq., P. 2372 sqq.
 E. 3695 sqq., S. 2528 sqq., N. 3140 sqq., P. 2390 sqq.
 E. 3748 sqq., S. 2582 sqq., N. 3186 sqq., P. 2420 sqq.
 E. 3855 sqq., S. 2694 sqq., N. 3287 sqq.
 E. 4015 sqq., S. 2825 sqq.

Répétition à la fin des vers :

- E. 2519 sqq.

Répétition trois fois par vers :

- E. 2170.

- E. 3679, S. 2512.

Épizeuxis :

- E. 3748 sqq., S. 2582 sqq., N. 3186 sqq., P. 2420 sqq.

Asyndeton :

- E. 2292, S. 1190, N. 2025 (passim).

- E. 2345, S. 1239 (N. 2074 : ms. *κατωθέρ τον* : lire *κάτω θέτον*).

Cf. E. 2106, S. 1033, N. 1853.

- S. 1728, N. 2570, P. 1986.

OBSERVATIONS GRAMMATICALES SUR LE MANUSCRIT DE LEYDE (S. ET S. I) ¹⁾

ACCENTUATION

Φίλιαν S. 186 (mais *γίλιαν* S. 490), *περδίκαρ* S. 1565 (mais *πέρδικα* S. 1573), *λειποθήμαρ* S. 2478. — *παρεξάιρετας* S. 534, *ἀνόδντας* S. 404; *χόρτινος* S. 1602, *δοκιμὸν* S. 1638, *ὀλιγόν* S. 3115 (mais *ὀλίγον* S. 1201), *Λατίρινα* S. 1072 (mais *Λατιρικά* S. 1132, 2044, S. I 190), *Ἀρμέρινα* S. 1520; *Σαρακίνα* S. 1612. — *αἶτο* S. 1283, 1323, 1318, *αἶτορ* S. 952, 995, 1525, *αἶτιγ* S. 3, 1479, *αἶτις* S. 1008, *αἶτους* S. 937 (mais *αἰτήγ* etc.: passim). *ποτάπος* S. I 80, S. 2074, 2590, 2592 (mais *ποταπός* S. 2073, 2431, 2452, 2689). — *ἀπέθω* S. 64, *ἀπέκει* S. I 115 (mais *ἀπεκεῖ* S. I 75); *ἀκομή* S. 462 (mais *ἀκόμη* S. 637); *ἀντίκω* S. 34, *ἀντικρές* S. 1909; *ἔμερ (μετ' ἔμερ)* S. 2604. — *εἶτω* S. I 27, S. 107 (mais *εἰτῶ* S. 109, 193, 196), *εἶρω* S. 746 (mais *εἶρῶ* S. 320, 1696, 1743), *εἶρωμερ* S. 1714 (cf. *εἰτῶμερ* S. 1623), *ἴθω* S. 376, 672, 940, 1057 (mais *ιδῶ* S. 816, 1044, 1769), *ἴδε* S. 247, *ἴδες* S. 309 (mais *ιδέ* S. 177, *ιδού* S. 365), *ἐδῶκες* S. 2488, *ἐποῖκερ* S. 1360 (mais *ἔτοικερ* S. 80), *ἐκεῖτορ* S. 1214 (mais *ἐκειτο* S. 1318), *ἐπιάσα* S. 2372, *ἐβιάσα* S. 2396, *ἐδελιάσα* S. 1202 (mais *ἐτίασα* S. 1384), *συνεκάτizes* S. 486 (mais *ἐκατiza* S. 1555), *συνάξει* (impératif) S. 1687 (mais *ἐπισύνάξει* S. 2044), *μαθόν* S. 1598 (cf. *ἄγορσορ* S. 803).

PHONÉTIQUE

VOYELLES

Changements de voyelles.

a > *ε*: *τέσσερεis* S. I 129.

ε > *α*: *ἀντάμα* S. I 141, *τίποτα* S. 353, 688, *ἀπότα* S. 532.

ε > *ι*: *τίτοιως* S. 454, 596 ²⁾, *ιῶτία* S. 1606.

ε > *ο*: *γομάτος* S. 2375.

i > *ε*: *ἐδικός* S. 287, 345, 354, 441, 461, 840, 919, 1096, 1380, 1493, 2041, 2240, 2302, 2945 (S. donne le plus souvent la forme *ιδικός*), *ἐπεθρυμῶ* S. 448, *τῆίρεμαρ* (= *κίριμαρ*)

¹⁾ Voir § 9 de l'Introduction.

²⁾ Voir les Pronoms démonstratifs.

- S. 2775, σιγελά S. 1 151; ρ i > ρε: καταθαρκέσω S. 1 113, ἐγκρεμίσαν S. 564, σιγερός S. 147, 1950, τριγυρέαν S. 31.
 i > ου: σνρεφονμίσασιν S. 3208 (mais ἐφύμισαν S. 3209), φονμιστακόν S. 966. — Βερθεροῦχος S. 1149 (= Berderuchus?)
 o > α: ἀχετός S. 2466.
 o > ε: καθρέπτῃς S. 128, ποῦπετε S. 1596 (mais ποῦποτε S. 165), ἐκερετόμῃσα S. 1 108 (mais ἐκεροτόμῃσα S. 99).
 o > ου: ἄγουρος S. 2636 (mais ἄγώρου S. 2031), τραγοῦδιμαρ S. 2890, πορνρά S. 1035, χαμονχάδες (camoca) S. 1396, κορυτέσα (cortese) S. 1 142, 151, κείνουνται S. 2956, ἀποό S. 1357, 1954, 1972.

CONTRACTION

- a + a > α: ἀλλ' ἄχαμνα S. 1 77.
 α + ε > α: ρῶλθῃ S. 1 129, S. 661, 1016, ρᾶχω S. 813, ρᾶχῃ S. 1 236, ραῖρη S. 829, ρῆμπτῃς S. 615, ρὰ ῥέτρας, ρὰ ῥόκποις S. 851, διὰ ῥεῖνῃ S. 655.
 α + ε > ε: δι' ἐκεῖνον S. 1183.
 α + i > α: τᾶδες, τᾶκονσες S. 1935, τᾶχερ S. 599, ρᾶμαι S. 1018, γατᾶνι S. 1 266, S. 180, καμός S. 1274, 1299.
 α + ου > ου: ἀλλ' οὐκ S. 1 153.
 ε + ε > ε: σῆχω S. 71, μ' ἐξέρεῖς S. 1 118. — Mais κἀκεῖνος S. 1208, κἀκεῖνῃ S. 705.
 ε + i > ε: νὰ σὲ ῥῃ S. 661.
 i + ε > i: ἀφίρωσεν S. 1005, ἰφίρωσαν S. 2054, τί ῥαλοῦσαν S. 18, περὶμπλεξῇ S. 2909, γράψῃ ῥεῖνῃ S. 1 125.
 i + ε > ε: ἀντ' ἐκεῖνῃ S. 809.
 ε + o > o: θωρῶ S. 807 sq. (ἀπ' ὄλας S. 944).
 i + i > i: μῆσον S. 850.
 o + α > α: τᾶπεβγῃς S. 611.
 o + ε > o: τὸ ῥᾶστερον S. 820, τᾶθελεν S. 637.
 o + i > o: τὸ ῥῃ S. 108.
 o + o > o: τῶμοσες S. 615, ἀπ' ὄλας S. 944.
 ου + i > ου: ποῦσαι S. 1100.

SYNIZÈSE

- ε: ἰστανέο S. 1 256; θεωρῶ S. 1 230, στερεωμόν S. 541, κλωστρεά S. 1379, βιτζέαν S. 1708.
 i: φίλιαν S. 186, φιλιαν S. 490 (φιλιαν S. 478, καρδιά S. 176, παιδιά S. 45: sans synizèse), σιωπῃ S. 2429, κρυφω-συμβουλᾶς S. 51, κάλλιαν S. 1 100, μαρόκλωστος S. 1379,

ἐρροιασμέρος S. 1 133, ἐμεροιστερανρήθην S. 1 12, ἐπιάσα
S. 2372, ἐβιάσα S. 2396, ἐδειλιάσα S. 1202, μίαν S. 1709.

APHÉRÈSE

ε : *κεῖνι(r) S. 1 125, S. 655, *γώ S. 920, *ξάμηνον S. 362,
*ξάσμενον S. 820.
ι : *πῆ S. 108, *δικά S. 1750, 2251, *λητέον S. 2382.
ο : *μάτια S. 932, *ψάον S. 1347.

PROTHÈSE

ε : ἐβλέπω S. 2807, ἐγρωρίζω S. 111, 374, 2666, ἐχθές S.
965, ἐτοῦτο(r) S. 2940, 2943, ἐτοῦτι S. 929, ἐγλήγορα
S. 2541, ἐλησμονεῖ S. 977, ἐσταρέω S. 290.
ι : ἰστορίζε S. 2791 sq., ἰσταρέω(r) S. 1 256, S. 934.
ο : ὀδιά S. 517, 2403, 2645, ὀπτίρ S. 2928 (aphérèse de α et
prothèse de ο), ὀκέτις, ὀκέτοις passim.

SYNCOPE

α : δι' τί S. 2835.
ε : ἔπαρ' τῆ S. 2445.
ι : ἔπερπάτοιν S. 965, ἄππλικτορ (applicitum) S. 2861.

CONSONNES

Changement des consonnes.

β > π : ἔμπω S. 1 112, ἐχορέπτησαν S. 1030 (mais ἐχορέβησα
S. 1536).
π > β : βιόκίρα S. 1326, 2460, γαβρός S. 1254, 1647, 3151, σέγα-
βρον S. 3092, σέγαμβρον S. 3210 (mais σέγαμπρον S. 3205).
β > μ : βρ > μρ : χαμρίζει S. 1547, ἔμροδορ S. 1387.
δ > τ : δετρά S. 2651.
τ > δ : ἐδόξενσα S. 301, ἀναρδραρίζω S. 1 160, S. 17, 2684.
ξ > ξ¹⁾ : ξάλη S. 1 215.
θ > τ : ἐταῖτα S. 1781; σθ > στ : ἀναισθητορ S. 892, ἰκοῦσθην
S. 1408, κοιμᾷσθε S. 1790, περιδπλαγχρίσθησε S. 738,
ἀποχωριστοῦμεν S. 2421. — Voir χ > κ.
τ > θ : χωρισθίς S. 1171.

¹⁾ Trinchera, p. 261: ξημοῦται, p. 238 ξημοῦσθαι; Apocopos ms. 494: ξωράει;
Achill. 727, 729 (ms. N): ἐξοσμένη (= ἐξοσμένη). — (Cf. ξ > ζ: Trinchera, p. 118 ἐξοσάει,
p. 209 τὸν ξηροφύακα, p. 313 ἐξόσθω).

- $\kappa > \gamma$: γρέφορ S. 346, γλετώρω S. 2346 ; $\gamma\kappa > \gamma\gamma$: ἀνάγγας S. 509, 3118, ἐγγαλῶ S. 545, 833, ἀγγάλας S. 2454.
 $\kappa > \tau\zeta$ (palatalisation de κ devant ι) : τῆῤεμαρ S. 2775, 3009.
 $\kappa > \chi$: χαμουχάδες S. 1396.
 $\chi > \kappa$: χθ > κτ : ὠρεκτιρ S. 1726, ὠρεκτιῤ S. 1703. — Voir θ > τ.
 $\lambda > \varrho$: ἡρθερ S. 1493, σιγερά S. 147 (mais σιγελά S. 1 151).
 $\varrho > \lambda$: ἐγλήγορα S. 2541 (mais γρηγορῶ S. 2571).
 $\pi > \varphi$: φισκίρα S. 1311, κόλφορ S. 458 (mais κόλπορ S. 2098).
 $\varphi > \pi$: φτ > πτ : πτερά S. 1294, ὀπτίρ S. 2928 ; $\varphi\sigma > \pi\sigma > \psi$: ἐτρογέρεψα S. 30, γρέφορ S. 346.
 $r > \mu$: μν > (μ)μ : κρημῶρ S. 861.

ASSIMILATION

- $\beta\mu > (\mu)\mu$: παρεμφορῶς S. 1 267 (mais παρεμφορῶς S. 1 268), κατορέμα S. 46, ψέματα S. 116.
 $\beta\tau > \mu\tau$: χαμνίζω S. 1547, ἀχαμνρά S. 1 77, S. 65.
 $\beta\sigma > (\sigma)\sigma$: ἐστοχάσων S. 1 96.
 $\beta\varphi > (\varphi)\varphi$: ἐφμνίζων S. 1229, ἀρεφμνίζων S. 1260 (mais ἐφμνισα S. 3171).
 $\gamma\delta > (\delta)\delta$: σμαραδόχοος S. 1323.
 $\gamma\kappa > (\kappa)\kappa$: μπουκίρ S. 1417 (au lieu de πογγίρ).
 $\gamma\mu > (\mu)\mu$: ἀνασπενάματα S. 2957, πλεμέρα S. 1070, — θραμέρος S. 437.
 $\gamma\zeta > \zeta$: ἔφεξε S. 623, σέξερον S. 1537 (mais σέρξερον S. 1556).
 $\gamma\chi > \chi$: σνχαίρομαι S. 413.
 $\mu\pi > (\pi)\pi$: ἐγροπώθηρ S. 1885, γαβρόρ S. 1254, 1479, 1647 (mais σέγαμπρορ S. 3205, σέγαμβρορ S. 3210).
 $\mu\psi > \psi$: ἀνάκασις S. 2235, πέψις S. 703 (mais πέμψω S. 105), σέψεχορ S. 2814.
 $r\gamma > (\gamma)\gamma$: σέγαμπρορ S. 3205.
 $r\theta > (\theta)\theta$: ἀψίδιρ S. 2229, σνμπεθερία S. 2023.
 $r\mu > (\mu)\mu$: ἐκροατοῤ μεν S. 2339, ἐβγάρον με S. 2351, σνραπαρτοῤ μας S. 2130.
 $\mu\nu > (\mu)\mu$: κρημῶρ S. 861.
 $r\sigma > (\sigma)\sigma$: σνσπενέξει S. 2841, τὸν ροῤ σου S. 1 193.
 $\sigma\mu > (\mu)\mu$: ποροπιζοαμοῤς S. 3252.

Assimilation à distance : χαμουχάδες > χαμουχάδες S. 1396.

DISSIMILATION

αῤθέρτης S. 2191 (mais ἀφέρτης S. 2190), ἐγλήγορα S. 2541.

PROTHÈSE

σ : σωχρασμός S. 181, σονχρίασμα S. em. 1921.

PARAGOGÉ

ν : (ἀπ)ἐδάρεν S. 1455, 1683, σιγνωρόμεθαι S. 1798, ἐκράτειν S. 154, ἐφίλειν S. 2453, ἐφόρειν S. 761, ἔδερ (impér.) S. 599, παρείκαθεν (impér.) S. 1278, ἐγίνον S. 283.
ς : ἀντίς S. 196, τίποτες S. 1608, ἔδες (impér.) S. 309.

MÉTATHÈSE

πορρά S. 1035, καθρέπτης S. 128, (σάργδος : l.) σόργδος S. 1070 (au lieu de σγόργδος), τανθάτω S. 2712, σμίγει S. 380.

ÉPENTHÈSE

γ devant ι : καιροῦργιος S. 1810.

GRAPHIE ÉTYMOLOGIQUE

συνγεγῆρ S. 2433, συνπάθω S. 3242, συνκατατέθης S. 3099, συνπασχίω S. 3100, συνακοπάθητα, συνποθοπασχίτα S. 2603, συνπορῆς S. 17, συνπορῆ S. 3256, ἐσυνβιβάσθισαι S. 2023, συνπλήρωσθης S. 1205, συνβουλεύομαι S. 174.

AGGLOMÉRATION DE NASALES

συνγκλίθησε S. 570, εἴμνοστοι S. 1714, 2865, εἴμνοστοτοπίαν S. 2873, εἴμνοστίας S. 2875, 2987.

MORPHOLOGIE

GENRE ET CAS

Changement de genre : τὸ δάρι S. 1069 (mais τὸν δάρι S. 2095), τῆρ ἄμμοι S. 1878 sq., ἡ θρόσος S. 542, τὸ πόριος S. 358 (mais πόριος S. 565), (εἷς) τρέγος S. 1366.

Emploi du neutre : τὰ ἔτι πολλὰ παρὰξερὸν τὰ χέρια τοῦ τοξότου S. 197, ἡ ἀραμονὴ καλὸν εἶναι S. 2, καλὸν εἶναι ὁ μακρόψυχος S. 23.

Apposition : ἦτοι ὥρα πρόγευμα S. 1269, S. 303 ὥρα βραδὺ τοῦ δείπνου S. 2513, γράφω σε, θεοποιεῖαν μου S. 735, ἀντισχολοῦμαι σε, καρδίαν μου S. 784.

Nominatif au lieu du vocatif : καλὸς συνοδοιπόρος S. 116, τὰ παιδιά μου S. 1830, ἡ ξεροδόχισσα S. 2340, ὁ φίλος μου S. 1911.

Emploi de l'accusatif. Accusatif d'intérêt : *ἰστέρονσί με τένταρ* S. 33, *στρώρει με τὸ φαρὶν μου* S. 1063, *μὴ μὲ τὸν θρόνον* S. 2506. — Emploi adverbial de l'acc. : *θλίβεται θλίψιν φοβεράν* S. 3082, *τρανὴν φωνὴν ἐλάλησα* S. 1611, *πίπτει ἄφηνχον λειποθυμίαν* S. 2478, *γένει δάκρυα ποταμούς* S. 2504, *ἔλειπεν καιρὸν χρόνον* S. 1 47 (cf. *ἦτον ὥρα πρόγευμα* S. 1 269); *τέλος* S. 2617, *τότε τὸν καιρὸν* S. 2317. — Prolepse : *μὲ ἐπεχειρήσεν τοιαῦτα τὰ μὲ λέγει* S. 1 13. — Après les interjections *ἄλλοίμορον* S. 384, *οὐαί* S. 405 (*αἷ* S. 883, 907).

Emploi du génitif : *γνώριμοι τοῦ κάστρον* S. 56. — *ὑστέρον* S. 381. — [Génitif absolu(?): *προκειμένωρ τῶρ κακῶρ* S. 3119.]

Emploi du datif : *ἐρ* et *σὲρ* sont accompagnés du datif dans S. 1 2, S. 1117, 1120, 1434, 1516 et 3175 sq.

ARTICLE

Article défini. Fém. plur. : *αἱ* passim, *οἱ* S. 536, 624, 638, 838, 1079, 1320, 2169, 2632, *τὰς* passim, *τὲς* S. 1032.

Στὸν S. 615, 1824, 2433, *στὴν* S. 859.

Πάρτες : *οἱ πάντες* S. 1 216, *πάντες* (sans article) S. 1235.

Emploi de *τὸ* : *τὸ ἔχει θέλημα* S. 20, *τὸ τὰ σκοποῦν* S. 46, *τὸ τί εἶναι* S. 142, *τὸ τίτος ἦτον* S. 159, *τὸ πόσον χρόνον διάστημα* S. 166, *τὸ πῶς ἐκακοπάθησεν* S. 614.

Article indéfini. *εἷς* etc. passim ; *εἷς παρ' εἷς* S. 1227. — *εἷς μίον* S. 321.

SUBSTANTIFS

Masculin.

Nominitif en *-ας* : *ἄνδρας* S. 1805.

Κέριος : vocatif *κέριε* S. 255, acc. *κέριν* S. 949.

Τοπάρχης : voc. *τοπάρχα* S. 255, nom. plur. *τοπάρχαι* S. 2135, 3186, acc. plur. *τοπάρχας* S. 1269, *τοπάρχους* S. 3183.

Vocatif : *βασιλεῦ* S. 2030. — *πραγματεντά* S. 1397, *τοπάρχα* S. 255, *ποροανακονφιστά* S. 2584.

Génitif sing. : *τοξότον* S. 1 97, *προφύτον*, *προγνώτον* S. 1335, *τεχνίτον* S. 1353; *κρατόρον* S. 2439.

Féminin.

Désinences : en *-ίσα* : *ξεροδόχισσα* S. 1807, *γορίσκισσα* S. 928, *ἀρχόντισσα* S. 2169, *βασιλίσα* S. 2714; en *-αίνα* : *ληστοραίνα* S. 927; en *-ίδα* : *συνγερίδα* S. 2136.

Génitif sing. : en *-εως* : *προαιρέσεως* S. 289, *παιδεύσεως* S. 488; en *-ης* : *συνπλήρωσης* S. 1205; en *-ας* : *ρέκτας* S. 1 8; *φουδούλας* S. 138.

Datif: *ἐν σπρόψει* S. 1516.

Nominatif plur.: en *-αι*: *ἡμέραι* S. 55; en *-ες*: *ἡμέρες* S. 77, *φουδούρες* S. 135, *καρχίτζες* S. 422, 1007, *οἱ ῥίζες* S. 536, *οἱ ἐρημοτοπίες* S. 1079, *αἱ θρημοτοπίες* S. 1113, *οἱ ρεοαγωγές* S. 1320, *οἱ ἀρχόντισσες* S. 2169, *οἱ λιβαθίες* S. 2632, *ὄσες γράφες* S. 2784.

Accusatif plur.: en *-ας*: passim; en *-ες*: seulement S. 1032 sq. *τὲς καρχίτζες*.

Indéclinable: *ἡ γῆς* S. 1275.

Alternance de déclinaison.

Τὸ ὄρειον S. 197, 223, *ὄρειον* S. 201, *ὄρειοτος* S. 1549.

DIMINUTIFS

Masculin: en *-πουλος*: *ἐνρουχόπουλος* S. 1 159, S. 157.

Féminin: en *-πούλα*: *καρχοπούλα* S. 267; en *-ίτζα*: *καρχίτζα* S. 155, 382, 397, *ὠρίτζα* S. 262, 1099, 1197.

Neutre: en *-πουλον*: *καρχόπουλον* S. 267, *παιδόπουλον* S. 1 205, S. 1007, 1063, 2083, *ἐρωτιδόπουλον* S. 36, *θακτυλιδόπουλον* S. 748, *ἐνρουχόπουλον* (lire: *-πουλος*?) S. 50, 57; en *-πωλον*: *θακτυλιδοπώλον* S. 793; en *-ίτζι*: *χαρτίτζι* S. 310, *φεγγίτζι* S. 623, *ἄστρίτζι* S. 1056, 1061, *μοροπατίτζι* S. 1421; en *-άρι(ον)*: *παιδάριον* S. 1 185, *φεγγάρι* S. 653, *ἱπάριον* S. 1949; en *-άσιον*: *ζοράσιον* S. 825; en *-ίδι*: *ἐρωτίδι* S. 499.

ADJECTIFS

Désinences.

-αγος: *ξεροχάραγος* S. 1968, *ἀμάλαγος* S. 133.

-ᾱτος: *γεμᾱτος* S. 1279, *χιονᾱτος* S. 1069; *-ατος*: *ἀφερροῖατος* S. 1376 (*ἐφερροῖατος* S. 1854).

-(ε)ιος: *σειρήν(ε)ιος* S. 639.

-εος: *ῥιζήτεος* S. 1601.

-ερός: *θαλερός* S. 2865, *τυχερός* S. 2413.

-ικός: *ἐρωτικός* S. 685, *ἀφῆγηματικός* S. 1266, *ἐνγενικός* S. 2150, *ἐνρουχικός* S. 1002, *θαρρικός* S. 1922, *φουμιστικός* S. 966, *λατινικός* S. 2044; *-ικος*: *λατίνικος* S. 1072, *Ἀρμένικος* S. 1520.

-ιός: *πρωτιός* S. 269, 473, 1805, *τωριός* S. 1076, *ἀνθρωπιός* S. 1076; (*ὁ*) *ἀνγεριός* S. 251; *-ιτος*: *χόρτιτος* S. 1602.

-ωτός: *πιερωτός* S. 198, *ῥαχωτός* S. 2633, *ῥίτωτός* S. 536, 1356.

-τος: *ἐνυπόληπιτος* S. 11, *ἐνδιάκριτος* S. 19, *ἀχόρταστος* S.

1348, μαροκόλωστος S. 1379, πολυαφίγητος S. 1022, απαράλλακτος S. 3094, ἀμέτρητος S. 3010, ἀχώριστος S. 2847, ἀσκέπαστος S. 1613, ἀστεροχώρητος S. 598, ἄκλιτος S. 578, ἡλιογέννητος S. 2806, ἀμετάθετος S. 1872. -χροος: σμαραδόχροος S. 1323, λυχνιταρόχροος S. 1324, ξενόχροος S. 1326.

Féminin en -ος: ἐνδιάκριτος S. 19, διάφορος S. 261, ἀραρίθμητος S. 359, κερόδοξος S. 110, παρεύγερος S. 154, 574, παράξενος S. 1 38, S. 243, 1370, πολέπορος S. 349, ἀγέρωχος S. 211, 362, παρήθορος S. 582, ἄκλιτος S. 578, ἀστεροχώρητος S. 598, ὀλόρεκρος S. 893, ἔρημος S. 918, 1621, ἐξαίρετος S. 1 38, S. 831, παρεξαίρετος S. 266, 749 (mais οἱ ἐξαίρετες S. 638, τὰς παρεξαίρετας S. 534), ἐρωτότρωτος S. 958, ἄσπλαγγος, ἀδιάκριτος S. 983, ἀκαταθούλωτος S. 1077, ἐγκάρδιος S. 1340, μαροκόλωστος S. 1379, κακόβουλος S. 1380, παραθαλάσσιος S. 1584 (mais παραθαλασσίαν S. 1859), ταλαίπωρος S. 1612, ὀλοασκέπαστος S. 1613, ἀσέλγος S. 1639, κακόμαχος S. 1822, ἀμετάθετος S. 1872, πολυνάνθρωπος S. 2154, 3073, εὔμορφος S. 2312, ἄφρηχος S. 2478, ἀνεγνώριστος S. 1786, ἀντρομόνητος S. 1963, ἀσύστατος S. 2578, 3219, κατάθιλος S. 2623, καθαρόδολος S. 2691, κακόμοιρος S. 2749, ἐπίβορλος S. 2763, 2777, 2879, 3145, ἡλιογέννητος S. 2806, ἀντίσηχος S. 2818, ὀλόθλιβος S. 2826, πολέθλιβος S. 2842, ἀχώριστος S. 2847, εὔμυοστος S. 2943, ἀντάξιος S. 3046, ἀνθόμοιος S. 3058, 3094, ἀπαράλλακτος S. 3094, ἀμέτρητος S. 3010, ἐρήθορος S. 3097, 3156, περίφημος S. 3173, ἄδικος S. 3221; en -ης: δεστυχής S. 1762, 2749, 3228.

Nom. plur. en -αι: τόσαι S. 55, ἄλλαι S. 136; en -ες: ὅσες S. 2784, ὅλες S. 134, ἐξαίρετες S. 638, ἐρωτικές S. 838, ἐκείνες S. 839, καλόφωρες S. 1029.

Adjectifs en -ες: μακρέα S. 1074, μακρά S. 992, 1100; μακράν S. 1 46, S. 1485. — γλυκή S. 959, γλυκῆς S. 2793; γλυκέα S. 2453. — δεστυχής: ἡ δεστυχής S. 1762, τῆς δεστέχου S. 3228, τοῦ δεστυχοῦς S. 1476. — βαρεῖς: βαρεῖοι S. 1039.

Adjectifs en -οῦς: διπλοῦν S. 2159, ἄπυρον S. 2472, Χρυσόον (au lieu de Χρυσόν) S. 1151, 1220, 1259, 1659. — Les formes en -χροος ne sont pas contractées: voir ci-dessus les Désinences.

COMPARATIFS ET SUPERLATIFS

Comparatif: ἀραιωθυτότερος S. 2411, κολακικώτερον S. 2183, κακώτερος S. 876, μερικώτερον S. 1 23, S. 1462, ρεώτερος (dans le sens de ρέος) S. 1645, ποθοβερβαιώτερον S. 768, περιωσότερα

S. 3260, *χειρότερος* S. 709, *διπλότερα* (adverbe) S. 2845; *κρείττω* S. 1171, *πλέον* (acc. masc.) S. 1504, (neutre adv.) S. 1516, *πλέον* (acc. neutr.) S. 123, 1109.

Καλός: *καλλιωτέραν* S. 1275, *κάλλιον* (acc. masc.) S. 2161, *καλλίων* (gén. plur.) S. 2159, *κάλλια* (adv.) S. 2845; le comparatif dans le sens du superlatif: *τὴν κάλλιον (ἀπ' αὐτούς)* S. 100, S. 89, *τοὺς καλλίους* S. 1681; le positif dans le sens du comparatif: *καλὸν (παρά)* S. 23, 1467.

Construction: le comparatif et *παρά*; mais S. 2161: *κάλλιον παρ' οὗ ἐκείνου*.

Superlatif: *ἐγγενισιοτάτης* S. 1268; *παρεντυχεοτάτη* S. 3175; *κάλλιστος* S. 3199; *πολὺν παρόξενον* S. 197.

DIMINUTIF

Καλοφωρόπουλα S. 822.

NOMS DE NOMBRE

Τέσσαρες S. 41, 123, 915, 1807, *τὰ τέσσαρα* S. 764, *τέσσαρες* S. 1795, *τεσσάρων* S. 1808, 2225. — *τέσσερες* S. 1129.

PRONOMS

PERSONNELS

Première personne: *(ἐ)γώ*; *ἐμοῦ* S. 136, S. 240, *μοῦ, μου; μοι* S. 1677; *μέ(ν), ἐμέ(ν), (ἐ)μένα(ν)*; *ἐμεν* S. 2604; *ἡμεῖς* S. 837, 1623, 1658; *μας* (gén.) S. 46; *μᾶς* S. 63, *ἐμῶς* S. 1750, *ἔχε μας ἐμῶς* S. 2166.

Deuxième personne: *ἐσὺ* S. 1870, *σύ* S. 1853; *σοῦ, σου; σοί* S. 900, 939, *ἐσοί* S. 2898; *σέ(ν), ἐσέ(ν), (ἐ)σένα(ν)*; *σεῖς* S. 1258, *ἐσεῖς* S. 7. 1618, 1792, 1797; *ὑμεῶν* S. 1246, 3187, 3189; *οἶς* S. 4, 1616, *ἐοῶς* S. 1792.

PÉRIPHRASTIQUES

Λόγον μου S. 2360; *(διὰ) λόγον σου* S. 1685, 1949; *θεσποτεῖαν μου* S. 735, 935, 945.

RÉFLÉCHIS

Τὸν ἑαυτὸν μου S. 358, 1050; *τὸν ἑαυτὸν σου* S. 1288; *τὸν ἑαυτὸν τις* S. 576.

RÉCIPROQUE

Ἀλλήλους S. 193. — ἀράμεσον et le gén. S. 1 172, = δι' ἐσέραι εἰς ἐμέραν S. 168; ἐμὲρ ἐσὲρ ἐξέρωσεν S. 2764; εἷς ἄλλον ἡνερδοράτω S. 2684.

POSSESSIFS

Ἐμός S. 1 245, S. 33; σός S. 207, 1967, 2196; ἡμέτερος S. 1186, 1520. — ἰδικός S. 203, passim, ἐδικός S. 185, passim, ὕδικός S. 1750, 2251.

DÉMONSTRATIFS

Αὐτός S. 108, ou αὐτός (voir Accentuation), passim; τοῦτος S. 1 25, 125, S. 3195 (τοῦτην S. 662, 1800, τοῦτα S. 1812; ταύτην S. 1806, ταύτης S. 1 35, ταῦτα S. 2360), ἐτοῦτο(r) S. 2940, 2943 (ἐτοῦτην S. 929); ἐκεῖνος S. 6, passim; τόσος S. 155, passim; τοσοῦτος; τοσοῦτης S. 877 (τοσαύτην S. 2288, τοσαύτης S. 2227; τοσοῦτην S. 875, τοσοῦτας S. 3193)¹⁾; τοιοῦτος; τοιοῦτον S. 125, 2209 (τοιαύτην S. 3058, τοιαῦτα S. 1 13, τοιοῦτα S. 22, τοιοῦτης S. 2208); τίτοιος S. 454, 596, 855, 1281, 1298, 2208, 2288, 2395, 2955.

RELATIFS

Ὅς; ὅν S. 1 31, S. 3015, ἧν S. 1 18, ὃ S. 1758; τὸ S. 1 23, S. 1578, τὰς S. 31, τοὺς S. 881. — ὅποῦ²⁾ = nom. sing. S. 1 11 sq., plur. S. 4, gén. sing. S. 881 (πιπτάειν ὅποῦ ἐδύναντο οἱ λόγοι τοι τοὺς εἶχεν); ὅποῦ = ἐκεῖνος ὅποῦ S. 11, 3041. — ὅσος S. 129, passim, ὅσον γὰρ S. 2776. — ὅστις; ὅτι S. 8; εἵτις S. 3261, εἵτι S. 1 6, 25, S. 16, 1315, 1752, 1869, 1949, 1986, 2244, εἵτι (καὶ) ἄν S. 1464, 1678, 1773, 1781, 2093, 2421, πῦρ εἵτι S. 1315 sq., κατὰ εἵτι εἵτης S. 1199. — ὅπερ S. 2104; lire πῶς.

INTERROGATIFS

Τίς, τί S. 84, 106, passim, τί λόγους S. 1103; τὸ τί ἔρα (εἰν') τὸ S. 142, 2423.

INDÉFINIS

Τις passim, τινάς (τ. κῆρ εἷς) S. 2274. — εἷς; κῆρ εἷς S. em. 81, 2274, κῆρ μία S. 63, κῆρ ἔρ S. 364, οὐθείς S. 1234, οὐδέ S. 1 158. — ὁκάποιος S. 1 130, S. 1646. — ὁποῖος S. 319. — ὁκάτις, ὁκάτι; S. 1

¹⁾ Constructions. τοσοῦτην... γὰρ S. 875 sq., τοσοῦτον... καὶ S. 877 sq.

²⁾ Le copiste écrit souvent ὅπον sans accent, p. e. S. 1447, 1614, 1774, 2522, 2607, 2736, 2938, 2992.

212, S. 224, 2365. — *τίποτε*: *οὐδὲ τίποτε* S. 1 58. — *καμπόσορ* S. 2542. — *καθεῖς*: *καθέραν* S. 2860, *καθερός* S. 1354, *καθεμία* S. 2860, *καθέρ* S. 2435, (*τὸ*) *καθέρα* S. 1343. — *ἄλλος* S. 28, *passim*, *εἰς ἄλλον* S. 2684, *ἄλλος καὶ ἄλλος* S. 3014. — *ἔτερας* S. 1 243, S. 498, 964, 3204, 3257. — *ὅλος* S. 134, *passim*. — *ἐκαστος* S. 1262, *καθ' ἐκάστην* S. 453, *εἰς ἐκαστος* S. 1263, 1362, 3022. — *πάν* εἴτι S. 1315, *πάντες* S. 1235, *οἱ πάντες* S. 1 216, *ἅπασαν* S. 1023, *ἅπαν* S. 3168.

VERBES

Le verbe *εἶμαι*: *εἶμι* S. 1 32, *εἶμαι* S. 1 118, *εἴμι* S. 2934: 1. *εἶμαι*: *εἶσαι* S. 1 16 (*ποῖσαι* S. 1100); *εἶναι* S. 110, *εἶν' S. 1 117, 222, εἶναι* S. 2, 304, *εἶναι* S. 1 62; *εἴμεσθαι* S. 1623, 1745, 2750 (S. 2941: 1. *ἴμασθαι*): *εἶστε* S. 1742; *εἶναι* S. 536, *εἶναι* S. 1 97, S. 1774. — *ἴμηναι* S. 2146, 2386, *ἴμορναι* S. 678; *ἴπορναι* S. 607, 2158; *ἴτορναι* S. 1 163; *ἴμασθαι* S. 1531, *ἴμασθαι* S. *em.* 2941; *ἴσαναι* S. 407, *ἴτασθαι* S. 1072.

Le verbe *ἴσταναι* (*στέχω*, etc.): *ἴσταναι* S. 1206, *ἴσταιται* S. 18; *ἴστανται* S. 1 135. — *ἴσται* S. 941; *ἴστανται* S. 1 133, *ἴσταντο* S. 1 139. — *ἴστανται* S. 1602; *ἴστανται* S. 2527, *ἴσταντο* S. 127, *ἴσταντο* S. 13, *ἴσταντο* S. 1342. — *ἴστανται* (*forme transitive*) S. 33, 1951. — *σται* S. 323; *σταιται* S. 1 209. — *τὸ σται* (*forme transitive*) S. 2181. — *σται* S. 956, *σται* S. 221, *σταιται* (S. 1862, 2119, *σταιται* S. 135, *ἔσται* (sing.) S. 1047, (plur.) S. 1216, *ἔσται* S. 648; *σταιται* S. 264, 1865, *ἔσταιται* S. 9. — *ἔσταιται* S. 1 60, *ἔσταιται* S. 1 140, *impératif σταιται* S. 574, *σται* S. 1 204, S. 216, 2561. — Composés: *ἀντισταιται* S. 1 197, *κατασταιται*, S. 3188, *ἐμετασταιται* S. 347, *ἐπεσταιται* S. 1 109, S. 728; *ἀπεκατέσταιται* S. 678, *ἀνέσταιται* S. 2580, *μετασταιται* S. 1902, *ἐπέσταιται* S. 1 171, S. 728; *impératif: σταιται* S. 2573. — Transitif: *ἀπεκατέσταιται* S. 1249, *κατασταιται* (*infinitif*) S. 2121.

Le verbe *καθίζω*: *κάθηναι* S. 1 92, *κάθηνται* S. 769, *κάθεται* S. 2115, *κάθεσθαι* S. 1797, *τὸ κάθηναι* S. 1737, *τὸ κάθονται* S. 1368. — *καθίζει* S. 1730; *ἐκάθισα* S. 482, *ἐκάθισεν* S. 1212 (*transitif* S. 1718); *impératif κάθισα* S. 508. — *ἐκατίζα* S. 1555, *ἐκατίζαμεν* S. 1632, *τὸ κατίζη* S. 1707. — *καθεξεται* S. 2102; *ἐκαθέξεται* S. 2076. — Composés: *προκαθηνται* S. 3185; *συνεκατίζεις* S. 486.

Le verbe *ἐνττανίζω* etc.: *ἐνττανίζω* S. 1009, 1107, 2667, *ἐνττανίζω* S. 674, *ἐνττανίζω* S. 1 92, *ἐνττανίζω* S. 17, *ἐνττανίζω* S. 419, 2747, *ἐνττανίζω* S. 156, *ἐνττανίζω* S. 1 160, *ἐνττανίζω* S. 82, *ἐνττανίζω* S. 2684.

Le verbe *γίνομαι*: *γίνομαι* S. 1845, *γίνομαι* S. 2159, *γίνομαι* S. 1414

sq.; ἐγερόμην S. 2307, ἐγίρον (2me pers. sing.) S. 283, ἐγέρον S. 606, 1459, 2154, ἐγίρετο S. 1502, ἐγέρετο S. 1767; γὰ γέρω S. 1684; γέγορε S. 2311, ἐγεγόρη S. 2803.

CONSTRUCTIONS

Ἀκολουθῶ et l'acc. S. 1419, 3132, μετὰ S. 3142.

προσέχω et l'acc. S. 91, εἰς S. 130.

πάσχω, ἐλεῶ τινα εἰς S. 468, 502, πορῶ εἰς τινα S. 504.

λέγω, ἀφηγόμην et l'acc. S. 1517, 1518, 2498, 2946.

συνώρω εἰς S. 700.

ἀκούω et le gén. S. 1643.

κρατῶ et l'acc. S. 2189, et le gén. S. 2155.

παρεσώρω et l'acc. S. 1487, 2325, et le gén. S. 2323.

σκιρτῶ et l'acc. S. 2886, εἰς S. 759.

θαρσύνω et l'acc. S. 1846 sq., εἰς S. 1856.

βασιλεύω et deux acc. S. 1268, γερύζω et deux acc. S. 371, 446, 2986; γέμει et l'acc. S. 2859.

πεξέω transitif S. 1733, φετρώω transitif S. 27, intransitif S. 1738, 2788, 2959, σπαζέω intransitif S. 1793, transitif S. 1746.

Les verbes composés avec συν- régissent l'acc.: συμπορῶ S. 395, 716, 1939, 2844, συμπάσχω S. 715, συνθλίβω S. 414, 1940, συνστεάζω S. 1938, συναποθνήσκω S. 336, 2970, 3142, mais συμπάσχω μετὰ S. 986, 2593, 2604, 3100, συνζῶ μετὰ S. 3100, συνθλίβω μετὰ S. 2588, συνθλίβω, συμπορῶ τινα εἰς S. 512, 986.

Πλήθος et λάος: εἶχε τὸ πλήθος S. 1183, ἐκαβαλλίζενσαν ὁ λάος S. 1180.

Coördination: ὀρίζει θέτουρ δέλλαν της S. 1727, προστάσσει κάτω θέτουρ με S. 1239, προστάσσει καὶ τραγοῦδιμαρ καλοφωρίζου S. 1033, βλέπει με πορτίζομαι S. 909, βλέπω τοι ἦτορ S. 1832, βλέπεις τὸν χρόνον ἔκλωσεν S. 3110, εἶδα ἀπ' αὐτῆς ἐστέκετορ τῆς Εὐνποληψίας S. 9 (mais εἶδα ὅτι S. 418 sq., 1887), ἐθορεβεῖτορ εἶδα τοι S. 1833, εἰ δὲ . . . περιπατήσω ἰδῆς με S. 1852, ὅταν μὲ ἴδῃς ἐπέρασά, στέκομαι S. 1865 (cf. ἄμα τοῦ ἰδεῖν τὸν Αἰβιστρον S. 2101).

Prolepse: θαυμάσεις τοῦτ' . . . πῶς ὑπεσέβης S. 2851 sq., εἶδα τὸν ἥλιον ὅτι ἔκλυεν S. 418, μὲ ἐπεχείρησεν τοιαῦτα γὰ μὲ λέγει S. 113, τῆς κόρης ἐπεσέβηκεν ἔρως της εἰς τὸν τοῦτ' μου S. 2318, εἶπα το τῆς ἀγάτης της ἥς ἔπαθα τὸν πόθορ S. 49.

L'infinitif: οὐκ ἔμπορῶ τὸ λέγειν S. 1001, οὐκ ἔμπορῶ τοῦ λέγειν S. 1022, πῶς τὸ εἰπεῖν οὐδὲν ἔχει S. 429, ἤρξατο θοιρεῖν S. 1763, ἤρξατο θναστέειν S. 2184, ἤρξαμεθα τοῦ τρέχειν S.

3126, *γοβᾶται ὁμολογῆσαι* S. 388, οὐκ ἵκονεν ἀπομεῖναι S. 1868. — Ἔμα: ἔμα τοῦ ἰδεῖν τὸν Μίβιστρον S. 2101. — Τὸ ζῆν εἰς κόσμος S. 2816 (τὸ γὰρ ζῶ S. 3118). — Ποργὰ εἰς τὸ βλέπειν S. 1287, ἐπιτιγῆειον εἰς τὸ περᾶσαι S. 1863. — L'infinitif absolu: τὸ ἀκοῦσαι S. 2419, τὸ τὸ ἰδεῖν S. 2954 (= E. 4125 γὰρ τὸ ἰδῆν, N. 3552 ἔμα τὸ εἶδεν, P. 2595 ἔμα τὸ ἰδεῖν: cf. ἔμα τοῦ ἰδεῖν τὸν Μίβιστρον S. 2101).

DÉSINENCES

- άζω: βασιάζω S. 10, ἀρχάζω S. 133, σφάζω S. 176, ἀναστεινάζω S. 400, σταλάζω S. 524, θαρμάζω S. 527, σπατάζω S. 1793, δοράζω S. 2669, διπλάζω S. 2999, ἐργάζομαι S. 112.
- αίρω: ἐπιτεχαίρω S. 16, χορταίρω S. 232, πικραίρω S. 1045, θειλαίρω S. 1203 ἑπαγαίρω S. 521.
- άγω: παρθάνω S. 1 257, ἐβγάγω S. 11, ἀποτεγγάγω S. 15, λαμβάνω S. 1024.
- άσσω: θράσσω S. 189, περιφρεάσσω S. 194, ἀτατάσσω S. 933, ἀλλάσσω S. 1712, ταράσσω S. 1837, μαλάσσω S. 2143.
- άττω: ἀποτάττωμαι S. 1760.
- εῖω: γυρεῖω S. 37, μισσεῖω S. 73, τοξεῖω S. 84, πιστεῖω S. 176, χαλκεῖω S. 869, ἀγκιστρεῖω S. 1345, ἀγερωχεῖομαι S. 244.
- ίζω: φροσιάζω S. 438, γροικίζω S. 734, ἐνθρηνίζω S. 813, ξερτίζομαι S. 485, τριποδίζομαι S. 1034, μερτίζομαι S. 2320.
- ίσσω: ἀποτενλίσσω S. 314, 557, γρίσσω S. 1788.
- όζω: θεσπόζω S. 1563, ἀρμώζει S. 8, 325.
- έρω: πλατύνω S. 1264, πληθύνω S. 2468, βραδύνω S. 2716, ταχύνω S. 3004, λαμπρύνω S. 3165.
- έσσω: κηρέσσω S. 2060, 2063.
- έττω: κηρέττω S. 783, ἀνακηρέττω S. 1260.
- έω: λένω S. 622, ὀμνέω S. 632, ἐκθέομαι S. 1349.
- ώθω: γρώθω S. 254, ἀναγρώθω S. 144, 378.
- ώρω: πληρώρω S. 2, γτηρώρω S. 27, 1738, σικώρω S. 126, σιμώρω S. 187, ἀπλώρω S. 313, κακώρομαι S. 327.
- βω: κρεββω S. 1013 (2363).
- κω: θιώκω S. 1015.
- λλω: παραγγέλλω S. 151.
- πτω: παρακρέπτω S. 57, πίπτω S. 73; κατακόπτω S. 870.
- ρω: ὄρωρω S. 92, ἐπαίρω S. 305, 1778, θέρω S. 506, φέρω S. 1228, 2673, ἐπαγαφέρω S. 2286.
- ρω: ἐξείρω S. 114, 304, ἐπαίρω S. 149, 1733, προσθέρω S. 532,

- φέρω S. 1237, 1664, 2681, μεταφέρω S. 2141, ἀναφέρω S. 2684, ἀναφέρω S. 171.
 -σκει : ἀναγιγνώσκω S. 314, 622, ἐρρίσκω S. 621, συναποθνήσκω S. 336.
 -χρω : δείχνω S. 760, διώχνει S. 2079.
 -χω : θράχω S. 790.

AUGMENT

- Augment en -ι : ἵκοντο S. 522, ἵκωτο S. 779; ἵβλεπα S. 97, ἵγγρόμην S. 374 (cf. ἐγγρόμιζαι S. 111), ἵσκηκεν S. 775, ἵσφαλα S. 900, ἵκρησα S. 1233, S. 963, ἵσκηκα S. 1642, ἵβονλίθη S. 1641, ἡδύρατο S. 2752.
 Augment en -ε : ἔβλεπα S. 28, ἐτιγγόμην, ἐκρέμετο S. 29, ἐτιγγόμην, ἐσκόποντο S. 30, ἐτραγάρδιον S. 836, ἔπρεπε S. 845.
 Augment interne : ἀπεχαιρέτω S. 262, ἀπεπλήρωτο S. 315, παρῆδραμεν S. 417, κατεμαρτύροντο S. 584, ἐπεκαμιάζοντο S. 586, παρήγγελλον S. 250, λογιόμομαχοῦμεν S. 1600.
 Augment double : ἐπαρέκειτο S. 34, ἐκατεκόπτετο S. 39, ἐπαρέδραμον S. 40, ἐπαρεσκέπταον S. 44, ἐπρόευντο S. 48, ἐκατετέθη S. 117, ἐπαρέλαβεν S. 118, 468, ἐκατεγνώρισεν S. 159, ἐδυνετήχαιεν S. 308, ἐδυνετήχεν S. 339, ἐμετεστιάθη S. 347, ἐκατετόξευον S. 405, ἐμετεκίνησα S. 436, ἐμετέστρεψα S. 590, ἐκατεδαράτωον S. 697.
 Augment impropre : ἐγγρόμιζω S. 111, ἐγγράφει S. 151, ἐδυναποθνήσκει S. 336, ἐξεθαυμάζει S. 758, ἐβλέπει S. 833; impératif : ἡλέησε S. 178, ἀνυστόρησε S. 508; quant aux formes ἵβλεπα, ἵσφαλα, ἵκρησα : voir Augment en -ι.
 Absence d'augment : αἰχμαλωτισθήναι S. 288, αἰχμαλωτίσθη S. 357, παραιτιόμην S. 356, εἴρηκα S. 360, ἄκοντο (indicatif) S. 400, ἀσπαρόμην S. 1800, ἄλλοθεν S. 18.
 Réduplication : γερραμύεντο S. 147, 150, πέφνηκεν S. 1941, φερεχρωμένος S. 1729, φερέχρωται S. 2502, γέγονεν S. 2311.
 Réduplication impropre : γεγρόκει S. 1751.

VOIX ACTIVE

INDICATIF

- 3me personne plur. : en -ουσι(ν), -ασι(ν) : στέκοντο S. 135, δίδοναι S. 143, γράφοναι S. 363, περιλαμβάνονσι S. 2685; ἐπαρεσκέπταον S. 44, ἐλέγασιν S. 83, εἶχασιν S. 134, ἀνεννόασιν S. 137, ἐρήχασιν S. 143, εἴπασιν S. 147, ἐπάθασιν S. 334, ἐκαλο-

φωρίζασι S. 423, *ἐγράφασιν* S. 580, *ἤλθασιν* S. 821; — en *-οντ*, *-αντ*: *τρέχοντ* S. 137, *συνερίζοντ* S. 142, *συνπεριπλέκοντ* S. 2685; *ἐπροέκρυπταν* S. 48, *ἐπαρέδραμαν* S. 55, *ἀνέγρουν* S. 136, *ἐσέβησαν* S. 138, *ἠῆσαν* S. 146, *ἔγραψαν* S. 145, *παρήγγειλαν* S. 250, *ἤλθαν* S. 260, *ἐσέβασαν* S. 563, *εἶπαν* S. 836.

IMPARFAIT

En *-or*: *ἔλεγον* S. 529, *ἐφ' ἔλασας* S. 608, *ἔστανον* S. 1216, *ἔχαιρον*, *ἔθαλλον* S. 1307, *ἐλέγθοντο* S. 1573; en *-α*: *ἔβλεπα* S. 28, *ἔπαυχα* S. 89, *ἔγραφα* S. 139, 145, 580, *ἐθαύμαζα* S. 527, *ἐκατερόθωνα*, *ἑπεκαμάθωνα* S. 586, *ἐπρόσχεα* S. 554, *ἐτρέχαμεν* S. 1586, *ἑπερυστρέχαμεν* S. 1588, *ἐβλέπαμεν* S. 1589, *ἐλέγασιν* S. 83.

AORISTE

Indicatif.

- 1re personne sing.: en *-α*: *παρέδραμα* S. 1 109, S. 100, *ἔπαθα* S. 1 100, S. 167, *ἐπέτεχα* S. 1 111, *ἠῆσα* S. 1 110, S. 310, *ἔμαθα* S. 77, *εἶδα* S. 912, *εἶχα* S. 101, *κατέλαβα* S. 1090, *ἤλθα* S. 1897, *εἶπα* S. 1974; en *-or*: *ἔπαθον* S. 1 25, 171, *εἶθον* S. 1 24, S. 888, *εἶπον* S. 1 116, *ἔμαθον* S. 1 144, S. 381, 733, *(ἐ)παρέδραμον* S. 1 170, S. 40, *παρέλαβον* S. 1272, *εἶχον* S. 1981, *εἶπον* S. 1 47.
- 2me personne sing.: en *-ας*: *ὤμοσας* S. 1 18; en *-ες*: *ὤμοσες* S. 1 29, S. 604, 1457, *ἔμαθες* S. 164, *εἶχες* S. 169, *ἔποιτες* S. 369, *εἶρες* S. 379, *συνέκλιτες* S. 667, *ἔγραψες* S. 670, *εἶπες* S. 1047, *εἶδες* S. 1353, *ἤκουσες* S. 1450, *ἤλθες* S. 1754, *ἐπέτεχες* S. 1777.
- 1re personne plur.: en *-αμεν*: *ἠῆραμεν* S. 1530, *ἐφ' ἄραμεν* S. 1533, *ἤλθαμεν* S. 2134; en *-ομεν*: *ἐπίομεν* S. 1534.
- 2me personne plur.: en *-ατε*: *εἶθατε* S. 1244, *ἠκούσατε* S. 1739; en *-ετε*: *ἐμάθετε* S. 1740, *ἀκούσατε* S. 1773.
- 3me personne plur.: en *-αν* et *-ασιν*: *ἐπαρέδραμαν* S. 55, *ἠῆσαν* S. 146, *ἤλθαν* S. 260, 1049, *εἶπαν* S. 836, *ἔμαθαν* S. 2135, *εἶσαν* S. 2170, *ἔπαθαν* S. 2216, *ἔλαθαν* S. 2784; *εἶπασιν* S. 1 151, S. 147, *εἶχασιν* S. 134, *ἐπάθασιν* S. 334, *ἤλθασιν* S. 821; en *-or*: *(ἐ)παρέδραμον* S. 1 88, S. 77, 915, 2950, *εἶπον* S. 1 147, S. 1407, *ἤλθον* S. 1 231, S. 679, *παρέλαβον* S. 1272.

Impératif.

Singulier, en *-or*: *ἄκουσον* S. 1 32, S. 803, *κράτησον* S. 1 201, *προσκέ-
ρυσον* S. 1 219, *ἔπαρον* S. 206, *ἐλέησον* S. 502, 873, *φρόντισον*
S. 2518, *μαθόν* S. 1598 (l. *μάθον*); *κράτησον* S. 1 201, *προσκέ-
ρυσον* S. 1 219; en *-ε*, *-έ*: *πρόσεξε*, *τόξευσέ* S. 1 77, *ἄκουσε*

S. 193, ἴδε S. 247, παρηγόρησε S. 571, ποῖσε S. 703, ἐλέησε S. 922, παρδείκαθεν S. 1278, συνάξε S. 1687; εἶπε S. 241, 415, ἴδε S. 311, 415; en -ς: ἄγε S. 208, ἴδες S. 309, ὅς S. 379, θές S. 2624; en -α: ἔμπα S. 1853; en -οῦ: ἰδοῦ S. 365, 590, 781.

Pluriel: en -ατε: θύσατε S. 1624, μείνατε S. 1772, ἐρωτῆσατε S. 1814, ταχύνετε S. 3004; en -ετε: προσέξετε S. 152, πεζεύσετε S. 1624, ἀκούσετε S. 1643, περάσετε S. 1813, καβαλλικεύσετε S. 1812.

SUBJONCTIF DU PRÉSENT ET DE L'AORISTE

1re personne plur.: en -ωμεν, ὦμεν: φυλάσσωμεν S. 194, πιάσωμεν S. 1441, εὔρωμεν S. 1714, εἰπῶμεν S. 1623; en -οῦμεν: εἰποῦμεν S. 193, ἐρροῦμεν S. 1594, ἰδοῦμεν S. 1607.

2me personne plur.: en -ῆτε: ἐρῶῆτε S. 1743; en -ετε: ἀναθιδάξετε S. 1742.

3me personne plur.: en -οῦσι(ν): κρατῆσωσιν S. 513, θανατώσωσιν S. 872, ἴδωσιν S. 940, καυτερήσωσιν S. 1426, διάβωσιν S. 2215; en -ονσι(ν), -οῦσι: συντερχάμενσι S. 261, παρακλήθονσι S. 346, λέγονσι S. 625, κόπονσι S. 848, καβαλλικεύσονσι S. 1169; κερδοξοῦσιν S. 469; en -ον, -οῦ: κρατῶον S. 132, λέγον S. 260, γέγονε S. 346, ἐπάρων S. 669, ἐρρον S. 746, θράχων, ἀποσπάδων S. 790, ἐξερορίζωνων S. 882, ἐπιτέδων S. 1038, θράμων S. 1686; σκοποῦν S. 46, κρατοῦν S. 790; εἰποῦν S. 1682.

INFINITIF

On ne rencontre presque toujours que l'infinitif de l'aoriste.

En -αι: περᾶσαι S. 1863, ἀπομεῖναι S. 1868.

En -ει: λήσκει S. 1014, εὔρει S. 1017, εἵπει S. 1127, διαβάσκει S. 1572, ποίωει S. 1752, ἔλθει S. 2461, συντελεντήσκει S. 2462.

En -ειν: ὁμολογῆσαι S. 388, τρεπῆσαι S. 528, καβαλλικεύσαι S. 1006, θέσαι S. 1277, εὔρει S. 1571, ὀρμήσαι S. 2192, ἀκούσαι S. 2419; en -εῖν: εἵπειν S. 429, 1616.

Infinitif du présent: συντερχάμεν S. 2928.

On trouve l'infinitif après les verbes: θέλω S. 1006, 1014, 1017, 1127, 1571, 1572, 2192, 2461, 2462, 2928, ἔχω S. 429, 1616, θέλωμαι S. 528, φοβοῦμαι S. 388, ἀκούω S. 1868.

Infinitif de circonstance: τὸ ἀκούσαι S. 2419; infinitif formant un substantif: εἰς τὸ περᾶσαι S. 1863.

VERBES PÉRISPOMÈNES

En -ῶ, -ῆς: ἀνερωτῶ S. 141, ἀναψιλαφῶ S. 144, πετῶ S. 506, τρετῶ S. 530, ριζῶ S. 541, ἐξεφρχῶ S. 674, σκιζῶ S. 759, μετρωῶ S. 851, ψοφῶ S. 876, καταφιλῶ S. 1094, μιγῶ S. 1172, φιλῶ S. 2453; ἀνασχολιῶμαι S. 153, κοιμῶμαι S. 188, λυτῶμαι S. 369, φοβῶμαι S. 388, τριχοπῶμαι S. 495, ἀφρῶμαι S. 2832.

En -ῶ, -εῖς: ἀποδημῶ S. 4, θεωρῶ S. 144, ἀνιστορῶ S. 253, ἀδικῶ S. 370, ἀριζανῶ S. 539, ἀδεναιῶ S. 543, θελοκονφῶ S. 924, μεριμνῶ S. 1055, καταφιλῶ S. 1239, ποθῶ, λαλῶ, κρατῶ, ποτῶ: passim; ἐνθρμῶμαι S. 4, φοβοῦμαι S. 239, ποιηλατοῦμαι S. 291, ἐπιφωροῦμαι S. 318, λυποῦμαι S. 390, στεροχωροῦμαι S. 430, ἀσχολοῦμαι S. 825, μεταμελοῦμαι S. 909.

Le verbe ζῶ: ζῶ S. 969, ζῆ S. 2303, ζοῦμεν S. 2065; ἔζοντ S. 1307; ἔζισα S. 3217, ἔζισε(ν) S. 404, 407, ἀνέζισα S. 1413, ἀνέζισε S. 2494; ῥὰ ζήσω S. 3241. ῥὰ ζήσῃς S. 3106; ζήσε S. 3097.

Le verbe ἐπαγαίνω: ἐπαγαίνω S. 479, 1392, 1746, 2437; ἐπάγω etc. S. 229, 362, 1008, 1110, 2089, 3060; πάγω S. 2668. — ἐπαγαίναμεν S. 1587, ἀπῆγαυα S. 1903, 2468, ἐπῆγαυεν S. 2383. — ἀπῆγα S. 2549, ἀπῆγαμεν S. 1579, 2771; ἐπῆγεν S. 1025. — ἄγωμε S. 415, ἄμε S. 240, 1130.

Le verbe ποιῶ: aoriste: ἐποίησα S. 191, ἐποίησαμεν S. 193, ποίησε S. 64; ῥὰ ποιήσω S. 1682, ῥὰ ποιήσῃς S. 1747; ἔποικα S. 1710, ἔποικες S. 369, ἔποικεν S. 80, ἐποῖκεν S. 1360. — ἐπαρῆ-ποιῶμεν S. 671; impér. ποῖσε S. 703; infin. ποίσει S. 1752.

Voix active.

Imparfait.

1re personne sing.: ἐμελέτοον S. 125; ἐσκόποον S. 30.

2me personne sing.: (ἐ)μέτρεις S. 851, ἡγάπας S. 2492; (ἐ)σκόπεις S. 851.

3me personne sing.: ἡγάπα S. 1657, ἡρώτα S. 1720, ἐφίλαν S. 2453; ἐκράτει S. 133, ἐκράτειν S. 154, ἐθεώρειν S. 150, ἐφόρειν S. 761, ἐπόθειν S. 1330.

3me personne plur.: ῥικοῦσαν S. 639; ῥαλοῦσαν S. 18, ἐκρατοῦσαν S. 1540.

Aoriste.

En -ησα: ἐθάρρησα S. 116, πληροφορησῆμ S. 169, ἐπιχείρησε S. 70, τολμήσῃ S. 108, ἡρώτησεν S. 146, ἐποίησα S. 191, κατεθάρρησε S. 195, καρτερήσωμεν S. 1596, καρτερήσῃς S. 1905; en -εσα: καταθαρρῆσω S. 113, S. 104, ἐθάρρησα S. 107, γορέσῃ S. 1705, ἐκαρτερέσαμεν S. 1713, συνεπτόρεσα S. 1939 (ἐπτόρεσα passim), ἡμπορέσω S. 2593.

Voix passive.

Imparfait. 1re personne: ἐλπιόμην S. 390, ἐκατετραποόμην S. 2320;

2me personne: ἐπαραιτίδοον S. 616; 3me personne: ἐτροικοπῆτο S. 495, ἐθνεύετο S. 2456.

Impératif: φοβοῦ S. 328, ληποῦ S. 394, σντασχολοῦ, ἐθνεμοῦ S. 808.

Le verbe ἀσχολοῦμαι: σνχρσασχολιᾷται S. 153, γὰρ σνχρσασχολῆται S. 155.

VOIX PASSIVE

INDICATIF

Présent.

2me personne sing.: en -εσθαι: κακώρεσθαι S. 327, αἰσθάνεσθαι S. 923, ἀντιστρέφεσθαι S. 924, θλίβεσθαι S. 954, ὀργίζεσθαι S. 974, ἀποξενώρεσθαι S. 1780, γίνεσθαι S. 923.2159; en -ασθαι: θύεσθαι S. 1747.

1re personne plur.: σνχρσνρόμεθα S. 1798.

2me personne plur.: en -σθε: κάθεσθε S. 1797; en -ετε: κοιμᾷτε S. 1790.

3me personne plur.: en -ονται: δικάζονται S. 142, ψεύδονται S. 540, σνχρσπαράσδονται S. 2701; en -οονται: πέτουνται S. 1285, κλονίζονται S. 2700, κείονται S. 2956.

SUBJONCTIF

2me personne sing.: θέξεσθαι S. 856, ἀσνγνήσεσθαι S. 1458.

3me personne plur.: en -ονται: μάχονται S. 132, κάθονται S. 1368, λούονται S. 1811.

IMPARFAIT

1re personne sing.: en -όμην: ἐπιγόμην S. 29, αἰχμαλωτιζόμην S. 288, ἐανγρόμην S. 596, ἐμεριζόμην S. 2320; en -οιμην: ἰστέκοιμην S. 127.

2me personne sing.: en -ου(ν): ἐγίνοον S. 283, ἐπαραιτίδοον S. 616; ἐγέρον S. 606, 1459, 2154.

3me personne sing.: en -ετο: ἐκατεζόπτετο S. 39, ἐκρέμετο S. 29, 1055, ἐδύρετο S. 1074, ἐπροδεδάετο, ὠρέετο S. 1500, ἐγίετο S. 1502, ἐγέετο S. 1767, ἠῦχετο S. 2752; ἔκειτο S. 79, ἐπαρέκειτο S. 34; en -ετο: ἐκλονίζετο S. 971, ἐφαίετο S. 1086, ἐπείθετο S. 2223; en -ατο: ἠθέρατο S. 2752.

1re personne plur.: ἐγενόμεθα S. 2605.

3me personne plur.: en -οντο: ἐμάχοντο S. 141; en -οντα: ἐξερίζοντα S. 2139; en -οντα: ἐκείοντα S. 1283; en -ατο: ἐκρέματο S. 838, ἐδύρατο S. 881.

AORISTE

Indicatif en -ιρ : 1re personne sing. : *ἐκατετέθηρ* S. 117, *ἀρεσίζωθηρ* S. 189, *ἀπεστέλθηρ* S. 805, *ἵππορλίζθηρ* S. 1641, *ἐκατεκόπηρ* S. 913 ; 2me pers. sing. : *ἐγαρτιάσθης* S. 216, *ἐρετροάπης* S. 670 ; 3me pers. sing. : *ἐσφιμπορλέσθῃ* S. 52, *ἀπεπλήρωσθῃ* S. 227, *ἐθαράσθῃ* S. 321, *ἐσχίματίσθῃρ* S. 92, *ἐπιζωόρθηρ* S. 209, *ἰχορύσθηρ* S. 1408, *ἐθλίζθηρ* S. 1998 ; 1re pers. plur. : *ἐπεριπλάζομεν* S. 1114 ; 2me pers. plur. : *ἐρρέθητε* S. 1619 ; 3me pers. plur. : *ἐσφιβεβασθῆσαν* S. 2023 ; en -ιχα : *σφρεθλίζιχα* S. 1940.

Subjonctif. 1re pers. plur. : en -ῶμεν : *περσαραπαρθῶμεν* S. 1532, *ἀποχορμῖθῶμεν* S. 2899 ; en -οῦμεν : *ἀποχωριῶθοῦμεν* S. 1165, *ἀραπαρθοῦμεν* S. 1440, *ἐρρηρενθοῦμεν* S. 1578, *χαροῦμεν* S. 3243 ; 2me pers. plur. : *ἀγυγυθῆτε* S. 1741 ; 3me pers. plur. : en -οῦν : *περιπλάζοῦν* S. 1052, *πληρωθοῦν* S. 1270 ; en -ῶσιν : *στραγῶσιν* S. 1425 ; en -ῶσιν : *διέβωσιν* S. 2215.

IMPÉRATIF

Du présent.

Singulier : *ρρήσχοι* S. 808, *ἔρχοι* S. 1853 ; pluriel : *ἐγείρεσθε*, *θλίζεσθε*, *χαίρεσθε* S. 1791.

Du passé.

Singulier : *σικώσθῃσε* S. 188, *δορλώσθῃσε* S. 206, *παρρηγορήσθῃσε* S. 502, *ἀρτισχορλίζθῃσε* S. 767, *ξενώσθῃσε* S. 1223, *ἀπλώσθῃσε* S. 3112 ; *περιπλάγχρῖσθῃσε* S. 738 ; *χάσθῃσε* S. 1222, 1224 ; pluriel : *σικωθῆτε* S. 1797.

Voix moyenne : *θέξαι* S. 3104.

INFINITIF

φορεσθεῖν S. 13, S. 1435, *θαυατωθεῖν* S. 1673, *ἀκονεσθεῖν* S. 2120 ; *ἀγυγυθεῖ* S. 1043.

PARTICIPE

Du présent : *κολακερόμενος* S. 2142.

Du passé : *ἐρροιασμένος* S. 127, *γραμμένος* S. 143, *πορτισμένος* S. 290, *ἐντελιγμένος* S. 342, *λυτορμένῃρ* S. 411, *ποθοσφωτοδοραμένος* S. 437, *ἰχορήμενος* S. 868, *ρεκρωμένος* S. 878, *φρλακισμένος* S. 1510 ; *τὰ λαλιθέρτα* S. 2713 (*χωριῶθείς* S. 1171) ; avec réduction : *ρερεκρωμένος* S. 1729.

FUTUR

- 1° La forme ancienne: S. 2123, 2155, 2157, 2196, 2245, 2767, 2768.
 2° *Θέλω* et l'infinitif de l'aoriste: S. 1006, 1014, 1017, 1043, 1127, 1571, 1572, 1752, 2120, 2192, 2461, 2462, 2928.
 3° *ἔχω* et l'infinitif de l'aoriste: S. 1435, 1673; *ἔχω rá* et le subjonctif: S. 2816.
 4° *Νά* et le subjonctif de l'aoriste: S. 1905, 2626, *rá* et le subjonctif du présent: S. 1910.

CONDITIONNEL

- 1° L'imparfait: S. 1136, 1212, 1346, 1363, 3197.
 2° *Ἦθελα* et l'infinitif de l'aoriste: S. 1277.
 3° *Νά* et l'indicatif de l'aoriste: S. 170, 1047, 1314, 1317, 1762; *rá* et l'imparfait: S. 616, 1284.
 4° *Εἴχα* et l'infinitif de l'aoriste: S. 13.

La phrase conditionnelle est indiquée par *ἄν* et l'indicatif de l'aoriste: S. 163, 164, 616, par *ἄν* et l'imparfait: S. 2959, 2960, par *ἄν* et le subjonctif de l'aoriste: S. 613, 1053, 1089, 1282, 1499.

MOTS INVARIABLES

ADVERBES

- Adverbes de manière: en *-ώς*, *-ως*: *ἀπλώς* S. 232, *οὔτως* S. 392, *παρτελώς* S. 2801, *παρτοίως* S. 2145, *πάρτως* S. 99, *πῶς* S. 68, passim, *ὅσαύτως* S. 2309; en *-ά*, *-α*: *ἀνθερτικά* S. 281, *ἄφοβα* S. 1866, *γλυκέα* S. 2453, *ἐρήθονα* S. 444, *ἐντεπλόγητα* S. 11, *θαρρικά* S. 1922, *θλιμμένα* S. 2399; en *-όν*, *-ον*: *ἀνθερτικόν* S. 1262, *βέβαιον* S. 927, *κοιτόν* S. 2337; en *-ον*: *διπλοῦν* S. 2159.
- Adverbes de lieu: *ἄλλαχοῦ* S. 2912, *ἐντίκον* S. 34, *ἄνω κάτω* S. 558, *ἀπεκεῖ* S. 175, *ἀπεκεῖθεν* S. 35, *ἀπομαρτός* S. 219, *ἐδῶ* S. 36, *ἐνταῦτα* S. 1781, *ἐπάνω* S. 36, *κατέστρατα* S. 2644, 3157, *μέσση* S. 2377, *ὄθεν* S. 2570, *ὀκάπον* S. 2371, *ὀπίσω* S. 422, *ὀπόθεν* S. 1686, *ὀποῦ*, *ὀπον* S. 190, S. 34, *παρεκτός* S. 1214, 2624, *παρξέω* S. 185, *παροπίσω* S. 957, *πόθεν* S. 120, S. 32, *ποῦ* S. 150, S. 146, *ποῦποτε*, *ποῦποτε* S. 169, S. 165, *τριγυρέα* S. 31, *τριγυρίαν* S. 821, *τριγύρον* S. 137, *ὅδε* S. 217.
- Adverbes de temps: *ἀκμήν* S. 1645, *ἀργά* S. 623, *ἄργιον* S. 15, *αὐτίκα* S. 1011, *βραδύν* S. 623, *θεύτερον* S. 1230, 1260, *δίχρονον* S. 1

- 108, S. 99, ἐνθὺς S. 557, ἐχθὺς S. 965, ἥθη S. 99, passim, μίαν S. 1381, ῥῆρ S. 190, passim, ἑξήμερον S. 362, ὀκτάποτε S. 258, παλῶν S. 81, passim, πάντοτε S. 5, πάντως S. 14, παρενθὺς S. 374, προῦτον S. 182, S. 1229, ὀήμερον S. 884, ὄντομα S. 1271, S. 1545, ὀντόμως S. 2672, ταῦτα S. 557, 1700, 2351, 2420, ταχέ S. 648, τέως S. 179, S. 52, 67, 464, 2288, 2296, τότε S. 33, passim, τρίτον S. 3177, τώρα S. 56, passim, χθὺς S. 970.
- Adverbes de quantité: θαμί S. 650, μᾶλλον S. 1003, μικρόν S. 2204, ὀλίγον S. 1201, πλέον S. 147, πολλὰ S. 138, πολλὰκις S. 328, 1276, 2838, πολὺν S. 197, καὶ ποσὺς S. 874, τίποτα, τίποτε S. 353, 516, τόσα S. 326, τοσοῦτον S. 2398.
- Placement de l'adverbe: τοὺς ὀπίσω παρὰσμούς S. 1223, τὸς ὀπίσω σφυροράς S. 3113, τοὺς παρὰπὶσω χρόνους S. 3105 (cf. τοὺς καθ' ἡμέραν μόχθους μου S. 1245), ἐκ τῆς κάτω τέχνης S. 2308, ἐκ τῆς ἐξαιγνίης του χαρῶς S. 2568, ἐκ ἐξαιγνίης σφυρορά S. 2569, τὰ τότε S. 2708, μέχρι τῆς ὀήμερον S. 1574.

PRÉPOSITIONS

- Ἄμα et le gén.: S. 2101 (ἄμα τοῦ ἰδεῖν).
- ἄρην et le gén.: S. 1304.
- ἀντί(ς) et le gén.: S. 756, 2166 sq.; et l'acc.: S. 158, 96, S. 736, 809.
— ὡς ἀντίς S. 756.
- ἀπό, ἀπὲ et le gén.: S. 19, 190, passim, ἀπ' οὗ S. 192, ἀπ' ὅτου S. 1149; et l'acc.: S. 16, 71, S. 3, 944. — ὡς ἀπό S. 245, 737, 1026.
— ἀπὸ τώρα S. 114, ἀπὸ τότε S. 1760. — S. 727; ἔρ ἀπὸ τοῦ πιπταξίου σου καὶ ἀπὸ τὰ γράμματά σου. — ἀποῦ et le gén.: S. 1357, 1954, 1972.
- διὰ et le gén.: δι' ὀρείου S. 236 (cf. ἐν); et l'acc.: S. 111, 103.
— ὁδιὰ S. 517, 2403, 2645. — ὡς διὰ S. 423, 1183, 2938 (έως διὰ S. 1083: lire ὡς διὰ).
- δίχα et le gén.: S. 292, 1854, 1867, 2100; et l'acc.: S. 158. — δίχως et le gén.: S. 2078.
- εἰς et l'acc.: S. 1, passim; εἰς μίαν S. 595, 977, εἰς μίον S. 321, εἰς τὸ ἐκ παντός S. 1086, 1367, 2795, χαρὰ ἑ S. 1218, σὺν S. 615, 1824, 2433, στήν S. 859, 2433.
- ἐκ et le gén.: S. 8, passim; ἐκ παντός S. 1086, ἐξ ὅτου S. 1428, ἐκ τῶν ὀντότων S. 2238; et l'acc.: S. 305, 319, 971, 990, 997, 1821, 2519, 2775. — ἐκ τότε S. 554.
- ἐν et le datif: S. 112, S. 1117, 1120, 1434, 1516; et le gén.: ἐν ὀρείου S. 201.
- ἐπὶ et le gén.: ἐπ' ἀληθείας S. 1887.
- κατά et le gén.: S. 112; et l'acc.: S. 117, S. 363, 453, 474, 1199.

μή et l'acc.: S. 389, 1274, 1299, 2211, 2272; μὲ τὸ στεροχωροῦμαι S. 1273, μὲ τὸ raí S. 2843.

μέ et l'acc.: S. 20, passim.

μετά et le gén.: S. 1 29, S. 3, μεθ' S. 1246; et l'acc.: S. 1 18, S. 344; passim.

μέχρι et le gén.: S. 1232, 3154, 3167; et l'acc.: S. 1247, 1304, 1574.

παρά et le gén.: S. 2161, παρ' οἷ S. 1 252; et l'acc.: S. 967, 2192, 3136, παρὰ μίαν S. 2936. — εἰς παρ' εἰς S. 1227.

περί et le gén.: S. 1174.

πρός et le gén.: S. 379, 1121, 3003 (; et l'acc.: S. 3257: lire πρὸς).

πρὸς et l'acc.: S. 1 67, S. 1349, 1367, 1748 (cf. S. 1028), 1826, πρὸς ἔρα S. 1422, πρὸς τὸ rà S. 1826 (; et le gén.: S. 1249: lire: πρὸς γῆρ). — (τάχα) ὥς πρὸς S. 465, 600, 919, 1241, 1262, 1280, 1352, 2201, 2214, 1968, 3058. — πρὸς ἔρα S. 1546.

πέρ et le datif: S. 3175 sq.

ὑπό et l'acc.: S. 2156.

ὑπέρ et le gén.: S. 1246; et l'acc.: S. 3138 (ὑπὲρ γ' ὅν).

χωρίς et le gén.: S. 1 249, 258, S. 292, 1619.

ὥς = ἕως et le gén.: ὥς οἷ rà S. 1090, 2013. — ὥς ἔξω S. 294, 3076.

ὥς et l'acc.: ὥς τῇρ γλῶσσῃ S. 1071; par ailleurs, le copiste évite l'usage de l'accusatif: ὥς ἰ γλῶσσα S. 1399, ὥς ἰ σαίτια S. 1691, rà μουάξῃ ὥς θαυτελίθω S. 1693; ὥς ἐν ὁ κόρακας S. 1539, ὥς ἐν ὁ ποταμός S. 1691, ὥς ἐν ἀντὶ καὶ ἐκείνῃ S. 3094. — (ὥς καὶ τὰς ἄλλας: scilicet ἐπέτασα, S. 818).

PRÉPOSITIONS ADVERBIALES

Suivies du génitif: ἀνέμεθα S. 1388, ἀνέμεθον S. 1 172, ἀντίχρον(όποῦ) S. 34, ἀντίπερον S. 1879, ἀπομπρὸς S. 219, ἐγγὺς S. 2478, ἐμπρὸς S. 267, ἔξω S. 1785, 2020, ἐπάνω S. 791, ἔσω S. 1234, κατ(α)αρτιζοῦς S. 1909, μέθα S. 1010, 1206, μέθον S. 2552, ὀμπρὸς S. 422, ὀπίσω S. 2382, ὅπωθεν S. 1730, παρκενός S. 597, παρἔξωθεν S. 251, σιμά S. 1811, 1897, τριγύρον S. 265.

Suivies d'une préposition: — εἰς: ἀπέσω εἰς S. 1 78, ἐγγὺς εἰς S. 2568, γέρωθεν εἰς S. 1342, κάτω εἰς S. 507, μέθον εἰς S. 1318, 2709, τριγύρον εἰς S. 131; -ἀπέ, -έξ: ἀπέσω ἀπέ S. 968, μακρὸν ἐκ S. 1 46, ἀπὸ μακρὸν ἐκ S. 992.

CONJONCTIONS

Conjonctions de coordination: γάρ S. 1132, γοῦρ S. 364, 900, 1608, 1789, δὲ S. 1843, 1851, δῆθεν(καί) S. 1506, 1828, ἤγοον S. 1805, 1809, μὲρ S. 1822, 1848, τε: ὁμοῦ τε καὶ S. 45 (ὁμοῦ S. 3208, ὁμοῦ καὶ S. 2703).

Conjonctions de subordination: *ἔπειτα*: *ἔ.* τὸ *γοργέσθαι* S. 1705 (*ἔ. τοῦ ἰδεῖν* S. 2101). — *ἔρ* S. 85, passim, *εἴτι (καὶ) ἔρ* S. 1464, 1678, 1773, 1781, 2093, 2421, *καὶ ἔρ* (même quand) S. 607, 1204, 2142, (du moins) S. 737, 1839, *καὶ καὶ ἔρ* *ῥά* S. 143, S. 139, *καὶ οἷος* S. 525, *καὶ ὅσα* S. 1776, *καὶ ποσῶς* S. 874, 2922. *καὶ* (environ) S. 915, 1579, 1713, 1972, *ὅθεν ἔρ* S. 2570, *ἔρ τέχνη* *ῥά* S. 21, *ἀντίχνη* *ῥά* S. 119, S. 2816, *ἀντίχνη ἔρ* S. 1460, *καὶ ἀντίχνη* *ῥά* S. 112. — *ἀπότα* S. 532. — *ἔς* S. 107, passim. — *ἀφ' οἷ* S. 92, *ἀφ' ὅτου* S. 149. — *διὰ* *ῥά* S. 369, 2126. — *διότι* S. 12. — *ἐὰν* S. 17, *ἐὰν* *ῥά* *μή* S. 144. — *εἰ* S. 366, *εἰ μή* S. 256, *εἰ μή καὶ οὐ* S. 128, *εἰ μή* *ῥά* S. 942. — *ἐξ ὅτου* S. 1428. — *ἐπεὶ* S. 55. — *ἕως* *ῥά* S. 829. — *ἔτα* S. 175. — *μόλις* S. 436, 862. — *ῥά* S. 22, passim, τὸ *ῥά* S. 46, 63, 2180. — *ὁπόταν* S. 940. — *ὅσον* S. 1219, *ὅσον* *ῥά* S. 2776. — *ὅταν* S. 75, S. 61. — *ὅτε* S. 623, 989, 3157. — *ὅτι* S. 24, 252, S. 285, *λέγει ὅτι* S. 375, *καὶ ὅτι* *ἔχει ὅτι* S. 1122, *ὅτι* *ῥά* (= *ῥά*) S. 1804. — *παρ' οἷ* S. 253, S. 286, *παρ' οἷ ὅτι* S. 252, S. 285. — *πρὸ τοῦ* *ῥά* S. 1121. — *πρὸς τὸ* *ῥά* S. 1826. — *πρῶτον* (... *καὶ τότε*) S. 2107. — *τάχα* *ῥά* S. 1015. *ὥς* S. 24, 83, S. 2492, *ὥς εἰπα* S. 2368, *ὥς ἔρ* S. 75 (*ὥς ἔρ ὁπαῖ* S. 1051), *ὥς οἷ* *ῥά* S. 1090. — *ὥσπερ* *ῥά* S. 186. — *ὥστε* *ῥά* S. 914.

ADVERBES D’AFFIRMATION ET DE NÉGATION

ναί S. 746, 749, 1653, 2533, 2626, 2843.

μή S. 74, *οὐ μή* S. 260, S. 674, 1300, *οὐ μή ἴστω* *ὅτι* S. 1136.

INTERJECTIONS

αἶ (*αἶ στυγορά*) S. 883, *ἀλίθια* S. 974, *ἀλλὰ*: *ἀ. πόσος* S. 1415, *ἀ. μεγάλη* S. 2058, 2072, *ἀ. ποταπά* S. 2073, *ἀ. καὶ μέγα* S. 2759, *ἀλλοίμορον* S. 384, *ἔθε* S. 28, (*ἔθε στυγορά*) 927, *ῥά* S. 1914, *οὐαί* S. 405, *στυγορά* (*hélas*) S. 905.

NOMS PROPRES

Ἡ Αἴγυπτος S. 146, S. 1432, 1485; *ἡ Αἴγυπτις* S. 1562. — *Ὁ Αἰγύπτιος* S. 1564.

τὸ *Ἀργυροκάστωρ* S. 1978, passim, génit.: *τοῦ Ἀργυροκάστωρ* S. 2020, *Ἀργυροῦ τοῦ Κάστωρ* S. 2015.

ἡ Ἀρμενία S. 34, S. 1474, 2307, 3055, 3062. — *Ἀρμένιος* S. 1520. *Ἀφροδίτη* S. 2687.

Βαβυλών: *τῆς Βαβυλώνα* S. 1393, 1723.

- ὁ Βερθερῆχος S. 1126, 1154, passim, Βερθεροῦχος S. 1149.
 Βέταρος: vocatif Βέταρε S. 213, 318, 376, 568, 1100.
 ἡμοστία S. 1981 (N. et P. Εἰροστία, E. Ἐμροστία).
 ὁ Κλιτοβόρ S. 1519, 1653, 1815, 1910, 2582, 2641, 2721, 2786, 2824, 2850, 2944, 2968, 2972, 3039, 3057, 3083, 3085, 3092, 3096, 3099, 3192; acc. Κλιτοβόρτα S. 3210.
 Λατινιζός S. 190, S. 202, 1132, 2044, Λατίνιζος S. 1072.
 ἡ Λιβέρθρος: τὴν Λιβανθρον S. 2302, τῆς Λιβάνθρον S. 231, γῆς Λιβάνθρον S. 3174. τῆς γῆς Λιβάνθρον S. 190, S. 202, 1161, 1254, 1992, 2033.
 ὁ Λιβιστρος S. 54, passim.
 Λιταβία S. 135, S. 1475, 3056, 3239.
 ἡ Μελαρθία S. 3206, 3212, 3214, 3224.
 ἡ Μιλτέρη S. 1519, ἡ Μερτέρη S. 2645, 3240, 3246, 3248.
 ἡ Περόσια S. 1479, 2315, ἡ Πέροσις: génit. τῆς Περόσιδος S. 140. — ὁ Πέροσις S. 146, ὁ Πέροσιος S. 1485, 2340.
 ἡ Ροδάμνη S. 47, passim; ἐρωτιζοροδάμνη S. 3093, 3150.
 Σαρακιρός: féminin. Σαρακίρα S. 1612.
 ὁ Χρυσός S. 229, passim; acc. Χρυσοῦρ S. 1151, 1220, 1259, 1659.

Figures de rhétorique: voir à la fin des observations grammaticales sur le ms. E. (p. 365 sq.).

OBSERVATIONS GRAMMATICALES SUR LE MANUSCRIT DE NAPLES (N.)¹⁾

ACCENTUATION

Ἰενδορόν N. 237, δενδορά N. 3249 (mais δένδορα N. 32; δένδορι N. 195). — ἀρθρωπινά N. 1894 (mais ἀρθρώπινα N. 1901); λατίνικα N. 1890, λατίνικον N. 1966 (mais λατινικῆς N. 1177); ὀλιγόρ N. 3367 (mais ὀλίγος N. 3384), κατ' ὀλίγον ὀλιγον N. 2466. — ὅπον N. 1025 (mais ὀποῦ N. 397); αὐτο N. 819; ἀπέκει N. 225 (mais ἀπεκεῖ N. 281); ἀκομή N. 1424 (mais ἀκόμι N. 1485). — εἶτη N. 78 (mais εἰτή N. 141), εἶρη N. 2530, ἰδή N. 2531; ἰδες N. 1277 (mais ἰδές N. 161).

Ἥλιον N. 637, τέτοιους N. 604 (γρώριον N. 2975).

N. ms. 340: εἶγης = ἔβγης.

PHONÉTIQUE

VOYELLES

Changements de voyelles.

$\alpha > \varepsilon$: ἀντάμε N. ms. 3353, δεργατεύω N. 928.²⁾

$\varepsilon > \alpha$: πούπετα N. 2269, ἀντάμα N. 1114.

$\varepsilon > \omicron$: ὀμπρός N. 225, 263, ὀμπροστινά N. 1435, ὀρωτικίη N. ms. 3817a, σέγροφα N. 1550, ψόματα N. 2672.

$i > \alpha$: ἀπερήφανον N. 3349.

$i > \varepsilon$: φρόρεσις N. ms. 804, ἐδιζός N. 116, passim (ἰδικά N. ms. 1713), ξεγοῖμαι N. ms. 3418, συνέρτησεν N. 433, τέρμερον N. 3073, ῥέτερον N. 3321; $\varphi i > \varphi \varepsilon$: κρέω N. 817, ἡῖρεκα N. ms. 1278, κρεινόν N. 2423, ἐκκρεμνόν N. ms. 1785, παρηγόρεμα N. 1852, καταδαρρέσω N. 1082 (mais ἐδάρρησα N. ms. 1085), πλιροφορέθισε N. ms. 258; $i \varphi > \varepsilon \varphi$: σμέρινα N. 166, σίδερον N. 1668 (mais σίδιρον

¹⁾ Selon l'édition de Wagner et la collation du texte par M. Hesselring: voir l'Introduction, § 3 (p. 8). — On pourra trouver le texte de N. 1—980 dans les vers qui précèdent le texte de S. (aux pages impaires des pages 53—123) et puis, les leçons originales du ms., dont l'édition de Wagner s'écarte, sont presque toujours indiquées au bas des pages du texte de S. et dans les §§ 5 et 6 de l'introduction (p. 11 sqq.).

²⁾ Triandaphyllidis, Lehnw. p. 9.

N. 1644), *πλερώσῃ* N. 1263, *βεργίρ* N. 1110, *κεράς* N. 2567; *ι λ > ε λ*; *σιγελά* N. 1124.

ι > ου: *Μουρτίρη* N. ms. 3817a.

ο > α: *στεραχωρίαν* N. ms. 28, *μεριολαγαρισμένο* N. 1646, *ἐφάραξερ* N. ms. 1918.

ο > ε: *πούπτε* N. 122, *καθρέφτης* N. 2126.

ο > ου: *λονερίαν* N. 99, *παρκατόν* N. 975, *γοργόρ* N. 3280, *τραγούδιμαρ* N. 1853 (mais *τραγούδιμαρ* N. 1862), *σγορόδος* N. 1887.

CONTRACTION

α + α > α: *τάρματα* N. 96.

α + ε > α: *ράρῃ* N. 156, *ράλθῃς* N. 176, *ράγγισσόμε* N. 685.

α + ε > ε: *κατ' ἐσοῦ* N. 247, *κατ' ἐμοῦ* N. ms. 3804a.

α + ι > α: *ποροκαμῶς* N. 2136, *καμένος* N. 45, *κλάμαρ* N. 3086.

α + ο > ο: *κατ' ὀλίγον* N. 776, 1436, 2466.

α + ο > α: *τάμματα* N. 1305.

ε + α > α: *σ' ἀφηγοῦμαι* N. 227.

ι + α > α: *πολαγήγητα* N. 1843.

ι + ε > ι: *μὴ πιτέχω* N. 122.

ο + ε > ο: *τῷροστον* N. 657, 3551, *ὀμπροστικῶς* N. 2648, *ἀπόξωθεν* N. 2751, *παθοπαυεμέρε* N. 3186.

Forme ouverte: *λονετρίρ* N. 920.

ASSIMILATION À DISTANCE

α: *ἐφάραξε* N. ms. 1918, *ἀντάμα* N. 1114.

ο: *ὀρωτικίρ* N. ms. 3817a.

SYNIZÈSE

ε: *θεωρῶ* N. 308, *ποθοεθέρμιον* N. 117; *ποθέαν* N. 937, *κλαίονσαν* N. ms. 3449, *βασίλεαν* N. 1956, *βιτῶεαν* N. 2546.

ι: *ἀλήθειαν* N. 90, *φωρειάςῃς* N. ms. 3092, *πορλιὰ τρυγόνια* N. 128, *βιάζεσθαι* N. 70, *σιωπῶ* N. 232; *στερίαν* N. 2722, *ἀληθείας* N. 2721.

APHÉRÈSE

α: *τό* N. 95, *γίκαον* N. 688, *γίγημαρ* N. 3211, *ὑφαλίζω* N. 1841.

- e: ἡτός N. 239, ἡαίρω N. 136, ἡρωτοπικρόγλυκα N. 142, ἡπιέγω N. 122, ἡρωτικά N. 1586, ἡξάστερον N. 1711, ἡξεγοῦμαι N. ms. 3418, ἡπροδοτοκοῦβιν N. 2044, ἡ N. 230, ἡάριτε N. 2296, ἡθάύρεται N. 160.
 i: ἡμέρα N. 1784, ἡόφρυον N. 1818, ἡιζός N. 495, ἡτέ N. 1189, ἡτέρησιν N. 159, ἡιγάρων N. 40.
 o: ἡωρικά N. ms. 3364.

PROTHÈSE

- a: ἀσάχρα N. 913 (mais σάχρα N. 915).
 ε: ἐτοῦτο N. 153, ἐτοῦτηρ N. 1562, 2450, ἐτοῦτον N. 2445, ἐγρώριζε N. 93, ἐγρώριμοι N. 759, ἐγρωριότιτα N. 2743, ἀεγρώριμος N. ms. 1423, ἀεγρώριστον N. 1427, ἐγρυεῖω N. 2254, ἐβλέπω N. 2464, 2479.
 ι: ἡωρικά N. ms. 3365.
 ο: ἀδιά N. 2824.

SYNCOPE

- ε: θωρεῖς N. 3563.
 ι: ἐπερπάτησα N. 50, περπάτημα N. 2524, σόπαδε N. 3574.
 [ο: ἐκλόριθισε N. 40, mais le ms. donne: ἐκολορίθισε.]

APOCOPE

- α: δι' N. 45, μετ' N. 8, μεθ' N. 92, πάντ' N. 141.
 ε: ἔπαρ' τηρ N. ms. 544.

PARAGOGÉ

- ε: καλοφωρίζοντε N. 1386. [παροφεικίζοντε N. 2522, mais le ms. donne: παραιφεικίζοντε].

ÉPENTHÈSE

- i entre deux consonnes: χιλιμύτηρια N. 650.

CONSONNES

Changements de consonnes.

- $\beta > \pi$ ($\mu\beta > \mu\pi$): περὶλαμπάρω N. 1911, 2739, ἐμπαίρει N. 1051.
 $\pi > \beta$ ($\mu\pi > \mu\beta$): γαμβρός N. 2873.
 $\gamma > \kappa$ ($\gamma\gamma > \gamma\kappa$): ποργκίρ N. 2258, σεργκεῖω N. ms. 14 (voir: Dissimilation).

- $\theta > \tau$: $\chi\theta > \kappa\tau$: *προκτές* N. 1345; $\sigma\theta > \sigma\tau$: *ἐλαιοσθητής* N. ms. 3, *ἀναισθητορ* N. 3040, *ἀναισθητήσης* N. 523, *βασανιστείς* N. ms. 5, *ἐκατεδικάσθη* N. 378, *ἐξενίσθη* N. 137, *ἐπλάσθη* N. 233, *ἐσεισθη* N. 2068, *ἀφηγείσται* N. ms. 20,
 $[\theta > \varsigma$: *ὀλόζαμπος* N. 347b ?]
 $\tau > \theta$: *ἀθιβολή* N. 3348.
 $\tau > \delta$: *ἐδόξενσες* N. 1336.
 $\lambda > \rho$: *κόρφορ* N. 1420, *φλάμπορρο* N. ms. 645.
 $\rho > \lambda$: *συγελά* N. 1124.
 $\mu > \pi$ ($\mu\mu > \mu\pi$): *φλάμπορρο* N. ms. 645.
 $\pi > \varphi$: *πέφτει* N. 3088, *κόρφορ* N. 1420, *σφόνδυλος* N. 356, *λεφτοκάλαμα* N. 362.
 $\varphi > \pi$: *πτενά* N. 2131.
 $\varphi > \beta$: *ἀναθρέβον* N. 1897, *Βερθερίχος* (voir les Noms propres).
 $\varphi\sigma > \psi$: *γυρόψον* N. 568, *κατοννέψη* N. 199.
 $\chi > \kappa$: $\chi\theta > \kappa\tau$: *προκτές* N. 1345.

ASSIMILATION

- $\beta\mu > (\mu)\mu$: *θλι(μ)μέρος* N. 30, *κορμεμέρος* N. 38, *ἀπομίδωμαν* N. 1183, *καβαλλίκεμα* N. 3312, *ἔμορφος* N. 36.
 $\mu\pi > (\pi)\pi$: *κάποδο* N. ms. 3725a.
 $\nu\delta > (\delta)\delta$: *Ἀβάρδορ* N. 1177.
 $\nu\theta > (\theta)\theta$: *ἀθῆ* N. 3464, *ἀθιβολή* N. 3348, *συμπεθερία* N. 2842.
 $\nu\mu > (\mu)\mu$: *τὸν συγγενή μου* N. 148.

DISSIMILATION

- φλάμπορρο* ¹⁾ N. ms. 645; *πογκίρ* N. 2258, *συγκερῶ* N. ms. 14.

PROTHÈSE

- ν : *ροικοζέρη* N. 2755.
 σ : *σμέρινα* N. 166, *σμερσίρη* N. 460 (mais *μερσίρη* N. 459), *σωκρασμός* N. 1158, *ἀνασκομτωμένος* N. 912, *σκέπτω* N. 419.

PARAGOGÉ

- ν : *ἐπείν* N. 761, 1453; *ἐκράτειν* N. 1127, *ὀλιγοθύμειν* N. 2771.
 ς : *ἀντίς* N. 591, *ίδες* N. 161, *ἔδες* N. 756, *τίποτες* N. 399, 1481, *τότες* N. 813, *τάχατες* N. 2181.

¹⁾ Triandaphyllidis Lehnw. p. 68.

APOCOPE

ρ : *ἐκείτορτα* N. 2179.

MÉTATHÈSE

ρ : *πορρῆς* N. 1855, *δεργατέω*¹⁾ N. 928, *καθρέσσης* N. 2126, *θρόσος* N. 223 (mais *θαρός* N. 948).

σ : *σμίγει* N. 1346, *σμίγεται* N. 168.

ÉPENTHÈSE

γ : intervocalique : *μισσέργω* N. 1050, *ρεργω* N. 1312, *κατακόβγω* N. 3085.

γ : devant ρ : *σῆργρα*²⁾ N. 1550.

γ : devant ι : *καιροῖργιος* N. 2653.

MORPHOLOGIE

GENRE ET CAS

Changement de genre : *τό θρόσος* N. 3287, *τὸ ἱλιακόν* N. 1278, 1339 (*τὸν ἱλιακόν* N. 1528), *τὸν θάσος* N. 1919 (*τὸ θάσος* N. 1834), *τὸ πάτος* N. 2156, *τὸ τρέγος* N. 2198, *ὁ δειπτος* N. 3125, *τὸν ἄβρσος* N. 1471.

Emploi du neutre : *ὅτι κάλλιον ἐναι εἰς ὁδὸν ἀδελφὸς ἢ μητέρα* N. 80, *ὃ ἀγαυοῦ καλὸν ἔνι* N. 982, *ἐὰν οὐκ ἴσας ἀληθές τὰ σὲ εἴπῃ* N. 2683.

Apposition : *αἴριοι ὄρα τὸ βραδύν* N. 3077, 3134.

Nominatif au lieu du vocatif : *οἱ συγγενεῖς, οἱ φίλοι μου* N. 2093, *ὃδοῦμν* N. 2848, *βασιλεῖς* N. 2238.

Accusatif d'intérêt : *στρώρει με τὸ γαστήρ μου* N. 1881, *μή με τὸ ἀγαυακτῖσος* N. 1442.

Accusatif de temps : *τὸ πλῆρωμα ἡμέρας* N. 127, *προκτῆς τὸ γεῦμα* N. 1345, *τῇρ ὥρα* N. 3080, *τῇρ ῥέκταρ*, *τῇρ ἡμέρα* N. 3056, *τοῦ δὲ ἄλλον χρόνον τὸν καιρόν* N. 3055, *τῇρ χθεσινῇ ἡμέρα* N. 476, *τῇρ ἀγῆρ* N. 631.

Accusatif de relation : *ξερθὸς τῇρ τρέχα* N. 435, *κλιτὸς τὸν τράχηλον καὶ χαμηλὸς τὸ βλέμμα* N. 260.

Génitif d'intérêt : *ὡς τῆς τὸ στρώσου* N. 2540, *ὅν μοῦ πληρώσῃς* N. 3008.

Datif : *μᾶ ἡμέρα* N. 119, *ὅν πάσῃ χώρῃ* N. 13.

Pluriel au lieu du singulier : *οἶραροι* N. 1509, 2381; singulier au lieu du pluriel : *τὸ δάκρυον* N. 84, 2962.

¹⁾ Triandaphyllidis Lehnw. p. 9, 66.

²⁾ Pernot, Etudes p. 526 (remarque I).

ARTICLE

Article défini. Fém. plur. *αἱ* passim, *οἱ* N. 626, 1112, *τὰς* passim, *τὲς* N. 1101, 1287, 1841.

Στὸν N. 89, 112, 2507, 3332, *στὴν* N. 67, 88, 102, *στὸ* N. 274, *στοὺς* N. 220, *στὲ* N. 3276.

SUBSTANTIFS

Masculins.

Nominatif en *-ας*: *ἀνδρας* N. 435, *ποιμένας* N. 891, *ῥήγας* N. 2167 (mais *ὁ ῥήξ* N. 2317, *τοῦ ῥηγός* N. 2283), *δοῦκας* N. 2104 (acc. plur. *δορζάδας*), *βασιλέας* N. 2800 (mais *βασιλέες* passim), *Ἐρωτας* N. 286.

Vocatif en *-ο*¹⁾: *ξεροτόικο* N. 2763; en *-α*: *θεόποτα*, *τοπάρχα* N. 481, en *-η*: *πραγματεντή* N. 2230, *κέρη* N. 1230; en *-ερ*: *βασιλεῖ* N. 1995 (mais *βασιλεῖς* vocatif: N. 2238).

Génitif: *τοξεῖτη* N. 1064; *Ἐρώτορ* N. 2681.

Accusatif: *Ἐρῶρ* N. 530 (mais *Ἐρωτα(ρ)* N. 530 sq.); *ροικοκέρη* N. 2755.

Pluriel: *τοπάρχα* N. 2948, *τοπάρχοι* N. ms. 600.

Indéclinable: *τοῦ Κλιτοβόρ* N. 2313.

Féminins.

Génitif sing.: en *-εως*: *ὑπολήψεως* N. 320, *συμβιβάσεως* N. 572, *ἀποξενώσεως* N. 2171; en *-ης*: *τῆς βρύσης* N. 2374; en *-ας*: *γυναικας* N. 339.

Nominatif plur.: en *-αι*: passim; en *-ες*: *ἐλασίδες* N. 2433, *τεροαγωγές* N. 2157, *ἐριμωτοπίες* N. 1897, *φεθοῦλες* N. 1026, *βροντές* N. 3235.

Accusatif plur.: en *-ας*: *ἀνάγκας* N. 1474, *ρονθεσίδας* N. 439, *ῥιζοβουροθεσίδας* N. 125, *γλώσσας* N. 2628, *πόρτας* N. 396; en *-ες*: *ἀνάγκες* N. 668, *ἀραλογές* N. 1007, *συμβουλές* N. 1028, *κλεισοῦρες* N. 2417, *ἡμέρες* N. 1053, *τέχρες* N. 3097; en *-εις*: *ὑποθέσεις* N. 502, *βρύσεις* N. 32, en *-ες*: *βρύσες* N. 3420.

Βρύσις: *τῆς βρύσης* N. 2374; *τὰς βρύσεις* N. 32, *τὰς βρύσες* N. 3420, 3465, *τὰς βρύσας* N. 3466.

Συγγενάδες: fém. *ὅλες οἱ συγγενάδες τον* N. 2983, masc. *οἱ ὅλοι τον συγγενάδες* N. ms. 2949.²⁾

Indéclinable: *ἡ γῆς* N. 2110.

Neutres.

En *-ιον*: *ἀνώγειον* N. 370; en *[-ιον >] -ι*: *ἀνῶγιν* N. 369, *γέριν* N. 299.

¹⁾ *Ἐρω* N. 3398: cette forme est une correction de Wagner; le ms donne *θωρῶ*.

²⁾ N. ms. 2949 *ἡχοῦσαν οἱ γυναικὲς τῆς χώρας τον, οἱ ὅλοι τον συγγενάδες*.

DIMINUTIFS

- Masculin : en *-πωλος* : *ἐντροχόπωλος* N. 1421; en *-πουλος* : *ἐντροχόπουλος* N. 1027, *passim*.
- Féminin : en *-ουλα* : *φρυγούλα* N. 1587, *παιδούλα* (au lieu de *γεθούλα*) N. 1384; en *-ίτσα* : *καρχίτσα* N. 1132, *ὠρίτσα* N. 396, *ξεροδοχίτσα* N. 2750 (lire : *ξεροδόχισσα*?).
- Neutres : en *-πωλον* : *δακτυλιόπωλον* N. 1683, 1686; en *-πουλον* : *ἐρωτιδόπουλα* N. 364, *χαρτόπουλον* N. 464, *παιδόπουλα* N. 689, *δακτυλιόπουλον* N. 1641; en *-ίτσω* : *βορβίτσω* N. 121, *χαρτίτσω* N. 1278, *ὠστρίτσω* N. 1876, *μοροπατίτσια* N. 2262, *μαρίτσω* N. 3159; en *-άριω* : *φεγγάριω* N. 500, *ἀραβουράριω* N. 2129.

ADJECTIFS

Désinences.

- αγος* : *ξεροχάραγος* N. 17, 307, 2790 sq., *καλοχάραγος* N. 456, *ἀβάσταγος* N. 765, *ἀμάλαγος* N. 2159, *ἀχόραγος* N. 2185.
- ἄτος* : *γεμᾶτος* N. 192, *χιονᾶτος* N. 3465.
- θελος* : *καλόθελος* N. 192 (cf. *κακοθελιτής* N. 1006).
- ικός* : *κανονικός* N. 444, *ἐρωτικός* N. 251, *passim*, *ποιμενικός* N. 892, *ἐλκντικός* N. 1657, *ξηλωτικός* N. 1671 (lire : *δονλωτικά*), *ἐντροχικός* N. 1823, *ἐνγενικός* N. 1871, *ἀφειγμιατικός* N. 2101, *προσεκτικός* N. 825, *ἀρχοντικός* N. 1265, *αἰθερτικός* N. 1254, *ληϊστροφικός* N. 3806.
- ινός*, *-ινος* : *χθεσινός* N. 476, *ἀληθινός* N. 820, *ἐμπροσθινός* N. 1243, 1435, 2648, *ὠρθροπινός* N. 1894, *ἡμερινός* (substantif) N. 1226; *ἐλεγκτήτινος* N. 266.
- τός*, *-τος* : *κλιτός* N. 261, *πικτός* N. 388, *ἀροιστός* N. 396; *ποδόδαρτος* N. 743, *ἀπαρηγόρητος* N. 67, *ἀκαταδόξωτος* N. 113, *ἀμνηστος* N. 250, *ἀσκέπαστος* N. 456, *ἀμετάθετος* N. 573, *ἀκτίριστος* N. 890; *ἐρωτικόβρετος* N. 11, *γλυκόβρετος* N. 192.
- χροος* : *σφαραγδόχροος* N. 2161, *λεχριταρόχροος* N. 2162, *μεσόχροος* N. 2164.
- ώδης* : *θυμώδης* N. 79, *θυμώδης* N. 863.
- ωδός* : *ἐμνωδός* N. 1533.
- ωτός* : *πτερωτός* N. 205, *ῥιζωτός* N. ms. 2193a, *χαρῖτωτος* N. 7.
- Féminins en *-ος* : *ἄσπλαγγρος*, *ἀδιόχωρος* N. 1802, *ἐρωτικόβρετος* N. 11, *ἐρωτικοκάροτος* N. 1922, *ἀκάρδιος* N. 1666, *ἐγκάρδιος* N. 2177, *ἐξαίρετος* N. 1810, *πολέφορος* N. 150, *χαρῖτωτος*

- N. 7, ἔμφυχος N. 12, ἀκαταθούλωτος N. 1895, ἀγαρήμηνος N. 1325, κακόμαχος N. 339, 2461, ταλαίπωρος N. 2441, 2446, 3328, παρόξενος N. 345 (mais παρόξενιγ N. 519), ἀγέρωχος N. 1328, ἄνυχος N. 2928, κακότυχος N. 3337, ἀβάστεγος N. 765, πολέπορος N. 520, εἴμορος, καλοχέρας, ἀσκέπαστος N. 456, ὀύγκατος N. 460.
- Fém. en -ρα: δολερᾶς N. 2461, φοβερά N. 1746, λαμπρῇ N. 13, ποτηρᾶς N. 339, Ν. ἐλεῖθερας N. 1896; en -ρη: μαύρη N. 2441.
- Fém. plur. en -ες: κρέες, χιονᾶτες N. 3465, ἐρωτικῆς N. 1541, ὄλες N. 1114 (acc. plur.: en -ας: αἰσθητικᾶς N. 1764, ἐλεῖθερας N. 1896).
- Adjectifs en -ς: μακρὺς N. 38, μακρῆρ N. 1892, μακρά N. 2326, ἀπὸ μακρά N. 204. — γλυκὺς: γλυκῆρ N. 452, γλυκό N. 30 (ὀλόγλυκον N. 368, πιχρόγλυκα N. 142), γλυκεῖα N. 842, γλυκεῖα N. 3366. — ἡμισὶ N. 2349, ἡμισον N. ms 3054. — βαρεῖοι N. 1859.
- Adjectifs en -οῦς: ἀπλοῦρ N. 97, τριπλοῦρ N. 940 (mais ἀργυρόρ: τὸ Ἄργυρόρ τὸ Κάστρορ N. 564, 3744, τοξάριρ ἀργυρόρ N. 518, et les adjectifs en -χοος: voir les Désinences).

COMPARATIFS ET SUPERLATIFS

- Comparatifs: ἀναισθητότερος N. 175, κακότερον N. 1758, λιστόρικότερον N. 2994, μαρικότερον N. 2993, μερικώτερον N. 2303, ρεώτερος N. 2474 (dans le sens de ρεός), ποδοβεβαιώτερον N. ms. 1661, χειρότερον N. 1606, 1611; κρεῖττον N. 2006, πλέον N. 2355, πλείον N. 1126.
- „Que” après le comparatif est indiqué par le génitif, N. 1606, 1611, 1757, 1758, ou par παρά, N. 977, παρὰ suivi de l'accusatif, N. 175, 997.
- Καλός: καλλιώτερος N. 2233, καλλιωτέρας N. 2110; κάλλιον (nom. neutr.) N. 80, (acc. masc.) N. 2972, καλλίω (gén. plur.) N. 2970; le comparatif dans le sens du superlatif: τῇρ κάλλια N. 1067, τοῖς καλλίους N. 2515; le positif dans le sens du comparatif: καλὸν παρὰ N. 977, καλὸς παρὰ N. 997, καλὸν γὰρ N. 2308.
- Superlatifs: παρερρογγώτατον N. 461, παρερργεωτέτη N. ms. 3757; ἄγριος πολλά N. 273, πολλὰ παρέρρογγος N. 435.

DIMINUTIFS

- En -πουλος: καλοφωνόπουλα N. 1713; en -οὔτωκος: ξεροὔτωκο N. 2763, ρεοὔτωκος N. 3839.

PRONOMS

PERSONNELS

Première personne : (ἐ)γώ ; μοῦ, μου ; (μετ') ἔμον N. 3832 ; μοί N. 92, 394 ; μέ(ν), ἐμέ(ν), (ἐ)μέρα(ν) ; ἡμεῖς N. 2452, ἐμεῖς N. 1732 ; ἡμῶν N. 2081, μας N. 653 ; ἐμᾶς N. 2976, μας N. 639. — μετὰ μᾶς N. 2593.

Deuxième personne : ἐσὶ N. 1047, σὶ N. 10 ; ἐσοῦ N. 247, σοι ; σοι N. 489 ; σέ(ν), ἐσέ(ν), ἐσέρα(ν) ; ἐσεῖς N. 875, 2584, 2635, 2640 ; σας N. 217 ; ἐσᾶς N. 2635, σᾶς N. 2657. — ἐὰν σᾶς δώσω N. 2612, ἐὰν σᾶς συμβουλευέσθωμαι N. 2613.

PÉRIPHRASTIQUE

Λόγον σου N. 2519.

RÉFLÉCHIS

Τὸν ἑμαυτὸν μου N. 1775, τὸν ἑαυτὸν του N. 159 ; τὸν ἐριαυτὸν μου N. 1324, 1870 (au lieu de ἑμαυτὸν ou ἑαυτὸν).¹⁾

RÉCIPROQUE

Ἀλλήλους N. 1169, 3280 (ἀλλήλως N. 431).

POSSESSIFS

Ἐμός N. 120, 144, 1957 ; σός N. 1800, 1941 ; ἡμέτερος N. 2020 ; ἐθικός N. 116, passim.

DÉMONSTRATIFS

Ἐκεῖνος, αὐτός passim ; τες N. 1319 ; οἱτοί N. 374, τοῦτος N. 283, 377, 402, ἐτοῦτο N. 153, αὐτό N. 31, 395 ; τοιοῦτος N. 289 ; τοσοῦτος N. 53, τόσος N. 106, passim, τόσος εἰς αὐτόν N. 3155 ; τέτοιος N. 97.

RELATIFS

Ὃς ; ὅ N. 2092, ὅν N. ms. 3774, ὃ N. 2371, ὃν N. 732, ὃς N. 2421, οἷ ; ἀφ' οἷ N. 328, ἕως οἷ N. 612, παρ' οἷ N. 1259 sq., ὡς οἷ ἐὰν N. 616 ; τὸν N. 3290, τῇν N. 9, τὸ N. 49, τοῖς N. 18, τὰς N. 1318, τὰ N. 3231. — ὅποῦ ; αὐτὸς ὅποῦ N. 34, 1034, ἐκεῖνος ὅποῦ N. 465, τὸ ὄφειλον ὅπου εἶδα N. ms. 2411, ἐσεῖς ὅποῦ N. 875, τὰς συμφορὰς ὅποῦ ἔπαθα N. 3151 ; ὅποῦ = pronom + ὅποῦ : N. 82, 375 sq., 388 (εἰς τὸν ὅποῦ), 3204, 3826 ; ὅποῦ = gén. sing. πητάκις ὅποῦ δέρονται

¹⁾ Voir le glossaire s.v.

οἱ λόγοι του τοὺς εἶχε N. 1773; ὁποῦ = παρ' ὁποῦ après le comparatif: κόρηρ ὁποῦ.... ἀκόμη οὐδὲν ὑπόταξεν ἢ γῆς καλλιωτέραν N. 2108, θάρον.... ὁποῦ οὐκ ἐφάρη εἰς τὴν γῆν ποτὲ καλλιωτέροσ του N. 2233, 2568. — ὅσος passim. — οἶος N. 437, 1965. — ὅστις: ὅτι N. 988, 3014, ὅτι ἄρ N. 2509, ἐφ' ὅτου N. 418; εἵτις N. 70, 3837, 3839, εἵτι N. 105, 940, 2152 sq., etc.

INTERROGATIFS

τίς, τί, passim, τί γὰρ N. 1819, 1949, (τὸ) τί ἔστι (ἔρ') τὸ N. 70, 1119, 1703, 2532, 2565, 2903. — ποταπός N. 2789, 2798, 3193, 3571; ποτάποιος N. 1875.

INDÉFINIS

Τίς passim; εἷς N. 664, 1020, κερεῖς N. 1170, 1330, κερμία N. 1040, 1287; ὁκάποιος N. 35; ὁποιος N. 597; ὁκάτις N. 18, 66, 271, ὁκάτι N. 211, 714, passim; κάποσος N. ms. 3725a; καθεῖς N. 228, 363, καθερμία N. ms. 804, καθενός N. 803, καθέναν N. 787 sq.; πρὸς ἕναν N. 2263; κατὰ λόγον ἕναν N. 2768; ὁθεῖρας N. 724; ¹⁾ ἄλλος N. 50, passim, ἄλλος καὶ ἄλλος N. 3601; ἕτερος N. ms. 3704c; ἑκαστός N. 2097, ἐρὸς ἐκάστου N. 2098; πᾶς, πᾶν N. 22, 1823, ἑπαῶν N. 1821, 1844, ἀπάσις N. 317.

VERBES

Le verbe εἶμαι: εἰμί N. 1578, εἶμαι N. 72; εἶδαι N. 258; εἶναι N. 307, ἔναι N. 80, ἔνι N. 29, ἔρ' N. 70; εἵμεσται N. 2372, 2452; εἶδτε N. 2585; εἶναι N. 3238, ἔναι N. 2618, εἵναι N. ms. 3558. — ἤμουν N. 44; ἤσουν N. 233; ἤτορ N. 34; ἤμεσται N. 3329, ms. 2895; ἤσαν N. 305, ἤσαν N. 1890.

Le verbe ἴσταμαι (στέχω etc.): ἴσταται N. 996, ἴσταται N. 880. — ἰστίχεται N. 369. — στήκει N. 1031, στήχομεν N. 2699, στήχουν N. 362; στήκεται N. 947, στήχωμαι N. 1239; ἐστίχεται N. 814. — ἔσθηκα N. 1549 [ἐσθηκώς N. 480: lire αἰσθητῶς]. — στέχω N. 1104, στέκει N. 163, στέχομεν N. 2734, στέχονσιν N. 1111; ἔσθεκα N. 1106, ἤσθεκαν N. 2050, ῥᾷσθεκεν N. 860; ἐστέκετορ N. 819. — ἐστιάθῃ(ν) N. 400, 1308, ἐστιάθῃσαν N. 210. — Impératif: ἴστα N. ms. 535: lire στά. — Forme transitive: στέρω N. 645; ἔσθηκεν N. 790, στήσῃ N. 2991, στήσωμεν N. 773; impératif: στήσε N. 584; στέρομαι N. 2040. — ἐστιάρε N. 779? — Composés: ἀνέσθη N. 3185, ἀποκατέσθη

¹⁾ Ecrit fautivement par Wagner: ὀδρας.

N. 1578, 3796, ὑπέστικε N. 1628; ὑπεστιάθη N. 24, ἀντισταθῆς N. 1182, ἐμετεστιάθη N. 430, περιεστιαστιάθη N. 214.

Le verbe καθίζω : κάθομαι N. 1059, κάθεται N. 156, κάθεσθε N. 2640; ἐκάθομον N. 2717; impér. κάθου N. 3321. — καθίζει N. 2573, καθίζομε N. 3472, καθίζον N. 2063; ἐκάθισα N. 2782, ἐκάθισεν N. 2046, ἐκάθισαν N. 3285; impér. κάθισε N. 1472, 2608; ἐκαθίζονται N. 365. — ἐκαθέζετο N. 516. — ἔκατσα N. 355, ἔκατσαν N. 2235, ἐκάτσαμεν N. 2460; κάτσω N. 145, κάτῳς N. 2766, κάτῳ N. 2545; impér. κάτσε N. 3202. — Composés : ἐνεγκάτωες N. 1449; οὐγκάτῳς N. 1456.

Le verbe ἐντρανίζω etc. : τρανίζῃ N. 560; ἐντρανίζω N. 536, 630, ἐντρανίσα N. 207, ἐνετρανίσα N. 1059, 3280; ἐνετρανίσα N. 1382; ἀνετρανίσα N. 204.

CONSTRUCTIONS

Ἀκολουθῶ et l'acc. : N. 3714.

προσέχω et l'acc. : N. 195, εἰς : N. 1108.

τηρῶ et l'acc. : N. 2533, εἰς : N. 1108.

γθάρω et l'acc. : N. 50, εἰς : N. 180.

ἐφάρη et l'acc. : N. 189 sq., et le gén. : N. 271.

γαρεφώρω et le gén. : N. 2328.

λέγω et l'acc. : N. 447, et le gén. : N. ms. 446 (τέως λέγει μου), 2329, et le datif : N. 394 (cf. N. 2820 : λέγε με, ξεροδόχισσα, λέγε μοι, γὰρ σὲ λέγω, N. ms. 2804 : λέγε με, ξεροδόχισσα, λέγε με, γὰρ σοῦ λέγω, et N. 3397 : γὰρ σοῦ τὸ καταλέξω).

ἀπηλογοῦμαι et le gén. : N. 69; et l'acc. : N. 69a.

γερμίζω et deux acc. : N. 1408, γέμω et l'acc. : N. 275, 368, 571, 872, 3465.

δίδω et le gén. : N. 543, 3060, ms. 3704c, παραδίδω et le gén. : N. 3641.

χαρίζω et le gén. : N. 544

προσπίπτω et l'acc. : N. ms. 466a.

Τολμῶ γὰρ N. 3033, τολμῶ et le subjonctif (τολμῶ σιμώσω) N. 3034.

Ἄρχομαι (ἀρχίζω) et l'infinitif : N. 2054, 2075, 2255, 2514, 2995; et γὰρ : N. 224, 316, 438, 483, 497, τοῦ γὰρ N. 173, 2607; ἐπιχειρῶ et l'inf. : N. 392, γὰρ N. 151; χειρῶ γὰρ N. 3496, τοῦ γὰρ N. 2954, 3509.

Les verbes composés avec ὄν- régissent l'accusatif : ὄνμπορῶ N. 90, 762, 1302, 3239, ὄνπιάσχω N. 761, 3239, ὄνλνποῦμαι N. 138, 765, ὄνπαθῶ N. 248, 286, 331, ὄνπαθορήσχω N. ms. 345, 546, 1303, ὄνρρηρῶ N. 392, ὄνγκάχομαι N. 763, ὄνρερίζω N. 629; mais ὄνμπορῶ et le gén. : N. 1805, ὄνπιάσχω μετά : N. 1477.

Construction de πληθος: φέρουν με τὸ πληθος N. 2072, βλέπουν τὸ πληθος τὸ πολλὸν καὶ ἡ σύνταξις ἡ τόση N. 2049. — Cf.: ἐμπαίνω εἰς τὴν κατοῦντα μου μόνος ἐγὼ καὶ ἐκεῖνος N. 1817; ἡ εὐγενικὴ θέλει γὰ καβαλλικεύσῃ, | ἐκεῖνη καὶ δύο κανχίτσες καὶ ἕνα παιδόπουλον τῆς N. 1827 sq.; ἀνευφημίσθη βασιλεὺς ἐγὼ τοῦ Ἀργυροκάστρου, | ἐγὼ καὶ ἡ παρεξάρετος ἐρωτικὴ Ῥοδάμνη N. 2138 sq.

Construction proleptique: ἐκείνον ἐκατεκόπτετον ὁ ροῦς του N. 59; τὴν σὲ εἶπα γὰ σοῦ δώσω N. 543; γὰ φθάσῃ τὰ ἔπαθα τοῦ γὰ τὰ θέλῃ μάθει N. 75; τὴν ἀνθραξίαν σου πάλε | ὁ κόσμος ὅλος γέμει τὴν καὶ πάντες τὴν ἡξέφρουν N. 570 sq.; αἴριοι τὴν ξεροδόχισσαν ἂν τὴν ἀναζητήσῃ N. ms. 3314; καὶ ἀπὸ τοῦ γυν ἀνταρτοῦν ὀρέγομαι γὰ ποίω N. ms. 3629 (cf. ὅταν μᾶς ἐντραγίσῃς | μέσοι ὅτι διαβαίνομε τοῦ λιβαθίου τὸν τόπον N. 1831).

Génitif au lieu du datif: ἔχω πολλὰ παράξενον καὶ θάοι τῆς κρυῶς μου N. 2231, 2567.

DÉSINENCES

- άγω: φυλάγω N. 851.
- άζω: βασιάζω N. 39, passim, ἀραστεράζω N. 1284, σφάζω N. 3002, ἀνατάζω N. 3047, εἰζάζω N. 2400, διαβάζω N. 2408.
- αίρω: ἀρασαίρω N. 213, σεντεχαίρω N. 454, παθαίρω N. 1724, λαχαίρω N. 1740, μαθαίρω N. 2964.
- άρω: ἐβγάρω N. 130, αἰσθαίρωμαι N. 160, βασιάρω N. 993, παθαίρω N. ms. 1518, βάρω N. 2456.
- άσω: φυλάσσω N. 82, ἐκφράσσω N. ms. 270b, ταράσσω N. 755, θράσσω N. 1165, (ἀνα)τρομάσσω N. 2715, 3179, μαλάσσω N. 2957, ἀνατάσσω N. 2996.
- άπτω: φυλάπτω N. 426, μεταπλάπτωμαι N. 539.
- εύγω: μισθεύγω N. 1050, φεύγω N. 1312.
- εύω: θυναστεύω N. 2995, ληστεύω N. 3000, καβαλλικεύω N. 39, passim.
- ίζω: δοκίζω N. ms. 73 (au lieu de ρομίζω), καταφρορίζω N. 322, τρανρίζω N. 3022, σκοπίζω N. 185, γεμίζω N. 134, χαμρίζω N. 135, ἀγριογλωσσοφωρίζω N. 210, τρανίζω N. 560, ὑβρίζω N. 1006, κοιμίζω N. 1548, ψιφίζω N. 241.
- ίρω: ζαλίνω N. 197.
- ίττω: φρίττω N. 444.
- όζω: θεσπόζω N. 2399.
- ύρω: μεγαλύρω N. 147, λαμπρύρω, κατακαλλύρω N. 506 sq., βραδέω N. 573, σκληρύρω N. 1567.
- έττω: (δια)κηρύττω N. 1674, 3401.

- έω : ὁμρέω N. 423, λέω N. 974.
 -ώθω : γρώθω, ἀγαγγρώθω N. 1228 sq.
 -ώρω : θυμώρομαι N. 402, δοιλώρω N. 412, σιγκώρω N. 419, passim, σιμώρω N. 534, ἀπλώρω N. 548, βιτωώρω N. 2711, ρεχωώρω N. 2964, ἀποπλιρωώρω N. 3004.
 -βω : ἀραθρέβω N. 1897, κρέβω N. 2325.
 -βγω : κατακόβγω N. 3085.
 -κτω : δακτυλοσφίκτω N. 1701, ῥίκτω N. 945, 2024.
 -λλω : παραγγέλλω N. 231, ἀνατέλλει N. 633, στέλλω N. 3527.
 -λω : παραγγέλω N. 1128, 3221, στέλω N. 1425.
 -πτω : κατακόπτω N. 3002, ῥίπτω N. 216.
 -ρω : ὄρω N. 208, δέρω N. 697, στέρω N. 939, (ἐπαρσ)φέρω N. 3269 sq., 3280, προσδέρω N. 754.
 -ρω : ἀραφέρω N. ms. 3296.
 -σχω : ἐνρίσχω N. 288.
 -χω : διδάχω N. 721, δείχω N. 808, δόχει N. 119, διώχω N. 894.
 -χω : διώχω N. ms. 2385 (le ms. donne ἐδίωχε et non pas ἔδοχε), cf. διώχω N. 2406.

AUGMENT

- Augment en -η : ἵκονσα N. 600, ἵκονσα N. 509, ἵλθαμε N. 269, ἡῖρηκα N. 128, ἡῖθες N. 630; ἡμερεν N. 2760, ἡγηκε N. 1666.
 Augment en -ε : ἐδείρασιν N. 606, ἐλέτηδες N. 494, ἐδόθη N. 2008, ἐδοιλόρομον N. 412; ἐκολοῦθηδε N. ms. 40, ἐστόρησαν N. 297, ἔφηκεν N. 2822, ἐλίγευεν N. 1200, ἐκοῦμιση N. 1850.
 Augment interne : ἀνερράρισα N. 204, λογιώμεμεχοῦμαι N. ms. 2434, σνέρομφεν N. 601, παρθεξάμην N. 588, ἀνερρέρενα N. 555, ἐτήρησαν N. 438, σνέρησαν N. 433.
 Augment double : ἐμετεστιάθη N. 430, ἐσνέρεκατες N. 1449, ἐπεριεπάτοιν N. 611, ἐκατεδικάστη N. 378, ἐπαρεκάλοιν N. 328, ἐκατήρησα N. 215, ἐδιέβαιεν N. 28, ἐφυλοεγορήθη N. 207.
 Augment impropre : ἐγρωρίζοιν N. 570, ἐβλέπω N. 477, ἡνρίσκει N. 1525; ἐμπροσεύχην N. 920, ἀρεβάξην N. 2182; impératif : ἡξενρε N. 2799, παρεκάλεσε N. 264.
 Absence d'augment : ἐρθυμᾶτο N. 2207, ᾠτορομοῦμον N. 2643, περιαντιστάθη N. 214, ἀραιοχεντίθης N. 442, περισχοπᾶτο N. 310, περίτρεχα N. 190, ἐπότασσα N. 109.

VOIX ACTIVE

INDICATIF

3me personne plur. : en -οντι(ν), -ασι(ν) : στέκοντιν N. 1111, παρατρέχοντι N. 2896, λέγοντι N. 2955; ἐπολεμήσασι N. 2868, ἐτρέχασι N. 2952, ἐδέξασι N. 626, ἐγράψασι N. 874; en -ουρ, -αυ : στήκονρ N. 362, καθίζονρ N. 2063, πεζεύονρ N. 3605, βάνονρ N. 2908; ἔδραμαρ, εἶδαρ N. 3609, ἔβλεπαρ N. 2953, ἐχείρησαρ N. 2954, ἔδεραρ N. 627, ἔγραφαρ N. 868.

IMPARFAIT

En -α : ἔτρεχα N. 2219, παρῆτρεχα N. 2217, ἐπαράτρεχα N. 2220, ἔγερα N. 2471; 3me pers. plur. : en -αυ : ἔγραφαρ N. 868, ἔδεραρ N. 627, ἔβλεπαρ N. 2953, ἐκλείθοναυ N. 1256; en -ασι : ἐγράψασι N. 874, ἐδέξασι N. 626, ἐτρέχασι N. 2952.

AORISTE

Indicatif.

1re personne sing. : en -α : ἤῤα N. 2271, ἔπαθα N. 2271, 3064, 3413, παράδραμα N. 1143, ἦλθα N. 3414; en -ον : ἔπαθον N. 3066, παρεδραμορ N. 1053.

2me personne sing. : en -ες N. 3199, ἐγοβέρισε N. 325, ἔπαθες N. 3180, ἀπέστειλες N. 3173, ἐπέσωδες, ἠῤρες, σννέτυχες, εἶπες N. 3210 sq., εἶδες N. 2202, 3180, ἔζησες N. 453, ἦκουσες N. 2203 sq., κατεδίωξες N. 2403.

1re personne plur. : en -αμεν : εἶδαμεν N. 3326, 3466, ἐφάγαμεν N. 2373, ἐπίαμεν N. 2374; ἐμείναμεν N. 2625, ἠῤραμεν N. 2372, 3258, 3464, ἐδιαγείραμεν N. 3346, ἀποσώδαμεν N. 3257; en -ομεν : παρεδράμομεν N. 741.

2me personne plur. : en -ατε : σννεπορέδατε N. 762, ἀκούδατε N. 2582; en -ετε : ἐμάθετε N. 2583, σννεπασχίζετε N. ms. 761, σννεπομείνετε N. ms. 764.

3me personne plur. : en -αυ et -ασι(ν) : ἔλαθαν N. 3357, ἦλθαν N. 3242; ἐπολεμήσασι N. 2868, εἵτασι N. 2257.

Impératif.

Singulier : en -ον : καβαλλίκενσον N. 1832, φρόντισον N. 583, σκόπησον N. 1361, ἄκουσον N. 2508; en -ε : πρόσπεσε N. 245, μείνε N. 2660, κάτσε N. 3202; en -έ : ἰδέ N. 245, ἴπε N. 1189;

en -ον : ἰδοῦ N. 2277, 2350; en -ς : δός N. 3145, ἰδές N. 1378, θές N. 249; sans -ς : δό N. 1345; en -α : ἔμπα N. 244, σέβα N. 2693; en -ω : ἄκω N. 275, 1694; en -ι : γρῶθι N. 1362.

Pluriel : en -ατε : εἵπατε N. 759; en -ετε : παρακαλέσετε N. ms. 410, πεξέρετε, θέετε N. 2453, ἀκούετε N. 2472, μέγετε N. 2616; en -έτε : εἶπέτε N. 413. — Cf. ράτε N. 2655.

Subjonctif.

1re personne plur. : en -ωμε(ν) : εὔρωμεν N. 2278, πιάσωμεν N. 2279, μείρωμεν N. 2624, τὰ τοπομεταθέσωμε, γάγγισωμε N. 685, πάρωμε N. 2591, ῥωτήσωμεν N. 2431; en -οῦμε(ν) : εἰποῦμε N. 420, εἰποῦμεν N. 2452, ἐροῦμεν N. 2427 sq., ἰδοῦμεν N. 2431.

2me pers. plur. : ἰδίητε N. 2613; ἐπάρετε N. 2614.

3me personne plur. : en -ουσιν : ἔλθουσιν, γθάσουσιν N. 16; en -ουσιν : περιδιαβάσουσιν N. 2863; en -οῦσιν : εἰποῦσιν N. 399, ἐροῦσιν N. 1639; en -οντε(ς) : κενηγήσουτε N. 2896, θαυμάσουτε N. 23, ἀκούσουτε N. 3075, ἀναγνώσουτε N. 1639, παραψηφίσουτε N. ms. 2522; en -οῦν : ἰδοῦν N. 2253.

INFINITIF

Du présent : λάμπειν N. 629, βάλλειν N. 2112, θεναστεύειν, πικραίνειν N. 2995; du passé : μάθει N. 75, ἴθει N. 628, εἵπει N. 714, ἐπάρει N. 2542; βάλειν N. 2543.

PARTICIPE

Du présent : τὸ μέλλον N. 489, τὰ μέλλοντα N. 347; οἱ πρωτεύοντες N. 600; τοὺς λέγοντας N. ms. 876.

VERBES PÉRISPOMÈNES

En -ῶ, -ῆς : ἐρωτῶ N. 70, ψηλαφῶ N. 140, σωπῶ N. 422, σεναστῶ N. 434, βαστῶ N. 527, βροντῶ N. 649, ἀγαστῶ N. 856, κινῶ N. 888, τρεγῶ N. 925, σκοπῶ N. 1336, δειλιῶ N. 2037, θαπαστῶ N. 2324; λυπῶμαι N. 78, 1620, ἀπυλογῶμαι N. 758, τηρῶμαι N. 1133, φοβῶμαι N. 1212, ἐκθνεῶμαι N. 2207, διηγῶμαι N. 2668, τριοχοπῶμαι N. ms. 1459 (ἐτριοχοπᾶτο).

En -ῶ, -εῖς : κρατῶ N. 49, passim, περπατῶ N. 58, passim, θωρῶ N. 83, καλῶ N. 186, ἀκολουθῶ N. 222, ἀναισχευτῶ N. 241, ὀμνῶ N. 1537; ἐγγυοῦμαι N. 285, ἐκθνεοῦμαι N. 984, ἀπολοῦμαι N. 1681, ἀπυλογοῦμαι N. ms. 69a.

Le verbe $\xi\omega$: $\xi\omega$ N. 95, 1631, $\xi\eta\varsigma$ N. 372, $\xi\omega\tilde{\epsilon}\mu\epsilon$ N. 628, $\xi\omega\tilde{\epsilon}\nu$ N. 2202. — $\xi\omega\tilde{\epsilon}\nu\tilde{\epsilon}\nu$ N. 113, $\xi\omega\tilde{\epsilon}\mu\alpha\tilde{\epsilon}\nu$ N. ms. 2877. — $\xi\eta\iota\sigma\alpha$ N. 2208, $\alpha\tilde{\epsilon}\xi\eta\iota\sigma\alpha$ N. 2254, $\xi\eta\iota\sigma\epsilon\varsigma$ N. 453, $\xi\eta\iota\sigma\epsilon\tilde{\epsilon}\nu$ N. 1369; $\xi\eta\iota\sigma\eta$ N. 200, $\xi\eta\iota\sigma\omega\mu\epsilon\tilde{\epsilon}\nu$ N. 778; impér. $\xi\eta\iota\sigma\epsilon$ N. 546.

Verbes du type $\pi\acute{\alpha}\omega$.

$\tau\alpha\gamma\alpha\iota\omega$ N. 123, 2225, 2422, 2532; $\pi\alpha\gamma\alpha\iota\omega$ N. 1441, 2929; $\epsilon\pi\acute{\alpha}\gamma\omega$ N. 341, 701, 1202, 2361, 3273, 3642; $\epsilon\pi\acute{\alpha}\omega$ N. 260, 1829, 1977, 3264, 3305, 3318 ($\epsilon\pi\tilde{\alpha}\tilde{\epsilon}\varsigma$, $\epsilon\pi\tilde{\alpha}\tilde{\epsilon}$, $\epsilon\pi\tilde{\alpha}\tilde{\epsilon}\mu\epsilon$); $\pi\acute{\alpha}\gamma\omega$ N. 2412, 2520, $\pi\tilde{\alpha}\mu\epsilon\tilde{\epsilon}\nu$ N. ms. 3709; $\epsilon\pi\acute{\iota}\gamma\alpha\iota\alpha$ N. 203, 3345; $\epsilon\pi\acute{\iota}\gamma\alpha\iota\alpha$ N. 41, 51, 62, $\epsilon\pi\acute{\iota}\gamma\alpha\tilde{\epsilon}\nu$ N. ms. 678; $\epsilon\pi\acute{\iota}\gamma\epsilon\tilde{\epsilon}\nu$ N. 2574; $\epsilon\pi\acute{\iota}\gamma\alpha$ N. 1846, 2415. — $\tilde{\alpha}\gamma\omega\mu\epsilon$ N. ms. 3625, $\tilde{\alpha}\mu\epsilon$ N. ms. 1035 (corrigé par Wagner en $\epsilon\tilde{\iota}\mu\alpha\iota$), 1213, 1378, 2658.

$\lambda\iota\omega\tilde{\epsilon}\varsigma$ N. 242; $\kappa\omega\tilde{\omega}$ N. ms. 2044; $\alpha\pi\omega\lambda\omega\tilde{\epsilon}\nu\tau\alpha\iota$ N. 1681; $\mu\eta\tilde{\epsilon}\omega$ N. 473; $\kappa\lambda\alpha\iota\omega$ N. 393, $\kappa\lambda\alpha\iota\omega\tilde{\epsilon}\nu\tau\alpha\iota$ N. ms. 3249; $\kappa\alpha\iota\eta$ N. 43; $\epsilon\tau\tilde{\epsilon}\omega\gamma\epsilon\tilde{\epsilon}\nu$ N. 2322, $\epsilon\gamma\acute{\alpha}\gamma\alpha\mu\epsilon\tilde{\epsilon}\nu$ N. 2373; $\epsilon\pi\alpha\tilde{\iota}\mu\epsilon\tilde{\epsilon}\nu$ N. 2374, $\epsilon\tilde{\alpha}\pi\acute{\iota}\omega$ N. 3032; $\epsilon\sigma\epsilon\iota\omega\tilde{\epsilon}\nu$ N. 381; $\delta\mu\epsilon\tilde{\epsilon}\iota$ N. 1537.

Voix active.

Indicatif du présent.

1re personne plur. en $-\tilde{\alpha}\mu\epsilon(r)$: $\sigma\tilde{\epsilon}\nu\tau\alpha\pi\alpha\tilde{\epsilon}\nu\tau\tilde{\alpha}\mu\epsilon$ N. 2730; $\epsilon\pi\tilde{\alpha}\tilde{\epsilon}\mu\epsilon$ N. 1829, $\pi\tilde{\alpha}\tilde{\epsilon}\mu\epsilon\tilde{\epsilon}\nu$ N. ms. 3709.

3me personne plur. en $-\tilde{\alpha}\nu$: $\beta\alpha\omega\tilde{\epsilon}\nu$ N. 373.

Imparfait.

3me personne sing. : $\epsilon\psi\eta\lambda\acute{\alpha}\gamma\alpha$ N. 140, $\epsilon\beta\omega\acute{\epsilon}\nu\tau\alpha$ N. 649; $\epsilon\kappa\omega\acute{\epsilon}\nu\tau\epsilon\iota$ N. 49, $\epsilon\phi\omega\acute{\epsilon}\nu\tau\epsilon\iota$ N. 461; $\epsilon\kappa\omega\acute{\epsilon}\nu\tau\epsilon\iota\tilde{\epsilon}\nu$ N. 1127, $\omega\lambda\gamma\omega\theta\acute{\epsilon}\nu\mu\epsilon\tilde{\epsilon}\nu$ N. 2771.

1re personne plur. : $\xi\omega\tilde{\epsilon}\nu\tilde{\epsilon}\mu\alpha\tilde{\epsilon}\nu$ N. ms. 2877 ($\epsilon\tilde{\epsilon}\pi\epsilon\tilde{\epsilon}\nu\tau\alpha\pi\alpha\tilde{\epsilon}\nu\tau\omega\delta\alpha\mu\epsilon\tilde{\epsilon}\nu$ N. 3347 est une correction de Wagner, le ms. donne $\epsilon\tilde{\epsilon}\pi\epsilon\tilde{\epsilon}\nu\tau\alpha\pi\alpha\tilde{\epsilon}\nu\tau\omega\delta\alpha\mu\epsilon\tilde{\epsilon}\nu$).

Impératif.

$\beta\acute{\alpha}\sigma\tau\alpha$ N. 527, 2744, $\sigma\acute{\alpha}\kappa\acute{\alpha}\pi\alpha$ N. 1336, $\tilde{\iota}\sigma\tau\alpha$ N. ms. 535; plur. $\kappa\iota\tilde{\epsilon}\nu\tau\epsilon$ N. 888. — $\sigma\acute{\alpha}\kappa\acute{\alpha}\pi\epsilon\iota$ N. 252, $\kappa\omega\acute{\epsilon}\nu\tau\epsilon\iota$ N. 486, $\tau\epsilon\tilde{\epsilon}\rho\acute{\alpha}\nu\tau\epsilon\iota$ N. 3002.

Aoriste.

En $-\eta\sigma\alpha$: $\epsilon\kappa\omega\acute{\epsilon}\nu\tau\eta\sigma\alpha$ N. 48, $\epsilon\tilde{\epsilon}\pi\epsilon\tilde{\epsilon}\nu\tau\acute{\alpha}\tau\eta\sigma\alpha$ N. 50, $\epsilon\theta\acute{\alpha}\nu\tau\eta\sigma\alpha$ N. ms. 1085, $\pi\lambda\eta\theta\omega\sigma\theta\omega\gamma\eta\sigma\eta$ N. 1142; en $-\epsilon\sigma\alpha$: $\epsilon\pi\acute{\alpha}\nu\tau\epsilon\sigma\epsilon\varsigma$ N. 1450, 3199, $\kappa\alpha\tau\alpha\theta\alpha\sigma\theta\epsilon\omega$ N. 1082, $\gamma\omega\gamma\epsilon\omega$ N. 2543 (cf. $\pi\lambda\eta\theta\omega\sigma\theta\omega\gamma\epsilon\theta\eta\sigma\epsilon$ N. 258, $\epsilon\psi\epsilon\gamma\chi\omega\sigma\theta\omega\gamma\epsilon\theta\eta\tilde{\epsilon}\nu$ N. 413).

Infinitif.

Du présent : $\pi\epsilon\tilde{\epsilon}\nu\tau\alpha\tilde{\epsilon}\iota$ N. 341; du passé : $\pi\tilde{\alpha}\rho\omega\kappa\epsilon\tilde{\epsilon}\nu\tau\eta\sigma\alpha\iota$ N. 260.

Participe.

$\tau\omega\tilde{\epsilon}\varsigma$ $\delta\tilde{\epsilon}\nu\tau\epsilon\chi\omega\tilde{\epsilon}\nu\tau\alpha\varsigma$ N. 875, $\tau\omega\tilde{\epsilon}\varsigma$ $\epsilon\theta\omega\tau\omega\pi\omega\theta\omega\tilde{\epsilon}\nu\tau\alpha\varsigma$ N. 1294, $\tau\omega\tilde{\epsilon}\varsigma$ $\pi\omega\lambda\epsilon\mu\omega\tilde{\epsilon}\nu\tau\alpha\varsigma$ N. 1967, $\tau\omega\tilde{\epsilon}\varsigma$ $\alpha\pi\omega\tau\epsilon\chi\omega\tilde{\epsilon}\nu\tau\alpha\varsigma$ N. 2043.

Voix passive.

Présent.

3me pers. sing. : en $-\epsilon\tilde{\iota}\tau\alpha$ passim, mais : $\alpha\tilde{\omega}\chi\omega\lambda\acute{\epsilon}\tau\alpha\iota$ N. 1716 sq.

Imperfait.

En -οῖμιγρ : ἐφοβοῖμιγρ N. 379, ἀφηγοῖμιγρ N. 562; en -οῖμονρ : ἐπαραιτέμονρ; l. ἐπαραι(ι)τοῖμονρ(r) N. ms. 559 (ἀστρονομοῖμονρ N. 2643 : lire ἀστρονόμονρ).

2me pers. sing. : ἐπαραιτίσων N. 1519.

Impératif.

En -οῦ : φοβοῦ N. 390, ἐρθνοῦ N. 1699; en -ον : σνχροασασχόλον N. 1699.

VOIX PASSIVE

Indicatif.

3me personne plur. : en -ονται : δέρονται N. 1773; en -ονται : καθέζονται N. 129.

Subjonctif.

2me personne sing. : ἡγήσῃσαι N. 1428, δέξῃσαι N. 1747 (cf. ἀφηγή-θῃσαι N. 3070).

IMPARFAIT

1re personne sing. en -οίμιγρ : ἐμεμφοίμιγρ N. 118, ἐπιτεροπόιμιγρ N. 196, ἀγοριζοίμιγρ N. 54, ἐπιτροίμιγρ N. 1009; en -ομονρ : ἐδοιλό-ρομονρ N. 412, ἐκοιμίζομονρ N. 1548, ἐκάδομονρ N. 2717.

2me pers. sing. en -ον : ὠρέγον N. 2152, ἐγίγον N. 2300.

3me personne plur. : en -ονται : ἐκρέμοιται N. 1733, ἐκείτοιται N. 305, ἐκαθίζοιται N. 365, ἐξείζοιται N. 2953; en -οιτα : ἐκείτοιτα N. 2179.

AORISTE

Indicatif : en -(θ)ιγρ : ἀπεκρίθι N. 143, ἐφορέθι N. 133, ἀπυλογήθι N. ms. 84a, ἐπεσχέθιγρ N. 493, ἐφλέθιγρ N. 579, αἰχμαλω-τίσθιγρ N. 1323, ἐδοκοπίσθιγρ N. 1201, ἀπεπληρώθιγρ N. 1019, ἐκακώθιγρ N. 243, ἐρώθιμιγρ N. 2273, ἡρόέθιγρ N. 2448, ἐξείσθιγρ N. 137, ἐπλάσθιγρ N. 233, ἐσείσθιγρ N. 2068; σνρ-επλάκι N. 115, ἡρπάγιγρ N. 3044, ἐτετάγιγρ N. 391, ἀπεστάλιγρ N. 1696, ἀφείθιγρ N. 215, ἐγίγρ N. 98; en -(θ)ιγκα : ἐξή-γρήθιγκα N. 3216, ἐρθνυίθιγκα N. 3332, ἐσνρελέθιγκα N. 3812, ἀπυλογήθιγκα N. 69, 3225, ἐκακώθιγκε N. 1482, ἀφηγρήθιγκα N. 3067, ἀφηγρήθιγκα N. 3545, ἐβονλήθιγκα N. 2501, ἐπειρά-στηκε N. 3180, ἐσπαράχθιγκε N. 3181.

Subjonctif.

1re personne plur. : en -ῶμερ : γλνκαρθῶμερ N. 778; en -οῦμε(r) :

ἀποχωριστοῦμεν N. 91, κοιμηθοῦμε N. 739, ms. 736a, παρηγορηθοῦμεν N. 2370.
 3me personne plur. : en -θῶσι : περιωρραχθῶσι N. 16; en -θοῦν : σενναχθοῦν N. 974.

IMPÉRATIF

Du présent.

Ἐγείρου N. 329, 3140, χαίρου N. 711, μνησκού N. 1699, κάθου N. 3321.

Du passé.

En -θῆτι : θέθῆτι N. 244; en -θῆσε : δορλώθῆσε N. 466, πληρογορήθῆσε N. 258, ἀντισχολήθῆσε N. 1660, βεβαιώθῆσε N. 1515, ξενώθῆσε N. 2058; en -σον : σηκώσον N. 1164, κρυβήσον N. 1834, ἀφηγήσον N. 482, εὔξον N. 1230; plur. : ἀκράστικε N. 1004.

INFINITIF

Du présent : κατακόπτεσθαι N. 255, ἀφηγείσθαι N. 9, ἀφηγείσται N. ms. 20; du passé : γορευθεῖν N. 2276, ἀκονότει N. 2966, θαρατωθεῖ N. 2504, ἀφηγηθεῖ N. 1863.

PARTICIPE

Du présent : κολακερόμενον N. 2956; du passé : βασιανιστεῖς N. ms. 5; διοωμέρος N. 44, θλιμμέρος, καμμέρος N. 45, etc.

FUTUR

1° La forme ancienne : N. 1414, 1428, 2968.

2° Θέλω et l'infinitif (de l'aoriste) : N. 75, 260, 714, 1863, 2542 sqq., 2966; (du présent) : N. 9, 341, 3532. — Θέλω rá et le subjonctif : N. ms. 89, 279.

3° Μέλλω et l'infinitif : N. 20 (ms. μέλλει . . . ἀφηγείσται). — Μέλλω rá et le subjonctif : N. 1390.

4° Νά et le subjonctif de l'aoriste : N. 229, 685, 2606, 2935, 3225, du présent : N. 227. — Πότε rá et le subjonctif de l'aoriste : N. 1401, 1404, 1411; ποτε et le subjonctif de l'aoriste : N. 1402 sqq.

CONDITIONNEL

1° L'imparfait : N. 799, 3028, 3087, 3797.

2° Ἦθελα et l'infinitif de l'aoriste : N. 2504, du présent : N. 2112. —

ἠθελᾶ = désirer : *ρά* N. 2018, *τοῦ* et le subjonctif = *τοῦ* *ρά* N. 181. — *ἦθελᾶ* et le subjonctif du présent : N. 630, de l'aoriste N. 634.

3° *Νά* et l'indicatif de l'aoriste : N. 791, 1147, 1519, 1577, 3557. — *Πότε* *ρά* et l'indicatif de l'aoriste : N. 1252 sqq. (ms. 1254 : *ἡγοεποδοπάτιδες*).

4° *Εἶχα* et l'infinitif : N. 2276.

La phrase conditionnelle est indiquée par *ἄν* et l'indicatif de l'aoriste ou l'imparfait : N. 115, 791, 1140 sq., 1146, 2504, *ἄν ἦσαι* N. 73, 175, *ἄν ἦσιν* (*ἦτορ*) N. 233 sq., 1142, ms. 3556 (*ἄν ἐγ ἔτρωον καὶ ῥίζων* N. ms. 3556).

MOTS INVARIABLES

ADVERBES

Adverbes de manière : en *-ως*, *-ῶς* : *ἀδίκως* N. 1865, *ἀπλῶς* N. 127, *ἴσως* N. 2685, *οὔτως* N. 381, *μεγαλοφύως* N. 2440; en *-α*, *-ά* : *ἄθικα* N. 1770, *ἀρχοντικά* N. 1265, *αὔθεντικά* N. 1254, *κατάχερα* N. 2036, *κοιτά* N. 2334, *πρόθυμα* N. 1822; en *-ον*, *-ό(ν)* : *ἐνέδορον* N. 1406, *πρόθυμον* N. 1845, *τεχνικό* N. 795; en *-οῦν* : *ἀπλοῦν* N. 97. — *Ἐδέτξο* N. ms. 506.

Adverbes de lieu : *ἐλλαχοῦ* N. 3516, *ἐπάνω κάτω* N. ms. 884, *ἀπεδάριτε* N. 1081, *ἀπέχει* N. 135, *ἀπεκεῖθεν* N. 1013, *ἀπέσω* N. 282, *ἀποκάτω* N. 461, *ἀπομακρόθεν* N. 1811, *ἀπόξωθεν* N. 2751, *ἀποπάνω* N. 2022, *ἐντόθι* N. 3140, *γῆθεν* N. ms. 3806, *ἐθά* N. 100, *ἐθάριτε* N. 1093, *ἐθῶ* N. 427, *ἐκεῖ* N. 432, *ἐκεῖθεν* N. 2423, *ἐμπρος* N. 601, *ἐμπροσθεν* N. 363, *ἐπάνω* N. 462, *ἐπέκεινα* N. 2020, *κάτω* N. 5, *ὀπόθεν* N. 2520, *ὀποῦ* N. 397, *παρεκάτω* N. 975, *παρέξω* N. 469, *πώθεν* N. 55, *ποῦ* N. 772, *τριγυρόθεν* N. 1011, *τριγύρον* N. 38.

Adverbes de temps : *ἐκόνι* N. 445 (*ἐχομή* N. 1424), *ἐντάμα* N. 1114, *ἐπάρη* N. 703, *ἀπεθά* N. 23, *ἀπεκεῖ* N. 281, *ἀπόψε* N. 1378, *ἀργά* N. 127, 1711, *ἄρη* N. 242, *ἀνγίη* N. 1827, *ἄρῃον* N. 2279, *ἀντίκα* N. 246, *βραδύν* N. 1711, (*τῶ*) *θειλερόν* N. 127, *δεύτερον* N. 2065, 2095, *δίχρονον* N. 341, *ἐξάρμηρον* N. 1328, *ἐνθέως* N. 347, *ἐχθές* N. 1787, *ἦδη* N. ms. 642, *μίας* N. 2214, *νῦν* N. 333, *passim*, *ὀκνάποτε* N. 68 (*ὀκνάμποτε* N. 269; *ὀκνάποις* N. ms. 3296¹⁾), *πάνην* N. ms. 63, *passim*, *πάντα* N. 141, *πάντοτε*

¹⁾ N. ms. 3296 : *καὶ ὀκνάτοις ἀναμεινον*.

N. 158, πάντως N. 154, παρὰντίκα N. 354, παρεμπρός N. 1442, παρενθές N. 148, παροπίσω N. 620, πότε N. 1252 sq., ποτέ N. 105, 110, 115, προχθές N. em. 402 (προκτές N. 1345), τὸ πρῶτ' N. 625, πρῶτα N. 583, πρῶτον N. 92, 2064, 3027, σήμερον N. 20, σήμερον N. 143, σιγῆς N. 3296, ταῦτα N. ms. 446, 589, τέως N. 56, 446, τότε N. 328, τώρα N. 8.

Adverbes de quantité : δαμῖν N. 1551, μάλιστα N. 962, μᾶλλον N. 115, μικρόν N. 176, ὀλίγον N. 671, ὅσος N. 686, πλεον N. 1126, πολλά N. 34, πολλῶς N. 630, 634, πολὺ N. 1, τέτοιον N. 2235, τόσος N. 323, τοσοῦτον N. 53, χίλια N. 118.

Placement de l'adverbe : ἐκ τῆς κείτω τέχνης N. 5, τοῖς παροπίσω χρόνοις N. 620, τὸ πολλὰ μου ἀγέρωχον N. 1495, μέχρι τῆς σήμερον N. 2410, τὸ παρεμπροσθεν προῖκα N. 2684, τῆς ἐξαίτης συνφορῆς N. 3177.

PRÉPOSITIONS

Ἄρην et le gén. : N. 2141.

ἀντί(ς) et le gén. : N. 591, 638; et l'acc. : N. 1636. — ἀντὶ πατρός, ἀντὶ μητρός, ἀντὶ ἀδελφοῦς καὶ φίλων N. ms. 87. — ὡς ἀντί N. 584.

ἀπό, ἀπέ et le gén. : N. 21, 46, passim, ἀφ' οὗ N. 328; et l'acc. : N. 35, N. 43, passim. — ἀπὸ τώρα N. 100, ἀπὸ μακρὰ N. 204, ἀπὸ τότες N. 813.

διὰ et l'acc. : N. 32, 45, 395, 1634. — ὁδιὰ N. 2824. — ὡς διὰ N. 283, 395.

δίχα et le gén. : N. 462, 818.

δίχως et le gén. : N. 2722.

εἰς et l'acc. : N. 27, passim. — εἰς πολλά N. ms. 37, εἰς ἄλλην N. 50, εἰς μίαν N. 1289, 1797, εἰς μίαν τῆς ὥρας N. ms. 1907, εἰς τὸ τριπλοῦν N. 940, εἰς ὥραν N. 1394, εἰς τὸ ἐκ πατρός N. 2199, εἰς ὅλον N. 505. — εἰς οὐδὲν τίποτε (l. εἰς οὐδετίποτε) εἶχα τῆς ὀργῆς τὸν N. 2340, τὰ δέσποζα ὅλα εἰς ὁμαλὸν τὰ ἡγείται N. 1906. — εἰς τὸν > σὶν : voir l'article (p. 396).

ἐκ et le gén. : N. 5, passim; ἐκ πατρός N. 296, 2202, ἐξ ὁλοκλήρου N. 302; et l'acc. : N. 42, 44, 3131, passim; ἐκ τὰ πολλὰ N. 56,

ἐν et le datif : ἐν πρῶτοις N. 92, 848, ἐν ὁρίῳ N. 360, ἐν κορυφῇ N. 3797. — ἐν ὅποις : (l. ἐν ὅποις) N. 790.

ἐπὶ et le gén. : N. 2721.

ἕως et le gén. : ἕως οὗ N. 612, 2832.

κατά et le gén. : N. 2081; κατ' ἐσοῦ N. 247, κατ' ἐδικοῦ μου N. ms. 3803, κατ' ἐροῦ N. ms. 3804a; et l'acc. : N. 182, 305, 1329,

- 3718; *κατ' ὀλίγον* N. 1436, *ὀλίγον κατ' ὀλίγον* N. 776, *κατ' ὀλίγον ὀλίγον* N. 2466.
μὲ et l'acc.: N. 74, ms. 93. — *μὲ τὸ στερηχωροῦμαι* N. 2108.
μέ et l'acc.: N. 40, 106 sqq.
μετά et le gén.: N. 14, 92, 516; et l'acc.: N. 14, 106 sqq.
μέχρι et le gén.: N. 14, 905, 2067; et l'acc.: N. 2082, 2142, 2410.
παρά et le gén.: N. 863; et l'acc.: N. 1789. — *παρά* après le comparatif: N. 175, 998 (*ἢ* après le comparatif: N. 80).
περί et le gén.: N. 1989, em. 2361.¹⁾
πρό et le gén.: N. 813.
πρός et l'acc.: N. 321, 652, 1160; *πρός ἕνα* N. 2263; *ὅσοι πρὸς* N. 659, 2118; *ὡς πρὸς* N. 401.
ὅν et le datif: N. 13, 981, 3756 sq.
ἔπερ et le gén.: N. 857; et l'acc.: N. 361.
ἔπο et le gén.: N. 339; et l'acc.: N. 2967.
χωρίς et le gén.: N. 1256; et l'acc. N. 2448.
ὥς (voir *ἕως*) et le gén.: *ὥς οἷ* N. 616. — *ὥς ἕξω* N. 1263.

PRÉPOSITIONS ADVERBIALES

- Suivies du génitif: *ἀνήμεσα* N. 2221, *ἀντίχως* N. 640, *ἀντίπερος* N. 2713, *ἀπέσω* N. 225, *ἀπέχει* N. 225, *γύρω* N. 362, *ἐκτός* N. 239, *ἐμπροσθεν* N. 51, *ἔξωθεν* N. 2839, *ἐπάνω* N. 2188, *ἔσω* N. 2069, 2116, *κατόπιθεν* N. 51, *κοιτά* N. 3519, *μακριά* N. 2326, *μέσα* N. 1645, *μέσος* N. 1831, 2040, 3164, *ὁμπρός* N. 225, *ὀπίσω* N. 40, 225, *παρεκτός* N. 251, *παρέξωθεν* N. 1226, *σπρά* N. 2654, *τριγυρία* N. 210, *τριγύρον* N. 1071.
 Suivies d'une préposition: *-εἰς: ἀπάνω εἰς* N. 265, *ἀπέσω εἰς* N. 647, *γύρωθεν εἰς* N. 2179, *ἐθῶ εἰς* N. 67, *ἔξω εἰς* N. 1278, *ἐπάνω εἰς* N. 788, *ἔσωθεν εἰς* N. 369, *μέσα εἰς* N. 28, *σπρά εἰς* N. 3470, *τριγύρον εἰς* N. 365; — *ἀπό. ἀπέ: ἀπέσω ἀπέ* N. 633, *μέσα ἀπό* N. 1889; — *ἐκ: ἀποκάτω ἐκ* N. 167, *παρέξω ἐκ* N. 278; — *κατά: μέσα κατά* N. 1184.

CONJONCTIONS

- Conjonctions de coördination: *ἀλλά* N. 61, passim, *πάλιν* N. 1991, 2800, passim, *πλήρ* N. 515, 1021, 2765. *γάρ* N. 17, 29, etc. *γοῦν* N. 2738, *μὲν - δέ* N. 630 — 634, *δέ* N. 573, 2398, 2401, 2403, *δῆθεν* N. 439, 2345, *τε: ὁμοῦ τε καί* N. 1023 (*ὁμοῦ καί* N. 741), *τε καί* N. ms. 3750.

¹⁾ N. 2361: *1. τοῦ τὰ μὲ ἀντίχως μετὰ τοῦ Βιρθέριον.*

Conjonctions de subordination : ἄμα : ἄ. τὸ πέσειν N. 133, ἄ. τὸ ἐβγῆ N. 434, ἄ. τὸ ἐμπῆ N. 697, ἄ. τὸ φορέσει N. 2543, ἄ. τὸν ἐρώτησα N. 143, ἄ. τοῦ ἰδοῦμε N. 684, ἄ. τὸ εἶδεν N. 3552. — ἄν N. 73, passim, ἀντέχῃ *ρά* N. 65, 1089, 2414, 2585, ἀντέχῃ ἄν N. 2301; ποσὼς ἄν οὐκ N. 235; καὶ ἄν : εἴτι καὶ ἄν N. 255, καλὰ καὶ ἄν N. 1970, ὥσῃ καὶ ἄν N. 255, ὅσα καὶ ἄν N. 851, 2305; κἄν : κἄν ὅσα N. 1938, κἄν ὅσα ἄν N. 828, κἄν ποσὼς N. 1766, κἄν ὅλως N. 2175; κἄν : κἄν . . . κἄν N. 839, 1116 sq.; κἄν = à peu près (avec un nom de nombre) : N. 2415, 3326, ms. 3343. — ἀπὺρ N. 3285; ἀφῆρ N. 2451, 3326, ms. 3343. — ἄς N. 8, passim. — ἀγοῦ N. 24, 328; ἀγότορ N. 418. — (ὡς) διὰ *ρά* N. 603, 2478. — διὰτι N. 379. — διότι N. 74. — ἐὰν N. 1335. — εἰ N. 730. — ἐνόσφ (μῆ) N. 198, 1766. — ἐπεὶ N. 577, ἐπεὶν N. 761, ἐπειθὶ N. 2085. — ἕως οὗ *ρά* N. 612, 2832. — εἰθὺς ὡς N. 438. — μέχρι *ρά* N. 585, 592. — μόλις N. 1397, 3278. — *ρά* N. 8, passim, *ρά* μῆ N. 124, 381, 1741, ἔδε *ρά* μῆ N. 1981. — ὁπόταρ N. 485. — ὅσορ (*ρά*) N. 1908, 2220, 3165. — ὅταρ N. 265. — ὅτι N. 53, ms. 80, 1032, 1225; ὅτι *ρά* N. 2198. — παροῦ N. 1259 sq. — πῶς N. 441, 445. — τὸ *ρά* N. 477; τοῦ N. 181, τοῦ *ρά* N. 54, ms. 385. — ὡς N. 53, 86, 162, 165, 1224, εἰθὺς ὡς N. 438, ὡς διὰ *ρά* N. 2478; ὥσῃ N. ms. 199, ὥσῃ καὶ ἄν N. 255; ὡς *ρά* N. 859, ὥσοῦ *ρά* N. 616, 1722, ὥστορ *ρά* N. 2712, ὥστε (*ρά*) N. 3350, 3760.

ADVERBES D’AFFIRMATION ET DE NÉGATION

ναί N. 2481. — ἀλλήθεια N. 490, 1794.
οὐχί N. 1419, μῆ passim, μῆ *ρά* N. 421, οὐδέν N. 1099.

INTERJECTIONS

ἀλλὰ : ἀλλὰ πόσος N. ms. 2256 (N. 2885 : lire *μαρίαν ἀλλὰ μεγάλην*). — ἐδά N. 100, ἰδοῦ N. 2277, 2350, ἄμε N. 1378, 2658. — ἐλάτε N. 3302, ὀρέστε N. 3305. — ἀλλοίμορον N. 1350.

NOMS PROPRES

Ἡ Αἴγυπτος N. 1956, 2367; ἡ Αἰγυπτία N. 2398. — ὁ Αἰγύπτιος N. 2400, 2791.
τὸ Ἀργυρόκαστρον N. 642, τὸ Ἀργυρὸν τὸ Κάστρον N. 3744, τὸ Κάστρον τὸ Ἀργυρὸν N. 564; gén. : Ἀργυροκάστρον N. 1957, Κάστρον τοῦ Ἀργυροῦ N. 344, τῆς (l. γῆς?) Ἀργυροῦ τοῦ Κάστρον N. 3745.

ἡ Ἀρμενία N. 2314.

ἡ Ἀφροδίτη N. 12.

ἡ Βαβυλωνία N. 2564, 2902. — τῇ Βαβυλώνα N. 2226.

Βέλταρε (vocatif) N. 1186, 1286, 1342. — Le nom *Βέλταρε* N. 1918 manque dans le ms. : il a été emprunté par Wagner au vers 1100 du cod. Scal.).

ὁ Βερθεροῦχος N. 1960, passim; Βερθεροῦχος N. 1987; Βερθεροῦχος (Federicus) N. 1984.

Εὐτροπία N. 2801.

ὁ Κλιτοβός N. 2, passim; Κλίτοβος N. ms. 84a, ms. 3774; Κλιτοβός N. ms. 26a, ms. 69a, 711, 719, 3780; Κλιτόβωρ N. ms. 3792 : 1. Κλιτοβόρτα. — τοῦ Κλιτοβόρ N. 2313.

ἡ Κλιτοβία N. 2315, 3638 (cf. *Μιτοβία* Esc. 4215); voir : *Μιτάβιος*.

Ματινζός N. 1177; *Ματίνζος* N. 1890, 1966.

ἡ *Μιβανθρος* N. 578; *Μιβαντρος* N. 1996; gén. : *Μιβάνθρον* N. 1177; *Μιβάνθρα* N. ms. 3756.

ὁ *Μιβιστρος* N. 1, 26, passim.

Μιτάβιος : τῶν *Μιταβίων* N. 13. — Voir *Κλιτοβία*.

ἡ *Μελανθία* N. 3788, 3794, 3799, 3806.

ἡ *Μυρτάρι* N. 2, 10, 20, 2631, 3243, 3822; *Μουρταρί* N. ms. 3817a.

Ὅρσσαν N. 169 : lire *Ἀλφείαν* (cf. codd. Esc. et Par.).

ἡ *Πέρσις* : τῆς *Περσίδος* N. 2320. — ὁ *Πέρσις* N. 2326.

ἡ *Ποδάμνη* N. 26, passim.

Σαρακίνα N. 2441.

ἡ *Σικελία* N. 171.

ὁ *Χρυσός* N. 335 sq., passim.

Figures rhétoriques : voir à la fin des observations grammaticales sur le ms. E. (p. 365 sq.).

OBSERVATIONS GRAMMATICALES SUR LE MANUSCRIT DE PARIS (P.) ¹⁾

ACCENTUATION ²⁾

Προβόδος P. 1704 (mais *πρόβodus* P. 738), *ἄρθρωπον* P. 1037, *στερεύρ* P. ms. 2100, *θερδρόρ* P. 2659, *θερδρόρ* P. 2725 (mais *θέρδρα* P. 2716, ms. 2724, *θέρδρωρ* P. ms. 2607). — *παράξενος* P. 322, *ἀρόθρας* P. 1447 (acc. plur.). — *ἐποίηα* P. 923 (mais *ἐποιζει* P. 1059), *εἶπω* P. 63 (mais *εἶπῃ* P. 57), *γέρῃ* P. 1953, 1956, *γέρω* P. 1951 (mais *γερῃ* P. 1952), *ἔμβω* P. 1235, *ἔμβῃς* P. ms. 1204 (mais *ἐμβῶ* P. 1230), *ἐρῶ* P. ms. 565, *ἴθειρ* P. 492 (mais *ιδεῖρ* P. 500); *ἄπεστροέγομῃρ* P. 99 : le ms. donne *ἄπεστροέγομῃρ*. — *αἶτιρ* P. ms. 1217b (*ποιά* P. 1261 : le ms. donne *ποιά*, cf. P. 1237 : ms. *ποιόν*), *ἄντις* P. ms. 461, ms. 1218, ms. 1648, ms. 2581; *ἄντιζορ* P. ms. 503; *ἔδω* P. 195 (mais *ἐδῶ* P. 45), *ἄπεδω* P. 224 (mais *ἄπεδῶ* P. ms. 246), *ἄπέκει* P. ms. 116, ms. 163, 224; *ἄχομῃ* P. ms. 614.

PHONÉTIQUE

VOYELLES

Changement de voyelles.

$\epsilon > \alpha$: *ἀντίμα* P. 110, *ποέπεια* P. 1874 (*τίποτα* P. 168 : le ms. donne *τίποτα*), *ἀπόψα* P. 2011.

$\epsilon > \iota$: *τίτοιος* P. 2275.

$i > \epsilon$: *οιγελά* P. ms. 1274, *πέργωμα* P. ms. 1281, *μεταχειρίζομαι* P. ms. 932, *ἐθικός* P. ms. 549, ms. 1066, ms. 1332, ms. 2152, ms. 2581a (le ms. donne presque toujours *ιδικός*); $\eta > \epsilon$: *καταθαρρέσω* P. ms. 1236, *καρτερέθῃς* P. ms. 2111.

$\epsilon > o$: *παρομπρός* P. 1489, *ὀρωτικῆς* P. ms. 2295.

$o > \epsilon$: *ποέπεια* P. 1874.

¹⁾ Selon les leçons du ms. et le numérotage des vers par Mavrophrydis : voir l'Introduction § 8. — Dans les notes au bas des pages des versions S. et E. ont été insérées toutes les leçons importantes du ms. P. que Mavrophrydis a changées dans sa publication du texte

²⁾ Mavrophrydis a souvent altéré l'accentuation des mots du ms. pour indiquer la synizèse, p. e. *πολλόν* P. ms. 128, *τοῦτα* 782, *ταχίως* 1419, *μία* 1718, 2230, 2242, *παιδιά* 1904, 1910, 1916, 1994, *βιζέων* 1972, *καλῆν* 2097.

ο > ου : ἄγουρος P. 10, καρβούρια P. 53, κορυτέσα P. 1265, ἀπάρου P. 2344; dans les désinences -ονται : κείονται P. 232, στέκονται P. 643, ιδιόκονται P. 1262, δικάζονται P. 1269, -ονται : μέκονται P. 954, χαμαιπέτονται P. 2727, -ορτο : ιδιόκονορτο P. ms. 640.

CONTRACTION ¹⁾

α + α > α : τοπάροχ' ἀπὸ P. 571, ἀλλ' ἀχαμνά P. 1201.
 α + ε > ε : ὁδι' ἐδέρ P. 2521, δι' ἐρωτοαγάπην P. ms. 149, μετ' ἐμέρ P. ms. 70.
 α + ι > α : καμός P. 994.
 ε + ι > ι : δ' ἴως P. 2563.
 ι + ε > ι : ἀγίρωσα P. 1531, ἐγίρωσεν P. ms. 1610.
 ο + α > α : τᾶλλο P. ms. 1048.
 ο + ε > ο : ἀπορτελίσσει P. ms. 1510 (mais ἀπορτελίσσει P. ms. 1393).
 ο + ι > ο : ἐρωτοπολιησία P. ms. 1169a.

Crisis : κέκεῖνα P. 1064, κέκεῖνος P. 1866, κέκεῖνος P. ms. 2540.

Le hiatus n'a pas été évité dans des mots comme ποθοορχομοσία P. ms. 259a, ms. 272, ms. 324 (cf. P. ms. 291 : τῆς πόθου ὀρχομοσίας), ποθοοργιστικόν P. 1710, ἐρωτοαγάπη P. ms. 296, ποροαμερικησίαν P. ms. 476, κοσμοαναγρεῖω P. ms. 465, ἐρωτοιστοριώμενον P. ms. 2728, ἱερο(l. ἐρωτο)πιτιάζει P. ms. 1626, ποιζιλοξαρθισμένον P. ms. 2113 (l. ποιζιλοξαρθισμένον), ποθοῦρωτος P. 1809.

SYNIZÈSE ²⁾

ε : θεωρῶ P. 252, γεωργόν P. 780 sq., τέως P. ms. 329, ὄρηα, βασιλέα, ἀετόν P. ms. 1860.
 ι : πλιθαῖζω P. 34, ἄγρια P. 43, μηρέω P. ms. 329, μίαν P. ms. 1068, ἡλιαζόν P. 1423, δοξάριον P. 382, διότι P. 1860, γιλίαν P. 2609; ἐρρωαῖμενος P. 1256, ποία P. 1261.

Forme ouverte : λοετρόν P. ms. 2042, ms. 2128, ms. 2279.

¹⁾ Mavrophrydis a supprimé maintes fois des lettres qui se trouvent dans le ms. et a amené ainsi des exemples de contraction, d'aphérèse et d'apocope que le ms. ne donne pas, p. e. ἔμαθα ἐπηλόμα P. ms. 121, ἔλα ἐπέσω P. ms. 164, κατὰ ἐλλήθειαν P. ms. 68, ἀπὸ P. ms. 168, ἐκείνο P. ms. 6, ἰδοὺ P. ms. 1418, ὡς P. ms. 1963, εἰς P. ms. 239, ms. 592, ms. 1422, ἔπειτα P. ms. 418, 456.

²⁾ Mavrophrydis a souvent changé l'accentuation du ms. pour indiquer la synizèse.

APHÉRÈSE

- α : ῥήσω P. 2571.
 ε : ταίρι P. ms. 117, ῥιμερώσῃ P. 545.
 ι : ῥιτάρι P. 14.

PROTHÈSE

- ε : ἔτοῦτο P. 136, 326, ἔτοτίη P. ms. 1900, ἔξεροχάγοι P. 189, ἔχθες P. 1723.
 ι : ἡπιωτέρας P. ms. 2004.
 ο : ὁδιά P. ms. 1856 (ὡς ὁδιά), ms. 1890 (ms. ὁδιά, au lieu de ὡς διά), ms. 2521 (ὁδι' ἐσέρ).

SYNCOPE

- ι : ὥπα P. 2393.

APOCOPE

- α : δι' (ἐμέ) P. 365, ὁδι' (ἐσέρ) P. ms. 2521, μετ' (ἐμέ) P. ms. 70, μεθ' P. ms. 935, ms. 1279.
 ε : ἔπαρ' (τιη) P. 2345 (ἔπαρε P. ms. 418, 456).
 ι : ἀντ' (ἀντῆς) P. 1647.
 ο : ἀπ' (ἐμέ) P. 387.

CONSONNES

Changements de consonnes.

- θ > τ : σθ > στ : ξεισῆ P. ms. 636, ἀποχωριστῶμεν P. ms. 923, ἐμπροσθοζούβιν P. ms. 948, ἐξεκρημάσθη P. ms. 1097, ἀναισθητεῖ P. ms. 2373; χθ > κτ : ὀρεστῆ P. ms. 674, ms. 839, ms. 1966.
 τ > θ : ἀρθοπεροξέσθης P. ms. 805, πραγματευθῆ P. ms. 1210, μεθ' P. ms. 935, ms. 1279.
 τ > δ : δοξάρι P. 382, δοξάριον P. 1333, 1845, ἐδόξενον P. ms. 2732 (mais ἐτόξενον P. 1844).
 κ > γ : γλέω P. 281, γλετώω P. 283; γκ > γγ : voir Assimilation.
 γ > κ : voir Dissimilation.
 λ > ρ : μουρτέω P. 2703.
 π > φ : φισκία P. 2013.
 π > β : βισκία P. ms. 1021, ms. 1028.
 φ > β : Βερθερίχος (voir les Noms propres).
 ρ > ν : ρδ > νδ : Βερθερίχος (voir les Noms propres).

ASSIMILATION

- $\gamma\delta > \delta$: *πραῶτιροσμοραδόχροος* P. ms. 1024.
 $\mu\beta > \beta$: *σεπτέβριον* P. ms. 769, *ροέβριον* P. ms. 780, *δεκεβριον* P. ms. 786, *γαβρός* P. 1922, *γαβρόν* P. ms. 1920.
 $\mu\pi > \pi$: *ἐγκορύπιες* P. 371.
 $\mu\psi > \psi$: *ἔπεψε* P. ms. 1478, *ἐνάγκασιν* l. *ἐνάκασιν* P. 2294.
 $\nu\theta > \theta$: *ἐπιγράθηκε* P. 1672, *πικραθῶ* P. 2564, *ἀψιθῆν* P. ms. 2288.
 $\nu\tau > \tau$: *τέταν* P. ms. 1350, ms. 1464.
 $\beta\varphi > \varphi$: *ἐφικύζονν* P. ms. 966.
 $\gamma\kappa > \gamma\gamma$: *ἐγγάλεσα* P. ms. 1550, *ἀνάγγας* P. ms. 1436 (*ἀγγιστρῆει* P. 1045 : le ms. donne *ἀγκιστρῆει*).

DISSIMILATION

- $\gamma\gamma > \gamma\kappa$: *ἐκνεῖται* P. ms. 167, *ἐγκίσσωμεν* P. ms. 546, *στριγκίζοντας* P. ms. 727, *φεγκάριν* P. ms. 1550, *παραγκέλνω* P. ms. 2015.

APOCOPE

- Disparition de *r* : devant *μ* : *ἀπεχαιρέτησά (με)* P. ms. 548, *λέγουσά (με)* P. ms. 610, *ἀναβάζον (με)* P. ms. 966, (*ἤρξατο*) *κολακῆει (με)* P. ms. 973, *μέριμνά (μας)* P. ms. 2102; devant *σ* : (*τὸν*) *ροῦ (σας)* P. ms. 828 (*θέλημά (σου)* P. 1377); devant d'autres consonnes : *ᾠτισθῆ (κάθηται)* P. ms. 1989, *χαρίζομε (καὶ)* P. ms. 1998, *θάλασσα (καὶ)* P. ms. 2073; *τριπλοῦ (χαρίζει)* P. ms. 785; *ὄχλοι (πολλῇ)* P. ms. 2023; *συμπληρώσι (τῶν)* P. ms. 2039. — *ἀπὸ ἀνάβασι γεροῦ* P. ms. 2740.
 Disparition de *σ* (*ς*) devant *ς* : *συνδιασμένον* P. 2114 (ms. *συνσυνδιασμένον*) ; *ἐχθροῦ (σας)* P. ms. 739, (*τὸ*) *ἀψευδέ (σου)* P. ms. 1378.

PARAGOGÉ

- ς : *ἄρτις* P. ms. 1648, *τάχατες* P. 800.
 r : *ἐβάσαν* P. 13, *ἡγάσαν* P. 1927; *ἐκράτειν* P. 1277, *ἐπεριεπάτειν* P. ms. 1091.

MÉTATHÈSE

- σ : *σμίγεται* P. 149.

ÉPENTHÈSE

- γ devant *ι* : *καιροῖργιον* P. 2278.
 r : *κάνστρον* P. ms. : 970 sq., 972, 987, 1008, 1012 sq., 1107, 1281, 1380, 1466, 2167, 2186, 2190, 2198, 2222, 2561. — *Βερθερίχος* P. ms. (voir Noms propres ci-dessous) : épenthèse de *r*?

GRAPHIE ÉTYMOLOGIQUE

Συρ- : r conservé dans *συρκαστρίτας* P. ms. 517b, *συρκλιθῆ* P. ms. 1340, *συρκλιθισε* P. ms. 1518, *συρκλινω* P. ms. 1525, *συρτερ-θερίαι* P. ms. 2192 (cf. *σύργγερος* P. ms. 101).

MORPHOLOGIE

GENRE ET CAS

Changement du genre : *τῆρ ἄμωρ* P. 2097, *τὸν ὄρειον* P. ms. 393, *ὄρειος τρίτος* P. ms. 550a (*τὸ ὄρειον* P. 564; le ms. donne *τοῦ ὄρειον; ὄρειατος* P. ms. 365a).

Emploi du neutre : *ἀναμωρὶ καλὸν ἔνι* P. 825, *καλὸν ἔνι ὁ μακρόφρωνος* P. 842, *οὐκ ἔνι κάλλιον . . . παρ' οὗ γιγία* P. 821; *ἐνι πολλὴν παρὰξενον τὰ χέρια τοῦ τοξότου* P. ms. 1219; *τί ἰστορίαι* P. 262, *ὁκᾶτι λογιῶμός* P. 2532.

Apposition : *ἵτον ὄρα πρόγεμα* P. 1388, *μεριάδες ἄνθρωποι* P. 171.

Nominatif au lieu du vocatif : *ὁ Μίσιςτος* P. 2467, *ὁ βασιλεύς* P. ms. 1946, *ὁ φίλος μου* P. ms. 1068, *ξένος* P. ms. 1158, *ὃ παρὲς-μορφος* P. 1520, *ὃ Ροδάμνη* P. ms. 915, 2195, *τὸ φεγκάριον* P. ms. 1550, *τὰ παῖδιά μου* P. ms. 1898, *οἱ πάντες* P. 278.

Emploi de l'accusatif : *τέλος πάντων* P. 880. — Prolepse : *ὅποῦ μ' ἐφέλασσει ἐμέ* P. 164. — Accusatif d'intérêt : *στρώρει με τὸ φαρὶν μου* P. 1760.

Datif : *τοῖς δάκρυσιν, τοῖς πόνοισιν* P. 16, *μοί, σοί* : voir les Pronoms personnels; *ὀνόματι* P. 2168 (mais *ὄνομα* P. 2177); *ἐν* et *σύν* régissent le datif : voir les prépositions. — P. 2644 : *τῷ εἶδει* (ou faut-il lire *τὸ ἴδιον*? N. 218 : *εἰς εἶδος*).

Emploi du génitif : *τὸ ἄλογον θέλει τῆς τὸ ζητήσεν* P. 1964.

ARTICLE

Article défini. Fém. plur. *οἱ* P. 869, 1776 (mais *αἱ* passim). — *οἱ πάντες* P. 278, *τοὺς δύο* P. 1409, *ἀμφότερα τὰ δύο* P. 878. — *στὴν*, *στῆν* de l'édition de Mavrophrydis ne se trouvent jamais dans le ms.; le ms. donne toujours *εἰς τὸν*, *εἰς τῆν*.

SUBSTANTIFS

Masculins.

Vocatif en *-a* : *τοπάρχα* P. 126, *κατάρχα* P. 200, *θέσποτα* P. 204, *ἐρευνητά* P. 201, *δικαιοκρίτα* P. 201, *αὐθέντα* P. 1321; en *-η* : *πραγματεντή* P. 1083, *αὐθέντη* P. 199.

Acc. plur. : *στεργεῖς* P. 989, *στεργεοῖς* P. 101 (ms. *στεργε-
ροῖς*) ; *τοπάρχους* P. ms. 2331 (*τοπάρχους πλονοῖους, γορβε-
ροῖς, πλονοῖους, ἐπηρμένους*).

Féminins.

Nominatif sing. : *γενεῖα, μητέρα* P. 407 ; *ἡ ῥέστα* P. 566, *ἡ
ῥέξ* P. 361.

Nomin. plur. toujours en *-ες* : *κόρες* P. 864, *ἡμέρες* P. 869,
φρεγές P. 875, *καρχίτζες* P. 1741 (*ἡμέραι* P. 2591 : ms. *ἡμέρας*
l. *ἡμέρες* ; *φισκίαι* P. 375 : ms. *φισκία*, voir E. 624).

Acc. sing. en *-ι* (au lieu de *-ιρ*) : *ὄγλησι* P. ms. 2023, *στεμπλήρωσι*
P. ms. 2039, *ἀνάβασι* P. ms. 2740 ; en *-α* (au lieu de *-αιρ*) :
θάλασσα P. ms. 2073, *μέριμα* P. 2102 (voir Apocope des con-
sonnes).

Acc. plur. en *-ας* : *πέλας* P. 161, *μορφάς* P. 245, *ἡμέρας* P. 2101.

Neutres.

En *-ιαι* : *δοξάριαι* P. 382, *καλέβριαι* P. 2098, *πιπτάριαι* P.
ms. 1553a, (*ὀδύπτιαι* P. 2721 : ms. *ὀδύπτιν*) ; en *-ιν* : *ποτίμιν*
P. 39, *λωρίκιν* P. 80, *τρυγόνιν* P. 131, *κοράσιν* P. 411, *περι-
βόλιν* P. 370, *τριγόνιν* P. 637, *κουβοῦκλιν* P. 1353, *πιπτάκιν*
P. 1355 ; en *-ι* : *βεργί* P. 1356 ; en *-μα* : *πλήρωμα* P. 108,
1974, *προστάγμα* P. ms. 988, *φίλημα* P. 1003, *θέλημα* P.
2205 ; en *-μα* : *θέλημα* P. 1377 (voir : Assimilation), 2206.

Alternance de déclinaison : *ὄρειος* P. ms. 550a, *τὸν ὄρειον* P. ms.
393, ms. 1418, *ὄρειον* P. 333, *ὄρειοτος* P. 316, ms. 365a ;
τὸ δάκρυον P. 2610, *δάκρυον* P. 16 ; *τὸ δένδρον* P. 2716, *τὸ
δένδρον* P. ms. 2617 ; *τὸ μέτρος* P. 377 ; *γόρατον* P. 231.

Indéclinable : *τοῦ Κλιτοβόρ* P. ms 47a.

DIMINUTIFS

Masculin : en *-πουλος* : *ἐντορχόπουλος* P. 871.

Féminins : en *-ίτζα* : *ὠρίτζα* P. 515, *καρχίτζα* P. 1282.

Neutres : en *-πουλον* : *παιδόπουλον* P. 550, *ἐρωτιδόπουλον* P. 852,
λεκανόπουλον P. 1026 ; en *-πούλιν* : *λιβαδοπούλιν* P. 2590 ;
en *-ίτζιν* : *μοροπατίτζιν* P. 1114, *ἀστρίτζιν* P. 1755.

ADJECTIFS

Désinences.

-αγος : *ἐξεροχάραγος* P. 189.

-αῖος : *γηραιῖος* P. 798.

-ιχός : *ἐρωτικός* P. 2680, *passim*, *ἱστορικός* P. 179, *βρεφτικός* P.
583, *προσεκτικός* P. ms. 676, *μαρτικός* P. ms. 714, ms. 2271.

-ωός : πλαγίωός P. 322, χθασίωός P. 332, ἀληθίωός P. 671, πρωτίωός P. 1356.

-ιως : χορτάριως P. 1889.

-τος : σελλογαλίωτος P. 1761, ἀβάστακτος P. 625.

-τός : ἀνοιχτός P. 161.

-χροος et -χρους : πρασινοσφραδόχροος P. ms. 1024, λυχνιαρόχροος P. ms. 1025; σιτόχρους P. 181 (cf. ξενόχρεος P. 1028).

Cf. encore χρυσταλλόσφαρκον P. 1469 et ἀπαλοσάρκων P. 177.

Féminins. En -ος : πολέφορος P. 132, ὀλοκόκκινος, ὀλόλεγκος P. 242, παράξενος P. 383 (mais παράξενας P. 322), πολέπορος P. 384, ἀνάλογος P. 408, ἀμέτρητος P. 426, ἐξαιρέτος P. 309, γοβερός P. ms. 1052 (ms. γοβερόν), ἀναριθμητος P. 1419, πατέγγελος P. 1620, κακόμαγος P. 2052, ἀνυπομόρητος P. 2152, κακόμοιρος P. 2480, κακότεχνος P. 2503; en -ής : δυν-τυχής P. 2480.

Fém. nom. plur. en -ες : καλές P. 225, ἄλλες P. 490, λατομυμέρες P. 652, ὥραιωμέρες P. 864, τοσαύτες P. 869; acc. plur. en -ας : ἀνοιχτάς P. 161, παράξενας P. 322, ἀκεραίας P. 2101.

Adjectifs en -υς. Γλυκὺς : τὸ γλυκύν P. 772, γλυκό P. 4, γλυκόν (acc. masc.) P. 628; fém. γλυκύν P. ms. 693, 1771; masc. plur. γλυκεῖς P. 1720. — Μακρὺς : μακρός P. 12; fém. μακρέα P. 1771; ἀπὸ μακρά P. ms. 1734, 2625 (ἀπὸ μακρόθεν P. 2112). — Θρασύς : fém. θρασέαν (ms. θρασέαν) P. 665. — Βαρὺς : fém. βαρέας P. 624.

Adjectifs en -ις, devenu -ος : ἄπειρος P. 630, ἄπειρος P. ms. 659 (mais ἀπειδέ σου P. ms. 1378).

Adjectifs en -ους : ἄπυρος P. 2355, ἀργυροῦ P. 382, τὸ Κάστωρ τὸ Ἀργυροῦ P. 437, 466, ms. 729, τριπλοῦ P. ms. 785, σιτόχρους P. 181 (voir : Désinences); ὄρνιθος : ὄρνιθος θεινί P. ms. 710, ὄρνιθος θεινά P. 676.

COMPARATIFS ET SUPERLATIFS

Comparatif : μερικώτερος P. ms. 1148, ρεώτερος (= ρεός) P. 1918, ποθορεβαιώτερος P. 1623, χειρότερος P. 1582; τὸ κρεῖττον P. 894, 929, κρεῖσσον P. 2568; τὸ πλεον (= le reste) P. 876, πλεον (= plus) P. 1875, 2288, μὴ πλεον (= pas plus) P. 1815 (mais χρόνον πλεον = toute une année, P. 1171).

Comparatif de καλός : κάλλια P. 59, κάλλιον P. 821; le positif dans le sens du comparatif : καλόν P. 842.

Construction : *παρά* et l'acc. : P. 842, 2288, *παρό* et l'acc. : P. 59, *παρ' οῦ* P. 821, *περί* P. 2568, le génitif : P. 1582.
Superlatif : *τῆς ἐγγενικωτάτης* P. 1387; *ἐσχάτη* P. 699; *πολλὰ θλιμμένος* P. 8.

DIMINUTIFS

En *-πουλος* : *χαλκοφωρόπουλα* P. 1657; en *-ούτιζος* : *ὀλιγοούτιζος* P. 2513.

NOMS DE NOMBRE

Accusatif : *τέσσαρας* P. 964, 2038, *τέσσαρες* P. 1252; génitif : *τεσσάρων* P. 2039.

PRONOMS

PERSONNELS

Première personne : *ἐγώ* passim; *ἐμοῦ* P. 934, *μοῦ* P. ms. 1294, *μου* passim; *μοι* : *ἀπηλογίζεσθαι μοι* P. 47, *λέγε μοι* P. 2213, *εἴπε μοι* P. 341, 607, 1079, 1339, 1825, 2795, 2821 (P. 558 : ms. *μὲ* *θλίβεσθαι*, *μὲ* *λέγεις*, lire „*μὲ* *θλίβεσθαι*“, *μοὶ* (ou *μέ*) *λέγει*) : *πίστευσον μοι* P. ms. 328, *μὲ μοὶ ἀπιστήσῃς* P. 949; *προσεκνήσθαι μοι* P. 1077; *συμβουλεύεται μοι* P. 858; *ἔπεψέ μοι* P. ms. 1478; *μέ(ν)*, *ἐμέ(ν)*, *(ἐ)μένα(ν)* passim; *ἡμεῖς* P. 1903, *ἐμεῖς* P. 1680; *μας* (génitif) P. 995; *ἡμᾶς* P. 2025, *ἐμᾶς* P. 1999, *μᾶς* (accusatif) P. 1742.

Deuxième personne : *σύ* P. ms. 1144, *ἐσύ* P. ms. 2163; *σοῦ* P. 1294, *σου* passim; *σοί* : *λέγω σοι* P. 720, 925, 2677, 2682, *εἴπῃ σοι* P. 1814, *εἴπῃ σοι* P. 1827, *προεῖπε σοι* P. ms. 349; *συμβουλεύω σοι* P. 452; *γράφω σοι* P. 1534, 1602, 1703; *δουλόρομαι σοι* P. 1482; *ὁμιλέω σοι* P. ms. 2311; *παράγγελλω σοι* P. 2682; *σοὶ προσθέρπει* P. 616; *δέ(ν)*, *ἐδέ(ν)*, *(ἐ)δένα(ν)* passim; *σεῖς* P. 2027, *ἐσεῖς* P. 726, 2029; *σας* (génitif) P. 739; *σᾶς* (accusatif) P. 1898, *ἐσᾶς* P. 2027.

PÉRIPHRASTIQUE

ἡ δεσποτεία μου P. 1441.

RÉFLÉCHIS

τὸν ἑαυτὸν του P. 142. — Troisième personne fém. : *πρὸς ἑμαυτὴν τῆς*.

RÉCIPROQUE

ἀλλήλων P. 2830. — Cf. *ἀναμέσθω σοῦ καὶ μοῦ* P. ms. 294.

POSSESSIFS

ἐμός P. 82, 363; ὅς P. ms. 561, 1811, 2301; ἡμέτερος P. 981, 1818, 2208; ἰδιός passim, ἰδιός (voir Changement de voyelles).

DÉMONSTRATIFS

ἐκεῖνος ¹⁾ passim; αὐτόν P. 510 (ms. εἰς τὸν αὐτὸν τόπον), οὗτος P. 219, αὐτή P. 416, τοῦτος P. 7, ταύτην P. 244, ἐτούτην P. ms. 1900, τοῦτο P. 656, ἐτοῦτο P. 136, ταῦτα P. 309; τοιοῦτον P. 370, τοιαύτην P. 98, τὰ τοιαῦτα P. 602, τοιοῦτοι (λόγοι) P. ms. 672; τοσοῦτον P. 42, 84, τοσοῦτον P. 116, 311, τοσαύτην P. 425, τοσαύτες P. 869; τόσος P. 88, passim; τέτοιος P. 2621, passim, τίτοιος P. 2275; τοῦδε P. 2322. — τόσο P. 880: ms. τοῦτο.

RELATIFS

τὸν P. ms. 298, τὴν P. ms. 24, τὸ P. 32, 368, τὰς P. ms. 2693a, τὰ P. 1239, ἣν P. 347, οὗς P. 354, ἃς P. 91, 430, ἃ P. 33, ms. 2130; ὅπου P. ms. 1639a, 1824, ὅπου P. 2715; ὁποῦ sing. P. 8, ms. 871, plur. P. 726, ὅπου, ὁποῦ = ἐκεῖνος ὁποῦ P. 60, 251, 288, ὅς ἄν ὅπου P. 2621; lire ὡσαύτῃ ὁποῦ; ὅσος passim, ὅσος P. 85, ὅσῃ P. 2141, ἐν ὅσῳ P. 154, ὅσῳ ἄν P. 2281; ὅστις P. 789, ὅστις ἄν P. 74, ὅτι P. ms. 785, ὅτι γὰρ P. 79, ὅτι καλὸν P. 87, ὅτι ἄν P. 1945, ἀγ' ὅτον P. 209 = ἀγ' οὗ P. 246; εἴτι P. 1131, 2001, 2087, 2300, ἄν εἴτι P. 1016, εἴτι γὰρ P. 1053, 1153, εἴτι ἄν P. 1082, 1150, 2016, 2019 (ms. ἐὰν, l. ἄν); οἷος P. 71, 467.

INTERROGATIFS

τίς, τί passim, τὸ τί P. 1277, (τὸ) τί ἔστι τὸ P. 1269, ms. 1962, 1983, τὸ τί ἔστι τὸ P. 249. — ποταπός P. em. 2155, 2165, 2608.

INDÉFINIS

τις passim; εἷς P. 527, 858, εἷς μὲν παρ' εἷς P. 2741, τὸ ἕνα P. 112, ἕνα P. ms. 655, ἐν P. 2673, μίαν P. ms. 1068; καθεὶς; καθ' ἑμὴν P. ms. 2085; ὁκάποιος P. 9; ὁκάτις P. 194, 525, ὁκάτι P. 44, ὁκάτι λογισμός P. 2532 (cf. τί ἰσοτιμία P. 262); τίποτε P. 1147 sq., οὐδέ τίποτε P. 1182; καθείς; καθ' ἑνα P. 1043, καθ' ἑνός P. 646, καθ' ἑν P. 2340; ἀπὸ ἕνα P. ms. 2131; καὶ ἀπὸ λόγον ἕνα τῆς καὶ μίαν τῆς συντηγίας; εἰς ἕνα; τοὺς ἑκατὸν ἐμφορεῖ εἰς ἕνα μοροπάτιν

¹⁾ Le ms. donne toujours les formes de *ἐκεῖνος*, sans l'aphérèse de *ε*, qui se trouve dans l'édition de Mavrophrydis.

P. 1115; πρὸς ἕνα; καὶ εἰς τοὺς κλόρους τῶν δευτέρων τοῦ καθενὸς πρὸς ἕνα P. 2725, τὸ ἄλλον τοὺς πρὸς ἕνα P. ms. 654, τὸ πρὸς ἕνα γόνιμον P. ms. 231, τὸ πρὸς ἕνα τὸ πλεονόον P. ms. 638, τὸ δότιν τὸ πρὸς ἕνα P. ms. 639, τὸ χέον τὸ πρὸς ἕνα τῆς P. ms. 653; ὁδεῖνα P. 575 sq., 577; ἄλλος P. ms. 1363a, passim, ἄλλον ἕνα P. 306, 1514; ὄλος passim; ἕτερος: ἑτέρα P. ms. 1363, ms. 1465a, ms. 1491a, ἕτερον (τραγοῦντιν ἕτερον τοῦ ἀβιδότου) P. ms. 1522a, ms. 1544a, ms. 1553a; ἕκαστος P. 911, ἕνα ἕκαστον P. 1061; πᾶς P. 941, πᾶσα P. 2660, τὸ πᾶν P. 2348, οἱ πάντες P. 278, πᾶσι P. 201, ἀπᾶσι P. 202, τῶν ἀπᾶντων P. 199.

VERBES

Le verbe εἶμαι: εἶμι P. 50, ms. 1079, ms. 1751, εἶρα P. 320; εἶδα P. 45 (P. 2261: le ms. donne ἔναι); εἶρα P. 132, ἔρα P. ms. 278, 280, ms. 1064, 1955, ἔρι P. 3, 1954, ms.: 470, 501, 541, 573, 583, 1269, 1273, 1962, 1983, 2035, 2135, 2458, εἶν P. ms. 1434, ms. 2089, ἔν P. 171; εἶμεθα P. 1903, εἶμεθεν P. 2481; εἶσθε P. 1994. — εὐ εἶρα P. 207, εὐ εἶδα P. 2664, εὐ εἶτε P. 279. — ἵμαι P. 18 (P. 2602: ms. εἶμαι, lire ἵμαι?), ἵμω P. 83; ἵδω P. 1689; ἵτο P. 8, ms. 2062, ms. 2306, ms. 2729 (P. 792: ἵτο manque dans le ms.); ἵμεσθε P. 2587; ἵσαν P. 187.

Le verbe ἵσταμαι (ὀτέω etc.): ἵσταμαι P. 944, ἵσταται P. 236, 841; ἵστανται P. 1258, ἵσταντο P. 225. — ἵστίξει P. 1437, ἵστίζον P. 2833; ἵστίζη P. ms. 786, 1044. — ἵστίζομαι P. 1256, ἵστίζεται P. 836, ἵστίζονται P. 1042, ἵστίζονται P. 1262; ἵστίζεται P. 670, 692, 791, ms. 832, ἵστίζετο P. ms. 820, ἵστίζοντο P. ms. 640. — ὀτέω P. 399 (ms. ὀίω), ὀτίξει P. ms. 619a, ὀτίζοντι P. 657. — ὀτίζομαι P. 1717 (ms. ὀίζομαι), ὀτίζεσθαι P. ms. 253, ὀτίζεται P. 716, ms. 1428; ἑστίζεται P. 664. — ἑστίζον P. 808; ἑστίζεται P. ms. 1613. — ὀτέω P. 2286, ὀτέει P. 145, 1511; ὀτέζη P. 723. — ὀτέζονται P. 643; ἑστέζεται P. 2837; ὀτέον (impératif) P. 2745. — ἵστασθαι P. ms. 1263; ἑστανθαι P. 1406, ἑστανται P. 1184; στανθαι P. 2440; ἑστανται P. 2638. — ὀτέ (impératif) P. 1324, 2408. — Transitif: ὀτέω P. 508; ἑστω P. 641; ὀτίζω P. 633; ὀτίζε (impératif) P. 454. — Composés: (ἐμμεστανθαι) P. 251, 1450, ἐμμεστανθαι P. ms. 271, περμεστανθαι P. 2631, ἐπεστανθαι P. 531, ἀρμεστανθαι P. 1317; ἐπεστανται P. ms. 2183, ἀρμεστανται P. 2418, ἐπεστανται P. 1293, 1598, ἐξέστανται P. 1058. — ἀρμεστανται (impératif; forme transitive) P. 2473.

Le verbe κἀθίζω (καθίζω, etc.): κἀθίζω P. 1216, κἀθίζεται P. 141, κἀθίζονται P. 1063; ἐκἀθίζω P. 175, κἀθίζονται P. 2233; κἀθον (impératif) P. 2474. — κἀθίζω P. 1491, ἐκἀθίζω P. 950, ms. 1091,

ἐκαθίσταμεν P. 1832; ἄν καθίσω P. 127; κάθισε (impératif) P. 1497, 1520. — κάτῃς P. 2129, κάτῃ P. 1971. — καθέζεται P. 139, καθέζεσθε P. 739; καθέζονται P. 110; ἐκαθέζετο P. 380. — Transitif: καθίζον P. 965.

Le verbe δένεσθαι: δένεσθαι P. 599, δένεσαι P. 1996, δένεται P. 330; ἡδένετο P. 2483.

Le verbe ἐντρονίζω: ἐντρονίζω P. 433, ἐντρονίσῃς P. 493, 497, ἐφεντρονίσω P. ms. 840, ἐφεντρονίσῃ P. ms. 1216, ms. 1283.

CONSTRUCTIONS

λογίζομαι: et le datif P. 1482, εἰς P. 1711.

εὐχομαι = prier pour: et l'accusatif P. 707, ἐπέω P. 708; = bénir: εὐξομαι P. 562.

λέγω et le dat.: voir Pronoms personnels (p. 421); et l'acc.: P. 605, 686, et le gén. P. 1571.

οἶκόν: et l'acc. P. 240, et le dat. P. 2311, εἰς P. 237, 247.

συνιζουλέω: et le dat. P. 452; συνιζουλέομαι: et l'acc. P. 544, et le dat. P. 858.

ἐλπίζω: et l'acc. P. 980, εἰς P. 721; ἀπελπίζω: et le génit. P. 2632.

γέρω: et l'acc. P. 443, γέμει (= est rempli de): et l'acc. P. 723, γεμίζω: et deux acc. P. 1421.

χαρίζω: et deux acc. P. 418.

δίδω: et deux acc. P. 724, 909, 2735.

φανερόω: et deux acc. P. 1172.

πολεμῶ: et deux acc. P. ms. 2300 (πολέμει με το).

ἀκολουθῶ: et l'acc. P. 14, 1112.

προσδέχομαι: et le dat. P. 616.

ἀκούω: et le gén. P. 2682.

σπρώγω: et l'acc. P. 504, 2289, et le gén. P. 397.

λοῦμαι: et l'acc. P. ms. 29 (τὰ δάκρυα του γὰρ λούεται).

Γράφω P. 290, 672, passim, ἐρύσσω P. 260, λείπω P. 2125, πεζεύω P. 2127: intransitifs; τρέχω P. 2610: transitif (τὰ ὀρμάτια του τρέχονσι τὸ δάκρυον).

Τολμῶ γὰ P. 2287, τολμῶ et l'infinitif P. 2292. — φορῶντι ὅτι P. 281. — ὀρῶντι et l'infinitif P. 2726.

Τῆς στροφῆς ἧς ἐτρέχαμεν ἐρύχαμεν τὸ τέλος P. 1879, εἶπα τῇ τῆς ἀγάπης τῆς ἧς ἔπαυσα τὸν πόθον P. 1173, γὰρ γέρω καὶ τὸν Μίβωτορον ὁποῦ ἔπαυσε δι' ἐκείνον P. 2384. — Λέγοντι τῇ ἡ ἀλήθεια P. ms. 237. — Τρεῖς γὰρ με ἐστύσαν P. 2638.

Les verbes composés avec συν- régissent l'accusatif: συνιζουμῶ P. 157, συνεπαθῶ P. 168, συνεπάσχω P. 1589, συνεπαθῶ P. 308,

συνθλίβουμαι P. 1452, στυποῦ P. 1590, στυπνέω P. 2136.
 Emploi de l'infinitif: ἄμα (ms. μα précédé d'un vide pour intercaler encore une lettre en encre rouge) τοῦ ἰδεῖν με P. ms. 545, ἄμα τὸ ἰδεῖν τὸν Ἀβισθηθῶν P. 2240, ἄμα τὸ ἐβγῆν τῇ τρωπικῇ P. 2764, ἄμα τὸ σεβῆν P. 556; τὸ εἰπεῖν οὐκ ἔχει P. 1460, 1898, καὶ τὸ εἰπεῖν ταῦτα καὶ P. 2802; ὁρμῶ πετᾶσαι P. 2726; ἀπὸ ληψία τοῦ ζῆν με P. 2632; πρὸ τοῦ ἀποσχολεῖσθαι P. 884; ἐπιτιμῶν εἰς τὸ περᾶσαι τόπον P. 2082. — Cf. καὶ τὸ γὰ πολεμῶσιν P. ms. 1932, et: ἔχοντα κρεῖσσον τοῦ γὰ ζῶ P. ms. 2568.

DÉSINENCES

- άζω: βασιτάζω P. 33, 660, passim, σπορτάζω P. 629, γοντάζω P. 647, 841, κρεμάζω P. 848, δειλιάζω P. 941, κράζω P. 957, ἱποτάζω P. 1345 (ms. ἱποτάζης).
- αίω: ἐχθαίρω P. 708, ποιμαίω P. 740, θερμαίνομαι P. 800, κερδαίω P. 955, λαχαίω P. 1054.
- άω: μαρθάω P. ms. 125a, ἀποτεγχάω P. 838, παρθάω P. 1376, περιγλυκάω P. ms. 1520, αἰξάω P. 2351.
- άσσω: ἀντιπαρετάσσω P. 643, ἱποτέσσω P. 1775, γνέσσω P. 240, 702, ms. 1635 (ἐγ ἔλαγερ P. 196: le ms. donne ἐγ ἔλαξερ).
- εύω: ἀληθεύω P. 679, γεύω P. 687, πιστεύω P. 690, κολακεύω P. 973, τοπαρχεύω P. 975.
- ίζω: γρωρίζω P. 58, passim, ἐλπίζω P. 721, ψηφίζω P. ms. 213, θερίζω P. 761, ἐγμίζω P. ms. 966.
- ίσσω: ἐντελίσσω P. 1039.
- ίτω: γρόιτω P. 281, 2774, 2778.
- όω: ὀρνόω P. ms. 2398.
- έω: λαμπρέω P. 368, κατακαλλέω P. 369, χέω P. 62, πληθέω P. 2351.
- έω: ὀρνέω P. ms. 240, 278, ms. 2311 (ὀρνόω P. ms. 2398, ὀρνῶ P. 237), μινέω P. ms. 329, ms. 930, πτέρω P. ms. 2835 (πτέρον), λέω P. ms. 1510 (ἔλνε).
- ώω: θατατώω P. 351, πληρώω P. 674, γυντρώω P. 846, δειτερώω P. 1251.
- βω: κρέβω P. 404.
- λλω: σφάλλω P. 680, στέλλω P. 1481, παραγγέλλω P. 2682.
- λω: παραγγέλω P. 1278, παραγγέλω P. ms. 2015.
- πτω: πίπτω P. 372, κόπτω P. 373 (ms. 864 ἔκοπτει: lire ἔκπτει), προκίπτω P. ms. 860 (ἐπροφέκπτω).
- ρω: ὁρώω P. 112, 2636, 2759, θέρωω P. 490, προσθέρωω P. 616, σπέρωω P. 784, γέρωω P. ms. 1933, ms. 2357.

- ρω : φέρω P. 1107.
 -σκω : ἀναδιδάσκω P. 133, διδάσκω P. 573, γινώσκω P. 702.
 -τω : θέτω P. 1107.
 -χω : δείχω P. 658, 718, δόχει P. 100.

AUGMENT

- Augment en η : ἡγανάκτει P. 33, ἡκολούθει P. 14, ἡρώτησεν P. 165, ἦθελα P. 40. — ἦλεγα P. 42, 188 (cf. ἐκατηλέγαμεν P. 1680).
 Augment en ε : ἐστράφη P. 37, ἔπιπτα P. 372, ἐλαλοῦσαν P. 261, ἐλέγασι P. 571, ἐκράτησα P. 25. — ἐλίγενσεν P. 1335, ἐσχολήθης P. 1688, ἐλίθενσεν P. ms. 2061.
 Augment interne : ἀπηλογήσατο P. 47, ἐπεστρεφόμην P. ms. 99, ἐπεριεπάτοον P. ms. 20, ἐπεριεπάτησα P. ms. 27, συνετέχαιεν P. 251, συνετέχα P. 363, μετεστάθη P. 251, ἀπεδήμουν P. 345, συνεπακράνθητε P. 623, συνεπασχίσατε P. 622. — ἐκατηλέγαμε P. 1680, ἐπαρέγγειλα P. ms. 2437.
 Augment double : ἐπαρέδραμα P. 105, ἐπαρετίθετο P. 432, ἐσχηροπαρήγγελε P. 1278, ἐκατετέθη P. 1246, ἐδιέβημεν P. 600, ἐπεριεπάτοον P. ms. 20, ἐπαρέτερχα P. 1073, ἐπροέκυπτον P. ms. 860, ἐλογοεράχουν P. ms. 413, ἐλογοεμαχοῦμεν P. ms. 1887.
 Augment impropre : ἦξενρε P. 2167 (mais ἔξενρε P. 2563), ἐσμίγει P. 1430, ἐβλέπεις P. ms. 2075; ἡπιστεῖης P. ms. 2004, ἡρωτίσῃ P. ms. 1963; ἡγνώρισεν P. ms. 898, ms. 1424; ἡδύνατο P. 2483, ἦλεγα P. 42, 188, ἐκατηλέγαμεν P. 1680.
 Absence d'augment : ὑπόταξα P. 91, ἐρώτοον P. 120, εἶρες P. 507, εἶρεν P. ms. 488a, εἴρομεν P. 260, ἔρχετο P. ms. 1802, ἐρχόμεθα P. ms. 2587, ἐπιτέχαμεν P. ms. 627.
 Réduplication : voir Participes de la voix passive.

VOIX ACTIVE

INDICATIF

- 1re pers. plur. : en -με : χαρίζομε P. ms. 1998, ὑπαγαίρωμε P. ms. 2440.
 3me pers. plur. : en -ουσι(r), -ασι(r) : στήκονσι P. 657, λέγονσι P. 610, φέρονσι, θέτονσι P. 1107, πείνονσι P. 1108, γέρονσιν P. ms. 1933; ἐλέγασι P. 571, ἐπληθύνανσιν P. 2351, ἐγράψανσιν P. 667, ἐθανμάσανσιν P. 969, ἐξανοίξανσιν P. ms. 970, εἵπανσιν P. 1125, ἡῖρανσιν P. ms. 1274; en -ουν, -αν : καθίζουν P. 965, 1933, γράφουν P. 1454, βλέπουν P. 1108, ἐβγάνουν P. ms. 1109, ἰσχύκουν P. 2833; ἔχυναν P. 62, ἔγραψαν P. 672, ἐμήνυναν P. 1124, εἵπαν P. 1679, ἡῖξαναν P. 2351.

IMPARFAIT

En -οι : ἦθελον P. 31, ἔβλεπον P. 320, 324, ms. 430, ms. 847, ms. 2746, ἐθαύμαζον P. 323, μετέτρεχον P. ms. 372, ἔπασχον P. 431, ἔλεγον P. 678, ἔγραφον P. ms. 817, 1722, ἐτροόκευτον P. ms. 860, ἔθαλλον, ἔχαιρον P. 1010; en -α : ἐθαύμαζα P. 401, ms. 2746, ἔβλεπα P. 851, 860, ἔπασχα P. 1173, ἐτροόσεχα P. 1765, ἔτρεχα P. 371, ἔπιπτα P. 372, ἠῤῥισκα P. ms. 2592, ἦλεγα P. 42, 188 (ἐκατιλέγαμεν P. 1680, ἐλέγασι P. 571), ἐγράφασιν P. 667 (ἔγραφαν P. ms. 661, 672), ἐδήρασι P. ms. 477, ἐδιώβαιραν P. 2615.

AORISTE

Indicatif.

1re pers. sing. : en -α : ἀρεγέρενσα P. ms. 429, ἔμαθα P. ms. 121, εἶθα P. 652, εἶχα P. 159, ἦλθα P. 2106, ἦθελα P. 40, συνέτενχα P. 363, εἶπα P. 331; en -οι : εἶχον P. ms. 86, 91, ms. 1738, ἦλθον P. 317, εἶδον P. 393, 610, ms. 1149, ἔμαθον P. ms. 1267, 1431, ms. 2192, ἔπαθον P. 1150, ms. 1545, εἶτον P. 1171, ἐσυνέτενχον P. ms. 1807.

2me pers. sing. : en -ας : εἶπας P. 937, 1787, ἔφθασας P. 559, ἐλέτησας P. 354, ἔζησας P. 2783, ὤμοσας P. 1143, ἀπέστειλας P. 1641, κατέλεξας P. 1819; en -ες : εἶπες P. 324, ἐποίησες P. ms. 160, ἤκουσες P. ms. 234, 1139, ἔπαθες P. 1139, 2130, εἶχες P. 222, ἔπταισες P. 213, εἶδες P. 332, ἠῤῥες P. 618, εἶρες P. 507, ἦλθες P. 2003, ἐτροόσεξες P. 710, ἐγνώρισες P. 1820, ἐπῆγες P. 2433, ἐπαρέτεχες P. ms. 2782.

1re pers. plur. : en -αμεν : ἠῤῥαμεν P. 533, ἦλθαμεν P. 2100; en -οιμεν : εἶροοιμεν P. 260, ἐπάθοιμεν P. 484, 626, ἦλθοιμεν P. 2249.

2me pers. plur. : en -ατε : εἶδατε P. 977, συνεπασχίσατε P. 622; en -ετε : συνεπτομείετε P. ms. 624.

3me pers. plur. : en -αν, -ασι(ν) : εἶπαν P. 1679, ἔμαθαν P. ms. 2250, ἐσπούδαζαν P. ms. 521; ἐλάλησαν P. ms. 2353; εἶπασι P. 1658, ἦλθασιν P. ms. 1656; en -οι : ἦλθον P. 317, ἐπαρέδραμον P. ms. 869, ἔδραμον P. 963, εἶχον P. 911.

Impératif.

Singulier : en -οι : ἄκουσοι P. 261, πίστευσοι P. 328, 405, κέρδισοι P. 353, γρόντισοι P. ms. 453, περιπάτησοι P. 169, ἐλέησοι P. 206, κράτησοι P. 419, 1321, ὀρμησοι P. 457, κλίροι P. 1315, πρῶφθασοι P. 1321, πρῶσπεσοι P. ms. 2668, πρῶσεξοι P. 2688, ἀνάγνωσοι P. 2690 (P. ms. 337 ἀφηγῆσοι, lire ἀφηγῆσοι); en -ε : ἔπαρε, παράλαβε P. 254, ποίησε P. 255, σιώ-

πισε P. 348, σίμωσε P. 397, πέμψε P. 441, ῥίξε P. 960, ῥίψε P. 1316, θράψε P. 1321, ἄπλωσε P. 419, κάθισε P. 1497, σέρε P. ms. 1828, 2462, ἐγνώρισε P. ms. 2000, ἀνάγρωσε P. 2709; en -έ : εἰπέ P. 337, ἐλθέ P. 2075; en -ς : ἄφες P. 146, θές P. 1239, δός P. 1429, 2141; en -α : σέβα P. 2075, 2674; στά P. 1324, 2408 (cf. ἔλα P. 2559).

Pluriel : en -ατε : ἀκούσατε P. 1916, μείρατε P. 2015, περάσατε, δήσατε P. ms. 1904; en -ετε : ἀκούετε P. 1963, περάσετε P. 2044, προοέξετε P. 1275, ἴθετε P. ms. 1963, πέσετε P. 2812, καβαλλικεύσετε P. 2043, ἐρωτήσετε P. 2045; σέρεσθε P. ms. 2459; en -έτε : εἰπέτε P. ms. 2612, 2812; en -άτε : σερβάτε P. 2049 (cf. ἐλάτε P. 1905, ράτε P. 2043).

Subjonctif.

1re pers. plur. : en -ωμεν : ποιήσωμεν P. 1853, τέχωμεν P. 1874; en -οῦμεν : ἐρροῦμεν P. 1829, εἰποῦμεν P. 1903; ἐβγοῦμεν P. 2231.

2me pers. plur. : en -ετε : (γὰρ μὲ) εὔρετε P. ms. 1995.

3me pers. plur. : en -ωσιν(ι) : εἴπωσιν P. 1949, ἴδωσιν P. 1706, πολεμήσωσιν P. ms. 1992, καλοφωγήσωσιν P. 1457; en -οῦσιν : εἰποῦσιν P. 2799; en -οντ : γυρεύοντ P. 441, δόσοντ P. 442, τραγονδήσοντ P. 1457; καβαλλικεύσοντ P. ms. 2211; en -οῦν : εἰποῦν P. 2669, ἰδοῦν P. 438.

INFINITIF

Infinitif du présent : κράζειν P. 957, κολακεύει P. ms. 973, λέγειν P. 2718, στυγαστέειν P. 2258, σιμώνειν P. 2292; ζῆν P. 2632.

Infinitif de l'aoriste : μάθειν P. 54, πάθειν P. 249; ἀποκερδίσειν P. 250, ὁμώσειν P. 288, σιμώνειν P. 606, θέσειν P. 997, ἀποξερόσειν P. 997; πάθει P. ms. 298b, 1038, ἐπιτίγχει P. 839, εἵπει P. 890.

PARTICIPE

Participe du présent : τὸ μέλλον P. 349, τὰ μέλλοντα P. 310, οἱ πρωτεύοντες P. 471, τοὺς ἐχθραίοντας P. 708, τοὺς στριγκίζοντας P. 727.

VERBES PÉRISPOMÈNES

En -ῶ, -ῆς : βασιτῶ P. 13, ἐρωτῶ P. 48, στυγαντῶ P. 396, 2105, θεωρῶ P. 536 (ms. θεωρῶμεν), ἀγατῶ P. 707, τραγῶ P. 769, μελετῶ P. 905, θαπανῶ P. 1169, ἐξεψυχῶ P. 1562, πετῶ P. 1563, ρικῶ P. 1663, μετρῶ P. 1690, καταφιλῶ P. 1790, περῶ P. 1992; κοιμῶμαι P. 280, 1890.

En -ῶ, -εῖς : κρατῶ P. 25, περιπατῶ P. 43, ἀποδημῶ P. 345, πλουτῶ,

δυστεχῶ P. 726, δυστελῶ P. 790, ἀθειῶ P. 280, ἐπαινῶ P. 816, ποθῶ P. 830, πολεμῶ P. 897, φιλῶ P. 959, καλῶ P. 1159, ὀρμῶ P. ms. 1333, ὀρνῶ P. 237; λυποῦμαι P. 57, ms. 348, ἀπολογοῦμαι P. ms. 47a, ἀναποοῦμαι P. ms. 1672, τριῶκοποῦμαι P. 1673, ἀσχολοῦμαι P. 1661.

Le verbe ζῶ : ζῶ P. 753, ζῆ P. 2360 sqq.; γὰ ζῶ P. 77, γὰ ζῆ P. 409, ἀρ ζῶμεν P. 491. — ἔζω P. 91, ἔζου P. 1010, 2171. — ἔζησα P. 1065, ἔζησας P. 2783; ζήσῃ P. 2622; ζήσε (impératif) P. 420. — Infinitif : ζῆν P. 2632.

Verbes du type πᾶω.

ἐπαγαίνω P. 1078, 1504, 1980, ms. 2440 (ἐπεγαίνομε) : παγαίνω P. 1488; ἐπάγω P. 35, 246, 304, 560, 1404; ἐπάγει P. ms. 1921; ἐπήγαγα P. 15, 28, 39, 2351, 2624; ἐπήγα : ἐπήγει P. ms. 609a, ἐπήγαμεν P. 259; ἐπήγα P. 542, 2433; ἄγωμε P. ms. 253, ἄμε P. 1218, 2046. — (πάγω P. 1904 : le ms. donne καὶ ἐγὼ).

ὀρνέω P. ms. 240, 278, ms. 2311; ὀρνῶ P. ms. 2398; ὀρνῶ P. 237; μινέω P. ms. 329, ms. 930 (éd. Mavrophrydis : μινενῶ); πτέω P. ms. 2835 (πτερουῶν; éd. Mavrophrydis : πτοοῦν); λέω P. ms. 1510 (ἔλρε).

κροῦ P. 643. — λές P. 219. — κλαίω P. 158. — ἐκαίετο P. 17. — τρώγω P. 77, ἐγάγομεν P. 1833. — P ms. 1834 : πύοντες, l. ἐπίομεν.

Voix active.

Indicatif du présent. 3me pers. plur. du présent : en -οῦσιν : ἐπαινοῦσιν P. 715, περὶπατοῦσιν P. 1117; en -οῦν : ἀκολουθοῦν P. ms. 1112, ὀρμῶν P. 2726.

Imparfait. 1re pers. sing. : ἰρῶτον P. 120, ἀπεδήμουν P. 345, ἐλογοεμάχουν P. ms. 413, ἔζουν, ἐτρέφουν, ἐδασπέλων P. 1010.

3me pers. sing. : ἰρώτα P. 526; ἐβάστα P. 13, ἰγάται P. 1927. — ἐκράτει P. 26, ἰκολοῦθει P. 14; ἐκράτει, ἐθεώρει P. 1277, ἐπεριεπάτει P. ms. 1091, ὠλιγοθύμει P. 2134, ἐλιγοθύμει P. 2317.

Impératif. σίγα P. 2376, σῶπα P. 2393. — κράτει P. 341, θάρρει P. 720, ἐχαρίσθαι P. 961, πολέμει (μὲ το) P. ms. 2300; ἐρθνεῖτε P. ms. 827.

Infinitif. περὶπατεῖν P. ms. 304, κρατεῖν P. 1192, 2262.

Participe. διψῶντες P. 1834, τοὺς ἀγαπῶντας P. 707. — τοῦ Ἐρωτοκρατοῦντος P. 231, 2343; τοὺς ἐρωτοποθοῦντας P. 1398. — τοὺς δυστεχοῦντας P. 726, τοὺς πολεμοῦντας P. 897, τοὺς ἀποτεχοῦντας P. ms. 947.

Aoriste. En -ησα : ἠρώτησα P. 1487; ἐκράτησα P. 25, ἐθάρρησα P. 1239; en -εσα : ἐσυνεπτόρεσα P. 1590, φορέσῃ P. 1969, κατα-
θαρρέσω P. ms. 1236, καριτερέσῃς P. ms. 2111.

2me pers. sing. : ἐλύτησας P. 354; ἐποίησες P. ms. 160.

3me pers. plur. : ἐλαλοῦσαν P. 261, περιεπατοῦσαν P. ms. 2717.
πειῶ : ἐπέταξα P. 951 (cf. ἐδοῦδαξαν P. ms. 521, φωνάξῃς P. ms. 2358), ἐπέτασα P. 1423, 1579 1635.

Impératif : en -σε : διώτισε P. 348, πόρεσε P. 1304, ποίησε P. 255; en -ησον : ὀργίησον P. ms. 337, ἐλέησον P. 1304, προο-
κέρησον, χαυρέτησον P. 1339, περιπάτησον P. 169.

Infinitif : περᾶσαι P. 2082, πετᾶσαι P. 2726.

Participe : θαρρήσας P. 2068.

VOIX PASSIVE

PRÉSENT

Indicatif. 3me pers. plur. : en -ονται : ἀντιπαράσσονται P. 643, ἰσχύ-
ζονται P. 1042; en -οονται : κείονται P. 232, στέκονται P.
643, ἰσχύκονται P. 1262, δικάζονται P. 1269.

Subjonctif : en -ονται : μάχονται P. 1261, καθέζονται P. 110,
λοῦονται P. 2281; en -οονται : μάχονται P. 954, χαμοπέτονται
P. 2727.

IMPARFAIT

1re pers. sing. : en -όμην : ἐπιγύομην P. 31, ἐντελίσσομην P. 1039,
αἰγματοπιζόμην P. 1374. — P. 99 ἀπεστρέφομην : ms. ἐπεστρε-
φόμην.

3me pers. sing. : en -ετο : ἐπαρετίθετο P. 432, ἐπέτετο P. ms. 1841,
ἔρχετο P. ms. 1802, ἤρχετο P. 2483; ἐκόπτετο P. 36, ἰσχύκετο
P. 670, ἐκαθέζετο P. 380, ἐκείτετο P. 1019 (cf. ἔκειτο P. 850,
ἔκειτο P. 1214); en -ατο : ἰδύνατο P. 2483.

AORISTE

Formes de la voix moyenne : ἐφηγύσατο P. ms. 588; ἐταπειλίσθετο
P. ms. 1180.

Indicatif : en -(θ)ην : εὐρέθην P. ms. 117, μετεστιάθην P. 251, ὠρέχθην
P. 1090, ἐφορεύθην P. 114, ἀρεκηρῶχθην P. 956, συνεβουλεύθην
P. 867, ἀνεφηνίσθην P. 1008, ἀπεξενώθην P. 1031, ἐξενίσθην
P. 173, ἐπατήθην P. 227; ἐπεριπλάκημεν P. 877, ἐκόπην P.
1066, ἐστροφην P. 37, ἐρετρόπης P. 1558, ἐξεπλάγην P. 1565,
ἠρπάγην P. 1822; en -(θ)ηκα : ἐξενίσθηκα P. 118, συνελυτή-
θηκα P. 119, ἐφηγρήθηκα P. ms. 609, ἐστιάθηκα P. 1406, ἐστο-
χάσθηκα P. 849, ἐπικράθηκα P. 1672, ἀνταπεκρίθηκα P. 1981,

ἐφαρτάσθηκα P. 2584; ἐφάνηκα P. 1914. — (ἀπεστράφηκεν P. 2181 : ms. ἐπαρέφηκεν).

Subjonctif. 1re pers. plur. : en -ῶμεν : ἀποχωρισθῶμεν P. 71, ἀγαπανθῶμεν P. 488, 1129, γυρενθῶμεν P. 1874, ἀποκοιμηθῶμεν P. 2544; en -οῦμεν : σταθοῦμεν P. 2440, περιεγαπανθοῦμεν P. 2588.

3me pers. plur. : en -ῶσι : ἀποσπασθῶσι P. 1638; en -οῦν : συρραχθοῦν P. 819, πληρωθοῦν P. 990, κρατηθοῦν P. 1047.

IMPÉRATIF

Du présent. Sing. : στέκον P. 2745; plur. : δουλώρεσθε P. 288.

Du passé. En -(θ)ῆσε : δουλώθησε P. 1314, 2745, στερκλῆθησε P. ms. 1518, ἀντισχολήθησε, παρηγορήθησε P. 1622, πληροφορήθησε P. 1632, 2681; χάρισε P. 959; en -σον : εἴξον P. 562, δέξον P. 2654, σκέψον P. 2675; ἰγγήσον P. 1534, ἀφ᾽ ἰγγήσον P. 2154, 2158 (P. ms. 2147 ἀφ᾽ ἰγγήσου : l. ἀφ᾽ ἰγγήσον).

INFINITIF

Du passé. γορενθῆ P. 1127; λονθῆν P. ms. 2128.

PARTICIPE

Participe du passé.

En -εις : γραφεῖσα (γραφῆ γραφεῖσα παρὰ τῆς κόρης) P. ms. 1624a; en -μένος : γεγραμμένος P. ms. 678, ms. 1270, 1273, 1554, λελατομημένος P. 731, 2729, 2833, γεγυρωμένα P. 2630, ρενερωμένος P. 2240, δεδεμένος P. 711; ἰκοιμημένος P. 264, παρηγγεμένος P. 1648, ἰστοριώμενος P. 263, ἡμερωμένος P. 1772; sans reduplication : διωγμένος P. 18, χαμένος P. 19, γορενμένος P. 117, παιδενμένος P. 1734, βαμμένη P. 1762, δακρωμένος P. ms. 2605, θενωμένος P. 710, λατομημένες P. 652. — P. 265 ἀπτομένην : lire ἀπτόμενην (participe du présent). — P. 1686 ms. τὸ πιττάκιν σου τοῦτο τὸ ρεωδὶ περιπόμενον (que Mavrophrydis a corrigé en περιμένην); les autres mss. donnent : S. 847 τοῦτο τὸ τωριόρ σου, E. 1929 τ. τ. βραδενρόρ σου, N. 1742 τοῦτο τὸ ὕστερόρ σου.

FUTUR

1° La forme ancienne : P. 129, 1288, 1562, 2084, 2497 (ms. λυτρώσον, l. λυτρώσω), 2498.

2° Θέλω et l'infinitif (de l'aoriste) : P. 54, 67, 247, 249, 288, ms. 298b; (du présent) : P. 304.

3° Μέλλω rā : P. 301.

- 4° *Νὰ* et le subjonctif : P. 190, 191, 1379, 1381, 2007. *Πότε* *ῥὰ* et l'indicatif (de l'aoriste) : P. 1364, 1366, 1368, 1369, et le subjonctif : P. 1466 sq.; *πότε* et le subjonctif : P. 1468, 1470.
 5° *Ἦλθω* et l'infinitif : P. ms. 269, 1940.

CONDITIONNEL

- 1° L'imparfait : P. 491, 500, 901, 1062, 1063, 1374, 2840.
 2° *Ἦθελα* et l'infinitif de l'aoriste : P. 491, 606.
 3° *Νὰ* et l'indicatif (de l'aoriste) : P. 178, 182, 710, 1018, ms. 1221, 1296, (du présent) : *ῥὰ* *λὲς* P. 219; *ῥὰ* et le subjonctif : *ῥὰ* *λέγῃς* P. 156.
 4° *Ἐίχα* et l'infinitif de l'aoriste : P. 1127.

La phrase conditionnelle est indiquée par *ἂν* ou *ἐὰν* et l'indicatif de l'aoriste : P. 68, 178 (ms. *ἐὰν*), 1016 (ms. *ἐὰν*), 1295.

MOTS INVARIABLES

ADVERBES

Adverbes de manière : en *-ως*, *-ῶς* : *ἀταλόγως* P. 183, *ἀθροιστικῶς* P. 1569, *ἐνηθότως* P. 2560, *ἐξαιρέτως* P. ms. 1091, *ὁμοίως* P. 2330, *ὁμως* P. 943, *μηδαμῶς* P. 2359, *οὔτως* P. 1437, *πῶς* P. 25, *ὥσαύτως* P. 73; en *-α*, *-ά* : *ἀθροιστικά* P. 1366, *ἐνίδορα* P. 2547; en *-όν* : *ἀθροιστικόν* P. 1381.
Μακρὰν P. 1170, *ὀκλίποτε* P. 46, *ὅδε* P. 1325.

Adverbes de lieu : *ἄντικρυ* P. ms. 503, *ἄνω καὶ κάτω* P. 1511, *ἀπὲρά* P. 266, *ἀπέκει* P. ms. 116, *ἀπεκείθεν* P. 182, *ἀπέσω* P. 271 (*ἀπὸ μακρὰ* P. 2625, *ἀπὸ τριγέρον* P. 2832), *γέγονθεν* P. 1042, *ἐθά* P. 81, *ἐθῶ* P. 45, *ἐπάρω* P. 263, *μέσσω* P. 1743 (*μέσα* P. 170 : le ms. donne *ἀπέσω*), *ὅθεν* P. 807, *ὀπίσω* P. 14, *ὀποῦ* P. 162, *παρακάτω* P. 266, *παροπίσω* P. 391, *πόθεν*, *ποῦ* P. 1273, *ποῦπετα* P. 1874, *τριγέρον* P. 12.

Adverbes de temps : *αὔριον* P. 2383, *αὐτίκα* P. 1744, *ἀπάρτι* P. 562, *ἀργά* P. 108, *ἀπόψα* P. 2011, *βραδύν* P. 1943, *εἶτα* P. 1790, *ἐχθές* P. 1723, *γεωστί* P. 1686, *πάντα* P. 31, *πάντοτε* P. 141, *πάντως* P. 137, *παραινίκα* P. 114, *παρενθές* P. 72, *ποτέ* (*σοῦ μί*) P. 720, *ποτέ* (*του οὐκ*) P. 950 (*πότε* P. 315 : le ms. donne *τότε*), *προχθές* P. 2801, *προῶτον* P. ms. 2158, *πῶποτε* P. 103, *σήμερον* P. 66, *σύντομα* P. 1757, *συντόμως* P. 125, *ταῦτα* P. 260, 293, 553, etc., *τέως* P. 329, 1203, 1482, etc., *τόδε* P. 622, *τότε* passim, *τόρα* passim.

Adverbes de quantité : *μικρόν* P. 2270, *ὀλίγον* P. 535, *μᾶλλον* P. 96, *πλέον* P. 1815, *πολλά* P. 8, *πολλάκις* P. 241, 996, *πολύν* P.

ms. 493, *σφόδρα* P. 2710, *σχεδόν* P. 2259, *τόσα* P. ms. 1689, *τοσοῦτον* P. 30.

PRÉPOSITIONS

Ἄρην et le génitif : P. 2792.

ἀντί, *ἄντις* et le gén. : *ἀντί* P. 65, ms. 1633, 1647, *ὡς ἀντί* P. 454, *ἀντὶ οὐδετίποτε* P. 1182, *ἄντις* P. ms. 461; et l'accusatif : *ἀντί* P. 65, *ἄντις* P. ms. 1218, ms. 1648, ms. 2581.

ἀπό, *ἀπέ* et le gén. : P. 20, ms. 53 (*ἀπὸ τοῦ πάθου*), ms. 1323 (*ἀπὸ τῆς χειρὸς*), P. 418 (*ἀπὸ τοῦ ῥῆν*), passim, *ἀφ' οἷ* P. 246; et l'acc. : P. 17, 52 — *ἀπὲ τώρα* P. 419, ms. 663, *ἀπὲ τότε* P. 2332.

διὰ et le gén. : *διὰ παντός* P. 1783; et l'acc. : P. 6, 18, 19, 21, 23, 24, passim; *ὡς διὰ* P. 1780, *ὁδιὰ* P. 2521.

δίχα et le gén. : P. 412, 1011; et l'acc. : P. 404, 1377.

εἰς et l'acc. : P. 1, passim; *εἰς μίαν* P. 1718, *εἰς τὸ νά* P. 1846.

ἐκ et le gén. : P. 18, passim, *ἐκ παντός* P. 178, *ἐξ ὁλοκλήρου* P. 185; et l'acc. : P. 243, 467, ms. 1253 (P. 564 *ἐκ τὸ ὄνειρον* : le ms. donne *ἐκ τοῦ ὄνειρου*).

ἐν et le datif : *τὰ ἐν τῷ μέσῳ* P. 483, 874, *ἐν στυγνῶφι* P. 1815, *ἐν ὀρείῳ* P. 554, 883, ms. 1309a, 1824, 2757, *ἐν πρώτοις* P. ms. 298a. — P. 641 *ἐν ὀπλῳ* : lire *ἐνόπλους*.

ἐπί et le gén. : P. 579; et l'acc. : P. 2818.

κατά et le gén. : P. 934, 1319, ms. 1332 (*κατ' ἐδικοῦ μου*), 1597; et l'acc. : P. 785, 911, ms. 1564 (*κατὰ μὲν προῶτον*), 2319.

μά et l'acc. : P. 294, 476, 587, 2676.

μέ et l'acc. : P. 14, passim. — (P. 545 *μὲ τοῦ ἰδεῖν* : le ms. donne *μα τοῦ ἰδεῖν*, lire : *ἄμα*, la lettre initiale étant laissée en blanc). — *καὶ μὲ θυμοῦ* P. ms. 2638 : lire *μετὰ θυμοῦ* ou *καὶ μὲ θυμόν*.

μετά et le gén. : = avec, P. 73, ms. 198, 357; et l'acc. : = avec, P. 362, 363, = après, P. 161, 329.

μεχρί et le gén. : P. 913; et l'acc. : P. 1872.

παρά et le gén. : P. 714, 821, 1822; et l'acc. : P. 2070; après le comparatif : P. 843, 2288.

περί et l'acc. : P. ms. 318; après le comparatif : *περὶ τὸ νά* P. ms. 2568.

πρό et le gén. : P. 884, 1429.

πρός et l'acc. : P. 46, 643; *πρὸς ἕνα* : voir Pronoms indéfinis (p. 423); *ὡς πρὸς* P. 681, 2157, 2269.

σύν et le datif : P. 466, 711.

ὑπό et le gén. : P. 721.

ὑπέρ et le gén. : P. 708.

χωρίς et le gén. : P. 1368, 1377; et l'acc. : P. 2085.

ὡς et l'acc. : P. 1955.

ὥστερ et l'acc. : P. 1955.

PRÉPOSITIONS ADVERBIALES

Suivies du génitif : ἀραμέσα P. 1074, ἀραμέσος P. ms. 1294, ἀντίπερα P. 2097, ἀπέθω, ἀπέχει P. 224, ἀπέσω P. 1227 (ἀπὸ μακρά P. ms. 1734, ἀπὸ μακρόθεν P. 2112), ἐμπρός P. 197, 2686, ἔμπροσθεν P. 28, ἔσω P. 971, κατόπισθεν P. 28, κοινά P. 2106, μέσος P. 583, 944, ὀπίσθε P. ms. 1989, ὀπίσω P. 760, παρεκτός P. 2836, σιμά P. 2042, τριγέρον P. 1226.

Suivie de l'accusatif : ἐπέρω P. 1051.

Suivies d'une préposition : — εἰς : ἐδῶ εἰς P. 45, μέσα εἰς P. 2, μέσος εἰς P. 2286, ἐπέρω εἰς P. ms. 151; — ἐκ : μακρὰν ἐκ P. 1170; — ἀπό : παρέξω ἀπό P. ms. 951; — πρὸς : ἔμπροσθεν πρὸς P. 2841.

CONJUNCTIONS

Conjonctions de coordination : ἀλλά P. 38, passim, πλὴν P. 379, 859 (πλὴν au lieu de πάλιν (ms. πλ') P. ms. 262), οἷν P. 2666, γοῖν P. 655, 914, 2105, 2163, 2760, θῆθεν P. 1190, 2058, 2769, μὲν... δὲ P. 493/497, δὲ P. 464, 707, ms. 1141 (P. 445, 865, 1164 : le ms. ne donne ni δὲ ni δ'), γὰρ P. ms. 445, ms. 865, ms. 896, 935, ms. 1164, 1447, τε P. 861, 866, 1863, 2715 (τε dans l'édition de Mavrophrydis manque souvent dans le ms., p.e. P. 309, 365, 942).

Conjonctions de subordination : ἔμα : et l'aoriste : P. 125, 331, et l'infinif : P. 556, 1969, 2240, 2595, 2764, (P. 545 ms. μα, lire ἔμα); ἄν P. 45, passim, ἀντίχῃ ῥά P. 44; ἀφ' ὅτου P. 209, ἀφ' οὗ P. 246; οἷον P. 53, 790; ἔάν P. 71, ms. 96, ms. 284, ms. 819, ms. 845, ms. 1016, ms. 1127, ms. 1267; εἰ P. 1250, 1375, εἰ μὴ καὶ οὐ P. ms. 1251; ἔπει P. 349; ἕως ῥά P. 1667, 2096; ἔρα P. 31, ms. 68, ms. 762, 892, ms. 893, ms. 1068, ms. 1708, ἔρα (après ἀκούω) P. 1700, 2086, ἔρα μὴ P. 238; καθὼς : ἐκθὺς καθὼς P. 2768; καλὰ καὶ P. 352; μέχρι ῥά P. 455; ῥά P. 3, passim (p.e. ms. 576 sq., ms. 1060 sq., ms. 1466, ms. 1472), τὸ ῥά P. ms. 791 (au lieu de καὶ dans l'édition de Mavrophrydis), εἰς τὸ ῥά P. 1846, πρὸς τὸ ῥά P. 2056, ῥά μὴ P. 107; ὁπότεν P. ms. 340, 2438; ὅταν P. 22, ms. 487; ὅτι P. 30, 56, ms. 347; πρὶν ἄν ῥά P. 545; ὥς P. 30, 64, 2815, ὥσάν ῥά P. 2502, ὥσπερ ῥά P. ms. 2637, ὥστε ῥά P. ms. 485.

ADVERBES D'AFFIRMATION ET DE NÉGATION

Ναί P. 607, 2020, ἀλλήθεια P. 350.

Ὅχι P. 1475, 1851, μὴ passim, μὴ ῥά P. 2820, οὐ μὴ P. 727, 803, ms. 1604, ms. 1689, ms. 2287, εἰ μὴ καὶ οὐ P. ms. 1251.

INTERJECTIONS

Ἀλλοίμονον P. 1433, ἐδέ P. 2509, ἐθά P. 81, ἰδοὺ P. 1127, ῥά P. 417 sq., ῥάτε P. 2043, ἔλα P. 2559, ἐλάτε P. 1905, ὄρε P. ms. 1828, 2462, ὄρεστε P. ms. 2459, ἄγε P. 1218, ὦ P. 937 (P. 333: ms. ἔπλασεν ἔρωσ, σνγγετή), ἀλλὰ καὶ P. 2229, ἀλλὰ πόσον P. 313.

NOMS PROPRES

ἡ Αἴγυπτος P. 1828, 1830, 1910, 1921, 1935, 1990, ἡ Αἰγυπτία P. 1861, 1992; ὡς πρὸς τοὺς Αἰγυπτίους P. 2157.
 τὸ Ἀργυρόκαστρον P. 504, τὸ Ἀργυρὸν τὸ Κάστρον P. 1928, τὸ Κάστρον τὸ Ἀργυροῦν P. 437, τὸ Κάστρον Ἀργυροῦν P. ms. 466, τὸ Ἀργυροῦν τὸ Κάστρον P. ms. 729 (Κάστρον τοῦ Ἀργυροῦ P. 307, ms. 636a, τοῦ Ἀργυροκάστρον P. 1919). — (κάνστρον: voir Épenthèse, p. 417).
 ἡ Ἀρμενία P. 1158, 1161, 1177, 2328; Ἀρμενικά P. 1819.
 ἡ Ἀφροδίτης P. ms. 2731.
 τὴν Βαβυλώνα P. 1079, τὴν Βαβυλωνίαν P. ms. 1982.
 ὁ Βερθερῆχος P. 889, passim, mais Βερθερῆχος P. ms.: 900, 908, 1871, 1971, 1976, 1981, 1989, 2040, 2109, 2189, 2210, 2216, 2219, 2226, 2235, 2241, 2253, 2258, 2282, 2298.
 ὁ Βέτανος P. ms. 1437a (ρονθετεῖ ὁ Βέτανος τὴν κόρη), Βέταρε P. 1516 (P. 1426: ms. Βάταρε).
 Εὐτροστία P. 2168.
 ὁ Κλιτοβών P. 1818, passim (voir aussi L'introduction § 7), τὸν Κλιτοβόντα P. ms. 62a, ms. 81a. — γίλε μου Κλιτοβόντα P. 2551 (forme vocative de Κλιτοβόντας?).
 Λατίνος P. 9, 26, λατινικός P. 299, 896, 1310, 1769 (λατινοκόκοπον P. ms. 2791).
 ἡ Αἰβαρδος P. 448, 2325.
 ὁ Αἰβιστρος P. 126, passim.
 ἡ Αἰταβία P. 1159.
 ἡ Μυρτιάνη P. 1818; voir aussi L'introduction § 7.
 τῆς Περσίδος P. 1164; ὁ Πέρσης P. 24, 1170.
 ἡ Ῥοδάμνη P. 214, passim. — (Ῥοδάμνον P. ms. 865, ms. 1732).
 Σαρακίνα P. 1894.
 ὁ Χρυσός P. 216, passim.

Figures de rhétorique: voir à la fin des observations grammaticales sur le ms. E. (p. 365).

GLOSSAIRE

A

- ἄβυσσος abîme, εἰς ἄβυσσον E. 1610, P. 283, τὸν ἄβυσσον N. 1471, τὴν ἄ. S. 507.
- ἀγανακτῶ : voir ἀταγάζω.
- Ἀγάπη Amour, une des Vertus, E. 988, N. 848, P. 699, un des Erotes, E. 1119, N. 972, P. 816.
- ἀγχιστροφέω pêcher à la ligne, E. 2487, ἀγχιστροφέω S. 1345, P. ms. 1045.
- ἀγέριος imberbe, E. 3, N. 38, P. 12.
- ἀγέρωχέομαι être fier, S. em. 244, N. 1217.
- ἀγέρωχος fier : τὸ ἀγέρωχον orgueil, fierté, τὸ πολλά μου ἀγέρωχον S. 588, N. 1495, τὸ πολὺν μου ἀγέρωχον E. 1696, P. 1528.
- ἀγχιστροφέω : voir ἀγχιστροφέω.
- ἄγουρος vert, pas mûr; garçon, adolescent : E. 2, P. 10, passim, ἄγερος N. 36, S. 2031. — Voir ὀλοάγουρος.
- ἀγών P. 1023 : voir ἀνάγων.
- ἀγωνίζομαι essayer, tâcher, E. 1056, N. 54, 915, P. 759.
- ἀδάμας : λίθος ἄ. diamant, S. 2146, E. em. 3327.
- Ἀδιακρίσια E. 1145, P. 840 : l. ἐνδιακρίσια.
- ἀδιάκριτος N. 1452 : l. ἐνδιάκριτος (= S. 489).
- ἀδιάσπαστος inséparable, S. 493, N. 1457.
- ἄδολος pur : ἀσῆμιν N. 636, P. 499; χρυσάφιν S. 753, E. 1845, N. 1646; ἔρως ἀένετης S. 2710, P. em. 2453 (ms. ἄδολος); ποτάμιν E. 2424, 2458. — Cf. ἄ. φίλος Phlor. éd. Hesselring, 1476.
- ἀδόλωτος E. 757 = ἄδολος.
- ἄδουλος P. 2453 : l. ἄδολος.
- ἄδοῦλωτος libre, indépendant, E. em. 127, P. 129.
- ἀδυναστευτος sans tyrannie, S. 2198, E. 3380, N. 3006.
- ἀδύνατος impossible : τὸ ἔν' τῶν ἀδυνάτων E. 3421 (cf. At. II 16); ἔτι ἐκ τῶν ἀδυνάτων S. 2238 (cf. ἐκ τῶν ἐνδεχομένων Xenoph. Mem. 3, 9, 4; (τι) ἐκ τῶν ἀπροσδοκίτων Dig. Gr. Ferr. IV 660).
- ἀδυνατῶ ne pas pouvoir, S. 543, E. 1649.
- ἀθειῶ violer, manquer, E. 1533, N. 1379, P. 1454.
- ἀθιβολή conversation, N. 3348. — ἀθιβολή Sachl. III 204, 219, 367, Apocopos 240, Sklav. 278, ἀρθιβολή Pestil. 37, Coray (At. II 50) donne le verbe ἀραθιβάω (ἵγουν ἀραρτιβάλλω) et croit que ἀθιβάω ou ἀθιβάλλω n'existent pas; voir cependant p.e.

ἀδιβάρω Imb. Marg. éd. Legrand 426, *ἀδιβάλλω* Pestil. 95. — *ἀραδιβάρω* Asin. Lup. 464, Dig. Petr. 434, Hist. Mich. 125, 164, Hist. Val. 88, 1697, 2665, La belle Bergère éd. Legrand 378 (cf. Erotokr. éd. Xanth., glossaire); *ἀραδιβάλλω* Sklav. 87, Dig. Petr. 122, Hist. Mich. 536; *ἀρτιβολῶ* (Psalmes, Gramm. d. Byz. Chron. p. 201, cite Glyk. 453, 7), Prise de Const. 436, Apoll. Tyr. 735; *ἀρτιβάλλω* Sachl. III 375. — Cf. Sakellarios, Cypr. *ἀ(ρ)τιλογία*, *ἀ(ρ)τιλογία* = *ἀρτιλογία*. — τὸ ἀδιβόλ(ω) Sathas, Bibl. graeca med. aev. 6, p. 220; Dieterich, Südl. Spor. p. 153. — Pour *ἀδιβολή*, dérivée de *ἀρτιβολή* (*ἀφτιβολή*, *ἀδιβολή*): voir Hatzid. MNE II p. 503; pour *ἀραδιβάλλω* id. p. 312. — Cf. Erotokr. éd. Xanthoudidis, Glossaire ss. vv. *ἀδιβολή*, *ἀραδιβάρω*, *ἀραδιβολεύγομαι*; Antoniadis, L'év. de Lc. p. 114; *ἀρτιβάλλω* Lc. XXIV 17 (échanger des paroles).

ἄδολος non troublé, S. 1289, N. 2126.

αἰσθάνομαι, *αἰστέρομαι* éprouver, sentir; être vivant. E. em. 144, N. 160, P. 143. — S. 1354, E. em. 2494, N. 2191.

αἰσθανόμενος sensible, sensitif, S. 139, P. 1163; E. 2622: *ἰστανόμενος*; N. 364, 2319: *ἑστανόμενος*; toujours ensemble avec *εἴμορφος*: *εἴμορφος αἰσθανόμενος*.

αἰσθητός, *αἰσθητός* distinct, net, (comme) vivant, S. 1554, 1556, E. 572, 584, (1830), 2510, 2704, 4314, N. 468, em. 480, 632, 2392, P. 324, 335, 495, 1064, 1854, 1856; *αἰσθητικός*, *αἰσθητικός* S. 1369, 3159, E. 2702, N. 2201, 2394.

ἄκανῶ S. 2148 = *ἰκανῶ* (cf. At. IV 6, Mondry Beaudouin, Ét. du dial. chyp. p. 31, 91, 112; Pernot, Études I p. 221, 225).

ἀκαρτερόν attendre, E. 3251, 3792.

ἀκαταήρητος inobservable: (*βαρρῖν*) *ἀ.* immense, S. 519 (*ἀκαταρήρητος* E. 1622, *ἀκατααῖρητος* N. 1484).

ἀκμή encore, S. 1645 (cf. Krumbacher, Byz. Ztschr. XXVII 498 sqq. XXIX 188 sq.); ailleurs toujours *ἀκόμη* (*ἀκομή*: N. 1424, P. ms. 614).

Ἀκεραιότης Intégrité, S. 13, E. 1141, N. 992, P. 836.

ἄκουσμα ce qu'on entend, nouvelle, bruit, S. 1436, N. 2281.

ἀκοῦω se nommer, S. 1518, 3206, E. 2666 sq., 4353, N. 2357, 3788, P. 1817 sq.; obéir, S. 2120, E. 196, 3300, N. 242, 2932, P. 2248. — *οὐκ ἤκουε ῥάπομειν* E. 3024, *οὐκ ἤκ. ἀπομείναι* S. 1868, *οὐκ ἤκουε ἵνα ἀπομείν* P. ms. 2086: il n'entendait point rester (N. 2701: *οὐκ ἠθέλησεν ὀπίσω ῥάπομειν*).

ἄκτιστος E. 1932: audacieux, impertinent, courageux? voir *ἄχρωμος*. — Faut-il lire: *ἄχρηστος* (= impudent)?

ἂ λάχῃ ou ἀλλάχῃ (ρά) peut-être, E. 31, 2727, 2899 = ἀντέχῃ. — E. 4028 : ἀλλάχῃ.

ἀλεφάντινος E. 221 = ἐλεφάντινος.

ἀλήθεια vraiment, S. 974, E. 599, N. 490, P. 350; ἐπ' ἀληθείας en vérité, S. 1887, E. 3046, N. 2721.

Ἀλήθεια Vérité, E. 957, N. 819, P. 670.

ἀληθινός pourpre, rouge claire, E. 958, N. 820, P. 671 : ἀλ. τριαντάφυλλον une rose rouge (cf. Du Cange ss.vv. ἀληθινός et alithinus; Suic. Thes. Eccl. s.v.; Sophocles Lexicon s.v.; Reiske, De Cer. II 641, 11: p. 753; Triandaphyll. Lehnw. p. 122 : ὁλόβηρος; Erotopaegnia 421, note).

ἀλλά (exclamation): non, mais...! ah ça! S. 2759, P. 2490 : (θυμώ-
ρεται) θυμὸν ἀλλὰ καὶ μέγαρ, E. 3916 θυμὸν ἀλλὰ μεγάλων.
— Cf. Prodr. I 17. — ἀλλά = πλὴν : E. 2710.

ἀλλάχῃ : voir ἂ λάχῃ.

ἀλλέος? P. 812.

ἀλληλογνωρίστῃς (μέ τινα) connu mutuellement, E. 2980.

ἀλλήλως E. 364 (cf. Erotokr. éd. Xanthoud. Gloss. s.v.).

ἄλλος : εἰς ἄλλα θέτω faire changer d'avis, E. 606, N. em. 497, P. 356; (Θάψω(ἄλλην τόσῃρ (faut-il corriger : ἀλλὰ?) d'autant plus grand, S. 1271, E. 3354, N. 2982; suivant, prochain : τὴν ἄλλην ῥύκταν S. 2545, N. 3157, εἰς ἄ. ῥύκταν S. 652, E. 1757, N. 1553, τὴν ἄλλην (sc. ἡμέραν) E. 13, εἰς ἄλλην (sc. ἡμέραν) N. 50, P. 27, τὸ ἄλλον τιτάκω S. 617, E. 1725, N. 1520, ἄλλον ἓνα (encore un) S. 566, E. 1673, P. 1514; πρὸ τῆς ἄλλης (= τὲς προάλλης) l'autre jour, S. 379, E. 1496; ἄλλην ὠρίτταν E. 3708, εἰς ὦραν ἄλλην N. 3153; ἄλλος καὶ ἄλλος plusieurs, toute sorte de, S. 3014, E. 4178, N. 3601 (cf. Pestil. 256).

ἀλμέγω : voir ἀρμεέγω.

ἄλογος cheval, S. 1389, E. 2527, N. 2222, P. 1075, passim. — Cf. G. Meyer, Alban. Stud. IV p. 15.

ἀμάδα E. 3327 : l. ἀσάμας.

ἀμάλαγος : τὸ ἀμάλαγον or pur, S. 1322, E. 2458, N. 2159, P. 1022.
— Cf. Hatzid. MNE II 109.

ἀμάλωτο captif, E. 3996 = αἰχμάλωτος. — Cf. Pentat. Gloss. s.v.; Dig. Esc. 462, 570; Picat. (ms.) 235; Chron. Mor. 1259, 1261; Erotokr. éd. Xanthoud. Gloss. s.v. χμαλωτίσω.

ἀμεριμνῶ être sans souci, S. 1792, E. 2953, N. 2635.

ἀμήχανος extrême, τὸ κάλλος τῆς τὸ ἀμήχανον N. 1899 (cf. Plato Conv. 218 e, id. Rep. X 615a); Suic. Thes. Eccl. : „saepe reperias ἀμήχανον κάλλος inaestimabilis pulchritudo.” — Cf. Dig. Gr. Ferr. III 312, IV 264, VI 352, 410.

ἀμυχαρῶ être embarrassé, S. 539, 542, 1105, 2801, E. em. 1648, em. 2183, 3989 (N. 3409 manque dans le ms.).

ἀμνημονῶ oublier, N. 332, P. 213.

ἀμπελίω vigne, S. 1357, E. 2497, N. ms. 2193a, P. 1056 (ms. : *ἀμπελίω*).

ἀμπελόχορος E. 487 : l. *ἀμφερήχορος*.

ἀναβάζω (*εἰς ἔφος*) élever, S. 1229, P. 966, *ἀρεβάζω* E. 2335, N. 2064; *ἀρεβάζω* (*ὀψάδια*) accrocher, N. 2182.

ἀναβιβάζω monter, élever, E. 91, N. 110; *εἰς τοῦτ' ἄ.* évoquer, S. 3155.

ἀναβοννάδιω éminence, butte, S. 1292, E. 2427, = *ἀναβοννάδιω* N. 2129. Cf. *ἀναδεδράδι* Erotop. 348, 409, *ἀναδεδράδι* Venet. 12 (*ἀναδεδράδι* ci. Bikélas), Legrand, Chansons populaires 18.

ἀναγκάζω insister à : *μη μὲ τὸ ἀναγκάσῃς* S. 480, E. 1598, P. 1489 (N. 1442 : *ἀναγκάσῃς*, l. *ἀναγκάσῃς*.) — Cf. Sen. Puell. 110, Achill. 341, Imb. Marg. 158, 228; *ἀναγκασίης* (et *ἀναγγασίας*) Chron. Mor. 3745; Belth. 777.

ἀνάγκησις : voir *ἀνάκαμψις*.

ἀνάγκη angoisse; *δίχα τινὸς ἀνάγκης* sans aucune angoisse, sans aucun souci, S. 1308, 1854, E. 2443, 3013, 3253, N. 2145, P. 1011, 2076. Cf. Phlor. éd. Hesseling 314 : *δίχως τινὸς ἀνάγκης*, id. 1480 : *δίχως καμνιάς ἀνάγκης*, Belth. 774 : *χωρὶς καμνιάς ἀνάγκης*.

ἀνάγομαι monter, P. 148.

ἀναγνρῶ chercher, E. 679, N. 555, P. 429; trouver, E. 2555. Cf. *ἀναζητῶ*. — Voir *κοσμο(αρα)γνρῶ*.

ἀνάγων colonne, socle, E. 373 sq., 2459, P. em. 1023 (ms. *ἀγώγ*), 2837 sq. (N. *ἀνῶγιν*); peut-être le tuyau d'un jet d'eau qui monte l'eau (Mavrophr. Gloss. : *κίωγ, στύλγ*). Cf. *ρεροαγωγί*; voir *ἀνώγειω*.

ἀναδρομή remuement, E. 2555, N. 2247.

ἀναζητήσις recherche, *ἐρχομαι, ὄρω*, *ἐβγαίνω εἰς ἀναζήτησιν* aller à la recherche, S. 2240, 3237, E. 549, 712, 3423, 4380, N. 340, 587, 3043, P. 303, 457, 2297; E. 3418 *ἐλπίζεις εἰς ἄ.* espère-tu en l'heureuse issue de ta recherche (S., N. et P. donnent ici *ἀνάκαμψιν*).

ἀναζητῶ chercher; retrouver, S. 3235, E. 4376, N. 3817. — Voir *ἀναζήτησις, ἀναγνρῶ*.

ἀναισθητῶ, ἀναισθητῶ perdre connaissance, S. em. 2501, 2576, 2618, E. 3666, N. 523, 3267, P. 386, 2373.

ἀναισκέτω E. 195 : l. *ἀναισχετῶ* = *ἀναισχρετῶ*.

ἀναισχρετῶ n'avoir pas honte, E. em. 195, N. 241, P. 2772 (P. ms. *ἐναισχρετήθης*).

ἀνακαλαμίδιω canne à pêche, S. 1344, P. 1044 (l. *ἔνα καλαμίδιω*?)

ἀνάκα(μ)ψις retour, S. 2235, N. 3038, P. em. 2294. — *ἀνακάμπτω*

recourber; retourner (dans la piste) Plato Phaedr. 72b, aussi intrans. dans le N. T. (p. e. Matth. 2, 12). — Cf. ἀνακαμψέρος nom d'une plante (Hesych.). — Glyk. 217 : ἐπανακάμψεις; Suz. 18 : ἐπανακάμψατες.

ἀνακομπώνω déboutonner et retrousser les manches (Somavera s.v.; Prod. Gloss. s.v.; At. I 140); P. 756 ἀνακομπόμενος, E. 1053, N. 912 ἀνασκομπόμενος. — Cf. Glykas 331 : ἀνακομπώσας, Poulol. 99 : ἀνασκομπόμενῃ; Prodr. III 186 ἀνακομπώματα.

ἀνακρατῶ tenir, S. I 133, P. 1256.

ἀναλιβάθια prairie, pré, N. 27, P. 1; = ἀναλίβαθον S. 2952, E. 4123, N. 29, P. 3, 2593.

ἀναλογεῖον pupitre, E. 513, ἀναλόγιον P. 273. — (At. V 17, 59 : ἀ. = εἰκοροστάσιον).

ἀναλογία? N. 1007.

ἀνάλογος proportionné, S. 1297, E. 654, 2413, 2434, N. 2117, 2134, P. 408.

ἀναλόγως proportionnellement, E. 424, N. 301, P. 183.

ἀναμελεία : δίχως ἀναμελείας sans peur, intrépide; N. 2694, 2722 : ἄφοβος, ἀνερροιάστος, δίχως ἀναμελείας (S., E., P. : δίχα τιος ἀνάγκης). — ἀναμελεία = ἀμελεία Hatzid. Einl. p. 375; δίχως ἀναμελείας = δίχως ἀμελείας = sans insouciance, plein de sollicitude, inquiet, timide : donc une signification directement opposée à celle des deux passages cités. C'est ce que l'on trouve pourtant aussi ailleurs (et toujours avec un mot de sens négatif : δίχως, οὐκ, μηδὲν) : οὐδὲν ἀναμελεῖν Sachl. II 667, δίχως ἀναμελείας Sachl. III ms. 276, μηδὲν ἀναμελεῖτε Prise de Const. 270, μηδὲν ἀναμελήσετε id. 464, μηδὲν τὸ ἀμελεῖτε id. 397, 592, οὐκ ἀμελοῦν être insouciant, être indifférent, Bell. Troj. éd. Mavrophr. 572, (μηδὲν ἀμελήσαντες Dig. Gr. Ferr. I 88); cf. encore μὲ δίχως ἀφοβία sans peur, Dig. Petr. 682.

Ἀράμνησις Réminiscence, S. 6, E. 1134, N. 986, P. 829. — E. 1154 : I. Ἀραμονή.

Ἀραμονή Persévérance, S. 25, E. em. 1154, N. 999, P. 854.

ἀραμονή E. 1893 : I. ἀράμνησις.

ἀνανοῶμαι penser à, P. em. 1672 (ms. ἀνανεῖται).

ἀναντρανίζω : voir ἐντρανίζω.

ἀναπαύω reposer, réconforter : ἀνέπανσέ με ἡ βοτλή, S. I 81, P. 1205, E. em. 1197 (ἐνέπανσε S. 69); cf. ἐνέγνωσε, E. 1924, ἐκατέρ-τησε, ἐπενεστέρναξεν E. 1436).

ἀναπετῶ déployer, E. 764, N. 645, P. 508.

ἀναπεύ(γ)ομαι se reposer, E. 1358, 3438 = ἀναπαύομαι (S. 2253 ἐν-παύετον).

ἀναπλοκή chéri, E. 1603 (cf. Dig. Esc. 228, Phlor. 871).

ἀνάπλοκος : *ἀνάπλοκέ μου κρεμασμέ* mon cher trésor, S. 500, N. 1464, P. ms. 1493.

ἀναπόταμον le haut du fleuve, N. 27, 30, P. 1, 4; voir S. 2967, E. 4139, P. 2602 : l. *γλυκοαναπόταμον* (N. 3564 manque dans le ms.). — Cf. Belth. 241, 293, 317.

ἀνασκέπαστος = *ἀσκέπαστος* non-couvert (cf. E. 317, N. 456, P. 2786) : E. 2762, N. 2442. — Cf. Prise de Const. 988 *ἀρεσκέπασα* (dévoiler), id. 209 *ἐξανασκεπασμένες*; id. 324 *ἀνάσπαστες* indéracinable; Sathas, Bibl. gr. med. aevi II Gloss. : *ἀνασκούφωτος* = *ἀσκεπής* *τὴν κεφαλὴν*; Pestil. 231 : *ἀνασπαστοκλωνόρριζους*. — Voir Hatz. MNE I 138 sq.

ἀνασκιρτῶ sauter, N. 2254.

ἀνασκομπωμένος : voir *ἀνακομπώνω*.

ἀνασταλάζω E. 4150 : l. *σταλάζω*.

ἀναστέναγμα gémissment, soupir, passim; *ἀναστενάσματα* E. 16, N. ms. 43, 3108 (cf. *τὰ σνχηροαστενάσματα* Xenit. 140, cf. id. 237; *ἀναστενάσματα* Erotokr. A 416, *σνχηροαστενάσματα* id. 117).

ἀναστηλώνω *τινα* ériger une stèle pour quelqu'un, S. 635, N. 1538, P. 1541.

ἀνασνχροσχολῶ P. 1280; forme passive : S. I 157; cf. *σνχροασχολοῦμαι*.

ἀνατάζω : voir *ἀνατάσσω*.

ἀναταμός torture, E. 3369 : voir *ἀνατάσσω*.

ἀνατάσσω vexer, tourmenter, S. 2185, 2243, E. 3369, N. 2996, 3007; *ἀνατάζω* N. 3047, P. em. 2299. — Des exemples de *ἐτάζειν* (*ἀρε-τάζειν*) = *βασανίζειν* chez Psaltes, Gramm. Byz. Chron. p. 332 (§ 465). Cf. l'observation de Hesseling au vers 399 de l'Achilléide (p. 131) : „c'est simplement le gr. anc. *ἀρετάζω*, interroger en justice, de là : éprouver, torturer”. — Cf. *ἐταξίς* recherche, Callim. 886; *ἐτασμός* torture, id. 482, 527, 599, 1426 = *ἐταγμός* id. 691 = *ἀνατασμός* id. 1427, 2376; *ἀνατάσσω* id. 508, 582, Sachl. II 324.

ἀναφνμίζω : *ἀρεφνμίσσων* E. 4331, *ἀρεφνμίσθην* P. 2220, 2228 : cf. *εὐφνμίζω* et *φνμίζω*.

ἀναφορά rapport, S. 2774, E. 3928 (N. ici *ἀθιβολή*) : *ἀναφοράν ἀνα-φέρω* faire rapport, rapporter.

ἀναφνγώνω ranimer, S. 699, 2515, E. 1800, 4092, N. 1595 (*ἀρεφν-γώνω*), 3278, P. 1576.

ἀνδράδελφος frère du mari, S. I 37, *ἀντράδελφος* P. ms. 1161.

Ἀνδρεία Vaillance, E. 951, N. 814, P. 664.

ἀνεβάζω : voir *ἀναβάζω*.

- ἀνεγνώριμος* inconnu, N. ms. 1423 (Wagner corr. : *ἀνέγνωρος*).
- ἀνελπισία* désespoir, S. 692, 1837 (cf. S. 507), P. 1572; *ἀνελπισία* N. 2679 : l. *ἀνελπισία*.
- ἀνεμπόδιστος* non empêché, libre, P. 1809.
- ἀνεέργητος* inactif, S. 2237, E. 3420, N. 3040, P. 2296 (cf. Suic. Thes. Eccl. s.v.).
- ἀνεπταρίζω* : voir *ἐπταρίζω*.
- ἀνπειλῶ* menacer, N. 2338. — *ἀναπειλῶ* = *ἀπειλῶ* : Sathas, Bibl. gr. med. aevi II Gloss. s.v.
- ἀνεπιλπισία* E. 2297 = *ἀνελπισία*.
- ἀνεπιχείρητος* inaccessible, insurmontable, S. 3068, E. em. 4227 (*ἀπεχείρητος*); cf. Suic. Thes. Eccl. s.v.; Dig. Gr. Ferr. IV 11. — Callim. 92 ὄρος ἀνεπιχώρητον : Lambros Gloss. s.v. ne trouve pas nécessaire de corriger ce mot en *ἀνεπιχείρητον*.
- ἀνέρρεσις* action de retrouver, découverte, S. 2600, P. 2428, *ἀνέρρησις* N. 3200 (E. 3764 : *εἴρεσις*).
- ἀνθόμοιος* pareil, S. 1278, 3052, 3058, 3094, E. em. 2409, em. 4212, N. 2113, 3640, 3676, P. 998, 2557 = *παρόμοιος*. — Cf. Phlor. éd. Hesselning p. 105 (Observations) : le vers 150.
- ἀνθοπετροξέσθης* P. ms. 805 : l. *λιθοπετροξέσθης*; voir *πετρολιθοξέσθης*.
- ἀνθρωποαπερίκοπος* inaccessible aux hommes, P. 1877, *ἀνθρωποαπερίκοπος* S. 1581 : cf. *Λόγος Παριγ.* 41, 517 ὄρη τὰ οὐκ ἴητον δευατὸν κανεῖς νὰ περικόψη.
- ἀνρβαίνω* E. 1554, 3284 = *ἀναβαίνω*.
- ἀνμῆνω* S. 1910 = *ἀναμῆνω* attendre; cf. Erotokr. Gloss. s.v.
- ἀνίδωτος* N. 2030 : l. *ἀσίδωτος*.
- ἀνταμοιβή* récompense, S. 2594, E. 3759, 4148, N. 3571, P. 2424, *ἀντιμοιβή* S. 2974, P. ms. 2608.
- ἀντίγραμμαν* E. 1679, N. 1739, *ἀντιγραφή* S. 481, E. 1440, N. 1443, P. 1490, 1685, *ἀντίγραφον* S. 320, N. 1288 (E. ms. 1784) : contre-écrit, réponse. — Voir *ἀντιπίπταλον* et *ἀντίσηκος*.
- ἀντιγράφω* répondre, S. 707, E. 1808, N. 1604.
- ἀντίδικος* adversaire, S. 1247, E. 2353, N. 2082. — Cf. At. IV 21.
- ἀντιλαλῶ* répondre, (*ἀ. λόγους*) S. 2205, P. 2272.
- ἀντιμεικόν* N. 3195 = *ἀνταμοιβή*, récompense.
- ἀντιμέψω* (de *ἀντιμέβω* = *ἀνταμείβω*) récompenser, E. 3761. — Cf. Hist. Val. 41 *ἀνταμέψω*, Hist. Mich. 708 *ἀνταμέψη*, Hist. Val. 295 *ἀνταμέψουν*, id. 2249 *ἀνταμέψει* (infinitif); Erotop. 526 *ἀντιμέψω*, Dig. Esc. 1533 *ἀντιμέψωμεν*. — Sachl. III 306 *διαμέβω*.

ἀντιμοιβή : voir *ἀνταμοιβή*.

ἀντιπαρατάδομαι s'opposer en ordre de bataille, E. em. 929, N. 792, P. 643.

ἀντιπέμπω retourner (une lettre), N. 1288.

ἀντιπερασσω E. 929 : l. *ἀντιπαρατάδομαι*.

ἀντίπερος qui est au delà, qui est de l'autre côté, S. 1879.

ἀντιπίτακον réponse, S. 571, 601, 681, N. 1503, P. 1519.

ἀντίσηκος équivalent, de réponse : *γραφή* S. 483, N. 1446 ; *πιττάκιον* S. 725, 796, E. 1824, 1879, N. 1625, 1687, P. 1596 ; *χαρτίον* P. 1722 ; *φωρή* S. 919, E. 2001 ; *ἀντίγραμμιον* N. 1739. — *ἀντίσηκος* (scil. *ἀ. πιττάκιον*) S. 368, 514, E. 1485, 1617, N. 1334, 1479, P. ms. 1501. — *δοιλέω ἀντίσηκος* S. 3053, E. 4213, N. 3635, *ποιῶ ἀντίσηκος* S. 2594, E. 3759, N. 3195 : = récompenser.

ἀντιστάτης adversaire, récalcitrant, E. 275, 435, N. 312, P. 194, 2742.

ἀντιστρέφομαι (*τινα*) se tourner vers, S. 924.

ἀντισχολοῦμαι répondre à l'amour de, S. 763, 784, N. 1660, 1675, P. 1622, *ἀντισχολοῦμαι* E. 1857, 1874.

ἀντίτετον P. 1501 : le mot n'est pas employé dans le ms., il se trouve ici *ἀντίσηκος*.

ἀντίχαρις récompense, S. 2592.

ἀντροάδελφος : voir *ἀνδράδελφος*.

ἀντράλος? E. 1030 ; voir l'Introduction § 16 (p. 35).

ἀντρανίζω : voir *ἐντρανίζω*.

ἀντέχη peut-être, S. 119, *ἀντέχη* *τὰ* S. 112, E. 1237, 2604, N. 65, 1089, 2414, 2585, P. 44, 46, 1242, 1995, *ἀντέχη* *ἐν* S. 1460, N. 2301. — Cf. *ἀ(ν) λάχη*.

ἀνώγειον N. 370, *ἀνώγειν* N. 369, 2160 : estrade, plate-forme? — Voir *ἀνάγων*. — Cf. Dig. Esc. 1650 *ἀνώγειον* (également dans la description d'une piscine).

ἀνώφλιν linteau, N. 265 (E. et P. : *κοσμήτης*) ; cf. *κατώφλι* = seuil.

ἀξία : *κατ' ἀξίαν* dignement, E. 428, N. 305, P. 187.

ἀόκτως infatigablement, P. 1484.

ἀπαιδεψία ignorance, N. 1428.

ἀπανδοχή : voir *ἀπαρτοχή*.

ἀπαντέχω attendre, S. 2664, 3005, E. 4173. — Cf. Hatzid. MNE I p. 133 sq.

ἀπαρτοχή attente, espérance, S. 739, N. 946, *ἀπαρδοχή* P. 1604 (P. 2248 *ἀποδοχή*).

ἀπαραιτήτως sans relâche, sans cesse, S. 526 (E. em. 1631).

ἀπεγνωσμένος désespéré, E. 1251.

ἀπεγράφω E. 237 = *ἐπογράφω*.

- ἀπεδά* ensuite, depuis, E. 881, N. 747, P. 604, *ἀπεδάρε* S. 103, E. 1230, P. 1235, *ἀπεδάριτε* N. 1081. — Voir *ἐδάρε*.
- ἀπεκατήντημα* : voir *ἀποκαταγνυμός*.
- ἀπεκτενλίσσω* P. 1510 : il se trouve dans le ms. *ἀπορτενλίσσει* ; voir *ἀποερτενλίσσω*.
- ἀπελπίζω* désespérer, E. 2197, N. 1935, 1944 (ms. *ἀπελπίσει*), P. 1808.
- ἀπελπισία* désespoir, E. 1794, P. 2066.
- ἀτέραμα* lieu de passage, N. 2686. — Cf. *τέραμα* Dig. Esc. 1585, 1716 ; *ἀπερνῶ* Pentat. Gloss. s.v. ; Chron. Mor., index s.v. *περνῶ* ; Pernot, *Ét.* p. 227.
- ἀπεσχίασμα* : voir *ἀποσχίασμα*.
- ἀπεχέρισμα* E. 1200 = *ἐπιχείρημα*. — Cf. *ἀπεχώρισμα* : I. *ἀπεχέρισμα*, E. 887.
- ἀπλήρωτος*, *ἀπλέρωτος* (*θάκρον* *ἀπλ.*) innombrable, S. 2171, 2182, E. 3354, 3365, N. em. 2982 (voir *πληρώων*), 2992. — Cf. Belth. 509, Belis I 260 (III 448), Sachl. III 3, Imb. Marg. éd. Lambros 444, 481, Phlor. éd. Hesseling 1206 d (V).
- ἀποδημῶ* partir, s'éloigner, S. 4, 2249, E. em. 1132, N. 984, 3053, P. 827, 2304 ; cesser, S. 1, E. em. 1129, N. ms. 981, P. 824.
- ἀποδοχή* S. 2248 : voir *ἀπαρτοχή*.
- ἀποερτενλίσσω* déplier, S. 1 274, P. ms. 1393 (cf. P. ms. 1510 : *ἀπορτενλίσσει*) : I. *ἀποεκτενλίσσω*.
- ἀποθεραπεύω* guérir, P. 473.
- ἀποθέρισμα* la fin de la récolte, E. 1059, N. 918, P. 762.
- ἀποκαμαρώω* admirer, être fier de, E. 1693. — Cf. At. IV 370 sq., Erotokr. éd. Xanthoud. Gloss. s.v.
- ἀποκαταγνυμός* N. 2412, *ἀποκατήντημα* S. 1576, *ἀπεκατήντημα* E. 2725 : aboutissement.
- ἀποκαταστένω* établir : *ὄρειον πῶς ἀπεκατέστην* se réaliser, E. 4118 ; *δοῦλους ἀπεκατέστησα* faire esclave, S. 1249, E. 2355, N. 2084 ; *ἀπεκατέστην βασιλεύς* S. 3214, E. 4361, N. 3796.
- ἀπόκειμαι* être réservé, S. 1331, E. 2471, N. 2169, P. 1033.
- ἀποκεφαλίζω* décapiter, N. 3343.
- ἀτόκομμα* morceau, partie, S. 1313, E. 2499, N. 2150, P. 1015 ; rejeton, N. 234, P. 2656. — Cf. Phlor. éd. Hesseling, 1398 ms. V : *τοῦ σολιάνου ἀ*, Messe de l'homme sans barbe 455 : *τὸ τοῦ διαβόλου ἀ*.
- ἀτόκρυφος* caché, secret, S. 3255, E. 3542.
- ἀποκύνισμα* roulement, (*χρόνον*) N. 2623.
- ἀπόληψις* S. 1 218, S. 329, E. 1117 = *ἐπόληψις*.
- ἀπομερμηνῶ* être sans souci, P. 2027 (= *ἀμερμηνῶ*). — Cf. Imb. Marg. 269, Xenit. 217.

- ἀπομεισθεντικός P. ms. 2471, ἀπομεισθεντικός S. 210, 218, 2731, ἀπομείσσεμαν N. 1183, ἀπομείσσεμαν N. 1191, ἀπομεισσεμός E. 3889, ἀπειμεισσεμός E. 1333, ἀπειμεισσεμός E. 1341: départ.
- ἀποξερβαίνω s'éloigner, S. 1860, N. 2697.
- ἀπόξενος étranger, N. 3018, P. 2279: voir ξένη.
- ἀποξενόνομαι aller à l'étranger, N. 2167, P. 1031: voir ξενιτεύομαι.
- ἀποξένωσις éloignement, S. 1333, E. 2473, N. 2171, P. 1035.
- ἀπορραθυῶ ne pas se soucier, ne pas se fatiguer, E. 2683.
- ἀποσκαλῶνω E. 2781: l. δρασκαλέω = S. 1631 (et N. 2459).
- ἀποσκίασμα ombrage, S. 2231, 2233 (δενδρῶαποσκίασμα), E. em. 3414, 3416 (ἀπεσκίασμα), N. 3034, 3036, P. 2290, 2292.
- ἀποσπέρω finir les semailles, E. 1090, P. 789.
- ἀποστροφή aversion, S. 946, 971, E. 2026, 2047.
- ἀποτάττομαι S. 1760: l. ἀποθαυμάζομαι.
- ἀποτινέσω: l. ἀποτελίσσω P. 1595 (ms.: ἀπὸ τῆς ἄσω).
- ἀποτεγγάνω: τοὺς ἀποτεγοῦντας E. 2311, N. 2043: l. ἐπιτεγόντας; cf. παρατεγόντας.
- ἀποτελίσσω déplier, S. 314, 557, 723, P. em. 1595, ἀπετελίσσω E. 1663, N. 1623.
- ἀποτυχία échec, insuccès, S. 1194, 1203, E. 2296, 2305, N. 2037, P. 933, 941.
- ἀπόφασις arrêt de mort, S. 692. — (E. 2368: décision, résolution? ou faut-il corriger: ἀτόκρισις?).
- ἀποχειρῶ N. 813 = ἐπιχειρῶ.
- ἀποχωρηθῆναι séparation, S. 506, N. 2270, ἀποχωρηθμός S. 2881, N. 1470.
- ἄπ(π)λικτον (applicitum, = σταθμός) logis, S. 2861. — Cf. Dig. Gr. Ferr. ἄππλικά III 84, Chron. Mor. ἀππλίκιν 1280, ἀππλίκεμαν 6441; Psaltes, Gramm. Byz. Chron. p. 36, 112, 147, Sophocles Lex. s.v. Ἀπρίλιος avril, N. 889, Ἀπρίλις E. 1029.
- ἀπρόσκοπος S. 1333: l. ἀπρόσκοποντος, = ἀπρόσκοπος P. 1035: sans contrainte, sans encombre (N. 2171: l. καὶ ἀπρόσκοποντος ἀγάτη).
- Ἀρεταί: description des douze Vertus, E. 939—1015, N. 802—877, P. 652—728.
- ἀρμεύω (ἀ. τοὺς ἀστέρας) traire, E. 2786, 2793. — ἀμέλω > ἀλμέω (S. 1642) > ἀρμέω > ἀρμεύω. — Cf. Pernot, Études I p. 300 (évolution de l vers r) ἀρμέω = ἀλμέω = ἀμέλω (cf. id. p. 131); Thumb, Handb. § 31 Anm. 1: ἀρμέω aus ἀμέρω — ἀμέλω.
- ἀρμός jointure, N. 800, P. 650.
- ἀρχάζω E. 81, ἀρχέω N. 1808, P. 1731, ἀρχαίω E. 3854, N. 3348,

- ἀρχίζω E. 2064, 3780, 3795, 3938, N. 2514, 2960, 3227, ms. 3709a,
= ἄρχομαι commencer. — Cf. D. C. Hesselung, Zur Syntax von
ἀρχομαι und Verw. (Byz. Ztschr. XX pp. 147 sqq.).
- ἀρχίνωμα commencement, N. 1506 (voir Hatzid. MNE I p. 293).
- ἀσκαρθάλιτος sans souci (ἄθλιτος, ἀσκ., ποθοαμερινημένος) S.
1225, E. 2330, 2517, N. 2059; ἀ. φίλος S. 2591, E. 3757, N.
3192 : vrai, fidèle.
- ἀσκέστος tête-nue, E. 1030.
- ἀσκόρτατον (au lieu de ἀσκόρτατον) sans broncher, E. 2199, N. 1937.
— σκονδάπτω : cf. At. IV 513; Pernot, Rec. p. 54).
- ἄστατος inconstant, E. 2297, 2519, 2938, ἄστατος S. 1195, 1378, N.
2211, P. 1065.
- ἄστοχῶ se tromper, S. 2145, E. em. 3326, P. 2666.
- ἄστρίκιον petite étoile, E. 2129, 2134 = ἀστρίδιον.
- ἄστρονομῶ s'occuper d'astronomie, S. 1766, E. 2924, N. 2610, P. 2011.
- ἀσυμβίβαστος inconciliable, S. 2246, P. 2302.
- ἀσέστατος inconstant, S. 2578, E. 3744.
- ἀσφαλίζω être en sureté, N. 2029, cf. At. IV 583 sq. — Cf. σφαλίζω.
- ἀσχολήματα S. 1098, N. 1916, ἀσχολητικά E. 2176, ἀσχολικά P. 1794 :
occupations amoureuses.
- Ἀσχόλησις Amour, E. 1113, N. 966, P. 811.
- ἀσχολῶ occuper, S. 1121 (P. 884 ἀπασχολῶ).
- ἀτίμητος inestimable, S. 1692, E. 2843, P. 1956.
- ἄτσαλος sale, N. 890 (voir ἀντράλος). — Cf. At. I 381; Erotokr. éd.
Xanthoud. Gloss. s.v.
- ἀὔγερινός étoile du matin, aube, aurore, S. 251, E. 1376; voir ἡμερινός.
- Αὔγουστος août, E. 1060, N. 919, P. 763.
- ἀὔκρωμαι écouter, entendre, N. 1004. — Xanthoudides, Erotokr. Gloss.
s.v. ἀφουκροῦμαι renvoie à Hatzidakis, MNE 158; id. Ἀκαθ.
Ἀναγν. A 483; Ἀθην. ΚΑ' p. 58.
- αὐτοκάματος S. 1399, E. 2548, 2844, N. ms. 2527, P. 1096, 1957,
2236; αὐτοκάματος S. 1693; αὐτοκόμματος N. 2240 : l. (= N.
ms. 2527) : αὐτοκάματος; toujours αὐτόφρον, αὐτοκάματος =
(un anneau magique) non fait de mains d'homme = ἄχειροποίητον.
— Cf. Bell. Troj. éd. Mavrophr. 283 : (ἄλλον εἶδος) μετέχνην
αὐτοκάματος.
- αὐτόφρος : voir αὐτοκάματος.
- ἀφανίζω ruiner, détruire, S. 1247, N. 2082.
- ἀφ(ε)ρώνω fixer, consolider : τὴν ὥραν S. 2054, E. 3228, P. 2218 ;
μετὰ ἰδῶ S. 1005 (E. ici : ἐφανέρωσε), N. 1826 (cf. Hist. Val.
2175, Hist. Mich. 748); affermir, jurer : εἰς τὰ νέφη N. 1498, P.

- 1531 (S. et E. : ἐφόρησα); τὸ ἐλκε(σ)τικὸν τὸ ἀφιέρωσεν ἡ ἀγάπη σου εἰς ἐμένα S. 755, N. 1648, P. ms. 1610 (ἐγείρωσεν). — P. 70 ms. στεργοαφιέρωνω : l. στερεοαφιέρωνω (E. : στερεοφορῶ) : cf. Phlor. éd. Hesseling 851 : στερεὰ (στερίως) ἄς τὸ (ἀ)φι(ε)ρώσωμεν (Lambros, Coll. de rom. gr., Gloss. s.v. ἀφιγῶ corrige ici ἄς τὸ ἀφιγῶμεν, mais le mot n'a pas besoin de correction). — S. 2422 ὀρκοαφιέρωνω : cf. ὄρκος ἀφιερωμένος Phlor. éd. Hesseling 867, ὁ. ἀφιδός Chron. Mor. 3065. — ἀφι(ε)ρώωνω affirmer; fortifier, Apoll. Tyr. 95, κάστρον ἀφιερωμένον Chron. Mor. 1524 (κ. ἀφιδόν (solide) Chron. Mor. 3098, Belis. I 196), γίρον ἀφιερωμένος Phlor. éd. Hesseling 1475 (cf. Phlor. éd. Mavrophr. 1482, 1489, 1538). — ἀφιέρωνω τι : ὄρκους Chron. Mor. 356, βουλήν id. 356, λόγον id. 3901; ἀ. (τι) μὲ : μὲ ὀρκωοῦσιν Phlor. éd. Hesseling 1524, μὲ ὄρκον τὰ id. 1476, μὲ στυγώνεις Chron. Mor. 3912. — ἀφιρώθεικεν id. 7588, καλοαφιρώρουμα id. 3912. — ἀφιδέ)ρωσις Phlor. éd. Hesseling 793, 1724 (Chron. Mor. 8868 : garantie, Schmitt : custody). — ἱπτάρια ἀφιερωμένα solides) Dig. éd. Hesseling 1159, 1234, 1404. — (στερεὰ καὶ) ἀφιερτά Belis. I 61. — Bat. de Varna : 51 ἀφιέρωνω, 355 ἀφιερωμένος, 223, 294, 313, 350, 385 ἀφιδός. — Cf. Phlor. éd. Hesseling 1466 ms. V. : φιλίαν στερεωμένην — Voir aussi : ὀρκοαφιέρωνω, στερεοφορῶ, στεριογιγνῆμαι, φορῶ, ἀφιδίος soudain, E. 3737.
- ἀφορμή occasion, motif : ἡἔρεν ἀφορμὴν S. 391, E. 1507, N. 1356 (cf. Hist. Val. 1490 : τὰ μὴ σου εἶρον ἀφορμὴν καὶ μαχισθοῦν μ' ἐδέξα) ; ποῖδε ἀφορμὴν ὅτι se donner l'air de, S. 64, E. 1192, N. 1041 (cf. Chron. Mor. 370 : ἄρεν προφάσεως καὶ ἀφορμῆς).
- Ἀφροδίτης : ἡ Ἀφροδίτης E. 264, 655, 1723, P. ms. 2731, τὸν Ἀφροδίτην E. 265.
- ἀχαμνὰ mal, S. 177, S. 65, E. 1193, N. 1042, P. 1201.
- ἀχαμνίζω relâcher. E. 2695, 2717; voir χαμνίζω.
- ἀχειροοφικτῶ ? P. 1343 (cf. ὀχειροσφ.) : l. ἀγερωχέεται ?
- ἀχετός conduit d'eau, S. 2466 = ὀχετός. — Cf. Callim. 1975 : ὀχετοὶ ἀπὸ χαρῶς δακρύων. — Dawkins, Modern Greek in Asia minor, Gloss. p. 587 ; ἀσόδα water-channel, ἀχιώτα artificial channel for irrigation.
- ἄχρωμος qui ne rougit pas : impudent, insolent S. 850; à ce passage, P. emploie ἄτρομος, P. 1689, et E. ἄκτιστος E. 1932. — Thesaurus Steph. cite Suidas : ἄχρωμος = ἀναθής (inverecundus, impudens); Hesych. éd. Alberti, s.v. ἄχροον : ἄχρωμος impudicus,

in veteribus Gloss. — Dig. Esc. 1512; ὥσπερ πετρίτης ἄχρωμος — (Kyriakidis, Ὁ ἱγ. Ἀκρ. p. 30: εἶδος ἰέρακος).

ἀφενδήγορος non-mensonger, P. 244 (E. em. 487).

ἀψιθῆρ absinthe, S. 2229, ἀψιθῆρ P. ms. 2288.

ἄπορος irréprochable, S. 1289, E. 2413, 2424, N. 2117.

ἀφρυχωμένος sans vie, νεκρὸς ἀφρυχωμένος raide mort, P. 1970.

B

Βαγίτσα: voir καρχίτσα.

βαδίζω passer, β. χρόνον P. 795.

βάλλω, mettre, lancer, S. 1401, E. 4347, βάρω S. 2338, E. 2550, 3525, N. 2242, P. 356, 1098, 1607.

βαρυχειμωνία âpreté de l'hiver, E. 1104, N. 957, P. 802.

βασίλευμα coucher: τοῦ ἡλίου β. E. 2064 (voir S., N., P.: ἡλιοβασιλευμα).

βασίλειον (εἰς) régner, S. 1268, N. 2103, P. 988.

βασίλισσα reine: β. χαρίτωρ N. 10, P. 22.

βγάζω P. 1430, βγάρω P. 1109: voir ἐβγάζω.

βέβαιον certainement, S. 927, E. 1571, N. 1414.

βεβαιώνω assurer, E. 1760, N. 1556. — βεβαιώθησε ἀπ' ἐμέρα S. 612, 2206, E. 1719, 3388, N. 1515, P. 2273.

βέλος flèche, E. 490, 532, P. 247.

βέρετος bleu de Venise, E. 2462; cf. Dig. éd. Hesselning, introduction p. 541.

βεργήν verge, baguette, διὰ τὸ βεργὴν γὰ μίχωνται τὸ ποία γὰ τὸ κρατήσῃ (une espèce de jeu des grâces?) S. I 138, S. 132, E. 1253, N. 1110, P. 1261, etc. (P. a une fois ῥαβδίον au lieu de βεργήν: P. 1283). — Voir Psaltes, Gramm. Byz. Chron. p. 23 (G. Meyer, Neugr. Stud. III 5).

βία: τίς ἡ βία; qu'est ce qui vous y oblige? S. I 122, S. 116, E. 1240, N. 1093, P. 1245 (cf. Callim. 2294); ἀπὸ βίας τοῦ (μου) brusquement, S. 2187, E. 34, 53, 3371, N. 83, 2998, P. 61, em. 2267.

βιασμός violence, hâte, E. 335, N. 403.

βίγλα garde, sentinelle, guetteur, S. 2662, E. 3829, N. 3259; cf. G. Meyer, Neugr. Stud. III p. 14.

βισκίνα: voir γισκίνα.

βιτξέα coup de verge, S. 1708, E. 2863, N. 2546, P. 1972 (ms. βιτξέαν).

βιτξώνω fouetter, S. 1877, E. 3036, N. 2711, P. 2095.

βλαττίρ pourpre; tissu de pourpre; en général: tissu précieux (voir aussi Ach. 1104, 1107, Imb. Marg. 439) S. 1396, 1725, 3166, E. 2534, 2881, 4320, N. 2229, 2566, 3748, P. 1082, 1984. — Cf. At. I

- 185; Le Livre du Préfet 22; G. Meyer, Neugr. Stud. III p. 16; *Ζωγράφειος ἀγὼρ* p. 294 (363); Prodr. Gloss. s. v. — *βλατῖν* Imb. Marg. 510. — Voir Achill. 1104 (observation de M. Hesseling).
- βλέπω*: *τὰς πόρτας β.* faire la garde, E. 243, P. 2709; *τοὺς θυσιαχοῦντας β.* garder, E. 1013, N. 875, P. 726 (cf. Imb. Marg. 675 *β. τοὺς ἀσπερεῖς, τοὺς ξείρους*, visiter, soigner). — *βλέπω (μὴ)* faire attention, prendre soin, E. 906, N. 769, P. 629.
- βλέφαρον* paupière, N. 262.
- βουκέντρον* aiguillon, E. 1087 (cf. la note de ce vers).
- βοῦκιον* cor, S. 3168, N. 3750 (cf. G. Meyer, Neugr. Stud. III p. 16).
- βουλεύομαι* délibérer, réfléchir, S. 1600, N. 2434, P. ms. 436.
- βουλὴ* conseil, S. 1 80, S. 52, 1822, E. 768, 1181, 1197, 2984, N. 647, 1029, 2666, P. 510, 867, 1205, 2053; volonté, S. 1158, E. 2260, N. 1993, P. 916.
- βούλομαι*, au lieu de *βουλεύομαι*, E. 2749, N. 563 (cf. Dig. Esc. 1399, Phlor. éd. Hesseling. 786a ms. V, 787 ms. L, 892 L V).
- βουλόρομαι*, au lieu de *βουλεύομαι*, E. 688. — *βουλώνει* P. ms. 1774: 1. *βουλώνει, βουλόρομαι* P. ms. 295, ms. 2779: 1. *βουλόρομαι*.
- βραδυνός* du soir, E. 1929.
- βραδύνω* tarder, S. 2723, E. 890, 3881, N. 3306, P. (615), 2463; trainer (*τὸν καιρόν*) S. 2716, E. 3873, 3882, N. 753, 3299, P. 2456. — *βραδέ* S. 174, E. 1927: 1. *βραδέρει* = S. 1 178, N. 1151, P. 1300.
- βράζω* cuire, N. 385.
- βραῦμός* agitation, trouble, S. 1960, P. 2149.
- βρέχομαι* se tremper, E. 7, N. 42, P. 16.

Γ

Γαῖτᾶρι cordon, ganse, S. 619, 2905 sqq., E. 1728, 4081, 4084, N. 1157, 3511 sqq., P. 1385, *γαῖτᾶρι* S. 1 266, S. 180 (*γαῖ(ί)ταρον*: voir *τριχ(α)ογαῖτᾶρι*). — Étymologie: Coray, At. I 107, Byzantios, Lexikon s.v. *γαιτᾶρι*, Triandaphyllidis, Lehnw. p. 10, 21, 32, 64, 171: du nom de la ville italienne Caieta (Gaeta); de même Dawkins, Modern Greek in Asia minor p. 592. Reiske, dans son commentaire sur De Cerim. 623, 12 (p. 733), l'appelle un mot arabe (cheith, et cum nunnatione chaithon, filum quo netur vel traicitur; unde deinceps formarunt gaitanum et gaitanium). Pernot, Études I p. 196: *γαῖτᾶρι*, turc ghaïtan. G. Helmreich donne dans Philologus 69 (1910) p. 569 sq. l'étymologie en renvoyant à Marcellus Empiricus 8, 27 et Galène, Method. Med. XIV 22: „Man sieht aus dieser Stelle dass die von Galen wegen ihrer aseptischen

Eigenschaft empfohlenen Fäden *βρόχοι γαῖταροι* (fils antiseptiques) oder *γαῖταρι* hiessen, aus Gallien kamen und in Rom in der Sacra Via verkauft wurden. Wir haben also ein ursprünglich gallisches Wort vor uns, das als Adjektiv gaitanus oder Substantiv gaitanum gebraucht wurde. Dass es sich in der lateinischen Literatur gerade bei dem Gallier Marcellus erhalten hat, ist nur natürlich." Donc, un mot gaulois (celtique) qui par le latin serait entré dans le grec (Helmreich dans son édition de Marcellus (1889) a corrigé gaitano prématurément en Gaditano, ce qu'il mentionne dans l'article susdit).

Helmreich croit que le mot manque dans nos lexiques latins. Pourtant les lexa Latinitatis de Du Cange s.v. gaitanum (1844) et de Forcellini s.v. gaitanus (4me édition, 1865) citent tous les deux le passage de Marc. Empir. — Du Cange cite le lexique de Cyrillus Alexandrinus : τὰ σχοῖρια, καὶ τὰ θεσμοὶ, καὶ ἡ ἄλλοις σεῖρα λέγεται καὶ τὰ γαῖταρια, καὶ ἅπαν πλέγμα. — La dérivation du nom de ville Gaëta (lat. Cajeta, grec : Καῖατα, Καῖητι) a déjà été contestée par G. Meyer, Türkische Studien I (Anhang) p. 91 (Sitz. ber. d. Wiener Akad. 1893) : lui aussi voit dans le mot turc kaitan, gaitan un emprunt fait au grec.

Chez Trinchera (Syllabus graec. membr.) se trouve p. 376 ἀργυρογάταρα; id. p. 356 γαῖτάρια. σπάρηκα = vittas, fimbrias; id. p. 487 γαῖτας; Trinchera traduit ῥητικέλλας γαῖτας ἰσπάρια par „reticellam, et taeniolam de Hispania." La traduction de ce texte grec ne peut pas être exacte : ῥητικέλλας et γαῖτας sont des formes du pluriel et la forme de ἰσπάρια n'y correspond pas. La signification doit être : vittas (et) fimbrias; faut-il donc comprendre : vittas (taeniolas) Hispanicas (i.e. fimbriatas?) et corriger en : γαῖτας ἰσπανίας ou γαῖτάρια ἰσπάρια? — Voir aussi Pernot, Recueil p. 140. — Pentat., Gen. 38, 18 : γαῖτάρη, id. Lév. 23, 40 : (δέητρο) γαῖταρωτό; Prodr. IV, 234 : μονιλογαταρόσκιονγε; Achill. 1121 : γαταρίτσια, Imb. Marg. 510, 518, 567 : γατάρη, id. 510 ms. V : γατάρη, id. 519, 567, 582, 587 : γαταρίτση, id. 519 ms. V., 567 ms. V., 587 ms. V. : γαῖταρίτση. Dans les chansons populaires : φρέθια γαῖτάρη sourcils en forme de ganse; cf. Erotop. 137 : γαταρόφρεθι.

γάλα lait, N. 457.

γάμος : οἱ γάμοι les noces, S. 1272, E. 2376, N. 2107, P. 990 sq.

γεμάτος plein, E. 176, 178, 3560.

γενέθλιον : la naissance, E. 263, τὰ γενέθλια P. 2730 (cf. Phlor. éd. Hesseling, 134).

- γέρειοι mention., E. 422, P. 181, γέρει N. 299; cf. πώγοι barbe, néogr. πιγοῖν mention (G. Meyer, Alban. Stud. IV p. 34).
- Γερράσιος janvier, E. 1092 (du lat. vulg. Jennarius : voir Triandaph. Lehnw. p. 21).
- γέρημα fruit, produit, S. 510, N. 1476, P. 1498.
- γερόω unir, E. 1869 = ἐρόω.
- γέρω se lever, se tenir debout, N. 2723. — De ἐγείρω; voir Hatzid. MNE. I 129 sq., II 473; Erotokr. éd. Xanthoud. Gloss. ss.vv. γέρομαι, γέρω, γαγέρω; cf. διαγείρω N. 3346. — Pernot, Recueil p. 132.
- γεῖμα(ν) l'heure du dîner, N. 1271, 1345.
- γεύομαι goûter, jouir, E. 141.
- γκρέμη E. 2744 : voir κρημνός.
- γκρεμίζω jeter dans l'abîme, perdre, S. 564, E. 1671 : voir κρημνός.
- γληγορῶ : voir γρηγορῶ.
- (ή) γλέχα E. 2396 = γλευσμός.
- γλευσμός douceur, S. 360, E. 1477, N. 1326.
- γλυτόνω échapper, S. 2346, ἐγλυτόνω E. 521, 524, P. 283.
- γλέω échapper, E. 3533, P. 281.
- γεύω faire signe, S. 346.
- γρουάζομαι avoir soin, E. 608.
- γρωμμία signe de reconnaissance, S. 2534, E. 3701, N. 3146.
- γρώμιος : τὸ γρώμιον E. 3073 = γρωμμία (ou faut-il lire γρώμιον?).
- γρωμιότης S. 1914, ἐγρωμιότης N. 2743, γρώμιον S. 1652, E. 2894, P. 1925, γρώμιον P. ms. 2395, = γρωμμία.
- γρώστις E. 2475 : au lieu de προγρώστις.
- γομάρι charge, S. 518, E. 1621, N. 1483.
- γόνατορ genou, E. 475, P. 231.
- γοιικός paternel, E. 706, N. 583, P. 453; τὰ γοιικά la maison paternelle, les parents, S. 627, E. 728, 734, 1736, 3896, N. 594, 603, 609, 1532, P. 464, 474, 478, 1536 (S. 2738; τὰ ἰδικά, N. 3318; τὰ ἐδικά).
- γοργά vite, S. 2547, P. 2402, γοργά E. 3712.
- γοῦρα fourrure, pelisse, E. 323, 1100, N. 462, 954, P. em. 799, 2792. — Cf. G. Meyer, Neugr. Stud. III p. 20; Miklosich, Slav. Elem. p. 543; Sophocles, Lex. s.v.
- γοργά : voir γοργά.
- γρηγορῶ aider à se relever, mettre debout, S. 2571, 2669, 2673, E. 3738, N. 3265, 3269, γληγορῶ E. 3835, 3839.
- γροικίζω entendre, comprendre, S. 734 (N. 1634 ἐλπίζω, E. 1830 γροικῶ).
- γροικῶ comprendre, E. 1830 (cf. γροικίζω); écouter, E. 386, 1670

(cf. *καταγοικῶ*). Il est curieux que les mss. S., N. et P. à ces passages évitent le verbe *γοικῶ* ou suppriment tout le vers. Pour l'étymologie du mot, voir : Erotokr. éd. Xanthoud. Gloss. s.v. *γοικῶ*. — Hatzidakis modifie (*Ἑλληνικαὶ μελέται* (*Ἑπετηρὶς τοῦ Πατριστημίου*) 1913) l'explication de Coray; *γοικῶ* („verstehe"): de *ἄγοικος* („bäurisch, unverständlich") a été formé, avec déplacement d'accent, *ἀγοικός* (*γοικός*) dans le sens opposé de „verständlich, *ροήμων*" (cf. Chron. Mor. (H) 1341: *ἐγοικός εἰς τὴν γραφὴν = γροστικός*), delà *ἀγοικῶ*, *γοικῶ* (P. Kretschmer, dans Glotta VII (1916) 4: Literaturbericht für das Jahr 1913). — *ἐγοικῶ* N. 2495, 2533.

γυαλί verre, E. 2455 sqq., N. 2156 sqq., ms. 2193a; voir *ἐαλί*.

γυαλοκάμωτος en verre, N. ms. 2180.

γυαλόκοπος qui reluit comme du verre, E. 2484 (pour *γυαλοκάμωτός*).

γυαλόκτιστος bâti de verre, N. 2155.

γύρενμος virement, E. 1681.

γυρίζω friser, N. 458; voir *σγοτρίζω*.

Δ

ἰά: *ἀπὸ τὰ ἰά* E. 3014, 3687, 3872 = *ἀπεδά*, *ἀπὸ τοῦ ῥῥ*.

δάζω S. 1691, *δαῖζω* N. 2525: (*ἄλογον*) *τὰ δά(ῑ)ζῃ ὥσθ' ὁ ποταμός*; la rapidité du fleuve est comparée à un cheval en galop. Cf. E. 2842 (= P. 1955: *γοργὸν ὡς ποταμόν*). — M. Kyriakidis (*Ὁ Διγ. Ἀκρ.* p. 83) dit de ce mot, à ce passage: *τὰ δαῖζῃ = τὰ τρέχῃ*· *ἡ λέξις πιθανῶς ἐπλάσθη ἀπὸ τὸ δάος*.

δακτυλοδείχρω montrer du doigt, E. 946, N. 808, P. em. 658 (ms. *δουλοκτυλοδείχρη*).

δαμί un peu, S. 650, N. 1551. — Cf. At. I 179 sq.

δάος cheval, S. 2094, 2095, 2102, 2518, 2544, E. 2884, 3272, 3273, 3280, 3685, 3711, 3875, 3880, 3887, 3900, N. 1886, 1925, 2711, 2906, 2907, 2908, 2914, 3130, 3156, 3301, 3305, 3310, 3322, P. 1088, 1799, 2458, 2462, 2469; *τὸ δάον* S. 1726, 2718, 2722, 2742, P. 1985 (P. 1084: cf. 1086 sq. et 1090 sq.). En général, les mss. emploient le mot *ἄλογον*; quelquefois *ἵππος* (P.), *ἱπάριον* (S. et E.), *μαῖρος* (S., E. et N.) et *φάριν* (S., E., N. et P.) — Dig. Gr. Ferr. IV 407: *ἵτον δάος ὁ μαῖρος του* (index: *δάος*, épithète appliquée à un cheval). — L'étymologie du mot (Triandaphyll. Lehnw. p. 88, 95, 146, et John Schmitt, Chron. Mor. Index: du turc dagh, montagne) a été discutée par M. Kyriakidis (*Ὁ Διγ. Ἀκρ.* p. 82 sq.: *Οὔτω τὸ ἔτυμον τῆς λέξεως προῖς τὸ παρὸν*

- πρέπει γὰρ θεωρεῖται ἄγρωστον), qui cite encore le mot δάειρον (δ. παλληκάρι) avec le sens de : rapide (voir δάζω).
- δαφνῆ laurier, E. 298, N. 436, P. 2766.
- δειλαίνω avoir peur, S. 1203, δειλιάζω S. 1202, E. 2304 sq., N. 2036, P. 940 sq., δειλιῶ N. 2037.
- δεινός terrible, féroce, δ. ἀπὲ τῆρ ὄψιν E. 228, δ. ἀπὸ τὸ σῆμα N. 273, δ. ἀπὸ τὸ βλέμμα P. 2696; craintif, timide, δεινὴ E. 994, N. 854, P. 705, ποῖσε (ποῖσε) δεινὸν : τὸ ἔβλεμμα E. 217, τὸ βλέφαρον N. 262, τὸ πρόσωπον P. 2685, γὰρ ἔχῃ δεινὸν τὸ βλέμμα(ν) E. 989, P. 700 (les yeux baissés craintivement). — Cf. Belth. 377 sq. : εἶχερ εἰς γῆν τὸ βλέμμα, | πολλὰ θλιμμένον καὶ δεινόν, περιέλετο γὰρ στέκη; Callim. Chrys. 2069 : καὶ μετὰ σῆματος δεινοῦ καὶ τάχα σεινοτέρου; Δόγ. παρ. 234 : δεινὴν πολλὰ τοὺς ὀφθαλμούς.
- δεῖπτος dîner, N. 3125; ailleurs partout τὸ δεῖπτον.
- δεκαπλάζω décupler, E. 1059, P. 762, δεκαπλασιάζω N. 918.
- δεκέμβριος décembre, N. 941, δεκέβριος, P. ms. 786, Δικέβριος E. 1085.
- δένω lier, E. 110, N. 130, (P. 111 : δήνω), δένω τὰ χέρια joindre les mains, E. 218, N. 217, 263, (P. ms. 2643, 2686 : δήνω). — Voir δήνω.
- δέξον : voir δέχομαι.
- δεργατεύω N. 928 : voir δραγατεύω (Cf. G. Meyer, Neugr. Stud. II p. 26, Triandaph., Lehnw. p. 66).
- δεσμιόν lien, S. 130, S. 1468, E. 2612, P. 1154.
- δεσποτεία : (ἡ) δ. μου ma Seigneurie, S. 735, 783, 935, 945, E. 1831, 1873, 2017, 2025, N. 1635, 1674, P. 1602. — Voir κράτος.
- δεντερόνω répéter, faire une seconde fois, S. 1128, S. 122, E. 1246, N. 1099, P. 1251 (écrire une seconde lettre). — Cf. Belis. II 212; Phlor. 677; Ach. 513, 553; Dig. Esc. 1253, 1457, 1553; Dig. Petr. 2352; Sachl. III 362 (id. 378 εἰς τὸ δευτέρωμάρ τον); Vie de Saint Nicolas 185 : ἐπεὶ καὶ ἐδεντέρωσεν, ἐλπίζω γὰρ τριτώμῃ (Paspatis, Chiak. Gloss. p. 252 : ξαραδεντέρωμα).
- δέχομαι recevoir, accepter, S. 122, 1295, E. 1246, 2432, N. 1099, 2132; agréer, N. 1097; δεχάμενον E. 4238 : voir ἐνδέχεται; δέξον = voilà : voir ἐκδέχομαι.
- δῆθερ soi-disant : λόγους ὡς δικασίματος δῆθερ καὶ ρουθεσίας S. 166, S. 1506, E. 300, 2654, N. 439, 2435, P. 1190, 2769, ὡς δῆθεν ἐπροσκύρει N. 1056, δῆθεν μετὰ φιλίας S. 1828, P. 2058 (E. 2989), καὶ δῆθεν παραδιαβάσμοῦ S. 2047, E. 3220, N. 2861.
- δημιγορῶ haranguer, λόγους δ. πρὸς, S. 1241, 3185, E. 2347, N. 2076, P. 974.
- δήμιος populaire, vulgaire, ὁ δήμιος λόγος E. 47 (N. et P. : δημώδης).

- (ὁ) δῆμιος bourreau, S. 710, 866, 939, 2188, E. 238, 1810, 1948, 2208, 3372, N. 1607, 1757, 1946. 2999, P. 1583, 1705, 2261, 2704 (ms. *δημῖος*), fém. *δημία* E. 2009. — ὁ δῆμιος ἔρως Eros le bourreau, S. I 254, S. 287, E. 247, 1410, N. (226), 1261, P. 1373 (P. 2713 *δεῖμιος*: l. *δῆμιος* = éd. Mavrophr.); τὸν δῆμιον τοξότην S. I 201, S. 213, E. 1336, N. 1186, P. 1321. — E. 3855 ἡ ποθοδῆμιος φλόγα (S. et N.: ἡ ποθοαποδημία); N. 226: τοὺς ἐρωτοδημίους (= τοὺς δημίους ἐρωτας). — Cf. Belth. 343: ἐρωτᾷ δῆμιον; id. 349: τῶν δημιῶν τὰς χεῖρας (cf. id. 352: χεῖρας τῶν ἐρώτων). — (Phlor. 1039: δῆμια = publiquement).
- δημιώδης: δ. λόγος proverbe, N. 79, P. 58 (E. δῆμιος: voir δῆμιος). — Cf. Glyk. 19: λ. δημιώδης, id. 116: λ. δημοτικός.
- δήρω *lier*, P. 111, ms. 477, ms. 511, ms. 818, ms. 2643, 2647, 2686: voir *δέρω*.
- διαβάζω *passer*: δίχορον N. 2886, ἡμέρας S. 1572, E. 2721, N. 2408, χρόρον N. 951; σιτάται E. 2199, P. 1809; διαβιβάζω (*ἡμέρας*) P. 1870.
- διαβαίνω *passer*: χρόρον E. 1096; σιτάται N. 1937; τὰ δέσκολα S. 1088, E. 2166, N. 1906, P. 1785.
- διαβατόπι *lieu où l'on peut traverser, gué*, E. 2743.
- διαβιβάζω: voir διαβάζω.
- διαγείρω *retourner*, N. 3346 (= ἐπιστρέφω, Hatzid. MNE. I 131). — Voir γέρω.
- διάδεσμος N. 356, διαδεσμός E. 567 (P. ms. 319: διὰ δεσμός): voir σφόδρελως.
- διάθεσις *inclination*, S. 3153 (N. ms. 3755: ἔβαλεν ἀγάπην καὶ στοργὴν πολλὴν ὡς πρὸς ἐμὲναι).
- διακρίνω *expliquer*, δ. ὄνειδος S. 1575, E. 2705 sq., 2724, N. 2395, 2411. — προόσωπα οὐ διακρίνει il agit sans acception de personne (= il est un *κοιτὴς ἀπροόσωπότητος*: cf. Hist. Val. 1393), E. 846, N. 722, P. 574. — Voir προόσωπότης.
- διαλογίζομαι *méditer*, E. 3471.
- διαλύνω *résoudre, expliquer au long*, E. 2725, N. 2412.
- διαμεριζέω *détailler*, N. ms. 3705 (lire *τί μερικεύω?* = S. 3123).
- διάστημα *cours*: ἡμέρας S. 417, E. 611, 1534, N. 499, 1380, P. 360; χρόρον, χρόρων S. I 170, S. 166, E. 1288, N. 1143, P. 1292.
- διάταξις *ordonnance*, E. 2643.
- διαφθορά E. 258: l. διάφορα (P. 2724).
- διγνώμω *douter, ne pas pouvoir croire*, S. 2495, 2497, E. 3660, em. 3662.
- δίδω: δ. εἰς ὕψος *prendre son vol*, E. 114, N. 134, P. 115; δ. τινα

στράταρ mettre en liberté, S. 2352, E. 3539; toucher: *δ. τὸ τρυγόνι* S. 2432, E. 3611, P. 2338, *δ. τινα* S. 1206, E. 2308, N. 2040, P. 944; donner un coup: *δ. κορταρέας* S. 1169, E. 2237, N. 2004, P. 927, *δ. τοῦ κορταρέαν* E. 2215 (cf. *κρούω*); aviser *δ. βουλὴν* E. 768, N. 647, P. 510, *εἶδησαν δ. τινα* S. 1151, E. 2253, N. 1986, P. 909, *εἶδησαν δ. διὰ τινα* E. 694, N. 569, P. 442, *εἶδ. δ. περὶ τινος* N. 1989; *ἔδωκεν ὁ ἥλιος τὴν ἀρχὴν* E. 751, 758, N. 639, P. 489, 502 (N. 625 *τὸ πρῶν*) le soleil se leva.

δίθυρον porte à deux battants, P. ms. 259b, ms. 259d, 260, 262. (Après P. 259 le ms. donne quatre vers à l'encre rouge: *ἔκφρασις ἄλλη ἐρωτική τῆς ποθοορκομοσίας. | ταῦτα εἰς ἕναρ δίθυρον εἴρομεν τοῦ κελλίου, | γραμμένα ἴσαν γράμματα καὶ ἄκουσον τί ἐλαλοῦσαν. | πλὴν ἄκουσον τὸ δίθυρον τί εἶχεν ἱστορίαν*).

δικάζομαι quereller, S. 146, S. 142, N. 1119, P. 1269.

δικαιοσύνη Justice, E. 968, N. 830, P. 681.

δικαιῶνω en user justement avec, E. 997.

δικάσιμα reprimande, reproche, *λόγους ὡς δικασίματος, διῆθεν καὶ ροιδεσίας*; voir *διῆθεν*. — Cf. Belis. I 394 *λόγους δικασίματος*.

δικέβριος E. 1085 = *Δεκέ(μ)βριος*.

διόχρει = *δόχρει*, S. 2079, E. 100. — Cf. Hatzid. MNE. I p. 291, II p. 313.

διπλάζω doubler, S. 2999.

δίστομος à deux tranchants, E. 208, 1951, N. 253, 1760, P. 2676.

διχοτομητής qui veut couper en deux, S. 1 202, S. 214, E. 1337, N. 1187, P. 1322; cf. *διχοτόμημα* N. 1779.

διῶμα gravité, fierté, E. 1656: *ἡ κόρη μὲ τὸ διῶμα*. — Erotopaegnia 556 *ποταμὸς μὲ διῶμα*, id. 619, 695 *τρυγὸν μὲ τὸ διῶμα*; Pestil. 162 *μὲ διῶμα καὶ καράκι*. — Cf. At. I 222, II 160; Paspatis, Chiak. Gloss. p. 136; Prodr. (IV 265) éd. Hesselting et Pernot, Index s.v.; Erotokr. (B 379) éd. Xanthoud., Gloss. s.v.

δοκίζω penser, croire, N. ms. 73.

δόκιμος habile, excellent, E. 2789, N. 2467, P. 1914, *δοκιμὸς* S. 1638.

δοξάζω glorifier, vanter, S. 2062, E. 3235, N. 2874.

δοῦκας duc, S. 1269, 3184, E. 2375, 4338, N. 2104, 3766, P. 989.

δουλέω faire, S. 3053, 3057, E. 4216, N. 3635, 3639.

δόχρει = *δοκεῖ*, N. 119, 2214, P. 100, 1068 (voir *διόχρει*).

δραγατεύω P. 771, *δραγατῶ* E. 1070, *δεργατεύω* N. 928, surveiller le vigna. — Du Cange: *δραγάτης* custos, *δραγατεύω* custodire; Somavera: *δραγάτης* guardiano di vigna. Pour l'étymologie, voir: At. IV 104 s.v. *δράνα* (de *δράγμα*); Paspatis, Chiak. Gloss. p. 138

(cf. le mot sanscrit *द्राक्षा* = *σταφυλή*); Lambros, Coll. de rom. gr., Gloss. s.v., Byzantios, Lex. append. p. 414, Mavrophrydis, Ecloge, Gloss. (de *δέρομαι*), et Deffner *Μεξικόν τῆς Τσακωνικῆς Διαλέκτου* (1923) s.v. *δεργάτα* (de *δέρομαι*). — G. Meyer, Neugr. Stud. II p. 26 et Triandaph., Lehnw. 9, 150 (du slave ancien *draga* = vallée). — P. Kretschmer, Literaturbericht für das Jahr 1913 (Glotta VII (1916)) 4, renvoie à Arvanitopoulos (*Ἐφημ. ἀρχ.* 1913: *Εἰς Θεσσαλίας ἐπιγραφὰς*) qui cite le mot *δραγατεύοντα* dans une inscription du IIIe siècle a. J. C. : ce serait donc un mot grec ancien; mais l'étymologie n'en a pas encore été trouvée. Kretschmer, Lesb. Dial. p. 434. n'a pas ajouté *δραγάτης* aux mots empruntés au slave, parce que pour ce mot-ci l'origine slave n'aurait pas été démontrée.

δράζω saisir, S. 2669 : voir *δράσσω*.

δρασκαλέω S. 1631, E. em. 2780, *δρασκαλέω* N. 2459, enjamber, = *ἀδρασκέλω* (du Cange: *ἀδρασκέλημα* passus, βῆμα, in Corona pretiosa) = *διασκελῶ*. — Cf. Kretschmer, Lesb. Dial. p. 442 s.v. *δραστιλῶρον* : „vermutlich durch eine volksetymologische Umformung aus *διασκελῶ* entstanden, vgl. *διασκελίζω*.”

δράσσω saisir, S. 722, E. 1821, 3835, N. 1622, 1681, 3265, P. 1594, 1638, *δράζω* S. 2669, *δράχω* S. 790, = grec anc. *δράττομαι* (Hatzid., Einl. 198, 401; Jannaris, Hist. Gr. Gramm. 1000 (1)). — *ποθοσφοτοδραμέρος* S. 437. — *δράχω* S. 790 : au lieu de *δράχω* = *δράσσω*. — Cf. Pernot, Rec. p. 32 : „*ἀδράχω*, pop. „saisir” ; att. *ἀρπάζω*. Etym. *δράσσω*, avec le sens de *δράττομαι*.”

δράσσω (*ἔδραξεν*) courir, S. 391, E. 1507, N. 1356. — Hesseling, Le Livre de Jonas (Byz. Ztschr. X (1901) p. 214 : „Il existe en grec moderne un verbe (*ἰ*)*δράχω* de *δράττομαι* prendre, qui n'a rien à faire avec le *ἀποδράχει* (aor. *ἀπέδραξα*) de notre texte ; ce dernier mot est un présent fait d'un aor. *ἀπέδραξα* au lieu de *ἀπέδρασα* (forme classique *ἀπέδραρ*) de *ἀποδιδράσκω*.” Cf. Phlor. éd. Hesseling p. 105. — John Schmitt, Chron. Mor., Gloss. s.v. *τρέχω* : „aor. *ἔδραξα* 1687, from *δράμω* + *ἀδράχω*, ancient Greek *δράσσομαι* ?”

δράχω S. 790 : voir *δράσσω*.

δροσία rosée, S. 1295, E. 2432, N. 2132.

δρόσος (δ. τῆς ψυχῆς) fraîcheur, S. 542.

δρυμοτοπία lieu boisé, S. 1113.

δρυμὼν bois, N. 3347.

δυναστεύω dominer, tyranniser, S. 2184, N. 2995, P. 2258.

δυνάστης tyran, oppresseur, S. 2190, E. 3374, N. 3001, P. 2263; δ.
 ἄνθρωπος, S. 2244, E. 3429, N. 3048, P. 2300.
 δεσπιδῶ se défier, avoir peu de foi, S. 2495, E. em. 3660.

E

ἐβγάζω, ἐβγαίνω, ἐβγάρω faire sortir; ἐβγάζω E. 2562, P. ms. 1430,
 1477; ἐ. ὄρομαρ gagner, E. 2008 (cf. ἐκβάλλω). — ἐβγαίνω S.
 458, E. 3100, N. 1420, 2239, P. ms. 2237. — ἐβγάρω S. 1398,
 1412, E. (1577), 2547, N. 130, 2253, P. 1095, ms. 1109; ἐ. σέθηρα
 mettre, S. 2351, E. 3538; ἐ. γρήνη S. 11 (cf. ἐκβάλλω).

ἐβλεμμα E. 217 = βλέμμα.

ἐβλέπω S. 833, E. 657 = βλέπω.

ἐγγαλῶ S. 545, 833, P. ms. 1550 : voir ἐγκαλῶ.

ἐγγίζω : ἐ. εἰς τὰ νέφη toucher aux nuages, S. 1580, E. 2729, N.
 2416 (P. 1876 : ἐνεγγίζω). — E. 1097 ἐγγίζει τοι = s'approche
 de lui? ou faut-il corriger : στρογγίζει τοι? (voir l'Introduction
 § 16, p. 38).

ἐγγραφον, registre, N. 451. — Voir πρόγραφον P. 2781 (E. 312 :
 πράγματα).

ἐγγροῦμαι cautionner : ἐγγρεῖται N. 485, ἐγγρέται E. 407, ἐγκνεῖται
 P. ms. 167.

ἐνδέχεται S. I 126 : voir ἐνδέχεται.

ἐγκαλλωπίζω embellir, orner, E. 2421.

ἐγκαλῶ, ἐγγαλῶ (τί τινα) confier, S. I 179, S. 545, 651, 660, 833, E.
 1651, 1756, 1765, 1917, N. 1552, 1560, 1728, (τι εἰς τινα) P.
 1550, 1674. — ἐγγαλῶ : S. 545, 833, P. ms. 1550.

ἐγκοπτῶ S. 1885 = ἐγκομπῶ : voir κομπῶ.

ἐγκοιπίζω (au lieu de ἐγκοιμπίζω, incumbo, auprès de ἀγκοιμπίζω?)
 s'appuyer, P. 371 (ἐγκοέπιζα); E. 622 donne ἐκοέπιζα, N. 509
 ἱκ(κ)οέπιζα. — La forme ἐγκοέπιως se trouve dans Erotop.
 240; l'édition de MM. Hesselring et Pernot a annoté ici : „Bikélas
 propose ἀκοέπιτες; nous ne connaissons pas le mot ἐγκοέπιτες,
 mais il peut être juste (ἐγκοπιή?)”. — Triandaphyllidis traite ce
 mot comme un cas d'etymologie vulgaire d'après une préposition
 (Lehnw. p. 48 et 109) ou par métathèse (id. p. 48 et 67).

ἐγκρεμνόν : voir κρημνός.

ἐγκροῦμαι : voir ἐγγροῦμαι.

ἐγλήγορα vite, S. 2541.

ἐγλυτῶ S. 2541 : voir γλυτῶ.

ἐγνωριότης N. 2743 : voir γνωριότης.

ἐγροικῶ N. 2495, 2533 : voir γροικῶ.

- ἐδάρε, ἐδάρετε, maintenant, voici : ἐδάρε S. 767, 1166, 2041, P. 1245, 1622, 1651, ἐδάρε S. 1455, ἐδάρετε E. 1240, 1857, 1896, 2269, 2599, 3213, N. 1093, 1660, 1705, 2001, 2296 (= *rēv dē* P. 924, 1141, 2206); ἐδάρε S. 814. — ἀπεδάρε(τ)ε : voir ἀπεδά. — Cf. Pernot, Dial. tsak. p. 62 sq.
- ἐδέτσο, l. ἐδέτσει ainsi, de cette façon, N. ms. 506 (cf. At. I 304).
- ἐδέχεται (ἐδέχεται) E. 1367, 2655 : voir ἐρδέχεται; cf. Ach. 310 ἐδέχεται.
- ἐδικός : κατ' ἐδικόν (ἐδικον) μου, voir κατάδικα.
- ἔδιψος qui a soif, E. 1062 = ἔρδιψος. — Cf. l'annotation de E. 1062; et Dig. Gr. Ferr. V 28 ms. ἔδιψος.
- ἐδικός E. 459, 1647, 2413 : voir ἑδικός.
- εἰδησις avis, E. 2757; εἰδησις δίδω, voir δίδω : ε. ἔχω avoir connaissance, E. 591, N. 487, P. 342.
- εἶδος mine, S. 49, 1834, E. 2159, 2994, P. 2064.
- εἰκάω présumer, S. 1564, 2333.
- εἰκόνα image : une beauté, S. 2147.
- εἶναι = ναι, oui, E. 840, 880, 882, 1856, 2701, 3700.
- εἰμαγμένα = εἰμασμένα, destin, E. 2938 (cf. E. ms. 2297 : εἰδοταγμένα).
- εἰσμός enchaînement, S. 3026, E. 873, 937, 4192. — Voir εἰσμός.
- εἰσακούω obéir, P. 2665.
- εἴτις quiconque, εἴτι toute chose : voir les Observations grammaticales. — Cf. D. C. Hesseling, Jean Moschos, p. 59.
- ἐκατοπλασιάζω centupler, E. 1084.
- ἐκβάω faire sortir, P. 111.
- ἐκβαίνω venir en avant, E. 2529.
- ἐκβάλλω : ε. ὄρομα, S. 926, ε. φήμιγ. E. 1139 : voir ἐβγάω.
- ἐκδέχομαι : impératif ἐκδέξον, reçois, c. à d. voici, E. 2177. — ἰέξον a le même sens : S. 892, 2828, E. 1974, 4018, 4363 (δέξαι : S. 3104); Belth. Chrys. 189, Dig. Esc. 119; Pestil. 367 : καὶ δέξον τὸν Ἰούλιον; Dig. Gr. Ferr. IV 141 : δέχον fais attention.
- ἔδιψος qui a soif, N. 921, P. 764 (E. ἔδιψος).
- ἐκκρέμαμαι P. 1097 : voir κρέμαμαι.
- ἐκτεύγω faire signe, E. 1463.
- ἐκπηδῶ sauter, S. 1413, E. 2563.
- ἐκφρασις digression, description, S. 749, E. em. 943, em. 1841, N. 785, 805, 882, 1642, P. ms. 259a, ms. 636a, ms. 655a, ms. 733a. Le mot ne se trouve que dans des vers, écrits à l'encre rouge, qui indiquent le contenu des vers suivants.
- ἐλασία trace, S. 1599, E. 2748, N. 2433. — Cf. ἱππηλασία Belth. 88. Ἑλεημοσύνη Pitié, E. 1009, N. 871, P. 722.
- ἐλεφάντιος d'ivoire, N. 266, P. 2689, ἀλεφάντιος E. 221.

ἐλιακός E. 1222 : voir ἡλιακός.

ἐλκυστικός attirant, N. 1648, ἐλκυστικός S. em. 755, 764, N. 1657, P. 1610, 1619.

Ἐλπίδα Espérance, E. 1994, N. 865, P. 716.

ἐμβάζω faire entrer; ἐ. εἰς τζιγαρισιμόν S. 742; ἐμπάζω E. em. 2077, N. 497. — Voir ἐμπλάζω.

ἐμρόω jurer, E. 1741.

ἐμωδός charmant, N. 1533.

ἐμπάζω prononcer (ἐ. λόγους), N. 497 (= ἐμβάζω).

ἐμπάϊζω E. 2077 : l. ἐμπάζω.

ἐμπείρα? N. 967, P. 812, ἔμπειρος? E. 1114.

ἐμπλάζω, seulement dans le ms. E., au lieu de ἐμβάζω; ἐ. λόγους E. 606, εἰς θεσιμόν E. 1447, εἰς τζιγαρισιμούς E. 1834, εἰς τέτοιον E. 2615, εἰς τὰς ὁδούς E. 167.

ἐμπόδιον empêchement, E. 32.

ἐμπροστοκοῦρβι partie antérieure de la selle, S. 1210, P. ms. 948, ἔμπροστον. E. 2315, ἔμπροστον. N. 2044. — Cf. Dig. Esc. 941, p. 553 : μπροστοκούρβι avant-main; id. 914 μπιστοκούρβι arrière-main, croupe. — Sophocles, Lex. s.v. : the front arch of the saddle; Kyriakidis, Ὁ Ἰγ. Ἄζω, p. 26 : τὸ ἐμπροσθεν μέρος τῆς σέλλας; id. p. 121 : καὶ μπιῖξε καὶ τὰ ῥοῦχα σου ὁμπρὸς εἰς τὸ μπροστοκούρβιν.

ἐμπτρατίζω : voir ἐντρατίζω.

ἐνδέχεται (τινα) il faut, il convient, il est possible, S. 1 223, S. 246, 1507, 3000, E. 1244, P. 1191, 1249, 1343, ἐδέχεται E. 1367, 2655, ἐγδέχεται S. 1 126, δέχεται N. 1097, ἐκδέχεται N. 1217, προσδέχεται l. ἐνδέχεται N. 2346. — (τὸ) ἐνδεχόμενον S. 3077, E. em. 4238. — Cf. Ach. 310 ἐδέχεται; Prodr. III 288a ἐνδέχεται, id. III 411b ἰατρίας ἐνδεχομένην (cf. At. I 337 sq.).

ἐνδυός habillement, P. 1763.

ἐνεγγίζω P. 1876 : voir ἐγγίζω.

ἐνετρατίζω : voir ἐντρατίζω.

ἐνέχρσος gage, S. 669, E. 1772, P. 1557 (ms. ἀνέχρσος); N. 1569 ἑνέχρσος.

ἐνθύμημα souvenir, E. 4099.

Ἐνθύμησις Souvenir S. 3, E. 1131, N. 983, P. 826.

ἐνιαυτός : τὸν ἐνιαυτόν μου au lieu de τὸν ἐμαυτόν ou ἑαυτόν μου, N. 1324, 1870. — Cf. Dig. Esc. 229, 741; Chron. Mor. Index s.v.

ἐνκρημνός précipice, N. ms. 1751 : voir κρημνός.

ἐντροοῦμαι s'entendre, E. 2212.

ἐνοπλος armé, N. 883, E. 1021, P. 734.

ἔροψις : ἐν ἐρόψει E. 2664 = ἐν ὀνόψει.

ἐντίρησις crainte, P. 24. — Voir Erotokr. éd. Xanthoudidis, Gloss. s.v. ἑντίρησι.

ἐντράζω regarder, S. 1009, 1107, 2667, E. 2083, N. 207, 536. 630, 634, 1059, 1924, 3263, 3280, P. 443, 493, 497, 1798, 2478 (E. 2185 : ἐβλέπει). — ἀντράζω S. 674, N. 204. — ἀρεντράζω S. 419, 2747, E. 188, 647, 685, 1278, 3833, ἀραντράζω P. ms. 1276, ms. 1283 (N. 1133 : τηρᾶται), ἀρανθράζω S. 160, ἐραντράζω S. 156. — ἐρεντράζω S. 192, N. 1382, P. ms. 840, ἐρενθράζω S. 17. — ἡρενθράνισεν S. 2684 (E. 3851 : ἐβλεπεν), ἡρανθράνισα S. 82. — ἀναντράζω P. 399. — τρανίζω N. 560.

ἐντρέχω N. 480 : voir τρέχω.

ἐντρυμα habillement, E. 2139.

ἐνώτικος (au lieu de ἐρωτικός) qui unit, E. 1855, em. 1870.

ἐξακριβίζομαι rechercher, examiner, N. 2508, P. 1944.

ἐξαριθμίζω compter; S. 1677 : au lieu de ἐξακριβίζομαι.

ἐξάστερον E. 1902, P. em. 1655, ἑξάστερον S. 820, N. 1711 : constellation de six étoiles, = ἐπτάστερον les Pléiades (p.e. Erotop. p. 101 (166) Ἦ τῇρ ὀπλειὰν π' ἀρέγασε καὶ τᾶσθρα τῆς ἔρ' ἔξι (cf. p. 109 (149)). Pour ἐξάστερον — πούλλεια (πούλια) : voir Kalitsounakis, Mittel- und neugriechische Erklärungen bei Eustathius p. 103 sqq. (Mitteil. d. Seminars f. oriental. Sprachen XVI 2. Abteil.). — Dans les contes de tous les peuples, il est question d'une constellation de sept étoiles, dont l'oeil normal ne peut distinguer que six, et on trouve partout des contes qui font allusion au rayonnement moins fort d'une de ces étoiles.

ἐξεροχάραγος P. 189 : voir ξεροχάραγος. — Cf. Chron. Mor. 3874 προᾶγμα ἐξεροχάραγος; Phlor. éd. Hesseling 1462 (ms. L.).

ἐξονοιάζω maîtriser, E. 4386.

ἐξονοιάστης maître, S. 1250 sq., S. 284, E. em. 1407, N. 1258, P. 1369 sq.

ἐξονοιαστικός : τὸ ἐξονοιαστικόν = ἡ ἐξονοία, domination, E. 346, N. 412, P. 2811, passim.

ἐξύστερον P. 1655 : l. ἐξάστερον, voir s.v.

ἐορκομοσία E. 532 : l. ὁρκομοσία.

ἐπαίρω S. 149, 1733 = ἐπαίρω.

ἐπαπειλῶ menacer, S. 156, ἐπαπειλοῦμαι S. 1497, P. ms. 1180 (ἐπαπειλήσεται).

ἐπέκειρα de plus, S. 1186, N. 2020.

ἐπιβάλλομαι : ἐ. ὄρκον déférer un serment, E. 1724.

ἐπιδέχομαι : ἐ. βουλὴν accepter conseil, E. 713.

ἐπικατάρατος maudit, E. 51.

ἐπιτήδευμα artifice, S. 2348.

ἐπιτρέχω : ἐπέτρεχες N. 452 : l. ἐπέτρεχες.

ἐπιφωροῦμαι N. 1286 : l. ἐπιφωροῦμαι.

ἐπιφωρίδης exclamation, discours, S. 2335, E. 3522.

ἐπιφωροῦμαι s'exclamer, S. 318, N. em. 1286, ἐπεφωροῦμαι P. 287.

ἐπιχείρημα entreprise, S. I 80, 84, S. 60, 72, 1514, E. em. 887, 2662, N. 752, 1045, 1049, 2353, P. 612, 1208 ; ἐπιχειρίδιαι P. 1204, ἐπιχείρισμα, E. 1196, 3535 (E. 1200 ἀπεχέρισμα).

ἐπιχειρίζομαι commencer, entreprendre, E. 3536 (voir Jannaris, Hist. Gr. Gr. 868, 1000 (2)).

ἐπιχειρῶ commencer, S. I 13, 82, S. 2348, N. 151, 392, P. 853 ; le ms. E. ne donne que ἐπιχερῶ.

ἐπιχερῶ E. 950, 1166, 1198, 3061, 3474, 3934 : voir ἐπιχειρῶ.

ἐργάζομαι traiter (durement), S. I 119, S. 112, E. 1237, N. 1089, P. 1242.

ἐρήμιος P. 1888 (= ἔρημος, ou faut-il corriger : ῥιζιμαίον?).

ἔρημος : ἡ ἔρημος désert, solitude, S. 1621, N. 2450.

ἐρημοτοπία lieu désert, S. 1079, N. 1897, P. 1776, ἐρημότοπος S. 1617, N. 2445, P. 1899, 1902, E. em. 2766, em. 2770.

ἐρωτίδιον petit amour, S. 499, N. 1463.

Ἐρωτιδόπουλα : description des douze Amours, E. 1110—1158, N. 963—1008, P. 808—847 (en partie : S. 1—28).

ἐρωτοδῆμιος N. 226 : voir δῆμιος.

ἐρωτοκοινοῦσα S. I 272 : voir κοινοῦσα.

ἐρωτοκρατορία : l. ἐρωτοκρατεία E. 208, 225, 231, 233, 312.

ἐστανέο σου S. 290 : voir ἰστανέο.

ἐστανόμενος N. 364, 2319 : il faut écrire αἰστανόμενος ; voir αἰσθανόμενος.

εὐαρμοσία bonne conformation, E. 652, εὐαρμοστία P. 406.

εὐδιακρισία fin discernement, S. 17, 815, E. em. 1145, 1899, N. 995, 1706, P. em. 840.

εὐμροστία S. 2875 : au lieu de ἐμροστία, εὐροστία. — Cf. εὐμροστος S. 2865, εὐμροστοτοπία S. 2873.

εἴξον με adieu : voir εἴχομαι.

εὔρεσις action de trouver, découverte, E. 3764, 3788, 4116 ; voir ἀνέρερεσις.

εἴστοχῶ toucher juste, S. 85, E. em. 1213, N. em. 1063.

εἴτυχῶ avoir la chance, être heureux, S. 452.

εὐντόληπτος considéré ; honnête, S. 489, 712, 2975, 3043, E. 4206, N. 1452, 1610, 3572, P. 1585, 2609.

εὐντοληψία considération, S. 9, E. 1137, N. 11, 989, P. 832, honnêteté, S. 732, 817, N. 1632, 1708 ; E. 1828 : ἡ εὐντοληψία.

ἐὺφρημία acclamation, S. 3171, N. 3753, ἐφρημία E. 4325.

ἐὺφρημίζω acclamer, S. 3171, E. 4356, N. 2494, 3753 : voir (ἐ)φρημίζω et ἀναφρημίζω.

εὔχομαι prier; εὔχου priez, E. 996 sq., N. 856 sq. P. 707 sq. ; εὔξου με donnez-moi votre bénédiction (en prenant congé), adieu, S. 255, 1019, 1864, 2546, E. 826, 1380, 3021, N. 703, 1230, 1840, 3158, P. 1752, 2083, εὔξου μου P. 562, εὔξαι με P. 2401. — Cf. εὔξου με, λόγ. παροιγ. 423, εὔχου με, Dig. Esc. 918.

ἐφρημία E. 4325 : voir εὐφρημία.

ἐφρημίζω P. ms. 966 (ἐφρημίζουρ : au lieu de εὐφρημίζουρ) : voir εὐφρημίζω.

ἔχω : οὐκ (οὐδὲν) ἔχω ne pas pouvoir, ne pas savoir, τί ὁἷς εἰπεῖν οὐκ ἔ. S. 1616, E. 2765, P. 1898, οὐκ ἔ. τί γὰρ ὁἷς (ὁἷ) εἰπῶ S. 1880, E. 3039, N. 2714, οὐκ εἶχα τί γὰρ ποίσω S. 2287, E. 3471, πῶς τὸ εἰπεῖν οὐδὲν (οὐκ) ἔχει S. 429, E. 1545, N. 1391, P. 1460. — ἔχω (καί) δύο χρόνους = δίχρονον εἶναι τώρα S. 1972, E. 3142, N. 2793, P. 2160. — ἔχω πρὸς τινα devoir, S. 2600, E. 3764, N. 3200, P. 2428. — ἔ. το ὅτι (ἴρα) se donner l'air de, S. 469 (471?), E. 1587, N. 1433. — ἔχω = νομίζω croire, considérer : ὡς (τὸ) ἔχω E. 921, 2756, N. 784, P. 636, μη τὸ ἔχης ὅτι S. 470 (cf. E. 1589), οὐκ ἔ. το ὅτι S. 530, E. 1635; ἔ. θελόν E. 955; εἶχερ οὐδετίποτε (ὡς, εἰς, ἀντὶ ο.) S. 1498 sq., E. 2643 sq., N. 2339, sq., P. 1181 sq. — ἔχω tenir : ἔ. γυλακισμένον S. 1510, E. 2658 N. 2349, P. 1196. — τί εἶχερ καὶ (ἐφορεύθη) qu'est ce qui se passait que.... E. 119, N. 139, P. 120. — ἔχω pour former le futur : voir les Observations grammaticales. — εἰδησιν ἔχω : voir εἰδησις.

Z

Ζάλη émoi, agitation, S. 227, E. 1351, N. 1200, P. 1335; ξάλη S. 125.

ζάλιω : ἐξάληρα N. 197 = ἐξάλισα ?

ζαλισμένος étourdi, confus, S. 1228, S. 257, N. 1232, P. 1348.

ζαλισμός étourdissement, S. 2581.

ζήλιος N. 449 : l. λίλιος.

ζηλωτικός N. 1671 : l. δουλωτικά = S. 780, ou ἐρωτικά, ἐρωτικά = E. 1855, 1870.

ζημία : ἔχω ζημίαι éprouver des pertes, E. 1833.

ζήτησις recherche, demande, N. 311, P. 193.

ζέγυν balance romaine, E. 970, N. 832, P. 683.

ζυγός joug, N. 243, P. 2679.

ζωγράφος peintre, E. 420, N. 296, P. 179.

ζώδιον image : ζώδια E. 369, 1165, 2483, P. 852, ζωδία S. 36, 1342, N. 364, 1014, 2179, P. 1042.

ζωοπιδικία vivier, P. 2716.

H

ἡδονή charme, S. 1046, E. 2119, N. 1866. — Cf. Dig. Esc. 1151, Erotop. 226 (id., gloss. s.v.), Callim. 778.

ἡθικός charmant, joli: κόρη ἡθική N. 675, P. 539, ἐθικός E. 459, 1647, 2413 (voir l'Introduction § 20, p. 42, à propos de N. 334); πικράκι ἡθικός S. 792, 797, N. 1688; κάλλος ἡθικός S. 2209 (cf. Phlor. éd. Hesselting 1051: τὸ κάλλος τὸ ἡθικόν).

ἦθος figure, visage, S. 1081, N. 1899, P. ms. 742. — Cf. Achill. 1439, 1523, Phlor. 546.

ἡλιακός terrasse (exposée au soleil), S. 93 sq., 131, E. 1252, N. 1071 sq., 1109, P. 1226 sq., 1260, passim, ἑλιακός E. 1222, τὸ ἡλιακόν E. 571 (cf. Psaltes, Gramm. Byz. Chron. pp. 294, 310, Sophocles, Lex. s.v.).

ἡλικία: μέσῃς ἡλικίας: voir μέσος.

ἡλιοβασιλευμα couchedu soleil, S. 989, N. 1808, P. 1731 (E. 2064: ἡλιον βασιλευμα). — Voir D. C. Hesselting: Le coucher du soleil en Grèce (Neophilologus V 2 (1920) pp. 165 sqq.)

ἡλιογέννητος: κοράσιον ἡλιογέννητον S. 825, N. 1716, P. 1659, = ἡλιογεννημένη S. 786, 1142, E. 1876, 2243, N. 1677, 1976, P. 903, 1634 (P. 1634: ms.: ἡλιγεγεννημένης): belle comme le soleil.

ἡμεριός étoile du matin, N. 1226: voir ἀνγεριός. — Cf. Callim. 1989.

ἡμερόνυχτος vingt-quatre heures, S. 1731, P. 1990, ἡμερόνυχθον N. 2574, μερονύχτιον E. 2888.

ἡντοληψία: voir ἐντοληψία.

ἦχος son, E. 933, N. 796, P. 646.

Θ

θαραπείω: voir θεραπεύω.

θάροπος gai, E. 969 = χαροπός.

θαρρετός: εἶμαι θ. τὰ s'attendre à, compter sur, E. 1187.

θαρρεῖω (ἐθάρρεψα) avoir confiance, E. 2999. 3325.

θάρος: θ. ἔχω εἰς τινα avoir confiance en qqn., S. 2807, E. 3995, N. 3415 (cf. Sen. Sap. 890).

θαροῶ confier: θ. εἰς τινα avoir confiance, S. 172, 293, E. 1295, 1415, N. ms. 1150, 1262, P. 1298, 1378; θ. τί τινα S. I 116, S. 107, N. 1085, P. 1239 (cf. Xenit. 59, 85; Achill. 1036 sq.; Sacrif. d'Abr. 122); voir καταθαροῶ, ἐγκαλῶ. — P. ms. 1298a: θεωρῶ au lieu de θαροῶ.

θέαμα spectacle, S. 907.

- θελοκουφῶ faire la sourde oreille, S. 924. — Cf. ἐθελοκουφ(ε)ῶ Hesych.; Suic. Thes.; ἐθελοκουφεῖρ Cecaum. 56, 29.
- θεμέλια (τὰ θ. τῆς καρδίας) fond, S. 1470.
- θεραπεύω guérir, N. 602, θεραπεύω E. 727 (ἀποθεραπεύω P. 473).
- θέρμη chaleur, E. 1065, N. 923.
- θερμόν eau bouillante, E. 391, N. 385, P. 150.
- θέτω : εἰς ἄλλα θ. E. 606, N. em. 497, P. 356 : voir ἄλλος.
- θρέψι plaisir, E. 1078, = τρέψι = τέρψιν.
- θροῶ : μὴρ θροηθῆτε ne vous troublez pas, S. 2734.
- θρύβω réduire en petits morceaux, N. ms. 76 (τὸ θρύβει ὡς τὸ χῶμα).
- θύμιμα E. 1296 = ἐρθύμιμα.
- θύμησις E. 3812, N. 3242 = ἐρθύμησις.
- θυμίζω E. 1294, 4086 = ἐρθυμίζω.
- θυμός : ἀπὸ θυμοῦ = προθύμος, S. 1 186, S. 199, E. 1322, N. 1175, P. 1308.
- θυμοῦμαι E. 1016 = ἐρθυμοῦμαι (cf. Dig. Esc. 474).

I

- Ἰανουάριος janvier, N. 947, P. 791 (E. 1092 : Γεννάριος).
- ιδιόγραφος écrit de sa propre main, N. 1619 : voir οἰκειόχειρος.
- ἴδιος : κατ' ἰδίαν à part, N. 182 (cf. Chron. Mor. 6352 κατ' ἰδίας ms. H., κατ' ἰδίαν ms. P.).
- ικανῶ suffire, N. 2962; cf. ἀκανῶ.
- ικανός assez nombreux, S. 3217, N. 3799, P. 1407.
- Ἰνδικός : N. 334 ms. σενθηκῆς, l. ἡθηκῆς : voir l'Introduction § 20.
- ἰξάκιν P. 77 : ms. ἰεράκιν.
- Ἰούλιος juillet, E. 1052, N. 911, P. 755.
- Ἰούνιος juin, E. 1044, N. 903, P. 749.
- ἰππῶν cheval, S. 1949, 1951, 2547, E. 3119, 3121.
- ἵππος cheval, P. 2141, 2402.
- ἰπωρικά fruits (au lieu de ὀπωρικά), S. 2791 sq., N. ms. 3365 (ms. ἐπόρικα), ὀπωρικά P. 2511, πωρικά E. 3944. — Cf. Callim. 283 ὀπώρας : ms. ἰπώρας.
- ἰσάζω s'adapter à, s'accommoder avec, N. 2133, P. 1005 (cf. μοιάζω E. 2433); comparer, S. em. 827, N. 1719, P. 1662 (E. 1909 : σιάζω). — P. 2513 : égaler?
- ἴσος (μετὰ) égal (à), S. 1296.
- ἰσότης égalité, E. 842, N. 718, P. ms. 571d.
- ἴστα halte-là, N. ms. 535 : voir στά.
- ιστάζω S. 827 : l. ἰσάζω.
- ἰστανέο malgré (moi etc.), par force, ἰστανέο μου P. ms. 1703, ἰστανέον

μον S. 934, *ιστανέο σου* S. 1 256, P. ms. 1375, *έστανέο σου* S. 290, *ισταρέον μου* E. 2016, *ισταρέον σου* E. 1514, = *στανικί μου*, *στανικῶς* (Sacr. d'Abr. 838: *στανικῶς μου*), *στανιῶς* (Asin. Lup. 134: *στανεῶς του*). — Somavera: *στανειῶ*, *μέ τὸ στανειῶ*, *ἀπὸ στανειῶ*, *στανικῶς*, et *στανειῶ μου*, *σου*, *του*; cf. du Cange s.v. *στανικός*. — Cf. Achill. éd. Hesselring 1348: *ισταρέο μας* (ms. *εἰς τὸ ἰνέο*, l. *ισταρέο*), id. ms. L. 1032: *στανίό μας*; Prodr. III 138: *στανεῶ μου*; Dig. Esc. ms. 361: *στανεῶ μου*, l. *στανεῶ μου*, id. 788: *στανέον του*; Dig. Petr. 755: *στανιό της*; Poésies érot. chyp. 26, 2: *στανιῶ μου*; Erotokr. A 525, Γ 535, J 832: *στανιό* (voir Erotokr. gloss. s.v.; étymologie de Xanthoudidis: de *σθέρος*). — Coray, At. II 172, cite (s.v. *καμ-μύζω*) le Θρηῆρος de Georgillas: *εἰς τανιότον*, qu'il faut lire: *ιστανιό του*.

ιστανόμερος E. 2622: voir *αἰσθανόμερος*.

ιστία cheminée, S. 1606, E. 2755.

ιστορία peinture, S. 31, E. 251, 533, N. 1011, P. 262, 2717.

ιστορίζω peindre, *ιστορισμέρος* E. 257, 261, 368, 506, N. 363, P. 263, 2723, ms. 2728, 2834.

ιστορικός P. 179: *ιστορικοῦ*, l. *ιστόριαν*.

ιστορογραφία peinture, P. 2748.

ιστορογραφῶ peindre, E. 1742.

ιχάδης N. ms. 848; corr. par Wagner en *ιχράδης*; cf. E. 988 et P. 699. — Peut-on rattacher ce mot à *ιχάδην* dans Belth. éd. Legrand 364: *μετὰ ιχάδην ξέρον*, dont je ne connais non plus le sens?

ιχνεύω fureter, E. em. 1077, N. 933, P. 778.

ιχνόποδος trace, N. 2433.

ιχροποδοπατῶ fouler aux pieds, S. 280, N. ms. 1254 (*ιχροεποδοπάτησες*).

K

Καβαλλάρης cavalier, S. 1177, E. 2279, N. 2011.

καβαλλίκεμα(ν) l'action de se mettre en selle, S. 2731, E. 3889, *καβαλλίκεμαν* N. 3312, P. 2471; tournoi (= *τζούστρα*), S. 2054, E. 3228, P. 2218; un combat „où les chevaliers combattaient par troupes”, suivi de la joute, „un combat singulier, de près et d'homme à homme” (P. Lacroix, Vie militaire et religieuse au moyen âge, 4me édition, Paris, 1877). — Voir *ῥέρτα*.

καθά comme, *καθὰ φοβερισμέρος* P. ms. 2685 (E. 217 et N. 262 donnent ici: *ὥσθιν φ.*).

καθάριος pur, *λιθάρι*, *ληχρίτης* S. 750, E. 1842, N. 1643; *κῆκλος* Verhandel. Afd. Letterkunde (Nieuwe Reeks) Dl. XXXV.

- τῆς σελήνης S. 1279, E. 2410, N. 2114; νερόν E. 141, N. 157, P. 140 (P. 2836: cf. E. 372); ἔδωρ E. 372; ἔρωρ S. 2710, P. 2453.
— τὸ καθάριον N. 33.
- καθαροῦδολος très pur, S. 2691.
- καθαρός pur, καθρέφτης N. 2126; γιλία S. 2949, E. 4120, N. 3548, καθόμοιος N. 3198, 3634: au lieu de ἀνθόμοιος.
- καθρέπτης miroir, S. 128, καθρέφτης N. 2126. — Pour κάτοπτρον > καθρέφτης: voir Kretschmer, Lesb. Dial. p. 101 sq.; Pernot, Rec. p. 69.
- καινούριος nouveau, moderne, S. 2213, E. 3396, καινούργιος N. 3016, P. 2278.
- καιρός temps, καιρός παρήλθε E. 591, N. 487, P. 344; καιρόν ἔχει ὅτι S. 1122, E. 2222, N. 1956, P. 886; (τὰ παρελθόντα) πρὸ καιροῦ il y a longtemps, S. 3003; μέσα (μέσος) τοῦ καιροῦ d'âge moyen, E. 848, 856, N. 724, P. 576, 583; τοῦ καιροῦ τὸ τέλος à la fin, E. 3433; παρὰ καιρόν prématurément, S. 895, E. 1977; τοῦ καιροῦ l'année prochaine, E. 1083, N. 939, P. 784 (cf. χρόνος); καιροῦ παραδρομὴ l'espace d'un an, P. 2719; moment opportun, S. 2322, 2324, E. 2661, 3512, 3514.
- κακίζω faire des reproches, E. 342, P. 2807.
- κακκάβιν chaudron, N. 385.
- κακώνω se fâcher, E. 447, N. 323, κακώνομαι S. 327, 517, 854, E. 202, 1444, 1446, 1937, N. 247, 1294, 1482, 1745, P. 1497, 1694, 2670. — Cf. At. II 166).
- κάκωσις misère, S. 861, E. 1944, N. 1751; colère, S. 855, E. 1938, N. 1746, P. 1695.
- καλαμεύγω pêcher à la ligne, E. 2486.
- καλαμίδιν canne à pêche, N. 2181.
- καλάμιν flûte, S. 1350, N. 2187, P. 645, 1050, καλαμός N. 796.
- καλλονή beauté, E. 920, N. 783, P. 635. — Cf. Callim. 2132.
- καλλωπίζω embellir, orner, S. 1286.
- καλόκοπος bien fait, beau, S. 1994, N. 37, 2815, P. 11, 2178.
- (τὸ) καλοσυμβούλευτον S. 3196, E. em. 4344, N. 3778: voir συμβουλεύω.
- καλοχάραγος qui a de beaux traits, au beau visage, E. 317, N. 456, P. 2786; voir ξενοχάραγος. — Cf. καλοχάραγος Δόγ. παρηγ. 610; καλοξενοχάραγος Callim. 1254 (εὐχάρακτηρος Hermon. Iliad. II 44; IV 124, 178, 181). — At. II 383, V 112.
- καλῶς et l'acc.: soyez le (la) bienvenu(e); quelle bonne rencontre!, S. 2694 sqq., E. 3856 sqq., N. 3287 sqq.; καλῶς δὲ ἡῖρα(ἡῖρηκα) je suis heureux de vous voir, S. 1943, E. 3113, N. 2774, P. 2137; καλῶς ἐπάγεις je vous souhaite tout le bien possible, P. 35.

- καμήλα chameau, E. 2874, καμήλην S. 1685, 1718, E. 2835, N. 2519, 2559, P. 1952, 1977.
- καμίνην four, fournaise, amour, S. 902, E. 1985, 3291, P. 150, ἡ κάμινος S. 2226, E. 3166, 3409, N. 3030 (τῆς ἐρωτοκαμίνου S. 2405, E. 3588).
- καμός = καῖμός douleur, peine, S. 1274, P. 994, ποροκαμός S. 1299, N. 2136.
- καμπανίζω peser, mesurer, N. 832.
- κάμωμαι action, N. 1988.
- κᾶν du moins, S. 88, E. em. 1216; environ, S. 1972, E. 3142, N. 2793, P. 2160; κᾶν ῥὰ . . . κᾶρ ῥὰ soit . . . soit, S. 139 sq., E. 1262 sq., N. 1116 sq., P. 1266 sq.; κᾶρ ὅλως E. 2479, N. 2175, P. 1040. — Voir les Observations grammaticales.
- κάνστρον, souvent dans le ms. P. au lieu de κάστρον, p.e. P. ms. 970, 971, 972, 987, 1008, 1012, 1013, 1107, 1281, 1380, 1466, 2167, 2186, 2190, 2198, 2222, 2563, Ἀργυρόκαυστρον P. ms. 2561.
- καράβην bateau, S. 1596, E. 2745, N. 2430, P. 1885.
- καρβοῦννι : τὰ καρβοῦνια chagrin, P. 53. — Cf. καρβοῦνια, καρβοῦννι, Prodr. III 419 z (At. I 329); κάρβοννα Phlor. éd. Hesselring 1468 ms. V.
- καρτερεῖω attendre, E. 2575, 2745, 2869, 3064.
- καστανοῦχος châtain, P. 2787 (l. καστανόχρους?); du Cange cite ce passage : voir σγουρίζω.
- καταβόωμαι, E. 1705, 3053 : voir κατενόωμαι.
- καταβοδῶνω S. 1678 : voir κατενοδῶ.
- καταγρεῖω approuver, E. 2637.
- καταγροικῶ εἰς prendre garde à, E. 1588 : voir γροικῶ.
- καταθεσμεύω lier, N. 3284.
- κατάδικά μου en ennemi, N. 2211, 2213 (κατάδικός μου N. 1197), κατ' ἐδικόν μου E. 2519 sq., P. 1066, κατ' ἐδικοῦ μου S. 1 212, S. 224, 1380, P. ms. 1066, 1332. — Voir κατάδικος et ἐδικός.
- καταδικάζω condamner, E. 386, N. 382, P. 2850.
- κατάδικος hostile, N. 1197. — Cf. Poésies érot. chyp. 22, 3. — Voir κατάδικά.
- καταθαρρῶ confier (voir θαρρῶ), S. 1 113, S. 104, N. 1082, P. 1236 (ms. : καταθαρρέσω). — Cf. Dig. Esc. 402; et Chron. Mor. 1872 : θαρρῶ et ἀποθαρρῶ.
- κατακομμός déchirement, S. 859, E. 1942.
- καταλαμβάνω rattraper, ἐκατέλαβεν ἡ ἑσπέρα τὴν ἡμέραν le jour baisse, la nuit tombe, E. 168 (N. 186 : ἐκάλεσε), κατέλαβεν ἡ ἑσπέρα E. 866, N. 733, P. 593.
- κατάλεγμα(r) chanson, S. 626, 824, E. 1735, N. 1531 (ms. κατάλλαγμα),

- 1715; *καταλόγημα* N. 3244; *κατάλογος* E. 1734, 1936; voir *καταλόγι*.
- καταλόγι(r)* chanson, S. 823, 836, 2867, 2888, E. 1733 (ms. *όκάτι λόγι*), 1905, 1920, 4064, N. 1714, 1731, P. 1658, 1679, 2532, 2538; *κατελόγι* E. 1920; *ποθοκαταλόγι* E. 1745; voir *κατάλεγμα*. — Cf. Erotop., index s.v.; Dieterich, Südl. Spor. p. 215.
- κατάλογος* = *λόγος*, *φήμη*, renommée, S. 2057, E. 3231, N. 2870; voir *κατάλεγμα*.
- καταλνμένη* usée, E. em. 994, N. 854, P. 705. — Cf. Callim. 1082, 1086: (*γραῖς*) *κατελνμένη*.
- καταμαρτυρῶ* attester, S. 596, 603, E. 1703, 1711, N. 1505, P. 1524.
- κατανεύω* consentir à: *εἰς* S. 151, S. 1491, P. 1176, *πρός* S. 2025, P. 2193.
- καταπτῶ* (*τά*) en venir à, finir par, S. 2186, E. 3370, N. 2997, P. 2259; (*εἰς*) atteindre, S. 2118, E. 3296, N. 2930; rendre, faire, E. 3302 (S. et N.: *καταστήσει*).
- κατάρχης* dominateur, E. 441, N. 318, P. 200. — Cf. Bell. Troj. 611.
- καταστέζω* S. 2976: au lieu de (*κατα*)*σταλάζω*.
- καταστένω* S. 562: au lieu de *καταστερένω*.
- καταστολιάζω* retourner (?), S. 2341, E. 3528; cf. *καταστόλιον* (= *ἐπαροδος*) Porph. de Cer. 477, 7, *καταστόλιον* (= retour) Callim. 134, 2295. — *Καταστολιάζω* signifie ailleurs: arranger, équiper, p.e. *κ. τὸν στρατὸν* Xanthoudidis, *Ἀθηνα* 1915 p. 168 (cf. aussi *παραστολιάζω* (abattre), Erotokr. éd. Xanthoud. gloss. s.v.).
- κατάστρατα* en route, S. 2644, 3157; voir *κατάχερα*.
- καταφίλημα* embrassement, E. 3853.
- καταφιλῶ* couvrir de baisers, S. 457, 1239, 2686, E. 673, 2345, 3852, N. 129, 550, 1165, 1419, 1622, 2074, 3281, P. 110, 424, 1476, 1594: voir *φιλῶ*.
- καταφρογίζω* mépriser, N. 322, *καταφρογῶ* E. 446, P. 204.
- καταχειροῦμαι* entreprendre, S. 936, *καταχειρώ* S. 1469, *καταχερῶ* E. em. 2018, em. 2613 (*καταχερῶ* E. 1231: l. *καταδαρῶ*).
- κατάχερα* abondamment, N. 2036, *κατάχερι* (l. *κατὰ χέρι*, ou plutôt: *κατάχερα*) S. 1202, P. 940. — Cf. *κατάχερα* Sachl. III 31, *κατάστρατα* S. 2644, 3157, *κατάσρακα* Pikat. 529, Poulol. 177 (*κατὰ σάρακα* Apoll. Tyr. 279), *καταπρόσωπα* Dig. Esc. 128, Poulol. 227, Prodr. IV 253 (*κατὰ πρόσωπον* Apoll. Tyr. 175), *κατόραχα* Prodr. III 224b, 398, *κατόρριζα* Dig. Esc. 1633.
- καταχωρῶ* E. 2018, 2613: l. *καταχερῶ*; voir *καταχειροῦμαι*.
- κατάψυχον* rafraîchissement, E. 773, N. 652, P. 515. — Cf. Callim. 920 (le frais du soir), Dig. Esc. 884, Erotop. 272 (gloss. s.v.).

κατελόγι E. 1920: au lieu de καταλόγι.

κατεροῶ réussir à, E. 1693, κατεροῶν S. 478, 586, E. 1596, 2829, N. 2509, P. 1526, 1945, καταβοῶν S. 1678; κατεροῶμαι avoir du succès, S. em. 2554, E. 3729, N. 3166, P. 2406 (ms. ἐκατεβοῶθην).

κατερόωμαι succès, réussite, S. 590, 1894, N. 1497, 2728, P. 1530, 2103, καταβόωμαι E. 1705, 3053. — Cf. Phlor. éd. Hesselring 1146: κατερόωμα, ms. V. κατερόδιον.

κατοῦνα bivouac, quartier; lieu de séjour, E. 801, N. 677, P. 541, passim. — Pour l'étymologie, voir Chron. Mor. gloss. s.v., Hatzid. MNE II p. 289, 314, Triandaph. Lehnw.

κατοῦνεμα campement, S. 46, P. 862.

κατονρεύω camper, E. 748, N. 622, P. 488.

κατοννοκόπι E. 781, 784, 1175, pour κατοννοτόπι.

κατοννοτόπι lieu de campement, halte, N. 660, 663, 731, 1024, P. 520, 591.

κάτω : ἡ κάτω τέχνη le bas peuple, les bas-fonds, S. 1634, E. em. 2785, N. 5, 14, 2463, P. 1911. — Cf. Achill. éd. Hesselring 1729 : ἀπὸ τῆς πρώτης τάξεως μέχρι τῆς κάτω τέχνης (de haut en bas de l'échelle sociale).

κατῶφλι seuil, N. 265.

καυστικός brûlant, N. 444.

καρχίτσα servante, femme de chambre, compagne, S. 155, 382, 397, N. 1132, 1348, 1360, P. 1282, 1433, 1440. — E. emploie toujours βαγίτσα : E. 1277, 1499, 1513; καρχίτσα se trouve aussi Callim. 1872, 1881, 1918, 2138; une fois dans Belth. éd. Legrang 1007 (Belth. 876, 1000, 1068 : βαγίτσα, id. 1055 : βάρια, id. 881, 893, 926 : δοῦλη); Pestil. 160 : οἱ δοῦλοι καὶ βαγίτσες. — Καρχίτσα a donc le même sens que βαγίτσα et diffère de καῦχα, καῦκα (du Cange: amica, concubina). — Cf. At. II 188; G. Meyer, Neugr. Stud. II 82 (mot slave); id., Byz. Ztschr. III 162 sqq. (mot grec); Miklosich, Slav. Elem. p. 545; Mo. Beaudouin, Dial. chyp. p. 119; Dieterich, Südl. Spor. p. 180 sq.

κειροδοξῶ, κειροτομῶ : voir κεροδοξῶ, κεροτομῶ.

κείτομαι se trouver, ὁ τοῦς μου κείται εἰς S. 1523, E. 2671, N. 2360, P. 1821, 2619; voir κρέμομαι.

κέλπε : voir l'Introduction § 13, p. 30, et l'Appendice.

κεροδοξῶ se vanter, S. 469, N. 1433, κειροδοξῶ E. 1587.

κερολογῶ conférer, N. 563; voir κοιρολογῶ.

κεροτομῶ fainéanter, gaspiller, S. 99, 1148, E. 2249, N. 752, 1077, 1983, P. 612, 1231, κειροτομῶ E. 887, 1266.

- κερώω : κ. τὰ δάκρυα verser des larmes, pleurer, S. 2138, 2357, 2988, E. 3544. — N. 3585 manque dans le ms. et a été emprunté à S. (S. 2988 : voir l'Introduction, § 5) et même fautivement : ἐκέροναι au lieu de ἐκέρωα). — E. 4135 : τὰ δάκρυα μου ἐκέρωσα = se verser, tomber à verse; cf. ἐκίρησα; S. 2963, N. 3560; de même Phlor. éd. Hesselting 374 : ms. L. ἐκίρησα, ms. V. ἐκέρωσα τοὺς μίσθους. Pour κινῶ τὰ δάκρυα dans les mss. du roman de Digénis, voir l'observation de M. Hesselting dans l'introduction de son édition de Dig. Esc. p. 550. — Cf. Callim. 446 τίς οὐ κερῶσῃ ποταμοὺς δακρύων; Callim. 329 ἐκεῖνο τὸ ῥοδόσταμνον φρικτῶς ἀποκεροῦτο; Prise de Const. 310 τὰ κερωθοῦν τῶν χρυσιανῶν τὰ αἶματα ὡς ἔδω; Eust. Macremb. 5, 18 κατὰ ποταμοὺς (cf. S. 2988) κατεκέρων τὸ δάκρυον (les leçons des autres mss. sont (voir Eust. éd. Hilberg p. 84) : κατακέρων, ἐκέρων, ἀτέρρει); Callim. 381 (λίθους) ἐκέρωσεν; Eust. Macr. 2, 2 τὸν γὰρ πάντα κόσμον περὶ τῇ κεφαλῇ τῆς κόρης ὁ τεχνίτης ἐκέρωσε; id. 5, 1 καὶ πάσας ἐρωτικὰς ἐξεκέρωσε χάριτας (une autre leçon; éd. Hilberg p. 67 ἐκέρωσε); Belis. III 84 ἐκέρωσες τοὺς θησαυροὺς. — Suic. Thes. Eccl. s.v. κερῶ : „metaphorice est : omnia in aliquid impendere,” et Psaltes, Gramm. Byz. Chron. p. 332 : „κεροῦν mit der Ngr. Bedeutung : omnia in aliquid impendere.”
- κεραυνός foudre, (τοῦ πάθου) S. 403, 406, N. 1367, P. 1446, 1448. κίνημα course, E. 2852; amour, E. 3929; voir τζίνημα.
- κινῶ exciter, φαρὶν P. 945, δάω N. 3157; entreprendre, E. 3321; se verser, S. 2963, N. 3560; voir κερῶω.
- κλειδοῦρα gorge de montagne, S. 1581, 2633, E. 2730, 3800, N. 2417, 3231, P. 1877.
- κλιτός baissé, abattu, humble, E. 216, 946, N. 261, 808, P. em. 658, 2684. κλόρος secousse, S. 860, E. 1943, N. 1750.
- κλουβί cage, E. 1074, P. 775.
- κλώθω filer, ἐκλώσεν S. 3110, 3221, E. 4268, κλώσῃ S. 1146, 1196, E. em. 2298, N. 2031, P. 934, ἐκλώσθη E. 2519, 4366, N. ms. 3800b, ἐκλώσθη N. 2211.
- κλώσμα filage, S. em. 1374, 3219, N. 2207.
- κλώστρα fuseau (du temps), ἡ κλώστρα N. 2212, P. 1067, ἡ κλώστρα S. 1379, E. em. 2520; ἡ κλώστρα ἡ μοῖρα μου N. ms. 3800 b, ἡ κλώστρεα ἡ μ. μ. E. 4366.
- κοινολογῶ conférer, E. 688, P. 436; κερολογῶ N. 563.
- κολαφίζω souffleter; faire souffrir, N. ms. 3780a (voir l'Introduction § 6).
- κολυμβῶ nager, S. 1349, P. 1049, κολυμπῶ N. 2186, κολυμπίζω E. 2490.

κόμπος noeud, S. 2429.

κομπώρω tromper, E. 3044, N. 2719 (voir At. II 195). — Voir ἐγκομπώρω.

κοιτά : κοιτά τὰ δᾶς εἰπὼ bref, E. 3049, N. 2724 ; κοιτά presque, E. 253.

κοιταροκρατῶ, l. κοιταροκρατοῦ faire cliqueter les lances, E. 779, P. ms. 518, κοιταροκρατοῦ N. 658.

κοιτοκρατῶ tenir de près, E. 2959.

κοιτόρ bref, S. 1663, E. 2815, N. 2492, = ἐν κοιτῷ S. 1516 (E. ms. ἔκοιτορ).

κοπετός lamentation, E. 2564.

κοπή coupe, E. 424, 469, 1037, N. 301, 897, P. 183 (σκοπόν, l. κοπήν), ms. 743 (voir l'annotation du vers E. 1036).

κοπιᾶζω se donner la peine, E. 4405 ; κοπιασμένος fatigué, S. 1531 (S. 2941 : (εἰμεσθαι) ἀπὸ κόπου = κοπιασμένοι, E. 2679, 4112, N. 2372, P. 2587.

κόπος fatigue, peine, ἀπὸ κόπου P. 761 = μετὰ κόπου E. 1058, μετὰ κόπου N. 917 ; ἀπὸ κόπου S. 1531 : voir κοπιᾶζω,

κοσμήτης lindeau, E. 220, P. 2688 (N. ἀνῶγλιν). — Cf. Prodr. gloss. s.v. (Prodr. I 79 : entablement).

κοσμίζω orner, S. 3165 = κοσμιῶ.

κοσμοαναγρεῖω errer dans le monde à la recherche de quelqu'un, N. 595, ms. 3562, P. ms. 465, κοσμογρεῖω S. 1473, 2304, 2965, E. 546, 710, 719, 4137, N. 2312, P. 2327, 2600 (ms. ἐκοσμοεγύρενσα), κόσμον ἀναγρεῖω E. 3489, P. 1157.

κόσμος monde, passim ; (= κόσμημα) ornement, S. 1293, 3165, E. 2428, 4319, N. 3747.

κοσμιῶ orner, S. 3169, E. 619, N. 506, P. 368.

κοινοῦκλιν, chambre voûtée, chambre royale ; chambre à coucher (gr. mod. : baldaquin), S. 62, E. 1192, N. 1039, P. 1200, passim.

κοιμπίζω s'appuyer, S. 1030, E. 622, 2103, N. 509, 1850.

κοιμπῶμαι E. 376 : l. κοινοῦμαι (P. 2740 τὰ κοιῆται, N. 372 ms. ἀνακινεῖται).

κοιρτέσα noble dame, S. 142, 151, 242, 272 (ἐρωτοκοιρτέσα), E. 2398, 2404, P. 1265, 1274, 2275, 2318 ; κοιρτεσεμένην P. ms. 2533. — De l'italien cortese, cf. Chron. Mor. ; Achill. éd. Hesselring ; Triandaph. Lehnw.

κοχλάζω bouillonner, P. 2853—150 (voir l'Introduction § 8) : voir κοχλάζω.

κράτει stop, halte, E. 590, N. 486, P. 341.

κράτησις résistance ; κράτησιν οὐκ ἔχω je n'en puis plus, S. 904, E. 1987.

κράτος : τὸ κράτος σου votre Altesse, E. 447. — Cf. Prodr. I 4 etc., Belth. 497 ; Sen. Sap. 772 ; Chron. Mor. : τὸ ἄγιον κ. σου 3457,

3573, 4256, 4259, τὸ κ. τῆς βασιλείας σου 4294 (cf. Chron. Mor. 4216 φοῦδος). — Voir aussi θεοποτεία. — Cf. ἀφεντεῖά σου Asin. Lup. 50, 71, ἡ βασιλεία σου Sen. Sap. 623, 707, 798, ἡ ἐκλαμπρότης σου Hist. Val. 1741.

κρεββάτω lit. S. 437, E. 816, 1552, N. 693, 1398, P. 553, κρέββατορ E. 2560.

κρεμάζω pendre, P. 2143; désirer, P. 848 (voir κρεμ(ν)ῶ et κρέμομαι). — E. 2412 ἐκρέμασεν: ici N. 2116 ἐσκέεαζεν, P. 1000 ἐσκέεασεν.

κρέμαμαι désirer, S. 1400, E. 1922, 3963: voir κρέμομαι.

κρεμασμός amour, désir, suspension, S. 394, 1495, E. 1117, 1510, 1855, 2644, N. 970, 1357, 1657, 2336, P. 579, 815, 1178, 1438, 1619, κρεμαμός E. 851, κρέμασμα S. 764 (cf. Callim. 2384: κρέμασμά μιν μου), ἀνάπλοκέ μου κρεμασμέ S. 1500, (E. 1603), N. 1464, P. ms. 1493 (voir ἀνάπλοκος).

κρέμνι E. 2739: voir κρημνός.

κρημνός précipice, E. 1671, 1944, N. 2423: voir κρημνός.

κρεμνῶ pendre, accrocher, S. 1951, N. 2780 (E. 3121 κρεμῶ, P. 2143 κρεμάζω): voir κρεμάζω.

κρέμομαι pendre, E. 2152; s'accrocher, désirer, ἐκρέμετορ ὁ τοῦς μου S. 29, E. 1159, N. 1009 (P. 848 ἐκρέμαζεν): cf. ὁ τοῦς μου ἐπερθέκρεμεν E. 282 (P. 2750 ἐπερθεκρέματο); ἐκρεμάσθην S. 1400 (P. 1097 ἐξέκρεμάστην); εἰς τὰ ἄρθα ὁ τοῦς μου ἐκρέμετορ E. 181, N. 197 (P. 2619 ἔκειτορ); εἰς ἔννοιαν ἐκρέμετορ ὁ τοῦς μου S. 1055; ἐκρέμονται εἰς ἔρωτα οἱ ἐρωτικές S. 838, N. 1733 (E. 1922 ἐκρέματο). — Cf. κρεμάζω, κρέμαμαι, κρημνῶ, κρεμῶ, ἐκκρέμαμαι, περικρέμω, κείτομαι.

κρεμῶ pendre, E. 3121: voir κρημνῶ.

κρημνός précipice, S. 1592, κρημνόν: acc. de κρημνός ou de κρημνόν, S. 564, 1589, P. 1513, 1880; κρημός ou κρημόν: εἰς τί κρημόν S. 861; κρημνός N. 2429, κρημνόν: acc. de κρημνός ou de κρημνόν, E. 1671, 1944, N. ms. 2423; plur.: κρημνοί S. 1595, κρημνά N. 2425, P. 1882, κρέμνι E. 2739, γκρημνί E. 2744. — ἐγκρημνόν N. ms. 1751. — Cf. (ἐ)γκρημνίζω (ἐγκρημνίσαν) S. 564, E. 1671. — Aravandinos, Ἑπειρωτικὸν γλωσσάριον (1909): ἐγκρημός, κρημνός; Thumb, Amorgos I 26: κρημνός → γκρημνός (Pernot, Ét. p. 103); Apocopos 56 ἐγκρημνοῦ, 57 τὸν ἐγκρημνοῦ; Sachl. III 1447 ἐγκρημός; Hist. Mich. 298 γρεμνίστηκεν.

κρημός S. 861: voir κρημνός.

ῥηβολογῶ = ἀκριβολογῶ raconter minutieusement, E. 2828, 2962.

κρούω frapper, κ. τοι κονταράει S. 1210, P. 948, κρῶ τ. κ. N. ms. 2044.

— Cf. Phlor. éd. Hesselting 671 ms. L., 689 sq. — Voir *δύω*.
κρυστάλλωμαν cristallisation, S. 1282, E. 2416, N. 2120.

κρυφός secret, N. 1168.

κτίσις bâtisse, P. 635, *κτίσμα* S. 1319, E. 920, N. 783, 2156.

κυκλογέρισμα contour, périmètre, S. 1276, N. 1211, P. 996.

κυματίζω ondoyer, S. 2544, N. 2236, P. 1092.

1

Λαγκάδιον vallon, E. 3799, 3819.

λαλῶ crier, S. 1541, 1611, E. 2689, 2760, N. 2380, P. 1893. — *λαλῶ*
 = (ἐ)πιλαλῶ exciter, avancer, E. 1031 (voir l'Introduction § 16).
 Cf. Dig. éd. Legrand (Gr. Ferr.) I 226, VI 743; Dig. éd. Mili-
 arakis 3575, 3643; Dig. éd. Lambros (Petr.) 2745. — At. IV 277;
 Paspatis, Chiak. Gloss. 206; Kretschmer, Lesb. Dial. p. 454
 sq.; Pernot, Études I p. 319; Erotokr. éd. Xanthoud. gloss.
 s. v.; Dieterich, Südl. Spor. p. 170 s.v. *γλακῶ*, et p. 217. —
 Voir *πιλαλῶ*.

λαμπάδα flambeau, S. 2799, E. 508, P. 265.

λαμπρένω faire briller, S. 3165, E. 619, 4319, N. 506, 3747, P. 368.

λατινικόκοπος de coupe latine, P. 2791, *λατινόκοπος* E. 322.

λατομῶ : *λατομημέρος* taillé, E. 367, N. 362, P. 2833.

λαχαίρει il sied, S. 1355, E. em. 1927, N. 1740, P. 1054; voir *τεχαίρει*.

λέγω appeler, S. 2715, E. 3872, N. 3298, P. em. 2455. — *λέγονσιν*
 on appelle, E. 480; *λέγουσιν τῇ ἡλικίᾳ* P. ms. 237. *ὁ Κλι-
 τοβῶν μὲ λέγονσιν, τῇ κόρῃ ἡ Μιλάνη* S. 1519 (cf. Imb.
 Marg. éd. Lambros 74 ms. : *ὄνομα τὸν ἐδέκατον Ἡεπέριος ὁ
 θαυμαστός*). — *εἶπα* je croyais, N. 3275 = *ἔλεγα* S. 687, E.
 1789, N. 1587.

λειποθυμία évanouissement, S. 2478, 2502, 2576, 2580, 2701; voir
λιγοθυμία.

λειποθυμῶ perdre connaissance, S. 2471, 2477, 2500, 2566 sq., 2571 sq.,
 2577, 2668, 2671, 2699, 2704, P. 2154, 2345, 2372, 2413 sq.

λεπτοκάλαμον pilier, colonne mince, P. 2833, *λεφτοκάλαμον* E. 367,
 N. 362; cf. Belth. 708 *λεπτοκάλαμον* (Belth. 476 : *λαμπροκα-
 λαμόστυλα*).

λητάριον laisse, lien, S. 2382, E. 5, 3566, N. 40, P. 14. La façon d'écrire
λητάριον renvoie à l'étymologie de *λέω* (cf. p.e. At. V 174),
 tandis qu'il faut que le mot donne le sens de „lier” et non pas
 de „déliver”. Hatzidakis. MNE I p. 136, renvoie à du Cange :
εἰλητάριον volumen, codex (et *εἰλητόν* corporale, linteum, cui
 nullo interjecto discus et calix superponuntur). Le verbe *εἰλέω*
 donne *εἰλητόν* = *στροπετόν* (sc. *σχοινίον*), *εἰλητάριον*. Cf. Hatzid.

- NNE I p. 301 λητεύω : ἐκ τοῦ εἰλητεύω — εἰλητός, ὅθεν καὶ τὸ (εἰ)λητάριον = σχολίον; id. II p. 267 (εἰ)λητάρι : ληταρέα = ἡ σωρεία τῶν χειροβολεθέντων σταχέων (Καρπάθω).
- λιβαδία prairie, S. 2632, 2651, P. 2443.
- λιβαθωτός bordé de prairies, S. 2375, E. 3560 (cf. Λογ. παρηγ. 724 : (στράταρ) λιβαθωτὴν καὶ ὁμαλὴν, δεινδοσαναγεμάτην).
- λίγεύω N. 1200, P. 1335 : voir ὀλιγεύω.
- λίγοθυμία évanouissement, E. 3742, N. 3117, 3178, 3181, P. 2418; voir λειποθυμία.
- (τὸ) λίγόθυμον E. 3722, 3743 = λίγοθυμία; cf. τὸ ὀλιγόφυγον.
- λίγοθυμῶ E. 3105, 3734, 3735, 3739, 3834, 3837, N. 3088, 3115, 3170, 3175, 3179, 3182, P. 2317, 2417 : voir ὀλιγοθυμῶ.
- λίγοστός insuffisant, peu, N. 3368.
- λίγνρομαι perdre connaissance, E. 2395; λιγνόμενος E. 3843.
- λίσιος vassal, lige; serviteur, E. em. 452, N. 327, em. 449, P. 208, em. 279 (ms. σύσιος l. λίσιος), 2664, 2779. — τὸ λιζίο S. 2833 = λιζία, λιζίκι; ici E. 4023 donne λίζωρα qu'il faut corriger en λιζιώνμαρ(?). — N. 3439 : λιζίκι a été corrigé par Wagner de λιζίο dans le ms. S., auquel le vers est emprunté, car il manque dans le ms. N. (voir l'Introduction § 5). L'accent de λιζίο(ν) est suspect.
- λιζιώνομαι être lige de, P. 295.
- λιθοβολῶ lapider, S. 1053, E. 2126, N. 1873.
- λιθομάραρον perle, E. 2137, 2140, P. 1764.
- λογαριασμένος pur, N. 636, λογαρισμένος E. 757; voir ὀλογαρισμένος, μυριολογαρισμένος.
- λογίζομαι penser, réfléchir, N. 1473, P. 2635.
- (τὰ) λογικά sens, connaissance, ἦλθαν τὰ λ. μου S. 1049, E. 563, N. 352, 1869, P. 317, ἦλθα στὰ λ. μου E. 2122, φέρ(ν)ω τὰ λ. S. 2479, 2670, E. 3645, 3836, N. 3095. — Voir λογισμός.
- λογισμομαχῶ disputer, réfléchir, S. 1600, N. 2434 (ms. λογισμομαχοῦμαι). — Cf. ὁ λογισμὸς ἐμάχεται Phlor. éd. Hesselting 401 (p. 106) : „sa pensée se débattait.”.
- λογισμός pensée, S. 131, S. 125, 1836, 2645, E. 2996, 3811, N. 1102, 2678, 3242, P. 1254; connaissance, N. 3266 (voir λογικά).
- λογομάχομαι disputer, réfléchir, E. 662, 2749, λογομαχῶ P. 413 (ms. ἐλογοεμάχουν), 1887 (ms. ἐλογοεμαχοῦμεν).
- λόγος : οὐκ ἔναι λόγος sans doute possible, certainement, S. 2412, N. 2151, οὐδὲ λόγος S. 1314 = οὐκ ἔναι λόγος. — Cf. Phlor éd. Hesselting 1229, 1319, 1343 : νὰ μὴ ἔναι λόγος (p. 109). — Voir συντηχία.
- λοετρόν = λουτρόν bain, P. ms. 2042, ms. 2128, ms. 2279; les autres mss. donnent λουτρόν, excepté N. 920 : λουετρόν; cf. Pestil.

- 163, 515 : *λουετρά*, où Legrand a annoté : „la forme *λουετρά* se rencontre souvent dans les *ιατροσόφια* du moyen âge.” — Cf. Achill. éd. Hesselting 780 (p. 136) : *λοετροῦ*.
λοξέω biaiser, dévier, S. 1277, P. 997, *λοξέγω* E. 2408.
λουετρού : voir *λοετρού*.
λουρίκιον cuirasse, E. 78, N. 99, *λωρίκιον* P. 80.
λυτάριον : voir *λητάριον*.
λυχνιτάριον rubis, S. 750, 777, E. 473, 1842, N. 1643, 1668, P. 229, 1956. — At. V 175 cite P. 229 et *λυχνιταροδεμέρος* P. 1629.
λυχνιταρόχρους couleur de rubis. S. 1324, N. 2162, *λυχνιταρόχρους* P. 1625, *λυχνιταρόχος* E. 2461.
λυχνίτης = *λυχνιτάριον*, S. 763, N. 1656, P. 1618.
λωρίκιον : voir *λουρίκιον*.
λωρίον courroie, P. 737.

M

- Μάγια* sortilèges, N. 2669.
μαγνάδι voile (une faveur, une enseigne de la dame au chevalier), S. 1189, 1915, 1917, 2488, 2532, E. 3074, 3076, 3653, 3699, N. 2024, 2744, 2747, 3103 (3144 : *σημάδιον*), P. em. 2366, 2394. — Pour l'étymologie (*μαρός* = *αραιός* : (*μαρόν* > *μαγρόν*) voir le glossaire de l'Erotokritos s.v. *μαγρού* ; répétée par Xanthoudidis dans *Αθηνᾶ* 26 (1916) p. 157. Aux passages qui y sont cités on peut ajouter les suivants : Sigropoulos *Ιελτίον* I 718, Cappadocia : *ἐποίησε τὴ θάλασσαν πορφυρᾶ, τὸν οὐρανὸν μαγνάδι* voile, serretête (cité par Garnett, Greek Folklore I p. 237, 407). — Palamas, *Πολιτεία καὶ Μοραξιά* p. 159 : *μέσ' ὅτ' οὐ μαγνάδι* (voile : vapeur, brouillard) *ἔρος βραδύοι ἀπαλοῦ*. — Karkavitsas, *Μάγια τῆς πλώρης* p. 281. — Cf. Paspatis, Chiak. Gloss. 222; Politis, Ecloges p. 114, 118.
μάγονλον joue, S. 2927, E. 1000, 4100, N. 861, 3531, P. 712. — Étymologie (voir Xanthoudidis, Erotokr. Gloss. s.v.) : Coray, At. I 127 : lat. maxilla; G. Meyer, Neugr. Stud. III 4 et Triandaph. Lehnw. 120 : lat. magulum (lat. vulg. = bouche); Börge Knös (Codex graecus Upsalienses, Upsala 1908, p. 56 sq.) doute de l'existence du mot latin magulum et y voit le mot albanais magul' qui signifie colline; du Cange : *μάγονλον* = mandibulum : de *ἔμαγον* (*μάσσω*); Byzantios Lex. : dorien *μᾶλον*. — Sophocles Lex. : the Latin mala = *γνάθος* jaw; implied in *κατωμάγονλον*, *ὀρομάγονλον*.
Μάιος mai, E. 1036, N. 896, P. 742.

- Μακροθυμία* Longanimité, une des Vertus, E. 998, N. 858, P. 709; un des Amours, E. 1149, N. 1002. — Voir l'Introduction § § 15 et 17.
- μακροθυμος* patient, E. 1003, N. 864, P. 715.
- μακροθυῶ (εἰς)* montrer de la patience, E. 302, N. 441, P. 2771.
- Μακροψυχία* un des Amours, S. 21 = *Μακροθυμία*.
- μακροψυχος* patient, S. 23, E. 1153, N. 998, P. 842.
- μαλακίζω (κοιτάρι) = παίζω* brandir, S. 1201, E. 1024, 2303, N. 2035, P. 939. — Xanthoudidis, Erotokr. gloss. donne *μαλάσσω* (= *χειραπτάζω, χειρίζομαι*) à côté du grec ancien *μάσσω* (brandir le marteau) comme synonyme de *μαλακίζω* (manier, brandir). Cf. *κοιτάριον ἐμαλάκιζε* Dig. Esc. 17, 1445, 1540, Dig. Gr. Ferr. I 164, IV 254.
- μάλιστα* certes, N. 962.
- μαρίκιον* partie (?), S. 1178, E. 2280.
- μαρτατεντής* messenger, N. 1844.
- μαρτάτιο* message, nouvelle, S. 688, E. 1794, N. 1588. — Du latin *mandatum* : cf. At. II 236, 417, G. Meyer, Neugr. Stud. III 42, Triandaph. Lehnw. 123.
- μαρτατοφόρος* messenger, S. 1125, E. 785, 2225, N. 661, 1959, P. 523, 888.
- μαρτίλιον* fichu E. 2291, *μαρτίλον* N. 1891 (voir *μαργάθιν*).
- μαξιλλάριον* oreiller, coussin, S. 2923, 2930, E. 4096, 4103, N. 3521, 3527, P. 2580 (ms. *ξημαλαρίον* : l. *μαξιλλαρίον*).
- Μάρτιος* mars, P. 734, *Μάρτις* E. 1021, N. 883.
- μαρτυρῶ* témoigner, S. 1257, E. 2363, N. 2092.
- μαστορία* savoir-faire, adresse, E. 2493, N. 2190. — Cf. *μάστορας* : du lat. *magister*, *μάγιστρος, μαῖστωρ* : G. Meyer, Neugr. Stud. III 43.
- μαῦρος* cheval, S. 1207, E. 2309, N. 2764, 2779.
- μανρότητα* noirceur, E. 2423.
- μάχομαι* disputer, S. 1155, E. 2257, N. 1990, P. 914.
- μεγιστάνοι* les grands seigneurs, S. em. 2310. — Cf. Phlor. éd. Hesseling, 315, 318, 1398; Bell. Troj. éd. Mavr. 351; Hermon. Iliad. éd. Legrand, index s.v.
- μέθοδος* méthode, moyen, S. 1768, 2345, E. 2926, em. 3532, N. 2612.
- μειτριάσμαν* plaisanterie, S. 2082 (voir *μετρώζομαι*).
- μέλος* mélodie, air, S. 639; instrument, S. 3168, E. 4322, N. 3750; plur. membres, *τὰ τέσσαρα μέλη* N. 3079, (*μέλη καὶ*) *μέλη κόπτε με* S. 2194, E. 3402, N. 3003, P. 2265 (cf. *μέλη καὶ μέλη ἂν σὲ ποιήσουσιν* Dig. Esc. 4, *τὰ μὲ διχοτομήσουσιν μέλη μέλη* Phlor. éd. Hesseling 246, *μέλη καὶ μέλη τὰ σὲ κόψω* id. 1406).
- μερέα* partie, côté, *μερέαν* à part, S. 1386, E. 2524, N. 2219, 2480,

- P. 1924; ἐκ τὴν ἄλλῃν μερέαν E. 3837; πρὸς τῆς μερέας τῆς πόρτας E. 938, 1017; μερέαν . . . μερέαν (voir μέρος) N. 2337 sq. (cf. E. 2642). — Voir μέρος.
- μερίζω partager, diviser, αἰδοῦμαι S. 870, N. 1762; τοὺς ἑκατὸν πρὸς ἕνα μονοπάτιν S. 1522, P. 1115 (εἰς ἕνα); μέσῳ τῇ ἐξουσίᾳ μετὰ τινα S. 3091; τῇ ῥάκῃ S. 1216. — μερίζομαι méditer : ἐμερίζομαι (= ἐδιαλογίζομαι E. 3471) εἰς πολλά S. 2287, κατὰ νοῦν S. 2320. — Voir μοιράζω.
- μερικεύω spécifier, détailler, S. 3030, 3123. — N. 3705 ms. διαμερικεύω : lire τί μερικεύω? = S. 3123.
- μερικῶς partiellement, S. 3258, E. 4396.
- μερικώτερον plus partagé, S. I 23, S. 1462, N. 2303, P. ms. 1148 : voir μερικώτερον.
- μερίμνημα souci, S. 1060.
- μερισμός partage (en deux rangs), P. 195.
- μερουόκτιορ : voir ἡμερουόκτιορ.
- μέρος part, partie, τὸ ἄλλον μέρος E. 1108, N. 961, P. 806 (S. 2084, N. 2896); τὸ πρὸς τῇ πόρτῃ μέρος N. 801 (cf. P. 651); γίνεται τάς μερούς μου N. 313 (? l. = P. 195 γ. τ. μερισμός); εἰς μέρος S. 1651, 2671; κατὰ μέρος S. 3236, 3254; μέρος . . . μέρος (en) partie, S. 1496 sq. (voir μερέα; cf. μοῖρα . . . μοῖρα Sachl. II 443). — τῆς Κλιτοβίας τὰ μέρη N. 3638. — Voir μερέα.
- μερσίρη myrte, E. 299, μερσίρα E. 975 : voir μυρσίρη.
- μερικώτερον E. 2606 (voir μερικώτερον) : le comparatif de μερικός divisé. — Coray le dérive de μερικόν (portion) de μερικόν, μερικόν (At. I 186, II 243); cette étymologie a été contestée par G. Meyer, qui y voit un mot emprunté au slave (Neugr. Stud. II 40, III 82); Hatzidakis MNE II 407 : μερ(ι)τικόν : ἐκ τοῦ μερίτης (cf. Hatzidakis, Indogerm. Forsch. II 378); Kretschmer, Lesb. Dial. 432 : „μερικόν „Anteil“ = μερικόν wird von G. Meyer II 40 mit Unrecht für slavisches Lehnwort erklärt; es ist schwerlich von μερίς, μερίδιον zu trennen. Der Ausfall des ι erklärt sich als Dissimilation.” (cf. id. 113); Xanthoudidis, Erotokr. gloss. s.v. μερικόν : μερικόν, ἐκ τοῦ μερίδα, μερικόν, μερικόν. — Cf. Pernot, Études I p. 374.
- (ἡ) μέσα E. 2575 = μέση, milieu. — Voir μέσος.
- μεσάζων : μ. ἄνθρωπος médiateur, S. 1023, E. em. 2097. — Cf. Phlor. éd. Hesseling, gloss. s.v.
- μεσιτεύω (τινα) militer en faveur de, recommander, N. 285, P. 167, μεσιτεύγω E. 407.
- μεσοκῆπιν cour intérieure, S. 1312, E. 2448. N. 2149, P. 1014; cf. S.

3181, E. 4335, N. 3763. — Reiske, De Cer. aul. byz. 585, 21 : Commentaire p. 695 : medius hortus ideo dicitur, quod in ipso palatio interceptus et structuris undique septus esset, ut eius nihil conspici potest.

μέσος : (τὸ) μέσος lice, S. 1188, N. 2015, (ἡ) μέσῃ lice, S. 1191, E. 2290, 2293, N. 2023, 2026, P. 943, au figuré : (quitter) la lice, S. 297, S. 1 263, P. 1382; τὰ μέσα taille, S. 1947, N. ms. 904, P. ms. 750, ἡ μέσα = τὰ μέσα E. 2572; μέσῃς ἡλικίας d'âge moyen, E. 421, N. 298, P. 180; ἐν τῷ μέσῳ sur ces entrefaites, pendant ce temps, S. 3129, E. 739, 4285, N. 614, 3711, P. 483.

μεσόχροος N. 2164 : l. ξερόχροος.

μεταγυρίζομαι (κοιτάζω) faire tourner, manier, S. 1193 (voir μαλακίζω) = μεταχειρίζομαι. — Cf. Dig. Gr. Ferr. I 158 γύρισμα κοιταζόν.

μετάμελος repentant, S. 615, E. 1721.

μεταμελοῦμαι se repentir, S. 909, E. 1993.

μεταπατῶ E. 3015? (S. et N. : μετασελλίζω). — Faut-il comparer ἀποπατῶ se dresser (debout), Imb. Marg. 124, 404? Cf. Phlor. éd. Hesseling 671, observation p. 107 sq.

μεταπλάζομαι se transformer, E. 649, μεταπλάττομαι N. 539, P. em. 403. μετασελλίζω (de nouveau) monter en cheval, (εἰς τὸ ἄλογον) S. 1858, N. 2695. — Cf. Dig. Gr. Ferr. IV 232, VI 717 : μ. ἵππον.

μεταχειρίζομαι employer, se servir de, ἐρωτικά S. 2177, N. 2987, φυλακάτορας S. 2349, κοιτάζω N. 2028; μεταχειρίζω N. ms. 1223 (ms. ἐμεταχειρίζετο), μεταχερίζομαι E. 2295, 3360, P. ms. 932, μεταχερῶ E. 1373. — Voir μεταγυρίζομαι.

μετριάζομαι plaisanter, E. 3258. — Grec anc. μετριάζομαι = se modérer ; mais = χαριεντίζομαι, λέγω τι παίζω dans le lexique de Constantinidis (Athènes 1904), p.e. Schol. Aristoph. Vesp. 64 : μετριάζω. — Voir At. II 247, IV 322. — μετριάσθαι S. 2082. — Cf. μετριάσματα Poèmes prodromiques II 8, μετριάσμα Belis. III 89, μετριάζει Pestil. 521.

(τὸ) μέτρος P. 377 = μέτρον. — Cf. Belis. II 104 : ὕδωρ μὲ τὸ μέτρος (une quantité fixée d'eau); Apocopos 466.

Μῆνες : description des douze Mois, E. 1018—1106, N. 880—959, P. 732—804. — Voir l'Introduction § 16, p. 35 sqq.

μητριάσθαι : voir μετριάσθαι et μετριάζομαι.

μίαρ une fois, un jour, S. 1381, E. 2522, N. 2214, P. 1068; παρὰ μίαν ; voir παρά.

μίον : εἰς μίον à l'heure, S. 231 (= grec mod. ζῆμις : voir Hatzid. MNE I p. 119—121). — εἰς μίον E. 2576 : lire εἰς ἡν με.

μιδιτεύω E. 407 : voir μεδιτεύω.

μιθεύω partir, S. 73, P. 1209, μιθεύγω N. 1050; passim.

ῥμοιάζω : voir ὁμοιάζω.

μοιράζω partager, αἰδοθήσεις E. 1953, τοὺς ἑκατὸν πρὸς ἕνα (singuli) μοροπάτι E. 4249, τῆρ ῥάκιρ N. 2050 (ms. ῥμοίραζαν). — μοιράζομαι réfléchir, ἑμοιραζοῦντορ κατὰ τοῦρ E. 3510. — Voir μερίζω.

μοιρολόγιον chant funèbre, complainte, S. 2630, 2646, E. 3796, 3813, N. 3228.

μοιρολογῶ chanter une complainte, S. 2643, μοιρολογῶμαι E. 142, 3809, μοιρολογῶμαι N. 3240 (cf. μοιρομαρμέτη S. 2414).

μοραζία solitude, γίνεται μοραζία S. 1216, S. 228, E. 1352, N. 1201, P. 1336, εἰς τόπον μοραζίας S. 1584, E. 2733.

μοραξός désert, écarté, S. 1591, N. 2424, P. 1881. — Cf. du Cange s.v., At. IV 327.

μοραχός = μοραξός : E. 2738.

μορή logis, logis de nuit, S. 1771, E. 2929, N. 2722, P. 2107; passim. — Psaltes, Gramm. Byz. Chron. p. 266 : μορή iter unius diei.

μονγκρίζω mugir, S. 842, P. 1682.

μονρτεύω s'opposer E. 237, P. 2703. — μονρτεύω s'insurger, de tumultus > μοῦλτος > μοῦρτος (Prise de Constantinople 951) : voir Triandaph. Lehnw. 57, 70, 123; μονρτεύω (τῆρ ἐκκλησίαν) Chron. Mor. 5978, 6199; = εἶμαι μονρτάτης : μονρτάτης mécréant, rénégat (Passow, Carm. pop. 234 : μονρτάτες, ῥὰ χαθῆτε); pour l'étymologie de μοῦρτος et μονρτάτης du germ. ou du lat. vulg. : voir Thumb, Indogerm. Forsch. 14 (1903), p. 343—362 (Triandaph. Lehnw. p. 57).

μονοικί instrument de musique, espèce de lyre, E. 931, P. 645 (N. 794 λέρα); cf. Apoll. Tyr. 668 τῆρ μονοικίρ λαμβάνει (662, 673 καθάρα); Belth. 127 μ. ἐκράτει; Achill. éd. Hesseling 271 μ. ἐκράτησεν; id. 668 αἰλῶρ καὶ μονοικῶρ. — μονοικά; Belis. I 259 sq. (cf. Belis. III 446 sq.) τρομπέτες, βιόλες, μπίφαρα, τέρμπαρα καὶ ἀρακαράδες | καὶ μονοικά; Imb. Marg. 444 (éd. Lambros), 454 (éd. Legrand); μονοικά. — Le mot turc muskar signifie une espèce de flûte traversière (G. Meyer, Türk. Stud. I p. 60). — Cf. παιγρίδια instruments de musique; violons (Belth. éd. Legrand 1329 : παιγρίδια εἶχε περισσά, μονοικὰ καὶ ὠραῖα. μονοικί P. 2728 = μονοείωμα. — Sophocles, Lex. μονοικός, ἦ, ὄν mosaic.

μονοίωμα mosaïque, E. 261; cf. At. IV 701 s.v. ψηφος (μονοειον, μονοιον, μονοαιον, μονοωτής); Sophocles, Lex. s.v.

μπόρος E. 3053, 3909 = πόρος passage.

μπουκίν : voir πουγγίν.

ἔμπροσθοκοῦρβι : voir ἔμπροσθοκοῦρβι.

μύραινα murène, P. 147 : voir σμέρινα.

μυριολαγαρισμέρος S. 753, N. 1646, μυριολαγάριστος S. 778, P. 1630,
μυριολαγαρισμέρος E. 1845, μυριολογάριστος E. 1868, N. 1669 :
voir ὀλολαγαρισμέρος.

μυριοτζίγαρίζω : voir τζίγαρίζω.

μυρσίνη myrte, E. 320 sq., N. 459, 837, P. 688, 2789 sq., σμυρσίνη
N. 460, μερσίνη E. 299, μερσίνα E. 975. — Cf. G. Meyer,
Türk. Stud. I p. 32.

N

Ναί oui : voir εἶναι. — μὰ τὸ ναί (formule de serment) S. 2843 (cf.
Pestil. 431, 535).

νεροαγωγή conduite d'eau, S. 1320, N. 2157 (le tuyau qui verse l'eau
dans le bassin). — Cf. Paspatis, Chiak. Gloss. 247 νεραγωγός,
ὑδραγωγός.

νεροαναβάτη E. 2456 : voir νεροαγωγή.

νέω faire signe, S. 1187, νέγω N. 1312.

νεωστί récemment, P. 1686.

νέωτερος = νέος, S. 1645, E. 2797, N. 2474, P. 1918.

(τὸ) νίκος E. 2287, 2321 = (ἡ) νίκη.

Νοέμβριος novembre, N. 935, Νοέβριος E. 1079, P. ms. 780.

ρουθεσία avertissement, conseil : voir s.v. δῆθεν; ἐρωτορουθεσία E.
223, N. 268, P. 2691; ρουθέτημα S. 564, 2438, E. 1671, N.
229; ρουθέσιμα P. 2342, 2653.

ρουθεῖω avertir, N. 231.

ῥόχρονον N. 1569 : voir ἐρέχρονον.

ρῶμος épaule, E. 427, 631, 1045, 3847 = ὤμος.

Ξ

Ξάλη S. 125 : voir ζάλη.

ῥῥάστερον : voir ἑῥῥάστερον.

ῥεμπλάριον P. 2580 : ms. μετὰ ῥημαλαρίον, qu'il faut corriger en μετὰ
μαῥιλλαρίον.

ῥένη pays étranger, οἱ ἀπὸ ῥένης S. 2213, 2215 : voir ἀπόῥενος. — Cf.
Belis. III 921 : ῥένος ἀπὸ ῥένης.

ῥενιτέομαι aller à l'étranger, E. 2469 (S. : ῥενώνομαι, N. et P. : ἀπο-
ῥενώνομαι).

ῥενοχάραγος singulier, merveilleux, beau comme le jour, S. 1968, E.
430, 3138, N. 17, 307, 2790 sq., P. 189. — Cf. Dig. Esc. 1632 ;

Phlor. éd. Hesseling 1462; Bell. Troj. 72, 630; Chron. Mor.

3874; Pestil. 104, 214. — Callim. 1242: *ξεροχαράγος*. —

Voir: *ἔξεροχάραγος* et *καλοχάραγος*.

ξενόχροος singulier, S. 1326, *ξενόχρος* E. 2466, *ξενόχρεος* P. 1028
(*μεσόχροος* N. 2164). — Cf. Callim. 859 *ξενόχροος ἀφ' ἡγῆδεις*.

ξενόρω exiler, S. 1223, 1329, N. 2058 (voir *ξεπιτέομαι*).

ῥιμηρόρει P. 545: voir *παρὰχαραῖς*.

(ῥ) *ῥηρά* la terre ferme, S. 1851, E. 3010, P. 2073.

ῥέλωρ flûte en bois, E. 933, P. 646.

O

Ὀδέγω aller, *στράτα* E. 3077, *πρός τινα* E. 3714.

ὀδός: *οὐκ ἔρ(α)ι ὀδός* il n'y a pas moyen de, S. 1 221, S. 242, E.
527, 1365, N. 239, 1215, P. 286, 1341.

οἰκεῖος familial, confident, S. 50, N. 1027.

οἰκειόχειρος S. 719, P. 1592: voir *ιδιώγραφος*.

(ῥ) *οἰκορμέρη* terre, monde, P. 956.

οἶκτος pitié, N. 2290.

οἶμαι penser, S. 1570.

Ὀκτώβριος octobre, E. 1072, N. 930, P. 773.

ὀλάκερος tout entier, E. 3961, N. 3382.

ὀλιγεύω diminuer, E. 1351: voir *ᾠγεύω*.

ὀλιγογρηγορῶ S. 2673: voir *γρηγορῶ*.

ὀλίγος, *ὀλιγός* peu de, petit, *ὀλίγον* E. 795, N. 671, P. 535, *ὀλιγόν*
N. 3426; *μετὰ ὥραν (ὥρίσσαν) ὀλιγὴν* S. 152, 262, 344, 1099,
1197, E. 401, 1274, 2177, 2299, N. em. 369, em. 1129, 1237,
em. 1310, em. 1917, em. 2032, P. 161, 1279; *κατ' ὀλίγον ὀλιγόν*
S. 1637, E. 1630, *κατ' ὀλίγον ὀλιγον* N. 2466 (E. 2788 *κατ'*
ὀλίγον ὀλίγον: l. κ. ὁ. *ὀλιγόν*), *ὀλίγον κατ' ὀλίγον* E. 913, N.
776: peu à peu. — *κατ' ὀλίγον* N. 1436: l. *κατὰ λόγον* (E.
1592: *κάθε λίγο*).

ὀλιγοθυρῶ perdre connaissance, E. 3738, N. 2771, 3094, P. 2134,
perdre patience, E. 3726, N. 3170. — Voir *ᾠγοθυρῶ*.

ὀλιγόψυχος pusillanime, impatient, S. 24, E. 1154, N. 998, P. 843, *τὸ*
ὀλιγόψυχον impatience, désir, S. 2557, N. 3169, P. 2407 (cf. *τὸ*
ᾠγοθυρῶ).

ὀλιγοψυχῶ perdre patience, S. 2560.

ὀλιγορῶ perdre connaissance, S. 721, 2561, E. 1820, 3726, N. 1621,
P. 2408; perdre patience, S. 26, E. 1156, N. 1000, P. 845; *τινα*
désirer ardemment, aimer passionnément, S. 1528, E. 2676, N.
em. 2510 (l. *ὀλιγορεῖ*), 2365, P. 1826 (cf. Phlor. éd. Hesseling
1345); compatir, S. 2838, E. 3963, 4028.

- ὀλοάγονρος qui n'est pas du tout mûr, S. 1364, E. em. 2505, N. ms. 2197a.
 ὀλόκληρος entier, ἐξ ὀλοκλήρου tout à fait, N. 302, P. 184 (E. 425 ἐξ ὅλων κλήρων).
- ὀλολαγαρισμέρος tout pur, S. 1322, N. 2159, P. 489, 1022, ὀλολογα-
 ρισμέρος E. em. 757, ὀλολογαριασμέρος N. em. 636 (cf. ὅλον
 λογαρι(α)σμέρος E. 757, N. 636). — De λαγαρίζω, purifier,
 coupeller. — Voir μυριολαγαρισμέρος.
- ὀλοχωρικέομαι être très ignorant, P. 2805.
- ὀλώριμος tout à fait mûr, S. 1366, E. 2507.
- ὀμάδην réunion? E. 2473. — τὸ ὀμάδην = ἡ ὀμάδα? Cf. Apocopos
 194a (ms. de Vienne): εἵτις τὸν κόσμον φεύγοντα, μιᾶν τὴν
 ὀμάδην.
- ὀμάλην plaine, S. 1088, N. 2217, 2220, P. 1071, 1073, 1785; εἰς ὀμαλὸν
 N. 1906.
- ὀμοιάζω, ἰμοιάζω ressembler, avoir l'air, S. 2097, E. 3275, N. 2910,
 P. 2236; s'adapter, E. 2433 (voir ἰστιάζω); sembler, E. 2005, il
 paraît que (ὅτι) S. 923; convenir, (εἰς τινα) E. 2882.
- ὀμόνοια concorde, N. 398, P. 2798.
- ὀμοσία P. 255: voir ὀρχομοσία.
- ὀμοῦ: voir τε.
- ὀπιτήν oreille, S. 2928. — Voir sur ce mot: Schmitt, Griechische Er-
 scheinungen, p. 23; Papadimitriou, Sachlikis, p. 171 sq.
- ὀπωρικά fruits, P. 2511: voir ἰπωρικά.
- ὄργανον instrument, S. 3168, E. 4322, N. 3750.
- ὄρεινός montagnoux, E. 102, N. 121, P. 106, ὄρεινος E. 106.
- ὀρίζω: ἂν ὀρίσῃς s'il vous plaît, E. 2929 (S. ἐγνωρίζεις).
- ὀρχοαφιερώωνω jurer, S. 2422 (voir ἀφιερώωνω).
- ὀρχομοσία prestation de serment: ἐρωτοορχομοσία E. 512, ἐορχομοσία
 E. 532, ποθοορχομοσία P. ms.: 259a, 272, 324 (ms. 291:
 πόθον ὀρχομοσίας). — ὀρχομόσιν E. 502, P. 259
- ὀρχοπατῶ rompre un serment, S. 692, 2832, E. 1699, 4022, N. 1499,
 P. 1532.
- ὀρμῶ (τι) entreprendre, S. 1678, E. 2829, P. 1945.
- ὀρπιάζω E. 2358 = ἐλπιάζω. — Cf. Dig. Esc. 532.
- ὅσον εἰς αὐτόν quant à cela, S. 2543, P. 2400; voir τόσον.
- ὀσπίτιν maison, P. ms. 2721, 2754.
- οὐρανός ciel, E. 1005, N. 866, P. 717, plur.: εἰς οὐρανοὺς καὶ τρέχῃ
 N. 2381 (E. 2689 οὐρανόν; P. 1842 καὶ οὐρανοπτεροτρέχῃ), ἐκ
 τῶν οὐρανῶν ἀπόκομμα, S. 606, E. 1713, N. 1509 (ou faut-il
 écrire ἐκ τῶν οὐρανῶν? cf. ἀπόκομμα ἐκ τῆς πέτρας N. 234,
 ἀ. ἐκ πέτρας P. 2656).

ὀχειροσφικτῶ (?) S. 1 223 (P. 1343 ὀχειροσφικτῆ).
 ὄχθος rivage, S. 1585, N. 2420.

ὄχρά : voir ὠχρά.

ὀψάριον poisson, S. 1345 (1347), E. 2487, N. 2182, P. 1045, ms. 1047.

II

Πάγος glace, P. 2836, πάγων N. 368.

παιγνυδοπαίζω jouer d'un instrument, E. 3259.

παίδευσις (Χαρίτων) nourrisson (des Grâces), S. 510, N. 1476, P. 1498.

παιδέω instruire, E. 212, N. 257, P. 2680, παιδευμένος S. 992, E. 2066, N. 1811, P. 1734.

παίζω jouer, βεργίη S. 153, E. 1275, N. 1130, P. 1280 (voir βεργίη);
 jouer d'un instrument de musique, μουσική E. 931, λέραν N. 794, καλάμ E. 932, N. 795, P. 1050 (μουσική καλάμ P. 645);
 jouer d'une arme, manier, κοντάρι E. 776, N. 655, P. ms. 517a, σπαθίη P. 931; presser, θάω S. 2127, E. 3307; intransitif : se
 jouer, S. 1192, 1352, E. 2294, 2492, N. 2027, 2189; παίζω = π.
 κοντάρι N. 658, P. 518 (cf. Imb. Marg. éd. Lambros 738).

παλάτιον palais, E. 4335, N. 3763, παλάτιον S. 3181.

παμπλούμιστος tout à fait enjolivé, P. 1020, παμπλούμιστος E. 1569.

παρθένω souffrir, P. 1376. — Cf. Sachl. I 49 et Sachl. II 393 (pour
 rimer à μερθένω).

παπαγῆς perroquet, E. 2153. — Du mot arabe : babagâ, persan : bapgâ.
 — S. et P. : ψιττακός. Autre forme grecque : παπ(π)αγγίλ(λ)ος.
 Du Cange, et Langius (Philologia barbarograeca I, gloss.) donnent
 παπαγῆς à côté de παπαγάλλος. Cf. G. Meyer, Türk. Stud.
 I p. 20 : la forme turque est papagan.

παρά : εἰς παρ' εἰς tous les deux à tour de rôle, E. em. 274, P. 2741;
 παρὰ μίαν aussitôt, E. 2342, 4171 (cf. Dig. Esc. 1559); παρῶ-
 τον παρὰ plutôt que, E. 1408 sq.; παρ' οἷ : voir
 παροῖ; παρὰ que (après le comparatif) : voir les Observations
 grammaticales. — Cf. παροῖ et περὶ.

παρὰβιάζω forcer, E. 57.

παράδεισος paradis, S. 1313, E. 2449, N. 201, 2150, P. 1015.

παρὰδέχομαι P. 1250 sq. : voir δέχομαι.

παρὰδιόβασις passe-temps, récréation, E. 1078, 2852, παρὰδιόβασις
 S. 1696, παρὰδιαβασίς S. 2047, 2082, E. 3220, 3257, N. 934,
 2530, 2861, P. 779, em. 1960 (παρὰδιαβασίς P. ms. 1960).
 — N. 2894 : περιδιαβασίς (voir περιδιαβάω).

παράδικία désastre? ἔδε παράδικία S. 2789, 2814, E. 3942, 4002, P.
 ms. 2509 (N. 3422 : manque dans le ms.; N. 3362 : ms. καὶ πόρον
 ἐρρίσσε δευρόν, φίλε μου, διὰ τὸν πόρον).

- παροδρομή* cours (du temps), ἀπὸ παροδρομήν au bout de, S. 43, 1406, 2234, E. 253, 1172, 3417, N. 1021, P. 859, 2719 (μετὰ πολλήν παροδρομήν P. 1103). — Voir *παρέλενδς*.
παρὰθαλάσσιος situé au bord de la mer, S. 1584.
παραιτοῦμαι abandonner, renoncer à, S. 2003, N. 2824, P. 1416; violer, π. ὅρκους S. 616, N. 1519 (E. 1722 ἐπαραιτίθης). — N. 559: ms. τὸ φῶς ἐπαραιτέωμιον το.
παρὰκρατῶ persister, S. 925, E. 2007.
παρὰκρίνω juger à tort, j. faussement, E. 484, P. 241.
παράλλω paralyser, N. 1775.
παρὰμιλοῦμαι E. 1115, P. ms. 813: l. *παρὰμελοῦμαι*? (N. 968: *παρὰκίνοῦμαι*).
παρὰμπερός E. 1598: voir *παρὰμπερός*.
παρὰπίσω E. 639, 744, 4264: voir *παρὰπίσω*.
παρὰπλαγὸν pente d'une montagne, S. 2632, E. 102, 106, 3556, 3799, N. 125, 3230, P. 106.
παρὰποιοῦ mener trop loin, S. 671, E. em. 1774, N. 1571.
παρὰῖστροτον chemin de traverse, S. 2371.
παρὰταγὴ armée, S. 1150, N. 1985, ou fait-il lire ὑποταγὴ, la suite du roi?
παρὰταυρῶ tirer en longueur, S. 2659.
παρὰτηρῶ ne pas perdre de vue, observer, S. 1695, E. em. 2851, N. 2529, P. 1959.
παρὰτοῦμαι N. 559: voir *παραιτοῦμαι*.
παρὰτρέχω passer, τόπους S. 100, E. 1227, N. 1078, P. 1232, λιβάδιον E. 186, N. 202, P. 2623; ἡμέραν S. 40, E. 105, 1169, N. 124, 1018, P. 856, καιρὸν S. 2724, E. 886, N. 751, P. 611, 2464; τὰ καλὰ E. 1043, N. 902, P. 748; ἀφίνω, παρὰτρέχω τα S. 2708, E. 3869, P. 2451; intransitif: S. 55, E. em. 1184, N. 1032, P. 869.
παρὰτερχαίνω: τοὺς παρὰτερχότας les assistants, P. 947, τοὺς παρὰτερχοῦτας S. 1209.
παρὰντα immédiatement, E. 111, 2037, 2541, 2556, 3734, παρὰντίνα S. 1236, 2535, E. 3702, N. 2071, 3147, P. 970.
παρὰφινλάσσω surveiller, N. 1170, περιφινλάσσω S. 194, E. 1316.
παρὰχαράζει le jour commence, N. 684, περιχαράζει E. 808 (P. 545: πρὶν ἂν νῆ ἡμέρωσῃ).
παρὰψικεύω (= παρὰψικεύω), accompagner, S. 1688, N. ms. 2522 (παρὰψικίδοντ).
παρὰεικάζω se figurer, S. 1278, E. 3409, N. 2113, P. 998.
παρὰλένδς: μετὰ παρὰλένδιν au bout de, N. 2210 (voir *παροδρομή*).

- παρεμπρός plus loin, plus tard, S. 480, N. 1442, παρεμπρός P. 1489, παραμπρός E. 1598.
- παρέρχουμαι passer, s'écouler, τώρα καιρός παρήλθεν S. 196, E. 591, 1318, N. 487, P. 342.
- παρέχω : καιρός παρέχει N. 1172 : voir παρέρχουμαι.
- παρομπρός : voir παρεμπρός.
- παροπίσω plus tard, P. 391, παραπίσω E. 639; auparavant, S. 957, P. 1718, τοὺς παροπίσω (S.), παραπίσω (E.) χρόνους les années passées, S. 3105, E. 744, 4264.
- παροῦ, παρ' οἷ que (après le comparatif), E. 1126, P. 821 (cf. παρά, περί); παρ' οἷ ὅτι, παρ' οἷ au lieu que, S. 1 252 sq., S. 287 sq., P. 1371 sq. (N. 1259 sq.), voir παρά (E. 1408 sq. πρῶτον . . . παρά).
- παρχεύω : οἱ παρχεύοντες E. 2377 = ἐπαρχεύοντες, τοπαρχεύοντες; cf. E. 2375 (ἐ)πάρχας.
- πᾶς : εἰς τὸ ἐκ παντός infiniment, S. 1086, 1367, 2795, E. em. 3984, N. 2199, διὰ παντός P. 1783, ἐκ παντός E. 2508, N. 2202 (cf. εἰς τὸ καθόλου : Poulol. 412, Sachl. II 34, Belis. II 181).
- πάσχων souffrance, E. 28.
- (ὁ) πάτος fond, E. 256, 2455, P. 2722, τὸ πάτος N. 2156 (S. : πλάτος).
- πέζεμα logis, S. 1932 (cf. Chron. Mor. P 6167). — Voir At. IV 404.
- πέργωμα P. ms. 1281 : voir πέργωμα.
- περί que (après le comparatif) = παρά, κρείττον (κρείττορ) περί S. 3118, E. 4276, P. ms. 2568.
- περιαγκαλῶ embrasser, N. 3223.
- περίγειον alentours, environs, S. 1233, 1300, 1306, N. 2068, 2137, 2143, (τὸ) περίγειον E. 2437, 2441, (τὰ) περίγυρα E. 4257, (τὰ) περίχωρα S. 3098, P. 2561.
- περιδιαβάω se récréer, passer le temps, N. 2863 = παραδιαβάω.
- περιδιαβασμός N. 2894 : voir παραδιάβασις.
- περιθρομή P. 1103 : voir παραθρομή.
- περιθορνεῖν s'inquiéter, E. 782, P. 521.
- περικρέμαται P. 2750, περικρέμω E. 282 : voir κρέμομαι.
- περιλαμβάνω embrasser, E. 3716, P. 2405, περιλαμβάνω E. 4106, 4183, N. 3163, περιλαμβάνομαι N. 3281, περιλαμβάνομαι E. 3852. — Cf. Bell. Troj. 2 : περιλαμβάνει.
- περιμάω assembler, N. 3206 (aor. ἐπερίμασαν). — Cf. Hatzid. MNE I p. 118 sq.
- περινοτάω s'endormir, N. 2375.
- περικόπτω interrompre, E. 838, N. 713. — P. 1409, selon Mavrophrydis : περικόπτονσιν, mais le ms. donne : περικέπτονσιν, au lieu de παρα(δ)κέπτονσιν dans S., E. et N.

περίοδος N. 2629 : voir περίστασις.

περιοχλοῦμαι s'embrouiller, N. 3219.

περισσός beaucoup, très long, très nombreux, ὄρα περισσῇ S. 555, E. 1661, μετὰ ὄραν περισσῇ S. 421, E. 289, 577, 1461, 1537, N. 473, P. 1455, μεθ' ὧ. π. P. 329, ὄραν ἐποῖκα (ἐποίησα) περισσῇ E. 284, 1746, N. 1542, P. 2753, ὦ. χα(ῖ)μέρος π. E. 561, N. 350, P. 314, ἄλογα περισσά S. 1389, E. 2527, N. 2222, P. 1075, θρηῖρος περισσός E. 2557, N. 2249, P. 1105.

περίστασις chagrin, douleur (Hesych. : θλίψις, ἀνάγκη, μέριμνα), S. 1787 (N. : περίοδος) ; voir Suic. Thes. Eccl. s. v. — Cf. Callim. 1348 : περιστατοῦνται, θλίβοιται ; Glycas 297 : μᾶτην περιστατεῖσθαι.

περιφιλάσσω : voir παραφιλάσσω.

περιχαράσσει E. 808 : voir παραχαράσσει.

(τὰ) περίχωρα : voir περίγειον.

περπατῶ : beaucoup d'exemples dans l'édition de P. par Mavrophrydis, mais le ms. donne toujours περιπατῶ (ἐπεριεπάτησα, etc.), marcher.

πέδιμον camp, campement, S. 46, E. 784, 1175, N. 663, P. 862.

πετόρι ? S. 1320, N. 2157 (E. ici : σονληγάρια). — De ἐπιτόριον ? (ἐπιτόριον chez Plutarque = levier ; Hépitès Lex. ἐπιτόριον = monte-ressort ; Vlachos Lex. ἐπίτορος = hauban).

πετρολιθοξέστης sculpteur en pierre et en bois, E. 1107, N. 960 (cf. P. ms. 805 ἀρθροπετροξ. : l. λιθοπετροξ.).

πέφυκεν telle est la nature de, S. 1941 (E. em. 3111).

πιάνω avoir prise sur, N. 1046 (les autres mss. donnent ici : ἀνέπαυσε).

πιγοῦνι menton, E. 2419, 2437 : voir πωγόνιν. — Cf. Hatzid. Einl. p. 375.

ῥιλαλῶ exciter, avancer, S. 1207, E. 2309, N. 2941 ; voir λαλῶ.

πινακίδιον tablette, écriteau, E. 221, P. 2689.

πισκίνα : voir φισκίνα.

Πίστις Foi, E. 962, N. em. 824, P. 675.

πιστώνω confier, S. 655.

πλαγῶ tromper, S. 2493, E. 3658, N. 3108, P. 2370.

πλάτος largeur, espace, plénitude, S. 1265, E. 2371, N. 2100, χαρᾶς S. 1337, E. 2478, N. 2174, P. 1039, ἡμέρας un jour plein (voir πλήρωμα) S. 17, S. 988, 1443, E. 804, 2063, 2478, 2588, N. 680, 1807, 2284, P. 1132, χρόνον P. 2719. — Cf. ἐπλάτνεν ἡ ἡμέρα N. 3137 (S., E. et P. : ἀνέτειλεν) ; τὰ πλατύνει ἡ ἡμέρα Bélis. I 257 ; et τὸ πλάτωμα τῆς ἡμέρας Callim. Chrys. 2193. — Voir πάτος.

πληῖσις misère, E. 3127.

- πληροφόρημα information, S. 776, πληροφορόρεμα N. 1667, πληροφορόρεμα E. 1866; πληροφορορία P. 1628.
- πληροφορῶ informer, ἐπληροφορήθης S. 2509, P. 2377, ἐπληροφορήθης E. 3675, impératif: πληροφορορήθησε S. 1489, 2842, E. em. 4031, P. 703, 2681, πληροφορορήθησε E. em. 213, 992, 3008, N. 258, 852.
- πλήρωμα accomplissement, τὸ π. ἡμέρας au bout du jour, le soir, E. 107, N. 127, P. 108, 1974. — Cf. καὶ πλήρωμα τῶν ἡμέρων Phlor. éd. Hesseling 1252 ms. V; καὶ ἡ ἡμέρα ἐπλήρωρεν, ἔφθαρεν καὶ ἡ ῥύκτα Apocopos 58 (ms. de Vienne). — Voir πληρώω et πλάτος et διάστημα.
- πληρώω accomplir, S. 2, E. 1130, N. 981, P. 825, passim; τὰς θέω (sc. ἡμέρας) S. 40, E. 1169, N. 1018, P. 856: voir πλήρωμα. — ἐπλήρωσαν τὰ δάκρυα N. 2982: I. ἀπλήρωτα τὸ θ.; voir ἀπλήρωτος.
- ποθοερωτοδραμέρος S. 437: voir δράσσω (saisir).
- ποθοκαταλόγι(r) S. 638, E. 1745, N. 1541: voir καταλόγι.
- ποθοορκομοσία prestation de serment d'amour, P. ms. 259a, ms. 272, ms. 324 (ms. 291: πόθορ ὀρκομοσίας). — Voir ὀρκομοσία.
- παιναλισμός tourment, N. 2170, 2292. — Cf. At. V 304.
- παινηλατιστής bourreau, P. 2650, 2713 (E. 247: ποινηλατός).
- παινηλατιῦμαι être tourmenté, S. 291, 508, P. 1497, ποιηλατίζομαι N. 1472 = ποιναλίζομαι (E. 1983: ποινολατοῦμαι).
- ποιῶ: ποίετε τίποτε εἰς ἐμέτ aidez-moi, E. 343, N. 409, P. 2808. — Cf. ἰόγ. παρηγ. 463, 510, 621.
- πολεμῶ faire, S. 1803, 3092, E. 2964, 4250, N. 2646, 3674, P. 2034.
- πολλά: εἰς πολλά N. ms. 37 (καὶ εἰς π.), ἐκ τὰ πολλά S. 971, E. 2047, N. 56, P. 33: fort, extrêmement.
- πολλάκις par hasard, S. 1276, E. 484, N. 630, 634, P. 241 (cf. Erotop., index s.v.).
- πολύτιμος précieux, N. 2526.
- πονηλατός E. 247: lire ποινηλατιστής
- πονηρία (τεχνίον) habileté, S. 1353, P. 1052.
- πονηρός rusé, N. 339; adroit, E. 2493.
- ποινολατοῦμαι E. 1983: lire ποινηλατοῦμαι.
- πορτῆρς portier, E. 242, P. 2708.
- πογγύρ bourse, E. 2566, P. 1110, πογγίρ N. 2258, μπογκίρ S. 1417. — Cf. πογγίρ Prodr. IV 33, πογγίρ Pestil. 568, Θρηός 89, στὸ μπογγί Pernot, Ét. p. 441. — At. IV 339; G. Meyer, Neugr. Stud. III p. 55; Paspatis, Chiak. Gloss. s. v. μπογογρας; Triandaph., Lehnw. p. 122; Sophocles Lex. s. v. πογγίον:

„Gothic puggs, Latinised into punga, — Anglo-Saxon pogga. Compare : budget, pocket, pouch, French poche.” — Thumb, Die germanischen Elemente des Neugriechischen (Germanistische Abhandlungen, H. Paul dargebracht, 1902, p. 254 sq.) s. v. *πούγγα* : „Nehmen wir das zeitliche Auftreten des Wortes zum Ausgangspunkt, so erhalten wir die Reihe: got. puggs, griech. *πογγύον*, it. ponga, bezw. rum. punga. — Griechisches *πούγγα* darf ohne Bedenken als gothisches Lehnwort angesprochen werden.” — Le mot vit encore en frison (punje) et en flamand (ponke).

πουγοῦρα : voir *πωγώρα*.

προβόδος guide, S. 938, 1845, E. 1027, 3005, N. 887, 2687, P. 738, *προβόδός* P. 1704. Quant à P. ms. 2067 : les mots *προβόδος* ἔγω̃ ont été rayés, tandis qu'en marge il y a été écrit à l'encre rouge : *προοδοποῶς*. — Cf. B. Keil p. 130 : es wird einfacher β-Einschub vorliegen ; Miklosich, Die slav. Elem. im Neugr. p. 554, y voit un emprunt slave (bulg. provōdb = envoyer, serbe provoditi = guider). — At. IV 457 : *προβοδίω*, *προβοδώω* de *προενοδίω* (= accompagner jusqu' à). — Le mot manque chez Triandaph. — Chron. Mor. gloss. s. v. : from *προεῶδος*. — G. Meyer, Neugr. Stud. II p. 87 : *προβοδῶ* nicht slavisch, aber aus *προενοδῶω* (cf. *καταβοδῶ*). — Politis, Ecl. p. 114 *προβοδῆ* = *πέμπει*, *προπέμπει* (*πρὸ-εἶοδῶ*). — Pour *προοδεύω* : voir Leo Diaconus, Annot. p. 417 (ed. Bonn).

πρόγευμα petit-déjeuner, S. 1 269, S. 303, E. 1423, 2421, P. 1388.

προγνώστης prophète, S. 1335, 1529, E. 555, 861, 2460, 2464, 2677, N. 2363, P. ms. 571 c, 588, 1827.

πρόγραφοι registre, liste, P. 2781 (cf. *λόγ. παρηγ.* 94, 391, 412). — Voir *ἐγγράφοι*.

προθεομία terme, S. em. 1795, E. em. 2956, N. 2638.

προκαρτερέω : voir *προσκαρτερῶ*.

προκρίνω préférer, E. 4277.

προοδέχεται : voir *ἐνδέχεται*.

προσεκτικός attentif, N. 825, P. 676 (ms. *προδεκτική*).

Προσευχή Prière, E. 993, N. 853, P. 704.

προσκαρτερῶ attendre, S. 2012, 2037, N. 771, 2831, 2856, P. 631, 2184 ; E. donne *προκαρτερέω* (E. 908, 3180, 3207).

πρόσκομιαν souci, peine, N. 2145.

πρόσχρονοσμα heurt, choc, S. 1308, E. 2443, P. 1011.

πρόσχρονοστος : voir *ἀπρόσχρονοστος*.

ἁπροστοχοῦρβαν : voir *ἐμπροστοχοῦρβαν*.

πρόσφορος convenable, P. em. 879, *προσφορός* S. 1116 (E. : *πρόδωρος*).

- πρόσχαιρος* gai, S. 440, E. 1035, *πρόσχαρος* S. 1287, N. 2124.
πρόσωρος convenable, E. 2216 : voir *πρόσφορος*.
προσωπόληψις partialité, P. 241 (E. 484 : *προσώπου ἐπόληψις*) ; voir *διακρίνω*. — Cf. Phlor. éd. Hesseling 410 *προσωποληψία* ; Hist. Val. pag. 332 : *κριτὴρ... ἔνθα προσωποληψία οὐκ ἔστι*.
προτέρημα privilège, qualité, E. 779, P. 691, *προτήρημα* N. ms. 840.
ἐπιοτρειπόμεν E. 180, au lieu de *ἐπιτερπόμεν* : voir *τρέπομαι*.
προφήτης prophète, S. 1335, E. 2475.
πρωτεύω être le premier ; *οἱ πρωτεύοντες* les premiers du pays, les autorités, S. 2135, 3207, E. 725, 3316, 4354, N. 600, 2948, 3789, P. 471, 2250 : voir *οἱ (ἐ)παρχεύοντες, οἱ τοπαρχεύοντες, οἱ πρωτοαρχεύοντες*. — Cf. Acta Apostol. 18, 12 *ὁ ἀνθρ. πατεῖων τῆς Ἀχάϊας* ; Eust. Macr. II 9 *κρατοῦντες γῆς* ; Dig. Esc. 1669 *τοῦ βασιλεύσαντος ἐκ τῆς Περσίας χώρας* ; id. 1746 *(ὁ) πάντων κυριεύων* ; Hermon., Prol. 9 *τοῦ τῆρ δέστω δεσποτεῖων* (au lieu de *δεσποτεῖοντος*).
πρωτοαρχεῖω : *οἱ πρωτοαρχεῖοντες* E. 2364, voir *πρωτεύω*.
πρῶτον *πρῶτον* tout premier, E. 71.
πιερός mince (= *ψτερός*, cf. At. I 123, V 322), S. 1294, E. 2431, N. 2131, P. ms. 1004 (ms. *πιερά* et non pas *στερά*) : *κόκκινα χεῖλη καὶ πιερά*. Du Cange cite ce vers-ci et explique *πιερόν* par „gena”. — Cf. Thumb, Indog. Forsch. 1893 (Psaltes, Gr. Byz. Chron. p. 94, note).
πέργωμα la fortification avec les tours, S. I 158, S. 154, E. 925, 1276, N. 631, 788, 1131, P. em. 494 (ms. *τὸν πέργον μὲν* : l. *τὸ πέργωμα*), 639, *πέργωμα* P. ms. 1281. — Coray, At. V 287 cite les vers S. I 158 sq., P. 1281 sq., donne la leçon *πέργωμα* (= P. ms. 1281) et explique le mot par *πέργαμον* citadelle. — Cf. Phlor. éd. Hesseling 1316 *πέργωμα τοῦ πέργον* la construction de la tour.
πωγώριον menton, P. 1005, *πουγούριον* S. 1296, N. 2133, *πιγούρι* E. 2419, 2437. — Quant au changement de signification : grec ancien = barbe, grec moderne = menton, il faut comparer : *γέριον, γέριον* (G. Meyer, Alban. Stud. IV p. 34). — Dans La messe de l'homme sans barbe (éd. Legrand, Bibl. gr. vulg. II) se trouvent les formes suivantes : *τὸν πώγωρα* 249, *τὸν πουγούρα* 95, *τὸ πουγούριον* 85, 116, 154, 165 (cf. *πουγούρι* 41, 173, 337), *τὸ πιγούρι* 59, *τῆρ πουγούρα* 47.
ἴπωρικά E. 3944 = *ὀπωρικά*, voir *ἰπωρικά*.

P

ῥαβδίον bâton, E. 1087, N. 943, P. 788.

ῥαθυμία E. 3746 : voir ὀλιγοθυμία.

ῥαθυμῶ S. 1535, E. 3742 : voir ὀλιγοθυμῶ.

ῥάκια N. ms. 3231 : l. ῥνάκια (cf. E. οἱ ῥνάκες) ou ῥάχια.

ῥαρτίσω arroser, N. 3091.

ῥέγω couler, E. 3607.

ῥέρτα lice, S. 1200, 1206, E. 2302, 2308, N. 2034, 2040, P. em. 938, 944 (= Imb. Marg. 119, 350, Phlor. éd. Hesselting 663); pas d'armes (un combat „où de nombreux champions, à pied et à cheval, simulaient l'attaque et la défense d'une position militaire, d'un pas ou passage étroit et difficile dans les vallées ou les montagnes," P. Lacroix, La vie militaire et religieuse au moyen âge, Paris 4e édition, 1877, p. 172) : (γίνεται, ἄς γέρη) ῥέρτα τῶν πεζῶν καὶ τῶν καβαλλαρίων (-έων) S. 1177, 2045, E. 2279, 3218, N. 2011, 2859, P. 2209 (= Imb. Marg. 323, 746, 749), ἐστιάθῃ ῥέρτα S. 1181, E. 2283, N. 2015. — Voir καβαλλίκευμα (les mss. du Libistros n'emploient pas le mot τζοδότρα).

Étymologie : At. II 422 et Mavrophr. gloss. s.v. : ῥέρτα = rheda = char. Cf. Triandaph. Lehnw. 130 : „Das Wort kommt in Troad. 529 als ῥέτα (ῥέτωρ), in der Bedeutung „ἄρμα" vor; sonst, auch Troad. 500, stets als ῥέρτα, oft verbunden mit τζοδότρα in der Bedeutung : Rennbahn, Zweikampf. Eine Erklärung des Dentalen, scheint mir nicht möglich. Sollte das Wort mit Meyer, Studien II als slavisch betrachtet werden?" Au page 170, il l'appelle un mot celtique. — Mavrophrydis, gloss. s.v. : „Σήμερον ἐν Ἡπειρῷ λέγεται ῥέρτα καὶ ἄῤέρτα (ἐξ οὗ ἄρεστεύω • τρέχω, σπεύδω) τὸ μετὰ σπουδῆς περιπατεῖν, τρέχειν." Cf. Aravandinos, Ἡπειρωτικὸν γλωσσάριον : ἡ ἄῤέρτα = τὸ τρέχειν θρομέως.

ῥέξ roi, E. 2620, 2640, 3501 : voir ῥήξ.

ῥέτερον rène, bride, S. 2741, E. 3899, N. 3321, P. 2474. — Cf. Triandaph. Lehnw. 29.

ῥήγας roi, S. 1019, 1161, E. 2093, 2264, N. 1840, 1996, P. 1752, passim. — Cf. ῥέξ, ῥήξ.

ῥηγροθεσπότης roi et maître, P. 346 (E. em. 594).

ῥήξ roi, S. 1 37, S. 1477, N. 2317, P. 1161. — Voir ῥέξ, ῥήγας. Cf. Triandaph. Lehnw. 127.

ῥιζιμέος à la racine profonde; solide, (πέτρα) ῥιζιμέα, S. 1601, E. 2750, ῥιζιμία N. 2435. — Cf. Erotokr. éd. Xanthoud. gloss. s.v. ῥιζιμό (Triandaph. Lehnw. 89).

ῥιζοβορροθεσία terrain au pied d'une montagne, N. 125.

ῥιζοβλάστημα rejeton, pousse, N. 946.

ῥίζωμαρ enracinement; rejeton, N. ms. 3517 (καὶ διότι ἔτι ῥίζωμαρ ἀπὸ τὸ ἐμὸν κεφάλιν).

ῥοῦχορ vêtement, S. 1072, E. 322, 2150, N. 461, 1890, P. 1769, 2791.
— Cf. Lambros, Coll. gloss. s.v.; At. I 174 (lat. roccus, germ. Rock); G. Meyer, Neugr. Stud. II 55 et Triandaph. Lehnw. 150 (altslavisch).

ῥόφημα trait, S. 2228, P. 2287.

ῥέαςῃ ruisseau, E. 3800 (ῥέακες).

Σ

Σαγίτια flèche, S. 175, S. 61, E. 1209, N. 1038, P. 1199, σαίτια E. 1190; passim.

σακκίρ sac, E. 1987.

σάρορδος S. 1070 : l. σγόρδος, voir σγορόρδος.

σαρκώρομαι s'incarner, S. 1282, E. 2416, N. 2120.

σγορόρδος queue ou crinière, (S. em. 1070), E. 2147, N. 1887. — Cf.

Achill. 1121 : καὶ γατανίτσια ὀλόχορσα εἰς τὸν σγόρδορ ἡρ πλεμμέρα (ms. L. : εἰς τῆρ οῦρὸν καὶ τῆρ χαίτηρ); Dig. Gr. Ferr. IV 233 πλεκτὸς ἦτορ ὁ σγόρδος τορ μετὰ λίθων τιμίωρ; id. VI 553 χαίτηρ ἔχωρ καὶ τῆρ οῦρὸν, τὸν σγόρδορ καὶ τὰ ὦτα.

σγορρίζω friser, E. em. 319, P. 2788 (N. 458 : γρρίζω). — Du Cange s.v. σγορρίζω cite ces deux vers de Lib. ainsi : τὸ χρῶμα τῶρ μαλλίων τῆς ἦτορ ὡς καστανοῦχορ, | εἰς δύο πλεγμένῃ χαμηλὰ καὶ εἰς τόπους τὰ σγορρίζοντ, et explique le mot à tort par obscurescere; cf. At. I 56, 332. — Cf. Erotop. p. 83, v. 61 : σγορρό μου γασουμί.

σεβάζω faire entrer, S. 563, 2339, 3200, E. 1669.

σειρήνιος des sirènes, (σειρήνια μέλη) S. 639.

σεῖστορρ sistre, S. 3168, E. em. 4322.

σελλοχάλιντορ selle et bride, E. 2137; adjectif : σελλοχαλίτωτορ P. 1761.

Σεπτέμβριος septembre, N. 925, Σεπτέβριος E. 1067, P. ms. 769.

σιάζω E. 1909 : voir ἰσάζω. — Cf. Hatzid. MNE I 220, II 478.

σίγα σίγα taisez-vous donc, S. 2508, E. 3674, P. 2376.

σιγὰ σιγὰ lentement, peu à peu, E. 3607.

σιγανός silencieux, tranquille, E. 3608. — Cf. Chron. Mor. 3851 cod. T. κρηφὼς καὶ σιγανά. — At. IV 497.

σιγελά document, S. 151, E. 1270, N. 1124, P. ms. 1274. — Cf. σιγαλά Chron. Mor. 3851. — Hatzid. Einl. p. 99.

σιγερός silencieux, tranquille, S. 1950, E. 3120, σιγηρός P. 2142; adv. : σιγερά S. 147. — A propos de Chron. Mor. 5283 στέκε σίγερόρ σορ, Triandaph. (Lehnw. p. 8) considère σίγερορ comme un mot emprunté à l'italien (σίγορρορ > σίγερορ). — Cf. Chron. Mor.

- gloss. s.v. *σίγερως*, or *σίγηρος*, in safety, from Lat. *securus*? — Prodr. I 66, 104 *ἀς εἶδαι (ἐκάθου) σιγηρὸς καὶ ἀπομεριμνημένος*, id. 158 *καθίζον σιγηρὸς σου*. — Voir *σιγηρὸς*.
- σιγῇ* en silence, E. 3902, *σιγῇ σιωπῇ* S. 2429.
- σιγηρὸς* P. 2142: voir *σιγερὸς*. — Hesych.: *σιγηρῶς* • *σιγηλῶς*, *ἡσυχῶς*; Suid.: *σιγηλός* • *ἄφωρος*, *σιγηρὸς*.
- σιγῶ* imposer silence, S. 2655, E. 3823, N. 3253.
- σιγῶ*: voir *σίγα*.
- σίδηρα* chaînes de fer, S. 1508, P. 1192, *σίθερα* E. 2656, N. 2347 (*σίθερον* E. 503: porte de fer? ou faut-il corriger: *δίθερον* = P. 260, 262).
- σιτόχρους* couleur de blé, P. 181 (N. 299: *ὡς τὸ χιόνι*; E. 422: *ὡς τὸ χρῆος*? l. *ὡς σιτόχρεος*? cf. *ξινόχρεος*).
- σκαρλάτος* écarlate (cf. Triandaph. Lehnw. 141), *σκαρλάτα* des étoffes écarlates, S. 1396 (cf. *βλαττίρ*). — Cf. Phlor. éd. Hesselting 1249: *ἄφύρεστα σκαρλάτα*.
- σκέλτε*, lire *κέλτε* ou *σκέλε*: voir l'Introduction, § 13 (p. 30), et l'Appendice.
- σκιρτασμός* tressaillement, bond, N. 895, *σκιρτησμός* E. 1035, P. 741.
- σκιρτῶ* bondir; et l'acc. S. 2886, E. 1043, N. 902, P. 748, *εἰς* S. 759, E. 1851, N. 1652, P. 1615, 2624.
- σκλάβος* esclave, E. 451. — *σλάβος* > (*στλάβος*) *σθλάβος* > *σκλάβος*: voir Triandaph. Lehnw. 65; Psaltes, Gramm. Byz. Chron. p. 103.
- σκοπός* but, fin, S. em. 3013, E. 4177; réflexion, E. 1249, N. 1102; air, mélodie, S. 1352, E. 2492, N. 2189.
- σκοιτάζει* la nuit tombe, E. 612, N. 500, *σκοιτίζει* P. 361.
- σκοινάρι* bouclier, S. 1228, E. 1024 sq., 2334, N. 2063, P. 965. — N. 2780: S., E. et P. donnent ici *ιππάρι*.
- σκέλος*: *σκέλε* chien (injure), E. 2313: voir l'Introduction § 13 p. 30, et l'Appendice.
- σμαραγδόχρους* couleur d'émeraude, N. 2161, *σμαραδόχροος* S. 1323, *πρασινοσμαραδόχροος* P. ms. 1024.
- σμέρινα* murène, N. 166, *σμέρινα* E. 150, = *μέρινα* P. 147. — Cf. G. Meyer, Türk. Stud. I p. 24 ss. vv. *mürsin* et *morina*.
- σμερσίρη* N. 460: voir *μερσίρη*.
- σουκαρία* S. 1073, P. 1770, *τζουκαρία* E. 2151: un vêtement de dessus, jupe. — Du Cange cite P. 1769 sqq. s. v. *σουκαρία*: *λατινικὰ τὰ ῥοῦχα τῆς ἡσάρ τῆς ὠραιωμένης*, | *ἐπάρω χρυσοκόκκινα ἐφόρει σουκαρίαρ*, | *μακρέα εἰς γῆν σέρετορ λαμπροχρωματισμένη*, et il ajoute: „nescio an inde vox soukenille apud nos fuerit.” — G. Meyer, Neugr. Stud. II p. 58: Slov. *suknja* „Rock,

- Kittel"; serbe: cykba „Unterrock der Frauen"; zu asl. coykbo „wollenes Kleid". — Miklosich, Slav. El. p. 559: „Du Cange erinnert an franz. souquenille; mit dem Diefenbach, Zeitschr. f. vergl. Sprachf. 88, 290 mlat. soscania, mhd. suckenie zusammenstellt."
- σουληνάρι tuyau, E. 2456.
- σωχρίασμα: voir σωχρασμός.
- σπαραγμός tremblement, mouvement, S. 1048, E. 2121, N. 1868.
- σπαταλώ prodiguer, S. 1307, E. 2442, N. 2144, P. 1010.
- σπλάγγριζομαι (τινα) avoir pitié de, E. 456, N. 331, P. 212.
- σπλάγγρος pitié, S. 733, 975, E. 1829, 2051, N. 1633, 1795, σπλάγγρον N. 1429.
- στά halte-là! (= στάθιδε, στάσον), S. 1 204, S. 216, 2561, E. 646, 3726, P. 1324, 2408 (N. 535: ms. ἄς ἴστα μή). — Photius éd. Bekker 60b 21 (Olympiodorus): στά στή; Poésies érotiques chypriotes 45, 1: στάσον, ... στά.
- στάβλος écurie, S. 1932, E. 3095, N. 2764, P. 2127.
- στάζω P. 2852: 1. σταλάζω.
- στάλαγμα goutte, S. 533, E. 1639, σταλαγμός S. 524 sqq., E. 1628 sqq.
- σταλάζω dégoutter, S. 524, 2429, E. 390, 1628, N. 384.
- (ή) στερεά terre ferme, S. 1852, 1891, E. 3011, 3047, 3050, N. 2725, στερεά N. 2692, P. ms. 2074, ms. 2100.
- στερεοσφιζόω P. ms. 70: 1. στερεοσφιζόω, voir ἀσφιζόω.
- στερεοσφοῶ E. 65: voir σφοῶ et ἀσφιζόω.
- στερεῶ soutenir, P. 2413.
- στερεωμός fermeté, dureté, S. 541.
- στερεώω S. 195, 248, E. 1317, 1371, N. 1171, 1221: voir ἀσφιζόω.
- στεριοφρηγοῦμαι raconter solidement, r. sérieusement, E. 4391 (ou faut-il corriger = S. 3249?).
- στέφω couronner, S. 2062, N. 2974.
- στολίζω orner, E. 4319.
- στομώω aiguiser, S. 3223, N. 3805.
- Στοργή Tendresse, (S. 1), E. 1128, N. 979, P. 823.
- στράτα chemin, S. 70 (le sentier de l'amitié), moyen, N. 2612, δίδω στράτα (τινα) laisser libre, S. 2352, E. 3549.
- στρέφω tourner, N. 2712: ὥσπον γὰ στρέψης ὀφθαλμός en un clin d'oeil, voir (σ)τρίβω. — Cf. Bell. Troj. 600 ὥς ὅτον στρέψης ὀφθαλμόν.
- στρίβω E. 2161, 3037: ὥς ὅποῦ (καὶ ὅσον) γὰ στρίψης ὀφθαλμόν: voir στρέφω tourner et τρίβω frotter.
- στριγγίζω crier, S. 583, 1100, E. 219, 1690, 2312, (E. em. 1097?), N. 264, 1491, 1737, 3086, P. 796, 1523, 2687, στριγκίζω P. ms. 727.

- Étymologie : de *στρίγξ* chouette (Lambros, Coll., Gloss. s.v. : pousser des cris comme la chouette effraie); cf. *στριγγιὰν φωνήν* dans les vers 46, 71, 139 d'une chanson de Digénis Akritas, publiée par Destounis (Kyriakidis, *Ὁ Διγ. Ἀκρ.* p. 121).
(τὸ) στροβιλέτω E. 4344 : voir *καλοστροβούλετον*.
στυγλωδοσθεμέρος celui dont la langue est liée, E. 999.
συνακαταβαίνω consentir à, S. 595, 2224, 2257, E. 1702, 3405, N. 2844, 3028, 3051, P. 2303.
συνακάβασις condescendance, E. 1500.
συνακάθεσις consentement, N. 1349.
συνακρότησις heurtement (des lances), E. 780, N. 659, P. 519.
σύννεφα nuages, E. 1754, *σέννεφα* S. 649, *σύννεφα* N. 1550. — Cf. Apocopos 87 *σέννεφιζέ*, ms. de Vienne : *σύννεφει*.
σύνζιοι P. ms. 279 : l. *λίζιοι*.
συμβιβάζομαι (εἰς) tomber d'accord, S. 1154, 2023, E. 2256, 3190, N. 2842 (*κοιτωσυνεβιβάσθησαν*).
συμβιβασίς accord, transaction, S. 2025, E. 696, N. 572, 2844, P. 444, 2193.
συμβουλεύω conseiller, E. 2825, 2927, N. 1037; consulter, P. 1938. — *συμβουλεύομαι* conseiller, S. 175, S. 42, 52, 54, 60, 1675, 1769, E. 1171, 1181, 1183, 1189, N. 1020, 1029, 1031, 2506, 2613, P. 446, 858, 867, 1198, 1942, 2013; consulter, S. 1671, E. 698, 807, 2741, 2822, N. 574, 575, 2502, P. 1853, 1857. — Cf. *τὸ καλοστροβούλετον* les bons conseils, S. 3196, E. em. 4344, N. 3778.
συμπειθερία alliance par mariage, S. 2023, E. 3190, N. 2842, *συμπειθερία* P. ms. 2192.
(τὰ) σύμφορα malheur, E. 81, au lieu de *τὰς σύμφορας*.
συμφωρία accord, S. 1806, E. 2967, N. 2649, P. 2037.
συνάξω rassembler, E. 2838, *συνάσω* E. 767 (= *συνάγω*). — Cf. Hatzid., Einl. p. 401; Pernot, Rec. p. 75.
συνειδός conscience, S. 2272.
συνέργημα coopération, assistance, E. 2891, *συνέργησις* S. 1735, N. 2578.
συνερίζω rivaliser, S. 142, N. 629, 1119, P. 492, 1269, *ποῖος ὁμπρὸς (ἐμπρὸς) συνέριζε* ils rivalisaient d'être le premier, E. 726, (N. 601 : *συνέρρουφεν*), P. em. 472 (ms. *καὶ πρὸς ἐμπρὸς συνέριζεν*).
Σύνεσις N. 824 : E. et P. donnent *Πίστις*.
συνζυμώνω pétrir, S. 2607, N. 3207.
σύννους pensif, S. 1832, E. em. 945, em. 963, N. 807, 825, P. 676, 2062.
συνδοσιπότης compagnon de voyage, E. 22, N. 58, P. 35 : passim.
συνουμῆλικος qui est du même âge, camarade, E. 738, 767, P. 482.
συνοπτικῶς en peu de mots, S. 3028, 3216, E. 4194, N. 3614, 3798, P. 1815.

σύνοψις : ἐν συνόψει καὶ συνοπτικῶς bref, P. 1815, ἐν συνόψει, ἐν κορυφῇ S. 1516.

συντελεῶ contribuer, P. 790.

συντριβῶ briser, E. 1675, 4098, N. 3406.

συντεχία : οὐκ ἔστι συντεχία il n'y pas lieu de discuter, décidément, E. 598, 987, 1715, 3047, οὐκ ἔστι σ. S. 1888, N. 847, 1511, P. 698, οὐκ ἔστι σ. S. 608, N. 632, P. 495; voir λόγος.

συνφημίζω : συνεφημίσασθαι E. 4355, συνεφηνμίσασθαι S. 3208. Voir φημίζω.

σύνσελλος avec la selle, S. 1213, E. 2318, N. 2047, P. 951.

συχναίω (νὰ) fréquenter; continuer, S. 524, E. 1628.

συχροασχολοῦμαι s'occuper fortement de, συχροασχολιῶται S. 153, συχρασχολιέται N. 1130, ἀσυχροασχολῆται : I. συχρο- E. 1275 (ἀσασυχροασχολῶ P. 1280, ἀσασυχροασχολοῦμαι S. 157).

συχροτερίω dire maintes fois, P. 2761.

σφαλίζω fermer, S. 1020, E. 2094, N. 1841 (cf. ἀσφαλίζω).

σφόνδυλος vertèbre, E. 567 (cf. Prise de Const. 199 τὸν σφόνδυλον, Asin. Lup. 426 τὸν σφόνδυλον), σφόνδυλος N. 356 (P. 319 ici τραχήλος) : si mes vertèbres cervicales étaient encore attachées solidement; voir διάδεσμος.

σχήματ' forme, geste, S. 1103, 1108, E. 2181, 2186, N. 1921, 1925, P. 1797, 1799; μετὰ σχήματος dignement, solennellement, E. 2189, N. 1928, P. 1802.

σχηματίζομαι se donner l'air de, S. 103, S. 92, 1015, E. em. 1221, em. 2089, N. 1070, 1836, P. 1225.

σχολλάω cesser, N. 3591.

σώω conserver, maintenir, S. 1303, E. 2439, N. 2140; suffire, S. 3105.

Σοφοσύνη sagesse, E. 974, N. 836, P. 687.

συχρασμός crépuscule, S. 181, N. 1158, συχριασμός E. em. 1304, συχρίασματ' S. em. 1921, E. 3080; voir l'Introduction § 12. — Hépitix Lex. : συχριατ', ἀπὲρ ὥχριατ'. βραδυνάξει, γίνεται ἑσπέρα; id. σούχρον (σῶχρον, διὰ λ. Οἰνός), σκιάφως, ἡ στυγμὴ καθ' ἣν ὥχριατ' ἡ ἡμέρα. Cf. μούχρωμα crépuscule : Hatzid., Ἑλληνικὰ καὶ μελέται (voir Glotta, VII 4 (1916) : Literaturbericht f. das Jahr 1913, par P. Kretschmer) explique ainsi : μούχρῳρει es dunkelt, Kret. μούχριατ' aus ἡμί-ωχρος > μούχρος. μούχρος. — Coray, At. IV 338, propose une autre explication.

T

Ταγή nourriture (des bêtes), ration, S. 1949, E. 3119, N. 2779, P. 2141. — Hatzid. Einl. p. 88 : „ταγή auf Kreta = Hafer, auf dem Festland eine

Ration Hafer oder Gerste die dem Pferde gegeben wird; im Mittelalter war das Wort beim Heer in Gebrauch und bedeutete die bestimmte Ration sowohl für jeden Menschen als auch für jedes Tier; daraus die modernen Bedeutungen." (Cf. Hatzid. MNE II 334). Le mot a été traité à fond par Kalitsounakis, Mittel- und neugr. Erklärungen bei Eustathius (Mitteil. d. Seminars f. Orient. Spr. 1910, Abt. II p. 96); voir aussi Coray, At. IV (2) 587 sq.: dérivation de *τάσσω*, cf. Xanthoudidis, Erotokr. gloss. s. v.: *τὸ τεταγμένον μέρος τοῦ σιτηρεσίου τοῦ στρατιώτου, ἢ τοῦ ἱπποῦ αὐτοῦ*: *Τορζκ. ταῖν(ι)*. — Le verbe y appartenant est *τα(γ)ίζω*. — Le mot est considéré comme emprunté au turc par Kretschmer, Lesb. Dial. p. 123; „In dem Lehnwort *tajín* ntr. „Zehrung“, sonst *ταῖνι* (so in Kreta, Jeannaraki, Kret. Volksl. 371) hat auch das türk. Originalwort *tajin* „Portion Speise, Ration“ den (sehr schwach klingenden) Uebergangslaut." — Pernot, Rec. p. 69: *ταῖζω*, verbe dérivé de *ταγή* „ration“, qui remonte au gr. anc. *τάσσω* et a signifié en gr. byz. „pension, prébende." — Cf. du Cange s. v. *ταγαί*, Somavera s. v. *ταγγή*.

τάξις rang, ordre, N. 313, P. 195; *τάξις (τοῦ πολέμου)*? E. 2277 (S. et N.: *λόγος (τοῦ π.)* = le bruit). — *Τάξις τοῦ πολέμου* Somavera: *squadrone, squadra*; cf. *μὲ τάξιν τοῦ πολέμου* Prise de Const. 953.

Ταπεινοφροσύνη Modestie, E. 980, N. 841, P. 692.

τάσσω: *ἐτάχθην* promettre, E. 4350, N. ms. 3785.

ταῦτα = *τότε*: S. 557, 1700, 2351, 2420, E. 503, 534, 536, 714, passim, N. ms. 446, 589, P. 260, 293, 553, passim. — Voir *τέτοιος* et *τέως*.

ταχὺ de bon matin, S. 648, E. 1753, N. em. 1549.

τε: P. 861, 866, 1863, 2715; *τε* dans l'édition de Mavrophrydis manque souvent dans le ms., p.e. P. 309, 365, 942 (voir les Observ. gramm. p. 434); *τε καὶ* N. ms. 3750 (voir l'Introduction, p. 14); *ὁμοῦ τε καὶ* S. 45, E. 1174, N. 1023, P. 861 (*ὁμοῦ καὶ* S. 2703, E. em. 3865, N. 741, P. 2447; N. 3293 manque dans le ms. N.).

τέλος: *τοῦ καιροῦ τὸ τέλος* au bout de quelque temps, E. 3433; *τὸ τέλος* à la fin, E. 3781, = *τέλος* S. 2617.

τεντόσχοινον corde de la tente, E. 1251, 1837, N. 1104, 1638, *τεντόσχοινον* S. 1 133, S. 127, 745, P. 1256.

τέρμενον terme, N. 3037.

τέτα: plusieurs fois dans le ms. P. au lieu de *τέντα*, p.e. P. 1350, 1464, 1656.

τέτοιος = *τότε*: E. 289, 577, 1181, 1195, 3201, 3210, 3472, 3481. — Voir *ταῦτα* et *τέως*.

- τετρακογχώματα** P. 2736 : les quatre coins? — E. 268 : **τετραγύματα**? **τέως** = **τότε** : S. 1 79, S. 52, 67, 464, 2288, 2296, N. 56, 446, 1426, P. 329, 1203, 1482, passim. — Voir **ταῦτα** et **τέτοιος**.
- τσακίζω** briser, S. 2798, E. 3986.
- τσιγαρίζω** rissoler; brûler à petit feu, tourmenter, S. 743, 1112, E. 2195 sq. **μυριοτσιγαρίζω** S. 743, E. 1835, P. 1608. — (Cf. **τοιγαρίζω** Sachl. II 217, **μυριοτσιγαρίζομαι** *Λόγ. παρ.* 581, **ἐκτσιγαρίζω** Callim. 1645.
- τσιγαρισμός** tourment, S. 742, E. 1834, P. 1607.
- τσίρεμα** amour, S. 2775, 3009 = **κίρημα** E. 3929 ($\kappa > \tau\varsigma$ ou $\tau\omicron$: Pernot, *Études* p. 242 sqq.). — Mo. Beaudouin, *Ét. du dial. chyp. p. 37* sq. : le seizième siècle, c. à d. la période pendant laquelle domina Venise, serait donc l'époque où le κ commence à se prononcer tch devant e et i. — Cf. le passage de Crusius, *Turcogr. p. 209*, cité par Xanthoudidis, *Erotokr. gloss. p. 174*, sur la palatalisation du κ .
- τσορίζω** brûler, P. 229. — (Byzantios Lex. **τσορίζω** : *ἐκ τοῦ* exuro, exussi).
- τσουναρία** E. 2151 : voir **συναρία**.
- τηρῶ** observer, voir, S. 2236, E. 3419, N. 3039, P. 2295.
- τί** quelle sorte de, quel, S. 1103, E. 505, 1988, 2182, N. 1921, 1930, P. 262.
- τοπαρχεύω** gouverner, **οἱ τοπαρχεύοντες** S. 1242, 1258, 1271, E. 2348, N. 2077, 2106, P. 975, ms. 990a; voir **προτερεύω**, **ὑπαρχεύω**.
- τορνεύω** tourner, S. 1290, E. em. 2325, N. 2127.
- τόσο(ν) εἰς αὐτό(ν)** E. 3710, N. 3155 : voir **ὅσο**.
- τραγοέδιμα** chant, S. 425, E. 1541, N. 1387, passim, **τραγοέδισμα** E. 2104, **τραγῳδιμα** N. 1862.
- τραρίζω** N. 560 : voir **ἐντραρίζω**.
- τραρός** clair, **τραρήρ φωνήρ** (à haute voix) **ἐλάλησα** S. 1611, E. 2760, P. 1893 (N. 2440 : **μεγαλοφώνως ἔκραξα**).
- τράχιλος** cou, N. 547, P. 319, 421, **τὸ τράχιλον** S. (207), 447, E. 670; **τὸ τραχίλι(ν)** S. 2909, E. 4085, N. 3514.
- τραχύλωμα** bord d'un mur, créneaux, E. 2103, N. 1850.
- τρεπτομεδοκλήτω** E. 4335, au lieu de **τρεπτο-**.
- τρέπομαι** E. 1051, au lieu de **τέρομαι** (cf. **ἐπροτρεπόμεν**).
- τρέφομαι** E. 2393, 2405, au lieu de **τρέπομαι** = **τέρομαι**.
- τρέχει** s'imposer à, **τρέχει εἰς (τοῖς) ὀφθαλμοὺς μου** E. 584, P. ms. 335, **ἐντρέχει εἰς ὀφθαλμόν μου** N. 480 (que je puis encore voir clair).
- τριθέλιον** S. 2811, **τριθέλιον** E. 3999 : constellation de trois étoiles; peut-être les Hyades? Cf. *Fragm. graec. trag. éd. A. Nauck*, Eurip. fr. 357 (2me édition p. 466) : **ξεῖνος τριπύθερον** „cf. Verhandel. Afd. Letterkunde (Nieuwe Reeks) Dl. XXXV.

- Schol. Arat. 172 *Ἐξριπίδης μὲν οὖν ἐν Ἑρεχθεὶ τὰς Ἑρεχθεώς θνητέρας ἑαδ' ας φησὶ γενέσθαι τρεῖς οὐδ' ας.*"
- τριακοτάφυλλον rose, P. ms. 745, ms. 2793, *τριακτάφυλλον* E. 324, 1039, N. 463, 899.
- τρίβω froter, ὡς οὐ (ὥστε, ὅσον, ἕως) τὰ τρίψης ὁφθαλμόν S. 1090, 1878, N. 1908, P. 2096 : voir *στρίβω* et *στρέφω*.
- τριγυρεάν tout autour, S. 31, *τριγυρία* N. 210, *τριγυρίαν* S. 821 ; *τριγυρόθεν* E. 1161, N. 1011 (= *τριγέρον*, passim).
- τριγύρος : εἰς τὸν τριγέρον τοῦ ἡλιακοῦ N. 1109 au lieu de *τριγέρον* εἰς τὸν ἡλιακόν.
- τριδέλφιν : voir *τριάδελφιν*.
- τρικοποῦμαι s'épuiser, se donner beaucoup de peine, S. 495, *τριδοκοποῦμαι* P. 1673, *τριοκοποῦμαι* E. 433, N. ms. 1459, 1727, P. 192 (*τριοροκοποῦμαι* E. 1916).
- τριόδι trifurcation, S. 1640, E. 2791, N. 2469.
- τριοδιῶμαι errer? S. 1034, E. 2107, N. 1854. — E. 3800?
- τριχορογαῖτιν cordon de cheveux, S. 2904, 2917, *τριχορογαῖταρον* S. 2905, *τριχογαῖταρον* E. 4081, em. 4090, *τριχογάταρον* N. 3510, 3511, 3523, *τριχογάταρον* E. 4080. — Voir *γαῖταρι*.
- τρομάσσω s'effrayer, s'étonner, E. 3040, N. 2715.
- τρομῶ : *τρομήσω* au lieu de *τομήσω* = *τολήσω* E. 3416; cf. Picat. 99 *ἀποτορμῆ*, Poés. érot. chyp. 6, 9 *ἀποτόρμησα*, id. 30, 7 *τόρμησα*, et Apocopos 188 *ἀποτρομοῦν*.
- τροπικὴ E. em. 256, 266, 268, 279, N. 434, P. 2722, 2733, 2736, 2746, 2764. — Du Cange : pars aedificii. — Cf. De cerim. aul. byz. I p. 31, 260, 570 ; Reiske, De cerim. aul. byz. 570, 21 Commentaire p. 649—651 : „*τροπικὴν*. Verti trichila, id est porticus curva, hemisphaerium pensile, ambulacrum cuiuscunque formae, sive in longum productum, sive rotundum esset, quacunque tandem re, seu vitibus, seu palliis sericis, tectum et obumbratum. — Ut Latini curvam et curvulam, sic Graeci *τροπικὴν* appellabant a *τρέπω*, verito, curvo, volvo, volutam, une voûte." — Cf. Psaltes, Gramm. Byz. Chron. p. 291, 308 : ἡ *τροπικὴ* (ἄψις).
- τρόπος : διὰ τρόπον par manière de, E. 209, N. 254, P. 2677.
- τροχίλι roue, S. 3110. — Cf. Xanthoud., Erotokr. gloss. s. v. *τροχός* : ἐπὶ τῆς αὐτῆς σημασίας ἐνρίσχορται εἰς ἄλλα Κρητ. κείμενα τὸ τρόχωμα καὶ τὸ τροχίλι.
- τροχός roue, S. 3222.
- (τὸ) τρέγος vendange, S. 1366, E. 2507, N. 2198.
- τέμπανον tambour, S. 3168, N. 3750.
- τεχαίνει il sied, il convient, S. 845, E. 1444, 3008. — Voir Erotokr.

γ Φ

Φαρίρ cheval, S. 1093, E. 4, 774, 3710, N. 39, 648, 650, 653, 2569, P. 13, 511, 513, 516.
φαρίτσω petit cheval, N. 3159.
Φεβρουάριος février, E. 1098, N. 953, P. 797.
φεδούλα, γονδούλα, γοδούλα jeune fille. — N. donne toujours la forme *φεδούλα* (N. 804, 1026, 1089, 1111, 1115, 1118, 1124, 1210, 1249, 1293, 1342, em. 1384, 1394, 1396, 1433, 1555, 1679, 1696 sq., 1905, 1926, 1934, 3082, 3254, 3266, 3310, 3319, 3424; *παιδούλα* N. 1384: 1. *φεδούλα* (*γονδούλα* N. 3476: manque dans le ms. et a été emprunté au cod. Scal. par Wagner). On trouve la forme *φεδούλα* à côté de *γονδούλα* chez Langius, Philol. barbarogr. p. 194: „forte (ut Carolus du Fresne conjectat) ex Italico fedele; de Nuptiis Thesei: ἡ ξυροφφα *φεδούλα*.” — E. et S. présentent *γονδούλα* (voir s. v.), à l'exception de trois passages de S. où on lit *γοδούλα* (S. 48, 147, 469). S. 1 et P. évitent le

mot et le remplacent par *εἰργεῖδα, κορυτῆσα, ῥοδάμνη, ὠραία* ou *κόρη*. — Teza (Rendiconti della R. Acad. dei Lincei, classe di sc. mor., Ser. 5. IV (1895) p. 514) cite le mot arabe fudhūl : „*γορδοῦλα* : come è noto, dall' arabo (fudhūl), passato poi a' turchi, che ne ristrinsero il significato a *superbo*.” Ne pourrait on penser à *feodalis, feudalīs* (cf. *γέθορ* de *feudum* : voir *Triandaph. Lehnw.* p. 22, 142)? L'étymologie de *fidelis. ital. fedele* (voir *Langius, Phil. barb.* 194) paraît peu probable ; comparez cependant *τῆς γιδέλας* Bell. Troj. 67 (si ceci est vraiment la leçon du ms.). Le sens du mot dans *Lib.* est toujours : jeune fille, ainsi que dans *Phlor.* (*Phlor.* éd. Hesseling 204 L V, 215 L V, 243 L V, 768 L V, 782 L, 788 L, 888 L, 897 L, 902 V). L'*Achilléide* nous donne le mot dans une autre forme et avec un autre sens : on désigne ainsi le cheval, *Ach.* 475, 1049 *τὸν γορδοῦλην*, fier, beau, et on laisse le jeune héros „se comporter en chevalier fier et gracieux” : *ἐγορδοῦλοερωτέετι*, *Ach.* 130 ; cf. *Ach.* 362 : *γορδοῦλὸς ἐποίει*. Seulement *Ach.* 1406 donne *γορδοῦλα* = *κόρη* dans le ms. L. (*τὸ χέρι τῆς γορδοῦλας*).

γερίζω E. 1055 = *θεριζω*.

γυλνκός E. 146 = *θυλνκός*.

γήμη renommée, S. 2057, E. 695, 3231, N. 570, 2870, P. 443 ; acclamations, S. 1237, 2060, E. 2343, 3233, N. 2072, ms. 2872 (ms. : *ἄνδρας ἐμὸς κηρύττεται μετὰ μεγάλης γήμης*), P. 971.

γυμίζω acclamer : *ἐγυμίζω* N. ms. 3790, *γογυίζω* : *ἐγογυιόθην* E. 3245, 4325 ; voir *ἐγυμίζω, ἀναγυμίζω, στυγυμίζω*.

γυμνιστικόν orgueil, fierté, P. 1724, *γογυιστικόν* S. 966, E. 2043, N. em. 1788. — De *γυμίζω* divulguer, annoncer ; puis : célébrer, vanter (*Pernot, Ét.* p. 319).

γθορερός envieux, P. 819 (*γθορικός* N. 974 : au lieu de *γθορερός*?).

Φιλία amitié, E. 1124, N. 975, P. 820.

γιλῶ aimer, S. 1002, E. em. 2081, N. 1823 ; baiser, S. 189, 722, E. 1312, 1576, 1821 (cf. *γλνκογιλῶ* E. 109) ; du reste toujours *καταγιλῶ* (*γυλοῦν* N. 1681 : l. *κραιοῦν*).

γιδάκίνα bassin, piscine, S. 1311, E. 250, 371, 2482, N. 367, 2178, P. 1013, 2837, *βιδάκίνα* P. ms. 1021, ms. 1028, *γνκίνα* P. 375 : l. *γιδάκίνα*.

γλάμπουρο drapeau, E. 766, *γλάμπουρο* N. ms. 645, *γλάμπουλον* P. 508. — Cf. *Θυῖρος* 634, 949 : *γλάμπουρος*, id. 528 : *γλάμπουρα*, *Belis.* 326 : *γλάμπουρα* (id. 746 : *γλαμπουριάης*).

γοδοῦλα : voir *γεδοῦλα*.

φουινκία palmier, dattier, E. 145.

- γοινίαι* datte, E. 146, N. 161 sq., P. 144.
- γορά* cours, *γ. πόλεμον* S. 1146, N. 1980, P. 906 (E. em. 934: *γ. ἀνέμον*, em. 3034: *γ. χρόνον*).
- γορῶ*: *γ. εἰς τὰ νέφη* jurer par les nuages, S. 591, E. 1698; cf. *στερογορῶ* E. 65. — Voir *ἀγιογῶ*.
- γορδοῦλα* S. 112, 135, 138, 141, 237, 325, 376, 421, 432, 435, 546, 654, 805, 1087, 1091, 2209, 2278, 2313, 2319, 2404, 2656, 2670, 2729, 2739, 2815, 2856, 2868, E. 601, 942, 1177, 1237, 1261, 1361, 1399, 1537, 1548, 1550, 1587, 1887, 3587, 3824, 3836, 3887, 3897, 4044 sq., 4058: voir *γεδοῦλα*.
- γορμιωτικόν* S. 966, E. 2043, N. 1788 (ms. *γοβορμιωτικόν*): voir *γυμιωτικόν*.
- γοῦντα* gland, houppe, S. 1070, E. 2147, N. 1887. — Cf. G. Meyer, Neugr. Stud. III p. 71.
- γοῦνται* N. 809: au lieu de *γοῦνται*.
- Φρόνους* Prudence, E. 944, P. 656, *Φρόνευς* N. ms. 806.
- γορτιζῶ* se soucier, avoir soin, E. 195.
- γορον* penser, N. 450.
- (τοῖς) *γυλακίτορας (μον)* (mes) gardiens, S. 2349, E. 3536.
- γυλακισμένος* emprisonné, S. 170, S. 1510, E. 2658, N. 2349, P. 1194.

X

- Χαῖμένος* N. 350, E. em. 287, *χαμένος* P. ms. 314, 2756, *χαμένος* E. 561: troublé, déconcerté; *χαμένος* perdu, P. 19 (*καμένος* malheureux, N. 45, *καμένος* E. 9).
- χαλάζει* grêle, S. 3049.
- χαλαίγειος* par terre, bas, P. 2832, *χαλόγειος* N. ms. 361 (E. *χάμον*).
- χαμαιγελῶ* sourire, S. 1240, P. 1360, *χαμογελῶ* S. 273, E. 1397, N. 1247.
- χαμ(μ)ίζω*: voir *χαμνίζω*.
- χαμνίζω* relâcher, S. 1547, 1568, N. 135, *χαμ(μ)ίζω* E. 115, *χαρνίζω* P. 1847, *ἀχαρνίζω* E. 2695, 2717: gr. anc. *χαρνῶ*. — Cf. gr. mod. *ἀχαρνός* (voir Pernot, Études p. 368).
- χαμοπέτομαι* voler bas, P. 2727, *χαμοπετῶ* E. 260.
- χαμονχάδες* S. 1396 = *καμονχάδες*. — *καμονχάς* étoffe de soie, étoffe précieuse; du lat. camoca (franç. mocade): voir Du Cange s. v. *καμονχᾶς* et At. IV 217. La forme *χαμονχάδες* se lit encore Bélis. II 414. — Cf. Somavera: damasco; Triandaph. Lehnw. 3, 24, 146: turc kamkha; Politis Ecl. p. 114 *καμονχᾶς*: *πολέτημον ἱφασμα (χρονσοζέτημον βελούδον) λέξι. τορζ.*
- χαράζει* le jour point, S. 1062, E. 2135, N. em. 1880, *ἐχάραξεν ἡ ἀνατολή* S. 19, S. 1445, E. 2590, N. 2286, P. 1134. — Voir *παρὰχαράζει*.

χαρακτήρ trait de visage, E. 468, P. 225.

χάρβαλον : χ. ποιῶ τι (= καταχαρβαλόντω Poulol. 402), délabrer, détruire, S. 532, E. 1638.

χαυμένος : voir χαϊμένος.

χατζίρις porc, cochon, E. 2312 (injurer). De l'arabe chinzir, vulg. chanzir. — Cf. Dig. Esc. 269 : ἡ χατζιφοφαγοῦσα qui mange du porc ; Dig. Gr. Ferr. II 82 : χατζερόσσης (génit.) coche. — Voir l'Introduction § 13, p. 30, et l'Appendice.

χαυρίζω : voir χαυρίζω.

χειρόψια menottes, S. 169, P. 1193, χειρόψια S. 1509, 2338, 2351, E. 2657, 3525, 3538, N. 2348.

χειρῶ commencer, S. 2140, 2554, 2692, 2902 sq., N. 2954, P. 607 ; χειρῶ : P. 2332, 2406 et toujours dans E.

χεώτη P. ms. 1762 : voir χιότη.

χίτη E. 2138 : voir χιότη.

χλιμίντρισμα N. 650 : voir χλιμίντρισμα.

χινέα henné, E. em. 2138, P. 1762. — Cf. Dig. Esc. 1487, Achill. 1120.

χιονᾶτος froid comme la neige, E. 372, 4047, N. 3465 ; blanc comme la neige, S. 1069, E. 2146.

χιονέα E. 2138 : l. χινέα.

χιότη crinière, S. 1070, N. em. 1887, χεότη P. ms. 1762, χίτη E. 2138, χιότη E. 2147. — Cf. Hatzid. Einl. p. 90 : χαίτη (χιότη auf Naxos, χίτη auf Zakynthos und sonst, und χιότη in Lokris) ; cf. id. p. 105. — χήτη : voir Dig. Esc. 1487 ; et Tetrapod. 662, où le ms. P. donne χήτην (Wagner écrit : „χαίτην : nolui χήτην scribere cum Satha"). — Cf. Ach. 810 ms. L. χιότη.

χιότη : voir χιότη.

χιότη N. ms. 1887 : l. χιότη.

χλιμίντρισμα hennissement, E. 771, χλιμίντρισμα P. 513, χλιμίντρισμα N. 650. — Cf. Hatzid. Einl. p. 105 ; At. II 194, 414.

χρόποδορ E. 2748, χρόποδος S. 1599, = ιχρύποδορ trace.

χοχλάζω N. 385, χοχλώζω E. 391, κοχλάζω P. 2853/150, bouillonner. — Cf. Hatzid. Einl. p. 331. — Cf. Poésies érot. chypre. 19, 9 χοχλάζει. — Voir κοχλάζω.

χρεία : ἔχεις εἰς χρείαν σου il faut que, S. 737.

χρέος? E. 422 : voir σιτόχρους.

χρεοπιτέχω : l. ἐπιτέχω, N. 1414 (S. 452 : ἐντεχίσω, E. 1571 : εἰς πεδυμίαν).

χριστιανός : ἂν εἶδαι χριστιανός (χριστιανή) si vous êtes un bon chrétien, S. 702, 1455, E. 2599, N. 1598, P. 1141 ; χριτιανέ S. 932, E. 2014, P. 1701. Voir l'Introduction, § 20, p. 43.

χρόα couleur, S. 1400, N. 907, E. 318, 1048, P. 751, 1097 (aux passages correspondants : χρῶμα N. 457, P. 2787, θέραι N. 2241, ὡχρά (l. χρόα? E. 2549). — Cf. Dig. Gr. Ferr. VII 24, 27 sq., 77.

χρόρος temps; année; χρόρον pendant une année, S. 23, N. 997, 1000; πλάτος ὅλον χρόρον P. 2719.

χρυσιασμός : voir σωχρ(ι)ασμός.

χρυσολίδωμα aventurine, chrysolithe, P. 2723; E. 257 donne ici χρῆσωμα, dorure : ἀπὸ χρυσώματος λαμπροῦ.

χώρομαι enforcer, glisser, E. 1754.

χωρίζω choisir, préférer, E. 623 (P. 374 : χωρῶ).

χωρικός rustre, ignorant, E. 345, N. 411, P. 2810 (voir ὀλοχωρικέομαι).

χωρισμός séparation, S. 2756, E. 3913, P. 203, 2487.

χωριστής arbitre, P. 929, χωρισθῆς S. 1171, χωριτής E. 2275.

Ψ

Ψέγος défaut, E. em. 420 (ms. ψεύγος), N. 297 (P. 179 : ψόγος).

ψέγομαι être blâmé, N. 863, P. 715 (ψεύγομαι E. 1002).

ψεύγομαι : au lieu de 1°) ψεύδομαι E. 914, 1117, 1238, 1240, 1416, 1646, 2218, 2304; 2°) ψέγομαι E. 1002 (cf. Erotokr. éd. Xanthoud. Introduction p. CLXXXVIII, et gloss. s. v. ψέγω).

ψιφίζω τι se soucier de, N. 241, 332, P. ms. 213 (E. 195, 457 : φροτιζώ); ψιφίζει σε N. 250 (E. 205 : ἐψιφίσῃς ou ἐψιφίῃς, P. 2673 : voir ψιφῶ).

ψιφῶ = ψιφίζω, S. 1338, E. 2479, N. em. 2175 (ἐψίφουρ; cf. P. 2673), P. 1040 (P. ms. 213 : ψιφίζω). — P. 2673 ψιλαφίῃ (cf. N. 2175), l. ψιφίῃ (ou ψιφίσῃ; cf. E. 205, N. 250).

ψιττακός perroquet, S. 1075, P. 1772 (E. : παπαγᾶς).

ψόγος blâme, faute, P. 179.

ψοθῶ E. 1958 = ψοφῶ crever, mourir, S. 876, E. 1720.

ψύξις refroidissement, E. 1101, N. 955.

ψυχοθαράτωμος qui fait mourir l'âme, N. 1586, ψυχοθαράτωμα E. 1788 (ψυχοθαράτωμη S. 686).

ψυχοπαράδομαι mon âme palpite, S. 2701, E. 3863, ψυχοπαράδω S. 2573, ψυχοπαράττω P. 2415.

Ω

ᾠρα : ὦρα μηδὲν σταθοῦμεν n'attendons plus longtemps, P. 2440; ὦρα à l'heure de : ὦρα δείπνου S. 2513, 2521, ὦρα(r) τὸ βραδὲν N. 3134; (rὰ) ἦτον ὦρα πρόγευμα S. 1 269, S. 303, P. 1388 (rὰ ἦτον ὦρα γεύματος N. 1271); εἰς ὦρα δείπνου P. 2383, εἰς ὦρα σωκρασμοῦ S. 181, E. 1304, N. 1158; εἰς ὦρα un moment, N. 1934 (cf. Dig. Gr. Ferr. VI 508); καθ'

ὥρα S. 2185, 2278, 2553, E. 3718, N. 2996, 3083, 3165, P. 2319, κατὰ ὥραν E. 3369 (E. 3463 καθε ὥ., E. 3844 κατε ὥ.); μετὰ ὥραν S. 432, E. 1548 (μετὰ ὥραν ὀλιγίη, περιῶδη, ἰκανίη: passim); τῇ ὥρᾳ sur l'heure, N. 3080 (cf. Belth. 1272 passim, Erotokr. gloss. s.v., Erotop. 585, Pikat. 474, Prise de Const. 984, Imb. Marg. 412, 440, Dig. Petr. 3040). — Pour le sens de: sur l'heure (= εὐθέως, παραντία) voir encore: τῆς ὥρας Hist. Mich. 167, 182, 306, passim, τῆς ὥρας παραντία (παρανθ') id. 306, 788 (τῆς ὥρας ποῦ aussitôt que. id. 932), κατὰ τῇ ὥρᾳ Hist. Mich. 618, Hist. Val. 304, 667, 786 (εὐθέως κατὰ τῇ ὥρᾳ Hist. Mich. 730), κατὰ τῆς ὥρας Hist. Val. 406, 1090, Belth. 1072, διὰ τῇ ὥρᾳ Hist. Val. 774, 1074, τόρα καὶ ἐν τῷ ἔμῃ id. 868 (τῇ ὥρᾳ ἐν τῷ ἔμῃ Dig. Petr. 3040), εἰς τῇ ὥρᾳ Prise de Const. 955, 976, 980.

ὥριμος mûr, N. 2198.

ὥσῶν comme, S. 1 240, S. 273, 316, 1431, E. 1397, 1436, em 2579, N. 1247, 1284, 2272, P. 1123, 1360; ὥσῶν ὅποῦ S. 1051, E. 2197, N. 935, 1871 (E. 2124 εἰς ὅπου); ὥσῶν ὅστις P. 1808; ὥσῶν τὸν S. 402 sq., E. 1518 sq., N. ms. 1366, P. ms. 1445 sq. (cf. Λόγ. παρηγ. 450 ὥσῶν τὸν).

ὥστὶ N. 3532: les mots εἰς τὸ ὥστὶν manquent dans le ms.; Wagner les a emprunté au vers S. 2928, qui donne toutefois ὁστὶν.

ὥχρά couleur, E. 2549: faut-il lire ὥχρά, comme le donne le ms., ou ὀχρά? S. 1400 et P. 1097 ont ici χρῶα (N. 2241: θέρ). L'annotation de Wagner au vers Asin. Lup. 262 donne: ὥχρά, quod ital. ocre esse dicit Grimmus; equidem colorem significari putaverim. On trouve ὀχρά encore dans Pestil. 106; id. 173 λογίς ὀχρῆς (toutes sortes de couleurs?). Les Poésies érotiques chypriotes ont au deuxième vers du premier poème στήν ὀχρά, et aux vers 21 et 25 du deuxième poème ὀχράδες et ὀχρά. Le mot grec ancien ὀχρά a le sens de colorant jaune, ocre; du Cange donne pour ὀχρά le sens: jaune d'oeuf; Hatzidakis (MNE I 76) admet le substantif ὀχρά auprès de l'adjectif ὀχρός pâle; le lexique de Sophoclis traduit ὀχρά par paleness. Les mss. du moyen âge donnent le mot ochra sous la forme de ὥχρά ou ὀχρά et de ὀχρά, dans le sens de couleur. Faut-il le considérer comme le même mot avec changement d'accent, ou faut-il distinguer deux mots avec accent différent, dont l'un, ὀχρά, signifie ocre et l'autre, ὥχρά ou ὀχρά, couleur? Le mot ὀχράδες dans les Poésies érot. chyp. II 21 pourrait signifier: couleurs jaunes, autant que: couleurs.

TABLEAU DE CONCORDANCE

Esc.	Neap.	Par.	Esc.	Neap.	Par.	Esc.	Neap.	Par.	Esc.	Neap.	Par.
	1		49	81		120	140	121		201	
	¹⁾		50 sq.			121	141	122 sq.	186 sq.	202 sq.	2623 sq.
	26		52 sq.	82 sq.	60 sq.	122	142	124	188	204	2625
	27	1	54				143	125		205 sq.	2626 sq.
			55	84	62	123 sq.		125a,b.		207	
	34	8	56	84 a.	62 a.	125 sq.	144 sq.	126 sq.		208	2636
1 sq.	35 sq.	9 sq.						128			
	37	11	59			127	146	129		211	2639
3	38	12		85	63	128	147			212 sq.	2628 sq.
			60	86	64	129	148	130			2630
9	44	18								214 sq.	2631
	45	19	64	90	68	133	152	134			2632
10 sq.	46 sq.	20 sq.	65 sq.	91	70 sq.	134		135			
			22		72	135 sq.		135 a.			2635
						137	153	136			2640 sq.
		24	69 sq.		73 sq.					216	2642
12	48	25	71	92	75	145	161	144			
	49	26	72	93		146	162			220	2646
13	50	27	73	94	76	147 sq.	163 sq.	145 sq.		221	
						149	165			222	2647
15	52	29	75	96	78	150	166	147			
16			76	97						225	2650
17	53	30	77	98	79	152	168	149		226	
						153	169			227	2651
25	61	38	79	100	81						
26			80 sq.	100 a.	81 a.	166	182			229	2653
27	62	39			82		183 sq.			230	
28		40	82 sq.	101 sq.		167	185			231	2653 a.
29	63	41			84					232	2654
			84	103	85	171	189				
34	68	46				172 sq.	189 a.			234	2656
35	69 a. ²⁾	47 a.	90	109	91	174	190		189	235	2657
36	69	47	91	110							
			92	111	92	178	194		194	240	2662
39	72	50						2616	195	241	
40		51	106	125	106	179	195	2617	196		
41	73	52		126	107				197	242	
			107	127	108	184	200	2622			2663
48	80	59				185					

¹⁾ Le signe | veut dire : jusqu'à ... inclus.

²⁾ a, b, c, d ou e veulent dire : un vers écrit par le copiste, mais supprimé par l'éditeur du ms.

Esc.	Neap.	Par.	Esc.	Neap.	Par.	Esc.	Neap.	Par.	Esc.	Neap.	Par.
		2666		450	2780	392	386	151			
198	243		312	451	2781				520		279
199	244	2667				396	390	155			280
			326	465	2795	397	391 sq.	156 sq.	521 sq.		281 sq.
225	270	2693	327 sq.	466	2796 sq.	398	393	158	523 sq.		283
	270a,b.	2693a,b.		466a,b.					525		284
226	271	2694	329 sq.	398 sq.	2798 sq.	402	397	162			
			331	396		403	281	163	534		293
231	276	2699		397		404	282	164			294 sq.
232 sq.	277 sq.								535		296
234 sq.	279 sq.	2700 sq.		399		414	292	174			
236		2702	332	400	2800	415			537		298
			333	401		416	293	175	538 sq.		298a,b.
258		2724	334	402	2801				540		299
		2725	335	403		443	320	202			
259		2726	336	404	2802	444 sq.	321	203	543		302
						446	322	204	544		
267		2734	338	406	2804	447			545	336	
		2735	339	407		448	323	205			
268		2736	340		2805	449	324		548	339	
			341	408	2806	450	325	206	549	340	303
270		2738	342		2807						
271			343	409	2808	460	335	216	555	346	309
		2739 sq.				461 sq.		217 sq.	556	347	310
273			351	417	2816	463		220	557		311
274		2741		418	2817	464		219	558	347a,b.	
			352	419	2818			221	559	348	312
280		2747				465		222			
		2748	365	432	2831				562	351	315
281		2749		359 sq.	2831 a.	468		225	563	352	317
			366	361	2832	469			564	353	316
283		2751				470		226	565	354	318
		2752	368	363	2834				566	355	
284		2753	369	364		475		231	567	356	319
				365				232			
294		2763	370	366	2835	476		233	569	358	321
295	433	2763 a.	371 sq.	367 sq.	2836				570		322
296	434	2764	373	369	2837	510		267	571	467	323
								268			
299	437	2767	384	380	2848				578	474	330
300	438 sq.	2768 sq.	385 sq.	381	2849			270	579		331
301	440	2770	387	382	2850	511		271		475	
			388	383					580	476	332
307	446	2776	389		2851	515		275	581	477	
308 sq.	447	2777	390	384	2852	516 sq.		276	582	478	334
310 sq.	448 sq.	2778 sq.	391	385	2853	518		277	583	479	333

Esc.	Neap.	Par.	Esc.	Neap.	Par.	Esc.	Neap.	Par.	Esc.	Neap.	Par.
584	480	335	645	534		721	597	467	782 sq.		521 sq.
			646 sq.	535 sq.	398 sq.	722 sq.	598	468 sq.	784	663	
591	487	342		537	400 sq.	724	599	470	785 sq.	661 sq.	523 sq.
592		345	648 sq.	538 sq.	402 sq.						525
593			650		404	731	606	477	787		526
594 sq.		346 sq.				732 sq.	607 sq.		788 sq.	664 sq.	527 sq.
596 sq.	488 sq.	348 sq.	658		412	734	609	478		666	529
598			659						790 sq.	667 sq.	530 sq.
599	490	350				742	617	486	792		532
			661			743	618		793	669	533
604	495	355	662		413	744	620				
605	496	358	663	540	414	745	618		803	679	543
606	497	356				746	619		804	680	
607	498		674	551	425	747 sq.	621 sq.	487 sq.			
		357	675	552	428	749 sq.	623 sq.	488a,b.	806	682	
608 sq.		359 sq.	676	554	427	751	625	489	807	683	544
610			677	553	426	752	626				
611	499		678				627	490	815	691	552
612	500	361	679	555	429	753 sq.	628 sq.	491 sq.		692	552 a.
							630	493	816	693	553
614	502	363	681	557	431						
615		364	682				633	496	818	695	555
616	503	365	683	558		755	634	497	819	696	
			684	559	432				820	697	556
622	509	371				757	636	499			
	510 sq.	372 sq.	689	564	437		637 sq.	500 sq.	826	703	562
623		374	690	565	439	758 sq.	639 sq.	502 sq.		704	563
			691	566	438	760	641		827	705	564
625		376	692	567	440	761	642 a.	504			
626	512	377				762	642 b.	505	831	709	568
627	514	378	695	570	443	763	643	506	832 sq.		569 sq.
628	513			571		764			834	710	571
629	515	379	696 sq.	572 sq.	444 sq.	765	644	507	835	711	571 a.
				574	446						
635	521	385	698	574 sq.	446a,b.	768	647	510	843	719	571 e.
	522 sq.	386	699	576	446c,d.	769			844	720	572
636 sq.	524 sq.	387 sq.	700	577	447		648	511			
638	526					770	649	512	848	724	576
	527		708	585	455				849		577
	528 sq.	389 sq.	709 sq.			775	654	517			
639		391	711	586	456	776	655	517 a.	852		580
		392							853		
		393	718	593	463	778	657	517 b.	854		581
640				594	464	779	658	518			
641	530	394		595	465				857		584
			719								
644	533	397				781	660	520	858	725	585

Esc.	Neap.	Par.	Esc.	Neap.	Par.	Esc.	Neap.	Par.	Esc.	Neap.	Par.
			919	782		999	859 sq	710 sq.	1069	927	
869	736	596	920 sq.	783 sq.	635 sq.	1000	861	712	1070	928	771
870		597	922	785	636 a.						
			923	786	637	1004	865	716	1073	931	774
872		599				1005	866 sq.	717 sq.	1074 sq.		775 sq.
	737		931	794	645	1006	868	719	1076	932	777
			932	795							
	740		933	796	646	1023	885	736	1087	943	788
873 sq.						1024 sq.	886	737	1088 sq.	944	
875	741	600	940	803	653	1026			1090 sq	945 sq	789 sq.
			941 sq	804	654 sq.	1027	887	738	1092	947	791
881	747	606	943	805	655 a.						
882		607	944	806	656	1040	900	746	1098	953	797
883	748	608				1041			1099		798
			947	809	659	1042	901	747	1100	954	799
887	752	612	948	810 sq	660 sq.						
888 sq.		613 sq.	949	812	662	1045	904	750	1102	956	801
890	753	615				1046	905		1103		
			952	815	665			751	1104	957	802
894	757	619	953		667	1048	907				
895	758	619 a.	954	816	668	1049	908	752	1118	971	816
896	759	620							1119 sq.	972	817
897	760	621	976	838	689	1060	919	763	1121 sq.	973 sq.	818 sq.
			977			1061	920		1123	978	822
899	762	623	978	839	690	1062	921	764	1124	975	820
900	763					1063		765 ¹⁾	1125	976	
901	764	624	983	844	695	1064	922	766	1126	977	821
			984 sq	845	696				1127		
911	774	634	986	846	697	1067	925	769	1128	979	823
912	775					1068		770			
			998	858	709		926				

¹⁾ Voir la note de E. 1063.

Scal.	Esc.	Neap.	Par.	Scal.	Esc.	Neap.	Par.	Scal.	Esc.	Neap.	Par.
1	1129	980 sq.	824					149	1266	1126	1276
2	1130	982	825	80	1207	1057	1215	150	1272	1127	1277
				81	1208	1058					
10	1138	990	833	82 sq.	1209 sq.	1059 sq.	1216 sq.	159	1281	1136	1286
11 sq.	1139 sq.	991	834 sq.		1211	1061	1217 a.	160	1282	1137	1286 a.
13	1141	992	836	84	1212	1062	1217 b.	161	1283	1138	1287
				85	1213	1063	1218				
15	1143	994	838					167	1289	1144	1293
16	1144		839	90	1218	1068	1223		1290		
17 sq.	1145 sq.	995 sq.	840 sq.	91		1069	1224	168	1291	1145	1294
19 sq.	1147 sq.				1219 sq.						
21 sq.	1149 sq.	1002 sq.		92	1221	1070	1225	179	1302	1156	1305
	1151	996		93		1071	1226	180 sq.	1303 sq.	1157 sq.	
23 sq.	1152 sq.	997 sq.	842 sq.	94	1222	1072	1227	182 sq.	1305 sq.	1159	
25	1154	999	844					184	1307	1160	1306
	1155			97	1225	1075	1230	185	1308	1161	
26 sq.	1156 sq.	1000 sq.	845 sq.	98		1076	1230 a.				
		1002		99	1226	1077	1231	191	1314	1167	
								192		1168	
		1007		106	1233	1084	1238	193	1315	1169	
28	1158	1008	847		1234						
				107-109		1085 sq.	1239	196	1318	1172	
30	1160	1010	849	110	1235	1087	1240	197	1319 sq.	1173	
31	1161	1011						198	1321	1174	1307
32	1162	1012	850	114	1239	1091	1244				
33	1163			115		1092		200	1323	1176	1309
34				116	1240	1093	1245	201	1324		1309a,b.
35	1164	1013	851					202 sq.	1325 sq.	1177 sq.	1310 sq.
				127	1251	1104	1256	204 sq.	1327 sq.		1312 sq.
49	1178	1027	865	128 sq.		1105 sq.	1257 sq.	206	1329	1179	1314
50	1179					1107					
51	1180	1028	866	130		1108	1259	224	1347	1197	1332
				131 sq.	1252 sq.	1109 sq.	1260 sq.	225	1348 sq.	1198	1333
53	1182	1030	868	133	1256			226	1350	1199	1334
54	1183	1031			1257 sq.						
55	1184	1032	869	134	1254			228	1352	1201	1336
				135	1255	1111	1262	229	1353	1202	
59	1188	1036	873	136	1259	1112	1263				
60 sq.	1189 sq.	1037 sq.	1198 sq.			1113		237	1361	1210	
62		1039	1200	137	1260	1114	1264	238	1362	1211	1337
63 sq.	1191 sq.	1040 sq.						239		1212	1338
65	1193	1042	1201	142	1265	1119	1269	240	1363	1213	1339
				143		1120	1270				
73	1201	1050	1209	144	1267	1121	1271	247	1370	1220	1346
74								248	1371	1221	
75	1202	1052	1210	148	1271	1125	1275		1372 sq.	1222 sq.	

Scal.	Esc.	Neap.	Par.	Scal.	Esc.	Neap.	Par.	Scal.	Esc.	Neap.	Par.
249	1374	1124		333	1450	1300		410	1526	1372	
255	1380	1230		338	1455	1305		412	1528	1374	
256	1381	1231	1347	339	1456	1306	1404			1375	
								413	1529	1376	
260	1385	1235	1351	341	1458	1308	1406	414	1530	1377	1452
261	1386	1236		342	1459				1531		
				343	1460	1309		415 sq.	1532 sq.	1378 sq.	1453 sq.
264	1389	1239		344	1461	1310	1407	417	1534	1380	
265			1352					418		1381	
266	1390	1240	1353	346	1463	1312	1409	419	1535	1382	
				347 sq.	1464 sq.	1313 sq.			1536	1383	
276	1400	1250	1363	349		1315		420			
277		1251	1363 a.	350	1466	1316	1410	421	1537	1384	1455
278	1401	1252	1364								
				359	1475	1325	1419	423	1539	1386	1457
287	1410	1261	1373		1476			424	1540		
288	1412		1374	360	1477	1326		425	1541	1387	
289	1413							426 sq.	1542 sq.	1388 sq.	1458 sq.
290	1414		1375	369	1486	1335		428	1544	1390	
291 sq.			1376 sq.	370	1487	1336	1420	429	1545	1391	1460
293	1415	1262	1378					430	1546	1392	1462
				382	1499	1348	1432	431	1547	1393	1461
297	1419	1266	1382	383	1500	1349	1432 a.	432	1548	1394	
298	1411	1267	1383	384 sq.	1501 sq.	1350 sq.	1433 sq.	433			
299 sq.	1420 sq.	1268 sq.	1384 sq.	386	1506	1352	1435			1395	1463
301 sq.	1422	1270	1386 sq.	387	1503	1353	1436	434	1549		
303	1423	1271	1388	388				435	1550	1396	
				389 sq.	1504 sq.	1354 sq.		436	1551	1397	1464
306	1426	1274	1391	391	1507	1356		437	1552	1398	
307	1427	1275		392	1508		1437	438	1553	1399	1465
				393	1509		1437 a.			1400	1465 a.
312	1432	1280		394	1510	1357	1438	439	1554	1401	1466
313 sq.	1433 sq.	1281 sq.	1392 sq.	395	1511	1358					
315	1435	1283		396	1512	1359	1439	441	1556	1403	1468
								442	1558	1405	
321	1441	1289		401	1517	1364	1444	443	1557	1404	
322		1290				1365		444	1559	1406	
	1442 sq.		1394 sq.	402	1518	1366	1445				
324		1292		403	1519	1367 sq.	1446	446	1561	1408	
325	1444	1293	1396	404	1520		1447	447 sq.	1562 sq.	1409 sq.	1469 sq.
326	1445		1397	405	1521			449 sq.	1564 sq.	1411 sq.	
327 sq.	1446 sq.	1294 sq.	1398 sq.	406	1522		1448		1566		
			1400	407	1523	1369	1449				
329 sq.	1448 sq.	1296 sq.	1401 sq.						1569		
331 sq.		1298 sq.	1403	409	1525	1371	1451				1471

Scal.	Esc.	Neap.	Par.	Scal.	Esc.	Neap.	Par.	Scal.	Esc.	Neap.	Par.
451 sq.	1570 sq.	1413 sq.		509	1612	1474				1489 sq.	
453	1572	1415	1472		1613	1475		582			
				510	1614	1476	1498	583	1690	1491	1523
459	1578	1421	1478	511			1499				
460	1579	1422		512	1615	1477		585	1692	1493	1525
461	1580	1423	1479	513 sq.	1616 sq.	1478 sq.	1500 sq.	586	1693		1526
				515 sq.	1618 sq.	1480 sq.			1694		
463	1582	1425	1481	517	1620	1482	1502	587	1695	1494	1527
464		1426	1482	518 sq.	1621 sq.	1483 sq.					
465	1583	1427	1483	520 sq.	1623 sq.	1485 sq.	1503 sq.	589	1697	1496	1529
		1428 sq.		522	1625			590	1705	1497	1530
466	1584	1430			1626			591 sq.	1698 sq.	1498 sq.	1531 sq.
				523	1627			593	1700		
469	1587	1433									
	1588			525	1629			597	1704		
470	1589				1630				1705		
471				526	1631			598	1706		1533
472	1590	1434	1484						1707	1500	1534
				530	1635			599	1708	1501	1535
474	1592	1436	1486		1636			600	1709	1502	
475 sq.	1593 sq.	1437 sq.		531	1637			601		1503	
477	1595	1439	1487					602 sq.	1710 sq.	1504 sq.	
478	1596	1440		547	1653					1506	
479	1597	1441	1488	548 sq.	1654 sq.	1487 sq.		604 sq.	1712	1507 sq.	
				550 sq.	1656 sq.			606	1713	1509	
481	1599	1443	1490	552	1658		1505				
482 sq.	1600 sq.	1444	1491					613	1720	1516	
				559	1665		1512	614		1517	
		1446		560 sq.	1666 sq.		1512a,b.	615	1721		
484		1447		562 sq.	1668 sq.					1518	
					1670			616	1722	1519	
492		1455		564 sq.	1671 sq.		1513		1723 sq.		
		1456		566 sq.	1673 sq.		1514 sq.	617	1725	1520	
493		1457			1675			618	1726 sq.	1521	
				568	1676		1516			1522	
498		1462						619 sq.	1728 sq.	1523 sq.	
499	1602	1463	1492	571	1679		1519	621		1525	
				572 sq.	1680 sq.			622	1730	1526	
501	1604	1465	1494	574	1682		1520				
502	1605	1466						625	1733	1529	
503	1606	1467	1495	576	1684		1522			1530	
504	1607	1468			1685			626	1734	1531	
505	1608	1469	1496	577				627	1735 sq.	1532	1536
506 sq.	1609 sq.	1470 sq.		578	1686			628	1737	1533	1537
508	1611	1472	1497					629	1738	1534	
		1473		581	1689			630	1739	1535	1538

Scal.	Esc.	Neap.	Par.	Scal.	Esc.	Neap.	Par.	Scal.	Esc.	Neap.	Par.
				695	1797	1592	1574	739			1604
636	1743	1539	1542	696							
637 sq.	1744 sq.	1540 sq.			1798 sq.	1593 sq.	1575	741			1606
639				698				742 sq.	1834 sq.		1607 sq.
640 sq.	1746 sq.	1542 sq.		699	1800	1595	1576	744	1836	1637	1609
642	1748	1544	1543	700		1596		745	1837	1638	
643	1749		1544	701	1801	1597	1577				
644		1545	1544 a.	702		1598		754	1846	1647	
645 sq.	1750 sq.	1546 sq.	1545 sq.			1599					1609a,b
647	1752	1548		703	1802	1600		755	1847	1648	1610
					1803						
653	1758	1554			1804		1578	758	1850	1651	1613
			1547	704	1805	1601	1579	759	1851	1652	1615
654	1759	1555	1548					760	1852	1653	1614
655	1760	1556		706	1807	1603	1581	761 sq.	1853 sq.	1654 sq.	1616 sq.
656	1761	1557	1549	707	1808	1604		763		1656	1618
657 sq.	1762 sq.	1558 sq.		708		1605		764 sq.	1855 sq.	1657 sq.	1619 sq.
659	1764			709	1809	1606	1582	766		1659	1621
660	1765	1560	1550					767 sq.	1857 sq.	1660 sq.	1622 sq.
				711	1811	1608	1584	769	1859	1662	1624
662	1767	1562	1552		1812	1609		770	1860	1663	1624 a.
663		1563	1553	712		1610	1585	771	1861		1625
664	1768	1564			1813	1611	1586	772 sq.	1862 sq.	1664 sq.	1626 sq.
665		1565	1553 a.			1612		774	1864		
666	1769	1566	1554	713	1814	1613	1587	775	1865	1666	
				714		1614	1588	776	1866	1667	1628
672	1775	1572	1560	715	1815	1615	1589				
673		1574	1561					780	1870	1671	1632
674	1776	1573	1562	717	1817	1617	1591	781	1871	1672	
675	1777	1575	1563	718	1818	1618					
				719		1619	1592	784	1874	1675	
677	1779	1577	1565	720	1819	1620	1593	785	1875	1676	1633
	1780			721	1820	1621					
678 sq.	1781 sq.	1578 sq.		722 sq.	1821 sq.	1622 sq.	1594 sq.	787	1877	1678	1635
680	1783	1580	1566	724	1823	1624		788		1679	1636
681		1581		725	1824	1625	1596				
682	1784	1582	1567	726		1626		791		1682	1639
				727	1825	1627	1597	792		1683	
685	1787	1585	1570	728 sq.		1628 sq.	1598 sq.	793 sq.		1684 sq.	
686	1788	1586		730 sq.	1826 sq.	1630 sq.	1600 sq.	795 sq.	1878 sq.	1686 sq.	
				732	1828	1632		797		1688	
690	1792	1590						798	1880	1689	1640
691	1793	1591	1571	734	1830	1634					
692	1794		1572	735 sq.	1831 sq.	1635 sq.	1602 sq.	800	1882	1691	1642
693	1795			737	1833			801	1883	1692	
694	1796		1573	738				802	1884	1693	1643

Scal.	Esc.	Neap.	Par.	Scal.	Esc.	Neap.	Par.	Scal.	Esc.	Neap.	Par.
					1952	1761		946	2026		
804	1886	1695	1645	870	1953	1762		947 sq.			1709 sq.
805	1887	1696						949	2027		1711
806 sq.	1888 sq.	1697 sq.	1646 sq.	874	1957	1766					
808	1890	1699		875		1767		953	2031		1715
809	1891	1700	1648	876	1958	1768		954	2032		
								955	2033		1716
811	1893	1702	1650	882	1964	1774					
812 sq.	1894 sq.	1703 sq.		883	1965			959	2037		1720
814 sq.	1896 sq.	1705 sq.	1651 sq.			1775		960 sq.	2038 sq.		
816 sq.	1898 sq.	1707 sq.						962 sq.	2040 sq.		1721 sq.
818	1900	1709	1653			1777		964			1722 a.
				884	1966	1778		965	2042	1787	1723
823	1905	1714	1658			1779					
824	1906	1715		885	1967	1780		968	2045	1790	1726
825	1907	1716	1659					969		1791	1727
				887	1969	1782		970 sq.	2046 sq.		
835	1919	1730	1678	888 sq.	1970 sq.	1783 sq.	1697 sq.	972	2048	1792	
836 sq.	1920 sq.	1731 sq.	1679 sq.	890 sq.	1972 sq.	1785	1699 sq.				
838 sq.	1922 sq.	1733 sq.				1786		977	2053	1797	
840		1735		892	1974			978	2054	1798	1728
841	1924	1736	1681					979	2055	1799	
				898	1980			980			
843	1926	1738	1683		1981			981	2056	1800	
844		1739		899	1982						
845	1927	1740	1684					985	2060	1804	
				914	1997			986 sq.	2061 sq.	1805 sq.	1729 sq.
848	1930	1743	1687	915				988	2063	1807	
849	1931		1688	916	1998			989 sq.	2064 sq.	1808 sq.	1731 sq.
								991		1810	1733
852	1934		1691	929	2011			992	2066	1811	1734
	1935		1692		2012						
853	1936	1744	1693	930	2013			994	2068	1813	1736
				931				995	2069	1814	
856	1939	1747	1696	932	2014		1701				
857 sq.	1940 sq.	1748 sq.						997	2071	1816	
859	1942			934	2016		1703	998 sq.	2072 sq.	1817 sq.	1737 sq.
860	1943	1750		935	2017			1000 sq.	2074 sq.	1819 sq.	
										1821 sq.	
863	1946	1753		937	2019					(= 1844	
		1754		938 sq.			1704 sq.			sq.)	
864	1947	1755		940	2020		1706	1002 sq.	2076 sq.	1823 sq.	
865		1756						1004	2078	1825	1739
866	1948	1757		942	2022		1708	1005	2079	1826	
				943	2023			1006 sq.	2080 sq.	1827 sq.	1740 sq.
869	1951	1760						1008	2082	1829	

Scal.	Esc.	Neap.	Par.	Scal.	Esc.	Neap.	Par.	Scal.	Esc.	Neap.	Par.
1009	2083	1830	1742	1103	2181	1921	1797				
				1104	2182	1922		1129	2229	1963	892
1015	2089	1836	1748	1105	2183			1130	2230	1964	893 sq.
1016	2092	1837	1749	1106	2184	1923		1131	2231	1965	895
1017 sq.	2090 sq.	1838 sq.	1750 sq.	1107	2185	1924	1798				
1019	2093	1840	1752	1108	2186	1925	1799	1137	2237	1971	901
1020	2094	1841			2187	1926	1800	1138	2238	1972	
									2239		
1024	2098	1845			2190	1929	1803	1139 sq.	2240 sq.	1973 sq.	
1025	2099	1846	1753		2191		1804	1141 sq.	2242 sq.	1975 sq.	902 sq.
1026						1930		1143	2244	1977	
1027	2100	1847			2192 sq.	1931 sq.	1805 sq.	1144	2245	1978	904
				1111	2194	1933	1807				
1053	2126	1873		1112	2195			1146	2247	1980	906
1054	2127	1874	1754			1934				1981	
1055	2128	1875		1113				1147	2248	1982	907
1056	2129	1876	1755		2196			1148	2249	1983	
					2197	1935	1808		2250		
1058	2131	1878	1757		2198	1936		1149	2251	1984	908
1059	2132		1758		2199	1937	1809	1150	2252	1985	
1060	2133							1151 sq.	2253 sq.	1986 sq.	909 sq.
1061	2134	1879	1759		2201	1939	1811	1153	2255		911
1062	2135	1880				1940 sq.				1988	
1063	2136	1881	1760		2202	1942	1812	1154	2256	1989	912
	2137		1761		2203		1813				913
					2204 sq.			1155 sq.	2257 sq.	1990 sq.	914 sq.
	2140		1764			1943		1157	2259	1992	
1064	2141	1882	1765		2206	1944		1158 sq.	2260 sq.	1993 sq.	916 sq.
									2262		
1066	2143	1884	1767		2210	1948		1160	2263	1995	918
1067	2144	1885 a.	1768		2211	1949	874				
1068	2145	1885 b.			2212		875	1167	2270	2002	925
1069	2146	1886		1109	2213		876		2271		
				1110				1168	2272	2003	926
1071	2148	1888				1950					
	2149	1889		1114	2214	1951	877	1172	2276	2007	930
1072	2150	1890	1769					1173	2277	2008	
				1116	2216	1953	879	1174 sq.		2009	
1089	2167	1907	1786	1117		1954	880	1176	2278	2010	
1090	2168	1908		1118	2217	1955	881				
1091	2169	1909	1787	1119 sq.	2218 sq.		882 sq.	1186	2288	2020	
				1121			884			2021	
1098	2176	1916	1794		2220 sq.			1187	2289	2022	
1099 sq.	2177 sq.	1917 sq.		1122	2222	1956	886				
1101	2179	1919	1795	1123	2223	1957	885	1191	2293	2026	
				1124	2224	1958	887	1192	2294	2027	931

Scal.	Esc.	Neap.	Par.	Scal.	Esc.	Neap.	Par.	Scal.	Esc.	Neap.	Par.
				1259 sq.	2365 sq.	2094 sq.	985 sq.	1311	2446	2148	1013
1194	2296	2029	933	1261	2367	2096			2447		
1195	2297	2030						1312 sq.	2448 sq.	2149 sq.	1014 sq.
1196	2298	2031	934	1266	2372	2101		1314	2450	2151	
				1267	2373	2102	987	1315	2451	2152	1016
1198	2300	2033	936								
1199	2301		937	1270	2376	2105	990	1318	2454	2155	1019
1200	2302	2034	938	1271	2377	2106	990 a.	1319 sq.	2455 sq.	2156 sq.	
				1272	2378	2107	991				1020
1209	2311	2043	947					1321	2457	2158	1021
	2312			1275	2381	2110	995	1322	2458	2159	1022
					2382				2459	2160	1023
	2314							1323		2161	1024
1210	2315	2044	948		2406				2460		
				1276	2407	2111	996	1324	2461	2162	1025
1215	2320	2049	953						2462		1026
1216	2321	2050		1278	2409	2113	998	1325	2463	2163	1027
1217	2322	2051	954	1279	2410	2114			2464 sq.		
				1280	2411	2115	999	1326	2466	2164	1028
1222	2327	2056	959		2412	2116	1000				
1223	2329	2058	960		2413 sq.	2117 sq.		1334	2474	2172	1036
1224	2328	2057	961	1281	2415	2119		1335	2475		1037
1225	2330	2059						1336	2476 sq.	2173	1038
1226 sq.	2331 sq.	2060 sq.	962 sq.	1284	2418	2122		1337 sq.	2478 sq.	2174 sq.	1039 sq.
	2333	2062	964	1285	2419 sq.	2123		1339	2480	2176	
1228	2334	2063	965	1286	2421			1340	2481	2177	1041
							1001	1341	2482	2178	
1231	2337	2066	968	1287	2422	2124		1342	2483	2179	1042
	2338							1343	2484 sq.	2180	1043
1232	2339	2067		1293	2428	2130		1344	2486	2181	1044
1233		2068			2429 sq.		1002 sq.				
1234	2340	2069		1294	2431	2131	1004	1346	2488	2183	1046
1235	2341	2070	969	1295	2432	2132		1347		2184	1047
				1296	2433	2133	1005	1348 sq.	2489 sq.	2185 sq.	1048 sq.
1238	2344	2073	972	1297	2434	2134		1350		2187	1050
1239	2345	2074		1298 sq.	2435 sq.	2135 sq.	1006 sq.	1351	2491	2188	1051
1240	2346	2075	973	1300	2437	2137		1352	2492	2189	
				1301	2438	2138	1008	1353	2493	2190	1052
1244	2350	2079	977	1302		2139	1009				
1245	2351	2080		1303	2439	2140		1356	2496	2193	1055
				1304		2141		1357	2497	2193 a.	1056
1249	2355	2084		1305 sq.	2440 sq.	2142 sq.					
1250	2356	2085	978	1307	2442	2144	1010	1359	2499	2193 c.	1058
								1360	2500	2194	1059
1256	2362	2091	984	1309	2444	2146	1012		2501		
1257 sq.	2363 sq.	2092 sq.		1310	2445	2147		1361	2502	2195	1060

Scal.	Esc.	Neap.	Par.	Scal.	Esc.	Neap.	Par.	Scal.	Esc.	Neap.	Par.
				1432 sq.	2580 sq.	2274 sq.	1124 sq.				
1363	2504	2197	1062	1434	2582		1126	1518	2666	2357	1817
1364 sq.	2505 sq.	2197a,b.		1435	2583	2276	1127	1519 sq.	2667 sq.		1818 sq.
1366 sq.	2507 sq.	2198 sq.		1436				1521	2669	2358	1819a. ¹⁾
1368 sq.	2509 sq.	2200 sq.	1063 sq.								
		2202		1438				1530	2678	2367	1828
1370	2511	2203		1439	2584	2277	1128			2368 sq.	1829 sq.
										2370	
1374	2515	2207		1442	2587	2280	1131			2371	1831
1375	2516	2208	1065			2281		1531	2679	2372	
1376 sq.	2517 sq.	2209 sq.						1532	2680		1832
1378 sq.	2519 sq.	2211 sq.	1066 sq.			2283		1533 sq.	2681 sq.	2373 sq.	1833 sq.
1380	2521	2213		1443	2588	2284	1132	1535	2683		1835
1381 sq.	2522 sq.	2214 sq.	1068 sq.					1536			1836
1383		2216	1070	1451	2596	2292	1140			2375	
				1452		2293		1537	2684	2376	1837
1385		2218	1072	1453 sq.	2597 sq.	2294 sq.			2685		
1386	2524	2219		1455	2599	2296	1141	1538	2686	2377	1838
1387	2525	2220	1073								
				1468	2612	2309	1154	1552	2700	2391	1852
1397	2535	2230	1083	1469 sq.	2613 sq.			1553	2701		1853
	2536	2231	1084	1471 sq.	2615 sq.	2310 sq.	1155 sq.	1554	2702	2392	1854
	2537	2232	1086	1473		2312	1157				
	2538		1085			2313	1157 a.	1557	2705	2395	1857
	2539 sq.		1087 sq.	1474	2617	2314	1158		2706		
	2541	2233	1089					1558 sq.	2707 sq.	2396 sq.	1858 sq.
				1478	2621	2318	1162	1560	2709		
	2546	2238	1094		2622	2319	1163	1561	2710		1860
1398	2547	2239	1095	1479	2623	2320	1164	1562	2711	2398	1861
								1563	2712	2399	
1410	2559	2251	1107	1491	2637	2332	1176	1564	2713	2400	1862
	2560			1492 sq.	2638 sq.	2333 sq.					
1411 sq.	2561 sq.	2252 sq.	1108 sq.	1494 sq.	2640 sq.	2335 sq.	1177 sq.	1574	2723	2410	1872
1413	2563	2254		1496 sq.	2642	2337 sq.	1179 sq.	1575 sq.	2724 sq.	2411 sq.	
1414		2255		1498 sq.	2643 sq.	2339 sq.	1181 sq.	1577	2726	2413	1873
1415 sq.	2564 sq.	2256 sq.		1500 sq.	2645 sq.		1183 sq.				
1417	2566	2258	1110		2647 sq.		1185 sq.	1582	2731	2418	1878
				1502	2649	2341		1583 sq.	2732 sq.	2419	
1427	2576	2268	1120		2650			1585	2734	2420	
1428				1503	2651	2342	1187	1586	2735	2421	1879
1429	2577	2269	1121					1587	2736	2422	
		2270		1513	2661	2352	1197	1588	2737		
1430 sq.	2578 sq.	2271 sq.	1122 sq.	1514	2662	2353		1589		2423	1880
		2273		1515	2663	2354	1814	1590	2740	2426	

¹⁾ Ce vers est numéroté ainsi à cause d'une méprise dans l'édition de Mavrophrydis.

Scal.	Esc.	Neap.	Par.	Scal.	Esc.	Neap.	Par.	Scal.	Esc.	Neap.	Par.
1591 sq.	2738 sq.	2424 sq.	1881 sq.	1642	2793	2471		1694	2850	2528	1958
1593	2741		1883		2794						
1594	2742	2427	1884	1643	2795	2472	1916	1698	2854	2532	1962
		2428								2533	
	2743	2429		1651	2803	2480	1924				
1595	2744			1652	2804		1925			2536	
1596 sq.	2745 sq.	2430 sq.	1885 sq.	1653	2805	2481		1699	2855	2537	1963
1598 sq.	2747 sq.	2432 sq.						1700 sq.	2856 sq.	2538 sq.	1964
1600	2749	2434	1887	1655	2807	2483		1702	2858	2540	1965
						2484	1925 a.				
1602	2751	2436	1889	1656	2808	2485	1926	1704	2860	2542	1967
1603	2752		1890								1968 sq.
			1891	1659	2811	2488	1929	1705 sq.	2861	2543 sq.	1970
1604	2753	2437	1892	1660 sq.	2812 sq.	2489 sq.	1930	1707 sq.	2862 sq.	2545 sq.	1971 sq.
1605 sq.	2754 sq.	2438 sq.		1662	2814	2491	1931	1709	2864	2547	
1607	2756			1663	2815	2492			2865		
					2816			1710	2866	2548	1973
1610	2759			1664 sq.	2817 sq.	2493 sq.	1932 sq.	1711	2867	2549	
1611	2760	2440	1893	1666 sq.		2495		1712	2868		
								1713 sq.	2869 sq.	2550 sq.	
1615	2764	2444	1897			2498				2552	
1616	2765		1898	1668	2819	2499	1935 ¹⁾				
1617	2766	2445	1899							2555	
		2446		1678	2829	2509	1945	1715	2871	2556	1974
1618	2767	2447	1900	1679	2830		1946				
1619	2768	2448		1680	2831	2510	1947	1725	2881	2566	1984
1620 sq.	2769 sq.	2449 sq.	1901 sq.			2511			2882	2567	
1622	2771	2451							2883		
1623	2772	2452	1903			2514				2568	
				1681	2832	2515	1948	1726	2884	2569	1985
1625	2774	2454	1905	1682		2516	1949	1727			
1626 sq.	2775 sq.	2455	1906 sq.	1683	2833	2517	1950	1728	2885	2570	1986
1628 sq.	2777 sq.	2456 sq.	1908 sq.					1729	2886	2571 sq.	1987 sq.
1630 sq.	2779 sq.	2458 sq.		1685	2835	2519	1952	1730	2887	2573	1989
	2781 sq.				2836						
1632	2783	2460		1686	2837	2520		1732	2889	2575	1991
		2461	1909 a.					1733	2890	2576	
1633	2784	2462	1910	1688	2839	2522		1734		2577	1992
				1689	2840	2523	1953	1735	2891	2578	1993
1636	2787	2465	1913					1736	2892	2579	
1637	2788	2466		1693	2844	2527	1957				
1638 sq.	2789 sq.	2467 sq.	1914 sq.		2845			1741	2897	2584	
1640	2791	2469						1742 sq.	2898 sq.	2585 sq.	1994 sq.
					2849			1744	2900	2587	

¹⁾ P. 1934 manque par un numérotage fautif dans l'édition de Mavrophrydis.

TABLEAU DE CONCORDANCE

Scal.	Esc.	Neap.	Par.	Scal.	Esc.	Neap.	Par.	Scal.	Esc.	Neap.	Par.
	2901 sq.			1798 sq.	2959 sq.	2641 sq.	2030 sq.		3034		
1745 sq.	2903 sq.	2588 sq.		1800	2961	2643		1876	3035		
1747	2905	2590	1996	1801	2962	2644	2032	1877	3036	2711	2095
1754	2912	2597	2003	1817	2978	2660	2048	1879	3038	2713	2097
1755 sq.	2913 sq.	2598 sq.		1818	2979	2661		1880	3039	2714	
1757	2915	2600	2004	1819	2980	2662	2049				
1758 sq.		2601 sq.						1884	3043	2718	
1760	2916	2603 sq.	2005	1826	2987	2669	2056	1885	3044	2719	2098
1761	2917	2605	2006	1827	2988		2057			2720	
	2918 sq.			1828	2989	2670	2058	1886	3045		2099
1762	2920	2606	2007					1887	3046	2721	
				1831	2992	2673	2061				
1766	2924	2610	2011	1832	2993	2674	2062 sq.	1890	3049	2724	
1767	2925	2611		1833		2675		1891	3050	2725	2100
1768	2926	2612	2012	1834 sq.	2994 sq.	2676 sq.	2064 sq.				
				1836	2996	2678		1899	3058	2733	2108
1770	2928	2614	2014	1837	2997	2679	2066	1900	3059		2109
1771	2929	2615		1838	2998	2680		1901	3060		
1772 sq.	2930 sq.	2616 sq.	2015 sq.								
1774	2932	2618		1844	3004	2686		1903	3062		
1775	2933	2619	2017	1845	3005	2687	2067	1904	3063	2734	2110
1776	2934	2620		1846			2068				
	2935			1847	3006	2688	2069	1907	3066	2737	2113
1777	2936	2621	2018					1908	3067		2114
1778	2937	2622		1851	3010	2692	2073	1909	3068		
1779		2623		1852	3011		2074	1910	3069		2115
1780	2938			1853 sq.	3012 sq.	2693 sq.	2075 sq.			2738 sq.	
1781	2939	2624	2019	1855	3014		2077	1911	3070	2740	2116
1782	2940		2020	1856 sq.				1912	3071	2741	
1783	2941	2625	2021	1858	3015	2695	2078				
	2942							1914	3073	2743	
1784	2943	2626	2022	1861	3018	2698	2081	1915	3074	2744 sq.	
				1862	3019	2699		1916	3075	2746	
1786	2945	2628	2024	1863	3020	2700	2082				
1787	2946	2629		1864	3021		2083	1918	3077	2748	
	2947	2630		1865				1919	3078		
1788 sq.	2948 sq.	2631 sq.		1866 sq.	3022 sq.		2084 sq.	1920	3079	2749	2117
1790	2950	2633	2025	1868	3024	2701	2086	1921 sq.	3080 sq.		2118 sq.
	2951									2750 sq.	
1791	2952	2634	2026	1871	3027	2704	2089	1923	3082	2752	
					3028 sq.	2705 sq.	2090 sq.	1924 sq.	3083 sq.	2753 sq.	2120 sq.
1794	2955	2637	2029	1872	3030	2707	2092	1926	3085	2755	
1795	2956	2638									
				1874	3032	2709	2094	1928	3087	2757	
1797	2958	2640		1875	3033	2710			3088		

Scal.	Esc.	Neap.	Par.	Scal.	Esc.	Neap.	Par.	Scal.	Esc.	Neap.	Par.
	3089	2758	2122	1983	3152	2803	2170	2037	3207	2856	
				1984	3153	2804			3208	2857	
	3091	2760	2124		3154	2805		2038	3209		
1929 sq.	3092 sq.	2761 sq.	2125 sq.	1985	3155	2806	2171	2039	3210		2204
1931	3094			1986	3156	2807			3211		
1932	3095	2763 sq.	2127	1987	3157	2808	2172	2040 sq.	3212 sq.		2205 sq.
1933	3096	2765	2128					2042	3214	2858	2207
				1991	3161	2812	2176		3215		
1936	3099	2768	2131	1992	3162	2813		2043	3216		2208
	3100			1993	3163	2814	2177	2044	3217		
1937	3101	2769	2132					2045	3218	2859	2209
	3102 sq.			1996	3166	2817	2180	2046	3219	2860	
	3104 sq.	2770 sq.	2133 sq.	1997	3167	2818		2047	3220	2861	
	3106		2135					2048 sq.		2864 sq.	2210 sq.
	3107			2002	3172	2823				2862 sq.	
1938	3108	2772	2136	2003	3173	2824	2181	2050	3222	2866	2212
1939	3109			2004	3174	2825			3223 sq.		2213 sq.
1940	3110	2773		2005	3175		2182	2051	3225	2867	2215
1941 sq.	3111 sq.			2006	3176	2826		2052	3226		2216
1943	3113	2774	2137	2007	3177	2827	2183				
1944	3114	2775		2008	3178			2055	3229		2219
1945 sq.	3115 sq.	2776 sq.	2138 sq.	2009	3179	2828				2868	
1947	3117			2010 sq.		2829 sq.		2056 sq.	3230 sq.	2869 sq.	
1948 sq.	3118 sq.	2778 sq.	2140 sq.	2012	3180	2831	2184	2058			
1950	3120		2142	2013	3181	2832		2059 sq.	3232 sq.	2871 sq.	2220 sq.
1951	3121	2780	2143	2014	3182	2833	2185	2061 sq.	3234 sq.	2873 sq.	
								2063	3236	2875	2222
1953	3123	2782	2145	2018	3186	2837	2189		3237 sq.		
1954		2783	2146	2019		2838		2064 sq.	3239 sq.	2876 sq.	2223 sq.
1955	3124	2784	2147	2020 sq.	3187 sq.	2839 sq.	2190 sq.	2066	3241	2878	
1956	3125			2022 sq.	3189 sq.	2841 sq.				2879 sq.	
1957	3126		2148	2024	3191	2843	2192	2067	3242	2881	2225
1958 sq.	3127 sq.			2025		2844	2193				
	3129				3192			2070	3245	2884	2228
1960 sq.	3130 sq.		2149 sq.			2845 sq.		2071	3246		
1962	3132	2785	2151	2026 sq.	3193 sq.	2847 sq.	2194 sq.	2072	3247	2885	2229
					3195			2073 sq.	3248 sq.		
1968	3138	2791	2157	2028	3196		2196	2075	3250	2886	
1969 sq.	3139 sq.		2158	2029	3197	2849	2197				
1971	3141	2792	2159		3198 sq.			2077	3252	2888	
				2030	3200	2850	2198			2889 sq.	
1977	3147	2798	2165					2078	3253	2891	
1978	3148		2166	2032	3202	2852	2200	2079 sq.	3254 sq.	2892 sq.	2230 sq.
1979		2799		2033	3204	2853		2081	3256		
1980	3149	2800	2167	2034	3203		2201	2082	3257	2894	
				2035 sq.	3205 sq.	2854 sq.	2202 sq.		3258 sq.		

Scal.	Esc.	Neap.	Par.	Scal.	Esc.	Neap.	Par.	Scal.	Esc.	Neap.	Par.
2083	3260			2135 sq.	3316 sq.	2948 sq.	2250 sq.	2194		3003	2265
		2895		2137	3318			2195	3377 sq.		2266
2084 sq.	3261 sq.	2896 sq.				2950 sq.		2196		3004	2267
2086 sq.	3263 sq.	2898 sq.	2232 sq.				2252	2197		3005	
2088	3265	2900		2138	3319	2952					
	3266							2199	3381	3007	
2089	3267	2901		2143	3324	2957		2200 sq.	3382 sq.	3008 sq.	2268 sq.
						2958 sq.		2202 sq.		3010 sq.	
2093	3271	2905		2144	3325	2960		2204	3384	3012	2270
2094	3272	2906	2234	2145 sq.	3326 sq.				3385	3013	2271
2095	3273	2907			3328 sq.			2205	3386		2272
		2908		2147	3330	2961			3387		
2096	3274	2909	2235					2206 sq.	3388 sq.		2273 sq.
				2150	3333	2964		2208	3390		
2099	3277	2912	2238	2151	3334			2209	3391		2275
2100	3278		2239					2210 sq.	3392 sq.	3014	2276 sq.
2101	3279	2913	2240	2153	3336			2212	3394	3015	2278
				2154 sq.	3337 sq.	2965 sq.			3395		
2105	3283	2917	2244	2156 sq.	3339	2967 sq.		2213	3396	3016	2279
2106	3284	2918		2158	3340	2969					
								2215	3398	3018	2281
2108	3286	2920		2163	3345	2974		2216 sq.	3399 sq.	3019 sq.	
2109	3287		2245	2164	3346			2218	3401	3021	2282
2110	3288	2921	2246	2165 sq.	3347 sq.	2975 sq.		2219	3402	3022 sq.	2283
2111	3289	2922		2167	3349			2220	3403	3024	2284
		2923			3350			2221 sq.		3025 sq.	
2112	3290	2924		2168 sq.	3351 sq.	2977 sq.		2223	3404	3027	2285
						2979 sq.		2224	3405	3028	
2118	3296	2930		2170 sq.	3353 sq.	2981 sq.			3406 sq.		
2119	3297	2931	2247	2172	3355	2984	2253	2225 sq.	3408 sq.	3029 sq.	
	3298 sq.			2173	3356	2983	2254	2227 sq.	3410 sq.	3031 sq.	2286 sq.
2120	3300	2932	2248	2174	3357		2255	2229	3412		2288
2121	3301	2933		2175 sq.	3358 sq.	2985 sq.	2256 sq.	2230	3413	3033	2289
				2177	3360	2987					
2123	3303	2935						2237	3420	3040	2296
2124	3304			2183	3366	2993		2238 sq.	3421 sq.	3041 sq.	
2125	3305	2936			3367	2994		2240	3423	3043	2297
				2184	3368	2995	2258	2241	3424	3044	
2128	3308	2939		2185	3369	2996			3425	3045	
		2940 sq.		2186	3370	2997	2259	2242	3426	3046	2298
2129	3309	2942	2249						3427		
2130	3310	2943		2190	3374	3001	2263	2243	3428	3047	2299
	3311			2191							
2131	3312	2944		2192	3375			2247	3432	3051	2303
				2193	3376	3002	2264	2248	3433	3052	
2134	3315	2947						2249	3434	3053	2304

Scal.	Esc.	Neap.	Par.	Scal.	Esc.	Neap.	Par.	Scal.	Esc.	Neap.	Par.
								2424	3602		2332
2251	3436	3055	2306	2304	3489		2327				
2252	3437			2305	3490			2426	3604		2334
2253	3438	3056			3491			2427 sq.	3605 sq.		
								2429	3607		2335
2255	3440	3058			3493				3608		
		3060		2306	3494			2430	3609		2336
2256	3441	3062			3495 sq.						
2257	3442	3061		2307	3497		2328	2433	3612		2339
2258	3443	3059							3613		
2259	3444	3063	2307	2310	3500		2331	2434	3614		
2260 sq.				2311	3501			2435	3615		2340
2262	3445	3064	2308					2436	3616		
2263	3446	3065		2325	3515			2437	3617		2341
2264	3447	3066	2309	2326 sq.				2438			2342
		3067		2328	3516			2439	3618		2343
	3448 sq.							2440 sq.	3619 sq.		
2265	3450	3068	2310	2331	3519				3621		
				2332				2442	3622		2344
2267	3452	3070	2312	2333	3520			2443	3623		
2268	3453	3071						2444			
2269 sq.	3454 sq.	3072 sq.	2313 sq.	2365	3552			2445	3628		2345
2271 sq.	3456 sq.			2366 sq.				2446	3629		
2273	3458		2315	2368	3553			2447	3630		2346
2274 sq.	3459 sq.							2448			
2276	3461		2316	2377	3562			2449	3624		
		3074		2378							
				2379	3563			2452	3627		
		3080						2453			
2277	3462	3081	2317	2392	3576						
2278		3082	2318	2393				2462			
2279	3463	3083	2319	2394	3577			2463	3631		2347
2280	3464	3084									
		3085		2409	3592			2465	3633		2349
				2410				2466			
		3087		2411	3593			2467	3634		2350
2281	3465										
				2413	3595			2470	3637		2353
2292	3476			2414				2471	3638	3088	2354
2293	3477		2320								
	3478			2416				2476	3643	3093	2359
2294	3479		2321	2417	3596			2477	3644	3094	
2295	3480							2478			
				2421	3600			2479	3645	3095	
2298	3483			2422				2480 sq.	3646 sq.	3096 sq.	3098
2299	3484		2322	2423	3601			2482	3648	2360 sq.	

Scal.	Esc.	Neap.	Par.	Scal.	Esc.	Neap.	Par.	Scal.	Esc.	Neap.	Par.
2483				2543	3710	3155	2400	2595	3760	3194	2425
2484	3649	3099	2362	2544	3711	3156		2596	3761	3196	2426
2485 sq.	3650 sq.		2363 sq.	2545		3157		2597		3197	
		3100 sq.		2546		3158	2401	2598	3762	3198	2427
2487 sq.	3652 sq.	3102 sq.	2365 sq.	2547	3712	3159	2402	2599	3763	3199	
2489	3654	3104		2548	3713	3160		2600	3764	3200	2428
2490	3655	3105	2367	2549	3714	3161	2403	2601	3765 sq.	3201	2429
								2602	3767	3202	2430
2494	3659	3109	2371	2551	3716	3163	2405	2603 sq.	3768 sq.	3203 sq.	
2495	3660	3110		2552 sq.	3717 sq.	3164 sq.		2605 sq.	3770 sq.	3205 sq.	2431 sq.
				2554	3719	3166	2406	2607	3772	3207	
2499	3664	3114		2555 sq.	3720 sq.	3167 sq.		2608		3208	
2500 sq.	3665 sq.	3115 sq.	2372 sq.	2557	3722	3169	2407	2609	3773	3209	2433
2502 sq.	3667 sq.	3117 sq.		2558	3723			2610	3774	3210	
2504 sq.	3669 sq.	3119 sq.	2374 sq.					2611	3775	3211	2434
2506	3671	3121		2560	3725			2612 sq.	3776 sq.	3212 sq.	
	3672			2561	3726	3170	2408	2614 sq.	3778 sq.	3214 sq.	2435 sq.
2507	3673				3727 sq.			2616	3780		
2508 sq.	3674 sq.		2376 sq.	2562 sq.	3729 sq.	3171 sq.	2409 sq.				
2510	3676	3122	2378	2564	3731	3173		2618	3782		
2511	3677	3123		2565	3732	3174	2411	2619 sq.	3783 sq.	3216 sq.	2437 sq.
	3678			2566	3733 sq.	3175		2621	3785	3218	
2512	3679	3124		2567	3735	3176		2622	3786 sq.		
2513	3680	3125	2379	2568	3736	3177	2412	2623 sq.	3788 sq.		
2514	3681	3126		2569 sq.	3737					3219	
2515	3682	3127	2380	2571 sq.	3738 sq.	3178 sq.	2413 sq.				
				2573	3740		2415			3221	
2517	3684	3129	2382	2574 sq.	3741	3180	2416	2625	3790	3222	
2518	3685	3130		2576	3742	3181	2417		3791	3223	2439
				2577	3743	3182			3792	3224	
2520	3687	3132						2626	3793	3225	
2521 sq.	3688 sq.	3133 sq.	2383 sq.	2579	3745	3184		2627			
		3135		2580	3746	3185	2418	2628	3794	3226	2440
2523	3690	3136	2385	2581	3747		2419				
				2582	3748	3186	2420	2630	3796	3228	2442
2525	3692	3138	2387	2583	3749		2421		3797		
2526	3693		2388	2584	3750	3187		2631	3798	3229	2443
2527	3694	3139	2389	2585	3751			2632	3799	3230	
				2586	3752	3188					
2534	3701	3146	2396	2587	3753		2422	2637	3804	3235	
2535 sq.	3702 sq.	3147 sq.	2397	2588	3754	3189	2423	2638	3805		
2537	3704	3149		2589	3755	3190		2639	3806	3236	
								2640		3237	
2539	3706	3151		2592	3758	3193		2641	3807	3238	
2540 sq.	3707 sq.	3152 sq.	2398 sq.	2593		3194					
2542	3709	3154		2594	3759	3195	2424	2643	3809	3240	

Scal.	Esc.	Neap.	Par.	Scal.	Esc.	Neap.	Par.	Scal.	Esc.	Neap.	Par.
2644	3810			2711 sq.				2767 sq.			2497 sq.
		3241		2713	3870			2769 sq.	3924 sq.	3343 sq.	2499 sq.
2645 sq.	3811 sq.	3242 sq.		2714	3871	3297	2454	2771 sq.	3926	3345 sq.	2501
	3813 sq.							2773	3927	3347	
		3244		2720	3877	3303	2460				
2647	3815	3245			3878			2775	3929	3349	
				2721	3879	3304	2461	2776	3930	3350	2502
2657	3825	3255									
2658	3826			2723	3881	3306	2463	2778	3932	3352	2504
		3256		2724 sq.	3882 sq.		2464 sq.	2779			
2659	3827	3257		2726	3884	3307	2466	2780	3933	3353	
2660											
2661	3828	3258		2731	3889	3312	2471	2785	3938	3358	
				2732	3890	3313					2505
2663	3830	3260						2786	3939	3359	2506
2664				2735	3893	3316					
2665	3831	3261		2736	3894			2790	3943	3363	2510
				2737 sq.	3895 sq.	3317 sq.		2791	3944	3364	
2677	3843	3273		2739	3897	3319	2472	2792	3945	3365	2511
2678 sq.	3844 sq.							2793		3366	
	3846			2741	3899	3321	2474	2794	3946	3367	2512
		3274 sq.		2742	3900	3322			3947	3368	2513
2680	3847	3276		2743							
					3901		2475		3950	3371	2516
2685	3852	3281		2744 sq.	3902 sq.	3323 sq.	2476 sq.		3951	3372	
2686 sq.		[3282		2746	3904	3325			3952	3373	2517
		sq.] ¹⁾		2747			2478		3953		
2688	3853					3326			3954	3374	2518
2689 sq.				2748	3905	3327	2479				
2691		3284							3956	3376	2520
2692 sq.	3854 sq.	3285 sq.		2751	3908	3330	2482		3957		
2694 sq.	3856 sq.	3287		2752 sq.	3909 sq.		2483 sq.		3958	3377	2521
2696 sq.	3858 sq.	3288 sq.		2754 sq.	3911 sq.	3331 sq.	2485 sq.			3378	2522
2698 sq.	3860 sq.	3290 sq.	2444 sq.	2756	3913		2487		3959	3379	
2700 sq.	3862 sq.									3380	2523
2702	3864	3292	2446	2758	3915		2489		3960	3381	2524
2703	3865	[3293]	2447	2759	3916	3333	2490		3961	3382	
	3866								3962	3383	2525
2704	3867	3294		2764	3921	3338	2495		3963	[3384] ²⁾	
2705 sq.		3295 sq.	2448 sq.			3339 sq.			3964	3385	2526
2707 sq.	3868 sq.		2450 sq.	2765	3922	3341				3386	
2709 sq.			2452 sq.	2766	3923	3342	2496		3965	3387	

¹⁾ À partir d'ici, tous les vers mis entre parenthèses [] manquent dans le ms. ; voir l'Introduction § 5 et § 6.

²⁾ Dans l'édition de Wagner, il manque un vers et un numéro du numérotage.

Scal.	Esc.	Neap.	Par.	Scal.	Esc.	Neap.	Par.	Scal.	Esc.	Neap.	Par.
	3966	3388 sq.		2858 sq.	4046 sq.	3464 sq.				3521	2580
	3967	3390		2860	4048						2581
				2861				2917	4090	3522	
	3969	3392		2862	4049	3466				²⁾	
	3970							2920	4093	3526	
	3971	3393		2864	4051	3468		2921 sq.	4094 sq.		
	3972				4052	3469	2528	2923	4096	3527	
	3973	3394									
					4054	3471	2530	2930	4103	3534	
	3975	3396				3472		2931	4104		
	3976	3397	2527	2865	4055	3473		2932 sq.	4105 sq.	3535 sq.	2581a,b.
	3977			2866	4056	[3474- 3504]	2531	2934		3537	
	3978	3398						2935	4107		2582
				2867			2532	2936	4108		
	3983	3403			4057			2937	4109	3538	2583
2795	3984			2868	4058		2533				
2796	3985	3404						2939	4111	3540	2585
2797 sq.	3986	3405 sq.		2887	4063		2537	2940		3541	2586
2799	3987	3407		2888 sq.	4064 sq.		2538 sq.	2941	4112		2587
				2890			2540	2942	4113	3544	2588
2815	4003	3423 ¹⁾		2891 sq.	4066 sq.		2541 sq.	2943	4114		2589
2816 sq.				2893			2543				2590
	4004	3424		2894	4068			2944 sq.	4115 sq.	3542 sq.	
2818	4005	3425			4069			2946	4117	3545	
	4006	3426		2895 sq.	4070 sq.						
	4007 sq.				4072			2949	4120	3548	
2819	4009			2897	4073			2950 sq.	4121 sq.	3549 sq.	2591 sq.
2820 sq.	4010 sq.	3427 sq.		2898	4074	3505		2952 sq.	4123 sq.	3551	2593 sq.
2822	4012			2899	4075	3506	2544	2954	4125	3552	2595
2823 sq.	4013 sq.	3429 sq.									
		3431		2901	4077	3508	2546	2956	4127	3554	2597
2825	4015	[3432- 3463]		2902	4078		2547	2957		3555	
				2903	4079	3509	2548	2958	4128		2598
				2904	4080	3510		2959	4129	3556	
2840	4030								4130 sq.		
2841				2907	4083	3513		2960	4132		
2842	4031			2908	4084			2961	4133	3557	
				2909 sq.	4085 sq.	3514 sq.					
2850	4039			2911				2963	4135	3560	
2851				2912 sq.		3516 sq.		2964	4136	3561	2599
2852	4040			2914							
				2915 sq.	4087 sq.	3518 sq.		2967	4139	3564	2602
2857	4045				4089	3520	2579	2968	4140	3565	

1) N. 3421 sq. manquent dans le ms.

2) Il y a ici une méprise de numérotage dans l'édition de Wagner.

Scal.	Esc.	Neap.	Par.	Scal.	Esc.	Neap.	Par.	Scal.	Esc.	Neap.	Par.
2969	4141	3566	2603		4187						2555
	4142 sq.			3022	4188	3608		3091 sq.	4249 sq.		
2970	4144	3567	2604					3093	4251		2556
				3024	4190	3610					
2976	4150	3573	2610	3025 sq.	4191 sq.	[3611sq.]		3096	4254		2559
	4151			3027	4193	3613			4255		
2977	4152	3574	2611					3097	4256		2560
2978	4153	3575		3029	4195	3615					
2979	4154	3576	2612	3030		3616		3100	4259		2563
				3031	4196	3617		3101			2564
2981	4156	3578	2614					3102	4260 sq		2565
	4157			3036	4201	3622		3103	4262		
2982	4158	3579	2615	3037		3623					
2983	4159	3580		3038	4202	3624		3108	4267		
								3109			
2985	4161	3582		3040	4204	3626		3110	4268		
		[3583-3588]		3041		3627					
				3042	4205	3628		3113	4271		
2986 sq.	4162 sq.			3043	4206			3114 sq.	4272 sq.	3696 sq.	
2988				3044				3116	4274	3698	2566
				3045	4207	3629				[3699-3701]	
2991											
2992 sq.	4164 sq.			3048	4210	3632		3117 sq.	4275 sq.		2567 sq.
2994	4166	3589		3049		3633		3119	4277		
2995	4167	[3590]		3050	4211			3120	4278	3702	
	4168 sq.			3051				3121	4279	[3703]	2569
2996	4170	3591		3052 sq.	4212 sq.	3634 sq.		3122	4280	3704	2570
2997	4171 sq.	3592 sq.		3054		3636		3123 sq.		[3705	
2998				3055	4214	3637				sq.]	
								3125	4281	[3707]	
3004				3062	4221	3644		3126	4282	3708	
3005	4173	3594				[3645-3695]					
								3129	4285	3711	
3008	4176	3597		3063	4222			3130	4286	3712	2571
3009		3598						3131	4287	3713	
3010 sq.				3074	4233			3132 sq.	4288 sq.	3714 sq.	2572 sq.
3012		3599			4234 sq.			3134	4290	3716	
3013 sq.	4177 sq.	3600 sq.		3075	4236			3135	4291	3717	2574
3015 sq.		3602 sq.									
	4179 sq.			3082	4243			3137	4293	3719	2576
3017	4181	3604		3083	4244		2549	3138		3720	2577
								3139	4294	3721	2578
3019	4183	3606		3086	4247		2552	3140	4295	3722	
	4184			3087			2553				
3020	4185	3607		3088 sq.				3143	4298	3725	
3021	4186			3090	4248		2554		4299	3725 a.	

Scal.	Esc.	Neap.	Par.	Scal.	Esc.	Neap.	Par.	Scal.	Esc.	Neap.	Par.
3144	4300	3726		3185							
				3186		3768		3232	4374	3814	
3146	4302	3728		3187		[3769]		3233		3815	
	4303							3234 sq.	4375 sq.	3816 sq.	
3147 sq.	4304 sq.	3729 sq.		3191		3773]			4377 sq.		
3149	4306	[3731]		3192	4340	3774		3236	4379	3818	
3150 sq.	4307 sq.	3732 sq.									
3152	4309	[3734]		3198	4346	3780		3242	4385	3824	
3153	4310	3735		3199		[3781]		3243	4386	[3825]	
		[3736- 3743]		3200	4347	3782		3244	4387	3826	
								3245		[3827]	
3154	4311			3208	4355	3790		3246	4388	3828	
3155				3209	4356	[3791]		3247			
3156 sq.	4312 sq.			3210	4357	3792			4389	3829	
3158								3248	4390	3830	
3159	4314			3214	4361	3796					
3160				3215 sq.	4362	3797 sq.		3250	4392	3832	
3161	4315			3217 sq.	4363 sq.	3799 sq.		3251			
3162	4316	3744		3219		[3801]		3252 sq.	4393 sq.	3833 sq. ¹⁾	
					4365	3802		3254	4395		
3168	4322	3750			4366	3803		3255			
		[3751- 3754]				3804		3256	4400	3841	
					4367	3805		3257	4407		
3169	4323			3220				3258	4396	3837	
								3259 sq.	4397 sq.		
3172	4326			3223				3261			
3173	4327	3755		3224	4368	3806		3262	4406		
					4369	3807				3838 sq.	
3179	4333	3761		3225	4370				4399	3840	
3180	4334	[3762]		3226		3808			4401		
3181	4335	3763		3227	4371	3809					
				3228		[3810]			4405		
3184	4338	3766		3229		3811					
	4339	3767		3230	4372	3812					

¹⁾ N.ms. 3833 sq. au lieu de [3833—3836].

Scal. I.

S. I 1—73 = S. 1433—1513, E. 2581—2661, N. 2275—2352, P. 1125—1197.

S. I 74—274 = S. 60—314, E. 1189—1434, N. 1037—1282, P. 1198—1393.

LISTE DES ABRÉVIATIONS DES OUVRAGES CITÉS

- S.: codex Scaligeranus (voir l'Introduction, § 9, p. 19).
 S. I.: codex Scaligeranus I (voir l'Introduction, § 9, p. 21).
 E.: codex Escorialensis (voir l'Introduction, § 10, p. 22).
 N.: codex Neapolitanus, éd. W. Wagner, Trois poèmes grecs du moyen-âge. Berlin, 1881.
 P.: codex Parisinus, éd. Mavrophrydis, *Ἐκλογὴ μεμεμένων τῆς νεωτέρας ἑλληνικῆς γλώσσας*. Athènes, 1866.
 Achill.: L'Achilléide byzantine, éd. D. C. Hesselting. Amsterdam, 1919.
 Antoniadis, Ev. de Luc: S. Antoniadis, L'Evangile de Luc. Paris, 1930.
 Apoc.: Apocopos de Bergadès, éd. Legrand, Bibliothèque grecque vulgaire II. Paris, 1881.
 Apoll. Tyr.: Apollonii Tyri historia, éd. Lapaume, Erotici scriptores. Paris 1856.
 Asin. Lup.: *Γαλέριος, λαοὶ καὶ ἑλευθεροὶ διὰ τῆς ὁραίας*, éd. W. Wagner, Carmina graeca medii aevi. Leipzig, 1874.
 At.: Coray, Atakta, 5 tomes Paris. 1829—1835
 Mo. Beaudouin, Et du dial. chypr.: Mondry Beaudouin, Étude du dialecte chypriote moderne et médiéval. Paris, 1884.
 Bat. de Varna: La bataille de Varna, éd. Legrand Collection de monuments V. Paris, 1895.
 Bélis. I: *Διὰ τῆς τοῦ θανταῶτος ἐνδοῦς τοῦ λεγομένου Βελισαρίου*, éd. W. Wagner, Carmina graeca medii aevi. Leipzig, 1874.
 Belis. II: *Ἐμμανουὴλ Γεωργιλλῶ ὑποκριτῇ ἐκ τῆς κατὰ Βελισαρίου*, éd. W. Wagner, Carmina graeca medii aevi. Leipzig, 1874.
 Bell. Troj.: *Ὁ πόλεμος τῆς Τροίας*, éd. Mavrophrydis, *Ἐκλογὴ μεμεμένων τῆς νεωτέρας ἑλληνικῆς γλώσσας*. Athènes, 1866.
 Belth.: Le roman de Belthandros et Chrysantza, éd. Mavrophrydis, *Ἐκλογὴ μεμεμένων τῆς νεωτέρας ἑλληνικῆς γλώσσας*. Athènes, 1866; éd. Legrand, Bibliothèque grecque vulgaire I. Paris, 1880.
 La belle bergère: *Ἡ εἰρηοφιλὴ βοσκοπούλα*, éd. Legrand, Collection de monuments I. Paris.
 Bury Rom. of Chiv.: J. B. Bury, Romances of Chivalry (Oxford Lectures for 1911).
 Byzantios, Lex: S. D. Byzantios, *Ἐκκλῆσις καὶ ἡμεῖς ἑλληνικῆς διαλέκτου*. Athènes, 2me éd., 1857.
 Byz. Ztschr.: Byzantinische Zeitschrift.
 Callim.: Le roman de Callimachos et Chrysorrhoe, éd. Lambros, Collection de romans grecs. Paris, 1880.
 du Cange: Clossarium ad scriptores mediae et infimae graecitatis, éd. du Cange. Leyde, 1688.
 Cecaum.: Cecaumeni Strategicon, éd. Wassiliewsky et Jernstedt. St. Pétersbourg, 1896.
 Chron. Mor.: The chronicle of Morea, éd. John Schmitt. London, 1904
 Crusius: M. Crusius, Turcograecia. Basel, 1584.
 Dieterich, Südl. Spor.: K. Dieterich, Sprache und Volksüberlieferung der Südlichen Sporden. Wien, 1908.
 Dig. Esc.: Le roman de Digénis Akritas, d'après le ms. de Madrid, éd. D. C. Hesselting (Laographia). Athènes, 1912.
 Dig. Gr. Ferr.: Les exploits de Basile Digénis Acritas, d'après le ms. de Grotta Ferrata, éd. Legrand, Bibliothèque grecque vulgaire, VI. Paris, 1892; 2me éd. 1902.
 Dig. Mil.: Le roman de Digénis Acritas, d'après le ms. d'Andros, éd. Miliarakis. Athènes, 1881.
 Dig. Petr.: Les exploits de Digénis Acritas, d'après le ms. de Chios, par Ignace Pétritzis, éd. Lambros, Collection de romans grecs. Paris, 1880.
 Erotokr. éd. Xanthoud.: Le roman d'Erotocritos, éd. Xanthoudidis. Hérakleion, 1915.

- Erotop.: *Ἐρωτοπαίγνια*, Chansons d'amour, éd. D. C. Hesselning et H Pernot, Bibliothèque grecque vulgaire X. Paris Athènes, 1913.
- Eust. Macr.: Eustathius Macrembolitès, éd. Ph. le Bas, *Erotici Scriptores*. Paris, 1856. éd. Is. Hilberg. Wien, 1876.
- Gidel, Et.: M. A. Ch. Gidel, *Études sur la littérature grecque moderne*. Paris, 1866.
- Glyk.: Le poème de Michel Glykas sur son emprisonnement, éd. Legrand, Bibliothèque grecque vulgaire I. Paris, 1880.
- Hatzid. Einl.: G. N. Hatzidakis, *Einleitung in die neugriechische Grammatik*. Leipzig, 1892.
- Hatzid. MNE: G. N. Hatzidakis, *Μεσαιωνικὰ καὶ Νέα Ἑλληνικά*, 2 tomes, Athènes, 1917.
- Hatzid. *Ἀναθ. Ἀναγρ.*: G. N. Hatzidakis, *Ἀναθηματὰ ἀναγνώσματα*, 2 tomes. Athènes, 1902—1904.
- Hépitès, Lex.: A. Th. Hépitès, *Dictionnaire grec-français et français-grec*. Athènes, 1908.
- Hermon. II.: La guerre de Troie, par Constantin Hermoniakos, éd. Legrand, Bibliothèque grecque vulgaire V. Paris, 1890.
- Hesselning, Le roman de Dig Akr.: D. C. Hesselning, *Le roman de Digénis Akritas*, d'après le ms. de Madrid. Laographia, pp. 537—604. Athènes, 1912.
- Hesselning, La plus anc. réd.: D. C. Hesselning, *La plus ancienne rédaction du poème épique sur Digénis Akritas*. Amsterdam, 1927.
- Hesselning, Jean Moschos: D. C. Hesselning, *Morceaux choisis du Pré spirituel de Jean Moschos*. Paris, 1931.
- Hist. Mich.: Histoire de Michel le Brave, éd. Legrand, Bibliothèque grecque vulgaire II. Paris, 1881.
- Hist. Val.: Histoire de Valachie, éd. Legrand, Bibliothèque grecque vulgaire II. Paris, 1881.
- Imb. Marg.: Histoire d'Imbérios et Margarona, éd. Legrand, Bibliothèque grecque vulgaire I. Paris, 1880: éd. Lambros *Collection de romans grecs*. Paris 1880.
- Idg. Forsch.: *Indogermanische Forschungen*.
- Jannaris, Hist. Gr. Gr.: A. N. Jannaris, *An historical Greek grammar*. London, 1897.
- B. Keil, Monatsc.: Bruno Keil, *Die Monatscyclen der byzantinischen Kunst in spatgriechischer Literatur*. Wiener Studien 11 (1889) pp. 94—143.
- Kretschmer, Lesb. Dial.: P. Kretschmer, *Der heutige lesbische Dialekt*. Wien, 1905.
- Krumbacher, Byz. Lit. Gesch.: K. Krumbacher, *Geschichte der byzantinischen Litteratur* 2me éd., München, 1897.
- Kyriakidis, *Ὁ Ἀγρ. Ἀγρ.*: S. P. Kyriakidis, *Ὁ ἱερεὺς Ἀγρίτας. Συλλογὸς πρὸς διέδοξιν ὀφελιμῶν βιβλίων* 45. Athènes.
- Lambros. Coll. rom. gr.: S. P. Lambros, *Collection de romans grecs*. Paris, 1880.
- Langius, Philol. barbarogr.: J. M. Langius, *Philologiae barbarograecae pars prior*. Nürnberg, 1708.
- Legrand, Bibl. gr. vulg.: E. Legrand, *Bibliothèque grecque vulgaire* Paris.
- Legrand, Coll. de mon.: E. Legrand, *Collection de monuments pour servir à l'étude de la langue néo-hellénique*. Paris.
- Le livre du Préfet, ou l'édit de l'empereur Léon le Sage sur les corporations de Constantinople, éd. Nicole, *Mémoires de l'Institut national genevois* XVIII, 1900.
- Δόγ. παροι.*: *Δόγος παροινοητικός περί δεσποχίας καὶ εὐτεχίας*, éd. Lambros, *Collection de romans grecs*. Paris, 1880.
- Mavrophrydis, Ecl.: Mavrophrydis, *Ἑλλογὴ μεταίτιον τῆς νεωτέρας ἑλληνικῆς γλώσσας*. Athènes, 1866.
- G. Meyer, Alban. Stud.: G. Meyer, *Albanesische Studien* IV, *Sitzungsber. der Wiener Akademie*, 1895.
- G. Meyer, Neugr. Stud.: G. Meyer, *Neugriechische Studien* II, III, IV, id. 1894—1895.
- G. Meyer, Türk. Stud.: G. Meyer, *Türkische Studien* I, id. 1893.
- Miklosich, Slav. Elem.: Fr. Miklosich, *Die slavischen Elemente im neugriechischen*, id. 1870.
- Papadimitriou, Sachl.: Le poème de Sachlikis, éd. S. D. Papadimitriou. Odessa, 1896 (russe).
- Paspatis, Chiak. gloss.: Paspatis, *Χιακὸν γλωσσάριον*. Athènes, 1880.

- Passow, Carm. pop.: A. Passow, *Popularia carmina Graeciae recentioris*. Leipzig, 1860.
- Pentat.: D. C. Hesselning, *Les cinq livres de la Loi (le Pentateuque)*. Leide Leipzig, 1897.
- Pernot, Ét.: H. Pernot, *Études de linguistique néo-hellénique I: Phonétique des parlers de Chio*. Paris, 1907.
- Pernot, Dial. tsak.: H. Pernot, *Introduction à l'étude du dialecte tsakonien*. Collection de l'Institut néo-hellénique, tome II Paris, 1934.
- Pernot, Lex.: H. Pernot, *Lexique grec moderne-français*. Paris, 1933.
- Pernot, Rec.: H. Pernot, *Recueil de textes en grec usuel*. Paris, 1918.
- Pestil.: *Ἑμμετρονῆλ. Γραμματικὴ διατάξις τῆς Ῥώτης*, éd. W. Wagner, *Carmina graeca medii aevi*. Leipzig, 1874; éd. Legrand, *Bibliothèque grecque vulgaire I*. Paris, 1880.
- Phlor.: *Le roman de Phlorios et Platzia Phlore*, éd. D. C. Hesselning. Amsterdam, 1917.
- Picat.: *Ἰωάννης Πικετόπουλος τοῦ ἐκ τῶλως Ῥηθέρης ποίημα*, éd. W. Wagner, *Carmina graeca medii aevi*. Leipzig, 1874.
- Poés. érot. chyp.: *Poésies érotiques chypriotes*, éd. Legrand, *Bibliothèque grecque vulgaire II*. Paris, 1881.
- Politis, Ecl.: Politis, *Ἐκλογαὶ ἀπὸ τὰ τραγῳδία τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ*. Athènes, 1914.
- Porph. de Cer.: voir Reiske.
- Pouloul.: *Ποιητολόγος*, éd. W. Wagner, *Carmina graeca medii aevi*. Leipzig, 1874.
- Prise de Const.: *Prise de Constantinople par les Turcs*, éd. Legrand, *Bibliothèque grecque vulgaire I* Paris, 1880.
- Prodr.: *Poèmes prodromiques en grec vulgaire*, éd. D. C. Hesselning et H. Pernot. Amsterdam, 1910.
- Psaltis, Gramm. byz Chron.: S. B. Psaltis, *Grammatik der byzantinischen Chroniken*. Göttingen, 1913.
- Reiske, De cer. aul. byz.: *Commentaire de Reiske sur Porphyrogenitos, De ceremoniis aulae byzantinae*. Leipzig, 1751—1754.
- Sachl. I: *Στεφάνου τοῦ Σαχλίκη στιχοὶ καὶ ἐρημνίαι*, éd. W. Wagner, *Carmina graeca medii aevi*. Leipzig, 1874.
- Sachl. II: *Τοῦ αὐτοῦ στιχοὶ καὶ ἐρημνίαι. ἔτι καὶ ἀφ' ἡμέτεροις*, éd. W. Wagner, *Carmina graeca medii aevi*. Leipzig, 1874.
- Sachl. III: voir Papadimitriou.
- Sacr. d'Abr.: *Le sacrifice d'Abraham*, éd. Legrand *Bibliothèque grecque vulgaire I*, Paris, 1880; éd. S. Antoniadis, Athènes, 1922.
- H. Schreiner: *Die Ueberlieferung des mittelgriechischen Romans von Lybistros und Rhodamne*. *Byzantinische Zeitschrift*, 1934.
- Schmitt, Griech. Ersch.: John Schmitt, *Ueber phonetische und graphische Erscheinungen im vulgargriechischen*. Leipzig, 1898.
- Sen. sap.: *Βίος καὶ πολιτεία τινὸς σοφιστοῦ καὶ σοφωτάτου ῥήτορος*, éd. W. Wagner, *Carmina graeca medii aevi*. Leipzig, 1874.
- Sklav.: *Μαροῦλ Σκλάβου Συμποσίᾳ τῆς Κρήτης*, éd. W. Wagner, *Carmina graeca medii aevi*. Leipzig, 1874.
- Somavera: *Tesoro della lingua greca-volgare ed italiana* Paris, 1709.
- Sophocles, Lex.: E. A. Sophocles, *Greek Lexicon of the roman and byzantine periods*. New York, 1914.
- Suic., Thes. eccl.: J. C. Suicerus, *Thesaurus ecclesiasticus*. 3me éd., Utrecht, 1746.
- Suz.: *Histoire de Suzanne*, éd. Legrand, *Bibliothèque grecque vulgaire II*. Paris 1881.
- Tetrap.: *Διήγησις παιδικῶν ἁγίων τῶν τετραπύλων ζώων*, éd. W. Wagner, *Carmina graeca medii aevi*. Leipzig, 1874.
- Θρήνος: *Θρήνος καὶ Τετραπύλων*, éd. W. Wagner, *Carmina graeca medii aevi*. Leipzig, 1874.
- Thumb, Amorgos: A. Thumb, *Die inlautenden Vocale in heutigen Dialekt von Amorgos*. *Indogermanische Forschungen II*, 1892.
- Thumb, Handb.: A. Thumb, *Handbuch der neugriechischen Volkssprache*. 2me éd., Strasbourg, 1910.

- Triandaph. Lehnw : M. A. Triandaphyllidis, Die Lehnwörter der mitteligriechischen Vulgärliteratur Strasbourg, 1909.
- Trinchera. Syll.: Fr. Trinchera, Syllabus graecarum membranarum. Naples, 1865.
- Venet. *Εἰς Βενετίας*, éd. W. Wagner Carmina graeca medii aevi. Leipzig, 1874.
- Vie de St. Nic.: Vie du grand Saint Nicolas, éd. Legrand, Bibliothèque grecque vulgaire I. Paris, 1880.
- Vlachos Lex.: A. Vlachos, *Λέξικον ἑλληνοῦ-αλλανόν*. Athènes. 1909.
- Voutiëridis, *Ἱστορ. λογιστ.*: E. P. Voutiëridis, *Ἱστορία τῆς νοτιοελληνικῆς λογοτεχνίας*. Athènes 1924.
- Xenit.: *Περὶ τῆς ἑρσιμίας*, éd. W. Wagner, Carmina graeca medii aevi. Leipzig, 1874.
- Ztschr. f. vergl Sprachf · Zeitschrift für vergleichende Sprachforschung.
- Ζωγράφ. ἑρῶν: Ζωγράφουτος ἑρῶν, *ἦτοι μεμνητα τῆς ἑλληνικῆς ἀρχαϊότητος ζῶντα ἐν τῷ νῦν ἑλληνικῷ λόγῳ* I Constantinople, 1891.

APPENDICE

Dans la *Byzantinische Zeitschrift* de cette année (1934), M. Hugo Schreiner a publié un article, intitulé : *Die Ueberlieferung des mittelgriechischen Romans von Lybistros und Rhodamne* (pp. 15—36 et 272—301). A ma grande satisfaction, j'ai été encore à même de faire un appendice pour renvoyer à cette étude importante. Comme la seconde partie de son essai doit paraître dans le second fascicule du périodique (ce qui veut dire à peu près en même temps que mon édition du roman), M. Schreiner a eu l'extrême complaisance de bien vouloir faire pour moi un résumé de cette seconde partie, qu'il a fait suivre d'un exemplaire de l'épreuve de cette partie de son article, afin que je puisse me renseigner sur les détails. Je voudrais faire les remarques suivantes sur son étude.

Il va sans dire qu'on rencontrera dans mon Introduction çà et là des observations qui ont été faites tout autant par M. Schreiner. Quant au désordre des quaternios et des folios des mss., j'ai obtenu l'ordre exact en comparant les textes divers. M. Schreiner a fait des recherches très importantes sur l'état des mss. et sur la méthode de travail des copistes. Il a expliqué la reliure incorrecte de plusieurs quaternios; par exemple : en lisant le manuscrit non relié, on a, par erreur, retourné („nach vorwärts geklappt," p. 295) certaines pages. En étudiant plus à fond les causes du désordre et des lacunes, il en a donné des interprétations ingénieuses.

Je veux attirer l'attention sur ce que M. Schreiner a découvert dans un codex viennois les cinq premiers vers du prologue du roman que nous ne connaissons que par le texte du codex Neapolitanus. C'est au folio 166 du cod. Vindobonensis theol. gr. 244 que se trouvent les lignes suivantes :

(π)ᾶς ἀνθρώπου εὐγενιζὸς ἐρωτοπαιδευμένος,
ἀναιροφῇ καὶ παιδεύσει τῶν εὐγενῶν χαρίτων.
βασιρυθεὶς τυραννιθεὶς τυραννιθεὶς τῆς ἐρωτομανίας,
πᾶς εὐγενὴς ἐρωτικός, πᾶς ἐκ τῆς γέτω τύχης,
πᾶσα ψυχὴ καλοδελῆς ἐρωτοπαιδευμένη,
εὐγενικοχαρίτωτος, φιλέρωτος καρόδης,
τόρα ἂς ἔλθῃ

En comparant ces vers avec les premiers de N. (voir à la page 53 de mon édition), on peut constater qu'il y avait un manque de clarté dans le troisième et le quatrième vers, où le copiste écrit deux fois le mot *τυραννιθεὶς*; dans le ms. N. (le seul qui donne le prologue) nous trouvons à ce passage un vers erroné : N. ms. 5 *βασιρυτῆς ἐξερωτικῶς*, corrigé par Wagner en *βασιρυθεὶς ἐξ ἔρωτος*. Évidemment le copiste

de N. ne possédait pas encore l'adresse grâce à laquelle il a su généralement se tirer d'affaire; voir par exemple N. 3073—3087, les vers que le copiste, lorsqu'il s'était aperçu d'une lacune (due à un manque de folios dans le ms. qu'il copiait) a inventé après N. 3072 pour faire transition au vers N. 3088 (signalons dans ce passage une expression peu claire aux vers N. 3075 et 3087): voir p. 281 sq. de l'article de M. Schreiner et p. 10 de mon introduction.

En discutant le mot *σκέλτε*, M. Schreiner (p. 28) suppose que Crusius a lu mal et que seul le mot *σκέλε* du ms. E. est valable à ce passage. Pour ma part, je ne veux pas rejeter le mot arabe kelp (chien), d'autant plus que l'invective du vers précédent *χατζίρι* (le τ étant une correction d'un ρ dans le ms.), qui veut dire porc, est également d'origine arabe (voir mon Introduction p. 30, et le glossaire s.v.). M. Grégoire, dans le premier fascicule de Byzantion 1934 (IX), p. 383—385 (Injure tudesque... ou arabe?), discute ce que dit M. Schreiner sur le mot *σκέλτε*: il suppose que notre copiste illettré aurait traduit ce mot arabe par *σκέλε*. Ce qu'il y a d'étrange, c'est que ce copiste ne trouva pourtant pas nécessaire de traduire aussi le mot arabe *χατζίρι* qu'il avait écrit dans le vers précédent. Pas plus d'ailleurs qu'il ne l'a fait au folio 146v de son ms., dans la partie qui contient le roman de Digénis (édité par M. Hesseling dans la *Laographia*, Athènes, 1912), où l'on rencontre le mot *χατζίροραγοῦσα* (vers 269: qui mange du porc) comme injure. Il est vrai que le mot chinzir, chanzir paraît avoir été plus connu: on trouve dans le Digénis ms. de Grotta Ferrata II, 82 le génitif de la forme féminine, *χατζίριδος* (et id. ms de Trébizonde 208 une forme *χαριτζίριδος*).

Il y a déjà dix ans, M. Voutiëridis a publié, dans son *Ἱστορία τῆς ρεσλληνικῆς λογοτεχνίας*, une explication de M. Poriotis, que *σκέλτε* était à la place du mot kelp (voir mon Introduction § 13, p. 30), ce qui semble avoir échappé à M. Grégoire. Si l'on veut maintenir la forme *σκέλτε* (le σ est dû à un redoublement du sigma du mot précédent *ἀποθνήσκεις*) ou *κέλτε*, il faut admettre un vocatif en ε à la place d'un vocatif en ι.

M. Grégoire, en outre, suppose que les noms de Ferderichos et de Libistros cachent ceux de l'empereur Frédéric II, le libre-penseur, et du roi Louis IX, le croisé. Je crois que ce n'est qu'une supposition, peut-être séduisante, mais q'on ne saurait prouver. M. Grégoire s'est trompé en écrivant: „Comme la chose se passe en Égypte,” car le combat des deux héros se passe en Grèce, à Argyrokastron.

Je reviens à l'étude de M. Schreiner. Quant au Parisinus, il a vu qu'on y constate des détails très intéressants que Mavrophrydis a négligés. Il avait étudié le texte d'une quantité de fragments, copiés sur sa prière par M. Béranger. C'est bien dommage que M. Schreiner ne disposât pas des leçons exactes du ms. de tous les passages dont il avait besoin pour comparer les textes des codd. P. et S. i. Il traite quinze passages de ces mss. (p. 30 sqq.), mais évidemment il ne dispose que rarement des

leçons du ms. P. et pour le reste il doit se servir du texte de Mavrophrydis, un guide peu sûr, qui se trompe à différentes reprises, comme M. Schreiner l'a remarqué lui-même. On pourra voir aux pages 21 et 22 de l'Introduction de mon édition les leçons exactes de P. à côté de celles de S. I (aux pages 322 sqq. j'ai donné le texte de S. I) Voici ces quinze passages que je veux discuter.

1. Aussi bien que S. I le ms. P. donne un vers après P. 1169 que Mavrophrydis n'a pas remarqué : P. ms. 1169a βέθος κρέζει λογιωμὸς ἐξ ἑρροτοπολιφίας (cf. S. I 45). M. Schreiner a eu confiance en Mavrophrydis.

2. Il est vrai que le copiste de S. I ne donne qu'un produit de son invention avec S. I 26 sq., grâce à la faute *πιρραμέρους* (S. 1465 et N. ms. 2306 : *πιρραμοῦς μου*, E. 2609 et P. 1151 : *πειραμοῦς μου*) qu'il a laissée dans sa copie et qu'il a ensuite corrigée en ajoutant le vers S. I 27.

3. À mon avis, M. Schreiner s'est trompé en ce qui concerne les vers P. 1153 sq., S. I 29 sq., S. 1467 sq., E. 2611 sq. et N. 2308 sq. On peut trouver les textes de N. et de P. dans ma note du vers S. 1467 (à côté de E.) et la leçon de S. I aux pages 322 sq. Il y a dans ce passage une confusion de la première et de la deuxième personne du verbe et du pronom ; mais je suis certaine qu'il faut corriger le texte de P. 1153 et S. I 29 en *ἴτωρ καλὸν τὰ μὴ*, et qu'il n'y a aucune raison d'accepter le texte de Mavrophrydis pour P. 1154, qui est une modification inutile de la leçon du ms. Malheureusement M. Schreiner n'a pas su que cette leçon est tout à fait pareille à celle de S. I 30 : *τὰ μὴδὲ εἰς ὄρκον δέσμιον τὰ ἐδεήθη μετ' ἐδέραι*.

4. Cette observation est juste.

5. En effet, P. 1165 donne une leçon erronée.

6. M. Schreiner à ce passage est de nouveau dupe de Mavrophrydis. Les deux vers de P. 1179 et 1180 commencent par *ἔρως* (au lieu de *μέρος*), — et non pas par *ἦρως*, comme M. Schreiner a copié sur l'édition de Mavrophrydis (qui a eu tort de mentionner le mot *ἦρως* comme la leçon du ms.) ; en outre, le ms. P. donne, aussi bien que le ms. S. I, la forme *ἐταπειλίσσεται* (P. 1180) ; ces deux vers de P. et S. I sont donc identiques.

7. De nouveau P. et S. I sont pareils.

8. C'est frappant qu'ici P. et S. I ont fait la même faute.

9. P. et S. I ont tous les deux le mot *χειρόψα*.

10. Après P. 1230, il y a dans le ms. un vers (P. ms. 1230a) : *Αἰβίστην τοῦ πολυπαθοῦς μελέτη μετὰ πόθον* (M. Schreiner a lu à tort *μελέτα*). Que la leçon de S. I 107 *μελέτημα τοῦ πόθον* ne mérite pas la préférence, est prouvé par S. 98 et S. 434 *μελέτη μετὰ πόρον*, N. 1400 et P. ms 1230a *μελέτη μετὰ πόθον*, et E. 1549 *μελέτη κατὰ ροῦν*.

11. Selon moi, la leçon du ms. de S. I 188 donne *ἐγάρτασεν*. De nouveau

P. est pareil à S. 1. Les autres mss. ont un autre vers : voir S. 201 et E. 1324 (N. manque).

12. M. Schreiner s'est trompé sur le texte de S. 139 et S. 1 143 : ceux-ci n'ont point du tout supprimé le mot *τί*, ce mot se trouve dans tous les mss. Quant au premier des deux vers que M. Schreiner traite ici, il y a confusion entre *ἐργαγα* et *ἐργαγε* et entre *ἡ κόρη* et *τῇ* *κόρῃ* dans les leçons de ms. ; à mon avis les cinq leçons : S. 139, E. 1262 (*ἀπέσω* sic), N. 1116, P. 1266 et S. 1 143 peuvent être défendues, mais je préfère la leçon *ἡ κόρη*; *ἐργαγε* et *ἐργαγα* peuvent se maintenir tous les deux.

Le pluriel *ἀρέγρωσας* dans E. 1263, S. 1 144 et P. 1267, qu'il faut corriger en *ἀρέγρωσας*, serait une réminiscence de cette même forme que les copistes avaient écrite trois et quatre vers auparavant (*ἀρέγρωσας* se trouve dans S. 140; N. 1117 avait supprimé le mot *ἀρέγρωσας* et cela peut avoir amené la forme *ἐμαθας* au lieu de *ἐμαθα* ou *ἐμαθας*).

Mais ce qui frappe de nouveau, c'est qu'à ce passage S. 1 et P. n'ont pas seulement *τῇ* *κόρῃ*, *ἀρέγρωσας* et *ἐμαθας* en commun, mais aussi *ἐὰν* au lieu de *καὶ* *ζῶν* au commencement du deuxième vers (car P. ms. 1267 porte : *ἐὰν ῥὰ μὴ* (S. 1 : *μὴ*) *τὸ ἀρέγρωσας, ὥς ἐμαθας ἐξ ἑστέρας*) : donc S. 1 et P. sont identiques, — ce que M. Schreiner a ignoré.

13. Dans ce cas M. Schreiner appelle l'attention sur la conformité de S. 1 164—166 et P. ms. 1286a—1288, par opposition à S., E. et N. qui sont à peu près conformes l'un à l'autre.

14. Ici, la même lacune dans P. et dans S. 1.

15. Dans P. 1293, le rubricateur s'est trompé et a mis un *r* au lieu d'un *τ* : voir mon Introduction, p. 29 sq.

À la page 34 de son article M. Schreiner a montré, à l'aide d'un tableau, ce qui résulte des quinze passages surmentionnés. Il en tire les deux conclusions que voici : „S. 1 hat P. nicht als Vorlage benutzt” (p. 34), et : „Die beiden Fassungen in S., die kürzere (S. 1) wie die längere (S.), sind aus der gleichen Vorlage abgeschrieben, und gleich ihnen auch der Parisinus” (p. 36). Me basant sur les leçons exactes du ms. P., j'arrive à l'interprétation que S. 1 est équivalent à P. (c. à d. tous les deux donnent la même leçon soit bonne, soit mauvaise) aux passages 1, 3, 4, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13 et 14; que deux fois, aux passages 5 et 15, P. se trompe, mais est du reste équivalent à S. 1; et que le passage 2 ne donne qu'une invention du copiste de S. 1, qui est à peu près une correction. Aux pages 21 et 22 de mon Introduction on peut trouver d'autres leçons de ms. de P. et S. 1, dont résulte également l'étroite parenté de ces mss. Il me semble donc plausible que les mss. P. et S. 1 soient basés sur le même original, tandis que par son extension S. se distingue aussitôt de la concision de P. (voir mon Introduction, p. 22).

À la page 36, M. Schreiner discute la description de la jeune fille Rhodamné dans E. 2382—2406. Selon lui, il faut que ces vers fassent

partie du poème original, ce passage étant écrit tout à fait sans fautes (à part une exception peu importante) et par conséquent ne pouvant être écrit par un copiste ignorant que par emprunt à une bonne source. Je crois que c'est trop dire : d'abord le choix des mots est fort simple, et il me paraît en outre que la construction logique fait défaut dans les neuf premiers vers ; deux faits qui à mon avis indiquent que ce passage est tout simplement dû à l'invention du copiste. C'est curieux que le copiste emploie ici deux fois la forme **Podámuγ* ou lieu de **Podámur* (et une fois **Podámis*), qui ne se trouve qu'encore une seule fois, à savoir au vers E. 3329, dans une addition de deux lignes qui manquent dans les autres mss. : (*ὅταρ ἐκολαχέαων οἱ ἄρχοντες Αἰγύπτου*) *τὴρ κόρη τὴρ παράξερσ, τὴρ κόρη τὴρ *Podámuγ*, et qui sont évidemment encore une invention du copiste. Et il faut remarquer que dans sa description de Rhodamné le copiste de E. donne deux fois le mot *κορυτέα* : ce mot n'est d'ailleurs employé que dans S.1 et P., tandis qu'aux passages correspondants E., aussi bien que S. et N., évite ce mot : ils le remplacent par *γορδοῦλα* ou *κόρη*.

Aux pages 24 sqq. M. Schreiner donne de nouveau le texte des 47 premiers vers de E., tels que Wünsch les a copiés et corrigés, avec le numérotage des vers de N. à côté, tandis que M. Schreiner a ajouté celui des vers de P. et a indiqué dans le commentaire les leçons de P. : cependant ces leçons sont évidemment originaires du texte de Mavrophrydis, de sorte qu'à chaque instant les leçons du manuscrit manquent. Le ms. porte les leçons suivantes : P. 47 *μοι* (P. emploie plus d'une fois ce datif : P. 47, 328, 341, 607, 858, 949, 1077, 1079, 1339, ms. 1478, 1825, 2213, 2795, 2821 (voir mes Observations grammaticales cod. Par., p. 421), qu'il est inutile de corriger en *μου*) ; après P. 47 il y a un vers à l'encre rouge, P. 47a, *ἀπολογεῖται ὁ Αἰβίστρος πρὸς τὸν φίλον αὐτοῦ τὸν Κλιτοβόρ*, à peu près = N. ms. 69a (voir p. 57 de mon édition) ; P. 10 *εὔμορφος* ; P. 13 *ιερέων* ; P. 20 *ἐπεριπύουρ* ; P. 24 *τὴρ* ; P. 26 *με* : ms. *τὰ*, et *συγχροαστεράζῃ* ; P. 33 *μὲ ἐβάσταξερ*, et *ἐκ* ; P. 54 *πέτραι* ; P. 57 *ὄμοδαρ*. Dans l'apparat de M. Schreiner le vers 44 de P. a été inexactement reproduit ; il y a eu confusion avec la ligne précédente : *ὁκάτι γὰρ ὁὲ ἔλδη* au lieu de *καὶ πόρους μὴ βαστάξῃς*.

À la page 276, note 5, M. Schreiner donne le mot *ὀλοζάλιστος* dans le vers N. 347b : il me semble que c'est la meilleure leçon pour ce mot dans ce passage qui est peu clair dans le ms.

Par de nombreux exemples (pp. 277—293) M. Schreiner prouve que les copistes appliquaient des raccourcissements quand un passage du texte leur paraissait superflu. Dans le Tableau de concordance de mon édition (p. 505 sqq.) on peut rechercher toutes les lacunes des quatre mss. et toutes les différences qui existent entre eux.

Je crois que M. Schreiner s'est trompé en discutant (p. 277) les vers P. 2632—2641. Il suppose une lacune dans P. (après N. 216), mais il

n'en est pas ainsi. Il faut considérer le passage P. 2628—2641 et le comparer avec les vers correspondants dans N., 207—215 (le ms. E. faisant défaut à partir de N. 204 = E. 188). Au lieu d'avoir une lacune ou un raccourcissement, le ms. P. donne au contraire 14 vers correspondants à 9 vers de N., mais l'ordre des vers est différent : on devra attribuer cette confusion aux mots *καὶ ὥς τοὺς* (*ἐντρονίσσα* et *εἶδα*) par lesquels commencent N. 207 et 212, et P. 2628 (cf. P. 2640 sq.)

Neap.	Par.
207	—
208	2636
211	2639
212 sq.	2628 sq.
—	2630
214 sq.	2631
—	2632
—	
—	2635
—	2640 sq.

La correction proposée par M. Schreiner pour le vers P. 2639 ne tient pas compte de N. 211 : *καὶ λέγουσ· „Πῆξε τὰ ἄρματα, μὴ τόρα ὀκᾶτι πάθῃς”* ; il faudra corriger également le vers précédent.

Peut-être on pourrait expliquer le raccourcissement après P. 635 (p. 278) par un homoioteleuton : E. 911 et 919 = N. 775 et 782 se terminent tous les deux par *ἀπὲ* (ou *εἰς*) *τὸ κάστρον*. P. 634 donne *ἀπὸ κάστρον* : il me paraît donc préférable de lire *ἀπὸ τὸ κάστρον*.

À la page 285 il faut lire *καὶ εἰς αὐτὸ* (leçon de S. 2864, E. 4051 et N. 3468) au lieu de *αὐτῷ*.

Quant au vers P. 2580, le copiste n'a pas écrit *ἡμιπλασίον* (Mavrophrydis), mais *ἡμαλασίον*, qu'il faut corriger en *μαξιλασίον*, c. à d. *μαξιλλασίον*. Comme P. a ci-après une lacune, Mavrophrydis n'a pas reconnu ce mot *μαξιλλάρι* qui se trouvait plusieurs fois dans les vers qui devraient suivre.

Dans la septième note à la page 288, M. Schreiner ne cite qu'un seul vers pour P. 2581 ; en réalité, le ms. donne trois vers, dont Mavrophrydis a supprimé un vers et deux demi-vers, mis en erreur par les mots *τὸ χαρτὶν* du premier et du troisième vers :

ἔγραψε ἐκεῖνο τὸ χαρτὶν, γίλε, καὶ ἄκουσέ το,
βλέπε το καὶ ἔχε ἐνθ' ἐμῶν ἔχε τὴν ἐδικήν μου,

καὶ ἀρτὶς ἐμέρας ἔχε τὸ χαρτὶν καὶ περιπλέκεσέ το. D'ailleurs, c'était un passage corrompu : il faut comparer S. 2932 sq., E. 4105 sq., N. 3535 sq. et P. ms. 2581 a b c.

À la page 289 M. Schreiner discute le vers E. 4151, qui ne se trouve pas dans les autres mss. ; il suppose que ce vers, écrit à l'encre rouge, s'était décoloré de telle façon que les copistes de S., N. et P. ne l'ont

pas remarqué. Il veut corriger *στρέφοιεν* (E. 4151 : *γοργὸν στρέφοιεν πρὸς αὐτὴν καὶ τέτοια τὴν ἐλάλουν*) en *ἐστρέφοντο*, et selon lui c'est cette leçon que présentait le texte qu'on a copié. Cette correction est superflue : j'écris *στρέφονται*, c. à d. *στρέφονται* avec paragoge de *r*. Dans le ms. E. on rencontre plusieurs fois des exemples de paragoge de *r* : E. 833 *ἐφρηγοῦμαι*, E. 1050 *χαίρομαι*, E. 1991 *γορεύομαι*, E. 2774 *ἀφρηγοῦμαι*, E. 2446 *ἐν ἀφρηγῶμαι* ; cf. aussi E. 2776 *κατοι-κῶν* (indicatif), E. 204 *εἰκῶν* (subjonctif), E. 1077 *ἀγρεῖγῶν* lire *ἰγρεῖ-γῶ(r)*, et 3me personne de l'indicatif : E. 207 *ἐρμύζειν*, E. 1139 *ἐκ-βάλλειν*, E. 2544 *κρηατίζειν*, E. 2471 *ἀπόκειται*, id. du subjonctif : E. 232 *ἐγρωφίζην*, E. 871 *φέξην* (voir mes Observations grammaticales cod. Esc., p. 339). — Il faut encore faire attention aux leçons du vers suivant : S. 2977 „*δῶπαδε, κόρη,*” *λέγω τῇ*, „*δίγηδε, μὴ λυτῆσαι*, N. 3574 „*δῶπαδε, κόρη,*” *λέγω τῆς*, „*τίποτε μὴ λυτῆσαι*, et P. 2611 „*διώπηδε,*” *λέγω τῇ* *κόρη*, „*μυθὲρ λυτῆσαι* ; E. 4152 donne : „*δῶ-παδε, κόρη δέδοικα, τίποτες μὴ λυτῆσαι* : le copiste n'avait pas besoin d'une forme verbale, parce que chez lui le verbe (*ἐλάλουν*) se trouve déjà au vers précédent, qui manque dans les autres versions.

Les tableaux aux pages 290 et 292 ne donnent pas une image tout à fait exacte du texte ; les notes 8 et 9 (p. 291) donnent des leçons de N. qui n'existent pas, car N. 3645—3695 manquent dans le ms., ces vers étant empruntés au codex S. : voir mon Introduction, § 6, p. 13. Il est vrai que la première note de la page 292 montre que M. Schreiner se doutait de l'état réel des choses. Déjà, Wagner l'a indiqué : il a mis ce passage entre parenthèses, mais malheureusement on a oublié le premier crochet devant *Ἐγὼ*, N. 3645 ; le second se trouve à la fin de N. 3695.

Ayant rassemblé beaucoup de passages pour soutenir son opinion que les mss. que nous connaissons sont copiés tous les quatre du même exemplaire (pp. 274, 277, 299), M. Schreiner considère le ms. S. comme la copie la plus ancienne et il présume que le ms. a été reproduit ensuite par le copiste de E., puis par celui de N. Enfin le copiste de P. trouvait le ms. dans un état fort endommagé : il y avait grande confusion dans l'ordre des folios (p. 297). Le fait que le ms. S. présente deux fois le même passage s'explique, selon M. Schreiner, ainsi (p. 297) : au milieu de son travail le copiste s'est aperçu qu'il y avait confusion de quaternios ; alors il a arrangé les folios et il s'est remis à copier le texte, en commençant par le passage où il avait constaté le désordre.

Après un examen minutieux de la question des rhapsodes (p. 298—300), M. Schreiner se prononce en faveur d'une édition du roman basée sur le texte du codex E. (p. 301). Pour ma part, je suis portée à regarder un roman de chevalerie comme le produit littéraire d'un auteur qui possède un certain degré de culture et qui par conséquent a écrit une langue plutôt savante. —

Résumons ce que nous venons de dire. M. Schreiner a fait une étude

importante sur l'état du texte de notre roman ; les explications qu'il donne du désordre des folios sont de grande valeur ; cependant il faut regretter que le manque de documents suffisants l'a conduit quelquefois à une conclusion d'une justesse discutable.

Il nous tarde de voir la publication du travail de M. Schreiner : *Die Parallelen in den vulgärgriechischen Dichtungen des Mittelalters*, qui, espérons le, jettera une vive lumière sur les oeuvres poétiques du moyen âge.

ERRATA

On est prié de corriger ces fautes avant de se servir de cet exemplaire.
Ce sont pour la plupart des modifications d'accents ou d'esprits.

p. 1, avant-dernière ligne : ἐλλειροζῆς p. 2, note 2, dernière ligne : X 3, 15 p. 14, Neap. 3774 : ἡ p. 15: 3800c p. 16, ligne 29 : E. 4383 id. , Le prologue : voir l'Appendice. p. 531 p. 22, ligne 11 : supprimer τοῦ id. , ligne 18'19 : dont le premier est boiteux dans tous les deux p. 29, cinquième ligne d'en bas (Crusius) : τῶ p. 36, quatrième ligne d'en bas : ἐκρέτει p. 37, ligne 7 : autant p. 38, cinquième ligne d'en bas : καί p. 39, ligne 24 : aux p. 40, avant-dernière ligne . très p. 41, ligne 17 : ἐννοαῖς p. 42, ligne 10 : βασιλεὺς id. , ligne 16. P. donne cinq fois (ms. : 551a, 1645a, 1491a. 1722a et 1837a) Αἰθίορον βασιλεὺς (voir p. 542 sq.), mais ce n'est que dans des vers qui sont une invention du copiste. id. , ligne 28 : Ἰσόρο. id. , huitième ligne d'en bas : père p. 46, première ligne : Αἰθίονος p. 47, ligne 20 : N. 1984 id. , deuxième ligne d'en bas : (Πέροος, Πέρροος) p. 54, E. 31 : ἀπὸ p. 55, N. 65 : ἀπὸ o. 56, E. 41 : ἔν id. , E. 44 : (ὁμοῖο στο?) χοῦμα." id. , E. 60 : εἰς p. 57, N. 71 : ἔν id. , N. 84 : ὁρμήτια p. 54, E. 69 : ἐνὸ id. , E. 87 : θεινέ p. 59, N. 107 : τόσσον p. 62, E. 153 : Ἀλαεῖο p. 63, N. 177 : αοβηθῆς p. 65, N. 221 : ἀπὸ id. , N. 222 : τὸ p. 66, E. 192 : αἰθερον id. , E. 218 : χῆμα σου θεμελί p. 67, N. 239 : τὸ id. , N. 240 : σν	id. , N. 247 : τὸ p. 68, E. 254 : τὰ p. 69, N. 270a : τὸς p. 70, E. 259 : καυδοῦον id. , note E. 258 : P. ms. ζλεπη et δέρθρα. id. , note E. 266 : P. ms. deux fois ποίαν id. , note E. 270 : κείναι, et κἄν (ms. ἐάν) ἐπὶ ἀνάβασι id. , note E. 277 : τὸν (ms. τὸ). p. 72, E. 287 : κακίμος — μου id. , E. 288 : μεροζ. id. , E. 311 : εἰς id. , note E. 286 : P. ms. καὶ ὅποῦ μὲ μέναι ἐμμενῶσαν. id. , note E. 302 : P. 2771 p. 74, E. 326 : αἰτὸς p. 76, E. 351 : ἔν p. 77, N. 416 : εἰς id. , note N. 417 : ἐπεχοπονέθην p. 78, note E. 388 : P. 2851 ms. ἐκείνα et τροῖχον p. 80, E. 421 : τεχνίτη id. , E. 427 : ἐκείνον id. , E. 440 : ῥῆς id. , note E. 412 : διακρισίαν id. , note E. 444 : ἀναδοχισίας p. 81, N. 299 : στρογγυλόν id. , N. 313 : (ἀπέσω) μου p. 83, N. 329 : Πόθον p. 84, E. 494 : ἐθεῖβη id. , E. 501 : Ἀγέπη id. , E. 507 : τον id. , note E. 498 : ὁμοῖα p. 86, E. 528 : νόσμον id. , note E. 519 : ἐν (ms. ἐναι). p. 88, E. 553 : Κέστρον p. 89, N. 347b : ὁλοζέμπος ; M. Schreiner lit ὁλοζέλιστος (voir l'Appendice, p. 535). id. , il faut transmettre N. 359 sq. à la page 77, entre N. 432 et N. 361. p. 90, E. 589 : τὸ id. , note E. 595 : ὄν p. 93, N. 517 : ὅμοιος et πικρά p. 95, N. 541 : πολλὰ p. 96, note E. 685 : τὰ p. 97, N. 555 : τῇ

- p. 100, note E. 757 : P. a *ἔρτα* (voir note N. 637).
 id. , note E. 769 : (P. ms. *ἔτῃσαν*)
- p. 102, E. 774 : *χαρτοῦμεν*
- p. 104, E. 808 : *αἰγῆν*
 id. , note : E. 837—840 (= N. 713—716)
 manquent dans P. (homoioteleuton) :
 P. 571 ms. : voir p. 544
- p. 105, N. 707 : *ἐπιδοκῶμεν*
 id. , N. 711 : *Κλισοβόν*
- p. 107, N. 718 : *Ἠδόθον*
- p. 108, E. 888 : *καὶ*
- p. 109, N. 757 : *ἔμοῦς*
- p. 110, note E. 928 oubliés
 id. , note E. 942 : l. *τὸ ἀζήμαρ τῆς*
 id. , note E. 944 : *τοῦτον*
- p. 111, notes : 794, lire 789
 799, lire 794
- p. 112, note, dernière ligne : supprimer *τῆν*.
- p. 114, E. 977 : *ἔργωμεν*
 id. , E. 978 : *ἀλῆθῆς*
 id. , notes, P. 960 : lire 690
 P. 964 : lire 694
- p. 115, N. 841 : *πότεναις*
- p. 116, note E. 1018 : *ῆσαν*
- p. 120, E. 1070 : *ἀφ' ὧν ἡμεῖς*
- p. 122, E. 1107 : *πειρῶν*
 id. , E. 1114 : *ἐπαγορεύς*
 id. , note E. 1121 : l. *καὶ ἂν ἐνταύθι*?
- p. 124, E. 1128 : *ποδο-*
 id. , E. 1142 : *ἔργωμεν*
- p. 125, S. 32 : *τῆς*
- p. 128, note E. 1218 : qu'on
 id. , note E. 1221 : l. *ἐσχηματισμένη*
- p. 132, E. 1273 : *παρ' ἐγγύς*
 id. , E. 1286 : *τοῖος*
- p. 134, E. 1311 : *ἐξενεργεῖ*
- p. 135, note S. 174 : l. *ῥεαλιστε*
- p. 137, S. 201 : *Ἔρως*
 id. , S. 209 : *αὐ'*
- p. 142, E. 1435 : *ἔργωμεν*
 id. , note E. 1460 : *πόθον*
- p. 143, S. 335 : *ἔγχεον*
- p. 144, E. 1491 : *ἐξ' αὐτῶν*
 id. , E. 1493 : *ἔργον* αὐτῶν
- p. 145, E. 1499 : *ἐλλείπει*
 id. , E. 1517 : *ἐπιδόσαν*
- p. 148, E. 1532 : *ἐπὶ*
 id. , E. 1541 : *τρεῖς ὁδοῖμαρ*
 id. , E. 1556 : *ἐδεζόν*
- p. 149, S. 438 : *σχοπῆ*
- p. 150, E. 1579 : *μορ*
 id. , E. 1588 : *εἰς*
 id. , E. 1593 : *σαν*
 id. , E. 1595 : *ἀνθροπῶν*
- p. 152, E. 1600 : *ἐνροῦχον*
 id. , E. 1614 : *εἶδαι*
- p. 154, E. 1641 : *ἐπεσαν*
 id. , E. 1645 : *οὐκ*
- p. 155, S. 532 : *ἔτορκεν*
 id. , S. 540 : *ἔχει*
- p. 157, S. 569 : *τῆν*
- p. 158, E. 1712 : *μορβιγόν*
 id. , note E. 1721 : *τὸ πῶς*
- p. 160, note E. 1730 : *ἀνασπενδῶν*
- p. 161, S. 621 : *ἀνασπενδῶν*
 id. , S. 634 : *ἔταθα*
- p. 163, note S. 657 : *κατέλαν*
- p. 164, E. 1814 : *πρὸς*
- p. 166, E. 1824 : *ἄνορθε*
 id. , E. 1842 : *εἶχεν*
- p. 167, note S. 717 : *χαρτῆν*
- p. 168, E. 1876 : *ἡλω; ενεργημένης*
- p. 170, E. 1878 : *ἀνὰ; πρὸς*
- p. 171, note S. 821 : *ἡλθον*
- p. 172, E. 1933 : *ἰσχυρῶς*
- p. 173, S. 839 : *καταλέξαμεν*
- p. 175, S. 874 : *ἀπεθάνον*
- p. 176, E. 2001 : *ἄνορθε*
- p. 177, S. 906 : *ἀνελήμων*
- p. 180, note E. 2067 : *ἀπὸ; ἡμεῶν* et *ἐνροῦχον*
- p. 181, S. 974 : *λαγυρῶς*
- p. 184, E. 2134 : *Ὀμόπον*
 id. , note S. 2133 : supprimer : la note de.
- p. 185, S. 1044 : *πρὸς*
- p. 187, note S. 1067 : *μορ*
- p. 188, E. 2194 : *τῆν*
- p. 189, S. 1103 : *χαρτῆν ἡμεῶν*
- p. 190, note E. 2211 : P. 874
- p. 191, S. 1119 : *ἐν*
 id. , S. 1135 : *ἐνθροῦν ἡμεῶν*
- p. 194, E. 2297 : *ἡ (πρὸς) μορ*
- p. 195, S. 1181 : *ἐπὶ; ὧν ἡμεῶν*
 id. , note S. 1171 : P. 929 : *χ.*
- p. 196, E. 2340 : *ἀνθροπῶν*
- p. 197, S. 1211 : *νόμος*
- p. 198, E. 2361 : *συνθεῖν*
 id. , note E. 2353 : *ἡμεῶν*
- p. 202, E. 2421 : *ἐπὶ; ἡμεῶν*
- p. 206, note E. 2498 : *ἡμεῶν*
- p. 207, S. 1365 : *μορ*
 id. , S. 1376 : *μορ*
- p. 208, E. 2534 : *ἐν*
 id. , E. 2536 : *ἔχον*
- p. 210, E. 2579 : *πρὸς*
 id. , E. 2581 : *τῆν*
- p. 211, note S. 1433 : et p. 322—330.
- p. 212, E. 2600 : *ἔχον*
- p. 215, S. 1505 : *ἐπὶ; ἡμεῶν*
- p. 217, S. 1517 : *μορ*

- p. 219, S. 1551: "Εχτι
 p. 221, S. 1586: στυάται
 id., S. 1588: ιδώθαι
 p. 222, E. 2795: ἄνοναί
 p. 223, note S. 1621: καὶ ἰδῶ εἰς τὸν ἐρη-
 μότοπον, et: καὶ πῶς εἰς τὸν ἐρη-
 μότοπον
 p. 229, S. 1715: τοῦ
 p. 231, S. 1740: ἐπομένῳ
 id., note S. 1766: τὰ (dernière ligne)
 p. 236, E. 3001: οἱ
 id., note E. 3025: εἰς
 p. 239, S. 1906: ἀπὸ
 p. 242, E. 3120: στυάται
 id., E. 3130: καὶ μὲν
 p. 248, E. 3221: πρὸς
 id., E. 3232: βασιλεὺς
 p. 250, E. 3248: ἀλλὰ
 p. 251, S. 2085: τὸ
 p. 258, E. 3392: ὁρῶντες
 id., E. 3393: ἰδῶν
 id., E. 3402: μέλλει
 id., E. 3413: ἐχτι
 p. 263, S. 2275: ἐπὶ στυάται
 id., note S. 2302: ἄλλοι
 p. 266, E. 3558: Ἡμέρας
 p. 267, S. 2359: τῶν
 p. 269, S. 2402: ἔρ
 p. 274, E. 3655: ἰπλόων
 p. 276, note 5: M. Schreiner lit ὁλοζέλειστος.
 p. 279, note S. 2576: ἰσπαράχθαι
 p. 280, E. 3757: γ. καλόν, ἄσ.
 p. 285, S. 2674: ἐπέσω
 p. 286, E. 3870: ἐπέσω
 p. 287, S. 2719: ἔς
 p. 291, S. 2769: ἐξόχτωσιν
 p. 294, E. 4010: καὶ
 p. 296, note E. 4048: un
 p. 297, S. 2835: στυάται
 p. 299, S. 2892: ἐκατεχόρτασιν
 p. 300, E. 4104: ἐμὲν
 id., E. 4108: μέν
 p. 301, S. 2931: ἐμὲν
 id., notes: 2928
 p. 303, S. 2938: τὸν
 p. 311, S. 3089: ὁρῶντες
 p. 312, E. 4292: μὲν
 p. 314, E. 4315: μέν
 p. 318, E. 4368: καὶ στυάται
 p. 319, note S. 3231: καὶ l. καὶ (N. 3813 ἐρ).
 p. 326, S. I 166: τῆς
 p. 348, ligne 10 d'en bas, supprimer: Parti-
 cipe — E. 185.
 p. 363, ligne 8 d'en bas, supprimer: 2430
 p. 364, ligne 4 d'en bas: E. 4258
 p. 377, ligne 4: ἄλλος
 p. 383, ligne 5: ἀστυάται
 p. 388, avant-dernière ligne: ὁμοῦ
 p. 389, adv. d'aff.: S. 765, au lieu de S.
 746 et 749.
 p. 394, ligne 5: N. em. 347b
 p. 395, ligne 14: τὸ
 id., ligne 21: ὅρα
 id., ligne 24: μὲν
 p. 398, comparatifs: καλλίωρ (gèn. plur.)
 p. 401, première ligne: ἐρρισταθῆς
 id., ligne 13 d'en bas: χαρίζω
 p. 403, ligne 5 d'en bas: ἐκποσέχθαι
 p. 409, ligne 9: εἶσα
 p. 411, ligne 9 d'en bas: ἀπέσω
 p. 424, ligne 3 d'en bas: ἰσπαράχθαι
 p. 432, ligne 10 d'en bas: εἶσα
 p. 435, s v. ὁ Κλιτοβόρ: une fois τὸν Κλιτο-
 βόρ (P. ms. 47a).
 p. 442, s.v. ἐρρισταθῆς, ajouter: S. 844.
 p. 448, s.v. ἐρρισταθῆς: ἐρρισταθῆς P. ms.
 id., s.v. βέλαι: N. 3259 (ms ὡς βέλαι).
 p. 452, s v. ἰσπαράχθαι, cf. Pestil. 336
 ἰσπαράχθαι.
 p. 463, s.v. ἰσπαράχθαι, ajouter: τῆς ἰσπα-
 ράχθαι S. 2806, E. 3994, N. 3414.
 p. 469, s v. καρχήσα: Belth. éd. Legrand
 p. 471: καὶ στυάται
 p. 474, s.v. καρχήσα: ἰσπαράχθαι.
 p. 475, s.v. μαρτάρι, ajouter: voir μαρτάρι.
 p. 507: P. 517b: lire 517c
 id.: E. 835 sq. N. 711 sq. P. 571 a, b
 837 713
 | |
 840 716
 841 717 571 c
 | | |
 843 719 571 e
 p. 524: N. 3560 2)
 p. 525: N. [3623]
 id.: S. 3122 E. 4280 N. 3704 P. 2570
 3704a-e
 3123 3705
 3124 [3706]
 3125 4281 [3707]
 3126sq. 4282sq. 3708sq.
 3709a
 3128sq. 4284sq. 3710sq.
 3130 4286 3712 2571
 3131 4287 3713
 3132 4288 3714 2572
 3714a
 3133 4289 3715 2573
 3134 4290 3716
 p. 526: E. 4377 sq. N. 3817a

QUELQUES LEÇONS DU MS. P.

de titres (lemmata) qui ont été supprimés dans l'édition de Mavrophrydis (partiellement insérés dans l'introduction, les notes, ou les observations grammaticales).

Au commencement du fol. 1 :

	a: <i>οὐ ἄρξομαι τῆς ἀγάτης</i>	
	b: <i>Ἀβιδιτρος τοῦ πολυπαθοῦς καὶ νόθου τῆς</i>	
	<i>Ῥοδάμνης</i>	(à l'encre noire)
	c: <i>ἤρξατο τῇ ἀφ' ἣν ἦσαν ὁ Κλιτοβόρ ὁ φίλος</i>	" " "
	d: <i>Ἀβιδιτρος τοῦ πολυπαθοῦς τὰ λέγει τῇ</i>	
	<i>Μερότινῃ</i>	(à l'encre rouge)
P. 47 a:	<i>ἀπολογεῖται ὁ Ἀβιδιτρος πρὸς τὸν φίλον</i>	
	<i>αὐτοῦ τὸν Κλιτοβόρ</i>	" " "
P. 62 a:	<i>τὸν Κλιτοβόρτα ὁ Ἀβιδιτρος πάλιν ἀπο-</i>	
	<i>λογεῖται</i>	" " "
P. 81 a:	<i>πάλιν ὁ Ἀβιδιτρος πρὸς τὸν Κλιτοβόρτα</i>	" " "
P. 125 a:	<i>μαρθάνει τώρα ὁ Ἀβιδιτρος ἀπὸ τοῦ σπγ-</i>	
	<i>γεροῦ του</i>	" " "
	b: <i>τὰ ἐρωτικὰ μυστήρια, τὰς ἡθοῦς τοῦ</i>	
	<i>πόθου</i>	" " "
P. 135 a:	<i>ἀπόκρισις τοῦ σπγγεροῦ Ἀβιδιτρος πρὸς</i>	
	<i>τὸν Ἀβιδιτρον</i>	" " "
P. 198 a:	<i>εἰς ἕκτον του τὸν Ἑρωτα ὁ Ἀβιδιτρος</i>	
	<i>προσάπτει,</i>	" " "
	b: <i>καὶ παρακαλεῖ μετὰ πολλῶν θαυμάτων.</i>	" " "
P. 259 a:	<i>ἐκφρασις ἄλλῃ ἐρωτικῇ τῆς ποθοορρο-</i>	
	<i>μοσίας.</i>	" " "
	b: <i>ταῦτα εἰς ἕνα διθρονον εἴρομεν τοῦ</i>	
	<i>κελλίου,</i>	" " "
	c: <i>γραμμένα ἴσας γραμμὰς καὶ ἄνοιγον τί</i>	
	<i>ἐλαλοῦσθαι.</i>	" " "
	d: <i>πλὴν ἄνοιγον τὸ διθρονον τί εἶχεν ἱστορίαν.</i>	" " "
P. 298 a:	<i>καὶ ταῦτα ἐν πρώτοις λέγω του λόγου</i>	
	<i>καὶ συντηχίας.</i>	(à l'encre noire)
	b: <i>τὰ θέλει πᾶσαι Ἀβιδιτρος ὁ μάντις τοῦ</i>	
	<i>τὰ λέγει.</i>	" " "

- P. 365 a : ὀρείματος ἀφ' ἡγῆσις Αἰβίστρον πολυτόνον. (à l'encre rouge)
- P. 446 a : κἀθιγται ὁ Αἰβίστρος καὶ συνβουλεύεται
μετὰ τοῦ συγγενοῦ του (à l'encre noire)
- b : τὸ τί γὰρ ποιήσῃ ὁ Αἰβίστρος καὶ πῶς
γὰ τὴν γρῶνέσῃ. " " "
- c : κἀθιγται, συνβουλεύεται μετὰ τοὺς συγγενοὺς του (à l'encre rouge)
- d : τὸ πῶς εἰς ἀναζήτησιν γὰρ ἐβγῆ τῆς κόρης
τῆς Ῥοδάμνης. " " "
- P. 488 a : εἴρεν ὁ ξέρος Αἰβίστρος τὸ κἀστρον τῆς
Ῥοδάμνης. (à l'encre noire)
- b : μετὰ πολλῆς τῆς συμφορᾶς, μετὰ πολλοῦ
τοῦ πόνον. " " "
- P. 517 a : καρβαλλιζέει ὁ Αἰβίστρος καὶ παίζει τὸ
κορτίον (à l'encre rouge)
- b : μὲ τοὺς συρραστρίτας του τοὺς ἐκατὸν
τοὺς εἴχεν. " " "
- c : ὅλοι ἐκαρβαλλίζενσαν εἰς τὸ εὔροστον λι-
βύδου. " " "
- P. 551 a : ὄρειος τρίτος ἔρωτος Αἰβίστρον βασι-
λέως. " " "
- P. 571 a : ὁ Κλιτοβῶν ἀνερωτᾷ τὸν Αἰβίστρον γὰρ
μύδῃ (à l'encre noire)
- b : διὰ τὰ ὅτι σῶθεν τὰ προδῶπα τὰ ἐρωτικὰ
τὰ τρία. " " "
- c : τὰ μὲν εἶπεν καὶ ἐδίδαξεν ὁ μάντις ὁ
πρηνήρως. " " "
- d : τοῦ πόθου τὴν ἰσότητα ὁ Αἰβίστρος
διδάσκει " " "
- e : ἐκεῖνον τὸν παρὰ ξένον τὸν φίλον Κλιτο-
(f. 20 r.) βόγτα. " " "
- P. 619 a : τοὺς ἐκατὸν ὁ Αἰβίστρος στήζει καὶ στε-
ροχωρεῖται. " " "
- P. 636 a : ἐκφρασις Κἀστρον τοῦ Ἀργυροῦ τῆς
κόρης τῆς Ῥοδάμνης. (à l'encre rouge)
- P. 655 a : ἐκφρασις τῶν δώδεκα ἀρετῶν τοῦ κἀσ-
τρον. " " "
- P. 733 a : ἐκφρασις δώδεκα μηρῶν πάλιν ἐκ τοῦ
Αἰβίστρον. " " "
- P. 847 a : τέλος τῶν δώδεκα μηρῶν καὶ τῶν ἐρω-
τιθοπολέων. " " "

- P. 990 a: ἰλθαὶ οἱ τοπαρχεῖντες. ἰλθαὶ οἱ ὄν-
γρεῖς τοῖ. (à l'encre noire)
- P. 1157 a: τῆς χάρις ἀπολογία. (à l'encre rouge)
- P. 1217 a: προῦτορ Ἀβιδιτορ τοῦ πόθορ πρὸς τῆρ
ζόρηρ. (à l'encre rouge)
- b: γράψαι εἰς ἀργύρεα γράμματα καὶ εἰς
αὐτῆρ τὰ τοξεύει. " " "
- P. 1230 a: Ἀβιδιτορ τοῦ πολυπαθοῦς μελέτη μετὰ
πόθορ. " " "
- P. 1286 a: ὁρχὴ πιπτεζιὸν καὶ γραφὴ Ἀβιδιτορ
παλιντόρον. " " "
- P. 1309 a: ὁ Ἐφως πὼς ἐφ' ἐνταῦθα τῆρ ζόρηρ ἐν
ὀρέζωρ. " " "
- b: καὶ πὼς ἐντῆρ ἐτόξευσεν ὁ πόθος τοῦ
Ἀβιδιτορ. " " "
- P. 1363 a: ἐτέρω γραφὴ γὰρ ρορ καὶ ἄζονορ τῆρ. " " "
- b: ἄλλωρ πιπτεζι καὶ γραφὴ Ἀβιδιτορ πρὸς
τῆρ ζόρηρ. " " "
- P. 1432 a: ἡ ζόρη κατὰ τοῦρ θλίμμενι ἀπὸ τὸν
πόθορ. " " "
- P. 1437 a: ροῦθετεῖ(?) ἡ Βέταρ τῆρ ζόρηρ. " " "
- P. 1465 a: ἐτέρω γραφὴ Ἀβιδιτορ βασιλέως. " " "
- P. 1491 a: ἐτέρω θλίμμενι γραφὴ Ἀβιδιτορ βασι-
λέως. " " "
- P. 1512 a: ἐπένεψεν εἰς ἔφωτα ἡ ζόρη τοῦ Ἀ-
βιδιτορ (à l'encre noire)
- b: καὶ ὀντεχάει θλίμμενι τὸν ἐννοχό-
πορλόρ τῆς. " " "
- P. 1522 a: τραγοῦδον ἐτερον τοῦ Ἀβιδιτορ. (à l'encre rouge)
- P. 1544 a: ἐτερον τραγοῦδον ταῦ Ἀβιδιτορ. " " "
- P. 1553 a: ἐτερον πιπτεζιὸν ταῦ Ἀβιδιτορ. " " "
- P. 1566 a: αὐτορ ἔτορ ἐπέων εἰς τῆρ γισζίρεν (sic) " " "
- P. 1609 a: ἐπὶ γερ ὁ Ἀβιδιτορ καὶ ἐτόξευσεν τῆρ
γραφὴρ πρὸς τῆρ ζόρηρ. " " "
- b: ἐξέβηκεν ἡ ζόρη ἡ Ῥοδέμενι καὶ ἡ γερ
τὸ πιπτεζι. " " "
- P. 1624 a: γραφὴ γραφεῖσα παρὰ τῆς χάρις. " " "
- P. 1639 a: ἐν(?) ροῦα θί(?) λαῦσα περὶ τοῦ δακτυ-
λιδιὸν ὅπερ ἐπέστειλεν ὁ Ἀβιδιτορ
πρὸς τῆρ ζόρηρ. " " "
- P. 1722 a: ἐτερον πιπτεζιὸν Ἀβιδιτορ βασιλέως. " " "

- P. 1837 a: ὄνειρος Αἰβίστρον βασιλέως. (à l'encre rouge)
- P. 1909 a: ἀπολογία τῆς γραίας πρὸς τοὺς παῖδας. " " "
- P. 1925 a: τῆς γραίας ἀπολογία πρὸς τὸν Αἰβίστρον
καὶ τὸν αὐτοῦ ὀρθοδοιτόρον. " " "
- P. 2693 a: ὁ Αἰβίστρος εἰς ἔτρον τον τὰς χάριτας
τὰς εἶδεν " " "
b: καταλεπτὸν ἐκγράψει τας καὶ λέγει τας
μετὰ πόθον. " " "
- P. 2831 a: πάλιν λαλεῖ καταλεπτὸν ὁ Αἰβίστρος ὁ
ξένος (à l'encre noire)

for,

"A book that is shut is but a block"

CENTRAL ARCHAEOLOGICAL LIBRARY

GOVT. OF INDIA
Department of Archaeology
NEW DELHI.

Please help us to keep the book
clean and moving.

S. B., 148. N. DELHI.